

# Giới thiệu Bất Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert

Trong Hỗn Độn Bàn cổ Khai Thiên ,ba ngàn Thần Ma đến ngăn cản

Bàn Cổ Đại Thần Đại Chiến Ba Ngàn Thần Ma ,khiến cho nguyên khí đại thương Thiên Địa phá toái

Bàn Cổ Đại Thần lấy đầu đỉnh Thiên lấy chân đạp Địa mỗi ngày tăng cao một trượng ,Trải qua một vạn tám ngàn năm Thiên Địa mới thành hình

Trạch nam Lý Mạc nhiên xuyên qua khi Thiên Địa mới sơ khai, Long Phượng vừa xuất thế. Ở lượng kiếp trung mư toan , ở đại năng trung đánh cò. Trải qua vô lượng kiếp, siêu thoát hồng hoang, chứng kiến căn nguyên, chứng đạo bất hủ.

\*Truyện full

\*Ủng hộ convert bằng cách

\*Đánh giá 9-10

\*Tặng nguyệt phiếu

\*Tặng Đậu

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

## Chương 1 Bàn Cổ khai thiên phản hồng hoang

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Hỗn độn bên trong, Bàn Cổ khai thiên, ba ngàn Thần Ma ngăn cản. Bàn Cổ đại chiến ba ngàn ma thần, nguyên khí đại thương, thiên địa không xong. Bàn Cổ đại thần liên đầu đội thiên, chân đạp địa, mỗi ngày trường cao một trượng, thiên mỗi ngày cũng tăng cao một trượng, địa mỗi ngày cũng tăng dày một trượng, trải qua một vạn tám ngàn năm, thiên địa định hình.

Sau khi Thiên địa thành hình Bàn Cổ đại thần lực tẫn, nguyên thần phân ba phần kết hợp ba đạo khai thiên thành khí hoá thành Tam Thanh đạo nhân tức Thái Thanh Lão Tử, Ngọc Thanh nguyên thủy, Thượng Thanh Thông Thiên. Tinh huyết chìm vào địa hạ dung hợp thập nhị đạo khai thiên trọc khí vì kia mười hai Tổ Vũ:

Thứ nhất trạng như hoàng tui, xích như đan hỏa, sáu đủ bốn cánh, hồn đôn vô bộ mặt; là vì Đế Giang ( không gian )

Thứ hai thanh nhược thủy trúc, điều thân nhân mặt, đủ thừa hai long; là vì Câu Mang ( mộc )

Thứ ba nhân mặt hổ thân, thân khoác kim lân, giáp sinh hai cánh, tả nhĩ xuyên xà, đủ thừa hai long; là vì Nhục Thu ( kim )

Thứ tư mãng thủ lĩnh thân, thân khoác hắc lân, chân đạp hắc long, tay triển thanh mãng; là vì Cộng Công ( thủy )

Thứ năm thú đầu nhân thân, thân khoác lụa hồng lân, nhĩ xuyên hỏa xà, chân đạp hỏa long; là vì Chúc Dung ( hỏa )

Này sáu tám đầu nhân mặt, hổ thân mười đuôi; là vì Thiên Ngô ( phong )

Này bảy trong miệng hàm xà, trong tay nắm xà. Hồ đầu nhân thân, bốn vó đủ, trường khuỷu tay; là vì Cường Lương ( lôi )

Này tám người mặt điều thân, nhĩ quai thanh xà, tay cầm hồng xà; là vì Hấp Tu ( điện )

Này chín người mặt thân rắn, toàn thân đỏ đậm; là vì Chúc Cửu Âm ( thời gian )

Này mười người mặt thú thân, hai lỗ tai tựa khuyển, nhĩ quai thanh xà; là vì Xa Bì Thi ( thời tiết )

Này mười một nhân thân đuôi rắn, sau lưng bảy tay, trước ngực hai tay, đôi tay nắm đằng xà; là vì Hậu Thổ ( thổ )

Mười hai là một dữ tợn cự thú, toàn thân sinh có gai xương. Là vì Huyền Minh ( vũ )

Thân thể diễn biến hồng hoang: Mắt trái vì nhật, mắt phải vì nguyệt, đầu thành đầy sao điểm điểm; máu tươi biến thành sông nước hồ hải, cơ bắp biến thành ngàn dặm ốc dã; cốt cách biến thành cỏ cây, gân mạch biến thành đạo lộ; hàm răng biến thành kim thạch, tinh tủy biến thành trần châu; khí vì

phong vân, thanh vì lỗi đĩnh, hân thành mưa móc; Bàn Cổ đại thần ngã xuống khi, đầu cùng tứ chỉ hóa thành ngũ nhạc, mà lưng lại thành trong thiên địa điểm tựa Bất Chu Sơn mạch..... Bụng tế lại hóa thành một cái biển máu, kia Huyết Hải phạm vi mấy vạn, bên trong huyết lãng cuộn cuộn, cá tôm không thịnh hành, điều trùng không đến, thiên địa lệ khí tất cả đều tụ ở nơi này, hồng hoang mọi người đem nơi này gọi làm U Minh Huyết Hải.

Thiên Đạo tuy tính kế Bàn Cổ, bất quá Thiên Đạo chí công, Bàn Cổ khai thiên, lớn lao công đức với hồng hoang, toại giáng xuống khai thiên công đức, trong đó tam thành ngưng kết thành thiên địa huyền hoàng Linh Lung Bảo Tháp chính là Hậu Thiên đệ nhất Công Đức Chí Bảo, khác tam thành dung với ba đạo nguyên thần, hai thành dung với mười hai Tổ Vu huyết mạch, một thành hóa làm cửu thiên nguyên dương thước, còn có một thành còn lại là dung với thiên địa vạn vật.

Nói Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp một hình thành liền che chở Tam Thanh đạo nhân mà đi. Bàn Cổ khai thiên sở dụng Khai Thiên Thân Phù, lại ở khai thiên hậu hóa thành tam kiện Tiên Thiên Chí Bảo, Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiến, Hỗn Độn Chung.

Khi cách Bàn Cổ khai thiên thân hóa vạn vật bất quá hai ba cái nguyên hội, hồng hoang trên đại lục một mảnh tường hòa hơi thở. Đan nhai thượng, Thái Phượng song minh; dựng đứng trước, Kỳ Lân độc nằm. Phong đầu khi nghe gào cảnh minh, hang đá mỗi quan long xuất nhập. Trong rừng có thọ lộc tiên hồ, trên cây có linh cảm huyền hạc. Ly đại lục hàng tỉ vạn dặm xa một vùng biển trung lại có vẻ thập phần quý dị. Lầy này phiến hải vực vì trung tâm, phạm vi vạn dặm nội hàng năm thiên lôi không ngừng, địa hỏa khi có phun trào, âm phong ở trong đó tứ lược. Này địa hỏa phong lôi toàn không tầm thường, chính là hỗn độn lẫn nhau va chạm mà ra. Vì vậy trong phạm vi, sinh linh đều không, ngẫu nhiên có một hai cái linh trí chưa khai ngậy thơ mờ mịt xuất nhập tiến vào, cũng đều hóa thành tuy thừa. Cứ việc như thế, đảo cũng không có vẻ như thế nào kỳ quái. Rốt cuộc hồng hoang chi đại, có chút kỳ quái dị thường địa phương đảo cũng không nhưng chỉ trích nặng. Nhưng nơi này quý dị chính là tại đây địa hỏa phong lôi bắt đầu khởi động chi gian có một mảnh đảo nhỏ ở trong đó như nước trung lục bình giống nhau trên dưới chìm nổi. Xa xa nhìn lại tựa như hải thần thịnh lâu giống nhau. Cứu này nguyên nhân, chính là này tòa đảo nhỏ ở không gian phay đứt gãy gian. Đảo trúng gió cảnh tứ lệ đan nhai quái thạch dựng đứng kỳ phong. Nhưng lại thập phần yên tĩnh, tế hạ xem ra lại là không có chút nào sinh mệnh dấu hiệu.

Tại đây đảo Trung Ương có một hồ sâu, hồ nước đen nhánh như mực, sền sệt tựa keo. Đầm trung có một người, “Dựa, đây là nào nha? Xuyên qua điều! Đây là tình huống như thế nào? Yêm nhân phẩm như vậy kiên quyết. Sớm biết rằng nên thử giống như bọn họ đi mua điểm số gì đó, nói không chừng đã sớm 500 vạn nhập khẩu túi.” Đám người trong oán giận đạo. Này nhân tên là Lý Mạc Nhiên. Chính là hậu thế 21 thế kỷ xuyên qua mà đến. Thăng nhải này xuyên qua trước chính là một cái mười phần trách nam. Khó trách dễ dàng như vậy liền tiếp thu xuyên qua việc này thật, lại còn có có nhân tâm tại đây miên man suy nghĩ. Đột nhiên một trận đau nhức đánh úp lại, thăng nhải này vốn là không phải một nghị lực kinh người nhân, hoa lệ lệ ngắt đi rồi.

“Ai, xuyên qua, Cư nhiên tới rồi này Kim Tiên không bằng câu, Đại La đầy đất đi hồng hoang.” Thông qua truyền thừa ký ức biết này hồ nước chính là hỗn độn ba ngàn ma thần lệ khí biến thành. Mà này tòa đảo nhỏ chính là hậu thế nổi danh Doanh Châu tiên đảo. Hiện tại trước hóa hình lại nói, ngạc, hóa hình? Tay trái sờ sờ tay phải, xoa bóp dựa, cư nhiên không phải hồn xuyên. Này đảo không phải Lý Mạc Nhiên ghét bỏ thân thể này, rốt cuộc dùng hơn hai mươi năm sớm đã thói quen, đột nhiên đổi cái thân thể hội thực không thích ứng. Đổi làm mặt khác không gian như thế một cộc mỷ sự, nhưng hiện tại là ở hồng hoang nha! Hết thấy thành tựu đại bộ phận đều là dựa vào Tiên Thiên quyết định. Quân không thấy hậu thế thành thánh kia mấy người sinh ra nhất thứ đều là Tiên Thiên Thần Ma sinh ra. Tuy nói nỗ lực liền sẽ thành công, nhưng Tiên Thiên liền kém nhiều như vậy. Dựa cái gì đuổi theo đuổi, hơn nữa người khác đạo là đồ ngốc sẽ không tu luyện sẽ chờ người đến ngược. Đem người khác lúc trước đồ ngốc mới là lớn nhất đồ ngốc. Liền ở Lý thần nhiên oán trời trách đất lại nhải địa lăm bầm lầy bầu khi lại không có phát hiện này ba ngàn ma thần lệ khí biến thành hồ nước ở hân bên người chảy qua lại một chút không có dính vào thân thể hân phía trên. Cần biết này hồ nước chính là thể gian tà ác nhất chi khí ngưng tụ mà thành, Đại La Kim Tiên dưới lấy dính một chút liền thân hình đều tán hóa thành tuy thừa. Đại La Kim Tiên ở trong đó cũng phải cẩn thận cẩn thận e sợ cho không kịp. Nhưng Lý điệp nhiên thăng nhải này tiên đạo cũng không thành lại có thể ở trong đó du sướng không ngại coi hồ nước như không có gì. Này nếu là làm hồng hoang trung những người khác đã biết chắc chắn thăng nhải này cắt miếng nghiên cứu lại bầm thành mạt.

“Đi? Ta như thế nào ở trong nước, hơn nữa giống như ta còn có thể hô hấp. Chẳng lẽ đây là trong truyền thuyết xuyên qua bàn tay vàng. Bất quá giống như cũng không nhiều ít tác dụng đi, đến. Tiểu gia ta liền tạm chấp nhận tạm chấp nhận.”

Sau một lúc lâu, hồi hận Lý thần nhiên rốt cuộc từ chính mình tư tưởng trong thế giới đi ra. Ngưng mắt tả hữu nhìn nhìn, bốn phía một mảnh đen nhánh sền sệt. Thử đi phía trước đi đến, vốn tưởng rằng hội bước đi duy gian, kết quả lại như giẫm trên đất bằng. Thân kinh có chút thô to Lý điệp nhiên cũng tức khắc cảm thấy có chút không thích hợp, cẩn thận hướng trên người nhìn nhìn, ần, phía dưới tiểu đệ vẫn như cũ cường tráng như trước, tiểu gia tiền vốn vẫn là thực nóng hậu sao, “Oa ha ha.....” Hợp lại thăng nhải này vẫn là lừa xuyên, hân là quần áo ở xuyên qua thời điểm bị thời không chi lực hóa thành tuy thừa đi. Run lên hạ thân, tự kỷ một hồi Lý thần nhiên rốt cuộc phục hồi tỉnh thần lại, tiếp tục đánh giá trên người.

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoàng Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 2 nguy cơ thấy hi vọng

Tác giả: Cật Bão Liễu Thụy Liễu Cật

“Đi, trên mông này hình xăm là cái gì, giống như chính mình cũng không có cái gì bớt cũng không nhớ rõ chính mình xăm qua thân”. Xem xét biến toàn thân Lý Mạc Nhiên rốt cuộc phát hiện chút cái gì, làn da trở nên tinh tế bôi trơn, ngách, không đúng là trên mông nhiều một khối hồng lam giao nhau ẩn ký. Cụ thể hình dạng sao, cúi đầu, quay người, vênh mông. Mặt trên mông tròn che kín từng cây hồng lam đường cong, đường cong đan xen tung hoành, chỉ nhìn một cách đơn thuần trong đó một cây nói, không hề quy tắc đáng nói, xem lâu rồi còn khiến người đầu vàng mắt hoa muốn nôn không thể. Nhưng liền lên xem nói lại tựa hồ rất hài hòa rất tự nhiên. Nhìn một hồi cũng không thấy ra cái nguyên có Lý Mạc Nhiên đơn giản từ bỏ như vậy có nghiên cứu khoa học tính đầu đề, tiếp tục về phía trước đi đến. Hào đi, thật là tư thế này thái khó làm nhân viên tri.

Chán đến chết đi ở trên đường Lý Mạc Nhiên quả thực sắp điên rồi, từ đi vào cái này địa phương không biết đã bao lâu. Vẫn luôn dựa vào trực giác hướng một phương hướng đi hần, không biết đi rồi bao lâu, nhưng bốn phía cảnh tượng vẫn là như vậy. Vừa mới bắt đầu còn hành, lòng mang đối tượng lai hướng tới, ngách, tốt, kỳ thật chính là yy về sau quyền đánh Thánh Nhân chân đá Hồng Quân trái ôm phải ấp trăm mê với phần hồng đôi ngày tháng. Vui sướng đi ở trên đường có phải hay không còn hội phát ra yd tiếng cười. Theo sau thật sự không có gì có thể tưởng tượng chỉ có đem chính mình trước kia hơn hai mươi năm trải qua hồi ức cái mười bảy tám biến, đảo cũng có thể miễn cưỡng về phía trước tiếp tục đi. Nhưng đến bây giờ thật sự không nghĩ đi rồi, hình chữ đại (大) địa nằm trên mặt đất đầu tròn tròn. Không phải thân thể mệt, không biết như thế nào giống như xuyên qua đem hần thân thể cũng cấp cái tạo một phen, đi rồi lâu như vậy, thân thể cũng không hiện chút nào mỏi mệt. Mà là tâm mệt. Tâm tính thượng không có chuyển biến lại đây, hơn nữa chung quanh một tầng bất biến hoàn cảnh thực dễ dàng làm cho nhân tính thân mỗi mệt. Xuất hiện loại tình huống này, dùng tu luyện giả nói tới nói chính là đạo tâm không xong. Tu luyện? Kỳ thật Lý thần nhiên cũng từng tu luyện quá. Xuyên qua lại đây đoạt được truyền thừa trong trí nhớ cũng có một đoạn tu luyện pháp quyết. Không tính là công pháp đi, chỉ là một loại hô hấp phun nạp phương pháp. Không tính cao minh, Lý thần nhiên cái này hiện đại nhân ném thư quá mấy lần hậu cũng rất dễ dàng thượng thủ. Bất quá hiệu quả không nhiều ít. Tu luyện đến bây giờ Lý thần nhiên cũng chỉ là cảm thấy thân thể của mình tổ chất hảo điểm, cụ thể thể hiện cũng chỉ là xem đến hơi chút xa một chút thôi. Nhìn không tới tu luyện hy vọng cũng tự nhiên không nhiều ít tu luyện động lực.

Nằm lâu rồi cũng nằm mệt mỏi, đứng lên, thói quen tính địa võ võ trên người cũng không tồn tại bụi đất. Tiếp tục lang thang không có mục tiêu về phía trước

Đi đến Lý Mạc Nhiên biết chính mình chỉ có tiếp tục đi xuống đi mới có rồi đi nơi này hy vọng. Ánh mắt trống rỗng đi ở trên đường, lúc này

Lý Mạc Nhiên tâm thần đã tiến vào sâu hình thức ngủ đông trong, chống đỡ hần tiếp tục đi xuống đi cũng chỉ là một cỗ chấp niệm thôi. Nếu

Hiện tại không có gì ngoại giới kích thích nói, theo thời gian trôi đi, hần cuối cùng kết cục cũng chỉ có chân linh tan rã thân tử đạo tiêu. Rốt cuộc hần đến bây giờ liền tiên đạo đều còn chưa thành, ngăn cản không được năm tháng trôi đi uy lực.

Qua hồi lâu, Lý Mạc Nhiên vẫn là ngã xuống, duy trì hần cuối cùng một cỗ chấp niệm cũng mau tiêu tán. Lặng lẽ ngóc tại cái này địa phương, mặc cho vô tình năm tháng chỉ lực ở này trên người phát quá, dần dần thân thể hần bẹp đi xuống giống như một cái năm càng thất tuần lão nhân giống nhau, hàm răng buông lỏng, tóc bạc ra. Hần tử phủ trong không gian tràn ngập màu vàng nhạt năm tháng chỉ lực, một lần lại một lần tích rửa sạch. Tử phủ không gian nội sụp năm một cái Lý Mạc Nhiên, đây là hồn phách của hần biến thành.

Lúc này hồn phách của hần đã hiện ra trong suốt trạng, hồn phách bên trong mệnh cách đã là sắp chia lìa tiêu tán, mệnh cách phía trên kia một chút chân linh chỉ hòa cũng như gió trung tàn duốc lay động không chừng. Hồn phách là người chi nguyên, là thứ quan trọng nhất của người. Rách nát một chút đều chỉ có thể dựa chuyển thể Luân Hồi tới đền bù. Mệnh cách là nhân tồn tại chi căn, là vận mệnh chủ định đối với người tồn tại một loại tán thành, liên quan đến đến nhân khí vận cùng tương lai. Chân linh chính là nhân chi tính, chân linh không muội, nhân tính không thay đổi. Hiện giờ này hồn phách, mệnh cách, chân linh toàn gặp phải tan rã. Như vô ngoại lệ Lý thần nhiên này

Thứ là chết đến không thể càng chết. Mới vừa xuyên qua còn không có tới kịp đại triển quyền cước thậm chí còn không có tới kịp hướng hồng hoang nhân dân hỏi rõ hảo, liền ở một cái hẻo lánh xó xỉnh địa phương ngòm củ tỏi. Đây cũng thật đủ bị kịch.

Liền ở Lý Mạc Nhiên chân linh sắp tiêu tán thời điểm, trên mông làm hần chóng mặt như đầu đồ án đã xảy ra biến hóa. Từng cây hồng lam đường cong lẫn nhau tương liên cho nhau vận vẹo, chậm rãi ngưng kết thành một đám phù hào, đương cuối cùng một cái phù hào ngưng kết hậu, toàn bộ ẩn ký tán mất ra một loại hỗn độn quang mang, quang mang bên trong du động rất nhiều thật nhỏ phù hào, quang mang bao phủ Lý Mạc Nhiên toàn thân, thân thể giống như sung khí khí cầu cỡ lớn, hàm lượng một lần nữa cùng cổ, tóc cũng dài quá lên, hết thảy phảng phất về tới mới vừa xuyên qua khi thật nhỏ phù hào cũng tùy theo xâm thấu này tử phủ không gian, đương trước hết phù hào một đợt tới Lý thần nhiên hồn phách khi, hồn phách không hề tiếp tục tiêu tán, đương hậu tục phù hào lục tục bỏ mất hồn phách của hần khi, hồn phách cũng đã bày biện ra hướng thực thể hóa chuyển biến, hồn phách nội mệnh cách cũng ở phù hào lực kéo hạ dần dần dựa sát ngưng kết, mệnh cách phía trên chân linh chỉ hòa cũng không ở lay động trở nên càng thêm sáng. Đương nhiên này hết thảy Lý thần nhiên đều không biết tình, hần ở phù hào vừa mới chạm đến hồn phách thời điểm liền lập tức bùng nổ, hiện tại chính đại khẩu mồm to thờ hồn hần. Hần tuy rằng không biết vừa mới cụ thể đã xảy ra cái gì, nhưng cũng biết khẳng định là cực độ nguy hiểm. Đương hần sắp hồn phi phách tán thời điểm hần ý thức đã tỉnh lại, nhưng mặc cho hần như thế nào nỗ lực đều không dùng được, chỉ có thể trợ mắt nhìn chính mình tiêu tán, cái loại này cảm giác vô lực làm hần thực sợ hãi.

Thời gian thấm thoát, khoảng cách lần đó nguy cơ quá khứ cũng đã có một đoạn thời gian. Hiện tại Lý Mạc Nhiên đang ở nỗ lực tu luyện, tuy rằng hiệu quả không như thế nào tốt, nhưng hần không dám chậm trễ. Hần sợ hãi nguy hiểm tiến đến khi chính mình cái gì cũng làm không được cái loại này cảm giác vô lực. Có thể làm

Chỉ có hiện tại gấp bội nỗ lực.

Nguy cơ qua đi, hần cũng tra xét quá, trừ bỏ phát hiện chính mình trên mông kia mạc danh xuất hiện đồ án lại mạc danh biến mất bên ngoài. Không có bất luận cái gì phát hiện. Ai làm hần hiện tại còn sẽ không nội quan.

Ngẫu nhiên tu luyện mỗi một lần liền đứng lên tiếp tục đi phía trước

Đi Trải qua kia một lần đại nạn sau, đảo cũng rất ít xuất hiện tự sa ngã chờ mặt trái cảm xúc. Tâm cảnh thượng cũng tăng lên rất nhiều, này cũng coi như một cái khác có thể xem tới được chỗ tốt đi.

Cứ như vậy, đi đi dừng dừng không biết bao lâu hậu, Lý Mạc Nhiên rốt cuộc đi tới một chỗ hồ nước lọc hiện nồng đậm địa phương. Tuy rằng chỉ có như vậy một tia, nhưng cũng làm Lý thần nhiên bắt giữ tới rồi. Liên giống như ở trong bóng tối ngốc lâu rồi, một tia âm đậm quang sáng cũng có thể nhìn đến. Hồ nước thay đổi làm sớm đã giếng cổ không dao động Lý thần nhiên nổi lên biến hóa. “Hồ! Rốt cuộc có điểm phát hiện, lại như vậy đi xuống, ta cũng không biết chính mình có thể kiên trì bao lâu”.

Tựa hồ một lần nữa có động lực giống nhau, Lý thần nhiên thu hồi suy nghĩ, tiếp tục hướng tới phía trước đi đến, hồ nước dần dần địa nồng đậm lên, hắc ám, duỗi tay không thấy ngũ chỉ hắc ám. Hoàn toàn dựa vào trực giác đi xuống đi Lý điệp nhiên nội tâm lại không có chút nào không kiên nhẫn, tương phản có chút kích động, bởi vì cảm giác giống như cách này càng gần, có lẽ là biên cảnh có lẽ là trung tâm. Biên cảnh cổ nhiên đáng giá cao hứng, trung tâm cũng bắt giác uể oải. Chỉ cần nỗ lực quá, kiên trì quá. Đến chỉ ta hạnh, thất chỉ ta mệnh. Không lấy vật hi, không lấy mình bi. Có thể thấy được hiện tại Lý Mạc Nhiên tâm cảnh tu vi chi cao.

\*\*\*\*

Cảm ơn bạn tặng nguyệt phiếu

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 3 :liên tục Tai họa chung thoát hiểm

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-09-25

Đi lại đi đi Lý Mạc Nhiên đứng ở một viên thật lớn vô cùng tản ra yêu dị hồng quang trướng, hồi tưởng vừa mới nhìn xem màu đỏ quang mang kích động, hiện tại tựa hồ đều không đủ xem. Trướng trên người che kín hắc hồng giao nhau văn lạc, văn lạc lẫn nhau giao tạp, cài răng lược. Phác họa ra một đám quỷ dị tự phù, tự phù dựa theo mỗi một thần bí quy luật sắp hàng có tự, xa xa nhìn lại, tựa như một cái chiến trường. Văn lạc lưu chuyển gian, chiến trường tựa hồ cũng sinh động lên, tức khắc huyết nhục bay tứ tung, kịch liệt huyết tính. Lệnh nhân cảm lòng không đậu rơi vào trong đó, bị này đồng hóa. Ngay cả Lý Mạc Nhiên bàn thạch tâm cảnh cũng đều nháy mắt tan rã. Liên ở Lý Mạc Nhiên đã tới gần sắp bị trướng thân đồng hóa khi. Từ phù bên trong chậm rãi lưu động hào khoáng khắc phát ra một trận lóa mắt quang mang chiếu rọi toàn bộ tứ phủ không gian. Lý Mạc Nhiên tức khắc cũng thanh tỉnh lại đây.

Chính là tay lại bởi vì đáng chết quán tính dừng ở trên mặt trướng. Tựa hồ bị kích hoạt rồi giống nhau, trướng trên người mạch lạc như hô hấp pháp phòng không chừng, càng là hướng ra phía ngoài phun ra nuốt vào màu đỏ dòng khí cùng màu đen hơi thở. Màu đỏ dòng khí mê người tâm trí, muối này chân linh. Màu đen hơi thở, diệt nhân hồn phách, ô này mệnh cách. Mỗi giống nhau đều là làm nhân trí mạng, lại còn có là cái loại này hoàn toàn mất đi. Hồng hắc khí lưu cho nhau hỗn loạn xoát hướng Lý thần nhiên. Lý Mạc Nhiên lúc này đã cái gì đều làm không được, tay bị dính liền ở, vô pháp thoát thân, chỉ có thể nhắm mắt chờ chết. “Dựa, lại là loại cảm giác này” thật sâu cảm giác vô lực lại một lần đau đớn hấn tâm. Hồn phách trung phù văn tựa hồ cũng cảm ứng được hấn hiện tại nguy cơ, nên lưu động tốc độ càng ngày càng là nhanh lấy một loại mạc danh quy tắc cho nhau sắp hàng, một loại hoàng lam giao nhau quang mang lộ ra, từ trong ra ngoài trải rộng ở Lý Mạc Nhiên quanh thân.

Hồng hắc khí lưu cùng hoàng lam quang mang va chạm ở cùng nhau, thế lực ngang nhau ai cũng không làm sao được được ai. Trướng thân tiếp tục phun ra nuốt vào rộng lượng hồng hắc khí lưu, nhưng cũng vô pháp vượt Lôi Trì một bước. Nhìn kỹ đi, lại là hồng hắc khí lưu đụng tới màu lam quang mang khi đã bị hút vào đi vào. Màu lam quang mang tựa hồ đựng vô số không gian, vô biên cảnh. Màu vàng quang mang ở trong đó rửa sạch hồng hắc khí lưu, tốc độ tuy rằng rất chậm, nhưng cũng gần một bước ngăn cản ở này hồng hắc khí lưu. Lý Mạc Nhiên nhìn đến lúc này cảnh tượng, biết chính mình tạm thời không có việc gì, khẩn trương đến tâm tình cũng tức khắc thả lỏng xuống dưới. Đơn giản không có gì sự làm Lý thần nhiên liền ở trướng bên cạnh ngồi xếp bằng ngồi xuống đã tọa tu luyện, luyện luyện liên nặng nề ngủ đi xuống.

Không biết ngủ bao lâu, tỉnh lại sau phát hiện chung quanh thủy giống như phai nhạt rất nhiều, đầu cũng trướng đến đau, tựa hồ nhiều chút cái gì tin tức. Nhắm mắt tâm thần đắm chìm trong đó, cẩn thận chài vớt trong đó tin tức. Thật lâu sau, mở hai mắt, phun ra một hơi, lẩm bẩm “Ta đây cũng coi như bị cực vui đi.”.

Thông qua kia tin tức biết được, này cự trướng chính là ba ngàn Thần Ma bị Bàn Cổ đánh giết hậu, tàn chi đoạn tì hội tụ mà thành. Trải qua mấy nguyên hội lắng đọng lại trong đó dựng dục cả đời linh. Đương Lý Mạc Nhiên tới gần cự trướng khi, cự trướng bản năng phản kháng luyện hóa tới gần hấn bất luận cái gì sinh vật, đây cũng là này đảo sinh linh đều không một đại nguyên nhân. Phải biết này cự trướng lại lịch chi đại. Cho dù chỉ là bản năng phản kháng

cũng không phải Lý Mạc Nhiên này một tiên đạo chưa thành tu sĩ có khả năng chống cự. Như vô tình ngoại, Lý Mạc Nhiên này một người xuyên việt cũng chỉ có treo ở này. Nhưng Đại Diễn ngũ mườì, thiên diễn bốn chín, chạy đi thử nhất. Phàm là đều có ngoại lệ. Bởi vì này từ bên trong phủ thần bí phù hào tồn tại, chẳng những trợ hần thoát đi phải chết khó khăn còn giúp hần ngược lại đem cự trùng luyện hóa.

Lý Mạc Nhiên đem cự trùng luyện hóa lúc sau, không chỉ có có một cái xuất thân bất phàm tiềm lực thật lớn phân thân, còn phải tới rồi một mảnh tương đối cao thâm luyện khí pháp quyết. Lúc này giống như sủng bắn chim đối đại pháo. Hiệu quả rất là không tồi. Lý Mạc Nhiên cảm giác chính mình cách tiên đạo không xa rồi. Tự đắc một hồi, đứng dậy, phiết liếc mắt một cái bên cạnh cự trùng, tức khắc cao hứng chí tình không cánh mà bay. “Ai! Thật là nhân cùng nhân chi gian chênh lệch sao liền lớn như vậy nàp” đồng dạng đều là luyện giống nhau pháp quyết. Nhưng này hiệu quả là cách biệt một trời. Bởi vì có Lý Mạc nhiên ý thức gia nhập. Cự trùng không hề là ngây thơ tu luyện, mà là dùng cao thâm luyện khí pháp quyết. Cự trùng phun ra nuốt vào linh khí lượng càng là càng thêm kịch liệt. Cảnh này khiến chung quanh nhan sắc cũng mất thường có thể thấy được biến thiên.

Nếu lúc này nếu có nhân đứng ở đảo bên ngoài, càng là hội nhìn đến này đảo chung quanh không gian chìm nổi không chừng, có một ít địa phương càng là không gian sập, lại là đem này một mảnh thiên địa xé rách, lộ ra trắng xoá một mảnh hỗn độn cảnh tượng. Lý Mạc Nhiên tuy rằng không cảm giác được bên ngoài cảnh tượng, nhưng là nhìn đến chung quanh biến hóa, hơn nữa chính mình cùng phân thân tu vi nhật tiệm tăng lên.

Trong lòng cũng là vui sướng không thôi. Đặc biệt là phân thân, lúc này cũng đã có Đại La Kim Tiên đại viên mãn pháp lực, nghĩ đến nếu không phải chính mình tâm cảnh tu vi không đủ, lúc này cũng nên có thể trăm lại một thi, thành tựu Chuẩn Thánh đi.

Còn không có xuất thế hóa hình, liền có như vậy cao tu vi, ngày sau thành tựu thật sự không thể hạn lượng. Ngay cả Tam Thanh, Nữ Oa cũng bất quá Đại La Kim Tiên sơ kỳ liền lấy hóa hình, Hồng Quân không biết, nhưng hóa hình là lúc cũng nên không vượt qua Chuẩn Thánh này một môn hạn đi. Có này Thánh Nhân chi tư phân thân người bảo đảm, về sau hành tẩu hồng hoang cũng an toàn nhiều đi. Có một chút làm Lý Mạc Nhiên không nghĩ ra chính là, như vậy một đại năng, cho dù là hậu thế không có thành thánh, nhưng cũng xem như một tay mắt Thông Thiên đại năng hạng người, vì sao ở đời sau không có nghe nói qua.

Này cũng không trách hần kiến thức hạn hẹp, bởi vì này cự trùng sinh linh mới vừa vừa ra thế hóa hình, liền bị lúc ấy đã thành thánh Hồng Quân Đạo Tổ ra tay bắt đi.

Nhược là không có Lý Mạc nhiên này biến đổi số xuất hiện, này cự trùng sinh linh lại là chỉ có thể ngây thơ tu luyện đi xuống, xuất thế thời gian liền sẽ đại đại tụt hậu, chờ hần xuất thế khi, Hồng Quân sớm đã thành thánh nhiều năm. Về công, sinh linh này chính là ba ngàn Thần Ma tàn lưu biến thành cùng Bàn Cổ hóa thân hồng hoang thế giới có đại nhân quả, tự nhiên là lẫn nhau bắt lưỡng lập. Về tư, Hồng Quân đã là là ngay lúc đó hồng hoang đệ nhất nhân, tự nhiên không hy vọng chính mình địa vị đã chịu ảnh hưởng, hơn nữa này hợp đạo sắp tới, cũng không hy vọng có như vậy một cái nghịch thiên sinh linh ở. Cho nên, về công về tư, này sinh linh đều đem đứng ở Hồng Quân cùng thế giới này mặt đối lập.

Phàm là đều có một đường sinh cơ. Nếu sinh linh xuất thế lúc sau có thể biến báo một chút thấy rõ tình thế, biết sự không thể vì, cũng có thể xa độn hỗn độn, có lẽ còn có thể đủ bảo hạ táng mạng.

Hỗn độn có lẽ ở mặt khác tu sĩ trong mắt coi như rắn rết, nhưng hần vốn là ba ngàn Thần Ma di lưu biến thành, ba ngàn Thần Ma sinh ra với hỗn độn, hỗn độn đối hần tự nhiên cũng như không có gì giống nhau, thậm chí có thể có thể nhanh hơn tăng lên tu vi. Nhưng bởi vì không thể luyện hóa ba ngàn Thần Ma lưu tại hần trong lòng đủ loại mặt trái cảm xúc, ảnh hưởng này tâm trí, làm cho này tính cách bạo ngược xúc động, nói trắng ra là chính là một cây gậy. Kết quả cùng Hồng Quân cứng đối cứng, làm cho chính mình mới ra thế liền treo.

Lý Mạc nhiên không biết những này, nhưng quan trọng sao? Hết thấy từ hần xuyên qua lại đây cũng đã lặng yên phát sinh thay đổi.

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 4 Phân thân xuất thế thiên phạt hàng

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-09-25

Một tòa đảo lẻ loi chót vót ở rìa xa hồng hoang đại lục không biết mấy trăm triệu dặm Đông Hải phía trên, địa thủy hỏa phong trào dâng không ngừng, thiên lôi không ngừng. Đảo Trung Ương nằm một quả thật lớn trứng, một người ngồi xếp bằng bên cạnh, Này tự nhiên là chúng ta vai chính Lý Mạc nhiên. Từ được phân thân hậu liền vẫn luôn ngồi xếp bằng tại đây. Có nhiên là tưởng mau chóng tăng lên tu vi, nhưng kỳ thật cũng là không có nơi đi. Không nói đến hồng hoang đại lục nguy hiểm thật mạnh, liền nói này đảo nhỏ nhìn như tuy nhỏ, nhưng cũng không phải hần này một tiên đạo chưa thành tiểu tu sĩ có khả năng đi ra.

Cứ như vậy, Lý Mạc Nhiên dựa theo “Ngồi quên kinh”, kỳ thật cũng chính là từ phân thân kia được đến vô danh pháp quyết. Đến nỗi tên, hẳn chỉ là cảm thấy như vậy ngồi tu luyện quên mất thời gian tồn tại, có thể quá đến nhanh hơn thôi. Đến nỗi có hay không sao chép hậu thế, vậy quán không được như vậy nhiều.

.....

Thời gian tiếp tục, không biết lại qua bao lâu, Lý Mạc Nhiên mở khép hờ hai mắt, phun ra một ngụm trọc khí. Lần này tu luyện lâu như vậy, hiệu quả cũng là thực rõ ràng, hẳn hiện tại cảm giác chính mình ly chứng tiên đạo cũng chỉ kém lắm môn một chân. Liền kém thiên địa lẽ rửa tội, cũng chính là độ kiếp. Kỳ thật Lý Mạc Nhiên trong lòng vẫn luôn có cái nghi hoặc, hẳn xuyên qua đến hồng hoang tuy nhớ không được có bao nhiêu thời đại, nhưng nghĩ đến cũng sẽ không thiếu.

Nhưng chính mình lại liền tiên đạo đều còn chưa thành, so tiểu thuyết trung những cái đó vai chính kém không ngừng cách xa vạn dặm. Chẳng lẽ gần chỉ là tu luyện pháp quyết lạc hậu sao? Nhưng lúc này Hồng Quân hẳn là chưa thành thánh, trong thiên địa sinh linh trừ bỏ xuất thân cao quý mấy người ngoại, còn lại đều hẳn là chỉ là đơn thuần hô hấp phun nạp đi.

Chẳng lẽ là cùng phân thân có quan hệ? Nghi hoặc nhìn thoáng qua bên cạnh cự trướng. Có lẽ chịu phân thân ảnh hưởng, áp bách chính mình tu vi đi, thật giống như thượng vị giả trời sinh biến có chứa một cỗ lệnh nhân thuyết phục hơi thở.

Mặc kệ, độ kiếp sắp tới, chính mình nhất định phải chứng đến thiên tiên chi vị, nếu như liền thiên tiên đều không thành, kia còn gì nói tiêu dao hồng hoang. Thiên Đạo thù cần, chính mình nhất định có thể thành công. Lý Mạc Nhiên trạch nam bản tính trung ẩn sâu đã lâu kiên nghị bộc phát ra tới.

Thiên địa có tôn ti, vạn vật có ưu khuyết, tiên cũng có cao thấp chi phân. Tiên đạo một chút, chịu Luân Hồi chi khổ, ở trong hồng trần dày vò, không được giải thoát. Tiên đạo phía trên có quý tiên, địa tiên, thiên tiên, Huyền Tiên, Thái Ất chân tiên, Đại La Kim Tiên, Chuẩn Thánh, Thánh Nhân chi phân.

Quý tiên, địa tiên toàn bắt nhập lưu, nhiều là son gian tính linh biến thành hoặc độ kiếp thất bại mất đi thân thể sở thành, tuy nhảy ra Luân Hồi nhưng lại chịu thiên địa ước thúc thả lại có tam tai chín khó bối rối, không được an bình tự do.

Thiên tiên, trời giáng khảo nghiệm, độ chi thành tiên, gọi chi thiên tiên, từ đây vô bệnh vô tai thiên địa nhậm này ngao du. Huyền Tiên, sơ khuy thiên địa chi mê, đạo chi huyền diệu, nhưng vận dụng thiên địa pháp tắc, công kích phòng ngự huyền diệu khó giải thích.

Thái Ất chân tiên, ngưng trong ngực ngũ khí, minh tâm thấy tính, nhận rõ tự mình, nhưng từ đông đảo thiên địa pháp tắc trướng tuyển chọn nhất thích hợp chính mình dùng để tu luyện, cách dùng tắc truy tìm đạo, truy tìm thuộc về đạo của mình.

Đại La Kim Tiên, hiện trên đỉnh tam hoa, cách dùng tắc luyện thể, đúc liền kim cương bất hoại chi thân; dùng đạo luyện hồn, không dính bụi trần, giờ tay gian pháp tắc tương tùy, trong chớp mắt sinh tử ma diệt, nhất cử nhất động gian đều đã có chứa một tia đạo dấu vết.

Chuẩn Thánh cùng Chuẩn Thánh phía trên kia đã thoát ly tiên phạm vi, thuế phẩm nhập thánh. Hiện tại Hồng Quân chưa truyền đạo, trong thiên địa đông đảo đại năng tu vi cũng đều tập ở Đại La Kim Tiên, không được tiến thêm. Cho nên cũng không từ đã biết. Chỉ đợi về sau Từ Tiêu Cung khai, Hồng Quân bắt đầu bài giảng đại đạo, khi đó thánh cảnh liền không hề thần bí.

Thiên tựa hồ tối sầm xuống dưới, tầng tầng ô vân xô đẩy ở Lý Mạc Nhiên trên không, chính điều chỉnh trạng thái để dùng tốt nhất trạng thái nghênh đón thiên kiếp lẽ rửa tội Lý Mạc Nhiên bên tai đột nhiên truyền đến “Ca ca ca” thanh. Cự trướng phía trên không biết khi nào xuất hiện mấy cái cái khe, thả cái khe đã mất thường có thể thấy được tốc độ lan tràn mờ ra. Không trung hoàn toàn tối tăm xuống dưới, nhắm vào Lý Mạc Nhiên lôi kiếp cũng chuẩn bị thỏa đáng, sắp cho này trước mắt một kích. “Xem này tư thế, hẳn là cửu cửu thiên kiếp đi, thật đúng là để mất ta” Lý Mạc Nhiên lâm lâm.

Trong hồng hoang thiên kiếp có tam chín, sáu chín, cửu cửu chi phân. Án này nhân quả nghiệp lực, thiên tư theo hầu phân chia. Càng về sau, khó khăn càng lớn, nhưng thành công hậu thu hoạch cũng càng nhiều, ngày sau thành tựu cũng càng lớn.

Lý Mạc Nhiên nhân thiên tư bình thường, nguyên bản hẳn là chỉ là tam cửu thiên kiếp, nhưng lại bởi vì này xuyên qua lúc không chi lực hơi chút cái tạo tăng mạnh một chút hẳn thân thể cùng thần hồn, hơn nữa phân thân phun ra nuốt vào hỗn độn khí hẳn ở này một bên tu luyện cũng chịu hỗn độn rèn luyện, hấp thu qua pha loãng quá vô số lần hỗn độn chi khí. Lại có này không gian phân thân áp bách, làm cho pháp lực so chi cùng giai nồng hậu mấy lần. Nhiều vô số, các loại nguyên nhân thêm lên lại là làm cho cửu cửu thiên kiếp đã đến.

Tuy là cửu cửu thiên kiếp, nhưng Lý Mạc Nhiên lại là không thể nào lo lắng, thậm chí trong lòng còn có một tia nho nhỏ mừng thầm chi tình. Thiên kiếp càng khó, chính mình ngày sau thành tựu lại càng lớn. Hẳn đảo không lo lắng cho mình có thể hay không vượt qua, không chỉ có này đây thượng nguyên nhân, càng quan trọng là từ bên trong phù gia thân bí phù hào tồn tại, hai lần sinh tử nguy cơ đều làm hẳn hữu kinh vô hiểm vượt qua. Chút bất tri bất giác đã là đem kia phù hào coi như dựa vào, chính mình cũng dần dần lơ lửng xuống dưới. Đã từng hoàn mỹ tâm tính tu vi lúc này cũng xuất hiện sơ hở.

“Ca ca ca” thanh càng ngày càng vang, cho đến cái khe che kín toàn bộ trướng thân, phân thân xuất thế sắp tới. Thiên thượng kiếp vận đình chỉ quay cuồng, thời gian tại đây một khắc đình chỉ. Không gian tại đây một khắc ngưng lại. Quý dị chính là hiện tại Lý Mạc Nhiên không cảm giác được hết thảy, ngũ cảm mất đi tác dụng, nhưng lại cảm thấy chính mình cách đạo rất gần, phảng phất chính mình đặt mình trong với đạo, duỗi tay liền có thể chạm đến đạo. Loại cảm giác này rất là làm nhân trầm mê. Thân thể hẳn nha bắt đầu trong suốt hóa, càng lúc càng mờ nhạt, liền ở hẳn sắp bị đạo đồng hóa, hóa thân hư vô là lúc, một cái giật mình tỉnh lại.

Nhìn trước mắt cái này cùng chính mình có vài phần tương tự, nhưng quanh thân phát ra thanh lãnh hơi thở, hai mắt thâm thúy như hải, một đầu màu ngân bạch tóc tùy ý rồi tung nam tử. Lý Mạc Nhiên biết đây là kia trướng trung sinh linh, cũng chính là chính mình phân thân.

Phục hồi tinh thần lại, trong lòng hậu sợ không thôi, ngừng lại chính mình vừa rồi sa vào với đạo trung, may là sớm một bước tỉnh lại, kia chi sợ chính mình



đã bị này đồng hóa, mất đi với trong thiên địa.

Sáng nghe đạo, tịch chết đủ để. Có thể thấy được đạo dụ hoặc có bao nhiêu đại. Tu sĩ cả đời theo đuổi chính là một cái đạo tự, ở đạo đức trước mặt bất luận cái gì phòng bị đều không dùng được, nó là thẳng chỉ nhân tâm, nhất bản chất dục vọng.

Còn hảo vừa mới vừa lúc gặp phân thân xuất thế, thần hồn rung động, mới có thể từ kia kỳ diệu không gian ra tới, thoát khỏi kia huyền diệu đạo dụ hoặc. Nhưng lại cũng là bởi vì phân thân xuất thế, mới có thể dẫn tới như thế khủng bố thiên lôi, có lẽ hẳn là kêu Thiên phạt xuất hiện.

Thiên lôi có lẽ chỉ là đối tu sĩ tu vi cảnh giới khảo nghiệm, tâm tính rèn luyện. Cho dù tới cao cửu cửu thiên kiếp cũng đều có vượt qua khả năng. Nhưng thiên phạt bất đồng, thiên phạt chính là Thiên Đạo có cảm đối thiên địa tạo thành đại phá hư hoặc nguy hiểm cho tự thân nghịch thiên sự vật xuất thế, khuyên này phương thiên địa sở hữu, dựng đục mà sinh.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 5 Vận Mệnh Trường Hà động thiên phạt hàng

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-09-25

Thiên phạt hiện, Thiên Đạo chỉ mất tự mình trình diện giám sát, hồi kết thiên địa sở hữu, ngưng tụ mệnh mông cuộn cuộn lôi kiếp. Chi cần nghịch thiên chi vật còn ở Thiên Đạo trong vòng, kia liền lôi kiếp không ngừng, cho đến này thân tử đạo tiêu.

Vốn dĩ chỉ nhìn một cách đơn thuần Lý Mạc nhiên bản thân hoặc là kia đến ba ngàn Thần Ma di lưu biến thành sinh linh đều dẫn không tới thiên phạt. Lý Mạc nhiên tuy là hậu thế xuyên qua mà đến, là biến đổi số tồn tại, nhưng không làm sao hơn tu vi thấp, thả tự chất hữu hạn, lại là một lười nhác tính tình, thành không được đại sự. Con bướm cánh thái tiểu, nói không chừng còn không có tới kịp kích động đã bị hồng hoang một cái tính tình cổ quái tu sĩ một cái tát đánh đã chết, hoặc là không cần thận bị đại năng giả giao thủ dư ba biến thành vì tro bụi. Nói tóm lại, thực lực thấp hèn Thiên Đạo cũng không có khả năng chú ý tới hắn.

Ba ngàn Thần Ma di lưu biến thành sinh linh bởi vì xuất thế so muộn, thả tính cách quái đản, không biết số trời, độ cũng chỉ là cửu cửu thiên kiếp thôi, theo sau Thiên Đạo phân phó thành thánh hậu Hồng Quân ở này độ kiếp hậu suy yếu kỳ đem này mật sát.

Hiện tại Lý Mạc Nhiên thần hồn nhập chủ này một nghịch thiên sinh linh, đem này luyện thành phân thân. Thiên Đạo dưới, biến số đột nhiên gia tăng mấy lần, vẫn luôn giếng cổ không cạn sông Vận Mệnh Trường Hà đột nhiên nhắc lên ngọn sóng, sóng biển đập ở giữa sông chót vót bốn mươi chín căn cổ xưa cây cột. Đây là định số ở Vận Mệnh Trường Hà trung cụ hiện. Nó hạ tiếp Vận Mệnh Trường Hà, trình tiếp chứng sinh vận mệnh, thượng liên thiên đạo, giám sát Thiên Đạo vận hành. Bọt sóng tràn ở cây cột thượng tức khắc kích khởi một trận xám xịt rạn rờ, cây cột thượng thần bí phù hào bắt đầu bắt đầu khởi động, cao không biết mấy trăm triệu trăm triệu địa phương Thiên Đạo bánh răng chậm rãi chuyển động, đương phù hào bắt đầu nảy lên đỉnh khi, bánh răng khẽ run lên, động tác vì không thể tra.

Thiên Đạo biết Lý Mạc nhiên cùng này nghịch thiên sinh vật tồn tại, tự nhiên không có khả năng nhậm này phát triển, cuối cùng nguy cơ hồng hoang. Bất quá đại đạo chí công, Thiên Đạo cũng không thể bởi vì này có nguy cơ tự thân năng lực mà tùy ý đem này mật sát, chỉ có thể âm thầm mưu hoa quạt gió thêm cùi.

Thiên Đạo yêu cầu một cái cơ hoặc lý do tới hành sự. Lần này hai người đồng thời độ kiếp đó là này ra tay cơ hội, làm này có thể xuất binh có danh nghĩa.

Lý Mạc nhiên cùng phân thân sóng vai mà trạm, cau mày nhìn trước mắt này phúc cảnh tượng. Không trung tới tầm tới rồi cực hạn, cửu cửu thiên kiếp quay cuồng không ngừng mãnh liệt mệnh mông, nhưng lại chậm chạp không giáng xuống. Kiếp vẫn nhan sắc nùng đến mức tận cùng, một tia ứng đồ sắc xuất hiện, một trận áp lực hơi thở truyền đến, giống như đế vương đi tuần, áp bách chứng sinh. Lý Mạc nhiên đứng ở phân thân bên cạnh cảm giác không phải rất cường liệt, nhưng lúc này toàn bộ đảo tựa hồ giảm xuống hi hủa.

Nguy hiểm cảm giác càng ngày càng cường liệt.

Như mực kiếp vân thượng một cây tơ hồng giắt, tơ hồng trung gian chậm rãi biến thô, theo sau hướng hai bên khuếch tán, thành đĩa trạng. Một viên tròn mắt đột hiện trong đó, tròn mắt trung vô số bánh răng lẫn nhau nghiêng răng chuyển động, ngầm có ý thiên địa chí lý. Thiên Đạo chỉ mất một cuộc xuất hiện.

Thiên Đạo chỉ mắt vừa xuất hiện, một trận Thôn Phệ chỉ lực đánh úp lại, thiên thượng kiếp vân như yển về tổ hướng này dừng đi, hư không bắt đầu sụp đổ, xuất hiện từng mảnh hỗn độn chi sắc. Tựa hồ là chỉ nhằm vào không trung giống nhau, Lý Mạc nhiên cùng này phân thân nơi đảo nhỏ lông tóc không tổn hao gì. Thiên Đạo chỉ mắt Thôn Phệ xong hết thấy, tròn mắt xuống phía dưới, lạnh lùng nhìn phân thân. Phân thân cũng không cam lòng yếu thế cùng với đối diện. Lý Mạc nhiên bản tôn tại đây một khắc lại đều bị bọn họ làm lơ, có lẽ phân thân còn âm thầm bảo hộ bản.

Này nghịch thiên sinh linh tuy rằng Lý Mạc nhiên luyện thành phân thân, nhưng bản thân đó là ba ngàn Thần Ma di lưu biến thành, đối này Bản Cổ sở khai thiên địa có một loại bản năng chán ghét, căm thù nay thiên địa hết thấy.

Phân thân ở Thiên Đạo chỉ mắt trước mặt còn có thể bảo trì bình tĩnh, cũng không phải tu vi cao thâm, hẳn lúc này nhiều nhất cũng bắt quá Chuẩn Thánh pháp lực Đại La Kim Tiên đạo hạnh, có thể làm bản tôn bảo trì bình tĩnh thậm chí liền bên cạnh bản tôn đều không chịu ảnh hưởng chính là bản xuất thân. Xuất thân cao quý hẳn trong xương cốt có một loại kiêu ngạo. Tuy rằng ba ngàn Thần Ma tinh hoa sở thất hơn phân nửa, nhưng hẳn cũng là đặc thượng là hỗn độn Thần Ma, cho dù là nhỏ yếu nhất hỗn độn Thần Ma, nhưng cũng là sinh với hỗn độn, nơi thiên địa phía trước.

Đối diện mấy phần, Thiên Đạo chỉ trong mắt một bánh răng chậm rãi gia tốc, trong hư không một đạo kiếp lôi thoáng hiện bỏ về phía phân thân, tốc độ cực nhanh lệnh nhân táp lưởi. Phân thân không tránh không tránh, kiếp sét đánh ở này ẩn đường, như đá chìm đáy biển không hề động tĩnh. Một bánh răng gia tốc kéo chung quanh bánh răng, như quả cầu tuyết, tốc độ trình bao nhiêu gấp đôi mau. Trong khoảnh khắc, Thiên Đạo chỉ trong mắt bánh răng tốc độ đều nhanh hơn gấp đôi. Hư không xuất hiện vô số kiếp lôi, địa thượng bắt đầu trào ra nghiệp hỏa, từ phía thổi tới âm phong.

Này còn gần chỉ là bắt đầu, đứng ở vô số nghiệp hỏa bên trong phân thân lạnh lùng nhìn này hết thấy, bản tôn ở đạo thứ nhất lôi xuất hiện thời điểm liền đã bị bản thu gần trong cơ thể. Kiếp vân không ngừng, nghiệp hỏa mãnh liệt, âm phong

không ngừng.

Thời gian sau một lúc lâu, kiếp vân cũng từ bình thường thiên lôi biến thành từ tiểu thần lôi, đánh đạt được thân da tróc thịt bong, nhưng còn chưa thành thương gân động cốt, nghiệp hỏa trung cũng bắt đầu xuất hiện ra Thái Dương chân hỏa, âm phong trung cũng bắt đầu hỗn loạn chín âm bị phong. Phân thân trong mắt mình diệt không chừng, nhanh chóng suy đoán, để nhìn có thể từ trước mắt tuyệt cảnh trung tìm đến một đường sinh cơ. Trong chớp mắt, liền có vô số chủ ý xuất hiện, nhưng lại đều nhất nhất bài trừ. Cứu này căn bản vẫn là thực lực không được.

Bản tôn ở phân thân trong cơ thể cũng không chịu nổi, theo thời gian trôi qua, phân thân thân thể đã vỡ nát. Thần lôi thỉnh thoảng đánh bại thân thể đánh vào thần hồn trên người, lệnh này đau đớn muốn chết. Đáng giận chính là một ít thần lôi bên trong còn kèm theo thiên kiếp trung tâm ma kiếp, làm bản không ngừng Luân Hồi, thể nghiệm các loại sinh lão bệnh tử, yêu hận tình thù. Lại một đạo thần sấm đánh thấu phân thân thân thể không nghiêng không lệch đánh vào bản tôn trên người, đem này đánh ra phân thân bên ngoài cơ thể.

Thần lôi hóa thành đao, thương (súng), kiếm, kích, phủ, việt, câu, xoa, tiên, giản, chùy, trảo, đàng, côn, sóc, bổng, quải, lưu tinh chùy mười tám loại binh khí từ bốn phương tám hướng đánh úp lại, làm lơ không gian khoảng cách đánh vào phân thân trên người. Thiên Đạo chỉ mắt chỉ là nhằm vào phân thân, bản tôn tu vi thái thấp còn không bị này đề vào mắt. Nhưng ngay cả như vậy, bản tôn cũng bị ương cấp cá trong chậu, thân thể bị lôi đình dư ba lan đến đã thành thịt nát, thần hồn trung cũng bị nghiệp hỏa quay, hơn nữa từng trận âm phong, hỏa mọn phong thế, càng là khổ không nói nổi.

Thiên phạt xuất hiện đến bây giờ cũng bắt quá ngắn ngủn mấy phút đồng hồ thời gian thôi, lại uy lực như vậy. Lệnh phân thân không chút sức lực chống cự. Kỳ thật sớm tại Thiên Đạo chỉ mắt bắt đầu xuất hiện biểu lộ hơi thở khi, phân thân liền đã biết sự không thể vì, chỉ có xa độn hỗn độn. Nhưng vừa muốn nhích người khi liền phát hiện chung quanh không gian động lại, như tường đồng vách sắt, xuyên không ra. Chỉ có dư lại đối mặt thiên phạt.

Bị bản tôn dùng để làm cuối cùng thủ đoạn thần bí phù hào cũng ở thiên phạt vừa mới bắt đầu xuất hiện khi cũng đã bắt đầu gia tốc. Nhưng giống như trước hai lần nguyên cơ đã dùng xong năng lượng, cho dù nhanh hơn tốc độ cũng như quy tốc, hơn nữa lưu động gian tới nghĩa khó hiểu, liền như mấy trăm năm vô dụng quá kiểu cũ dây cốt.

Bản tôn thân thể đã thành bùn lầy, từ phủ không gian nội ba hồn bảy phách bắt đầu phân hoá ly thể, mệnh cách trung che kín vết rách, chân linh che dấu. Bản tôn đã thành như vậy chỉ có thể không thể chỉ huy phân thân, phân thân trung Lý thần nhiên sở lưu thần niệm sớm đã cuốn súc thành một đoàn, co đầu rút cổ ở từ phủ chỗ sâu nhất.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoàng Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

## Chương 6 một đường sinh cơ phân thân độn

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-09-25



Trong hư không lời đình không ngừng giáng xuống, uy lực cũng như sóng đào, một đợt mạnh hơn một đợt. Tuy rằng kia thần bí phù văn vẫn cứ không ngừng du tẩu này quanh thân, nhưng lại như muối bỏ biển, tác dụng nhỏ bé. Phân thân tuy rằng vẫn là đứng thẳng không đến, nhưng đầu dưới da thịt không dư thừa, độc lưu che kín mạng nhện cái khe định giá. Nhược không phải lỗ trống \* trong ánh mắt ngẫu nhiên một trận thần quang xẹt qua có thể chứng minh này vẫn là sinh linh.

Bản tôn từ phù không gian đều bắt đầu sụp đổ, ba hồn bảy phách trung bốn phách đã tán, địa hồn cũng ngăn cản không được hướng Cửu U bay đi. Mệnh cách rách nát hóa thành mảnh nhỏ, chân linh chi hóa cũng đã diệt tận, độc lưu một chút hoá tinh. Sinh cơ đã đứt, thần hồn đã diệt. Phóng nhân toàn bộ hồng hoang cũng lại không một điểm cứu trợ khả năng.

Ngay sau đó, Lý Mạc thiên liền đem hoàn toàn mất đi với thiên địa chi gian.

Liền vào giờ phút này, nghìn cân treo sợi tóc hết sức, bản tôn từ bên trong phù thần bí phù văn hồi quang phản chiếu tốc độ đột nhiên gấp bội. Phù văn phía trên cũng bắt đầu tàn mất ra chói mắt quang mang. Quang mang bao vây toàn bộ từ phù, thần hồn trung ba hồn bảy phách làm lại ngưng tụ, mệnh cách cũng bắt đầu dần dần hướng trung tâm dựa sát, chân linh chi hóa cũng một lần nữa bậc lửa. Quang mang hướng ra phía ngoài tràn ra, cho đến bao bọc lấy toàn bộ thân thể, tức khắc địa hòa phong lôi không được gần người, thân thể cũng bắt đầu trọng tổ.

Nhìn này đột nhiên xuất hiện quang mang, Thiên Đạo chi mắt cũng hiếm thấy xuất hiện một tia nghi hoặc, tiện đà thiên lôi phun trào càng thêm nhanh, nhưng lại không dùng được.

Ở lòng ánh quang mang từ phù biến, dần dần bắt đầu xuất hiện một cái mơ hồ bóng dáng, bóng dáng càng ngày càng rõ ràng, cuối cùng biến thành một cái khác từ phù, như gương, mây may tất hiện. Ba hồn bảy phách kỳ dị bị quang mang chiếu ra bóng dáng, bóng dáng dần dần cụ hiện. Mệnh cách bị quang mang ngưng tụ mà ra, trình quy tắc hình tròn, hình tròn trung gian màu đen phù hào nồng nặc du tẩu, hóa thành hai cái âm dương cá vàng mắt. Chân linh bị quang mang bậc lửa, này hạ lại như nước trung ảnh ngược, cũng bắt đầu chậm rãi hóa hình ra một khác chân linh chi hóa.

Quang mang mang theo cánh trong gương ba hồn bảy phách, một nửa cá vàng mất mệnh cách cùng ảnh ngược chân linh, bay đến phân thân trước mặt truyền vào này từ phù. Hai loại từ phù tức khắc tương hợp tương xoa, hóa thành nhất thể.

Một lát, phân thân trung một tòa mới tinh từ phù một lần nữa xuất hiện. Bản tôn cũng một lần nữa ngưng tụ ra thân thể.

Phù văn lại lần nữa phun ra loá mắt quang mang, như Thái Dương, chiếu vào phân thân trên người. Không kịp nghĩ nhiều, phân thân mới vừa một hồi quá thân tới, bất chấp nhiều ít, vận đủ pháp lực, thần hồn tác động phù văn hướng tay phải hội tụ, giờ phút này phù hào lưu động cực nhanh, tựa hồ tới rồi phân giải bên cạnh, bắt đầu dần dần hoàn nguyên thành nguyên thủy đường cong, có chút thậm chí hóa thành mới bắt đầu một chút. Tay phải hướng hư không mổ một lần ấn đi, tay trái cũng thuận tiện đem bản tôn lấy trụ. Bắt đầu khi Thiên Đạo chi nhãn tựa hồ đối phân thân này một động tác cảm thấy tò mò, nhưng nhìn đến này ấn hướng địa phương khi, liền đại kinh thất sắc, theo sau càng là cảm tức nhìn phân thân, nhưng này vừa thấy, nào còn có phân thân bóng dáng.

Nguyên lai phân thân ở hồi phục tri giác khi, liền đã tính toán hao hết thấy. Thần bí phù văn thoát nhìn không đơn giản, hiện tại càng là có thể ngăn cản thiên phạt, đem một cái sinh cơ đã đứt nhân một lần nữa cứu sống, càng là đột hiện này bất phạm, Thiên Đạo đều không thể nê hà. Cho nên liền vận đủ thị lực, xem xét Vận Mệnh Trường Hà trung Thiên Đạo nơi. Phạm thành tựu Đại La Kim Tiên giả đều có thể thông qua Vận Mệnh Trường Hà trung suy đoán hết thấy, hiện tại Thiên Đạo chi nhãn tại đây, càng là có thể truy tìm nguồn gốc theo, tìm được Thiên Đạo cụ hiện Thiên Đạo bánh răng cũng không tính quá khó. Tìm được Thiên Đạo bánh răng nơi sau liền thiêu đốt chính mình tinh khí thần tướng ẩn chứa tự thân sở hữu pháp lực tay phải ấn ở trong đó nhất nhỏ bé luân răng thượng, làm này hơi hơi một đốn. Nhân cơ hội này, tiếp theo thật lớn lực phản chấn về phía sau chạy đi. Nói nhiều như vậy, kỳ thật chính là trong nháy mắt sự tình.

Chạy thoát Thiên Đạo phong tỏa không gian hậu, tùy tay đem bản tôn hướng hồng hoang đại lục vứt đi. Tốc độ không giảm phản tăng hướng hỗn độn chỗ sâu trong chạy đi.

Hỗn độn chia làm tiểu hỗn độn, trung hỗn độn, đại hỗn độn cùng vô tận hỗn độn. Tiểu hỗn độn đây là ở vào ba mươi ba thiên ngoại, hỗn độn chi khí thừa thốt ôn hòa, Đại La Kim Tiên liền có thể ở trong đó hành tẩu, nhưng lại không thể nhiều ngốc; Chuẩn Thánh nhưng lâu cư; Thánh Nhân nhưng ở trong đó sáng tạo một mảnh tiểu thiên địa. Hậu thế Thánh Nhân đạo tràng cũng ở ở vào trong đó, bị Thiên Đạo giám sát khống chế. Trung hỗn độn, ba ngàn Thần Ma ra đời nơi, hỗn độn chi khí bạo ngược mãnh liệt, trong hồng hoang chỉ có Thánh Nhân có thể ở trong đó nghỉ ngơi một lát, Hồng Quân hợp đạo hậu, cũng đem Từ Tiêu Cung di chuyển đến tận đây, Thiên Đạo cũng chỉ có thể phát hiện một ít đại động tĩnh. Đại hỗn độn, nguy cơ tứ phía, hỗn độn chi khí như nước sôi lăn lộn nổ mạnh, này bảo hộ hồng hoang thế giới cũng phong bế này thế giới, bảo trì thế giới gian độc lập, Thiên Đạo không thể tra. Vô tận hỗn độn, nếu như danh, vô cùng vô tận, hư vô hết thấy.

Phân thân hướng trung hỗn độn bay đi, Thiên Đạo chi mắt đốn một lát nhìn nhìn phân thân cùng bản tôn bỏ chạy hai cái phương hướng chần chờ hạ hướng phân thân truy đuổi theo. Vô tận lời đình hướng phân thân bỏ tới, phân thân cũng không hạ nhiều cố, chỉ có thể buồn đầu về phía trước bay đi. Tới rồi tiểu hỗn độn khi, phân thân phần eo dưới đều bị lời kiếp mất đi. Cảm nhận được chung quanh quen thuộc hỗn độn dòng khí, phân thân tốc độ tức khắc lại nhanh hơn mấy phần. Càng tới gần trung hỗn độn, Thiên Đạo lực lượng càng nhược, Thiên Đạo chi mắt tốc độ cũng càng chậm.

Như vậy một đuổi một chạy, bên này giảm bên kia tăng dưới, tuy rằng Thiên Đạo chi mắt cũng ở nỗ lực kéo gần khoảng cách, nhưng cũng không cách nào xoay chuyển tình thế, chỉ có thể trở mắt nhìn phân thân trốn vào trung hỗn độn. Có lẽ là Thiên Đạo chi mắt biết chính mình đuổi không kịp phân thân, ngưng hạ, nhưng trong mắt bánh răng nhanh hơn, lại biểu hiện ra nó còn chưa thành từ bỏ. Thiên lôi cũng không hề giáng xuống. Nhưng ngay cả như vậy, phân thân cũng chút nào không dám chậm trễ, tốc độ không giảm hỗn độn chỗ sâu trong bay đi.

Liền ở phân thân sắp rồi đi tiểu hỗn độn phạm vi, cất bước tiến vào trung hỗn độn khi, bốn phía trong hư không đột nhiên xuất hiện vô số lời đình, lời đình hóa thành ba ngàn Thần Ma đồng thời hướng phân thân ra tay, phân thân trốn chi không kịp, chỉ có thể một đầu chui vào trung hỗn độn, trên người

ngành ai toàn bộ công kích.

Phân thân tiến vào trung hỗn độn hậu, Thiên Đạo chi mắt cũng theo sát sau đó, rõ ràng vẫn là không yên tâm. Ba ngàn Thần Ma đồng thời một kích, tuy rằng không phải chân chính ba ngàn Thần Ma, nhưng chỉ sợ Thánh Nhân ai thượng một chút cũng là ngã xuống kết cục. Phân thân một đầu tài tiến trung hỗn độn trung, thật giống như một cục đá quăng vào vô tận vực sâu giống nhau, đừng nói tiếng vang, chính là một chút gợn sóng cũng không nổi lên. Thiên Đạo chi mắt ở trung hỗn độn trung khổ tìm hồi lâu, trong mắt bánh răng cũng ở suy đoán các loại tình huống, nhưng vô luận nào một loại đều là hữu tử vô sinh.

Thẳng đến ba ngày sau, Thiên Đạo chi mắt mới bắt đầu đi từ bỏ, trở về bản thể. Rốt cuộc Thiên Đạo chức trách đó là theo dõi hồng hoang bảo hộ thế giới. Lần này bởi vì biến số xuất hiện mới có thể ra tới lâu như vậy.

.....

Cách hồng hoang đại lục khá xa Đông Hải phía trên, bởi vì gần nhất một đoạn thời gian thiên lôi không ngừng, địa dừng nghiệp hỏa, vô số thật lớn năng lượng tiết ra ngoài. Vô số đảo nhỏ bởi vậy bị hủy diệt, hàng tỉ sinh linh bị lan đến, hải mặt bằng đều giảm xuống mấy trượng. Chung quanh mấy chục vạn dặm sinh linh đều không.

Nhưng vào lúc này một người trôi lên mặt nước, quanh thân trần trụi, không phiền lữ, hơi thở vì không thể tra. Không cần hỏi, này đó là chúng ta vai chính bản tôn Lý thần nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 7 thần nhiên thức tỉnh

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-09-25

Lý thần nhiên ở trên biển nước chảy bèo trôi. Theo thời gian trôi đi, hần hơi thở cũng càng ngày càng cường, bắt đầu tự phát hấp thu thiên địa linh khí, mặc cho thiên địa linh khí cọ rửa tự thân, tu bỏ thương thể. Bất quá bởi vì bị thương thái thâm, gần như không hề hiệu quả.

Theo một con sóng, nước biển đem Lý thần nhiên ném một cái cô đảo thượng. Nói là đảo, đảo cũng coi như không thượng, nhiều nhất bất quá là một đại thạch đầu thôi, phạm vi bất quá mấy trượng. Rơi xuống đất cảm giác đau đớn rốt cuộc làm Lý thần nhiên trầm bể nhiều ngày hai mắt run rẩy. Tệ đà, nỗ lực mở hai mắt. Tựa hồ là trọn mắt liền hao hết cho nên sức lực, lại lần nữa nhắm lại, Lý thần nhiên lại như thi thể nằm thi mấy ngày. Thẳng đến khỏi phong, dưới bầu trời nổi lên kéo dài mưa phùn.

Nước mưa đánh vào thân thể thượng, một cái giật mình, bắt đầu chậm rãi có trực giác, mở hai mắt, ánh mắt lỗ trống, thân thể máy móc ngồi dậy, xương cốt ri sắt phát ra “Ca ca” thanh. Ngồi ở trong mưa, mặc cho gió tấp mưa sa.

Mấy ngày hậu, lỗ trống trong ánh mắt rốt cuộc có chút sắc thái. Bắt đầu dần dần khôi phục tri giác. Mấy cái canh giờ hậu. Lý thần nhiên rốt cuộc hồi tưởng nổi lên hết thảy. Đứng dậy, nhìn trong nước ảnh ngược, phát tay gian một kiện đạo bào khoác ở trên người. Thở dài một hơi, hồi tưởng ngày đó cảnh tượng vẫn là hậu sợ không thôi.

Nguyên lai ngày đó phân thân thiêu đốt tinh khí thần khi liền đã suy xét, bản tôn thân thể pháp lực toàn bạc nhược vô cùng, căn bản không thể ngăn cản hỗn độn dòng khí cọ rửa, tiến vào hỗn độn chỉ có đường chết một cái, hơn nữa Thiên Đạo chi mắt chủ yếu nhằm vào phân thân, hần chẳng qua là ương cập cá trong chậu. Bởi vậy còn xa không bằng ngốc tại hồng hoang an toàn. Hơn nữa phân thân ở kia một kích đánh vào Thiên Đạo bản thể thượng chương thượng còn ẩn chứa bản tôn mệnh cách ẩn ký. Đem mệnh cách ẩn ký dấu vết ở Thiên Đạo phía trên, đó là bị này phương thiên địa thừa nhận. Cho dù hậu thể Thiên Đạo đã biết, cũng không thể minh khố xử bản tôn, phải biết Thiên Đạo chí công, Thiên Đạo cũng không thể tùy ý đối này sở quản hạt sinh vật ra tay. Bản tôn an toàn lại đem được đến cam đoan. Vì vậy phân thân bản tôn phân đạo hai lộ.

Hơn nữa chính yếu chính là, lúc ấy không chế phân thân không phải Lý thần nhiên bản tôn sở lưu lại tinh thần dấu vết cùng thần niệm, mà là này từ cảnh trong gương ba hồn bảy phách, nửa khôi mệnh cách, ảnh ngược chân linh sở tạo thành hoàn toàn mới thần hồn. Thả cùng nguyên lai từ phù tương xoa tương hợp. Trở nên giống như trời sinh giống nhau.

Rách nát trọng tổ hậu, bản tôn cũng đã xảy ra thay đổi, tính tình trở nên cùng xuyên qua trước giống nhau trạch nam tính cách, nói trắng ra là liền lười nhác tri độn. Ở vài lần nguy cơ khi sở dưỡng thành hướng đạo chi tâm, kiên nghị, gặp biến bất kinh đủ loại cảm xúc biến mất vô tung vô ảnh. Không, không nên nói là vô tung vô ảnh, mà là phải nói là dời đi, chuyển dời đến phân thân chỗ.

Hiện tại phân thân bản tôn giống như nhất thể hai mặt, đều là cùng cá nhân, nhưng bản tôn vạn sự tùy tâm, tiêu sái tự tại, hết thấy tùy duyên, còn có chính là tham sống sợ chết, càng như là một phàm nhân. Mà phân thân còn lại là nhất tâm hướng đạo, không vì ngoại vật sở nhiễu, tình cảm có lẽ chỉ là này lợi dụng suy đoán công cụ thôi, lạnh nhạt như tuyết, chính mình sau khi chết đâu thèm nó hồng thủy ngập trời, hình tượng thượng giảng chính là một bộ theo đuổi đạo mấy móc.

Lý thân nhiên mình bạch như vậy biến hóa. Như vậy cũng hảo, vốn dĩ chính mình chính là từ lúc hậu thế xuyên qua mà đến. Thói quen kiếp trước hết thấy, làm chính mình đối thế giới này cảm giác một trận không hợp nhau. Mỗi ngày đều nỗ lực làm chính mình thay đổi, trở nên thích ứng trước mắt hết thấy. Hiện tại có càng thích hợp phân thân, chính mình cũng không cần miễn cưỡng chính mình, liên tục mấy trăm năm bề quan đã tọa vẫn là giao cho phân thân đi. Cũng không biết phân thân thế nào. Phát sinh loại này sau khi biến hóa, bản tôn cùng phân thân chỉ gian cảm ứng cũng trở nên cực yếu đi, chỉ biết là này còn sống ở. Có lẽ là thực lực cảnh giới nguyên nhân đi.

Phân thân thần hồn hết thấy đều là bản tôn biến thành, đây cũng là Lý thân nhiên át chủ bài chỉ nhất. Dựa theo lúc ấy phân thân đại khái suy đoán, bản tôn cùng phân thân chỉ gian mỗi một cái tồn lạc hậu, một cái khác lý luận thượng cũng có thể đem này diễn sinh mà ra. Nhưng giữa hai bên tu vi không thể kém thái xa, bằng không kẻ yếu lấy cái gì tới diễn sinh cường giả.

Còn phải nỗ lực tăng lên tu vi, Lý thân nhiên nghĩ đến, bất quá nếu đi vào hồng hoang thế giới, có thể nào không đi gặp trong truyền thuyết nhân vật, chứng kiến thượng cổ truyền thuyết, không vì hội đương lãng tuyết đỉnh, chỉ cầu sống được tiêu sái tự tại. Hơn nữa một lần trường sinh cơ hội liền ở trước mắt, có thể nào không đi đuổi tay bắt lấy, hiện đại nhân không sợ chết có mấy cái.

Nghĩ thông suốt hết thấy hậu, Lý thân nhiên tại địa ngồi xếp bằng. Nội coi xem xét nổi lên chính mình thương thế. Thần bí phù hào đã biến mất không thấy. Thân thể bị thần bí quang mang tu bổ trọng tổ hậu cường hóa không ít, quan trọng nhất ngày sau phát triển tiềm lực cũng đã miễn cưỡng so đặc thượng yếu nhất Tiên Thiên sinh linh. Thân thể là thuyền, tái chỉ sử hướng phương xa. Nhìn xem mười hai Tổ Vu thực lực liền có thể biết thân thể tầm quan trọng. Từ phù ngoại bao phủ một tầng bóng ma, nhược bóng chồng gối nhau xem không rõ. Từ bên trong phủ cho nên biến hóa cũng đều quy về bình tĩnh, một người người mặc đạo bào diện mạo hoàn toàn cùng Lý thân nhiên giống nhau nhân ngồi xếp bằng với từ phù ở giữa, này đó là này thần hồn biến thành, ba hồn bảy phách ngưng tụ mà thành. Kỳ dị chính là đạo nhân đối diện không biết khi nào xuất hiện một đoàn hắc ảnh, hắc ảnh trình nhân hình, kịch liệt quay cuồng không ngừng. Thần hồn trung mệnh cách trình màu đen nồng nặc trắng, thần hồn bóng đen đối diện trung cũng có một mảnh cùng chi đối xứng trong suốt nồng nặc trắng, thường thường nổi lên phiến phiến gọn sóng. Mệnh cách chỉ thượng chân linh chi hỏa tàn mát ra điểm điểm quang mang, ám áp chiếu rọi toàn bộ thần hồn, bất quá ở hắc ảnh trung lại là nhìn không thấy chân linh nửa điểm dấu vết.

Nghi hoặc một lát, liền đã biết, từ bên trong phủ màu đen nhân ảnh đó là phân thân trong cơ thể tình huống. Này có lẽ là cùng phân thân cuối cùng liên hệ nơi. Màu đen nhân ảnh quay cuồng không ngừng, mệnh cách nội phiến phiến gọn sóng cùng biến mất không thấy chân linh không một không nói rõ lúc này phân thân tình huống chỉ tạo. Nhưng không có cách nào, chính mình liền tiểu hỗn độn đều không được tiến vào, hết thấy chỉ có xem phân thân tạo hóa. Đơn giản chính là lúc này tánh mạng thượng ở, luôn có một đường sinh cơ.

Không rảnh nghĩ nhiều, bắt đầu tu luyện lên. Theo Lý thân nhiên có ý tứ bắt đầu tu luyện, chung quanh linh khí bắt đầu hướng hần chen chúc mà đi, mấy ngày hậu, nghiêm trọng bị thương thân thể thần hồn đều đã khôi phục thất thất bát bát. Trải qua hôm khác phạt dư ba lễ rửa tội, hần hiện tại đã tu thành thiên tiên.

Thương thế khôi phục hậu, Lý thân nhiên dừng lại trong cơ thể vận chuyển pháp lực. Tự hỏi tổng kết, hiện tại hần sớm đã không phải lúc trước mới vừa xuyên qua A Mông nước Ngô. Trải qua thiên phạt hậu, tầm mắt cao không biết nhiều ít. Đặc thù là thiên phạt lúc mới bắt đầu chảy xuôi với đạo hải dương trung cái loại này kỳ diệu trạng thái, cho dù tỉnh lại hậu quên mất hơn phân nửa, nhưng cũng làm hần được lợi không ít. Đại đạo không hề giữ lại hiện ra ở trước mắt, mặc dù cuối cùng chỉ còn lại có chín trâu mất sợi lông, cũng là đền bù Lý thân nhiên cảnh giới không đủ khuyết tật, làm hần từ một cái thường dân biến thành trong đó đại sư.

Theo sau gặp qua Thiên Đạo chỉ trong mắt các loại bánh răng lẫn nhau phối hợp, cho nhau trao đổi, các loại thần thông biến hóa vô cùng, tùy tâm sở dục. Càng là làm hần đối pháp thuật lý giải đề cao mấy cái thứ bậc. Nếu nói trước kia cứng nhắc, hiện tại lại là linh hoạt sáng tạo.

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 8 sang công pháp chém qua hướng

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-09-25

Lý thân nhiên hồi tưởng ngày đó đủ loại, nỗ lực nhớ lại thiên phạt trước kỳ dị trạng thái cùng Thiên Đạo chỉ trong mắt bánh răng biến hóa quy luật. Tuy

ràng nhớ lại không nhiều lắm. Nhưng cũng đủ này sáng tạo một bộ tân công pháp.

Mấy tháng sau, một bộ bị này mệnh danh là “Tạo hóa tiêu dao quyết” công pháp sáng tạo xuất thế. Tạo hóa, công tham tạo hóa, vắn đĩnh vô thượng. Tiêu dao, tiêu dao với sự, thành thoi tự nhiên. Người trước là Lý thần nhiên đối thực lực hướng tới, hậu giả chính là này đối sinh hoạt thái độ. Bởi vì này công pháp hoàn toàn là dựa theo Lý thần nhiên bản tôn lượng thân mà tạo, nhất thích hợp bất quá.

“Tạo hóa tiêu dao quyết” cộng phân bốn tầng, lấy thiên tiên bắt đầu vì tầng thứ nhất, một cảnh giới vì một tầng, cuối cùng cho đến tu luyện đến Đại La Kim Tiên cảnh giới. Đại La Kim Tiên trở lên lại không hiện tại Lý thần nhiên có khả năng đặt chân. Ngay cả Đại La Kim Tiên cũng là y theo phân thân cảnh giới hơn nữa chính mình đặc thù cảnh ngộ bất chúc mà ra, thích không thích hợp chính mình đều vẫn là không biết chi số. Hiện tại đã dãi về sau thực lực đề cao, chậm rãi cải thiện.

“Tạo hóa tiêu dao quyết” không ngừng là một bộ tu luyện công pháp, trong đó cũng có chứa mấy cái công kích pháp quyết cùng một môn độn pháp. Này mấy cái pháp quyết chính là căn cứ thiên phạt sáng tạo mà ra, tuy rằng xa xa không kịp bản thân nhưng cũng uy lực khả quan. Vận chuyển pháp quyết nhưng triệu hoán các loại thiên lôi mầu mực thiên kiếp đối này công kích thả pháp lực bất tận, thiên lôi không ngừng; nhưng gọi tới nghiệp lửa đốt này hồn phách, càng sâu giả nhưng đem này hồn phách đầu nhập mình mình làm này hàng ti thể Luân Hồi không ngừng; nhưng bắt giữ âm phong, giết người với vô hình. Độn pháp chính là “Hư không độn”, chính là căn cứ thiên phạt khi thiên lôi làm lơ không gian bỏ vào phân thân trên người, phân thân cũng phác bắt được một chút này quỹ đạo, ở này phân hoá thân hồn khi cũng đem này một quỹ đạo truyền cho bản tôn. Vì vậy, này độn pháp bên trong ngầm có ý một tia không gian pháp tắc. “Hư không độn” có thể ẩn nấp với hư không, độn với vạn vật, một độn mấy chục vạn dặm.

Trừ bỏ này đó ở ngoài còn có một cái mang thêm công năng, bên kia là liễm tức. Này liễm tức không phải bình thường thu liễm hơi thở. Mà là bình tĩnh toàn bộ sinh mệnh dao động, dùng thần hồn với phân thân thần hồn cộng hưởng. Dem tự thân hết thấy tồn tại cảm truyền cho đối phương. Tự thân trở nên như cục đá, không hề dấu vết.

Dựa theo công pháp bắt đầu tu luyện, tức khắc dẫn tới phạm vi vài dặm linh khí mãnh liệt mà đến. Này còn chỉ là bắt đầu. Theo thời gian trôi đi, dẫn động phạm vi cũng càng thêm quảng. Hình thành hơn mười dặm, mấy chục, thượng trăm dặm, mấy ngàn dặm linh khí gió lốc. Gió lốc chẳng những kéo dài không thời còn càng diễn càng lớn, thổi quét thiên địa linh khí hóa một chút liền Đông Hải thượng tiếp bích lạc càng thiên đại trụ. Đại trụ trung gian Lý thần nhiên ngồi xếp bằng giềng cổ không gợn sóng tu luyện, đối bên ngoài hết thấy đều không chút nào cảm kích.

Gió lốc dần dần bình ổn, hết thấy khôi phục như lúc ban đầu. Chỉ có chung quanh mấy vạn trở nên loăng ling khí chứng minh vừa mới đã phát sinh hết thấy. Lý thần nhiên vận công xong. Chỉ thấy này trong ngực ngũ dòng khí chuyển không ngừng, hơi thở tăng vọt. Đứng dậy, giãn ra một chút hồi lâu chưa động thân mình. Bấm tay tính toán, nguyên lai đã qua đi ba trăm năm chính. Cảm thụ một phen, chính mình đã đến Thái Ất chân tiên cảnh giới. Ba trăm năm từ thiên tiên bắt đầu vượt qua Huyền Tiên này một đại cảnh giới, tu cho tới bây giờ Thái Ất chân tiên phóng chi hậu thế cũng coi như là một đại thiên tài. Hiện tại sao, Tiên Thiên Thần Ma vừa sinh ra chính là này một cảnh giới, không thể so sánh với. Nho nhỏ tự đắc một chút.

Hắn xuất thân chi sớm, xa tại tiên thiên Thần Ma phía trước, chính là mãnh thú thời đại liền đã xuyên qua đến tận đây. Liền tính là vô ý thức hô hấp hiện tại cũng bị không lồ linh khí cấp đẩy đến Đại La Kim Tiên cảnh giới. Đáng tiếc hắn xuyên qua rồi xuống ở ba ngàn Thần Ma di lưu nơi trên đảo, tự thân sở hữu hết thấy bị phân thân phát ra hơi thở sở áp chế, hơn nữa đảo trung linh khí đều bị cự trùng hấp thu. Thăng đến đem cự trùng luyện vì phân thân hậu, ở phân thân hấp thu hỗn độn chi khí khi, hắn mới có thể hấp thu điểm ít ỏi linh khí. Đây cũng là sống lâu như vậy, nhưng thăng đến gần nhất mới chứng đến tiên đạo.

Trải qua thiên phạt, đi vào hồng hoang hậu. Không hề bị áp chế, linh khí sung túc, tích lũy đầy đủ hạ, thuận lợi chứng đến Thái Ất đạo quả, chân tiên chi vị cũng ở tình lý bên trong.

Thích ứng một chút bạo trưởng tu vi, cảm giác trong cơ thể pháp lực lưu động gián đoạn đứt quãng tục, chính mình cũng giống như quên mất cái gì. Nhớ lực hồi tưởng, lại là quên mất kiếp trước, vô tận năm tháng cọ rửa, đã ở chút bất tri bất giác đem kiếp trước hai mươi mấy năm đủ loại quên mất không sai biệt lắm. Thiên phạt khi, muốn đòi Luân Hồi, mỗi một đời đều tràn ngập kiếp trước bóng dáng. Kiếp trước hết thấy đã dấu vết ở chính mình nơi sâu thẳm trong ký ức, không thể xóa nhòa.

Thái Ất chân tiên, mình tâm thấy tính, nhận rõ tự mình. Muốn hoàn toàn nắm giữ Thái Ất cảnh giới nhất định phải đến tâm cảnh thông thấu, không dính bụi trần. Dem kiếp trước đủ loại hoàn toàn quên, lau đi ký ức. Mới có thể pháp lực vận chuyển tự nhiên, tiếp tục vắn đĩnh cao phong. Mặc dù Lý thần nhiên về sau không hề tiếp tục tu luyện, nhưng theo năm tháng trôi đi, mấy ngàn năm, mấy vạn năm sau vẫn cứ hội quên mất này hết thấy, cho dù hắn ngẫu nhiên nhớ lại, cũng chỉ là như người đứng xem giống nhau, nội tâm đủ loại cảm xúc không hề có.

Lý thần nhiên mình bạch này hết thấy. Chính là hắn không muốn như thế, hắn luyện tiếu, luyện tiếu kiếp trước hi nhạc sầu bi, luyện tiếu kiếp trước nhân sự vật. Hắn cũng sợ, sợ hãi chính mình hội quên, sợ hãi chính mình hồi tưởng kiếp trước khi nội tâm không hề dao động. Kiếp trước hết thấy đều là đi đủ trần quý, cho dù hắn chỉ có ngăn ngừa hai mươi mấy năm.

Hạ định nào đó quyết định, từ bên trong phủ thần hồn hướng trên người một trảo, ngũ chỉ duỗi khai, trong lòng bàn tay phát ra ngũ màu quang mang. Không tha nhìn lại xem, cuối cùng đem nó đặt ở thần hồn cùng phân thân thần hồn trung gian, hai người bốn phương tương đế, cộng đồng chờ đợi này ngũ màu quang mang. Này ngũ màu quang mang đó là chịu tải kiếp trước ký ức. Dem ký ức chém ra thần hồn đặt ở từ bên trong phủ, tức bảo trì chân ngã bất biến, cũng đem này ký ức bảo tồn xuống dưới, không chịu thời gian xâm nhập.

Ngũ màu quang mang vừa ra thần hồn, liền một trận quay cuồng biến hóa. Rơi vào bốn phương chi gian khi, đã biến thành một cái phòng nhỏ, phòng bất quá ba bốn mươi mét vuông, bố trí cùng kiếp trước giống nhau. Bên trái bày đơn nhân giường, mặt trên nằm một người mặc hiện đại áo ngủ mê người hình Lý thần nhiên, giường chung quanh tán loạn bày biện các loại quần áo. Ly giường bất quá hơn hai thước khoảng cách chính là một cái cũ nát máy tính bàn. Máy tính trên bàn một đài già cỗi máy tính không nhanh không chậm vận hành. Trường máy “Hồng hồng” thanh cùng âm hưởng ồn ào thanh tôn nhau lên thành thú. Xuyên thấu qua thượng có thừa ôn mạo hiểm nhiều lần sương trắng nhìn lại, màn hình lí chính tuần hoàn truyền phát tin kiếp trước điểm điểm tích tích, có chút thậm chí chính mình đều sớm đã quên đi. Cùng nhau có vẻ là như vậy hài hòa cùng âm áp.

Thần hồn yên lặng nhìn này hết thấy, khoe miệng đã không biết khi nào treo lên tới mỉm cười, ngay cả bay bổng phân thân thần hồn cũng tựa hồ bình tĩnh một chút.

Chém ra quá vắng hậu, tức khắc cảm giác tự thân pháp lực vận chuyển như ý, trước kia tối nghĩa cảm giác đã là không thấy. Tâm cảnh tu vi cũng đề cao rất nhiều.

Tiêu trừ tự thân tai hoạ ngầm hậu, cũng nên tự hỏi chính mình tương lai như thế nào. Nếu đi vào cái này hồng hoang thế giới, như vậy chính mình cũng nên thử đi vắn đỉnh trường sinh, mưu cầu Thánh Nhân chi vị. Dựa vào tiên tri người sớm giác ngộ, ở đại kiếp nạn trung hảo hảo vì chính mình mưu hoa, chứng đạo Hỗn Nguyên cũng không không thể

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 9 :lượng kiếp trong hồng hoang đại lục

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Hiện tại Lý Mạc Nhiên tâm cảnh mới như là một cái người tu đạo nên có tâm cảnh, trăm kiếp sau, tâm cảnh thông thấu, cầu đạo chi tâm kiên định rất nhiều. Như vậy hẳn mới có thể ở cái này nguy cơ tứ phía thế giới sống sót.

Tự hỏi bản thân sau, Lý mạc Nhiên phục hồi tinh thần lại, đôi mắt trông về phía xa. Lại thấy hồng hoang đại lục sát khí di bố. Sát khí, oán khí, huyết tinh chi khí càng là đem không trung nhiễm hồng.

“Dì! Đây là có chuyện gì?” Bấm đốt ngón tay một phen, lại không có đầu mối, Lý Mạc Nhiên cả kinh nói. Tâm thần đắm chìm đến Vận Mệnh Trường Hà nội, tức khắc cảm thấy quanh thân bao phủ tầng tầng sương trắng, sương trắng trung ảo giác trùng trùng điệp điệp, làm nhân không thể tự kiềm chế lâm vào trong đó. Phát hiện này hết thấy hậu Lý Mạc Nhiên lập tức đem này tâm thần thu hồi. Cứ việc này hết thấy phát sinh ở mấy cái hô hấp gian, nhưng tâm thần lại nghiêm trọng co lại, liên quan thần hồn đều uể oải không phản chấn.

Này hết thấy đều biểu hiện ra một trận quỷ dị. Phải biết, chứng đến tiên đạo hậu liền có thể thông hiểu thiên cơ, tuy rằng không nhiều lắm, nhưng là quan hệ tự thân cùng một ít thiên hạ đại thế đều có biết hơn phân nửa. Huống chi Kim Tiên chẳng. Đầu gối hiện tại không chỉ có không thể tông mệnh vận trường hà trung biết được chút nào tin tức, ngược lại chính mình đều mau bị lạc trong đó.

Tò mò chi tâm trỗi dậy, Lý Mạc Nhiên rút cuộc vô pháp tĩnh tâm tu luyện. Tu đạo người, hết thấy tùy tâm. Chỉ thấy Lý Mạc Nhiên đứng dậy, chậm rì rì hướng hồng hoang đại lục bay đi. Tuy rằng muốn tùy tâm, nhưng cũng muốn chiếu cố chính mình tánh mạng .

Vô biên vô hạn Đông Hải phía trên, một đạo nhân ảnh chính chậm chậm phi hành. Này đó là chúng ta vai chính Lý Mạc Nhiên. Đã ở trên biển phi hành mấy ngày, nhưng vẫn là nhìn không tới hồng hoang đại lục nơi. Có mấy lần Lý Mạc Nhiên thậm chí còn tưởng vận khởi độn pháp tới lên đường, nhưng nhìn đến kia không lồ màu đỏ tầng mây tức khắc an tĩnh lại, thành thành thật thật tiếp tục phi.

Đang ở Lý Mạc Nhiên đáp mây bay phi thời điểm, phía trước truyền đến một trận mông mênh hơi thở dao động. Tựa tay nhất chiêu, lại là một cái tàn hồn, không kịp cẩn thận đánh giá liền đã tiêu tán với trong thiên địa. Hồn không thêm đề ý, tiếp tục về phía trước bay đi. Rốt cuộc hiện tại hồng hoang Lục Đạo Luân Hồi chưa thành lập, chứng sinh hồn phách không chỗ nào quy y. Hoặc là đó là bị tà đạo tu sĩ câu đi luyện ma công, chế tà bảo. Hoặc là đó là như thế tàn hồn liền hồn phi phách tán.

Tiếp tục về phía trước bay đi. Phát hiện bên đường càng ngày càng nhiều tàn hồn. Vừa mới bắt đầu còn hứng thú bùng bùng toàn bộ bắt giữ nghiên cứu nghiên cứu, ai kêu hẳn bị quan thái lâu, trước kia chứng kiến đều như vậy đơn điệu nhạt nhẽo. Nhưng hậu thế cũng mất đi hứng thú. Bên đường phong cảnh xem lâu rồi cũng không hề chú ý. Tâm thần đắm chìm thần hồn trung, vận chuyển “Tạo hóa tiêu dao quyết”, chỉ để lại một tia thần thức, liên tu luyện đi.

Một trận sát khí truyền đến, làm bùng tỉnh tu luyện trung Lý Mạc Nhiên. Đánh giá chung quanh cảnh tượng, lại giống như địa ngục. Bốn phía quỷ khóc sói gào, trên dưới tà hữu đều là tàn hồn hội tụ, bản năng lẫn nhau xé rách Thôn Phê. Giống như này không gian đều bốn này đó hồn phách lấp đầy. Một ít tàn hồn nhằm phía Lý Mạc Nhiên, mới vừa một đụng tới hẳn, liền bị hẳn hộ thân tiên quang đánh đến hồn phi phách tán. Lý Mạc Nhiên cũng bởi vậy bùng tỉnh.

Tựa tay đánh tan quay chung quanh ở quanh thân tàn hồn, nhứ mây hướng mọi nơi nhìn lại. Không thích hợp nha! Càng thêm cảm thấy kinh dị. Dừng thân tới, tìm gần nhất một tòa phù đảo, giáng xuống đụn mây. Âm thầm bấm đốt ngón tay thiên cơ. Mấy cái canh giờ hậu, chỉ thấy này ngón tay gian véo động cấp tốc, mồ hôi từ trên trán lưu lại, làm ướt vạt áo.

Thở ra một ngụm trọc khí, mở hai mắt, tâm thần vừa động, liền đem vật áo hong khô. Tay vừa lật, một tòa giàn dệ nhà tranh, liền trống rỗng mà hiện. Tùy ý nhìn thoáng qua hồng hoang đại lục phương hướng, liền cất bước đi vào nhà tranh.

Lần này bấm đốt ngón tay tuy rằng không có được đến Lý Mạc Nhiên muốn kết quả, nhưng cũng làm hấn tính ra tới một tia mặt mày, nhìn nhìn lại này vô cùng tận sinh linh hồn phách, liên hệ này hết thấy, biết được hiện tại đúng là lượng kiếp trong lúc. Chỉ là không biết là mảnh thú chi kiếp, vẫn là Long Hán Sơ Kiếp.

Biết hiện tại là lượng kiếp khi, liền đã tức tiếp tục đi trước hồng hoang tâm tư. Bất quá nghĩ đến cũng đúng, chính mình tu luyện khi khiến cho như vậy đại động tĩnh đều còn không có nhân tiền đến quấy rầy. Trừ bỏ chính mình nơi xa xôi bên ngoài, nhưng cũng có lượng kiếp khi, sinh linh bị sát khí che dấu tâm trí, chỉ biết là công phạt có quan hệ. Hơn nữa có thể ở lượng kiếp trung còn có thể tiếp tục bình tâm tĩnh khí tu luyện cũng chỉ có hấn này một kỳ ba. Đối làm người khác có thể ở lượng kiếp trung bảo trì tâm cảnh liền không tồi. Tu luyện, người cho là ai đều không sợ sát khí. Lý thần nhiên có thể ở lượng kiếp trung tu luyện tăng lên tu vi, chính là bởi vì hấn trực diện hôm khác phạt chi kiếp, hơn nữa lượng kiếp trung tâm thái xa cùng chính mình đi vào hồng hoang hậu vẫn luôn nhân quả không dính. Lượng kiếp cũng không làm gì được lan đến không đến hấn.

Lý thần nhiên biết lượng kiếp hậu, hấn tức không có lập tức độn rất xa, lại là bởi vì hiện tại lượng kiếp đã tiến hành đến cuối cùng, sắp xong rồi. Bằng không chỉ bằng Lý thần nhiên hiện tại điểm này đạo hạnh, tưởng ở đại kiếp nạn trung bấm đốt ngón tay thiên cơ, kia không khác là kẻ điên nằm mộng. Cũng không có lập tức đi trước trong hồng hoang nơi theo tiểu thuyết trung đông đảo xuyên qua tiền bối giống nhau cướp sạch hết thấy, chính là bởi vì hấn minh bạch tuy rằng hiện tại chính mình là Thái Ất chân tiên, ở cái này còn không có Thánh Nhân hồng hoang thực tiến tới nói cũng coi như thượng là trung du chi tư, nhưng nề hà hiện tại hồng hoang chúng sinh đã giết đỏ cả mắt rồi, cho dù tu vi không bằng người, nhưng cũng có thể dùng tự bạo tới làm người thoát thành da, vạn nhất một cái vô ý gặp được một cái sát khí mê tâm đại năng, tùy tay cấp đánh giết. Kia chẳng phải liên oan uống.

Nói trắng ra là chính là trước sợ sói, sau sợ hổ. Cho dù hấn chém ra quá khứ, nhưng này ăn sâu bén rễ tiểu dân tư tưởng lại không phải một chốc có thể hoàn toàn tiêu trừ.

Vài năm sau, trên bầu trời màu đỏ tầng mây rớt cuộc không hề gia tăng, lại mấy năm sau, chung quanh tàn hồn cũng bắt đầu tiêu tán, trong không khí tranh đấu hơi thở dần dần yếu đi lên. Nhìn này biến hóa, Lý thần nhiên vài lần đều nhớ tới thân bay đi, nhưng bước chân còn không có đi trên liền đã thu hồi.

Như thế lặp lại mấy lần, thẳng đến mấy chục năm hậu. Trên bầu trời tầng mây lại lần nữa khôi phục thành màu trắng, chỉ có ngẫu nhiên một tia mỏng manh hồng quang thoáng hiện. Chung quanh tàn hồn sớm đã biến mất vô tung vô ảnh, trong không khí cũng đã có mấy năm không có truyền đến tranh đấu hơi thở. Lý thần nhiên lúc này mới đi ra nhà tranh, đưa tới một mảnh vân, hướng hồng hoang đại lục bay đi.

Trải qua suốt một trăm năm thời gian, Lý Mạc Nhiên mới thông thả ung dung địa đáp xuống ở hồng hoang đại lục bên cạnh. Mới vừa rơi xuống hạ độn mây, liền tìm đây đất tàng đứng dậy tới. Vận khởi liễm tức quyết, thu liễm hơi thở. Mấy cái canh giờ hậu phát hiện chung quanh không có chút nào động tĩnh, Lý thần nhiên lúc này mới từ ân thân nơi đi ra, hướng đại lục trung tâm đi đến. Không thể không nói hấn đây là tiểu tâm quá mức. Vừa mới trải qua đại kiếp nạn, sống sót đều ở nghỉ ngơi lấy lại sức, nào còn có cái gì nộ đầu thanh ra tới gây chuyện thị phi. Thông qua mấy năm nay ven đường nhìn thấy nghe thấy, hơn nữa chính mình hậu thế hiểu biết. Lại cũng minh bạch vừa mới kết thúc đến đại kiếp nạn đó là Long Hán Sơ Kiếp.

S

Sợ hãi rụt rè đi trước mấy tháng sau, phát hiện không có bất luận cái gì sự Lý Mạc Nhiên lá gan cũng chậm rãi lớn lên, động tác cũng dần dần buông ra. Cấp tốc về phía trước đi đến. Sở dĩ không có phi hành, không phải bởi vì lá gan còn nhỏ, mà là bởi vì hấn luyện tiếu dưới chân này phiến xanh um tươi tốt mặt cỏ. Chảy chảy nước dãi, đại bó đại bó đến nắm lên một phen thảo hương thứ nguyên không gian trang đi. Lưu lại một đường bị tàn phá quá dấu vết. Gió thổi qua quá, các loại tàn hoa lá úa ở trong gió hỗn độn, tựa hồ ở không tiếng động kể rõ người nào đó loang lỗ sự tích.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 10 vừa đến hồng hoang lâm chiến trường

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-09-25

Chính cái gọi là “Hồng hoang xuất phẩm, tất thuộc tinh phẩm”. Hướng chỉ hiện tại mới trải qua hai cái đại kiếp nạn, Tiên Thiên linh khí chính dị thường dư thừa, thậm chí còn có chút địa phương còn sót lại đến có hỗn độn linh khí. Kinh Tiên Thiên linh khí cọ rửa tưới, cho dù một viên tiểu thảo cũng trở nên phi phạm, phóng chi hậu thế đều có thể đưa tới tầng lớn cường giả tranh đoạt.



Ôm “Xanh hoá hồng hoang, bảo trì hi hữu chủng loại, vi hậu thế mưu phúc lợi” quang vinh tư tưởng, ở “Đã kích phạm tội, ngăn chặn lãng phí” vì đại chính sách thức giục hạ. Lý thân nhiên vui sướng thả chết lạng tiến hành cướp đoạt sự nghiệp. Không có không gian trang, liền tùy tay luyện chế ra một cái đơn sơ bất kham túi trữ vật. Thăng đến trên người quải xong rồi các loại lớn lớn bé bé màu sắc rực rỡ túi. So chỉ hậu thế Cái Bang khát cái càng sâu.

Bởi vì không gian túi chỉ là một tia đơn giản nhược hóa tới cực điểm không gian pháp tắc hơn nữa một ít chịu tải pháp tắc tài liệu luyện chế mà thành. Hơn nữa luyện chế thủ pháp cũng thô lậu bất kham, cho nên làm cho không gian túi không thể chùng lên. Trang nắn một thân không gian túi hậu, thật sự không có biện pháp lại mang lên càng nhiều túi hậu, liền dừng lại sàng chọn một ít ra tới, đăng ra một ít không gian.

Như thế đình đình đi một chút, trong túi vật phẩm thay đổi lại đổi. Cơ hồ mỗi cách hơn mười dặm, thấy càng tốt đồ vật hẳn lại đi mới một lần ném đi một số đồ cũ, trang nắn lại nhìn xem. Mỗi lần đều là như thế, đến cuối cùng, hẳn cũng không biết thay đổi nhiều ít lần, sở dĩ lộ trình còn không đến vạn dặm xa.

Sớm đã thể xác và tinh thần đều mệt Lý Mạc Nhiên nhìn kia từ tới hồng hoang đại lục không nhiều lắm biến hóa đình thiên chi trụ. Sắc mặt mấy phen biến hóa, rồi rầm một lát. Cẩn rặng một cái, một dặm chân, thẳng trong mây tầng phía trên.

Tới đình mây, nhắm mắt, tháo xuống trên người sở hữu không gian túi xuống phía dưới vứt đi. Theo sau không hề lưu luyến, lập tức hướng kia đình thiên đại trụ Bất Chu Sơn bay đi. Học được buông, hiểu được vứt bỏ. Hẳn tâm cảnh tu vi có thể thăng hoa, tăng trưởng quá chậm tu vi tại đây một khắc cũng phá tan ngày xưa gông cùm xiềng xích, đột phá tới rồi Thái Ất chân tiên trung kỳ.

Lại không biết, hẳn bỏ xuống không gian túi đại đa số bị các loại lực lượng giao toái, nhưng cũng có hi hứa bị bảo trì xuống dưới, truyền lưu tới rồi hậu thế. Bởi dưỡng vài đoạn truyền kỳ. Đây là hậu thế chuyện nói, tạm thời không đề cập tới.

Vừa đến cực quang ở hồng hoang đại lục, thu hút nổi lên đông đảo ả tu ánh mắt. Đợi cho ả tu sĩ liếc mắt một cái thấy rõ người tới tu vi hậu liền không hề chú ý. Đây hóa quang bay nhanh đó là Lý

Mạc Nhiên. Vừa mới bắt đầu, hẳn còn không có như vậy trắng trợn táo bạo, chỉ là giấu ở tầng mây trung, đáp mây bay mà đi. Nhưng như thế qua mấy năm sau, vẫn là chỉ có thể nhìn đến phương xa mờ hồ bóng dáng. Không biết năm nào mới có thể đến Bất Chu Sơn. Hơn nữa một đường thông hành vô đồ, liền cũng bắt đầu dần dần nhanh hơn tốc độ, cho tới bây giờ trực tiếp hóa quang mà đi.

Hồng hoang chi đại, hao hết tu sĩ một thân thời gian đều không thể đi xong, khả năng cũng liền tính Thánh Nhân chi lưu mới có thể biết được này đại khái phạm vi đi. Đã hóa quang phi hành lại mấy năm Lý thân nhiên kiên nhẫn sắp bị ma xông rồi, tâm tình bắt đầu trở nên nóng nảy lên. Phát hiện này biến hóa hậu. Lý thân nhiên lập tức dừng lại bước chân, giáng xuống thân tới. Tùy ý xem xét một chút bốn phía, không hề dị thường hậu, liền ở thứ tư chu bày ra một cái giản dị bảo động trước trận, đã tọa bình ổn nội tâm.

Con đề ngăn dậm sục vì tổ kiến. Tu tiên luyện khí không thể so tầm thường, này vốn dĩ chính là nghịch thiên mà đi, một chút ít đều không thể qua loa, quá trình của nó trung phi thường chú ý chi tiết cùng tích lũy. Hiện tại nếu nhận thấy được một ít thật nhỏ lỗ hỏng như trẻ xử lý, như vậy nhát tiem càng sâu. Liền sẽ dẫn phát tâm ma gây thành thâm kích.

Đã tọa xong hậu lại là không vội đứng dậy, nhìn chung quanh cảnh, mây thâm nhãn. Bốn phía vô số che trời đại thụ đột ngột từ mặt đất mọc lên, dưới chân bụi cỏ tươi tốt dị thường lục đến lưu du. Hào nhất phái vạn vật đối mới sinh cơ bùng bùng cảnh tượng. Nhưng trong không khí một tia rất nhỏ huyết tinh chi khí cùng chung quanh dị thường yên tĩnh bầu không khí đem này đó hài hòa chi cảnh nhuốm đậm đến có chút quỷ dị.

Tự hỏi một phen, không hề đoạt được. Đứng dậy đánh giá cẩn thận bốn phía, nhưng vẫn như cũ không có gì phát hiện. Mặt trời chiều ngã về tây, dư huy gấm vào này trên người, tức khắc trong mắt một đạo tinh quang hiện lên. Dưới chân vận khởi pháp lực dùng sức một đốn. Tầng lớn thổ thạch bay tán loạn, lộ ra màu đỏ thổ nhưỡng, thổ nhưỡng trung dày đặc trung đông đảo thi thể. Đại đa số vì long, phượng, Kỳ Lân thi thể. Nghĩ đến này đó là tam tộc đại chiến nơi. Thi thể tất cả đều hóa thành nguyên hình, nhưng cũng bất quá này chục trượng lớn nhỏ. Nghĩ đến cũng chỉ là đại chiến bên cạnh nơi.

Vốn định thu thập một phen này đó xác chết trung tinh hoa, nhưng quan sát một phen, lại không hề đoạt được. Nghĩ đến lại là bởi vì này đó thi thể trước người tu vi không cao, sau khi chết liền tự thân tinh hoa đều không thể có thể bảo tồn, làm này chậm rãi chảy ra, dễ chịu này phương thiên địa. Lại là bởi vì đại chiến khi lực lượng dao động mãnh liệt, sát khí tận trời. Làm cho nơi này không có một cái sinh linh có thể mở ra linh trí.

Sinh thời trộm thiên địa tinh hoa, đạo vạn vật linh khí. Sau khi chết rồi lại phụng dưỡng cha mẹ thiên địa, tẩm bổ chúng sinh. Đây một lần uống, một miếng ăn há là thường nhân có khả năng đạo phá.

Nếu tới rồi tam tộc đại chiến nơi như vậy ly Bất Chu Sơn cũng không hề xa xôi. Cũng không cần tiếp tục phi hành. Cát bước về phía trước đi đến. Đem một tia không gian thần thông giao cho dưới chân, một bước ngàn dặm, súc địa thành thốn. Mấy cái canh giờ hậu, chung quanh sát khí dần dần nồng hậu, thâm thực vật cũng bắt đầu biến thiếu.

Vài ngày sau, Lý Mạc Nhiên rốt cuộc tới Bất Chu Sơn dưới chân. Bất Chu Sơn không ngừng là chỉ có một ngọn núi, mà là một mảnh chạy dài thiên vạn lí núi non. Đây thượng cao ngất trong mây ngọn núi chỗ nào cũng có, như một đám viên cổ cự thủ ngồi xếp bằng trong đó, phóng chỉ hậu thế mỗi một tòa đều có thể hiển hách một phương, nhưng lúc này, lại chứng tinh cùng nguyệt quay chung quanh Bất Chu Sơn phong. Như chứng thần thăm viếng quân vương. Thổ địa đều bị máu tươi nhuộm thành màu đỏ sẫm. Các loại pháp tắc hỗn loạn như ma, tùy ý có thể thấy được mấy ngàn trượng thậm chí còn có thượng vạn trượng xác chết, xác chết trung uy áp thượng tồn, có thậm chí đem chung quanh không gian đập vụn, lộ ra một đám không gian trùng động.

Nhìn đến này một phen cảnh sắc sau, vốn định lập tức bước lên Bất Chu Sơn, bắt đầu tầm bảo nghiệp lớn Lý Mạc Nhiên, lập tức dừng lại bước chân. Hướng những cái đó còn sót lại xác chết đi đến. Đây đó xác chết sinh thời không có chỗ nào mà không phải là đại năng hạng người, thân thể đều là kinh vô số tuế nguyệt mài giũa có thể so với một ít thiên tài địa bảo.

Liên ở Lý MẠC nhiên thu thập xác chết khi, lại phát hiện, này đó xác chết trung, đều là khô quắt vô cùng. Thân thể trung máu tươi biến mất vô tung. Nghĩ lại tưởng tượng, lại là mình bạch đại khái.

Trong hồng hoang được xưng “Huyết Hải không khô, Minh Hà bất tử” Minh Hà lão tổ. Này bất quá là Bàn Cổ bụng tử máu đen biến thành. Lại cũng trưởng thành vì hậu thế hiếm có thể gian đại năng. Nghĩ đến cũng là ở đại kiếp nạn trung thu lợi không ít. Này đó xác chết trung máu tươi cũng có thể có thể là này thu hoạch đi.

Đem phụ cận sở hữu thượng vạn trọng xác chết phân giải thu vào chính mình vừa mới tinh tâm luyện chế mấy cái không gian trong túi. Liên không hề lưu luyến, tiếp tục hướng trung tâm Bất Chu Sơn phong đi đến.

Một khối dài đến mấy chục vạn trọng Long tộc xác chết nối tiếp nhau ở trước mặt. Xác chết dung mạo sinh động như thật, hai căn thật lớn long giác thẳng chỉ vân tiêu. Đã chết lâu như vậy thân thể tinh hoa không có một tia chảy ra, toàn bộ khóa ở thân thể bên trong. Chung quanh không gian áp bách đến như nước sóng nhộn nhạo, vô số trùng trùng dày đặc trong đó.

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoàng Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 11 thu quát xác chết đến dị bảo

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-09-25

Đứng ở xác chết trước, từng trận uy áp như thủy triều đánh úp lại. Nếu không phải Lý Mạc Nhiên có đối mặt thiên phạt trải qua, tất nhiên hội tại đây uy áp ép xuống thành bánh rán. Nhưng cứ việc như thế, Lý Mạc Nhiên cũng đi được cực kỳ khó khăn, mỗi một bước đều trên mặt đất ấn ra thật sâu dấu chân.

Đợi cho Lý Mạc Nhiên đi vào xác chết trước mặt, đã là nửa cái thân mình đều thẳng không đứng dậy. Đối mặt này như núi thật lớn xác chết. Lý Mạc Nhiên có loại không thể nào xuống tay cảm giác. Chính mình vừa mới dừng ở trên đường thu thập Tiên Thiên kim tinh luyện chế mà thành đại đao, dùng hết toàn lực chém vào xác chết thượng, cũng chỉ là lưu lại một đạo bạch ấn thôi. Cứ việc lúc trước đã có chuẩn bị tâm lý, nhưng đối mặt này kết quả khi, vẫn là có chút mất mát. Không cam lòng vây quanh khối này xác chết vòng vài vòng. Vẫn là một loại lão hồ Thôn Thiên, không thể nào hạ miệng cảm giác. Đang muốn xoay người rời đi, đột nhiên ánh mắt sáng lên. Lại là nhớ tới, khối này xác chết bảo tồn đến như thể hoàn mỹ, quanh thân uy áp đều ở, một ít bọn đạo chích hạng người tất nhiên tiến không được thân. Đại năng hạng người nặng nhất da mặt, tất nhiên sẽ không làm như thế việc, hơn nữa bọn họ cũng chướng mắt.

Chỉ thấy một đạo nhân quay chung quanh một cái thật lớn xác chết, đôi tay không ngừng trên dưới vuốt ve, đôi mắt mị thành một cái tế phùng lộ ra một mảnh đáng khinh chi ý. Tình cảnh này không chịu được như thế, nếu chảy ra đi ra ngoài ắt gặp thiên hạ sở hữu tự gọi chính nghĩa chi sĩ sở dĩ phi nhủ chửi rủa. Này đó là chúng ta vai chính Lý thần nhiên. Dùng đôi tay một tác một tác cẩn thận sờ nắn, ngay cả long \* căn chỗ cũng không có buông tha. Có thể thấy được này tham tiền đến loại nào

trình độ.

Mấy cái canh giờ sau, chỉ thấy này trừ bỏ ở xác chết nghịch lân chỗ lấy ra một hòn đá nhỏ liền không thu hoạch được gì. Hứng thú rồi đến ngồi ở xác chết bên người, lấy ra này tảng đá, nhàm chán đánh giá. Cục đá có ám màu xám bất quy tắc hình tròn. Cùng ven đường hòn đá nhỏ cũng không có gì sai biệt. Buồn bực dưới đều muốn học một ít tiểu thuyết trung tình tiết như vậy giảo phá ngón tay tích một giọt huyết nhìn xem. Cuối cùng vẫn là từ bỏ này tưởng tượng pháp, lấy máu nhận chủ khả năng thích hợp Hậu Thiên luyện chế Pháp Bảo hoặc một ít đặc thù huyết mạch Linh Bảo, nhưng đối với Tiên Thiên trở lên Linh Bảo lại là không có tác dụng gì. Bởi vì Tiên Thiên Linh Bảo ngầm có ý thiên địa pháp tắc, đều có linh tính. Không phải một giọt huyết có khả năng luyện hóa.

Ở trên tay thường thức sau một lúc, đang muốn đem này vứt ra, đột phá thần hồn không gian trung kia một tia không gian pháp tắc dao động. Thu hồi tay phải, lại lần nữa đánh giá này khối hòn đá nhỏ. Vẫn như cũ nhìn không ra cái gì nguyên do, điều động trong cơ thể pháp lực rót vào trong đó, lại như đá chìm đáy biển, tức khắc vô tung vô ảnh.

Cảnh giác ở chung quanh bày ra một cái ẩn nấp trận cùng báo động trước trận, liền tại địa bế quan. Tuy rằng ở xác chết bên cạnh, giống nhau người tới gần không được, nhưng cũng không bài trừ có chút thiên phú dị bẩm hoặc là có dị bảo nơi tay nhân tồn tại. Chính cái gọi là tiểu tâm vô đại sai.

Trận pháp nội, Lý Mạc Nhiên điều động toàn thân pháp lực một cỗ não rót nhập cục đá trung, này cục đá lại như vực sâu, vô cùng vô tận. Thăng đến

pháp lực khô kiệt cũng vẫn là không có lấp đầy cái này không đầy vực sâu, thậm chí còn không có thừa ra này vực sâu điểm mấu chốt. Phải biết rằng hiện tại Lý Mạc Nhiên một là Thái Ất chân tiên trung kỳ tu vi, pháp lực càng là thâm hậu vô cùng, có thể so với một ít nhỏ yếu Đại La Kim Tiên. Nhưng chính là nhiều như vậy pháp lực rót vào trong đó lại không có khiến cho chút nào phản ứng.

Đã tọa khôi phục pháp lực, âm thầm tự hỏi. Buồn rầu hết sức, đột nhiên nhớ tới vừa mới này tảng đá lại là dẫn phát trong cơ thể pháp tắc dao động. Ôm ngựa chết coi như ngựa sống chạy chữa thái độ, thử điều động kia ti pháp tắc hướng cục đá chảy tới, lại thấy này pháp tắc giống như một con kiêu ngạo không tước, đối này ti lôi kéo chỉ lực, có mắt không trông. Bất đắc dĩ, không nghĩ từ bỏ, chỉ phải dùng hết toàn bộ lực lượng tinh thần tới lôi kéo hẳn, ở như thế khuyên tấn toàn bộ tinh thần lực dưới tình huống, này ti pháp tắc cũng rốt cuộc có biến hóa, hướng tay phải chảy tới. Bất quá tốc độ như ốc sên kỳ chậm vô cùng.

Tinh thần lực khô kiệt, pháp tắc cũng chỉ di chuyển một chút vị trí. Tuy rằng tốc độ rất chậm, nhưng cũng làm Lý Mạc Nhiên thấy được hy vọng. Đã tọa khôi phục về sau, tinh thần lực cũng tựa hồ có một chút gia tăng. Này càng là làm hẳn cao hứng. Phải biết tinh thần lực tăng trưởng trừ bỏ cảnh giới tăng trưởng tùy theo tăng trưởng ngoại, liền chỉ có một ít hi thể trần quý thiên tài địa bảo.

Thời gian như nước, ngăn ngăn gian mấy năm liền đã qua đi. Tại đây mấy năm trung, Lý Mạc Nhiên đều ở dùng tinh thần lực điều động pháp tắc, kiệt lực hậu khôi phục lại tiếp tục, như thế tuần hoàn. Chẳng đến một ngày này. Pháp tắc rốt cuộc lưu đến tay phải lòng bàn tay, hướng nắm cục đá rót đi.

Cục đá mới vừa vừa tiếp xúc pháp tắc, liền tản mát ra mãnh liệt quang mang, như Thái Dương chói mắt. Còn hảo chung quanh có trận pháp che đậy, quang mang cũng là chột lóe rồi biến mất. Bằng không nhất định hội khiến cho tranh chấp, Lý thần nhiên cũng không giữ được này tảng đá. Lý Mạc Nhiên không lờ tinh thần lực tùy theo tham nhập cục đá trung.

Một trận khổng lồ tin tức đánh úp lại, tức khắc thức hải trung “Âm vang” một tiếng, Lý Mạc Nhiên lập tức lâm vào si ngốc trạng. Một hồi lâu mới hồi phục tinh thần lại. Trong mắt tản mát ra hưng phấn quang mang.

Thông qua này tin tức, biết này tảng đá chính là hỗn độn Linh Bảo Hỗn Độn Châu một bộ phận biến thành, nội hàm không gian pháp tắc. Này cục đá quý dị phi thường, trải qua dị biến hậu, trong đó không gian trở nên khổng lồ vô cùng, giống như một cái tiểu thế giới. Pháp lực tham nhập trong đó, giây lát gian liền biến mất không thấy. Tầm thường thủ đoạn luyện chi không được. Nếu không phải này Long tộc xác chết trước người trải qua thật nhiều gian khổ phá vô số mạo hiểm đại trận, mới được đến này tảng đá, tin tưởng này đều không phải là phẩm vật, dùng hết các loại phương pháp đều không thể luyện hóa. Lúc này mới tùy thân mang theo. Chỉ là này luyện chế thủ pháp không được đến, chẳng đến chết đều không thể cởi bỏ trong đó chi mê.

Thần vật tự hồi, nếu không phải Lý Mạc Nhiên có được cùng nó giống nhau không gian pháp tắc, cũng tất nhiên hội cùng này Long tộc xác chết giống nhau, hao hết chung thân cũng không được luyện hóa.

Còn không có tới kịp cao hứng bao lâu, liền thấy này cục đá hóa thành nhất lưu quang, chui vào lòng bàn tay không thấy. Lưu quang theo pháp tắc con đường từng đi qua tuyến, một đường chạy nhanh mà qua. Cuối cùng rơi vào thần hồn không gian trung với tự thân sở mang theo không gian tương hợp. Lý Mạc Nhiên hao hết pháp lực, tinh thần lực cũng ngăn cản không được.

Luyện khí sĩ phân thượng, trung, hạ đan điền. Hạ đan điền thái khí; trung đan điền cư Kim Đan Nguyên Anh; thượng đan điền trú tử phủ thần hồn.

Chưa thành tiên khí, các loại luyện chế mà thành Hậu Thiên Pháp Bảo ở trung đan điền, với Kim Đan Nguyên Anh làm bạn, ngày đêm không ngừng dùng pháp lực mài giũa, tăng lên uy lực của nó. Đắc đạo thành tiên khí, tử phủ mở rộng, ba hồn bảy phách ngưng tụ thành thần hồn, cư trú trong đó. Mà nội không gian cũng tùy theo thành hình, tùy thân Pháp Bảo cũng vào trong đó, trong lúc đánh nhau tâm niệm vừa động, liền có thể điều ra, nhanh và tiện chi cực, thứ hai nhược là Tiên Thiên bảo vật chỉ lưu, phóng vào trong đó cũng có thể tùy thời cùng thần hồn câu thông, tăng mạnh lẫn nhau gian liên hệ, cũng có thể phương tiện thần hồn luyện hóa Linh Bảo hiểu biết trong đó ẩn chứa pháp tắc. Nhưng trong thiên hạ Tiên Thiên cấp bảo vật dữ dội thừa thót, nhưng mặc dù không phải Tiên Thiên bảo vật cũng có thể phóng lúc sau Thiên Bảo vật, hướng trong đó nhốt đánh vào thần hồn sở hiểu biết pháp tắc, tăng lên uy lực của nó. Mặc dù này bảo vật nhân bản thân tài liệu có hạn hoặc nhân pháp tắc với tài liệu không hợp, cũng chỉ là hơi tổn Tiên Thiên bảo vật.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoàng Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

## Chương 12: sợ bóng sợ gió một hồi ngộ đoạt xá

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-09-25

Cũng không phải Hậu Thiên bảo vật trong luyện vào vào phù hợp pháp tắc liền có thể thành tựu Tiên Thiên. Nếu là dễ dàng như vậy, Tiên Thiên cấp bậc

bảo vật liền không hiện này trần quý. Tiên Thiên bảo vật, Tiên Thiên mà sinh, thành hình với khai thiên chi sơ, ẩn chứa một tia siêu thoát chi khí. Đây đó là Tiên Thiên bảo vật trần quý nhất chỗ.

Chuẩn Thánh chỉ lưu nếu muốn trăm thi thành thánh, tam thi hóa hình tất nhiên muốn bằng mượn Tiên Thiên bảo vật trung này một tia siêu thoát chi khí, dấu điểm số trời, đến đại đạo tán thành mới có thể hóa hình mà thành.

Nội không gian vô pháp tu luyện mở rộng. Cũng là tùy cảnh giới tăng lên. Mới vừa thành tiên đạo, nội không gian chỉ có một thước vuông, chỉ có thể phương hướng một hai kiện Pháp Bảo. Thiên tiên giả, trường khoan cao các mấy trượng. Huyền Tiên giả, mấy chục trượng. Thái Ất chân tiên, mấy trăm trượng. Đại La Kim Tiên, hơn một ngàn trượng. Cảnh giới chi gian, toàn lấy gấp mười lần thừa chi. Đại La Kim Tiên trở lên nghĩ đến cũng là như thế quy luật đi.

Vốn dĩ Lý Mạc Nhiên nội không gian bất quá sáu trăm trượng, nhưng lúc này lại cùng kia khối Hỗn Độn Châu một bộ phận tàn lưu biến thành cục đá tương dung tương hợp. Tức khắc không gian nội một mảnh quay cuồng, không gian pháp tắc một mảnh tứ lược, còn hạo phía trước Lý Mạc Nhiên không có để vào bất cứ thứ gì, nếu không hiện tại đã toàn bộ phân giải biến mất ở không gian gió lốc trong.

Không gian hướng ra phía ngoài khuếch trương, tốc độ dị thường kinh người. Nghìn trượng, vạn trượng, mười vạn trượng..... Nhìn trong cơ thể này phiên biến hóa, Lý mạc nhiên lại là không thể nề hà, thử sở hữu biện pháp đều không có chút nào hiệu quả. Cũng không biết này biến hóa là tốt là xấu, hết thảy đều chỉ có mặc cho số phận.

Suốt khuếch trương mấy cái canh giờ hậu, tốc độ mới giảm xuống dưới. Cuối cùng “Ầm vang” một tiếng, toàn bộ nội không gian bình định xuống dưới. Có lẽ hiện tại cũng không nên kêu nội không gian mà là nội thể giới. Phạm vi hàng tỉ, giống như một cái tiểu thể giới. Nếu không phải dung hợp Lý thân nhiên nội không gian, bằng vào hần hiện tại thân niệm cường độ là không có khả năng bao trùm thể giới này, biết này cụ thể lớn nhỏ.

Toàn bộ thần hồn tiến vào trong đó, chỉ thấy trong đó một mảnh hoang vắng chi cảnh, không hề sinh cơ đáng nói, linh khí gì đó càng là không thể nào nói đến. Nơi nơi đều là trụ lữ nam thạch, không khí đều có vẻ dị thường loãng. Cũng chỉ có đường một cái thật lớn dung lượng tùy thân không gian túi.

Thần hồn rời khỏi nội thể giới, chỉ để lại một tia thần niệm ở trong đó, nhậm này phát triển. Thuận tiện đem chính mình trên người dọc theo đường đi thu thập lên các loại thiên tài địa bảo cùng xác chết tinh hoa một cổ não ngã vào nội thể giới trung. Chính mình trên người những cái đó không gian túi cũng tùy tay ném ở trong đó.

Xử lý xong này đó hậu, đứng dậy, vung tay lên, mặt bình trên quần áo một chút nhăn nếp gấp. Cát bước đi ra trận pháp. Nhìn bên cạnh này quái vật không lồ, vạn khởi pháp lực hóa thành cự chưởng đem này chộp tới, để vào nội thể giới trung.

Có một cái tiểu thể giới lớn nhỏ trừ vật không gian hậu, một đường đi đến càng là trời cao ba thước, nơi đi qua liền một mảnh tàn diệt cũng chưa dư lại.

Hai mắt tỏa ánh sáng thu thời mạnh, thẳng đến mấy năm sau, Lý Mạc Nhiên mới đạt tới Bất Chu Sơn phong giữa sườn núi. Nơi này đúng là tam tộc đại chiến trung tâm vị trí.

Trên sườn núi thi thể không nhiều lắm, chỉ có gần trăm cự tá hữu. Nhưng không có chỗ nào mà không phải là cao tới vạn trượng, thậm chí còn có hơn mười cự xác chết càng là cao tới mấy chục vạn trượng. Không hề nghi ngờ, này đó đó là tam tộc trung tộc trưởng, trưởng lão chỉ lưu cường giả. Đây đó sinh thời ít nhất đều là Đại La Kim Tiên viên mãn chi cảnh xác chết, sau khi chết vẫn có tàn uy. Các loại hơi thở tầng tầng tương điệp, các loại pháp tắc lẫn nhau tung hoành. Uy áp thậm chí mấy ngày liền không đều đề thấp hi hủ. Có địa địa phương thậm chí bắt đầu tái diễn hỗn độn.

Lý Mạc Nhiên đứng ở đại chiến trung tâm bên ngoài chỗ, tuy rằng không cảm giác được chút nào uy áp, nhưng nội tâm lại vẫn sợ hãi không thôi, tựa hồ chỉ có chính mình lại về phía trước vài bước liền sẽ bị giảo toái thần hồn hóa thành tùy thừa.

Căng da đầu, bước ra một bước nhỏ, tử vong cảm giác càng sâu. Thái dương chỗ mờ hơi lạnh chảy ròng. Rất muốn từ bỏ, nhưng nhìn đến này đó trần quý đến có thể so với Tiên Thiên bảo vật xác chết, vẫn là không chế không được tham dục.

Do dự thật lâu, ‘ có lẽ hẳn là thử xem nội thể giới ’ ôm nếm thử một chút tâm tính, mở ra nội thể giới một cái cánh cửa, về phía trước đi đến, nguy cơ cảm giác tức khắc biến mất, chỉ thấy một cái không lồ hấp dẫn chi lực trải rộng quanh thân, nhìn đến một xác chết hoành đứng ở trước, vung tay lên liền bị hút vào tiểu thể giới trung, liên quan này quanh thân trần ra pháp tắc mảnh nhỏ đều hấp thu đi vào,

Bảo chế đúng cách,, đem trên sườn núi gần trăm cự xác chết đều thu vào tiểu thể giới trung, liên quan bọn họ trước người vũ khí mảnh nhỏ cũng một cổ não hấp thu đi vào. Làm xong này hết thảy, đang định tiếp tục hướng Bất Chu Sơn đi đến Lý Mạc Nhiên, bỗng nhiên, đôi mắt một phiệt, nhìn phía một bên.

Một cái đồi núi tiến vào mi mắt, nghi hoặc hướng này đi đến. Trên sườn núi sở hữu xác chết đều bị Lý thân nhiên thu vào nội thể giới trung, hỗn loạn pháp tắc cũng biến mất không thấy, nhưng chỉ có này chỗ còn còn sót lại hi hủ. Tường chỉ không thông, liền vạn đủ pháp lực hướng này đánh đi. Trong lúc nhất thời, cát bay đá chạy, đợi cho cát đá bình định hậu, lộ ra một phạm vi mấy chục trượng thâm trầm trượng tả hữu hồ to, ngưng mắt xuống phía dưới nhìn lại, lại là một xác chết. Từ này lóa ló bộ phận đi lên xem hẳn là một con rồng tộc cường giả, toàn bộ xác chết cũng nên có mấy chục vạn trượng tả hữu. Chỉ là không biết như thế nào hội bị chôn ở này đồi núi nội.

Đang muốn đem xác chết đào ra, tay một chạm vào xác chết lân giác. Một cái trong suốt hắc ảnh liền từ xác chết thượng bay ra trong phút chốc thoán gần Lý Mạc Nhiên trong Từ phủ, lại là không có chú ý tới Lý Mạc Nhiên từ phủ quý dị hắc ảnh hóa thành một cái khuôn mặt trắng bạch trung niên nam tử, nam tử lập tức bay về phía thần hồn, chờ nhìn đến thần hồn cùng phân thân thần hồn đối lập mà ngời khi hơi hơi ngăn người, một người từ bên trong phủ như thế nào hội có hai cái thần hồn. Nhưng thời gian quá nhanh đã không kịp làm hẳn nhiều hơn tự hỏi. Bay đến thần hồn trước mặt, trong tay vạn khởi sở hữu còn sót lại pháp lực hướng thần hồn đánh đi, lại là muốn mặt bình thần hồn hết thảy.

Nhưng pháp lực mới vừa một rời tay, liền bị phân thân thần hồn sở mạnh mẽ lôi kéo qua. Nhìn đây hết thấy, này nam tử cũng là một sát phạt quyết đoán hạng người, lập tức xoay người muốn chạy trốn, nhưng phân thân thần hồn tức khắc trở nên thật lớn vô cùng, chiếm lĩnh nửa cái từ phủ không gian. Nam tử xoay người đào tẩu, lại là một đầu chui vào phân thân thần hồn nội.

Phân thân thần hồn hấp thu nam tử hậu cũng khôi phục trước kia lớn nhỏ.

Từ kia hắc ảnh mới vừa xuất hiện đến bây giờ, hết thấy đều phát sinh ở trong chớp nhoáng. Lý Mạc Nhiên thậm chí còn không kịp xem xét từ bên trong phủ biến hóa, liền bị thần hồn nội đột nhiên truyền đến một cổ không lồ tin tức sở bao phủ.

.....

Không biết qua bao lâu, Lý Mạc Nhiên mới từ từ tỉnh lại. Mở mắt địa đánh giá bốn phía, nhìn bốn phía thảo phòng, cùng chính mình dưới thân cỏ khô phôi thành “Giường”. Chẳng lẽ chính mình lại xuyên qua. Nội coi một chút, hết thấy như thường. Nghĩ đến có thể là bị ai cứu đi. Không thể tưởng được trong hồng hoang còn có như vậy người tốt.

Sửa sang lại hạ trong đầu tin tức, lại là mình bạch hết thấy. Kia trung niên nam tử vốn là trong long tộc ít có Chuẩn Thánh trưởng lão chi nhất. Ở tam tộc đại chiến trước cơ duyên xảo hợp đến trong lúc nhất thời pháp tắc, xuyên thấu qua Vận Mệnh Trường Hà thấy được một chút tương lai. Biết tự mình có thân tồn tại khó khăn, trốn chỉ không được. Liền dùng vô thượng pháp lực hơn nửa chính mình suốt đời thu thập luyện liền một hộ thân Linh Bảo. Đợi cho đại chiến lúc sau có thể bảo vệ chính mình một tia thần hồn, thoát xá trọng sinh. Nhưng nề hà, thần thông không kịp số trời. Lượng kiếp lúc sau, chúng sinh linh sợ hãi lượng kiếp chi uy, không dám bước vào đại chiến trung tâm nửa bước, hơn nửa trung tâm chỗ uy áp rất nặng, pháp tắc hỗn loạn, càng là tới gần không được. Tàn hồn không có thân thể ôn dưỡng bảo hộ, sớm đã hơi thở thoi thóp, thần tính mười không tồn một. Như thế nào có thể thoát xá người khác.

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [WwW.EbookFull.Net](http://WwW.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 13: tại hạ cóc văn chính hào thiên tường

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-09-25

Này lại là bạch bạch tiện nghi Lý Mạc nhiên, được đến nhất định vị tu đạo giả kia sở hữu ký ức, làm hấn ở tu đạo trên đường càng là thiếu đi rồi rất nhiều đường vòng. Chỗ tốt cũng không chỉ có như thế.

Tàn hồn xâm nhập phân thân thần hồn khi, trung hồn động trung một góc chỗ, mấy chục năm chưa từng động quá, giống như thi thể phân thân cũng khỏe nhất run rẩy, có một tia mỏng manh hô hấp. Phân thân thần hồn trung dao động cũng dần dần bắt đầu có bình ổn dấu hiệu. Đợi cho phân thân thần hồn dao động hoàn toàn bình ổn là lúc, đó là phân thân hoàn toàn tỉnh lại ngày.

Vốn định tiếp tục xem xét thần hồn trung tin tức khi, một trận tiếng bước chân truyền đến. Nghĩ đến đó là nơi đây chủ nhân tới. Đứng dậy, tùy tay đưa tới trong không khí thủy phân hóa thành một thủy kính, nhìn từ trên xuống dưới tự thân, cảm giác cũng không không ổn. Suốt y quan chậm đợi đối phương đã đến.

Lại đạo này vì sao làm như vậy, thấy cái người xa lạ cũng không cần như vậy long trọng đi, cứ việc rất có khả năng là hấn ân nhân cứu mạng. Nguyên lai thẳng nhai này trạch nam tâm tính lại bạo phát. Phán đoán nhất định là một cái tuyệt thế mỹ nhân nhìn đến chính mình nằm ở ven đường, tâm sinh không đành lòng, đem chính mình mang về nhà, nhất đêm không ngừng chiều cổ, vừa rồi bất quá có việc rời đi, hiện tại sự tình một vội xong liền hùng hực tới rồi. Chính mình nhất định phải cấp “Nàng” lưu lại một ấn tượng tốt. Sau đó kế tiếp, đó là mỗi ngày sớm chiều ở chung, tiếp theo nhất lâu sinh tình, cuối cùng thiếu nhi không nên. “Hắc hắc hắc” nghĩ như vậy suy nghĩ, khỏe miệng biên đều nổi lên một tia trong suốt. “Àn, nói có sách sách có chứng, nói có sách sách có chứng a”.

Một thẳng nhai này còn có một chút tự mình hiểu lấy, không có vừa lên tới liền tới cái coi trọng chính mình dung mạo, bị chính mình vương bát chi khí sở thuyết phục, một hai phải kháng kháng một mực đi theo chính mình, như thế nào quảng cũng quảng không ra. Cuối cùng vẫn là chính mình quá độ thiện tâm đem “Nàng” lưu lại bên người.

Bước chân càng ngày càng gần, xoa xoa khỏe miệng nước miếng. Cống đôi tay, đứng ở phía trước cửa sổ, bốn mươi lăm độ nhìn lên không trung. Trang \* bức mười phần. Đợi cho tiếng bước chân tới rồi trước cửa, há mồm liền ngâm “Sàng tiền minh nguyệt quang, nghi là trên mặt đất sương”.

Còn không có tới kịp nói xong, liền bị một cái trung khí mùi phần thanh âm truyền đến “Đạo hữu, ngươi rốt cuộc tỉnh, bắt quá đạo hữu ngâm vật gì, vì sao bản đạo nghe không hiểu, ánh trắng? Hiện tại đại bạch thiên từ đâu ra ánh trắng. Chẳng lẽ đạo hữu thương thể chưa khỏi hẳn”. Nghe thể thanh âm, Lý Mạc nhiên trương há mồm, lại cái gì thanh âm cũng chưa phát ra. Một mảnh rách nát thanh truyền đến, đây là tan nát cõi lòng thanh âm.

Gian nan xoay người. Nhìn về phía hờ khấp môn bị mở ra, đi vào tới vị kia tai to mắt lớn, khoan miệng tế mục đáng khinh mập mạp. “Đạo hữu, ngươi làm sao vậy, như thế nào sẽ không nói nha? Mau, mau đi trên giường nằm”. Nói, liền muốn duỗi tay diu hẳn lên giường.

Thiên thấy đáng thương, tuy rằng Lý Mạc nhiên ở vừa mới ngâm thơ thời điểm đích xác nghĩ tới, chính mình hay không muốn trang bệnh tới tranh thủ đồng tình, cũng hảo tới cái da thịt thân cận. Nhưng hiện tại nhìn này mập mạp vuron tới đây dận song chương, “Nôn, nôn” trong lòng không tiếng động nôn mửa. Vội vàng tránh đi song chương, vọt đến một bên. Lóe xong mới cảm thấy chính mình này cử không ổn, nghe hẳn lời nói, chính mình hẳn là bị hẳn cứu, chính mình cư nhiên như vậy đối chính mình ân nhân, trong lòng tức khắc bắt an đi lên.

Hoi hoì suốt vật áo, mặt mang nghiêm túc, đối với này một mập mạp, nga, không phải là béo đạo nhân khom người khom lưng hành một đại lễ, trong miệng đạo: “Đa tạ đạo hữu ân cứu mạng, vừa rồi chính mình có chút khẩn trương, xin lỗi”. “Không cần... Không cần như thế” ở trong tộc chưa từng được đến quá tộc nhân con mắt tương đãi mập mạp nào trải qua này trận thể. Nôn nóng địa vội vàng lại đây đỡ lấy Lý Mạc Nhiên, nhưng nề hà này bắt quá thiên tiên thực lực, có thể nào nâng dậy Lý Mạc Nhiên cái này Thái Ất chân tiên, chỉ phải sinh sôi bị này thi lễ.

Đứng dậy, nhìn mập mạp đầy mặt nôn nóng chi sắc, không biết làm gì bộ dáng, tức khắc cảm thấy một ít buồn cười, đồng thời trong lòng cũng một trận âm áp.

“Nga, đứng rồi, tại hạ Thiên Thuận. Còn không có thỉnh giáo ân nhân tôn tính đại danh?” Lý thần nhiên hỏi đến. “Không dám nhận, không dám nhận. Yêm bắt quá là vừa lúc gặp còn có thời, đảm đương không nổi ân nhân cái này xưng hô. Đại danh không có, nhưng thật ra tiện danh có một cái” mập mạp đáng khinh chi khí dần đi, mặt mang nghiêm nghị đạo, “Tại hạ Cấp Văn Chính, hào thiên tường”. Đang nói ra tên này khi, trong mắt dần hiện ra một tia hồi ức, một tia cô đơn.

Còn không có tới kịp thích ứng mập mạp loại này biến hóa, đã bị “Văn thiên tường” tên này cấp lời cái ngoại tiêu lí nộn. “Thứ này sẽ không cũng là xuyên qua đi” Lý Mạc nhiên biểu tình có quái nghĩ đến. Mập mạp không có chú ý tới sắc mặt của hắn biến hóa, tự cổ tự nói tiếp “Đương nhiên, ngươi cũng có thể kêu ta Cấp văn”

Thấy Lý mạc nhiên nửa ngày không có đáp lời, một bộ như đi vào cõi thần tiên thiên ngoại bộ dáng, vuron bụ bẫm tay trái ở này trước mắt quơ quơ. Lý thần nhiên phục hồi tinh thần lại, áy náy đến “Thực xin lỗi, vừa mới thất thần, ta còn là kêu ngươi thiên tường đi. Thiên Thuận, thiên tường. Ngươi ta cũng thật là có duyên”. “Ha ha” nghe thể phiến lời nói, mập mạp hàm hậu cười nói, từ tươi cười trung, không khó coi ra hẳn thật cao hứng. Nói chuyện phiếm một hồi, đột nhiên mập mạp một phách đầu đạo “Đứng rồi, Thiên Thuận, ngươi hôn mê lâu như vậy, thân mình nhất định thực hư vinh, ngươi chờ, ta đi cho ngươi lộng điểm ăn”, nói xong, không đợi Lý Mạc nhiên từ chối, liền vội vàng ra cửa.

Nhìn mập mạp bóng dáng, Lý mạcj nhiên khoe miệng nhếch lên, trong lòng càng cảm thấy âm áp. Đến nỗi, vì sao không có nói cho thiên tường chính mình tên thật. Lại là vì hắn cùng chính mình hảo.

Hiện tại Thiên Đạo chi mắt có thể đã phát hiện phân thân ở Thiên Đạo bánh răng thượng ra tay. Tuy rằng thành Thiên Đạo dưới “Hợp pháp công dân”. Nhưng đây là chuyên Thiên Đạo lỗ hồng, tính kế mà đến. Thiên Đạo tuy rằng hiện tại không thể trắng trợn táo bạo đối phó chính mình, nhưng cũng có thể ám gian lận. Thậm chí hội liên lụy chính mình bên người nhân.

Lấy “Thiên Thuận” chi danh, cũng là vì lấy lòng Thiên Đạo, gián tiếp truyền lại chính mình đã thấy hôm nay đạo đại thể, kỳ vọng Thiên Đạo thấy phân thân đã chết, tự thân thực lực không cao phân thượng, không cần quá nhiều khó xử chính mình. Ai! Chính mình thật là cái ghen ghét xuyên qua giả.

Chính mình hiện tại cũng chỉ có tận lực rời xa nguy hiểm, giấu tài. Ít nhất cũng muốn chia đều thân thức tính, có cuối cùng át chủ bài mới có thể nhảy ra.

Trải qua thiên phạt, xem qua Thiên Đạo chi nhân hậu, Lý Mạc Nhiên không bao giờ hội thiên chân cho rằng, Thiên Đạo vô tư chí công. Ít nhất này phương thiên địa không phải.

Nửa ngày hậu, Thiên Tường trở về, trong tay phùng một chén chính mạo hiểm nhiệt khí canh đưa cho Lý Mạc nhiên, canh thực thanh đậm, bắt quá vài miếng vạn năm linh chi diệt thời “Ngươi mới vừa tỉnh lại, thân mình còn thực suy yếu, cho nên thanh đậm điểm hảo” tay tha đầu, thiên tường nói. “Ân, biết. Làm phiền” tiếp theo, lại là một phen khách sáo.

Vài ngày sau, nhà tranh. “Nói nói sao, ngày đó rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, rốt cuộc là nhìn lên nhà ai cô nương, bị phát hiện. Đừng ngượng ngùng sao, đây là huynh đệ ta cũng trải qua, cái gì thiên nga tộc phù dung nha, nhân cá tộc như hoa nha. Yêm đều xem qua, như thế nào, nói ra, xem ta có phải hay không xem qua”. Như một đồng lớn muối ở bên tai phi giống nhau. Từ cùng thiên tường hỗn thực hậu, hẳn liền này phúc dong dài dạng, thật hoài nghi có phải hay không muối ăn nhiều, sinh ra hậu di chứng.



# Chương 14 :cũ kỹ cốt truyện chia lìa khi

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Thông qua mấy ngày nay ở chung, Lý Mạc Nhiên cũng biết thiên tường một ít việc.

Hắn xuất thân từ băng thiềm, là băng thiềm lão tổ đời thứ tư huyền tôn, này phụ thân càng là đến lão tổ thích. Như vậy xuất thân bốn hắn là cảm y ngọc thực, hưởng hết vinh hoa phú quý. Nhưng sự thật cũng không như thế. Phụ thân hắn tuổi còn trẻ đó là Huyền Tiên đình phong, thiên phú chỉ cao, làm người khiêm tốn, thâm đến trong tộc trưởng lão thích. Trong lên lút càng là bị dự vì tiếp theo giới tộc trưởng nhân tuyển.

Nhưng một lần xuất môn rèn luyện khi trở về, lại là mang theo một cái bất quá thiên tiên cảnh giới nữ trở về. Lại là một phen anh hùng cứu mỹ nhân tình tiết. Này nữ đó là thiên tường mẫu thân. Hắn mẫu thân bất quá là một đã thiềm thừa sinh ra, huyết mạch không cao, thiên phú thấp kém. Hai người bọn họ sự ngay từ đầu liền được đến đại gia phân đối. Nhưng hắn phụ thân quyết tâm, nháo đến cuối cùng trực tiếp dọn ra trong tộc, ở núi sâu ẩn cư.

Thăng đến Thiên Tường sinh ra, mới bắt đầu dần dần cùng trong tộc lui tới giao lưu, rốt cuộc vẫn đã đóng thuyền, hồi chi vô dụng. Chờ đến thiên tường ba tuổi đại một ngày, thiên tường phụ thân bởi vì luyện đan khuyết thiếu một mặt chủ dược, đi núi sâu hái thuốc. Từ đây, lại vô tin tức. Thiên tường mẫu thân bất quá một Thiên tiên tu vi, có thể nào tại đây nguy hiểm khắp nơi hồng hoang sinh tồn. Bất đắc dĩ, chỉ phải mang tiểu thiên tường trở lại trong tộc, báo cho hết thảy. Rốt cuộc đều là cùng tộc người, trong tộc cũng phải người đi tìm vài lần, nhưng như cũ là không có một chút tin tức.

Kể tiếp ngày tháng có thể nghĩ. Vừa vào hào môn sâu như biển, tiểu thiên tường hai mẹ con cô nhi quả phụ, ở trong tộc quá đến như sau nhân, một ít trước kia đồ kỳ tiểu thiên tường phụ thân nhân, càng là thường xuyên âm thầm khó xử. Thích thiên tường phụ thân lão tổ cũng đã bế quan nhiều năm, không hỏi thế sự. Hơn nữa thiên tường thiên phú không cao, tu vi vẫn luôn ở cùng thế hệ trung nhận hết khi dễ. Mấy năm sau, thiên tường mẫu thân cũng buồn bực mà chết, tiểu thiên tường nhặt từ càng là khổ sở.

Có thể ở như vậy hoàn cảnh trung, còn có thể bảo trì một viên bình tĩnh quan tâm tính, Lý Mạc Nhiên rất là bội phục. Câu chuyện này tuy rằng cũ kỹ, nhưng lại cũng làm Lý Mạc Nhiên thần thức không thôi. Có lẽ, ngày thường hàm hậu chi là hắn nguy trang thôi, sinh hoạt làm hắn học được mang theo mặt nạ, nhưng lại cũng che dấu không được này nội tâm bản chất. Báo châu phủ bụi trần, bất quá nhất thời, tin tưởng hắn chung có một ngày hội bay về phía không trung phát ra chính mình quang mang.

Một ngày này, Lý Mạc nhiên cùng thiên tường chính tán gẫu, hắn là Lý mạc nhiên người nghe thiên tường đàm luận các loại kỳ văn thú sự. Chỉ thấy thiên tường quơ chân múa tay, nước miếng bay tứ tung kể rõ, Lý Mạc nhiên cũng lắng lắng nghe, ngẫu nhiên tiếp nhận một hai câu. Một cái là ngày thường mang theo mặt nạ không cùng nhân quá nhiều giao lưu, có rất nhiều lời nói đều nghẹn trong lòng tưởng phát tiết một chút. Một cái là vừa xuyên qua đã bị vây, đối hồng hoang hiểu biết rất ít, lúc này có nhân kể rõ, có thể nào không nghe. Này hai cái thật là vương bát trượng đậu xanh —— nhìn vừa mắt.

Chính đàm luận cao hứng khi, một trận “Thầm thì” thanh truyền đến. Thiên tường vừa nghe đến này thanh âm, lập tức dừng lại bạch bạch không ngừng mồm mép. Sững sờ ở nơi đó, sắc mặt một trận biến hóa. Phục hồi tinh thần lại, thấy Lý Mạc nhiên thẳng ngơ ngác nhìn hắn, cười giải thích đến “Đây là chúng ta trong tộc truyền triệu tín hiệu, ta nên trở về trong tộc đi. Ta đi trước thu thập một chút, ngươi liền tại đây hảo hảo dưỡng thương đi.” Nói liền đi ra ngoài. Chỉ là thấy thế nào đều cảm thấy hắn cười đến thực miễn cưỡng, nhìn thiên tường đi xa cô đơn bóng dáng, Lý thần nhiên cũng không dám nói cái gì, rốt cuộc chính mình đều còn bị Thiên Đạo nhớ thương, như thế nào hảo đi quản nhân gia việc nhà.

Như thế, chính mình cũng nên rời đi, hưởng hồ chính mình vốn là không có bị thương. Có lý ý Lý mạc nhiên đi ra ngoài cửa, vốn định hướng đi thiên tường đạo cá biệt, liền nghe thấy nơi xa một trận chửi bậy thanh truyền đến.

Đến gần vừa thấy, liền nhìn thấy, mấy cái người mặc hoa bào, mặt mang quý khí thanh niên nam nữ này đứng ở thiên tường trước mặt. Vào đầu một cái biểu tình kiêu căng, đang dùng ngón tay thiên tường cái mũi mắng “Hảo ngươi cái Cáp vẫn, trong tộc phái ngươi chờ ra, tìm kiếm thiên tài địa bảo, ngươi khen ngược không chỉ có không đi tìm, ngược lại ở chỗ này đúc phòng nghỉ phép. Ngươi đây là trí gia tộc chỗ nào, trong lòng còn có gia tộc sao. Không hổ là đã loại xuất thân, không hề giáo dưỡng”, “Ta không phải đã loại” thiên tường nhọc nhọc đạo.

“Cái gì” dường như chính mình tôn nghiêm đã chịu khiêu khích, tiếp theo đó là một trận đổ ập xuống đau mắt, nước miếng vẩy ra đến thiên tường trên mặt, cũng không dám chà lau. Mặt mang hàm hậu chi sắc nhậm này chửi rủa, chỉ là vạt áo hạ lộ ra ngoài gân xanh đôi tay biểu hiện ra này nội tâm kích động.

Lý Mạc nhiên nghe này hết thảy, trong lòng cảm động không thôi. Người khác không biết, hắn lại biết thiên tường cũng không phải không có đi tìm, mà là bởi vì tu vi không cao, tìm không đến, cho dù tìm được rồi, cũng đánh không thắng bảo hộ thiên tài địa bảo linh thú, chỉ phải tìm được giống nhau thượng phẩm niên đại thảo dược. Mà này đó thảo dược cũng ở cứu chính mình hậu, cấp chính mình “Dưỡng thương”.

Có mấy lần, vì báo đáp hắn, chính mình âm thầm ra tay, xua đuổi đi bảo hộ thiên tài địa bảo linh thú, làm hắn thái đến thiên tài địa bảo. Một hồi tới liền đến tới nấu cấp chính mình bổ thân. Phải biết rằng, mấy ngày này tài địa bảo tuy rằng đối chính mình loại này Thái Ất chân tiên tu vi nhân khởi không được nhiều đại tác nghiệp, nhưng đối với một cái thiên tiên, kia chính là tác dụng phi phạm, thậm chí có thể tăng lên một tiểu giai.

Chờ nhìn đến kia biểu tình kiêu căng nam tử mang hưng phấn chỗ thậm chí tưởng vron tay đi phiến thiên tường cái tát. Lý Mach nhiên rốt cuộc không đứng được, đi ra, trực tiếp tản mát ra Thái Ất chân tiên trung kỳ uy áp.

Này đó ăn chơi trác táng tu vi tối cao cũng bất quá là Huyền Tiên sơ kỳ, sao có thể ngăn cản trụ này cô uy áp. Trực tiếp không hề sức phản kháng bị áp

tử chi địa. Này đó ăn chơi trác táng kinh sợ không thôi, trên đầu càng là mồ hôi lạnh chảy ròng. Bọn họ không biết chính mình khi nào đắc tội như vậy một cái tồn tại, chỉ bằng vào khi thể liền làm chính mình khỏi không được lòng phản kháng.

Nhìn đến Lý thân nhiên không có lập tức lấy chính mình đám người tánh mạng, tu vi tối cao nam tử đi đầu đến: “Không biết, ta chờ cái gì thời điểm đắc tội tiền bối, mong rằng tiền bối đại nhân đại lượng, phóng ta chờ một con đường sống, ta chờ tất vô cùng cảm kích”.

Còn hảo không có nào tàn đến vừa ra khỏi miệng liền nói chính mình là ai, chính mình cha là ai. Kêu gào chạy nhanh thả chính mình, miễn cho trả thù vân vân. Trong hồng hoang, kỳ nhân dị việc nhiều không thắng số. Gia tộc của chính mình bất quá ở trong hồng hoang bất quá trung hạ chi lưu, không sợ gia tộc của chính mình đại năng hạ người càng là như quá giang cá chép, vạn nhất chờ tội trong đó nào đó đại năng liền lụy gia tộc, kết cục càng là không cần nhiều lời.

Thời đại này, không có bốn nhân. Liên tính là ăn chơi trác táng, cũng chỉ dám ở này trong gia tộc tác oai tác phúc. Ra cửa bên ngoài không một không thấp điều hành sự.

“Thiên tường chính là ta ân nhân cứu mạng”, Lý Mạc nhiên chậm rì rì nói một câu. Những lời này ở này đó ăn chơi trác táng bên tai như sấm thanh, “Âm vang” một chút, tặc mẫn não chỗ trống, sững sốt một chút, mới ngẩng đầu nhìn thấy, “Cóc văn” đứng ở này đại năng bên người. Đi đầu người trước hết phục hồi tinh thần lại, trong miệng khàn cầu đến: “Cap văn, không, thiên tường, thiên tường cứu cứu ta chờ, trước kia là ta chờ không đúng, vọng người có thể xem ở chúng ta là cùng tộc phân thượng, tha chúng ta lúc này đây. Nga, đứng rồi, tính lên, ta còn là người biểu huynh nha. Biểu đệ, cứu cứu ta chờ”. Hớp lại, vẫn là anh em bà con.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 15 :Hồng Quân thành thánh tử tiêu tức khai

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-09-25

Nhìn Thiên Tường do dự bộ dáng, nghĩ nghĩ liền thu uy áp.

Thiên Tường nhìn nhìn Lý Mạc Nhiên, thấy này không có bất luận cái gì biểu tình. Liền đi qua, duỗi tay đưa bọn họ nhất nhất nâng dậy. Này đó ăn chơi trác táng cũng thuận thể lên trong miệng liền tục đạo tạ ơn không thôi. Làm cho Thiên Tường càng là chân tay luống cuống.

Nhìn bọn họ cung kính đứng ở chính mình trước mặt, Lý Mạc Nhiên mở miệng đạo: “Này vốn là các người việc nhà, ta bốn không nên quản”, “Không dám không dám”, xua tay đánh gãy bọn họ, tiếp tục đạo: “Bất quá Thiên Tường chính là ta ân nhân cứu mạng, ta lại là không nghĩ hẳn đã chịu như vậy đãi ngộ”. Vạn khởi pháp lực, xoắn tới chung quanh hơn mười dặm thiên tài địa bảo, đặt ở Thiên Tường trước mặt, “Quốc có quốc pháp, tộc có tộc quy. Này đó xem như thiên tường nhiệm vụ lần này đi, hy vọng hẳn trở lại trong tộc, có thể được đến ứng có đãi ngộ. Bằng không... Hừ” một trận hừ lạnh, càng là làm này đó ăn chơi trác táng tâm thần rung động, sợ hãi chi ý càng sâu từ trước.

Thiên Tường ngốc ngốc nhìn này hết thấy, cảm giác có chút không tiếp thu được. Đợi cho phục hồi tinh thần lại, lại chỉ dư Lý thân nhiên một người. “Không cần nhìn, ta gọi bọn hắn ở phía trước sơn cốc chờ người, lưu lại người lại là có mấy phen lời nói muốn công đạo”. “Thỉnh tiền bối phân phó”, nhìn Thiên Tường dáng vẻ cung kính, ôn hòa đạo “Người ta không cần như thế, đây là ta một ít tu luyện tâm đắc, vọng người có thể có điều hoạch” nói xong liền hóa quang bỏ chạy.

Đứng ở một đỉnh núi, lẳng lặng tường một đám người rời đi bóng dáng, thẳng đến bọn họ biến mất trước mắt quang. Xoay người lại, chặt đứt trong lòng cuối cùng một tia lưu luyến. Hữu nghị không phải hiện tại chính mình có khả năng có được.

Kỳ thật Lý Mạc Nhiên rất là hướng thụ “Đường thương” nhật tử, mỗi ngày cùng Thiên Tường nói chuyện phiếm, làm hắn có một tia kiếp trước cảm giác. Này càng là đối kiếp trước một loại tưởng niệm, một loại hồi ức.

Nhìn Bát Chu Sơn, ánh mắt dần dần kiên định, chỉ có vấn đỉnh cao phong, mới có thể giữ được chính mình muốn hết thấy.

.....

Tiếp tục hướng về Bát Chu Sơn leo lên, kỳ vọng có thể gặp được một ít Tiên Thiên Linh Bảo hoặc là Tiên Thiên linh căn. Dọc theo đường đi cũng không quên tiếp tục chính mình bảo vệ môi trường sự nghiệp.

Mấy trăm năm, Lý mặc nhiên lên đến đỉnh núi, xuống phía dưới nhìn lại, trong lòng một mảnh chua xót. Tìm nhiều năm như vậy, từ không chu chân núi vẫn luôn tìm được Bất Chu Sơn đỉnh núi, lại liền Tiên Thiên linh căn Linh Bảo một cây mao cũng chưa nhìn thấy. Nghĩ đến lại là Thiên Đạo chỉ mất từ giữa làm khó dễ.

Không hề lưu luyến, hạ ngọn núi, ở Bất Chu Sơn mạch tùy ý tìm cái linh khí tương đối sung túc sơn động bệ quan đi. Không ở Bất Chu Sơn bệ quan, chính là bởi vì mấy năm nay tâm bảo năm tháng trung cảm nhận được Bất Chu Sơn thượng đại năng vô số, phượng hoàng không cùng gà rừng làm bạn, chính mình điểm này tu vi hà tất đi lên thượng tự tìm phiền phức.

Đóng cửa cửa động, ngồi xếp bằng ngồi ở đệm hương bồ thượng, dựa theo “Tạo hóa tiêu dao quyết” thượng ghi lại lộ tuyến khuôn vác pháp lực, chỉ cảm thấy pháp lực vận hành khi tối nghĩa khó hiểu, có chút rất nhỏ gân mạch đều bắt đầu có héo rút dấu hiệu. Âm ăn cả kinh, càng là thật cẩn thận.

Cái gọi là “Quyền không rời tay, khúc không rời khâu” “Một ngày không luyện, ngượng tay chân chậm, hai ngày không luyện, công phu ném một nửa”. Hiện giờ càng là mấy trăm năm không có tu luyện quả, có thể nào không có chút nào ảnh hưởng. Còn hảo phát hiện đúng lúc, thượng có vấn đề khả năng. Hấp thu ngoại giới linh khí cẩn thận ôn dưỡng mỗi một tắc kinh mạch.

Mấy chục năm hậu, ôn dưỡng kinh mạch có thể khôi phục thậm chí còn so trước kia càng thêm cứng cỏi. Pháp lực cũng bởi vậy càng thêm nồng hậu, vận hành lên càng là dễ sai khiến. Chuyện này cũng cho hắn đề ra cái tình, làm hắn càng là chú trọng tự thân tu luyện. Xem phai nhạt chút ngoại vật dụ hoặc.

Thu phục hảo trong cơ thể hết thảy, liền tâm thần hai phần, một bộ phận tiếp tục dựa theo công pháp tiếp tục tu luyện, giống nhau tách ra thủy cẩn thận xem xét nổi lên kia Long tộc Chuẩn Thánh ký ức. Từ được này ký ức tới, chỉ đại khái nhìn hạ, liền vứt chỉ nhất bên, liền tu luyện đều đã quên đi tâm bảo. Hiện tại nghĩ đến lại là hậu hối không kịp, còn hảo này đó ký ức còn ở thần hồn trung.

Chuẩn Thánh ký ức dữ dội khổng lồ, chọn lựa nhất xem xét, đối trong đó một ít cùng tu luyện không quan hệ trực tiếp loại bỏ bớt, nhưng cứ việc như vậy, này đó khổng lồ ký ức cũng làm hắn đầu óc phát trường.

Tinh tế chải vuốt này đó ký ức, tổng kết quy nạp, về cơ bản chia làm luyện khí, luyện đan cùng tu luyện tâm đắc đương nhiên còn có quan trọng nhất đối thiên đạo hiểu được. Kết hợp tự thân, chậm rãi suy đoán, hấp thu trong đó tinh hoa. Tu luyện thượng một ít khó hiểu cũng chậm rãi coi bỏ. Này đó ký ức giống như là một vị kiên nhẫn phi thường tốt đạo sư, khuyhễn tấn chính mình sở hữu vì học sinh giải thích nghi hoặc.

Đến nỗi một ít cao thâm Thiên Đạo hiểu được, lại là chỉ có thể tham khảo một vài. Rốt cuộc nhân cùng nhân bất đồng, mỗi người đạo cũng bất đồng. Sinh dạn ngành chiếu người khác đạo chỉ có thể làm chính mình bị lạc tự mình tìm không được đạo chân lý.

Mười năm hậu, này Long tộc Chuẩn Thánh ký ức đã xem đến không sai biệt lắm. Lại còn có căn cứ hắn tu luyện tâm đắc, cải thiện một chút “Tạo hóa tiêu dao quyết”, càng là làm này pháp quyết tăng thứ tư Đại La Kim Tiên cảnh suy đoán hoàn thành, tăng thứ năm Chuẩn Thánh cảnh cũng có một tia mờ hồ bóng dáng.

Thời gian từ từ, bất tri bất giác Lý Mặc Nhiên đã bế quan ba ngàn năm có thừa. Nay thiên, Bất Chu Sơn mạch chỗ một chỗ trong sơn động. Lý Mặc Nhiên chính đánh sâu vào Thái Ất chân tiên hậu kỳ bình cảnh. Trải qua đột nhiên, hồng hoang trung bắt đầu trời giáng kim hoa, địa dừng kim liên. Lý Mặc Nhiên động phủ trung cũng xuất hiện ra mấy đóa kim hoa kim liên. Đến kim hoa kim liên chỉ trợ, bình cảnh lập tức có ti buông lỏng, nhân cơ hội này, Lý thần nhiên lập tức phá tan bình cảnh tới Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn cảnh giới.

Kim hoa kim liên nãi thiên địa linh khí động lại hội tụ mà thành, chưa hấp thu xong liền đã đột phá, dư lại nề hà tâm cảnh không đủ, đối đạo lĩnh ngộ không đủ, chỉ kém một bước đó là Đại La Kim Tiên. Lúc này nhân kim hoa kim liên tương trợ, hơn nữa pháp lực bản thân so đồng cấp thâm hậu rất nhiều, hiện tại đã là có thể so với Đại La Kim Tiên sơ kỳ pháp lực.

“Đúng hạn gian suy tính, hiện tại hắn là Hồng Quân thành thánh đi” Lý Mặc nhiên nghĩ đến.

Trong thiên địa kim hoa kim liên chưa kết thúc, ngay sau đó một trận từ ba mươi ba thiên ngoại uy áp truyền đến. Ép tới trong thiên địa sinh linh tất cả đều bạt bỏ trên mặt đất. Lý Mặc nhiên chưa tới kịp cũng có tu vi, liền bị này uy áp quấy rầy, trong lòng không tự giác muốn quỳ rạp xuống đất, ngồi xếp bằng ở đệm hương bồ thượng, dùng hết toàn lực chống cự loại này uy áp, trên trán sớm đã đầy đặc mồ hôi mỏng.

Sắp đỉnh không được khi, phân thân thần hồn một trận dao động truyền đến, triệt tiêu này cổ uy áp. Lý Mặc Nhiên đắc ý điều tức.

Mấy phút lúc sau, một thanh âm từ chúng sinh trong lòng truyền đến, “Ngô là Hồng Quân, hiện đã thành thánh, ngàn năm hậu, Từ Tiêu Cung bắt đầu khai đàn giảng đại đạo, có duyên giả, đều có thể tiến đến nghe giảng”. Dứt lời, trong thiên địa hết thảy dị tượng biến mất, tựa hồ vừa mới phát sinh hết thảy đều là hoa trong gương, trăng trong nước. Bất quá trong cơ thể tăng vọt pháp lực ờ kể rõ sự thật chân tướng.

Bất quá này Hồng Quân thật là hảo thủ đoạn, đầu tiên là trời giáng kim hoa, địa dừng kim liên cho chúng sinh ân huệ, thể hiện chính mình làm lơ vĩ đại. Tiếp theo một trận uy áp truyền đến uy áp chúng sinh, thể hiện Thánh Nhân thủ đoạn cao minh, hấp dẫn hồng hoang đông đảo đại năng hạng người tiến đến nghe giảng, đến chúng sinh giáo hóa chi ân. Không hổ là thiên hạ đệ nhất nhân, tính kế vô song. Ở long hán đại kiếp nạn trung không chỉ có đến lợi nhiều nhất, còn hại nhiều ít cùng giai cao thủ. Nhược là Thiên Đạo mượn hắn tay tính kế chính mình, kia kết quả không dám tưởng tượng. Nghĩ đến đây, Lý Mặc nhiên trong lòng một trận mồ hôi lạnh.

\*\*\*

Cảm ơn đạo hữu tặng nguyệt phiếu

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 16 :Tử Tiêu Cung nội đại năng tề tụ

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-09-25

Khi cách Hồng Quân thành thánh ba ngày sau, Lý mặc nhiên ở động phủ nội âm thầm quy hoạch. Vốn dĩ bắt đầu bản không nghĩ đi Tử Tiêu Cung nghe giảng, sợ hãi Hồng Quân theo dõi chính mình. Nhưng nghĩ lại tưởng tượng, hồng hoang trung có thể mau chóng tăng lên tu vi cũng chỉ có Tử Tiêu Cung nghe giảng, Tiên Thiên Pháp Bảo gì đó chính mình là không dám không nghĩ, trời biết, chính mình tìm nhiều năm như vậy, lại liền Tiên Thiên Pháp Bảo bóng dáng cũng chưa thấy, đây là không phải Thiên Đạo ám gian lận. Chính mình là không thể đi dựa vào ngoại vật.

Hơn nữa Tử Tiêu Cung trung đông đảo đại năng tề tụ, chính mình về sau hành tẩu hồng hoang không tránh được cùng bọn họ tiếp xúc, hiện tại trước thời gian đi không chỉ có có thể hỗn cái quen mắt cũng có thể có một phen cùng trường nhân quả không phải. Nhược là không đi, như vậy tu vi cùng mọi người rơi xuống thái nhiều, không tránh được ở đại kiếp nạn trung trở thành quân cờ, một cái vận khí không tốt, biến hóa vì tuy thừa.

Suy xét luôn mãi, Lý Mặc nhiên cảm thấy thương Tử Tiêu Cung nghe giảng. Bất quá đi Tử Tiêu Cung lại không thể thái quá cao điệu, tìm cái góc nghe giảng là được, tuyệt không khiến cho Hồng Quân chú ý, đặc biệt là không thể cùng nào đó đại kiếp nạn trung nhân có nhân quả, đặc biệt là Hồng Vân lão tổ, người này chính là ở phía sau tới bị Hồng Quân tính kế mà chết, trong đó liên lụy đông đảo đại năng hạng người, đặc biệt là bên trong còn có hai cái Thánh Nhân.

Bây giờ còn có cái vấn đề摆在 trước mặt, đó chính là có thể đi Tử Tiêu Cung nghe giảng đều là Đại La Kim Tiên tu vi. Hiện tại chính mình bất quá là Thái Ất chân tiên, cho dù là Đại La Kim Tiên chỉ có một bước xa, kia cũng là Thái Ất chân tiên. Ngàn năm thời gian, còn không biết có thể hay không phá tan Thái Ất chứng đến Đại La.

.....

Tu chân vô năm tháng, ngàn năm ánh sáng, giây lát lướt qua. Bề quan một ngàn năm Lý Mặc Nhiên cũng tỉnh lại, trong mắt một mảnh tinh quang thoáng hiện. Xem này tu vi, vẫn là Thái Ất chân tiên cảnh giới, chỉ là pháp lực so chỉ ngàn năm trước thâm hậu rất nhiều, cô động rất nhiều. Cảm nhận được trong cơ thể trạng huống, từ từ thở dài một hơi.

Nhưng không có thái đại cảm giác mất mát, rốt cuộc hồng hoang trung thời gian không đáng giá tiền nhất, ngàn năm thời gian, còn chưa đủ đại năng giả một lần bế quan. Chính mình cũng đã sớm đoán được loại này khả năng, nhưng chân chính tiền đến khi, vẫn không khỏi một tia mất mát.

“Ái! Cũng chỉ có dùng tà đạo phương pháp” Lý Mặc Nhiên than đến “Chính là hy vọng không cần khiến cho Hồng Quân chú ý”. Đến nỗi hấn theo như lời tà đạo phương pháp, đó là căn cứ này phân thân cùng kia Chuẩn Thánh ký ức suy đoán mà thành,

bất chước ra một cái Đại La Kim Tiên.

Dùng tự thân pháp lực, hơn nữa phân thân thần hồn cùng Chuẩn Thánh trong trí nhớ pháp tắc hư ảnh sinh sôi chiết cây ra một cái Đại La Kim Tiên. Bất quá như vậy Đại La Kim Tiên như bọt biển giống nhau, tu vi thấp giả nhìn không ra tới, nhưng là đồng tu vi một lần ra tay liền có thể bị nhìn thấu trong đó ảo diệu.

Phương pháp này có lẽ không ngừng Lý Mặc nhiên một người biết, nhưng lại chỉ có hấn một người có thể sử dụng. Rốt cuộc bất luận cái gì một cái Đại La Kim Tiên đều có chính mình át chủ bài cùng bí mật, như thế nào có thể rộng mở thần hồn mặc cho bọn hấn đánh giá sờ soạng.

Như vậy một cái thủy hóa, ở đại năng trải rộng Tử Tiêu Cung nội, càng là muốn diệu thấp thu liễm.

Thu thập xong hết thảy, liền đi ra động phủ, hướng ba mươi ba thiên ngoại, tiểu hỗn độn trung Tử Tiêu Cung bay đi. Tử Tiêu Cung nội đều là Đại La Kim Tiên trở lên đó là chỉ có Đại La Kim Tiên mới có thể ngăn cản được trụ tiểu hỗn độn trung hỗn độn chỉ khí ăn mòn. Đương nhiên Lý thân nhiên lại là cái ngoại lệ. Thân thể trải qua thiên phạt cùng thần bí phủ hào cái tạo trọng tổ, hiện tại đã có thể so với giống nhau Đại La Kim Tiên. Hơn nữa lại từng hấp thu quá hỗn độn linh khí, cùng phân thân đối hỗn độn trung hiểu biết. Càng là có thể làm hấn ở tiểu hỗn độn trung hành tẩu như ý.

Ở tiểu hỗn độn trung, dựa theo phân thân đối tiểu hỗn độn hiểu biết, một đường xu cát tị hung thật cẩn thận đi tới, ngẫu nhiên thấy một hai cái chân chính Đại La hạng người đi qua, nhìn đến hấn cũng chỉ là gạt đầu ý bảo hậu liên vội vàng tránh ra, lại là đem hấn trở thành Đại La Kim Tiên. Cũng nhìn đến quá mấy cái Đại La Kim Tiên dưới giả, có lẽ là người mang trọng bảo có lẽ là đối chính mình quá mức tự tin. Cũng ở tiểu hỗn độn trung đàm cơ duyên. Bất

quá nhiều nhất ngày ngốc mấy khắc trung, liền bị hỗn độn chi khí hóa thành hơi hơi. Trước khi chết còn trợn to hai mắt, hàm chứa tức giận trừng mắt Lý Mạc nhiên, tựa hồ ở oán hận hấn khoanh tay đứng nhìn.

“Trùng ta làm gì, chính mình tìm chết còn oán hận người khác. Hơn nữa ta còn là tự thân khó bảo toàn” Lý Mạc nhiên nhìn này đó nghĩ đến. Ngay sau đó liền không hề dừng lại, tiếp tục về phía trước bay đi.

Càng đến tiểu hỗn độn chỗ sâu trong, nhân cũng càng ngày càng ít, nhưng tất cả đều là Đại La Kim Tiên chi lưu. Lẫn nhau gian gập đầu mà qua, ngẫu nhiên gặp được mấy cái quen biết nhân liền kết bạn mà đi, cộng đồng ở tiểu hỗn độn trung tìm kiếm này Tử Tiêu Cung nơi.

Dường như Đại La Kim Tiên kiên nhẫn đều thực hảo, tìm mấy ngày cũng không thấy một người rời đi.

Mấy chục ngày sau, rốt cuộc không phải Đại La Kim Tiên, tu vi sắp bị hỗn độn chi khí cấp ma diệt Lý thần nhiên rốt cuộc thấy một cổ xưa cung điện dựng đứng ở tiểu hỗn độn chỗ sâu trong.

Đi vào vừa thấy, cung điện lan tràn một cổ cao quý chi khí, như Thiên Đạo lệnh nhân kính sợ. Ngồi xa ngang gian, minh khắc Thiên Đạo phù văn, tựa hồ ở trình bày Thiên Đạo chí lý.

Phục hồi tinh thần lại, thấy người chung quanh một đám nối đuôi nhau mà nhập. Trước cửa Kim Đồng Ngọc Nữ cũng đầu vào đẩy nghênh đón. Đây đó là hậu thế Ngọc Đế Vương Mẫu đi. Vốn định tiến đến đánh cái tiếp đón, kết cái thiện duyên gì đó. Nhưng nhìn đến này đó Đại La Kim Tiên không coi ai ra gì biểu tình cao ngạo đi vào đi.

C

Căn cứ diệu thấp nguyên tắc, cũng chỉ là gập gập đầu, đi vào, tùy ý tìm cái góc vị trí ngồi xuống. Trong lòng âm thầm đáng tiếc như vậy một cái thực tốt kết giao hậu thế trong thiên địa trên danh nghĩa chứa tể cơ hội. Phải biết dệt hoa trên gấm dệt, đưa than ngày tuyết khó. “Đây đó chẳng lẽ không biết đạo Tể tướng trước cửa thất phẩm quan sao, một đám mắt cao hơn đỉnh, không biết có gì hảo khoe khoang” Lý thần nhiên oán hận địa nghĩ đến.

Này lại là có chút trách oan này đó Đại La Kim Tiên. Đây đó Đại La hạng người ở trong hồng hoang không có chỗ nào mà không phải là các tộc trung trường lão tộc trưởng chi lưu, mỗi ngày nhận hết cung phụng sùng bái, tự nhiên không hiểu những người này tình lời đòi, thêm chi nhìn đến phía trước người như thế, chính mình cũng không hảo hành xử khác người, buông dáng người, đi kết bạn một ít tiểu bối.

Nhìn về phía phía trước mấy cái đệm hương bồ thượng mấy người. Cái thứ nhất tóc trắng bạch, tinh thần phần phần lão giả; cái thứ hai thần sắc uy nghiêm, không giận tự uy trung niên nam tử; cái thứ ba bộc lộ mũi nhọn, kiếm mục ẩn đường thanh niên. Nghĩ đến này đó là Tam Thanh. Ngay sau đó đó là một cái phong tư trác tuyệt, tuyệt đại phong hoa nữ tử, tất là Nữ Oa không thể nghi ngờ. Tiếp theo hai vị, đầu tiên là một mặt mang khó khăn chi sắc, từng trận từ bi chi ý phát ra; cùng một vị đầu trông cảnh nha, mỉm cười với chung quanh nhân chuyện trò vui vẻ; này hai người đó là hậu thế Tây Phương Thánh Nhân Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề.

Xem ra chính mình lại là bỏ lỡ một hồi trò hay. Ngay sau đó nhìn về phía đệ nhị bài, cũng là tất cả đều danh nhân hạng người. Phát ra vương giả chi khí Đế Tuấn Thái Nhất. Cả người Ất Mộc nồng đậm chân nguyên tử, cùng hấn bạn tốt đang cùng chung quanh người ôn chuyện người hiền lành Hồng Vân lão tổ. Cơ trí Phục Hy, âm triết Côn Bằng từ từ một ít hưởng dự hồng hoang danh nhân.

Nhìn quét một chút hậu mặt người, trừ bỏ một cái cả người phát ra nồng đậm huyết tính chi khí, sử chung quanh người tất cả đều không dám tới gần, rõ ràng đó là Huyết Hải sinh ra sáng tạo Tu La tộc Minh Hà lão tổ. Còn lại người, lại vô đặc điểm. Có thậm chí rõ ràng Yêu tộc sinh ra, trên người còn có chứa một ít bốn tộc đặc điểm. Nghĩ đến những người này không phải ở đời sau ẩn cư đó là thân tồn tại.

\*\*\*

Thánh nhân giảng pháp

Kim đầu tung bay

Nguyệt phiếu đầy đất

Ta đã cảm sẵn chầu rồi

Các đạo hữu rù lòng thương

Đập đầu vào mặt ta đi

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

# Chương 17: bắt đầu bài giảng đại đạo thiên hoa bay loạn

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đời mới thời gian: 2013-09-25

Thu hồi ánh mắt, xem ra chính mình cũng coi như là tới tương đối trễ. Chính nhắm mắt điều tức hạ vừa mới nhân xuyên qua tiểu hỗn độn mà có chút hỗn loạn hơi thở. Lúc này một đay nặng thổ phượng pháp tắc nghênh diện mà đến. Mở hai mắt chỉ thấy một nữ tử hùng lực tới rồi, vào Tử Tiêu Cung tả hữu đánh giá một chút, liền lập tức đi vào Lý thân nhiên bên người cùng với lẫn nhau gạt đầu ý bảo hạ liền tại địa ngồi xếp bằng ngồi xuống.

Lại không biết Lý thân nhiên mặt ngoài tuy rằng như cũ như cũ bình tĩnh như nước, nhưng nội tâm lại là một mảnh gợn sóng. Lại không phải đối này nữ tử nhất kiến chung tình. Mà là đại khái đoán được này nữ tử là thần thánh phượng nào. Trong hồng hoang nữ tính đại năng vốn là tương đối thiếu, hơn nữa cả người pháp tắc hơi thở dao động mãnh liệt, nhưng lại không hề nguyên thần pháp lực dấu vết, hơn nữa thứ nhất phó trách trời thương dân, lòng mang chúng sinh khuôn mặt định là hậu thế thân hóa Luân Hồi thừa thiên làm theo Hậu Thổ hoàng địa chỉ, hiện tại Hậu Thổ Tổ Vu.

Đôi làm giống nhau người xuyên việt hiện tại đã bắt đầu kết giao đại năng, mưu hoa công đức. Đặc biệt là Hậu Thổ Tổ Vu cái này thật lớn xoát công đức cơ hội. Nhưng hiện tại Lý Mạc nhiên lại là nửa điểm đều không muốn cùng những người này có chút liên hệ, đặc biệt là này đó có tên có họ càng là đại kiếp nạn trung ứng kiếp người có nửa điểm nhân quả. Ai cũng không xác định Thiên Đạo có hay không buông tha hắn. Nhưng từ hắn tìm mấy trăm năm cũng chưa tìm được một kiện Tiên Thiên Pháp Bảo tình huống xem ra, cho dù Thiên Đạo không có nhớ hắn, nhưng cũng không làm hắn hảo quá.

Trước nay cũng chỉ có ngàn nhật làm tặc, nào có ngàn nhật đề phòng cướp. Lý Mạc nhiên hiện tại trong lòng ghen khuất. “Đáng tiếc hiện tại tốt như vậy một cái kết giao cơ hội. Hiện tại cùng chi giao hảo, tương lai sáng lập Địa Phủ công đức cũng tất nhiên có chính mình một phần. Chỉ là.... Ai!”

Hậu Thiên cũng không biết đạo chính mình bên người vị này hội bởi vì chính mình đã đến dựng lên nhiều như vậy tâm tư. Nàng hiện tại trong lòng cũng thập phần ủy khuất. Nàng cùng Huyền Minh bởi vì xuất thân so vẫn, tu vi cũng lược thua kém vài vị ca ca, cho nên nhận hết yêu thương. Hơn nữa là tu luyện thổ phượng pháp tắc, hậu thổ tái vật, phúc phận chúng sinh. Tính cách cũng đã chịu ảnh hưởng, không giống mặt khác vài vị Tổ Vu như vậy táo bạo hung tợn. Càng là đến một chúng Tổ Vu chiếu cố. Liền cùng nàng cùng xuất thân Huyền Minh cũng đem nàng coi như tiểu muội đối đãi.

Liền ở Hồng Quân thành thánh hậu, Hậu Thổ liền cảm thấy cái này Thánh Nhân bất phàm, tâm tư linh lung nàng vẫn luôn khuyên mặt khác vài vị Tổ Vu tiến đến nghe giảng. Nhưng mặt khác Tổ Vu trong mắt chỉ kính Bàn Cổ, liền thiên đạo đều không cảm mạo, huống chi vẫn là Thiên Đạo dưới Thánh Nhân nột. Vừa mới bắt đầu hỗn không thêm đề ý rồi lại không nghĩ làm vị này làm nhân yêu thương tiểu muội thất vọng, liền lung tung ứng phó, miệng đầy đáp ứng, chỉ nói này chỉ là thứ nhất lưu hành một thời thú, quá không được bao lâu liền sẽ quên đi.

Thẳng đến Hồng Quân bắt đầu bài giảng sắp tới, Hậu Thổ lòng tràn đầy cao hứng đi tìm vài vị ca ca. Này vài vị mới hồi tường lên có việc này, sắc mặt xấu hổ, ngay sau đó tìm các loại lý do qua loa lấy lệ quá khứ. Hậu Thổ tuy rằng bởi vì xuất thân đến bây giờ liền vẫn luôn tùy mặt khác Tổ Vu ẩn cư Bát Chu Sơn, tâm tư đơn thuần, nhưng lại không phải bôn. Đương nhiên nhìn ra được tới vài vị ca ca là có lệ nàng. Ngay cả ngày thường quan hệ nhất thân cận Huyền Minh cũng dùng bề quan lấy có thoái thác.

Hậu Thổ thất vọng hết sức, liền nhất khí dưới một mình đi Tử Tiêu Cung. Ở tiểu hỗn độn trung bồi hồi hồi lâu, rốt cuộc tìm được Tử Tiêu Cung. Vào Tử Tiêu Cung nhìn một chút, tất cả đều Đại La Kim Tiên hạng người, hơi thở nồng đậm, nguyên thần chi khí trải rộng. Xem đến Hậu Thổ rất là nhũn mảy. Quét một vòng, nhìn đến Lý thân nhiên nơi chỗ, trước mắt sáng ngời. Tuy rằng Lý thân nhiên ngoại tại biểu hiện là thật đánh thật Đại La Kim Tiên, ngày thường có lẽ nhìn không ra tới, nhưng tại đây trải rộng Đại La chi cảnh hoàn cảnh hạ, liền có vẻ có chút đột ngột. Nhưng lại không ai hoài nghi này tu vi. Rốt cuộc Đại La dưới căn bản vô pháp vượt qua tiểu hỗn độn.

Không cần thiết một lát, Lý mạc nhiên cũng dần dần khôi phục bình tĩnh, rốt cuộc tu đạo người nhất chú tâm cảnh tu vi. Theo sau lục tục tới mấy người. Tử Tiêu Cung cũng ngồi đến không sai biệt lắm. Tình thế xem ra, không nhiều không ít chính hợp ba ngàn chi số.

Một trận hơi thở truyền đến, Tử Tiêu Cung nội hoặc đã tọa điều dưỡng, hoặc cùng bằng ôn chuyện, hoặc nhắm mắt trầm tư giả tất cả đều nhìn về phía phía trước trên đài cao, một đạo nhân không biết khi nào xuất hiện ở mặt trên, không có chút nào pháp thuật dấu vết, cũng không nửa điểm không gian pháp tắc dao động. Như nguyên lai đó là như vậy.

Dưới đài đông đảo đại năng tất cả đều ở vào hiện tại hồng hoang đứng đầu chi vị, bọn họ không có chỗ nào mà không phải là tầm mắt cao minh, kiến thức rộng rãi hạng người, nhưng lại đều bị này thủ đoạn âm thầm kinh ngạc.,

Này đó Đại La Kim Tiên thượng Tử Tiêu Cung tới vốn là là tâm tư không đồng nhất. Bọn họ bên trong có thành tâm thỉnh giáo, có tò mò săn thú, có rất nhiều tìm tra khiêu khích. Nhưng vô luận là nào một loại tâm tính, ở nhìn thấy loại tình huống này hậu, tất cả đều buông trong lòng đủ loại mưu hoa, đồng thời nhìn phía kia đạo nhân.

Hồng Quân vừa lòng nhìn này hết thấy, theo sau đánh giá một chút chính mình phía trước này mấy cái đệ tử hương bồ người, trong mắt xuất hiện một tia vừa lòng chi sắc.

“Đạo nhưng đạo, phi thường đạo. Danh nhưng danh, phi thường danh. Vô danh thiên địa chi thủy. Nổi danh vạn vật chi mẫu. Cách cũ không muốn lấy quan kỳ diệu. Thường có dục lấy quan này kiêu. Này hai người cùng ra mà dị danh, cùng gọi chi huyền. Huyền diệu khó giải thích, chúng diệu chi môn.”



.....

“Đạo hướng mà dùng chi, hoặc không doanh. Uyên hê tựa vạn vật chi tông. Giải này phân, cùng này quang, cùng này trần, trạm hê tựa hoặc tồn. Ngô không biết ai chi từ, tượng đế chi trước.”

.....

“Cốc thần bắt từ là gọi huyền mái. Huyền mái chi môn là gọi thiên địa căn. Kéo dài nhược tồn, dùng chi không cần.”

Chỉ nghe đủ loại đại đạo chi âm truyền đến, thẳng nhập đáy lòng. Từ Tiêu Cung nội tất cả mọi người đắm chìm tại đây đại đạo chi âm nội, đều có hiểu được. Ngay cả Hậu Thổ vị này không tu nguyên thần Tổ Vu cũng tựa hồ tiến vào một loại kỳ diệu trạng thái.

Theo này đại đạo chi âm xuất hiện còn có trời giáng kim hoa, địa dùng kim hoa. Này kim hoa kim liên không thể so thành thánh lần đó từ Tiên Thiên linh khí sở tụ. Lần này, chính là Hồng Quân trực tiếp từ tiểu hỗn độn trung tính luyện, mỗi một đoá đều ngầm có ý một tia hỗn độn linh khí, nhưng trợ Đại La Kim Tiên tăng lên tu vi. Mỗi một đoá cũng cần hoa đại lượng thời gian tới luyện hóa.

“Lần này Hồng Quân là ra vốn gốc, xem ra là cùng La Hầu đại chiến bị thương không nhẹ nha.” Cảm nhận được này hỗn độn linh khí hậu, Lý thần nhiên âm thầm nghĩ đến. Theo sau lại đắm chìm tại đây khó được khai quả cơ hội trúng.

Một trận “Ca ca” thanh từ trong cơ thể truyền đến, lại là Lý thần nhiên đột phá Thái Ất Kim Tiên bình cảnh, thành tựu Đại La. Cảm nhận được trong cơ thể kế tiếp kéo lên thế như chẻ tre pháp lực, Lý thần nhiên trong lòng một trận cao hứng.

Theo sau, một trận lôi kéo chi lực mạc danh xuất hiện nguyên thần thượng. Mở mắt gian, Lý thần nhiên liền phát hiện chính mình đi tới một cái mạc danh không gian, không gian nội một mảnh tối tăm, chỉ có ba ngàn phù văn treo trong đó, hoặc minh hoặc ám. Lý thần nhiên biết này đó là ba ngàn pháp tắc cụ hiện.

Thành tựu Đại La già, toàn bị lôi kéo đến tận đây, dấu vết phù văn. Phân thân từng đã đến quá, bởi vì này nãi ba ngàn Thần Ma di lưu biến thành, lại là dấu vết ra hơn phân nửa phù văn. Bất quá lúc này, nhìn về phía miễn cưỡng chỉ sáng mấy cái Ngũ Hành phù văn. Lý thần nhiên âm thầm bẹp miệng. Ai kêu này chính là hậu thế xuyên qua mà đến, sao có thể so đặc thượng hồng hoang dân bản xứ đối đạo hiểu được. Kêu lên thân thể lại lộn xộn tràn ngập Hậu Thiên Ngũ Hành. Có thể thấp sáng Ngũ Hành phù văn đều không tới.

\*\*\*

Thánh nhân giảng pháp

Kim đầu tung bay

Nguyệt phiêu đầy đất

Ta đã cảm sẵn chầu ròi

Các đạo hữu rủ lòng thương

Đập đầu vào mặt ta đi

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 18 :phân thân thức tỉnh thể giới tiệp thành

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-09-25

Cảm nhận được thời gian mau tới rồi, Lý thần nhiên cũng yên tâm hỗn độn tâm tư, nghiêm túc hiểu được lên. Người tu đạo có thể đi vào này không gian cơ hội chỉ có thành tựu Đại La lúc này đây, theo sau cho dù tu vi rơi xuống, trọng chứng Đại La cũng là không được. Trừ phi hoàn toàn chặt đứt quá khứ, quên quá khứ đối đạo hết thấy thể ngộ, từ một cái hoàn toàn không biết gì cả phạm nhân bắt đầu.

Tại đây không gian dừng lại thời gian cũng tùy người tu đạo ngộ tính thiên tư có hạn. Từ mười lăm phút đến một ngày thời gian không đợi. Cũng có đến nghịch thiên kỳ ngộ, từ không đến có, trực tiếp thăng lên Đại La Kim Tiên chỉ cảnh, như vậy tại đây không gian dừng lại cũng là thoáng qua. Không có này không gian hiểu được như vậy về sau muốn theo đuổi càng cao cảnh giới lại là khó với thanh thiên.

Ngắn ngủn mấy khắc chung hậu, Lý Mạc nhiên cảm giác được này không gian sắp biến mất khi, phân thân thần hồn động, chỉ thấy này vườn một lông tay ẩn ở thần hồn thượng. Cái loại này sắp biến mất cảm giác tức khắc biến mất. Lý mạc nhiên không biết sao lại thế này, nhưng cũng không kịp nghĩ nhiều, lập tức lại đắm chìm với hiểu được pháp tắc phù vân. Tự hồ cảm giác Ngũ Hành chỉ lực không đủ cường đại cũng có lẽ là cảm thấy chính mình thời gian đủ nhiều. Đem kia bởi vì chính mình xuyên qua mà đến phát ra một chút quang thời không phù ồm ở trước mặt cùng nhau hiểu được.

Thời không phù vân, chính là chỉ hai cái phù vân phân biệt là thời gian cùng không gian, hơn nữa Ngũ Hành. Tổng cộng đó là bảy cái. So chỉ nhất Đại La Kim Tiên lại là nhiều một chút.

Giống nhau Đại La Kim Tiên bất quá ba năm cái. Ba cái giả lại là vừa lúc có thể tìm hiểu này ba loại pháp tắc cô động tam hoa, đạt tới Đại La đỉnh núi. Dư thừa ba cái kia liền chọn ưu tú trúng tuyển. Nhược là bị kịch chỉ có hai cái hoặc một cái, như thế không có thái đại nghịch thiên kỳ ngộ kia liền chỉ có chung thân dừng bước với Đại La cảnh giới.

Bất quá trong hồng hoang, Ngũ Hành chỉ lực trải rộng. Trừ cá biệt ngoại, vạn vật tần thuộc Ngũ Hành trong vòng. Cho nên hồng hoang trung đồng đảo đại năng cũng đa số tìm hiểu chính là Ngũ Hành phù vân.

Lý Mạc nhiên tại đây mặc danh không gian nội hiểu được pháp tắc, lại là không biết chính mình trong cơ thể phát sinh thật lớn biến hóa.

Chỉ thấy đại đạo chi âm truyền tiến tâm thần, hóa thành điểm điểm đầy sao, chiếu rọi toàn bộ từ phù không gian. Ngay sau đó hóa thành ba ngàn phù vân du dương với không gian nội, nhìn kỹ đi, lại có chút phù vân tàn khuyết âm đạm, nghĩ đến lại là tạo hóa ngọc điệp rách nát có quan hệ.

Phù vân như thanh phong phát quá khẽ vượt phân thân thần hồn. Nhộn nhạo phân thân thần hồn cũng dần dần bình ổn, thẳng đến này hoàn toàn bình tĩnh trở lại, khuôn mặt cũng bắt đầu rõ ràng lên. Chỉ thấy hiện tại thần hồn đối diện ngồi xếp bằng một cái cùng chi tướng dường như nam tử. Chỉ là trong mắt thiếu chút tình cảm sắc thái nhiều phân kiên nghị quyết đoán. Lạnh nhạt nhìn chăm chú vào hết thấy. Này đó là phân thân thần hồn.

Liền ở phân thân thần hồn hoàn toàn hiển hiện ra khi, xa xôi trung hỗn độn chỗ sâu trong tối sẫm lại hồng cực đá cũng bắt đầu như hô hấp dao động phập phồng, phập phồng gian cũng bắt đầu xuất hiện một tia tế phùng, tế phùng khuếch tán quanh thân. Lại không có vỡ ra mà là hoá lỏng thành thủy. Dần dần hiện lộ ra một người hình. Ngực đầu bắt đầu phập phồng hô hấp. Bắt đầu còn khô gầy như sài, thẳng đến chung quanh máu loãng chậm rãi theo hô hấp gian thông qua này quanh thân mười vạn tám ngàn lỗ chân lông dừng mãnh vào đứng dậy. Chung quanh hỗn độn linh khí cũng bắt đầu theo người này hô hấp gian rót nhập.

Chỉ thấy người này cốt nhục sinh trưởng tốt, một ít tàn khuyết bộ phận cũng bắt đầu sinh trưởng. Cho đến hoàn toàn thành hình. Này lại là Lý thần nhiên phân thân. Vừa mới kia che kín quanh thân đó sậm hờn đá lại là này bị Thiên Đạo đuổi giết, cháy ra máu tươi ngưng kết mà thành.

Vừa mới bắt đầu còn có thể nhìn ra là cá nhân hình, nhưng lần trước Chuẩn Thánh đoạt xá kích thích một chút phân thân thần hồn. Làm cho phân thân thần hồn bản năng cực kỳ mong manh tự chủ hô hấp, hấp dẫn chung quanh hỗn độn linh khí bao trùm này thân mới tạo thành như bây giờ.

Càng là bởi vì cuối cùng một kích, ba ngàn Thiên Đạo hư ảnh trực tiếp đánh vào này thân, lệnh này thân cốt cách máu tươi trung tất cả đều lạc hạ Thiên Đạo dấu vết.

Hiện tại phân thân khôi phục ý thức, tự nhiên sẽ không lãng phí này đó máu tươi. Thân thể khôi phục xong, nhưng này chỉ là biểu tượng mà thôi. Kỳ thật trong đó đã vỡ nát. Trong cơ thể gân mạch đứt quãng, có chút địa phương thậm chí còn còn sót lại điểm điểm thiên lôi, thiên lôi không ngừng phá hư. Từ phù không gian nội cùng bản tôn không sai biệt lắm, nhưng lại phương hướng tương phản, như một cánh trong gương thế giới. Chỉ là thần hồn nhìn qua có chút âm đạm thôi.

Phân thân mở hai mắt hậu, nhìn này vô thượng hạ tả hữu hỗn độn không gian, lại là cùng truyền thừa trong trí nhớ không sai biệt lắm. Cũng không tính toán du lịch hỗn độn, sẵn hiện tại nơi này an toàn ( nằm lâu như vậy đều không có việc gì, có thể không an toàn sao ). Trước chữa trị xong thương thế lại nói.

Nội tức một chút, nhìn này giống như cái ký thân thể, nơi nơi đều là ám thương. Liền chia tay này cơ hồ cảm tình bằng không gia hóa đều âm thầm nhủ mảy. Xem bộ dáng này, nếu không có gì ngoài ý muốn kỳ ngộ nói, một hai nguyên hội thời gian là hảo không được. Không quá phận thân thức tỉnh, chính mình cũng nhiều chút bảo mệnh át chủ bài.

.....

Phân thân ở hỗn độn trung đường thương không đề cập tới. Lại nói Hồng Quân giảng đến, chúng tiên đắm chìm. Đại đạo chi âm ở Lý thần nhiên bản tôn từ bên trong phù hóa thành ba ngàn tàn khuyết phù vân. Phù vân đánh thức ở từ bên trong phù du dương, đánh thức ra phân thân. Vẫn không ngừng nghĩ, dần dần từ bên trong phù bắt đầu xuất hiện một ít giống như đom đóm ánh sáng. Cực kỳ giống là này lúc trước tồn tại với từ bên trong phù thần bí phù hào.

Phân thân cảm thụ bản tôn từ bên trong phù biến hóa, thần thức thông qua lẫn nhau gian liên hệ trực tiếp buông xuống đến bản tôn từ bên trong phù phân thân thần hồn thượng. Nhìn này thần bí phù hào xuất hiện cũng chấn động.

Kia thần bí phù hào ở thiên phạt tiến đến khi, liền đã hoàn toàn hủy diệt. Nhìn kỹ đi, này đó chỉ là này lúc trước phù hào ở từ bên trong phù ký ức, chịu ba ngàn Thiên Đạo phù vân kích thích cụ hiện mà thành, không hề trước kia nửa điểm uy năng.

Chỉ thấy này đó ký ức cụ hiện mà ra thần bí phù hào với Thiên Đạo phù văn lẫn nhau cấu kết dung hợp. Nhưng gian tàn khuyết Thiên Đạo phù văn chậm rãi xu với hoàn chỉnh, lại là kia thần bí phù hào ở tu bổ Thiên Đạo phù văn, bất quá bởi vì chỉ là ký ức bất chước mà thành, giống nhau thần phi. Lại là cũng không có tu bổ hoàn mỹ.

Ngay cả một tia trong trí nhớ còn sót lại hình ảnh đều có như vậy uy năng, khó có thể tưởng tượng này toàn thịnh khi lại là như thế nào. Tu bổ hậu phù văn phi vào bản tôn nội thể giới trung.

Đáng giá nhắc tới chính là phân thân cũng phát hiện chính mình nội không gian trở nên cùng bản tôn giống nhau lớn nhỏ, giống như một cái tiểu thể giới. Phân thân nội thể giới cũng bắt đầu xuất hiện một ít phù văn.

Nội thể giới có một cái phù văn hậu, tức khắc giống như thu kích thích, phát ra một trận hấp lực, ba ngàn phù văn giống như chim mồi về tổ tất cả đều bay vào trong đó.

Ba ngàn Thiên Đạo phù văn tất cả đều ở bên trong không gian nội, lẫn nhau tương liên tổ hợp. Kim, mộc, thủy, hỏa, thổ Ngũ Hành pháp tắc tương sinh tương khắc, diễn biến chúng sinh vạn vật; thời gian, không gian pháp tắc tương dung tương mẫn, không gian nội bắt đầu có ban ngày đêm tối, địa vực xa gần. Các loại pháp tắc cũng các tư này chức, các diễn này vật.

Phân thân nội thể giới đồng dạng như thế, chỉ là hai đời giới như Thái Cực âm dương cho nhau đối lập, nhưng lại lẫn nhau hài hòa thống nhất. Một mới là ban ngày, một mới là đêm tối. Một phương hấp thu chính linh khí phun ra phụ linh khí, một phương hấp thu phụ linh khí phun ra chính linh khí. Lẫn nhau tuần hoàn, sinh sôi không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương: 19 :giảng đạo tất Đại La pháp tắc

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-09-25

Thế giới cũng rất cuộc có thể giới bộ dáng. Mặc dù có chút địa phương không hoàn thiện, có chút pháp tắc thiếu hụt. Nhưng theo bản tôn cùng phân thân tu vi đề cao, đối pháp tắc nhật càng hiểu biết chung có một ngày hội hoàn thiện thế giới này, đến lúc đó trở thành một giới chi chủ, gờ tay nhắc chân gian thế giới chi lực tương tùy, uy lực có thể nghĩ.

Cảm thụ xong nội thể giới biến hóa. Đột nhiên cảm nhận được bản tôn sắp từ kia mạc danh không gian nội sắp thức tỉnh, phân thân đã là Đại La Kim Tiên đương nhiên biết bản tôn phát sinh chuyện gì. Lúc này mới xuất hiện vừa mới bản tôn kia một màn.

Kia mạc danh không gian là dựa theo một người thiên phú, ngộ tính tới phân chia dừng lại thời gian. Bất quá Lý Mach Nhiên tình huống rất ít đặc thù. Đây phân thân, bản tôn vốn là dùng một mạng cách, chân linh, hồn phách phân chia mà thành, mặc kệ từ cái nào góc độ tới giảng đều là cùng cá nhân. Cho nên phân thân mới có thể trợ giúp bản tôn.

Kỳ thật lúc này phân thân đã không tính là một cái phân thân. Bình thường phân thân, bất quá là bản tôn phân cách ra một tia thần tính dùng để khống chế một khối thân thể. Hiện tại phân thân bản tôn quan hệ tựa như bản ngã tự mình, huyền diệu khó giải thích. Hiện tại vẫn xưng hô phân thân bản tôn chẳng qua dễ bề khác nhau thôi.

Phân thân đề ở bản tôn thần hồn khi, không chỉ có đem tự thân thiên phú, ngộ tính truyền lại cho bản tôn, dễ bề này kéo dài thời gian ngoại, còn đem chính mình tâm thần đầu nhập đi vào. Tăng tiến bản tôn bóng dáng trung, hiểu được ba ngàn pháp tắc. Đây vốn là phân thân ném thử cừ chỉ, lại cũng không thể tưởng được thành công.

Liên ở phân thân cũng đi thể ngộ ba ngàn pháp tắc khi, lại là không chú ý tới, liền ở sau đó, một ít thần bí phù văn chậm rì rì phiêu đảng vào bản tôn từ phủ, này thần bí phù hào cũng không phải là vừa mới kia từ ký ức hiện hóa mà thành, mà là lúc trước trọng tổ bản tôn thân thể khi tàn lưu hơi thở ngưng tụ mà thành.

Tuy rằng vẫn là so ra kém nguyên bản thần bí phù văn, nhưng so với kia giống nhau thần không giống hảo đến thái nhiều. Chỉ thấy này phù hào trực tiếp phiêu tiên hai thần hồn trung gian kia đoàn chém ra trong trí nhớ.

Trong trí nhớ kia nằm ở trên giường Lý Mạc nhiên cũng bắt đầu có một chút biến hóa. Trở nên có một ít linh tính. Trắng ra điểm, liền tương 2d điện ảnh

biến thành 3d, càng thêm cụ thể, tiền sống, cũng trở nên giống một người.

.....

Ngoại giới

Hồng Quân tuyên truyền giảng giải đại đạo, thường thường chú ý hạ phía trước đệm hương bồ thượng mấy người, ngẫu nhiên khước mắt lộ ra một tia vừa lòng. Đối với những người khác, có chú ý tất yếu sao?

Liên ở Lý Mặc nhiên tán chức Đại La chi vị khí, trong cơ thể linh khí bạo trưởng, hấp thu linh khí tốc độ nhanh hơn. Vốn dĩ tại đây Từ Tiêu Cung nội nghe giảng đại đạo, thẳng cấp việc rất là bình thường. Ngày thường, tích góp rất nhiều nghi hoặc, đột nhiên coi bỏ, tích lũy đầy đủ hạ liền phá hai cấp cũng là ứng có sự.

Nhưng nề hà này đột phá Đại La khí, chân thật tu vi không hề giữ lại bày ra ra tới. Mọi người trầm mê đạo âm trung, đến không ai chú ý hấn. Nhưng này không phải còn có người không có trầm mê sao.

Này đó là Hồng Quân đạo nhân, chú ý tới Lý mặc nhiên hậu, cũng chỉ là hơi hơi nghẹn liếc mắt một cái, liền lại khôi phục lúc trước trạng thái. Giảng đạo chi âm không ngừng, chỉ là tề hạ nhìn lại, này trong mắt nghi hoặc thật mạnh. Hai mắt bên trong giống như có dầu hai tòa nguy nga đại điện, trong đại điện ngồi xếp bằng vô số Hồng Quân đạo nhân, mỗi cái đạo nhân đều ngón tay bay múa địa bấm đốt ngón tay.

Sau một hồi, ngay cả Từ Tiêu Cung nội Hồng Quân đạo nhân trên đầu xuất hiện một tia mờ hồ mờ, mới đình chỉ bấm đốt ngón tay. Hai mắt lại khôi phục như thường, không thấy nửa điểm gọn sáng.

Lần này bấm đốt ngón tay kết quả lại so với không cho Hồng Quân vừa lòng. Chỉ biết là này là biến số, nhưng Thiên Đạo phía trên lại có này dấu vết, biến số? Định số?

Ngần năm hậu, giảng đạo chi âm đột nhiên im bặt. Chúng đại năng đồng thời tỉnh lại, nhìn phía Hồng Quân đạo nhân. Trong mắt hoặc nghi hoặc, hoặc mê mang, hoặc bất mãn. Dù loại cảm xúc cũng không che giấu treo ở trên mặt, lại vô ngày thường cao thâm lạnh nhạt thái độ.

Lý Mặc Nhiên cũng tùy chúng nhìn về phía Hồng Quân. Ở kia mặc danh không gian nội ước chừng ngàn người một tháng mới có thể ra tới. Không phải này thiên phú kinh người, ngộ tính kinh người. Mà là phân thân trợ giúp. Phân thân bốn vì ba ngàn hỗn độn Thần Ma di lưu biến thành, xem như hỗn độn thân ma, xuất thân cao quý. Hơn nữa này không có cảm tình ràng buộc ràng là đạo tâm chắc chắn, ngộ tính kinh người. Phân thân cùng bản tôn tương thêm tự nhiên không phải một thêm một đơn giản như vậy.

Lý Mặc nhiên cùng này phân thân ở kia mặc danh không gian nội tiền lời phi thiên. Đặc biệt là phân thân, ánh mắt chuyển động trông xen loại pháp tắc sinh tử mình diệt. Phân thân thân thể cũng bản năng làm ra mấy cái động tác, hành động gian cang là pháp tắc tương tùy. Còn hảo này ở vào trung hỗn độn nội, bằng không hồng hoang thế giới lại hội nhắc lên một trận gió vũ. Không ngừng Thiên Đạo, ngay cả Hồng Quân đều sẽ không làm này tiếp tục tồn tại. Ghen ghét cùng tham lam, chỉ cần còn ở “Nhân” trong phạm vi liền sẽ tồn tại.

Bản tôn cũng đại chịu ích lợi, tuy rằng không kịp phân thân. Nhưng cũng hoàn toàn cùng cố Đại La đạo quả. Đặc biệt là đối Ngũ Hành pháp tắc lĩnh ngộ càng là tiến triển cực nhanh. Viễn siêu này đó bình thường Đại La Kim Tiên.

Thậm chí này nguyện ý, còn có thể bằng vào Từ Tiêu Cung nội này khổng lồ linh khí làm hậu thuẫn, trực tiếp cô đọng pháp tắc, hiện ra trên đỉnh tam hoa. Trực tiếp đi vào Đại La Kim Tiên đại viên mãn chỉ liệt.

Đôi làm trước kia có lẽ hấn hội như vậy lựa chọn, nhưng hiện tại bất đồng, có phân thân làm hậu thuẫn, có nhất thể giới đương dựa vào. Trước kia trạch nam tính cách cũng bắt đầu có dã tâm. Có vấn đề đỉnh đỉnh dã vọng. Ninh đương kê đầu, không làm đuôi phượng. Lại là này hiện tại lựa chọn.

Trước không đề cập tới kiếp trước nhìn nhiều như vậy tiểu thuyết, biết rõ căn cơ tầm quan trọng. Liền nói trên đỉnh tam hoa cũng có ba bảy loại chi phân. Trên đỉnh tam hoa không thể so trong ngực ngũ khí. Chính là sở tu pháp tắc cô đọng mà thành. Nói là làm ngay, lực tùy tâm động. Tự nhiên không phải Đại La dưới có khả năng chống lại.

Này hạ đẳng giả, đều có sở kỳ ngộ, cướp đoạt một ít thiên tài địa bảo trung sở ẩn chứa pháp tắc chi lực, lấy nạp này thân, mạnh mẽ cô đọng tam hoa. Nhưng lại bởi vì pháp tắc không phải chính mình sở ngộ, giống như vô căn chi mộc, trong gương thủy nguyệt. Ưông có Đại La pháp lực mà không được vận dụng. Loại này này là còn nhưng xưng hô “Ngụy” Đại La.

Trung đẳng giả, tự thân sở ngộ Ngũ Hành pháp tắc. Ngũ Hành pháp lực càng là vận dụng xuất thần nhập hóa. Hồng hoang phần lớn bộ phận đều là này chờ.

Thượng đẳng giả, tự thân sở ngộ pháp tắc nhảy ra Ngũ Hành ngoại, hoặc công kích, hoặc phòng thủ, hoặc phụ trợ, hoặc quý dị, hoặc nghịch thiên. Trong đó đủ loại bất phẩm không vì người ngoài sở đạo.

Kỳ thật trung đẳng, thượng đẳng toàn thuộc “Thật” Đại La. Ba ngàn pháp tắc đều có thể nhập đạo, cũng không đắt rẻ sang hèn chi phân. Vạn đạo cùng nguyên. Chỉ là thể nhân ngu muội, lấy hi vi quý. Những cái đó không thường xuất hiện pháp tắc, lệnh nhân sở không được đầu óc. Không biết mới là nhất sợ hãi. Sở hãi tâm lý đã là kém cỏi, tự nhận không bằng càng là sai càng thêm sai. Này cũng làm cho có hậu hai loại phân biệt.

Lý thần nhiên cũng không khỏi tục. Ở cái kia mặc danh không gian nội không chỉ có được Ngũ Hành phù văn còn có mấy cái mặt khác phù văn. Trong đó càng có hai loại nghịch thiên thời gian cùng không gian phù văn. Nhược là chính mình đem này hai loại phù văn lĩnh ngộ cô đọng cho thuê lại thượng

tam hoa, kia cho dù chính mình thành không được Thánh Nhân chi vị, này trong hồng hoang tất nhiên có chính mình một tịch chi vị.

Từ kia mặc danh không gian rời khỏi hậu, phân thân cũng không có lập tức thối lui, mà là lưu tại tử phủ không gian, chỉ dư một tia tâm thần quá khứ tiếp tục khống chế thân thể hấp thu linh khí dưỡng thương. Thần hồn cùng bản tôn cùng nghe đạo.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 20 :pháp quyết tiến giai

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-09-26

Ngàn năm nội, Hồng Quân giảng chẳng qua là phạm nhân đến Đại La Kim Tiên chi cảnh đạo, cao hơn giả lại là chút nào chưa đề. Nhưng cho dù như vậy cũng làm chúng đại năng được lợi không ít, rất có một phạm “Thì ra là thế” cảm giác.

Dã cô thiên sao có thể so được Huyền môn chính đạo. Chỉ thấy phía trước còn lấy làm tự hào chủng tộc đặc thù, giờ phút này là như vậy chói mắt cùng châm chọc. Sôi nổi vận chuyển pháp lực che lấp luyện hóa, cải tạo thân thể. Một lát sau, toàn thành Tiên Thiên đạo thể, một thân tiên quang lưu chuyển, hảo một bộ đặc đạo chân tiên bộ dáng.

Ngay cả sinh ra cao quý, truyền thừa đã lâu, cảnh ngộ phi phạm phân thân đều rất có hiểu được. Đợi cho giảng đạo kết thúc, mọi người tỉnh lại khi, phân thân mới thu hồi thần hồn rời đi, chẳng qua ở đi thời điểm ở bản tôn tử phủ không gian nội để lại một thiên tên là “Tạo hóa quyết” công pháp.

Lại là phân thân ở vừa tỉnh tới khi, liền đã biết được bản tôn hết thấy cảnh ngộ. Đương nhiên cũng bao gồm bản tôn sáng chế công pháp. Phân thân nhận lực phi phạm, tính toán theo công thức chỉ lực vô song, lại là nhìn ra này phi thường thích hợp bản tôn tu luyện. Nhưng trải qua mặc danh không gian pháp tắc lễ rửa tội cùng Hồng Quân giảng đạo, tâm mắt càng là đề cao rất nhiều. Lúc này mới hoàn thiện một chút “Tạo hóa tiêu dao quyết”, sử chi tiến giai vì “Tạo hóa quyết”.

Đại La cảnh giới công pháp cũng là suy đoán hoàn thành.

.....

Đợi cho mọi người tất cả đều tỉnh lại, chải vuốt xong tự thân đoạt được hậu, chính vì đầu bút tai chờ Hồng Quân đạo nhân tiếp tục đi xuống giảng thời điểm. Lúc này mới không nhanh không chậm, ngữ khí bình đạm đạo “Lần này giảng đạo xong, lần sau giảng đạo là lúc, đi thêm thông tri, toàn tan đi đi”. Dứt lời, liền nhắm mắt không nói, như đi vào cõi thần tiên.

Chúng đại năng nghe được lời này, tức khắc luống cuống. Tất cả đều đứng lên, tả hữu nhìn nhìn, thông minh sắc xảo cùng kêu lên đạo: “Quên lão sư rừ lòng thương”. Thấy Hồng Quân không dao động. Như thế luôn mãi, cuối cùng đồng thời nằm ở địa hạ. Cầu đạo chi tâm không phải bàn cãi, “Sáng nghe đạo, tịch chết đủ rồi”. Lý thần nhiên xen lẫn trong nhân quần trung, nhìn này phiên cảnh tượng, cảm khái đạo.

Này đó đại năng phóng chi trong hồng hoang, cái nào không phải mãnh khoé Thông Thiên hạng người; cái nào không phải nhận hết muôn vạn sùng bái; cái nào không phải hưởng hết tất cả vinh hoa. Nhưng đều vào lúc này đối Hồng Quân cong lưng. Đây là thành tâm thành ý với trong lòng sở cầu đạo, thành tâm thành ý với tâm.

“Là nha. Này trong hồng hoang trừ bỏ những cái đó đần độn linh trí chưa khai hạng người, lại có cái nào không phải ở vì chính mình đạo phấn đấu. Thái Thanh Lão Tử vì đạo Thái Thượng vong tình; nguyên thủy Thông Thiên vì đạo huynh đệ phân bội, lẫn nhau tính kế; Chuẩn Đề vì đạo buông da mặt, muôn vạn bôn tẩu; còn có Tiếp Dẫn, Nữ Oa, Phục Hy, Minh Hà.....” Theo mọi người khom lưng nhất bái, Lý thần nhiên tâm linh tựa hồ xúc động cái gì.

Thế gian như một đại lao tù, là một đại luyện ngục. Chúng sinh ở trong đó chiến tặc hừ nấu, không được giải thoát. Tu chân đó là kinh luyện ngục rèn, một môi này thân, cầu siêu thoát quá trình.

Ngắm lại trước kia chính mình còn vọng tưởng tiêu dao hậu thế, thật là buồn cười, buồn cười chi cực.

Ngộ, thật sự ngộ. Trước kia Lý Mặc nhiên bắt quá tương ở trong hồng hoang sống sót. Cho đến vô lượng lượng kiếp hóa thành hư vô. Hiện tại hẳn lại là muốn đi đỉnh nhìn xem. Cho tới bây giờ mới có một phen tu đạo người nên có tâm cảnh. Tư tưởng cũng hoàn toàn chuyển biến lại đây.

Khí chất đột nhiên biến đổi, toàn thân nhiều chút đạo không rõ, nói không ra biến hóa. Lệnh đến bên người Hậu Thổ cũng hơi hơi quay đầu tới. Ôn hòa

cười, tiêu sái chỉ ý hồn nhiên thiên thành. Hậu Thổ cũng không vì ý, chỉ đương này tu vì có điều đột phá thôi.

.....

Mấy cái canh giờ hậu, Hồng Quân vẫn là kia phó lão thần tự tại bộ dáng. Nhưng phía dưới người lại có mấy cái ngồi không yên. Tưởng bọn họ cái nào không phải nhất tộc trưởng lão hưởng nhất tộc hương khói, ngày thường chỉ có người khác quỳ lạy chính mình, cầu chính mình. Đâu giống như bây giờ, chính mình đều buông dáng người quỳ lạy khẩn cầu. Đây đạo nhân vẫn là kia phó chết bộ dáng, thật là hảo không hiểu sự.

Này mấy người, đứng dậy, vừa muốn giờ tay có điều động tác. Nhưng trong phút chốc, tâm thần một trận hoảng, phục hồi tinh thần lại. Chính mình đã ở hồng hoang trung. Nhớ tới chính mình phía trước việc làm, cùng Hồng Quân thành thánh khi đủ loại dị vang. Càng là biết này tu vi cao thâm, trăm triệu cái chính mình đều không bằng. Tức khắc hoảng sợ, quỳ trên mặt đất, dập đầu không thôi, khẩn cầu tha thứ.

Đợi hồi lâu, không thấy này phản ứng cũng không thấy trừng phạt đã đến, liền tâm thần không yên, lo sợ bất an trở lại chính mình trong tộc, báo cho trong tộc trên dưới lập thượng Hồng Quân thần vị, mỗi người toàn cần nhặt nhặt quỳ lạy dập đầu. Không thể ra ngoài gặp rắc rối. Báo cho xong, liền che dấu thân ảnh, bế quan mà đi.

Này mấy người vốn là chúng đại năng lột để chi lưu, trong đó càng là có mấy cái đến kỳ ngộ mà thành “Nguy” Đại La. Tâm tính không đủ, phẩm đức không đủ. Chính cái gọi là “Thượng lương bất chính, hạ lương oai”. Lão tổ thành như vậy, này hạ tộc dân lại có thể hảo đến nào đi. Ngày thường ý vào chính mình có một cái Đại La Kim Tiên lão tổ, càng là khi dễ nhỏ yếu, cường bá tài nguyên.

Những người này tuy rằng đáng giận, nhưng nhân lực kính vẫn phải có, trong hồng hoang có thể sinh tồn xuống dưới không có bản thân. Thấy lão tổ nói như thế trịnh trọng, lại cũng không dám chậm trễ. Không hề đi ra ngoài gây chuyện thị phi, điều thấp ở từng người trong phủ đã tọa luyện công,

Hồng Quân lão tổ là nhân vật kiểu gì, há có thể vì này đó con kiến hạng người tức giận, chỉ là đưa bọn họ chuyển qua hồng hoang thôi, kia hội cùng bọn họ quá nhiều so đo. Lại không biết này vô tâm cử chỉ lại cũng bồi dưỡng hồng hoang nhất thời bình tĩnh.

.....

Từ Tiêu Cung nội, mọi người thấy kia vài vị trong chớp mắt liền biến mất không thấy. Tự nhiên sẽ hiểu đây là Hồng Quân thủ đoạn. Bọn họ vốn tưởng rằng chính mình đã tăng lên rất nhiều, so với Hồng Quân tới tuy có chênh lệch, nhưng nghĩ đến hẳn là không lớn. Hiện tại nhìn đến loại này thủ đoạn, không thấy chút nào pháp lực dao động, không có một tia pháp tắc dấu vết, liền đem cùng chính mình không sai biệt lắm mấy người làm cho biến mất không thấy. Trong lòng càng là như sông cuộn biển gầm thật lâu không thể bình ổn. Nguyên lai thế gian còn có như vậy thủ đoạn. Vì thế, câu đạo chi tâm càng sâu, đạo tâm càng thành. Không dám có một tia chậm trễ.

Này nhưng khổ Lý Du. Vốn dĩ ở Hồng Quân giảng đạo kết thúc liền tưởng hạ đến hồng hoang, tìm một động phủ cư trú. Rốt cuộc chính mình cũng không thể vẫn luôn như vậy không có chỗ ở cố định. Nhưng nề hà mọi người tần không có một cái rời đi. Ngay cả Hậu Thổ cái này không có nguyên thần Tổ Vu cũng chưa đi. Chính mình sao có thể đương lãng đầu thanh chim đầu đàn nha.

“Ái! Người nói người một nhà Vu tộc tiểu nha đầu, không có nguyên thần tới nghe cái gì đạo nha! Nghe xong còn không đi, xem nào nhiệt gì” Lý thân nhiên méo miệng nghĩ đến.

Này đã có thể oan uổng chúng ta Hậu Thổ Tổ Vu. Người khác có lẽ có khác mục đích, tâm tư không thuần. Nhưng Hậu Thổ ý tưởng lại rất đơn giản. Nghe xong đạo của hắn, bị hắn ân huệ. Đương đến chính mình hậu báo. Cũng đương đến này lễ.

Mấy ngày hậu, mọi người thấy Hồng Quân vẫn là như thế. Liền biết này không hề giảng đạo. Cũng không hề cưỡng cầu, chỉ phải chờ lần sau bắt đầu bài giảng. Mọi người đứng dậy, khom người hành lễ, liền rời khỏi Từ Tiêu Cung. Có trực tiếp hạ hồng hoang, có tốp năm tốp ba cho nhau luận đạo đi.

Lý Mạc nhiên xen lẫn trong nhân quần trung, đang muốn hạ hồng hoang, hảo hảo chung kết một chút chính mình nghe giảng thu hoạch. Lúc này vừa đến thanh âm truyền đến.

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://EbookFull.Net).

## Chương 21 :đạo hữu xin dừng bước

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-09-26



“Đạo hữu xin dừng bước”. Nghe này thanh âm, Lý Mạc nhiên một chỉnh nhíu mày. Từ hậu thế mà đến hần, đương nhiên biết những lời này lực sát thương. Có thể nói là phong thần trung đệ nhất sát khí. Nhưng ngấm lại hiện tại vẫn là hồng hoang thời kỳ, người nọ cũng không nên xuất thân sớm như vậy.

“Chính mình ở trong hồng hoang không nhận thức mấy người nha? Càng miễn bàn Đại La Kim Tiên chi lưu”, như thế nghĩ. Không đề cập tới trong lòng lung tung rối loạn ý tưởng. Xoay người lại nghỉ hoặc hướng kia hậu nhìn lại.

Chỉ thấy một người người mặc màu đen đạo bào, mặt trắng không cần. Đi lại gian tàn mát ra từng trận mát lạnh hơi thở. Nghĩ đến lại là cùng chính mình giống nhau, ở Từ Tiêu Cung có điều đột phá.

Đạo nhân bước nhanh đi đến Lý Mạc nhiên trước người, chấp tay đạo “Đạo hữu có lễ, bản đạo văn trung. Thứ bản đạo mạo muội, xin hỏi đạo hữu chính là Thiên Thuận đạo hữu”. Nghe “Thiên Thuận” này hai chữ, Lý Mạc Nhiên hơi hơi sững sốt, ngay sau đó phục hồi tinh thần lại, cẩn thận đến đánh giá trước mặt này nhân, mơ hồ gian cùng chính mình ân nhân cứu mạng thiên tường có chút tương tự. Đứng ở nơi đó quanh thân hơi thở ngưng tụ thành một thật lớn băng thiên, đối nguyệt phun ra nuốt vào. Đường như sắp nuốt nguyệt.

Tựa hồ nghĩ tới cái gì, không dám thắc đại. Đáp lễ đạo: “Đúng là bản đạo, đạo hữu chính là thiên tường trưởng bối.” Tuy là nghi vấn, nhưng ngữ khí lại thập phần kiên định. Kia đạo nhân tựa hồ đã sớm biết Lý mạc nhiên có thể đoán được chính mình thân phận. Cười cười, trở lại đạo: “Thiên tường đúng là bản đạo văn bối, lần này tiến đến quấy rầy đạo hữu, lại là vì đạo một tiếng cảm tạ.”

Xác định này thân phận hậu, Lý thần nhiên không dám chậm trễ, vội nói: “Tiền bối nghiêm trọng, tại hạ.....”. Kia đạo nhân lắc lắc tay, đánh gãy Lý Mạc nhiên, tiếp tục đạo: “Tiền bối lại là không dám nhận”. “Thiên tường chính là tại hạ ân nhân cứu mạng, lấy thành đãi ta, ta coi hần vì vì huynh đệ, đương đến tiền bối”.

Văn trung đạo nhân còn muốn nói cái gì, nhưng nhìn đến Lý Mạc nhiên ánh mắt kiên định. Biết này sẽ không sửa đổi, thở dài đạo: “Như vậy đi, ta đây thắc đại, ngươi đã kêu ta trung bá liền hảo”. Bất đắc dĩ, Lý Mạc nhiên chỉ phải gật đầu đáp ứng.

Nhìn Lý mạc nhiên cung kính thái độ, khiêm tốn ngữ khí. Văn trung đạo nhân trong ánh mắt tràn đầy vừa lòng chi sắc. Ám đạo lần này thiên tường chính là giao cái hảo huynh đệ.

“Thiên Thuận, không biết các hạ trong hồng hoang nhưng có chuyện quan trọng, như thế không có nhưng đi ta kia. Ngươi ta cũng có thể đàm kinh luận đạo một phen” văn trung đạo nhân mời đạo, ngữ khí bên trong ẩn hiện thân thiết. Lý Mạc nhiên nghĩ đến tường, động phủ việc lại là không kịp. Hơn nữa tu đạo trên đường vẫn luôn đóng cửa làm xe cũng không thể được. Lập tức đáp ứng rồi xuống dưới.

Hai người một đường hạ hồng hoang, thẳng đến hoàn toàn không có danh sơn cốc mà đi. Rơi xuống đụn mây, liền thấy bốn phía thảo trường oanh phi, tiên hạc cộng minh. Tuy linh khí không kịp một ít danh sơn tiên cảnh, nhưng lại là nhiều một phần thanh đạm điềm tĩnh. Làm nhân tâm thần một thư.

Đi vào một động phủ, đối lập mà ngồi. Văn trung đạo nhân lấy ra một chén trà, phao trà đạo: “Lại là làm thần nhiên chê cười”. “Nơi nào, trung bá này tuy rằng linh khí lược có không kịp, nhưng thẳng ở thanh tịnh, ở chỗ này lâu rồi cũng sẽ quên mất thế tục phiền não đi”. Cười cười, lại là không có tiếp được đi.

Lý Mạc nhiên cũng không nói gì, lẳng lặng nhìn trung bá pha trà. Tựa hồ hỏa hậu tới rồi, đem trà đưa cho Lý Mạc Nhiên. Trung bá lúc này mới đạo: “Son gian đã trà, giải giải khát đi”. Kết quả trà tới, tề mỗ một ngụm. Tức khắc rằng má sinh tân, dư vị vô cùng, tiếp theo liền tường một ngụm rót nhập. Nhìn Lý mạc nhiên hành động, trung bá xua tay ngừng nói: “Trà muốn chậm rãi uống mới có thể phẩm ra này hời”.

Nghe xong trung bá nói, Lý Mạc nhiên lúc này mới hồi tường lên, kiếp trước khi nghe những cái đó lão nhân uống trà đều là chậm rãi té phẩm, đầu giống chính mình vừa mới như vậy muốn ngưi uống.

Lý Mạc Nhiên uống trà, nhìn về phía trung bá, biết trung bá kêu chính mình tới hần là có là muốn nói. Trung bá cũng không làm Lý thần nhiên nhiều chờ, ở hần uống trà khi, liền từ từ nói: “Ta không chỉ có là thiên tường đứa nhỏ này trưởng bối, càng là hần tổ gia gia. Phụ thân hần thiên hời càng là ta từ nhỏ nhìn đến lớn. Tư chất ngộ tính thượng giai không nói, này phẩm hạnh càng là trung hậu thành thật. Nhưng nề hà lại là thái quá quật cường, cô chấp. Bị người khác sở đồ kị. Sau đó càng là vì một nữ tử liền rời nhà trốn đi. Cuối cùng lại lạc cái thi cốt vô tồn kết cục.” Nói, trong giọng nói lại có chút nghẹn ngào.

Lý Mạc Nhiên vốn định an ủi hần, nhưng trương há mồm, lại không biết nói cái gì đó. Không trải qua quá, liền không biết trong đó bi thống. Ngay cả kiếp trước Kim Dung lão gia tử cũng từng ở này tang tử chi đau hậu, nói, chính mình viết Trương Tam Phong nhìn đến Trương Thúy Sơn chết ở trước mặt khi bi thống viết thái nông cạn.

Trung bá có lẽ đã nhận ra chính mình thất thố.

Dừng một chút, thoáng bình phục hạ tâm tình hậu tiếp tục đạo: “Thiên tường đi vào trong tộc, ta lại nhân bề quan mà không có đối này nhiều hơn chiều cô, làm hần nhận hết ủy khuất. Xuất quan hậu, lại bởi vì trong tộc đủ loại chế ước mà không dám trực tiếp đứng ra. Ta không nghĩ hần giống thiên hời giống nhau nhận hết trong tộc ghen ghét, như vậy càng là hại hần nha”.

“Vừa vào hảo môn thâm tứ hải, hảo môn đại tộc thủy thâm nha” Lý Mạc nhiên cảm khái đạo.

“Ta lại là xin lỗi thiên tường nha. Bọn họ hai cha con ta thua thiệt thái nhiều”, trung bá đạo “Bất quá cũng may thiên tường phúc trạch thâm hậu có thể giao cho ngưi như vậy một cái hảo huynh đệ. Có thể làm hần ở trong tộc nhậ tử hảo quá chút, những cái đó tộc nhân lại là không tốt ở khó xử hần.”

Nói xong hết thầy, trung bá tựa hồ thả lỏng chút cái gì, ngày thường đề ở này trong lòng có thái nói nhiều ngữ. Nhưng lại vì bảo trì uy nghiêm, ra vẻ lạnh nhạt. Nào có cái gì nhân có thể làm này khuynh thuật. Rốt cuộc không phải một cảnh giới nhân, cuối cùng là hai điều đường thẳng song song điều. Giao long không cùng cá tôm làm bạn.

.....

Lý Mạc nhiên ở Đông Hải trên không phi hành. Ly cùng trung bá phân biệt đã có mấy tháng lâu.

Ngắm lại đều một trận buồn bức. Vốn định là cùng đồng đạo người trong, luận đạo một phen. Kết quả lại thành khuynh thuật đại hội. Đãi trung bá khuynh thuật xong, thấy này tâm thần giải thoát, ý niệm hiểu rõ hậu. Cũng không luận đạo chi tâm, liền tìm một lý có rồi đi.

Sau khi rời khỏi, vốn định liền ở hồng hoang đại lục tìm một động phủ, khoan chân đả tọa, chung kết một chút lần này từ tiêu hành trình đoạt được. Nhưng nghĩ đến rồi đi là lúc trung bá một câu “Tiểu tâm Đế Tuấn”. Liền từ bỏ này một ý niệm.

Nghĩ đến này trong hồng hoang trí tuệ hạng người không ít. Đặc biệt là nhất tộc chi trưởng càng là không có tài trí bình thường. Nhược không phải chính mình đến từ hậu thế. Sao có thể nhìn thấu này hết thầy. Phân thân là thông tuệ vô cùng, phàm là là không thể toàn dựa phân thân. Hắn cũng có đạo của mình.

Đế Tuấn ở Từ Tiêu Cung nội liền bắt đầu kết giao đại năng, nghĩ đến hiện tại đã bắt đầu trừ bị tổ kiến Thiên Đình đi. Hậu Thổ nghe giảng, mười hai Tổ Vu cũng sắp xuất thế. Lại là một đám hùng tranh giành, thiên tài thay nhau nổi lên đại tranh chi thế.

Đại kiếp nạn tiến đến khi, hồng hoang đại lục chắc chắn lại khởi một hồi tranh chấp. Lại không phải thành lập động phủ lâu ngốc nơi. Bắc Hải Bắc Minh nơi lại là vạn yêu chi sư Côn Bằng nơi, Nam Hải lạc giả sơn lại là hậu thế Quan Âm nơi, có đại nhân quả; Tây Hải càng là so lãnh Tây Phương niết bàn nơi, chính mình nhưng không nghĩ kia một ngày chính mình ở động phủ nội thanh tu. Một đầu trọc lão từ trên trời giáng xuống, một câu “Ngươi cùng Tây Phương có duyên” liền dứt đi rồi.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 22: lánh đời Đông Hải thế giới pháp tắc

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-09-27

Nghĩ tới nghĩ lui chỉ có Đông Hải, Đông Hải chỉ nội, tuy có mấy tròng thị phi, càng có hậu thế trừ danh rất nhiều tiên đảo. Nhưng nhân lưu lượng nhiều, ở trong đó ân cư chi sĩ không ít. Đại ân ân với triều, trung ân ân với thị, tiểu ân ân với dã, lại là như thế.

Tới rồi Đông Hải, tùy ý tìm cái không người cô đảo hàng đi xuống. Đảo trung địa thế bình thản, cũng không đòi núi pháp phòng, linh khí cũng so chi loãng. Đường nhiên đây là cùng hiện tại so sánh với, phóng chi hậu thế lại là nhất đẳng nhất động tiên.

Bày ra ẩn nấp trận pháp, pháp quyết một dẫn. Tức khắc toàn bộ tiểu đảo phát ra một trận mông mang bạch quang, hiện ra một lát liền tùy theo biến mất, liên quan này tiểu đảo cũng biến mất vô tung. Lui tới đi ngang qua người đều không vì ý, dường như vốn dĩ đó là như thế. Có thể thấy được này trận pháp tạo nghệ sâu.

Ẩn nấp tiểu đảo hậu, khoan chân mà ngồi. Tâm thần đắm chìm với thần hồn bên trong, lắng lặng tự hỏi tổng kết. Chỉ thấy này hiện tại trong ngực ngũ khí trào dâng mênh mông. Ngũ Hành chi khí tương sinh tuần hoàn, sinh sôi không thôi. Trên đỉnh khánh vân trượng mẫu lớn nhỏ, trong đó linh khí tụ tập, biến ảo thành sương mù. Tam đóa phân biệt trình hắc, bạch, tử cửu phẩm hoa sen ở trong đó nhược ẩn nhược hiện. Hảo nhất phải Đại La chi cảnh.

Trên đỉnh tam hoa có tam phẩm, lục phẩm, cửu phẩm, mười hai phẩm chi phân, phân thân tam hoa đúng là trong đó đứng đầu, đúng lúc có mười hai phẩm. Đây thượng cang có trong truyền thuyết hai mươi bốn phẩm. Có lẽ chỉ có khai thiên tích địa Bàn Cổ đạt tới quá đi.

Tam hoa chính là Đại La cảnh giới đối sở ngộ pháp tắc cụ thể thể hiện. Phẩm số cùng tư chất cùng tiềm lực có quan hệ. Tam hoa trung có chính mình sở ngộ pháp tắc, đợi cho tinh thâm chỗ liền có thể trầm lại này một pháp tắc, thành tựu Chuẩn Thánh. Nhưng đến nỗi này cụ thể như thế nào làm, hiện tại lại không thể hiểu hết. Chỉ có chờ Hồng Quân lần sau bắt đầu bài giảng khi. Mới có thể sáng tỏ.

Nói cách khác ở Hồng Quân tiếp theo giảng đạo trước, trong hồng hoang trừ bỏ Hồng Quân ngoại, Đại La cảnh giới đó là đứng đầu.

Hiện giờ, Lý Mạc nhiên tam hoa tề khai, chỉ cần đem chính mình ở kia mạc danh không gian nội sở ngộ Ngũ Hành pháp tắc, chọn thứ ba, để vào trong đó ôn dưỡng dung hợp, lại tìm tới vài món Tiên Thiên cấp bảo vật luyện hóa. Chờ đến Hồng Quân lần sau bắt đầu bài giảng khi liền có thể nhất cử thành tựu Chuẩn Thánh, dẫn đầu mọi người.

Rốt cuộc những người khác nhưng không có hấn cảnh ngộ, có thể tới chỉ ngộ pháp tắc nhiều lần. Hiện giai đoạn Đại La Kim Tiên hơn phân nửa cũng chỉ là ngộ ra một, lưỡng đạo pháp tắc thôi. Sao có thể giống hần như vậy, kén cả chọn canh đến còn không biết đủ.

Lý Mạc nhiên không làm như vậy, nguyên nhân có tam, thứ nhất, pháp tắc trăm lại hậu, lại tưởng tiếp tục tăng lên liền sẽ gian nan rất nhiều, pháp tắc phân thân ngày sau thành tựu cũng hữu hạn.

Thứ hai, lại là Lý Mạc nhiên may mắn ngộ đến mặt khác pháp tắc, trong đó càng có nghịch thiên không gian, thời gian pháp tắc, tuy rằng không tinh thâm, nhưng theo tu vi nhật ích đề cao, đôi pháp tắc hiểu được cũng sẽ tăng lên, nhược là chính mình vận khí tốt có thể trăm lại thời gian hoặc không gian pháp tắc, như vậy ngày sau đồng cấp tranh đấu trung, ưu thế rất lớn, thậm chí có thể vượt cấp tranh đấu. Ngày sau đại kiếp nạn trung, sinh tồn xuống dưới cơ hội cũng rất lớn.

Thứ ba, lại là trực giác. Tổng cảm thấy hiện tại còn không đến trăm lại pháp tắc phân thân thời điểm. Phải biết tu đạo người, thân trên thiên tâm. Trừ bỏ đại kiếp nạn trung, ngày thường đều có thể tra giác đến chính mình một tia mệnh số, các loại tâm huyết dâng trào lại là đều thực linh nghiệm.

Đánh giá xong từ sau người, tâm thần xâm nhập phân thân thần hồn trung. Lại giống như đụng vào một đoàn bông. Lại là phân thân không nghĩ bản tôn biết được này ý tưởng. Không hề cưỡng cầu, tâm thần rời khỏi thần hồn. Vốn định như vậy từ bỏ. Lại đột nhiên nhớ tới nội thể giới đang nghe đạo đã xảy ra biến hóa, lúc ấy chưa kịp nhìn kỹ.

Tâm thần tiến vào nội thể giới trung, lại bị trước mắt cảnh sắc sở cứng họng. Nguyên bản sa mạc địa thượng bắt đầu trường ra một ít lục nha nha tiểu thảo, có chút chỗ trũng chỗ bắt đầu tụ tập chỗ một ít hồ nước nhỏ, một ít thật nhỏ vì sinh vật du dương trong đó, triều sinh mộ từ.

Trên bầu trời cũng có một tia đám mây. Toàn bộ thế giới bắt đầu có khác sắc thái.

Chỉ là bởi vì pháp tắc không được đầy đủ, làm cho cái này tân sinh thế giới dị thường yếu ớt. Thế giới không có bốn mùa chi phân, khuyết thiếu ngày đêm. Không gian không chút nào ổn định, không gian hắc động tùy ý có thể thấy được. Vô số hành hỏa linh khí tề tựu không trung, một tia hành hỏa pháp tắc du dương trong đó, dần dần hội tụ thành một đại cầu trạng. Lại là muốn đem diễn biến thành

Ngưng mắt nhìn đi, ba ngàn pháp tắc hóa thành ba ngàn cự trụ, hạ trấn đại địa, thượng căng vô tận hư không. Có một tế phùng cư trú sở hữu pháp tắc trung tâm. Nhẹ nhẹ Thiên Đạo chi uy không chút nào che dấu toát ra tới. Lại là lúc trước chính mình sở lưu một tia thần thức biến thành. Lôi kéo Thiên Đạo chi lực diễn biến mà ra này phương thiên địa Thiên Đạo chi mất.

Nhìn thế giới này chưa từng tân thời không chỗ lôi kéo ra nhẹ nhẹ linh khí mà đến, tu bỏ tự thân tàn khuyết pháp tắc. Bất quá chiếu như vậy tốc độ đi xuống, chỉ sợ vô lượng lượng kiếp tiến đến khi đều không thể bỏ toàn.

Bất quá có mấy ngày pháp tắc chi lực tu bỏ tốc độ hơi nhanh hơn, truy này ngọn nguồn nhìn lại. Lại là chính mình lúc trước bắt được tam tộc xác chết. Này đó xác chết sinh thời, không có chỗ nào mà không phải là đại năng hạng người, thân thể kinh vô tận năm tháng tu luyện, cho dù không phải chuyên tu thân thể hạng người, này thân thể trung cũng sẽ minh khắc ký ức ra hi hứa pháp tắc.

Này đó pháp tắc liên tính phóng chi hồng hoang trong thiên địa, cũng sẽ tùy theo thời gian trôi đi, phụng dưỡng cha mẹ với thiên địa. Chi là này phương thiên địa tàn khuyết có chút lợi hại, chủ động hấp thụ các loại pháp tắc hoàn thiện tự thân.

Bất quá này cũng làm Lý Mạc nhiên thấy được tu bỏ này thế giới, thậm chí đem này tiến giai một cái lối tắt. Nhược là có Tiên Thiên cấp bậc bảo vật hoặc là tài liệu, đem này luyện nhập thế giới này, càng có thể nhanh hơn này tu bỏ tiến hóa. Bất quá đáng tiếc, phảng phất chính mình bị Thiên Đạo xếp vào sổ đen, đến bây giờ cũng chưa một kiện chính mình Pháp Bảo.

Đánh giá xong không gian hậu tâm thần rời khỏi không gian. Liền ở sau đó, một con triều sinh mộ tử phù du vô thần trong mắt toát ra một tia sáng rọi, chột lóe rồi biến mất. Theo sau liền khôi phục bình đạm, hết thảy bản năng bơi lội.

Nhìn trong kinh mạch bạo trưởng pháp lực, tựa hồ tùy thời liền có thể tiến giai. Biết rõ căn cơ tầm quan trọng cũng vì ngày sau càng tốt phát triển. Sinh sôi kiềm chế trụ này cổ xúc động. Bình ổn chính mình pháp lực, khoách khoan gân mạch, chịu đựng thân thể, rèn luyện thần hồn.

Ở đảo trung bế quan mấy tháng sau, thu trận pháp liền đứng dậy rồi đi. Tiếp tục tìm được chính mình nơi nương náu.

.....

Vô Danh Sơn trong cốc.

Vẫn trung đạo nhân ở cùng Lý Mạc nhiên sừng nhiên một tổ hậu, tự giác tâm thần không minh, thần thanh khí sảng, ý niệm hiểu rõ. Chi gian ở trong đó bế quan tu luyện đi. Tới rồi này một cảnh giới hậu, cũng không thái dựa vào chung quanh linh khí nồng đậm trình độ, nhưng trực tiếp từ hư không ra thu nhiếp linh khí, cung này tu luyện.

Nay thiên, bên trong sơn cốc đột nhiên tới một đám khách không mời mà đến. Này quần hơi thờ trào dâng, linh quang tận trời. Từng trận uy áp ngưng tụ thành thực chất, xuống phía dưới chạy đi. Tức khắc bên trong sơn cốc một mảnh an bình tường hòa hơi thở bị đánh vỡ. Vô số linh thú tại đây cổ uy áp

hạ run bần bật, che trời đại thụ không gió mà run, giào mỹ hoa tươi điệp hoa rơi bại. Hào một bộ hiu quạnh chi cảnh.

Bể quan chỗ, văn trung đạo nhân một bước bước ra. Trong phút chốc vô số uy áp biến mất. Linh thú nhóm được đến tự do hậu, sôi nổi hướng ra phía ngoài chạy vội, xuất hiện rất nhiều giẫm đạp người chết và bị thương. Đạo nhân lại là lại không rảnh bận tâm.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 23 :Thái Nhất bức văn trung Thiên Đình đem lập

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-09-28

Ngẩng đầu nhìn phía mọi người trung gian ủng hộ người. Chỉ thấy này cái trán rộng lớn, kiếm mục mây rậm, ánh mắt kiêu căng. Quanh thân tản mát ra một trận bá đạo hơi thở. Mồm miệng đạo: “Thái Nhất, ngươi đây là có ý tứ gì?”. Nguyên lai này nhân đó là hậu thế trung Yêu tộc Thiên Đế chi nhất Đông Hoàng Thái Nhất.

Thái Nhất chưa mở miệng, bên cạnh một người liền nhin không được đứng ra chỉ phía xa văn trung đạo: “Văn đạo nhân, không cần suy minh bạch giả bộ hồ đồ, bệ hạ chi ý, ngươi chẳng phải biết. Ngàn năm trước ta Yêu tộc Thiên Đế Đế Tuấn thành mời ngươi chờ băng thiên nhất tộc nhập ta Thiên Đình, cộng nạm hoạt động lớn. Chính là ngươi lại lần nữa thoái thác, cho tới bây giờ, đã có ngàn năm hơn. Hôm nay ngươi cần thiết cho ta chờ một công đạo”.

Dứt lời, chưa chờ văn trung mở miệng, lại một người đứng ra nói tiếp: “Văn trung lão hữu, ngươi ta quen biết đã có mấy cái nguyên hội. Xem ở ta văn vân trên mặt, vẫn là đáp ứng rồi đi. Ngươi ta tương giao nhiều năm như vậy, ta sao lại không biết suy nghĩ của ngươi, nhưng hiện tại xu thế tất yếu, nhị vị Thiên Đế hùng tài vĩ lược, Yêu tộc cường thịnh sắp tới. Hà tất vì kia hư vô mờ mịt đại đạo, tang đưa chính mình rất tốt tiền đồ. Không vì chính mình suy xét, cũng muốn vì toàn bộ gia tộc suy xét nha!”.

Lời nói khẩn thiết, như những câu phát ra từ phế phủ, hoàn toàn vì người khác suy xét. Nhưng cuối cùng một câu trung không thiếu uy hiếp chi ý. Tựa uy hiếp, tựa khuyên bảo, tựa nhắc nhở.

Mềm cứng toàn thi, đại bổ thêm củ cải. Nhược là

Lý Mạc nhiên tại đây chắc chắn kiều thượng ngón tay cái, tán một tiếng “Hào”.

Thái Nhất đứng ở mọi người trung, biểu tình bất biến, tựa hồ đối này hết thảy đều không chút nào để ý, mặc cho tả hữu người tiến lên khuyên bảo.

Văn trung đứng ở động phủ trước, lạnh lùng nhìn trước mắt này hết thảy, như huyền nhai biên trong gió lay động đại thụ, rất có phiên “Hắn cường mặc hắn cường, thanh phong phát núi đồi; hắn hoành từ hắn hoành, minh nguyệt chiếu đại giang khí thế”.

Trong lòng lại có chút âm đạm, hiểu nhau nhiều năm lão hữu đều như thế đối đãi chính mình, thậm chí ngôn ngữ gian uy hiếp chi ý không chút nào che dấu. Nhìn này trận thế, nhược chính mình không thể cấp ra một cái vừa lòng đáp án, như vậy liền tính chính mình là Đại La Kim Tiên, cũng sẽ thân tổn hại đương trường, hàng ti năm đạo hạnh hóa thành hư vô.

Nhưng như thế đáp ứng bọn họ, như vậy liền sẽ cùng chính mình đạo tương bội, vô duyên văn đình đình. Chính mình chỉ cầu tiêu dao trên thế gian, đáng tiếc, nề hà nha! Nhìn bên trong sơn cốc một mảnh tao loạn cảnh tượng, trong lòng khe khẽ thở dài, nhược là hôm nay không đáp ứng bọn họ, nói vậy chính mình trong tộc cũng sẽ là này phiên cảnh tượng đi.

Ngắm lại ngày thường, những cái đó tộc nhân nhìn lên sùng bái ánh mắt, đem chính mình coi như thiên, coi như địa. Coi như một phen che mưa chắn gió dù. Thôi, thôi. Lập tức buông trong lòng chấp nhất, hư bãi ống tay áo, đôi tay nắm tay, đối với Thái Nhất khom lưng hành một đại lễ đạo:

“Thần, văn trung, bái kiến Thiên Đế”.

Thái Nhất, vì khai hai mắt, sinh sôi thừa nhận này thi lễ hậu, gật gật đầu. Trên mặt nhìn không ra bất luận cái gì cảm xúc biến hóa. Nhẹ giọng phản phó tả hữu đạo: “Hồi thiên đình”. Nói xong, liền không đợi mọi người, dẫn đầu bay đi. Chung quanh người không hề bụng, sửa sang lại nghỉ thức hậu có tự rời đi.

Dừng ở cuối cùng người, đối với văn trung nói: “Nhị vị Thiên Đế đã ở Thiên Đình dọn xong yến hội, vì chư vị đạo hữu đón gió tẩy trần, mong rằng đạo hữu xử lý xong trong tộc sự vụ hậu, mau chóng thượng thiên đình bái kiến Thiên Đế. Chớ có Thiên Đế nhiều chờ”.

“Văn trung biết được” văn trung mặt vô biểu tình đạo. Người họ cũng không thèm để ý, lần này hành trình, rất nhiều đạo nhân đều là này phúc cảnh tượng, đương nhiên cũng có chút đạo nhân không biết số trời, thậm chí mở miệng chống đối Thiên Đế, bị Thiên Đế ra tay hủy diệt.

Văn trung nhìn mọi người sau khi rời đi, cũng mặc kệ này động phủ, trực tiếp hóa quang trở lại trong tộc, hơi chút thu thập chút hành lễ, cũng không kịp triệu tập tộc chúng. Đưa tới mấy cái thân tín, hơi công đạo vài câu. Lưu lại một tia thần niệm phân thân, tọa trấn trong tộc, liền lại mã bắt đỉnh đề hướng Thiên Đình phương hướng bay đi.

Đến nỗi Thiên Đình nơi, lại là sớm tại đại hồng hoang trên đường liền đã biết. Lúc ấy chỉ tưởng nào đó đại tộc traten địa mà thôi. Thấy Đế Tuấn cùng Thái Nhất hai người tọa trấn trong đó, cũng vô dụng cái nào bọn đạo chích hạng người dám đi trêu chọc.

.....

Lại nói, đang ở bay về phía Thiên Đình Thái Nhất rất là buồn bực, đầy mặt thất vọng chi sắc không chút nào che dấu. Hoàn toàn đã không có vừa mới khôn ngoan sắc sảo, đa mưu túc trí bộ dáng. Hắn cùng Đế Tuấn, hai người toàn tự Bàn Cổ mất trái biến thành Thái Dương trung xuất thân. Từ nhỏ liền có Tiên Thiên hành hòa thân thể, hành hòa pháp lực vận dụng lên càng là hạ bút thành văn.

Cùng Chuẩn Đề Tiên Thiên kim hành thân thể, Hi Hòa Tiên Thiên thủy hành thân thể, Trấn Nguyên Tử Tiên Thiên mộc hành thân thể còn có chưa xuất thế Tiên Thiên hành thổ thân thể, cộng xưng là Tiên Thiên Ngũ Hành thân thể. Loại này Tiên Thiên thân thể tu luyện lên Đại La dưới không hề bình cảnh đáng nói. Đại La chi cảnh càng là có thể hiểu được đối ứng pháp tắc bày thành nhiều.

Chớ có xem thường này bày thành pháp tắc. Bình thường Thái Ất chân tiên hiểu được đến một thành pháp tắc, liền có thể tấn chức Đại La. Tới rồi Đại La chi cảnh, hiểu được đến chủ tu pháp tắc ngũ thành, phụ tu pháp tắc ba tầng, liền có thể tiến giai Đại La viên mãn chi cảnh, tùy thời nhưng trăm lại pháp tắc hóa thân. Như thế có thể thấy được bày thành pháp tắc khó được.

Lý Mạc Nhiên lại là cái ngoại lệ, ở kia mạc danh không gian nội hiểu được dài đến một tháng lâu, Ngũ Hành pháp tắc, không có chủ phụ chi phân, toàn đạt tam thành, tùy thời nhưng trăm pháp tắc phân thân, thời gian cùng không gian pháp tắc không đến nửa thành. Lý trăm pháp tắc phân thân còn lác lác không hên.

Thái Nhất Đế Tuấn xuất thân cao quý, thả đều là ngược có chí lớn người. Cùng thân đều tới liền có một loại hoàng giả khí độ. Bất đồng chính là, Thái Nhất càng thêm bá đạo, mà Đế Tuấn càng như là một vương giả.

Đế Tuấn so Thái Nhất sớm xuất thế một lát, Thái Nhất tôn Đế Tuấn vi huynh. Xuất thế hậu càng là đối Thái Nhất chiều cố có thêm, liền Hỗn Độn Chung như vậy Tiên Thiên Chí Bảo đều làm với hắn, chính mình chỉ phải Hà Đồ Lạc Thư hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo. Tiên Thiên Linh Bảo cùng Tiên Thiên Chí Bảo chỉ gian chênh lệch dữ dội đại cũng, há là số lượng có thể đền bù. Vì vậy, Thái Nhất càng là vì Đế Tuấn như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.

Ở biết được Đế Tuấn hy vọng có thể chinh hợp Yêu tộc, kiến Thiên Đình, lập thiên quy, cùng thiên Đế sau càng là tận hết sức lực trợ giúp. Vốn dĩ hết thảy trừ bị thỏa đáng hậu vừa muốn xuất binh chinh phạt, lại vừa lúc gặp Hồng Quân thành thánh. Nhìn thành thánh uy thế như thế chi đại. Đế Tuấn cũng không dám tùy tiện xuất binh. Đi trước Từ Tiêu Cung nhìn xem tình huống lại nói.

Nhược là Hồng Quân tốt mã dễ cưỡi, liền có thể trực tiếp bắt lấy thị uy với mọi người. Nhược là thật là có bản lĩnh, kia liền trước thăm thăm khẩu phong.

Tới rồi Từ Tiêu Cung nội, còn không có nhìn thấy Hồng Quân bản nhân, liền nhìn đến đông đảo đại năng hạ người, trong đó mấy người, xem này hơi thờ ơ chút nào không kém gì chính mình. Huynh đệ hai nhìn nhau, toàn âm thầm kinh hãi, không thể tưởng được trong hồng hoang che dấu đại năng như thế nhiều. Hơn nữa theo sau lục tục đi vào. Hơn nữa chính mình đám người, này Từ Tiêu Cung nội tần nhiều đạt ba ngàn Đại La Kim Tiên cũng xác minh này tượng tượng pháp,

Bất quá huynh đệ hai ý tưởng cũng có chút bất đồng. Đế Tuấn nghĩ đến, may mà chính mình không có đi trước xuất binh, bằng không quấy đục hồng hoang này hồ nước hậu, không biết nhiều ít lão quái vật muốn nhảy ra, tìm chính mình phiền toái.

Linh lung tâm tư vừa chuyển, lại cùng những cái đó tuy là Đại La Kim Tiên, nhưng không kịp chính mình nhiều đã hạ người nói chuyện với nhau. Trời sinh vương giả phong phạm phát huy rồi tần đến. Như tám mình trong gió xuân cùng chung quanh người vừa nói vừa cười. Kiến thức uyên bác, nói chuyện trời đất, luận cổ nói nay. Gặp được ngẫu nhiên những cái đó không để ý tới chính mình, hoặc đối chính mình châm chọc mỉa mai người, cũng không chút nào để ý cười cười liền không để bụng.

Loại thái độ này càng là gia tăng chung quanh người hảo cảm. Ưu nhã cách nói năng, uyên bác kiến thức càng là làm chung quanh người dẫn vì tri kỷ bạn tốt. Trong đó không thiếu hậu thế nổi danh mười đại yêu thánh trung Thương Dương, Quý Xa, Bạch Trạch đám người.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

# Chương 24: Đế Tuấn tiến hỗn độn

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-09-30

Mà Thái Nhất lại không giống này huynh, nhìn này đông đảo đại năng, trong lòng chiến ý hùng hực, tương với mọi người đánh cờ so đấu, tôi luyện chính mình. Nhưng lại không phải bốn nhân, nhược là chỉ có chính mình một người còn có thể. Nhưng vì Đế Tuấn, vì Thiên Đình kia liền không nên cùng mọi người là địch. Như thế nghĩ liền sinh sôi áp lực chính mình chiến ý.

Đợi cho giảng đạo khi, mọi người kiến thức Hồng Quân thủ đoạn, liền biết này nãi có thật bản lĩnh, so chỉ chính mình nhiều đã, cũng đã tắt hoài nghi chi tâm.

Giảng đạo xong hậu, chúng tiên hạ Từ Tiêu Cung. Đế Tuấn Thái Nhất hai người cũng trực tiếp hồi thiên đình thương nghị công việc. Nay thiên đình ở vào Bất Chu Sơn đình, cơ duyên xảo hợp hoặc là nói là Thiên Đạo tính kế dưới, bị thứ hai nhân được đến. Bị bọn họ coi như Yêu tộc trung tâm.

Trở về Thiên Đình hậu, hơi cũng cố một chút chính mình đoạt được, liền làm Thái Nhất mang lên sở hữu Thái Ất chân tiên trở lên tu vi nhân. Đi ra ngoài tìm kiếm những cái đó Đại La Kim Tiên. Lại là Đế Tuấn nhìn ra Thái Nhất không phải cái sống yên ổn chủ, cùng với làm này thất thần bế quan đã tọa, còn không bằng phóng tới bên ngoài tận tình tranh đấu.

Gần nhất, có trợ giúp Thái Nhất tâm tính hiểu rõ, tu vi tiến bộ. Thứ hai, cũng có thể khai hóa Thiên Đình uy danh. Thái Nhất ở sơ nghe này tin tức lưu hành một thời phân dị thường. Nhưng một lát bình tĩnh lại hậu, đối Đế Tuấn lo lắng đến: “Chúng ta làm như vậy không sợ chọc bực kia Hồng Quân đạo nhân sao?” Có thể thấy được này cũng không phải một cây gân người.

Đế Tuấn buồn cười nhìn Thái Nhất này phúc bộ dáng, an ủi đạo: “Vi huynh làm việc sao lại không có nắm chắc, sớm tại này thành thánh khi. Ta đã phải ra nhân đi hồi thăm này nhân tin tức. Hồng Quân thực thần bí, gần nhất một lần xuất hiện đó là tam tộc đại chiến. Đợi cho tam tộc không sai biệt lắm đồng quy vu tận khi mới cùng cân khôn lão tổ, diên đảo thần nhân, Dương Mi đại tiên chờ lão quái vật nhảy ra, vạch trần tính kế tam tộc đại chiến phía sau màn độc thủ La Hầu, cùng với đại chiến một hồi.”

“Trận này đại chiến là hồng hoang từ trước tới nay nhất kịch liệt một hồi, thậm chí đánh nát Tây Phương bốn nguyên. Cân khôn lão tổ, diên đảo thần nhân càng là thân tổn hại đương trường. Dương Mi đại tiên thậm chí liền chính mình Pháp Bảo đều không kịp thu thập, liền vội vàng chạy về hỗn độn trung dưỡng thương. Tam tộc trung cận tồn tinh anh cũng ở đại chiến dư ba trung hóa thành tủy thừa.”. Nói tới đây, Đế Tuấn dừng một chút, tựa hồ cũng bị kia tràng đại chiến kịch liệt trình độ sở khiếp sợ.

Tuy rằng chỉ là đôi câu vài lời, nhưng cũng có thể làm nhân tưởng tượng ra kia tiếng kêu than dậy trời đất, khoảng vạn dặm, máu chảy thành sông, thậm chí đại địa đều bắt đầu kêu rên cảnh tượng.

Thái Nhất nhìn Đế Tuấn như vậy, cũng không đi quấy rầy hắn. Liền tính chính mình cái này chiến đấu cuồng nhân, cũng đối kia tràng đại chiến sinh ra một tia sợ hãi cảm xúc. Cũng may hai người toàn người phi thường, sùng sốt một lát sau, Đế Tuấn ngữ khí trầm thấp nói tiếp: “Cuối cùng chỉ còn Hồng Quân cùng La Hầu hai người. Không biết đã xảy ra cái gì, chỉ biết là cuối cùng La Hầu lập tiếp theo cái hữu danh vô thật Ma giáo liền biến mất vô tung, Hồng Quân cũng ở kia tràng đại chiến lúc sau ở chiến trường lưu lại một lát thu thập xong một ít Tiên Thiên Linh Bảo liền cũng biến mất không thấy, thẳng đến lần này thành thánh mới hiện lộ nhân trước”.

Một hồi đại chiến chôn vùi rốt hồng hoang sở hữu Chuẩn Thánh cường đạo, cũng đặt Hồng Quân nay thiên hạ đệ nhất nhân vị trí.

Nghe xong này hết thảy, Thái Nhất có chút lo lắng đạo: “Chúng ta đây làm như vậy, hội sẽ không chọc bực kia Hồng Quân đạo nhân”. Đế Tuấn sắc mặt nghiêm túc lắc đầu đạo: “Tam tộc khi, hẳn đó là đứng đầu nhân vật chi nhất, hơn nữa che dấu đến sâu đậm. Nhược là này cố ý tham dự thiên hạ đại sự. Liền có thể tùy ý gia nhập nhất tộc, bằng hắn thủ đoạn, khống chế nhất tộc không phải việc khó, cùng toàn bộ hồng hoang thực hiện tam tộc không thể thực hiện dã vọng cũng tuyệt phi không có khả năng”

“Nhưng hẳn không có làm như vậy, chỉ là ở sau đó, trai cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi. Lại không đuổi tận giết tuyệt, sẵn này rất tốt thời cơ chinh hợp tam tộc. Có thể thấy được này vẫn chưa xưng bá hồng hoang chi ý.” Lời này tựa hồ đang an ủi Thái Nhất, lại tựa hồ đang an ủi chính mình. Sự thật tuy là như vậy, nhưng nhưu chặt mày lại không có chút nào giãn ra.

Hồng Quân tựa như một tòa núi lớn, đề ở sở hữu Đại La Kim Tiên trong lòng, lệnh nhân hít thở không thông nhược phi kỳ thật lực thật sự là cao thượng đông đảo, lệnh không lộ số lượng đều diên bất mãn này hồng câu chênh lệch. Có lẽ chúng tiên sớm đã quán khởi mà công chi. Mộc tử với lâm, phong tất tột chí.

Được đến Đế Tuấn phân phó hậu, Thái Nhất lập tức triệu tập sở hữu Thái Ất chân tiên trở lên cường giả, mệnh mông hạ hồng hoang. Vốn tưởng rằng chính mình có thể đại triển quyền cước, hướng hồng hoang người trong bày ra Thiên Đình phong thái.

Nhưng kết quả lại không được như mong muốn. Có chút Đại La Kim Tiên ở Từ Tiêu Cung nội liền đem Đế Tuấn làm như tri kỷ, biết được này có đại khát vọng hậu, tung ta tung tăng liền chính mình đi Thiên Đình phía trên đi giúp chính mình “Bạn tốt”. Đối mặt loại người này, Thái Nhất cũng không hảo mặt lạnh tương đối, ngán sinh sinh bài trừ khuôn mặt tươi cười.



Có người, lại là cùng này vẫn trung đạo nhân giống nhau, bị chính mình tả hữu người chiêu hàng. Xem đến Thái Nhất quả muốn đem bọn họ miệng phong thượng, chính mình trực tiếp đi lên chém giết. Nhưng tới khi đáp ứng quá Đế Tuấn, muốn cho này tả hữu tài ăn nói lạnh lợi người tiến lên khuyên bảo, khuyên bảo không có hiệu quả, chính mình mới có thể động thủ.

Thật là đáng thương này vài vị Thái Ất chân tiên, hiện tại còn vui rạo rức cho rằng chính mình ở Thiên Đế trước mặt biến hiện ra sắc, chắc chắn đường ông dẫn hanh thông, đề bạt được thưởng. Chẳng phải biết Thái Nhất trong lòng đã bắt đầu oán trách bọn họ.

Còn có một ít nhân, mềm cứng không ăn, tính tình dữ dằn, tính cách nổ mạnh. Vừa lên tới liền đồng dạng xưng tổ đạo tôn, một bức thiên lão đại, ta lão Nhị bộ đáng. Vừa thấy liền biết hàng năm bị nhân nịnh hót a dua, sớm đã mất tiền thủ chi tâm. Thả liền cơ bản nhất nhân lực kính đều không có nhân.

Thái Nhất cũng lười đến nhiều lời, mỗi khi gặp được như thế người, đều trực tiếp khinh tiến lên đi, trong tay pháp tắc ngưng tụ, một chương đánh hướng những người đó. Những người này quanh thân pháp lực mãnh liệt mệnh mỏng hóa thành đủ loại dị tượng, rất ít hoa lệ đồ sộ. Đại La một chút hướng này cạy thế liền đã không có nghênh chiến chi tâm. Nhưng dừng ở Thái Nhất như vậy Đại La nghiêm trọng lại cả người sơ hở, pháp lực tán mà không tụ, càng quan trọng pháp tắc đều hữu hình vô thần. Vừa thấy đó là dựa dị bảo đầu cơ trục lợi mà thành “Ngụy” Đại La.

Nhìn như vậy, Thái Nhất đốn giác vô vị, tùy tay nhất chiêu liền đem này buộc chặt, xuyên xương tỳ bà, giao cho thủ hạ, áp thượng thiên đình. Nếu không phải Thiên Đình hiện tại đúng là thiếu nhân hết sức, những người này có khác hẳn dùng. Thái Nhất đều tưởng trực tiếp mật sát những người này.

.....

Lại nói Đế Tuấn phân phó xong Thái Nhất hậu, chính mình cũng không hề bẻ quan, mà là đi tiểu hỗn độn trung, đi tìm Tử Tiêu Cung. Tuy rằng trong lòng đã xác định Hồng Quân sẽ không tham dự hồng hoang mọi việc, nhưng chính mình cũng cần thiết tiến đến báo cho việc này.

Không nói kỳ thật lực cường đại lệnh nhân kiêng kỵ, liền nói này giảng đạo hồng hoang, chính mình đám người bị ân huệ, cũng ứng cấp cho này đệ nhất cường giả tôn trọng.

Tới rồi tiểu hỗn độn trung, không biện đồ vật, vô thượng hạ tả hữu chi phân. Đế Tuấn ở trong đó tìm hồi lâu, cho dù này tu vi thâm hậu, cũng bị làm cho mặt xám mày tro, chật vật chi cấp. Nhưng cũng không thấy Tử Tiêu Cung bóng dáng, đơn giản không hề dừng lại, đứng ở hỗn độn trung, cung thanh đạo: “Văn bối Đế Tuấn, có việc dục cầu kiến Hồng Quân Đạo Tổ, mong rằng Đạo Tổ hiện thân vừa thấy”.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 25: lừa dối đồng tử thần nhiên lập phủ

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-10-01

Nói xong, liền chấp đệ tử lễ, cung lập tiểu hỗn độn trung. Mặc cho dữ dẫn hỗn độn linh khí đập trong người, cũng không vận công đến. Ngốc lập một hồi, tuy là Tiên Thiên thần đề chi thân hơn nửa Đại La Kim Tiên hỗn hậu pháp lực, đều sắp chống đỡ không được khi.

Lúc này mới mở miệng đạo: “Văn bối thấy hồng hoang đại lục, các tộc bá địa xưng tổ, chiếm núi làm vua. Khi dễ nhỏ yếu, cường đoạt tài nguyên. Lệnh vô số tán tu không nơi nương tựa, không được đại đạo chân truyền, không nghe thấy Đạo Tổ tôn nhan. Đốn củi vô số, lược sát vô tận. Trong hồng hoang mỗi một ngày đều có rất nhiều vô tội oan hồn sinh ra, vô số người tu đạo hóa thành tuy thừa, các tộc gian cho nhau chinh phạt, lẫn nhau nghiền áp, sát phạt tiếng động nhật đêm không ngừng, càng là lệnh hồng hoang bao phủ ở một mảnh khủng hoảng trung, sợ hãi hội có một ngày chiến hỏa hội lan đến chính mình, không biết ngay sau đó hội như thế nào”.

Dừng một chút, này giống như khoa trương có chút quá mức. Tam tổ đại chiến đều không có chính mình nói như vậy nghiêm trọng đi. Tựa hồ liền chính mình đều nghe không nổi nữa.

Chuyển khẩu đạo: “Văn bối không đành lòng, mỗi khi nhìn đến này phiền cảnh tượng, đều thập phần đau lòng, càng là vô pháp tĩnh tâm tu luyện”, sắc mặt đỏ lên, thanh âm run rẩy, đôi tay hư nắm, một phen vô cùng đau đớn, hận này không tránh bộ đáng.

“Văn bối năng lực hữu hạn, quản không được như thế đại sự, chỉ có thể thỉnh Đạo Tổ ra mặt, bình ổn này đó phân tranh. Đạo Tổ ngài có giảng đạo thiên hạ đại ân, nhờ ngài ra mặt, ta chờ mọi người chắc chắn duy ngài như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, cam hiệu khuyến mãi.”

“Bất quá, nhờ là bởi vì nơi đây việc nhỏ mà ảnh hưởng Đạo Tổ ngài cầu đạo đại sự, kia đó là ta chờ không đúng rồi. Văn bối bất tài, dục vì trước

ngựa tiểu tốt, nguyện vì Đạo Tổ chinh hợp vạn tổ, thành lập Thiên Đình. Đã đưa tin tổ giảng đạo chi ân”.

Yêu Hoàng chính là Yêu Hoàng. Này tài ăn nói, này mồm mép kia sao là một cái nhanh nhẹn có thể hình dung. Không chỉ có như thế, nói chuyện kỹ xảo càng là lợi hại.

Đi lên liền tự xưng tiểu bối, như vậy Hồng Quân cũng không dám tùy ý ra tay, miễn cho rơi xuống một cái khi dễ tiểu bối không hảo thanh danh.

Tiếp theo liền khoa trương kể rõ hồng hoang hiện trạng, lệnh này xuất binh có danh nghĩa. Cuối cùng càng là lấy lui vì tiến, lấy tiểu bối gian tranh đấu tới ngăn cản Hồng Quân nhúng tay. Lời nói khẩn thiết, không tự giác toát ra mông ngựa càng là hồn nhiên thiên thành. Nghe, lệnh nhân thoải mái vạn phần.

Nói xong, liền lại đứng yên. Đợi một lát, liền gian phía trước hỗn độn đột nhiên hướng hai bên tách ra, lộ ra một môn hộ lớn nhỏ lỗ trống. Lỗ trống trung đi ra một bảy tuổi hài đồng, mặt đỏ răng bạch, rất là đáng yêu.

Đế Tuấn nhận được, này hài đồng đó là ngày đó Từ Tiêu Cung trước đưa bé giữ cửa chi nhất. Xem này bất quá Thái Ất chân tiên cảnh giới, thế nhưng có thể ở hỗn độn trung hành tẩu không việc gì, nghĩ đến lại là có chí bảo hộ thân. Xem ra Hồng Quân ở kia một hồi trong chiến tranh thu hoạch pha phong nha. Xem đến Đế Tuấn đều có chút ghen ghét. Phải biết hiện tại hắn còn không phải về sau thanh chân hồng hoang, uy cái Thánh Nhân Thiên Đế. Trên người cũng chỉ có hai kiện cộng sinh Tiên Thiên Linh Bảo.

Liếc mắt một cái chi gian, liền suy nghĩ muôn vàn. Thu hồi phân loạn ý tưởng, còn không đợi đồng tử mở miệng. Liền dẫn thượng tiên đi, đầy mặt nhiệt tình đạo: “Tiểu sư đệ, chính là lão sư phân phó ngươi tiến đến, lão sư hay không bằng lòng gặp ta.”

Một câu “Tiểu sư đệ” đi đồng tử làm cho sững sốt, thân là đồng tử hắn, ngày thường làm sao có nhân như thế con mắt tương đãi. Những cái đó tiến đến Từ Tiêu Cung nghe giảng đại năng, cái nào hội đem một cái đồng tử đệ vào mắt. Nhìn Đế Tuấn đầy mặt nhiệt tình, đồng tử nội tâm càng là kích động vạn phần, một loại bị tán thành bị tôn trọng cảm giác đột nhiên sinh ra. Đôi tay cũng không biết như thế nào bày biện.

Đế Tuấn nhìn đồng tử đầy mặt đỏ bừng, kích động không thôi bộ dáng, cũng không thúc giục, đầy mặt mỉm cười nhìn hắn. Một hồi lâu, kia đồng tử mới hồi phục tinh thần lại, cảm giác được chính mình thất thố, thấp thòm bất an nhìn phía Đế Tuấn, vốn tưởng rằng là không kiên nhẫn, phiền chán, khinh thường. Lại không nghĩ nghênh đón chính là như tấm mình trong gió xuân mỉm cười. Tức khắc hảo cảm tăng nhiều.

Nếu, Lý Mạc nhiên hiện tại nhìn đến này phiến cảnh tượng hậu, chắc chắn hoài nghi Đế Tuấn cùng hắn giống nhau nãi hậu thế xuyên qua mà đến. Bằng không như thế nào hội như thế tử tế một đồng tử.

Đồng tử nhúc nhích đạo: “Lão gia làm ta chuyển cáo sư..... Sư huynh, nói việc này hắn đã biết. Chỉ cần không vì thiên đạo, hết thấy tự hành đó là”. “Sư huynh” hai chữ càng là nói được mơ hồ không rõ.

Vấn lời này, trước mắt sáng ngời, tuy sớm đã đoán hiểu này kết quả, nhưng vẫn là khó tránh khỏi có chút hưng phấn, trong lòng tảng đá lớn rơi xuống đất, nhẹ thư khẩu khí, tươi vui xuân đầy mặt đạo

“Sư huynh biết được, lần này làm phiền tiểu sư đệ, đợi cho Thiên Đình thành lập khi, tiểu sư đệ nhược là có hạ thỉnh tiến đến quan lễ nhưng hảo”.

Một ngum một cái tiểu sư đệ, sớm đã đem này đồng tử mừng rỡ tìm không ra biên. Một ngum liền đáp ứng rồi xuống dưới. Vốn định lại cùng Đế Tuấn tâm sự, nhưng xem chính mình ra tới đến đã thật lâu, chính mình nhưng chưa từng rời đi lão gia bên người lâu như vậy. Liền khiêm thanh đối Đế Tuấn đạo: “Sư huynh, ta đã ra tới thật lâu, không thể ở tiếp tục trì hoãn, sợ lão gia sinh khí. Ta phải đi trở về”.

“Vậy được rồi, tiểu sư đệ mau trở về đi thôi, chớ có làm lão sư lo lắng, ngày sau có hạ tất cùng tiểu sư đệ ngươi đem rượu ngon hoan. Trở về lúc sau, làm phiền mang vì huynh hướng lão sư vấn an”.

Như thế, kia đồng tử liền ở Đế Tuấn mỉm cười trong ánh mắt, lưu luyến không rời hội Từ Tiêu Cung. Có đôi khi, tôn trọng hoà bình chớ có đôi khi so một ít on huệ nhỏ càng có thể thắng đến một người tâm.

Dăm ba câu, liền đem này đồng tử lừa gạt xoay quanh. Có thể thấy được này vì trời sinh người lãnh đạo, khống chế thuộc hạ, càng có thể khống chế nhân tâm. Đáng thương này đồng tử còn bị chẳng hay biết gì, chính mình bất quá là đại năng gian một quân cờ thôi,

Đế Tuấn muốn mượn Hồng Quân này khối da hổ, vì chính mình kiếm lời. Hồng Quân có gì nể không có chính mình tính kế. Là mượn gà sinh trứng vẫn là bảo hổ lột da, không đến cuối cùng lại có ai nói được thanh. Nhân nhân đều cho rằng chính mình là chấp cờ kì thủ, lại không biết chính mình sớm đã thành bị nhân rơi xuống quân cờ.

Lại không nói Đế Tuấn được đến vừa lòng đáp án hậu, lòng tràn đầy cao hứng, ngực hàm muôn vàn hùng vĩ kế hoạch hạ hồng hoang, bố trí hết thấy đi.

.....

Đồng Hải

Lý Mạc nhiên ở bay ba tháng hậu, rốt cuộc tìm được một tòa vừa lòng tiểu đảo. Trên đảo phạm vi số ước lượng mười dặm. Tại đây mệnh mang biển rộng thượng, không chút nào thu hút. Trên đảo linh khí đầy đủ, linh thú lẫn nhau chơi đùa truy đuổi, cỏ cây một mảnh vui sướng hướng vinh. Càng quan trọng nơi này không gian hàng rào yếu ớt, có lẽ chính mình có thể thử đất tới một tia hỗn độn linh khí phụ lấy tu luyện.

Định ra đảo nhỏ hậu, Lý Mạc nhiên liền mã bắt đình đề vội lên, đầu tiên là đuổi đi đi rồi một ít dữ dần linh thú, lại ở phụ cận đảo nhỏ tìm một ít linh thảo

tiên được loại ở trên đảo. Sau đó, tay áo vung lên, từ giữa bay ra mấy trăm căn che trời cỏ mọc, đánh ra pháp quyết, pháp lực trào dâng bao vây, mấy phút lúc sau, một tòa nhà gỗ biến ra hiện tại chỗ. Phòng trước quét dọn một mảnh đất trống, phòng thượng ghé mấy bàn gỗ. Chung quanh vô số trận pháp bao phủ, Đại La dưới toàn không thể tiến. Đó là Đại La Kim Tiên cũng dễ dàng tiến vào không được.

Cuối cùng, càng là tới nay mấy chục tòa tiểu đảo, ẩn trận pháp sắp hàng, đưa tới đảo trung Ngũ Hành chi vật bày ra Ngũ Hành minh diệt đại trận. Đảo trung Ngũ Hành chi vật hấp thu linh khí lớn mạnh tự thân, tăng cường trận pháp uy lực. Đại trận tụ tập linh khí cung cấp nuôi dưỡng này đó linh vật.

Trong trận không chỉ có có Ngũ Hành pháp tắc công kích phòng ngự cảnh giác. Càng có một tia không gian pháp tắc che dấu tự thân dao động, ngăn cách trong ngoài.

Ở đảo trung, tạo một ly, thượng thư “Thần nhiên cư” tam tự.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 26 tiếp theo lừa dối Côn Bằng Yêu Sư

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-10-01

Làm xong này hết thầy, Lý Mạc nhiên liền bế quan đi. Từ Tiêu Cung một hàng, không chỉ có gia tăng rồi này tu vi, càng là gia tăng rồi hấn kiến thức làm hấn minh bạch tự thân cùng những cái đó đỉnh cấp cường giả chênh lệch nơi.

Kỳ ngộ tuy rằng khiến tu vi tăng trưởng thực nhanh, nhưng không có thời gian lắng đọng lại, chính mình lĩnh ngộ, chung quy bất quá là một cây không rễ

.....

Từ Tiêu Cung hậu.

Hồng Quân mang cho mọi người không chỉ có áp bách, còn có động lực cùng hy vọng.

Trước kia vốn đã kinh cho rằng chính mình đứng ở đỉnh điểm, đã không có đi tới phương hướng cùng hy vọng. Đạo tâm đã lười nhác, cầu đạo chi tâm loi lỏi. Hiện tại đột nhiên tưởng tu luyện khi, lại phát hiện chính mình thật sự lãng phí rất nhiều thời gian. Toàn chốt dạ không thôi.

Tam Thanh trở về Bát Chu Sơn tiếp tục tu luyện đạo. Hồng Vân đi Trấn Nguyên Từ kia tổng tiền, tính tính thời gian, hiện tại cũng là trái cây thành thực lúc đi. Minh Hà trở về hấn Huyết Hải, không ai biết hấn đang làm gì.

Nữ Oa Phục Hy ở Bát Chu Sơn tu luyện thời điểm bị đi ngang qua Đế Tuấn lừa dối đi Thiên Đình. Nữ Oa tâm từ quen thuộc, Phục Hy không rành cách đối nhân xử thế, nơi nào đề đến quá Đế Tuấn hào ngôn đại nghĩa. Hơn nữa Hồng Quân này khối da hổ, tam hạ hai hạ liền bị lừa dối. Nữ Oa Phục Hy không thể so mặt khác tu sĩ, không có như vậy nhiều tâm địa gian xảo, đối Hồng Quân vị này có thụ đạo giải thích nghi hoặc nhân càn là đánh tâm nhân tôn kính, lại vừa nghe Đế Tuấn đây là phụng Hồng Quân chỉ ý, nào dám không từ.

Đế Tuấn thấy này hai người không kém gì chính mình nhiều ít, cũng không dám tùy ý an bài chỉ chức vị, hứa hẹn bọn họ địa vị cùng chính mình ngang hàng, nghe điều không nghe huyền. Càng là làm cho bọn họ cảm thấy một loại Yêu tộc lòng trung thành.

Côn Bằng lòng dạ hẹp hòi, cũng không cho rằng trên đời này có ai có thể như vậy vô tư phụng hiến. Cho rằng Hồng Quân làm như vậy tất có chỗ tốt nhưng đến. Trở lại Bắc Minh hậu, cũng tìm đây đất tuyên truyền giảng giải Thiên Đạo. Nhưng người này keo kiệt keo kiệt như thế nào hội đem những cái đó cao thâm đạo pháp. Chỉ nói một ít hô hấp phun nạp tiểu đạo pháp.

Những cái đó biết tin mà đến nghe đạo người cực kỳ thất vọng, sôi nổi rồi đi, nhưng cũng có chút mới vừa khai linh trí chưa hóa hình hạng người đang nghe. Nói lâu như vậy, cũng không thấy chút nào đoạt được. Côn Bằng cũng âm thầm sốt ruột. Bất quá hấn lòng nghi ngờ thực trọng, nhận định Hồng Quân tất có sở đồ.

Khê căn môi, khó được hào phóng một hồi, bắt đầu tuyên truyền giảng giải chút Đại La trước kia “Cao thâm” đạo pháp. Cái gọi là “Ôn cũ biết mới”. Côn Bằng cũng chậm rãi đắm chìm với chính mình sở giảng đạo pháp trung. Một ít trước kia cũ ý tưởng bắt đầu có tân ý nghĩ.

Phục hồi tinh thần lại hậu, mới vừa rồi nhận thấy được chính mình đem chính mình nói hội trừ bỏ một ít bí ẩn thần thông, tất cả đều toàn bộ nói ra tới. Tuy

rằng chính mình cũng có điều đến, nhưng vẫn là làm hấn tâm như đao cắt, một viên muốn chết tâm đều sắp có. Hoàn toàn không để ý tới phía dưới mọi người son hô cảm tạ.

Này giá trị Côn Bằng ảo não hết sức, một mảnh huyền hoàng đám mây xuất hiện, từng trận tiên nhạc cùng với trong đó, trực tiếp ủa vào Côn Bằng trong thân thể.

Nhìn này huyền hoàng đám mây, chúng đại năng một trận nhũ mây, nghi hoặc chi sắc treo đầy trên mặt. Chi có Tam Thanh đám người, nghi hoặc nghĩ đến “Này dường như đại huynh huyền hoàng công đức bảo tháp”, nhìn hai vị huynh đệ nhìn phía chính mình nghi hoặc ánh mắt, thần sắc nghiêm túc giải thích đạo: “Đây là công đức tường vân. Đến công đức giả thiên địa phù hộ, Thiên Ma không xâm. Tu đạo càng là mau lẹ vô cùng, đem công đức nhốt đánh vào Pháp Bảo bên trong nhưng trở thành công đức Linh Bảo, giết người không dính nhân quả.”. Nghe được lời này, hai người toàn hồng mắt, nhìn về phía kia đoàn huyền hoàng đám mây.

Côn Bằng ở đám mây ủa vào chính mình thân thể hậu, sắc mặt liền một trận biến hóa. Rõ ràng cũng biết chính mình được đến thiên đại chỗ tốt. Tuy rằng hấn bắt đầu giảng đạo này tâm không thuần, nhưng hậu thế lại là không hề giữ lại khuyển giảng hết thấy. Đối hồng hoang sinh linh có đại công đức. Thiên Đạo khen thưởng này hành vi, tội giáng xuống công đức khen thưởng cùng hấn, đã hiện Thiên Đạo công bằng.

Cũng bởi vì việc này, trời xui đất khiến dưới, Côn Bằng bị Yêu tộc người tôn vì Yêu Sư. Thanh danh hưởng dự hồng hoang.

Tại đây như thế thanh danh dưới, Đế Tuấn Thái Nhất hai người tạm thời tắt mời chào Côn Bằng kế hoạch. Nhược là Côn Bằng thức thời đảo còn hảo thuyết, cũng có thể thiếu một phen phân tranh; nhược là Côn Bằng không thức thời, chính mình đám người cũng không hảo cường chế ra tay, dẫn tới muôn vạn Yêu tộc bất mãn chi tâm. Côn Bằng cũng nhân cơ hội này nhiều tiêu dao một đoạn thời gian.

Đế Tuấn trở lại Thiên Đình lúc sau, lập tức phân phó thủ hạ đại bãi thịnh yến, chuẩn bị nghênh đón những cái đó Đại La Kim Tiên. Vốn là mời Nữ Oa Phục Hy cộng đồng tiến đến, bất quá bọn họ hai người thích thanh tĩnh, đôi loại này náo nhiệt trường hợp lại là thực không mừng. Đế Tuấn cũng không ở cường cầu, một mình trở về Thiên Đình.

.....

Đầu tiên xuống dưới đó là những cái đó ở Tử Tiêu Cung nội liền đem Đế Tuấn dẫn vi tri kỷ những người đó. Những người này vừa lên Thiên Đình liền mặt mày hớn hở ôm quyền chúc mừng Đế Tuấn. Đế Tuấn cũng chấp lễ tương đối, cho nhau bắt chuyện lên. Ở mọi người trung ứng phó thành thạo, không cho một người cảm giác được chút nào chậm trễ chỗ.

Kế tiếp, đó là những cái đó vừa đe dọa vừa dụ dỗ người. Những người này thượng Thiên Đình hậu, miễn cưỡng triệt một tia khóe miệng, lộ ra một cái so với khóc còn khó coi hơn tươi cười, trong miệng sấp sấp đạo hi. Đế Tuấn cũng không để bụng, tươi cười không thay đổi tiến lên nghênh đón, tấn hiện nhất phái vương giả chi phong.

Tới đâu hay tới đó, những người này trung có chút đã là tiếp thu hiện thực, buông dáng người, lấy lòng cùng Đế Tuấn. Có tuy rằng còn không thể hoàn toàn buông, nhưng cũng có thể thoải mái rất nhiều.

Này hai đám người trung, nói thật, Đế Tuấn càng là coi trọng đệ nhị sóng nhân.

Đệ nhất sóng nhân, chỉ bằng chính mình ở Tử Tiêu Cung nội ngắn ngủn thời gian liền bị lừa dối, có thể nói tư tưởng cổ hủ. Đây đầu trắng bệch tóc, biểu hiện này cũng không thể cùng Nữ Oa Phục Hy chầy rềnh so sánh với, tư chất hữu hạn, cũng không bao lớn tiền đồ. Không khoẻ làm quan, càng không thích hợp trước mắt Thiên Đình phát triển. Tùy tiện một hai cái chức quan nhân tản tổng cổ được. Tuy rằng như thế nghĩ, nhưng trên mặt cũng không lộ ra chút nào cảm xúc biến hóa.

Đến nỗi đệ nhị sóng nhân, có chủ kiến, hiểu tiến thoái, thức số trời. Cho ta mượn ngàn năm thời gian, đến lúc đó so vì ta sở dụng. Vì đế giả, thu phục nhân tâm càng là hạng nhất cơ bản kỹ năng.

Đến nỗi dư lại những cái đó gần bước hồ đồ người, cũng không biết bị Thái Nhất lãnh đến đi đâu vậy.

Văn trung đạo nhân tuy rằng tốc độ thực nhanh, nhưng vẫn là cuối cùng mấy cái đến nhân. Thượng Thiên Đình, thấy trước mắt chi cảnh tức khắc hít hà một hơi. Này đảo không phải bị này điều lan ngọc xây, hoa lệ phú quý cung điện sở kinh ngạc. Tới rồi bọn họ này một cảnh giới, đối này đó ngoại vật sớm đã xem đến thực đậm, huống hồ này cung điện mỹ là mỹ rồi, nhưng rốt cuộc xuất thế không lâu, khuyết thiếu một ít thời gian lắng đọng lại, hơi hiện không đủ.

Hấn sở kinh ngạc lại là nơi này nhân. Trừ bỏ một ít thị vệ cung nữ ngoại, không có chỗ nào mà không phải là Đại La Kim Tiên. Đếm kỹ một chút, số lượng nhiều đạt hai ngàn nhiều nhân, cơ hồ tụ tập trong hồng hoang hơn phân nửa Đại La. Tử Tiêu Cung, trừ bỏ những cái đó ôm đoàn cả ngày ở bên nhau; hoặc là địa chỗ hoang vắng kỳ lạ; cũng hoặc là đi xa hồng hoang, trốn vào mệnh mang biển rộng, ẩn cư người, còn lại càng là một cái không rơi đều ở Thiên Đình bên trong.

Không biết khi nào, Thái Nhất cũng xuất hiện ở điện trước. Tùy theo xuất hiện còn có những cái đó phản kháng “Ngự” Đại La. Này đó “Đại La” cả người buộc chặt xiềng xích, xiềng xích phía trên phủ văn dày đặc. Treo cùng Nam Thiên Môn thượng.

## Chương 27 chúng tiên nhập Thiên Đình chu thiên tinh đầu

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-10-02

Đang ở ngây người hết sức văn trung đạo nhân, hoàn toàn không có chú ý phía trước đang cùng một khác Đại La Kim Tiên nói chuyện với nhau Đế Tuấn nhìn đến hân này phó biểu tình hậ, trong mắt toát ra một loại vừa lòng chỉ sắc.

Bên tai truyền đến tiếng bước chân, bưng tỉnh ngây người ngách văn trung. Phục hồi tinh thần lại, chỉ thấy, nghênh diện mà đến một người, ôn tồn lễ độ, khí độ bất phàm, bước chân trầm ổn. Một cổ hoàng giả chỉ khí quanh quần quanh thân, không những không có cho người ta một áp bách, ngược lại lại là cho người ta một loại như tắm mình trong gió xuân cảm giác.

Này đó là Đế Tuấn.

Không dám làm Đế Tuấn đi trước mở miệng. Bước nhanh tiến lên, khom lưng hành một đại lễ, cung kính đạo: “Tại hạ văn trung, bái kiến Thiên Đế”. Đế Tuấn dường như bị văn trung hành lễ sở kinh ngạc đến ngây người, thẳng đến văn trung nói xong lời này mới vừa rồi phục hồi tinh thần lại. Vội vàng nâng lên hỏi, quan tâm đạo: “Đạo ngữ đây là vì sao, người ta đều là Từ Tiêu Cung nghe đạo, như thế tính ra, người ta đó là sư huynh đệ. Hà tất như thế, này không phải chiết sát sư đệ sao. Mau mau lên”, trong giọng nói còn hơi mang vẻ nôn nóng.

“Sư huynh lại đây, lại là giúp sư đệ đại ân. Như thế, lại nên sư đệ tạ quá sư huynh.” Nói thế nhưng không đợi văn trung có điều phản ứng, tự cố tự hành lễ. Theo sau càng là câu trên trung, cùng tiến vào đại điện.

Nhìn Đế Tuấn như thế tôn sư trọng trưởng, cầu tài nhược khát. Sôi nổi lộ ra vừa lòng chỉ sắc, tự giác ngộ một mình chủ.

Đợi cho mọi người tới tề. Liền đi lên điện thượng ra tiếng đạo: “Hoan nghênh chư vị sư huynh đệ tiến đến Thiên Đình, cho ta Đế Tuấn mặt mũi, nhiều như vậy cảm tạ. Ở chỗ này ta kính đại gia một ly”, nói liền cầm lấy một chén rượu, uống một hơi cạn sạch. Sạch sẽ lưu loát, tấn hiện hào khí.

Theo sau liền lại là một phen ly quang hồ ảnh, ăn uống linh đình. Yến hội sau khi kết thúc, mọi người sôi nổi trở lại Thiên Đình an bài nơi, lại không một người đề nghị rời đi Thiên Đình.

Đế Tuấn cùng Thái Nhất hai người lại là hướng Thiên Đình chỗ sâu nhất đi đến. Một đường đi tới, các loại cơ quan trạm gác ngầm, trận pháp tuyệt địa nhiều không kể xiết. Mở ra phương pháp cũng là quý dị phi thường, ý nghĩ kỳ lạ. Thủ vệ nghiêm ngặt, liên tính là Đại La Kim Tiên cũng không được tiến.

Đi đến một đại điện trước, mới vừa rồi dừng lại bước chân, ý bảo tả hữu tiến lên mở ra đại môn. Các loại chửi rủa không ngừng bên tai, lời nói kịch liệt càng là làm đó là hạ nhân đều nghe được nhủ nhủ. Nhưng Đế Tuấn lại như cũ tươi cười không giảm, tựa hồ sở mắng người không phải chính mình. Ngay cả một bên Thái Nhất cũng chút nào không thấy vẻ mặt phẫn nộ.

Cất bước đi vào. Mãng tiếng động như sóng biển đánh úp lại. Bất quá này hai người như cũ sên vắng tản bộ, dương dương tự đắc. Đãi bên trong mọi người thấy rõ người tới hậu, ngừng lại một chút, sắc mặt lúc sáng lúc tối. Có vẻ nội tâm giãy giụa không thôi.

Ngay sau đó, xác định cái gì dường như, sôi nổi mở miệng cầu xin tha thứ: “Thiên Đế, tha ta đi” “Thiên Đế, ta nguyện ý tôn người là chủ, phụng người vị đế” “Thiên Đế, lão hủ có mắt không thấy Thái Sơn, chống đối Thiên Đế. Nhìn trời đế có thể lại cấp lão hủ một cái cơ hội nha”.....

Nhưng cũng có chút xương cứng không có mở miệng cầu xin tha thứ, trương há mồm, rồi lại cái gì thanh âm cũng chưa phát ra. Cầu xin tha thứ sao, chính mình lại mặt không đi mặt mũi, kéo không dưới sắc mặt. Rất muốn mở miệng tiếp tục nhục mạ, nhưng nhìn nhìn chung quanh, trần ngập hy vọng cùng khăn cầu ánh mắt nhìn phía trước hai vị, lại thường thường quay đầu tới mục lục lo lắng đáng thương ánh mắt, tức khắc liền nói cái gì cũng nói không nên lời.

Hắn biết, bọn họ lo lắng cho mình hội chống đối đắc tội hai vị Thiên Đế, đến lúc đó liên quan chính mình cũng không có hảo trái cây ăn. Nghĩ đến đây, trong lòng một trận bi ai. Chính mình bắt đầu sở dĩ không đầu hàng Thiên Đình, có đại bộ phận nguyên nhân chính là vì bọn họ nha!

Đế Tuấn Thái Nhất hai người lạnh lùng nhìn này hết thấy. Đế Tuấn giống như cái gì cũng không biết, cũng chưa nhìn đến. Hướng đại điện Trung Ương đi đến. Thái Nhất cũng trong mắt hơi mang hung quang, đi theo Đế Tuấn tả hữu. Quanh thân không tự giác toát ra sát khí, càng là lệnh chung quanh người đánh cái lạnh run.

Tới rồi đại điện Trung Ương. Đế Tuấn bàn tay to hư ếch. Tức khắc chung quanh lặng ngắt như tờ. Mọi người há to miệng, nhưng một tia thanh âm cũng phát không ra.

“Lần này, mời chư vị tiến đến, chậm trễ chỗ, mong rằng khách khí. Chư vị may mắn, có thể tại đây chứng kiến Thiên Đình hưng thịnh chi thủy, nói vậy cuộc đời này không hối hận đi.” Nhẹ giọng lắm bầm lâu bầu, rồi lại quý dị truyền ra mọi người trong tai.

Cái này, liền những cái đó Đại La Kim Tiên cũng có chút ngồi không được. Bọn họ vốn tưởng rằng, Đế Tuấn cảm tù chính mình cùng chính mình tộc nhân, vốn là là bức chính mình đi vào khuôn khổ. Chỉ cần chính mình một bộ mềm, như vậy khẳng định là có thể đi ra ngoài. Rốt cuộc không có kia một cái thể lực phát triển khẳng định sẽ không cự tiếp một cái Đại La Kim Tiên duy trì gia nhập. Đế Tuấn đám người cũng không có khả năng dễ dàng từ bỏ một cái Đại La cảnh giới nhân.

Nhưng hiện tại bọn họ lại rõ ràng cảm giác được sinh mệnh chịu đại một loại trí mạng uy hiếp. Chẳng lẽ bọn họ thật tính toán từ bỏ chính mình đám người. Vẫn là chỉ là hư trương thanh thế.

Đế Tuấn cũng không để ý bọn họ như thế nào tưởng. Tự cố tự móc ra chính mình hai kiện cộng sinh Linh Bảo —— Hà Đồ, Lạc Thư. Chỉ thấy này hai kiện Pháp Bảo phân biệt thành thư hình cùng đồ hình. Phát ra mông lung sáng rọi, sáng rọi nội pháp tắc như du long du đăng trong đó.

Trong hư không cũng bắt đầu xuất hiện 365 căn đại trụ. Đại trụ dần dần có hư biến thật sự. Trình chu thiên tinh đầu sắp hàng.

Mọi người kinh ngạc nhìn này hết thấy. Đại La Kim Tiên nhóm cũng đều thần sắc nghiêm túc. Trong lòng nguy hiểm cảm giác càng thêm rõ ràng. Đột nhiên một Đại La kinh ngạc nhìn một cây đại trụ phía trên.

Hắn động tác rất lớn thực rõ ràng. Một ít không rõ nội tình nhân cũng đi theo ngẩng đầu hướng về phía trước nhìn lại. Không biết khi nào bắt đầu, này đó thật hóa đại trụ bắt đầu ngồi xếp bằng một người. Những người này khí huyết nồng hậu, tu vi không thêm che dấu. Đầu là Thái Ất chân tiên đỉnh chỉ cảnh.

Kia Đại La Kim Tiên nhìn lại người rõ ràng chính là hắn quen biết cũ. Bằng không làm sao kích động như vậy. Này nhân thật là Đại La Kim Tiên quen biết cũ, bất quá quan hệ cũng không phải là thực hảo, Đại La nhất tộc nhân không thiếu khi dễ hắn.

Người nọ tựa hồ cũng lòng có sở cảm, xuống phía dưới nhìn lại, nhìn đến kia Đại La Kim Tiên, lại là nhoen miệng cười. Vừa định mở miệng nói cái gì đó trào phúng nói móc một chút, lại bị một tiếng âm đánh gãy.

“Không cần dong dài, cảm giác hành động” lại là Thái Nhất. Hắn nhưng không kiên nhẫn nghe này đó nhảm chán việc. Người nọ đành phải sinh sôi đem lời nói nghẹn đi trở về, sắc mặt trừ bỏ một tia cười khổ, rốt cuộc không mặt khác cảm xúc. Có thể thấy được Thái Nhất uy nghiêm chi gì.

Đế Tuấn Dao Dao đầu, cũng không nghĩ đang đợi đi xuống. Ý bảo tả hữu, mở ra trận pháp.

Chỉ thấy, 365 căn đại trụ gian phát ra vô số cao nhòng lẫn nhau cấu kết tương giao. Những cái đó bị tù người dưới chân bắt đầu xuất hiện một loại tế đàn.

Tế đàn phát ra vô cùng hấp dẫn chỉ lực. Bị tù người tức khắc cảm thấy, ngày thường trong cơ thể dụ ngoan ngoan ngoan pháp lực, tức khắc không ngừng sai sử hướng bên ngoài cơ thể dũng đi, chảy vào tế đàn trung.

Một nén nhang hậu, ngay cả những cái đó Đại La Kim Tiên đều bị hút khô rồi pháp lực. Những cái đó Đại La dưới càn là hút thành da cao xương cốt. Ngay cả tinh khí thần đều hút đi, chỉ còn lại có một hơi treo.

Này đó pháp lực thông qua trận pháp dũng mãnh vào những cái đó đại trụ người trên. Những người này tất cả đều là Thái Ất chân tiên đại viên mãn chi cảnh. Ở đến này đó pháp lực tương trợ, sôi nổi pháp lực bạo trưởng, ly Đại La Kim Tiên chỉ có một bước xa.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 28 không chế mọi người văn trung thần phục

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-10-03

Nhìn này đó, Đế Tuấn trong mắt toát ra một tia vừa lòng. Ngay sau đó đem Hà Đồ Lạc Thư ném vào trận trung. Đại trận hấp lực càng là giá. Những cái đó Đại La dưới người, sôi nổi tại đây cỗ hấp lực trung hóa thành dập nát. Chỉ còn những cái đó Đại La Kim Tiên ở đau khổ chống đỡ. Bất quá nhìn dáng vẻ cũng kiên trì không được bao lâu.



Đuối kịp đến này đó, vị này Đại La Kim Tiên cũng liên tục há mồm, đáng tiếc liền phát ra âm thanh sức lực đều không có. Chỉ có thể tro mắt nhìn chính mình tiêu vong, thật sâu cảm giác vô lực xúc động một ít nhân. Những người này trung may mắn tai nạn họa, cũng có lòng có xúc động. Mặc kệ hiện tại có bao nhiêu hậu hối, cũng không còn kịp rồi.

Đợi cho cuối cùng một vị Đại La Kim Tiên tan thành mây khói hết sức, những cái đó đại trụ người trên, trong cơ thể phát ra một chính tiếng vang, lại là đột phá tới rồi Đại La Kim Tiên cảnh giới.

Suốt 365 danh Đại La Kim Tiên, cứ việc là dùng kỳ pháp phụ trợ mà thành. Mất đi tiến giải tiềm lực, nhưng cũng đủ chấn động. Cảm nhận được chính mình tu vi tăng lên, trăm mối cảm xúc ngổn ngang. Nỗ lực cả đời, tại đây một khắc rốt cuộc thực hiện. Nhưng không ai có thể cao hứng đến lên. Một khắc trước còn thanh hách hồng hoang Đại La Kim Tiên liền ở chính mình trước mắt hóa thành tuy thừa, trở thành chính mình tấn chức đá kê chân.

Đại La Kim Tiên tại đây một khắc tựa hồ không như vậy đáng giá.

N

hìn mọi người đều sững sờ ở nơi đó. Thái Nhất nhìn không được. Hư khu một tiếng. Đưa bọn họ bừng tỉnh lại đây. Mọi người phục hồi tinh thần lại. Ám đạo một câu “Không xong”. Chính mình chỉ lo cao hứng cùng với người khác tiếc hận. Lại đã quên chánh chủ tại đây. Sôi nổi phi hạ trụ tới, tất cả đều ngũ thể đầu địa. Thỉnh tội đạo: “Thiên Đế, xin người thứ tội”.

Lời nói còn chưa nói xong, liền bị Đế Tuấn đánh gãy, hòa ái nói: “Chúng tiên gia, hà tất như thế, hiện tại ngươi chờ cùng ta đều là Đại La Kim Tiên, ngang hàng luận giao có thể. Mau mau lên”.

“Lời này nói được, khi chúng ta là gốc từ sao. Nhược thật là ngang hàng luận giao. Ta chờ còn có ngày sau” trong lòng mọi người như thế nghĩ đến, lại không một người dám mở miệng. Cho dù phía chính mình có ba trăm nhiều Đại La Kim Tiên, nhưng không có một người dám đứng ra phản kháng. Có thể thấy được Đế Tuấn xây dựng ảnh hưởng sâu.

Trước không đề cập tới này 365 Đại La Kim Tiên, đều là pháp tắc đều chưa lĩnh ngộ, uống có Đại La Kim Tiên pháp lực “Ngự” Đại La, liền nói chính mình còn có một tia thần hồn bị Đế Tuấn hai người khống chế, trốn chỉ không được.

Đế Tuấn Thái Nhất hai người có thể yên tâm sử dụng bí pháp lại là bởi vì như thế. Không chế mọi người một tia thần hồn. Lệnh chúng nhân không dám sinh ra một tia phản loạn chi tâm. Nếu không, kia chính mình chẳng phải là vì người khác làm áo cưới.

Này hết thấy sớm tại ngàn năm trước liền bắt đầu mưu hoa. Đế Tuấn luyện hóa Hà Đồ Lạc Thư khi liền phát hiện, trong đó một trận pháp. Danh rằng “Chu Thiên Tinh Đầu Đại Trận”. Dùng quân tiên bày trận, quân tinh mượn trận pháp liên thông Chu Thiên Tinh Thần, nhưng phòng ngự nhưng công kích.

Phòng ngự khi, vững như Tinh Thần, nguy nga không hiểu. Công kích khi, như quân tinh giáng thế, thế không thể đỡ.

Hơn nữa chủ tinh người nhưng mượn Tinh Thần chi lực chi lực tu luyện. Có như vậy trận pháp tương trợ, Đế Tuấn Thái Nhất dám người, càng cảm thấy chính mình là thiên mệnh chi nhân. Hành sự lên càng thêm không chỗ nào có kỵ.

Trực tiếp hạ hồng hoang, cố ý tìm những cái đó không có Đại La Kim Tiên tọa trấn chủng tộc. Hoặc chiêu hàng hoặc bức bách, tất cả đều làm cho bọn họ vào Thiên Đình. Cường bức bọn họ giao ra một tia thần hồn. Liền làm cho bọn họ ở trong trận tu luyện. Nhược là có không từ, đều là toàn tộc bị giết. Khi đó chúng Đại La đều chuẩn bị thượng Từ Hà nghe đạo, lại là không có một người phát hiện này đó.

Hiện giờ được Hồng Quân đồng ý hậu, càng là liền Đại La Kim Tiên cũng không buông tha. Ngươi không phù hợp quy tắc phục ta, kia hảo, ta liền đoạt lấy ngươi hết thấy. Thiên Đình không phải muốn không biết điều “Đại gia”, mà là muốn nói gì nghe nấy, quân muốn thân chết, thân hãn phải chết cái loại này “Ngoan ngoan” người. Như thế tác phong, tấn hiện bá đạo.

.....

Theo sau. Thiên Đình đến mọi người chi trợ, quét ngang hồng hoang.

Kia 365 danh “Ngự” Đại La Kim Tiên, cũng bắt đầu dần dần hiển lộ nhân trước, hơn nữa biểu hiện ra ngoài đối Đế Tuấn dị thường cung kính. Mọi người kinh ngạc đồng thời cũng rất là khó hiểu. Tốt xấu cũng là Đại La Kim Tiên, tuy rằng phía trước muốn hơn nữa cái “Ngự” tự. Nhưng cũng luận số hồng hoang cường giả chi liệt.

Văn trung đạo nhân cũng phát hiện này một trạng huống. Hơn nữa hãn còn phát hiện cùng chính mình đều là Đại La Kim Tiên vài vị bạn tốt, gần nhất đối Đế Tuấn thái độ cũng bắt đầu càng thêm cung kính, thậm chí ngẫu nhiên trong mắt còn toát ra một tia sợ hãi cảm xúc. Làm văn trung cảm thấy khó hiểu. Tiến lên hỏi bọn hãn, cũng đều một đám chỉ ô không nói.

Mấy ngày hậu, lại có vài tên Đại La Kim Tiên thái độ thay đổi, cứ việc toát ra tới không nhiều lắm, nhưng cũng bị tâm tư nhanh nhạy văn trung phát ra hiện. Vừa định đi ra ngoài tìm mấy cái đạo hữu thương lượng thương lượng. Lại bị Đế Tuấn triệu kiến.

Một đường đi tới, văn trung rất là nghi hoặc, không biết Đế Tuấn tìm hãn chuyện gì. Trong lòng bất an cảm xúc càng thêm nghiêm trọng. Nhưng văn trung biểu tình như cũ như một, cùng bên người tới thông báo người nói chuyện với nhau. Hy vọng có thể từ bọn họ trong miệng biết điểm cái gì. Chính là có lẽ là bọn họ thật sự cái gì đều biết, cũng hoặc là bọn họ khẩu phong thái nghiêm, lẳng là nửa điểm tin tức cũng chưa bộ ra tới.

Tối rồi ánh sáng mặt trời điện, nơi này lại là Đế Tuấn xử lý một ít chính sự địa phương. Tiến vào trong điện, trong lòng một trận rung động, giống như đi vào trận pháp trung. Nhìn Đế Tuấn ở bàn hậu, mỉm cười nhìn chính mình. Cũng không ở nghĩ nhiều. Bước nhanh đi đến Đế Tuấn trước người, chấp lễ hỏi: “Không biết Thiên Đế có gì chuyện quan trọng triệu kiến vi thần”. Khi nói chuyện có lẽ có tiết.

Đế Tuấn nhìn một màn này, rất là cao hứng. Hắn đối văn trung này nhân thực vừa lòng. Làm người hiểu tiến thoái, biết lễ pháp, càng có thể mình xác tự thân, bãi đang mình thân phận. Nói trắng ra là, chính là làm một hàng, ái một hàng. Không giống mặt khác Đại La Kim Tiên, tuy rằng miệng thượng thần phục chính mình, lại vẫn là một bộ kiệt ngạo tư thái. Nhìn khiến cho nhân khó chịu.

Cứ việc rất là vừa lòng, nhưng đáng tiếc có một số việc lại không thể không làm.

.....

Mấy cái canh giờ hậu,

Văn trung ừ rừ cụp đuôi đi trở về chính mình quý phủ. Đối chung quanh người, tất cả đều làm lơ. Ngồi ở đệm hương bồ thượng, trong mắt một mảnh âm đạm, tâm cũng là một mảnh u ám. Không thể tưởng được Đế Tuấn như thế đối ta. Lòng tràn đầy chua xót, lại không người có thể khuynh thuật.

Theo sau mấy ngày yên hội luận đạo, đều là lấy thân thể có bệnh nhẹ vì lý do, tránh né ở nhà.

Ngày đó, Đế Tuấn đưa tới văn trung hậu, đầu tiên là dò hỏi một chút tình hình gần đây như thế nào. Đối thiên đình thấy thế nào linh tinh, rất là hài hòa. Chính là đang nói đến nhân tâm không đồng đều khi, lại nói chính mình có một pháp có thể tụ tập nhân tâm. Lại không nghĩ rằng lại là muốn cho chính mình giao ra một thần hồn, sinh tử từ hân không chế. Ở này bức bách uy hiếp hạ, chính mình chỉ có thể đi vào khuôn khổ.

Mỗi khi nghĩ đến chính mình từ đây sinh tử không khỏi mình, nào còn có cái gì tâm tình cùng bọn họ luận đạo.

Loại tình huống này, thẳng đến mấy tháng lúc sau mới hơi chút hoãn lại đây. Thượng triều là lúc, càng là phát hiện lại có rất nhiều người, thái độ chuyển biến. Nghĩ đến lại là cùng chính mình giống nhau. Khóe miệng lộ ra một tia chua xót. Ngay sau đó biến mất. Bãi vừa lúc chính mình vị trí. Như nhau từ trước.

Hạ triều trở về quý phủ, nghĩ tới cái gì. Câu thông hạ giới chính mình di lưu thần thức, chiêu thiên tường, ở này thì thăm một phen. Liền có trở về bản thể.

Ngày đó tường cũng ra gia tộc, đi hướng Đông Hải.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 29 chinh phạt hồng hoang bức phục Côn Bằng

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-10-04

Mấy trăm năm hậu, Thiên Đình thượng sở hữu Đại La Kim Tiên đều bị Đế Tuấn đám người thu một tia thần hồn. Dùng bí pháp không chế sinh tử của bọn họ. Mọi người tuy có oán niệm, nhưng lại không dám biểu đạt, chỉ phải tiêu cực lẫn công.

Đế Tuấn nhìn loại tình huống này, cũng không thêm nhìn. Trực tiếp hạ lệnh toàn bộ Đại La Kim Tiên xuất chinh hồng hoang. Đến nỗi Thiên Đình người tắc lầy tu vì thái thấp vì từ lưu tại Thiên Đình.

Hồng hoang đại lục lại nghênh đón một mảnh huyết vũ tinh phong. Vừa mới bắt đầu còn có mấy cái Đại La Kim Tiên xuất công không ra lực, trực tiếp bị Đế Tuấn dẫn phát cấm chế đem này hóa thành tủy thừa. Nhìn đến này một tình huống. Chúng tiên không dám lại chậm trễ. đều là biện đem hết toàn lực, phân tay đánh cuộc. Giành kia một đường sinh cơ.

Nhưng kiến nhiều cán chết voi, Đại La Kim Tiên rốt cuộc không phải Thánh Nhân, có thể ở Thiên Đạo dưới bắt từ bắt diệt. Thời gian lâu rồi. Chung hội xuất hiện từ thượng. Bắt đầu xuất hiện Đại La Kim Tiên ngã xuống.

Đối này, Đế Tuấn vẫn không quan tâm, mặc kệ tiếp tục.

Ngàn năm hậu, ở Đế Tuấn bắt kể sinh tử trạng huống hạ, sinh sôi đánh hạ tầng lớn hồng hoang đại lục. Tùy theo trả giá lại là trên trăm vị Đại La Kim Tiên

tử vong.

Chính là mọi người đối Đế Tuấn cách làm rất là nghi hoặc. Ở người khác xem ra, trả giá như thế đại đại giới lại có điểm mất nhiều hơn được. Rốt cuộc nhiều như vậy Đại La Kim Tiên nếu mưu hoa thích đáng, hoàn toàn có thể tránh cho này đó tổn thất. Ngay cả Thái Nhất cũng từng nhiều lần hỏi qua vì sao như thế sốt ruột. Đế Tuấn lại tránh mà không đáp.

Đế Tuấn hiện tại trong lòng rất là sốt ruột. Bởi vì ai cũng không biết Từ Tiêu Cung khi nào lại khai. Đến lúc đó Từ Tiêu Cung lần thứ hai bắt đầu bài giảng, tất hội dẫn tới hồng hoang trung rất nhiều lãnh đạo cao nhân tiến đến nghe giảng, đến lúc đó cao thủ tụ tập, đại năng tề tụ. Chính mình cùng Thái Nhất tuy thuộc đỉnh chi liệt nhưng lại không thể lực áp quần hùng. Hơn nữa ai cũng không biết này trong hồng hoang có hay không nhân có thể coi bỏ này thần hồn cấm chế.

Đến lúc đó dẫn tới chư phương thế lực nhìn trộm, chính mình Thiên Đình có không giữ được đều thành vấn đề. Này đó đều không phải Đế Tuấn trống rỗng phán đoán. Hà Đồ Lạc Thư trung ẩn chứa suy tính phương pháp, hấn thành mượn dùng Thiên Đình khí vận công đức suy tính quá. Tương lai liền có một thế lực cùng Thiên Đình sánh vai. Chỉ là không biết này cỗ thế lực là đã từng người quy ẩn tam tộc, vẫn là long hán đại kiếp nạn mặt khi kia phù dung sớm nở tối tàn Ma tộc, cũng hoặc là vẫn là mặt khác.

Đáng tiếc, này đó đều không thể cùng bọn họ kể rõ, Thiên Đình sơ lập. Ổn định nhân tâm rất là quan trọng. Thái Nhất thái quá lỗ mãng, vẫn là về sau thời cơ chín mùi lại nói cho hấn đi.

Ai cũng không biết Đế Tuấn lo lắng, hấn có hùng tài vĩ lược, để vương rắp tâm càng là không người có thể so. Hấn tin tưởng nhược là lại có một đoạn thời gian, nhất định có thể thu nạp nhân tâm, vì hấn sở dụng. Đáng tiếc lại. Bất quá hấn cũng là một cái sát phạt quyết đoán người. Ở biết những người này không thể vì hấn sở dụng khi, liền hạ lệnh bọn họ chỉ mang bốn tộc nhân mã chính phạt hồng hoang, cho dù bọn họ là Đại La Kim Tiên cũng là chắc chắn tồn lạc.

Này pháp, cũng hiệu quả rõ ràng. Ngăn ngừa ngàn năm nội, Đại La liền đã tử vong mấy trăm vị, hơn nữa này con số còn ở theo Thiên Đình chinh phạt mà tiếp tục gia tăng.

Đế Tuấn rất là vừa lòng nhìn hạ giới tranh sát. Trong mắt toát ra thị huyết quang mang. Nếu không thể vì ta sở hữu, kia liền toàn bộ hủy diệt đi.

.....

Có ngàn năm. Hồng hoang đại lục trừ bỏ Bất Chu Sơn, U Minh Huyết Hải, nam minh núi lửa, ngọc kinh sơn, Tây Phương linh sơn ngoại, tất cả đều đưa về Thiên Đình bản đồ.

Bất Chu Sơn thượng ẩn sĩ cao nhân đông đảo, trong đó Tam Thanh chi lưu càng là trong đó nhân tài kiệt xuất, hơn nữa Nữ Oa Phục Hy còn ở mặt trên, như thế nào cũng có một tia hương khói tình. Càng quan trọng nghe đồn tam tộc trung Kỳ Lân nhất tộc cũng là ở trong đó ẩn cư. Lấy hiện tại Thiên Đình lực lượng lại là bất không được này Bất Chu Sơn.

U Minh Huyết Hải phạm vi vạn dặm địa đất cần sỏi đá. Thiên Đình bắt lấy lại là vô dụng. Nhưng giường chỉ sườn há dung người khác ngủ giấc, Đế Tuấn cũng từng phái người tiến đến chiêu hàng Minh Hà lão tổ. Kết quả không cần nói cũng biết, Thiên Đình lại lần nữa tổn thất hơn mười vị Đại La Kim Tiên.

Vốn định tiếp tục phát binh chinh phạt, nhưng bắt lấy U Minh Huyết Hải lại là vô dụng, lại còn có đến tổn thất càng nhiều. Cân nhắc lợi hại hậu, liền không giải quyết được gì. Đến nỗi hồng hoang người đối thiên đình lên án. Toàn bộ hồng hoang đều là Thiên Đình, ai còn dám nói như vậy.

Nam minh núi lửa, nãi tam tộc trung phương hoàng nhất tộc ẩn cư nơi, tạm thời buông tha.

Ngọc kinh sơn nghe đồn chính là Hồng Quân chưa thành thánh khi sở cư nơi. Thiên Đình cũng tự nhiên sẽ không vì một tòa ngọc kinh sơn mà cùng Hồng Quân không qua được. Tự nhiên cũng liền buông tha.

Tây Phương linh sơn, ở trải qua Hồng Quân cùng La Hầu đại chiến lúc sau, đại địa long mạch bị trăm, linh khí mười không tồn một, vạn vật điêu tàn. Hơn nữa trong đó còn có hai vị đại năng hạng người. Có Minh Hà này một vết xe đổ hậu, Thiên Đình tự nhiên không dám ném chuột sợ vỡ đồ. Kỳ thật Đế Tuấn còn có cái lo lắng, vậy tính sợ những cái đó vẫn còn có Ma tộc.

Còn có một ít quý dị nơi, lại là nhân đủ bản khoản không có nạp vào Thiên Đình.

.....

Đội cho hồng hoang không sai biệt lắm tất cả đều rơi vào Thiên Đình bản đồ hậu, Đế Tuấn hạ lệnh xuất binh Bắc Minh. Lần này lại là muốn “Khuyến” Yêu Sư Côn Bằng tiến vào Thiên Đình.

Vốn dĩ Côn Bằng vẫn luôn ẩn cư Bắc Minh, thành thật bổn phận. Đế Tuấn cũng sẽ không khó xử hấn. Rốt cuộc hồng hoang chi đại, cũng không có khả năng toàn bộ đều thu vào Thiên Đình. Điểm này tự mình hiểu lấy Đế Tuấn vẫn phải có.

Chính là người Côn Bằng ngốc liền ngốc đi, còn học người khác giảng đạo. Này không, giảng xảy ra chuyện tới đi. Giảng đạo được công đức chọc người đồ mất không nói, còn bị nhân quan lấy “Yêu Sư”. Này không phải cùng Đế Tuấn phạm hướng sao. Phải biết Đế Tuấn Thiên Đình chính là được xưng Yêu tộc Thiên Đình. Người một “Yêu Sư” tự nhiên tiến vào Thiên Đình hưởng phúc.

Đế Tuấn lần này nhưng xuất binh có thể nói là khuyến tấn Thiên Đình toàn bộ. Không chỉ có mang ra sở hữu Đại La Kim Tiên, còn có 365 vị “Ngụy”

Đại La, cùng tám vạn bốn ngàn Thái Ất chân tiên. Thanh thế to lớn, lệnh nhân tập lười.

Lần này không chỉ có là vì thu phục Côn Bằng, vẫn là một lần thị uy.

Tôi rồi Bắc Minh, không đợi Côn Bằng nói chuyện, trực tiếp tiến lên bày ra Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, để ngừa Côn Bằng chạy thoát. Đây cũng là này đại trận lần đầu tiên bộc lộ quan điểm hồng hoang.

Chỉ thấy 365 vị “Ngự” Đại La ở vào hư không, cầm trong tay các loại vũ khí, Tiếp Dẫn chu thiên tinh đấu. Trực tiếp đem Côn Bằng tù vói trong đó. Bốn phía trình đĩa trạng, trên dưới tả hữu đều không chỗ nhưng tròn, chỉ dư trung gian một cái tế phùng liên tiếp trong ngoài. Bất quá lại chỉ có thể đủ dung một người thông hành.

Côn Bằng trời sinh tính đa nghi, tự nhiên không dám lấy thân mạo hiểm. Chỉ có thể chậm đợi trong đó. Nhìn này hết thấy chuẩn bị thỏa đáng. Để Tuần lúc này mới phân phó tiến đến những cái đó Đại La Kim Tiên, tiến vào đĩa trung cùng Côn Bằng chém giết. Lại là muốn dùng xa luân chiến lệnh Côn Bằng đi vào khuôn khổ.

.....

Nửa tháng hậu, Côn Bằng cả người là huyết đứng ở không trung, phía dưới mấy chục cổ thi thể ở không tiếng động kể rõ vừa rồi chiến đấu kịch liệt. Côn Bằng cũng là một thể hệ hung nhân, Để Tuần như thể khiêu khích, liên tính tượng đất cũng có hỏa. Đây cũng là vừa mới bắt đầu Côn Bằng không có nhận thua cầu xin tha thứ nguyên nhân.

Nhưng hiện tại, giá cũng đánh, nhân cũng giết.

Trong lòng hỏa khí cũng phát không sai biệt lắm. Trong lòng bắt đầu có chút lo lắng lên, chính mình giết Để Tuần nhiều người như vậy, chính mình còn có đường sống sao. Hiện tại chính mình đã là tính bị lực tấn, nhược là lại tiến vào một cái, chính mình có lẽ liền phải tổn lạc đi.

\*\*\*\*

Cầu đầu cầu nguyệt phiêu

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 30 Thiên Đình lập chinh phạt tam tộc

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-10-05

Côn Bằng nhắm mắt đợi hồi lâu đều không thấy có nhân lại đến. Mở hai mắt, lại là thấy Để Tuần đứng ở chính mình trước người, mặt mang mỉm cười nhìn chính mình. Chung quanh trận pháp cũng không biết khi nào triệt hồi. Xem ra chính mình thật sự rất mệt, tính cảnh giác kém nhiều như vậy. Côn Bằng tự giấu nghĩ đến.

Để Tuần cũng mặc kệ hấn ý tưởng, duỗi tay đem hấn nâng dậy, ôn hòa đạo: “Trẫm nghe nói đạo hữu tổ có hiền danh, thân cụt đại tài, lần này đặc tới mời đạo hữu thượng ngày đó đình, cộng đức đại sự. Không biết đạo hữu nhưng hảo”

Dưới loại tình huống này, Côn Bằng có thể nói không sao. Chỉ phải ngạnh phía dưới da đáp ứng rồi xuống dưới, giao ra một tia thần hồn. Kế tiếp, đó là một phen quân thần hòa thuận chi cảnh, đến nỗi vừa mới những cái đó chết đi Đại La Kim Tiên lại là không ai nhắc lại.

Mọi người thu binh, trở lại Thiên Đình lúc sau, không tránh được lại là một phen đại yến.

.....

Mấy ngày hậu, mọi người tề tụ Thiên Đình, ngay cả ẩn cư nhiều năm Nữ Oa Phục Hy cũng trình diện. Ngay cả một ít ẩn sĩ cao nhân cũng tiến đến Thiên Đình quan lễ, lại là muốn kỳ hảo với vị này hiện tại trên danh nghĩa hồng hoang chi chủ.

Để Tuần đi đầu dâng hương cầu nguyện, tuyên cáo thiên hạ. Này đó đều chẳng qua vì Thiên Đình chính danh thôi. Kế tiếp tuyên bố Để Tuần vì Yêu

Hoàng, Thái Nhất vì đồng hoàng, Nữ Oa vì Oa Hoàng, Phục Hy vì hi hoàng, Côn Bằng vì Yêu Sư.

Này cũng lại một lần gia tăng Côn Bằng đối Đế Tuấn bất mãn. Đầu là Từ Tiêu Cung nghe đạo người, vì sao bọn họ tất cả đều phong hoàng, chỉ có chính mình đến một Yêu Sư chi danh.

Lễ tất, trời giáng điềm lành, Thiên Đình phía trên linh khí trào dâng, linh khí hóa thành vạn thú trạng tề thân bái hạ.. Hồng hoang đại lục cũng phở hàng trời hạn gặp mưa. Thiên hạ chúng yêu cang là sản xuất tại chỗ quý lạ, khẩu tụng chúc mừng chi âm.

Ngay sau đó đầy trời giáng công đức. Trình diện người hoặc nhiều hoặc ít đều có công đức, Đế Tuấn đọc đến tam thành, Thái Nhất hai thành nửa. Nữ Oa Phục Hy cùng Côn Bằng, cộng đến một thành nửa, Thiên Đình mọi người đến hai thành nửa. Dư lại nửa thành lại là chia lãi với những cái đó tiến đến quan lễ người.

Đội cho công đức như thế, mọi người đều là sáng tỏ công đức tác dụng, mỗi người sắc mặt toàn vui vô cùng, đối Đế Tuấn oán hận cũng ít rất nhiều, cang là gia tăng đối thiên đình lòng trung thành.

Nhìn đến nhiều như vậy công đức, Đế Tuấn càng thêm cho rằng chính mình là thiên mệnh chi nhân. Nữ Oa Phục Hy lại là có điểm ngượng ngùng, chính mình cái gì cũng chưa làm, lại là chiếm Đế Tuấn tiện nghi. Trong lòng bắt đầu cảm thấy có chút thua thiệt Đế Tuấn.

Đế Tuấn cũng không biết thành lập Thiên Đình có như vậy nhiều chỗ tốt, trong lòng cũng có chút không tha. Bất quá việc đã đến nước này, vãn đã đóng thuyền. Đế Tuấn cũng là một cái phóng đến hạ nhân. Ngay sau đó nhẹ giọng an ủi Nữ Oa Phục Hy, đạo: “Nhị vị không cần như thế, nếu đã trở thành Thiên Đình chi hoàng, như vậy hưởng thụ này hết thấy đều là hẳn là, chỉ là về sau Yêu tộc việc lại muốn nhiều lao nhĩ vị lo lắng”.

Hai người nghe được lời này, liền xưng không dám nhận, trong lòng một trận cảm kích.

Chi là một màn này lại làm Côn Bằng khó chịu. Hâm mộ có chi, ghen ghét cũng có chi. Trong lòng buồn khổ chi cực.

Những cái đó tiến đến quan lễ người lại không có bao lớn phản ứng. Bọn họ đều là hàng năm ẩn cư khổ tu sĩ, trong lòng chỉ có Thiên Đạo. Đối với công đức, có lẽ chỉ là tò mò thôi.

Được công đức lúc sau, mọi người đều dùng để tăng lên tu vi. Bất quá lại bởi vì công đức thái thiếu duyên cớ, không có nói thẳng bao lớn. Chỉ có Đế Tuấn, Thái Nhất dám người đem công đức giữ lại.

Đế Tuấn lại là muốn dùng hẳn công đức tới đem kia một Pháp Bảo luyện hóa thành công đức Linh Bảo, tăng lên này phẩm cấp uy lực. Thái Nhất lại là dụng công đức tới trợ hẳn luyện hóa “Đồng Hoàng Chung” này Tiên Thiên Chí Bảo, gia tăng nhân bảo chi gian liên hệ. Rốt cuộc Tiên Thiên Chí Bảo không phải như vậy hảo luyện hóa, từ xuất thế đến bây giờ, Thái Nhất cũng chỉ luyện hóa trong đó một, hai thành, miễn cưỡng có thể làm được thu phát như ý thôi.

Nữ Oa Phục Hy hai người còn lại là ở tích lũy Thiên Đạo hiểu được, muốn chờ đến Từ Tiêu Cung lại lần nữa bắt đầu bài giảng đạo, lãnh hội đến tiếp theo cảnh giới khi, mới tích lũy đầy đủ, đột phá bình cảnh. Công đức tự nhiên cũng lưu trữ.

Đến nỗi Côn Bằng sao, còn lại là tâm nhãn tương đối nhiều, nhìn đến Đế Tuấn dám người không có lập tức mượn công đức tu luyện, liền kiểm chế trợ lập tức hấp thu công đức xúc động, muốn nhìn một chút những người này là như thế nào vận dụng công đức. Hơn nữa này đến quá một lần công đức, cho nên cũng không cứ thế nóng này.

Tuyên cáo Thiên Đình thành lập hậu, Đế Tuấn đại yến khách khứa ba tháng. Trong đó không thiếu có chút nhân mỗi ngày đình uy thế như thế, cũng sôi nổi gia nhập Thiên Đình. Lại là làm Đế Tuấn có điểm ngoài ý muốn kinh hi.

Ba tháng hậu, yến hội kết thúc, trừ bỏ trung gian gia nhập Thiên Đình, còn lại người, cũng đều hạ Thiên Đình, tiếp tục ẩn cư. Ngay cả Nữ Oa Phục Hy hai người cũng tiến đến cáo từ rời đi, để lại hai trương ngọc phù, dùng để lẫn nhau truyền lại tin tức.

Thiên Đình bên trong, nhân viên âm ỷ đông đảo. Tầng ô nập cầu lại là cũng không nhưng tránh cho. Triều đình phía trên, các loại âm mưu quỷ kế, thế lực gian cho nhau đấu đá cũng đúng là bình thường. Hai người đều là tâm tư thông tuệ hạng người, sao có thể không rõ này đó, chỉ có thể lựa chọn rời xa nơi thị phi này, đến nỗi thiếu hạ nhân quả cũng chỉ có thể chờ ngày sau lại báo.

Đế Tuấn cũng minh bạch này đó, cho nên cũng chỉ thoáng giữ lại liền phóng chi rời đi, nhược là còn muốn kiên trì, liền có điểm hiệp ân đồ bao. Không khỏi có chút không đẹp.

Cách nhật, Đế Tuấn liền đưa tới mọi người. Lần này lại là muốn xuất binh tam tộc. Cứ việc đại đa số nhân phản đối, cho rằng Thiên Đình mới vừa lập, lại là không nên đại động binh qua.

Nhưng Đế Tuấn vẫn nhất ý cô hành, kiên trì xuất binh. Nhìn đến Đế Tuấn như thế kiên trì, mọi người cũng không có lại khuyên, rốt cuộc hiện tại trong hồng hoang, Thiên Đình thế lực lớn nhất mạnh nhất. Đương kim thiên hạ trung, trừ bỏ Hồng Quân Từ Tiêu Cung ngoại, còn không có cái nào địa phương là Yêu tộc đi không được.

Kỳ thật Đế Tuấn trong lòng còn có cái ý tưởng, kia đó là nhìn xem đến tốt cùng là nào cổ thế lực có thể ở về sau cùng Thiên Đình đối lập. Hy vọng hiện tại có thể tìm ra cái này thế lực, đem chi mật sát với nội bên trong. Rốt cuộc hiện tại Thiên Đình ở bên ngoài thượng đã là thiên hạ đệ nhất. Hà tất lại xuất chinh phát động chiến tranh.

Thiên Đình xuất binh, mệnh mông. Đế Tuấn Thái Nhất dắt đầu, Côn Bằng cùng mười đại yêu thánh vì phụ. Còn có một ngàn một trăm nhiều vị vì trước sau tiến đến đầu nhập vào Đại La Kim Tiên, ngoài ra còn thêm 365 vị “Ngự” Đại La cùng tám vạn bốn ngàn vị Thái Ất chân tiên. Uy thế như thế, có thể nói là dốc toàn bộ lực lượng. Có thể thấy được Đế Tuấn quyết tâm chi đại.

Đáng giá nhắc tới đó là này mười đại yêu thánh, những người này toàn đối Đế Tuấn Thái Nhất trung thành và tận tâm, Đế Tuấn hai người cũng đối bọn họ yên tâm có thêm. Những người này chính là hoa Đế Tuấn rất lớn tinh lực mới thu nạp lại đây. Bọn họ phân biệt là Kế Mông, Anh Chiêu, Phi Đan, Phi Liêm, Cửu Anh, Thương Dương, Bạch Trạch, Khâm Nguyên, Thử Thiết, Quỷ Xa.

Này đó yêu thánh mỗi người sinh ra bất phàm, có đại thần thông bàng thân. Tu vi cũng ở Đại La Kim Tiên trung luận số nhân tài kiệt xuất. Ở phía sau tới mấy trăm trong chiến tranh, bọn họ cũng tỏa sáng rực rỡ, truyền lưu hậu thế.

Nhìn như thế tư thế, hồng hoang người trong lúc này mới sáng tỏ cái gì là thiên hạ đệ nhất, cái gì là quân lâm thiên hạ.

Dừng lại độn mây, phân phó Côn Bằng cùng chúng yêu thánh dắt đầu ba trăm Đại La Kim Tiên đi trước nam minh núi lửa, treo cổ phượng hoàng nhất tộc. Mệnh Thái Nhất mang theo 365 vị “Ngự” Đại La cùng tám vạn bốn ngàn Thái Ất chân tiên, tiến đến Bất Chu Sơn chiều hàng Kỳ Lân nhất tộc. Chính mình dắt đầu dư lại tám trăm vị Đại La Kim Tiên trực tiếp đi trước Đông Hải, bao vây tiểu trừ Long tộc.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 31 Long tộc cầu viện thần nhiên xuất quan

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-10-06

Dắt đầu nhiều như vậy Đại La Kim Tiên chinh phạt Long tộc, lại là bởi vì tam tộc trung mạnh nhất đương thuộc Long tộc. Lượng kiếp càng là nhân “Long” mà mệnh danh. Này không thể không làm Đế Tuấn như thế coi trọng Long tộc.

Đến nỗi vì cái gì chỉ là chiều hàng Kỳ Lân nhất tộc, lại là bởi vì Kỳ Lân nhất tộc ẩn sĩ với Bất Chu Sơn. Bất Chu Sơn chính là Bàn Cổ cuối cùng di lưu, lại là không nên ở này khai chiến. Đương nhiên nhược là có thể chiều hàng liền hảo, nhược không thể, kia không tránh được một hồi can qua.

Kêu mọi người đi trước rồi đi. Chờ nhìn đến mọi người đi xa hậu, lúc này mới giống hư không vẫy tay. Chỉ thấy trống không một vật hư không như nước sóng nhộn nhạo mờ ra, đi ra gần trăm vị hắc y nhân.

Những người này khuôn mặt mơ hồ, giống như một tầng lụa mỏng thời khắc bao phủ. Hơi thở trầm ổn như thạch. Nghĩ đến này đó đó là Thiên Đình dấu điểm lực lượng đi.

“Người chờ tiến đến Tây Phương tìm hiểu La Hầu cùng này sở thành lập Ma tộc tin tức. Nhược La Hầu không ở, có khả năng nói đem Ma tộc nhất cử diệt trừ” Đế Tuấn mục về phía trước phương, lạnh lùng nói. Nói xong liền không hề để ý tới, lập tức truy về phía trước phương bộ đội.

Những người này được đến mệnh lệnh hậu, không thấy có điều động tác, liền như khói nhẹ tiêu tán. Hết thấy đều không dấu vết, phảng phất vừa mới chuyện gì đều không có phát sinh quá, ngay cả những cái đó âm thầm dùng thần thức nhìn trộm nhân cũng chỉ là biết vừa mới Đế Tuấn dừng lại một hồi thôi.

Lần này Thiên Đình tùy tiện xuất binh, chú định không có kết quả. Cái gọi là “Lạc đà gãy còn lớn hơn ngựa”. Đã từng xưng bá hồng hoang mấy cái nguyên hội tam tộc làm sao là một cái mới vừa thành lập bất quá mấy năm thế lực có khả năng điên đảo.

Cứ việc tam tộc trải qua quá liều kiếp, trong tộc tình nhuệ còn thừa không có mấy. Nhưng lạn thuyền còn có mấy cán đĩnh, hướng chỉ vẫn là này hùng bá nhất thời chúng tộc. Này đó trong tộc sao có thể không có mấy cái khôn khéo người, lưu lại một ít hậu tay.

Đánh đầu thắng đó, không gì cản nổi Thiên Đình đại quân liền tại đây một hồi chinh phạt trung chiết kích trầm sa.

Đế Tuấn dắt đầu sáu trăm vị Đại La Kim Tiên ở Đông Hải phía trên với Long tộc giao chiến. Trận này đại chiến bất quá Bán Nguyệt thời gian, bất quá lại là làm cho cả Đông Hải hải vực nhiễm một trận màu đỏ. Đại chiến dư ba làm vô số đảo nhỏ hóa thành hư ảo, càng là bức ra vô số che dấu nhiều năm lão quái vật.



Lý Mạc Nhiên ẩn cư tiểu đảo cũng bởi vì chịu đại chiến lan đến, mà không thể không từ trong hư không hiện lộ ra tới. Đứng ở đình viện nhìn nơi xa chiến tranh, trong lòng không biết suy nghĩ cái gì.

Trên chiến trường, Đông Hải một phương trong lòng rất là buồn bực cùng ghen ghét. Từ tam tộc đại chiến hậu bọn họ liền rời khỏi hồng hoang đại lục, ẩn cư không để ý tới thế sự. Nào biết đạo này Đế Tuấn không biết cọng dây thần kinh nào trừu, chính mình lại không trêu chọc hắn, như thế nào vừa lên tới liền đánh.

Thiên Đình một phương cũng rất là khó chịu. Vốn dĩ cho rằng chính mình này mới có nhiều như vậy Đại La Kim Tiên, có điểm “Sát gà dùng ngư đao cảm giác”, trận này “Nhẹ nhàng” chiến tranh hẳn là thực mau kết thúc. Nào biết đạo, đối phương cao thủ không nhiều lắm, lại cái đình cái giàu có. Động bất động liền vút ra một kiện Hậu Thiên Linh Bảo tự bạo. Lại còn có cái kia cái gì trận pháp, thật

là phiền lòng.

Tam tộc xưng bá hồng hoang nhiều năm như vậy, sao có thể không có một ít trữ hàng. Tam tộc chỉ gian trải qua đông đảo lớn nhỏ chiến dịch, làm sao sỡ soạng không ra một ít trận pháp biến hóa.

Bất quá mặc dù có nhiều như vậy nội tình tại đây, nhưng chiến tranh vẫn là hiện ra nghiêng về một bên thế cục. Rốt cuộc cảnh giới chênh lệch không phải dựa một ít ngoại vật có khả năng đền bù.

Nhìn đến này một tình huống, Long tộc bên trong hiện tại chủ sự người ngao huyết cũng âm thầm sốt ruột, đưa tới sở hữu lớn nhỏ Long Vương tổng hợp Đông Hải Thủy Tinh Cung thương thảo việc này.

Ngao huyết vốn gốc thân tổ long con thứ mười ba từ, làm người thị huyết hiếu chiến. Hành sự lỗ mãng xúc động. Ở tam tộc đại chiến trước, bởi vì xúc động mà đắc tội quá vừa ân sĩ cao nhân. Kia cao nhân vốn muốn giết hắn xong việc, bất quá lúc ấy Long tộc thế đại, ngay cả kia cao nhân cũng né xa ba thước. Chỉ là đã thương ngao huyết. Liền phóng thân rời đi.

Ngao huyết cũng bởi vì bị thương liền không có tham gia cuối cùng tam tộc đại chiến, bảo hạ một mạng. Co đầu rút cổ Đông Hải nhiều năm như vậy hậu, này tính cách cũng thay đổi rất nhiều. Hiện tại Long tộc lấy hắn bồi phạt tội cao, rất nhiều sự đều yêu cầu hắn làm chủ, luân không được hắn lại làm vậy.

Đưa tới mọi người hậu, tụ tập ở Long Cung trong đại điện, một đám mắt to trừng mắt nhỏ. Việc này bọn họ cũng không có biện pháp nha, thực lực kém như thế nhiều.

Như thế qua mấy cái canh giờ hậu, Bắc Hải Long Vương ngao thuận lúc này mới đứng ra, lấp bắp nói: “Nếu không, ta trực tiếp đầu hàng tính, như vậy còn có thể bảo tồn hạ Long tộc huyết mạch”.

Lời này vừa nói ra, tức khắc đến mọi người gật đầu tán đồng, đều cảm thấy chủ ý này không tồi. Chính là ai đi? Mọi người không hẹn mà cùng nhìn phía ngao thuận. Nhìn nhiều như vậy ánh mắt hướng hắn xem ra, lúc này mới cảnh giác kinh hoàng lên. Đây chính là tổn công vô ích công tác. Ở trong long tộc hội đề tiếng xấu muôn đời, ở Đế Tuấn trong lòng cũng sẽ rơi xuống cái hai lần từ hình tượng.

Nhìn ngao huyết lão tổ ánh mắt cũng hướng hắn xem ra, này nhưng rốt cuộc ngồi không yên, vội vàng đứng dậy, đang chuẩn bị hắn mở miệng cự tuyệt khi. Đông Hải Long Vương ngao quảng lại trước hắn một bước đứng lên nói: “Này cứ không ổn”.

Nhìn mọi người nghi hoặc nhìn phía hắn, dừng một chút. Mở miệng giải thích đạo: “Nhược là Đế Tuấn cố ý tiếp nhận đầu hàng tộc của ta, như thế nào ngay từ đầu không đề cập tới. Hắn mang nhiều như vậy Đại La Kim Tiên tiến đến, nhược là mở miệng chiêu hàng, ta chờ cũng sẽ không một hai phải làm kia lấy trứng chọi đá việc. Như thế xem ra, Đế Tuấn lại phi muốn thu phục tộc của ta, mà là muốn lau đi tộc của ta”.

Nghe được lời này, trong đại điện lại bắt đầu lâm vào yên tĩnh. Nhìn mọi người vẻ mặt cúi đầu buồn khổ dạng. Ngao huyết cũng thâm nhủ mảy, âm thầm suy tư. Đôi mắt một phiết, lại phát hiện ngao quảng cũng không có ngồi xuống, thử tính hỏi đến: “Ngao quảng ngươi nhưng có gì ứng đối phương pháp?”

“Khỏi bầm lão tổ, ngao quảng lại là có một pháp, có lẽ được không, bất quá” “Bất quá cái gì, mau đem phương pháp nói đi, chớ có cọt cọt cọt” ngao huyết vội la lên.

Ngao quảng bất đắc dĩ, chỉ phải nói: “Lão tổ hàng năm bế quan lại là không biết, này Đông Hải phía trên, linh khí đầy đủ, đảo nhỏ đông đảo. Có rất nhiều đại năng chi sĩ ở trong đó ẩn cư. Bình thường khi có lẽ ta chờ tìm chi không được, nhưng hiện tại đại chiến mãnh liệt, linh khí bạo ngược, pháp tắc hỗn loạn. Những người này ẩn cư nơi cũng bại lộ ra tới. Ta chờ lại nhưng đưa bọn họ tìm tới trợ chiến”.

Nghe được này phương pháp, ngao huyết hơi hơi tự hỏi liền giác được không. Lập tức phản phó mọi người tiến đến thỉnh những cái đó ân sĩ cao nhân. Chính mình cũng nhích người tiến đến thỉnh một ít bạn cũ tiến đến trợ trận. Lại thấy ngao quảng còn tiếp tục ngồi lập trong điện. Toại hỏi hắn còn có gì khi.

“Lão tổ, những cái đó ân sĩ người mỗi người cao ngạo vô cùng, nội tâm kiêu căng, không để ý tới thế tục. Ta giống như không tiêu phí đại đại giới, lại là thỉnh bất động nha” ngao quảng đem trong lòng lo lắng nói ra.

Ngao huyết nghe được lời này, có chút buồn cười nhìn ngao quảng, chỉ đem xem đến cả người không được tự nhiên khi, lúc này mới nói: “Ngao quảng, mọi người bên trong, ngươi thông tuệ nhất. Bất quá ánh mắt lại có chút hẹp hòi. Ngao thuận hẳn tuy không kịp ngươi thông tuệ, nhưng hắn xem đại thế lại

là thực chuẩn. Hắn biết tương lai Thiên Đình tất thuộc một bá, cho nên đề nghị hiện tại đầu nhập vào Thiên Đình, chính là không biết hắn là vì mình vẫn là vì Long tộc”.

“Người theo như lời bản khoản lại là không tồn tại, người phải biết rằng những cái đó đại năng lại là thực trọng đa mặt, dư lại chính mình suy nghĩ tưởng đi. Hào, đi xuống đi” ngao huyết xua xua tay, lập tức bay đi.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 32 thần nhiên xem diễn

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-10-07

Lúc sau mấy ngày. Đông Hải phía trên, trừ đại chiến nơi ngoại, chỉ thấy vô số Long tộc qua lại bồn tẩu, mời đến vô số đại năng gia nhập đại chiến.

Cũng có mấy người, thấy Lý Mạc nhiên tiểu đảo hiện thân hậu, tiến đến mời Lý Mạc nhiên, cũng ưng thuận vô số hứa hẹn. Thấy Lý Mạc nhiên không dao động, cũng không hề ở lâu, tiếp tục đi tìm đại năng trợ chiến.

Vô nghĩa, Lý Mạc nhiên có thể đáp ứng sao. Hậu mặt mấy cái nguyên hội nhưng đều là Yêu tộc thế đại, mà Long tộc tắc tuy rằng vẫn luôn tồn tại, nhưng lưu lạc đến một cái tu luyện mấy năm con khi đều có thể tùy ý khi dễ nhân vật. Đáng giá vì như vậy cái Long tộc mà đi đắc tội như mặt trời ban trưa Yêu tộc.

Hiện tại dưới loại tình huống này, cũng không có khả năng tiếp tục tu luyện. Đơn giản ngồi ở ghế mây thượng, phao thượng hồ trà, vui vẻ thoải mái nhìn phương xa đại chiến. Rất có một phen không màng hơn thua, nhân xem đình tiền hoa nở hoa lạc; đến đi vô tình, mạn tùy thiên ngoại mây cuộn mây tan ý cảnh. Nhìn đáng về liền kém một bao bắp rang.

Theo không ngừng ảm sĩ đại năng gia nhập. Thiên Đình một phương cũng bắt đầu hiện ra hoàn cảnh xấu. Theo thời gian trôi đi, đại chiến cũng càng thêm kịch liệt tới. Đến cuối cùng Đại La Kim Tiên tử vong cũng càng thêm thương xuyên. Mỗi cái trước khi chết đều tới một cái tự bạo, kéo lên mấy cái đậm lưng. Nhắc lên khí lẫm càng là thổi trúng cách xa nhau mấy vạn xem diễn Lý Mạc nhiên đều có chút không mở ra được mắt.

Cuối cùng, Thiên Đình một phương tổn thất gần bảy trăm vị Đại La Kim Tiên, Đế Tuấn lúc này mới hắc mặt, rút về Thiên Đình. Bắt quá ở đi phía trước, lại là nhìn thoáng qua Lý Mạc nhiên phương hướng. Cả kinh Lý Mạc nhiên một thân mồ hôi lạnh, hắn nhưng không nghĩ bị này về sau chủ định ứng kiếp người nhớ thương thượng.

Đông Hải một phương cũng không hảo quá. Tiến đến trợ trận đại năng mười không tồn một, trước kia nội tình càng là tiêu hao không còn. Trong long tộc càng là xuất hiện một cái ngăn ngại khuyết điểm. Ngay cả cận tôn lão tổ ngao huyết cũng thâm bị thương nặng không thể không lâm vào ngủ say trung, không biết khi nào mới có thể tỉnh lại.

.....

Thiên Đình

Đế Tuấn mặt âm trầm ngồi ở đế tọa thượng. Phía dưới người một đám đều cúi đầu, đại khí cũng không dám ra, toàn bộ Lăng Tiêu Điện đều yên tĩnh có chút đáng sợ.

Lần này xuất binh ba đường, lại toàn bộ thiết hại. Côn Bằng cùng chúng yêu thánh chính phạt phượng hoàng nhất tộc. Bọn họ không chỉ có cùng Long tộc giống nhau có phong phú nội tình, lại còn có một đám dũng mãnh không sợ chết. Hơn nữa lại là bọn họ sản nhà, các loại trận pháp một cái tiếp theo một cái. Còn có kia vô lại dục hóa trùng sinh, càng là làm Thiên Đình người chịu nhiều đau khổ.

Ba trăm vị Đại La Kim Tiên toàn bộ thiết hại, chỉ có mấy cái có bí pháp bảo hộ trốn thoát. Đáng tiếc đều cảnh giới rơi xuống, thân bị trọng thương. Côn Bằng này cáo già xảo quyết người nhưng thật ra không chịu cái gì thương chỉ là làm cho có điểm mặt xám mày tro thôi. Nghĩ đến lại là xuất công không ra lực. Mười đại yêu thánh một hồi đến Thiên Đình liền té xỉu, đến bây giờ đều còn chưa tỉnh.

Thái Nhất một đường, nhưng thật ra vẫn chưa có bao nhiêu tổn thất, nhưng cũng không có kiến công. Kỳ Lân nhất tộc tự khai thiên liền vẫn luôn sinh hoạt ở Bất Chu Sơn dưới chân, càng là cùng đông đảo đại năng giao hảo. Lần này liền có đông đảo Bất Chu Sơn tiềm tu đại năng ra mặt, trong đó càng có Tam Thanh cùng mười hai Tổ Vu đám người, mỗi người đều không kém gì Đế Tuấn Thái Nhất.

Thái Nhất không phải ngốc nghếch người, tự nhiên không dám ném chuột sợ vỡ đồ, chỉ nghĩ chờ mặt khác hai lộ kết thúc chiến tranh hậu, tề tụ nơi này cấp Kỳ Lân nhất tộc tạo áp lực. Kỳ Lân nhất tộc cũng sớm không có tranh cường đấu thắng chi tâm, tự nhiên cũng không muốn tái khởi chiến tranh. Hai phương cũng liền giằng co không dưới.

Bất quá mặt khác hai lộ cũng gần toàn quân bị diệt, Kỳ Lân nhất tộc cũng liền vô lực bắt lấy. Tự đắc mình kim thu binh.

Đế Tuấn phái ra đi những cái đó tra xét Tây Phương Ma tộc những cái đó hắc y nhân cũng không tin tức truyền quay lại. Nói vậy, cũng là dư nhiều lành ít. “Xem ra, ta còn là xem thường hồng hoang nha” âm thầm nghĩ đến.

Có chút tức giận nhìn thoáng qua đứng phía bên tay trái đệ nhất vị có vẻ có chút mặt xám mày tro Côn Bằng. “Lui ra” đứng dậy, quát to. Ngay sau đó liền xoay người rời đi.

Thư phòng nội, Thái Nhất nhìn Đế Tuấn một trương âm trầm tới cực điểm mặt, trương há mồm, rồi lại không biết từ đâu bắt đầu khuyên bảo. Từ sinh ra liền vẫn luôn xuôi gió xuôi nước bọn họ vẫn luôn người mang hung tâm tráng chí nào gặp được quá như thế đại khúc chiết.

.....

Tự Thiên Đình thu binh đã có trăm năm có thừa. Nay trăm năm là hồng hoang trung ít có bình tĩnh năm tháng. Thiên Đình cũng từ kia tràng đại chiến hậu liền vẫn luôn lưu tại Thiên Đình, ít có xuất hiện với hồng hoang.

Hồng hoang đại lực các loại lớn nhỏ thế lực cũng khiếp sợ Thiên Đình, không dám có chút đại động tác, sợ một không cẩn thận liền chọc phải này chỉ đang ở liêm láp miệng vết thương hùng sư.

Tam tộc trung long phượng hai tộc, cũng tại đây tràng đại chiến trung nội tình hao hết. Càng là không dám hiện với nhân trước. Kỳ Lân nhất tộc vẫn luôn vắng chịu điệu thấp tác phong. Đến bây giờ cũng không bao nhiêu người biết này nhất tộc cụ thể tồn tại.

Bất quá tại đây bình tĩnh hạ, lại có một tia không không hài hòa. Kia đó là vì giúp Kỳ Lân nhất tộc mà hiển lộ nhân trước mười hai Tổ Vu.

Này mười hai Tổ Vu tự xưng Vu tộc. Tuy rằng mỗi người thực lực mạnh mẽ dị thường, nhưng lại bởi vì nhân số thừa thớt, mà không như thế nào bị nhân coi trọng. Chỉ là trở thành một ít ẩn sĩ cao nhân thôi. Đối hồng hoang đại thế căn bản sinh ra không được cái gì ảnh hưởng.

Lại không biết, gần nhất những người này dùng cái gì phương pháp sáng tạo một ít “Vu”. Này đó “Vu” cùng mười hai Tổ Vu giống nhau không tu nguyên thần, chỉ luyện thân thể.

Cái này, hồng hoang trung một ít thế lực nhưng ngồi không yên. Cứ việc hiện tại này đó “Vu” nhân số còn thiếu, nhưng cũng miễn cưỡng có thể xưng đắc thượng nhất tộc. Nhược nhậm này phát triển, như đường hổ vi hoạn. Nhưng cũng không dám trắng trợn táo bạo đắc tội Vu tộc. Phải biết này Vu tộc chính là có suốt mười hai vị đại năng tọa trấn.

Một ít quy mô nhỏ thử khiêu khích bắt đầu rồi. Bất quá này vừa động thủ mới phát hiện này đó mới sinh ra “Vu” cũng không phải đèn cạn dầu. Mỗi người thân thể mạnh mẽ, các loại pháp tắc chi lực càng là hạ bút thành văn. Trong đó tự xưng “Đại Vu”, càng là chỉ có có thể so với Thái Ất cảnh giới cao thủ, hơn nữa đồng cấp trung cũng thuộc cao

thủ đứng đầu.

Thời gian liền ở thử trung vượt qua. Đương này đó thế lực nhận thấy được Vu tộc thật lớn tiềm lực muốn đem chi tiêu diệt với này sinh trung khi. Phục hồi tinh thần lại, lúc này mới nhận thấy được này Vu tộc đã ở bất tri bất giác trung lớn mạnh lên.

Chúng thế lực vốn là làm theo ý mình, kia hội đồng tâm hiệp lực cộng đồng đối phó Vu tộc, hơn nữa này Vu tộc thực lực còn không yếu cùng chính mình. Bất đắc dĩ, chỉ có thể từ bỏ này tương tượng pháp, nhậm này phát triển.

Vu tộc cũng dưới tình huống như vậy tiếp tục phát triển. Theo Vu tộc nhân khẩu càng ngày càng nhiều, Vu tộc cũng bắt đầu hướng ra phía ngoài khuếch tán khai đi. Nhưng không có kinh động chung quanh bất luận cái gì thế lực.

Vu tộc người cùng người tu đạo không giống nhau, bọn họ không tu nguyên thần pháp lực, cho nên đối linh khí ý lại không cường. Một ít linh khí thiếu thốn, người tu đạo khinh thường cư trú địa phương. Vu tộc lại không chút nào ghét bỏ, lập tức chiếm lĩnh xuống dưới.

Theo thời gian trôi qua, hồng hoang trên đại lực dần dần nhiều một cái Vu tộc thân ảnh. Này đó tới gần thế lực không biết, liền ở bọn họ an phận ở một góc, co đầu rút cổ tu luyện khi, Vu tộc đã vô thanh vô tức đưa bọn họ vây quanh. Tùy thời đều có thể huy binh tướng chỉ huy diệt.

Nhưng cứ việc Vu tộc đã bắt đầu cường thịnh, nhưng lại một chút không dám có đại động tác. Bọn họ cũng sợ chính mình bị Thiên Đình chú ý thượng. Hiện tại bọn họ còn không phải hậu thế cái kia có thể cùng Thiên Đình chia quân kháng nghị, hoa giới mà trị “Bá” tộc.

## Chương 33 Thiên Đạo tính kế tử tiêu tức khai

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-10-08

Trước không nói hồng hoang đại lục thế cục phong vân biến hóa.

Đông Hải

Lý thân nhiên đứng ở cô đảo thượng, nhìn xa phía chân trời, trong lòng một mảnh phức tạp.

Ở biết Thiên Đình như thế cường đại hậu, hắn còn ở nghi hoặc ở như thế cường thịnh Thiên Đình hạ, Vu tộc là như thế nào quật khởi. Đế Tuấn Thái Nhất thoát nhìn cũng không giống đồ ngọc, bọn họ như thế nào hội mặc kệ một cái thế lực ở mí mắt phía dưới trưởng thành vì một cái có thể uy hiếp chính mình thế lực.

Đãi kia trảng đại chiến hậu, Lý Mạc nhiên minh bạch, đây là Thiên Đạo ở cố ý suy yếu Thiên Đình thực lực. Cũng chỉ là không biết Thiên Đạo là như thế nào làm Đế Tuấn làm ra như thế quyết định.

Hắn lại không biết, đó là Thiên Đạo cố ý mượn Hà Đồ Lạc Thư này một Tiên Thiên Linh Bảo, làm Đế Tuấn nhìn đến một ít mảnh nhỏ dường như tương lai. Bắn vào vì để giả đa nghi tâm tính dẫn phát một trận chiến này tranh.

“Lịch sử quán tính thật đúng là đáng sợ” Lý Mạc nhiên cũng không thể không cảm thán một câu.

Nhìn nhìn phương xa lại có mấy cái Long tộc tiến đến. Không kiên nhẫn vẫy vẫy tay, một lần nữa đem tiểu đảo dấu đi.

Tự đại chiến hậu, này Long tộc liền bắt đầu nơi nơi tìm kiếm Đại La Kim Tiên tiến đến Thủy Tinh Cung làm khách, cũng ưng thuận vô số hứa hẹn, dâng lên kinh người tài bảo. Để vọng này đó cường giả có thể gia nhập Long Cung.

Bất quá này đó “Cực nhỏ tiểu lợi” tự nhiên đã động không được Lý Mạc nhiên. Cho dù hắn đang nghe vẫn những cái đó tài bảo hậu âm thầm nuốt vào vô số nước miếng. Những người này đã tới tìm hắn mấy lần, mỗi một lần điều kiện đều càng thêm thâm hậu. Vì chính mình mạng nhỏ suy xét, đơn giản tới cái “Mất không thấy, tâm vì tịnh”.

.....

Thời gian từ từ, vạn tái thời gian một cái chớp mắt tức quá.

Thần nhiên cư nội, Lý Mạc nhiên đã là thứ chín thứ bẽ quan đánh sâu vào Đại La Kim Tiên trung kỳ. Mỗi một lần thời gian cũng càng thêm kéo dài. Vừa mới bắt đầu bởi vì xuyên qua nguyên nhân không thói quen động một chút mấy năm bẽ quan, mỗi một lần trầm hạ tâm thần, cũng bất quá Bán Nguyệt thời gian liền tự động thức tỉnh. Đến bây giờ đã bẽ quan ngàn năm có thừa. Tuy rằng vẫn là chưa đột phá, nhưng trên người hơi thở lại càng thêm nồng đậm.

Liền ở hắn lại một lần ném thử đột phá cảnh giới hàng rào thất bại khi, một thanh âm ở bên tai vô thần nhớ tới, cứ việc hắn đã đóng cửa ngũ thức, nhưng cũng không chút nào ảnh hưởng này thanh âm truyền tiến ý thức trung “Ngô nãi Hồng Quân, với ngàn năm hậu ở Tử Tiêu Cung bắt đầu bài giảng đại đạo”.

Khẽ nhú mày, xem ra này Hồng Quân tu vi càng thêm thâm hậu. Chính mình tốt xấu cũng là Đại La Kim Tiên, cư nhiên có thể vô thanh vô tức chỉ gian đem tin tức truyền vào chính mình ý thức bên trong. Chẳng lẽ thật là Thánh Nhân dưới, toàn vì con kiến.

Nghĩ đến đây, tự giễu cười. Chính mình hiện tại cũng bất quá con kiến chỉ tư, còn ở mưu toan nghiền ngẫm kia chí tôn Thánh Nhân cảnh giới. Chính mình vẫn là hiện thực điệu thấp điểm hảo.

Hắn lại không biết, ở lần đầu tiên giảng đạo là lúc, hắn dùng mưu lợi phương pháp tiến vào Tử Tiêu Cung, lại ở Tử Tiêu Cung nội đột phá Đại La. Này đó đủ loại, tuy nói không được đầy đủ, nhưng cũng đại khái đã bị Hồng Quân biết. Thậm chí Hồng Quân còn vì hắn chuyên môn ra một chuyến Tử Tiêu Cung, đi hướng kia hắn xuyên qua khi kia tiểu đảo nơi, vận dụng đại thần thông chỉ lực, câu thông minh minh, ngược dòng thời gian hoàn nguyên quá khứ, thậm chí còn mạnh mẽ suy đoán, vô hình trung làm cho lần thứ hai giảng đạo thời

gian chậm lại.

Từ nơi này cũng có thể nhìn ra Hồng Quân mảnh liệt khổng chế dục, nhược hấn hợp đạo lúc sau, thật có thể cam nguyện khuất cư với Thiên Đạo dưới sao?

Không đề cập tới Lý thần nhiên hiện tại đã điều tâm tính, liền nói trong hồng hoang những cái đó đứng đầu Đại La Kim Tiên đang nghe đến tin tức này hậu, lại là hưng phấn dị thường. Bọn họ bị nhốt ở Đại La Kim Tiên này một cảnh giới đã thật lâu, nhưng đều bởi vì giới hạn trong không người chỉ đạo giáo thụ, do đó vô pháp đột phá.

Loại này hưng phấn thậm chí hoàn toàn ngăn chặn cái loại này đối Hồng Quân sợ hãi. Có thể nghĩ, lần này giảng đạo, tất có rất nhiều nhân đột phá, dẫn dắt hồng hoang càng thêm hưng thịnh.

Lịch sử tiến trình bắt đầu có một chút lệch lạc. Xuyên qua con bướm cánh cũng bắt đầu kích động lên.

Nhưng cũng không phải sở hữu đại năng đều nghe được này tin tức. Trong hồng hoang liền có mười hai nhân ngoại trừ. Bọn họ đó là Vu tộc mười hai Tổ Vu. Vu tộc tu luyện cùng người tu đạo bất đồng.

Người tu đạo chịu đựng pháp lực, nguyên thần tham đạo. Đối đạo lý giải bài ở đệ nhất vị, mỗi một cái cảnh giới đột phá đó là đối đạo hiểu được gia tăng. Pháp lực bất quá này ngăn địch tự bảo vệ mình thủ đoạn thôi, cho dù là am hiểu sâu pháp tắc chi lực, cũng chỉ bất quá là pháp lực thăng cấp bản thôi. Đối pháp tắc gia tăng hiểu biết cũng chỉ bất quá là tranh đấu trung nhiều một ít ưu thế cùng trầm lại tam thi càng thêm cường hãn thôi.

Vu tộc tắc bất đồng, bọn họ không có nguyên thần, chỉ có thể rèn luyện thân thể, tìm hiểu pháp tắc. Cuối cùng đem thân thể luyện được vô cùng mạnh mẽ lại cùng tự thân pháp tắc tương dung. Luyện đến cuối cùng, thân cùng thể giới này ba ngàn pháp tắc chi nhất tương dung. Tại đây phiên thiên địa nội làm được như Thánh Nhân giống nhau bất tử bất diệt.

.....

Thời gian trôi mau, đảo mắt đó là Hồng Quân bắt đầu bài giảng sắp tới. Lại là không thể lại ở trên đảo ngậy người. Lý mặc nhiên đứng dậy, tùy tay đem ba mươi sáu mặt lá cờ bố ở chung quanh đảo thượng. Thân hình nhoáng lên, liền biến mất không thấy.

Này đó là cờ bất quá là mấy năm nay bế quan nhàn hạ rất nhiều sở luyện, trong đó có một ít tân hiểu được. Dem này bày ra, lại là có thể tăng mạnh một ít phòng ngự. Giống như đi phía trước hơn nữa một phen khóa, không hơn.

Vừa mới bay lên tầng thứ nhất thiên Lý Mặc nhiên, liền thấy vô số quang mang từ hồng hoang trung đột ngột từ mặt đất mọc lên. Mỗi một đạo quang mang trung đều là một vị Đại La Kim Tiên. Không phải Lý Mặc nhiên tốc độ mau, hơn nữa này đó Đại La Kim Tiên không giống Lý Mặc nhiên như vậy người cô đơn một cái. Bọn họ mỗi cái đều có chính mình tương ứng thể lực, lần này nghe đạo ngàn năm, lại là có một chút sự tình muốn an bài đi xuống.

Liên tính là một ít nhân tân cao nhân cũng muốn hô bằng gọi hữu cùng đi từ tiêu. Này cũng làm cho vừa mới Lý Mặc nhiên đầu tàu gương mẫu tình huống. Đương nhiên cũng có so với hấn nhanh hơn. Kia đó là kia Từ Tiêu Cung trước mấy bài nhân. Bất quá bọn họ cũng không thể cùng này đó giống nhau Đại La Kim Tiên so sánh với.

Đi ngang qua Thiên Đình khi, chỉ thấy Thiên Đình môn hộ nhắm chặt. Thiên Đình ngoại vô số trận pháp bao phủ, trên không càng là 365 viên viên cở Tinh Thần, tinh lực trút xuống. Càng có tám vạn bốn ngàn tinh đầu tương thôn, thoát nhìn rất là huy hoàng đại khí, khí thế bàng bạc.

Thiên Đình ở giữa phía trên càng là chiếm cứ một cái vạn trượng lớn nhỏ khí vận kim long, long thân thượng điểm điểm công đức biến thành huyền hoàng hơi thở điểm xuyên trong đó. Long đầu thượng hai thân ảnh mơ hồ có thể thấy được.

Như thế Thiên Đình lại cũng tránh không khỏi lượng kiếp đầu đá. Trong lòng khe khẽ thở dài. Không hề ở lâu, tiếp tục bay đi hỗn độn.

Lần này thượng Từ Tiêu Cung có thể so lần trước nhẹ nhàng nhiều. Bất quá cứ việc như vậy, cũng là ở tiểu hỗn độn trung vòng đi vòng lại mấy vòng mới tìm được Từ Tiêu Cung nơi.

Vào Từ Tiêu Cung mới phát hiện trước hai bài nhân kẻ hết đến đông đủ. Bất quá lẫn nhau gian cũng vô dụng nói chuyện với nhau, một đám đều là nhắm mắt dưỡng thần, cũng không biết ở tu luyện vẫn là ở như đi vào cõi thần tiên thiên ngoại. Một ít muốn tiến lên chào hỏi nhân, thấy bọn họ như vậy, cũng đã tắt bất chuyện chi tâm, tìm đây đất, nhắm mắt đã tọa.

Tùy ý tìm một góc, bình ổn chính mình trong cơ thể có chút hỗn loạn pháp lực. Hấn lại không biết, liền ở hấn bước vào Từ Tiêu Cung khi liền có một đạo ánh mắt dừng ở này trên người.

Mục lục

Cầu...cầu ...cây ...cầu ....đậu

## Chương 34 lần thứ hai giảng đạo Hồng Quân mưu tư

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-10-09

Mấy cái canh giờ hậu, Lý Mạc nhiên từ trong nhập định tỉnh lại. Nhìn vừa mới còn thừa thớt Tử Tiêu Cung, hiện tại cũng đã ngồi đến không sai biệt lắm. Bất quá nhìn này đó ra trước hai bài những cái đó đứng đầu đại năng, còn lại đại bộ phận đều là sinh gương mặt. Không khỏi thồn thức lên, làm nhân không thể không cảm khái một phen cảnh còn người mất.

Lần trước Hậu Thổ cũng không có đến, nghĩ đến lại là bởi vì lần trước bất lực trở về đi. Lý Mạc nhiên âm thầm phỏng đoán đến.

Đợi cho mọi người ngồi tất. Hồng Quân lúc này mới xuất hiện, không có dư thừa nói, mở miệng liền trực tiếp tuyên truyền giảng giải đạo pháp.

“Phu bày trà về đan giả, thiên có Thất Tinh, vận oát bốn mùa, nhân có thất khiếu, duy nghe coi vấn. Mắt quan sắc giả, coi chỉ không thấy, tai nghe thanh giả, nghe chỉ không nghe thấy, mũi không nghe thấy hương, khẩu chịu vô vị, thật bảy phần cũng một.”

“Nội khí vì dương, ngoại khí vì âm. Âm dương lên xuống, động tĩnh tự nhiên, phi thần sở làm, nãi thiên địa hướng cùng chi khí, thường ở khảm ly chi gian, kéo dài ngày đêm, tức tức vô cùng. Đây là Bát Quái còn nguyên về chỉ đạo cũng.”

“Duyên hồng giả, nhân chi hồn phách cũng. Hồn phách giả, nhân chi thần khí cũng. Thần giả hảo tĩnh, khí giả hiếu động. Động tĩnh thường ở, khảm ly chi gian. Động tĩnh chi quyết: Thượng mười lăm nhật, nhật hồn thủ phách. Hạ mười lăm nhật, nhật phách thủ hồn. Nhất thời chi dùng, nhưng đoạt một năm chi tạo hóa cũng.”

.....

Đại đạo chi âm huyền ảo phi thường, lệnh nhân không cảm tâm thần hướng chi. Phân thân cũng như trước thử thần thức buông xuống với bản tôn trên người cộng đồng nghe giảng.

Lần này giảng đạo không giống lần đó như vậy thiên hoa bay loạn, địa dũng kim liên, có rất nhiều dị tượng. Càng nhiều một ít trở lại nguyên trạng, đại đạo đến giản chi ý. Tại đây đại đạo chi âm hạ, này ba ngàn đại năng toàn lòng có sở cảm. Không tự giác lâm vào trong đó, không thể tự kiềm chế. Đối đạo hiểu được cũng “Cọ cọ” hướng về phía trước gia tăng.

Hơn nữa này đạo âm trung phẳng phát có một loại mê hoặc chi lực. Theo thời gian trôi qua, lệnh nghe được người, toàn không tự hiểu là tùy theo hiển lộ ra một ít dị tượng.

Hàng phía trước đệ nhất nhân Thái Thượng Lão Tử. Chỉ thấy này đỉnh hiện khánh vân, khánh vân diễn biến thành nhất thế giới. Thế giới này có một người khổng lồ đang ở hành kia khai thiên tích địa cử chi. Người khổng lồ nhân lực giềng cổ không gọn sóng, càng không một tí cảm xúc dao động. Khai thiên hoàn thành, thanh khí bay lên, trọc khí giảm xuống. Toàn bộ thế giới chỉ có này hắc bạch hai sắc tồn tại.

Theo sau Nguyên Thủy Thiên Tôn, như trước giả giống nhau, bất quá lúc này lại là kia người khổng lồ căng thiên cử chi, theo sau thân hóa vạn vật. Phân chia đất rẽ sang hèn, ba bảy loại. Chúng sinh ở trong đó theo khuôn phép cũ, tôn ti có tự.

Thông Thiên giáo chủ thế giới bên trong, lại là người khổng lồ múa may phù đầu, hoặc phê hoặc chém, hoặc trầm hoặc liêu. Toàn dọc theo một loại kỳ diệu quy tắc. Người khổng lồ trong mắt càng là một loại điên cuồng, bất khuất, kiệt ngạo. Dưới chân càng là xuất hiện vô số bảo kiếm, theo phù đầu múa may “Tranh tranh” rung động. Kiếm ý xông thẳng vân tiêu.

Nữ Oa thế giới, vô số sinh linh từ không đến có. Một viên viên hạt giống bắt đầu xuất hiện, nảy sinh, mọc rễ, trưởng thành.

Tiếp Dẫn thế giới, bao dung sở hữu, sinh linh ở trong đó thân chết tan biến. Trần ngập một trận tịch diệt hơi thở.

Chuẩn Đề thế giới, một tòa đại phạt cao cư này thượng, khẩu tụng vô số phạt kinh. Vô số người quỳ bái, dâng hương dập đầu.

Còn có Đế Tuấn Thái Nhất hóa thành một hùng vĩ Thiên Đỉnh hiệu lệnh thiên hạ. Phục Hy thế giới Càn, Khôn, chấn, tốn, khảm, ly, cấn, đoái suy diễn Bát Quái. Côn Bằng giới khi hoá làm cá khi thì vì điều. Trần Nguyên Tử thế giới một đại thụ căng thiên, trên cây ba mươi vị bà tuổi hài đồng ở đạo âm trung “Ha ha” cười to. Hồng Vân hóa thành một tự tại đám mây, thiên thượng địa hạ không chỗ nào không vào.

Nhiều như vậy dị tượng lẫn nhau tranh nhau phát sáng, ai cũng không nhường ai.



Trừ bỏ này đó đúng đầu đại năng ngoại, còn lại Đại La Kim Tiên cũng đều có dị tượng biểu hiện, nhưng cùng phía trước mấy giả so sánh với giống như ánh sáng đom đóm ánh sáng. Cũng có chút bất phẩm giả hóa thành hồng hoang dị thú, hoặc Thôn Thiên hoặc phun sương mù. Lại cũng có chút xuất sắc chỗ.

Tại đây mọi người cũng có một người dị tượng chút nào vô lễ phía trước mấy người, này đó là ngay từ đầu liền rất điệu thấp Minh Hà. Chỉ thấy hần trong thế giới một mảnh màu đỏ, sát khí tận trời. Vô số hồn phách ở trong đó không tiếng động hò hét, lẫn nhau cắn xé Thôn Phệ.

Nhìn này ba ngàn dị tượng, Hồng Quân trong mắt lộ ra một tia vừa lòng. Giảng đạo chỉ âm không giảm, Hồng Quân trong mắt lại đã xảy ra biến hóa, chỉ thấy hần hai mắt hóa thành lưu ly giống nhau, ảnh ngược ra toàn bộ Tử Tiêu Cung chi cảnh, duy nhất không cùng chính là lại là bên trong người toàn bộ đối làm Hồng Quân bản nhân.

Mọi người sở tu công pháp hoàn toàn bạo \* lộ ở Hồng Quân trước mắt, ngay cả Tam Thanh đoạt được khai thiên ấn ký cũng toàn bộ triển lộ không bỏ sót. Hồng Quân không chỉ có toàn bộ bắt chước ra tới, càng là đối một ít cấp thấp pháp quyết bắt đầu suy đoán hoàn thiện.

Suy tính này đó dị tượng, “Dì?” Kinh ngạc cơ hồ đánh gãy toàn bộ giảng đạo. Bình phục một chút, tiếp tục giảng đạo. Trong lòng lại là nổi lên sóng gió động trời. Như thế nào hội chỉ có hai ngàn 999

trung dị tượng.

Trên thế giới không có hai mảnh hoàn toàn tương đồng lá cây, càng là không có hai mảnh hoàn toàn tương đồng nhân. Này Tử Tiêu Cung nội có ba ngàn Đại La, hần là có ba ngàn dị tượng mới đúng, như thế nào hội thiếu một đạo.

Kinh nghi hướng phía dưới nhìn lại, “Như thế nào lại là hần” lại là Hồng Quân nhìn về phía Lý Mạc nhiên.

Sớm tại đạo thứ nhất dị tượng dâng lên khi, phân thân liền đã thức tỉnh. Một bên đầu vào đây ký lục hạ Hồng Quân sở giảng chi đạo. Một bên nghi hoặc hướng bốn phía nhìn lại. Chờ nhìn đến mọi người sở hiện dị tượng khi, liền đã đoán được Hồng Quân mục đích nơi. Khóa trụ bản tôn mười vạn tám ngàn lỗ chân lông, không cho hơi thở hiển lộ nửa phần. Tùy ý đưa tới một thủy kính chi thuật, trực tiếp copy dán tới một cái nơi xa dị tượng.

Hần biết này cử không thể gạt được Hồng Quân, nhưng cũng không thể làm chính mình có vẻ như thế đặc thù. Hần cũng không sợ Hồng Quân trở mặt, cùng lắm thì trực tiếp xa độn trung hỗn độn nội, che dấu xuống dưới, đợi cho hần hợp đạo lúc sau, lại đến hồng hoang.

Phân thân mấy năm nay vẫn luôn ở dương thương, nhưng tu vi cũng không có rơi xuống nửa phần.

Sớm đã là Đại La Kim Tiên đại viên mãn chi cảnh, thậm chí đem toàn bộ Đại La phía trước cảnh giới trùng tu mấy lần, pháp lực rắn chắc vô cùng. Càng là tìm hiểu vô số pháp chế, am hiểu sâu pháp tắc chi đạo có thể so với Tổ Vu. Hơn nữa một thân pháp lực hoàn toàn từ hỗn độn linh khí cấu thành.

Có thể so với giống nhau Chuẩn Thánh.

Thân thể trung Thiên Đạo ấn ký thêm thành, so với Tổ Vu chi thân tới đều còn càng tốt hơn. Đông đảo nhân tổ thêm lên, dẫn dắt bản tôn đi trước trung hỗn độn trung cũng không phải cái gì việc khó.

Cảm nhận được phân thân tu vi biến hóa, bản tôn trong lòng cũng càng thêm có nắm chắc. Có lẽ chính mình có thể tại đây trong hồng hoang làm chút cái gì, Lý Mạc nhiên âm thầm nghĩ đến.

Nhìn đến Hồng Quân không có còn lại động tác, bản tôn cũng thư khẩu khí. Hần nhưng không muốn cùng này trong hồng hoang chung cực boss đối thượng. Ít nhất hiện tại không được.

Từ Tiêu Cung nội giảng đạo tiếp tục, lại không biết hạ giới trong hồng hoang có đại sự xảy ra.

.....

Mười hai Tổ Vu ở trong hồng hoang sở hữu Đại La Kim Tiên thượng Tử Tiêu Cung hậu, liền đã lôi đình chi thế xuất bình hồng hoang. Vu tộc người mỗi người kiêu dũng thiện chiến, lấy một đương trăm. Này đó đã không có đại năng tọa trấn thế lực sao có thể để đắc thượng này đó hồ lang chi sự.

Vu tộc không thể so Yêu tộc. Bọn họ cũng sẽ không tiếp nhận đầu hàng gì đó.

Mười hai Tổ Vu cũng biết chính mình không đủ, kia đó là nhân khẩu thừa thớt, xuất thân suất thấp hèn. Cho nên bọn họ đều là một giết đến để, không phải tộc ta, tất có dị tâm.

# Chương 35 Vu tộc phạt thiên Chuẩn Thánh ra

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-10-10

Vu tộc người giết được hưng phấn liên tục, Tổ Vu nhóm cũng mỗi người đều giết đỏ cả mắt rồi. Lại có một người ngoại lệ. Kia đó là Hậu Thổ Tổ Vu, nàng vì Vu tộc mà từ bỏ đi Từ Tiêu Cung nghe giảng. Nhưng nhìn đến hiện tại cảnh tượng, cứ việc đây là vì Vu tộc, nàng cũng nhin không được khuyên nhủ còn lại Tổ Vu thiếu làm chút sát nghiệp. Chính là lại có ai nghe được tiến.

Ở còn lại Tổ Vu trong mắt. Đây toàn bộ hồng hoang đều thuộc Phụ Thần Bàn Cổ biến thành, hẳn là toàn bộ quy về bọn họ này đó trực hệ hậu duệ.

Thấy khuyên nhủ không có kết quả, Hậu Thổ cũng chỉ hội một người chạy về Bàn Cổ trong điện bế quan.

Ngàn năm hậu, Vu tộc đã là thay thế Thiên Đình ở hồng hoang đại lục quyền thống trị. Vu tộc dấu chân cũng trải rộng toàn bộ hồng hoang. Lúc này chúng Tổ Vu từ từng người chiến trường trở về, trên người nồng đậm sát khí càng là đậm thùng trời cao, xa xa nhìn lại liền như dùng máu tươi đúc thành Thông Thiên cự trụ.

Mười một căn cự trụ tụ tập ở bên nhau càng là dẫn tới vạn dặm trong vòng, cuồng phong gào thét, lôi đình gào thét. Tựa như một bức tận thế chi cảnh. Nhưng phía dưới này đó Vu tộc lại đều hồn nhiên bất giác, thậm chí còn có chút thích thú.

Bàn Cổ trong điện, trống trải dị thường. Chính giữa có một thật lớn huyết trì, huyết trì nội máu tươi quay cuồng không ngừng, nhất tâm dơ bộ dáng cực đá tĩnh nằm trong đó. Nhìn kỹ dưới này trên tảng đá còn có mười hai cái mắt thường vô pháp phân biệt rõ tế không, mỗi cái tế không nội toàn rút ra một cái sợi mỏng.

Dọc theo sợi mỏng vừa thấy, lại thấy sợi mỏng một chỗ khác liên tiếp bốn phía mười hai Tổ Vu tượng đắp. Đây đó tượng đắp cũng không đơn giản, chính là một khối hỗn độn nguyên thạch chế tạo mà thành, mỗi một cái tượng đắp trung toàn ngầm có ý cùng chi đối ứng Tổ Vu một tia tâm đầu tinh huyết. Ở hơn nữa lại lấy Đồ Thiên Thần Sát Trận pháp sắp hàng. Phòng ngự chi lực không phải là nhỏ, càng có thể đưa tới Địa Sát chi khí.

Này tảng đá tựa như có sinh mệnh, mỗi cách một đoạn thời gian liền như trái tim nhảy lên một lần, mỗi lần nhảy lên đều có một giọt máu tươi từ tế không nội truyền ra, thông qua sợi mỏng, truyền lại đến các Tổ Vu tượng đắp thượng nhỏ giọt mà xuống. Nhỏ giọt bên trong hấp thu kia trận pháp đưa tới Địa Sát chi khí. Rơi xuống đất lúc sau, tại địa một lần, một cái Vu tộc người liền sinh ra.

Lúc sau những người này liền từ chuyên môn Tiếp Dẫn người, Tiếp Dẫn đến bên ngoài nơi dừng chân.

Huyết trì phía trước mấy mét xa địa mới có một bàn đá. Đây bàn đá chung quanh đang có mười hai người chính lẫn nhau tranh luận cái gì. Trong đó mười một vị cả người huyết sát chi khí càng là dẫn tới huyết trì nội máu tươi quay cuồng càng thêm mãnh liệt.

Này mười hai nhân đó là Vu tộc chúng Tổ Vu.

“Có lẽ chúng ta hẳn là đi thiên thượng, giã ngày đó đình, diệt kia Yêu tộc” kịch liệt khắc khẩu trong tiếng, từ từ truyền đến này một câu. Lời này vừa nói ra, trong đại điện tức khắc an tĩnh xuống dưới.

Này một chúng Tổ Vu vừa mới đó là ở cho nhau tranh luận lần này xuất binh hồng hoang đại lục chính mình lại tiêu diệt nhiều ít bộ lạc, giết nhiều ít sinh linh. Cho nhau đua đòi, chỉ có mấy cái Tổ Vu hơi bình tĩnh nhìn này hết thấy. Trong đó liền có vừa mới nói lời này Chúc Cửu Âm.

Mọi người tuy rằng hiếu chiến nhưng lại không phải ngu dốt người, Thiên Đình này quái vật khổng lồ sớm đã ở lần trước chinh phạt tam tộc trung hiển lộ ra nó cao chót vót. Chính mình đám người có thể được không?

Có lẽ bọn họ tiềm thức liền lảng tránh vấn đề này, đột nhiên nghe được này ngữ, đều không cảm ngay ngăn cả người.

Phục hồi tinh thần lại, Hậu Thổ cái thứ nhất mở miệng đạo: “Không được, việc này tuyệt đối không được. Chẳng lẽ lần trước các ngươi chưa thấy qua Thiên Đình uy thế sao? Ba đường binh mã, trong đó một đường đều không phải tộc của ta có thể chống lại. Hiện tại tộc của ta được hồng hoang đại lục, sớm đã cũng đủ tộc của ta sinh tồn. Hà tất tái tạo những cái đó không cần thiết giết chóc, thậm chí còn đem tộc của ta đẩy thượng nguy hiểm bên cạnh”. Trong giọng nói tản hiện nóng.

Bất quá nàng lời nói cũng không có đánh vỡ trầm mặc.

Hồi lâu lúc sau, Tổ Vu đứng đầu Đế Giang phun ra một ngụm trọc khí, đánh vỡ trầm mặc đạo: “Ta cảm thấy, việc này được không”. Xua tay ngăn cản muốn mở miệng khuyên bảo Hậu Thổ, “Nghe ta đem nói cho hết lời”.

“Yêu tộc thế đại, toàn thịnh thời kỳ chính là mười Vu tộc cũng không phải này đối thủ. Nhưng lần đó chiến tranh lại là bị thương nặng Yêu tộc, làm cho Thiên Đình thực lực đại không bằng trước. Đại La Kim Tiên cao thủ càng là tồn lạc hơn phân nửa, hơn nữa hiện tại Hồng Quân bắt đầu bài giảng, Đại La

phía trên càng là toàn bộ đi trước Từ Tiêu Cung. Thiên Đình hư không, lần này lại là một cái rất tốt cơ hội”.

“Chính là, kia tràng đại chiến đã qua đi vạn năm hơn”, “Bất quá vạn năm thời gian thay đổi không được cái gì, Đại La chi cảnh không phải như vậy hảo thành”. Chúc Cửu Âm đánh gãy Hậu Thổ nói.

“Hơn nữa, một không trung không có hai mặt trời. Hiện giờ tộc của ta bá chiếm toàn bộ hồng hoang, nhược là Đế Tuấn bọn họ từ Từ Tiêu Cung trở về, có thể buông tha chúng ta sao? Cùng với ngồi chờ chết, không bằng chủ động công kích. Chỉ cần chúng ta có thể ở bọn họ trở về phía trước hủy diệt Thiên Đình, như vậy sự thành định cư hậu, liên tính bọn họ trở về cũng không thay đổi được cái gì”.

Nửa ngày hậu, tính tình hòa bạo Chúc Dung mở miệng ứng hòa đạo: “Việc này, Lão Tử làm. Lão Tử đã sớm xem kia giúp điều nhân khó chịu, lần trước nếu không phải đại ca lôi kéo ta, ta đã sớm đi lên tước bọn họ. Lão thủy, ngươi dám không,” khiêu khích nhìn Cộng Công.

“Việc này liên ngươi lão hòa đều dám, Lão Tử còn có cái gì không dám”. Nói xong đáp lễ một ánh mắt. Cứ việc hai người lẫn nhau âm ỉ không ngừng, nhưng từ bọn họ xưng hô thượng vẫn là có thể nhìn ra hấn hai thâm hậu tình nghĩa.

Theo sau, còn lại Tỏ Vu cũng tần đều đồng ý. Ngay cả Hậu Thổ cũng không hề khuyên can, cam chịu việc này.

Quyết định hảo hậu, cũng không ướt át bản thủ, các tộc trở về điểm tề binh mã, chuẩn bị xuất binh Thiên Đình. Đế Giang đi ở cuối cùng, nhìn Hậu Thổ khuyên bảo: “Tiểu muội, vì huynh biết ngươi không mừng chiến tranh, này chiến ngươi liền lưu tại trong tộc, để ngựa bọn đạo chính đi”.

Biết Đế Giang đây là có ý tốt. Nhưng Hậu Thổ vẫn là lắc đầu cự tuyệt đạo: “Đại ca, không cần lo lắng tiểu muội, lần này đại chiến liên quan đến tộc của ta hưng thịnh. Ta lại là nhất định phải đi” trong ánh mắt một mảnh kiên quyết.

Nhìn Hậu Thổ như thế, Đế Giang cũng không hề miễn cưỡng, đưa tới mấy cái Đại Vu, tọa trấn trong tộc.

Một canh giờ sau, binh mã đến đông đủ. Chúng Tỏ Vu dẫn dắt hạ, bay về phía Thiên Đình.

.....

Từ Tiêu Cung nội

Giảng đạo chi âm đình chỉ. Chúng đại năng sở hiện dị tượng biến mất.

Lần này nghe giảng ra tới Hồng Quân đoạt được rất nhiều ở ngoài, liền thuộc phân thân. Ở phát hiện Hồng Quân không có ngăn cản hấn hậu, liền buông ra thần niệm, đem mọi người dị tượng một cái không rơi toàn ghi tạc trong lòng.

“Ca ca” lại là thủ tọa phía trên Thái Thượng Lão Tử đỉnh đầu khánh vân, khánh vân phía trên tam hoa chìm nổi, này thanh âm đó là trong đó một đóa hoa sen hoàn toàn nở rộ, chỉ thấy này nội ngồi xếp bằng một người, bộ mặt cùng với có chín phần tương tự, bất quá hơi thở lại hiền lành rất nhiều.

Này đó là là Thái Thượng kết hợp trong cơ thể di lưu khai thiên công đức sở trăm thiện thi. Chỉ là hiện giờ thiện thi còn kém một tế luyện hoàn toàn Tiên Thiên chỉ bảo dùng để hóa hình mà ra, cho nên chỉ có thể còn ngốc tại khánh vân đài sen phía trên.

Thái Thượng đột phá giống như tín hiệu, tùy theo nguyên thủy, Thông Thiên, Nữ Oa, Tiếp Dẫn đám người toàn liên tiếp đột phá. Bất quá từng người thiện thi nhưng không khôi tương đồng. Còn lại nhị thanh cũng có khai thiên công đức tương trợ,

Đế Tuấn Thái Nhất có lập Thiên Đình công đức bàng thân, Yêu Sư Côn Bằng cũng có một phần giảng đạo công đức nơi tay, sở trăm thiện thi rõ ràng có thể thấy được.

Còn lại mọi người lại là hoặc nhân không có công đức cũng hoặc công đức không đủ, còn không thể hoàn toàn trăm lại thiện thi.

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

## Chương 36 lại văn “Đạo hữu xin dừng bước”

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-10-11

Trước mấy bài mọi người liên tiếp đột phá hậu, hơi thở bạo trưởng mở ra. Trần ngập toàn bộ Từ Tiêu Cung, ép tới hậu phương những cái đó tầm thường Đại La khí huyết quay cuồng không ngừng. Cảm nhận được này đó đột như mà đến áp lực, này đó Đại La còn chưa kịp cùng cố chính mình mới vừa tăng lên pháp lực cảnh giới, liền không thể không ngưng thần tụ khí tới chống cự này đó áp lực.

Tại đây trong đó cũng có ngoại lệ, trong đó một người đó là cho tới nay điều thấp phi thường Minh Hà.

Lý Mạc nhiên cũng mượn dùng phân thân thần hồn một tia lực lượng miễn cưỡng chống cự này này đó áp lực.

Nhìn phía dưới tình huống, ngón tay hơi hơi vừa động, liền áp xuống này đó hơi thở. Một lát sau, những cái đó Chuẩn Thánh cũng thích ứng trong cơ thể bạo trưởng pháp lực, thu liễm hơi thở.

Đợi cho mọi người một lần nữa bình định làm tốt, Hồng Quân lúc này mới mở miệng đạo: “Lần này giảng đạo kết thúc, người chờ lui ra đi”. Có lần trước giáo huấn hậu, mọi người cũng không có nhiều làm dừng lại, đứng dậy đã bái thi lễ hậu, liền rời khỏi Từ Tiêu Cung.

Mới ra Từ Tiêu Cung bất quá vài bước Lý Mạc nhiên, đang chuẩn bị hồi đảo nghỉ ngơi chỉnh đốn liền sau khi nghe được phương truyền đến truyền đến một tiếng âm “Đạo hữu xin dừng bước”, như thế nào lại là câu này, tả hữu nhìn nhìn, xác định là ở kêu chính mình.

Sau này nhìn lại, thấy người tới hậu, lại là chân động. Nguyên lai gọi lại hẳn không phải người khác mà đúng là nghỉ ngơi chỉnh đốn như mặt trời ban trưa Thiên Đình chỉ chủ Yêu Hoàng Đế Tuấn.

Lúc này Đế Tuấn vừa mới đột phá, quanh thân khí huyết như hồng, hành tẩu gian thể nhưng có chứa một tia rờn ngấm hồ găm tiếng động, ánh mắt gian một cổ để hoàng chi khí quanh quần. Thật là hảo một bộ mặt hướng.

Đế Tuấn ba lượng chạy bộ đến Lý Mạc nhiên trước mặt, còn không đợi hẳn mở miệng, liền dẫn đầu nói: “Mạo muội gọi lại đạo hữu, thứ nhất là vì cảm tạ đạo hữu lần trước không có trợ giúp Long Vương khó xử ta Thiên Đình, thứ hai là kỷ vọng đạo hữu có thể gia nhập ta Thiên Đình bên trong” vừa nói đồng thời cũng ở đánh giá Lý Mạc nhiên.

Nhìn trước mặt này nhân quanh thân bình đạm không có gì lạ, so với giống nhau Đại La Kim Tiên cũng là không sai biệt mấy. Duy nhất xuất sắc địa phương cũng chỉ là kia trong mắt ngẫu nhiên toát ra một tia xuất trần hơi thở.

Có lẽ bình thường người nhìn đến Lý Mạc Nhiên bề ngoài sau liền sẽ không để bụng. Nhưng Đế Tuấn bất đồng, mặc kệ là Lý mạc nhiên ở mới vừa nghe xong Hồng Quân giảng đạo hậu ngăn ngừa thời gian liền có thể đè nén xuống chính mình hơi thở, không cho này triển lộ mây may. Vẫn là ở Đông Hải kia một lần quả quyết cự tuyệt Long tộc cùng Thiên Đình là địch, theo sau những cái đó tán tu tử thương hơn phân nửa, hẳn lại không việc gì. Cũng hoặc là trong mắt là kia bất đồng hậu thể hơi thở đều không một thuyết mình người này bất phàm.

Nhược là Lý mạc nhiên biết Đế Tuấn ý nghĩ trong lòng chắc chắn cười đến rụng răng. Hẳn sở dĩ có thể ở như thế đoán thời gian nội binh ổn bạo trưởng pháp lực, lại là bởi vì nghe đạo khi, phân thân giúp hẳn phong bế tự thân, không cho hơi thở tiết ra ngoài một phân. Đông Hải khi, chính là bởi vì hẳn đã sớm biết Yêu tộc về sau cường thịnh, tự nhiên không dám cùng chi là địch. Xuất trần hơi thở càng là bởi vì hẳn đến từ hậu thế, linh hồn chỗ sâu trong tự nhiên có một ít khiêu thoát cùng tùy tính.

Ở Đế Tuấn mở miệng khi, Lý Mạc nhiên đã suy đoán đến Đế Tuấn muốn nói chính là cái gì, bất quá ở hẳn nhắc tới lần trước Đông Hải việc khi vẫn là lấp bấp kinh hãi. Quả nhiên hẳn lần trước vẫn là chú ý tới chính mình. Còn tốt hơn thứ không có do dự. May mắn đồng thời cũng đối Đế Tuấn sinh ra một tia sợ hãi. Như thế đại chiến trung còn có thể chú ý tới cách xa nhau vạn dặm xa tình huống. Không hổ là thống lĩnh toàn bộ Yêu tộc Thiên Đế.

Lý mạc nhiên đang nghỉ ngơi tới dùng nói cái gì tới cự tuyệt khi, lại phát hiện thật nói hững hờ Đế Tuấn đột nhiên im bất. Nghi hoặc hướng hẳn nhìn lại, lại thấy hẳn lúc này sắc mặt một trận biến hóa, cuối cùng trở nên âm trầm như nước.

Quanh thân hơi thở không hề giữ lại triển lộ ra tới, tóc không gió tự động, đôi mắt đột cổ. Ngay sau đó liền biến mất ở tại chỗ, chỉ để lại một trận hung lệ chi khí.

Nhìn đến Đế Tuấn này một phen biến hóa, Lý Mạc nhiên có chút sờ không được đầu óc. Vẫn luôn ở một bên chờ Đế Tuấn Thái Nhất, đột nhiên nghĩ tới cái gì, nhắm mắt cảm thụ được cái gì, một lát mở hai mắt, chỉ thấy trong mắt lại có tơ máu dày đặc, hét lớn một tiếng: “Tặc tử, ngươi dám”, đứng dậy hóa thành một đại hỏa cầu nhanh chóng bay về phía Thiên Đình.

Những cái đó gia nhập Thiên Đình Đại La Kim Tiên nhìn như thế cảnh tượng, một đám hai mặt nhìn nhau ngốc đứng ở Từ Tiêu Cung trước. Một lát sau, có chút giật mình hạng người, dẫn đầu bay về phía Thiên Đình. Theo sau còn lại người cũng nghĩ đến cái gì bay về phía Thiên Đình.

Hiện tại liền tính là ngốc tử cũng có thể xem mình bạch, đây là Thiên Đình đã xảy ra chuyện. Một phen bầm đốt ngón tay dưới lại là phát hiện hiện tại Vu tộc đang ở tấn công Thiên Đình. Đối với này đột nhiên xuất hiện Vu tộc, mọi người bên trong đại bộ phận nhân cũng không biết được. Nhưng cũng không khỏi tò mò này Vu tộc lại là thần thánh phương nào dám đi loét Thiên Đình này đầu mãnh thú chòm râu.

Này đó Đại La Kim Tiên hoặc là tò mò hoặc là quan chiến cũng hoặc là tưởng ngồi thu ngư ông đắc lợi, thế nhưng đại bộ phận cũng đi theo đi hướng Thiên Đình. Chỉ có hiểu rõ mấy người không có đi để ý tới Thiên Đình những cái đó sự.

Trong đó liền có Lý Mạc nhiên, hẳn đến từ hậu thế, tự nhiên biết trận này đại chiến nhất định hội vô tật mà chết, hơn nữa hiện tại nhân tộc đều chưa xuất

thế, Hồng Quân cũng sẽ không trở mặt nhìn nhị tộc như thế suy nhược đi xuống. Chính mình có gì tất tiến đến cuốn vào trong đó nhân quả trung

.....

Lại nói một chúng Tổ Vu dẫn dắt chúng vu mệnh mông thượng Thiên Đình, vốn tưởng rằng đã không có Đại La Kim Tiên tọa trấn Thiên Đình bốn hấn là không uổng thời phi chi lực liền có thể bắt lấy. Nào biết đạo thượng Thiên Đình hậu, lại phát hiện toàn bộ Thiên Đình bị một mảnh tinh quang bao phủ.

Thử tập vài cái mới phát hiện này tinh quang liên tiếp viên cổ Tinh Thần, Tinh Thần không hủy, này phòng ngự quang sáng vĩnh ở. Chúc Dung nhất hỏa bạo, chưa từ bỏ ý định dùng hết toàn lực tập hướng quang sáng, lại phát hiện lực lượng của chính mình toàn bộ thạch thành biến rộng. Thu hồi nắm tay, một trận chửi rủa.

Chúng Tổ Vu không thể nề hà đứng ở này phiên quang sáng trước, khổ tư đối sách. Hiện tại làm cho bọn họ thu bình lại là không còn kịp rồi, nếu đã cùng Thiên Đình đối thượng, kia liền chỉ có thể một cái đạo đi đến đen. Hơn nữa chính mình bọn người đánh thượng thiên đình. Thiên Đình có thể nuốt xuống khẩu khí này sao. Chờ Thiên Đình chủ lực lượng đã trở lại, có thể buông tha Vu tộc sao.

Thiên Đình trung lưu lại những cái đó Yêu tộc đang xem đến Vu tộc hùng hổ đi vào Thiên Đình trước, liền biết tới không tốt. An nhân sinh hoạt khiến cho bọn hấn như thế nào cũng không thể tưởng được, hiện tại trong hồng hoang còn có cái kia thế lực dám đến khiêu khích Thiên Đình.

Nhìn đối phương uy thế như thế, đặc biệt là đi đầu mười hai nhân, nhìn đáng vẻ toàn không yếu cùng Thiên Đế. Trong lòng càng là tất đối kháng chi tâm. Chạy nhanh luống cuống tay chân dâng hương cầu nguyện nhị vị Thiên Đế.

Nhưng Đế Tuấn Thái Nhất lúc này đang ở Từ Tiêu Cung nghe giảng, nơi đây thiên cơ không hiện, nhân quả khó tiến. Hai người kia hội thu được tin tức.

Nhìn đến Thiên Đế không có hồi âm hậu, toàn bộ Yêu tộc tức khắc rối loạn đầu trận tuyến, nháo thành một mảnh tui bụi. Chờ nhìn đến chúng vu bị che ở quang sáng trước mới âm thầm một hồi.

Chúng Tổ Vu nôn nóng đứng ở quang sáng trước, mỗi người cau mày. Chúc Dung càng là không kiên nhẫn thường thường tập hướng quang sáng. Còn là không có hiệu quả.

Một nén nhang hậu, Hậu Thổ lúc này mới thử tính nói: “Không bằng, ta chờ cùng nhau sử lực nên ở một chút, lấy vạch trần mặt. Có lẽ có thể phá này phòng ngự”.

Chúng Tổ Vu vẫn đến lời này, ánh mắt sáng lên, tức khắc cảm thấy này phương pháp được không.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://EbookFull.Net).

## Chương 37 Đế Tuấn hồi đình Vu Yêu đánh nhau

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-10-12

Tổ Vu nhóm đứng dậy, cùng nhau dùng lực đánh về phía trước, kích khởi quang sáng tạo nên một mảnh gọn sóng. Mọi người thấy vậy phương pháp hữu dụng, tức khắc dùng hết kinh lực nhanh chóng đánh về phía trước.

Số quyền qua đi, quang sáng rớt cuộc bất kham gánh nặng truyền đến một trận “Ca ca” thanh, chỉ thấy phía trước quang sáng giống như pha lê giống nhau rách nát mờ ra. Sớm đã chờ không kiên nhẫn Chúc Dung dẫn đầu đập bộ đi vào. Theo sau còn lại Tổ Vu cũng theo sát sau đó.

Hậu Thổ về phía sau phân phó chúng vu vài câu hậu, quay đầu vừa định đi vào, lại thấy quang sáng lại khôi phục như lúc ban đầu. Chính mình bất đắc dĩ chỉ phải bên ngoài chờ, trong lòng lại không thể nào lo lắng. Hiện tại Thiên Đình thực lực hư không, kia hội là các ca ca đối thủ.

Còn lại Tổ Vu tiến Thiên Đình hậu liền một trận đánh giết. Như hổ tiến dương quần, nơi đi qua phần còn lại của chân tay đã bị cụt liền địa. Máu tươi đem toàn bộ Thiên Đình đều nhuộm thượng một tầng thâm đỏ. Nhìn này phúc cảnh tượng, Thiên Đình ngoại Hậu Thổ rất là bất đắc dĩ, nhưng lại ngăn cản không được, dứt khoát trực tiếp nhắm hai mắt lại. Nhưng lại bởi vì lo lắng vài vị Tổ Vu, thường thường muốn mở coi trọng một chút.

Mấy ngày này đình người tu vi tối cao giả cũng bất quá là Thái Ất chân tiên cảnh giới, kia hội là này đó có thể so với Đại La Kim Tiên đại viên mãn Tổ

Vu đối thủ. Pháp lực Pháp Bảo một cỗ não ném hướng Tô Vu, chúng Tô Vu không tiêu tan không tránh, nhậm này đánh vào trên người. Nhưng lại không hề phản ứng.

Nhìn đến loại tình huống này, Thiên Đình người lập tức sợ hãi, nào còn có cái gì ngăn địch chí tâm. Một đường chạy trốn như chó nhà có tang, đụng vào làm lợ đình đài lâu vũ, hoa mỹ trang sức vẫn không tự biết.

Tô Vu nhóm nhìn đến như thế cảnh tượng, lập tức vỡ ra miệng rộng “Ha ha” cười ha hả. Thuận tay bắt được một động tác hơi chậm nhân, cử lên đình đầu, trực tiếp sinh xé thành hai nửa, máu tươi vậy đây Tô Vu đình đầu, bộ dáng càng hiện dữ tợn.

Một đường thông suốt xông vào lăng tiêu bảo điện. Nhìn để tọa phía trên chiếm cứ cái kia khí vận kim long. Cộng Công cười nói: “Thiên Đình chính là không phóng khoáng, đem một con rồng đều cấp uy thành xà.” Vẫn đến lời này, còn lại Tô Vu cũng đột nhiên thấy buồn cười.

Khí vận kim long bộ dáng so chỉ lúc trước uể oải không ít. Toàn bộ hình thể co lại đến chỉ còn hiện tại mười trượng tả hữu, chiếm cứ thành một đoàn, lại là cùng xà vô dị. Tô Vu nhóm không biết, Thiên Đình khí vận kim long thành hiện giờ đáng về này lại là bọn họ sở tạo thành. Bọn họ tại hạ giới lung tung tàn sát Yêu tộc người. Làm bọn hắn khắp nơi trốn tránh, ăn bữa hôm lo bữa mai, trôi giạt khắp nơi. Đối Yêu tộc Thiên Đình cầu nguyện vô dụng, tự nhiên đối này cái gọi là Thiên Đình không hề lòng trung thành, khiến Thiên Đình khí vận xói mòn.

“Này con rắn nhỏ không tòi, đưa cho Lão Từ chơi chơi” Chúc Dung cả người là huyết, cười dữ tợn cất bước đi đến kim long trước người hướng kim long chop tới. Cảm nhận được này nghênh diện mà đến không tốt hơi thở. Kim long quanh thân một trận quay cuồng, nhưng lại không hề biện pháp, chỉ có thể tro mắt nhìn trước mắt này chỉ thượng ở đình đây Yêu tộc máu tươi tay hướng chính mình đánh úp lại.

Liên ở Chúc Dung sắp bắt lấy kim long khi, một cái sự vật đánh úp lại, cảm nhận được trong đó ẩn chứa khổng lồ lực lượng, không dám tự đại, chỉ có thể thu hồi tay chống đỡ trước ngực. Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, khoảnh khắc chỉ gian, kia sự vật liên đụng vào trước ngực, một cỗ lực lượng thẳng đến Chúc Dung trong cơ thể, về phía sau bước nhanh đây mấy chục bước đâm bay số căn cột đá mới vừa rồi đỡ xuống cỗ lực lượng này, nhưng vẫn như cũ cảm giác được trong cơ thể Ngũ Tạng Lục Phủ một trận cuộn cuộn. Lại có một ngụm máu bầm này lên yết hầu. Lại bị hắn mạnh mẽ nuốt đi xuống.

Này hết thầy đều phát sinh ở trong chớp nhoáng, mau đến liền còn lại Tô Vu đều không kịp cứu viện. Mọi người bước nhanh đi vào Chúc Dung bên người, chờ nhìn đến Chúc Dung không có gì đại sự lúc này mới ngưng trọng về phía trước nhìn lại.

Lại thấy kia khí vận kim long trước người nhiều một người, xem ra chính là hắn vừa mới trong vòng nhất chiêu đã thương Chúc Dung, hơn nữa trên tay hắn kia quyền sách trạng vật, nghĩ đến đó là tập kích Chúc Dung kia kiện sự vật.

Người tới đó là từ Từ Tiêu Cung tới rồi Đế Tuấn. Cứ việc đã đoán được loại tình huống này phát sinh, nhưng nhìn đến như thế cảnh tượng, vẫn là nhìn không được giận khời trong lòng. Chuẩn Thánh hơi thở càng là không hề giữ lại phát ra mờ ra. Đôi mắt sắp phun ra hỏa tới nhìn chăm chăm trước mắt những người này.

Mọi người không có một người mở đầu, bởi vì đều biết, trước mắt loại tình huống này, nói cái gì đều là dư thừa, duy nhất trạm mới có thể.

Đang xem đến Đế Tuấn sở bộc phát ra tới kia bàng đại khí thế, chúng Tô Vu liền đã biết, Đế Tuấn tu vi đã xa cao hơn bọn họ. Không cần bắt luận cái gì thương lượng, tâm hữu linh tê cùng nhau hướng Đế Tuấn ra tay.

Chính là còn chưa tới Đế Tuấn trước người liền bị một tòa đại chung ngăn trở, sở hữu công kích đánh vào này đồng hồ để bàn thượng trừ bỏ phát ra một trận nặng nề chung vang ngoại, liền không hề thành tựu. Dừng lại bước chân, lại thấy Đế Tuấn bên cạnh, không biết khi nào xuất hiện một khác nam tử. Xem kia nam tử quanh thân khí thế lại là không chút nào nhược cùng Đế Tuấn. Kia ngăn cản trụ mọi người công kích đại chung cũng hóa thành ba tác lớn nhỏ lưu lưu bay trở về người nọ trong tay.

Này nhân đó là theo sát sau đó Đông Hoàng Thái Nhất.

Nhìn Thái Nhất chỉ dựa vào một kiện Pháp Bảo, liền ngăn cản trụ mọi người công kích. Tô Vu nhóm sắc mặt cũng càng thêm khó coi.

Nhìn đến Thái Nhất đã đến, Đế Tuấn cũng ám thở phào nhẹ nhõm. Cứ việc hắn đã tấn chức Chuẩn Thánh, nhưng độc đối mười một Tô Vu cũng có chút ăn không tiêu. Cẩn rằng phùng đối Thái Nhất nói: “Một cái đều đừng buông tha”. Nói xong liền đem trong tay Hà Đồ Lạc Thư ném hướng trong trận.

Đến Hà Đồ Lạc Thư tương trợ, kia bao phủ Thiên Đình chu thiên tinh đấu càng là quang mang đại thịnh, vô số Tinh Thần di động. Tươi xuống vô số Tinh Thần chỉ lực lệnh Thiên Đình bên ngoài kia tầng quang sáng trở nên càng thêm không gì phá nổi.

Đế Tuấn này một động tác giống như một cái tín hiệu. Hai bên đồng thời hướng đối phương giết quá khứ, tức khắc chiến làm một đoàn. Thái Nhất đến Đông Hoàng Chung tương trợ độc đấu bảy tên Tô Vu không rơi hạ phong. Đế Tuấn cùng dư lại bốn gã Tô Vu chiến làm một đoàn hơi chiếm thượng phong.

Vu tộc vốn là là một vì chiến đấu sở sinh chủng tộc, càng đánh càng cường. Trong đó Tô Vu càng là trong đó nhân tài kiệt xuất. Ở cùng hai vị Thiên Đế trong chiến đấu, cứ việc hạ xuống hạ phong, nhưng cả người hung khí không giảm. Càng là hơi mang điên cuồng, lấy thương đối bị thương đầu pháp càng là liên tiếp xuất hiện. Tu vi thể nhưng ở trong chiến đấu có một ít đột phá.

Ở trong chiến đấu hai vị Thiên Đình cũng đối chính mình mới vừa tăng lên cảnh giới dần dần thực lực, công kích cũng càng thêm mạnh mẽ, nhưng nhìn đến chúng Tô Vu ở chiến trường biến hiện cũng một trận sợ hãi. Ở như thế trong chiến đấu, đều còn có thể tiếp tục tiếp tục tăng lên. Như thế chủng tộc tất trừ, nếu không lòng ta khó an.



Nhìn Thiên Đình trung chiến đấu, Hậu Thổ cũng là nồn nóng không thôi. Đứng nhìn hiện tại một chúng Tổ Vu chỉ là hơi hiện hoàn cảnh xấu, cũng không táng mạng chi ưu. Nhưng nàng lại biết hiện tại Tử Tiêu Cung giảng đạo đã xong. Thiên Đình kia đông đảo Đại La Kim Tiên cũng sắp đã trở lại. Thời gian kéo đi xuống chỉ biết đối Tổ Vu có hại vô ích. Chính là trước mắt này phiền quang sáng phòng ngự thái cường.

Liên tại Hậu Thổ đối trước mắt này phiền quang sáng bó tay không biện pháp khi, nàng sở lo lắng sự rốt cuộc đã xảy ra.

Thiên Đình trung, mấy đạo quang mang thoáng hiện. Lại là những cái đó tốc độ khá Đại La Kim Tiên chạy về Thiên Đình. Nhìn trước mắt này phúc cảnh tượng, bọn họ cũng là giận không thể át. Cũng không cần hỏi cái gì, móc ra vũ khí liền tăng mạnh chiến trường, hướng chúng Tổ Vu giết qua đi.

Đến mọi người tương trợ, nhị vị Thiên Đế áp lực suy giảm. Theo sau, càng ngày càng nhiều đánh Đại La Kim Tiên chạy về, gia nhập chiến trường. Tổ Vu nhóm áp lực tức khắc tăng lớn mấy lần, một lát sau, thậm chí Tổ Vu nhóm sôi nổi hiện ra vạn trạng chân thân.

Mục lục

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 38 Tổ Vu nguy cơ Hồng Quân ra tay

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-10-13

Hiện ra chân thân hậu, tuy rằng công kích phòng ngự tăng lớn, nhưng mục tiêu cũng phóng đại rất nhiều. Vô số Pháp Bảo đánh vào trên người, kích khởi một trận hỏa hoa, còn không đợi Tổ Vu có điều động tác, lại có vô số Pháp Bảo đánh úp lại.

Một bát lại một bát Pháp Bảo như sóng biển tầng tầng lớp lớp đem một loại Tổ Vu bao phủ. Dư ba càng là làm cả trận pháp bao phủ Thiên Đình đều chấn động không thôi.

Có thể ở mấy trăm Đại La Kim Tiên trung kiên cảm lâu như vậy, thậm chí còn thường thường phản kích một chút. Nhìn đến nơi này, hoàn toàn bứt ra hậu hai vị Thiên Đế trong lòng cũng không chỉ có dâng lên một trận bội phục chi ý.

Chúng Tổ Vu hiện tại cũng hoàn toàn tuyệt vọng. Tự biết không hề sinh cơ đáng nói bọn họ, thậm chí đều bắt đầu áp súc trong cơ thể pháp tắc chi lực. Chuẩn bị tới cái tập thể tự bạo.

Hồi lâu không thấy Tổ Vu có điều động tác Đế Tuấn nghi hoặc hướng bọn họ nhìn lại, nhìn bọn họ động tác tức khắc biết được bọn họ tính toán, hét lớn một tiếng: “Không tốt, bọn họ muốn tự bạo”. Nhưng hiện tại đã ngăn cản không kịp. Chỉ có thể trong người trước bổ thương vô số trận pháp. Thái Nhất cũng đem Đông Hoàng Chung một lần nữa tế khởi, che ở hân cùng Đế Tuấn phía trước.

Còn lại Đại La Kim Tiên nghe được lời này hậu, cũng thu hồi Pháp Bảo, tề trong người trước, dọn xong phòng ngự tư thái.

C

húng Tổ Vu trong cơ thể lực lượng áp súc tới cực điểm, sắp bùng nổ là lúc. Một cỗ hơi thở từ trên trời thiên trực tiếp nghiền áp mà đến. Trực tiếp áp đảo mọi người bậc bô trên mặt đất. Tại đây cỗ hơi thở hạ mọi người liền một chút lòng phản kháng đều sinh không ra.

Mọi người đều biết này cỗ hơi thở thuộc về người nào phát ra, nhưng trong lòng vẫn là nhịn không được một trận kinh hãi. Chỉ dựa vào hơi thở liền như thế cường đại, vừa mới còn ở bởi vì có điều đột phá mà có điểm tự đắc nhân. Tức khắc thành thật xuống dưới.

Hơi thở càng là bình phục chúng Tổ Vu nội những cái đó tự bạo pháp lực, chữa trị hảo bọn họ thương thế. Đợi cho làm xong này hết thấy hậu, Hồng Quân thanh âm từ trên trời truyền đến: “Vạn năm nội, Vu Yêu không được tranh đấu”.

Giọng nói rơi xuống, kia cỗ lệnh nhân tim đập nhanh hơi thở cũng tùy theo biến mất. Khôi phục tự do Đế Tuấn lập tức hướng Tổ Vu nhóm nhìn lại. Nhưng nào còn có nửa điểm Tổ Vu bóng dáng. Ngay cả Thiên Đình ngoại những cái đó Vu tộc cũng biến mất không thấy.

Này đó Tổ Vu cùng một chúng Vu tộc lại là Hồng Quân ra tay, trực tiếp đưa bọn họ truyền tống trở về Bàn Cổ điện.

Hồng Quân sở dĩ làm như vậy, thứ nhất là đại thế như thế. Hiện giờ thiên định vai chính nhân tộc chưa xuất thế. Còn không phải này hai tộc quyết chiến là lúc. Thứ hai là bởi vì Hồng Quân rút cuộc ở Bàn Cổ sở khai thiên địa chứng đạo thành thánh, vô hình trung thừa hấn một phần tình. Hiện giờ cứ việc hấn đã không còn nữa. Lại là muốn còn cho hấn hậu duệ.

Hồng Quân đều ra tay, Đế Tuấn cũng không dám có điều vi phạm, chỉ có thể ngăn chặn tức giận, chỉ đạo Thiên Đình trùng kiến công tác.

Lần này đại chiến, nói tóm lại lại là Thiên Đình thiết thòi lớn. Đầu tiên là Thiên Đình bị hủy, tám vạn bốn ngàn Thái Ất chân tiên tử thương hơn phân nửa. Đại La Kim Tiên cũng có tử thương xuất hiện. Cứ việc cuối cùng, đem chúng Tổ Vu đánh đến trọng thương, nhưng lại bị Hồng Quân tùy tay cấp y hảo. Hơn nữa đại chiến khi Tổ Vu còn có một ít tu vi đột phá.

Một hồi trò hay xem xong, thấy không có gì chỗ tốt nhưng lấy. Những cái đó giấu ở bốn phía đại năng cũng nhanh chóng bay đi. Bọn họ nhưng không nghĩ hiện tại bị kia Đế Tuấn chộp tới phát tiết lửa giận.

Trở lại Bàn Cổ điện chúng Tổ Vu sắc mặt cũng khó coi. Hiện tại bọn họ hoàn toàn là cùng Yêu tộc đối thượng. Nhưng Yêu tộc bày ra ra tới lực lượng sao có thể là bọn họ có khả năng chống lại được.

Nhìn hiện giờ tình huống, mọi người đều cau mày, tự hỏi ứng đối phương pháp. Một nén nhang hậu, Đế Giang mở miệng đạo: “Hiện tại chỉ còn kia biện pháp”. Tựa hồ đều biết Đế Giang sở chỉ phương pháp chính là cái gì, đồng thời hướng Đế Giang xem ra. Trong ánh mắt tràn ngập khó hiểu cùng lo lắng.

Hậu Thổ vẫn đến lời này hậu, càng là nhảy dựng lên nói: “Không được, tuyệt đối không được, làm như vậy bất quá là chỉ thấy lợi trước mắt, mỗ gà lấy trứng”. Tựa hồ biết Hậu Thổ muốn ngăn cản. Đế Giang cũng không tức giận, từ từ nói: “Nhưng chúng ta bây giờ còn có biện pháp gì. Vạn năm, chúng ta chỉ có vạn năm thời gian.”

“Là nha! Lưu cái chúng ta chỉ còn lại có vạn năm thời gian. Vạn năm lúc sau, Thiên Đình chắc chắn cử tộc tiến đến. Đến lúc đó chúng ta dùng cái gì phương pháp ngăn cản. Chỉ có chặn vạn năm hậu kia tràng nguy cơ, tộc của ta mới có tiếp tục tồn tại đi xuống khả năng.” Chúc Cửu Âm tán đồng đạo.

“Chính là” Hậu Thổ còn muốn nói gì, nhưng nói ra hai chữ hậu, lại như thế nào cũng nói không được nữa. Nhược là Vu tộc đều không tồn tại, kia còn như thế nào hứng thú nói chuyện thịnh nhạ.

Roi vào đường cùng, một loại Tổ Vu lại là đều đồng ý này phương pháp, từng người đi chuẩn bị.

.....

Giảng đạo hậu, Lý Mạc nhiên lại là không có lập tức hồi đảo, mà là đi tới rồi Bất Chu Sơn.

Trong lời đồn, có rất nhiều Tiên Thiên Linh Bảo đều là xuất từ Bất Chu Sơn. Nhìn dáng vẻ Lý Mạc nhiên vẫn là không có hoàn toàn hết hy vọng, muốn đi thử thời vận.

Vừa đến Bất Chu Sơn, Lý Mạc nhiên liền giác vận mệnh chủ định một trận triệu hoán truyền đến. Khi nào người một nhà phẩm trở nên tốt như vậy, nhủ này nghĩ đến, sắc mặt cũng trở nên cổ quái.

Theo cảm giác một đường đi đến. Quẹo vào một khe núi chỗ, cảnh sắc lập tức đại biến. Vừa mới vẫn là thanh sơn cây xanh, tiên hạc tề phi, linh khí bức người. Hiện tại chớp mắt công phu liền biến thành Xích Bích ngàn dặm, linh khí khô kiệt. Này chỗ rẽ chỗ giống như một cái thật lớn bình phong, ngăn cách hai cái không hề tương quan thế giới.

Hướng nhìn lại, như thế nào còn có những người khác? Chỉ thấy phía trước vài dặm chi vị chót vót một tòa tuyết bích. Tuyết bích trước đang có mấy người chính đại lượng cái gì. Chỉ là bởi vì không biết từ nào toát ra tới một chính sương mù dày đặc che đầy tầm mắt, hơn nữa ngăn cách thần thức.

Tò mò về phía trước đi rồi hai bước, tập trung nhìn vào. Cái này lại là thấy rõ phía trước kia mấy người. Lập tức bán ra bước chân cũng treo ở giữa không trung. “Nhưng .... Nhưng này không phải ở hồ ta sao?” Lý Mạc nhiên hiện tại có chút khóc không ra nước mắt. “Dựa, ta liền nói chính mình đầu ra tốt như vậy nhân phẩm, nguyên lai đây là một hố nha”.

Này mấy người không phải người khác, đúng là Từ Tiêu Cung trung hàng phía trước mấy người, Tam Thanh một cái không roi, Nữ Oa Phục Hy cũng nắm tay cùng tồn tại, còn có một cái hồng hoang có tiếng người hiền lành Hồng Vân. Đều là đương thời đỉnh cấp cao thủ.

Nhiều như vậy đại năng tự ở bên nhau kia khẳng định là có trọng bảo xuất thế. Nếu là trước đây Lý Mạc nhiên khẳng định lập tức tung ta tung tăng quá khứ nói chêm chọc cười, rút cuộc cùng là Đại La Kim Tiên, ai cũng không thể ghét bỏ ai đi. Cùng lắm thì các người chiếm đầu to, chính mình chiếm tiểu đầu hảo.

Nhưng hiện tại bất đồng, những người này đều Đại La thành tựu Chuẩn Thánh, còn có thể đem hấn này một nho nhỏ lại còn có không hề bối cảnh Đại La Kim Tiên để vào mắt sao, nói không chừng trực tiếp tới cái giết người diệt khẩu.

“Ai, này mấy người không đều là đột phá đến Chuẩn Thánh sao, như thế nào không ngoan ngoãn trở lại từng người động phủ bế quan đã tọa, còn muốn ra tới hạt lác lư gì. Hơn nữa này cổ tình còn làm chính mình cấp dụng phải.” Lý Mạc nhiên hồi hận nghĩ đến.

Đang nghĩ ngợi tới nếu không sấn bọn họ không có phát hiện chính mình, trước trốn. Còn không có đợi Lý Mạc nhiên có điều động tác. Bên kia người liền trước tiên nói: “Di, lại tới một vị đạo hữu”. Nguyên lai này mấy người đã vẫn đến tiếng bước chân thấy được Lý Mạc nhiên, hiện tại mở miệng đúng là kia một thân hồng bào, thoạt nhìn rất là vui mừng Hồng Vân.

“Này Hồng Vân quả nhiên là ‘nhiệt tình’ nha”. Lý Mạc nhiên có chút chua xót nghĩ đến.

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoàng Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 39 Bất Chu Sơn bảo hồ lô

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-10-14

Nhìn trước mắt này phúc tinh cánh, chỉ có thể là căng da đầu thượng.

Lập tức bước nhanh đi đến mọi người trước mặt, chấp tay đạo: “Bản đạo Thiên Thuận, gặp qua chư vị đạo huynh.” Đến, lại dùng tới giả danh.

Mọi người biểu hiện không đồng nhất, Thái Thượng đàm mạc chỉ là khẽ gật đầu, tính làm đáp lễ, Thông Thiên ôm quyền đáp lễ Nữ Oa Phục Hy cũng đều mỉm cười gật đầu ý bảo, Hồng Vân càng là đầy mặt tươi cười hướng hân vẫy vẫy tay, ý bảo một chút chính mình bên cạnh không người vị trí. Chỉ có nguyên thủy một người biểu tình cao ngạo hoàn toàn làm lơ Lý thân nhiên này thi lễ, đang xem đến Thông Thiên động tác khi, càng là không chút nào che dấu nhẹ “Hừ” một tiếng. Tương tất ở hân xem ra Thông Thiên làm như vậy, lại là rơi xuống bọn họ Tam Thanh mặt mũi.

Đem mọi người biểu hiện xem ở trong mắt, trong lòng nổi lên một trận buồn khổ. Nhìn Hồng Vân động tác, hơi hiện một ít an ủi. Còn hảo có nhân để ý tới chính mình, tránh cho chính mình xấu hổ. Cường chế chính mình trong lòng khó chịu, đi đến Hồng Vân bên người.

“Hồng hoàng chung quy là một cái lấy thực lực nói chuyện địa phương, nhược là chính mình cũng có Chuẩn Thánh thực lực, bọn họ còn hội như vậy đối ta sao.” Lý Mạc nhiên âm thầm nghĩ đến.

“Bản đạo Hồng Vân, không biết đạo hữu là như thế nào tìm được nơi đây?” Hồng Vân đánh vỡ trầm mặc nói. Hân cũng đều không phải là ngu muội người. Không có ngốc đến vì đem Lý Mạc nhiên dẫn kiến còn lại người. Thực lực bất đồng, chung không phải một cái mặt bằng người trên. Hà tất chính mình đi tự tìm phiền phức.

“Tiểu đạo vừa đến Bất Chu Sơn, liền giác vận mệnh chủ định tựa hồ có thứ gì ở triệu hoán chính mình, theo cảm giác tìm được nơi đây”. Cũng không có gì hảo dấu điểm, Lý Mạc nhiên lời nói chân thật trả lời đạo.

“Nghĩ đến đó là Linh Bảo chọn chủ. Nơi đây địa chỗ hẻo lánh, ngăn cách thần thức. Nhược phi mất thường tìm đến, vô duyên người tất là tìm không được nơi này”. Hồng Vân gật đầu nói. Lời trong lời ngoài lại là điểm ra Lý thân nhiên là một người có duyên.

Lý Mạc nhiên không phải ngốc tử, tự nhiên nghe được ra Hồng Vân lời này ý tứ. Trong lòng âm thầm cảm kích. Nghĩ thầm: “Nhược là khả năng, tương lai người từ kiếp. Chính mình cũng đương cứu một cứu”.

Lời này vừa nói ra, lại là không một người mở miệng tương ứng. Đây cũng ở Lý Mạc nhiên sở liệu bên trong. Rốt cuộc Tiên Thiên Linh Bảo vốn là khó được, ai hội đem như thế trọng bảo nhường cho một tu vi thấp nhân.

Đặc biệt vẫn là vừa mới kết thúc Hồng Quân giảng đạo trung, càng là biết rõ Tiên Thiên Linh Bảo chính là thành tựu Chuẩn Thánh, trăm thi ký thác cần thiết phẩm. Như thế Tiên Thiên Linh Bảo càng hiện quan trọng.

Nhìn đến mọi người phản ứng hậu, Hồng Vân cũng không nói thêm nữa cái gì. Rốt cuộc chính mình có thể giúp đỡ đều đã giúp đỡ, đương đến khỏi hân này “Người tốt” tên tuổi.

Lý Mạc nhiên chán đến chết đứng ở kia, hân biết này Linh Bảo đã không hân gì sự. Đánh giá phía trước tuyệt bích thượng Tiên Thiên Linh Bảo. Lại là một cây đẳng thượng kết ra bảy cái hồ lô, phân biệt trình xích, cam, hoàng, lục, thanh, lam, tử thất sắc. Đây đó hồ lô ở đời sau cũng được hưởng đại danh.

Thái Thượng hồng da hồ lô ở tây du ngũ không ai bì nổi Yêu Vương Tôn Ngộ Không sút đầu mẻ trán, cuối cùng sử trả mới lừa gạt lại đây. Nữ Oa hồ lô lại là lấy tới trang Chiêu Yêu Phiến, ở phong thần khi lộ quá một mặt. Hồng Vân càng là luyện thành cứu cứu tán hồn hồ lô, thành hân một khối chiêu bài. Chỉ là không biết còn lại hồ lô hướng đi như thế nào.

Hơn nữa nghi hoặc chính là về sau Lục Ấp trăm tiên hồ lô là ai cấp. Hậu gia truyền văn chính là Thái Nhất sở đưa. Nhưng hiện tại Thái Nhất đều không ở

này, như thế nào lấy được hồ lô.

Tả hữu quan vọng một chút, cũng không gặp Lục Ấp bóng dáng. Hắn lại là không biết. Nguyên lai ở đời sau, Nữ Oa thành thánh hậu, mình bạch đại thể, biết được Vu Yếu nhị tộc chắc chắn lưỡng bại câu thương dùng để thành tựu nhân tộc. Chính mình thành thánh không dính nhân quả nhưng thật ra không có việc gì, nhưng Phục Hy cùng Yếu tộc liên lụy thái thâm. E sợ cho này ở đại kiếp nạn trung tồn lạc, liền làm hắn cầm bọn họ đoạt được hai cái hồ lô đưa cho Đế Tuấn cùng Thái Nhất.

Bổn ý là dùng để triệt tiêu Phục Hy cùng Thiên Đình nhân quả. Nhưng ai ngờ, Đế Tuấn phản đem một quân, đem Thiên Đình nhất quý trọng Chiêu Yếu Phiến đặt ở trong hồ lô lấy Yếu tộc đại nghĩa danh nghĩa đưa còn cấp Nữ Oa. Thái Nhất cái kia hồ lô cũng bị hắn coi như là Phục Hy hạ lễ đưa cho mới sinh ra Lục Ấp.

Qua nửa ngày, vẫn luôn như đi vào cõi thần tiên thiên ngoại Thái Thượng đột nhiên mở miệng đạo: “Nhìn đáng vẻ, Linh Bảo có bảy. Không bằng ta chờ một người một cái”. Lời này lại là đem Lý Mạc nhiên bao gồm đi vào.

Lời nói vừa ra, nguyên thủy liền bắt đầu chặn lại nói: “Đại huynh, không thể”. Ở hắn nghĩ đến, nơi này liền số bọn họ Tam Thanh nhất cường thế, cuối cùng một cái hồ lô cũng tất hội thuộc về bọn họ Tam Thanh. Hơn nữa đại huynh Thái Thượng cũng có công đức Linh Bảo Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp. Đây hồ lô nói như thế nào cũng nên luận thuộc về hắn. Hiện tại thuộc về hắn Tiên Thiên Linh Bảo lại bị Thái Thượng lấy tới tặng người, hắn có thể nào không vội.

Còn muốn nói gì lại bị Thái Thượng xua tay ngăn lại. Nhìn Thái Thượng không giống nói giỡn, mọi người cũng phục hồi tinh thần lại, tự hỏi một ý thấy.

Một lát sau, Thông Thiên mở miệng đạo: “Đạo hữu có thể tìm được nơi đây, cũng là có duyên. Ta chờ bảy người, Linh Bảo cũng vừa hảo bảy cái. Ý trời như thế”. Nữ Oa Phục Hy nhìn nhau cũng đều gật đầu đồng ý. Hắn hai nhưng thật ra không có gì nhưng suy xét. Nơi này Tam Thanh cường thế, cuối cùng một cái hồ lô cũng không tới phiên chính mình, sao không làm thuận nước giong thuyền.

Hồng Vân càng là mở miệng chúc mừng đạo: “Chúc mừng đạo hữu, mừng đến Linh Bảo”. Lý Mạc nhiên cấp mọi người chấp tay nói: “Như thế, Thiên Thuần đa tạ các vị đạo huynh thành toàn”. Mọi người đều đồng ý, nguyên thủy cũng không hảo lại nói chút cái gì, chỉ phải âm trầm một khuôn mặt, đứng ở chỗ đó.

Một kiện Linh Bảo đều yêu cầu dựa bọn họ như thế “Bổ thí”. Cảm thán đồng thời không khỏi không có một tia cao hứng. Rốt cuộc đây là đi vào hồng hoang đệ nhất kiện Linh Bảo. Có hy vọng hậu, càng là đầy cõi lòng chờ mong nhìn chăm chăm trước mắt này đó hồ lô.

Trong lòng cũng có chút tò mò, như thế nào Thái Thượng hội giúp hắn nói chuyện. Không ngừng là hắn, ở đây những người khác cũng là như thế này tưởng.

Lý Mạc nhiên không biết này hết thấy đều là bởi vì hắn ở Tử Tiêu Cung kia phiên biểu hiện. Lúc ấy hàng phía trước mọi người tất cả đều tán chức Chuẩn Thánh, bùng nổ hơi thở truyền khắp toàn bộ Tử Tiêu Cung, lệnh những cái đó Đại La tiếng lòng rối loạn. Chỉ có hai người, tại đây cổ hơi thở vui mừng không hiểu, chỗ chỉ thần nhiên.

Trong đó Minh Hà tuy rằng làm người điệu thấp, nhưng cùng Thiên Đình vừa đứng hậu, không người dám coi thường hắn. Mà cùng hắn giống nhau biểu hiện Lý Mạc nhiên, tự nhiên là hạ thượng đẳng hảo.

Tử Tiêu Cung phát sinh này hết thấy trừ bỏ đương sự cùng Hồng Quân ngoại, chỉ có Thái Thượng biết được. Lúc ấy mọi người hoặc là ngưng thần chống cự Chuẩn Thánh áp lực, hoặc là tĩnh tâm chải vuốt chính mình bạo trưởng pháp lực. Hơn nữa Tử Tiêu Cung nội có Hồng Quân tọa trấn, không có ngoại tại nguy hiểm, nào còn phân xuất tinh lực chú ý ngoại sự.

Thái Thượng có thể ở như thế dưới tình huống, chú ý đến Lý thần nhiên tình huống, có thể thấy được hắn tu vi chi cao. Đương thuộc Hồng Quân dưới đệ nhất nhân.

Một nén nhang hậu, không thấy bất luận cái gì dị tượng, chỉ thấy phía trước đằng thượng hồ lô lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ trưởng thành mở ra. Giấy lát, liền trường toàn thành thực, quanh thân tản ra một tầng mờ mịt quang mang.

Tựa như ước định hảo giống nhau, Thái Thượng dẫn đầu tiến lên hái, theo sau nguyên thủy, Thông Thiên, Nữ Oa, Phục Hy, Hồng Vân. Đến phiên Lý Mạc nhiên khi, không có gì bất ngờ xảy ra, đó là kia nhỏ nhất cái kia. Mọi người tầm mắt cao mình, kia hội nhìn không ra tới. Đây hồ lô đẳng thượng, chỉ có phía trước sáu cái hồ lô thành thực. Cuối cùng một cái lại nhân linh khí không đủ, chưa thành thực.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoàng Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

# Chương 40 đến Linh Bảo khí vận vương

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-10-15

Nhìn trước mắt này đã khô héo hồ lô đáng, tâm tư vừa động, đem chi thu lên. Mọi người nhìn đến, lại không có nói cái gì đó. Lẫn nhau triệu hoán một tiếng, liền từng người bay đi.

Chỉ để lại Hồng Vân còn tại chỗ. Nhìn đến Lý Mạc nhiên đã thu xong mở miệng đạo: “Đạo hữu, không bằng đi bàn đạo quý phủ ngồi ngồi. Ngươi ta cũng hảo luận đạo một phen”.

“Đa tạ đạo huynh hảo ý, chỉ là tiểu đạo ta thượng có thể tục quán thân, lại là không tiện quý rầy” Lý thần nhiên uyển cự đạo. Văn đến lời này, Hồng Vân cũng không hề miễn cưỡng, đạo thanh bảo trọng hậu, liền bay đi.

Đợi cho mọi người đi xong hậu, Lý Mạc nhiên lúc này mới quan sát kỹ lưỡng trong tay này tử sắc tiểu hồ lô. Bất quá lớn bằng bàn tay, hơn nữa ánh sáng màu âm đạm. Rõ ràng một bộ dinh dưỡng bất lương trạng huống. Hơn nữa căn cơ đã đoãn, một lần nữa tài bồi lại là không có khả năng. Thần thức một quán, hồ lô không gian vô cùng lớn vô cùng, tựa như một cái tiểu vị diện.

Kỳ thật chúng hồ lô trung, uy lực lớn nhất đương thuộc này thứ bảy cái hồ lô, thành thực khí, nội tàng một ngày địa, tự thành pháp tắc, có thể so với Tiên Thiên Chí Bảo. Hiện giờ lại nhân linh khí không đủ, trước thời gian giáng sinh. Không gian sở chứa pháp tắc cũng đều không kịp hoàn toàn thành hình liền đã chết non. Hiện tại này hồ lô nhiều nhất bất quá là một tam lưu Tiên Thiên Linh Bảo. Tác dụng cũng chỉ là đảm đương một cái trọng đại trữ vật không gian thôi, hơn nữa chỉ có thể chút vật chết thôi.

Nghịch thiên chi vật vốn là trưởng thành không dễ. Uy lực thượng không kịp nó mặt khác hồ lô nuôi nấng thành thực khí, liền đã bớt thời giờ phạm vi vạn dặm linh khí địa mạch. Như thế tiếp tục nhậm này thành thực, kia tiêu hao linh khí chi cự càng là vô pháp tưởng tượng. Cho dù không có Lý Mạc nhiên ở, này hồ lô cũng sẽ ở hôm nay bị người khác đoạt được.

Ra khe núi, Lý Mạc nhiên cũng không có lập tức hồi đảo, mà là tiếp tục ở Bất Chu Sơn đi dạo lên. Thật vất vả ra tới một lần, lại là muốn chơi cái tận hứng. Hơn nữa hần tính toán lần này sau khi trở về, trừ bỏ Từ Tiêu Cung giảng đạo ngoại, liền không hề đặt chân hồng hoang đại lục. Vu Yêu nhị tộc đã bắt đầu rầm rộ lên, nhược là còn ở hồng hoang đại lục đang du không tránh được hội cùng này hai tộc phát sinh nhân quả.

Không có ở lượng kiếp trung tự bảo vệ mình năng lực khí, vẫn là tránh một chút cho thỏa đáng.

Lang thang không có mục tiêu ở Bất Chu Sơn đi dạo lên. Có lẽ thật là vận may vào đầu. Lại là lại làm Lý thần nhiên phát hiện mấy cái Tiên Thiên Linh Bảo cùng một công đức Linh Bảo. Như thế thu hoạch lại là làm Lý thần nhiên bất an lên.

Trước kia tại đây Bất Chu Sơn thu nạp mấy lần đều không hề thu hoạch, nhưng hôm nay, chính mình chỉ là tùy tiện đi một chút liền đã đạt được nhiều như vậy Linh Bảo.

Khi nào Tiên Thiên Linh Bảo đều trở nên như thế hạ giá. Nhìn nội thể giới lăng lăng ngốc vài món Linh Bảo, Lý Mạc nhiên cảm giác có điểm không hiện thực. Đại ra về phía trước đi đến, tùy tay đem bên người những cái đó trần quý thiên tài địa bảo một cái không rơi thu quét sạch sẽ.

Như thế đi rồi vài dặm hậu, phía trước tầm nhìn đột nhiên trở nên trống trải lên. Chỉ thấy một Ba Tiêu thụ đứng thẳng ở bên trong. Trên cây bốn thiên cực đại vô cùng là cây theo gió lay động. Thụ chung quanh địa hỏa phong lôi không ngừng, thoáng hiện vô số dị tượng xông thẳng vân tiêu.

Này, này vài miếng lá cây hay là chính là hậu thế Ba Tiêu phiến. Nhìn trước mắt này phúc cảnh tượng càng là cả kinh Lý Mạc nhiên sững sốt nửa ngày. Phục hồi tinh thần lại, trên người đã bị mồ hôi lạnh ướt nhẹp xong rồi. Lập tức đem này Ba Tiêu phiến thu vào nội thể giới, cất bước liền hóa quang bỏ chạy.

Một đường nhanh như điện chớp chạy về tiểu đảo, liền đem trên đảo sở hữu trận pháp mở ra. Ngồi ở đệm hương bồ thượng càng là ở chung quanh bày ra vô số cấm chế, lúc này mới thoáng bình tĩnh trở lại. Tuy rằng như vậy vẫn là ngăn không được người nọ nhìn trộm, nhưng ít nhất có chút tâm lý an ủi.

Ở được đến số thấy Linh Bảo hậu, Lý Mạc nhiên liền liên sát giác không đứng. Người trong nhà biết nhà mình sự, hần vốn là là này phương thiên địa “Không hộ khẩu”, chỉ là mưu lợi được đến này phương thiên địa tán thành thôi. Thiên Đạo không nhằm vào chính mình, liền cũng đã cảm ơn trời đất, làm sao phúc trạch chính mình. Như thế nghĩ đến, lại là có nhân ở tính kế chính mình.

Ở nhìn thấy kia Tiên Thiên linh căn Ba Tiêu thụ khi càng là chứng minh rồi điểm này. Mà ở lập tức trong hồng hoang có thể như thế tính kế chính mình trừ bỏ Từ Tiêu Cung vị kia, Lý Mạc nhiên lại là rốt cuộc nghĩ không ra có những người khác.

Ở biết được chính mình hãm sâu Hồng Quân tính kế khi, Lý Mạc nhiên mới có vẻ như thế luống cuống tay chân.

Tinh tâm bình khí, mấy cái canh giờ hậu, Lý Mạc nhiên lúc này mới điều chỉnh xong. Trong ánh mắt một mảnh bình định chút nào không thấy vừa rồi hoảng loạn. Chỉ là hần lại không nghĩ ra, Hồng Quân vì sao phải như thế tính kế chính mình. Hần đã ở vào hồng hoang đỉnh, chính mình có cái gì là hần nhưng đồ.

Đi? Không đứng, Hồng Quân phía trên thượng có Thiên Đạo. Hay là, Hồng Quân là tướng khống chế Thiên Đạo. Như thế, kia này tâm thật sự không

nhỏ.

Bất quá hậu thế hần cũng chỉ là thân hợp Thiên Đạo, lấy Thiên Đạo là chủ. Như thế nào hiện tại có như thế “Muru nghịch” chỉ tâm. Chẳng lẽ là bởi vì chính mình con bướm cánh.

Như thế bị hần đoán trúng. Kiếp trước trong hồng hoang, Hồng Quân tạo hóa ngọc điệp trợ chứng đạo thành thánh, nhưng nê hà tạo hóa ngọc điệp ở khai thiên khi cùng Bàn Cổ Phủ chạm vào nhau, rách nát mờ ra, Thiên Đạo có thiếu. Hồng Quân không được hoàn toàn, vì vậy này lớn nhất thành tựu cũng chỉ là thân hợp Thiên Đạo, lấy thân bổ đạo.

Hiện giờ Lý Mạc nhiên xuyên qua lại đây, biến số xuất hiện, Hồng Quân cũng tự nhiên sẽ không nhận mệnh từ kiếp trước giống nhau.

Nghĩ tới nghĩ lui, cũng không nghĩ ra Hồng Quân này cử ý gì. Thực lực không đủ, có chút mất thượng đồ vật tiếp xúc không đến, tự nhiên cũng vô pháp phỏng đoán. Đơn giản đặt ở một bên, không thêm nghĩ hần. Thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng, cần gì phải chính mình tại đây lo sợ không đầu.

Lấy ra bản thân đoạt được vài món Linh Bảo. Từ sắc hồ lô, xuyên tim đỉnh, hải thận y, hóa tiên các, Tứ Tượng châu, hoa trong gương, trắng trong nước, cửu thiên nguyên dương thước cùng một gốc cây Tiên Thiên linh căn.

Tức khắc toàn bộ phòng bảo quang bốn phía, linh quang này sinh, giống như tiên cảnh mờ ảo bất phàm. Từng cái xem xét, từ sắc hồ lô không cần nhiều lời, một cái sinh non tam lưu Linh Bảo. Xuyên tim đỉnh vô hình vô ảnh công nhân thân thể, lại là đối chủ tu nguyên thần tu sĩ không gì trọng dụng, miễn cưỡng nhập cái tam lưu Linh Bảo.

Hải thận y, phòng ngự Linh Bảo. Mặc ở trên người ngăn cách thần thức xem xét, cũng nhưng tùy thời sửa dung đôi mạo. Hơn nữa sử dụng khi còn nhưng sinh ra đủ loại ảo giác mê người tâm trí. Lực phòng ngự cũng là bất phàm. Bởi vì tác dụng thiên môn, đảo cũng coi như thượng một cái nhị lưu Linh Bảo.

Hóa tiên các, nhưng thu nạp nhưng công kích. Công kích khi, hóa thành ngàn khoảnh gác mái công kích địch nhân, tác dụng lại là cùng phiên thiên án không sai biệt lắm, nhưng lại có thể thu nạp vật, lại còn có nhưng mượn sở thu người pháp lực tăng cường này công kích uy lực. Cũng coi như làm một vài lưu Linh Bảo.

Tứ Tượng châu, nhưng hóa thành Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ bày ra Tứ Tượng trận pháp nhưng công nhưng vây. Thuộc tam lưu đứng đầu Linh Bảo

Hoa trong gương, trắng trong nước tác dụng chỉ một, chỉ là có thể sinh ra một ảo ảnh thôi. Tuy nói rất là rất thật, sinh ra ảo tưởng không hề công kích chỉ lực. Nhưng luyện hóa lên lại là chúng Linh Bảo trung nhất khó khăn.

Cửu thiên nguyên dương thước chính là khai thiên công đức biến thành, diệu dụng phi phàm, giết người không dính nhân quả. Thuộc Hậu Thiên công đức Linh Bảo.

Tiên Thiên Linh Bảo chính là một gốc cây Ba Tiêu thụ. Đây thượng bốn phiên lá cây thành thực hậu, cũng đương thuộc bốn kiện nhị lưu Tiên Thiên Linh Bảo. Hơn nữa này thụ thân cũng là bất phàm, Át Mộc chỉ khí đầy đủ vô cùng, tuy so ra kém Trần Nguyên Từ nhân sinh cây ăn quả, nhưng cũng không sai biệt nhiều. Hậu thế thanh danh không hiện, có thể là bởi vì bị nhân trích đi bốn phiên lá cây, bản thể khí vận phân đi không ít. Tư chất hạ ngã, cố không muốn người biết.

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 41 hủy Linh Bảo trừu pháp tắc

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-10-16

Lấy ra này cây linh căn, xem này quanh thân linh quang âm đậm không ít, nghĩ đến đó là không có linh khí cung cấp, hơn nữa vừa rồi Lý Mạc nhiên lại là bạo lực hái, căn cơ chặt đứt không ít sở làm cho đi.

Đi ra ngoài phòng, đem nó trồng trọt ở thân nhiên cư bên, bày ra Tụ Linh Trận pháp. Hội tụ phạm vi trăm dặm linh khí cung cấp, còn là không thấy chút nào chuyển biến tốt đẹp. Như thế liền tưởng trồng trọt sống một gốc cây Tiên Thiên linh căn lại có chút chắc hẳn phải vậy.



Như vậy đứng ở một bên cần thận nghĩ. Một gốc cây Tiên Thiên linh cần nhưng thật ra không thể nào đau lòng, rốt cuộc Tiên Thiên linh cần trường thành sở cần linh khí thái đại, thời gian lâu rồi tất nhiên hội khiến cho người có tâm phát hiện, rước lấy tai họa. Hẳn đau lòng chính là kia sắp thành hình bốn kiện Tiên Thiên Linh Bảo.

Nửa ngày hậu, dường như nghĩ tới cái gì. Đôi tay nắm tay oanh hướng hư không, lực lượng chỉ cường càng là chấn được không gian lay động không ngừng. Dường như bất mãn giống nhau, một quyền tiếp theo một quyền oanh hướng hư không. Máy chục quyền hậu, đôi tay đều bắt đầu sưng đỏ lên, hư không rốt cuộc có chút biến hóa, lộ ra một tầng hàng rào. Đây đó là liên thông hỗn độn không gian hàng rào.

Nhìn này không gian hàng rào, Lý Mạc nhiên biết chỉ dựa vào lực lượng của chính mình là lay động không được này hàng rào. Móc ra vài món Linh Bảo, xuyên tìm đỉnh, hóa tiên các, cứu thiên nguyên đương thước thay phiên sử dụng, phế đi sức của chín trâu hai hổ mới vừa rồi đánh đến này hàng rào xuất hiện một tia tế phùng.

Thật cẩn thận Tiếp Dẫn từ này tế phùng trung tràn ra tới điểm điểm hỗn độn linh khí quán chú đến Tiên Thiên linh cần trên người. Làm xong này hết thấy, Lý Mạc nhiên rốt cuộc đại thư một hơi. Sau này một chuyển, nằm xoài trên ghế mây thượng.

Này vẫn là này tòa tiểu đảo không gian hàng rào vốn dĩ liên tương đối yếu ớt. Lúc này mới khiến cho hắn có thể tạp khai một cái tế phùng. Đối làm địa phương khác, lại là liên không gian hàng rào đều không thể lay động ra tới.

Hiện tại không thể so trước kia, thiên địa mới vừa thành hình không lâu. Không gian yếu ớt bất kham, tùy tiện một Đại La Kim Tiên liền có thể oanh phá hư không, Tiếp Dẫn hỗn độn. Theo thời gian biến hóa, này phương thiên địa cũng ở trưởng thành khuếch trương. Hơn nữa Hồng Quân thành thánh, giảng đạo thiên hạ. Thiên Đạo cũng càng thêm hoàn thiện, này phương thiên địa cũng càng thêm củng cố.

Tiên Thiên linh cần đến hỗn độn linh khí dễ chịu lập tức trở nên giống như ăn thuốc kích thích, càn giãy ra, linh quang toả sáng. Nhưng Lý Mạc nhiên lại là biết này chỉ là hồi quang phản chiếu. Tiên Thiên linh cần vốn là sinh với thiên địa chỉ sơ, tại tiên thiên linh khí dễ chịu hạ mới có thể trưởng thành.

Hiện giờ đến hỗn độn linh khí tương trợ, cứ việc mọc thực hảo, nhưng chung quy cùng trong cơ thể Tiên Thiên linh khí tương hướng. Hỗn độn linh khí phẩm chất cao hơn Tiên Thiên linh khí, nhưng số lượng lại xa tổn cùng nó. Lý thân nhiên lại vô pháp khiến cho bọn hắn tương dung, tất nhiên là không có khả năng sinh trưởng đi xuống.

May mà chính là Lý mạc nhiên chỉ là yêu cầu này thượng bốn phiến lá cây, đến nỗi thụ thân đến không như vậy coi trọng.

Không gian có tự mình khôi phục công năng. Ba cái canh giờ hậu, không gian hàng rào khôi phục như lúc ban đầu, không còn có hỗn độn linh khí tràn ra. Cũng may bốn phiến lá cây đã là thành thực, đảo cũng không cần lại tạp khai một lần.

Nhanh chóng thu xong bốn phiến lá cây. Chỉ thấy thụ thân nhanh chóng khô héo lên, một lát liền thành một đoạn khô mộc âm âm ngã xuống đất. Thu hồi này tiết khô mộc, xoay người tiến vào “Thần nhiên cư” nội.

Khoanh chân ngồi xong, tâm thần tiến vào tử phủ trong vòng. Lại thấy tử phủ trong vòng, nhiều một vị khách không mời mà đến. Phân thân như thế nào cũng tại đây.

Bọn họ chỉ gian quan hệ vốn là huyền diệu phi thường, nhưng lại bởi vì phân thân tu vi xa cao hơn hắn, cho nên có thể biết được hắn hết thấy. Mà hắn lại đối phân thân biết chỉ rất ít.

Chẳng lẽ là phân thân sắp thành tựu Chuẩn Thánh, cho nên mới tới đây lấy vài món Tiên Thiên Linh Bảo ký thác trăm thi. Nghĩ đến đây, bản tôn cao hứng đến mau nhảy dựng lên. Lập tức móc ra sở hữu Linh Bảo đặt ở phân thân trước mặt, kỳ vọng nhìn hắn.

Hắn cùng phân thân vốn là nhất thể, ai đột phá không phải đột phá. Ở Từ Tiêu Cung nội nhìn những người khác sôi nổi đột phá, có thể so bọn họ tu vi còn cao phân thân lại một chút không thấy động tĩnh. Trong lòng dị thường sốt ruột, không có cường đại át chủ bài, hắn cũng không dám khoe khoang.

Cho nên ở Bất Chu Sơn gặp được Tam Thanh đám người khi, tâm cảnh mới có vẻ không chịu được như thế. Hiện giờ phân thân đột phá Chuẩn Thánh, lại đứng ở đại năng đứng đầu, hắn có thể nào không cao hứng.

Phân thân cũng mặc kệ hắn ý tưởng, lập tức đánh giá trước mắt này đó Linh Bảo. Đây đó Linh Bảo trừ bỏ kia thượng không rõ ràng lấm hoa trong gương, trắng trong nước ngoài. Còn lại cũng đều là chút nhĩ, tam lưu Linh Bảo.

Đánh giá xong hậu, có lẽ là không thắng nổi bản tôn kia lửa nóng ánh mắt, nhẹ giọng giải thích đạo: “Ta chi tu luyện, cùng các ngươi bất đồng”. Nói xong lại ngậm miệng không nói, mặc cho bản tôn như thế nào dò hỏi, cũng là không đáp.

Cầm lấy tử sắc hồ lô, đi vào nội thể giới. Bản tôn không biết hắn muốn làm cái gì, tò mò theo tiến vào. Thế giới này so phía trên thứ tiến vào lại muốn hoàn thiện rất nhiều, nhiều một ít sinh khí.

Phân thân treo ở giữa không trung, một chương đem hồ lô chụp đi. “Ngươi đang làm gì” bản tôn kinh dị đạo, lại cũng không đi ngăn cản. Biết phân thân làm như vậy, tất có thâm ý. Bàn tay buông, lại thấy hồ lô thế nhưng da nẻ mở ra, nhẹ nhẹ pháp tắc chi khí tràn ra. Phân thân đưa tới Thiên Đạo chi mắt, làm này hấp thu này đó pháp tắc.

Một đạo màu xám quang mang lờ lờ ra hồ lô ngoại, hướng hư không chạy đi, lại bị phân thân bắt lấy, nuốt vào trong bụng. “Đây là cái gì? Chẳng lẽ là Tiên Thiên Linh Bảo sở đặc có kia ti lệnh Chuẩn Thánh trăm thi siêu thoát chi khí? Bản tôn nghĩ vẫn đạo.

Gật gật đầu, xem như thừa nhận. Ngay sau đó từ sắc hồ lô cũng bị Thiên Đạo chi mất Thôn Phệ. Toàn bộ không gian cũng đọng lại rất nhiều, không gian pháp tắc cũng không hề những cái đó hư ảo.

Bản tôn cũng minh bạch phân thân này cử sử dụng. Từ sắc hồ lô cùng nội không gian tác dụng không sai biệt lắm, lại còn có lược thua kém này không gian. Chỉ bằng phá hủy dùng để thành tựu này không gian.

Nhưng minh bạch là minh bạch, Lý Mạc nhiên vẫn là cảm giác được một trận thịt đau. Kia chính là một kiện Tiên Thiên Linh Bảo nha, nói hủy liền hủy. Nếu muốn tương một kiện Tiên Thiên Linh Bảo phóng tới ngoại giới làm bao nhiêu người tránh đến đầu rơi máu chảy.

Đau lòng một trận chi, lúc này mới nhớ tới. Giống như phân thân chỉ là dùng để một chương liền phá hủy một kiện Tiên Thiên Linh Bảo. Nghĩ đến đây tức khắc trương tới rồi miệng đi. Hẳn nhưng cho tới bây giờ không nghe nói qua ai phá hủy quá một kiện Linh Bảo. Dù sao giống nhau Chuẩn Thánh hẳn là không được.

Chẳng lẽ phân thân thực lực có thể so với bình thường Chuẩn Thánh, lúc này mới đối sao. Phân thân tư chất phi phàm, tâm vô tạp niệm, ngộ tính như thể chi cao như thế nào hội so ra kém bên ngoài những cái đó Chuẩn Thánh.

Theo sau đi theo phân thân ra nội thể giới, nhìn treo ở từ bên trong phủ Tiên Thiên Linh Bảo. Phân thân mang tới hoa trong gương, trắng trong nước đi vào đối diện phân thân thần hồn nội, lại dường như nghĩ tới cái gì, dừng một chút, mở miệng đạo: “Tiến vào nhìn xem đi”.

Vẫn đến lời này, bản tôn bước nhanh theo đi lên, hẳn đã sớm đối phân thân trong cơ thể biến hóa tò mò, nhưng vẫn luôn vô duyên tiến vào phân thân thần hồn trung. Hiện giờ tốt như vậy cơ hội có thể nào buông tha.

Cất bước đi vào phân thân thần hồn nội, thiên địa một trận đảo ngược, lại là không thích ứng không gian gian truyền lại. Định ra tâm thần, tò mò đánh giá phân thân trong cơ thể. Một lát liền thất vọng rồi. Chỉ thấy phân thân từ bên trong phủ cùng hẳn giống nhau vô tình, chỉ là tả hữu điên đảo một chút, như hai cái cảnh tượng thời gian.

Duy nhất không cùng, lại là khuyết thiếu hai thần hồn trung gian kia đoàn trảm lại ký ức.

Phân thân cũng mặc kệ hẳn, lập tức tu luyện lên. Phân thân ý thức không ở khi, cũng ở bản năng tu luyện, hiện giờ ý thức trở về, tu luyện động tĩnh càng thêm oanh động.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 42 phân thân cường hãn bản tôn hiểu ra

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-10-17

Phân thân thương thế ở Hồng Quân giảng đạo khi liền đã khôi phục. Hơn nữa ở dưỡng thương trong lúc, càng là đem Thiên Đạo ấn ký hoàn toàn dấu vết ở thân thể trung. Tu vi càng sâu từ trước, căn cơ cũng đầm vững cùng

Chung quanh vài dặm hỗn độn linh khí sôi nổi hướng phân thân đánh úp lại. Phân thân ngồi trên trong hư không, một bên nuốt chửng này đó linh khí, giống nhau ở trong cơ thể điên cuồng áp súc này đó linh khí.

Bản tôn có chút hoảng sợ nhìn này hết thấy. Phải biết hiện tại chính mình cũng chỉ có thể miễn cưỡng hấp thu một tia hỗn độn linh khí. Chuẩn Thánh cũng so với chính mình cường không bao nhiêu đi. Nhưng phân thân hiện tại hấp thu nhiều như vậy linh khí đều còn không có việc gì.

Mấy ngày lúc sau, bản tôn đều có chút xem phiên hết sức, phân thân rốt cuộc có điểm biến hóa. Chỉ thấy trong thân thể hẳn những cái đó rộng lượng linh khí bị hẳn áp súc thành trạng thái dịch khùng có một hồ nhiều, nhưng phân thân còn ở áp súc, cho đến biến thành keo trù trạng thái. Cuối cùng phân thân không lồ tinh thần lực hóa thành tiểu đảo, chậm rãi ở mặt trên điêu khắc câu họa.

Câu họa bên trong, giống như một tia Thiên Đạo chi lý cũng chất chứa trong đó. Bản tôn cũng dần dần trầm mê trong đó.

Mấy năm lúc sau, một cái đại khái phù văn hình thành. Bản tôn phục hồi tinh thần lại, mơ hồ có thể phân biệt ra này hình như là ba ngàn phù văn trung chứa tài thổ phương pháp tắc phù văn. Phân thân đây là muốn làm cái gì?

Quay đầu tới, vừa định hỏi phân thân, liền thấy phân thân tinh thần lực biến thành tiểu đao tán loạn mở ra. Phân thân càng là ngã xuống ở một bên. Mồ hôi chảy ròng, liền tưởng mới từ trong nước vớt đi lên.

Bản tôn sáng suốt không có mở miệng.

Chỉ thấy kia phù văn chậm rì rì bay lên tới, thẳng nhập phân thân đỉnh đầu. Giống như thừa nhận vạn cân cự lực. Phân thân xương cốt càng là “Ca ca” làm vang, thân thể cũng sắp nứt toác mở ra. Một tia Thiên Đạo hơi thở cũng phát ra.

Phân thân còn không kịp nhiều làm nghỉ ngơi liền ý thức bay trở về trong cơ thể, khống chế thân thể. Mấy cái thời điểm hậu, vừa mới khôi phục bình thường. Nhưng bản tôn vẫn như cũ vẫn là có thể cảm giác ra tới, phân thân thân thể vẫn là công kênh vô cùng, hiện tại có lẽ ngay cả lên đều là cái vấn đề.

“Người là tướng lấy hỗn độn linh khí làm cơ sở, dùng tinh khí thần vi dẫn, đem ba ngàn phù văn minh khắc ở chính mình trên người” trong giọng nói lại có chút run rẩy. Hẳn thật sự nghĩ không ra, phân thân là như thế nào nghĩ ra biện pháp này.

Ba ngàn phù văn minh khắc hoàn toàn, thân thể liền tự thành thiên địa, chính mình cũng trở thành Thiên Đạo tồn tại. Lại còn có không có Thiên Đạo đủ loại trói buộc. Giờ tay nhắc chân gian càng là thiên uy tương tùy. Giận dữ nay thiên phạt diệt thế. Lại là biến tướng lấy lực chứng đạo.

Nhưng này pháp cũng thành tựu không dễ. Phân thân như thế được trời ưu ái điều kiện cũng tiêu phí nhiều như vậy thời gian mới vừa rồi mình khắc ra một cái đại khái phù văn. Có thể nghĩ này khó khăn không thua gì lấy lực chứng đạo.

Ngũ Hành pháp tắc là hiện tại Lý Mạc nhiên hiểu biết sâu nhất pháp tắc, cũng là dễ dàng nhất lĩnh ngộ. Ngũ Hành bên trong thổ hậu trạch tái vật, cổ trước hết mình khắc thổ chỉ phù văn.

Quan trọng nhất bước đi đã hoàn thành, dư lại cũng chính là mài nước công pháp.

Lòng hiếu kỳ cũng thỏa mãn, lại dãi đi xuống cũng hiện không thú vị. Bản tôn cũng tưởng đi trở về. Phân thân từ bên trong phủ cũng có cái hư ảo bản tôn thần hồn. Bản tôn mới vừa đi đến thần hồn trước liền nghe được “Người ta đạo cuối cùng là bất đồng”. Văn đến lời này, cả người chấn động. Nghi chân ngốc lập một lát, im lặng gật gật đầu. Đi vào thần hồn trở về hồng hoang.

Ý thức trở về hậu, ngồi xếp bằng ở đệm hương bồ thượng, lại không có lập tức nhập định tu luyện. Mà là nhìn phía trước bàn thờ thượng kia lượn lờ khói nhẹ ngậy người. Rồi đi là lúc, phân thân câu nói kia như ngũ lôi oanh đỉnh dừng ở hẳn trong lòng.

“Là nha, khi nào chính mình đem phân thân coi như chính mình toàn bộ.” Âm thầm kiểm điểm chính mình. Hồi quá mấy năm nay hành động, kinh ra một thân mồ hôi lạnh.

Bất tri bất giác chậm trễ, được chăng hay chớ tu luyện, lang thang không có mục tiêu du đãng đã thành hẳn hiện trạng. Đã từng mượn mà như một, kiên nhược bản thạch đạo tâm cũng không biết ở khi nào không còn sót lại chút gì.

Chính mình cũng không biết ở khi nào biến thành phân thân “Con rối”. Nhân phân thân đột phá mà cao hứng, nhân phân thân bị thương mà bi thương. Tự thân tu vi cũng đã thành nhân hạ thời điểm tiêu khiển.

Hẳn không thể tưởng tượng một khi mất đi phân thân liên lạc hội trở nên thế nào. Đạo tâm mất đi, một thân bản linh cũng chỉ có thể phát huy ra một hai phần mười. Quan trọng nhất chính là mất đi tu đạo người quan trọng nhất tiền thù chi tâm.

Còn hảo phân thân một ngữ bình tĩnh người trong mộng, đem chính mình từ chính mình một tay bện thời gian lôi ra tới.

Mất bò mới lo làm chuồng, gắn liền với thời gian chưa vãn.

Tu vi có thể tạm thời phóng tới một bên, hiện tại chính yếu chính là trọng nhật đã mất đi đạo tâm.

Lưu lại một tia thần thức khống chế thân thể. Đem xuyên tìm đỉnh đỉnh ở trên hư không, dẫn ra một tia hỗn độn linh khí trợ lấy tu luyện. Tâm thần đầu nhập mệnh mang hư không, mặc cho năm tháng mài giũa, chịu đựng vô tận cô độc tịch tịch.

.....

Hồng hoang đại lục

Cứ việc có Hồng Quân điều lệnh, Vu Yêu nhị tộc vạn năm không được tranh đấu. Nhưng cũng chỉ có trung thượng tầng nhân tuân thủ nghiêm ngặt mình thân, hạ tầng người mỗi ngày vẫn là phân tranh không ngừng, mâu thuẫn thật mạnh. Mỗi một ngày đều có tử thương sinh ra, đối này hai tộc chủ sự người cũng là bất đắc dĩ.

Này đó tiểu yêu tiểu vu vốn là mới vừa mở ra lĩnh trí không lâu, không biết trong đó đạo lý, tự nhiên là có cái gì tới cái gì. Ở hơn nữa Yêu tộc người kiệt ngạo tự đại không coi ai ra gì. Vu tộc cũng là nhiệt huyết hiếu chiến, gặp chuyện xúc động. Hơn nữa lại có kẻ thù truyền kiếp ở bên trong, càng là vừa thấy mặt liền đỏ mắt, tự vô điều hòa khả năng.

Như thế đại chiến không dậy nổi, tiểu chiến không ngừng đã có mấy ngàn năm.

Cách Hồng Quân theo như lời vạn năm cũng càng thêm tiếp cận. Hai tộc cũng từng người ma đao soán đoạt, tích cực chuẩn bị chiến tranh, chuẩn bị đem đối phương nhất cử diệt trừ, đặt chính mình chỉ tồn chi vị.

Trừ bỏ này hai tộc ngoại, còn lại tán tu cũng không bình tĩnh. Ở biết được Chuẩn Thánh cảnh giới yêu cầu Tiên Thiên Linh Bảo dùng để trăm thi hậu, sôi nổi xuất thế, ở hồng hoang đại lục trung tìm kiếm “Cơ duyên”. Ngay cả những cái đó lâu bất xuất thế lão quái vật cũng ngồi không yên, bắt đầu hiện thân ra tới.

Mỗi một kiện Tiên Thiên Linh Bảo xuất thế, đều thanh thế to lớn, dẫn ra vô số tinh phong huyết vũ. Vô số át chủ bài bắt đầu triển lộ nhân trước, Pháp Bảo cùng thần thông tề phi. Tiên pháp cùng chiến kỹ tranh nhau phát sáng.

Linh Bảo động lòng người tâm, mê người mắt. Vô số Đại La Kim Tiên ở này đó tranh đấu trung tổn hại mệnh, nhưng cũng có vô số thiên tư tung hoành hạng người quật khởi. Biển to đãi cát, cơ hồ hiện giờ hồng hoang trung mỗi một cái Đại La Kim Tiên đều là trải qua huyết cùng hỏa lễ rửa tội, chưa từng sở thi sơn tuyết cảnh trung nhện qua tới.

Những cái đó đứng đầu đại năng lại là không lo Linh Bảo trăm thi, mỗi một cái xuất thế khi hoặc nhiều hoặc ít liền có một hai kiện Linh Bảo nữa đời. Cho dù không có cùng các có kỳ ngộ. Tự nhiên sẽ không lưu lạc đến này đó nhị, tam lưu Linh Bảo tranh đấu trung tới.

Cho dù có một kiện Linh Bảo vào bọn họ lên tiếng, cũng này đây lôi đình chi thế, cường thế chi tư đoạt lại đây.

Hơn nữa bọn họ đều là ngộ tính hơn người, trí tuệ phi phạm. Hoặc giảng đạo, hoặc che chở một phương, hoặc chải vuốt linh mạch đều có công đức đoạt được. Thiệt thì cũng hoàn toàn có thể chém ra.

Những năm gần đây, trong hồng hoang quá đến nhất hưu nhân đó là Tam Thanh. Ở hồi động phủ trên đường lại làm cho bọn họ một người được đến một kiện Tiên Thiên Linh Bảo. Lại là mười hai phẩm thanh liên biến thành đòn gánh, ngọc như ý, Thanh Bình Kiếm. Cũng là bọn họ thành đạo chi bảo. Như thế có thể thấy được bọn họ khí vận nồng hậu, đến thiên chi hữu.

Không thiếu Linh Bảo pháp quyết bọn họ, mỗi ngày tĩnh tâm đã tọa tu luyện, nhân hạ khi ngồi mà nói suông. Quá đến hảo không được tự nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 43 Yêu tộc lâm vu đại chiến mở ra

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-10-18

Thời gian chi luận không tiếng động chuyển động, lặng yên gian liên vạn năm tới gần.

Hai tộc đều là chuẩn bị thỏa đáng, chờ xuất phát. Để Tuần cang là hạ trọng bản, xây cất mấy cái đại hình Truyền Tống Trận pháp.

Từng vào này vạn năm tu dưỡng tiếng động, Thiên Đình nguyên khí cũng khôi phục không sai biệt lắm. Tám vạn bốn ngàn danh Thái Ất chân tiên ở Để Tuần mỗi ngày mỗi đêm vận chuyển Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận dưới tình huống, toàn bộ thôi sinh ra tới. Tuy là thôi sinh, nhưng lại có thể thân hợp đầy sao, sở phát huy lực lượng lại là không thua kém với bình thường Thái Ất chân tiên.

365 danh Đại La Kim Tiên lại là kém vài vị. Nhưng Để Tuần sáng tạo khác người dùng Ngũ Hành linh kim luyện chế ra 365 mặt kỳ phiên thay thế Đại La Kim Tiên ở trong trận vị trí, tuy rằng uy lực có điều giảm xuống, nhưng này đó Đại La Kim Tiên linh hoạt tính lại là gia tăng rồi rất nhiều.

Để Tuần cang là mời đến Phục Hy trợ trận. Nữ Oa một nữ lưu hạng người, nhưng thật ra không hảo đem hấn kéo vào này này tranh đấu trung tới. Miễn cho rơi vào người khác miệng lưỡi.

Phục Hy bốn vô tâm tranh đấu, nhưng nề hà lúc trước thiếu Để Tuần nhân quả, nhưng thật ra không hảo thoái thác. Hơn nữa ở hấn xem ra lần này hai tộc tranh đấu, Yêu tộc có thắng vô bại.

Đối với Vu tộc hấn cũng là lược có nghe thấy, lần đầu tiên hiển lộ nhân trước, đó là trợ trận Kỳ Lân nhất tộc ngăn cản Thái Nhất chinh phạt. Trong tộc nhân viên thừa thốt, vũ lực thấp hèn. Có thể nói là mười hai Tổ Vu khởi động Vu tộc. Lần trước chi chiến chẳng qua là sấn Thiên Đình hư không, mới phá hủy Thiên Đình.

Nhưng theo sau chúng tiên trở về, lại là lại không hoàn thủ chỉ lực. Nhược không phải cuối cùng Hồng Quân ra tay, chắc chắn đương trường tổn lạc, tuyệt không mặt khác khả năng. Là cố, Phục Hy đối Vu tộc không báo chút nào hy vọng.

Không chỉ có là hấn, trong hồng hoang những cái đó cho nên chú ý này tràng tranh đấu nhân đều là như thế ý tưởng.

Chiến đấu gần, Vu tộc cũng bắt đầu thu nạp nhân viên, tề tụ Bàn Cổ ngoài điện. Đế Tuấn cũng nhậm này làm, đang xem hấn tới, này cử lại là cho hấn tận diệt hy vọng.

Vạn năm chi kỳ vừa qua khỏi, Đế Tuấn liền mang tề binh mã thông qua Truyền Tống Trận, buông xuống ở Tổ Vu trên không. Mệnh mông trực tiếp đem Vu tộc vây quanh cái chật như nếm cối.

Quần tinh cùng nguyệt đứng ở mọi người trung gian Đế Tuấn trên cao nhìn xuống lạnh lùng nhìn phía dưới Bàn Cổ điện, không nói lời nào. Nhưng quanh thân giống như thực chất chiến ý, hấn ý rõ ràng hiển lộ ra hấn lúc này tâm tình cũng không giống mặt ngoài như vậy bình tĩnh.

Thái Nhất cầm trong tay Đông Hải chung hơi hậu lui nửa bước đứng ở một bên, cũng là vẻ mặt lạnh lùng nhìn phía dưới. Trong tay Đông Hoàng Chung không gõ tự văng, trầm thấp vẫn đục thanh âm ở trong không khí truyền lại mở ra, dường như hạ táng tang thanh.

Phục Hy cũng lấy xuất phục hi cầm, nghiêm chỉnh lấy đài.

Chỉ có một người, ở chúng trong quân có khác tâm tư, này nhân đó là Côn Bằng.

Cúi đầu, đứng ở Tam Hoàng hậu mặt, trong mắt tràn đầy oán hận chi sắc. Chỉ là bị hấn sinh sôi áp lực xuống dưới. Trong tay áo run nhẹ đôi tay cùng này thượng bạo trưởng gân xanh càng là biểu hiện ra hấn oán hận chât chứa sâu.

Làm cho Côn Bằng như thế oán hận đó là Đế Tuấn. Xem hấn hiện tại tu vi, lại là đột phá Chuẩn Thánh nhưng lại chưa trăm thi. Đây đều là Đế Tuấn nhìn ra Côn Bằng sinh có nhị tâm. Ở giải quyết xong Tổ Vu lúc sau, liền gọi người tìm tới nhân cơ hội chạy về Bắc Minh hang ở Côn Bằng, vẫn luôn đem hấn giam lỏng ở Thiên Đình.

Làm vốn là không có Tiên Thiên Linh Bảo Côn Bằng càng là đã không có đi tìm cơ hội. Như thế liền vẫn luôn không có thành công chém ra thiện thi. Cái này làm cho Côn Bằng như thế nào không tâm sinh oán hận.

Đợi một hồi, không thấy chút nào động tĩnh Thái Nhất nhin không được mở miệng đạo: “Như thế nào, Vu tộc đều thành nhất bang rùa đen rút đầu.”

Vừa dứt lời, liền thấy Bàn Cổ điện đại môn mở ra. Đi ra mấy trăm Đại Vu, này trong đó càng có hậu thế biết rõ Hình Thiên, Hậu Nghệ, phong bá, vũ sư, Khoa Phụ, Xi Vưu, tương liễu, chín phương, Phi Liêm, đám người.

Theo sau mười hai Tổ Vu cũng nối đuôi nhau mà ra. Ánh mắt âm trầm nhìn Đế Tuấn một phương.

Nhìn nhiều như vậy cường giả, Đế Tuấn đám người cũng là chấn động. Hấn sớm đã phái người thăm dò Tổ Vu hết thảy, nhưng những người này dường như trống rỗng xuất hiện. Sự tình có chút không đúng. Đế Tuấn nhíu mày nhìn những người này, cảm thấy sự tình đã chệch đi chính mình đoán trước.

Có đông đảo cường giả trợ trận Vu tộc một phương, lại không có bao lớn hưng phấn chi tình. Một ít biết trong đó nội tình nhân càng là như cha mẹ chết, nhìn về phía Thiên Đình một phương càng là tràn ngập oán độc chi sắc.

Hai tộc lẳng lẳng đối cầm, không gian cũng tựa hồ động lại lên, thời gian cũng vào giờ phút này tạm lưu.

Phong chột khỏi, thổi lên chiến tranh kèn. Lẫn nhau hướng đối phương vọt quá khứ. Há to miệng, đem trong lòng đủ loại cảm xúc phát tiết ra tới, sung huyết hai mắt, cổ hạ đột hiện gân xanh, đều biểu hiện ra này nội tâm oán giận.

Vứt sái máu tươi đầu chi vì bảo hộ trong lòng kia khối niết bàn, đây là vì chính mình tín ngưỡng sở nỗ lực. Bất quá bọn họ lại vĩnh viễn không biết, trận chiến tranh này thắng bại cũng không quyết định ở bọn họ trên người. Chính mình cái đứng của thất phu nhiều nhất cũng bất quá là một khối tốt hơn phong nền thôi.

Bình đối bình tướng đối đem. Không đi quản hạ tầng tranh đấu, từng người tìm kiếm chính mình đối thủ.

Chúng Đại Vu trực tiếp đối thượng mười đại yêu thánh, quả hồng phải chọn mềm mà bóp, lời này không ai so Côn Bằng càng đã hiểu. Vừa định xen lẫn trong chúng yêu thánh hướng Đại Vu nhóm phóng đi, lại bị Đế Tuấn nhìn thấy, “Đối phương mười hai Tổ Vu mỗi người có thể so với Chuẩn Thánh, Yêu Sư tu vi cao cường, thâm minh đại nghĩa, kham vì Yêu tộc gương tốt. Lần này lại là muốn làm phiền Yêu Sư ra tay. Chỉ là không biết Yêu Sư muốn bắt lấy nhiều ít Tổ Vư”.

Ngượng ngừng ngừng thân hành, da mặt dày đạo: “Bẩm Thiên Đế, lão hủ thẹn vì Thiên Đình Yêu Sư, vì Yêu tộc tận lực tự nhiên bụng làm dạ chịu. Lần này tiêu diệt hạ giới không phù hợp quy tắc, càng ứng tiền tuyến giết địch, tẩm máu chiến đấu hăng hái. Nhưng nề hà lão hủ tuổi tác đã cao, tu vi những năm gần đây càng là thường thường. Đối mặt một chúng như lang tựa hồ Tổ Vu, lão hủ sợ hãi, chỉ sợ lão hủ có phụ Thiên Đế sự phó thác”.

Nói xong liền cảm giác quanh thân một trận âm lãnh, hơi hơi nghẹn liếc mắt một cái Đế Tuấn, xem khỏi mục tàng hung quang, tùy thời đều sẽ bạo khởi giết người bộ dáng. Tức khắc rút rút cổ. Lập tức chuyển khẩu đạo: “Nhưng, này chiến quan hệ trọng đại. Lão hủ liền tính là đưa thượng này tàn khu cũng sẽ trợ Thiên Đế diệt địch. Thần quan Hậu Thổ bất phạm, lại là giao cùng lão hủ”.

Nói xong liền lập tức đối thượng Hậu Thổ, nhưng sợ hãi dẫn tới còn lại Tổ Vu tiến đến trợ trận, lại là đem chiến trường chậm rãi lôi kéo đến xa xôi địa đoạn. Hậu Thổ tuy rằng tu vi lực cao hơn Côn Bằng, nhưng nề hà đối chiến kinh nghiệm không đủ, chỉ phải tùy ý hấn như thế làm.

Mặt khác Tổ Vu lại đều là kinh nghiệm chiến đấu cao thâm hạng người, đang xem đến Côn Bằng đối thượng Hậu Thổ khi còn một trận lo lắng, nhưng ngay sau đó liền yên lòng. Lấy bọn họ ánh mắt tự nhiên nhìn ra được tới Côn Bằng ra công không ra lực. Hơn nữa Hậu Thổ tu vi so cao, tự nhiên là không hề nguy hiểm.

Thái Nhất cầm trong tay Tiên Thiên Chí Bảo Đông Hoàng Chung, một mình đối chiến Đế Giang, Câu Mang, Nhục Thu, Chúc Dung, Thiên Ngô ngũ đại Tổ Vu. Tổ Vu ra tay tự nhiên phi phạm, cường đại thân thể làm cho mỗi một lần ra tay đều bạo có lôi nứt tiếng vang. Quý dị pháp tắc bị này dễ sai khiến, xuất quỷ nhập thần dẫn tới hư không rung chuyển không thôi.

Nhưng Đông Hoàng Chung phòng ngự cường hãn chi cực, vô luận là chiêu ấn, quyền cương đều bị nhất nhất chặn trợ. Cũng hoặc là bị Tổ Vu dùng ra như linh dương quái giác pháp tắc, cũng không hề tác dụng.

\*\*

Từ giờ thống nhất tên main là Lý Thần Nhiên ná

Cầu đầu

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoàng Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 44 Vu Yêu khai chiến trần ai lạc định

Tác giả: Cát Bảo Liễu Thụy Liễu Cát

Đổi mới thời gian: 2013-10-19

Ngay cả Đế Giang kia xuất quỷ nhập thần không gian thần thông, đối mặt mai rùa Đông Hoàng Chung cũng là có khóc cũng không làm gì.

Đông Hoàng Chung hạ Thái Nhất kỳ thật cũng không chịu nổi. Ngũ đại Tổ Vu tu vi cũng không nhược hấn nhiều ít, đơn luận thân thể càng là cường với chính mình. Mỗi một lần Tổ Vu ra tay, cứ việc bị Đông Hoàng Chung ngăn trở, nhưng phản lực cũng làm chính mình ngũ phủ rung chuyển, khó chịu chi cực.

Ngũ đại Tổ Vu ở Đông Hoàng Chung ngoại quay cuồng trên dưới, thay phiên công kích. Càng là làm Thái Nhất không hề trở tay chi lực, chỉ có thể tăng lớn pháp lực tế khởi Đông Hoàng Chung che ở trên đầu.

Như thế thời gian một lâu, cứ việc ngũ đại Tổ Vu lực cảm mỗi một, nhưng thân ở thiên địa, cũng có thể tùy thời hấp thu thiên địa linh khí đền bù tự thân, đảo còn ảnh hưởng không lớn. Nhưng Thái Nhất nhưng không dễ chịu, ở Tổ Vu vô dụng công kích hạ chỉ có thể miễn cưỡng tự bảo vệ mình, kia còn đành đến ra thời gian tới khôi phục linh khí.

Cũng may Đế Tuấn có chút dự kiến trước, trước đó phân phó mọi người mang theo một ít Tiên Thiên linh quả cùng một ít đan dược, đảo còn có thể miễn cưỡng tiếp tục chống đỡ đi xuống.

Phục Hy ngồi xếp bằng hạ, đem Phục Hy cầm hoành phóng trên đùi. Đôi tay khẽ vuốt cầm huyền, tiếng đàn nhược nước gợn nhộn nhạo mở ra. Chính công hướng hấn Cộng Công, Xa Bi Thi hai vị Tổ Vu.

Cộng Công, Xa Bi Thi nhìn về phía ngênh diện mà đến tiếng đàn trong mắt không cảm toát ra coi khinh chi sắc. Đây đó tiếng đàn trung không hề một tia uy hiếp. Cười ha ha, thể công không giảm. Mặc cho này đó tiếng đàn đánh úp lại.

Nhưng mới vừa vừa tiếp xúc với tiếng đàn, liền lập tức sắc mặt đại biến. Dích xác này đó tiếng đàn trung không hề công kích chi lực. Nhưng lại quý dị đến giống như vùng bùn đầm lầy, lệnh nhân cảm lòng không đậu lâm vào trong đó. Hai vị Tổ Vu phở phất giác liền giác không đúng, nhưng bứt ra hậu lui hết sức lại mới phát hiện chính mình đã bị vây quanh.

Tại đây tiếng đàn trung từ lực rõ ràng lớn hơn nơi khác. Nhược là giống nhau Đại La Kim Tiên cũng sẽ tại đây trong không gian bị chính mình trọng lực áp thành bùn bánh, liền tính là Chuẩn Thánh cũng sẽ ở trong đó không hề nhúc nhích chi lực.



Phục Hy cũng tựa hồ đối chính mình tiếng đàn rất là tự tin, thấy hai Tổ Vu trực tiếp buồn đầu chui vào tiếng đàn hậu, liền âm thầm ra khẩu khí. Mới vừa buông lỏng bình nhắc, liền phát hiện hai Tổ Vu hướng chính mình đi tới, cứ việc động tác thông thả vô địch, giống như quy bò. Nhưng vẫn là từng bước một hướng hần đi tới.

Nhìn này hết thấy Phục Hy liền mồ hôi lạnh đều tẩm ra tới. Trên tay tốc độ càng là nhanh hơn lên. Không thể không nói Tổ Vu thân thể quả nhiên cường hần phi thường. Ở như thể trọng lực hạ vẫn nhưng hoạt động. Lại còn có có càng thêm thích ứng cảm giác. Theo Tổ Vu càng thêm tiếp cận, Phục Hy áp lực cũng càng lúc càng lớn.

Đế Tuấn cầm trong tay Hà Đồ Lạc Thư, độc mặt dư lại bốn vị Tổ Vu.

Hà Đồ Lạc Thư vốn là không phải công kích phòng ngự hình Linh Bảo, này cũng khiến cho Đế Tuấn cùng Tổ Vu tranh đấu trung ở vào hạ phong, đặc biệt là Chúc Cửu Âm thời gian thần thông, càng là làm hần pháp lực vô thanh vô tức gian liền tan rã tan rã, nếu không phải hần câu thông Thái Dương tinh, đến Tinh Thần chỉ lực tuổi. Hiện tại sớm đã hao hết pháp lực, thọ nguyên hao hết. Nhưng ngay cả như vậy hần khỏe mắt cũng xuất hiện một tia nếp nhăn.

Tóc sớm đã tán loạn, ở trong gió hỗn độn. Khỏe miệng cũng bắt đầu tràn ra một tia máu tươi. Bộ dáng rất ít chặt vật bất kham.

Nhìn hần bộ dáng này, cùng với huynh đệ tình thâm Thái Nhất ở cách đó không xa cũng âm thầm sốt ruột, nhưng bị ngũ đại Tổ Vu khiên chế trụ, phân thân vô pháp.

Xem này đối phương thể công càng ngày càng cường, Đế Tuấn áp lực cũng tăng đại không ít. Nhìn trước mắt này tình hình chiến đấu, Đế Tuấn trong mắt một mảnh thanh minh, chút nào không bị chiến đấu sở ảnh hưởng, tính kế hết thấy.

Nhưng vô luận như thế nào suy tính, cũng thoát khỏi không được hoàn cảnh xấu nơi. Bất đắc dĩ chỉ có thể muộn thanh đạo: “Triệt”.

Này thanh vừa ra liền truyền tới ở đây mọi người trong tai. Những cái đó giết đỏ cả mắt rồi tiểu yêu nhóm cảm thấy bất giác, nhưng bất đắc dĩ Thiên Đế đều nói triệt, chính mình cũng chỉ đến nghe lệnh hành sự.

Những cái đó Đại La Kim Tiên vẫn đến lời này hậu càng là thư khẩu khí, lập tức hướng Thiên Đình bỏ chạy. Này quần Đại Vu thân thể cường hần, làm bọn hần chịu nhiều đau khổ. Nhất đau đầu vẫn là bọn họ “Kháng khái chịu chết”. Nhược là gắt gao ngăn chặn, liền trực tiếp tự bạo mở ra. Nhược là trên tay mới vừa phóng một chút thủy, bọn họ liền kinh thân đè xuống, sắc trắng truy kích.

Côn Bằng ở Đế Tuấn mở miệng hậu, trực tiếp hóa thân vì điều, giương cánh gian liền biến mất ở phía chân trời, rất là quyết đoán.

Phục Hy vốn là gian nan cùng hai vị Tổ Vu giằng co không dưới, ở vẫn đến lời này hậu, trong mắt tinh quang chợt lóe, sau lưng dần hiện ra một đạo Bát Quái hư ảnh. Trong tay tiếng đàn đại thịnh. Bát Quái lưu chuyển, nhẹ nhẹ huyền ảo chảy xuôi trong đó, nhân nhật thiên uy buông xuống. Lệnh hai vị Tổ Vu giam cầm đương trường.

Mấy chục tức hậu, Tổ Vu mới vừa rồi giải thoát giam cầm. Định nhãn vừa thấy, phía trước nào còn có Phục Hy bóng dáng. Mọi nơi suu tầm, lại nhìn đến Phục Hy cùng Thái Nhất, Đế Tuấn xa ở vạn dặm xa chính hướng Thiên Đình thoát đi mà đi.

Lại là Phục Hy đang lẩn trốn ly vòng chiến hậu, thẳng đến Thái Nhất phương hướng, đánh lên Thiên Ngô, lệnh Thái Nhất có thể hoãn tức. Cục diện bề tắc đánh vỡ, Đế Tuấn cũng vừa đánh vừa lui đi vào hai người bên người. Ba người hợp lực tể khởi Đông Hoàng Chung, ngăn cản trụ một chúng Tổ Vu công kích, hướng Thiên Đình chạy trốn.

Oán hận nhìn ba người càng thêm đi xa bóng dáng. Chúng Tổ Vu càng là khí hàm răng ngựa. Bạo tính tình Chúc Dung càng là muốn đuổi theo đi, lại đại chiến cái ba trăm hiệp, nhưng lại nhớ tới cái gì, sinh sôi ngừng.

Một hồi đại chiến như vậy kết thúc. Nhưng kết quả lại là lệnh tất cả mọi người chấn động. Cường thế vô địch Thiên Đình như vậy chiết kích trầm sa, bá chủ địa vị không ở. Vu tộc cường thế quật khởi, thanh chấn hồng hoang.

Thiên Đình tuy rằng bị thua, nhưng không có thương đến căn bản. Lại là không có cái nào thể lực dám đi chọc này đầu đang ở nổi nóng lão hổ. Như thể trong hồng hoang, hai người thể lực tranh phong đối lập, một sơn nhị hổ như vậy hình thành.

Một chúng Tổ Vu sắc mặt âm trầm ngồi ở Bàn Cổ trong điện, lại không có một tia thắng lợi hậu vui sướng chi tình. Túc mục dưới tình huống, một đám đều ngậm miệng không nói, toàn bộ đại diện tựa hồ ngăn cách thế giới. Ngoài điện tiếng hoan hô chúc mừng cùng nơi này cảnh tượng hình thành tiên minh đối lập.

Trong đại điện, chỉ có thật lâu mới truyền đến một tiếng “Tí tách” thanh. Trong điện huyết trì đã sắp thấy đáy, kia trái tim bộ dáng cục đá tựa hồ khô quắt uế oải rất nhiều, trên người mười hai cái tế không, không biết như thế nào cũng biến thành ngón cái lớn nhỏ. Cách thật lâu mới vừa rồi nhảy lên một chút, nhỏ giọt huyết tích cũng chỉ là hội tụ ở Tổ Vu thân tượng hạ, dường như kém một chút, như thế nào cũng hình thành tân Vu tộc.

Cách hồi lâu, Đế Giang lúc này mới khàn khàn đạo: “Việc đã đến nước này, lại là vô pháp quay đầu lại. Các vị đều trở về tu luyện đi”. Mọi người sau khi nghe được, khỏe mắt nhảy lên một chút, theo sau lại khôi phục lúc trước. Lại là không có một người rời đi.

“Ái” nhìn mọi người phản ứng. Đế Giang lại là không nói cái gì nữa, trong lòng muôn vàn cảm xúc giao tạp, cuối cùng hóa thành này một tiếng cảm khái ở trong điện quanh quần. Quanh thân pháp tắc dao động, nhân cũng biến mất không thấy.

Nhìn Đế Giang đi rồi, Hậu Thổ đứng dậy. Nhẹ giọng đạo: “Các vị ca ca, đại ca nói không sai. Việc này nếu đã phát sinh không thể quay đầu lại, chúng ta lại là không ứng lại tại đây sự thượng dừng lại. Có lẽ ta chờ tu vi đề cao lúc sau, có lẽ có thể có đền bù biện pháp.”

Lời này vừa ra, Huyền Minh ngẩng đầu hỏi đến: “Tiểu muội nói chính là nói thật, thực sự có đền bù biện pháp?” Trong giọng nói hy vọng chỉ ý rất là rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 45 Đế Tuấn suy đoán thần nhiên quan vọng

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-10-20

Lắc đầu “Này ta cũng không dám khẳng định, này chỉ là tiểu muội suy đoán thôi”, Hậu Thổ đạo.

Nghe được lời này, chúng vu mới vừa nhắc tới một lòng lại chìm xuống. Chúc Cửu Âm nhìn như thế trường hợp nói: “Trong hồng hoang, thực lực vi tôn. Lần sau nhục có cái gì nguy cơ buông xuống, tộc của ta còn lấy cái gì biện pháp ứng đối”. Nói xong cũng không quay đầu lại đi ra ngoài. Dư lại nhân hai mặt nhìn nhau, nửa ngày, Huyền Minh cũng đứng dậy đi ra ngoài.

Theo sau, còn lại Tổ Vu cũng lần lượt rời đi. Cuối cùng chỉ còn Hậu Thổ một người, nhìn kia huyết tri thật sâu thở dài, rất là tiêu điều cùng bi thương. Ngay sau đó cũng rời đi.

.....

Thiên Đình phía trên, cũng là một mảnh quỹ dị yên tĩnh. Chúng tiên cúi đầu đứng ở đại điện thượng, liên đại khí cũng không dám suyễn một chút. Chung quanh thị nữ càng là thật cẩn thận, cẩn thận chặt chẽ. Rất sợ dẫn ngời ở long ý thượng Đế Tuấn bất mãn, làm cho sát sinh họa.

Côn Bằng đứng ở đại điện thượng trực tiếp như đi vào cõi thần tiên thiên ngoại, dù sao việc này cùng hán quan hệ không đánh. Từ Đế Tuấn buộc hán thượng thiên đình hậu, hán liền đối với này Đế Tuấn bất mãn, đối thiên đình cũng lòng trung thành không hề. Hơn nữa hán cũng biết Đế Tuấn không dám tùy ý dẫn đo chính mình, cho nên càng là không kiêng nể gì.

Phục Hy ở đại điện thượng có vẻ có chút xấu hổ. Lần này ứng Đế Tuấn chỉ mời bao vây tiểu trừ Vu tộc, bồn bồn vì dễ như trở bàn tay, chính mình sở thiếu nhân quả cũng có thể còn thỉnh. Về sau liền có thể an tâm tu đạo. Nhưng ai biết đến cuối cùng lại là kết quả này.

Hơn nữa hán còn đối Đế Tuấn có chút bất mãn. Chính mình tốt xấu cũng có “Hi hoàng” chi danh, như thế nào như thế chậm trễ chính mình.

Thái Nhất lo lắng nhìn Đế Tuấn, hán đối Đế Tuấn hiểu biết thật nhiều. Tự nhiên biết tâm tình của hán như thế nào, nhưng bất đắc dĩ chính mình mồm miệng vụng về, không thể nào hội khuyên nhân, chỉ có thể như thế làm nhìn.

Đế Tuấn ngồi ở long ý thượng, tối tầm nhìn phía trước, ngón tay đặt ở tay vịn thượng thông thả đến gõ tay vịn. Này giống như gõ ở trong điện cho nên nhân trong lòng, càng là lệnh chúng nhân căng thẳng.

Hán lại không phải hoàn toàn như mọi người suy đoán như vậy sinh khí phần nộ. Việc đã đến nước này, chính mình như thế nào phần nộ cũng là vụ sự vô bổ. Vì đề giả, tự nhiên thống lĩnh toàn cục, không do dự không quyết đoán, sa vào quá khứ. Hiện tại nên làm đó là yên ổn nhân tâm, tận lực đem này thất bại hàng đến nhỏ nhất.

Chính là Vu tộc lấy tới nhiều như vậy cao thủ. Đây mới là hiện tại Đế Tuấn nhất nghĩ hoặc địa phương. Sớm tại chi khí, hán liền phái người đem Vu tộc tra xét rõ ràng, không hề để sót.

“Chẳng lẽ là kia tòa đại điện?” Đế Tuấn nghĩ đến, càng nghĩ càng có khả năng.

Một chúng Tổ Vu cũng không giống lòng dạ sâu đậm người. Nhục là Vu tộc ngay từ đầu liền có như thế thực lực, kia lần trước tấn công Thiên Đình khi, cũng tự nhiên nhẹ nhàng không thể nghi ngờ. Ở chính mình trở về phía trước liền bắt lấy Thiên Đình. Như thế nghĩ đến, kia đó là Vu tộc dùng bí pháp bồi dưỡng một đám cường giả.

Hơn nữa xem Vu tộc thắng lợi hậu, một chúng Tổ Vu cũng không hề vui mừng, càng không có thừa thắng xông lên. Mà là mặt lộ vẻ vẻ xấu hổ, mặt lộ bi

thương nhìn kia đại diện. Nghĩ đến có thể là này bí pháp hậu di chứng thực trọng, làm cho này đó Tổ Vu đều không thể thừa nhận.

Như thế nghĩ đến, kia lần này Thiên Đình thất bại cũng không cần lại nhiều bi thương. Bất quá, đôi mắt nhìn điện trước Phục Hy, ánh mắt chỗ sâu trong còn lộ ra một ít vui sướng, này Phục Hy cùng Thiên Đình nhân quả cũng càng thêm dây dưa, Thiên Đế cũng nhiều vị cao thủ đứng đầu.

Ho nhẹ một tiếng, đánh gãy yên lặng. Nhìn mọi người tất cả đều nhìn phía chính mình. Mặt lộ vẻ buồn rầu chỉ sắc đạo: “Lần này lại là trăm có tính sai kế”, “Thiên Đế” lắc tay đánh gãy mọi người, tiếp tục đạo: “Các khanh không cần nhiều lời, đây là sự thật, không thể nghi ngờ. Trăm thân là Thiên Đế, lại suy nghĩ không chu toàn, bố cục không đủ. Làm cho lần này bao vây tiêu trừ thất lợi. Tại đây, trăm thẹn với các khanh tín nhiệm, thẹn với Yêu tộc” nói cuối cùng, trong giọng nói lại có chút nghẹn ngào. Nói xong càng là đứng dậy, cúi người hướng chúng tiên cúi người hành lễ, thái độ thành khẩn chi cực.

Mọi người sao dám gánh này thi lễ, sôi nổi tả hữu tránh đi. Bọn họ vốn tưởng rằng Đế Tuấn hội nổi trận lôi đình một phen, mọi người cũng làm hao cái này chuẩn bị. Ai ngờ Đế Tuấn thế nhưng tới như thế vừa ra.

Chấn động đồng thời, càng là lòng tràn đầy chấn động. Cảm thấy, cảm kích, áy náy, tự trách từ từ cảm xúc này lên trong lòng. Có như vậy quân chủ, chính mình có thể nào bất tận tâm phụ tá. Một ít thần tử thế nhưng hốc mắt ướt át, lấy tay phủ mắt.

Bất quá trong đó cũng có chút trường hợp đặc biệt, Côn Bằng cúi đầu, đầy mặt kính thương chi sắc. Phục Hy sắc mặt toàn là xấu hổ chi sắc, nhìn Đế Tuấn như thế tự trách. Chính mình cũng tràn đầy ngượng ngùng, có thất này tín nhiệm.

Mười đại yêu thánh trung Thương Dương bài chúng mà ra. Quý lạy đạo: “Lần này thất lợi, quả không ở Thiên Đế nha! Mong rằng Thiên Đế chó có như thế tự trách áy náy. Hiện giờ Thiên Đình từ thương đông đảo, tổn thất thảm trọng. Mong rằng Thiên Đế một lần nữa tỉnh lại, dẫn dắt Yêu tộc đi ra khốn cảnh”.

“Mong rằng Thiên Đế một lần nữa tỉnh lại, dẫn dắt Yêu tộc đi ra khốn cảnh”.

“Mong rằng Thiên Đế một lần nữa tỉnh lại, dẫn dắt Yêu tộc đi ra khốn cảnh”.

.....

Nhìn như thế cảnh tượng, Đế Tuấn sắc mặt hơi hoãn. Than nhỏ khẩu khí, không hề nhún nhường. Từng điều trấn an chính sách, giải quyết tốt hậu quả công tác đầu vào đẩy truyền đạt đi xuống. Chúng tiên lĩnh mệnh, khom người lui ra.

Côn Bằng cũng xen lẫn trong trong đó, theo mọi người lui ra. Đế Tuấn đem này hết thấy xem ở trong mắt, trong mắt toát ra một trận lạnh lẽo. Thầm hừ một tiếng, lại là không đi quản nó.

Bước nhanh đi đến Phục Hy bên người nói: “Vừa rồi lại là chậm trễ hi hoàng, lần này tranh đấu lại là ít nhiều hi hoàng tương trợ. Bằng không lần này ta chờ tất nhiên thân tử đạo tiêu”.

Lời này nói được nghiêm trọng, bất quá cũng đánh mất Phục Hy vừa mới bắt mất cảm xúc. Khước từ đạo: “Thiên Đế nghiêm trọng, bản đạo thẹn không dám nhận. Việc này đã xong, bản đạo liền đi trước cáo lui”. Hắn bỗng trời sinh tính đạm bạc, nhất tâm cầu đạo. Lại là không nghĩ lại tham dự Thiên Đình việc, tham dự hồng trần mọi việc.

Nhìn Phục Hy đi ý đã quyết, Đế Tuấn biết cần chi vô dụng. Suy nghĩ hạ đạo: “Hi hoàng đi ý đã quyết, tại hạ liền không ngăn trở nữa cần, miễn cho không đẹp. Bất quá hiện giờ Thiên Đình thế như vậy. Khủng có nguy cơ, mong rằng hi hoàng xem ở cùng là Yêu tộc phân thượng. Đến lúc đó cứu chi nhất cứu”.

Phục Hy vốn là có chút áy náy chi ý, ở hơn nữa Đế Tuấn lời nói khẩn thiết, lại lấy Yêu tộc đại nghĩa tương mời. Cự tuyệt nói tới rồi bên miệng lại như thế nào cũng không mở miệng được. Thôi thôi, lắc đầu, trả lời: “Nhược là ở bản đạo năng lực trong phạm vi, chắc chắn làm hết sức”.

Lưu lại một câu hứa hẹn, Phục Hy cũng rời đi Thiên Đình.

Gọi tới Thái Nhất, Đế Tuấn đem chính mình suy đoán nói cho hắn, hai người mưu hóa một phen, cũng từng người trở về tu luyện.

.....

Đồng Hải

Lý thân nhiên đứng ở trên đảo nhỏ, nhìn hồng hoang đại lục không biết suy nghĩ cái gì. Theo sau, lưu lại một tiếng thở dài. Xoay người trở lại thân nhiên cư.

Sớm tại Vu Yêu đại chiến khi, hắn liền đã xuất quan. Lần trước sự, hắn cũng có điều nghe thấy. Yêu tộc cường thế tự không nói nhiều, hắn rất hiếu kì “Bạc nhược” Vu tộc như thế nào ngăn cản Thiên Đình trả thù.

Bất quá tò mò về tò mò, hắn cũng sẽ không đi kia hai tộc chiến trường, lấy chính mình tánh mạng nói giỡn.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 46 Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-10-21

Trải qua mấy năm nay tu luyện, tan rã đạo tâm cũng dần dần bắt đầu đúc lại.

Đáng giá nhắc tới chính là, từng vào từ tiêu nghe đạo, phân thân tu luyện, tâm cảnh thay đổi rất nhanh. Tu vi cũng tăng lên tới Đại La Kim Tiên trung kỳ viên mãn chỉ cảnh, chỉ kém một cái cơ hội liền sẽ đột phá đến hậu kỳ.

Bất quá hiện tại lại không thể an tâm lại tiếp tục tu luyện đi xuống. Biết được chính mình bị Hồng Quân theo dõi hậu, mỗi lần nhập định đều phảng phất có một đôi mắt nhìn chăm chăm chính mình, tỉnh không dưới tâm tới, gì nói tu luyện.

Nhiều mây nghĩ này hết thấy. Đột nhiên nhớ tới một chỗ, kia đó là Bồng Lai, phương trượng, Doanh Châu tam đảo.

Nghe đồn này tam đảo chính là hỗn độn trung một cục đá rơi xuống biến thành. Bị hỗn độn linh khí bao vây, số trời ở ngoài, thiên cơ che chắn. Có lẽ kia có thể ngăn cản Hồng Quân nhìn trộm tính kế.

Hơn nữa này tam đảo, chính là xuyên qua nhân sĩ nhất định phải ở nhà chỗ. Danh xứng với thật tiên gia động phủ, hậu thế văn danh.

Trước kia sở dĩ không có đi tìm, một là lo lắng liên lụy đến hậu thế nhân quả, ở không có thực lực phía trước, đồ tăng nhân quả thật sự không phải cái gì sáng suốt cử chỉ. Nhị là trước đây chịu Thiên Đạo tính kế, tự thân khí vận nông cạn, số phận không cường, liền tính chính mình tìm tới mấy cái lượng kiếp cũng tìm không thấy.

Hiện giờ, tuy rằng không biết Hồng Quân tính kế như thế nào, nhưng hấn tăng lên chính mình khí vận này lại là sự thật. Thiên dư không lấy, tất chịu này cừu.

Nghĩ đến đây, Lý thân nhiên không ở do dự, tùy ý thu thập hạ, liền đứng dậy bay đi.

Ở Đông Hải trên không, Lý thân nhiên không hề mục đích lung tung phi. Tam Tiên Đảo vốn là bấm đốt ngón tay không ra, Lý thân nhiên cũng không biết này cụ thể vị trí ở đâu, chỉ là từ hậu thế biết, ở Đông Hải phía trên. Hiện tại hấn chỉ có thể dựa vào tràn đầy số phận đem chúng nó tìm được. Nói trắng ra là, việc này hoàn toàn liền dựa vận khí. Duy nhất so người khác cường một chút chính là hấn biết hiện tại chính mình khí vận chính vượng mà thôi.

Hấn cũng không nóng nảy, tu vi chỉ kém một chút cơ hội liền có thể đột phá, này cũng yêu cầu cơ duyên, cường cầu không được.

Này lại nói tiếp cũng buồn cười, tu đạo chỉ lộ vốn là là nghịch thiên mà đi, trường sinh bất tử vốn là cùng thiên địa cương thường tương bội. Nhưng có đôi khi tu đạo người còn luôn miệng nói thuận lòng trời mà đi, thay trời hành đạo. Này không thể không nói là một loại châm chọc.

Không hề ý nghĩa miễn man suy nghĩ, đột giác một trận tiếng xé gió âm truyền đến. Quay đầu vừa thấy, lại là một vật quanh thân phát ra thanh sắc vàng sáng hướng chính mình đánh úp lại. Không có chút nào nguy hiểm hơi thở, theo bản năng duỗi tay tiếp được. Tập trung nhìn vào, lại là một lá cờ bộ dáng sự vật.

Thần thức tham nhập, thế nhưng không hề ngăn trở. Một trận xa lạ tin tức truyền vào trong óc, đài chải vuốt xong này đó tin tức hậu. Lý thân nhiên sắc mặt một trận cổ quái, tựa hỉ tựa ưu. Người một nhà phẩm thật sự như thế chi hảo, liền Tiên Thiên Linh Bảo hiện tại đều chủ động nhận chủ.

Không sai, cái này sự vật đúng là Tiên Thiên Linh Bảo, hơn nữa tại tiên thiên Linh Bảo trung cũng thuộc nhất lưu chi liệt. Đây là Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, cùng ly địa Diễm Quang Kỳ, Mậu Kỳ Hạnh Hoàng Kỳ, Tổ Sắc Vân Giới Kỳ, Huyền Nguyên Khổng Thủy Kỳ, cộng xưng Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ.

Này ngũ mặt kỳ đều không tầm thường, toàn thuộc nhất lưu Linh Bảo. Ngũ kỳ tổng hợp nhưng bày ra Tiên Thiên Ngũ Hành trận, phòng ngự vô song, thậm chí Thánh Nhân đều không làm gì được. Này ngũ kỳ trung ly địa Diễm Quang Kỳ rơi vào Thái Thượng trong tay. Mậu Kỳ Hạnh Hoàng Kỳ bị nguyên thủy đoạt được, hậu ở phong thần hết sức ban cho môn hạ ứng kiếp người Khương thượng, ở phong thần trung tỏa sáng rực rỡ. Tổ Sắc Vân Giới Kỳ, lại xưng Tụ Tiên Kỳ, bị Hồng Quân ban cho Tây Vương Mẫu Dao Trì. Huyền Nguyên Khổng Thủy Kỳ, lại xưng Tu La kỳ, bị Minh Hà lão tổ đoạt được.

Chính mình trên tay này mặt Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, nhược chính mình sở nhớ không tới nói, hấn là bị linh sơn bát bảo công đức trì Tiếp Dẫn đoạt được. Như thế nào tới rồi chính mình trên tay. Bất quá này đã là Linh Bảo chủ động nhận chủ, hấn là cùng Tiếp Dẫn không hề nhân quả.

Xuyên qua mà đến, trước kia biết đạo chỉ có thể coi như tham khảo, mà không nên chịu lịch sử kiểm chế. Nếu không hết thấy như cũ, kia chính mình tồn

tại lại có gì ý nghĩa.

Đánh giá trong tay Linh Bảo, Lý thân nhiên trong lòng là hi ưu nửa nọ nửa kia. Hi chính là, chính mình lại đến một kiện Linh Bảo, hơn nữa này Linh Bảo còn như thế chi hảo, là hiện tại chính mình trong tay tốt nhất một kiện Linh Bảo. Ưu chính là, Hồng Quân như thế danh tác tính kế chính mình, tính toán tất là không nhỏ, chính mình thiếu như thế đại nhân quả, cuối cùng có thể bút ra ra tới sao.

Càng nghĩ càng là rối rắm. Hiện tại chỉ cầu có thể nhanh lên tìm được Tam Tiên Đảo, lánh đời mà cư. Hắn lại là quyết định, chỉ cần một tìm được Tam Tiên Đảo, lập tức trạch đi vào, thẳng đến Hồng Quân lại lần nữa bắt đầu bài giảng mới ra tới. Nhất định không cho hắn tính kế chính mình cơ hội.

Hắn hiện tại tâm tình nhưng không vừa rồi như vậy nhân nhả, sợ từ nào lại toát ra cái Tiên Thiên Linh Bảo nhắm thẳng chính mình trong túi toàn. Nhược hắn ý tưởng này bị những cái đó đang ở vì một kiện Tiên Thiên Linh Bảo đánh sinh đánh chết một chúng tu sĩ biết hậu, nhất định tiến đến dùng nước miếng đem hắn chết đuối. Này không phải xích quả quả tìm đánh tiết tấu không phải.

Lý thân nhiên cũng bị chính hắn cảm thấy buồn cười. Tiên Thiên Linh Bảo như thế khó được, chính mình còn như thế ghét bỏ. Chính mình đều nên khinh bỉ chính mình. Nhưng lại nhiều tái hảo Linh Bảo cũng muốn có mệnh hưởng.

Thiên thượng sẽ không không duyên có vô có rút bánh có nhân, càng sẽ không bị chính mình được đến.

Thật cẩn thận thiên thượng phi, rất là miễn cảm, một có cái gì gió thổi cỏ lay, liền lập tức dừng lại, trên dưới tả hữu nơi nơi xem xét, bộ dáng rất giống một cái sò tiến nhóm tiểu tặc. Tựa hồ biết hắn tâm ý, dọc theo đường đi không còn có Linh Bảo “Nhào vào trong ngực”.

Ba năm hậu, Lý thân nhiên dừng lại bước chân. Nhìn phía trước bị sương trắng bao phủ địa phương, thở phào một hơi, hắn biết chính mình tìm được rồi. Này phiền quý dị sương trắng không chỉ có ngăn cách thân thức tra xét, lại còn có ngăn cản thiên cơ bao trùm. Nhược không phải chính mình gần gũi đứng ở này trước mặt, mắt thường nhìn đến. Chính mình cũng phát hiện không được.

Tựa hồ là ba năm áp lực số phận tại đây một khắc cùng nhau bộc phát ra tới dường như. Ngẫu nhiên xuyên thấu qua sương trắng khoảng cách, có thể nhìn đến trong đó trình “Phẩm” tự sắp hàng ba tòa đảo nhỏ.

Mặt lộ vui mừng về phía trước bay đi, một lát sau, tươi cười không thấy, mặt lộ vẻ khuôn mặt u sầu. Lại là phát hiện chính mình bay lâu như vậy dường như tại chỗ đảo quanh, cùng tam đảo khoảng cách chút nào không giảm, ngay cả kia tầng sương trắng đều không có giảm bớt nửa phần.

Nhiu mày nhìn trước mắt này hết thấy, chẳng lẽ thật muốn chính mình nhập bảo son, tay không mà về sao. Chưa từ bỏ ý định lại hướng bay đi, nhưng vẫn như cũ như cũ. Bốn phía cẩn thận thăm dò một lần hậu, rồi lại không có phát hiện chút nào trận pháp dấu vết.

Nôn nóng ở bên ngoài qua lại đi tới, đột nhiên nhớ tới cái gì dường như, mày giãn ra mở ra.

Điều động một tia không gian pháp tắc ngưng tụ trong mắt, về phía trước phương vừa thấy, quả nhiên như suy đoán giống nhau. Chỉ thấy này phiền sương trắng ngoại, tầng tầng không gian trọng điệp. Nhìn như gần ngay trước mắt, thật sự hai người cách xa nhau vô lượng không gian.

Hai người vốn là không phải cùng mặt bằng, mặc kệ Lý thân nhiên đi như thế nào cũng đi không tiến trong đó.

Đúng là bởi vì như thế, tại đây địa chỗ không phải thực hẻo lánh địa phương, ngẫu nhiên có tu sĩ đi ngang qua cũng không có phát hiện Tam Tiên Đảo duyên có. Có lẽ bọn họ chỉ là cho rằng này chỉ là giống nhau hải thị thận lâu thôi.

Hậu thế này Tam Tiên Đảo bị phát hiện, chính là bởi vì Hồng Quân hợp đạo, Thiên Đạo chi lực đồ tăng, giám sát thiên địa, hơn nữa Tam Tiên Đảo bên trong hỗn độn linh khí toàn bộ chuyển vì Tiên Thiên linh khí, lúc này mới khiến cho Tam Tiên Đảo bại lộ ra tới, hiện thân ở trong hồng hoang.

Mục lục

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [WwW.EbookFull.Net](http://WwW.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 47 Doanh Châu đảo định Hải Châu

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-10-22

Việc này gác ở những người khác trên người có lẽ vô pháp, liên tính là biết trong đó nội tình hậu, cũng chỉ có thể làm nhìn. Nhưng Lý thần nhiên bất đồng, đối với không gian pháp tắc hẳn vẫn là hiểu biết một vài. Rốt cuộc có một nội thể giới nơi tay, lại còn có phá hủy một cái không gian thuộc tính Tiên Thiên Linh Bảo, đối không gian pháp tắc không nghĩ hiểu biết cũng khó.

Biết trong đó mấu chốt hậu, thâm vận không gian pháp tắc với dưới chân, quanh thân pháp tắc du đăng. Dần dần biến mất tự thân, hướng Tam Tiên Đảo đi đến. Mỗi một bước đều đạp ở không gian tiết điểm chỗ.

Tới rồi bên trong mới phát hiện nơi này không chỉ có có tầng tầng không gian, còn có vô số không gian phay đứt gãy. Làm Lý thần nhiên không thể không tiểu tâm hành sự, sợ rơi vào không gian phay đứt gãy, cuốn vào đến tận không gian loạn lưu trung.

Một canh giờ sau, Lý thần nhiên còn ở tầng tầng trong không gian thận trọng từng bước, cẩn thận chặt chẽ. Chớp mũi thấm ra mồ hôi mòng đều không kịp chà lau.

Lại qua ba cái canh giờ. Doanh Châu trên đảo tự hình thành hậu rốt cuộc nghênh đón một vị khách nhân, chỉ là vị khách nhân này đã đến phương thức rất là bất nhã. Từ giữa không trung rơi xuống mà xuống, “Phanh” một tiếng dừng ở đảo trung một hồ. Cả kinh bên cạnh ao nhân nhả tan bộ uống nước tiểu động vật nhóm một trận chạy như điên. Đánh vỡ này phúc an tĩnh trường hòa hình ảnh.

Này nhân không phải mặt khác, đây là Lý thần nhiên. Ở trải qua bốn cái canh giờ bước đi miếng băng mòng hậu, rốt cuộc tiến vào đến Tam Tiên Đảo nội, buông xuống ở Doanh Châu trên đảo. Chỉ là tại đây mấy cái canh giờ nội, tinh lực hao hết, thể xác và tinh thần mỗi mệt. Ở tiến vào hậu tâm thần lập tức rơi lóng, từ trên đụn mây rút xuống xuống dưới.

Ướt đầm từ trong ao đi ra, đánh giá chung quanh hết thấy. Non xanh nước biếc, tiên hạc tề minh hảo nhất phái sinh cơ bùng bùng chỉ cánh. Nhìn như thế tốt đẹp cảnh sắc, Lý thần nhiên vừa mới còn có chút có chút buồn bực tâm tình cũng có thể giảm bớt.

Nơi nơi nhìn xem Lý thần nhiên dần dần phát hiện một ít không thích hợp, nơi này linh khí đầy đủ, có chút địa phương thậm chí nồng hậu hoá lỏng thành thủy, hóa thành giọt mưa hàng hạ. Hơn nữa linh khí trung còn thỉnh thoảng hỗn loạn một ít hỗn độn linh khí, này càng sử này đó linh khí phẩm chất có thể tăng lên rất nhiều. So chỉ Bất Chu Sơn linh khí không nhường một tấc.

Ở này đó linh khí trung, vô số thiên tài địa bảo lớn lên xanh um tươi tốt. Nhưng tại đây trong đó thể nhưng không có một cái có thể mở ra linh trí. Tùy tay câu tới một con đang ở ngủ say nai con. Bàn tay đặt ở này thiên linh thượng, lại là phát hiện này chỉ nai con cốt cách ngạc nhiên, căn cơ thâm hậu, thân thể cũng tản mát ra một trận linh quang. Có một bức tu đạo tốt nhất tư chất. Hơn nữa dựa theo trong cơ thể xô đẩy pháp lực cũng có thể so với một ít Tán Tiên.

Nhưng ngay cả như vậy, này chỉ nai con cũng linh trí chưa khai, ngây thơ vô tri. Đêm này chỉ nai con thả lại chỗ cũ, nhìn chung quanh một ít động vật, nghĩ đến bọn họ cũng là như thế tình huống.

Lắc đầu, không hề dừng lại, tiếp tục về phía trước đi đến. Hẳn nhưng không có ở chỗ này dừng lại vì này đó động vật giảng đạo ý tưởng. Mỗi người đều có từng người cách sống, hà tất đem ý nghĩ của chính mình áp đặt với người khác trên người.

Này đó động vật đã thói quen hiện giờ sinh hoạt, thói quen an nhàn thanh thản. Chính mình cần gì phải vẽ rắn thêm chân làm điều thừa. Hơn nữa cho dù chính mình vì bọn họ giảng đạo mở ra linh trí, chúng nó hội thói quen loại này cùng thiên tranh đấu tu đạo sinh hoạt sao. Giống như là điều liên phải phi, là cá liên phải du, bản tính như thế, chính mình cần gì phải đi thay đổi cái gì.

Lòng có sở cảm dường như, dọc theo trục giác sở chỉ phương hướng đi đến, dọc theo đường đi linh khí càng thêm nồng hậu. Đã đi đến tiểu đảo trung tâm chỗ, chỉ thấy nơi này linh khí nồng đậm đến ngưng tụ thành thủy hóa thành ao. Chung quanh hơi nước tràn ngập, mòng ảo mờ ảo.

Đến gần vừa thấy, lại thấy cái ao phía trên mười hai viên hạt châu phát ra hào quang, phun ra nuốt vào linh khí. Chung quanh sinh linh chơi đùa đùa giỡn, lại không có một cái xâm nhập này phiến hơi nước trung. Dường như cố tình tránh đi, lại hoặc căn bản không có phát hiện nơi này dường như.

Bình tĩnh đi đến bên cạnh cái ao, tức khắc dẫn tới này mười hai viên hạt châu một trận nhảy lên, tựa vui mừng. Thử tùy tay nhất chiêu, này mười hai viên hạt châu liền theo thứ tự bay tới, rơi vào lòng bàn tay.

Lẳng lẳng đánh giá trong tay ngoan ngoan hạt châu, Lý thần nhiên tươi cười dần dần tan rã. Tùy ý tế luyện một phen, phát hiện này mười hai hạt châu chính là định Hải Châu, cộng ba mươi sáu viên trình Tiểu chu thiên chi số. Nơi này chỉ có mười hai viên, y hậu thể hiểu biết, Lý thần nhiên biết dư lại hai mươi bốn viên hiện tại còn ở Hồng Quân phân bảo nhai thượng, hậu thể bị Thông Thiên giáo chủ đoạt được ban cho môn hạ đệ tử Triệu Công Minh, ở phong thần một trận chiến trung tỏa sáng rực rỡ.

Này định Hải Châu mỗi một viên toàn thuộc nhị lưu Linh Bảo chi liệt, nhược tề tựu ba mươi sáu viên định Hải Châu nhưng có thể so với đứng đầu Tiên Thiên Linh Bảo.

Ở trên tay thường thức một phen, liền đem này mười hai viên định Hải Châu đặt ở tử trong phủ ôn dưỡng luyện hóa. Nhưng mới vừa một để vào tử trong phủ, định Hải Châu liền mất khống chế một trận quay cuồng nhảy lên, muốn hướng một phương hướng bay đi. Theo này cổ lõi kéo chỉ lực nhìn lại, lại là chính mình ở Bất Chu Sơn đoạt được cửu thiên nguyên dương thức phát ra ra. Nhưng là bởi vì này cửu thiên nguyên dương thức bị chính mình luyện hóa đã lâu, hiện tại đã là thu phát như tâm. Lại là không có xuất hiện mất khống chế cảnh tượng.

Hơi tự hỏi, Lý thần nhiên liền đã biết vốn có. Hậu thể phong thần trung, Nhiên Đăng đạo nhân được Triệu Công Minh định Hải Châu hậu liền dùng càn khôn thức cùng định Hải Châu tương hợp hóa thành hai mươi bốn chư thiên, thành hẳn thành đạo chi bảo. Chẳng lẽ chính mình cửu thiên nguyên dương thức cũng có này công hiệu.

Nguyên lai chính mình khí vận còn không có hảo đến lệnh Tiên Thiên Linh Bảo chủ động bay tới nhận chủ địa bước, lần này xem ra là này cứu thiên nguyên dương thức khởi hiệu quả. Như thế cũng hảo.

Nhược là như thế, như vậy. Lý thần nhiên trong mắt dần hiện ra đủ loại tính kế. Ngay sau đó, kiểm chế trụ định Hải Châu nhảy lên, đem hấn trấn áp với thần hồn chỗ sâu trong.

Hấn lại là tướng, chờ đến phong thần hết sức, dựa vào hậu thế tiên tri người sớm giác ngộ, nhược là mưu hoa thích đáng nói. Như vậy Triệu Công Minh định Hải Châu cũng chạy thoát không được hấn tính kế.

Đến lúc đó tề tựu ba mươi sáu viên định Hải Châu, hóa thành ba mươi sáu chư thiên, trình Tiểu chu thiên chi liệt sắp hàng. Đem chi hòa tan nội thể giới trung, như vậy không những có thể nhanh hơn hoàn thành thể giới cấu thành. Chính mình cũng đem có được một cái thể giới pháp lực hậu thuẫn.

Có như thể mưu hoa, hiện tại cũng tự nhiên sẽ không làm cho bọn họ tương hợp hóa thành mười hai chư thiên. Như vậy cũng chỉ có mười hai động thiên pháp lực chứa đựng, lại còn có muốn chính mình ngày thường tích lũy. Không thể giống thể giới tự mãn sinh thành, pháp lực tuần hoàn không thời.

Được Linh Bảo hậu, tự nhiên sẽ không lại nhiều làm lưu lại. Lập tức bay về phía liền nhau phương trượng đảo.

Phương trượng trên đảo phong cảnh cùng Doanh Châu đảo cũng không sai biệt nhiều, linh khí đầy đủ lệnh nhân giật sồi. Có lúc trước kinh nghiệm, cũng không hề quân này đó cảnh sắc như thế nào, lập tức bay về phía đảo trung tâm.

Quả nhiên, như suy đoán giống nhau như đúc. Nơi này cũng là thủy khí tràn ngập, linh khí bốc hơi. Xuyên qua hơi nước, giống như đi vào một thể giới khác, tiến vào mi mắt chính là một mảnh huyền hoàng nhị sắc. Tựa hồ này phiên thể giới đều là này hai loại nhan sắc cấu thành.

Ngưng mắt nhìn lại, một phen cây quạt lẳng lẳng phiêu phù ở thể giới này trung tâm. Quanh thân không có lúc nào là đều hướng ra phía ngoài tản ra huyền hoàng hơi thở. Đi vào cẩn thận đánh giá một phen.

Lại thấy này đem cây quạt trình khép kín trạng thái, phiên cốt như ngọc, bạch ngọc không tỳ vết, trơn bóng trong suốt. Duỗi tay cầm đi, lại giống như chộp vào một đoàn không khí thượng, chính là trong tay truyền đến nhẹ nhẹ âm áp lại minh xác nói cho Lý thần nhiên, chính mình cũng không có trào không.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 48 phương trượng đảo Lưỡng Nghi phiên

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-10-23

Nhìn cây quạt ở trong tay như khối nhẹ một trận biến ảo, lại trước sau nắm lấy không đến. Tựa điều động một tia không gian pháp tắc với trong tay, hướng này đem cây quạt chộp tới, nhưng trong tay truyền đến trống rỗng cảm giác không tiếng động nói cho Lý thần nhiên, lần này lại thất bại.

Chưa từ bỏ ý định lại ném thử vài lần, còn là như thế. Tiếp theo lại dùng thân thể chi lực cùng pháp lực lại thử vài lần, kết quả vẫn là như vậy. Rơi vào đường cùng, tùy tay luyện chế mấy phiên cờ xí, bố ở chung quanh, đem nơi này ẩn nấp xuống dưới, để ngừa vạn nhất.

Tâm ý vừa động, trận pháp liền đã bày ra. Điều động một chút tinh thần lực hóa thành thần thức lưu tại trong đó. Chính mình cũng có thể mượn này biết được nơi này hết thảy. Đã có thể vào lúc này, biến cố đột nhiên phát sinh. Kia vừa mới điều động ra tới tinh thần lực vừa ra bên ngoài cơ thể, liền khiến cho không gian trung tâm kia đem cây quạt một trận rung động. Tuy rằng biên độ không lớn, nhưng vẫn là bị ở cái này yên tĩnh trong không gian có chút nấn cảm Lý thần nhiên bắt giữ tới rồi.

Thử đem thần thức hóa thành bàn tay hướng kia đem cây quạt chộp tới. Lần này lại là không có trào không. Cao hứng dưới, thần thức hỗn tán không tụ, cây quạt rơi xuống vội dùng tay tiếp được. Nhưng vào tay vẫn là rỗng tuếch, cây quạt cũng ở chột lóe chỉ gian trở lại tại chỗ.

Thử vài lần hậu, Lý thần nhiên rốt cuộc ổn định tâm thần. Thật cẩn thận dùng thần thức đem cây quạt kéo hồi từ phủ không gian, phóng với thần hồn phía trên, chậm rãi ôn dưỡng biến hóa.

Bởi vì này đem cây quạt đặc tính, Lý thần nhiên bắt đắc dĩ dưới, chỉ phải đứng ở tại chỗ. Tâm thần phóng với thần hồn bên trong, toàn lực tế luyện này



Tiên Thiên Linh Bảo.

Này một tế luyện đó là suốt trăm năm thời gian. Tại đây trăm năm bên trong, Lý thần nhiên đều vẫn luôn duy trì nguyên trạng, chưa từng động quá. Trăm năm hậu, Lý thần nhiên đột nhiên vận vẹo toàn thân, cốt cách phát ra “Ca ca” tiếng vang.

“Lần sau ở làm việc này, trước tiên nhất định phải đổi một tư thế dễ chịu”. Lý thần nhiên lầm bầm. Những lời này đó là hẩn tỉnh lại hậu đệ nhất cảm giác. Trăm năm thời gian vẫn luôn duy trì cùng cái động tác, hơn nữa tinh thần còn độ cao tập trung. Này thật sự có điểm làm khó Lý thần nhiên cái này trong xương cốt liền minh khắc hiện đại nhân mau tiết tấu sinh hoạt nhân.

Bất quá này trăm năm thời gian cũng không có bạch hoa. Kia đem cây quạt trạng Tiên Thiên Linh Bảo cũng đã bước đầu tế luyện. Hiện tại liền tính là Lý thần nhiên triệt trong đó quán quanh tinh thần lực cũng sẽ không thoát ly từ phủ trở lại tại chỗ.

Thông qua tế luyện lại là biết được này Tiên Thiên Linh Bảo một ít tin tức. Cái này Tiên Thiên Linh Bảo thuộc đứng đầu chi liệt, chính là hiện tại Lý thần nhiên trong tay tốt nhất Linh Bảo. Này Linh Bảo danh rằng “Tiên Thiên Lưỡng Nghi phiến”. Mặt quạt bóng loáng tựa lụa, thần quang bốn phía. Một mặt họa sơn thủy điều thú, một mặt họa Nhật Nguyệt Tinh Thần.

Quay cuồng chi gian, Lưỡng Nghi chi khí lưu chuyển. Đối địch là lúc, xoát ra âm dương thần quang. Chủ sinh tử, định càn khôn. Uy lực kham là bất phàm.

Nhìn đến này Linh Bảo có như vậy uy lực, Lý thần nhiên cũng là vui vô cùng. Ở trên tay thường thức đến vui vẻ vô cùng.

Thường thức một trận, liền phóng với từ bên trong phủ tiếp tục tế luyện. Một khắc đều không ngừng lưu, lập tức hướng cuối cùng Bồng Lai Đảo bay đi.

Bồng Lai Đảo tuy là cùng Doanh Châu, phương trượng cộng xưng “Tam Tiên Đảo”, nhưng Bồng Lai Đảo so chỉ mặt khác hai đảo thanh danh càng sâu. Hiện tại này hai đảo đều có như vậy thu hoạch, kia Bồng Lai Đảo lại là như thế nào. Hoài như vậy tâm tính, Lý thần nhiên hẳn hạp hy vọng bay về phía Bồng Lai Đảo.

Giây lát, liền đi vào Bồng Lai Đảo thượng, giáng xuống đụn mây. Bốn phía đánh giá một phen, lại là có chút kinh ngạc cùng mất mát. Đảo không phải này trên đảo hoàn cảnh không tốt, linh khí không đủ.

Này trên đảo hoàn cảnh tuyệt đẹp, thanh tịnh tự nhiên, cỏ xanh thành nhân. Linh khí so chỉ nhất danh sơn đại xuyên cũng là không nhường một tấc. Đối làm giống nhau mới đến người cũng có thể làm nhân vui vẻ thoải mái, tôn sùng là tiên cảnh.

Nhưng trải qua Doanh Châu, phương trượng nhị đảo lễ rửa tội hậu, Lý thần nhiên đối hoàn cảnh này đã tập mãi thành thói quen, phản ứng thường thường. Thậm chí còn có chút thất vọng chi ý ở trong đó, rốt cuộc từ hậu thế mà đến, đối này Bồng Lai tiên đảo cũng là hướng tới đã lâu, ôm có rất đại kỳ vọng.

Nhưng hôm nay lại là như thế bộ dáng, có thể nói là “Kỳ vọng càng lớn, thất vọng càng lớn” đi.

Đi rồi vài bước hậu, lại là có chút lực cảm sai biệt. Tựa hồ chung quanh chi linh khí so chỉ Doanh Châu, phương trượng nhị đảo tới, lại là kém một chút. Lắc đầu, dứt bỏ này không thú vị ý niệm. Nghĩ đến là nhiều năm chưa động, thần kinh có chút mất cảm thối.

Có phía trước hai đảo kinh nghiệm, lần này Lý thần nhiên lại là không có chậm rì rì theo linh khí tìm kiếm. Mà là trực tiếp hướng tiên đảo trung tâm đi đến.

Đi rồi mấy dặm hậu, phát hiện chung quanh linh khí càng thêm đậm bạc. Tả hữu sưu tầm một phen, lại là không hề kết quả. Trong lòng đối chuyển này thu hoạch càng thêm không xem trọng đi lên.

Có chút thất vọng tiếp tục về phía trước đi đến. Trong lòng cũng càng ngày càng trầm trọng.

Khả năng này trong lòng đã làm tốt không có kết quả chuẩn bị.

Càng đi trung tâm, linh khí càng thêm giảm bớt, hoàn cảnh cũng càng thêm ác liệt đi lên. Tới rồi trung tâm chỗ, càng là hiện ra sa mạc hóa, linh khí cũng hoàn toàn biến mất. Thay thế chính là một mảnh tức sát chi khí. Hơi thở nồng đậm đến liên quan này phiến không gian đều mang theo một loại vạn vật điều tàn tiêu điều không khí.

Trung tâm chỗ, một cái thâm đạt trăm trượng, bề rộng chừng nghìn trượng, chạy dài hơn mười dặm hố to rộng mờ xuất hiện ở trước mắt. Một thanh ước mười trượng lớn lên hồng anh trường thương ngạo nghễ đứng thẳng ở trong đó.

Này trong không gian tức sát chi khí đó là từ nó nơi này phát ra. Tận trời sát khí xông thẳng trời cao, đem không trung đều xé mở một cái khẩu tử. Bờ đối diện chỗ tựa hồ chính là hỗn độn giống nhau. Cuộn cuộn linh khí trực tiếp rót nhập đến này tòa trên đảo, lệnh này tòa đảo linh khí đầy đủ.

Sát khí tràn ngập, lệnh nơi đây phạm vi trăm dặm không có một ngọn cỏ, sinh linh đều không.

Dược tiến trong hạp, cuộn cuộn sát khí nghênh diện mà đến, hóa thành đao nhọn hướng Lý thần nhiên bổ tới. Cứ việc hẩn hiện tại đã là Đại La Kim Tiên cảnh giới, thân thể cứng rắn vô địch, nhưng vẫn là cảm thấy một trận sinh đau.

Sát khí vô hình che dấu với sát khí bên trong, đánh về phía Lý thần nhiên, mới vừa vừa tiếp xúc hẩn, liền trực tiếp xuyên thấu thân thể đi vào từ phủ phía

trên, hóa thành đủ loại ảo giác, khi thì chúng sinh kính sợ, khi thì nữ sắc câu hồn, khi thì đạo pháp thông thần, đủ loại ảo giác không phải trường hợp cá biệt. Gọi lên vô số mặt trái cảm xúc.

Cũng may Lý thần nhiên đạo tâm đức lại lúc sau, cũng càng thêm kiên nghị, ở hơn nửa phía trước mấy trăm năm hết sức chuyên chú, vô hình bên trong cũng gia tăng rồi một chút sức chống cự. Trước mặt ở này đó ảo giác trước mặt bảo trì thanh tịnh.

Trên đầu mồ hôi cuộn cuộn mà đến, còn không kịp chà lau, liền ý bị này đó sát khí hong khô. Sắc mặt cũng trở nên có chút đỏ bừng, giống như có nhân bóp lấy cổ.

Chuôi này trường thương bất quá mấy chục bước xa thời điểm, Lý thần nhiên đã tới rồi cực hạn, hai mắt đã mơ hồ, tinh lực cũng đã hao đến thất thất bát bát. Bất quá hiện tại rời khỏi hiện nhiên đã không còn kịp rồi. Sờ thừa không nhiều lắm thể lực đã duy trì không được hẳn đi trở về. Hơn nữa nơi này trừ bỏ sát khí cùng sát khí ngoại linh khí đều không, ngay cả không khí đều không có tồn tại không gian.

Hiện tại cũng chỉ có căng da đầu tiếp tục về phía trước đi đến.

Cần cần đầu lưỡi, cường hô một hơi, cần răng răng, nhắm mắt, một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm hương bên trong phóng đi.

Dựa vào một cổ tín niệm chống đỡ, Lý thần nhiên rút cuộc đi tới chuôi này trường thương mười bước ở ngoài.

Mọi chân gian nan lại đi gần một bước.

Chương 49 thí thánh uy năng Thí Thần Thương

Mười bước trong vòng cảnh tượng càng là bất đồng. Sát khí đã là đã ngưng tụ thành thực chất, hướng Lý thần nhiên chen chúc mà đến. Không kịp nghĩ nhiều cái gì, theo bản năng trực tiếp mở ra nội thể giới nhập khẩu. Liên hoa lệ lệ ngắt xù.

Này sát khí cũng mặc kệ hẳn có phải hay không lẫn lộn quá khứ, trực tiếp rót nhập hết thủy nhưng rót nhập địa phương.

Cứ như vậy cuộn cuộn sát khí vĩnh viễn hướng Lý thần nhiên nội thể giới rót nhập đi vào. Nội thể giới Thiên Đạo chi mất cũng tại đây một khắc hiển hiện ra, nó bản thân Lý thần nhiên một tia phân thân biến thành, tự nhiên sẽ hiểu Lý thần nhiên đã phát sinh hết thủy.

Sát khí tiến vào nội thể giới hậu liền hóa thành một cây Thông Thiên cự trụ, lập tại đây phương thiên địa Trung Ương, thượng tiếp thiên, hạ liên địa. Vừa mới bắt đầu vẫn là hư ảo không thật như ảo ảnh giống nhau. Nhưng theo ngoại tại sát khí trào dâng mà đến, cũng dần dần ngưng thật lên. Theo này căn Thông Thiên cự trụ hình thành, này phương thiên địa cũng giống như càng thêm củng cố.

Sát khí trung vô hình sát khí bị Thiên Đạo chi mất rút ra ra tới, ngưng tụ ở Thiên Đạo chi trong mắt, sử nó thoát nhìn càng cụ uy nghiêm, uy lực cũng càng sâu từ trước. Chung quanh tàn khuyết ba ngàn pháp tắc cũng sôi nổi từ trong hư không cụ hiện ra tới cự trụ, giờ phút này cũng hơi hơi uốn lượn uốn lượn, tựa hồ ở hướng Thiên Đạo chi mất khom mình hành lễ.

Mấy cái canh giờ hậu, Lý thần nhiên mới vừa rồi từ từ tỉnh lại, có chút kinh ngạc nhìn nhìn chung quanh cảnh tượng, ngay sau đó phản ứng lại đây. Cười khổ một chút, đứng dậy. Mặc cho sát khí đánh úp lại, không tránh không tránh. Trực tiếp đi đến chuôi này trường thương trước mặt.

Tay mới vừa vừa tiếp xúc với chuôi này trường thương, tâm thần liền bị một trận không lồ tin tức sở bao phủ.

Không cần nhiều lời, lại là hoa lệ hôn mê bất tỉnh.

.....

Che lại đến bây giờ còn có chút trướng đau đớn đầu, Lý thần nhiên thiếu chút nữa không rên rỉ ra tới.

Nỗ lực chải vuốt trong đầu này đó đột nhiên xuất hiện tin tức. Sau nửa canh giờ, mới vừa rồi sửa sang lại ra cái đại khái. Cũng không tính toán tiếp tục nghiêm túc chải vuốt đi xuống. Bởi vì hẳn không tính toán hoàn toàn tiếp thu này cổ tin tức, bởi vì có so với hẳn càng thích hợp nhân.

“Chính mình thật đúng là cùng này ba ngàn Thần Ma có duyên nha” có chút tự giễu nghĩ đến.

Thông qua kia cổ ký ức biết được, nguyên lai chuôi này trường thương không phải mặt khác, đúng là hậu thế nổi danh nghe đồn có thể thí thánh Thí Thần Thương. Bất quá cùng hậu thế có chút xuất nhập chuôi này trường (súng) không ở Thái Âm Tinh xuất thế, cũng không thuộc Tiên Thiên Linh Bảo chi liệt.

Hỗn độn trung trừ bỏ Bàn Cổ ngoại, còn có ba ngàn pháp tắc đối ứng mà sinh ba ngàn Thần Ma. Này đó Thần Ma mỗi người cường đại vô địch, lại còn có có từng người bất đồng thủ đoạn.

Hỗn độn kia tràng đại chiến lúc sau, ba ngàn Thần Ma bại trận. Thân thể tàn lưu tổng hợp cùng nhau hóa thành cả đời linh, hậu bị Lý thần nhiên luyện hóa thành phần thân. Mà bọn họ từng người thiên phú thủ đoạn này ngưng tụ ở bên nhau, lấy vô hình hóa thành hữu hình, hình thành trước mắt chuôi này uy năng ngập trời Thí Thần Thương.

Chuôi này trường (súng) cái gì đều không có, chỉ có một cổ tịch diệt chi ý. Tịch diệt thiên địa, vạn vật quay về hỗn độn. Nắm chuôi này trường (súng), tựa hồ chính mình đều mau tịch diệt thành tro, liền chủ nhân đều nhưng phản phệ, có thể thấy được uy lực của nó chi cường hãn.

Chuôi này Thí Thần Thương rất là thích hợp phân thân. Không chỉ có xuất thân gần. Hơn nữa phân thân kia gần như với thuần lý trí tư tưởng, cũng sẽ không bị chuôi này thương (súng) sở ảnh hưởng. Hơn nữa nếu khả năng nói, phân thân còn có thể mượn này tìm hiểu ra một ít ba ngàn Thần Ma thiên phú thủ đoạn.

Mặc kệ như thế nào, phân thân đều là so với bản chính mình càng thích hợp trở thành này Thí Thần Thương chủ nhân.

Phất tay đem chuôi này Thí Thần Thương thu vào tử phủ không gian nội, thông qua này cùng phân thân gian huyền diệu liên tục, trực tiếp truyền tống đến phân thân tử phủ không gian nội. Liên quan kia cổ tín tức cũng trực tiếp truyền cái phân thân.

Tối hôm qua này hết thảy, Lý thần nhiên liền không hề quản, tâm thần rời khỏi tử phủ không gian, ý thức quay về thân thể bên trong.

Thí Thần Thương mới vừa ly khai tại chỗ, kia vô biên sát khí liền như vô căn chi binh, dần dần biến đậm tan rã mờ ra. Ngay cả kia đậm thùng trời cao cũng ở không gian chỉ lực chữa trị hạ, dần dần thu nhỏ, cho đến với vô.

Không gian tu bổ hoàn thiện, hỗn độn linh khí cũng vô pháp tiếp tục được đến cung cấp nuôi dưỡng, dần dần hóa thành Tiên Thiên linh khí tiêu tán mở ra.

Có thể tưởng tượng, này Tam Tiên Đảo nguyên bản liền lẫn nhau thành trận pháp, tự thành không gian, độc lập với hồng hoang cùng hỗn độn chi gian. Linh khí tự cấp, đoạn tuyệt hết thảy. Bởi vì có Thí Thần Thương tồn tại, này thương (súng) ý đứng ngạo nghễ thiên địa, đậm thùng trời cao, câu thông hỗn độn, đưa tới vô biên hỗn độn linh khí cung cấp tự thân.

Nhưng hiện tại Lý thần nhiên lấy đi Thí Thần Thương, lệnh nơi đây không hề linh khí cung cấp. Có thể tưởng tượng, nhục lăm năm về sau. Nơi này còn sót lại linh khí hao hết, vô lực chống đỡ trận pháp vận chuyển. Bất đắc dĩ bị bài trừ không gian ở ngoài, hiện thân với trong hồng hoang. Nghĩ đến đó là này Tam Tiên Đảo khai thiên mới bắt đầu liền đã tồn tại, nhưng lại ở đời sau mới bị nhân phát hiện duyên cớ.

Cũng chính bởi vì vậy, hậu thế Thánh Nhân cảm tức cùng ba mươi ba thiên ngoại đạo giữa sân, chúng đại năng cũng đều từng người ẩn cư dưới, này Tam Tiên Đảo mới có thể trở thành những cái đó Tán Tiên chỗ ở. Chỉ là không biết nguyên bản trong lịch sử không có Lý thần nhiên, kia lại là người phương nào lấy đi này Thí Thần Thương mà lại không có chiếm lĩnh này Tam Tiên Đảo. Như thế làm, trừ bỏ Hồng Quân, Lý thần nhiên rốt cuộc không thể tưởng được những người khác.

Bồng Lai, phương trượng, Doanh Châu tam đảo tất cả đều đi khắp. Bay đến trên không, đem tam đảo thu hết đáy mắt. Càng xem càng là vừa lòng. Nơi này tự xưng không gian, có thể nói được thượng là một tiểu vị diện. Ở chỗ này rời xa thị phi nhân quả, thật sự là làm ẩn cư tị thế như một lựa chọn.

Quyết định liền tại đây an cư lạc nghiệp, thành lập động phủ.

Bất quá hiện tại lại là muốn giải quyết linh khí cung cấp vấn đề. Lại đem Thí Thần Thương lấy ra tới đó là không có khả năng. Không để cập tới hiện tại phân thân đang ở luyện hóa Thí Thần Thương, hơn nữa phân thân không thể dễ dàng ở trong hồng hoang hiện thân lưu lại. Liền nói ngày sau, Hồng Quân thực lực càng thêm tăng vọt, Thiên Đạo khống chế chỉ lực cũng càng thêm tăng đến. Đến lúc đó Tam Tiên Đảo này dựa vào hồng hoang sở tồn tại tiểu vị diện cũng chắc chắn bị phát hiện, đến lúc đó, sở hữu bí mật cũng đem công bố với nhân trước. Này lại là Lý thần nhiên sở không nghĩ nhìn đến.

Nhưng hiện tại Lý thần nhiên đông đảo Linh Bảo bên trong lại không có có thể thay thế. Dem sở hữu Linh Bảo bày biện ra tới, nhất nhất giả thiết bài trừ. Không phải uy lực không đủ chính là tài chất không đủ.

“Ài” ai thán một hồi, hiện tại Lý thần nhiên mới bắt đầu cảm thấy chính mình Linh Bảo có chút không đủ dùng. Có lẽ định Hải Châu cùng cửu thiên nguyên dương thức biến thành mười hai chư thiên có thể miễn cưỡng tạm thời giải quyết trước mắt này vấn đề. Nhưng làm như thế, Lý thần nhiên lại có chút lòng có không cam lòng.

Cũng may này mười hai viên định Hải Châu nội tồn trữ vô số linh dịch, đưa bọn họ dẫn ra tới, hơn nữa nơi này còn sót lại xuống dưới linh khí, tiết kiệm một chút, đảo còn có thể duy trì một ít thời gian.

Bồng Lai Đảo Thí Thần Thương tuy rằng không thuộc Tiên Thiên Linh Bảo chi liệt, nhưng uy lực của nó có thể so với đỉnh cấp Tiên Thiên Chí Bảo. Phương trượng đảo Tiên Thiên Lưỡng Nghi phiến cũng thuộc đứng đầu Tiên Thiên Linh Bảo chi liệt. Như vậy tính ra, Doanh Châu trên đảo định Hải Châu mặc dù có mười hai viên nhiều, nhưng so với trước hai người tới nói vẫn là kém hơn một chút. Có lẽ là chính mình để sót cái gì,

Nghĩ như vậy, xoay người bay đi Doanh Châu đảo, đi vào chính mình được đến định Hải Châu địa phương. Nhìn phía dưới kia một cái đầm thủy, hơi xuất thần.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

# Chương 49 thí thánh uy năng Thí Thần Thương

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-10-24

Mười bước trong vòng cảnh tượng càng là bất đồng. Sát khí đã là đã ngưng tụ thành thực chất, hướng Lý thần nhiên chen chúc mà đến. Không kịp nghĩ nhiều cái gì, theo bản năng trực tiếp mở ra nội thể giới nhập khẩu. Liên hoa lệ lệ ngắt xù.

Này sát khí cũng mặc kệ hấn có phải hay không lẫn lộn quá khứ, trực tiếp rót nhập hết thủy nhưng rót nhập địa phương.

Cứ như vậy cuộn cuộn sát khí vĩnh viễn hướng Lý thần nhiên nội thể giới rót nhập đi vào. Nội thể giới Thiên Đạo chỉ mắt cũng tại đây một khác hiển hiện ra, nó bản thân Lý thần nhiên một tia phân thân biến thành, tự nhiên sẽ hiểu Lý thần nhiên đã phát sinh hết thủy.

Sát khí tiến vào nội thể giới hậu liền hóa thành một cây Thông Thiên cự trụ, lập tại đây phương thiên địa Trung Ương, thượng tiếp thiên, hạ liền địa. Vừa mới bắt đầu vẫn là hư ảo không thật như ảo ảnh giống nhau. Nhưng theo ngoại tại sát khí trào dâng mà đến, cũng dần dần ngưng thật lên. Theo này căn Thông Thiên cự trụ hình thành, này phương thiên địa cũng giống như càng thêm củng cố.

Sát khí trung vô hình sát khí bị Thiên Đạo chỉ mắt rút ra ra tới, ngưng tụ ở Thiên Đạo chỉ trong mắt, sử nó thoát nhìn càng cụ uy nghiêm, uy lực cũng càng sâu từ trước. Chung quanh tàn khuyết hạ ngàn pháp tắc cũng sôi nổi từ trong hư không cụ hiện ra tới cự trụ, giờ phút này cũng hơi hơi uốn lượn uốn lượn, tựa hồ ở hướng Thiên Đạo chỉ mắt khom mình hành lễ.

Mấy cái canh giờ hậu, Lý thần nhiên mới vừa rồi từ từ tỉnh lại, có chút kinh ngạc nhìn nhìn chung quanh cảnh tượng, ngay sau đó phản ứng lại đây. Cười khổ một chút, đứng dậy. Mặc cho sát khí đánh úp lại, không tránh không tránh. Trực tiếp đi đến chuỗi này trường thương trước mặt.

Tay mới vừa vừa tiếp xúc với chuỗi này trường thương, tâm thần liền bị một trận khổng lồ tin tức sở bao phủ.

Không cần nhiều lời, lại là hoa lệ lệ hôn mê bất tỉnh.

.....

Che lại đến bây giờ còn có chút trường thương đau đớn đầu, Lý thần nhiên thiếu chút nữa không rên rỉ ra tới.

Nỗ lực chải vuốt trong đầu này đó đột nhiên xuất hiện tin tức. Sau nửa canh giờ, mới vừa rồi sửa sang lại ra cái đại khái. Cũng không tính toán tiếp tục nghiêm túc chải vuốt đi xuống. Bởi vì hấn không tính toán hoàn toàn tiếp thu này cổ tin tức, bởi vì có so với hấn càng thích hợp nhân.

“Chính mình thật đúng là cùng này ba ngàn Thần Ma có duyên nha” có chút tự giễu nghĩ đến.

Thông qua kia cổ ký ức biết được, nguyên lai chuỗi này trường thương không phải mặt khác, đúng là hậu thế nổi danh nghe đồn có thể thí thánh Thí Thần Thương. Bất quá cùng hậu thế có chút xuất nhập chuỗi này trường (súng) không ở Thái Âm Tinh xuất thế, cũng không thuộc Tiên Thiên Linh Bảo chi liệt.

Hỗn độn trung trừ bỏ Bàn Cổ ngoại, còn có ba ngàn pháp tắc đối ứng mà sinh ba ngàn Thần Ma. Này đó Thần Ma mỗi người cường đại vô địch, lại còn có có từng người bất đồng thủ đoạn.

Hỗn độn kia tràng đại chiến lúc sau, ba ngàn Thần Ma bại trận. Thân thể tàn lưu tổng hợp cùng nhau hóa thành cả đời linh, hậu bị Lý thần nhiên luyện hóa thành phân thân. Mà bọn họ từng người thiên phú thủ đoạn này ngưng tụ ở bên nhau, lấy vô hình hóa thành hữu hình, hình thành trước mắt chuỗi này uy năng ngập trời Thí Thần Thương.

Chuỗi này trường (súng) cái gì đều không có, chỉ có một cổ tịch diệt chi ý. Tịch diệt thiên địa, vạn vật quay về hỗn độn. Nắm chuỗi này trường (súng), tựa hồ chính mình đều mau tịch diệt thành tro, liền chủ nhân đều nhưng phản phệ, có thể thấy được uy lực của nó chi cường hấn.

Chuỗi này Thí Thần Thương rất là thích hợp phân thân. Không chỉ có xuất thân gần. Hơn nữa phân thân kia gần như với thuần lý trí tư tưởng, cũng sẽ không bị chuỗi này trường (súng) sở ảnh hưởng. Hơn nữa nếu khả năng nói, phân thân còn có thể mượn này tìm hiểu ra một ít ba ngàn Thần Ma thiên phú thủ đoạn.

Mặc kệ như thế nào, phân thân đều là so với hấn chính mình càng thích hợp trở thành này Thí Thần Thương chủ nhân.

Phát tay đem chuỗi này Thí Thần Thương thu vào tử phủ không gian nội, thông qua này cùng phân thân gian huyền diệu liên tục, trực tiếp truyền tống đến phân thân tử phủ không gian nội. Liên quan kia cổ tin tức cũng trực tiếp truyền cái phân thân.

Tối hôm qua này hết thủy, Lý thần nhiên liền không hề quản, tâm thần rời khỏi tử phủ không gian, ý thức quay về thân thể bên trong.

Thí Thần Thương mới vừa ly khai tại chỗ, kia vô biên sát khí liền như vô căn chi binh, dần dần biến đậm tan rã mở ra. Ngay cả kia đậm thùng trời cao cũng ở không gian chi lực chữa trị hạ, dần dần thu nhỏ, cho đến với vô.

Không gian tu bổ hoàn thiện, hỗn độn linh khí cũng vô pháp tiếp tục được đến cung cấp nuôi dưỡng, dần dần hóa thành Tiên Thiên linh khí tiêu tán mở ra.

Có thể tưởng tượng, này Tam Tiên Đào nguyên bản liền lẫn nhau thành trận pháp, tự thành không gian, độc lập với hồng hoang cùng hỗn độn chi gian. Linh khí tự cấp, đoạn tuyệt hết thảy. Bởi vì có Thí Thần Thương tồn tại, này thương (súng) ý đứng ngạo nghễ thiên địa, đâm thủng trời cao, câu thông hỗn độn, đưa tới vô biên hỗn độn linh khí cung cấp tự thân.

Nhưng hiện tại Lý thần nhiên lấy đi Thí Thần Thương, lệnh nơi đây không hề linh khí cung cấp. Có thể tưởng tượng, nhược làm năm về sau. Nơi này còn sót lại linh khí hao hết, vô lực chống đỡ trận pháp vận chuyển. Bất đắc dĩ bị bài trừ không gian ở ngoài, hiện thân với trong hồng hoang. Nghĩ đến đó là này Tam Tiên Đào khai thiên mới bắt đầu liền đã tồn tại, nhưng lại ở đời sau mới bị nhân phát hiện duyên cớ.

Cũng chính bởi vì vậy, hậu thế Thánh Nhân cảm tức cùng ba mươi ba thiên ngoại đạo giữa sân, chúng đại năng cũng đều từng người ẩn cư dưới, này Tam Tiên Đào mới có thể trở thành những cái đó Tán Tiên chỗ ở. Chỉ là không biết nguyên bản trong lịch sử không có Lý thần nhiên, kia lại là người phương nào lấy đi này Thí Thần Thương mà lại không có chiếm lĩnh này Tam Tiên Đào. Như thế làm, trừ bỏ Hồng Quân, Lý thần nhiên rốt cuộc không thể tưởng được những người khác.

Bồng Lai, phương trượng, Doanh Châu tam đảo tất cả đều đi khắp. Bay đến trên không, đem tam đảo thu hết đáy mắt. Càng xem càng là vừa lòng. Nơi này tự xưng không gian, có thể nói được thượng là một tiểu vị diện. Ở chỗ này rời xa thị phi nhân quả, thật sự là làm ẩn cư tị thế như một lựa chọn.

Quyết định liền tại đây an cư lạc nghiệp, thành lập động phủ.

Bất quá hiện tại lại là muốn giải quyết linh khí cung cấp vấn đề. Lại đem Thí Thần Thương lấy ra tới đó là không có khả năng. Không đề cập tới hiện tại phân thân đang ở luyện hóa Thí Thần Thương, hơn nữa phân thân không thể dễ dàng ở trong hồng hoang hiện thân lưu lại. Liền nói ngày sau, Hồng Quân thực lực càng thêm tăng vọt, Thiên Đạo khống chế chỉ lực cũng càng thêm tăng đến. Đến lúc đó Tam Tiên Đào này dựa vào hồng hoang sở tồn tại tiểu vị diện cũng chắc chắn bị phát hiện, đến lúc đó, sở hữu bí mật cũng đem công chư với nhân trước. Này lại là Lý thần nhiên sở không nghĩ nhìn đến.

Nhưng hiện tại Lý thần nhiên đồng đảo Linh Bảo bên trong lại không có có thể thay thế. Đem sở hữu Linh Bảo bày biện ra tới, nhất nhất giả thiết bài trừ. Không phải uy lực không đủ chính là tài chất không đủ.

“À!” ai thán một hơi, hiện tại Lý thần nhiên mới bắt đầu cảm thấy chính mình Linh Bảo có chút không đủ dùng. Có lẽ định Hải Châu cùng cửu thiên nguyên dương thức biến thành mười hai chư thiên có thể miễn cưỡng tạm thời giải quyết trước mắt này vấn đề. Nhưng làm như thế, Lý thần nhiên lại có chút lòng có không cam lòng.

Cũng may này mười hai viên định Hải Châu nội tồn trữ vô số linh dịch, đưa bọn họ dẫn ra tới, hơn nữa nơi này còn sót lại xuống dưới linh khí, tiết kiệm một chút, đảo còn có thể duy trì một ít thời gian.

Bồng Lai Đảo Thí Thần Thương tuy rằng không thuộc Tiên Thiên Linh Bảo chi liệt, nhưng uy lực của nó có thể so với đỉnh cấp Tiên Thiên Chí Bảo. Phương trượng đảo Tiên Thiên Lương Nghi phiên cũng thuộc đứng đầu Tiên Thiên Linh Bảo chi liệt. Như vậy tính ra, Doanh Châu trên đảo định Hải Châu mặc dù có mười hai viên nhiều, nhưng so với trước hai người tới nói vẫn là kém hơn một chút. Có lẽ là chính mình để sót cái gì,

Nghĩ như vậy, xoay người bay đi Doanh Châu đảo, đi vào chính mình được đến định Hải Châu địa phương. Nhìn phía dưới kia một cái đầm thủy, hơi xuất thần.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 50 Tam Quang thần thủy

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-10-25

Khom lưng vốc khối hồ nước, thần thức cẩn thận quan sát, cảm giác này đó hồ nước trung không chỉ có ẩn chứa thật lớn linh khí dao động lại còn có có mãnh liệt sinh mệnh lực. “Như vậy không phải là kia Tam Quang thần thủy đi” Lý thần nhiên có chút kinh ngạc nghĩ đến.

Tam Quang, thái tự, Nhật Quang, ánh trắng, tinh quang, Tam Quang hợp thành chi thủy. Tam Quang thần thủy huyền diệu dị thường, đó là vạn thủy chi tổ, tạo hóa vô lượng, có thể dựng dựng vạn vật, lại còn có là phòng ngự chí bảo, Tam Quang thần thủy cùng ở bên nhau, không chỉ có có thể tăng cường tu vi, còn có thể đủ rèn luyện thân thể, khiến cho có được Tam Quang thần thủy nhân thân thể cường đại vô cùng, thả thần lực kinh người!

Nhưng là vạn sự vạn vật đều là có tính hai mặt, Tam Quang thần thủy tuy rằng cùng ở bên nhau thời điểm tạo hóa vô lượng, dựng dựng vạn vật, có thể

tăng cường nhân tu vi, rèn luyện nhân thân thể, nhưng là tách ra tới sử dụng cũng là giết người vũ khí sắc bén.

Không thể tưởng được này Doanh Châu trên đảo dựng dục nhiều như vậy Tam Quang thần thủy. Như thế xem ra xác thật không thua Bồng Lai, phương trượng nhị đảo. Hậu thế bên trong, nghe đồn chỉ có nguyên thủy có được hậu bị ban cho môn hạ Từ Hàng đạo nhân, phong thần lúc sau Từ Hàng phá đạo nhập phật trở thành Quan Âm. Tam Quang thần thủy cũng bị này mang nhập phật môn, hậu tây du là lúc, Tôn Ngộ Không phá hủy Trần Nguyên Đại Tiên Tiên Thiên linh căn nhân tham cây ăn quả, cũng là dựa vào này Tam Quang thần thủy cứu sống. Có này có thể thấy được Tam Quang thần thủy uy lực bất phàm, tạo hóa thông huyền.

Dùng định Hải Châu đem này đó Tam Quang thần thủy trang xong hậu, đang định xoay người rời đi hết sức. Lại thấy khô kiệt đáy đầm một đạo hắc quang chọt lóe lướt qua. Tò mò dừng lại bước chân, xuống phía dưới nhìn lại.

Lúc này mới phát hiện nơi đây cũng đều không phải là tầm thường nơi. Nơi đây vẫn là này đảo linh mạch ngọn nguồn nơi, tổ mạch chiếm cứ. Chung quanh xem xét một phen, lại không có phát hiện chút nào dị chỗ. Nhưng chính mình vừa mới tuyệt đối không có hoa mắt.

Tựa hồ nghĩ tới cái gì, thẳng đến phương trượng đảo bay đi. Đi vào trung tâm chỗ, vận đủ pháp lực hướng phía dưới hư không chỗ chộp tới, trông rỗng một nhịp, giờ tay gian, liền có một ngày vô căn cứ long thân ở trong tay kịch liệt gãy gữa. Này đó là phương trượng đảo tổ mạch. Tổ mạch cùng đại địa tương liên, có thể điều động toàn bộ đảo nhỏ chi lực. Nhưng ở Lý thần nhiên trước mặt vẫn là có vẻ như thế bạc nhược vô lực.

Chỉ thấy tổ mạch mới vừa rời tách địa, trong mắt liền lóe ra vừa đến hắc ảnh. Tốc độ cực nhanh, lệnh nhân lưu lười. Ngay cả Lý thần nhiên cũng không thể thấy rõ, chỉ có thể nhìn ra này đại khái hướng phương hướng nào chạy đi.

Được đến chính mình muốn kết quả hậu, liền buông ra trong tay tổ mạch cấm, nhậm này biến mất hư không, trốn vào đại địa bên trong. Này ngưng tụ một đảo tinh hoa tổ mạch tự nhiên là linh khí đầy đủ, tạo hóa thông huyền, luyện hóa lúc sau cũng là chỗ tốt phi phàm.

Nhưng Lý thần nhiên đã quyết định tại đây Tam Tiên Đảo thượng lập phủ định cư, tự nhiên sẽ không làm như thế chỉ thấy lợi trước mắt việc.

Bảo chế đúng cách đi vào Bồng Lai Đảo thượng. Nơi đây có chút bất đồng chính là, tổ mạch thâm đạt địa để ngàn dặm chỗ, tổ mạch hơi lớn điểm nhưng có vẻ không hề tinh thần, một bộ lưới biếng bộ đáng. Nghĩ đến này hẳn là Thí Thần Thương duyên có đi.

Đứng ở một đỉnh núi phía trên, ánh mắt híp lại nhìn Tam Tiên Đảo trung tâm chỗ. Nơi đó là điều tiểu hồ, hồ nước bình tĩnh như gương, nhẹ nhẹ sương trắng quanh quần kỳ thượng, tựa như tạo hóa tiên cảnh.

Doanh Châu, phương trượng, Bồng Lai tam đảo vậy hồ mà sinh, trình thể chân vạc chi thế, lẫn nhau vì sùng.

“Chẳng lẽ nơi đó có chút cái gì” Lý thần nhiên như thế nghĩ đến. Bởi vì trước đây tam đến hắc ảnh chạy đi phương hướng đều là này trung tâm chỗ. Nếu quyết định tại đây an thân, vậy không thể lưu lại bất luận cái gì tai họa ngầm. Này cũng coi như là trạch nam trong xương cốt dấu điểm thuộc tính đi.

Súc địa thành thốn, không gian chi lực vận ở dưới chân, vài bước chi gian liền đi vào trên mặt hồ không. Nhìn này nhẹ nhẹ sương trắng thế nhưng có thể ngăn cản trụ Lý thần nhiên mạnh mẽ như vậy thần thức chi lực. Quả thật là thấp phần quý dị.

Nhìn phía dưới nhược ảm nhược hiện cảnh tượng, Lý thần nhiên thẳng nhú mày.

Véo một tránh thủy chú, thẳng nhập hồ nước bên trong. Đi xuống bơi hơn mười dặm cũng không thấy chút nào dị tượng. Chung quanh vẫn là bình đạm không có gì lạ, hồ nước thanh triệt còn có thể mơ hồ nhìn đến mặt hồ cảnh tượng.

Chỉ là giống như linh khí thiếu điểm, không phải linh khí thiếu, mà là căn bản không có linh khí, tựa như một đầm nước lạng.

Lại lặn xuống hơn mười dặm, trước mắt đột ngột xuất hiện một đóa hoa sen đen phảng phất ngay từ đầu liền đã tồn tại ở như vậy.

Xem này bộ dáng, liền khai mười hai, quanh thân rách tung toé, có hắc quang quanh thân du đãng, lại có huyền hoàng chi khí quanh thân bốc hơi. Chợt xem dưới, Lý thần nhiên liền tâm thần tri hướng, không tự giác liền về phía trước đi đến, ánh mắt đại ra nâng lên tay trái chụp vào hoa sen đen.

Tay mới vừa một đụng tới hoa sen đen là lúc, Lý thần nhiên liền giác một cái đại chùy chùy hướng chính mình, cả người đều trở nên hôn hơ hơ không biết cho nên. Một đạo hắc ảnh từ hoa sen đen trung dần hiện ra tới, ngay sau đó tiến vào từ bên trong phủ, thẳng đến thần hồn mà đi.

Lý thần nhiên bản tôn tuy rằng hiện tại là mơ mơ màng màng không thể chính mình, nhưng phân thân lại vẫn là thanh tỉnh. Chỉ thấy từ trong phủ, phân thân thần hồn đột nhiên ngưng thật mờ ra, duỗi tay chụp vào cái này rõ ràng có đoạt xá ý đồ hắc ảnh.

Này hắc ảnh rõ ràng cũng không có phòng bị, bị bắt vừa vặn. Cũng là, ai kêu Lý thần nhiên từ phủ không gian như thế quý dị.

Vốn tưởng rằng hết thấy kết thúc là lúc. Không nghĩ tới kia đoàn hắc ảnh đột nhiên bùng nổ một chính mãnh liệt lực lượng dao động. Lệnh phân thân thần hồn đôi tay khẽ run lên. Nhân cơ hội này lập tức hướng ra phía ngoài đảo tẩu. Phân thân tựa hồ cũng ở kinh dị như thế dưới hắc ảnh còn nhưng chạy thoát, lại là không có lập tức làm ra phản ứng truy kích.

Mất thấy hắc ảnh lập tức liền phải rời khỏi hết sức, một con bàn tay to từ thiên mà kiến, bắt được một kiện nửa cái chân rời đi hắc ảnh, sinh sôi đem này kéo hoàn hồn hồn trước, lại là bản tôn đứng lúc tỉnh lại, vừa vặn đuổi kịp.

Mà hắc ảnh tựa hồ là vừa rồi kia một chút đã hao hết sở hữu lực lượng, lúc này đối mặt bản tôn luyện hóa chi lực cũng không hề có làm ra phóng kháng.

rất là ngoan ngoãn bộ dáng.

Đang xem đến bản tôn đem hắc ảnh bắt được hậu, không có gì nguy hiểm, phân thân cũng vừa tưởng rồi đi khi, lại đột nhiên nhận được đang ở luyện hóa hắc ảnh bản tôn truyền tổng ra tới tin tức, sinh sôi ngừng bước chân. Ngay cả không có nhiều ít cảm xúc biến hóa trên mặt cũng xuất hiện một chút kinh ngạc chỉ ý.

Kia tin tức nói đó là bản tôn vô pháp luyện hóa kia hắc ảnh, kêu phân thân ra tay cùng nhau luyện hóa. Kia hắc ảnh vừa thấy đó là một cái tu sĩ tàn hồn thôi, lại còn có đã chết nhiều năm như vậy, còn sót lại lực lượng cũng nên hao hết. Nhưng chính là như vậy một cái tàn hồn, thân là Đại La Kim Tiên bản tôn đều không thể luyện hóa. Này sao không gọi nhân kinh ngạc.

Ngồi xếp bằng cùng bản tôn trước người, hai người hợp lực luyện hóa. Lần này luyện hóa hết sức, phân thân mới hiểu được bản tôn khổ trung. Này tàn hồn ngoan như thiết, nhận như tơ. Hai người hợp lực luyện hóa cũng không giảm chút nào.

Bất đắc dĩ, điều động bản tôn nội thể giới chi lực. Ba loại lực lượng hóa thành đại ma, gian nan ma luyện này tàn hồn.

Tại đây trong quá trình, thỉnh thoảng được đến một ít tàn khuyết tin tức cùng một ít đoạn ngắn đường như ký ức. Nhũ mầy chải vuốt này đó tin tức, Lý thân nhiên cảm thấy rất là khó hiểu, có chút thậm chí nghe đều không có nghe nói qua. Nhìn đến này đó tin tức, đột nhiên thấy một trận đầu đại.

Nửa tháng hậu, cùng phân thân, bản tôn, nội thể giới một giới chi lực rốt cuộc đem này tàn hồn luyện hóa xong, đoạt được tin tức cũng chải vuốt thất thất bát bát. Có hoặc là bởi vì tầm nhìn cực hạn, hoặc là bởi vì người có tâm cố tình che dấu mà trước sau sờ không được đầu óc.

Mở hai mắt. Bản tôn, phân thân liếc nhau, toàn từ đối phương trong mắt nhìn ra nhẹ chán động cùng kinh ngạc.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [WwW.EbookFull.Net](http://WwW.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 51 tàn phá hoa sen đen La Hài chuyện cũ

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-10-26

Này tàn hồn không phải mặt khác, đúng là kia khơi mào tam tộc đại chiến, cuối cùng cùng Hồng Quân một trận chiến hậu biến mất không thấy La Hài.

Nói này La Hài cũng là một cái khó lường nhân vật. Vốn là hỗn độn Thần Ma, ở cùng Bàn Cổ một trận chiến khi, nhiều một cái tâm nhãn, để lại một ít hậu tay, cuối cùng giữ được một tia tàn hồn trọng sinh hồng hoang.

Hậu ở khai thiên không lâu liền hóa hình mà ra, ngủ đông nhiều năm, âm thầm bố cục thiên hạ, có thể nói là thứ nhất tay thôi hóa tam tộc phân tranh, làm cho tam tộc đại chiến. Hắn cũng là một cái bi kịch tính nhân vật, ở mới vừa làm xong này đó nhảy ra thu hoạch trái cây khi, liền gặp Hồng Quân cái này mệnh trung chủ định đối thủ. Hơn nữa bất luận thủ đoạn vẫn là lòng dạ đều càng sâu với hắn.

Cuối cùng một trận chiến khi, bày ra Tru Tiên Trận pháp, không ngờ Hồng Quân mời đến nhiều danh ả sĩ cao thủ phá trận mà ra. Cứ việc tu vi, pháp lực đều lược thắng với Hồng Quân, nhưng bất đắc dĩ vẫn là đánh không lại đối phương trong tay đông đảo Linh Bảo. Cuối cùng càng là dẫn ra Thiên Đạo hợp Hồng Quân chi lực tiêu diệt cùng Tây Phương.

Cũng may này phía trước, liền lưu lại một tia tàn hồn tại đây mười hai phẩm hoa sen đen bên trong. Mượn này Tiên Thiên Linh Bảo phòng ngự vô song trốn thoát, trực tiếp trốn vào hỗn độn bên trong, lấy thoát đi Thiên Đạo đuổi bắt.

Nhìn đến nơi này, Lý thân nhiên một trận thôn thức. Này La Hài trải qua cùng phân thân dữ dội tương tự, đều là hỗn độn ma thần còn sót lại, bị thiên địa xa lánh, bị Thiên Đạo đuổi giết. Hơn nữa cuối cùng đều không thể không lựa chọn trốn vào hỗn độn bên trong phương thức này tới kéo dài hơi tàn.

Bất quá này mười hai phẩm hoa sen đen như thế nào hội xuất hiện ở chỗ này. Có chút nhũ mầy tiếp tục xem đi xuống.

Sử dụng này mười hai phẩm hoa sen đen một đầu tài tiến hỗn độn bên trong hậu, tàn hồn lực lượng cầu tiêu thừa không có mấy, chỉ có thể lâm vào ngủ say bên trong. Cũng may này mười hai phẩm hoa sen đen chính là Hỗn Độn Thanh Liên biến thành, ở hỗn độn bên trong cũng là có thể miễn cưỡng hấp thụ một ít hỗn độn linh khí có thể bổ dưỡng tự thân, tu bổ ngủ say trung tàn hồn.

Như thế, này hoa sen đen liền bắt đầu rồi ở hỗn độn bên trong dài lâu lộ trình. Không biết qua nguyên hội, hoa sen đen trung tàn hồn mới bắt đầu thức



tĩnh lại đây. Vẫn là thực suy yếu hần cũng không thể khống chế cái này Linh Bảo, chỉ có thể nhậm này tùy ý phiêu đăng. Bất quá cũng may, có thể có ý thức tu luyện, này cũng coi như là một không hạnh trung vạn hạnh.

Cứ như vậy lại qua mấy chục nguyên hội, tàn hồn đều đã khôi phục hoàn toàn, thậm chí bởi vì này ở hỗn độn trung tu luyện, phá rồi mới lập dưới, tu vi càng là từ trước, nguyên thần đều lớn mạnh rất nhiều.

Nhược là chiếu này tình huống phát triển đi xuống, này La Hầu chắc chắn tâm tư hỗn độn trung trọng sinh, thậm chí trực tiếp ở hỗn độn trung chứng đạo thành thánh, hơn nữa cái này Thánh Nhân vẫn là không chịu Thiên Đạo quản hạt nào một loại.

Nhưng tựa hồ vận mệnh nhiều chông gai lại hoặc là cơ duyên thái đại, vô lực nuốt xuống đi bị sinh sôi sặc tử. Này mười hai phẩm hoa sen đen bởi vì không người thao tác liên bản năng hướng linh khí đầy đủ địa phương thôi đi. Xuyên qua tiểu hỗn độn, thông qua trung hỗn độn, thẳng nhập đại hỗn độn bên trong.

Liên ở này vừa muốn tiến vào đại hỗn độn là lúc, liên trung tu luyện La Hầu liền cảm thấy tiến đến một trận quang mang truyền đến. Này quang mang ôn hòa vô cùng nhưng lại quý dị vô thanh vô tức xuyên thấu này hoa sen đen phòng ngự.

Phải biết rằng này hoa sen đen chính là hỗn độn chí bảo Hỗn Độn Thanh Liên sở kết bốn cái hạt sen chi nhất biến thành. Bản thân đó là đứng đầu Tiên Thiên Linh Bảo lại còn có là thuộc về phòng ngự hình. Hơn nữa này mấy chục cái hợp hăng năm ở hỗn độn trung hấp thu hỗn độn linh khí tâm bỏ tự thân, này phòng ngự chi lực càng là tăng lên mấy lần nhiều. Có lẽ một ít Tiên Thiên Chí Bảo cấp Linh Bảo đơn luận phòng ngự chi lực cũng so bất quá nó đi.

Nhưng cho dù như thế, cũng chút nào ngăn cản không được này đó quang mang thâm thấu. Có thể thấy được này đó quang mang quý dị chỗ.

Nhìn này đó quang mang, La Hầu một trận hưng phấn. Hỗn độn bên trong chẳng phân biệt trên dưới tả hữu, vô thời gian tồn tại, không biện đồ vật. Nơi nơi đều là một mảnh xám xịt cảnh sắc, đầu ra mặt khác nhan sắc tồn tại.

Nói vậy này đó quang mang tất là hỗn độn Linh Bảo phát ra ra.

Cái gọi là “Tiền tài động lòng người”, ở hỗn độn Linh Bảo dụ hoặc dưới. La Hầu nhiều năm mài giũa đạo tâm cũng không tản vì thế. Nhanh chóng thức dục hoa sen đen hướng quang mang chỗ bay đi.

Hỗn độn Linh Bảo trân quý chỗ, sớm đã nhân nhân biết được. Tựa hồ hần đã có thể tưởng tượng ra đài hần thu luyện hóa xong cái này hỗn độn Linh Bảo lúc sau trả lời trong hồng hoang đại sát tứ phương, đem Thiên Đạo đạp lên dưới chân cảnh tượng.

Một lát liền đi vào này nguồn sáng chỗ, còn không có tới kịp nhìn cái gì đó, liền giác một trận mãnh liệt lực lượng dao động đánh úp lại. Theo bản năng té khỏi hoa sen đen, trực giác đến trước mắt một mảnh huyền lệ chi sắc, theo sau liền mất đi tri giác.

Nhìn đến nơi này, sở hữu tin tức liền đột nhiên im bất. “Này La Hầu rốt cuộc là gặp được cái gì đáng sợ đồ vật”, Lý thần nhiên cư nhiên đều có chút đảo hút lương khí cảm giác. Có thể ở La Hầu toàn thịnh thời kỳ đều có thể một kích liền làm này thương thành như vậy, trực tiếp xuyên thấu hai cái hỗn độn tầng bay trở về hồng hoang không gian tường kép bên trong, có lẽ này liền một kích đều không phải.

Một cái đối mặt dưới, liền đem La Hầu đánh thành tàn hồn trạng thái, hơn nữa đến nay đều còn mặc có hỏi, lần này nhược không phải chính mình tế luyện hoa sen đen kích thích La Hầu tàn hồn, này tàn hồn đều không chừng khi nào mới có thể lần thứ hai thức tỉnh.

Nhìn trong tay này đoá ánh sáng màu âm đậm, rách tung toé hoa sen đen. “Lại còn có đem này phòng ngự chí bảo bị thương như vậy. Bất quá kia tập kích La Hầu nhân như thế nào không có nhỡ cô tận gốc, chẳng lẽ là người nọ cũng thâm bị thương nặng, lại hoặc là mỗi một thứ tự mình bảo vật”.

Lắc đầu, vút ra này đó phân loạn ý niệm. Vô luận loại nào tình huống đều không phải chính mình hiện tại có thể phỏng đoán.

Tùy ý đem này hoa sen đen tế luyện một phen, liền tùy tay ném vào nội thể giới trung, không đi quản nó. Lý thần nhiên lại là tính toán không ở tánh mạng nguy cơ hoặc là tự thân tu vi không đủ dưới tình huống, sẽ không đem này Linh Bảo lấy đưa ra nhân. Cái này Linh Bảo liên lụy cực đại, liên lụy nhân quả không phải hiện tại hần có khả năng lưng đeo thức dậy.

Dắt tới một ít núi non, đem này hồ điền bình. Ở này thượng xây nhà mà cư. Theo sau, đem Bồng Lai, phương trượng, Doanh Châu tam đảo địa thế sửa đổi một phen, đem này trung tổ mạch thay đổi một chút vị trí, lệnh này long đầu toàn hướng trung tâm.

Phong thủy thay đổi một chút lúc sau, ba điều tổ mạch mỗi thời mỗi khắc không ngừng hướng về Lý thần nhiên sở cư trú địa phương phun ra nuốt vào linh khí. Lệnh nơi đây linh khí nồng hậu, tụ tập thành sương mù, mờ ảo mông lung, tựa như trong mộng.

Làm xong này hết thảy hậu, còn cảm thấy không đủ. Trực tiếp đem tam đảo đoạt lấy một phen, luyện chế vô số trận kỳ. Cắm ở một ít không gian tiết điểm thượng, lệnh nguyên bản liền khó nhập lên trời tiến vào phương pháp càng hiện khó khăn.

Ra Tam Tiên Đảo hậu, càng là thẳng đến lúc trước bế quan nơi. Đem kia thần nhiên cư liên quan cả tòa đảo nhỏ đều thu ở trong tay. Vừa định xoay người trở về, liền lại cảm thấy kém một chút cái gì. Quay đầu tới, bàn tay vung lên, kia chung quanh vài tòa dùng để bày trận đảo nhỏ cũng toàn bộ thu đi. Này đầu chỉ trời cao ba thước nhà.

Trở lại Tam Tiên Đảo kia phiến sương trắng hạ, buông đảo nhỏ. Đem này phiến sương trắng vận dụng không gian ngưng tụ chi số toàn bộ phóng với thần nhiên cư nội. Như vậy Tam Tiên Đảo nhập khẩu vị trí cũng chỉ có cái này địa phương.

Đi vào đảo ngoại, tay áo vung lên, bay ra tám vạn bốn ngàn mặt trận kỳ, bày ra một cái hãm không trận pháp. Trận này giống như kỳ danh, trong trận không gian bày rất nhiều, vừa lơ đãng dẫm sai một bước liền lập tức lâm vào vô tận thời không bên trong, lại còn có có hơi che dấu thiên cơ. Hơn nữa phía trước trận pháp chồng lên. Chính mình này sống ở cũng coi như có bảo đảm đi.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 51 tàn phá hoa sen đen La Hầu chuyện cũ

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-10-26

Này tàn hồn không phải mặt khác, đúng là kia khơi mào tam tộc đại chiến, cuối cùng cùng Hồng Quân một trận chiến hậu biến mất không thấy La Hầu.

Nói này La Hầu cũng là một cái khó lường nhân vật. Vốn là hỗn độn Thần Ma, ở cùng Bàn Cổ một trận chiến khi, nhiều một cái tâm nhân, để lại một ít hậu tay, cuối cùng giữ được một tia tàn hồn trọng sinh hồng hoang.

Hậu ở khai thiên không lâu liền hóa hình mà ra, ngủ đông nhiều năm, âm thầm bố cục thiên hạ, có thể nói là thứ nhất tay thôi hóa tam tộc phân tranh, làm cho tam tộc đại chiến. Hắn cũng là một cái bi kịch tính nhân vật, ở mới vừa làm xong này đó nhảy ra thu hoạch trái cây khi, liền gặp Hồng Quân cái này mệnh trung chủ định đối thủ. Hơn nữa bất luận thủ đoạn vẫn là lòng dạ đều càng sâu với hắn.

Cuối cùng một trận chiến khi, bày ra Tru Tiên Trận pháp, không ngờ Hồng Quân mời đến nhiều danh ẩn sĩ cao thủ phá trận mà ra. Cứ việc tu vi, pháp lực đều lược thắng với Hồng Quân, nhưng bất đắc dĩ vẫn là đánh không lại đối phương trong tay đông đảo Linh Bảo. Cuối cùng càng là dẫn ra Thiên Đạo hợp Hồng Quân chi lực tiêu diệt cùng Tây Phương.

Cũng may này phía trước, liền lưu lại một tia tàn hồn tại đây mười hai phẩm hoa sen đen bên trong. Mượn này Tiên Thiên Linh Bảo phòng ngự vô song trốn thoát, trực tiếp trốn vào hỗn độn bên trong, lấy thoát đi Thiên Đạo đuổi bắt.

Nhìn đến nơi này, Lý thân nhiên một trận thổn thức. Này La Hầu trải qua cùng phân thân dữ dội tương tự, đều là hỗn độn ma thần còn sót lại, bị thiên địa xa lánh, bị Thiên Đạo đuổi giết. Hơn nữa cuối cùng đều không thể không lựa chọn trốn vào hỗn độn bên trong phương thức này tới kéo dài hơi tàn.

Bất quá này mười hai phẩm hoa sen đen như thế nào hội xuất hiện ở chỗ này. Có chút nhủ mày tiếp tục xem đi xuống.

Sử dụng này mười hai phẩm hoa sen đen một đầu tài tiến hỗn độn bên trong hậu, tàn hồn lực lượng cầu tiêu thừa không có mấy, chỉ có thể lâm vào ngủ say bên trong. Cũng may này mười hai phẩm hoa sen đen chính là Hỗn Độn Thanh Liên biến thành, ở hỗn độn bên trong cũng là có thể miễn cưỡng hấp thụ một ít hỗn độn linh khí có thể bổ dưỡng tự thân, tu bổ ngủ say trung tàn hồn.

Như thế, này hoa sen đen liền bắt đầu rồi ở hỗn độn bên trong dài lâu lộ trình. Không biết qua nguyên hội, hoa sen đen trung tàn hồn mới bắt đầu thức tỉnh lại đây. Vẫn là thực suy yếu hẳn cũng không thể khống chế cái này Linh Bảo, chỉ có thể nhậm này tùy ý phiêu dăng. Bất quá cũng may, có thể có ý thức tu luyện, này cũng coi như là một không hạnh trung vạn hạnh.

Cứ như vậy lại qua mấy chục nguyên hội, tàn hồn đều đã khôi phục hoàn toàn, thậm chí bởi vì này ở hỗn độn trung tu luyện, phá rồi mới lập dưới, tu vi càng là từ trước, nguyên thần đều lớn mạnh rất nhiều.

Nhược là chiếu này tình huống phát triển đi xuống, này La Hầu chắc chắn tâm tư hỗn độn trung trọng sinh, thậm chí trực tiếp ở hỗn độn trung chứng đạo thành thánh, hơn nữa cái này Thánh Nhân vẫn là không chịu Thiên Đạo quản hạt nào một loại.

Nhưng tựa hồ vận mệnh nhiều chông gai lại hoặc là cơ duyên thái đại, vô lực nuốt xuống đi bị sinh sôi sặc sủi. Này mười hai phẩm hoa sen đen bởi vì không người thao tác liền bản năng hướng linh khí đầy đủ địa phương thôi đi. Xuyên qua tiểu hỗn độn, thông qua trung hỗn độn, thẳng nhập đại hỗn độn bên trong.

Liền ở này vừa muốn tiến vào đại hỗn độn là lúc, liền trung tu luyện La Hầu liền cảm thấy tiến đến một trận quang mang truyền đến. Này quang mang ôn hòa vô cùng nhưng lại quý dị vô thanh vô tức xuyên thấu này hoa sen đen phòng ngự.

Phải biết rằng này hoa sen đen chính là hỗn độn chí bảo Hỗn Độn Thanh Liên sở kết bốn cái hạt sen chi nhất biến thành. Bản thân đó là đứng đầu Tiên Thiên Linh Bảo lại còn có là thuộc về phòng ngự hình. Hơn nữa này mấy chục cái hợp hăng nằm ở hỗn độn trung hấp thu hỗn độn linh khí tâm bổ tự thân, này phòng ngự chi lực càng là tăng lên mấy lần nhiều. Có lẽ một ít Tiên Thiên Chí Bảo cấp Linh Bảo đơn luận phòng ngự chi lực cũng so bất quá nó đi.

Nhưng cho dù như thế, cũng chút nào ngăn cản không được này đó quang mang thẩm thấu. Có thể thấy được này đó quang mang quý dị chỗ.

Nhìn này đó quang mang, La Hầu một trận hưng phấn. Hỗn độn bên trong chẳng phân biệt trên dưới tả hữu, vô thời gian tồn tại, không biện đồ vật. Nơi nơi đều là một mảnh xám xịt cảnh sắc, đâu ra mặt khác nhan sắc tồn tại.

Nói vậy này đó quang mang tất là hỗn độn Linh Bảo phát ra ra.

Cái gọi là “Tiền tài động lòng người”, ở hỗn độn Linh Bảo dụ hoặc dưới. La Hầu nhiều năm mài giũa đạo tâm cũng không tản vì thế. Nhanh chóng thức dục hoa sen đen hướng quang mang chỗ bay đi.

Hỗn độn Linh Bảo trân quý chỗ, sớm đã nhân nhân biết được. Tựa hồ hẳn đã có thể tưởng tượng ra đài hán thu luyện hóa xong cái này hỗn độn Linh Bảo lúc sau trả lời trong hồng hoang đại sát tứ phương, đem Thiên Đạo đập lên dưới chân cảnh tượng.

Một lát liền đi vào này nguồn sáng chỗ, còn không có tới kịp nhìn cái gì đó, liền giác một trận mãnh liệt lực lượng dao động đánh úp lại. Theo bản năng té khỏi hoa sen đen, trực giác đến trước mắt một mảnh huyền lệ chi sắc, theo sau liền mất đi tri giác.

Nhìn đến nơi này, sở hữu tin tức liền đột nhiên im bất. “Này La Hầu rốt cuộc là gặp được cái gì đáng sợ đồ vật”, Lý thần nhiên cư nhiên đều có chút đảo hút lương khí cảm giác. Có thể ở La Hầu toàn thịnh thời kỳ đều có thể một kích liền làm này thương thành như vậy, trực tiếp xuyên thấu hai cái hỗn độn tầng bay trở về hồng hoang không gian tường kép bên trong, có lẽ này liền một kích đều không phải.

Một cái đối mặt dưới, liền đem La Hầu đánh thành tàn hồn trạng thái, hơn nữa đến nay đều còn mặc có hỏi, lần này nhục không phải chính mình té luyện hoa sen đen kích thích La Hầu tàn hồn, này tàn hồn đều không chừng khi nào mới có thể lần thứ hai thức tỉnh.

Nhìn trong tay này đóa ánh sáng màu âm đạm, rách tung toé hoa sen đen. “Lại còn có đem này phòng ngự chí bảo bị thương như vậy. Bất quá kia tập kích La Hầu nhân như thế nào không có nhỏ cò tận gốc, chẳng lẽ là người nọ cũng thâm bị thương nặng, lại hoặc là mỗi một thứ tự mình bảo vật”.

Lắc đầu, vút ra này đó phân loạn ý niệm. Vô luận loại nào tình huống đều không phải chính mình hiện tại có thể phỏng đoán.

Tùy ý đem này hoa sen đen té luyện một phen, liền tùy tay ném vào nội thể giới trung, không đi quản nó. Lý thần nhiên lại là tính toán không ở tánh mạng nguy cơ hoặc là tự thân tu vi không đủ dưới tình huống, sẽ không đem này Linh Bảo lấy đưa ra nhân. Cái này Linh Bảo liên lụy cực đại, liên lụy nhân quả không phải hiện tại hẳn có khả năng lưng đeo thức dậy.

Dắt tới một ít núi non, đem này hồ điền bình. Ở này thượng xây nhà mà cư. Theo sau, đem Bồng Lai, phương trượng, Doanh Châu tam đảo địa thế sửa đổi một phen, đem này trung tổ mạch thay đổi một chút vị trí, lệnh này long đầu toàn hướng trung tâm.

Phong thủy thay đổi một chút lúc sau, ba điều tổ mạch mỗi thời mỗi khắc không ngừng hướng về Lý thần nhiên sở cư trú địa phương phun ra nuốt vào linh khí. Lệnh nơi đây linh khí nồng hậu, tụ tập thành sương mù, mờ ảo mông lung, tựa như trong mộng.

Làm xong này hết thảy hậu, còn cảm thấy không đủ. Trực tiếp đem tam đảo đoạt lấy một phen, luyện chế vô số trận kỳ. Cắm ở một ít không gian tiết điểm thượng, lệnh nguyên bản liền khó nhập lên trời tiến vào phương pháp càng hiện khó khăn.

Ra Tam Tiên Đảo hậu, càng là thẳng đến lúc trước bế quan nơi. Đem kia thần nhiên cư liên quan cả tòa đảo nhỏ đều thu ở trong tay. Vừa định xoay người trở về, liền lại cảm thấy kém một chút cái gì. Quay đầu tới, bàn tay vung lên, kia chung quanh vài toà dùng để bày trận đảo nhỏ cũng toàn bộ thu đi. Này đâu chỉ trời cao ba thước nha.

Trở lại Tam Tiên Đảo kia phiến sương trắng hạ, buông đảo nhỏ. Đem này phiến sương trắng vận dụng không gian ngưng tụ chỉ số toàn bộ phóng với thần nhiên cư nội. Như vậy Tam Tiên Đảo nhập khẩu vị trí cũng chỉ có cái này địa phương.

Đi vào đảo ngoại, tay áo vung lên, bay ra tám vạn bốn ngàn mặt trận kỳ, bày ra một cái hãm không trận pháp. Trận này giống như kỳ danh, trong trận không gian bày rập rất nhiều, vừa lơ đãng dẫm sai một bước liền lập tức lâm vào vô tận thời không bên trong, lại còn có có hơi che dấu thiên cơ. Hơn nữa phía trước trận pháp chồng lên. Chính mình này sống ở cũng coi như có bảo đảm đi.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 52 phân thân hiện tung tam thượng tử tiêu

Tác giả: Cát Bảo Liễu Thụy Liễu Cát

Đổi mới thời gian: 2013-10-27

Làm xong này hết thấy, Lý thân nhiên mới vừa rồi đại thư một hồi. Thả lỏng hạ, tâm thần đều cảm thấy một trận mỏi mệt chi ý.

Cũng không rảnh lo cái gì đáng vẽ, đặt mông ngồi dưới đất liền ngủ say quá khứ. Chỉ chốc lát sau, liền vang lên sáo nhân tiếng ngáy.

Một giấc này, một ngủ đó là một tháng lâu.

Mông lưng mở hai mắt, lười nhác giỡn ra một chút thân thể. Chi từ xuyên qua gần nhất, liền vẫn luôn căng chặt một cái huyền, chưa từng thả lỏng, cũng không dám thả lỏng. Mỗi thời mỗi khắc đều ở tự mình thôi miên, nói cho chính mình đã thành tiên, cùng quá khứ bất đồng. Lại đã quên “Tiên” tự bên cạnh còn có người.

Ngay cả Thánh Nhân đều còn thuộc về “Nhân” này một phạm trù. Huống chi là chính mình nha.

Vượn đội mũ người, trước sau là uống bị trò cười.

Tự giễu cười. Rút ra phân loạn suy nghĩ. Trục giác tâm linh thông thấu rất nhiều, vốn là trong suốt đạo trong lòng nhiều một ít tạp sắc. Nhưng cũng đúng là loại này tạp sắc lệnh đạo tâm không hề vô căn cứ, có một ít dày nặng cảm.

Vốn định lập tức xoay người trở lại Tam Tiên Đảo thượng tiếp tục bế quan chờ Hồng Quân lần thứ ba bắt đầu bài giảng Lý thân nhiên lại mới vừa bán ra một chân hậu, sinh sôi thu hồi. Mặt lộ vẻ nghi hoặc chi sắc, nhìn về phía thiên ngoại thiên chỗ.

Thông qua cảm ứng, lại là phát hiện phân thân hiện tại đã là rời đi trung hỗn độn hướng tiểu hỗn độn đi đến. Phân thân chẳng lẽ không sợ Thiên Đạo tìm hấn phiên toái sao, vẫn là có khác ẩn tình. Tâm thần trung ý đồ liên hệ phân thân, lại một chút không thấy phân thân phản ứng.

Mặc kệ, phân thân chuyển này cũng tất có hấn mưu hoa, chính mình vẫn là dừng đút kết đi vào.

Mới vừa tắt tò mò chi tâm, liền nghe trong thiên địa một trận thanh âm truyền đến: “Ngô nãi Hồng Quân, ngàn năm hậu, Tử Tiêu Cung bắt đầu bài giảng Thiên Đạo”.

“Lần thứ ba giảng đạo, xem ra Hồng Quân hợp đạo sắp tới. Đây cuối cùng một lần giảng đạo ta lại không thể bỏ qua.” Lý thân nhiên âm thầm nghĩ đến. Trong lời đồn Hồng Quân ba lần giảng đạo. Một lần so một lần giảng cao thâm. Đây cuối cùng một lần càng là thành công thánh phương pháp, lại còn có là một hồi tán bảo đại hội. Như thế thịnh hội nhược là không đi, chẳng phải là hậu hồi xuyên qua một chuyển.

Quan trọng nhất chính là lần này giảng đạo xong hậu, càng là toàn diện kéo ra trận này lượng kiếp mở màn. Hồng hoang trung yên lặng cũng tùy theo đánh vỡ. Xuất thế ứng kiếp vẫn là lánh đời tránh kiếp. Lại đều phải tại đây ngàn năm trung cẩn thận ngắm lại, cẩn đến lấy ra một cái chương trình ra tới.

Trở lại Tam Tiên Đảo chỗ ở nội. Lại là không có tiếp tục bế quan đi xuống, ngàn năm thời gian đặt ở hậu thế có lẽ có vẻ rất dài, nhưng đặt ở trong lòng trong hồng hoang đối với Lý thân nhiên tới nói cũng bất quá là đánh cái ngủ gật thời gian thôi.

Đại La Kim Tiên đã khiêu thoát Ngũ Hành, không ở Tam Giới nội. Nhược là không có ngoại lực dưới tình huống, đều nhưng cùng thiên địa đồng thọ. Ngàn năm thời gian đặt ở bọn họ trên người cũng như đảo mắt.

Thời gian ngắn ngủi, cho dù bế quan cũng không có bao lớn tác dụng, đảo còn không bằng tĩnh hạ tâm tới. Nghiêm túc chải vuốt một chút hiện tại đoạt được, chung kết một phen lúc trước đủ loại. Cuối cùng ở cẩn thận đem kiếp trước hồng hoang ghi lại hồi ức một phen.

Kế tiếp nhân tộc xuất thế, Hậu Thổ thân hóa Luân Hồi này hai kiện đại công đức việc. Chính mình lại là muốn cẩn thận mưu hoa tham dự một phen. Còn lại vài món ty như thiên hôn chờ tuy có công đức nhưng cùng lượng kiếp liên lụy thái thâm lại là muốn hảo sinh suy xét một chút. Nga, đúng rồi. Còn có Hồng Vân, nhìn đến thời điểm có không liền thượng một cứu.

.....

Cứ như vậy, ngàn năm thời gian, lặng yên mà qua. Lấy lại tinh thần Lý thân nhiên tuy rằng sớm thành thói quen nhưng vẫn là không cảm giác nhiên một phen. Hậu thế Hoa Hạ trên dưới tổng cộng cũng mới ngũ ngàn năm, mới vừa rồi so đắc thượng hiện tại chính mình bế quan một lần thời gian. Chênh lệch dữ dội đại cũng.

Bấm tay tính toán, này ngàn năm nội, hồng hoang mặt ngoài bình tĩnh như cũ, ngầm Vu Yêu nhị tộc oán hận chất chứa cũng càng thêm thâm hậu. Bất quá này thế lực cũng trải rộng hồng hoang, một ít tiểu nhân thế lực không phải thu nạp đó là hủy diệt. Hiện tại trong hồng hoang trừ bỏ một ít đại năng tiên cư động phủ ngoại, liền tất cả đều là này nhị tộc địa bàn. So chi Long Hán Sơ Kiếp khi tam tộc càng vì không lờ.

“Như thế nào phân thân còn ở trong hồng hoang”, cảm giác phân thân hơi thở còn tại trong hồng hoang. Lý thân nhiên kinh ngạc nghĩ đến.

Phân thân tình huống vốn là đặc thù, ở hiện tại như thế tình huống dưới có thể nào ở trong hồng hoang ngây ngốc như thế lâu. Hơn nữa tựa hồ Thiên Đạo còn không hề phản ứng, điểm này làm Lý thân nhiên rất là khó hiểu. Bất quá đáng tiếc, phân thân tựa hồ không nghĩ cho hấn biết, che chắn hết thấy tin tức. Chi biết là một ít đại khái mơ hồ tư liệu.

Đạp bộ đi ra Tam Tiên Đảo ngoại. Thân hóa độn quang thẳng đến ba mươi ba thiên ngoại Tử Tiêu Cung chỗ. Đây Tử Tiêu Cung ở tiểu hỗn độn trung như vô căn chi bình tùy sóng chìm nổi không chừng. Nghĩ đến trừ bỏ Hồng Quân ngoại, không có nhân biết được này cụ thể vị trí nơi.

Trước hai lần thượng Tử Tiêu Cung, đều là một chúng đại năng tới rồi tiểu hỗn độn hậu, khắp nơi tìm kiếm, hao hết sức của chín trâu hai hổ mới vừa rồi tìm được Tử Tiêu Cung nơi. Đây có lẽ là Hồng Quân vì nường đường không nhẹ truyền. Làm mọi người thể vị đến này cơ hội tới chỉ không dễ cùng xông ra chính mình đạo pháp cao thâm mới vừa rồi làm một ít thủ đoạn nhỏ đi.

Lần này Hồng Quân lại không có cố lộ huyền hư, trực tiếp đem Tử Tiêu Cung nơi vị trí truyền cho mọi người. Hợp đạo sắp tới hần, bản thân cũng không hề chú ý này đó ngoài thân danh lợi. Đạo pháp tự nhiên, phản bản quy nguyên, bất quá như thế.

Lý thân nhiên thậm chí có chút ác ý phỏng đoán đến. Hậu thể tây du một chuyện cũng là Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề từ này Hồng Quân giảng đạo một chuyện đi học tới đi.

Có lẽ là có trước hai lần kinh nghiệm, lần này mọi người bước chân nhanh rất nhiều.

Tới rồi Tử Tiêu Cung ngoại, lại thấy Tử Tiêu Cung đại môn nhắm chặt, mọi người đều ở ngoài cửa bồi hồi không được đi vào, đây là có chuyện gì? Trước vài lần không đều là cửa điện mở ra sao?

Hồng Vân nhìn hần tới hậu, cười đánh cái triệu hoán liền lại cùng người bên cạnh tiếp tục giao lưu. Lý thân nhiên đối này cũng không để bụng, rốt cuộc hai người không phải cùng cái trong vòng nhân. Quân không thấy, kia vài vị Chuẩn Thánh cùng người chung quanh cách đến rất xa, có thể nói là Kính Hà rõ ràng.

Nhìn chung quanh này đó không thân thức nhân, cũng lười đến tiến lên đi nhất nhất nhận thức. Tùy ý đi đến hoàn toàn không có nhân góc, chậm đợi Tử Tiêu Cung mở ra. Hần chờ đến, thật có chút nhân lại chờ đến không được.

Những cái đó Đại La Kim Tiên còn hảo, bởi vì ở đây cùng chờ đợi còn có Chuẩn Thánh. Bọn họ cũng không dám nhảy ra ra cái này nổi bật, này Chuẩn Thánh không có lúc nào là sở phát ra khí tràng liền có bọn họ dễ chịu.

Một chúng Chuẩn Thánh cũng không có đứng ra, tới rồi Chuẩn Thánh này một cảnh giới hậu, bọn họ càng thêm minh bạch Hồng Quân cường đại rồi. Tự nhiên sẽ không vì nhiều chờ như vậy một chút thời gian mà bất mãn.

Nhưng Côn Bằng bất đồng, thượng một lần Thiên Đình đại bại tựa hồ đối hần không có gì ảnh hưởng giống nhau, ngày thường lại Thiên Đình cảm y ngọc thực, hằng đêm sênh ca quá đến hảo không được tự nhiên. Ngẫu nhiên đi tuần một phen cũng tiền hô hậu ủng, nhìn chúng yêu sùng kính ánh mắt càng là quên hết tất cả. Đến nỗi Đế Tuấn, miễn một chúng giải quyết tốt hậu quả việc cũng đối này mở to liếc mắt một cái nhắm một con mắt. Thái Nhất cứ việc đối hần rất là bất mãn, nhưng cũng không có khả năng vì này đó việc nhỏ mà ảnh hưởng Thiên Đình đoàn kết.

Côn Bằng tới rồi Tử Tiêu Cung đã có mấy cái canh giờ lâu, nhưng đại môn như cũ nhắm chặt. Đối Hồng Quân kính sợ cũng tùy theo thời gian trôi đi cũng đại đại giảm bớt, nhìn ở đây này đó Đại La Kim Tiên nhìn về phía chính mình ánh mắt né tránh tràn ngập kính sợ. Càng là làm hần lòng tự tin bạo lêu, trên người trước chỉ vào đồng tử đạo: “Kia đồng tử, ngươi có biết nhà ngươi chủ nhân sao lại thể này. Rõ ràng tới rồi giảng đạo thời gian, vì sao còn không bắt đầu, đem ta chờ tu sĩ lượng ở chỗ này mấy cái canh giờ lâu.” Ngữ khí cao ngạo, một bộ không coi ai ra gì tư thái.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 53 tử tiêu trò khôi hài

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-10-28

Lời vừa nói ra, mọi người chấn động, đồng thời hướng Côn Bằng nhìn lại. Nhìn mọi người phản ứng, Côn Bằng càng thêm đắc ý. Dường như hần thực hưởng thụ loại này đãi ngộ, biểu tình càng thêm kiêu căng.

“Tên ngốc này rốt cuộc muốn làm gì” Đế Tuấn âm thầm nhìn này hết thấy sắc mặt lập tức đại biến, không khỏi xem nhẹ ra tới. Sớm tại Côn Bằng có điều động tác phía trước, Đế Tuấn liền biết hần muốn làm chút cái gì. Nhưng nề hà này trước công chúng, chính mình cũng không hảo ngăn cản, miễn cho làm mọi người nhìn Thiên Đình chê cười. Trong lòng cũng có chút may mắn, kỳ vọng Côn Bằng không có như vậy bốn.

Nhưng sự không bằng nhân nguyện, hơn nữa tựa hồ này Côn Bằng tựa hồ chính mình còn đánh giá cao hần, cư nhiên ở Tử Tiêu Cung người thường sự

như thể kiều ngao. Vội vàng hướng Côn Bằng đánh ánh mắt.

Mà Côn Bằng dường như cái gì cũng chưa nhìn đến, ngẩng đầu, dùng lỗ mũi đối với tên kia đồng tử đồng tử, thật mạnh “Hừ” thanh. Sợ tới mức vốn là sắc mặt đỏ lên xấu hổ vạn phần đồng tử liên tiếp lui vài bước. “Ta..... Ta” đồng tử thừa dịp nói, lại liền một câu đều nói không hoàn chỉnh.

Này cũng không trách hắn, từ mở ra linh trí tới nay liền vẫn luôn làm bạn ở Hồng Quân bên người, tâm tính chưa hoàn chỉnh, kia gặp được quá loại này tao ngộ. Ngày xưa, Hồng Quân bắt đầu bài giảng đại đạo, này đó tu sĩ cứ việc không phải để mắt hắn, nhưng mũi thượng cũng sẽ lễ ngộ có thêm. Đầu gối hiện tại Côn Bằng như vậy hùng hổ dọa người. Hơn nữa thêm chi hắn lại thật sự không biết vì sao hiện tại lão gia còn chưa mở ra Tử Tiêu Cung, ngay cả chính mình cùng Dao Trì cũng bị lão gia đuổi ra ngoài điện.

Nhìn Côn Bằng làm lơ chính mình ám chỉ, lại còn có càng thêm bừa bãi. Đế Tuấn là khí thất khiếu bốc khói, hắn như thể nào cũng không thể tưởng được này Côn Bằng là như thể kiều ngao, như thể vụng về. Ngày thường, có lẽ Đế Tuấn đảo còn thấy vậy vui mừng, hắn như thể làm có thể nào đắc nhân tâm. Nhưng hiện tại là địa phương nào, đây chính là Hồng Quân đạo tràng Tử Tiêu Cung nha. Này không phải Bắc Minh cũng không phải Thiên Đình, hắn có thể nào như thể không dài đầu óc nha.

Chờ nhìn đến Côn Bằng bức lui đồng tử khi, Đế Tuấn rốt cuộc ngồi không yên. Chạy nhanh tiến lên một phen giữ chặt còn tưởng cư trú tiến lên Côn Bằng. Đối này đồng tử miễn cưỡng cười.

Lại không biết ở hắn xem ra vốn là tràn ngập an ủi, xin lỗi mỉm cười, lại không biết dừng ở đồng tử trong mắt so nhất khủng bố ác ma còn đáng sợ. Vốn là khăn trương đến hắn càng là sợ tới mức run run lên.

Nhìn đồng tử này phiên biểu hiện, Đế Tuấn nhú mày không thôi. Nhưng hiện tại cái này dưới tình huống cũng không thích hợp tiếp tục lôi kéo làm quen, “Ài, quan hệ tan vỡ liền tan vỡ đi”, Đế Tuấn có chút bất đắc dĩ nghĩ đến. Vốn dĩ nguyên bản kỳ vọng cùng này đồng tử đánh hảo quan hệ để nhìn đồng tử có thể ở Hồng Quân trước mặt vì chính mình nói tốt hơn lời nói, nhưng bất đắc dĩ bị này Côn Bằng một làm, liên quan chính mình tại đây đồng tử trong mắt chỉ sợ đều rơi xuống một cái không hảo ánh giống đi.

Bất quá cũng may, xem hiện giờ này hai đồng tử đều bị cự chi ngoài cửa, nghĩ đến ở Hồng Quân trong mắt, này hai đồng tử lại đều là không quan trọng gì nhân vật đi. Nhưng trong lòng vẫn là có chút không cam lòng. Hung hăng quát liếc mắt một cái bên cạnh vẻ mặt chưa đã thêm chi sắc Côn Bằng.

Này được việc thì ít, hồng việc thì nhiều đồ vật, lại nghĩ đến phía trước ở cùng Vu tộc một trận chiến khi chọn nhẹ sợ nặng, trong lòng hận ý càng sâu. “Này xuân đồ vật trong óc rốt cuộc suy nghĩ cái gì. Mắt công Thương Dương yêu thánh còn sát có chuyện lạ báo cho bản đề phải đề phòng Côn Bằng thăng nhai này, thật không biết thăng nhai này còn có cái gì đáng giá đề phòng, Thương Dương lại là cẩn thận có chút qua nha”.

Nguyên lai sớm tại Thiên Đình khi, Đế Tuấn dưới trướng mười đại yêu thánh Thương Dương liền từng nhiều lần thượng thư báo cho Đế Tuấn muốn nhiều hơn đề Côn Bằng. Vừa mới bắt đầu, Đế Tuấn còn kiêng kỵ Côn Bằng Yêu Sư chi danh, sợ Côn Bằng mượn này mệnh mượn cơ hội sinh sự. Nhưng theo sau từ Côn Bằng một loạt biểu hiện xem ra, không một không biểu hiện ra hắn vô tri cùng tự đại. Thật không biết này xuân tặc như thế nào hồn thượng Yêu Sư chi danh. Chẳng lẽ hắn cùng Thiên Đạo có cái gì quan hệ sao, Đế Tuấn có đôi khi nhìn Côn Bằng như thể làm khi, không khỏi có chút ác ý nghĩ đến.

Đây cũng là vì cái gì lúc trước Côn Bằng đột phá Chuẩn Thánh hậu, Đế Tuấn đem chi giam lỏng cùng Thiên Đình nội nguyên nhân nơi. Chính là sợ rằng tu vi đột phá, đã tâm bạo lều, đồ sinh sự đoan. Bằng không Đế Tuấn cũng sẽ không mạo như thế nguy hiểm, phải biết trở nhân chi đạo, thù đại mạc sinh. Bất quá cũng may Côn Bằng bắt nạt kẻ yếu quả là như tợ, lại là không dám sinh sự tạo phản.

Bất quá cũng may trấn hắn không làm như vậy, bằng không Đế Tuấn tất lấy lời đình chi thể đem chi diệt với nội bên trong. Trên thực tế, Đế Tuấn cũng xác thật làm tốt như thể chuẩn bị.

“Thiên Đế, này Hồng Quân lão đạo không khỏi có chút thái không biết cát nhắc đi.” Côn Bằng ở Đế Tuấn bên cạnh tức giận bất bình nói, đầy mặt một bộ vì người Đế Tuấn “Bệnh vực kẻ yếu” chi sắc. Giống đủ một vị trung gian nghĩa sĩ.

“Câm miệng, lui ra” lập tức đánh gãy Côn Bằng lời nói, sợ này ngu xuẩn nói tiếp ra cái gì đại nghịch bất đạo chi ngữ. Nhìn Đế Tuấn đầy mặt phẫn hận chi sắc, Côn Bằng cũng không dám ở làm cản đi xuống. Bẹp bẹp miệng, hậm hực đẩy ngã một bên góc.

Nhìn trận này trò hay, chung quanh người phản ứng các không giống nhau. Đại La Kim Tiên lại là đều có tự mình hiểu lấy, không dám toát ra chút nào biểu tình, miễn cho bị này nhị vị nhớ ở.

Nhưng còn lại Chuẩn Thánh lại không cái này băn khoăn. Thái Thượng mặt vô biểu tình, phảng phất hết thấy cũng không phát sinh quá giống nhau. Nguyên thủy trong mắt tràn đầy khinh thường, Thông Thiên khoe miệng mang cười nhìn này hết thấy, Tiếp Dẫn vẻ mặt khó khăn chi sắc nhưng thật ra nhìn không ra mặt khác cảm xúc, Chuẩn Đề nhìn về phía một bên, dường như đối này hồn không thêm đề ý, chỉ là khoe mắt hơi hơi toát ra một ít ý cười lại là chọc giận Đế Tuấn.

Xem liền thấy được đi, còn một hai phái làm bộ nhất phái chính nhân quân tử bộ dáng, quả thực là làm nhân khinh thường.

Hồng ngọc cùng Trấn Nguyên Tử một bộ như đi vào cõi thần tiên thiên ngoại bộ dáng, đảo làm nhân nhìn không ra này ý tưởng như thế nào.

Thiên Đình một phương, Thái Nhất hung tợn nhìn Côn Bằng, trong mắt hận ý sắp hóa thành thực chất. Bất quá Côn Bằng dường như không có cảm giác được, vẫn như cũ buồn đầu bĩu môi reo lên, dường như đã chịu lớn lao ủy khuất. Phục Hy vẻ mặt hồ thẹn, Nữ Oa tuy có điểm xấu hổ nhưng giây lát lướt qua, rốt cuộc hắn cùng Thiên Đình liên lụy không thâm.

Một hồi trò khôi hài đến đây kết thúc. Mọi người mặc thanh không nói chậm đợi Từ Tiêu Cung ngoại, chờ Hồng Quân giảng đạo. Ngay cả vẫn luôn nói thầm cái không ngừng Côn Bằng tại đây hoàn cảnh hạ này hoàn cảnh hạ cũng chỉ đến hậm hực không nói.

Bất quá đứng ở góc Lý thần nhiên lại là mắt sắc phát hiện Côn Bằng cúi đầu khoanh khắc trong mắt toát ra kia ti vừa lòng thần thái, dường như đại công cáo thành. Vừa mới bắt đầu Lý thần nhiên còn có chút khó hiểu, nghĩ lại một chút, ngay sau đó thoải mái. “Này hồng hoang thủy thâm nha, liền này hồng hoang người quả nhiên không có một cái đơn giản”. Lý thần nhiên cảm thán nói.

Côn Bằng có thể ở Vu Yêu lượng kiếp trung bút ra mà ra, cũng đều không phải là vận khí duyên có. Có thể ở hồng hoang trung hỗn đến này một bước, lại có ai là đơn giản. Yêu Sư chi danh cũng hoàn toàn chứng minh này trí tuệ phi phàm.

Nhược là đôi cái góc độ, chính mình cũng chưa chắc làm có Côn Bằng tốt như vậy. Tọa ủng Yêu Sư chi danh, đến chúng yêu tôn kính sùng bái, đặt ở địa phương khác có lẽ còn hành, bất quá đặt ở Thiên Đình phía trên, lại giống như mũi dao hành tẩu, tùy thời đều có tánh mạng chi ưu.

Thần tử phong thái cái quá quân chủ, như vậy hấn liền ly diệt vong không xa. Để vương ngự vực vô độ, Côn Bằng có thể sống đến bây giờ, đã là có thể thuyết minh này bất phàm.

Hơn nữa lần này càn quấy, nói chêm chọc cười hơn nữa dĩ vãng biểu hiện, nghĩ đến Đế Tuấn đã hoàn toàn thả lỏng đối Côn Bằng giám thị đi.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 54 Minh Hà tìm kết minh cầu kết với nhau làm việc xấu

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụ Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-10-29

“Bất quá này Côn Bằng làm như vậy, sẽ không sợ Hồng Quân cho hấn làm khó dễ sao?”

Tại minh bạch Côn Bằng này làm thâm ý hậu, Lý thần nhiên không cảm có chút nghi hoặc. Này Côn Bằng làm sao dám mạo hiểm đắc tội Hồng Quân nguy hiểm tới thoát khỏi Đế Tuấn trói buộc. Chẳng lẽ ở hấn trong mắt này Đế Tuấn so chi Hồng Quân đều còn tới khủng bố.

Ở đây xem minh bạch Côn Bằng dụng ý nhưng không ngừng Lý thần nhiên một người.

Một canh giờ sau, Từ Tiêu Cung đại môn như cũ nhắm chặt. Này Côn Bằng đang chuẩn bị mở miệng nháo sự là lúc, một đạo thanh âm truyền đến.

“Lại đi xuống, đạo hữu chính là qua”. Một đạo nhân nhanh nhẹn tới, chỉ thấy này đạo nhân người mặc tổ sắc đạo bào, một đầu tóc đồ tùy ý rối tung ở sau đầu. Nhìn như rất là tầm thường, nhưng trong ánh mắt điểm điểm tinh mang lại kể ra này bất phàm chỗ. Côn Bằng mắt sắc, này nhân tuy rằng che dấu thực hảo, nhưng hành tẩu chi gian, nhẹ nhẹ huyết sát chi khí quanh quần tùy tính. Có chút đồ vật như bản tính, không phải dễ dàng như vậy bị che lấp. Từ này liền có thể thấy được này người tới người tất nhiên không phải cái lương thiện người.

Hơn nữa này nhân Côn Bằng lại là gặp qua, lần trước ở Từ Tiêu Cung nội nghe giảng khi mấy người mượn cơ hội đột phá Chuẩn Thánh, này nhân cũng là một trong số đó. Bất đồng chính là này nhân vẫn luôn giấu ở một chứng tâm thường Đại La Kim Tiên nội, nhược không phải mọi người đột phá cường đại hơi thở đem chi bức ra tới. Chỉ sợ hiện tại như cũ điệu thấp như trước. Nhưng đáng tiếc lại là bại lộ ra tới, hiện tại nhược là vẫn lấy Chuẩn Thánh tu vi trà trộn với Đại La Kim Tiên bên trong, chỉ sợ cũng muốn chọc người lên án.

Này người tới người không phải mặt khác, đúng là dĩ vãng điệu thấp hành sự Minh Hà. Chi là không biết hấn tới tìm Côn Bằng cái gọi là chuyện gì, lại còn có đem chính mình trang điểm đến như thế bộ dáng.

“Chi là này nhân cùng chính mình tổ vô lui tới, như thế nào hiện tại tới tìm chính mình, không biết cái gọi là chuyện gì”, Côn Bằng trông mắt xoay chuyển, thâm nghĩ không thôi.

Chần chờ một chút mở miệng đạo: “Không biết vị đạo hữu này vì sao nói như thế, bản đạo chẳng qua xem các vị đạo hữu chờ ở đây hồi lâu cũng không thấy Hồng Quân ra mặt, lòng có không xóa thôi,” nhìn trước mắt người cười như không cười biểu tình, Côn Bằng thanh âm càng nói càng tiểu, cho đến cuối cùng chỉ có thể trương há mồm, lại cái gì đều nói không nên lời.

Nhìn Côn Bằng như thế bộ dáng, Minh Hà đứng lúc mở miệng đạo: “Nhưng thật ra bản đạo có chút đường đột, chưa giới thiệu, bản đạo Minh Hà gặp qua đạo hữu. Bất quá người sáng mắt trước mặt không nói tiếng lóng, bản đạo thành ý mà đến, đạo hữu lại không thể thẳng thắn thành khẩn tương đãi,



như thế lại kêu bản đạo có chút trái tim băng giá”.

“Minh Hà đạo hữu lời này ý gì, bản đạo như thế nào một câu đều nghe không hiểu, như vô mặt khác sự lâu như vậy xin thứ cho bản đạo vô lễ, đi trước một bước.” Nghe được Minh Hà nói, Côn Bằng âm thầm kinh hãi. “Chẳng lẽ chính mình cái nào địa phương lộ ra dấu vết sao?” Nghĩ như vậy, bên mái càng là dọa ra một ít mồ hôi lạnh, chẳng lẽ chính mình liền giống như một cái trên đài vai hề, sở làm hết thấy đều bị bọn họ chế giễu xem ở trong mắt.

Cứ việc như thế, nhưng ngoài miệng vẫn là cãi chày cãi cối. Nhưng một khắc đều không nghĩ ngốc tại cái này tên là Minh Hà tu sĩ bên người. Nhắc chân mới vừa đi một bước, liền bị Minh Hà ngăn trở đi trước chỉ lộ.

Cổ nén trong lòng tức giận, muốn thanh đạo: “Minh Hà, ngươi đây là ý gì”. “Đạo hữu không cần như thế khẩn trương, bản đạo tiến đến bất quá là vì tìm một cái minh hữu thôi, toàn vô ác ý, vọng đạo hữu có thể minh bạch”. Nhìn Côn Bằng như thế bộ dáng, Minh Hà cười cười tựa hồ không ra hấn sớ liệu giống nhau, ôn hòa nói.

Nhìn Côn Bằng trong ánh mắt hung quang âm đạm đi xuống, Minh Hà nói tiếp: “Hiện giờ hồng hoang Vu Yêu cùng tồn tại, thế tất có một trận chiến. Cảnh này lại cùng lúc trước long hán lượng kiếp dữ dội tương tự, nói vậy lượng kiếp lại là sắp tiến đến đi. Ở lượng kiếp bên trong, cho dù cường như người ta tu vi người nhược là không cần thận một chút cũng không khỏi rơi vào cái thân tử đạo tiêu kết cục.”

“Lượng kiếp?” Côn Bằng có chút kinh ngạc, nhưng cũng không có bao lớn kinh ngạc. Rốt cuộc hấn cũng là thông tuệ người, sớm đã nhìn ra Vu Yêu nhị tộc tất có một trận chiến, hơn nữa này chiến liên lụy cực quảng, nói không chừng hội có nguy hiểm tới người, lúc này mới tìm mọi cách đến thoát đi Thiên Đình.

Nhìn Côn Bằng như thế phản ứng, Minh Hà sắc mặt cũng lộ ra một tia vừa lòng chi sắc. Rốt cuộc nhược là sơ văn lượng kiếp đã đến, giống nhau tu sĩ sớm đã kinh ngạc nhảy dựng lên, như thế nào như thế bình tĩnh. Nghĩ đến Côn Bằng cũng có này cực kỳ chỗ.

“Lượng kiếp, lượng kiếp như thế nào hội nhanh như vậy đã đến, hiện tại cự trước lượng kiếp cũng bất quá mấy cái nguyên hội thôi, này chỉ sợ là đạo hữu buồn lo vô cơ đi.” Côn Bằng còn có chút không tin, có chút mạnh miệng giảo biện đạo. Chẳng qua này trong giọng nói, tự tin không phải rất cường ngạnh.

“Nói vậy đạo hữu cũng phát hiện chút manh mối đi, bằng không cũng sẽ không như thế bình tĩnh. Thật không dám dấu diếm, này xác định lượng kiếp việc lại cùng bản đạo xuất thân có quan hệ.” Nói tới đây, Minh Hà ngừng lại, lộ ra một bộ muốn nói lại thôi bộ dáng.

Nhìn Minh Hà bộ dáng này, Côn Bằng có chút lý giải, này rốt cuộc liên quan đến đến nhân gia theo hầu. Phải biết hiện tại trong hồng hoang, dò hỏi người khác theo hầu đây chính là một cái cấm kỵ vấn đề. Dù sao cũng là cá nhân đều không nghĩ làm chính mình theo hầu hiển lộ nhân trước, miễn cho bị nhân bắt lấy chính mình khuyết điểm. Bất quá này Minh Hà đã đem nói đến này phân thượng, Côn Bằng cũng không hảo quá phân bức bách.

Bất quá Côn Bằng trời sinh tính quá phận tiểu tâm, lại không dám mạo hiểm nói cho Minh Hà tình hình thực tế.

Nhìn Côn Bằng trên mặt do dự chi sắc, Minh Hà khẽ cắn môi, hạ quyết tâm, nói: “Đạo hữu lại là không biết, bản đạo nãi Bàn Cổ bụng tế lại hóa thành một cái biển máu dựng dục mà ra. Này Huyết Hải dơ bẩn dị thường, nhưng đối lượng kiếp sát khí cùng huyết tính chi khí mẫn cảm dị thường, gần nhất này Huyết Hải bên trong càng là mạch nước ngầm bắt đầu khởi động, dường như thực hưng phấn, loại tình huống này chỉ có ở long hán lượng kiếp khi mới có quá, bởi vậy bản đạo mới vọng tự đẩy ra này lượng kiếp sắp tiến đến. Lời nói đã đến nước này, tin hay không liền xem đạo hữu của người”.

Nói xong, Minh Hà liền tự cổ tự vui mừng ngốc tại bên cạnh. Một bộ vân đạm phong khinh chi sắc, tựa hồ đối Côn Bằng trả lời không chút nào để ý. Cũng là, lời nói đều nói đến này phân thượng, Côn Bằng nhược là còn không rõ trong đó mấu chốt, như vậy cái này minh hữu còn không bằng không cần.

Lẳng lẳng nghe xong Minh Hà sở tố, Côn Bằng cũng không hề lại nhiều làm dò hỏi. Này đó bí ẩn có lẽ đã là Minh Hà điểm mấu chốt đi, nhược là chính mình còn không hiểu tiến thôi tiếp tục dò hỏi như vậy lại là ác này Minh Hà.

Thoáng chần chờ một phen, Côn Bằng có chút cẩn thận hỏi: “Đạo hữu thật là thật thành, chỉ là bản đạo thượng có một ít nghi hoặc, không biết đạo hữu như thế nào tìm tới bản đạo, phải biết này trong hồng hoang đại năng vô số, còn nữa bản đạo chính là Thiên Đình người, Yêu tộc chi sư”.

Vấn đến lời này, Minh Hà nhếch miệng cười, có chút thâm ý nhìn Côn Bằng, nói: “Bàn Cổ Tam Thanh nhất khí tương liên, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề cùng chung chí hướng, trấn nguyên Hồng Vân chí thú hợp nhau, Phục Hy Nữ Oa huynh muội tình thâm, dư lại Thái Nhất lại lấy Đế Tuấn như Thiên Lô sai đâu đánh đó”.

Này trước mắt chi ý đó là nói trong hồng hoang số đắc thượng danh đại năng đều lẫn nhau ôm thành đoàn, liền người Côn Bằng vẫn là dư thừa.

Lời này vừa ra, ngay cả Côn Bằng như thế da mặt đều cảm thấy một tia thình lình. Nay thiên đình phía trên chính mình kia lũng ta lũng túng vị trí nguyên lai sớm bị mọi người biết.

## Chương 55 cáo già xảo quyệt đều là minh bạch nhân

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-10-30

Nhìn Côn Bằng có chút ý động bộ dáng, Minh Hà mở miệng dò hỏi: “Kể từ đó, không biết đạo hữu lễ tạ thần không muốn cùng bản đạo kết minh, ở lượng kiếp trung cùng nhau trông coi.”

Lời nói đều nói đến cái này phân thượng, Côn Bằng nào còn có cự tiếp chi lễ. Thuận thế nói tiếp: “Đạo hữu đều đem nói đạo này phân thượng, bản đạo nào còn có thoái thác chi lý.”

Nói xong thứ hai nhìn nhau cười, kết minh việc thuận thế mà thành. Không có điều ước cũng không có lời thề, tới rồi bọn họ loại này cảnh giới, ngôn ra tức Thiên Đạo hưởng ứng, tất nhiên là không cần những cái đó.

Này liên minh một đạt thành, hai người liền cho nhau liêu lên, kia con đường quen thuộc trình độ, nhược là không biết trong đó nội tình nhân nói vậy khẳng định cho rằng hai người đã tương giao mấy vạn năm.

Minh Hà là có tâm tìm kiếm một minh hữu liên quan tìm hiểu một ít Thiên Đình việc, Côn Bằng là có tâm kết giao thuận tiện dò hỏi một phen lượng kiếp việc.

Bất quá hai người toàn không tầm thường người, lời này trung lời nói sắc bén tương đối, nhưng một chút thực chất tính nội dung cũng không tiết lộ cho đối phương.

Cứ việc như thế, nhưng này hai người trên mặt như cũ khuôn mặt tươi cười như hoa, lẫn nhau gian khiêm nhượng có lễ.

Xem đến âm thầm nhìn trộm Lý thần nhiên một trận tròn mắt há hốc mồm, “Hào gia hỏa, này hai người nhược là phóng tới địa cầu thượng tuyệt đối có thể được cái ảnh đế”. Một hồi công phu không đến, liền thực lạc đến tận đây, cũng khó trách Lý thần nhiên như thế kinh nha.

Cho nhau nói chuyện với nhau một hồi, Côn Bằng dường như nhớ tới cái gì, mở miệng hỏi: “Đạo hữu không biết người vì sao nói bản đạo qua, chẳng lẽ nơi này còn có những người khác có thể nhìn ra bản đạo ý đồ.”

Nhìn Côn Bằng trong mắt tò mò chi sắc, Minh Hà gật gật đầu, xem như thừa nhận việc này. Nhìn như thế kết quả, tuy rằng sớm có chuẩn bị, nhưng vẫn là có một ít sợ hãi.

Có chút lo lắng tiếp tục hỏi: “Đạo hữu có không nói nói có những người đó”. Nhìn Côn Bằng như thế bộ dáng, Minh Hà biểu tình cũng nghiêm túc lên, lắc đầu nói: “Đạo hữu lại là chớ có xem thường này hồng hoang người trong, trong đó che dấu đại năng vô số, lại không phải người ta có thể hoàn toàn thấy rõ. Thành đạo hữu sở làm chi ý đồ, bản đạo cũng không biết có bao nhiêu nhân thấy rõ”.

Dừng một chút, nói tiếp: “Mặt khác không nói, liền nói này ở đây mọi người cũng có mấy người xem đến minh bạch, này Tam Thanh đứng đầu Thái Thượng Lão Tử, làm người thanh tịnh vô vi, nhưng tu vi cao thâm, lệnh nhân cân nhắc không ra, hơn nữa nguyên thủy, Thông Thiên đối này tín nhiệm phi thường, nghĩ đến cũng không bình thường, người chỉ ý đồ tám chín phần mười đã rơi vào này trong mắt”.

“Tây Phương Tiếp Dẫn tuy rằng sắc mặt khó khăn, nhưng trong mắt tuệ quang lập lòe không chừng. Nói vậy cũng nhìn thấu người nguy trang. Còn có Nữ Oa, tuy là một giới nữ lưu, nhưng huệ chất lan tâm”.

“Cái gì! Nữ Oa cũng biết” Côn Bằng thiếu chút nữa kinh thanh kêu to lên, còn hảo Minh Hà đứng lúc vội điệu bộ, lúc này mới sử Côn Bằng bình tĩnh lên.

Gật gật đầu, Minh Hà xác nhận đạo: “Đích xác, nhưng đạo hữu lại không muốn thái quá lo lắng. Y bản đạo quan sát, này Nữ Oa nhất tâm hướng đạo, không nhiễm hồng trần nửa bước, cho nên cho dù này đã biết cũng sẽ không nói cho bọn họ, miễn cho uống bị nhân quả quán thân. Chi cần đạo hữu không đi tính kế năng cùng Phục Hy, nói vậy năng cũng sẽ làm bộ không biết thôi.”

Này Minh Hà quan nhân nhãn lực đích xác phi phạm, dám ba câu liền đem Nữ Oa tâm tư đoán được hơn phân nửa.

Hỏi đến lời này, Côn Bằng lúc này mới hơi chút an tâm. Cười khổ nói: “Xem ra bản đạo thật là xem thường nay thiên hạ người, còn có bao nhiêu minh bạch nhân, liền thỉnh đạo hữu cùng nhau báo cho đi”.

Nhìn Côn Bằng này vẻ mặt cô đơn chi sắc, Minh Hà cũng có chút thương hại. Chính mình làm nhiều như vậy tới che dấu chính mình, kết quả là hết thảy tất đều rơi vào người khác trong mắt, phí công một hồi không nói, còn làm nhân xem trần chê cười.

Mở miệng tương an ủi vài câu, lại phát hiện chính mình không phải kia khối liêu.

“Mặt khác bản đạo liền biết chi bất tường, bất quá này Ngũ Trang Quan Trấn Nguyên Tử, có lẽ nhìn ra một ít mặt mày”, Minh Hà chỉ phải đứng sững thật bất đắc dĩ.

“Ngà? Trấn Nguyên Tử”, Côn Bằng uể oải một hồi, liền ngay sau đó khôi phục lại, tới rồi bọn họ này một cảnh giới đạo tâm chắc chắn như thiết. Vừa rồi cũng chỉ là bị lượng kiếp tin tức sờ khiếp sợ, hậu lại biết chính mình ý đồ bị nhân nhìn thấu cho nên mới làm cho đạo tâm thất thủ tình huống.

Này Trấn Nguyên Tử hẳn cũng là biết một chút, Trấn Nguyên Tử tu vi cao thâm nhưng luôn luôn ẩn cư với Ngũ Trang Quan nội không hỏi thế sự, nhược không phải hẳn còn có cái khắp nơi nhân du chỉ giao hảo hữu Hồng Vân. Kia chính mình có thể hay không biết này nhân đều là một vấn đề.

Nhìn Côn Bằng có thể nhanh như vậy khôi phục lại, Minh Hà cũng rất là vừa lòng, rốt cuộc ai đều hy vọng chính mình minh hữu càng cường càng tốt.

“Hơn nữa, theo ta sờ hiểu biết. Này Đế Tuấn thông tuệ vô cùng, ẩn tình huống hẳn là đã sớm nhìn thấu người một ít kỹ xảo, như thế nào hội biểu hiện đến như thế?” Nhìn đến Côn Bằng ổn định xuống dưới hậu, Minh Hà lại nói ra một cái tin tức lớn.

Bất quá cũng may lúc này Côn Bằng bình tĩnh lại, nghe xong này tin tức hậu, cũng không có thái quá kinh ngạc. Mà là trầm tư lên.

Một lát sau, Côn Bằng mới nghiêm túc nói: “Đích xác, Đế Tuấn người này hùng tài đại lược, tính kế sâu xa, hơn nữa cũng rất có chí khí. Hơn nữa ta phía trước xác thật biểu hiện đến có chút quá mức. Theo đạo lý này Đế Tuấn hẳn là đã sớm đã nhận ra, bất quá cũng may lúc trước cùng Vu Yêu một trận chiến hậu, cũng đã đem Vu tộc coi là cái đinh trong mắt, mỗi ngày đều ở tính kế như thế nào mới có thể tiêu diệt Vu tộc. Lúc này mới sử bản đạo kế hoạch đến đã thực thi.”

“Bất quá nay thiên đình bên trong, minh bạch nhân cũng không ít, lần này Tử Tiêu Cung nghe đạo, bản đạo liền từng nghe nói có nhân cấp Đế Tuấn gián ngôn dục đem bản đạo giam lỏng với Thiên Đình bên trong. Bất quá cũng may bản đạo ngày thường làm làm Đế Tuấn thả lỏng cảnh giác, thêm chi bản đạo ở Yêu tộc bên trong cũng rất có một ít danh vọng. Lúc này mới khiến cho bản đạo hôm nay có thể tới Tử Tiêu Cung”, nói xong trong mắt toàn là một mảnh thản nhiên chỉ sắc.

Cứ việc đã biết Côn Bằng không như ý, nhưng Minh Hà lại như thế nào cũng không thể tưởng được này Côn Bằng ở Thiên Đình địa vị như thế lừng lẫy.

Ngay sau đó nghĩ tới cái gì, Minh Hà khẽ cười một tiếng, ở Côn Bằng nghi hoặc trong ánh mắt, giải thích đạo: “Kỳ thật không ngừng những người này biết, còn có một người cũng nhìn thấu đạo hữu ý đồ, hơn nữa này nhân còn chỉ là một người Đại La Kim Tiên”.

Nói xong, liền nhìn về phía Lý thần nhiên.

Côn Bằng vẫn đến lời này, sơ là kinh ngạc khó hiểu, ngay sau đó liền trần đầy không xóa chi ý. Này phía trước mấy người đạo còn thôi, mỗi một cái đều là Chuẩn Thánh cao nhân, sống mấy chục cái nguyên hội lão quái vật. Có thể nhìn thấu chính mình ý đồ, đạo còn có thể lý giải.

Nhưng một cái bất quá Đại La Kim Tiên cấp tiểu tử cũng có thể nhìn thấu chính mình ý đồ. Chẳng lẽ chính mình liền làm như thế rõ ràng, giống như người qua đường đều biết giống nhau. Chính mình tính kế khi nào như thế giả rả.

“Như thế, ta liền muốn nhìn là cái nào ‘ hậu sinh tuần tài ’ như thế thông tuệ” nghĩ như vậy, Côn Bằng cũng theo Minh Hà ánh mắt nhìn về phía Lý thần nhiên.

Từ nơi này, liền có thể nhìn ra này Côn Bằng dung nhan chi lượng đại không đến nào đi.

Lý thần nhiên ở Minh Hà nhìn về phía chính mình khi, liền kinh ra một thân mồ hôi lạnh. Vốn tưởng rằng chính mình đã làm được rất là cẩn thận, nhưng lại vẫn là bị phát hiện. Lập tức quay đầu tới, khắp nơi nhìn, nỗ lực giả bộ một bộ ngấm phong cảnh bộ dáng. Nhưng lại đã quên, nơi này là Tử Tiêu Cung ngoại, khắp nơi một mảnh hỗn độn chỉ sắc, nào còn có cái gì phong cảnh nhưng xem.

Côn Bằng vừa lúc thấy như vậy một màn, Lý thần nhiên trúc trúc kỹ thuật diễn sao có thể chạy ra lão già này pháp nhãn, này hướng chỉ này Côn Bằng mới là trong này tay già đời. Vốn là kinh nghi bất định Côn Bằng, đang xem đến Lý thần nhiên làm như thế làm biểu hiện hậu, trong lòng đó là xác định.

Mục

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoàng Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://EbookFull.Net).

## Chương 56 dục kéo Lý thần nhiên nhập bọn

Tác giả: Cát Bảo Liễu Thụy Liễu Cát

Đổi mới thời gian: 2013-10-31

Khắp nơi loạn xem Lý thần nhiên khoe mắt ghen đến Côn Bằng cũng nhìn về phía chính mình hậu, lập tức tâm liền trầm đến đáy cốc. “Này hai người nhưng đều là ăn thịt người không nhả xương gia hỏa, chính mình cũng không nên bị bọn họ nhớ thương thương”, trong lòng như thế cầu nguyện.

Này hai người nhưng đều không phải cái gì đèn cạn dầu, một cái hậu thế Tu La giáo giáo tổ lấy sát chứng đạo tàn nhẫn nhân, một cái là bụng dạ hẹp hòi ở Vu Yêu quyết chiến khi chạy trốn hai lần từ.

Nhưng thiên không từ nhân nguyện, khắp nơi loạn nhìn lên dư quang liếc đến Côn Bằng cũng nhìn lại đây, hai người cư nhiên không ghen mà cùng triều hân cười cười, ngay sau đó hai người lại xương sống lưng vài câu, liền tưởng hướng chính mình đi tới.

Này Từ Tiêu Cung ngoại mọi người tốp năm tốp ba tụ ở bên nhau, hoặc ôn chuyện hoặc luận đạo, nhưng đều không ghen mà cùng ở bốn phía bày ra cách âm trận pháp. Một là vì thanh tịnh, thứ hai có một ít vì bảo mật, tam tới cũng vì miễn cho quấy rầy người khác đi.

Mà ở giữa sân nhân cũng không có ai đi khuy nghe tìm hiểu này đó người khác nói chuyện, miễn cho phạm vào nhiều người tức giận. Phải biết rằng, này ở đây người trong, tùy tiện một cái phóng dưới giới đều là nhất đẳng nhất đại năng cao thủ. Không ai có thể thừa nhận này hậu quả.

Cũng là bởi vì này, này Côn Bằng Minh Hà hai người mới dám như thế tùy ý kẻ rõ.

Bất quá vẫn là có một người ngoại trừ, đó chính là Từ Tiêu Cung chi chủ —— Hồng Quân đạo nhân. Bất quá mọi người cũng biết Hồng Quân thực lực cao thâm vô cùng, là hoàn toàn xứng đáng hồng hoang đệ nhất nhân. Ở thực lực chênh lệch như thế chỉ đại dưới tình huống, lại nhiều âm mưu quỷ kế cũng là vô dụng. Cho nên cũng không sợ hãi Hồng Quân nghe được.

Nhìn Lý thần nhiên kia ngả ngón kỹ thuật diễn, hai người đều không khỏi cười khẽ ra tới.

Theo sau, Côn Bằng lại có chút nhũ mày hỏi: “Đạo hữu theo như lời đó là hân”, trong giọng nói khinh thường chi ý là cá nhân đều có thể nghe ra tới. Đích xác, hiện tại Lý thần nhiên tu vi nhục là đặt ở trong hồng hoang có lẽ còn xem như một phương đại năng, nhưng hiện tại ở Từ Tiêu Cung ngoại, đại năng tụ tập. Lấy hân bất quá Đại La Kim Tiên trung kỳ tu vi không phải lót để đều đã không tới. Lại có tài đức gì có thể làm Côn Bằng vị này Chuẩn Thánh cấp bậc đứng đầu đại năng coi trọng.

Hơn nữa Lý thần nhiên vẫn là một bộ mặt trắng không cần non nớt chi sắc, vừa thấy liền ít đi kinh lôi đòi, hậu tiến mặt học bộ dáng. Cũng nhìn không ra có cái gì cực kỳ bộ dáng.

Này cũng không trách Lý thần nhiên, tuy rằng sinh ra rất sớm, nhưng lại vẫn luôn bị nhốt. Xuyên qua trước lại chỉ là bất quá hơn hai mươi tuổi, lại có người nào sinh lịch duyệt. Như vậy tính ra, hân sở trải qua sự đích xác thái thiếu, lịch duyệt thái thiên.

Minh Hà không để bụng, cười nói: “Đạo hữu lần này nhưng nhìn lầm, phải biết này nhân không thể tướng mạo nha. Vị kia đạo hữu nhưng không giống hân biểu hiện ra ngoài như vậy nông cạn, đạo hữu nhưng cần thận ngắm lại lần trước Từ Tiêu Cung nghe đạo tình cảnh”.

Nhìn Minh Hà bộ dáng không giống vui đùa chi ngữ, Côn Bằng cũng chỉ đến nửa tin nửa ngờ bắt đầu nhớ lại ngày đó Từ Tiêu Cung nội đã phát sinh hết thầy.

Chậm rãi Côn Bằng sắc mặt hiện ra một ít cổ quái chi sắc, nghĩ đến là nhớ lại cái gì. Đích xác, giống bọn họ loại này tu vi người, vốn là ký ức phi phạm, đã gặp qua là không quên được.

Ngày đó đột phá Chuẩn Thánh là lúc, thoáng như nửa mộng nửa tỉnh giống nhau, cho nên mới hội đối ngoại giới hết thầy cảm giác mơ hồ. Hôm nay ở Minh Hà đề điểm dưới, có tình hồi tưởng ngày đó tình cảnh, thoáng như hôm qua, rõ ràng có thể thấy được.

“Tiểu tử này cư nhiên có thể chống cự được Chuẩn Thánh hơi thở.” Côn Bằng có chút kinh nghi nói, “Có lẽ chỉ là tiểu tử này vận khí tốt, có cái gì dị bảo hộ thân, này liền chẳng có gì lạ”, trong giọng nói có chứa một chút khinh thường còn có một chút điểm hâm mộ.

Hâm mộ, thật là hâm mộ. Phải biết rằng đến bây giờ mới thôi, này Côn Bằng trên tay cũng chỉ có một kiện tam lưu Tiên Thiên Linh Bảo Huyền Âm châu. Hiện tại trước mắt này bất quá Đại La Kim Tiên cấp mặt mang non nớt chi sắc tiểu tử liền khả năng có một kiện Tiên Thiên Linh Bảo, này như thế nào không gọi Côn Bằng hâm mộ.

Hơn nữa này Huyền Âm châu vẫn là Côn Bằng nhiều lần hướng Đế Tuấn thỉnh cầu ra ngoài tầm bảo, Đế Tuấn vì tổng cổ hân cũng là vì che lại từ từ chúng tài ăn nói cấp.

Nhưng này Đế Tuấn nhưng không báo cái gì hảo tâm, cùng với làm Côn Bằng đi hướng trong hồng hoang tìm kiếm mặt khác Tiên Thiên Linh Bảo, gia tăng này không xác định nhân tố. Còn không bằng hy sinh một kiện tam lưu Linh Bảo đem chi chặt chẽ giam lỏng với Thiên Đình bên trong.

Như vậy không những có thể làm Côn Bằng không có lấy có mượn cơ hội sinh sự, còn có thể dựng đứng khởi Đế Tuấn nhân quân hình tượng, một công đôi việc, có sao mà không làm. Lại còn có có quan trọng nhất vẫn là Côn Bằng mượn một kiện tam lưu Tiên Thiên Linh Bảo tạm thi thành tựu Chuẩn Thánh nói, như vậy tam thi lực lượng không cường, tự thân thực lực cũng sẽ đi theo bị hao tổn.

Này có thể nói là một cái dương mưu, lệnh Côn Bằng không thể không nhập cốc. Rốt cuộc Côn Bằng bị giam lỏng với Thiên Đình bên trong, cũng

không chiếm được mặt khác Tiên Thiên Linh Bảo có thể trăm thi. Hơn nữa lúc này hồng hoang người trong mỗi người chung đồng tiến, nhược không tiến giai nổi tất nhiên hội bị hậu thế giả đuổi theo, chính mình cũng sẽ ngã ra cao thủ đứng đầu chi liệt, đến lúc đó liền sẽ càng thêm nguy hiểm.

Cho nên hậu thế Côn Bằng mới có thể đối Tiên Thiên Linh Bảo như thế si mê.

Nhược là Côn Bằng biết ở hán trong mắt cái này non sót vô cùng, thực lực nhỏ yếu tiểu bối trên người có được số kiện Tiên Thiên Linh Bảo, hơn nữa mỗi một kiện phẩm chất thượng đều có thể ném hán cái kia Huyền Âm châu mấy cái phổ nói, nói không chừng lập tức hội hồng mất giết người đoạt bảo. Đến nổi cái gì Hồng Quân không Hồng Quân, khả năng đều không rảnh lo.

“Nga, dị bảo? Hán là không phải đâu”, Minh Hà tiếp lời nói, tuy là nghi vấn, nhưng ngữ khí lại chắc chắn vô cùng. Côn Bằng không có cãi cò, hán cũng biết vừa mới chỉ là chính mình có chút không xóa, nói ra phát câu nhàu mà thôi.

Tiên Thiên Linh Bảo không thể so mặt khác, nãi Tiên Thiên sở sinh, luyện hóa thập phần không dễ. Xa không phải một cái Đại La Kim Tiên có khả năng hoàn toàn luyện hóa. Lý thân nhiên hiện tại trên người sở hữu Tiên Thiên Linh Bảo cũng bất quá đều là bước đầu luyện hóa, miễn cưỡng có thể bỏ vào tứ phủ không gian nội, dùng thần hồn tiếp tục luyện hóa. Bất quá này một quá trình dài lâu vô cùng, dài đến mấy cái nguyên hội lâu.

Này Linh Bảo không thể luyện hóa hoàn toàn, tại ngoại giới kích thích hạ cũng là có thể có điều phản ứng. Nhưng ngày đó Từ Tiêu Cung nội, này Lý thân nhiên bị Chuẩn Thánh hơi thở xâm nhập thời điểm, trên người cũng không Linh Bảo dao động dấu vết, hoàn toàn là dựa vào tự thân tu vi ngăn cản trụ. Cho nên có dị bảo hộ thân lại là toàn vô khả năng.

“Đạo hữu nói hán làm gì, một cái nho nhỏ Đại La Kim Tiên lại có khả năng chút gì”, Côn Bằng có chút không cho là đúng nói. Trong hồng hoang lấy thực lực nói chuyện, ở Côn Bằng trong mắt này Lý thân nhiên Đại La Kim Tiên tu vi lại là hoàn toàn không bị hán để vào mắt.

Đặc biệt là này Từ Tiêu Cung ngoại, hai ngàn bao lớn la Kim Tiên, nhưng lại chỉ có hơn mười vị Chuẩn Thánh. Dưới tình huống như vậy, cái gọi là Đại La Kim Tiên càng là không đáng giá giới. Cho dù Lý thân nhiên có chút đặc thù mới có thể, nhưng vẫn là thay đổi không được bản chất.

“Đạo hữu cũng không nên xem thường nay thiên hạ nhân, người nọ lại là có chút địa phương lại là liền bản đạo ta đều còn không thể nhìn thấu”, Minh Hà kiên nhẫn giải thích đạo, nhưng trong mắt đã bắt đầu có một ít bất mãn cùng không kiên nhẫn.

Này Côn Bằng cũng quá không có dung nhân chi lượng, hơn nữa cũng thái không hiểu sự đi.

Còn không đợi Côn Bằng tiếp lời, Minh Hà liền nói tiếp: “Không bằng ta chờ đem chi cũng thỉnh đến chúng ta liền minh trung tới, như thế nào”.

Vừa nghe lời này, Côn Bằng không hề nghĩ ngợi liền mở miệng cự tiếp, nhưng nhìn Minh Hà có chút biến thành sắc mặt, rồi lại sinh sôi đem lời nói nghẹn trở về. Cần thận tương tượng, liền biết này Minh Hà khẳng định là sớm có mua chuộc người này chi tâm, nhược là chính mình còn tiếp tục như thế nói, nói vậy không chỉ có kết mình không thành, còn hội đắc tội này Minh Hà đi.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 57 quỷ dị thanh niên nguyên thủy oán Thông Thiên

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-11-01

Còn nữa này nhân cũng bất quá Đại La Kim Tiên, cũng sẽ không ảnh hưởng chính mình ích lợi, hơn nữa có việc lại nhưng làm hán đi trước. Lại là báo làm Lý thân nhiên đương pháo hôi tâm tư.

Nghĩ đến đây, Côn Bằng rất là thức thời mở miệng đạo: “Đạo hữu nói rất đúng, người này thiên phú dị bẩm, tất là đại tài, đem chi mời chào tiến người ta liền minh bên trong, chắc chắn dệt hoa trên gấm, đại sự nhưng kỳ. Đạo hữu thức nhân chi minh, lại là bản đạo thức ngựa sở không thể cập. Mới vừa rồi bản đạo lại là có chút hồ đồ”. Trong giọng nói còn hơi mang một ít nịnh hót chi ý.

Nhìn Côn Bằng sửa miệng, Minh Hà cũng rất là cao hứng, trên mặt lại là trở nên như hoa giống nhau, cười đến rất là sáng lạn.

“Đạo hữu vừa mới đồ nghe như thế đông đảo tin tức, chắc là rối loạn tâm thần, mới vừa rồi như thế. Bất quá đạo hữu có thể ở như thế đoàn thời gian nội khôi phục lại, này nhất định bản đạo không kịp nhiều cũng”, Minh Hà cũng dựa bậc thang mà leo xuống mượn cơ hội nói.

Theo sau hai người lại cho nhau thổi phồng một phen hoa ngôn xảo ngữ không cần tiền một cổ não hướng đối phương ném đi. Hai người trên mặt lại là một bộ say mê chỉ sắc, dường như đều đắm chìm ở đối phương khích lệ thổi phồng trung. Nhưng hai người trong mắt đều thấp phần thanh minh, đến nỗi nghe vào nhiều ít, khả năng cũng chỉ có chính bọn họ đã biết.

Thổi phồng một hồi, Minh Hà lúc này mới nói “Không bằng người ta hiện tại liền đi gặp chúng ta tương lai mình hữu như thế nào”. Côn Bằng nào có cái gì mặt khác ý kiến, tất nhiên là gật đầu nhận lời.

Ở bọn họ trong lòng, đều đã nhận định chuyện này tất là thuận lợi vô cùng. Rốt cuộc một cái Đại La Kim Tiên làm sao cự tuyệt hai vị Chuẩn Thánh kết minh. Ngay cả thấp phần xem trọng Lý thần nhiên Minh Hà cũng là như thế ý tưởng.

Vô hình gian, Minh Hà liền ngồi trên hai người liên minh trung chủ đạo vị trí, mà Côn Bằng cũng vui với như thế giống nhau. Ý hấn kia nhất gan thận vì tính cách cũng sẽ không đem chính mình đặt ở một cái nguy hiểm vị trí thượng.

Hai người thương lượng hảo, liền tương hướng Lý thần nhiên đi tới.

Đem này hết thấy thu hết đáy mắt Lý thần nhiên, tuy rằng không biết hai người ở đánh cái gì chủ ý, nhưng nhìn hai người tựa hồ phải hướng chính mình đi tới khi bắt đầu có chút sốt ruột.

Não bay nhanh nghĩ đối sách, tại đây Từ Tiêu Cung ngoại là sẽ không lo lắng này hai người xuất thân, nhưng liền sợ hãi bọn họ xong việc trả thù, tuy rằng chính mình có ngăn cản phương pháp, nhưng khi đó chính mình một ít át chủ bài liền sẽ bại lộ ở Thiên Đạo hạ. Đây lại là chính mình sở không nghĩ nhìn đến.

Hơn nữa này hai người lại là cái gọi là chuyện gì, chẳng lẽ đã biết chính mình người mang trọng bảo. Trong phút chốc, Lý thần nhiên trong đầu liền thoáng hiện vô số khả năng.

Ngoại giới, Minh Hà Côn Bằng hai người đang định cất bước đi hướng Lý thần nhiên, nhưng chân vừa mới nâng lên, liền buông xuống.

Nguyên lai lúc này Từ Tiêu Cung cửa mở.

Hai người lẫn nhau nhìn nhau, tâm hữu linh tê thu hồi hai chân, phân tán mở ra lẫn vào nhân quần bên trong.

Này Từ Tiêu Cung ngoại mọi người nhìn đến đại môn mở ra hậu, toàn yên lòng, vừa mới có chút buồn bực tâm tình cũng không cánh mà bay. Sôi nổi có tự bước vào Từ Tiêu Cung nội.

Ở chỗ này lại là không có một người dám can đảm hồ nháo sinh sự. Mọi người dường như rất có ăn ý dựa theo lần trước Từ Tiêu Cung chỗ ngồi nói đuôi nhau mà vào, này cũng không bài trừ là bởi vì thực lực duyên cớ. Rốt cuộc càng dựa trước thực lực càng cường.

Phía trước mọi người trạm tản mạn, Minh Hà Côn Bằng ở bên nhau còn hảo, rốt cuộc này Minh Hà ngày thường chính là rất là điệu thấp, duy nhất hiểu biết Đế Tuấn cùng Thái Nhất cũng ở nhiệt tình mượn sức một ít đại năng hạng người, lại là không có chú ý tới bọn họ Thiên Đình bên trong Yêu Sư cùng với hấn Đế Tuấn lại quá một trận chiến Minh Hà đi đến cùng nhau.

Hiện tại mọi người sắp hàng có tự, lại là không tốt ở tiếp tục thương lượng, hơn nữa lẫn nhau tách ra tiến vào Từ Tiêu Cung nội.

Vẫn là nghe đạo quan trọng, đến nỗi mời Lý thần nhiên nhập bọn sự lại là không chút nào để ở trong lòng. Đây vẫn là sự sao, tay đến, nga, không đứng, hấn là khâu đến bắt giữ sự, không hề khó khăn.

Đến nỗi Lý thần nhiên, đang xem đến Minh Hà Côn Bằng tách ra tiến vào Từ Tiêu Cung hậu, liền ám thư một hơi. Xem vừa rồi như vậy, này hai người khẳng định có sự tìm chính mình, hơn nữa khẳng định không phải cái gì chuyện tốt. Nghe đạo xong về sau, chính mình hấn là lập tức hỏi Tam Tiên Đào thượng bệ quan lấy độ lượng kiếp.

Theo mọi người tiến vào Từ Tiêu Cung khi, Lý thần nhiên biểu tình đột phá trở nên một trận cổ quái, lại như dĩ vãng giống nhau tìm cái hẻm lánh góc ngồi xuống. Khắp nơi cẩn thận xem xét một phen không hề đoạt được hậu cú đầu trầm tư lên.

Nguyên lai ở vừa rồi Từ Tiêu Cung mở ra là lúc, Lý thần nhiên liền cảm giác phân thân đã rời đi hồng hoang.

Có lẽ này còn có thể dùng trùng hợp tới giải thích, nhưng theo hấn cất bước tiến vào Từ Tiêu Cung nội hậu. Liền tâm sinh cảm giác, tựa hồ này Từ Tiêu Cung nội còn tàn lưu một ít phân thân tồn tại quá dấu vết.

“Này rốt cuộc là chuyện như thế nào, phân thân như thế nào hội tìm tới Hồng Quân”, Lý thần nhiên đối này rất là nghi hoặc. Bởi vì hấn lại là biết, phân thân tồn ở trung hỗn độn trung, Thiên Đạo không hiện, chính là chính mình đều không thể xác định này vị trí nơi, là cô kết luận Hồng Quân là không thể tìm được phân thân nơi.

Khó tư một phen không có kết quả hậu, ức chế không được lòng hiếu kỳ, tâm thần đắm chìm với tử trong phủ ý đồ liên hệ phân thân.

Nhưng tâm thần mới vừa một chạm vào phân thân thần hồn hậu liền bị một trận mạnh mẽ cấp đá ra tới.

Hơi hơi tưởng tượng, liền bình thường trở lại, chính mình hiện tại thân ở Từ Tiêu Cung trung, hết thấy đều ở Hồng Quân mí mắt phía dưới. Tuy rằng không biết phân thân tìm Hồng Quân cái gọi là chuyện gì, nhưng hấn nhất định sẽ không bại lộ cùng chính mình quan hệ.

Chính mình vừa rồi lại là có thất bình tĩnh. Nghĩ thông suốt hết thảy hậu, Lý thần nhiên liền tĩnh hạ tâm thần chậm đợi Hồng Quân giảng đạo.

Đợi cho ba ngàn môn khách tất cả đều tiến vào Từ Tiêu Cung ngồi xếp bằng ngồi xong hậu, Từ Tiêu Cung môn nhỏ giọng đóng cửa. Từ Tiêu Cung nội một chúng đại năng tĩnh tâm nín thở lắng lắng chờ Hồng Quân đã đến.

Vốn tưởng rằng Hồng Quân hội giống như trước vài lần giống nhau xuất hiện ở ngọc đài phía trên, nhưng lần này lại không giống nhau, một cái không biết từ nơi nào đến một thanh niên lập tức đi hướng ngọc đài.

Ở mọi người hoặc nghi hoặc hoặc kinh ngạc hoặc chăm chọc trong ánh mắt đứng ở ngọc đài phía trên ngồi xếp bằng ngồi xuống. Cái này động tác lệnh chúng nhân chấn động, ngay cả luôn luôn lão thần tự tại Thái Thanh Lão Tử đều rộng mở trọn to nửa mị hai mắt, đánh giá cẩn thận trước mắt ngọc đài phía trên thanh niên.

Nguyên thủy âm âm đứng dậy vừa định mở miệng trách cứ, ngay sau đó nhớ tới cái gì dường như, sợ tới mức mở hôi lạnh chảy ròng, hướng về thanh niên cúi người hành lễ. Vừa định nói cái gì đó, lại bị thanh niên tay áo vung lên ngăn lại.

Nhìn thanh niên hồn không thêm đề ý biểu tình, nguyên thủy lúc này mới âm thầm một ngụm đại khí, căng chặt thần kinh thả lỏng lại hậu, thế nhưng đặt móng ngồi xuống.

Thấy này hết thảy mọi người, những cái đó Đại La Kim Tiên tu vi không đủ không dám lộ ra chút nào biểu tình, đều là Chuẩn Thánh hàng phía trước mọi người cũng không nghĩ bởi vì này một chuyện nhỏ mà đắc tội với người, đều là mỗi người banh trụ mặt.

Nhưng cũng có một người ngoại lệ, kia đó là đều là Tam Thanh Thông Thiên. Luôn luôn tùy tiện dừng cảm quán hán một chút liền cười ra tiếng tới.

Ở Thông Thiên xem ra này chẳng qua là một chuyện nhỏ thôi, huynh đệ chi gian khai nói giỡn không tính chuyện gì. Nhưng này nguyên thủy không nghĩ như vậy, luôn luôn rất là chú trọng tôn ti trên dưới, yêu thích mặt mũi hán lập tức là mặt đỏ lên. Cúi đầu, trong mắt che kín oán hận chi sắc. Từ giờ trở đi nguyên thủy cùng Thông Thiên chi gian huynh đệ tình nghĩa liền bắt đầu sinh ra vết rách.

Thông Thiên tiếng cười dường như đao nhọn giống nhau cắm ở hán kia viên giống như thủy tinh giống nhau lòng tự trọng thượng. Chung quanh ánh mắt càng là làm hán như đứng đồng lửa, như ngồi đồng than. Này kỳ thật là hán có chút “Tự mình đa tình”, mọi người vốn là nhìn về phía ngọc đài phía trên kia thanh niên, nhưng ai kêu nguyên thủy ngồi ở hàng phía trước.

Thế gian việc, có nhân tất có quả. Nhược là Thông Thiên biết là bởi vì hán này cười thanh mà dẫn phát phong thần khi thất bại thảm hại, kia hán không biết còn có thể cười ra tới không.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## hương 58 Hồng Quân tam giảng

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-11-02

Đem này hết thảy xem ở trong mắt Chuẩn Đề đạo nhân, khoe miệng hơi hơi giờ lên, trong mắt không biết ở tính kế khởi cái gì.

Từ Tiêu Cung nội tự nhiên không có ngu dốt người, tới rồi hiện tại còn đi hỏi kia thanh niên là người phương nào, như vậy như thế gốc thiếu vấn đề.

Có thể ở Từ Tiêu Cung nội như thế hành sự làm Chuẩn Thánh cao thủ như thế kiêng kỵ sợ hãi không thể nghi ngờ đó là Hồng Quân.

Mọi người động tác nhất trí nhìn kia thanh niên, trong mắt bất mãn nồng đậm lòng hiếu học. Lý thần nhiên cũng trà trộn ở nhân quần trung, nhìn về phía Hồng Quân.

Chỉ thấy lần này Hồng Quân không biết vì sao lấy như thế bộ mặt xuất hiện. Mi thanh mục tú, đỉnh đầu một mảnh tuệ quang, quanh thân tinh thần phản chấn bông bông, pháp lực cổ động gian như núi băng hải thế. Ngồi ở ngọc đài phía trên, giống như một vòng khóa mắt hỏa cầu, quang mang vạn trượng, dường như toàn bộ thiên địa sắc thái đều bị này che dấu.

Làm bọn hán sở không hiểu được chính là, này quang mang thế nhưng còn xuyên qua Từ Tiêu Cung chiếu rọi ở tiểu hỗn độn trung. Quang mang trung



tràn ngập vô cùng tạo hóa linh khí, lệnh tiểu hỗn độn quay cuồng không ngừng, một đám thế giới sáng thế hủy diệt, hào không chấn động

“Như thế một cái cụ thiên địa tạo hóa, đến Thiên Đạo yêu tha thiết thanh niên chẳng lẽ mới là là Hồng Quân tướng mạo sẵn có sao?” Lý thần nhiên không cảm như thế nghĩ đến. Cùng trước hai lần giống nhau, Hồng Quân cũng mặc kệ mọi người như thế nào, lập tức tuyên truyền giảng giải khởi Thiên Đạo tới.

“Đạo chi vì vật, duy hoảng duy hốt. Hốt hề hoảng hề, trong đó có tượng. Hoảng hề hốt hề, trong đó có vật. Yếu hề minh hề, trong đó có tính. Nay tính cực thật, trong đó có tin.”

“Tiên ánh mặt trời, hô hấp dục thanh, ra huyền nhập mải, nhược vong nhược tồn. Kéo dài không dứt, cố để thâm căn, nhân các có tính, tính hợp này thần. Thần hợp này khí, khí hợp này thật, không được này thật, đều là cường danh.”

“Thất khiếu tương thông, khiếu khiếu quang minh, thánh nhật thánh nguyệt, chiếu rọi kim đỉnh. Vừa được vĩnh đến, tự nhiên thân nhẹ, thái cùng toát lên, cốt tán hàn quỳnh. Đến đan tắc lĩnh, không được tắc khuynh, đan trong người trung, phi bạch phi thanh. Tụng cảm vạn biến, diệu lý hiển nhiên.”

.....

Theo Hồng Quân miệng phun đại đạo chân ngôn, này quanh thân khí thế cũng càng thêm nồng hậu lên, tựa như một viên viên từ từ dâng lên Thái Dương. Bạo trưởng khí thế càng là ép tới mọi người vừa mới xuất hiện nghe đạo sở cảm dị tượng sinh sôi bức hồi trong cơ thể.

Bất đồng với lần trước ba ngàn quần hùng tranh điểm, lần này Từ Tiêu Cung nội chỉ có này Hồng Quân nhất chi độc tú, nhưng xuất sắc càng sâu.

Trong hồng hoang, Bàn Cổ trong điện.

“Đại ca, lần này vì sao không sẵn những cái đó bẹp mao súc sinh thượng Từ Tiêu Cung nghe đạo hết sức sát thượng thiên đình”, Huyền Minh đối với ngồi ở thượng đầu chỉ vị Đế Giang nói.

Nhìn quanh một vòng, mười hai Tổ Vu tất cả đều tại đây.

Ở Hồng Quân truyền âm Từ Tiêu Cung sắp lại lần nữa bắt đầu bài giảng hết sức, chúng Tổ Vu liền không hẹn mà cùng tụ tập tại đây Bàn Cổ trong điện. Bất quá lần này một chúng Tổ Vu toàn mặt mang ưu sầu, ánh mắt chỉ thấy hơi mang một tia mỗi một.

Suốt ngàn năm quá khứ, nhưng Bàn Cổ trong điện mọi người vẫn là một mảnh im miệng không nói. Lần trước vận dụng bí pháp chống cự Thiên Đình đại quân hậu, Vu tộc cũng là nguyên khí đại thương, khiến hậu kế vô lực. Liên chinh phạt hồng hoang bước chân đều dừng lại.

Nhiều năm như vậy quá khứ, nhưng bí pháp mang đến tổn thất còn không có đền bù đi lên, sợ hãi Thiên Đình từng cái đánh bại cũng bắt đầu từng bước hồi phòng lên.

Thăng đến Hồng Quân bắt đầu bài giảng hết sức, Huyền Minh lại là chịu không nổi này Bàn Cổ trong điện quý dị không khí mở miệng nói.

Ngồi ở nàng bên cạnh Chúc Dung, ở nàng mở miệng hết sức, vẫn đục hai mắt liền lóe ra một mảnh tinh quang, há mồm dục nói cái gì đó, nhưng lại nghĩ đến cái gì dường như im miệng tiếp tục trầm mặc, trong mắt tinh quang biến mất quay về vẫn đục.

Luôn luôn táo bạo gấp gấp Chúc Dung cư nhiên có thể có như vậy biểu hiện, thật là lệnh nhân táp lưỡi không thôi. Không chỉ có như thế, hơn nữa cần thận quan này bộ mặt còn mơ hồ có thể thấy được một ít nếp nhăn xuất hiện. Vu tộc áp lực quá là như vậy, có thể tưởng tượng mà ra Vu tộc hiện huống như thế nào.

Qua nửa ngày hậu, luôn luôn trầm mặc lời nói thiếu Chúc Cửu Âm phun ra một ngụm trọc khí, từ từ nói: “Ta Vu tộc hiện tại chính là rốt cuộc đánh cuộc không dậy nổi nha”. Trong giọng nói tràn ngập cô đơn tiêu điều chỉ ý. Làm hấn cả người đều biểu hiện ra một loại anh hùng xé bóng cảm giác.

Có thể nói hấn là mười hai Tổ Vu trung áp lực lớn nhất một cái, tu luyện thời gian pháp tắc hấn, không ngừng một lần ở thời gian trường hà trung quan thấy được toàn bộ Vu tộc tương lai trong đó cũng bao gồm liền hấn ở bên trong mười hai Tổ Vu.

Cứ việc đều là một ít phân loạn mảnh nhỏ thức đoạn ngắn, nhưng theo hấn tu vi nhật ích tăng lên, cũng dần dần từ giữa đoán được một ít. Nhưng chính là bởi vì như thế mới làm hấn tâm linh như thế trầm trọng.

Đã từng ý đồ thay đổi một chút thật nhỏ đến mức tận cùng thiên chi nhánh cuối nhưng đều ở Thiên Đạo tu chỉnh hạ một lần nữa phục hồi như cũ. Một loại thật sâu cảm giác vô lực cùng sợ hãi cảm tràn ngập này trong lòng, làm hấn thiếu chút nữa không thở nổi.

Hấn cũng không ngừng một lần muốn đem chính mình suy đoán cáo chi cùng chúng huynh đệ tỷ muội, nhưng lẫn nhau chi gian mấy chục cái nguyên hội chi gian thù tức tình nghĩa làm hấn ngừng ý nghĩ của chính mình.

Chính mình một người thừa nhận này thống khổ là được, hà tất đưa bọn họ cũng kéo vào tới.

Chúc Cửu Âm đem sở hữu đều chôn ở đáy lòng, yên lặng thừa nhận hết thảy, cũng nỗ lực đi thay đổi hết thảy. Này cũng khiến cho hấn ở bên ngoài biểu hiện như thế đậm mặt hoặc là nói là lạnh nhạt.

Mà mặt khác Tổ Vu lại cho rằng này chỉ là hấn tính cách như thế thôi, lại không có bởi vậy xa cách hấn. Như thế càng khiến cho hấn cảm thấy, chỉ là hấn

thối quen cảm tình nội liễm không hiện với sắt thôi.

Này cũng khiến cho hắn có thể bình tĩnh xử lý một ít sự vật, mọi người cũng đối hắn trí tuệ bội phục không thôi.

Đãi hắn nói xong, mọi người đồng thời chấn động. Là nha, hiện tại Vu tộc là rốt cuộc đánh cuộc không dậy nổi. Bàn Cổ trong điện huyết trì gần như thấy đấy, những năm gần đây, tân xuất thế Vu tộc bất quá song thập chi số.

Dưới tình huống như vậy, Vu tộc rốt cuộc nhận không nổi bất luận cái gì một hồi chiến tranh rồi. Mỗi một người Vu tộc người vào giờ phút này đều có vẻ như vậy trần quý.

Vu tộc người, không sợ chết. Chết đối bọn họ tới nói bất quá là quay về với Phụ Thần ôm ấp thôi. Nhưng bọn họ sợ diệt tộc, bọn họ là Phụ Thần lưu lại huyết mạch, thông qua bọn họ, Phụ Thần cũng sẽ nhìn đến này một mảnh hắn biến thành thiên địa. Cho nên bọn họ là vì Phụ Thần sống, vì phụ thân mà kéo dài xuống dưới.

Vì trong lòng tín ngưỡng, cho nên bọn họ không cho phép diệt tộc. Vì thế bọn họ còn sinh sôi ức chế ở trong cơ thể hiếu chiến ước số, tạm liễm mũi nhọn, nghỉ ngơi lấy lại sức lên.

Nhìn này hết thấy, Hậu Thổ càng là nhấp nhấp miệng, quanh thân không tự giác tản mát ra một loại tử bi chi sắc, tựa hồ là bi liên Vu tộc Thiên Đạo không quyền, lại tựa hồ là bi liên toàn bộ thiên địa thương hại chúng sinh vạn vật. Làm cả đại diện đều tản mát ra một trận đại tử đại bi hơi thở.

Lại là Hậu Thổ vào giờ phút này đột phá.

Nàng thực lực vốn là ở một chúng Tổ Vu nội thuộc về lót đế nhân vật, nhưng lại bởi vì lần này đột phá mà nhảy trở thành Tổ Vu bên trong người mạnh nhất. Đương nhiên này chỉ là đơn luận thực lực mà nói, chân chính sinh tử tranh đấu, lại là không địch lại mặt khác Tổ Vu.

Thực chiến kinh nghiệm, chiến đấu ý thức, hoàn cảnh thời gian đều là quyết định thắng bại thừa tở.

Chỉ bằng Hậu Thổ kia gần như với vô thực chiến kinh nghiệm sao có thể so đặc thượng mặt khác Tổ Vu ở sống hay chết trung rèn luyện ra tới vật lộn kinh nghiệm.

Đang xem đến Hậu Thổ đột phá khi, mọi người trong mắt toàn tán hiện ra một ít vui sướng chi ý. Vốn định mở miệng chúc mừng một phen, nhưng dưới tình huống như vậy lại như thế nào cũng không mở miệng được.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 59 Tổ Vu thượng thiên Đế Tuấn tính kế

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-11-03

Hậu Thổ trên mặt cũng toàn không một tí đột phá hậu vui sướng.

Cộng Công thật sự chịu không nổi này Bàn Cổ trong điện quỷ dị không khí, rộng mở đứng dậy, lớn tiếng đạo: “Nãi nãi, Lão Tử chịu không nổi, khẩu khí này ngẹn đến mức thái lâu rồi, các ngươi có thể nhẫn, Lão Tử cũng không thể nhẫn. Các ngươi liền tại đây thủ đi, Lão Tử một người thượng thiên đi ném đi hắn kia đồ bỏ Thiên Đình”.

“Cộng Công, cảm miệng”.

Đế Giang lời nói chưa lạc, Chúc Dung liền đứng dậy đánh gãy hắn nói, “Đại ca, ta biết các ngươi lại lo lắng cái gì, ngày thường ta cũng nghe không quen nhìn Cộng Công thẳng nhai này, nhưng lần này ta lại cảm thấy hắn nói rất đúng. Lão như vậy thủ đi xuống cũng không phải biện pháp. Lần này liền từ ta cùng lão thụ hai cái đi Thiên Đình đi, như vậy muốn thật ra chuyện gì, Vu tộc còn có các ngươi”.

“Ha ha, lão hỏa ngươi lời này nói đúng, lần này liền từ hai ta đi phá hủy Thiên Đình”, vẫn đến lời này, Cộng Công nhếch miệng cười.

“Hai vị ca ca có thể nào như thế, chuyện tốt như vậy cũng không gọi thượng tiểu muội ta. Không cần nói thêm cái gì, lần này thượng thiên tất có ta một phần”, Huyền Minh cũng đứng dậy nói.

“Còn có ta”

“Tính ta một phần”

.....

Chúng Tổ Vu liên tiếp đều đứng dậy xin đi giết giặc đạo, toàn bộ Bàn Cổ trong điện, chỉ có Đế Giang, Chúc Cửu Âm mặt âm trầm ngồi ở kia không biết ở tự hỏi cái gì. Một bên Hậu Thổ càng là cấp nhảy dựng lên, nỗ lực ý đồ khuyên bọn họ bình tĩnh lại, nhưng mọi người cảm xúc kéo lên, làm sao nghe nài khuyên nhủ, một đám tất cả đều nhìn Đế Giang, kỳ vọng hẳn có thể đáp ứng.

Nhìn mọi người ánh mắt, Đế Giang nhẹ giọng hỏi: “Các vị huynh đệ đều nghĩ như vậy sao?”, Chờ nhìn đến mọi người đồng thời sau khi gật đầu. Đế Giang cũng không trả lời, chỉ là trong mắt toát ra một ít vừa lòng, một ít vui sướng hậu liền nhắm hai mắt.

Thật lâu sau, mới vừa rồi hít sâu một hơi, rộng mở mở hai mắt, trong mắt tinh quang bắn ra bốn phía. Dường như trước kia cái kia ngạo thị quần hùng, chiến thiên đứng thẳng không gian Tổ Vu lại làm lại trở về.

“Như vậy, như thế liền từ ta chờ Tổ Vu tề thượng thiên đình đi” Đế Giang trịnh trọng đạo, “Nhớ kỹ mười hai Tổ Vu mới vừa rồi xưng này vì Tổ Vu”. Vẫn đến lời này, vẫn luôn ngồi ngay ngắn Chúc Cửu Âm thân mình chấn động.

Vẫn luôn hoang mang hẳn vấn đề dường như giải quyết dễ dàng, là nha, chính mình cần gì phải đau khổ đắm chìm với kia hư vô mờ mịt tương lai. Nhân sinh một đời cũng chỉ bất quá là sống ở lập tức, chỉ tranh sớm chiều. Yên lặng đứng dậy, không tiếng động ngôn ngữ tuyên cáo ra quyết định của hẳn.

Dường như bị mọi người cảm xúc cảm nhiễm, Hậu Thổ cũng dùng thân thể, đứng ở chúng Tổ Vu trung. Một loại tên là “Thân tình” đồ vật quanh quẩn ở mọi người gian.

Làm tốt quyết định này hậu, mọi người không có trì hoãn, đồng thời quên Thiên Đình bay đi. Bọn họ lại là không có nói cho mặt khác Vu tộc, miễn cho bọn họ lo lắng.

.....

Chính là có lần trước giáo huấn, Đế Tuấn lần này lại như thế nào không có phòng bị.

Một chúng Tổ Vu đi vào Thiên Đình ngoại, nhìn trước mắt chỉ cảnh, thân hình đồng thời chấn động. Đây cũng không trách bọn họ, mà là trước mắt chỉ cảnh thái quá chấn động, tuy là bọn họ gặp qua vô số đại phong sóng to cũng không khỏi bị trước mắt chỉ cảnh sở kinh sợ tâm thần.

Toàn bộ Thiên Đình quanh quẩn ở vô biên tinh quang bên trong, mờ ảo vô cùng, đại khí hào hùng. Chỉ thấy Thiên Đình bên trong, vô số thiên binh thiên tướng qua lại tuần tra, trên người hơi thở tăng vọt, pháp lực trào dâng mê mẩn, trên người khí giáp cũng không tầm thường, chính là từ tinh quang dựng dục ra tinh thạch đúc mà thành, mặt trên pháp tắc pháp họa lôi kéo vô số tinh quang thời khắc tăng cường tự thân.

Đế Tuấn càng là hoa danh tác tìm tới vô số tinh hạch ở hơn nửa Ngũ Hành chi vật đem toàn bộ Thiên Đình đều luyện chế một phen. Ở Thiên Đình bên trong mình khắc hạ vô số trận pháp phù văn.

Lăng tiêu bảo điện phía trên, có một mặt mục cùng Đế Tuấn có tám phần tương tự nhân ngồi ngay ngắn với đế tọa thượng, bên cạnh hơi thấp một ít vị trí thượng cũng có một cái cùng Thái Nhất có bảy phần tương tự nam tử ngồi ở mặt trên. Lại là Đế Tuấn, Thái Nhất đưa bọn họ thiện thi giữ lại tọa trấn Thiên Đình.

Phía dưới, quần thần cung lập, mười đại yêu thánh, 365 vị yêu thần toàn bộ tại đây, còn có vô số yêu tiên hầu lập tả hữu.

Phía trên, khí vận thần long, long mục tinh quang bắn ra bốn phía, khí thế liếc coi thiên địa. Chân trước phân biệt nắm Hà Đồ, Lạc Thư, đỉnh đầu Đông Hoàng Chung thỉnh thoảng không gõ tự vang. Long thân vẩy ngũ màu thần quang, lượng lệ bất mất, vô số Pháp Bảo chứa trong đó, vận sức chờ phát động.

Vô tận Tinh Không đồng thời xuất hiện, vô số thái cổ Tinh Thần bị Đế Tuấn đưa tới, quay chung quanh bảo vệ xung quanh Thiên Đình. Yêu thánh, yêu thần toàn thân liền một viên Tinh Thần, không những có thể mượn này tu luyện, còn có thể mượn Tinh Thần chi lực chống đỡ tới phạm người. Đây cũng coi như là bọn họ không có đi Từ Tiêu Cung, Đế Tuấn mà cho bọn họ bồi thường đi.

Chỉ là bọn họ trên mặt cũng không một tia bất mãn, có thể thấy được Đế Tuấn cũng đến bọn họ chi tâm. Có thể thấy được này đế vương thủ đoạn có thể so với hậu thế tấy nào.

Thiên Đình ngoại, một chúng Tổ Vu càng là từ trong đó cảm nhận được giống như thực chất nguy hiểm hơi thở. Như thế đại trận trọng, có thể thấy được Thiên Đình đối với Đế Tuấn tầm quan trọng tuyệt đối không thua Vu tộc ở Tổ Vu trong lòng địa vị.

Lúc này, lăng tiêu bảo điện phía trên Đế Tuấn thiện thi cũng thấy được Tổ Vu. Cười nói: “Có cố khách tới chơi, không biết như thế nào không tiến vào ôn chuyện”. Phía dưới Thái Nhất thiện thi không hề động tác, một chúng đại thần lại mỗi người quần thần xúc động phần nộ lên. Nhìn về phía Tổ Vu trong mắt lửa giận sắp hóa thành thực chất.

“Nga, ta chờ lại là nghĩ đến, nhưng các ngươi này như thế đạo đãi khách lại thấy ta chờ không dám tiếp thu” Đế Giang cũng không chút nào rơi xuống

phong đáp lễ đạo.

“Đạo hữu không biết, này khách cũng có hiểu khách cùng hư khách chi phân, chỉ là không biết đạo hữu thuộc về loại nào”, Đế Tuấn sắc mặt không thay đổi đạo.

Đế Giang vừa định tiếp lời, Chúc Cửu Âm liền ở này bên tai nói: “Đại ca, chớ có nhiều lời, hiện giờ này trận thế xem ra ta chờ chuyển này là đến không, vẫn là tốc tốc hạ hồng hoang, miễn cho Vu tộc có biến”.

Đang xem đến Thiên Đình như thế trận thế hậu, một chúng Tổ Vu liền biết bọn họ chú định chuyển này không có kết quả. Bằng bọn họ lực lượng có lẽ có thể miễn cưỡng xông vào Thiên Đình bên trong, thậm chí bất kể hậu quả dưới có lẽ còn có thể phá hủy Thiên Đình. Nhưng bọn hắn cũng tất nhiên hội tổn thất rất nặng. Bởi cho Đế Tuấn Thái Nhất hai người từ Từ Tiêu Cung trở về hậu, bằng bọn họ hai người lực lượng, hoàn toàn liền có thể phá hủy bạc nhược không hề đại năng tọa trấn Vu tộc.

Thiên Đình chỉ cần Đế Tuấn Thái Nhất hai người tồn tại, liền có trùng kiến một ngày. Nhưng bọn hắn Vu tộc nhưng không có như thế ưu thế, cho nên bọn họ chút nào không dám hành động thiếu suy nghĩ. Nhưng lại không nghĩ kỳ địch lấy nhược, cho nên mới ở Thiên Đình ngoại cùng chi đối diện.

Nhưng nghe nói Chúc Cửu Âm nói, mọi người phục hồi tinh thần lại tự hỏi loại tình huống này cũng chưa chắc không có khả năng. Ngẩng đầu nhìn thấy Đế Tuấn tươi cười, càng xem càng cảm thấy trong đó có điểm trí châu nắm cảm giác.

Này Đế Tuấn đều có thể tính đến bọn họ có thể ngày qua đình, như thế nào sẽ không bày ra hậu tay.

Nghĩ đến đây, mọi người nhìn nhau liếc mắt một cái, đồng thời xuống phía dưới bay đi.

Nhìn đến một chúng Tổ Vu rời đi, Đế Tuấn thiện thi cũng ám thư một hơi. Hắn cũng đều không phải là là cái gì toàn trí toàn năng, chỉ là thông qua năm gần đây, Vu tộc một ít hoạt động suy tính ra, Vu tộc lần trước một trận chiến hậu, tất nhiên bị thương nghiêm trọng. Lần này tiến đến cũng sẽ không có bao nhiêu người.

Cho nên hắn đem toàn bộ Thiên Đình cho nên nội tình bày ra tới, càng là dùng vô tận Tinh Thần chi lực đề cao chúng yêu tu vi. Hơn nữa này bên ngoài tinh quang không đơn thuần là tinh quang trong đó còn có nhẹ ảo ảnh hỗn loạn trong đó.

Này ti ảo ảnh không nhiều lắm chỉ có thể đề cao mỗi người hi hứa thực lực, nhưng không chịu nổi nhân nhiều. Hơn nữa tinh quang bao phủ, đem hết thảy đều trở nên như lọt vào trong sương mù rất là mờ lung, càng là gia tăng nhân thị giác cảm thụ.

Này Đế Tuấn cũng ở đánh cuộc, đánh cuộc này Vu tộc thừa nhận không được cường sang Thiên Đình hậu quả, đánh cuộc bọn họ không thể tiếp thu chính mình cùng Thái Nhất từ Từ Tiêu Cung sau khi trở về lời đình thủ đoạn.

Lần này không thể nghi ngờ, hắn là đánh cuộc chính xác.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoàng Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 61 Hồng Quân thu đồ đệ

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-11-06

Nguyên thủy nhện không được vội vàng hỏi: “Xin hỏi lão sư, như thế nào mới có thể chứng đạo thành thánh? Nhưng có pháp theo?”

Nghe được nguyên thủy hỏi ra như thế vấn đề, cảm kích nhìn nguyên thủy liếc mắt một cái, lập tức mắt trông mong nhìn về phía Hồng Quân chờ mong hắn trả lời.

Hồng Quân cũng cũng không có làm cho bọn họ thất vọng giải đáp đạo: “Đại đạo ba ngàn, điều điều nhưng chứng đạo thành thánh. Nhiên quy nạp lên, không ngoài ba loại biện pháp: Một là tu thành đại thần thông, lấy tự thân vô thượng pháp lực phá vỡ Thiên Đạo, chứng Thánh Nhân chi vị. Này pháp nhất gian nan, thành thánh hậu thực lực cũng mạnh nhất.

Nhị là trăm lại tự thân thiện, ác, chấp nhất tam thi, lấy Tiên Thiên Linh Bảo hoặc là kim thân pháp tương ký thác, chứng tam thi Thánh Nhân, thực lực thứ chi.

Tam là bồi dưỡng vô thượng công đức, lấy công đức thành tựu thánh. Công đức để quá vô số thời đại tu hành, ngàn tái tu đạo, tích lũy công đức, nghiệp lực không đĩnh thân, đại kiếp nạn tiến đến, cùng mình không quan hệ, cũng có thể chính mình khổ tu pháp lực. Lấy này pháp chứng đạo, thực lực yếu nhất”.

“Lão sư, như thế nào tam thi?” Thông Thiên cũng hỏi tiếp đạo.

“Tam thi giả, độc cũng. Nhân thân có tam thi thần, danh tam độc. Thượng thi danh Bành cư, quân nhân thượng tiêu thiện ác; trung thi danh Bành, quân nhân trung tiêu thiện ác; hạ thi danh Bành, quân nhân hạ tiêu thiện ác. Thượng thi trụ ngọc gối quan, trung thi trụ kẹp sống quan, hạ thi trụ vĩ lư quan, mỗi phùng canh thân giáp, nghệ tẩu thiện ác. Lại có chín cô làm hại không cạn, tắc tam quan chín khiếu, làm này thật dương không thể bay lên. Mà chín cô đều có tên, một rằng phục cô, trụ ngọc gối khiếu; nhị rằng long cô, trụ thiên trụ khiếu; tam rằng bạch cô, trụ đảo đạo khiếu; bốn rằng thịt cô, trụ thần đạo khiếu; ngũ rằng xích cô, trụ kẹp sống khiếu; sáu rằng cách cô, trụ huyền xu khiếu; bảy rằng phối cô, trụ mệnh môn khiếu; tám rằng dạ dày cô, trụ long hổ khiếu; chín rằng khương cô, trụ vĩ lư khiếu.

Trụ tam quan, chín cô trụ chín khiếu, thay đổi thất thường, ẩn hiện khó lường, hóa sắc đẹp, xuất tình trong mơ dương tình, hóa ảo cảnh, ngũ sinh phiền não, làm này đại đạo khó thành rồi. Cổ đan kinh vân: Tam thi chín cô ở nhân thân, tắc Hoàng Hà độc khí thâm. Hành giả mở ra tam động phủ, chín cô tiêu diệt thọ trường sinh. Chính này chỉ gọi cũng. Không biết tu đạo chi sĩ cũng biết trăm tam thi sát chín cô phương pháp không? Nếu không biết, cấp phóng minh sư, thấp tâm cầu chỉ đại đạo, đánh tam quan, lột ra chín khiếu, mà tam thi vong hình, chín cô không để lại dấu vết, quan khiếu hiểu, \*\* thường chuyển, tính căn trường tồn, vận mệnh vĩnh cố, thất tình đồn tức, lục dục không sinh, tam độc tiêu diệt rồi.”

Nữ Oa sau khi nghe xong vội vàng hỏi: “Xin hỏi lão sư, trăm thi Linh Bảo có gì yêu cầu?”

Hồng Quân đáp: “Linh Bảo càng cường, tam thi thực lực càng cường.”

Dường như đều có ăn ý giống nhau, hỏi một chút đề đều là còn ở tiếp tục quý lạy nhân. Vô hình bên trong, bọn họ đã đem chính mình đại tiền lệ từ nhân vật. Còn ở bọn họ yêu cầu vấn đề đều là mọi người suy nghĩ hỏi mấy vấn đề. Cho nên mọi người cũng không chút nào để ý.

Mọi người ở đây đem Thánh Nhân này một cảnh giới biết rõ ràng lại vô vấn đề hậu. Chuẩn Đề đột nhiên mở miệng hỏi một câu: “Xin hỏi lão sư, Thánh Nhân nhưng hiểu rõ? Người nào có thể thành thánh”.

Lời này vừa nói ra, mọi người ồ lên. Đây sao lại thế này, chẳng lẽ Thánh Nhân còn có định số. Nhược là như thế này, kia chính mình có không thành thánh, nghĩ đến đây, mọi người vội vàng nhìn phía Hồng Quân, kỳ vọng hắn có thể cho ra một cái vừa lòng đáp ứng.

“Đại đạo ngũ mui, thiên diễn bốn chín, chín số lượng chi cực, là cổ Thiên Đạo dưới Thánh Nhân có chín.” Đáng tiếc Hồng Quân này thước làm cho bọn họ thất vọng rồi, này đáp án cũng không như nhân ý.

Hồng Quân không để ý tới mọi người cảm tưởng như thế nào, xoay người nhìn về phía Tam Thanh đám người nói nói: “Lão Tử, nguyên thủy, Thông Thiên người chờ ba người nhưng nguyện bái ngô vì sư”.

Tam Thanh tất nhiên là vội vàng đáp ứng không nghĩ.

Gật gật đầu, Hồng Quân tiếp tục nhìn về phía Nữ Oa: “Nữ Oa, người nhưng nguyện bái ngô vì sư”.

Nữ Oa vội vàng cúi người đáp ứng.

Làm xong này hết thấy, Hồng Quân ngậm miệng không hề ngôn ngữ. Đây Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề chính là lo lắng. Tiếp Dẫn không tốt ngôn ngữ, chỉ là sắc mặt khó khăn chi sắc càng sâu. Nhưng Chuẩn Đề bất đồng, có mưu ma chước quỷ tăng lớn hẳn, lập tức lôi kéo Tiếp Dẫn cúi người trên mặt đất, gào khóc lên: “Ta chờ ở Tây Phương xa xôi nơi lặn lội đường xa mà đến, chỉ hỏi cầu kiến lão sư thánh nhan, mong rằng lão sư xem ở ta chờ thành tâm phụng dưỡng lão sư phân thượng thu ta chờ làm đồ đệ đi”.

Lời nói khẩn thiết, xem đến mọi người là nhú mày không thôi, này Chuẩn Đề càng biểu hiện như thế, không phải càng có vẻ ta chờ vô tình sao.

Nhìn Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người như thế, Hồng Quân than nhẹ một hơi, nói: “Hai người các người có như vậy cầu đạo chi tâm, ngô lòng rất an ủi, nhưng nề hà người ta chỉ gian duyên phận nông cạn”.

Nghe đến đó, Chuẩn Đề vẻ mặt mất mát chi tình, đang muốn đứng dậy là lúc, lại văn Hồng Quân tiếp tục nói: “Hai người các người liền vì ngô chi đệ tử ký danh, như thế nào”.

Chuẩn Đề hai người vội vàng gật đầu đáp ứng, nhìn đến Hồng Quân ý bảo bọn họ lên khi, vội vàng đứng dậy ngồi nghiêm chỉnh.

Nhìn mọi người lại lần nữa an tĩnh hậu, Hồng Quân còn nói thêm: “Đến nỗi này người nào nhưng thành thánh”. Nghe được Hồng Quân nói ra bọn họ nhất cảm thấy hứng thú Thánh Nhân, mọi người lập tức đem lỗ tai dựng thẳng lên tới, cẩn thận nghe.

“Thiên Đạo dưới Thánh Nhân có chín, ngô chi môn hạ Thánh Nhân có sáu”, nói nơi này, Hồng Quân mặt mờ hường Lý thần nhiên, thấy này không hề sợ động, hồn không thêm để ý giống nhau, trong ánh mắt thất vọng chi sắc chợt lóe mà qua.

“Đây nhân chẳng lẽ liền đối Thánh Nhân chi vị như vậy không có hứng thú sao, vẫn là hắn biết cái gì”, Hồng Quân không cảm thán nghĩ.

Hắn cũng không biết đạo, này Lý thần nhiên không phải biết cái gì nội tình, đối Thánh Nhân chi vị cũng thực cảm thấy hứng thú, đáng tiếc hắn cho rằng này Thánh Nhân sớm đã thiên định, chủ định không có chính mình phân, vì vậy liền có điểm “Sự không liên quan mình, cao cao treo lên” làm phong.

Phía dưới người, nghe được Hồng Quân như thế sau khi trả lời tất cả đều ồ lên. Côn Bằng càng là mắt lợc cộc vừa chuyển, lập tức cúi người quỳ xuống, hô lớn: “Vọng lão sư thu ta làm đồ đệ nha” nói xong thế nhưng nghẹn ngào đi lên.

Nhìn hắn động tác, mọi người cũng phục hồi tinh thần lại, đồng thời quỳ xuống khẩn cầu Hồng Quân thu đồ đệ. Bọn họ đều phản ứng lại đây, này Thánh Nhân có sáu, đây chẳng phải là mới vừa hợp Hồng Quân vừa mới sở thu đệ tử chi số sao.

Mọi người hiện tại trong lòng cái này hậu hồi nha. Trong đó càng số Đế Tuấn, vừa mới đều đã đứng lên, cư nhiên vì kia cái gọi là “Mặt mũi” mà cùng Thánh Nhân chi vị gặp thoáng qua, hiện tại càng là ruột đứt hơi thanh.

Phương diện này nguyên thủy cùng Chuẩn Đề nhưng cao hứng hồng rồi, vừa mới kêu các người xem diễn, hiện tại biết hậu hồi đi. Vui sướng chi tình, càng là không hề giữ lại treo ở trên mặt.

Hồng Quân lại không chút nào để ý tới mọi người, ổng tay áo vung lên, trong tay liền xuất hiện bảy điều tử khí. Mọi người nhìn về phía tử khí, lập tức cảm giác tự thân đạo hạnh lại có tăng lên dấu hiệu, tức khắc biết này tử khí bất phàm.

“Đây là Hồng Mông Tử Khí, lại danh đại đạo chi cơ. Biết được nhưng thành tựu Thánh Nhân chi vị”. Hồng Quân giải thích nghi hoặc đạo.

Tiền đã quay đầu nhìn về phía Tam Thanh nói: “Tam Thanh vì Bàn Cổ nguyên thần biến thành nãi đại khí vận đại công đức đại nghị lực hạng người, đương nhưng thành thánh”, nói xong liền đem ba điều tử khí nhốt đánh vào Tam Thanh ấn đường bên trong.

Tiếp theo đối Nữ Oa nói: “Nữ Oa cũng là có đại nghị lực đại khí vận người, thả ngày sau có một hồi đại công đức sở làm, đương nhưng thành thánh”, nói xong lại là một cái tử khí bay vào này ấn đường bên trong.

Mục

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 61 phân bảo

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-11-08

Cuối cùng nhìn Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người, lại không có lập tức mở miệng. Cái này làm cho bọn họ hai người khẩn trương đến mức tận cùng, còn hảo Hồng Quân cũng không có làm cho bọn họ nhiều chờ, nhìn một hồi nói: “Thôi, hai người các người ngày sau cũng có thể ngộ đến tám trăm cửa bên, có lập giáo công đức, cũng có thể thành thánh”, nói xong lại là hai điều tử khí tán hạ.

Hiện tại Hồng Quân trong tay liền còn lại một cái tử khí. Mọi người đều là mắt trông mong nhìn, nhục không phải Hồng Quân đã đến hiện tại tu vi vẫn cứ là sâu không lường được, đã sớm một ủng mà thượng tranh đoạt tử khí, làm sao chờ hắn như thế phái phát Hồng Mông Tử Khí.

Nhìn nhìn trong tay này cuối cùng một cái tử khí, Hồng Quân dường như rất là chán chờ giống nhau, thật lâu không nói. Đế Tuấn lại là nhìn không được tiến lên nói: “Mong rằng lão sư xem ở đệ tử thống Yêu tộc, lập Thiên Đình có công với thiên địa, có đức với chúng sinh phân thượng, có thể đem này cuối cùng một cái Hồng Mông Tử Khí ban cho đệ tử, đệ tử nguyện đem Thiên Đế chi vị làm với Thái Nhất, buông thế tục hầu hạ ở lão sư tả hữu, vọng lão sư thành toàn”.

Này Đế Tuấn cũng là thông minh chi cực, nói ra dùng Thiên Đế chi vị tới đổi lấy này cuối cùng một cái Hồng Mông Tử Khí. Gần nhất xông ra này tử khí trân quý có thể so với Thiên Đế, mà đến cũng biểu hiện ra hắn Đế Tuấn đối này tử khí chí tại tất đắc.

Đến nỗi phụng dưỡng lão sư gì đó đều là một ít vô nghĩa, hiện tại là cá nhân đều có thể nhìn ra này Hồng Quân trạng thái rõ ràng là thời gian không nhiều lắm, gì nói chuyện gì ngày sau.

Khiếp sợ hắn tu vi cường hãn cùng Thiên Đình thế lực khổng lồ, mọi người lúc này lại không dám mở miệng. Nhưng còn có một ít nhân không sợ Yêu tộc.

Đãi Đế Tuấn vừa dứt lời, mọi người trung liên truyền đến một đạo thanh âm: “Đế Tuấn ngơoi nhưng thật ra đánh ý kiến hay, không nói mặt khác, liền nói này Thái Nhất cùng người Đế Tuấn quan hệ, có để để vị lại có cái gì biến hóa, người này rõ ràng chính là ở lừa lão sư sao”.

Là ai to gan như vậy, dám như thế phản bác Đế Tuấn, mọi người tò mò hướng người nọ nhìn lại. Này nhân không phải mặt khác, đó là vẫn luôn điệu thấp hành sự Minh Hà. Tại đây cuối cùng một cái liên quan đến Thánh Nhân chi vị đại đạo chỉ mặt phẳng chiếu trước, ngay cả hắn cũng nhận không được đứng ra.

Hơn nữa vừa ra tới, liền trực tiếp cùng vô cùng cường thế Đế Tuấn trực tiếp đối thượng. Lấy như thế tư thái hiện thân với quần hùng phía trước, Chuẩn Thánh tu vi cũng không hề giữ lại triển lộ ra tới.

Híp mắt đánh giá cẩn thận trước mắt người. Đối với Minh Hà, Đế Tuấn cũng là ký ức khắc sâu, rốt cuộc hắn là cái thứ nhất làm Thiên Đình lui binh người, hơn nữa từ kia lúc sau, Thiên Đình liên tiếp nạn thật mạnh, xuất binh nhiều lần không thuận.

Lần trước chính mình đột phá Chuẩn Thánh hậu, vốn là tưởng lập tức tìm hắn hiểu biết nhân quả, lại sao liệu ra Vu tộc kia việc sự, cuối cùng vô tật mà chết. Hiện tại nhìn xem người này tu vi so với chính mình chút nào không kém, hơn nữa quanh thân bảo quang mịt mờ, rõ ràng có chí bảo hộ thân.

“Nghĩ đến người này cũng là tiến bộ không nhỏ, bất quá hết thầy trở ta đạo giả,” nghĩ đến đây, trong mắt một mảnh hung ác chi sắc.

Minh Hà lời nói dường như đạo hỏa tác giống nhau, lại đem Từ Tiêu Cung này đầm nước lạnh khuấy đục đi lên. Nhìn đến Chuẩn Thánh chi gian cho nhau đánh nhau, mọi người cũng điên cuồng đi lên, tựa hồ thấy được chính mình đạt được Hồng Mông Từ Khí hy vọng, toàn làm âm ỉ đi lên.

Cũng may đây là Từ Tiêu Cung nội, mọi người cũng có một cái độ, cũng chỉ là cho nhau dùng mồm mép nói, lại không có cái nào dám động thủ.

Tại đây âm ỉ dưới, cũng có người quen vui mừng bất động. Thái Thanh vẫn là kia phó lão thần tự tại bộ dáng, chút nào không vì ngoại vật sở động, thần thái cực kỳ giống ngọc đài phía trên Hồng Quân.

Nguyên thủy cùng Chuẩn Đề về mặt hải hước chi sắc nhìn mọi người. Tiếp Dẫn như cũ về mặt khó khăn chi sắc. Thông Thiên trong mắt một mảnh nóng lòng muốn thử, dường như thực hy vọng bọn họ có thể đánh lên tới giống nhau.

Nữ Oa nhẹ giọng an ủi Phục Hy. Hồng ngọc Trần Nguyên Từ lẫn nhau xem một cái, bộ dáng cô đơn hết sức.

Trừ bỏ này mấy người có thể an tĩnh ngồi tại tại chỗ ngoại, cũng chỉ có Lý thần nhiên có thể bảo trì thanh tĩnh. Ngồi ở góc hắc, không kiêng nể gì nhìn trước mắt chi cảnh, trong lòng đều sắp cười ra nước mắt, này đó đại năng hạng người, ngày thường một đám mắt cao hơn đỉnh, không thể tưởng được lại vẫn có như vậy một mặt.

“Đáng tiếc này Hồng Quân không phát điểm cái gì bấp rang gì đó”. Đến, hắn thế nhưng đem này trở thành xem diễn.

“Khụ khụ”, Hồng Quân này khí như sợi tóc thanh âm, truyền tới mọi người trong tai không giống như với oanh lôi, lập tức quỳ xuống thỉnh tội lên.

Không chút nào để ý tới mọi người, Hồng Quân nhìn về phía trong tay này cuối cùng một cái tử khí dường như hạ cái gì quyết định, cũng không thềm nhìn tới đem chi tùy ý tung ra, ngoài miệng nói: “Như thế, kia liền các bằng cơ duyên đi”.

Mọi người ánh mắt lập tức bị này tử khí lôi kéo, ở Hồng Quân trước mặt bọn họ cũng không dám ra tay, chỉ có thể như vậy mặc cho số phận. Ở mọi người trông mòn con mắt dưới ánh mắt, này tử khí quay chung quanh đại điện một vòng hậu, cuối cùng “Hư” một chút phi tiến Hồng Vân án đường biến mất không thấy.

Nhìn đến như thế kết quả, mọi người tất cả đều thất vọng chi cực. Mà Hồng Vân tác đương trường mộng ở nơi đó. Hắn như thế nào cũng nghĩ đến chính mình hội như thế may mắn. Bất quá hắn không không thấy được, bên cạnh Đế Tuấn trong mắt kia ti điên cuồng, nhưng Côn Bằng, Minh Hà trong mắt những cái đó xích quạ quạ ghen ghét.

Bất quá cũng may hắn còn có một cái bạn tốt, kia đó là Trần Nguyên Từ. Tuy rằng không biết Đế Tuấn có tính toán gì không, nhưng cũng biết hắn đã đánh thượng chính mình bạn tốt chủ ý. Lập tức duỗi tay kéo một chút Hồng Vân, đem chi đánh thức.

Hồng Vân sau khi lấy lại tinh thần, nhìn đến mọi người ánh mắt, cũng biết tình huống không ổn. Lập tức ngồi nghiêm chỉnh, chờ mong Hồng Quân có thể đem chính mình thu làm môn hạ.

Ở Hồng Quân lấy ra Hồng Mông Từ Khí hậu, ở đây người trừ bỏ Lý thần nhiên ngoại, kỳ thật còn có một người rất là bình tĩnh. Kia đó là Đông Hoàng Thái Nhất, sớm tại Hồng Quân nói ra có thể lấy lực chứng đạo khi, hắn liền đã quyết định đi lên con đường này. Xuất thân liền vây quanh Tiên Thiên Chí Bảo Đông Hoàng Chung xuất thế hắn tự cho mình rất cao, phạm là toàn yêu cầu làm được hoàn mỹ, cho nên này chứng đạo cũng muốn chứng Thánh Nhân trung tốt nhất.

Mọi người ở đây cho rằng lần này tử tiêu hành trình sắp kết thúc khi, Hồng Quân lại mở miệng. Chỉ thấy hắn thân mình chấn động, phía sau lập tức hà quang vạn trượng, đủ loại thần quang du dương trong đó. Lại là vô số Tiên Thiên bảo vật du dương trong đó.

Chỉ nghe hắn nói đạo: “Ngô thời trẻ du lịch hồng hoang là lúc, thu một ít Pháp Bảo, hiện tại ngô hợp đạo sắp tới, này đó Linh Bảo, lại là lưu chi vô dụng, hiện tại liền phân cùng người chờ”.

Hồng Quân lấy ra một đồ, thượng có hắc bạch nhị sắc âm dương cá, đầu đuôi tương tiếp, lao nhanh không thôi, xem đến là phía dưới chúng tiên trong



mất một mảnh nóng cháy.

Hồng Quân mặc kệ chúng tiên phản ứng, thẳng đôi Lão Tử nói “Lão Tử, ngươi là Tam Thanh đứng đầu, Huyền môn thủ đồ, tương lai truyền ngô y bát, đương có chí bảo giáo hóa thiên hạ, nay ban ngươi Tiên Thiên Chỉ Bảo Thái Cực Đồ, này bảo bao hàm toàn diện, nhưng định địa nước lửa phong, càng nhưng trấn áp khí vận. Trọ ngươi giáo hóa thiên hạ.” Lão Tử đôi tay tiếp nhận, liên tục bái tạ.

“Tiên Thiên Chỉ Bảo”, mọi người tần hút một ngụm lương khí. Hiện tại trong hồng hoang, biết đến Tiên Thiên Chỉ Bảo cũng chỉ có một kiện, kia đó là Thái Nhất trong tay Đông Hoàng Chung. Mà hiện giờ này Hồng Quân lại lấy ra một cái Tiên Thiên Chỉ Bảo, sao không lệnh chúng nhân khiếp sợ.

Một ít người hiểu chuyện, càng là trộm nhìn phía Thái Nhất, muốn nhìn một chút hấn phản ứng như thế nào.

Đáng tiếc lại là làm cho bọn họ thất vọng rồi, từ Thái Nhất trên mặt, cũng không thể nhìn ra cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoàng Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 62 phân bảo nhai

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-11-11

Đối với Đông Hoàng Chung phẩm cấp, Thái Nhất là chưa bao giờ dấu điểm quá. Bởi vì hấn biết không chỉ hấn có hấn kiêu ngạo. Tiên Thiên Chỉ Bảo cũng có nó kiêu ngạo, hơn nữa hấn cũng muốn chứng sinh chứng minh là hấn Thái Nhất thành tựu Đông Hoàng Chung hiển hách uy danh.

Tiếp theo, Hồng Quân trên tay lại hiện ra một phiên, trình hỗn độn sắc, nhìn như cổ xưa vô kỳ, lại ảm ảm có sắc nhọn thấu phiên mà ra. Vừa thấy liền không phải phạm vật.

Quả nhiên chỉ nghe Hồng Quân đạo: “Nguyên thủy, đây là Bàn Cổ Phiên, vì chu thiên đệ nhất vũ khí sắc bén, nhưng cắt qua hỗn độn, tái diễn địa nước lửa phong, có khai thiên tích địa chi hiệu, cũng nhưng trấn áp khí vận, liền ban cho ngươi đi.” Nguyên thủy tiến lên tiếp nhận, sắc mặt đỏ bừng, biểu hiện này trong lòng kích động.

Lại là một kiện Tiên Thiên Chỉ Bảo. Nhẹ nhàng vuốt ve cái này chỉ bảo, nguyên thủy trong mắt một mảnh si mê chi sắc. Đối với Linh Bảo, ở Tam Thanh bên trong liền số hấn nhất yêu thích. Trước kia liền không ngừng một lần mượn quá Lão Tử Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp tới nghiên cứu. Nhưng kia cuối cùng là người khác, hiện giờ rốt cuộc có chính mình chỉ bảo, hấn có thể nào không mừng.

Nhìn nguyên thủy như vậy, Lý thần nhiên có chút lý giải hấn như thế nào có thể giáo ra Vân Trung tử cái này hồng hoang đệ nhất làm bộ đại sư.

Hồng Quân trong tay lại hiện ra bốn kiếm cùng một trương trận đồ, bốn kiếm đẳng đẳng sát khí, chúng tiên đều bị biến sắc, Hồng Quân đứng đứng Thông Thiên đạo: “Thông Thiên, ngươi thiện sát phạt, cương trực không a, nay ban ngươi hồng hoang đệ nhất sát trận Tru Tiên Kiếm Trận, trận này phi tứ thánh không thể phá, ngươi đương cẩn thận sử dụng.” Nói xong, đem bốn kiếm cùng trận đồ ban cho Thông Thiên.

Thông Thiên vui mừng khôn xiết, liền tục bái tạ không thôi.

Lúc này đây tuy không phải Tiên Thiên Chỉ Bảo, nhưng này trận này phi tứ thánh không thể phá, càng là lệnh chúng nhân khiếp sợ không thôi. Có này sát phạt chi bảo, ai có thể ngăn cản? Tam Thanh luôn luôn đồng lòng, trận này như thế nào nhưng phá.

Nhưng sự thật lại có ai có thể nói thanh, ai cũng đoán không được, này phong thần đại chiến, huynh đệ nghệ tường, người ngoài nhúng tay, Thông Thiên Tiết Giáo, suýt nữa diệt giáo.

Hồng Quân lại lấy ra một đồ, một cầu đưa cho Nữ Oa, chỉ thấy kia đồ nội thành thế giới, có sơn, có thủy, có hoa, có thảo, nhìn như chân thật, khó có thể nói nên lời, kia cầu chính là một cái tú cầu, toàn thân phần hồng, rất là vui mừng. Hồng Quân nói: “Nữ Oa, ngươi vì nữ lưu, không tốt tranh đấu, này Sơn Hà xã tắc đồ cùng Hồng Tú Cầu ban cho ngươi, nhưng bảo tự thân không việc gì.”

Tới rồi hiện tại mọi người đã hoàn toàn chết lặng, này Linh Bảo như thế không cần tiền phái đưa. Này Hồng Quân năm đó rốt cuộc thu quát nhiều ít nha.

Làm xong này hết thấy hậu, chậm chạp không thấy Hồng Quân có điều động tác Chuẩn Đề cái này nhưng nóng nảy. Chính mình cùng sư huynh hai người tốt xấu cũng có cái đệ tử ký danh danh phận, cũng không thể như thế thiên vị đi.

Chỉ là vừa mới đã dày nặng da mặt muốn quan trọng nhất Hồng Mông Tử Khí, hiện tại muốn hẳn lại mở miệng lại là có chút khó xử. Chính là nhìn Hồng Quân bộ dáng là sẽ không chủ động ban cho Linh Bảo cho ta.

Roi vào đường cùng, Chuẩn Đề chỉ phải lại cúi người trên mặt đất làm bộ khóc lớn đạo: “Hào kêu lão sư biết được, ta Tây Phương cần cỗi bất kham không gì Linh Bảo, khẩn cầu lão sư từ bi ban ta Tây Phương một ít chỉ bảo.”

“Ngao ngoãn há mồm đó là tác muốn chỉ bảo, này da mặt Chuẩn Đề là thật sự từ bỏ sao” nghe được Chuẩn Đề mở miệng, mọi người đều là như thế nghĩ đến, tất cả đều kinh ngạc nhìn về phía Chuẩn Đề.

Dur quang đem mọi người biểu tình xem ở trong mắt, Chuẩn Đề trong lòng cười lạnh liên tục, không chút nào để ý. Này Chuẩn Đề chính là có hẩn tính toán.

Này Hồng Quân hợp đạo, thiên hạ tất nhiên phân tranh nổi lên bốn phía. Hôn nữa hiện giờ Vu Yêu nhị tộc như mặt trời ban trưa rồi lại thể cùng nước lửa, giữa hai bên tất có một hồi sinh tử đại chiến. Lớn mặt phỏng đoán một phen, rất có khả năng lưỡng kiếp kiếp buông xuống.

Nhược là như thế, lưỡng kiếp bên trong giữ được tự thân phương là chính đạo. Chính mình cần gì phải vì chi nhất điểm điểm da mặt mà từ bỏ thực lực tăng trưởng cơ hội. Hôm nay này Tử Tiêu Cung nhân lại có bao nhiêu có thể ở đại kiếp nạn trung tồn tại xuống dưới.

Không chỉ có này Tử Tiêu Cung mọi người, ngay cả cùng Chuẩn Đề một loạt còn lại người đều nhắm ngay đề như thế hành vi có chút khinh thường. Nguyên thủy Thông Thiên càng là có chút xấu hổ với cùng chi làm bạn. Để Tuấn Thái Nhất trong mắt khinh thường chi sắc càng là không chút nào che dấu.

Để Tuấn càng là có chút thống hận Hồng Quân, như thế không có thức nhân chi mình.

Chỉ là thủ tọa phía trên Thái Thượng Lão Tử, trong mắt hiếm thấy chảy ra một tia thận trọng chi ý.

Hồng Quân vẫn ngôn tựa hồ nghĩ tới năm đó đại chiến lúc đầu thờ dài nói: “Cũng thế! Liên ban cho các ngươi một ít Linh Bảo đi!” Nói xong lấy ra mười hai phẩm kim liên, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, phát trần, túi Càn Khôn, đằng ma xử, Gia Trì Thần Xử, dải lụa, chuỗi ngọc dù cái, hoa quán ruột cá, bạch việt tràng, kim cung bạc kích, giá cầm thần xử, lục căn Thanh Tịnh Trúc chờ đông đảo Linh Bảo ban cho Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn hai người.

Nhìn nhiều như vậy Linh Bảo, mọi người đều là hai mắt sáng lên. Loá mắt bảo quang dẫn nhân tâm thần, lệnh nhân tâm thần hướng chi. Chỉ là người sáng suốt đều có thể nhìn ra, này đó Linh Bảo tuy rằng toàn thuộc Tiên Thiên chi liệt. Nhưng phẩm cấp đều không phải rất cao. Trong đó chỉ có mười hai phẩm kim liên, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ này hai kiện Linh Bảo nhưng thuộc nhất lưu Linh Bảo chi liệt. Còn lại bất quá tam lưu Linh Bảo, thậm chí có chút vẫn là bất nhập lưu Linh Bảo.

Nhưng người sáng suốt lại có bao nhiêu. Ở đây đại đa số nhân đều bị trước mắt này đó bảo vật diệu hoa mắt.

Chỉ có Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề trong lòng hơi hơi chua xót, chính mình vẫn là so bất quá Tam Thanh. Không thể tưởng được này Hồng Quân như thế đại năng hạng người cũng có môn hộ địa vực chi thấy.

Mọi người nhìn đến nơi này, trong lòng tràn ngập nồng đậm hâm mộ chi ý. Này mấy người không chỉ có được thành thánh chi cơ Hồng Mông Tử Khí lại còn có có Pháp Bảo nhưng lấy. Thật là số phận hảo đến đến cực điểm nha.

Trong đó liền thuộc Côn Bằng nhất gì, vốn dĩ liền vô nhiều ít Linh Bảo hẳn, sao có thể thấy được nhiều như vậy Linh Bảo. Chính mình không chiếm được Hồng Mông Tử Khí, chẳng lẽ liền một hai kiện Linh Bảo đều không chiếm được sao.

Nghĩ đến đây, “Bang” một tiếng, lập tức liền quỳ xuống run giọng khóc ròng nói: “Vọng lão sư ban cho Linh Bảo hộ thân”. Theo hẳn hành động, mọi người cũng “Rầm” một chút đồng thời quỳ xuống lớn tiếng nói: “Lão sư từ bi cũng ban cho ta chờ một ít Linh Bảo hộ thân đi!”

Nhìn như thế cảnh tượng, Hồng Quân cũng có chút bất đắc dĩ, đem sau lưng bảo quang tan đi. Chỉ hướng một bên cách đó không xa không biết khi nào xuất hiện một ngọn núi nhai nói: “Thôi thôi, ngô thời trẻ cũng là thu thập không ít Linh Bảo, đều ở kia phân bảo nhai thượng người chờ các bằng cơ duyên thủ đoạn đi lấy đi!”

Vốn dĩ mọi người nhìn đến Hồng Quân tan đi sau lưng bảo quang khi, toàn trước mắt tối sầm lại, trong lòng hạ xuống không thôi, nhưng nghe được theo sau nói, lập tức giống đánh mất máu gà đường như hướng kia vách núi chạy đi.

Trong đó cũng có mấy cái cơ linh người, cũng không có lập tức rời đi, mà là đứng dậy hướng Hồng Quân hành lễ mới vừa rồi bay đi. Phảng phất hết thấy đều có định số giống nhau, chỉ thấy dẫn đầu mấy người tại kia trên vách núi lung tung sờ soạng một hồi, thu hồi đôi tay hậu, đều có một hai kiện Linh Bảo tới tay.

Theo sau lại tưởng tiếp tục, nhưng lại trước sau tổn công vô ích, hồi lâu lúc sau mới vừa rồi bất đắc dĩ từ bỏ.

Nhưng cũng cũng không phải mọi người đều có Linh Bảo, tương phản chính là, đại bộ phận nhân sờ soạng nửa ngày cũng chỉ có một ít thiên tài địa bảo, quý hiếm linh vật thôi. Rốt cuộc này Tiên Thiên Linh Bảo, toàn bộ hồng hoang thiên địa cũng không có nhiều ít.

Bất quá cuối cùng kia mấy cái cơ linh người cũng đều có một kiện Linh Bảo nơi tay. Tuy rằng phẩm cấp không cao, nhưng tốt xấu cũng thuộc Tiên Thiên chi liệt.

Lý thần nhiên cũng hỗn loạn ở mọi người bên trong, đi vào này phân bảo nhai phía trước.

Đánh giá cẩn thận trước mắt này phân bảo nhai. Chỉ thấy giống như phía trước Đông Hải phía trên Tam Tiên Đảo giống nhau, bao phủ vô số không gian. Đây đó không gian cho nhau trọng điệp cầu kết.

Mục lục

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 63 Thánh Nhân chi đạo

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-11-15

Vốn dĩ có lúc trước tiến vào Tam Tiên Đảo kinh nghiệm, ở hơn nữa chính mình đối với không gian pháp tắc tạo nghệ. Lý thần nhiên hẳn là có thể tại đây phân bảo nhai thượng vớt được thật lớn chỗ tốt. Hơn nữa có nội thể giới che dấu, hoàn toàn có thể làm được thần không biết quỷ không hay.

Nhưng Lý thần nhiên đang muốn làm như vậy khi, tâm thần lập tức có chút rung động, cảm giác vận mệnh chủ định một trận nguy hiểm hơi thở. Tu đạo người, có bất luận cái gì cảm giác đều bản tên không đích, tự nhiên đại ý không được.

Ngưng mắt nhìn kỹ đi. Chỉ thấy này đó không gian chỗ sâu trong một ít phù văn che dấu trong đó, hơn nữa này đó không gian tương hợp phương thức cũng có chút quen mắt, phảng phất là đã từng kinh hồng thoáng nhìn khi Thiên Đạo chi luân thượng những cái đó bánh răng lẫn nhau nghiêng răng phương thức.

Có Thiên Đạo nhúng tay, Lý thần nhiên tự nhiên không dám lại lấy thân phạm hiểm. Thông thả ung dung lung tung ở này đó trong không gian bắt vài cái. Cảm thấy trên tay chạm vào một ít đồ vật, lấy ở trước mắt vừa thấy. Méo miệng, này chẳng qua là một gốc cây bình thường linh thảo thôi.

Cùng mọi người giống nhau, chưa từ bỏ ý định tiếp tục hướng chớp tới, nhưng vào tay chỉ là một mảnh hư vô cảm giác. Thu hồi đôi tay, bắt đắc dĩ từ bỏ lần này cơ hội, lui ở phía sau tiếp tục nhìn mọi người.

Này phân bảo nhai thượng cư nhiên có Thiên Đạo theo dõi, nghĩ đến này đó Linh Bảo đều chủ định các có thiên định chủ nhân đi, chính mình cái này ngoại lai hộ, trước sau là không được này phương thiên địa đãi thấy.

Cũng có này có thể thấy được, lúc trước chính mình khí vận tràn đầy, số phận nồng hậu định là Hồng Quân âm thầm ra tay sờ làm cho. Bằng không dựa vào khi đó là vận khí, như thế nào hội mới điểm này thu hoạch.

Bất quá tại đây Thiên Đạo trực tiếp giám thị hạ, chính là Hồng Quân cũng không thể có chút mờ ám.

Từ Tiêu Cung nội, Tam Thanh đám người mắt trông mong nhìn phân bảo nhai thượng, mọi người đều có điều hoạch bộ dáng, trong mắt cũng có chút hướng tới. Nhưng chính mình đám người vừa mới bái sư hơn nữa lại được Hồng Mông Từ Khí cùng đủ loại bảo vật, thật sự là ngượng ngùng lại mở miệng.

Như vậy không chỉ có làm Hồng Quân thể diện nan kham, càng là đắc tội mặt khác mọi người. Chính mình đều được nhiều như vậy bảo vật, còn tới cùng bọn họ tranh đoạt này đó bất nhập lưu Linh Bảo, này không phải cùng mọi người là địch là cái gì.

Đang xem đến mọi người đều tại đây phân bảo nhai thượng đi rồi một vòng hậu, Hồng Quân từ từ mở miệng đạo: “Người chờ cũng đi tìm tìm cơ hội duyên đi”.

Vấn đến lời này, Chuẩn Đề đám người tất nhiên là vui vô cùng. Nhưng cũng không có đa lễ. Đứng dậy, hướng Hồng Quân cung kính hành lễ hậu, mới vừa rồi chậm rì rì hướng phân bảo nhai đi đến.

Thông qua vừa rồi chi cảnh, mọi người cũng đều sáng tỏ này phân bảo nhai thượng xác thật là xem cá nhân cơ duyên khí vận. Có cũng không nóng này, hết thấy đều có thiên định.

Chỉ là này Lão Từ ở khom lưng kia trong nháy mắt, trong mắt kinh ngạc chợt lóe rồi biến mất. Hẳn vừa mới lại là từ Hồng Quân lời nói xuôi tai ra một cổ

bi thương oán giận chi ý. Đây là có chuyện gì, nhưng cũng biết Hồng Quân này một tầng thứ không phải hiện tại hẳn có thể phỏng đoán, lập tức đem này đó vứt chỉ sau đầu.

Mọi người lại là không biết. Hồng Quân lúc này trong lòng tràn ngập Vô Cực bi thương phần hận chi tình. Hợp đạo chính là một mặt này từ bỏ chính mình sở hữu, lấy thân hợp đạo. Đến tận đây trong thiên địa lại vô Hồng Quân bản nguyên ý thức, chỉ có một khối bị Thiên Đạo gọi lại dùng để quản lý thiên địa Hồng Quân.

Này Hồng Quân bản vì hỗn độn ma thần, xuất thân cao quý. Xuất thế càng là ở Thiên Đạo phía trước. Đáng tiếc thời vận không tốt tạo khai thiên chi kiếp tai bay vạ gió, bị bắt xoay người trong hồng hoang, tu Tiên Thiên chi thân. Thật vất vả tu thành thiên hạ đệ nhất nhân. Khuất cư với Thiên Đạo cái này “Hậu bối” dưới.

Hiện giờ lại muốn vứt đi tự thân sở hữu tới thành toàn Thiên Đạo cái này “Hậu bối”, này có thể nào lệnh Hồng Quân không bi thương phần thể, không có giận dữ diệt thương sinh đều tính hẳn khắc chế rất khó.

Tam Thanh, Nữ Oa, Chuẩn Đề Tiếp Dẫn bọn họ đi vào kia phân bảo nhai trước, Thái Thanh Lão Tử tay áo một quyền thu lộ tin hỏa đem hương bồ, Bát Quái lô, Càn Khôn Đồ, Bát Cảnh Cung Đăng chờ vật.

Nguyên thủy cũng là tay áo một quyền, thu đi ngũ hỏa thất cảm phiền, bảo hộp, lưu ly Ngọc Tịnh Bình ( ở trong chứa Tam Quang thần thủy ) Thái Cực Phù Ấn, Bát Quái tiên y, Cửu Long thần hỏa tráo, định phong châu, cầu vòng tác chờ vật.

Thông Thiên đồng dạng như thể thu đến hai mươi bốn viên hào lông lánh Định Hải Thần Châu, Hỗn Nguyên kim đầu, lục hồn cờ, Lục Mục Châu chờ nhiều vô số không dưới ngàn kiện Linh Bảo.

Nữ Oa thu đến Bảo Liên Đăng, chờ một chúng Linh Bảo. Ngay cả nhất phẩm Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề cũng đều được đến mấy chục kiện Tiên Thiên Linh Bảo, tuy rằng đại bộ phận đều là tam lưu nhưng là tốt xấu Tây Phương không hề giống phía trước như vậy cần cố không phải, bởi vậy ngay cả Tiếp Dẫn sắc mặt cũng đẹp rất nhiều.

Nhìn bọn họ có như vậy thu hoạch, đứng ở một bên mọi người trong lòng càng là ghen ghét liên tục, thầm mắng Hồng Quân bất công.

Này lại là có chút oan uổng Hồng Quân.

Này phân bảo nhai thượng rất nhiều Tiên Thiên Linh Bảo toàn thiên định này thuộc sở hữu, ngay cả Hồng Quân đều những tay không được.

Ở mọi người đều ở phân bảo nhai trước đi lên một vòng hậu, phân bảo nhai liên quanh thân phát ra vạn trượng hào quang, nhai thượng Linh Bảo tứ tán khai đi bay về phía hồng hoang.

Nhìn đến loại tình huống này, mọi người đều là rất là kinh ngạc, ngăn ngại kinh dị hậu, phục hồi tinh thần lại sôi nổi hướng này đó Linh Bảo chớp tới. Đáng tiếc thiên không từ nhân nguyện, mới vừa một đụng tới này đó Linh Bảo hậu, liền bị một cỗ lực lượng văng ra phi hạ giới đi.

Cái này nhưng làm những cái đó không được đến Linh Bảo nhân chộc giận, hảo sao, này Hồng Quân tình nguyện đem này đó Linh Bảo tùy ý vứt đi đều không để lại cho chính mình.

Mọi người phần hận ghen ghét dưới, nhìn đến lần này lại vô mặt khác công việc, cũng lại đến hướng Hồng Quân chia tay. Trực tiếp sôi nổi hóa quang hạ giới. Hồng Quân hợp đạo sắp tới, ở hồng hoang mọi người trong mắt uy hiếp lực liền nhỏ rất nhiều.

Chỉ còn lại tới những cái đó được chỗ tốt, có lẽ chân chính đại đức hạ người. Vốn định trở lại Từ Tiêu Cung nội, hướng Hồng Quân bái biệt trở lại.

Nhưng vừa đến Từ Tiêu Cung nội, nhìn thấy Hồng Quân hiện tại này phiên bộ dáng giai đại ăn cá kinh.

Chỉ thấy hiện tại Hồng Quân trên mặt không chỉ có che kín vồng trượng vết rách, hơn nữa có chút địa phương còn thành phiến bóc ra, lộ ra thâm thúy vô cùng lỗ trống. Bộ dáng thập phần làm cho người ta sợ hãi.

Nhìn đến Hồng Quân cái dạng này, mọi người đang muốn mở miệng nói cái gì đó. Liền bị Hồng Quân giảng đạo sở đánh gãy.

Tuy là giảng đạo, nhưng lại không có bất luận cái gì thanh âm truyền ra.

Mọi người mông lung gian chỉ cảm thấy lần này là cơ duyên chính mình cơ duyên nơi, đều có ăn ý ngồi xếp bằng ngồi xuống lắng lắng nghe.

Chỉ thấy Hồng Quân quanh thân không gian pháp tắc có quy luật chấn động lên, một loại tối nghĩa khó hiểu tin tức thẳng nhập còn lại mọi người trong tai.

Mọi người đều là từ đại trí tuệ người sao có thể không quý trọng này duyên pháp, sôi nổi vứt lại tạp niệm tinh tâm lắng nghe.

Nhưng nề hà, phảng phất là chính mình tư chất không đủ, cơ duyên không đủ, tổng cảm giác có một tầng giấy cửa sổ cách, lệnh nhân thấy không rõ, đoán không ra.

Loại này cách ứng mạng giữa cảm giác lệnh ở đây người đều là vô đầu bút tai không được này pháp.

Nhưng lại vẫn là có mấy người ngoại trừ, kia đó là được đến thành thánh chi cơ Tam Thanh đám người. Ở giảng đạo chi âm bắt đầu khi, từ bên trong

phủ vẫn luôn chiếm cứ bất động Hồng Mông Tử Khí liền bắt đầu đi theo giảng đạo tàn suất run rẩy lên. Một ít tối nghĩa chỗ sôi nổi phân giải mở ra. Lệnh chỉ đồn sinh một trung rộng mở thông suốt cảm giác.

Trước kia đủ loại nan đề tại đây một khắc càng là như băng tuyết hòa tan mở ra, thể xác và tinh thần càng là một chỉnh thoải mái.

Bất quá kỳ quái chính là Hồng Vân tử trong phủ Hồng Mông Tử Khí lại không có nửa phần dao động, tử khí trầm trầm dường như một cục đá.

Dường như này Hồng Mông Tử Khí không thuộc này phương thiên địa, không được Thiên Đạo tán thành, không thuộc vạn vật Luân Hồi, không tồn sinh khí linh khí.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 64 Côn Bằng ly thiên

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-11-16

Lý thần nhiên y nguyên như cũ xen lẫn trong nhân đôi, lẳng lặng nhìn này hết thấy.

Giờ phút này hẳn chính là một cái người ngoài cuộc, căn bản tham dự không đi vào.

Có hậu thế ký ức hẳn, khó có thể không biết này Hồng Quân phân bảo lúc sau, còn có cái mấy trăm năm giảng đạo thời gian.

Lần trước giảng đạo giảng chính là Thánh Nhân phía trước đạo pháp, này phân bảo lúc sau giảng đó là Thánh Nhân thời kỳ tu luyện đạo pháp.

Chỉ là hơi hơi có chút xuất nhập chính là, trong lời đồn không phải chỉ có Hồng Quân mấy cái đồ đệ mới vừa có lần này duyên phận. Chỉ là không biết hiện tại vì sao nhiều một ít nhân.

Nghĩ trăm lần cũng không ra hẳn cũng chỉ đến hơi hơi cảm thán một câu “Hồng hoang không thiếu thông tuệ hạng người”.

Vốn đang ở khó xử như thế nào có thể tiếp tục nghe đạo hẳn cái này nhưng không cần khó xử. Trực tiếp xen lẫn trong dư lại mấy người trung, tiếp tục đem chính mình tồn tại cảm hàng đến thấp nhất.

Nhưng ngồi xuống một hồi lâu đều không thấy Hồng Quân tuyên truyền giảng giải, có chút nghi hoặc hướng bốn phía nhìn lại. Lại thấy chung quanh người, sôi nổi nhủ mảy, mặt bộ giống rút gân dường như run rẩy cái không ngừng, thân mình cũng đi theo run cái không ngừng, giống có bệnh giống nhau.

Hẳn lại không biết, đây là mọi người nghe đạo khi, cái loại này giống thật mà là giả văn đạo làm bọn hắn cả người giống có ngàn vạn cái con kiến ở bò giống nhau, vẫn luôn từ đáy lòng ngựa cảm giác mới vừa rồi làm bọn hắn như thế.

Về phía trước nhìn lại, lại thấy hàng phía trước mấy người lại phi như thế. Mỗi người trên mặt đều cảm lòng không đậu mang theo một loại phát ra từ nội tâm thư hoãn tươi cười. Ngay cả luôn luôn lấy khổ qua thể diện hướng thể nhân Tiếp Dẫn lúc này khoe miệng đều hơi hơi nhếch lên.

“Chẳng lẽ giảng đạo đã bắt đầu rồi”. Nhìn mọi người biểu hiện, Lý thần nhiên không cảm nghĩ như vậy đến.

“Nhưng vì sao liền chính mình gì cũng nghe không đến. Chẳng lẽ này không phải dựa ngũ thức mà là dựa thần hồn”. Tựa hồ nghĩ tới cái gì, tâm thần lập tức đắm chìm với từ phủ bên trong.

Lại thấy từ bên trong phủ, phân thân thần hồn vẫn luôn nhắm hai mắt mở, trong mắt nổi lên nhân nhật u quang, u quang tràn ra, gần đây toàn bộ từ phủ không gian. Ngay cả bản tôn thần hồn tất cả đều là trên dưới cùng một chỗ không rơi bao phủ ở u quang trong vòng.

“Này rốt cuộc là chuyện như thế nào?” Còn không có tới kịp phục hồi tinh thần lại Lý thần nhiên, một trận mãnh liệt buồn ngủ cảm liền đột nhiên đánh úp lại. Không có bất luận cái gì phòng bị hẳn tự nhiên không ra dự kiến hoa lệ lệ hôn mê quá khứ.

Hẳn lại không biết, ở hẳn ý thức chìm vào từ bên trong phủ hậu, hàng phía trước phía trên, mặt mang ôn hòa, trên mặt một mảnh như tấm mình trong gió xuân Lão Tử lại khẽ nhủ mảy lên, thân mình tả hữu đang đưa một chút, dường như muốn tránh ra cái gì.

Ở hần lúc sau nguyên thủy, sắc mặt tuy rằng không, nhưng quanh thân hơi thở lại biến hóa lên. Trước kia cao ngạo vô cùng khí chất trung lại bắt đầu hỗn loạn một ít tán thành, thần phục thậm chí là phục tùng hơi thở.

Tam Thanh chỉ mặt Thông Thiên, quanh thân hơi thở đột nhiên bạo trướng, bàn tay nắm, cánh tay thượng gân xanh bại lộ, một cỗ tận trời chiến ý súc thể mà phát, nhưng mới vừa ngay từ đầu, liền bị một cỗ cường đại lực lượng sinh sôi áp đảo trở về. Hơn nữa cái này chiến ý không chỉ có như thế, lại còn có sinh sôi đem Thông Thiên kia chà gãy chứ không chịu cong, chà chết chứ không chịu khuất phục xương sống lưng thượng để lại một tia đồ vật.

Còn lại Nữ Oa, Chuẩn Đề trên mặt đến không có gì biến hóa, chỉ là tươi cười càng sâu thòai. Chỉ là Tiếp Dẫn trên mặt tươi cười hơi hơi một đống, theo sau liền khôi phục như lúc ban đầu.

Bản tôn ý thức ngủ say, nhưng Lý thân nhiên thân thể lại mở hai mắt. Trong mắt không thấy chút nào cảm xúc. Quanh thân hơi thở đột nhiên biến đổi, trở nên thanh lãnh vô tình rất nhiều.

Lại là phân thân tạm thời tiếp quản bản tôn thân thể.

Hần hai người nghiêm khắc đi lên nói vốn là là một người biến thành. Nay phân thân tiếp quản bản tôn thân thể tự nhiên không hề khó khăn chỗ.

Phân thân ngẩng đầu nhìn thẳng Hồng Quân, trong mắt mang theo bất mãn, chất vấn chi sắc. Dường như ở dò hỏi Hồng Quân vì sao như thế giống nhau.

Hồng Quân đống có điều cảm, nhìn phân thân, trong mắt toàn là bất đắc dĩ, oán giận chi sắc. Trong đó còn hơi hỗn loạn một ít chờ đợi thỉnh cầu chi ý. Không sai, chính là chờ đợi thỉnh cầu. Chỉ là không biết người nào chuyển gì mới vừa rồi lệnh này hồng hoang đệ nhất nhân lộ ra như thế biểu tình.

Nhìn Hồng Quân như thế thần sắc, phân thân dường như biết sao lại thế này, hơi hơi gật đầu, như là ứng thừa cái gì. Nhìn phân thân biểu hiện như thế, Hồng Quân phảng phất thư khẩu khí, một lần nữa khôi phục đậm nhiên chi sắc.

Phân thân cũng giống như không ở việc này thượng nhiều làm dừng lại, nhắm mắt đã tọa lên.

Chỉ là hần chưa thấy được tiếp tục giảng đạo Hồng Quân trong mắt chỗ sâu trong chột lóe rồi biến mất quý dị chi sắc.

.....

Trừ bỏ Từ Tiêu Cung dư lại mười mấy người ngoại, còn lại mọi người đều mang theo đầy ngập oán giận, bất mãn cảm xúc trở lại trong hồng hoang. Nay trong đó cũng bao gồm Đế Tuấn, Thái Nhất hai người.

Thái Nhất đã có Tiên Thiên Chí Bảo Đông Hoàng Chung, biết này Tiên Thiên Chí Bảo luyện hóa khó khăn, đảo cũng không lắm ghen ghét. Hần cũng có chính mình kiêu ngạo, cho rằng những người khác cho dù được Tiên Thiên Chí Bảo cũng so ra kém hần.

Mà Đế Tuấn cũng đã có Hà Đồ Lạc Thư này hai kiện rất là thích hợp hần đỉnh cấp Tiên Thiên Linh Bảo, thêm chi Thiên Đình thống lĩnh hồng hoang đại lục nhiều năm như vậy, một ít Tiên Thiên Linh Bảo nhưng thật ra không thể nào để vào mắt. So với này, hần nhưng thật ra càng coi trọng Hồng Quân đệ tử này thân phận cùng thành thánh chi cơ.

Cho nên này hai người không được đến Linh Bảo đến không nhiều ít oán giận chi ý. Chẳng qua, hiện tại cách hần hai người rồi đi Thiên Đình nhiều năm, sợ hãi Vu tộc nhân cơ hội này đánh lên Thiên Đình, kia liền đại sự không ổn.

Cứ việc hần hai người rồi đi là lúc đã bố trí thỏa đáng, nhưng trong lòng vẫn là nhớ mong được ngay. Rốt cuộc Thiên Đình mấy đêm chính là bọn họ huynh đệ hai người khổ tâm kinh doanh nhiều năm tâm huyết. Vì thế bọn họ cũng đắc tội rất nhiều nhân. Nhược là mất đi Thiên Đình, như vậy nói vậy trong hồng hoang không còn có hần huynh đệ hai người lập trụ nơi.

Nhanh như điện chớp trở lại Thiên Đình bên trong, nhìn đến Thiên Đình hết thấy không việc gì hậu, trong lòng mới vừa rồi thở phào nhẹ nhõm. Theo sau Đế Tuấn cao ngồi lẫm tiếu bảo điện phía trên, nghe thuộc hạ bẩm báo mấy năm nay hết thấy.

Bẩm báo xong hậu, chúng yêu thánh cũng cũng không có lập tức rồi đi. Mà là chậm đợi Đế Tuấn phân phó.

Liền ở đại điện im ắng thời điểm, Thương Dương yêu thánh đột nhiên đứng ra hỏi: “Không biết vì sao không thấy Côn Bằng Yêu Sư”.

Vấn đến lời này hậu, Đế Tuấn lúc này mới phản ứng lại đây. Ở phân bảo nhai mọi người lấy bảo hậu, liền không thấy Côn Bằng bóng dáng.

Đế Tuấn còn không có tới kịp mở miệng, Thái Nhất liền dẫn đầu lòng đầy cảm phẫn nói: “Hừ! Đừng vội nhắc lại kia tư, lần này Từ Tiêu Cung ngoại có thể nói là đem ta Yêu tộc thể diện mất hết, uống xung Yêu Sư chi danh”.

Mọi người vẫn ngôn kinh hãi, nhịn không được cho nhau thấp giọng nói chuyện với nhau.

Nhìn đại diện loạn thành một đống, Đế Tuấn nhịn không được nhíu nhíu mày, hần không thể tưởng được, một cái ngày thường vẫn luôn trạch ở Yêu Sư cung Côn Bằng tấn nhiên có như vậy đại lực ảnh hưởng.

“Xem ra chính mình vẫn là xem thường Côn Bằng”, Đế Tuấn không cảm nghĩ đến.

Nhìn Đế Tuấn có chút thờ ơ bộ dáng, Thương Dương tựa hồ đoán được cái gì, vội vàng khuyên đến: “Thiên Đế, Côn Bằng người này đã tâm không nhỏ lại thêm chí quý kẻ thật nhiều, hiện giờ thả hổ về rừng, khủng thành ta Thiên Đình họa lớn nha. Khẩn cầu Thiên Đế hạ lệnh xuất binh trừ nã Côn Bằng”.

Lời vừa nói ra, trong đại điện tức khắc an tĩnh xuống dưới. Đầu có chút kinh ngạc nhìn Thương Dương. Bọn họ không thể lý giải này ngày thường nhìn như vô hại bình dị gần gũi, thả ở tiểu yêu trong miệng đức hạnh cao thượng Yêu Sư có thể có không phù hợp quy tắc chi tâm.

Nhìn trung thần biểu hiện, Đế Tuấn cũng không đáp lời. Mà là nhìn về phía trong một góc vẫn luôn mặc không lên tiếng Bạch Trạch yêu thánh. Hỏi: “Hỏi, không biết việc này, Bạch Trạch yêu thánh như thế nào đối đãi”.

Tựa hồ có chút kinh ngạc với Đế Tuấn vì sao hỏi đến chính mình, thoáng chần chờ một phen mới vừa rồi đáp: “Yêu Sư một chuyện thượng không nóng nảy. Hiện giờ ta Thiên Đình hẳn là tự hỏi như thế nào đối phó Vu tộc”.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 65 yêu thánh ly tâm

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-11-17

Đích xác, hiện tại Yêu tộc địch nhân lớn nhất đó là Vu tộc. Bạch Trạch lần này đáp lập tức khiến cho ở đây mọi người tán đồng phụ hợp.

Đế Tuấn thật sâu nhìn thoáng qua Bạch Trạch mới mở miệng đạo: “Kia như thế, các khanh gia nhưng có biện pháp như thế nào đối phó Vu tộc”.

Nghe được Đế Tuấn như thế dò hỏi, mọi người lập tức cúi đầu im miệng không nói. Hiện giờ Vu tộc đã nên trò trống, thả mười hai Tổ Vu mỗi người thực lực cường đại. Cùng toàn bộ Yêu tộc so sánh với có lẽ hơi có không đủ, nhưng cũng không phải toàn bộ Thiên Đình có thể bắt lấy.

Đối mặt hiện giờ thế đại Vu tộc, ở đây người trung không có một cái có thể lấy ra hữu hiệu mưu kế ra tới. Cho nên am hiểu sâu vi thần chi đạo bọn họ vẫn là giả cầm vờ để cho thỏa đáng.

Nhìn mọi người như thế bộ dáng, Đế Tuấn đột nhiên thấy thế xác và tinh thần mỗi một. “Liên đi xuống thượng nghị hạ như thế nào đối phó Vu tộc đi. Trẫm mới từ Từ Tiêu Cung trở về thượng có một ít nghị ngờ, chư phiên công việc vẫn là lần sau lại vì thượng thảo đi”.

Mọi người lĩnh mệnh lui ra, Thương Dương trương há mồm còn đợi nói cái gì đó, nhưng nhìn Đế Tuấn kia lược hiện mỗi một biểu tình, lại cũng phảng phất không nghĩ tại đây sự thượng nhiều làm thượng nghị. Lắc đầu, cũng chỉ đến bắt đắc dĩ lui ra.

Đợi cho mọi người toàn bộ lui xong hậu. Thái Nhất nhìn không được đạo: “Đại ca, chúng ta liền như thế mặc kệ Côn Bằng mặc kệ sao”. Cứ việc hán trời sinh tính cao ngạo, đối Yêu Hoàng chi vị đều không lắm coi trọng. Nhưng rốt cuộc nay thiên đình chính là bọn họ huynh đệ hai người cộng đồng tâm huyết ngưng tụ, cũng là đại ca Đế Tuấn cả đời mộng tưởng biến thành, tự nhiên không chấp nhận được biến điểm sơ xuất.

Nghe được Thái Nhất này phiên nói, Đế Tuấn trong mắt cũng có chút vui mừng. Hẳn biết chính mình cái này huynh đệ trong mắt chỉ có tu luyện, đối mặt khác đều không phải thực coi trọng. Hiện giờ có thể có lần này ngôn ngữ cũng là quan tâm chính mình đại ca.

Nhưng nghĩ đến hiện giờ cục diện này ngay sau đó vui mừng biến mất, cười khổ nói: “Hiện giờ cục diện này, chẳng lẽ Thái Nhất người còn không có thấy rõ sao. Nay triều đình bên trong, có người đã bắt đầu nổi lên khác tâm tư”.

“Nga? Là ai dám can đảm như thế, uống sinh không phù hợp quy tắc chi tâm” Thái Nhất vẫn ngôn giận dữ. Tuy rằng hán đối cái này Thiên Đình không phải xem thực trọng, nhưng cũng không phải ai có thể đủ nhìn trộm.

“Không phù hợp quy tắc sao? Nay trong triều nhân lại có bao nhiêu đã từng thiệt tình nguyện trung thành với người ta.” Đế Tuấn có chút thâm ý nhìn Thái Nhất. Hậu giả vẫn ngôn cứng lại, lúc trước có chút nhân là như thế nào thượng thiên hẳn chính là rõ ràng trước mắt.

Thở dài, ánh mắt có chút lơ đãng nhìn phía phương xa, từ từ nói: “Cho dù có, kia cũng không phải hiện tại, ở người khác trong mắt, người ta hai người có lẽ còn so ra kém Côn Bằng đối Yêu tộc cống hiến đại. Chúng ta nhiều lắm vì Yêu tộc cung cấp một phần sinh tồn hoàn cảnh, nhưng Côn Bằng chính là có thụ đạo chi ân”.

Còn có một câu Đế Tuấn chưa nói, đó chính là lần này giảng đạo, hẳn hai người thế nhưng mệnh mọi người lưu thủ Thiên Đình. Tuy sự ra có nguyên



nhân, thả cho một ít bồi thường. Nhưng nề hà trở nhân cầu đạo, không phải dễ dàng như vậy tiêu tan.

Nghĩ đến lúc trước đại diện phía trên, Bạch Trạch một ngụm một cái Yêu tộc. Nay thiên đình việc có lẽ đã không bị bọn họ đặt ở trong lòng.

Quay đầu tới, nhìn Thái Nhất oán giận bộ dáng. Đế Tuấn trấn an đạo: “Không cần tại đây sự kiện thượng nháo tâm, chỉ cần Vu tộc thượng ở một ngày, như vậy Thiên Đình liền chắc chắn an bình”.

Nói đến buồn cười, khi nào Thiên Đình lưu lạc đến muốn dựa Vu tộc tồn tại mới có thể duy trì đi xuống.

Thái Nhất không ngốc, tự nhiên biết trong đó mấu chốt. Vu Yêu nhị tộc đã thành chết thù, đoạn vô giải hòa khả năng. Vu tộc tuy rằng lực thua kém Yêu tộc, nhưng cao cấp lực lượng cũng không khuyết thiếu, thậm chí còn lực cao một chút. Dưới tình huống như vậy, gấn bó thống lĩnh toàn bộ Yêu tộc Thiên Đình liền tuyệt không dung thất. Là cổ hủ huynh đệ hai người Thiên Đế chỉ vị liền sẽ không dao động nửa phần.

Nghĩ thông suốt nơi này, Thái Nhất cũng không hề nhiều làm dừng lại, cáo từ rời đi bề quan cùng cổ lần này nghe đạo đoạt được.

Đợi cho Thái Nhất rời đi lúc sau, Đế Tuấn trong mắt lờ ra một tia tàn nhẫn liệt. Nay thiên đình là hấn cả đời kiệt tác, sao có thể có nửa điểm sơ sẩy. Hơn nữa thân là chúng yêu chi đế, nhục là liên nhân tâm đều thu không được, kia còn làm cái gì Yêu Hoàng.

.....

Chúng yêu thánh bay ra đại điện lúc sau, một ít nhân cũng không có lập tức hồi phủ, mà là đi theo Bạch Trạch, tới rồi hấn quý phủ. Đây trong đó liền có Phi Liêm, Quý Xa, Kế Mông, Anh Chiêu đám người.

Nhìn đi theo chính mình trở về Phi Liêm đám người, Bạch Trạch có chút chua xót. Hấn vẫn luôn ở Thiên Đình trung tuân thủ nghiêm ngặt mình phân, cũng không cùng nhân kết giao. Lại không thể tưởng được lúc trước ở trong đại điện một phen lời nói lại dẫn tới mọi người theo tới.

Đều là một điện chi thân, Bạch Trạch cũng không có đuổi khách chi lý. Chỉ phải triệu hoán các vị ngồi xuống, cũng phân phó đồng tử lo pha trà.

Đợi cho mọi người ngồi tất, Bạch Trạch lúc này mới nói: “Không biết các vị đồng liêu, hôm nay như thế nào có hạ tới lão hủ quý phủ, không biết cái gọi là chuyện gì”.

Phi Liêm tính tình nóng nảy, vẫn đến lời này, lập tức đứng dậy. Nói: “Bạch Trạch yêu thánh, ta chờ lần này không thành tự đến, tất nhiên là có việc thượng lượng. Không biết yêu thánh đối hiện giờ Thiên Đế thấy thế nào”.

Lời này vừa nói ra, mọi người đồng thời nhìn Bạch Trạch.

“Sau lưng nghị luận Thiên Đế, chính là tội lớn, thả Thiên Đế cũng không thất đức chỗ, lại có gì nhưng thượng nghị”, Bạch Trạch lập tức trầm khuôn mặt nói.

Nhìn Bạch Trạch nói như vậy, Phi Liêm lại có chút nóng nảy: “Chính là hiện giờ Vu tộc đại địch bên ngoài, Thiên Đế không tư đối phó với địch chi sách, ngược lại là nơi chốn khó xử ta Yêu tộc người, này lại ra sao đạo lý”.

Hấn trong miệng theo như lời người, tự nhiên đó là Yêu Sư Côn Bằng.

“Lão hủ không biết Phi Liêm yêu thánh vì sao hội ra lời này, lão hủ chỉ biết là Thiên Đế vì ta Yêu tộc tận tâm tận lực, lập Thiên Đình, chinh hợp Yêu tộc, lệnh chúng yêu có quy túc. Không có một tia thực xin lỗi Yêu tộc.”

Nhìn Phi Liêm còn muốn nói gì, “Đủ rồi, lão hủ đột nhiên thân cảm không khoẻ, không thể lại tiếp đãi các vị. Tiền khách” Bạch Trạch hạ lệnh đuổi khách.

Giữ chặt còn tưởng tiếp tục nói tiếp Phi Liêm, Quý Xa đứng dậy ôm quyền nói: “Ăn phiền lại là quấy rầy, ta chờ này liền cáo từ”. Nói xong liền lãnh mọi người đứng dậy rời đi.

Nhìn mọi người rời đi bóng dáng, Bạch Trạch lắc đầu, chấp hai tay sau lưng đi vào nội phủ.

Ra phủ Phi Liêm, cảm xúc có vẻ có chút kích động, “Này Bạch Trạch, cũng thái không mất cái nhắc đi”. “Hảo, việc này về sau đừng vội nhắc lại.” Quý Xa nói xong câu này liền lập tức bay đi.

Theo hấn rời đi, theo tới mọi người cũng đều rời đi.

Trong nháy mắt, tại chỗ cũng chỉ dư lại Phi Liêm một người. Đốn giác không thú vị hấn, chỉ phải oán hận rời đi hồi phủ.

Đợi cho mọi người đi rồi, bất quá hai ba tức thời gian, nơi đây không gian liền một trận quay cuồng, từ giữa hiển lộ ra tối sầm y nhân. Hướng tới mọi người rời đi phương hướng nhìn thoáng qua, ngay sau đó lại ẩn thân không thấy.

Đế Tuấn thư phòng trong vòng

Đế Tuấn chính nhìn gần nhất tấu chương, đột nhiên án thư đột ngột đi ra một người. Xem này giả dạng đúng là lúc trước tên kia hấn y nhân. Đế Tuấn đối

này dường như cũng không cảm thấy ngoài ý muốn giống nhau, tiếp tục nhìn tẩu chương.

Hắc y nhân cũng không để ý. Tự cố tự nói lúc trước nói thấy hết thấy.

Đợi cho hết thấy tự thuật xong, quanh thân pháp tắc chợt lóe, liền lại biến mất không thấy.

Đến Tuần lúc này mới buông trong tay tẩu chương, tự hỏi lúc trước hắc y nhân sờ bấm báo hết thấy.

Hắc y nhân kia chính là hắc dùng để giám thị đủ loại quan lại, thị sát hồng hoang cơ sở ngầm. Đã từng thành quá một đám, bắt quá ở phía trước bị hắc phái ra đi xem xét Tây Phương Ma tộc hậu liền biến mất không thấy.

Tên này hắc y nhân nghĩ đến đó là hắc hậu thế mới tiếp tục thành lập.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [WwW.EbookFull.Net](http://WwW.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 66 Hồng Quân hợp đạo

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-11-18

Từ Tiêu Cung nội

Mọi người chính nghe được như si như say là lúc, giảng đạo chỉ âm lại đột nhiên im bật.

Nghe được thời khắc mấu chốt lại không có bên dưới, mọi người tâm tình có thể nghĩ. Nhưng nề hà này Hồng Quân cho dù suy nhược tới rồi hiện giờ địa bước cũng không phải bọn họ có thể lay động. Rơi vào đường cùng chỉ phải mắt trông mong nhìn Hồng Quân.

Bọn họ bên trong được Hồng Mông Tử Khí chính đã bắt đầu tìm hiểu Thánh Nhân chi cảnh. Còn lại người, bởi vì không có chi khí đọc qua không được Thánh Nhân cảnh giới. Nhưng bọn họ không có chỗ nào mà không phải là đứng đầu thông tuệ hạng người, ngành sinh sinh từ này đó giảng đạo chỉ âm ngộ ra mặt khác uy lực kinh người thần thông. Trong đó còn có mấy người thế nhưng đều tìm hiểu này chứng sinh tín ngưỡng chỉ đạo.

Nhìn mọi người kia trông mòn con mắt biểu tình, Hồng Quân cũng rất là bất đắc dĩ. Đây không phải hắc không nghĩ giảng, mà là Thiên Đạo đã bắt đầu thúc giục khởi hắc.

Hợp đạo liên ý nghĩa mất đi tự mình, thành toàn Thiên Đạo. Đây cũng không phải là Hồng Quân sở theo đuổi.

Thiên hạ người tu đạo sĩ cái nào không phải theo đuổi đến trường sinh, hưởng tiêu dao. Nhưng Hồng Quân lại ngay từ đầu liền bị Thiên Đạo tính kế, được một cái tàn khuyết không được đầy đủ tạo hóa ngọc điệp.

Thật vất vả tu thành hồng hoang đệ nhất nhân, còn không có tới kịp hưởng thụ cái gì, liền bị báo cho muốn vứt bỏ chính mình, thân hợp Thiên Đạo. Đặt ở ai trong lòng cũng không phải cái tư vị. Huống chi Hồng Quân như vậy một cái đã tâm không nhỏ nhân,

“Canh giờ đã đến, lại là nên ngộ hợp đạo, người chờ liền như vậy tan đi đi”. Đứng dậy, vẫy vẫy ống tay áo nói.

Mọi người lúc này mới thấy rõ Hồng Quân lúc này bộ dáng, chỉ thấy quanh thân vạt áo phiêu phiêu, lại có chút lỗ trống hư vô cảm giác. Lỗ lỗ ra da thịt đã hiện ra trong suốt cảm giác.

Nhìn đến hắc lần này bộ dáng, mọi người thế nhưng nhìn không được bắt đầu ghen ngào nổi lên. Chuẩn Đề mở miệng đạo: “Đệ tử không cười, không thể phụng dưỡng lão sư tả hữu, vì lão sư phân ưu. Đệ tử hổ thẹn nha”. Nói xong lấy tay che mặt, nước nở lên.

Nhìn hắc này một biểu hiện, nguyên thủy cũng đứng ra, giống như không muốn hắc một người giành riêng tên đẹp với nhân trước, cũng đi theo mở miệng nói: “Khiến cho đệ tử đưa lão sư cuối cùng đoạn đường đi”.

Mọi người cũng đi theo lấy đầu chạm vào địa, dập đầu không thôi.

Đem này hết thấy thu hết đáy mắt Hồng Quân trong mắt cũng lộ ra một tia vui mừng. Gật gật đầu, miễn cưỡng cười nói: “Người chờ có như vậy hiểu

tâm, ngũ lòng rất an ủi, ngũ lòng rất an ủi nha”.

Ngay sau đó nghĩ tới cái gì nói: “Vi sư hợp đạo lúc sau, Thiên Đạo đã là ngũ. Người chờ về sau nhất định phải thuận lòng trời hành sự, thuận thế mà làm. Nếu không đến lúc đó nghịch phản Thiên Đạo, đó là vi sư cũng cứu không được. Hảo, các người đứng lên đi”.

Mọi người ngẩng đầu, lại không có một người đứng dậy.

Hồng Quân cũng không miễn cưỡng. Thật sâu nhìn liếc mắt một cái hồng hoang đại lục phương hướng, trong mắt toát ra một tia lưu luyến cùng không tha. Ngay sau đó vung lên ống tay áo chặt đứt trong lòng ràng buộc, thân thể dần dần trôi nổi lên.

Quanh thân giống như một khối gốm sứ vỡ vụn vỡ ra. Đến cuối cùng chỉ còn lại có một bóng người lơ lửng lưu tại tại chỗ.

Chỉ nghe một thân không biết từ chỗ nào truyền đến thanh âm “Hợp đạo”, mọi người liền giống như trúng Định Thân Chú giống nhau, hoàn toàn định tới đó.

Không chỉ có là bọn họ, ngay cả trong hồng hoang hết thảy đều cảm xuống dưới.

Thời gian tại đây một khắc cảm.

.....

Trung hỗn độn một chỗ không biết tên địa phương. Phân thân ngồi xếp bằng tu luyện, đột nhiên trước mặt đột ngột xuất hiện một trong suốt nhân ảnh. Quan này diện mạo, lại là Hồng Quân.

Nhìn Hồng Quân xuất hiện ở trước mặt, phân thân cũng không hiện chút nào kinh ngạc, dường như biết Hồng Quân hội đã đến giống nhau.

Chỉ nghe phân thân nói: “Đạo hữu đã chuẩn bị tốt”. Gật gật đầu, Hồng Quân đáp: “Lần này lại là làm phiền đạo huynh”. Bộ dáng có vẻ có chút khiêm cung.

“Không cần như thế, này chẳng qua là người ta hai người giao dịch thôi. Lần này trợ người lúc sau, người ta chỉ gian lại vô nhân quả”. Phân thân có chút hồ hững trở lại.

Ở đây không chỉ có này hai người, không biết khi nào xuất hiện phân thân trong cơ thể Lý thần nhiên nghe thấy hai người gian đối thoại, tức khắc chấn động. Này phân thân khi nào cùng Hồng Quân liên hệ thượng, hơn nữa xem bọn họ bộ dáng tựa hồ còn có giao dịch.

Có chút sờ không được đầu óc hần, bị phân thân giam cầm ở trong cơ thể cũng chỉ đến tiếp tục xem đi xuống.

Hình như có sờ cảm, phân thân nhìn phía hồng hoang đại lục. Thật mạnh hỗn độn cũng giống như ngăn cách không khai hần thật tuyến, đem hồng hoang chi cảnh tượng thu hết đầy mắt.

Thu hồi tầm mắt, có chút kinh ngạc nhìn Hồng Quân, nói: “Không thể tưởng được đạo hữu đối thời gian pháp tắc tạo nghệ như thế sâu”.

Nói đến thời gian này pháp tắc, Hồng Quân trên mặt cũng hơi mang một phen kiêu ngạo chỉ sắc. Nhưng ngay sau đó hóa thành đầy mặt chua xót. Cười khổ nói: “Đạo huynh mâu tán, bản đạo thời gian không nhiều lắm, sắp tự hành vũ hóa, mong rằng đạo huynh có thể tuân thủ hứa hẹn, giữ lại bản đạo một tia ý thức bất diệt”.

Phân thân gật đầu đáp ứng.

Nhìn đến phân thân đáp ứng hậu, Hồng Quân cũng không hề kéo dài, hư ảo quanh thân dần dần thu nhỏ, cuối cùng hóa thành một đoạn ngón út con giun.

“Nguyên lai Hồng Quân bản thể lại là con giun. Hậu gia truyền ngôn không giả nha.” Lý thần nhiên có chút cảm khái nghĩ đến.

Một thế hệ hồng hoang đại năng thế nhưng rơi vào hiện giờ kết cục này. Lý thần nhiên không cảm có chút thổn thức.

Còn không có tới kịp nhiều làm cảm khái, liền giác quanh thân không gian một trận quay cuồng. Lại thanh tĩnh là lúc, chính mình đã trở về thân thể.

Lúc này, trong hồng hoang thời gian cũng bắt đầu vận hành lên. Từ Tiêu Cung mọi người cũng tỉnh táo lại. Nhìn về phía chung quanh, chỉ thấy bọn họ không biết khi nào tới rồi tiêu hỗn độn bên trong. Tim chung quanh một phen, lại không thấy Từ Tiêu Cung chút nào bóng dáng.

Nghĩ đến lại là Hồng Quân hợp đạo lúc sau, ẩn tàng rồi Từ Tiêu Cung. Biết được đây là Hồng Quân thủ đoạn hậu, mọi người cũng không hề miễn cưỡng. Hướng giao hảo người đánh cái tiếp đón hậu, liền lập tức hạ trong hồng hoang.

Lần này giảng đạo tiền lời đồng đảo, lại là phải nhanh một chút trở về sửa sang lại.

Lý thần nhiên cũng trở lại Tam Tiên Đảo nội. Vừa đến đảo trung, liền mở ra chung quanh sở hữu trận pháp, đem đảo nhỏ ẩn nấp lên. Từ trong phủ phân thân thần hồn cũng ra tay bày ra đủ loại trận pháp, đem bốn phía ẩn nấp.

Nhìn đến phân thân ra tay, Lý thần nhiên cũng không để bụng. Ở hẳn trước khi rời đi, phân thân liền truyền cho hắn một ít tin tức. Chỉ là sơ lược phiên một chút này đó tin tức, Lý thần nhiên liền biết việc này quan trọng đại, không dung nửa điểm qua loa. Đây dẫn tới phân thân ra tay cũng tất nhiên là tình lý bên trong.

Đợi cho chuẩn bị xong, Lý thần nhiên lúc này mới cẩn thận lật xem khởi này đó tin tức.

Mấy cái canh giờ hậu, Lý thần nhiên lúc này mới xem xong. Không phải lượng tin tức quá lớn, mà là chuyện này thái lớn.

Nguyên lai này Hồng Quân từ lần đầu tiên giảng đạo là lúc, liền bắt đầu chú ý khởi Lý thần nhiên, theo sau mấy phen điều tra, thế nhưng cho hắn phát hiện phân thân tồn tại. Nhưng nề hà phân thân vẫn luôn ngốc tại trung hỗn độn bên trong, tìm chi không được. Chỉ phải đánh Lý thần nhiên chủ ý.

Ở khi đó, Hồng Quân đã biết chính mình sứ mệnh. Không nghĩ như vậy nhận mệnh hắn, chỉ có thể chấm điểm thân này không ở Thiên Đạo quản hạt người chủ ý, tìm kiếm phân thân hợp trụ.

Lợi dụng chính mình Thánh Nhân thân phận, giả tá thiên thời, trộm vận vận thế. Cất cao Lý thần nhiên khí vận, làm cho bọn họ sinh ra nhân quả. Đây cũng là lúc ấy Lý thần nhiên đi đường đều có thể nhặt được Tiên Thiên Linh Bảo nguyên nhân.

Nhưng cũng bởi vậy thiếu hạ Hồng Quân nhân quả. Như thế đại nhân quả tự nhiên không phải Lý thần nhiên cái này nho nhỏ Đại La Kim Tiên có khả năng gánh vác. Hơn nữa hắn còn thiếu chính là Thánh Nhân nhân quả.

Vì thế, phân thân cũng không thể không hiện thân hoàn lại nhân quả.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 67 Thiên Đạo thiên hồn

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-11-19

Này phân thân tu vi không tồi, nhưng còn không bị Hồng Quân để vào mắt. Nhưng nề hà này là duy nhất một cái không chịu này phương thiên địa quản hạt, thậm chí là cùng Thiên Đạo có thù oán người. Hồng Quân không thể không cầu tới cửa.

Chuyện sau đó, đó là Lý thần nhiên chứng kiến như vậy. Phân thân thượng Từ Tiêu Cung thấy Hồng Quân, đáp ứng vì hắn ở hợp đạo là lúc giữ lại hắn một tia ý thức đợi cho về sau Luân Hồi chỗ kiến, liền làm này tựa ý thức lịch vô tận Luân Hồi trọng sinh mà ra.

Tuy rằng cái này quá trình rất là dài lâu, nhưng cũng vẫn có thể xem là một cái biện pháp.

“Này Hồng Quân cũng thật đủ lớn mật, cư nhiên muốn chạy trốn ly Thiên Đạo khống chế”, Lý thần nhiên có chút lú lờ. Bất quá này hết thấy đều cùng hắn quan hệ không lớn. Hắn có thể làm chỉ là tại Hậu Thổ thân hóa Luân Hồi lúc sau, đem này một tia ý thức quăng vào Luân Hồi liền được rồi.

Hiện giờ Thiên Đạo càng thêm viên mãn, giám thị chỉ lực càng thêm cường hãn, phân thân ở không có tuyệt đối thực lực vẫn là dùng tới cho thỏa đáng.

Đến nỗi phân bảo lúc sau, Hồng Quân giảng đạo khi, phân thân phong bế hắn ngũ thức, một là bởi vì hắn không có Hồng Mông Tử Khí tương trợ, ngộ không được đại đạo hậu miễn cho ngộ ra cái gì tiểu đạo, như vậy liền lệch khỏi quỹ đạo đại đạo thật nhiều. Thậm chí hội ảnh hưởng đạo đồ. Thứ hai là bởi vì lúc ấy Thiên Đạo đã bắt đầu nhúng tay hồng hoang công việc, nghe xong này đó đạo, liền sẽ bị Thiên Đạo đánh thượng dấu vết, nhậm này không chế.

Nhìn đến nơi này, Lý thần nhiên càng là đại thư một hơi, âm thầm may mắn.

Biết được này hết thấy hậu, Lý thần nhiên càng có một loại bức thiết cảm. Vốn là tính toán vẫn luôn điều thấp hành sự cầu cái trường sinh tự tại thôi, ai ngờ lại cuốn vào này đó mọi việc trung, uổng bị ra một đồng lớn nhân quả.

Nhược không hữu hiệu xử lý tốt này đó nhân quả, như vậy vô lượng lượng kiếp đã đến khi chắc chắn lọt vào đại đạo rửa sạch, này lại là hắn không nghĩ nhìn đến.

Trong lòng bị những việc này hỗn loạn, cũng không có gì tâm tình tiếp tục tu luyện đi xuống.

Thôi, tu đạo một chuyện chú ý căng giãn vừa phải. Tâm không tĩnh, mạnh mẽ luyện đi xuống đến lúc đó dẫn ra thiên ngoại tâm ma ngược lại không đẹp.

Đi ra Tam Tiên Đảo, bước chậm với Đông Hải phía trên. Từng trận gió biển thổi quét vào mặt bàng, thể xác và tinh thần thả lỏng lại, đột nhiên thấy một mảnh thoải mái chỉ ý.

Đột nhiên nhũ mây, này phương thiên địa tựa hồ nhiều chút cái gì. Vừa mới bắt đầu còn tưởng rằng là chính mình ảo giác, nhưng ngưng mắt tĩnh tâm xem xét dưới. Lại là chấn động, hiện tại thiên địa đích xác nhiều điểm cái gì, nhưng lại không thể nói tới, chỉ là trực giác thượng cảm thấy càng thêm “Viên mãn”.

Không kịp tiếp tục nghĩ nhiều cái gì, tùy tiện gần đây tìm cái cô đảo giáng xuống đụn mây. Cũng không rảnh lo bày ra cái gì trận pháp linh tinh, ý thức đắm chìm với thức hải trong vòng. Tâm thần cẩn thận quan sát này phiên thiên địa.

Tâm thần nhìn đến cảnh tượng lại không giống đôi mắt chỗ đã thấy. Chỉ thấy trong thiên địa chỉ còn một mảnh hắc bạch nhị sắc, chúng sinh vạn vật đều có này đó hắc bạch hơi thở cấu thành. Tại đây trong đó lại có ba ngàn Thông Thiên cự trụ trình nào đó quy luật to lớn với thiên địa chỉ gian, này đó là ba ngàn pháp tắc.

Chỉ là hiện giờ này pháp tắc cự trụ phía trên dường như nhiều chút cái gì, hơn nữa này đó hắc bạch nhị sắc cũng bắt đầu hướng ra phía ngoài chạy dài mở ra.

“Chẳng lẽ này hồng hoang thế giới còn ở tiếp tục trưởng thành”, nhìn đến nơi này, Lý thần nhiên không cảm như thế nghĩ đến.

Tựa hồ nghĩ tới cái gì, ý thức hai phân, một phần ý thức tiến vào nội thể giới trong vòng. Thủ nhận nội thể giới ba ngàn pháp tắc, cẩn thận đối lập.

Này nội thể giới ba ngàn pháp tắc, tuy rằng đều là tàn phá không được đầy đủ, nhưng cũng là lúc trước dựa theo hồng hoang thế giới ba ngàn pháp tắc xây dựng mà thành. Hiện giờ thông qua này đó tàn khuyết pháp tắc ở hơn nữa phân thân suy đoán, cũng có thể đại khái biết được một ít trước kia hồng hoang pháp tắc.

Hai người tương đối dưới, khác biệt lập tức hiển hiện ra.

Tuy rằng đại khái thượng không có bao lớn khác nhau, nhưng một ít chi tiết phía trên lại xu với hoàn mỹ. Liên cảm lúc trước Lý thần nhiên mưu lợi chuyên doanh lấy được Thiên Đạo tán thành mà nói, việc này đặt ở hiện tại liên tục không khả năng.

Ở thiên địa viên mãn đồng thời, Thiên Đạo giám thị chi lực cũng tùy theo tăng đại, Thiên Đạo dưới cũng đem lại vô lỗ hổng nhưng chuyên.

“Nghĩ đến này đó đó là Hồng Quân hợp đạo kết quả đi.” Lý thần nhiên không cảm từ từ thờ dài.

Biết được này biến hóa hậu, Lý thần nhiên cũng không hề tiếp tục bước chậm giải sầu. Tìm một khối đá ngầm ngồi xếp bằng này thượng, buông ra tứ phủ cấm, mở ra nội thể giới, cầu thông trong ngoài.

Nội thể giới Thiên Đạo chi mất xuất hiện, cẩn thận nhìn hồng hoang thiên địa biến hóa.

Này nội thể giới Thiên Đạo chi mất vốn là là chính mình một tia ý thức biến thành, cùng chính mình nhất thể, tự nhiên chẳng những tâm này tăng trưởng. Hơn nữa nay thiên đạo chi mất cũng bắt đầu có một ít linh tính. Ít nhất hiện giờ nay thiên địa biến hóa liên không cần chính mình nhúng tay, nay thiên đạo chi mất tự thân liền có thể đi bắt chước tiến hóa.

Ba ngày sau, bốn tính toán vẫn luôn như thế Lý thần nhiên, lại không thể không ngồi thẳng thân mình. Thận trọng đối đãi chuyện này.

Vốn tưởng rằng này Hồng Quân hợp đạo, hồng hoang thiên địa biến hóa bất quá như vậy.

Bất quá này phương Thiên Đạo dường như cũng không thỏa mãn một phen. Cư nhiên đã bắt đầu nhúng tay sinh linh thần hồn.

Từ bên trong phủ, thần hồn bắt đầu tán loạn, hóa thành thập phần. Trong đó tam phân hóa thành ba cái ba tác tiểu nhân, bộ mặt cùng Lý thần nhiên giống nhau như đúc. Còn lại bảy phân, miễn cưỡng hình thành nhân ảnh. Này đó là Lý thần nhiên ba hồn bảy phách.

Tam hồn trung thiên hồn vốn là thuộc Thiên Đạo quản hạt, nhân sau khi chết thiên hồn quy thiên, địa hồn xuống đất, mệnh hồn Luân Hồi đúc lại ba hồn bảy phách. Đợi cho tu luyện thành công, mới vừa rồi có thể từ thiên địa nạp xoay chuyển trời đất địa nhị hồn, lấy được trước kia di lưu, phương đến tự nhiên.

Nhưng hôm nay xem bộ dáng này, Thiên Đạo cũng không giống như thỏa mãn với đương một cái “Người giữ kho”.

Chỉ thấy tam hồn trung thiên hồn phía trên bắt đầu chậm rãi hiện ra một ít ẩn ký. Này đó ẩn ký đó là Thiên Đạo dùng để khống chế chúng sinh máu chốt nơi. Ẩn ký chậm rãi rõ ràng, nhục là chờ này ẩn ký hoàn toàn hiển lộ, như vậy đến lúc đó chúng sinh sinh tử đều bị này khống chế, thậm chí cùng vô thanh vô tức gian còn có thể ảnh hưởng một người tư duy.

Nhìn đến này phiên biến hóa, Lý thần nhiên đột nhiên thấy hỏa đại. Nay thiên đạo lại là tính toán đem cả đời nô dịch vĩnh sinh vĩnh thế không được siêu thoát. Thần hồn ra đời vốn là là kia vận mệnh chủ định đại đạo vĩ ngôn tạo hóa chi lực sở tạo, sao có thể tùy ý Thiên Đạo tùy ý nhúng chàm.

Đáng tiếc Lý thân nhiên tu vi thấp kém, căn bản không có một tia sức phản kháng, chỉ phải tùy ý Thiên Đạo làm

Hơn nữa liên tính Thiên Đạo theo lẽ công bằng hành sự, Lý thân nhiên cũng sẽ không như vậy cam tâm. Rốt cuộc hẳn cùng Thiên Đạo chi gian sớm đã kết oán.

Bất quá hẳn không có cách nào, không đại biểu phân thân không có cách nào.

Chi gian phân thân ra tay, mặt diệt bản tôn nội thể giới ngàn vạn sinh linh, lấy này linh hồn, mười ngón phiên động gian, một cái cùng thiên hồn giống nhau như đúc hồn phách liên sinh ra. Theo sau lại dùng giấu trời qua biển phương pháp, ngăn ngừa che giấu Thiên Đạo thăm dò, thay đổi ra bản tôn thiên hồn.

Diệt sát nhiều như vậy sinh linh hậu, thật vất vả có chút tức giận nội thể giới lại trở nên tiêu điều đi lên.

Này đó sinh linh vốn là từ bản tôn nội thể giới ra đời, tự ra đời là lúc liền bị đánh thượng bản tôn dấu vết, dùng để thay đổi bản tôn thiên hồn tự nhiên là thiên y vô phòng.

Đối với bởi vậy đã chết như thế đông đảo sinh linh, Lý thân nhiên cũng chỉ bất quá áy náy một hồi, liền cũng bình thường trở lại.

Này cũng không phải nói Lý thân nhiên trời sinh tính lương bạc, thích giết chóc thành tánh. Mà là này đó sinh linh còn không đảm đương nổi “Sinh linh” một từ. Bởi vì này đó sinh linh liền một chút tự mình ý thức đều chưa thường thức, mông lung gian chỉ bằng bản năng hành sự. Liền tưởng nhật thăng nguyệt lạc, hết thầy đều là dựa vào pháp tắc lôi kéo thôi.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 68 khánh vân tam thi

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-11-20

Đi trừ này đó, kia dễ bề ven đường cục đá vô dị, tự nhiên không đáng Lý thân nhiên vì thế áy náy lâu ngày.

Còn nữa, tu đạo một đường vốn là nhấp nhô bất bình, bụi gai dày đặc. Cùng thiên tranh, cùng địa bác, cùng chúng sinh chỗ sát ra một cái Thông Thiên chi lộ. Sát sinh tất nhiên là lại bình phạm bất quá.

Có đôi khi cầu đạo giả cùng giết hại giả cũng bất quá là nên sát cùng không nên giết khác nhau thôi.

Từ đi lên này một cái lộ, Lý thân nhiên đã làm tốt như thế chuẩn bị.

Trở ta đạo giả, sát

Nghĩ đến đây, trong mắt sát khí thoáng hiện. Đỉnh đầu không tự giác hiện ra trưng mẫu khánh vân. Khánh vân phía trên tam đóa cừu phẩm đài sen trên dưới phập phồng không chừng.

Màu trắng đài sen phía trên có một cái mông lung thân ảnh ngồi xếp bằng này thượng, quan này hơi thở mơ hồ không chừng, dường như tùy tiện một trận gió là có thể đem này thổi tan. Từ sắc đài sen phía trên cũng có một người, bất quá nhìn qua so màu trắng đài sen thượng ngưng thật rất nhiều, bất quá biểu tình gian lại có chút mờ mịt, mặt mày gian tràn đầy khuôn mặt u sầu, vừa thấy chính là một bộ dinh dưỡng bất lương bộ dáng. Dư lại màu đen đài sen lại là rỗng tuếch.

Này ba tòa đài sen phía trên chịu tải đó là tương lai Lý thân nhiên sở muốn chém lại thiện, ác, chấp tam thi.

Màu trắng đài sen phía trên đó là thiện thi sở cư. Lý thân nhiên kiếp trước lại không phải cái gì đại ác người, tự nhiên là tâm tồn thiện niệm. Lấy thiện niệm làm cơ sở, hơn nữa Hồng Quân tử Thiên Đạo kia trộm ra tới công đức vận thể, tự nhiên tạo thành hiện tại đài sen thượng cảnh tượng.

Từ sắc đài sen thượng đó là chấp thi chứng kiến. Lúc trước phân ra phân thân là lúc, mang đi một bộ phận tư duy niệm tưởng, hơn nữa đem đã từng ký ức tình cảm chém ra. Tự nhiên biến tướng chém một ít chấp niệm ra tới. Chẳng qua biện pháp này có chút mưu lợi, cố tạo thành đài sen thượng người kia nhìn qua có chút dinh dưỡng bất lương. Nhược là hẳn không nghĩ biện pháp giải quyết, như vậy cuối cùng lại là không thể hoàn mỹ chém ra chấp thi.

Dur lại màu đen dài sen đó là dùng để chịu tải ác thi. Bất quá kiếp trước hẳn liền một con gà cũng chưa giết qua, lại không có cùng nhân tiếp được bao lớn cứu hận, sao tới ác niệm. Ác niệm không tồn, ác thi tự nhiên là không còn nữa.

Chỉ là hiện giờ vì đạo mà thành, giết hại ngàn vạn sinh linh cầu mình siêu thoát. Sát tính thành, ác niệm sinh. Đến tận đây màu đen dài sen phía trên, nhiều một cái màu đen quang mang, quang mang du dương trong đó, quanh thân từ sát khí cấu thành, quý dị phi thường.

Nhìn đến này phúc biến hóa, Lý thần nhiên cũng nhịn không được nở nụ cười. Bỏn bất quá là muốn chạy trốn ly Thiên Đạo giám thị thôi, lại không thể tưởng được còn có như vậy thu hoạch.

Xử lý xong những việc này vật, Lý thần nhiên cũng lười đến động thiên, lẳng lặng nhìn trong thiên địa biến hóa.

Suốt ba mươi ngày hậu, loại này biến hóa mới vừa rồi ổn định xuống dưới.

Tại đây trong lúc, cũng không ngừng Lý thần nhiên một người phát hiện ba hồn bảy phách trung thiên hồn biến hóa. Nhưng đều nhân các loại nguyên nhân, không thể ngăn cản. Bọn họ không giống Lý thần nhiên đến từ hậu thế, đối thế giới này vốn là lòng trung thành không cường. Thứ hai cũng không có như thế mạnh mẽ phân thân tương trợ.

Này trong đó còn có một ít nhân vốn là là thuận theo Thiên Đạo, duy hấn là từ, nào còn có cái gì phản kháng chi lễ.

Đợi cho thiên địa một lần nữa yên ổn xuống dưới, Lý thần nhiên mới vừa rồi đứng lên, vỗ vỗ trên người cũng không tồn tại bần đất. Hướng Đông Hải phía trên tiếp tục lang thang không có mục tiêu đi đến.

.....

Này nhất thời hồng hoang bình tĩnh dị thường.

Mười hai Tổ Vu trở lại Bàn Cổ sau điện, cũng không có lập tức rời đi, mà là đưa tới các Đại Vu đi vào trong điện. Gồm bọn họ thượng thiên một chuyện báo cho bọn họ. Chúng Đại Vu vẫn đến này tin tức, giai đại ăn cả kinh.

Thật lâu sau, Hình Thiên mới vừa rồi đánh vỡ trầm mặc đạo: “Việc này nhiều lời vô ích, còn thỉnh Tổ Vu hạ lệnh, chuẩn bị chiến tranh đi”. Lời vừa nói ra, các Đại Vu lập tức mỗi người phát biểu ý kiến của mình, thương thảo như thế nào chống đỡ Thiên Đình một chuyện.

Nhìn mọi người cũng không có chút nào trách tội Tổ Vu vì bọn họ đưa tới đại họa, lại còn có như thế tận tâm vì trong tộc sự vụ tận tâm tận lực. Chúng Tổ Vu trong mắt toàn lộ ra một mảnh vui mừng chỉ sắc.

Yêu tộc chính là chúng yêu tụ tập mà thành, chúng yêu tâm tư không đồng nhất, trong đó lại có rất nhiều lẫn nhau vì thiên địch, như thế có thể nào đồng tâm cùng đức. Đây cũng là Vu tộc tuy rằng nhược với Yêu tộc, nhưng lại vẫn cùng với chi địch nỗi nguyên nhân nơi.

Liên ở Vu tộc chính binh bày trận, nghiêm chỉnh lấy đài là lúc. Thiên Đình phía trên lại là một mảnh uể oải chi cảnh. Từ Đế Tuấn trở về, thấy một mặt chúng đại thần hậu, liền bề quan tu luyện, dùng để cùng cố lần này nghe đạo đoạt được.

Bất quá hấn này một tu luyện chính là hại khổ Thiên Đình phía trên mặt khác chúng yêu. Bởi vì hấn tu luyện là lúc lại là cầm đi Hà Đồ Lạc Thư. Này Hà Đồ Lạc Thư vốn là là hấn cộng sinh Linh Bảo, cùng chi tu luyện, làm ít công to. Hấn làm như vậy, bản thân không gì đáng trách.

Nhưng này Linh Bảo vẫn là vận chuyển Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận nấu chột nơi. Khuyết thiếu nó, đại trận uy lực liền thiếu hơn phân nửa. Mượn đại trận tu luyện chúng yêu tại đây mấy ngàn năm tới, sớm thành thói quen dùng đại lượng Tinh Thần linh khí tu luyện.

Này một lấy đi Hà Đồ Lạc Thư, đại trận uy lực giảm bớt, lôi kéo lại đây Tinh Thần chi lực cũng tùy theo trên diện rộng độ tiêu giảm. Cái này làm cho chúng yêu như thế nào có thể thích ứng, cái gọi là là “Từ nghèo thành giàu dễ, từ giàu về nghèo khó”. Một viên bất mãn hạt giống đã ở chúng yêu trong lòng đâm sâu vào.

Tuy là Đế Tuấn thông tuệ phi phạm, nhưng đối nhân tâm lại vẫn là nắm chắc không đủ.

Đợi cho Đế Tuấn xuất quan, nhìn đến Thiên Đình như thế chi cảnh. Vừa mới còn nhân tu vi có chút tăng trưởng vui sướng tức khắc biến mất vô tung vô ảnh. Ngay cả ngày thường phụng dưỡng chính mình hạ nhân đều biểu tình đê mê.

Tức giận dưới, càng là hạ lệnh xử tử mấy cái hạ nhân. Nhưng lại không hề hiệu quả. Không biết mọi người vì sao như thế hấn, cũng chỉ đến mặc kệ nó.

Đi vào lăng tiêu bảo điện phía trên, đưa tới văn võ bá quan. Lại cũng không nói lời nào, chỉ là sắc mặt âm trầm ngồi ở đế tọa phía trên.

Nhìn Đế Tuấn này phiên bộ dáng, chúng thần trong lòng càng là lo sợ bất an. Đặc biệt là trong lòng có khác tâm tư mấy cái gia hỏa, thái dương đều đã bắt đầu cháy ra một tia mờ hôi lạnh, lại không dám đi lau lau. Chỉ phải tận lực cúi đầu, co đầu rút cổ với nhân quần trung.

Nhìn chúng thần này phiên bộ dáng, Đế Tuấn càng là trong lòng nén giận. Đại điện thượng không khí càng là ngưng trọng tới rồi cực điểm.

Một nén nhang hậu, mọi người trung thật sự chịu không nổi loại này không khí, rồi lại không dám đứng ra, chỉ phải nhìn hàng phía trước Thương Dương. Này Thương Dương ngày thường cùng Thiên Đế vương quan hệ nhất chặt chẽ, lại thập phần trung tâm cùng Đế Tuấn, làm hấn mở miệng, lại là không còn gì tốt hơn.



Cảm nhận được mọi người ánh mắt, Thương Dương đầy mặt chua xót. Này người sáng suốt vừa thấy liền biết lúc này Đế Tuấn tâm tình thập phần kém. Lúc này tiến lên, không khác cấp chính mình tự tìm phiền phức.

Nhưng chúng mệnh làm khó, chính mình nhọc là không tiến lên, kia về sau trong triều chỉ sợ liền vì chính mình người nói chuyện đều không có.

Roi vào đường cùng, chỉ phải tiến lên một bước, thật cẩn thận dò hỏi: “Không biết Thiên Đế như thế về mặt phần nộ, cái gọi là chuyện gì”.

Kỳ thật ở phía trước, Đế Tuấn trong lòng khí liền đã biến mất hơn phân nửa. Thân là đế vương, nhọc mọi chuyện đều vui mừng lộ rõ trên nét mặt, bị nhân đoán trúng trong lòng sở tư, kia còn lợi hại. Sở dĩ ra về tức giận tận trời bộ dáng, đó là gỡ một phen này đó ngày thường trong lòng có quý gia hỏa, thể hiện một phen như thế nào để vương uy áp.

Nhìn đến chính mình sở làm có hiệu quả, nghe được Thương Dương dò hỏi, cũng vẫn ngôn thu chính mình ra về hung thần biểu tình. Trầm giọng hỏi: “Trẫm bề quan phía trước, phân phó các khanh ứng đối Vu tộc một chuyện, hiện nhưng có kết quả”.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 69 Thiên Đình mọi việc

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-11-21

Nghe được Đế Tuấn dò hỏi việc này, mọi người càng là xấu hổ vô cùng. Thương Dương cũng đỏ mặt, do dự nửa ngày mới vừa rồi ấp úng nói: “Khởi bẩm Thiên Đế, hiện giờ Vu tộc đã nên trò trống, ta chờ Yêu tộc muốn nhất cử đem chi bắt lấy, lại là không dễ”.

“Chỉ sợ không phải không dễ, mà là hoàn toàn không có khả năng đi. Trẫm cho các người nhiều như vậy thời gian, chính là thương thảo ra kết quả này ra tới. Trẫm, thật sự rất là thất vọng nha”. Đế Tuấn từ từ nói, trong giọng nói nghe không ra hi nộ.

Này càng làm cho mọi người sợ hãi. Bọn họ lại là nắm lấy không ra nay thiên đế tâm tư.

Đúng lúc này, Phi Liêm suất chúng mà ra nói: “Hiện giờ Vu tộc thế đại, mong rằng Thiên Đế có thể lấy ra Tiên Thiên Linh Bảo Hà Đồ Lạc Thư bày ra Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, làm ta chờ chúng yêu có thể mượn này tu luyện, đợi cho tu luyện thành công, cũng hảo trợ Thiên Đế giúp một tay, cộng kiến kế hoạch lớn sự nghiệp to lớn”.

“Nga, kia nếu là trẫm không lấy ra này Hà Đồ Lạc Thư, các người liền muốn bãi miễn trẫm cái này Thiên Đế sao.”

“Thần chờ không dám” chúng thần đồng thời quỳ xuống nói.

Khẽ cười một tiếng, xoay người nhìn còn lại thiên binh thiên tướng. “Đây cũng là người chờ như thế tinh thần uể oải bệnh tảo bón nơi đi”, Đế Tuấn cũng không phải bỗ nhàn, tự nhiên đoán được bọn họ tâm thần.

Theo Đế Tuấn ánh mắt nhìn lại, như là không chịu nổi này cỗ vô hình áp lực, từng mảnh quỳ rạp xuống đất.

Nhìn mọi người quỳ xuống, Đế Tuấn cũng không nói lời nào, chỉ là lẳng lặng nhìn, phảng phất một cái người ngoài cuộc.

Biết lúc này đã không thể thiện Phi Liêm, cũng chỉ đến tiếp tục căng da đầu nói: “Thiên Đế tuệ nhãn như củ, thần chờ xa xa không kịp. Đích xác hiện giờ ta Thiên Đình thực lực mạnh mẽ, nhưng cao cấp lực lượng lại không kịp Vu tộc. Liên tính ta chờ mười đại yêu thánh cộng đồng ra tay chỉ sợ cũng chỉ có thể ngăn lại một, hai vị Tổ Vu. Dư lại mười vị Tổ Vu lại là muốn dựa Thiên Đế cùng đông hoàng.” Nói tới đây, ngẩng đầu nhìn nhìn Đế Tuấn, lại thấy này sắc mặt bình thường, không mừng không giận.

“Nói tiếp”

“Là, vì vậy hy vọng Thiên Đế có thể bỏ những thứ yêu thích, nhường ra Hà Đồ Lạc Thư cùng ta chờ tu luyện, cũng hảo chia sẻ Thiên Đế áp lực”.

“Nga, liền này đó, xác định đã không có” Đế Tuấn cười như không cười nói.

Cũng đoán không ra Đế Tuấn tâm thần như thế nào Phi Liêm, nghĩ nghĩ lại tiếp tục nói, hoàn toàn không có nhìn đến chung quanh người hướng hấn mãnh nháy mắt ra dấu.

“Này thực lực cần pháp lực cùng cảnh giới tương phù hợp, pháp lực này một khối có thể dựa Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận lôi kéo mà đến chu thiên tinh lực đền bù, cảnh giới này một khối, nhược là khả năng nói, không ngại Thiên Đế hoặc là Yêu Hoàng có thể khai đàn giảng đạo”.

Lời này vừa nói ra, quý nhân sắc mặt đồng thời tối sầm lại, trong lòng càng là đối này không biết tiến thoái Phi Liêm thăm mắng không thôi. Chính mình tìm chết là đến nơi, hà tất liên lụy thượng bọn họ. Này có thể nói thật là tai bay vạ gió.

Đế Tuấn trên mặt cũng mọi người dự kiến âm trầm xuống dưới. Bất quá, giây lát gian, liền lại trở nên khuôn mặt tươi cười như hoa, duỗi tay phát một cái. Mọi người liền giác một cái không thể chống lại lực lượng đánh úp lại, đưa bọn họ tấn đều đỡ lên. Nhìn chiều thức ấy, mọi người trong lòng càng là giật mình không hiểu, yếm than Đế Tuấn tu vi cao thâm.

Phi Liêm trong lòng càng là âm thầm kêu khổ. Sớm biết rằng Đế Tuấn như thế cường đại, chính mình cần gì phải đương cái này chim đầu đàn, hiện tại chỉ hy vọng Đế Tuấn có thể khoan hồng độ lượng không cho chính mình gãy nhỏ xuyên.

“Các khanh gia, ta Đế Tuấn nhưng không có một chút bạc đãi các vị đi, thành lập Thiên Đình công đức, không có thiếu các vị một hào, Yêu tộc chinh chiến thiên hạ đoạt được thiên tài địa bảo, Linh Bảo linh vật trăm cũng không có nhiều lấy một phân. Lâm trận đối chiến, trăm cũng không có lùi bước hậu lui. Trăm cái này Thiên Đế cũng coi như là đương đến làm hết phận sự đi”

Nói xong này phiên lời nói, Đế Tuấn cả người đều té ngã ở đế tọa thượng, trên mặt hiển hiện mỗi một, đầy đầu ô ti thượng cũng không biết khi nào xuất hiện một ít đầu bạc. Xem đến phía dưới người trong lòng một trận không đành lòng.

Đích xác, Thiên Đình vốn là là Đế Tuấn tâm huyết sở kết, hấn đối toàn bộ Yêu tộc cũng coi như là tận tâm tận lực. Nhưng lại đối lấy như thế kết quả, không khỏi có chút tâm lạnh.

Lắc lắc tay, cự tiếp tả hữu thị nữ nâng. Lung lay đứng lên. “Nói, ta Đế Tuấn có hay không bạc đãi quá các ngươi”, trong thanh âm lại có chút khàn khàn.

“Thần chờ biết tội”

“Trăm không cần các ngươi nhận tội, mà là muốn các ngươi nói nói trăm có hay không bạc đãi quá các ngươi” Đế Tuấn như cũ hỏi, “Nói”.

“Thiên Đế cũng không có bất luận cái gì địa phương thua thiệt thần chờ” Phi Liêm chạy nhanh đền bù đạo.

“Trăm chưa phụ khanh, khanh vì sao phụ ta”, Đế Tuấn lạnh giọng hỏi. Chỉ thấy hấn hiện tại tức sùi bọt mép, cau mày quắc mắt. Quanh thân hơi thở kích động. Chuẩn Thánh khí thể không hề giữ lại đền bù mở ra.

Tại đây cổ khí thể hạ, mọi người run bần bật, sợ hãi không thôi. Lại là liền một câu đều nói không nên lời.

Bất quá này cổ khí thể tới mau đi cũng mau, một lát sau, Đế Tuấn liền lại khôi phục bình tĩnh, thu lại khí thể. Nhìn mọi người hai cổ chiến chiến bộ dáng trong mắt có chút vừa lòng cũng có chút thất vọng.

Vừa lòng chính là mọi người sợ hãi chính mình, thất vọng lại là cả triều văn võ mà ngay cả một cái dám cùng chính mình đối diện nhân đều không có. Thiên Đình khi nào lưu lạc đến tư.

“Thần chờ tội đáng chết vạn lần” mọi người còn muốn nói gì, lại bị Đế Tuấn đánh gãy.

Gọi ra Hà Đồ Lạc Thư, vận chuyển Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận, tức khắc cuộn cuộn tinh lực từ thiên mà kiến. Này vốn là mọi người muốn kết quả, nhưng hiện tại lại không có một người có thể cao hứng lên. Mặc cho ai đều có thể nhìn ra lúc này Đế Tuấn đối bọn họ trái tim băng giá.

Đề tay lên ngực tự hỏi một phen, Đế Tuấn lại không có điểm nào xin lỗi bọn họ. Không cho bọn họ thượng Từ Tiêu Cung cũng là tình thế bức bách, đều không phải là này bốn ý. Hơn nữa nhiều năm như vậy tới, để tôn đối toàn bộ Yêu tộc nỗ lực cùng trả giá cũng bị bọn họ xem ở trong mắt. Hiện tại hỏi tướng lên, ngược lại là chính mình đám người dường như chuyện gì cũng chưa làm giống nhau, ngồi mát ăn bát vàng.

Mọi người càng nghĩ càng là áy náy khó làm.

Đế Tuấn lại là không để ý tới mọi người ý tưởng, tự cổ tự nói xong hết thấy hậu, nhẹ giọng nói: “Như thế, các ngươi vừa lòng”. Nói được mọi người sắc mặt một mảnh đỏ bừng.

“Lúc trước làm các khanh lưu thủ Thiên Đình, lại là thẹn với các vị. Trăm giảng đạo Yêu tộc, lại là theo lý thường hấn là. Nhưng hiện tại, trăm một mồi. Giảng đạo một chuyện vẫn là chậm lại một ít thời gian đi, bãi triều đi”.

“Giảng đạo việc không vội, Thiên Đế thân mình nhất quan trọng. Mong rằng Thiên Đế bảo trọng long thể” Phi Liêm liếm mặt nói.

Nhưng Đế Tuấn cũng không có hấn, đứng dậy hồi tẩm cung đi.

Nhìn Đế Tuấn có chút tiêu điều bóng dáng, mọi người trong lòng càng thêm khó an.

Chỉ là bọn hắn cũng không có nhìn đến, Đế Tuấn đi ra đại điện hậu, khoe miệng kia một mặt cười lạnh, cùng với ở bọn họ đỉnh đầu phía trên ra tới Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận còn có một cái cực đại vô cùng Đông Hoàng Chung chính ngoe rục rịch.

Này lăng tiêu bảo điện lúc trước một màn này, thực mau liền truyền khắp thiên hạ Yêu tộc trong tai. Hơn nữa càng truyền càng mơ hồ, càng truyền càng khoa trương. Mọi người dường như người lạc vào trong cảnh đồng cảm như bản thân mình cũng bị.

Ở hơn nữa một ít người có tâm quạt gió thêm củi. Chúng yêu trong lòng càng là càng thêm cảm kích Đế Tuấn. Cũng sử lúc sau giả ở chúng yêu trong lòng địa vị thẳng tắp bay lên, hận không thể lập tức vì này vứt đầu, sát nhiệt huyết lấy biểu chính mình trung thành và tận tâm.

Đế Tuấn chiều thức ấy mua chuộc nhân tâm thủ đoạn có thể nói là cao thâm chi cực. Không dấu vết liền đem phía trước bởi vì chiến tranh thất lợi sở mang đến mặt trái ảnh hưởng biến mất hầu như không còn. Lại còn có dùng vừa ra khổ nhục kế thắng được mọi người ủng hộ.

Hơn nữa nhục là mọi người đầu muối không ăn, mềm cứng không ăn nói, cũng âm thầm bày ra hậu tay, kia đó là Đông Hoàng Thái Nhất. Này đó trình diễn xong hậu, mọi người còn không cảm kích, vẫn cứ đặt cái mũi lên mặt nói, Đế Tuấn cũng không ngại làm những người này từ trong thiên địa biến mất.

Tuy nói thế lực bồi dưỡng không dễ, nhưng cũng muốn này trung tâm mới được.

Nhược là Lý thân nhiên thấy như vậy một màn nói, chỉ sợ cũng hội nhịn không được kiêu ngón tay cái quát một tiếng “Tán” đi.

.....

Ăn no là lần đầu tiên viết thư, cho nên còn có rất nhiều không đủ chỗ, mong rằng các vị đại đại đảm đương chỉ ra chỗ sai. Ngạch.... Thuận tiện ở chỗ này cầu một chút phiếu phiếu

Mục lục

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoàng Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 71 Côn Bằng hội Minh Hà

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-11-22

Trong hồng hoàng, ngày thường niếu không người yên, phi điều tuyệt tích U Minh Huyết Hải lại là nghênh đón nó tự ra đòi tới nay vị thứ hai khách nhân, kia đó là Côn Bằng Yêu Sư.

Huyết Hải chỗ sâu trong, Côn Bằng cùng Minh Hà tương đối mà ngồi. Cũng không nói lời nào, chỉ là lặng lẽ uống nước trà, ai cũng không vội giống nhau.

Đợi cho chậm rì rì uống nước trà, lại chậm chạp không thấy tiến đến thêm ly người, lúc này mới hướng tả hữu nhìn lại, lại là phát hiện chung quanh người không biết khi nào đã là thối lui. Nhìn về phía Minh Hà, phát hiện này mặt mang ý cười, lược có thâm ý nhìn hẩn.

“Yêu Sư nhược là thích này đó nước trà, đợi lát nữa rời đi là lúc không ngại mang lên một chút”, Minh Hà đánh vỡ trầm mặc đạo.

Côn Bằng ý không ở này, rồi lại không hảo từ chối này hảo ý, chỉ phải đồng ý.

Này trầm mặc một tá phá, hai người cũng không giống như lúc trước kia phiên tẻ ngắt. Ngay sau đó hai người liền nói mở ra, bất quá nói cũng toàn là một ít đạo pháp việc, ngẫu nhiên nói tới một ít kỳ dị phong tục, cũng không khỏi cười to một phen, không khí rất là hòa hợp.

Hai người nói chuyện trời đất một phen, lại ai cũng chưa nói đến chính đề đi lên. Bất quá Côn Bằng là càng nói càng là kinh hãi, lần này tiến đến U Minh Huyết Hải cũng là hạ một phen công phu, còn riêng đi xem xét này Minh Hà lão tổ chi tiết.

Nhưng vô luận là điều tra cẩn thận vẫn là bấm đốt ngón tay Thiên Đạo, điều tra ra lại vẫn không có lần trước Tử Tiêu Cung trước hẩn lộ ra nhiều. Có này, có thể thấy được này che dấu đến bao sâu.

Hơn nữa ẩn lẽ thường suy tính, như thế một cái che dấu chôn sâu nhân, bản hẩn là một cái hàng năm sống ở hang ổ không hỏi thể sự lão quái vật. Nhưng chính mình cũng chỉ nói chuyện với nhau bên trong, lại là phát hiện này Minh Hà học cứu thiên nhân, kiến thức uyên bác. So chỉ chính mình chút nào không thua kém, phải biết rằng chính mình chính là chúng yêu chi sư, gặp qua muôn vàn chủng tộc.

“Cùng chi mưu hoa, hội không phải là cùng hồ mã da” Côn Bằng không cảm như thế nghĩ đến.

Hắn ý tưởng này nhược là làm Minh Hà đã biết, chắc chắn nhện không được chọc cười một phen, này Côn Bằng cũng quá cẩn thận. Hắn như thế không chút nào giấu dấu biểu hiện cũng chỉ bất quá tưởng nắm chắc trụ kế tiếp nói chuyện quyền chủ động thôi.

Vẫn là Côn Bằng trước hết thiếu kiên nhẫn, nhìn chính thao thao bất tuyệt nói kiến thức phong thổ Minh Hà, đứng dậy, ngắt lời nói: “Hào, bản đạo lần này ý đồ đến, đạo hữu là trong lòng biết rõ ràng. Thành cùng không thành, còn thỉnh đạo hữu phóng một cái lời nói tới. Như thế tiếp tục như thế, như vậy bản đạo trong phủ còn có việc, liền không phụng bồi.” Nói xong liền làm bộ muốn đi.

Minh Hà vội vàng đem chi cản lại, khiêm vừa nói đạo: “Đạo hữu dừng bước, này lại là bản đạo thất thỏa. Chi là bản đạo quan đạo hữu hảo tựa thực hi này đó hiểu biết, mới vừa rồi lấy ra tới, cùng đạo hữu cùng nỗ lực. Lại là bản đạo tưởng sai rồi”.

Lời này nói được làm Côn Bằng càng là có khí, như thế nào đến hắn này ngược lại là chính mình làm sai. Bất quá cũng thu hồi bán ra một chân, một lần nữa ngồi xuống. Rốt cuộc này Minh Hà đều phóng thấp tư thái. Chính mình cần gì phải tích cực đi xuống.

Đợi cho hai người một lần nữa ngồi định rồi, Minh Hà một bên bưng lên trên bàn ấm trà vì này thêm trà, một bên nói: “Đạo hữu ý đồ đến, bản đạo xác thật biết được một ít. Bất quá đạo hữu chính là nghĩ kỹ rồi, thật vất vả thoát ly Thiên Đình kia nhân quả hỗn loạn địa phương, cần gì phải lại tiếp tục trở về hướng trong thấu”.

“Nhược là thật sự rồi đi vậy là tốt rồi”, Côn Bằng chưa xốt cười, theo sau liền đem này bị Đế Tuấn cường bức một tia nguyên thần rơi vào trong đó một chuyện nói ra. “Như thế, đạo hữu còn cho rằng bản đạo đã thoát ly sao”

Sơ văn này tin tức, Minh Hà cũng là thật lâu không nói. Lúc trước có lẽ còn nghi hoặc này Đế Tuấn Thái Nhất xuất thế không lâu, liền có quần hùng tương hộ. Nghĩ đến đó là nguyên nhân này.

“Nói như vậy, đạo hữu nghị hướng đích xác không dung lạc quan”, Minh Hà nghiêm túc nói.

“Này vẫn là bản đạo thân phận đặc thù, nhược là đổi một người nói, nghĩ đến hiện tại liền sẽ không có cơ hội cùng đạo hữu đối ẩm”, nói lại có chút thôn thức. Ai cũng không thể tưởng được lúc trước kia ngờ vực cử chỉ đối lấy một cái danh hiệu, hiện giờ thế nhưng thành chính mình bảo mệnh phù.

Minh Hà gật gật đầu. Biết hiện giờ Đế Tuấn là không dám dễ dàng đổi Côn Bằng ra tay. Hiện tại Thiên Đình ngoại có Vu tộc này một đại địch chưa trừ, liền đổi chính mình Yêu tộc ra tay. Như vậy chẳng phải lệnh chúng yêu trái tim băng giá. Hơn nữa Yêu Sư này một thân phận, ở hẩn còn chưa hoàn toàn thu nạp nhân tâm phía trước lại là không dám công nhiên đối phó Côn Bằng.

Thái Nhất có lẽ không chú trọng Yêu Hoàng này một thân phận, có thể không màng Yêu Sư chi danh đối chi ra tay. Nhưng nề hà Côn Bằng trên người lại có giảng đạo công đức. Hồng Quân giảng đạo lúc sau, mọi người đã biết được công đức diệu dụng, đối với khát vọng thực lực Thái Nhất càng là không dám làm ra có tổn hại thực lực của chính mình sự tới.

Như thế xem ra, hiện tại Côn Bằng tạm thời an toàn. Có thể hậu ngộ, nghĩ đến đây, Minh Hà đôi mắt mị lên. Này Côn Bằng ở vào hoàn cảnh xấu, như vậy cùng chi kết minh quyền chủ động liền ở chính mình trong tay.

Đặc biệt là nhìn Côn Bằng kia vẻ mặt sốt ruột chi sắc, Minh Hà trong lòng càng là cười nở hoa, giả ý an ủi vài câu hậu. Mới vừa rồi đưa ra kết minh một chuyện.

“Bản đạo này tới, đó là cùng đạo hữu thương thảo việc này. Chi là không biết ngươi ta hai người kết minh lúc sau, ta chờ hẩn là như thế nào làm. Ngươi ta tính toán lại là như thế nào”. Thệt diễn tới.

“Kết minh lúc sau, tất nhiên là ngươi ta hai người cùng nhau trông coi, đôi bên cùng có lợi. Đến nỗi này ta chờ tính toán một chuyện sao” nói nơi này, Minh Hà dừng một chút nhìn thoáng qua đối diện Côn Bằng, chần chờ nói: “Bản đạo trợ đạo hữu thoát ly Thiên Đình khống chế, trọng hoạch tự do. Đạo hữu trợ bản đạo bắt lấy Hồng Vân cái kia Hồng Mông Tử Khí có không”.

“Cái gì, ngươi muốn đánh cái kia Hồng Mông Tử Khí chú ý”. Côn Bằng vẫn ngôn, rộng mở đứng dậy. Hắn biết Minh Hà sở đồ cực đại, lại vẫn là không nghĩ tới này thế nhưng vọng tưởng được đến Hồng Mông Tử Khí, thành kia vô địch Thánh Nhân.

Này tử khí chính là Đạo Tổ ban tặng. Minh Hà ý tưởng này không khác công nhiên cùng chi đối nghịch. Hiện tại tuy nói Đạo Tổ đã hợp đạo, nhưng ai cũng sở không chuẩn Thiên Đạo trung vẫn là không tàn lưu Đạo Tổ di chí.

Minh Hà dường như đã đoán được hẩn có này phiên phản ứng giống nhau, không chút nào để ý. Chi là lẳng lặng uống nước trà thôi.

Cũng may Côn Bằng tu vi cao thâm, đạo tâm cứng cố, chi là ngăn ngừa thất thần hậu, lại khôi phục bình tĩnh. Nhìn Minh Hà như thế bình tĩnh bộ dáng, biết được này cảm như thế làm, cũng chắc chắn có hẩn nguyên nhân nơi.

Tuy rằng không chút nào xem trọng hẩn cái này ý tưởng, nhưng vẫn là nhện không được mở miệng hỏi: “Không biết đạo hữu vì sao dám can đảm như thế làm”. Rốt cuộc này thành thánh dụ hoặc không phải ai đều có thể ngăn cản.

“Bản đạo dám đánh này Hồng Mông Tử Khí chú ý lại cũng đều không phải là bản tên không đích. Nguyên nhân có tam, thứ nhất vì Đạo Tổ giảng đạo là lúc đã là giảng đến này Hồng Vân này Hồng Mông Tử Khí chính là ta chờ một chứng tu sĩ cơ duyên, cũng không phải hẳn Hồng Vân một người. Thứ hai đến Hồng Mông Tử Khí có bảy người, lại duy độc Hồng Vân chưa bị Đạo Tổ thu làm môn hạ, có thể thấy được này Đạo Tổ cũng không xem trọng Hồng Vân. Nay thứ ba sao, đó là phân bảo lúc sau, Đạo Tổ lại tiếp tục giảng đạo, bản đạo may mắn ở đây nghe thể cuối cùng một lần giảng đạo.”

Nói nơi này, Minh Hà có chút tự đắc. Hẳn xuất thế liền bạn thân vài món Tiên Thiên Linh Bảo, hơn nữa phẩm cấp còn không thấp, tự nhiên đối này Linh Bảo không lắm để ý. Ở phân bảo nhai được một chút thiên địa linh túy hậu lại tiếp tục phản hồi Từ Tiêu Cung trung.

“Tại đây giảng đạo là lúc, bản đạo xác thật phát hiện một ít thú vị hiện tượng. Kia đó là Tam Thanh chờ sáu người đang nghe đạo khi như si như say, mà Hồng Vân lại giống như ta chờ giống nhau chau mày. Có này có thể thấy được này Hồng Vân đều không phải là này Hồng Mông Tử Khí người có duyên”.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 72 Đông Hải tìm thần nhiên

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-11-23

Nói xong này đó hậu, liền vô nói nữa ngữ. Thần nhiên uống trà, chậm đợi Côn Bằng kết quả.

Côn Bằng lúc này cũng lâm vào trầm tư. Minh Hà này phiên lời nói, nghe đi lên xác có đạo lý chỗ. Nhưng trời sinh tính tiểu tâm cẩn thận hẳn, vẫn là không dám lập tức làm ra quyết định.

Đối với Hồng Quân tiếp tục giảng đạo một chuyện, Côn Bằng vẫn là đoán được một ít. Chẳng qua lúc ấy phân bảo nhai phía trên một kiện Linh Bảo đều không có được đến, nhất khí dưới liền hạ hồng hoang, chờ bình tĩnh lại hậu, lại không bỏ được sĩ diện mặt. Cuối cùng cũng chỉ có thể như vậy từ bỏ.

Thật lâu sau lúc sau, Côn Bằng mới vừa rồi trường hút một hơi, như là hạ rất lớn quyết tâm nói: “Một khi đã như vậy, kia bản đạo liền bồi đạo hữu điên thượng một lần”. Nhìn Côn Bằng làm ra như thế quyết định, Minh Hà cũng là bật cười.

“Bất quá, này kiện lại là muốn sửa thượng một sửa”.

“Điều kiện? Như thế nào sửa” Minh Hà ngừng tiếng cười, nghi hoặc đạo.

“Bản đạo bộ dáng này hay là thật sự như thế lương thiện nhưng khinh”

“Gi ra lời này”

“Kia nhược phi như thế, đạo hữu như thế nào đưa ra buồn cười như vậy điều kiện” Côn Bằng cười như không cười nhìn Minh Hà hỏi.

Dường như bị Côn Bằng nhìn thấu sở đồ giống nhau, Minh Hà sắc mặt cũng có chút mặt đỏ, “Kia không biết đạo hữu tường như thế nào sửa?”

“Thoát đi Thiên Đình một chuyện, liền không nhọc đạo hữu lo lắng, việc này bản đạo đều có mưu hoa. Nay cướp đoạt Hồng Mông Tử Khí một chuyện nếu là đạo hữu đưa ra, nghĩ đến bản đạo lại là không có khả năng”.

Côn Bằng không phải bồn nhân, tự nhiên nhìn ra được Minh Hà đối Hồng Mông Tử Khí coi trọng trình độ, không có nói ra chia cắt từ khí ngu dốt chỉ ngữ.

Nhìn Côn Bằng như thế thức thời, Minh Hà cũng rất là vừa lòng.

Giọng nói vừa chuyển “Bất quá, bản đạo đối đại đạo cũng rất là hướng tới, cho nên còn thỉnh đạo hữu được đến từ khí là lúc, làm bản đạo tìm hiểu ngàn năm nhưng hảo”. Nhìn Minh Hà có chút tức giận dấu hiệu, Côn Bằng vội vàng khản nói tiếp: “Đạo hữu yên tâm, bản đạo nhưng phát hạ tâm ma lời thề, tuyệt không tham ô này Hồng Mông Tử Khí”.

Minh Hà áp xuống hỏa khí, tự hỏi một hồi mới vừa rồi trầm giọng nói: “Không được, ngàn năm thời gian thái trường, nhiều lắm trăm năm. Chớ nhiều lời,

này đã là bản đạo cực hạn”.

“Trăm năm? Bản đạo tư chất ngu dốt, đại đạo lại huyền diệu phi thường. Nay trăm năm thời gian lại có thể tìm hiểu đến gì nha, ba trăm năm, liền ba trăm năm nhưng hào. Trừ lần đó ra, này Hồng Mông Tử Khí liền tấn về đạo hữu sở hữu”.

Khẽ cắn môi, Minh Hà đáp ứng rồi xuống dưới. Nhìn đối diện Côn Bằng một bộ áp a áp ứng bộ đáng, Minh Hà có chút không kiên nhẫn nói: “Còn có cái gì liền cùng nhau nói ra đi”.

Côn Bằng cười cười, đối Minh Hà thái độ không để bụng, chậm rì rì mở miệng đạo: “Còn có một chuyện nhỏ tương thỉnh đạo hữu hỗ trợ, đãi này một lượng kiếp hậu, mong rằng đạo hữu có thể giúp bản đạo bước lên Thiên Đế chi vị”.

“Cái gì, ngươi muốn làm ngày đó ế”. Lại là bị Côn Bằng ngôn ngữ sở kinh.

Gật gật đầu, Côn Bằng nói: “Bản đạo không giống đạo hữu, không có Hồng Mông Tử Khí, chung thứ nhất thân cũng chỉ bất quá là Chuẩn Thánh đỉnh. Hỏi một chuyện thượng, bản đạo đã là tuyệt lộ. Kia sao không hưởng thụ một phen này thế tục vinh hoa. Hơn nữa đến lúc đó đối với đã là thành thánh đạo hữu bất quá việc rất nhỏ thôi”.

Có lẽ là thành thánh dụ hoặc thái đại, Minh Hà cũng không có lập tức thoái thác. Chần chờ không chừng nói: “Lượng kiếp qua đi, Đế Tuấn, Thái Nhất cũng không nhất định hội tồn lạc đi, hơn nữa liền tính bản đạo thành thánh, kia không phải còn có sáu vị Thánh Nhân, bọn họ cũng sẽ không làm bản đạo tùy ý làm”.

Này Minh Hà đã là đem chính mình đặt ở Thánh Nhân chi vị thượng.

Côn Bằng trong mắt thoáng hiện một ít ý cười, ngay sau đó bao phủ. “Đế Tuấn, Thái Nhất thân ở lượng kiếp trung tâm, nào có toàn thân trở ra khả năng, đến lúc đó này hai người liền không đáng để lo. Đến nỗi mặt khác Thánh Nhân cũng nhiều lắm phải một ít hậu bối văn thân thôi, hơn nữa bọn họ cho nhau chế ước. Chỉ cần đạo hữu cường hãn một ít, việc này tất nhiên được không”.

“Như thế, vậy được rồi”, Minh Hà không phải do dự không quyết đoán người, lập tức đáp ứng rồi xuống dưới. Theo sau hai người lại từng người phát hạ tâm ma lời thề. Đây lý do đối trần lúc sau, Côn Bằng liền hơi mang chút men say cáo từ rồi đi.

Rời đi U Minh Huyết Hải Côn Bằng, trên mặt nào còn có cái gì cảm giác say, trong mắt toàn là một mảnh thanh minh chi sắc. Nhìn về phía Huyết Hải nơi, trong miệng lâm lâm nói: “Minh Hà, thật đúng là đem đạo gia ta trở thành ngu ngốc, Thiên Đế chi vị như thế nào có thể so sánh đặc thượng Thánh Nhân chi vị. Hơn nữa ở Thiên Đế chi vị ta muốn, Thánh Nhân chi vị bản đạo cũng sẽ không từ bỏ”. Nói xong, híp lại hai mắt nhìn thoáng qua Thiên Đình phương hướng khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh. Theo sau xoay người trở về Bắc Minh nơi.

Đợi cho Côn Bằng đi rồi, Minh Hà trên mặt ứng hồng diệt hết. Nhìn Côn Bằng rời đi phương hướng, ánh mắt lộ ra một tia lãnh lệ. “Thiên Đình chi vị, Côn Bằng ngươi thật đúng là dám tưởng”.

Theo sau liền đứng dậy biến mất không thấy, không biết đi đâu.

.....

Đang ở Đông Hải bước chậm Lý thần nhiên lúc này, lại bị nhân ngăn cản đường đi. Thấy rõ người tới lúc sau, Lý thần nhiên trong mắt một mảnh vẻ mặt ngưng trọng, quanh thân pháp lực cổ dâng, một bộ như lâm đại địch bộ dáng.

Ngăn lại hần không phải người khác, đúng là vừa mới còn ở U Minh Huyết Hải bên trong Minh Hà lão tổ.

Nhìn Minh Hà lão tổ không hề dự triệu xuất hiện chính mình trước mặt, quanh thân không gian pháp tắc đêm ngày đen tối, có thể thấy được này không gian pháp tắc tạo nghệ còn xa ở chính mình phía trên, chính mình ở này trước mặt không hề chạy thoát khả năng tính.

“Đạo hữu không cần như thế, bản đạo lần này mạo muội tiến đến quấy rầy, cũng không ác ý, đạo hữu còn xin yên tâm.” Minh Hà mỉm cười nói, trên mặt toàn là ôn hòa chi sắc.

“Lão tổ hay không tìm làm nhân, bản đạo bất quá là một bình thường Đại La Kim Tiên thôi, nào có cái gì đáng giá lão tổ tự mình đi một chuyến”. Lý thần nhiên cảnh giới đạo.

“Bình thường? Đạo hữu lại là thái quá khiêm tốn, có thể làm Thiên Đế Đế Tuấn đều tự mình mời nhân có thể là bình thường người sao, hơn nữa này nhân trên người còn có chứa rất khó tìm hiểu không gian pháp tắc, cùng với vô số người tha thiết ước mơ Tiên Thiên Linh Bảo”.

Nghe được Tiên Thiên Linh Bảo, Lý thần nhiên trong lòng càng là căng thẳng, chẳng lẽ này Minh Hà là vì hần trên người những cái đó Tiên Thiên Linh Bảo mà đến. Nghĩ đến đây, hần càng là không bình tĩnh.

Bất quá nghe Minh Hà trong lời nói, dường như này ở lần thứ hai giảng đạo là lúc liền chú ý thượng chính mình. Nhưng khi đó chính mình trên người còn một kiện Linh Bảo đều không có. Lý thần nhiên lại là có chút sở không được đầu óc.

Dường như đoán được hần trong lòng sở tư ý tưởng, Minh Hà mở miệng giải thích đạo: “Đạo hữu không cần kinh hoảng, một chút Tiên Thiên Linh Bảo, bản đạo lại vẫn là không thể nào để vào mắt”.

Nhìn Minh Hà kia ngạo nghễ chỉ sắc, Lý thần nhiên lại là tin bảy tám phần. Thân là xuyên qua chúng hấn, tự nhiên biết trước mắt này Minh Hà chỉ là đứng đầu Linh Bảo liền không ngừng một hai kiện..

Nhưng này cũng không thể làm hấn hoàn toàn buông cảnh giác.

“Kia không biết lão tổ lần này tiến đến cái gọi là chuyện gì?” Lý thần nhiên đi thẳng vào vấn đề hỏi.

“Vô hấn, duy Hồng Mông Tử Khí nhĩ”, Minh Hà ngữ khí nhẹ nhàng vô cùng.

Nhưng lời này đạo Lý thần nhiên trong tai, lại là như oanh lời, đồng tử đột nhiên co rút. Không thể tưởng được này Minh Hà còn tưởng chừng kia Thánh Nhân chỉ vị. Hơn nữa xem Minh Hà kia phó định liệu trước bộ dáng, nói vậy việc này đã có sung túc nắm chắc.

Mục lục

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 73 cò kè mặc cả

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-11-24

Cười khổ nói: “Việc này, bản đạo còn có mặt khác lựa chọn sao”. “Đạo hữu nói một”, nhìn chăm chăm Lý thần nhiên, Minh Hà rất có tính tình nói.

Nghe được hấn như vậy trả lời, Lý thần nhiên trong lòng chưa xót càng sâu. Này Minh Hà đều đem chính mình sở mưu đồ việc nói ra. Chính mình còn có xoay chuyển đường sống sao. Hơn nữa cho dù có phân thân người bảo đảm, vô tánh mạng chỉ ưu. Nhưng cũng phải bị này Minh Hà chú ý tới. Về sau không tránh được muốn tùy thời phòng bị này ám toán.

Hơn nữa trước nay chỉ có ngàn nhật làm tặc nào có ngàn nhật đề phòng cướp đạo lý. Hồng Vân lại chính mình có ân, hiện tại cùng Minh Hà liên thủ, đến lúc đó cũng có thể đem chi cứu chi nhất cứu, cũng miễn cho đến lúc đó bọn họ động thủ, chính mình đều còn hoàn toàn không biết.

Tưởng định hết thấy hậu, Lý thần nhiên mở miệng hỏi: “Muốn bản đạo tương trợ lão tổ cũng đứng, nhưng không biết việc này bản đạo có chỗ tốt gì”, nhìn Lý thần nhiên có thể nhanh như vậy tiếp thu này tin tức, Minh Hà cũng thật cao hứng. Lại đổi lập một chút phía trước Côn Bằng kia lúc kinh lúc rống bộ dáng, trong lòng càng là đối cái này Đại La Kim Tiên xem trọng vài phần.

Bất quá nói đến này chỗ tốt, Minh Hà lại có chút chần chờ. Lúc trước bốn tính toán cho hấn một, hai kiện tam lưu Linh Bảo hoặc là truyền thụ một ít tu đạo kinh nghiệm liền là được.

Bất quá nhìn đến Lý thần nhiên hậu, liền đối với ý nghĩ của chính mình sinh ra hoài nghi. Này đó điều kiện, nếu là tùy tiện thay một cái mặt khác Đại La Kim Tiên, liền có thể làm này bán mạng.

Nhưng phóng tới Lý thần nhiên nơi này lại là rõ ràng không được. Nhìn dáng vẻ của hấn, rõ ràng không thiếu Linh Bảo, hơn nữa nhìn lại quanh thân hơi thờ trào dâng, pháp lực cổ đăng gian như biển rộng trào dâng, cũng là không thiếu cao thâm phương pháp tu luyện.

Bất quá suy nghĩ nửa ngày cũng nghĩ không ra chính mình còn có thể lấy đến ra cái gì tới. Đơn giản nói thẳng đạo: “Không bằng cấp đạo hữu hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo lại truyền thụ một ít tu đạo kinh nghiệm nhưng hảo”.

“Ngà? Lại là không biết đạo hữu theo như lời Tiên Thiên Linh Bảo là nào một loại đứng đầu Linh Bảo một” Lý thần nhiên trêu ghẹo đạo. Biết Minh Hà thân gia hấn, tự nhiên liệu định Minh Hà luyện tiếu lấy ra tới tới.

“Đứng đầu Tiên Thiên Linh Bảo chính là bản đạo đều không có, đạo hữu lại là nói đùa”, Minh Hà ngượng ngùng nói.

“Kia này chỗ tốt nhưng không đủ nha, phải biết đây chính là thành thánh chi cơ Hồng Mông Tử Khí nha, đối phương lại là nhất định thánh cao nhân, lão tổ nhục là không lấy ra một ít thành ý, bản đạo cũng không dám phạm hấn”. Lý thần nhiên khí định thần nhân nói, đặc biệt thành thánh chi cơ Hồng Mông Tử Khí này tám chữ càng thêm trọng ngữ khí.

Có tự bảo vệ mình chi lực hấn, bắt chẹt Minh Hà tâm tư, tự nhiên là đem hấn ăn gấu gao.



Nhìn hần cái dạng này, Minh Hà có chút khó thở, chính mình đường đường một cái Chuẩn Thánh cao thủ, như thế buông cái giá cùng chi liên thủ, hần cònặng cái mũi lên mặt.

Đem quanh thân Chuẩn Thánh uy áp không hề giữ lại hướng Lý thần nhiên áp đi, lại là muốn cho hần một cái ra oai phủ đầu, cũng làm cho này biết được chính mình vị trí. Đón này cổ uy áp, Lý thần nhiên không hề hoảng loạn chi sắc.

Ở hần nói ra này phiền lời nói hậu, liền vẫn luôn nhìn chăm chăm Minh Hà, đang xem đến này sắc mặt hiển lộ dữ tợn chi sắc hậu, liền đã chuẩn bị sẵn sàng, liền hệ thượng phân thân. Mượn từ hai người gian vận mệnh chủ định liên hệ, đem phân thân hồn hậu pháp lực truyền lại lại đây vài phần.

Ngay sau đó đem này đó pháp lực thả ra, đón nhận uy áp. Này hai phủ một gặp phải liền hiện ra thể lực ngang nhau cảnh tượng.

Bất quá điểm này tu vi rốt cuộc không phải chính mình, giống như vô căn chi mộc, không thể lâu dài. Nhân cơ hội này, lập tức nói: “Cái gọi là mua bán không thành, nhân nghĩa ở. Lão tổ đây là vì sao, bản đạo tu vi thấp, lại là không dám tham dự lão tổ đại sự, như vậy cáo từ”. Nói xong liền đứng dậy muốn đi.

Này Minh Hà chính là nóng này, vốn định chỉ là dọa hần một chút, nhưng ai biết này thể nhưng che dấu như thế sâu. Hần đã biết được lão tổ tính toán, này cũng không thể làm này rời đi. Bất quá thấy này tư thế, chính mình lại là rất khó ngăn lại.

Vội vàng thu hồi uy áp, đôi tay liền bãi, hoảng loạn giải thích đạo: “Đạo hữu dừng bước, này trong đó chắc chắn có hiểu lầm, thả dung bản đạo giải thích một chút.”

Uy áp vừa thu lại hồi, cùng chi đối kháng pháp lực cũng tùy theo tiêu tán. Vốn định như vậy mượn cơ hội rời đi Lý thần nhiên nhìn chung quanh bốn phương tám hướng đều bị một cỗ không biết tên lực lượng vây quanh, âm thầm đánh giá một phen, lại là phát hiện chỉ bằng chính mình lại là khó có thể xông ra đi.

Trong lòng đối Minh Hà càng thêm cảnh giác lên, đối chính mình một cái Đại La Kim Tiên đều làm như thế tích thủy bất lậu, có thể thấy được này lòng dạ thâm hậu. Nghe được Minh Hà như vậy vừa nói, Lý thần nhiên cũng thuận nước đẩy thuyền xoay người lại, hơi mang châm chọc hỏi: “Giải thích, này có cái gì nhưng giải thích, chẳng lẽ là lão tổ tâm cảnh tu vi không đủ, liền tự thân pháp lực uy áp không chế không được”.

Nhìn Lý thần nhiên bộ dáng này, Minh Hà là hận đến hàm răng ngứa, nhưng lại cũng không thể không cười làm lành đạo: “Đạo hữu quả nhiên tuệ nhãn như đuốc, bản đạo đúng là bởi vì không lâu trước đây Từ Tiêu Cung nghe đạo pháp lực tăng trưởng đến có chút quá nhanh, lại là có chút mất khống chế. Nhượng đạo hữu bị sợ hãi, bản đạo ở chỗ này bởi cái không phải, mong rằng đạo hữu tha thứ cho”. Nói xong lại là khom lưng làm kẻ, chỉ là trong mắt hàn mang dày đặc.

Không có biện pháp Minh Hà chỉ phải tạm thời chịu thua, hiện giờ chính mình mưu hoa đã làm này biết được, hơn nữa chính mình lại bất không được đối phương.

Nhìn Minh Hà như thế da mặt dày bộ dáng, Lý thần nhiên cũng thực bất đắc dĩ. Không nghĩ tiếp tục cùng chi lá mặt lá trái đi xuống, nói thẳng đạo: “Kìa hảo, việc này tạm thời không nghĩ, lão tổ có thể tưởng tượng hảo cấp cái gì chỗ tốt cấp bản đạo”.

“Không biết đạo hữu nghĩ muốn cái gì”, thật sự nghĩ không ra chính mình có thể cho cái gì chỗ tốt mới có thể đã động hần, đơn giản đem này bóng cao su đã hồi cấp Lý thần nhiên.

“Còn đem chính mình đương thần đẳng,” Lý thần nhiên méo miệng nghĩ đến, ngay sau đó chế nhạo đạo: “Bản đạo cũng là một cái người tu đạo sĩ, tự nhiên muốn hỏi đình kia Thánh Nhân chi vị, không biết nguyện vọng này, lão tổ có không thỏa mãn.”

“Khụ khụ khụ” lời này làm Minh Hà sắc mặt một trận đỏ bừng. “Nhãi ranh an dám như thế khinh ta” hiện tại hần là liền giết Lý thần nhiên tâm đều có. Bất quá cũng may hần dưỡng khí công phu về đến nhà, cấp sinh sôi nhện xuống.

“Đạo hữu nói đùa, bản đạo lại không phải kia Đạo Tổ, như thế nào có thể có Thánh Nhân chi vị.”

“Cho dù có, ngươi cũng sẽ không cho đi” Lý thần nhiên nghĩ như thế đến.

“Không bằng Thiên Đế chi vị như thế nào? Đãi lão tổ thành thánh lúc sau, chắc chắn vì đạo hữu tranh thủ ngày đó đế chi vị”. Minh Hà lại là nghĩ tới Côn Bằng, cổ mới có này vừa nói, trước họa ra bánh mì loại lớn, sử chi vị chính mình cống hiến. Đến nỗi cấp hai người đều làm ra hứa hẹn, này đạo không phải cái vấn đề. Đến lúc đó làm cho bọn họ chính mình đi tránh là đến nơi.

Nghe được Minh Hà như vậy vừa nói, Lý thần nhiên thiếu chút nữa cười ra tiếng tới, thẳng nhãi này thật đúng là đem chính mình đương Thánh Nhân, đều bắt đầu tùy ý hứa hẹn Thiên Đế chi vị. Thật đem nay thiên đế chi vị trở thành một cái đồ ăn.

Hậu thế cái nào Thánh Nhân không phải vọng tưởng lấy đình nay thiên đế chi vị, nhưng lại có ai thành công.

“Lão tổ nói xong?”

“Nói xong” Minh Hà theo bản năng gật đầu đáp. Ngay sau đó nhìn đến Lý thần nhiên đã xoay người đi rồi vài bước, lúc này mới phản ứng lại đây, vội vàng đem này ngăn lại. Hỏi: “Đạo hữu chẳng lẽ không hài lòng”.

Lý thân nhiên than thanh đạo: “Lão tổ hay là thấy bản đạo thật là niên thiếu nhưng kỳ, lại là lấy này đó chê cười tới qua loa lấy lệ bản đạo”.

“Bản đạo không có, thôi, bản đạo thật sự nghĩ không ra, đạo hữu muốn vật gì cứ việc nói thẳng đi, lại là chớ có lấy lại nói chút vô căn cứ chi ngữ. Phải biết bản đạo ta chính là thiệt tình cùng đạo hữu liên minh mà đến”.

Mục lục

Báo

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 74 thuê Minh Hà

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thủy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-11-25

Nhìn Minh Hà như vậy, biết này đã không có gì kiên nhẫn, tại hạ đi chính là muốn trở mặt tiết tấu.

Đơn giản nghiêm túc suy tư lên. Này Minh Hà trong tay Linh Bảo đông đảo, Nguyên Đồ, A Tị hai đại chi hung chi kiếm, mười hai phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên thuộc đứng đầu phòng ngự Linh Bảo. Nga, đứng rồi còn có một kiện Huyền Nguyên Khổng Thủy Kỳ.

Nghĩ đến đây, Lý thân nhiên trước mắt sáng ngời, vừa định mở miệng tác muốn này Huyền Nguyên Khổng Thủy Kỳ. Nhưng ngay sau đó tưởng tượng này Minh Hà hành sự luôn luôn điệu thấp vô cùng, sở hữu Tiên Thiên Linh Bảo đều chưa từng hiển lộ nhân trước. Chính mình như thế tùy tiện trực tiếp bắt đầu điểm danh đạo họ tác muốn Linh Bảo, khủng chi biết hội khiến cho này cảnh giác hoài nghi.

Vì vậy tới rồi bên miệng nói đều cấp sinh sôi nuốt xuống đi.

Nhìn hấn một bộ ghen bộ dáng, Minh Hà cũng rất là tò mò, hấn thật sự sở không được này nhân trong lòng tưởng chút gì.

“Không biết lão tổ trong tay có này đó Tiên Thiên Linh Bảo, có không lấy ra tới cấp bản đạo mở mở mắt”, lại là muốn cho Minh Hà đem sở hữu Linh Bảo lấy ra tới, như vậy cũng làm cho chính mình như ý.

Nghe được hấn như vậy vừa nói, Minh Hà lập tức trên dưới sờ soạng, bất quá sờ một hồi cũng mới từ trong tay áo móc ra một đao, một côn cùng một ít vụn vật linh túy. Xem đến ngay cả Minh Hà đều có chút mặt đỏ.

Này đao cùng côn cũng miễn cưỡng có thể vào Tiên Thiên chi liệt, vốn là Minh Hà du lịch hồng hoang là lúc thuận tay đoạt tới, lúc trước vốn tưởng rằng Lý thân nhiên bất quá là một lực hiện đặc thù Đại La Kim Tiên thôi, cho nên cũng không có gì chuẩn bị, làm cho hiện tại như thế xấu hổ.

“Lão tổ không phải là tưởng lấy này đó tiểu ngoạn ý tới lừa gạt bản đạo đi”, Lý thân nhiên ra vẻ kinh hãi đạo.

“Như thế nào, như thế nào, này đó chẳng qua bản đạo ngày thường lấy tới thưởng thức tiểu ngoạn ý thôi, chi là lần này tới đến vội vàng, cho nên không có gì chuẩn bị. Nếu không đạo hữu tùy bản đạo hồi kia U Minh Huyết Hải, hảo hảo thương thảo việc này, bản đạo cũng hảo tấn một chút địa chủ chi nghị”, Minh Hà mời đến.

Lý thân nhiên nào dám đáp ứng, hiện tại mượn phân thân chi lực chạy thoát, tới rồi Huyết Hải bên trong liền nói không chừng. Minh Hà lại không phải cái người lương thiện, tới rồi hấn địa bàn còn không nhậm tề nhậm cất, không biết nhân tố thái nhiều, hấn cũng không dám mạo hiểm như vậy.

“Nơi đây phong cảnh hợp lòng người, vẫn là liền ở chỗ này nói tốt”

Minh Hà biết Lý thân nhiên trong lòng lo lắng việc cũng không hề khuyên, cười khổ nói: “Như thế, bản đạo lại là vô pháp”.

Nhìn hấn vẫn là không chịu chủ động nói ra chính mình sở có được Linh Bảo, Lý thân nhiên cũng không hảo nhắc lại. Đạt không thành chung nhận thức, hai người cứ như vậy giằng co ở đẳng kia.

Thời gian chậm rãi chuyển dời, càng về sau liền đối với Lý thân nhiên càng thêm bất lợi.

Đột nhiên trong đầu linh quang thoáng hiện, Lý thần nhiên có chủ ý.

Sửa sang lại đạo bào, đối với Minh Hà chính là nhất bá, trong miệng cung kính đạo: “Lão tổ đại pháp tạo hóa thông huyền, lệnh nhân không lăm tâm thần hướng tới. Tại hạ cả gan, mong rằng lão tổ truyền thụ đại pháp”.

Nghe lời này, Minh Hà đầu tiên là sững sốt, tiếp theo thoải mái cười ha ha: “Còn đạo là khi nào thể nhưng lệnh đạo hữu hành như thể đại lễ. Lại không nghĩ rằng lại là cái này, đạo hữu mau mau lên, đạo hữu có thể bá ở lão tổ môn hạ, lại cũng là lão tổ chuyện may mắn”.

“Lão tổ lại là hiểu lầm, tiểu tử đều không phải là tương bá lão tổ vì sư, chỉ là nghĩ đến truyền đại pháp” Lý thần nhiên càng thêm phóng thả tư thái.

“Nga? Không bá sư” Minh Hà thu khuôn mặt tươi cười, nhún mày đạo. Đây trong hồng hoang đối thầy trò quan hệ xem thực trọng, bằng không phong thần là lúc, Xiển Giáo bốn tiên phản giáo mà ra cũng sẽ không làm nhân lên án đã lâu như vậy.

“Kia hành đi” suy tư thật lâu sau, mới vừa rồi miễn cưỡng đáp. Cái gọi là “Đạo không thể nhẹ truyền”. Trong lòng đã nổi lên xon việc bất luận bao lớn đại giới đều phải đem chi mất đi tâm tư.

Nhìn đến Minh Hà đáp ứng, Lý thần nhiên âm thầm cao hứng, lại vẫn là không có đứng dậy.

Nhìn hấn như vậy, Minh Hà không kiên nhẫn nói: “Như thế nào, còn có việc sao”, trong giọng nói hỏa khí lại như thế nào cũng che dấu không được.

Lý thần nhiên lại là vào lúc này liên hệ thượng phân thân, rốt cuộc kế tiếp chính là hội cùng Minh Hà trở mặt. Ngẩng đầu liếm cười nói: “Hảo kêu lão tổ biết được, đệ tử tư chất ngu dốt, chính là đến lão tổ đại pháp, khả năng cũng thành không được cái gì khí hậu. Không bằng lão tổ nhường ra ba tầng Huyết Hải cấp tiểu tử tu luyện nhưng hảo”.

“Cái gì nguoi thể nhưng đánh Huyết Hải chủ ý”, Minh Hà có chút không thể tương tượng nhìn phía Lý thần nhiên nói. Ngay sau đó càng là tức giận tận trời, không thể ngăn chặn. Phải biết này Huyết Hải chính là hấn chi căn bản, không dung nửa điểm tổn thất.

“Lão tổ bớt giận, phải biết giận đại thương thân nha, nếu là lão tổ ngã bệnh, này Hồng Mông Tử Khí không chừng liền hoa lạc nhà ai”, Lý thần nhiên rất là ‘ thành ý ’ khuyên.

Nghe được ‘ Hồng Mông Tử Khí ’ mấy chữ này mắt, Minh Hà lập tức thanh tỉnh rất nhiều, nhìn Lý thần nhiên kia định liệu trước bộ dáng, trong lòng càng là bắt đầu chần chờ không chừng.

Nhìn Minh Hà không có bị lừa giận bị lạc tâm trí, Lý thần nhiên trong lòng cũng là thở phào một hơi. Xem ra trận này tranh đấu lại là tránh cho tới.

“Lão tổ yên tâm, tiểu tử chỉ là mượn. Rốt cuộc tu luyện lão tổ đại pháp, định là muốn lại Huyết Hải bên trong mới có thể cảm nhận được này tinh túy. Hơn nữa này Huyết Hải nói vậy sớm bị lão tổ luyện hóa đến tùy tâm sở dục. Tiểu tử lại có thể phiên khôi cái gì bọt sóng”.

Những lời này nghe vào Minh Hà trong tai, có thể nói là những câu có lý, nhưng rồi lại cảm thấy không đúng chỗ nào. Suy nghĩ nửa ngày, cũng chưa nghĩ thấu, đơn giản trước đáp ứng xuống dưới.

Chính mình lại là cảm thấy trở về hảo hảo lại xem xét một phen Huyết Hải bên trong, xem có hay không cái gì chính mình để sót địa phương.

Nhìn Minh Hà đáp ứng, Lý thần nhiên trong lòng càng là cao hứng sắp nhảy dựng lên. Chính là trên mặt vẫn là một bộ đối này đạo pháp hướng tới chi sắc.

“Bất quá, tiểu tử hi vọng, cho nên tu luyện là lúc còn thỉnh lão tổ đáp ứng không cần nhìn trộm hảo”, Lý thần nhiên bỏ thêm một câu đạo. Minh Hà còn có thể nói cái gì, chỉ phải đáp ứng rồi xuống dưới.

Lấy tay lấy ra một ngọc giản, nói: “Đây là lão tổ Huyết Hải đại pháp, trong đó còn có một ít lão tổ ngày thường tu luyện tâm đắc, tiểu tử cầm đi đi”. Giao dịch một hoàn thành, Minh Hà cũng lui đến cùng chi khách khí.

Tiếp nhận ngọc giản, Lý thần nhiên lập tức tham nhập trong đó, trên mặt cũng đi theo lộ ra một bộ cảm thấy mỹ mãn chi sắc. Nhìn hấn như vậy, Minh Hà càng là một trận khinh thường.

“Khụ khụ” nhìn này chậm chạp không thanh tỉnh lại đây, Minh Hà cũng chỉ đến như thế đem này đánh thức. Nhìn Lý thần nhiên một bộ bị nhân đánh gãy chuyện tốt bộ dáng, trong lòng càng là bức bối.

Ném ra một cái ngọc điệp, nói: “Đây là liên lạc ngọc điệp, đến lúc đó hành sự phía trước, sẽ tự báo cho cùng nguoi. Mượn Huyết Hải việc, khi nào yêu cầu, liền trực tiếp tới là được”. Nói xong liền thân hình biến đạm biến mất không thấy.

Đi theo hấn cùng nhau biến mất còn có chung quanh những cái đó mạc danh lực lượng.

Thật lâu sau, Lý thần nhiên mới vừa rồi ngẩng đầu, trong mắt toàn là thanh minh. Tùy ý đem vừa mới còn si mê không thôi ngọc giản ném đến một bên, liền đứng dậy trở về Tam Tiên Đảo. Đến nỗi ngọc điệp còn lại là đặt ở nội thể giới.

Lần này tuy là không có được đến kia Huyền Nguyên Khổng Thủy Kỳ, nhưng cũng không làm hấn thất vọng. Minh Hà Huyết Hải đại pháp, tuy rằng cao thâm, nhưng vẫn là không bị này đề vào mắt. Lần này lớn nhất thu hoạch chính là được ba tầng Huyết Hải sử dụng quyền. Tuy rằng chỉ là tạm thời mượn,

nhưng cũng có thể giành kia Luân Hồi công đức.

Đến nỗi Minh Hà, hiện tại lại là ở Huyết Hải tìm chung quanh cái gì.

Mục lục

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 75 Phi Liêm

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-11-26

Trở lại Tam Tiên Đảo hậu, Lý thần nhiên càng là lập tức bế quan lên. Nghĩ đến lúc sau muốn cùng Minh Hà cùng nhau mưu đoạt Hồng Mông Tử Khí, liền trong lòng tràn ngập áp lực. Cùng Minh Hà bức này nhân mưu sự, chút nào không khác hẳn với bảo hồ lột da, hơi không chú ý liền sẽ thân tử đạo tiêu.

Như thế lại là từ từ ngàn tái thời gian, tại đây ngàn năm, hồng hoang bình tĩnh dị thường, Vu Yêu nhị tộc tuy là có chút ma sát, nhưng còn coi như là tương an không có việc gì. Yêu tộc đến không có gì, chỉ là khổ những cái đó chiếm cứ ở Bàn Cổ trong điện Tổ Vu cùng Đại Vu nhóm.

Từ Đế Tuấn hai người từ Từ Tiêu Cung trở về hậu, liền vẫn luôn căng chặt thần kinh, sợ Yêu tộc đột kích. Cũng may Bàn Cổ điện vốn là Bàn Cổ trái tim biến thành, ở trong đó tu luyện hiệu quả lộ rõ, cho nên tu vi thượng nhưng thật ra không có rơi xuống nhiều ít.

Nhưng ngoại tất trước an nội, đối với Thiên Đế chi vị rất là coi trọng Đế Tuấn chính là như vậy một cái ý tưởng. Chỉ từ nghe được thuộc hạ sở báo ở bọn họ nghe đạo trong lúc tới phạm chỉ có mười hai Tổ Vu, lại kết hợp trước kia chính mình suy tính, liền liền biết trong khoảng thời gian này là Vu tộc thực lực chỗ trống kỷ. Nhưng lại bởi vì muốn cùng cố chính mình tu vi cùng chính đồn Thiên Đình, lại là đem trong khoảng thời gian này sinh sôi lăng phí.

Đội cho này đó việc vật xử lý xong hậu, lại là cho rằng Vu tộc đã hoãn tức lại đây. Cho nên việc này cũng là không giải quyết được gì, im bất không nhắc tới. Đương nhiên này trong đó không thiếu có chút khác tâm tư.

Chỉ có có cái mạnh mẽ địch nhân, chính mình cái này Thiên Đế chi vị mới vừa rồi vững chắc.

Trải qua ngàn năm nỗ lực, toàn bộ Yêu tộc trung hạ tầng đều bị Đế Tuấn rút mê canh dường như trung tâm không thôi. Thượng tầng Yêu tộc cũng là niệm xưng chính mình trung tâm như một. Yêu tộc ở thời điểm này chính là đoàn kết nhất tâm. Nhưng Đế Tuấn lại vẫn cứ không có bình phạt Vu tộc chi ý. Trung hạ tầng Vu tộc nhưng thật ra không có gì, Đế Tuấn đã thành bọn họ trong lòng tín ngưỡng, cho nên đối với hấn bất luận cái gì quyết định đều là ủng hộ không thôi.

Mà thượng tầng Yêu tộc tuy là trong lòng nghi hoặc, nhưng cũng không có nói ra, mặc cho ai đều xem ra tới hiện tại tình thế như thế nào. Còn nữa, nhục là Đế Tuấn hỏi ứng đối chỉ sách hậu, chính mình lại nên như thế nào trả lời, cho nên không nghĩ dẫn lửa thiêu thân bọn họ đành phải trang nổi lên người câm. Ngay cả luôn luôn đối Đế Tuấn rất có ý kiến Phi Liêm tại đây đoạn thời gian đều thành thật rất nhiều, không có ra tới giáo phong giáo vũ. Có thể là sợ hãi Đế Tuấn tính lần trước sở cái đi.

Mà Đế Tuấn mỗi ngày trừ bỏ cố định mấy cái canh giờ dùng để tu luyện ngoại, còn lại thời điểm không phải xử lý sự vụ đó là thị sát Yêu tộc các nơi, rất có một phen hồng hoang bản ‘đưa ám áp xuống nông thôn’. Hơn nữa thường thường còn tuyên truyền giảng giải tu luyện phương pháp, tuy không cao thâm, nhưng lại đúng lúc là một ít tiểu yêu tu luyện trên đường nhất thường gặp được vấn đề.

Đến tận đây, Đế Tuấn danh vọng ở Yêu tộc bên trong được đến chưa từng có tăng vọt.

Mà cùng chi tướng đối ứng còn lại là Yêu Sư Côn Bằng, tới rồi hiện tại trừ bỏ hấn vị trí Bắc Minh vùng còn có Yêu tộc trung tâm cùng hấn ngoại. Địa phương còn lại lại là không còn có khích lệ ca tụng hấn thanh âm.

Ngày này, Đế Tuấn thị sát xong hậu, liền tùy tay gọi tới một người đi truyền đủ loại quan lại tiến cung thượng nghị công việc. Bị hấn gọi vào tên kia tiểu yêu, nhìn về phía Đế Tuấn trong mắt toàn là sùng kính chi sắc, nghe được này phân phó hậu, càng là tinh thần phấn chấn, mặt mày hồng hào bước nhanh đi ra đại điện. ‘có thể vì Thiên Đế làm việc đỡ dội vinh quang,

Lại là không thể làm Thiên Đế nhiều chờ’.

Ngay cả còn lại người nhìn tên này tiểu yêu trong mắt đều không chút nào che dấu toát ra hâm mộ chi sắc. Có này có thể thấy được Đế Tuấn ở này đó tiểu yêu địa vị như thế nào.

Đợi cho văn võ bá quan lục tục đã đến lúc sau, nhìn đế tọa phía trên Đế Tuấn, lập tức bái đi xuống. Còn không đợi Đế Tuấn mở miệng, đó là một hồi vô mộng ngửa đi. Từ ngữ trau chuốt hoa mỹ, văn thái phi phàm, hết sức ca ngợi ca tụng chi ý. Nhưng mọi người đồng loạt nói như vậy, tựa như trước đó tập luyện tốt. Hơn nữa nói ra như vậy tuyệt đẹp chi từ hậu, trên mặt một chút biến hóa đều không có, chết bối lòi kịch đường như, xem Đế Tuấn một trận nhũ mảy.

Đặc biệt là trong đó mấy cái hình như tiểu tụy, hàm răng cũng chưa mấy viên mạo diệt lão nhân cũng đi theo xen lẫn trong trong đó, tức khắc một trận không khoẻ cảm giác truyền đến, mấy dục buồn nôn. Không cảm thâm mắng một câu “Này quần lão gia hỏa”.

Này phiên làm ra về biểu hiện, sao không lệnh Đế Tuấn biết được bọn họ dụng ý. Đơn giản là tưởng nói cho hắn, chính mình đám người mới là Thiên Đình xà nhà, khởi động Thiên Đình trọng trách còn muốn dựa bọn họ. Những cái đó tiểu yêu đều được chỗ tốt, chính mình lại cái gì cũng chưa được đến. Tuy không dám trắng trợn tảo bạo nói ra, nhưng phát cầu nhàu tống có thể đi.

Bất quá biết về biết, nhưng Đế Tuấn tạm thời lại cũng không có gì hữu hiệu biện pháp. Rốt cuộc này ở đây hơn trăm nhân, tu vi đại để đều là Đại La Kim Tiên tả hữu. Không nghĩ những cái đó tiểu yêu tùy tiện giăng chút thiên chi nhánh cuối tiểu đạo là có thể tổng cổ, một kiện tùy tay luyện chế tiểu ngoạn ý là có thể làm cho bọn họ vì này bán mạng.

Có thể làm Đại La Kim Tiên vừa lòng đồ vật Đế Tuấn không phải không có, nhưng lại lập tức lấy không ra nhiều như vậy, cho nên cũng chỉ có thể như vậy trước lượng bọn họ.

“Bất quá muốn cho trăm khó chịu, vậy các ngươi cũng đừng nghĩ hảo quá”, Đế Tuấn cười lạnh một chút, nghĩ như thế đến. Ngay sau đó tấn nhiên đóng ngũ thức, như đi vào cõi thần tiên thiên ngoại đi. Mặc cho phía dưới những người này nói.

Sét đánh ba kéo một đồng lớn hậu, nhìn đế tọa thượng Đế Tuấn không hề phản ứng, những người này đón hiện xấu hổ. Đợi một hồi lâu, lúc này mới có nhân sợ hãi rụt rè ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái Đế Tuấn, thấy hắn dường như ngủ một phen.

Mọi người bất đắc dĩ, lại không dám đi đánh thức hắn, chỉ phải lại từ đầu bắt đầu niệm khởi, chỉ là lần này thanh âm lớn rất nhiều. Lại là muốn gọi tỉnh Đế Tuấn. Nhưng dường như Đế Tuấn ngủ thật sự thực, mặc cho bọn hắn thanh âm đều có thể mặc thấu tầng mây, còn là không thể đem chi đánh thức.

Lúc này mọi người cũng phản ứng lại đây Đế Tuấn là cố ý như thế, nhưng thì tính sao, rốt cuộc đầu tiên là chính mình đuổi lý. Cái này ngậm bỏ hòn bọn họ là ăn định rồi.

Thẳng đến bọn họ nói yết hầu nhiễm trùng, đã rốt cuộc phát không ra cái gì thanh âm khi, Đế Tuấn mới vừa rồi giật mình. Khá vậy gần chỉ là một chút mà thôi.

Trộm ghen liếc mắt một cái mọi người kia giống như hà trạch chi cá chỉ há mồm không ra tiếng dạng, Đế Tuấn trong lòng liền một trận sáng khoái. Đang định hắn muốn giả bộ như ở trong mộng mới tỉnh bộ dáng tới kết thúc trận này trò khôi hài khi.

Lại là có nhân so với hắn còn cấp, đó chính là Phi Liêm. Vốn là là đối Đế Tuấn có một bụng câu oán hận hắn, ở từng vào lâu như vậy phoi nắng hậu sớm đã thiếu kiên nhẫn. Thế nhưng thừa dịp mọi người dập đầu là lúc, một cái bước xa vọt tới đế tọa trước, giơ lên cao tay trái lại là muốn dùng bạo lực đem chi đánh thức.

Đến nỗi tả hữu thị nữ sớm đã sợ ngây người, phục hồi tinh thần lại, vừa muốn kêu to, liền phát hiện chính mình bị giam cầm ở, chỉ phải trong lòng sốt ruột không thôi.

Đem hắn động tác toàn bộ xem ở trong mắt, Đế Tuấn trong mắt toàn là sát ý, như thế không đem chính mình để vào mắt, này tội đáng chết, này tâm nhưng diệt. Nhưng ngay sau đó tưởng tượng, chính mình ở Yêu tộc mới vừa nấn lập hiện chính ái dân, đức cao vọng trọng hình tượng lại là không thể bởi vậy hư hao. Hơn nữa này Phi Liêm tuy rằng không thể nào hội làm nhân, nhưng cũng pha đến một phen nhân tâm.

“Như thế, có” tựa hồ nghĩ tới cái gì, Đế Tuấn trước mắt sáng ngời.

Mặc dù có cố kỵ không thể đương trường tru sát Phi Liêm, nhưng cũng không thể làm này bàn tay rơi xuống là không.

“Khụ khụ” làm bộ ho khan một tiếng, thuận thế mở hai mắt.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

# Hồng hoang chi căn nguyên bất hủ

Chương 76 tính kế

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-11-27

Này ho khan thanh một vang lên, Phi Liêm liền lập tức quỳ rạp xuống đất tốc độ cực nhanh lệnh nhân tấp lưởi, ngay cả những cái đó nghe được thanh âm liền ngừng đầu mọi người đều không có thấy rõ. Bọn họ chỉ là có chút nghi hoặc này Phi Liêm khi nào chạy đến mặt trên đi.

Chỉ có hiểu rõ mấy người phản ứng lại đây, không cảm ở trong lòng bội phục một chút Phi Liêm gan lớn.

“Ái khanh đây là ý gì”, Đế Tuấn ‘ nghi hoặc ’ hỏi, chỉ là trong mắt hiệp xúc chi ý lại là lại rõ ràng bất quá.

“Thần... Thần..” Nghe được Đế Tuấn nói, Phi Liêm càng là cả người giống đánh cái sàng dường như, áp a áp ứng nửa ngày lại là một câu đều nói không hoàn chỉnh.

“Vừa rồi trầm hình như là ngủ rồi đi, thế nhưng đem chư vị ái khanh lượng ở đại điện lâu như vậy, lại là trầm không phải. Ái khanh là nhìn đến trầm mặt nhọc, cho nên là tưởng đi lên đem trầm đỡ đến nội sảnh nghỉ ngơi đi”. Cuối cùng một câu lại là đối Phi Liêm theo như lời.

“Thiên Đế tuệ nhân như đuốc, động như ánh nến, biết thần tâm, hiểu thần ý. Vì thần đúng là ý này”, không kịp tự hỏi Đế Tuấn vì sao phải vì chính mình tìm lý do giải vây, lập tức mượn sườn núi hạ lừa nói.

Trung thần cũng liền xưng “Không dám”, cứ việc sớm đã miệng khô lưỡi khô, nhưng vẫn là đến phối hợp Đế Tuấn, liên tục khuyên đến này phải bảo trọng long thể, cái gì xã tắc chi phúc, Thiên Đình xa nhà. Hào nhất phải quân thần hòa thuận, lễ nghĩa hiếu liêm cảnh tượng. Chỉ là này mọi người thanh âm không như vậy khàn khàn liền càng là hoàn mỹ.

Đợi cho mọi người một trận thổi phồng xong, trên mặt cũng là một mảnh xuân phong đắc ý khi, Phi Liêm lúc này mới thật cẩn thận hỏi: “Kia.. Thiên Đế, thần đi xuống?”

Nói, thế nhưng không đợi Đế Tuấn trả lời, liền tưởng lập tức đi xuống. Hiện tại hấn chính là thoáng phục hồi tinh thần lại, liền lập tức cảm thấy không đúng. Này Đế Tuấn như thế nào hỏi như thế háo tâm. Nghi hoặc đồn khởi, liền như thế nào cũng ức chế không đi xuống, đặc biệt là nhìn đến vừa rồi quân thần chi gian như thế ‘ hài hòa ’ một màn. Trong lòng liền càng thêm bất an lên.

Cho nên cũng không rảnh lo cái gì vượt rào việc. Chỉ là ở hấn cảm khom lưng hậu lui là lúc, liền bị Đế Tuấn giữ chặt.

Chỉ thấy này rất là ‘ hòa ái ’ nói: “Ái khanh đừng vội”, trên mặt mỉm cười càng là làm nhân sinh không dậy nổi một tia hỏa khí. Chung quanh thiên binh thiên tướng, cung nữ thị vệ càng là đột nhiên thấy kiều ngạo, sinh ra một loại “Ta chờ sở tôn Thiên Đế là cỡ nào hiền chính ái dân, nhân từ thân hòa”.

Đế Tuấn đều nói như vậy, Phi Liêm tự nhiên không hảo vi phạm.

Chỉ thấy Đế Tuấn ngữ khí đột nhiên trở nên hạ xuống lên, thật sâu thờ dài một hơi, mới vừa có chút cô đơn bi thương nói: “Lần trước mấy lần trầm đều hạ giới lâm phạm, tới rồi các Yêu tộc bộ lạc thượng vì bọn họ chỉ điểm tu hành”.

“Thiên Đế đại đức”, mọi người đứng lúc cùng kêu lên đạo.

Lắc lắc tay, ngừng phía dưới người lập tức muốn bắt đầu thao thao bất tuyệt. Tiếp tục nói: “Không cần như thế, trầm làm như vậy cũng chỉ là trầm thân là Thiên Đế nghĩa vụ. Hôn nữa trầm cũng đã sớm làm như vậy”.

Có chút tự giễu cười cười, “Ngược lại các ngươi như thế mang ơn đội nghĩa, lại làm trầm càng thêm cảm thấy áy náy thua thiệt”. “Hôn nữa nhục là trầm sớm một chút làm như vậy, kia chúng yêu thực lực cũng sẽ không chỉ là như thế, càng sẽ không bị Vu tộc ức hiếp như thế chi tàn”. Trong giọng nói tràn ngập thật sâu hậu hối cùng áy náy.

Nói, thế nhưng dường như cảm giác nói miệng không bằng chứng, phát tay họa ra một mảnh quang sáng, quang sáng không biết là Đế Tuấn từ nào đảo trở về hình ảnh. Trong hình toàn là một ít tiểu yêu bi thời sinh hoạt, xem đến một ít nước mắt điểm so thấp tình cảm tương đối tràn lan nữ tính đều bắt đầu khóe mắt nổi lên nước mắt.

Phối hợp hình ảnh, Đế Tuấn tiếp tục nói: “Trầm vừa mới bắt đầu nhìn đến này đó thời điểm, nội tâm cũng chấn động không thôi. Vốn tưởng rằng ở trầm dẫn dắt hạ, Yêu tộc tuy nói không thương thân nhân tấn hưởng trường sinh chi có. Nhưng cơ bản nhất ăn, mặc, ở, đi lại lại vẫn là có thể có thể bảo đảm đi. Nhưng này đó lại là sinh sôi đem trầm từ trong ảo tưởng kéo ra tới”.

“Thiên Đế không thể so như thế, ngài đã làm được đủ tốt, không cần tự trách.” Một nữ tính đại yêu mang theo nước mắt nói

“Này trầm biết, cho nên ôm mất bò mới lo làm chuồng gắn liền với thời gian chưa vãn ý tưởng, trầm cơ hồ mỗi ngày hạ giới, vì bọn họ chỉ điểm đạo pháp,

đề vọng chúng yêu thực lực cao liền không hề bị khi dễ. Nhưng trầm lâu như vậy nỗ lực, lại phát hiện không dùng được, các khanh, các người tới nói nói đây là vì sao?”

Nhìn chung quanh một vòng, lại không có một cái có thể trả lời ra tới, hoặc là làm bộ trả lời không ra. Bởi vì bọn họ đều ở nghiêng ngả Đê Tuấn nói này đó rốt cuộc là vì ý gì.

Nhìn cái này tình huống, Đê Tuấn cũng không chút nào để ý, bị phản nói: “Là Vu tộc, Vu tộc ý mạnh hiếp yếu, khinh ta không ở là lúc, liền nhiều lần xâm phạm những cái đó chưa thành tiên đạo tiêu yêu. Giang sơn đại có tài nhân ra, này đó tiêu yêu đó là tộc của ta tương lai. Vu tộc này cứ không khác đoạn ta Yêu tộc hòn đá tảng, đáng giận, đáng giận nha”.

Lời này vừa nói ra, đại bộ phận đại yêu đôi mắt đều khí đỏ bừng. Đê Tuấn này cứ lại là thành công khơi mào đối Vu tộc lửa giận. Chúng yêu không cảm vào giờ phút này cùng chung kẻ địch.

Chỉ có hiểu rõ mấy người, mặc không lên tiếng, biết rõ hiện tại mới là bắt đầu chính diễn. Hàng năm thân cư địa vị cao bọn họ, sao có thể không rõ Đê Tuấn này cứ thâm ý. Vô pháp là tưởng nói cho bọn họ Vu tộc thế đại, không có hấn Đê Tuấn đoàn kết toàn bộ Yêu tộc chỉ lực cùng chi đối kháng nói, bọn họ sớm muộn gì hội bị Vu tộc đi bước một như tằm ăn lên rớt.

Đến nỗi này đó hình ảnh, không nói này thật giả. Liền tính nó là thật sự nhưng cũng không nhất định là Vu tộc bức bách mà thành. Yêu tộc vốn là là cá lớn nuốt cá bé, này đó tiêu yêu bộ lạc không chừng là bị cái nào hơi cường một chút bộ lạc hàng năm chen ép tạo thành.

Biết về biết, nhưng cũng không có ai ngốc thật sự đi nói ra.

Nhìn mọi người đám kia tình xúc động bộ dáng, Đê Tuấn cũng rất là vừa lòng. Biệt mắt liếc mắt một cái bên cạnh Phi Liêm, trong mắt hàn mang chợt lóe rồi biến mất, “Như thế, liền không nên trách trầm, là chính người tự tìm. Vốn dĩ chính người thành thành thật thật đương cái rửa đen rút đầu còn có thể cam đoan tánh mạng. Hiện tại sao, hừ, liền xem người hay không mệnh ngành”.

Đại cho mọi người thoáng bình tĩnh lại hậu, Đê Tuấn lúc này mới tiếp tục nói: “Vu tộc như thế hành vi, trầm hận không thể lập tức mang tề binh mã đem chi huy diệt. Nhưng nề hà, trầm chung quy thực lực không đủ, ba bốn Tổ Vu đảo còn không có việc gì. Nhưng đối phương lại có mười hai vị Tổ Vu. Trầm thực lực liền có chút trúng chọi đá, còn nữa này Vu tộc đã là thành khí hậu. Chính là miễn cưỡng đem này diệt sát, ta Yêu tộc cũng chắc chắn hội tổn thất thảm trọng, này cũng chính không phải trầm chứng kiến đến”.

Này phiên lời nói giống như một chậu nước lạnh tưới ở mọi người trên đầu, lập tức có vẻ có chút hứng thú rồi.

“Bất quá”, Đê Tuấn lời nói phong vừa chuyển, nói: “Chư vị cũng không cần như thế chán ngán thất vọng”, tiếp theo liền đem chính mình trước kia đối Vu tộc một ít suy đoán nói ra.

Những lời này tự nhiên là những câu là thật, chỉ là giống như Đê Tuấn ‘ không cần thận ’ để sót hi hứa.

Nghe đến mấy cái này, ngay cả hàng phía trước mọi người đều lâm vào tự hỏi bên trong. Nhược thật là như thế, Vu tộc đúng là suy yếu là lúc. Như vậy Thiên Đình cũng hảo nhân cơ hội này bắt lấy Vu tộc, nhất thống hồng hoang. Hoàn thành xưa nay chưa từng có sự nghiệp to lớn. Một viên giếng cổ không gọn sóng đạo lòng đang giờ khắc này cũng không cảm nổi lên gọn sóng.

Chỉ là thật sự như thế sao?

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 77 đối càm

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-11-28

Quả nhiên, Đê Tuấn mở miệng đạo: “Nhưng này rốt cuộc chỉ là trầm một phen suy đoán thôi, sự thật rốt cuộc là như thế nào, trầm cũng không biết.”

Một lát sau, lão thành Thương Dương nói: “Y bệ hạ theo như lời, Vu tộc hiện giờ hiện trạng tám chín phần mười lại là như thế”. Gật gật đầu, xem như nhận đồng hấn nói.



Trầm ngâm một hồi, Đế Tuấn tiếp tục nói: “Bất quá này đó tất cả đều chỉ là ta chờ phiên diện suy đoán. Nhược là liền bởi vì này đó, khiến cho ta chờ lấy thân phạm hiểm, liền có chút không khôn ngoan. Ai biết đây là không phải Vu tộc dụ địch chi sách”.

Quay đầu nhìn Phi Liêm, trước mắt sáng ngời dường như, có chút hưng phấn nói: “Vừa rồi trầm chính là lại vì thế sự hoang mang không thôi, hơn nữa một ít mệt mỏi vừa rồi ngủ. Trong lúc ngủ mơ, trầm vừa định đến một ít mẩu chốt chỗ, liền đã tỉnh. Tỉnh lại là lúc, ánh mắt đầu tiên đó là nhìn đến ái khanh. Hay là đây là ý trời như thế, giải quyết phương pháp còn ở ái khanh trên người”.

Nhìn Đế Tuấn như thế kích động, Phi Liêm cũng có chút ngốc. Khi nào Đế Tuấn đối chính mình như vậy nhiệt tình.

Bất quá hần ngốc, nhưng thanh tỉnh người vẫn là có khối người. Nhìn Đế Tuấn này phiên biểu hiện, lại là đại khái đoán được hần này cử dụng ý ở đâu. Lại xem hạ Phi Liêm ánh mắt không cảm có chút đồng tình chi ý.

Còn không có đãi Phi Liêm phản ứng lại đây, Đế Tuấn lại bay nhanh nói: “Ái khanh hay không trung tâm cùng trầm”, “Đây là tự nhiên, vì thân trung tâm Nhật Nguyệt” còn chưa nói xong, liền bị Đế Tuấn đánh gãy: “Kia ái khanh hay không thành với Thiên Đình thành với Yêu tộc”, “Đương nhiên”. “Kia Yêu tộc gặp nạn, ái khanh hay không gương cho binh sĩ, cam vì gương tốt”, “Bụng làm dạ chịu, ứng tẫn chi trách”.

“Kia hảo, có thân như thế, trầm làm sao sâu Vu tộc này đó nhảy nhót vai hề”, nghe được Phi Liêm trả lời, Đế Tuấn không cảm đứng dậy, bắt lấy Phi Liêm bả vai nói.

“Nếu ái khanh như thế thân mình đại nghĩa, kia trầm cũng không có gì ngăn cản lý do. Kia hảo trầm liền thỏa mãn ái khanh yêu cầu”.

Phi Liêm cái này hoàn toàn ngốc, chính mình khi nào đáp ứng gì. Vừa định giải thích vài câu, đã bị Đế Tuấn thanh âm đè ép trở về.

“Tuyên trầm ý chỉ, mệnh Phi Liêm vì chính vụ nguyên soái, mang tề bản bộ nhân mã, tức khắc khởi hạ giới hồng hoang, điều tra Vu tộc hư thật. Cần phải muốn đem mười hai Tò Vu tình huống tìm hiểu rõ ràng”. Nói xong, ngón ra lập tức thi hành, một trương thánh chỉ trống rỗng sinh thành, Thiên Đình trên không khí vận kim long cũng uống phí hóa thành một ân, lạc ở thánh chỉ phía trên.

Cái này liền tính Đế Tuấn muốn thu hồi đều không thể, phải biết “Quân vô hí ngôn”.

Hết thầy đã là thành kết cục đã định, Đế Tuấn cũng lười đến lại xem Phi Liêm liếc mắt một cái, nói: “Các khanh còn có gì khi sao? Đã không có việc gì, kia liền bãi triều đi”. Nói xong liền đi ra đại điện.

Mới ra cửa điện khi, còn phục hồi tinh thần lại, nhìn còn ngốc đứng ở tại chỗ Phi Liêm hơi mang bất mãn nói: “Ái khanh như thế nào còn không đi xuống chuẩn bị xuất binh công việc, phải biết rằng, trầm cùng các vị đại thần còn chờ ái khanh tin tức tốt. Chớ có làm ta chờ thất vọng mới là”.

Phi Liêm thất hồn lạc phách đi ra lăng tiêu bảo điện. “Tìm hiểu hư thật, như thế nào tìm hiểu, còn còn không phải là lấy mệnh tương thí, chẳng lẽ Vu tộc hội đem thực lực bái ở chính mình trước mặt nhậm chính mình tùy ý xem xét”.

Ngày thường tương đối quen biết đạo hữu ở thời điểm này cũng rất xa giống trốn ôn thần dường như trốn tránh hần, hoàn toàn không màng tương giao nhiều năm tình nghĩa.

Hiện tại người sáng suốt đều nhìn ra được tới này Phi Liêm là chọc giận Thiên Đế. Chính mình nhưng không nghĩ bởi vậy mà lọt vào liên lụy, tình nghĩa, tình nghĩa có thể có tánh mạng quan trọng sao. Biết rõ làm quan chi đạo bọn họ tự nhiên biết này đó tự bảo vệ mình chi sách.

Hiện tại Phi Liêm đã nghĩ kỹ hết thầy, biết này Đế Tuấn ngay từ đầu liền có trừ bỏ chính mình chi tâm. Trong lòng đã là không có gì ảo não cảm xúc. Liền tính chính mình may mắn tránh thoát lúc này đây, kia tiếp theo, hạ tiếp theo nột, Đế Tuấn lại là sẽ không từ bỏ chính mình.

Hiện tại hần trong lòng có chỉ là đầy ngập phần nộ cùng hận ý. Biết được chân tướng thì tính sao, thực lực của chính mình thấp kém, lại vô bối cảnh, sao có thể phản kháng được. Không khỏi bị thiên trường than một tiếng, hoàng hôn hạ, bóng dáng tần hiện cô đơn cùng thê lương.

Thánh chỉ một chút, liền tính chính mình muốn tránh lên đều không thể. Này thánh chỉ nãi Đế Tuấn thân thủ sở hạ, này nãi Yêu tộc Thiên Đế, trong miệng theo như lời cũng nhưng đại biểu toàn bộ Yêu tộc. Này thượng con cháu lại là Yêu tộc khí vận biến thành, khí vận chịu tải thiên địa, câu thông Thiên Đạo. Nhược là vi phạm thánh chỉ, đó là vi phạm Yêu tộc, hậu quả càng là bất kham. Hơn nữa cũng cho Đế Tuấn công nhiên ra tay lấy cớ.

Trở lại trong phủ, đưa tới mấy cái thân tín người, ở này trong tai phân phó chi câu, liền làm cho bọn họ lui ra. Lại gọi tới ngày thường chính mình tương đối xem trọng hậu sinh văn bối, cho vài món Hậu Thổ Linh Bảo, gọi bọn hần đóng gói thu thập một chút, rồi đi Thiên Đình. Lại là muốn cho chính mình nhất tộc lưu lại một chút huyết mạch.

Lúc này mọi người cũng đối vừa mới lăng tiêu bảo điện phía trên công việc có điều nghe thấy, cụ là bi thương không thôi. Nhìn Phi Liêm này phiên dường như hậu sự giống nhau làm, càng là liên tục ghen ngào.

Mặc kệ người ngoài như thế nào bình phán, nhưng không thể phủ nhận, này Phi Liêm đối với chính mình nhất tộc nhân lại là tận tâm tận lực.

Làm xong này hết thầy, Phi Liêm liền đứng dậy đi ra ngoài, Đế Tuấn thánh chỉ thượng đã thuyết minh, việc này phải nhanh một chút, lại là chậm trễ không được.

Cái gọi là bản bộ binh mã, kỳ thật chính là chính mình nhất tộc nhân. Thiên Đình thành lập hậu, này đó yêu thánh nhóm, liền đem chính mình nhất tộc toàn bộ tộc nhân tất cả đều di chuyển đến Thiên Đình phía trên, một là an toàn, nhị là tu luyện hoàn cảnh thực hảo.

Chỉ là này trước kia mọi người trong mắt vô cùng an toàn nơi, hiện giờ lại là thành mọi người bùa đòi mạng.

Đế Tuấn này cử không khác trầm thao trùng côn, tàn nhẫn chi cực. Nhưng lại làm nhân chọn không ra nửa điểm tật xấu ra tới.

Liên ở Phi Liêm mang theo bốn tộc binh mã xuất binh hồng hoang là lúc, lúc trước hấn sở phân phó những cái đó lạng lẽ trốn đi tuổi trẻ đệ tử lại tấn đều bị một cái hắc y nhân chém giết.

Bất quá đối này, Phi Liêm lại không chút nào cảm kích, hấn chính vì sắp đã đến một trận chiến mà lo lắng sốt ruột.

.....

Bất Chu Sơn giác, Bàn Cổ trong điện.

Mười hai Tổ Vu một cái không rơi tất cả tại nơi đây, chung quanh còn có chút Đại Vu cũng ở tu luyện bên trong, quan này hơi thở sâu xa dày nặng, tối nghĩa khó hiểu, có thể thấy được này tu vi cao thâm.

Này ngàn năm thời gian, mọi người toàn là như thế. Đối với trong cơ thể tràn ngập hiểu chiến gien bọn họ, nhưng thực sự là vì khó được thực. Bất quá một đám lại đều tương đối thâm minh đại nghĩa, cũng không có so đo chút cái gì.

Này ngàn năm thời gian đối bọn họ không thể nghi ngờ là cái dày vò.

Ngồi ở thủ tọa phía trên Đế Giang, cũng là đầy mặt ưu sầu. Chúng Tổ Vu hấn có thể coi như tinh táo nhất một cái. Nhưng chính là là hấn cũng cảm thấy cả người không được tự nhiên, rất có muốn đánh một trận xúc động. Người khác liền càng là như thế. Sớm tại mấy trăm năm trước, cũng đã bắt đầu không thể tĩnh hạ tâm tới tu luyện.

“Nhược là tiếp tục đi xuống, đến lúc đó không đợi đến Yêu tộc tiến đến, Vu tộc liền đã bị kéo suy sụp”. Nghĩ đến đây, liền gọi tới Tổ Vu, đem chính mình suy xét nói ra.

Chúng Tổ Vu tuy rằng đã sớm không nghĩ như thế, nhưng vẫn là chần chờ không chừng. Nhìn đến các vị biểu hiện, Đế Giang cũng rất là vừa lòng, “Rốt cuộc biết vì đại cục suy xét”, đơn giản lấy ra đại ca uy áp, hơn nữa nói cũng có lý.

Mọi người cũng nghe mệnh ra Bàn Cổ điện.

Bất quá còn không có có thể chờ bọn hấn đi xa vài bước, Phi Liêm liền mang theo người của hấn mã đi vào Bàn Cổ điện trên không.

Này hai phương vừa thấy đối phương tình huống tất cả đều có chút ngốc.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoàng Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 78 thế thân rồi gở

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-11-29

“Đây là có chuyện gì, như thế nào một chúng Tổ Vu đều tại đây”, Phi Liêm trong lòng kêu khổ đạo. Này khen ngược, cũng không cần phí công. Vu tộc thực lực liền bãi ở trước mắt. Chỉ là như vậy chính mình có thể báo cáo kết quả công tác sao, không nói trước mắt này đó Tổ Vu có không buông tha chính mình. Chính là kia Đế Tuấn đã đối chính mình nổi lên sát tâm, chính mình sớm muộn gì hội đem này mạng nhỏ ném ở nơi đó.

“Nay thiên đình như thế nào lần này tới như thế bạc nhược người, là nhìn không thương ta, vẫn là chuyên môn tới nhục nhả ta. Cũng hoặc là trong đó có trá”, nhìn trước mắt này đó Yêu tộc, Tổ Vu nhóm tấn đều như thế nghĩ đến.

Này hai phương người liền như vậy giằng co xuống dưới, Phi Liêm cũng minh bạch này đó Tổ Vu ở kiêng kỵ cái gì, cho nên càng thêm không dám hành động thiếu suy nghĩ, làm đối phương thấy rõ chính mình hư thật.

Bất quá này hai phương nhân đều không có mở miệng nói cái gì đó, Vu Yêu nhị tộc sớm đã là thế thành nước lửa, không phải nguoi chết, chính là ta

sống cục diện. Kia còn dùng đến tổn nhiều miệng lưỡi.

Nửa ngày hậu, tính tình nhất hỏa bạo Chúc Dung liền bắt đầu có chút ức chế không được trong lòng hùng hực chiến ý, cả người bắt đầu run rẩy đi lên. Tu luyện hỏa phương pháp tắc hần, so chi mặt khác Tổ Vu càng thêm bạo lực xúc động. Đã ngàn năm hơn chưa từng chiến đấu, cả ngày ngốc tại Bàn Cổ trong điện, sớm đã là tới rồi bạo tẩu bên cạnh, hiện giờ địch tộc nhân lại xuất hiện ở chính mình trước mặt, có thể khắc chế như vậy một hồi, đã là thực không dễ dàng.

Nhìn Chúc Dung bộ dáng, Đế Giang lập tức biết không diệu, chính là còn không có tới kịp chờ hần mở miệng ngăn lại. Chúc Dung đã là đã vọt tới yêu binh. Cũng không cần bắt luận cái gì pháp tắc chi lực, chỉ bằng thân thể chi lực đầu đá lung tung. Nơi đi qua không ai sống sót.

Hần tốc độ thái nhanh, một đám người đều còn không có phản ứng lại đây. Thẳng đến có chút âm áp máu tươi bắn phoi ở chính mình khuôn mặt lúc này mới lấy lại tinh thần. Bất quá còn không đợi tiếp theo cái ý tưởng, liền đã thân đầu chia lìa.

Máu tươi như mưa phùn đánh vào còn lại Tổ Vu trên mặt. Đây liền giống như đạo hỏa tác, khơi dậy chúng Tổ Vu hung tính. Cũng không kịp cẩn thận tự hỏi Yêu tộc này giờ lên để là vì gì, tự cổ tự giết đi lên. Ngay cả Đế Giang cũng xông lên đi, lưu tại tại chỗ chỉ còn Hậu Thổ Tổ Vu. Thật sâu thờ dài, nhắm hai mắt, lại là có chút không nở nhìn thẳng.

Này đã không tính chiến tranh mà là tàn sát, nghiêng về một bên tàn sát, nồng đậm huyết tính chi khí tràn ngập ở trên không, thật lâu không tiêu tan. Trên chiến trường phần còn lại của chân tay đã bị cụt bay loạn, máu tươi hoành rải.

Ngàn năm qua ghen ghét, ngàn năm qua động lại tại đây một khắc bùng nổ mở ra.

Này Tổ Vu nhóm nhưng thật ra giết vui vẻ, thư hoãn. Nhưng thật ra đáng thương Phi Liêm. Sinh sôi đem Tổ Vu lửa giận thừa nhận rồi xuống dưới. Bất quá lúc này hần cũng không kịp nghĩ nhiều cái gì, chỉ là đem hết toàn lực miễn cưỡng chống đỡ.

Ở trước mắt hần lại là Nhục Thu Tổ Vu. Hần đem Nhục Thu Tổ Vu trở thành mạnh mẽ đối thủ, nhưng hậu giả lại là coi hần vì loài bò sát. Tận tình sát chung quanh tiểu yêu, hưởng thụ giết chóc khoái cảm, đến nỗi Phi Liêm, ngẫu nhiên thương hần một quyền, liền cũng đủ hần hoãn tốt nhất trong chốc lát. Đến nỗi vì cái gì không giết hần, tắc cũng là đơn thuần không nghĩ muốn gián đoạn này tới chi không dễ khoái cảm thôi.

Nhìn tộc nhân của mình một đám ở chính mình trước mặt đảo hút, chính mình lại là bất lực. Phi Liêm khỏe mắt muốn nứt ra, trong lòng lửa giận liền tính khuynh tấn ngũ hồ tứ hải cũng không thể tươi tắn.

Hít sâu một hơi, Phi Liêm ở bạo nộ dưới tình huống thể nhưng bắt đầu dần dần bình tĩnh lại. Nhìn chung quanh giết chóc, trong mắt thể nhưng không dậy nổi chút nào gọn sóng, biểu hiện dị thường bình tĩnh. Từ bên trong phủ, này thần hồn điên cuồng tính toán theo công thức, suy luận một đường sinh cơ.

Tổ Vu nhóm tấn đều giết hứng khởi, nào chú ý thượng hần. Gió cuốn mây tan tàn sát hoàn chỉnh cái yêu binh. Dưới chân chồng chất thi thể trung thể nhưng không có một cái hơi chút hoàn chỉnh.

Gọi tới một ít Đại Vu rửa sạch một chút này đó thi thể, chép chép lưỡi, về mặt chưa đã thềm chi sắc.

Đợi cho mọi người thoáng bình tĩnh lại hậu, Đế Tuấn tả hữu nhìn nhìn, có chút nghi hoặc hỏi: “Các người vừa rồi có hay không nhìn đến kia dẫn đầu đại yêu”. Lại là phát hiện Phi Liêm không thấy.

Vừa mới giết được như vậy hứng khởi, lại có ai đi chú ý thượng những cái đó. Nhìn Đế Giang có chút nhú mày, Chúc Dung tùy tiện trấn an đạo: “Bất quá một nho nhỏ Yêu tộc thôi, đại ca cần gì phải lo lắng, không chừng vừa mới trong hỗn loạn bị ta chờ cấp làm”.

“Này khả năng không lớn, vừa rồi ta cẩn thận quan sát một phen, kia đại yêu cũng có Đại La Kim Tiên tu vi, tuy so ra kém ta chờ, nhưng cũng không đến mức như thể vô thanh vô tức gian bị giết sát”.

“Liên tính này tránh được một mạng, đại ca cũng không cần lo lắng”, lâu không lên tiếng Chúc Cửu Âm cười nói.

“Ngà, đây là vì sao”, Đế Giang có chút nghi hoặc. Này Đại La Kim Tiên tại đây trong hồng hoang cũng coi như thượng cao thủ chi liệt, như thế thả hổ về rừng, chẳng lẽ sẽ không sợ hậu họa vô cùng sao.

“Vô hần, duy đế vương rắp tâm, bài trừ dị kỷ thôi”.

Vấn đến lời này, Đế Giang lại là sáng tỏ lúc trước đủ loại nghi hoặc chỗ. Đang xem đến Phi Liêm khi, mọi người liền liền nghi hoặc, này Phi Liêm như thể bình mã liền liền như thể nghênh ngang tới ta Vu tộc. Chẳng lẽ thật là chề sống lâu.

Giết chóc là lúc, cũng có chút không rõ này Đế Tuấn chẳng lẽ là đầu nóng lên, vẫn là cho rằng Đại La Kim Tiên thái nhiều muốn ta giúp hần rửa sạch rửa sạch. Cũng hoặc là ta chờ Tổ Vu lâu bất lộ mặt, liền liền cho rằng Vu tộc nhưng khinh đi.

Hiện tại thể nhưng Chúc Cửu Âm này nhắc tới điểm mới vừa rồi suy nghĩ cẩn thận hết thảy. Nhìn đến Chúc Dung đám người vẫn là không hiểu ra sao bộ dáng, càng là “Ha ha” cười. Ngay sau đó đem này đó nói ra.

Nhìn đến mọi người minh bạch trong đó đạo lý, Đế Giang lại nói tiếp: “Hiện giờ, Thiên Đình nội loạn là lúc. Ta chờ vẫn là mau chóng đem Vu tộc phát triển mở ra. Này Đế Tuấn bất phẩm, tưởng hần cũng không dùng được bao lâu thời gian liền có thể chế tạo ra một cái thùng sắt gang son. Cho nên để lại cho chúng ta thời gian thật sự không nhiều lắm. Sản hiện tại hần còn không có cổ thượng chúng ta khi, ta chờ một chúng Tổ Vu các mang một cái bộ lạc

chính phạt hồng hoang”.

Nhìn thoáng qua Hậu Thổ, bổ sung đạo: “Tiểu muội liền không cần đi, Bản Cổ điện sự tình quan tộc của ta căn bản, không dung có thất. Lại là yêu cầu tiểu muội tọa trấn trong đó”. Mọi người đương nhiên biết Hậu Thổ tính cách, tần đều khuyên nhủ.

Hậu Thổ bất đắc dĩ chỉ phải lưu lại, lại là đem các vị ca ca quan tâm khắc trong tâm khảm.

.....

Lại nói Phi Liêm thừa dịp một chúng Tô Vu giết được hứng khởi thời điểm đã trộm rồi đi Vu tộc địa đoạn. Thậm chí còn không yên tâm hẳn một đường chạy như điên, thẳng đến tới rồi hồng hoang đại lục bên cạnh, mới vừa rồi dừng lại mồ to thở dốc không thôi.

Duỗi tay từ trong lòng móc ra một cái ba tấc tới cao người bù nhìn, tay véo hỏa quyết, đem này người bù nhìn bậc lửa. Ánh lửa chiếu sáng hắc mặt, nhìn không ra hi nộ. Đợi cho châm tẫn thời điểm, Đế Tuấn trong tay Chiêu Yêu Phiến thượng Phi Liêm sờ lưu thần hồn cũng tùy theo biến mất.

Cảm giác trong lòng kia ti di chừng hơi thở biến mất, Phi Liêm biết giờ phút này hẳn là hoàn toàn tự do.

Nhìn trong tay tro tàn, Phi Liêm trong mắt thống khổ. Tiếc hận chi sắc chợt lóe rồi biến mất. Này người bù nhìn vốn là này cơ duyên gây ra được đến, tên là ‘thể thân tiểu nhân’, nhưng thể sinh tử. Vốn là này bảo mệnh chi vật, chỉ là đáng tiếc dùng ở chỗ này.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 79 đột phá

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-11-30

Như là nhớ tới cái gì dường như, lập tức thông qua bí pháp liên hệ trong tộc hậu bối. Này bí pháp chính là căn cứ huyết mạch mà thành, chỉ cần huyết mạch không mất, liền có thể liên hệ thượng.

Nhưng mới vừa một thi triển bí pháp liền một ngưng máu bầm nảy lên ngực, “Oa” một tiếng phun ra máu bầm. Trùng lớn hai mắt, dường như không tin sự thật này, liền tục thi triển vài lần. Nhưng kết quả giống nhau, này bí pháp tuy rằng huyền diệu nhưng cũng là kiến ở có cùng tộc huyết mạch tồn tại cơ sở thượng. Hiện giờ bí pháp mất đi hiệu lực phản phệ chủ nhân, này còn không phải là đại biểu cho Phi Liêm nhất tộc hiện giờ chỉ còn lại có hắc một người.

“Nhỏ cò tận gốc, không lưu hậu hoạn. Hảo tàn nhẫn tâm, Đế Tuấn, đoạn không vì nhân tử, không vì nhân tử nha!” Ngửa mặt lên trời gào rống, hai mắt sung huyết đó là Phi Liêm lúc này trạng thái.

Liên ở này phi đầu tán phát, gió thẳng lên trời rít gào hết sức, chung quanh không biết khi nào bắt đầu xuất hiện một cổ màu đen dòng khí, chỉ là này nhan sắc thực đậm, thêm chi này lại giấu ở bóng cây gian càng là ẩn nấp.

Đợi cho Phi Liêm phát tiết xong, quanh thân cổ dâng hơi thở dần dần bình ổn khi, này cổ màu đen dòng khí chậm rãi bắt đầu tiếp cận hắc. Có lẽ là tâm một mối, thân một Phi Liêm thể nhưng một đầu tài hạ hôn mê quá khứ.

Một khắc trước vẫn là thân cư địa vị cao, vị cực nhân thân. Ngay sau đó liền lưu lạc đến tư, chật vật vô cùng. Thay đổi rất nhanh gian không khỏi làm nhân cảm thán thể sự vô thường. Phi Liêm có thể có này phản ứng cũng đó là nhân chi thường tình.

Chỉ là hắc không biết chính là, ở hắc hôn mê hậu, quanh thân kia cổ màu đen dòng khí thể nhưng bắt đầu dần dần kéo duỗi biến trường, nhan sắc cũng bắt đầu chậm rãi biến đậm. Một nén nhang hậu, ban đầu kia cổ màu đen dòng khí đã biến mất không thấy, thay thế chính là một cái như yên mông lung bóng xám, thân hình cùng nằm địa thượng Phi Liêm không sai biệt mấy.

Bóng xám đi vào Phi Liêm trước, chậm rãi ghé vào này trên người, hai người mới vừa vừa tiếp xúc, liền bắt đầu dung hợp, chuẩn xác hẳn là bóng xám ở thẩm thấu. Chỉ là này quá trình cực chậm. Hơn nửa nhìn qua này bóng xám rất là cổ hết sức, mỗi lần đều chỉ có thể thừa dịp đối phương hô hấp gian khoảng cách mới vừa rồi có thể thẩm thấu như vậy một chút. Hơn nửa này bóng xám cũng có hư hao, càng lúc càng mờ nhạt.

Theo thời gian trôi qua, Phi Liêm hô hấp giống như cũng bắt đầu chậm lại.

Mặt trời lặn về hướng tây, thỏ ngọc mọc lên ở phương đông.

Trăng tròn hạ, một chỗ không biết tên trong rừng cây, một khối ‘ thi thể ’ lẳng lẳng nằm ở nơi đó. Chung quanh mùi đậm nội, dường như bị cái gì ngăn cách, dị thường yên tĩnh. Nhược là nhìn kỹ đi, thể nhưng có thể phát hiện này thi thể thượng còn bao phủ nửa tắc lớn lên màu xám mỏng yên, nhìn qua càng là quý dị khủng bố.

Đột nhiên ‘ thi thể ’ ngược bắt đầu hơi chìm nổi lên, dần dần bắt đầu có nhược như vô hô hấp. Hình như là biết này sắp tỉnh lại, mỏng yên bắt đầu xuống phía dưới động lại.

Đội cho này ‘ thi thể ’ mở hai mắt khi, mỏng yên cũng hoàn toàn biến mất không thấy. Không cần nhiều lời, này ‘ thi thể ’ tất nhiên là Phi Liêm không thể nghi ngờ.

Phun ra một ngụm trọc khí, hai mắt không hề tiêu cự nhìn. ‘ không gì đáng buồn bằng tâm đã chết ’ nói đó là hấn hiện tại trạng thái. “Bảo thù”, dữ dội buồn cười ý tưởng. Chính mình có cái kia thực lực sao, người nọ uy nghiêm thủ đoạn sớm đã ở hấn tâm linh thượng lạc hạ không thể phân loạn ẩn ký. Cần phải chính mình liền như vậy từ bỏ, từ đây quy ẩn núi rừng, liều độ quãng đời còn lại, lại không cam lòng.

‘ chính mình rốt cuộc nên đi nơi nào ’ Phi Liêm không cảm để tay lên ngực tự hỏi. ‘ bảo thù ’ này tưởng tượng pháp lại không cảm xông ra, tự giấu cười, người trong nhà biết nhà mình sự. Chính mình chung quy là tư chất hữu hạn, ngộ tính càng là thường thường. Có thể tu luyện cho tới bây giờ cái này cảnh giới đều thuộc về rất là may mắn, gì nói lại mưu toan trèo lên càng cao cảnh giới.

Nhược là có thể văn đắc đạo tổ giảng đạo, có lẽ còn có tăng lên khả năng. Nhưng này hiện thực sao, Đạo Tổ đã hợp đạo. Trên đời này chỉ dư Thiên Đạo, không có Đạo Tổ.

‘ chính mình không có thực lực, nhưng có thể đầu nhập vào người khác ’, lại là tưởng tượng pháp toát ra. Ngay sau đó lập tức lại cảm thấy chính mình thái hồm khác thật. Hiện giờ này trong hồng hoang, Vu Yêu nhị tộc thế đại. Nhưng trùng hợp chính mình địch nhân chính là Vu tộc cùng Thiên Đình vị kia. Lại có cái nào thể lực có thể cùng chi hợp trụ.

‘ đi, không đứng, còn có Yêu Sư ’, Phi Liêm trong đầu dần hiện ra vô số về Yêu Sư Côn Bằng ký ức. Đầu óc giống như cao tốc vận chuyển máy móc, nhanh chóng phân tích Côn Bằng người này.

Ngăn ngừa chỉ khoảng nửa khắc, liền suy tính xong, trước mắt sáng ngời, lại là này thể nhưng suy đoán đạo Côn Bằng không cảm cùng chính mình giống nhau thống hận Đế Tuấn, hơn nữa đã tâm tựa hồ còn không nhỏ.

Có lẽ, chính mình nhưng cùng chi liên hợp. Nghĩ đến đây, Phi Liêm nhếch miệng cười, trong mắt toàn là điên cuồng chi sắc. Hấn lại là không có chú ý tới vừa rồi hấn tựa hồ so ngày thường thông minh rất nhiều.

Một đêm không miên, Phi Liêm lại là tinh thần mười phần. Cả đêm mưu hoa, đã làm hấn nhìn đến bảo tồn hy vọng. Nhìn về phía Thiên Đình vị trí ‘ cạc cạc ’ cười quái dị vài tiếng hậu, liền hóa quang bỏ chạy. Xem này phương hướng, đúng là Bắc Minh Côn Bằng nơi.

.....

Lại nói Lý thần nhiên trở lại Tam Tiên Đảo nội bế quan ngàn năm.

Một ngày này, đột nhiên thần nhiên cư nội đột nhiên tán mát ra một loại mùi thơm lạ lùng. Loại này mùi hương nhân đạm thoải mái, văn đến này mùi hương không khỏi làm nhân tâm thần yên lặng, thể xác và tinh thần thoải mái.

Hơn nữa loại này mùi hương trung còn có chứa một loại riêng Thiên Đạo hơi thở. Cũng là lúc này, Lý thần nhiên tu vi càng gần một bước, đột phá tới rồi Đại La Kim Tiên hậu kỳ, Đại La Kim Tiên đại viên mãn chỉ cảnh cũng chỉ có một bước xa. Hơn nữa này căn cơ vững chắc, pháp lực nồng hậu.

Bất quá này tu vi đột phá, tại sao không có bất luận cái gì uy áp sinh ra. Lại là bởi vì tầm thường tu đạo người tu vi đột phá là lúc, đối với tân cảnh giới không hiểu biết cùng đột nhiên bạo trưởng pháp lực không chế không hảo mới vừa rồi tạo thành hơi thở ngoại lậu.

Nhưng Lý thần nhiên lại là ngoại lệ, phân thân tu vi cao thâm cũng liên quan hấn đối với Đại La Kim Tiên hậu kỳ này cảnh giới đã biết đại khái. Hơn nữa này pháp lực hồn hậu, thần hồn cường đại đối với bạo trưởng pháp lực cũng có thể miễn cưỡng không chế được không cho này tiết lộ chút nào.

Bất quá này mùi thơm lạ lùng lại không phải Lý thần nhiên sở tạo thành, sở văn này mùi thơm lạ lùng hấn cũng là một trận nhũ mây.

Hơn nữa này mùi thơm lạ lùng còn tựa hồ đem chính mình mới vừa đột phá cảnh giới ổn định xuống dưới. Cần thận truy tìm này mùi thơm lạ lùng nơi phát ra, cuối cùng lại là phát hiện là có chính mình trên người phát ra mới ra.

Chuẩn xác hấn là từ bên trong phủ phân thân thần hồn phát ra ra.

‘ này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra ’, nghĩ trăm lần cũng không ra hấn, cuối cùng thử tính hỏi một chút phân thân.

Hấn biết này phân thân trầm mặc ít lời ngay cả đối chính mình cũng ít có ngôn ngữ, lại còn có có chính mình bí mật. Bất quá hai người vốn là là nhất thể biến thành, Lý thần nhiên cũng không lăm để ý.

Ấn phân thân tính tình hấn là sẽ không hướng chính mình giải thích gì đó. Lý thần nhiên cũng là có cái này chuẩn bị tâm lý.

Vừa định đem ý thức rút khỏi tới khi, lại nhìn đến phân thân thần hồn hơi hơi nhoáng lên, thử tính đem ý thức tham nhập phân thân thần hồn bên trong. Đột nhiên lại là một trận trời đất quay cuồng. Loại cảm giác này Lý thần nhiên lại quen thuộc bất quá.

Trong chớp mắt, loại cảm giác này liền biến mất không thấy, thoáng hoán hoán thần, nhìn nhìn chung quanh kia giống thật mà là giả hoàn cảnh, lại là biết đây là phân thân từ bên trong phủ. Trong đó tuy rằng đại để cùng chính mình giống nhau như đúc, nhưng hơi thở lại là kiên quyết bất đồng, rất là dễ dàng phân biệt.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 80 dạ xoa

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-12-01

Tự quen thuộc lập tức cảm giác ngoại giới hết thảy, vẫn là một mảnh hỗn độn chi sắc, trừ bỏ ngẫu nhiên xuất hiện hỗn độn gió lốc làm hấn khai điểm tâm mắt ngoại, liền không còn hấn vật.

Tuy rằng biết này hỗn độn trung nguy hiểm vô cùng, hơi không lưu ý liền bị hỗn độn đồng hóa, hồn phi phách tán. Nhưng rốt cuộc thân ở phân thân từ bên trong phủ, cảm thụ không đến loại này nguy hiểm. Hơn nữa nhìn đến phân thân như thế sản vắng tan bộ đi tới, trong lòng bắt đầu không khỏi coi khinh lên.

Đem cảm giác chậm rãi mở rộng, muốn chính mình trực quan cảm thụ một chút hỗn độn, lại phát hiện chính mình thần thức vừa ly khai phân thân liền bị vô thanh vô tức gian tiêu ma, không hề dấu vết, sợ tới mức hấn lập tức thu nạp thần thức.

Cho dù hấn phản ứng thực mau, tiêu ma thần thức không nhiều lắm. Nhưng vẫn là cảm thấy tâm thần một trận mệt mỏi, nồng đậm buồn ngủ thẳng đê bụng đầu. Còn hảo phân thân từ bên trong phủ tựa hồ có cái gì kỳ dị lực lượng, miễn cưỡng giữ được một tia thanh tỉnh.

Hấn sở không biết chính là trong hồng hoang Tam Tiên Đảo nội hấn thân thể đã bắt đầu phát ra tiếng ngáy, ngã đầu ngủ hạ.

Phân thân trong cơ thể ý tứ cũng ở tựa tỉnh phi tỉnh gian bản năng tiếp tục cảm giác hỗn độn trung hết thảy.

Cứ như vậy không biết qua bao lâu hậu, Lý thần nhiên mới vừa rồi tỉnh lại. Mở mắt buồn ngủ mông lung hai mắt, duỗi thân đôi tay. ‘ đại mộng ai người sớm giấc ngộ, bình sinh ta tự biết ’, này giấc ngủ đến cũng thật hảo.

Ý thức không biết khi nào bị phân thân đuổi về. Đi ra ngoài cửa, nằm ghé mây thượng hưởng thụ ánh mặt trời tùy ý roi. Híp mắt, hồi tưởng ngủ trước đủ loại.

Này hỗn độn thật đúng là khủng bố, không chỉ có là kia uy lực cường đại tiêu ma chi lực, càng chi sợ chính là kia thần bí khó lường, đánh thẳng đáy lòng buồn ngủ. Phân thân có thể ở trong đó du tẩu, một nguyên nhân là bởi vì này nãi hỗn độn Thần Ma di lưu biến thành, thử hai đó là này trong lòng cứng cỏi đạo hạnh cao thâm.

Đối với này hỗn độn, Lý thần nhiên hiện tại chính là kiêng kỵ thâm hậu, không hề nửa điểm coi thường chi tâm. Bất quá hồi tưởng khởi điểm trước phân thân cũng không phải tùy ý bước chậm du tẩu, nên bước chi gian đáp quý dị tiết tấu. Hơn nữa gặp được hỗn độn gió lốc thời điểm phản ứng cũng không giống nhau, nhỏ lại trực tiếp lấy thân đón nhận, mượn này rèn luyện tự thân, trọng đại vẫn là muốn tả hữu né tránh. Ngay cả phân thân đều như thế thật cẩn thận, có thể thấy được hỗn độn nguy hiểm phi phạm.

Bất quá kia tựa ngủ phi ngủ gian chứng kiến cảnh sắc lại làm hấn cảm thấy có chút quen thuộc. Chính mình ở khi nào gặp qua.

Ôm đầu tự hỏi nửa ngày, ‘ hoặc ’ địa một thân đứng dậy, đầy mặt kinh ngạc chi sắc. Này cảnh sắc cùng hấn ở La Hầu trong trí nhớ nhìn thấy quá. Xem phân thân hành tẩu lộ tuyến bất chính là ngày đó La Hầu hoàn toàn thân tồn tại địa điểm sao.

‘ này phân thân rốt cuộc là muốn làm gì? ’ nghĩ đến đây, Lý thần nhiên trong lòng một trận trầm trọng. Không phải tự coi nhẹ mình, coi khinh phân thân. Nhưng phân thân hiện tại thực lực cùng La Hầu so sánh với vẫn là yếu lược kém một bậc. Liền phải La Hầu đều ở một cái đối mặt hạ ôm hận tổn lạc, đối với phân thân, Lý thần nhiên thật sự không thể nào xem trọng.

Ý đồ ở từ bên trong phủ liên hệ phân thân, nhưng hậu giả lại bắt vì sở động. Thử vài lần, Lý thần nhiên cũng liền từ bỏ. ‘ có lẽ phân thân còn có cái gì át chủ bài đi ’ hiện giờ chỉ có thể như thế tự mình an ủi một phen.

Đơn giản, chỉ cần hấn cùng phân thân gian chi cần còn có một người thượng tôn, sẽ có biện pháp đem đối phương một lần nữa soán mệnh diễn ra.

Đem việc này tạm thời buông không đề cập tới, đứng dậy phản hồi trong phòng, tùy ý chuẩn bị một phen liền bay ra Tam Tiên Đảo ngoại.

Vừa định đi ra ngoài, liền phản ứng lại đây trên người có này mùi thơm lạ lùng tồn tại, đối với chính mình du tẩu hồng hoang lại là rất có không tiện lợi. Nhưng này mùi thơm lạ lùng lại là từ phân thân kia truyền đến. Chỉ cần phân thân không rời đi kia chỗ hỗn độn nơi, này mùi thơm lạ lùng liền sẽ một trận cuộn cuộn không ngừng truyền đến.

Ý đồ chặt đứt cùng phân thân gian liên hệ, nhưng này mùi thơm lạ lùng vẫn là như cũ tồn tại. Tựa hồ biết Lý thần nhiên hoang mang, vào lúc này phân thân truyền đến một đoạn pháp quyết, cũng chưa nói tới pháp quyết đi, chỉ là một cái thiên môn bí quyết thôi, đó chính là không chế tự thân mười vạn tám ngàn lỗ chân lông, cho phép vào không cho phép ra.

Vận chuyển này bí quyết khi cũng sẽ không cùng tự thân tu luyện xung đột, hơn nữa ở một ít đặc thù trong hoàn cảnh cũng có thể tránh cho tự thân tu vi xói mòn, cho nên rất là thực dụng.

Giải quyết xong này mùi thơm lạ lùng vấn đề, Lý thần nhiên liền ra cửa.

Cái gọi là ‘ đọc vạn quyển sách, không bằng hành ngàn dặm đường ’, tu vi vừa mới đột phá lại còn có củng cố một phen, ở trong khoảng thời gian ngắn nhược vô thái đại kỳ ngộ định là không có bao lớn tăng trưởng, chỉ bằng sản trong khoảng thời gian này đi kia trong hồng hoang hảo hảo xem xem.

Một trương một lỏng mới là chính đạo. Thái quá chỉ vì cái trước mắt, không có nhập ma chi nguy; trì trệ không tiến, chung bất quá một ly hoàng thổ.

Họa một điệp thuyền con, phù với xanh thẳm trên mặt nước, nhìn điểm tuyết nhiều đoá bạch vân không trung, thể xác và tinh thần một trận sáng khoái. Nhắm mắt, nhậm này nước chảy bèo trôi. Như thế qua mấy tháng lúc sau, Lý thần nhiên ngồi dậy tới, trong lòng có chút nghi hoặc, vì sao lâu như vậy tới, thể nhưng chưa từng gặp qua một cái tu đạo người. Liên tính này Đông Hải rộng lớn vô biên, tu đạo người trạch tính thâm hậu, nhưng cũng không đến mức liền một cái thông linh người đều không có đi.

Tùy ý tìm mấy cái linh khí sung túc trên đảo, nhủ này nhìn trước mắt phòng ngự trận pháp. Suy tư này nơi đây chủ nhân rốt cuộc đi phương nào. Liên tục nhìn mấy cái đảo đều là như thế.

Chẳng lẽ có cái kia tội ác ngập trời hạng người, đồ này địa giới. Vốn định phá trận đi vào xem xét một phen, nhưng nhìn chung quanh lại không có đánh nhau dấu vết, trong lòng bắt đầu do dự lên.

Do dự một hồi, vẫn là từ bỏ rời đi. Nói không chừng những người này chỉ là đi tham gia cái gì thịnh hội thôi. Chính mình làm như vậy không phải lại đổ sinh sự đoan. Kế tiếp mấy năm bên trong, Lý thần nhiên không có mục đích tùy ý đi dạo lên. Có lẽ là Hồng Quân hợp đạo duyên cớ, Thiên Đạo tựa hồ trở nên công chính lên, không có lại cho hấn gãy nhỏ xuyên. Một đường xuống dưới vẫn là được vài cộng thiên tài địa bảo.

Có lẽ là tiềm thức không nghĩ trừu chọc sự tình, cuốn vào nhân quả duyên cớ, luôn là có tình né tránh hồng hoang đại lục phương hướng. Này cũng làm cho thời gian dài như vậy tới nay khoảng cách hồng hoang đại lục phương hướng càng thêm xa xôi.

Bất quá tại đây trong biển cũng không phải vẫn luôn là gió êm sóng lặng. Thường xuyên có chút cuốn lên một ít gió lốc, nhưng có Lý thần nhiên này tôn Đại La Kim Tiên tọa trấn, đảo vẫn là tường an không có việc gì.

Cũng không nên coi khinh này đó gió lốc, có chút thật lớn vô cùng gió lốc không cảm có thể cuốn lên sóng gió động trời, khó có thể cuốn toái không gian, lệnh pháp tắc thác loạn. Này không, Lý thần nhiên vừa mới mới bởi vì tò mò muốn thử xem uy lực của nó, liền nhân mang thuyền bay vào gió lốc trung tâm.

Tới rồi trung tâm chỗ, mới vừa rồi mới giác này gió lốc bắt phàm. Coi khinh đại giới đó là, thuyền hóa thành bụi, trên người quần áo cũng trở nên ướt đầm dề.

Còn không có tới kịp hong khô quần áo của mình, liền phát hiện phía trước mặt nước một trận quay cuồng. Chỉ thấy một cái phân thủy dạ xoa đập thủy mà ra, nhìn đến chính mình, trước mắt sáng ngời, bước nhanh đi rồi tiến lên, khom người nói: “Gặp qua thượng tiên, không biết thượng tiên tiên sơn nơi nào, lúc này lại đi trước phương nào”.

“Như thế nào, người đây là ở đề ra nghi vấn bốn tọa sao”, một tia uy áp thả ra. Sợ tới mức này dạ xoa cả người phát run, ngạch đồ mồ hôi lạnh. Lúc này mới phát hiện chính mình lỗ mắng, va chạm trước mặt vị này thượng tiên.

Bất quá liền tính như thế, này dạ xoa cũng là thẳng tắp đứng. Cái này làm cho Lý thần nhiên xem có chút cứng họng. Có lẽ đây mới là ngày đó kia hùng bá hồng hoang Long tộc đi.

Đơn giản thu uy áp. Đêm đó xoa lúc này mới hảo quá, mồm to thở hỗn hển mấy hơi thở hậu, áy náy nói: “Tiểu nhân lỗ mắng, va chạm thượng tiên, lại là tội đáng chết vạn lần”.

“Có chết hay không cùng ta không quan hệ, bốn tọa có một chuyện hỏi người, người cần phải thành thật trả lời”, “Tiểu nhân nhất định biết gì nói hết, không nửa lời gian dối”.



Gật gật đầu, hỏi: “Ta thả hỏi ngươi, vì sao bỗng tọa một đường đi tới, thế nhưng không thấy bán cá nhân ảnh, chẳng lẽ là bị ngươi Long tộc đều tru diệt.” Nói đến lão tới, thế nhưng không cảm trên ghẹo một phen.

Phảng phất là nói đến chỗ đau, dạ xoa trên mặt cứng lại. Cười khổ nói: “Thượng tiên nói đùa, ta Long tộc lại có tài đức gì đều sát biển này Đông Hải tu sĩ”. Đích xác việc này nhục là đặt ở tam tộc thời kỳ đảo còn có cái kia khả năng, nhưng hiện tại sao, Long tộc bạc nhục tới rồi cực điểm, duy nhất may mắn còn tồn tại xuống dưới lão tổ cũng ở chỗ Thiên Đình một trận chiến hậu, không thể không lâm vào ngủ say.

Lúc này, Đông Hải phía trên tu sĩ không đi tìm Long tộc phiền toái đã là cảm ơn trời đất. Làm sao dám đi tùy ý trên chọc này đó tu sĩ.

Hình như là không nghĩ tại đây sự nặt trên nhiều làm dây dưa, dạ xoa vội vàng nói: “Thượng tiên không biết, này Đông Hải tu sĩ lại là thỉnh đi ta Long tộc làm khách. Tiểu nhân này tới cũng là phụng Long Vương chỉ mệnh tuần tra này Đông Hải phía trên còn có này đó thượng tiên đi lạc chưa thỉnh. Nhục là thượng tiên không có việc gấp, có không đi Long Cung ngồi trên ngồi xuống, cũng làm cho ta Long tộc tần làm hết lễ nghĩa của chủ nhà.”

Suy nghĩ một phen, chính mình cũng không gì đại sự, không bằng đi kia Long Cung ngồi ngồi. Đối với dạ xoa nói: “Kia hảo, bỗng tọa nhân tới không có việc gì, liền bồi ngươi đi xem đi”. Hậu giả vẫn ngôn đại hỉ, lập tức tiến lên dẫn đường.

Một đường đi tới, Lý thần nhiên cũng từ dạ xoa trong miệng đã biết một ít tin tức. Trải qua lần trước cùng Thiên Đình một trận chiến hậu, Long tộc cũng nhận thức đến chính mình bạc nhục, buông xuống trước kia kiêu ngạo, suy tư hiện tại sinh tồn chi đạo.

Không biết có phải hay không bởi vì trước lượng kiếp sở tạo sát nghiệp thái nhiều, làm cho bốn tộc tu luyện gian nan, nhiều năm như vậy xuống dưới, thế nhưng không một người thành tựu Chuẩn Thánh cảnh giới. Cái này làm cho Long tộc người cảm thấy nôn nóng, tưởng hết hết thấy biện pháp, đều thấy hiệu quả không lớn.

Ở mau hao hết bốn tộc tài nguyên trước, Long tộc cao tầng cuối cùng quyết định, cùng với làm này đó tài nguyên bạch bạch lãng phí ở bốn tộc trên người, còn không bằng đem hẳn lấy ra tới kết giao một ít mình hữu, cộng tiến cộng lui, cùng nhau trông coi.

Đây cũng là Long Cung có thể mời đến nhiều người như vậy nguyên nhân nơi. Tài bảo động lòng người tâm nhạ, lại có bao nhiêu nhân có thể ngăn trở này đó dụ hoặc. ‘ cộng tiến cộng lui, cùng nhau trông coi ’ nói thật dễ nghe, bắt quả chính là một tá tay thôi. Hơn nữa này Long tộc còn có cái tiềm tàng địch nhân đó chính là Yêu tộc.

Đều muốn xem hiện tại nay thiên đình đối Long tộc chẳng quan tâm, đó là bởi vì có Vu tộc tồn tại chế ước Thiên Đình. Ai dám cam đoan Để Tuần ngày nào đó sẽ không tâm huyết dâng trào lại một lần phát binh hồng hoang tiêu diệt trừ Vu tộc bên ngoài thế lực.

Đến lúc đó, nói không chừng Vu tộc thế lực cùng Yêu tộc bình tề hậu, cũng muốn cùng chi cộng đồng tiêu diệt thế lực khác. Này hai tộc quyết sách giả đều không phải bản nhân, ai cũng không nghĩ bị nhân giậu đồ bìm leo, trai cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi.

Nghĩ đến đây, vốn định lập tức cất bước rời đi, không nghĩ đức kết đi vào. Lại nghe đến này dạ xoa lời nói gian toát ra tựa hồ lần này Long tộc hội lấy ra Tiên Thiên Linh Bảo mượn sức mọi người.

Tuy rằng trên người không thiếu Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng ai cũng không chê nó nhiều là không. Hơn nữa chính mình chỉ là nhìn xem thôi, tuyệt không tham dự.

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 81 Long Cung

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-12-02

Cứ như vậy, ôm xem Tiên Thiên Linh Bảo tâm tư, Lý thần nhiên đi theo dạ xoa vào Thủy Tinh Cung trung.

Chỉ thấy này Thủy Tinh Cung ngọc thạch lót nền, các màu đá quý điểm xuyết ở giữa xa hoa lộng lẫy tới rồi cực hạn, hết sức xa hoa chi mỹ. Tại đây trong cung hai bên tụ tập gần trăm vị tu sĩ, nhưng lại một chút không hiện chen chúc.

Mỗi người hoặc là ăn trước người trên bàn mỹ vị món ngon, hoặc là hí mắt nhìn Trung Ương chỗ mỹ nhân khởi vũ, hoặc là cùng bên cạnh người thấp

giọng giao lưu. Có chút tâm trí không kiên hăng người trong mắt đã là toát ra si mê hưởng thụ chi sắc.

Nhìn này hết thấy, Lý thần nhiên có chút nhũu mảy, ngay cả chính mình cái này xuyên qua người đều biết không hẳn là như thế say mê với thanh sắc khuyển mã. Những người này... Ai! Nhược không thể đúng lúc tỉnh ngộ, một thân thành tựu liền cũng chỉ có thể ngăn tại đây.

Dạ xoa tả hữu nhìn nhìn, tần không có một cái chỗ ngồi dư lại, tức khắc có vẻ có chút xấu hổ, có chút áp úng chỉ vào một bên đạo: “Tiểu nhân lại là tay chân chậm, liên lụy thượng tiên, nhược là thượng tiên không ngại nói, kia thanh tịnh nơi còn có một vị trí”, dư lại rốt cuộc nói không được nữa.

Lý thần nhiên ngay sau đó nhìn lại, còn không phải là góc sao, bất quá đích xác rất là thanh tịnh. Cũng không có khó xử này dạ xoa, lập tức triều bên kia làm đi lên. Có lẽ trong lòng còn có điểm điểm áy náy cảm giác cũng có lẽ sợ nằng oán hận chính mình, dạ xoa bung lên món ngon rõ ràng so người khác muốn tốt hơn rất nhiều.

Đổi này, Lý thần nhiên là không sao cả, nhưng lâu như vậy không ăn qua đồ ăn hắc, nhìn này đồ ăn không cảm ngon trở đại động, cầm lấy chén đĩa liền không khách khí ăn lên.

Nhìn hắc như vậy, đêm đó xoa rõ ràng cũng thư khẩu khí.

Lý thần nhiên đã đến cũng không có khiến cho thái nhiều chú ý. Bởi vì không nghĩ làm nổi bật cũng không nghĩ bị một ít phiền toái tìm tới hắc, đã đem chính mình tu vi không chế ở Thái Ất chân tiên này một cảnh giới.

Thái Ất cảnh giới cũng coi như là một phương hảo thủ, một ít bọn đạo chích hạng người tự nhiên không dám trêu chọc. Nhược là không chút nào che dấu lấy Đại La Kim Tiên hành tẩu hồng hoang chỉ sợ cũng hội đưa tới một ít thể lực mượn sức, đồ tăng sự tình.

Chính ăn đến hăng say Lý thần nhiên đột nhiên cảm thấy một trận ánh mắt dừng ở chính mình trên người, chẳng lẽ này còn có nhận nhận thức chính mình? Tò mò dưới, theo cảm giác nhìn lại, lại nhìn đến rèm châu lúc sau, một thân đẹp đẽ quý giá phục sức thanh niên nam tử đứng ở kia. Ánh mắt chủ nhân đúng là hắc, trong ánh mắt tràn ngập khinh thường.

Nhìn Lý thần nhiên nhìn phía chính mình, kia thanh niên không chút nào để ý. Không chỉ có như thế, ngược lại là càng thêm khiêu khích nhìn Lý thần nhiên. ‘ lại là một cái phú nhị đại ’ có chút buồn cười nhìn nhìn kia thanh niên, ngay sau đó xoay người lại tiếp tục ăn món ngon, không hề có để ý tới kia thanh niên.

Này phiên động tác dừng ở kia thanh niên trong mắt, lập tức giống như bị đâm chân miêu giống nhau nhảy ra tới, vừa định đi ra ngoài giáo huấn một chút Lý thần nhiên, lại là nghĩ tới cái gì, sinh sôi đem nâng lên chân thu trở về.

Nhược là này phiên cảnh tượng bị Lý thần nhiên nhìn đến, không khỏi lại hội chọc cười một phen, âm thầm cảm thán Long tộc hậu kế không người đi.

Từ này thanh niên trên người, Lý thần nhiên cảm nhận được một cỗ nồng hậu Long tộc huyết mạch hơi thở, nói vậy người này tất nhiên là Long tộc cao tầng đệ tử đi, khó trách như thế kiêu ngạo kiêu ngạo. Nhưng không biết như thế nào nhìn về phía này đang ngồi người trong đều tràn ngập bất mãn cùng oán hận.

Hắn đoán không sai, này thanh niên đó là Đông Hải Long Vương đệ thập tử ngao hưng. Lại là hy vọng hắn có thể chấn hưng Long tộc khôi phục thượng cổ vinh quang. Từ tên này liền có thể nhìn ra Long tộc đối hắn hy vọng chi đại.

Này ngao hưng đích xác bày ra ra hơn người tư chất, hơn nữa này sinh ra là lúc, đúng là Long tộc cùng Thiên Đình một trận chiến hậu. Trận chiến ấy hậu, Long tộc nội tình gần như hao hết, còn sót lại lão tổ ngao huyết cũng không thể không lâm vào say mê. Tại đây đề mê thời kỳ, ngao hưng giáng sinh không khác cho mọi người một liều thuốc trợ tim. Hơn nữa khi đó này bày ra ra tới ngoan ngoãn khả nhân, càng là lệnh chúng nhân thích đến không được.

Nguyên nhân chính là vì như thế, ngao hưng nhận hết sủng ái. Tính tình cũng dần dần quái đản lên. Hơn nữa mọi người đối hắn kỳ thác lớn lao hy vọng cho nên thường thường ở này bên tai kể rõ Long tộc ngày xưa hy vọng, kỳ vọng này có thể dẫn cho rằng giới, suất lĩnh Long tộc trọng nhật ngày cũ sáng rọi.

Nhưng hoàn toàn ngược lại, ngao hưng dần dần trầm mê với loại này vinh quang trung, hai mắt đã thấy không rõ hiện thực. Chờ đến mọi người tỉnh ngộ thời điểm, đã không còn kịp rồi. Tính cách đã định hình, rốt cuộc vô pháp vặn hồi.

Hậu hồi đã vì khi đã muộn, ngày xưa ở hắn trên người hoa rất nhiều tài nguyên. Long tộc đã hao không dậy nổi, rốt cuộc vô lực bồi dưỡng ra mặt khác thiên tài. Cho nên cũng mới nghĩ ra thỉnh ngoại viện ý tưởng.

Vốn là đã đem này đó tài nguyên coi như chính mình chi vật ngao hưng như thế nào sẽ không đối này đó dự tiệc người tâm sinh bất mãn oán hận chi ý. Hơn nữa này trong đó còn có rất nhiều tu vi không bằng người của hắn.

“Những người này thật đáng chết”, ngao hưng giọng cảm hận đạo.

Đáng giá nhắc tới chính là, nhiều như vậy tài nguyên đã đem này ngao hưng chồng chất đến Thái Ất chân tiên cảnh giới. Này đó dự tiệc người phần lớn cũng là này một cảnh giới. Hơn nữa Long tộc bản thể cường hãn, tình hình chung như trên cảnh giới tự nhiên là Long tộc càng vì cường đại.

Cũng là vì này, ngao hưng mới như thế không kiêng nể gì đối Lý thần nhiên coi lấy khinh thường ánh mắt.

Nhai kỹ nuốt chậm ăn xong trước mắt món ngon, nhìn Long tộc chủ sự người còn không hiện thân. Cũng đã tất thấy kia Tiên Thiên Linh Bảo tâm tư, liền tưởng rời đi. Nhưng mới vừa khỏi một thân, liền thấy một cái trung niên nam tử long hành hổ bộ từ trong thánh đi ra, chỉ thấy này nhân cái trán rộng lớn, hai cần long giác trình tận trời chi thể, khuôn mặt ngay ngắn không giận tự uy, đây là Đông Hải Long Vương ngao quảng đi, thấy này tấn thượng đầu bạc đã sinh, ánh mắt gian lược hiện mỗi một, có thể thấy được này vì Long tộc này quán cục diện rồi rầm rầu thối ruột, nhưng cứ việc như thế, vẫn là không thể không cường đánh tinh thần tới triệu hoán mọi người.

Nhìn thấy này chủ nhân tới, tự nhiên không thể liền như vậy đi rồi. Đơn giản lại ngồi xuống. Mọi người thấy vậy gian chủ nhân tới, cũng từng người dừng lại lời nói, an tĩnh nhìn ngao quảng.

Đi vào Trung Ương, ôm quyền cao giọng nói: “Hôm nay may mắn có thể mời các vị thượng tiên đại giá quang lâm, lại là ta Đông Hải chi hạnh. Tại đây, lão long ta đa tạ”, nói xong cầm lấy trong tay chén rượu uống một hơi cạn sạch, quả thực là hào sảng lưu loát.

Mọi người liền đạo “Không dám, không dám”, cũng bung lên chén rượu uống một hơi cạn sạch, xem như đáp lễ. Bất quá bọn họ như thế nào nghĩ đến, nhưng điểm này mặt mũi vẫn là phải cho. Không cảm thấy là nhân gia địa bàn, bản cái ngoan, phùng cái trảng cũng tổn thất không được gì đó.

“Đã nhiều ngày chiêu đãi không chu toàn, mong rằng các vị thượng tiên bao dung,” khách và chủ khách sáo một phen, ngao quảng đột nhiên hỏi: “Không biết các vị thượng tiên cảm thấy ta Long Cung như thế nào?”

Lời này vừa nói ra, mọi người lập tức giam miệng bế thanh. Long tộc lần này mời mọi người mục đích, bọn họ đã đoán ra thất thất bát bát. Nhưng chính là bởi vì như thế, bọn họ mới càng không dám tùy ý cho thấy thái độ.

Bọn họ vốn là là Đông Hải phía trên tán tu nhân sĩ, không môn không phái, cô độc, hi tiêu dao, hảo tự tại. Không muốn đã chịu trời buộc, nhất tâm hướng đạo. Tự nhiên sẽ không tiếp thu Long tộc chiêu nạp.

Cần phải bọn họ liền như vậy đương trường cự tuyệt, lại là không có khả năng. Rốt cuộc ở nhân gia này ăn không trả tiền bạc trụ nhiều như vậy thiên, liền như vậy vô vô mông chạy lấy người, kia da mặt thượng lại là như thế nào đều không nhịn được.

Không thể nào thông nhân tình lời đòi bọn họ cũng chi thật lớn mắt trừng đôi mắt nhỏ, cho nhau nhìn. Trường hợp lập tức liền lạnh hạ.

Ngao quảng cũng giống như đoán được hội có loại tình huống này phát sinh, cũng không có mở miệng thúc giục. Ngồi ở chính mình vị trí thượng, phảng phất bị trừ đi sở hữu tinh khí. Phía sau bức rèm che ngao hưng đem này hết thấy xem ở trong mắt, đôi tay nắm tay, khoe mắt muốn nứt ra, thâm hận những người này quá không biết điều.

Hắn đảo không phải không nghĩ hiện tại lập tức lao ra đi, hảo hảo thu thập một chút này quần ‘ không biết điều ’ người. Chính là yển hội phía trước, biết rõ hần tính cách ngao quảng liền luôn mãi đã cảnh cáo hắn, hảo hảo ngồi tại nội sảnh, không cần đi ra ngoài trêu chọc thị phi. Lời nói chi nghiêm khắc, ngao hưng vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Bất quá này quần trung cũng không được đầy đủ là cái loại này lãnh đời cao nhân, không dính hồng trần nhân quả. Trong đó cũng từng có nị thanh tâm quả dục sinh hoạt, bị hồng trần thế tục dụ hoặc hạ ‘ sa đọa ’ người. Đặc biệt là đã nhiều ngày tới cảm y ngọc thực sinh hoạt, càng làm cho bọn họ kiên định ‘ xuất thế ’ này một ý niệm.

Những người này trung có xem trọng Thiên Đình, cũng có hướng tới Long Cung sinh hoạt.

Xem trọng Thiên Đình ‘ tự cho là thông minh ’ nghĩ đến, Long Cung đã tuyệt đẹp đến tận đây, kia so Long tộc mạnh hơn mấy cái cấp bậc Thiên Đình lại là cỡ nào hoa lệ xa mỹ. Lại là không nghĩ tới chính mình cái này tu vi tới rồi Thiên Đình phía trên có không đã chịu coi trọng.

Những cái đó tương đối xem trọng Long tộc người nhưng thật ra nghĩ đến điểm này, cho nên bọn họ rất có ‘ tự mình hiểu lấy ’ lựa chọn hướng ngao quảng kỳ hảo. Đến nỗi Long tộc cùng Thiên Đình chi gian đối địch quan hệ, bọn họ có lẽ là lựa chọn tính quen đi, cũng hoặc là tâm lý còn có điểm may mắn, cho rằng có Vu tộc cái này đối đầu kẻ địch mạnh, Thiên Đình còn không có đem Long tộc để vào mắt.

Tự hỏi xong trong đó được mất hậu, chỉ thấy một đầu trâu mặt ngựa người đứng ra, đối này ngao quảng khom người nói: “Long Vương, này Long Cung bên trong linh khí tụ tập, đến thiên địa chung linh, lại là một hảo địa chỗ. Không đối gạt Long Vương, bản đạo tại đây một hai nhật chi gian liền cảm thấy tu vi tăng nhiều, đạo hạnh tăng cao. Như thế Long Vương không bỏ, bản đạo liền mặt dày thỉnh cầu lưu lại”. Tuy rằng kiệt lực ưỡn ngực, nhưng vẫn là phát ra một thân đáng khinh hơi thở.

Nhìn đến có nhân quy phục, ngao quảng cũng là cao hứng không thôi, tuy rằng này nhân mới miễn cưỡng tu thành Thái Ất chân tiên, tuy rằng này nhân ngoại cường nội hư, rõ ràng là dựa vào ngoại vật mạnh mẽ tăng lên, tuy rằng này nhân vẻ mặt đáng khinh, tuy rằng..... Nhưng tốt xấu cũng có nhân gia nhập không phái.

‘ khi nào Long tộc thế nhưng lưu lạc đến tư ’ trong lòng khe khẽ thở dài, nhưng vẫn là không thể không cường đánh tinh thần đứng dậy, giả bộ một bộ khuôn mặt tươi cười nói: “Như thế nào, đạo hữu có thể để mắt ta ngao quảng, đã là lão long vinh hạnh của ta, như thế nào ghét bỏ”, dùng cùng chỉ là cá nhân danh nghĩa, lại là muốn giữ được Long tộc cuối cùng một khối nội khối.

Tả hữu một ít cùng đi Long tộc cao tăng, đem này hết thấy xem ở trong mắt, trong lòng tràn đầy chua xót cùng chua xót.

Theo người đầu tiên quy phục, hậu mặt cũng bắt đầu lục tục có mười mấy người tỏ vẻ cùng Long tộc kết minh, trở thành Long tộc khách khanh.

Mọi người trung, những cái đó tâm hướng Yêu tộc người, lại là thừa dịp cơ hội này trộm lưu đi ra ngoài. Đến nỗi mục đích, còn dùng đến nghĩ nhiều sao,

đơn giản chính là tưởng hướng Đế Tuấn mạch lèo, lấy đổi vinh hoa phú quý thôi.

Ngao quảng đem này đó xem ở trong mắt, trừ bỏ trong lòng tràn đầy bất đắc dĩ ngoại, lại là không có bất luận cái gì động tác. Từ Đế Tuấn một loạt động tác tới xem, Đế Tuấn người này lòng dạ thiên hạ, dã tâm không nhỏ. Long tộc mặc dù có tiềm thực lực, nhưng còn không bị hấn dễ vào mắt.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## hương 82 Hồng Vân

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-12-03

Dur lại tới đại bộ phận nhân đều vẫn duy trì trung lập thái độ. Cũng không tính trung lập đi, chỉ là không nghĩ vì Long tộc mà cùng Thiên Đình là địch.

Có lẽ là ăn ăn không làm cho bọn họ trong lòng cảm thấy bất an. Ở phía sau tới giao lưu gian, bọn họ hoặc nhiều hoặc ít toát ra một ít thiện ý. Trừ bỏ đối phó Thiên Đình ở ngoài, một ít việc nhỏ bọn họ vẫn là nguyện ý giúp đỡ một chút.

Tuy rằng không có cùng chính mình trong lý tưởng không giống nhau, nhưng ngao quảng cũng thực vừa lòng. Trừ bỏ chiêu đến mấy cái khách khanh ngoại, còn kết giao này Đông Hải phía trên đại bộ phận người tu đạo sĩ. Này đối Long tộc về sau phát triển có lợi mà vô hại.

Đang xem đến ngao quảng lại chiêu mười mấy khách khanh khi, kia cái thứ nhất quy phục nhân đã có thể ngồi không yên. Ở này đó nhân trung, hấn tu vị chính là nhất lôt đế. Vì không nghĩ làm chính mình không chịu coi trọng, người này mất lộc cộc vừa chuyển, lại là khuyên bảo khởi tà hữu người. Nhiều tìm mấy người hình thành liên minh mới vừa rồi có thể giữ được chính mình ích lợi.

Nhìn người nọ động tác, ngao quảng rất là vừa lòng. Mặc kệ này mục đích như thế nào, nhưng chung quy là tăng đại ta Long tộc thực lực. Hơn nữa hiện tại những cái đó tâm hướng Thiên Đình nhân đã đi rồi, là nên hảo hảo kích thích một chút dư lại nhân.

Phân phó hạ nhân, ở này trong tai nói thầm vài câu hậu, lại đi cùng mọi người đẩy ly đổi trần, gia tăng cảm tình.

Một lát sau, chỉ thấy mười mấy binh tôm tướng của ôm cái rương, “Dặng dặng” đến đi lên đại điện. Mọi người hoặc là đoán được cái gì, toàn nhìn phía ngao quảng. Đặc biệt là kia đầu trâu mặt ngựa người càng là hầu kết lẫn lộn, hai mắt tỏa ánh sáng. Về mặt tham dục không chút nào che lấp.

“Nhận được chư vị để mắt ta Long tộc, nhà mình đáng người tới trở thành ta Long tộc khách khanh, vì ta Long tộc xuất lực. Chư vị đều như thế, ta đây Long tộc như thế nào hội keo kiệt, này đó liền xem như cấp chư vị khách khanh lễ gặp mặt đi”. Ngao quảng hào khí can vẫn nói.

“Long Vương khách khế”, mọi người ngoài miệng nói, đôi mắt lại là không rời cái rương nửa phần.

Cấp thuộc hạ ý bảo một ánh mắt, đem cái rương mở ra. Tức khắc bảo quang tận trời, ảo giác thay nhau nổi lên. Các loại thiên tài địa bảo chỉnh tề sắp hàng ở cái rương trung, tản ra từng người bảo quang, lẫn nhau tranh kỳ khoe sắc, cực cụ thị giác lực đánh vào.

Mọi người đều là tán tu hạng người, nói trắng ra là chính là khổ tu sĩ, nào nhìn thấy quá nhiều như vậy bảo vật.

“Khụ khụ” ngao quảng ho nhẹ một thân, đem mọi người đánh thức. Mọi người lúc này mới mới giác chính mình thất thố, tẩn có chút mặt đỏ. Phân phó thuộc hạ đem này đó phân công đến những cái đó khách khanh trong tay. Cứ việc đã sớm đoán được Long tộc hội lấy ra đồ vật tới lung lạc mọi người, nhưng lại không nghĩ rằng hấn hội như thế danh tác. Hai mắt nhìn nhau dưới, đoán rằng có lẽ chính mình đám người vẫn là coi thường Long tộc. Lạc đã gầy còn lớn hơn ngựa.

Những cái đó khách khanh được đến bảo rương hậu, vừa định mở ra nhìn kỹ xem, nhưng nhìn đến mọi người kia hai mắt tỏa ánh sáng muốn đem chính mình ăn luôn ánh mắt, lập tức thu được chính mình trữ vật trong không gian, che đến kín mít.

Đội cho sở hữu cái rương đều biến mất không thấy, mọi người lúc này mới thu hồi ánh mắt, bất quá cảm xúc lại không thể nào cao. Rốt cuộc bị như vậy đều bảo vật kích thích một chút, mặc cho ai trong lòng đều không hảo quá.

Nhìn mọi người uể oải không phấn chấn bộ dáng, ngao quảng có chút buồn cười, ngay sau đó nói: “Ta Long tộc hải nạp bách xuyên, Đông Hải chi môn vĩnh viễn vì chư vị rộng mở”, ngụ ý, chính là nói các ngươi hiện tại đầu nhập vào vẫn là tới kịp tích. Quả nhiên lời này vừa nói ra, liền tưởng một liều thuốc trợ tim đánh vào mọi người trong lòng, có rất nhiều người bắt đầu ý động đi lên.

Không đợi mọi người có điều phản ứng, ngao quảng đi vào kia tân tiến khách khanh trung duy nhất một vị Đại La Kim Tiên đi đến.

Này Đại La Kim Tiên tên là vân thượng đạo nhân, lấy thanh vân thăng thượng chi ý, bản thể vì một cô nhận hóa hình. Huyết mạch bình thường, chỉ là thời trẻ gian có một kỳ ngộ mới vừa rồi đã sớm hiện tại này tu vi. Bất quá tới rồi hiện tại kỳ ngộ đã hao hết, nhược vô cho rằng, hiện tại này cảnh giới đã là hần cực hạn.

Bất quá hần cũng không thỏa mãn, tựa như tên giống nhau, hy vọng đứng ở tầng mây đỉnh nhìn xuống chúng sinh. Bất quá khuyết thiếu công pháp hần lại không đuổi kịp Đạo Tổ giảng đạo, rơi vào đường cùng chỉ có thể lựa chọn có một đại năng tọa trấn thế lực gia nhập trong đó.

Số tấn trong hồng hoang, chỉ có này thượng cô tam tộc nhất thích hợp. Yêu tộc thái quá cường thịnh, chính mình đi cũng không chiếm được trọng dụng, diệt hoa trên gấm không bằng đưa than ngày tuyết. Hơn nữa này cùng Long tộc một vị trưởng lão có cũ, cho nên liền lựa chọn Long tộc đầu phục.

Không nghĩ này Long tộc thế nhưng như thế hào phóng, tức khắc cảm thấy quyết định của chính mình rất là chính xác. Đừng xem hần là một cái Đại La Kim Tiên nên phi thường ghê gớm, các trung khố sở chỉ có chính mình biết.

Thân là tán tu không có còn phải tu luyện pháp quyết, hòa hảo tu luyện hoàn cảnh chú định quá đến kham khổ. Du tẩu trong hồng hoang thật vất vả gặp được một kiện bảo vật không phải cấp bậc thái thấp không thích hợp hần, chính là cấp bậc thái cao, chính mình cướp đoạt không đến.

Cứ việc nhiều năm như vậy có một ít hàng lậu, nhưng vẫn là bị bảo rương đồ vật hoảng hoa mất. Bất quá ai cũng không có nhạo báng hần, rốt cuộc đều là tán tu, ai tình huống đều hảo không đến nào đi.

Chính vì quyết định của chính mình đặc ý không thôi vân thượng đạo nhân, lại thấy ngao quảng hướng chính mình đi tới. Sao lại thế này, chẳng lẽ muốn thu hồi thứ này. Nghĩ đến đây, không cầm nắm thật chặt trên tay trừ vật không gian.

Nhìn hần phản ứng, ngao quảng có chút buồn cười. Từ trong lòng móc ra sự vật, nhìn hần động tác, vân thượng đạo nhân lại là một trận khản trương, đài thấy rõ ngao quảng trong tay như thế nào vật khi, mới vừa rồi thả lỏng lại.

Chỉ thấy này vật vì một tròn trịa bảo châu, châu thân nhuận hóa, phát ra một tầng mờ mờ vòng sáng, tuy không loá mắt, nhưng cho người ta lấy như một cảnh xuân cảm giác. Vân thượng đạo sẽ không cầm nắm gửi đánh giá.

Lại phát hiện này vòng sáng thực không bình thường, toàn là từng điều đạo văn xây dựng mà thành. “Này chẳng lẽ là Tiên Thiên Linh Bảo”, vân thượng đạo nhân không cầm kinh hô lên.

Vẫn đến lời này, mọi người tất cả đều ồ lên. Động tác nhất trí nhìn về phía ngao quảng, chờ mong hần trả lời.

Có chút kiêu ngạo nhiều lần nhiều lần cầm râu, cười nói: “Vân thượng đạo trưởng quả nhiên tuệ nhãn như đuốc, này thật là Tiên Thiên Linh Bảo, tên là ‘Hỗn Nguyên trừ tà châu’”.

“Đây là cho ta?” Vân thượng có chút không tự tin hỏi.

“Đây là tự nhiên”.

Một kiện Tiên Thiên Linh Bảo nha, cứ như vậy đưa ra đi, Long tộc thật là hào phóng. Đại đa số nhân cái này nhưng ngồi không yên, sôi nổi đi vào ngao quảng trước người, tỏ vẻ chính mình nguyện ý gia nhập Long Cung trở thành khách khanh.

Ngao quảng cũng là ai đến cũng không cự tuyệt, phảng phất trước đó đã chuẩn bị tốt đường như, một rương rương thiên tài địa bảo tặng đi ra ngoài. Lại lấy ra ngũ kiện Tiên Thiên Linh Bảo tới lung lạc vừa mới quy phục ngũ vị Đại La Kim Tiên.

Đương nhiên cũng có ba mươi mấy vị Đông Hải tu sĩ không có tỏ thái độ, thực rõ ràng bọn họ không nghĩ tham dự thế tục, cứ việc bọn họ đối mấy ngày này tài địa bảo cũng thực đồ mất, nhưng đều có chính mình kiên trì, có chính mình nguyên tắc.

Ngao quảng cũng không có lại quá khuyên nhiều, rốt cuộc nhân các có chí, không thể cưỡng cầu.

Hiện tại ở đây mọi người đều có chính mình thu hoạch. Long tộc chiêu nhiều như vậy khách khanh miễn cưỡng có điểm tự bảo vệ mình chi lực. Khách khanh cũng được thiên tài địa bảo, tu hành thượng cũng có thể không hề túng quẫn. Còn lại người cũng chiến thắng trong lòng tham dự, đạo tâm chắc chắn rất nhiều.

Kế tiếp lại là sơn trân hải vị, xa hoa yến hội. Chủ sự đều đã thương nghị xong, trong lòng mọi người không có gánh nặng, ăn càng là thích ý phi thường. Lý thân nhiên xen lẫn trong còn lại ba mươi mấy nhân trung càng là làm không biết một ăn uống thỏa thích.

Dư quang ba ba đến kia mọi người si mê bộ dáng, trong lòng một trận ác hàn, vài món bất nhập lưu Tiên Thiên Linh Bảo đến nổi sao? Trên tay Linh Bảo đông đảo hần tự nhiên không rõ mọi người khổ sở.

Đang ở yến hội gian, đột nhiên một cái tôm binh cuồng quật chạy tới, đại loạn ca vũ không nói, lại là quấy nhiễu các vị tu sĩ nhả hứng. Ngao quảng nhíu mày nhìn này tôm binh, trong lòng đã quyết định nhược là không có gì quan trọng sự, nhất định làm hần hảo quá.

Chỉ thấy này tôm binh trực tiếp xuyên qua mọi người, đi vào ngao quảng bên tai thì thào một phen.

“Hoắc” nói xong một chút đứng dậy, nhìn thẳng tâm binh hai mắt nói: “Người theo như lời chính là thật sự”. Nhìn đến ngao quảng này phiên biểu hiện, mọi người nhưng đều khẩn trương đi lên. Chẳng lẽ là Thiên Đình đánh tới cửa.

“Tiểu nhân không biết, chỉ là người nọ thật là nói như vậy”.

“Này nhân tới đây cái gọi là chuyện gì?” Ngao quảng trong lòng miên man suy nghĩ đạo, vẫn là trước đem nhân tiếp cận tới lại nói, lại là không thể mất lễ nghĩa. Lập tức triều ngoài điện đi đến.

Lại thấy mọi người khẩn trương hề hề nhìn chính mình, lại là biết bọn họ lại sợ hãi cái gì, cười giải thích một câu: “Chỉ là một vị tiên bối tới rồi, các vị không cần kinh hoảng”. Nói chuyện đồng thời, nện bước không hề có dừng lại.

Vài bước gian liền đi ra ngoài điện. Một lát sau, liền khom người lãnh một hồng y đạo nhân tiến vào.

“Hong Vân lão tổ” có nhân kinh hô.

Đích xác này nhân đó là Hồng Vân, Từ Tiêu Cung nghe đạo xong hậu, dẫn độn không có việc gì dưới liền bắt đầu du tẩu hồng hoang. Lần này tiến đến Đông Hải bắt quá trùng hợp gặp được Long tộc mở tiệc chiêu đãi Đông Hải tu sĩ thôi, yêu thích náo nhiệt hẳn tự nhiên không nghĩ buông tha.

Đối với này Hồng Vân đã đến, mọi người là kinh ngạc mạc danh, không thể tưởng được này Long tộc thế nhưng cùng như thế đại năng hạng người giao hảo, che dấu đến đủ thâm nha. Kia như thế cũng không cần phải thái quá sợ hãi Thiên Đình.

Nhìn mọi người nhìn phía chính mình hơi mang sùng bái ánh mắt, ngao quảng là người cảm ảm hoàng liên, có khổ nói không nên lời nha. Vừa mới chính mình đã thử một chút, này Hồng Vân bắt quá là trùng hợp trải qua, nào cùng Long tộc có cái gì quan hệ.

Bắt quá hiện tại tưởng giải thích chỉ sợ mọi người cũng không tin. Không cảm là mọi người, ngay cả kia phía sau bức rèm che ngao hưng đều cho rằng này Hồng Vân là hẳn phụ vương mời đến, tức khắc càng là kiêu ngạo.

Đem Hồng Vân đón nhận chủ vị hậu, lúc này mới thật cẩn thận ngồi ở một bên.

“Bần đạo không thỉnh tự đến, mong rằng Long Vương chớ nên trách tội”, Hồng Vân cười ha hả nói. “Sao dám, sao dám, lão tổ tới rồi làm ta Long Cung có thể nói là bông tất sinh huy, ta chờ chi hạnh”, ngao quảng đáp.

Nhìn mọi người câu nệ bộ dáng, Hồng Vân nói: “Chư vị không cần như thế, bần đạo này tới bắt quá là thảo chén nước rượu thôi, chớ để ý bần đạo, nên làm gì liền làm gì”, nói liền cầm đi trước mắt bầu rượu tự cổ tự uống.

Nhìn Hồng Vân tùy ý bộ dáng, mọi người cũng dần dần buông ra lên. Lý thân nhiên vốn định tiến lên đánh cái tiếp đón, nhưng tưởng tượng đến chính mình đã đáp ứng rồi Minh Hà mưu đoạt trên tay hẳn Hồng Mông Tử Khi, rồi lại dừng bước. Vẫn là thôi, đến lúc đó chính mình tận lực cứu thượng một cứu, còn nhân quả liền được rồi.

Hắn hiện tại tuy rằng dung mạo chưa biến, nhưng phong tỏa tự thân mười vạn tám ngàn lỗ chân lông, không cho hơi thở tiết lộ biện pháp, hơn nữa có thân ở góc. Hồng Vân trong khoảng thời gian ngắn lại không có phát hiện hắn.

Ngao quảng ở Hồng Vân hạ tọa thật cẩn thận bồi ngồi. Theo thời gian tiếp tục, mọi người phát hiện này Hồng Vân không có cao nhân cái giá cũng bắt đầu có nhân tiến lên mời rượu chấp nói.

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 83 rời đi

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-12-04

Mà Hồng Vân đối với lâu còn lại là ai đến cũng không cự tuyệt, đến nỗi bọn họ lời nói, nghe tiến nhiều ít chính là một cái không biết bao nhiêu. Tựa hồ là cảm giác chính mình cùng Hồng Vân quan hệ kéo gần lại không ít. Ngao quảng lại là phân phó hạ nhân gọi tới ngao hưng.

Tựa hồ đoán được ngao quảng muốn làm gì, ngao hưng có vẻ có chút kích động.

Hai người đi vào Hồng Vân bên người, ngao quảng cung kính nói: “Đây là khuyển tử ngao hưng, tâm mặc tiền bối đại đạo đã lâu, nhược là tiền bối không bỏ, có không đem hần thu làm môn hạ, cũng hảo có cái sai sử nhân. Nay đó quyền đương bá sư chi lễ nhưng hảo”. Nói lấy ra tam kiện bảo hộ, bảo trong hộp phân biệt trang nhất kiếm, một tháp, một vòng. Nay tam kiện bảo vật đều là Tiên Thiên Linh Bảo, lại còn có là nhị lưu Linh Bảo. So vừa mới những cái đó không biết hảo nhiều ít lần.

Ở đây người trong, tự nhiên có thể cảm thụ ra tới. Tài bảo động lòng người tâm, nhưng tại đây Hồng Vân Chuẩn Thánh đại năng trước, lại không dám sinh ra nửa điểm ác ý. Hồng Vân đầu tiên là nhìn nhìn ngao hưng, theo sau nhìn lướt qua tam kiện Linh Bảo, khóe mắt có chút ý động.

Nhìn Hồng Vân động tác, ngao quảng hai cha con một trận khản trương. Mắt trông mong nhìn Hồng Vân, hy vọng hần có thể nhận lấy.

Tam kiện Tiên Thiên Linh Bảo giá trị dữ dội chi đại, cho dù hiện tại ngao quảng trong lòng đều còn đau lấy máu, nhưng mặc kệ từ lâu dài cùng hiện tại xem ra, đều là vật siêu sở giả trị, hiện tại có thể mời chào một vị Chuẩn Thánh đại năng. Hơn nữa vị này đại năng trên người còn có một cái nghe đồn khả nhân trở thành Thánh Nhân thành thánh chi cơ Hồng Mông Tử Khí, tương lai có hi vọng trở thành Đạo Tổ như vậy tồn tại.

Đến nỗi này Hồng Mông Tử Khí có thể hay không trợ nhân thành thánh, ngao quảng cũng không thể xác định. Không chỉ có là hần, ngay cả hồng hoang những người khác cũng đều vẫn duy trì quan vọng thái độ. Nay cũng coi như Hồng Vân ở hồng hoang trung du lịch nhiều năm như vậy, lại không có một người tới cướp đoạt hần trên người tử khí.

Mọi người đang đợi, chờ có người có thể đủ chứng thực tử khí tác dụng, cũng đang đợi Thiên Đạo thái độ như thế nào.

Hồng Vân tuy rằng tu vi cao thâm, nhưng cũng thoát ly không được một cái ‘ nhân ’ tự. Trong lòng tự nhiên có tham dục. Bất quá này Long tộc liên lụy nhân quả nhiều, liên hần đều phải né tránh ba phần.

Suy tư luôn mãi, cuối cùng trầm lại trong lòng tham niệm. Vân bản vô tâm, vân bản tùy tính. Trút được gánh nặng, chỉ cảm thấy cả người sáng khoái rất nhiều. Ngang đầu đối ngao quảng áy náy nói: “Lại là nhượng đạo hữu thất vọng rồi, lệnh công tử cùng ta cũng không thấy trò duyên phận”.

Dứt lời, không để ý tới ngao quảng hai cha con biểu tình như thế nào, lập tức đi ra ngoài. Biên nói liền phát tay một rải, chỉ thấy đầy trời linh vũ sập hàng. “Lại là bản đạo quấy rầy chư vị nhĩ hưng, này đó liền tính là bản đạo nhận lỗi đi”. Rất có một phen “Ngửa mặt lên trời cười to đi ra cửa, chúng ta há là rau củ nhân” phong thái.

Bao phủ ở linh trong mưa, mọi người chỉ cảm thấy cả người thần thanh khí sảng, chuyện cũ nhật mạnh mẽ đột phá bệnh kén cũng chữa khỏi rất nhiều. Tức khắc đối Hồng Vân sinh ra một loại ngưỡng mộ như núi cao cảm giác.

Mọi người thoải mái, rồi lại hai người rất là khó chịu. Ngao quảng đảo còn hảo, biết Hồng Vân này đó đại năng hạng người sợ hãi cái gì, hơi chút có thể lý giải Hồng Vân cách làm.

Nhưng ngao hưng liền bất đồng, lúc này hần liền cảm giác chính mình giống như con khỉ bị nhân chơi. Từ nhỏ đến lớn kia thu được quá loại này ủy khuất, trong lòng phần hận không cần nói cũng biết.

Đi tới cửa Hồng Vân đột nhiên ngừng lại, nhìn về phía Lý thần nhiên nói: “Không thể tưởng được Thiên Thuận đạo hữu cũng tại đây, thật sự có duyên”.

Không có biện pháp, này đại diện chỉ có lớn như vậy một chút, hơn nữa hần lại không có cố tình ẩn tàng thân hình. Bị Hồng Vân phát hiện cũng là tình lý bên trong.

Nghe được Hồng Vân như vậy một kêu, Lý thần nhiên cũng không hảo lại tiếp tục làm bộ chưa thấy được, căng da đầu, đứng dậy. Chắp tay đạo: “Gặp qua đạo huynh”. Nói xong liền không hề ngôn ngữ, có chút xấu hổ đứng ở nơi đó. Rốt cuộc trước mắt này nhân đối chính mình có ân, chính mình còn muốn cố tình tính kẻ hần, tuy rằng đến lúc đó chính mình có thể liền thượng một cứu, nhưng khó tránh khỏi trong lòng có chút áy náy.

Hồng Vân lại không biết này đó, chỉ đương này bị chính mình kêu phá thân phân mà có chút không bỏ xuống được thể diện thôi. Nhìn đến hần làm vị trí liền biết này là cố tình điệu thấp.

Mà mọi người cũng có chút mở rộng tầm mắt, rốt cuộc ở đây mọi người trung tu vi tới cao cũng bất quá là Đại La Kim Tiên, ai cũng không thấy thấu Lý thần nhiên nguy trang, thấy hần vừa lên tới liền lập tức tìm một góc vị trí ngồi trên đi, còn tưởng rằng hần tu vi không cao, tự biết xấu hổ mà thôi.

Đặc biệt là làm được hần người chung quanh ám sát mồ hôi lạnh, may mắn không thôi. Có thể cùng Chuẩn Thánh đại năng ngang hàng tương giao có thể kém đến nào đi.

Này trong đó nhất hồi hận liền cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi gian chủ nhân ngao quảng, lần này mở tiệc chiêu đãi Đông Hải tu sĩ, vì còn không phải là kết giao đại năng, lấy bảo Long tộc thế lực sao. Như vậy một đại năng liền ở chính mình mí mắt phía dưới liền như vậy bạch bạch bỏ qua, sao không đậm chân hậu hồi.

Đến nỗi ngao hưng, ở Hồng Vân mở miệng thời điểm tiện lợi tràng ngốc tại, đại não lập tức chết máy. Vẫn luôn đàn độn thẳng đến yến hội kết thúc.

Vẫn là Hồng Vân chủ động đánh vỡ cục diện bế tắc nói: “Bản đạo dục du lịch hồng hoang, không biết Thiên Thuận đạo hữu nhưng có hứng thú. Nghĩ đến đạo hữu lại là ăn được đi”, cuối cùng một câu lại là nhìn đến Lý thần nhiên trên bàn hỗn độn trêu ghẹo đạo.



Sờ không được Hồng Vân này cứ cái gọi là ý gì, nhưng cũng có thể thuận cơ hội này mượn quá thoát thân. Vài bước đi vào Hồng Vân trước người, trông ngao quảng chấp tay nói: “Lần này lại là đa tạ Long Vương khoản đãi, chỉ là bản đạo đã lải nhải lâu ngày, liền không hề ở lâu”.

Nói xong không đợi ngao quảng trả lời, liền cùng Hồng Vân sóng vai rời đi. Chỉ để lại còn chưa đem “Đạo hữu dừng bước” nói ra ngao quảng.

Ra Long Cung, đi vào Đông Hải phía trên ngênh diện thổi gió biển, không cầm quay đầu lại nhìn thoáng qua Long Cung.

Nhìn đến Lý thần nhiên như vậy, Hồng Vân nhũm mày hỏi đáp: “Đạo hữu chẳng lẽ là còn ở lưu luyện vừa rồi xa xỉ bữa bãi hưởng thụ, phải biết đại đạo gian nan, chỉ có đạo tâm chắc chắn, hành khó cô tha mới có thể thành đạo”.

“Đạo huynh hiểu lầm”, nhìn đến Hồng Vân lại thao thao bất tuyệt khuyên hướng, Lý thần nhiên lập tức ngắt lời nói. Không thể tưởng được này người hiền lành tính cách trung còn có Đường Tăng thuộc hạ, này làm hắn táp lưởi không thôi, bất quá hắn cũng biết đây là quan tâm. Thật lâu không cảm nhận được loại cảm giác này.

“Bản đạo chỉ là có chút cảm khái thôi, không thể tưởng được ngày xưa hùng bá hồng hoang nhất thời Long tộc hiện tại tần nhiên lạc phách đến tư, Thiên Đạo vô thường nha”. Lý thần nhiên giải thích đạo, trong giọng nói cũng toàn là thổn thức không thôi.

Hồng Vân vẫn ngôn, cũng không hề ngôn ngữ. Nhìn đến Long tộc hiện giờ bộ dáng này, hắn cũng là cảm khái vạn phần.

Nhìn đến không khí bị chính mình làm cho có chút trầm trọng, Lý thần nhiên cười mở miệng đạo: “Đạo huynh chẳng lẽ là muốn du lịch hồng hoang sao, nhược là không bỏ, cũng mang lên bản đạo nhưng hảo, cũng thật dài trường kiến thức”.

“Đạo hữu đi theo đó là không thể tốt hơn, dọc theo đường đi bản đạo cũng có cái bạn” Hồng Vân vui vẻ đồng ý. Hắn đối Lý thần nhiên vốn là vẫn là rất là xem trọng, nhược nói ngày đó Bất Chu Sơn hạ thể hắn nói chuyện, bất quá là người hiền lành tính cách bùng nổ thôi, từ nay về sau Thiên Đình một ngộ, cũng bất quá người quen gặp mặt đánh cái tiếp đón. Như vậy hiện tại Hồng Vân đối này lại bắt đầu nhìn với con mắt khác.

Đạo tâm chắc chắn, không vì ngoại vật sở mê. Hơn nữa quan này hơi thở công chính bình thân, huy hoàng đại khí định cũng là một lương thiện người. Làm người khiêm tốn, ánh mắt thuần khiết. Không ngênh phụng thúc ngựa cũng không đắc ý vênh vao.

Nhược là Lý thần nhiên biết hắn ở Hồng Vân trong lòng lại là như thế ấn tượng, chắc chắn lập tức cùng với ôm nhau liền hô “Tri kỷ” nha, lại còn có mặt đều không mang theo hồng một chút.

Đạo tâm chắc chắn, không vì ngoại vật sở mê. Đó là bởi vì Long tộc là một cái thị phi nơi, mặc kệ là hiện tại vẫn là về sau mấy cái lượng kiếp trung đều có Long tộc thân ảnh, rất sợ phiền toái hắn như thế nào hội đi cùng Long tộc kéo lên quan hệ. Hơn nữa tiêu tâm quá mức hắn liền lần này chịu mời bị mời nhân quả cũng hoàn lại.

Cùng Hồng Vân bất đồng, hiểu biết nhân quả phương thức làm tất cả mọi người tiền lời. Hắn không như vậy đại bản lĩnh, chỉ là ở hắn trên chỗ ngồi lưu lại một lợ lợ đình chi dịch. Này lợ lợ đình chi dịch chẳng qua là hắn nhân hạ thời điểm đột phát kỳ muốn dùng lợ lợ đình luyện thể đoạt được sản vật. Đối Đại La Kim Tiên dưới tu vi nhân luyện thể rất có hiệu quả, đối hiện giờ nghiệp lực quán thân khó ngộ Thiên Đạo Long tộc tới nói nhất thích hợp bất quá.

Này lợ lợ đình chi dịch luyện chế không khó, chỉ cần Đại La Kim Tiên trung hậu kỳ liền có thể tinh luyện. Nhưng Long tộc hiện tại đúng là thời buổi rối loạn, lại có bao nhiêu Long tộc cao thủ tới luyện chế này đó đối này đó vô dụng đồ vật. Dùng thứ này tới giải cùng Long tộc nhân quả cũng là tốt nhất bất quá.

Nhược là Hồng Vân biết hắn cách làm cùng dụng ý không biết là nên khen hắn thông minh, vẫn là cười nhạo hắn cẩn thận.

Chỉ là Long Cung bên trong, yến hội sau khi kết thúc, ngao quảng hai cha con nhìn này bình lợ lợ đình chi dịch, sắc mặt một trận thanh một trận bạch, theo sau đối làm đầy mặt chua xót, Lý thần nhiên dụng ý hắn tất nhiên là hiểu không quá, lâm lâm nói: “Ta Long tộc nhân quả khiến cho các người như vậy sợ hãi sao”. Ngay sau đó đứng dậy trở lại trên chỗ ngồi.

Ngao hưng nhìn phụ thân này lạc phách bộ dáng, trong mắt hận ý ngập trời. Cũng may hắn là đưa lưng về phía ngao quảng, cũng không có làm hắn nhìn đến hắn cái này hảo nhi từ vận vẹo khuôn mặt.

Đến nỗi này hơi thở công chính bình thân, huy hoàng đại khí. Thứ nhất là bởi vì tu luyện đạo gia công pháp, may mắn khuy đến Thiên Đạo thật mực. Nhị là bởi vì này cực nhỏ sát sinh, điểm này ở trong hồng hoang rất là khó được. Ngay cả hắn người hiền lành Hồng Vân tại hành tẩu hồng hoang là lúc đều khó tránh khỏi tranh đấu, lấy nhân tánh mạng.

Nhưng thẳng nhãi này tuy rằng không có giết qua người nào, nhưng lại bá quá khiến người xác chết. ‘ lương thiện ’ này hai chữ lại là cùng hắn không nhiều lắm quan hệ.

Đến nỗi này làm người khiêm tốn, ánh mắt thuần khiết vậy càng là xa xỉ. Ngầm lại thẳng nhãi này trạch tính thâm hậu, trăm ngàn năm khó được ra một chuyển môn. Hơn nữa cũng không biết là vận khí thái hảo vẫn là thái kém, mỗi một lần gặp được nhân đều là tu vi so với chính mình cao thâm. Ở bọn họ trước mặt có thể không biểu hiện đến khiêm tốn thành thật một chút được không.

Ánh mắt thuần khiết không phải không đánh người Hồng Mông Tử Khí ý tưởng, mà là đã biết kết cục. Này Hồng Mông Tử Khí bất quá là trong gương bọt nước, hư ảo chi cực. Chính mình cần gì phải tốn nhiều kìa tâm tư.

Không ngênh phụng thúc ngựa đó là bởi vì chính mình có cùng người bình đẳng thực lực, kia làm gì còn muốn ra vẻ đáng thương thảo người thích, tự

mình chà đạp. Không được ý vọng hình đó là bởi vì không có thân cư địa vị cao, không biết hẩn hiện tại thực lực ở trong hồng hoang đại biểu cho cái gì. Đơn giản này hết thầy Hồng Vân cũng không biết, hẩn biết hiện tại trước mắt cái này tiểu hữu rất đúng chính mình ăn uống.

.....

Cứ như vậy, hai người du lịch hồng hoang đã có mấy trăm năm.

Bất quá bọn họ tại đây trăm năm trung sở du lịch cũng bất quá hồng hoang đại lục vạn nhất. Đương nhiên bọn họ cũng không phải vẫn luôn ở lên đường, thường thường dừng lại nghỉ ngơi luận đạo. Nhưng cứ việc như thế cũng có thể biết này hồng hoang thế giới mở mang vô biên.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 84 Ngũ Trang Quan

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-12-05

Nhiều năm như vậy xuống dưới, hai người cũng các có thu hoạch, đương nhiên trong đó thu hoạch nhiều nhất vẫn là Lý thần nhiên. Rốt cuộc có nhất định thánh đại năng tùy thời tại bên người đạo diễn, loại này kỳ ngộ cũng không phải là ai đều có thể có.

Trong mấy năm nay, Lý thần nhiên này cây cây non điên cuồng hấp thu Chuẩn Thánh đại năng tưới, tu vi tuy rằng không nhiều ít biến hóa, nhưng đạo hạnh lại là ‘cọ cọ’ hướng lên trên trưởng.

Hồng Vân ở sở hữu Chuẩn Thánh trung, có lẽ tu vi không tính tối cao, đạo hạnh lòng dạ gì đó cũng không tính sâu nhất. Nhưng hẩn kiến thức lại là nhất quảng. Đọc qua cũng là mọi người trung nhất quảng. Cái gì luyện khí, luyện đan, trận pháp đều biết một vài,

Đây cũng là bởi vì hẩn theo hầu có quan hệ, hẩn vốn là là khai thiên hậu đệ nhất đóa đám mây hóa hình mà thành. Chịu khai thiên chiếu cố, khí vận không yếu. Nhưng vẫn bốn vô tâm, tùy tính gây ra. Này cũng làm cho hẩn chú định không thể tĩnh hạ tâm tới an tâm tu đạo.

Theo như lời thế gian vạn vật đều có đạo, nhưng cũng muốn tìm được thuộc về đạo của mình.

Mà Hồng Vân đúng là bởi vì đạo thái nhiều, mà bị lạc chính mình, không nghĩ lựa chọn hoặc là không đành lòng lựa chọn. Nhân văn đã hạc mới là hẩn yêu nhất. Hẩn không nghĩ một ngày kia bế quan ra tới lại phát hiện thế giới trở nên dần dần vô vị. Hẩn muốn nhìn thời gian này biến hóa, vạn vật biến thiên. Hẩn tưởng dung nhập đi vào, chia sẻ bọn họ hi vọng ai nhạc, ngọt toan chua xót.

Loại tính cách này không thể nói không tốt, nhưng là nhất định không thích hợp ở hồng hoang trung sinh tồn. Khôn sống mong chết, rừng cây pháp tắc, tuy rằng thực tàn nhẫn, nhưng lại là vạn vật tiến hóa nhất định phải đi qua chi lộ. Chỉ có thể nói hẩn đối thế giới này thái quá lý tưởng chủ nghĩa.

Hồng Vân cùng Lý thần nhiên quan hệ càng thêm con đường quen thuộc đi lên. Ở hẩn xem ra, Lý thần nhiên trên người có một loại bằng quan, có một phong cách riêng cảm giác. Ngẫu nhiên giữa dòng lộ tiêu sái càng là làm rất là hâm mộ. Một ít mới lạ quái đản ý tưởng tổng có thể làm chính mình trước mắt sáng ngời. Loại cảm giác này ngay cả ở hẩn bạn tốt Trần Nguyên Tử trên người đều không có cảm nhận được.

Hẩn lại không biết, Lý thần nhiên chính là một cái xuyên qua chúng, là đứng ở người khổng lồ trên vai nói ra này đó ngôn luận. Nhưng cứ việc như thế, mấy trăm năm thời gian cũng mau đem hẩn vốn ban đầu đào hết.

Thăng nhải này chính cân nhắc như thế nào thoát thân mới hảo. Nếu là lại đi xuống, chính mình chẳng phải muốn lòi, vẫn là chuyển biến tốt liền thu thôi.

Nghĩ đến đây, Lý thần nhiên lập tức đứng dậy nói: “Mấy năm nay đa tạ đạo huynh quan tâm, Thiên Thuận ta tiền lời phi thường, nhưng duyên khởi duyên diệt, chúng có tấn khi. Hôm nay người ta liền tại đây chia tay, hậu hồi có kỳ”.

“Ân” Hồng Vân không biết suy nghĩ cái gì, thuận miệng đáp. Nhìn Hồng Vân bộ dáng này, Lý thần nhiên lắc đầu, này trạng thái hẩn mấy năm nay nhưng thật ra gặp qua vài lần. Cũng không biết hẩn ở trong óc rốt cuộc là tưởng chút gì, gần nhất càng ngày càng thường xuyên.

Đến nỗi đem Hồng Vân một người lược ở chỗ này, Lý thần nhiên lại là chút nào không lo lắng. Tốt xấu cũng là nhất định thánh đại năng, một ít bọn đạo chích hạng người còn không bỏ ở trong mắt. Đến nỗi mặt khác ngang nhau đại năng, ở không nghiệm chứng Hồng Mông Tử Khí hay không thành thánh

trước, là sẽ không tiến đến trêu chọc.

Chính là vừa định động thủ, liền nghe Hồng Vân lẩm bẩm: “Này Trần Nguyên Tử nhân tham quả tính tính nhật tử, thành thực cũng liền tại đây mấy ngày đi”. Nói xong, còn bẹp bẹp miệng, một bộ dư vị vô cùng bộ dáng.

“Nhân sinh quả”, vẫn đến lời này, Lý thần nhiên nghĩ nghĩ, lại là định ra thân tới, trở lại Hồng Vân bên cạnh ngồi xuống. Hắn cũng muốn đi kiến thức kiến thức này hậu thế văn danh Tiên Thiên linh căn rốt cuộc ra sao bộ dáng.

Nhìn Lý thần nhiên một lần nữa làm tốt, Hồng Vân lúc này mới mở to mắt, cười như không cười trêu ghẹo đạo: “Bản đạo ta vừa mới ngủ thời điểm giống như nghe được có người nói duyên phận diệt hết gì đó, không biết là người phương nào theo như lời”.

Nhiều năm như vậy, Lý thần nhiên sớm đã thăm dò này Hồng Vân tính tình, có đôi khi giống đủ một cái thể ngoại cao nhân, không hỏi thể sự. Có đôi khi lại đồng thủ chưa hẳn, vui cười đùa giỡn.

“Hào, hào. Trái cây sắp chín, đạo huynh chúng ta mau đi đi, chậm nói không chừng liền không có”. Lý thần nhiên vội vàng thúc giục đạo.

Cái này luận đến Hồng Vân bình tĩnh, không nhanh không chậm thuyết giáo cái gì ‘ người trẻ tuổi muốn ôn trọng, chớ hoảng hốt sốt ruột ’ gì đó, làm Lý thần nhiên hận đến ngứa răng. Thật không biết đã nhiều ngày tới là ai mỗi ngày dọn đầu ngón tay tính toán nhật tử, sợ bỏ qua.

Hơn nữa Lý thần nhiên cũng không phải thật sự thực sốt ruột, chẳng qua tưởng bởi vậy tới tìm chút lạc thú thôi, rốt cuộc có đôi khi lữ đồ thái quá cô đơn, nhọc không phải quấy điểm miệng chẳng phải là thái nhàm chán.

Hiện tại có mục tiêu hậu, bất quá mấy tháng thời gian, hai người liền tới đến vạn thọ sơn trước, chỉ thấy núi cao tuần cực, đại thể cao chót vót. Căn tiếp Côn Luân mạch, đỉnh ma trời cao trung. Bạch hạc mỗi tới tề cỡi bách, huyền vượn khi phục quải cây tử đằng. Nhật ánh tình lâm, diệt diệt ngàn điều sương đỏ vòng; vui vẻ âm hắc, phiêu phiêu vạn đạo Thái Văn phi. U điều loạn đề thanh trúc, gả cảnh tề đầu hoa đại gian. Chỉ thấy kia ngàn năm phong, ngũ phúc phong, phù dung phong, lồng lộng lẩm lẩm phóng hào quang; vạn tuế thạch, rặng nanh thạch, tam tiên thạch, thỉnh thỉnh lán lán sinh thủy khí. Nhai trước thảo tú, linh thượng mai hương.

Bụi gai mật dày đặc, chi lan thanh đậm đậm. Thâm lâm ứng phương tự ngàn cầm, cổ động Kỳ Lân hạt vạn thú. Giản thủy có tình, quanh quanh co co nhiều vòng cổ; núi non không ngừng, thật mạnh diệt diệt tự chu hồi. Lại thấy kia lục hộc, đóm trúc, thanh tùng, là lướt ngàn tái nùng đầu hoa; bạch Lý, hồng đào, thúy liễu, sáng quắc ba tháng mùa xuân tranh diễm lệ. Rong ngâm hồ gấm, hạc vũ vượn đề. Con nai từ hoa ra, Thanh Loan cùng mình. Chính là tiên sơn thật phúc địa, Bồng Lai lãng uyển chỉ như nhiên. Lại thấy chút hoa nở hoa tàn đỉnh núi cảnh, vân đi vân tới linh quan trên.

Lần đầu nhìn đến lần này cảnh tượng Lý thần nhiên không cảm ra tiếng khen: “Hào một tòa tiên sơn phúc địa”. Thật lâu sau cũng không thấy Hồng Vân đáp lời, quay đầu lại đi, nào còn có bán cá nhân ảnh.

Nhìn xa một thiếu, lại thấy Hồng Vân đã đến giữa sườn núi thượng, đối chung quanh cảnh tượng nhìn như không thấy. Chỉ biết là một cái kính đi phía trước lên đường, khoe miệng thượng cũng không biết khi nào treo lên một tia trong suốt.

Nhìn đến hán bộ dáng này, không cảm cảm khái một tiếng ‘ đốt đàn nấu hạc, đàn gãy tai trâu ’. Rất có một loại ‘ nhạc cao ít người hoạ ’ cảm giác. Ngay sau đó bước nhanh đuổi theo Hồng Vân. Lần này có thể ăn được hay không thượng này linh quả lại vẫn là muốn dừng ở hán trên người.

Nửa ngày hai người liền hành đến đỉnh núi, Ngũ Trang Quan liền tọa lạc tại đây. Chỉ thấy này đạo quan hồng gạch lục ngói, kia cao cao tường viện tựa uốn lượn linh xà, xanh biếc viên ngói lập loè lưu ly quang mang. Vô tận Tinh Thần ánh sáng từ phía chân trời bay là tả mà xuống, cũng có cầu vòng đi nhờ cầu hình vòm ngang qua ở trên hư không trung, vô số tường vân hội tụ, linh tuyến phun trào. Cấp toàn bộ đạo quan vẽ mỹ lệ đến cực điểm cảnh đẹp.

Không đợi Lý thần nhiên phục hồi tinh thần lại, Hồng Vân liền vội khó dần nổi vũ đại môn kêu lớn: “Trần nguyên lão huynh, là ta mau mở cửa. Thanh phong, minh nguyệt hai nhải ranh đã chạy đi đâu, còn không mau tới giúp lão tổ ta mở cửa”.

Mấy tức hậu, liền nghe thấy bên trong cánh cửa truyền đến tiếng bước chân. Nghĩ đến đó là kia hai cái đồng tử.

Cửa mở, chỉ thấy bên trong cánh cửa đứng hai cái khoẻ mạnh kháu khỉnh hai đồng, phồng lên quai hàm, nãi thanh nãi khí nói: “Sur thúc hảo”. Bộ dáng thực mạnh thực đáng yêu. Khiến cho Hồng Vân không cảm vron đôi tay niết hướng hai đồng tử mặt. Này hai đồng tử lập tức né tránh mở ra, nhưng bọn họ kia hội là Hồng Vân đối thủ, hai người mạnh đến đáng yêu khuôn mặt nhỏ vẫn là không có thể chạy thoát Hồng Vân ma trào.

Thẳng đến đưa bọn họ mặt niết đỏ bừng hậu, mới vừa rồi chưa đã thêm thu tay lại. Lại nhìn hai đồng tử, đầy mặt ủy khuất, trong ánh mắt che kín nước mắt. Tội nghiệp nhìn Hồng Vân.

Này ánh mắt lực sát thương chỉ cường tuy là Hồng Vân Chuẩn Thánh tu vì cũng không cảm mặt đỏ lên, “Các ngươi đừng khóc nha”. Hắn nói chưa dứt lời, này vừa nói tựa như một cái kèn giống nhau, nước mắt lập tức ‘ tí tách ’ hạ xuống.

Hồng Vân bắt đắc dĩ, chỉ phải xin giúp đỡ nhìn Lý thần nhiên. Hậu giả thân mình một bên, hoàn toàn làm lơ.

Thầm mắng một tiếng “Không nghĩa khí”. Quay đầu tới, mang tự nhận là thực thân thiện tươi cười trấn an hai đồng tử. Nhưng tựa hồ không có gì hiệu quả. Chỉ phải trên dưới một trận sờ soạng, móc ra một đồng lớn không biết kỷ hoa di quả.

Quả nhiên vẫn là ăn dùng được, nhìn này đó hoa quả, hai đồng tử cũng không hề tiếp tục khóc thút thít. Nhưng vẫn là mang theo ghen ngào nói: “Sur phó đã sớm đoán được sur thúc ngươi muốn tới, hán đã ở đại điện chờ ngươi. Ngươi mau đi đi, đi, sur thúc hán lại là ai nha”. Hậu một câu lại là chỉ vào

một cái chính bốn mươi lăm độ giác nhìn lên không trung nhân hỏi.

Người nào đó một cái lão đạo, chính mình khi nào thành trong suốt sao. Buồn cười nhìn Lý thần nhiên quần bách bộ đáng, Hồng Văn cười giải thích đạo: “Đây là sư thúc ta ở hồng hoang kết bạn bạn tốt Thiên Thuận đạo trưởng”.

Nhìn đến có người ngoài ở đây, hai đồng tử cũng rất thức đại thể lau khô khóe mắt nước mắt, giong sinh nói: “Gặp qua Thiên Thuận đạo trưởng”. Nhìn này hai đồng tử như thế ngoan ngoãn đáng yêu, Lý thần nhiên cũng rất là thích, thuận tay hướng trong túi sờ mó. Tay mới vừa một bỏ vào đi tiện lợi tràng ngay ngắn cả người. Hắn cùng hồng hoang du lịch nhiều năm như vậy, đích xác được đến một ít thứ tốt. Nhưng về ăn đều bị Hồng Văn cái này đồ tham ăn cấp một cỗ não cảm đi. Đến bây giờ hắn lấy cái gì tới tổng cỗ này hai đồng tử.

Nhìn này hai tiểu thí hải nhất trông mong nhìn chính mình, ánh mắt kia như thể thanh triệt đơn thuần cùng tò mò. Làm nhân như thế nào có thể nhẫn tâm làm cho bọn họ thất vọng. Cố nén đau lòng lấy ra hai luồng ngũ màu bùn đất, mỉm cười đưa cho hai tiểu gia hỏa. Bùn đất không ngừng biến hóa hình thái, xem đến hai tiểu gia hỏa trong mắt tia sáng kỳ dị liên tục.

Vốn dĩ Hồng Văn ở một bên chính làm tốt xem hắn xấu mặt chuẩn bị, lại không nghĩ rằng hắn thế nhưng có thể như thế hào phóng lấy ra này hai kiện đồ vật tới tặng người. Này hai luồng bùn đất cũng không bình thường, chính là hai kiện Tiên Thiên linh phù, xen vào Hậu Thiên chí bảo cùng Tiên Thiên Linh Bảo chi gian. Chính là bởi vì Tiên Thiên Linh Bảo đem thành chưa thành hết sức bởi vì nào đó nguyên nhân làm cho thành hình thất bại mà thành.

Tuy là thất bại sở hình thành nhưng giá trị vẫn là khó có thể đánh giá. Đặc biệt là đối với một ít tu vi không cao tu sĩ tới nói, này giá trị càng sâu với thành hình Tiên Thiên Linh Bảo. Rốt cuộc Tiên Thiên Linh Bảo luyện hóa không dễ, miễn cưỡng luyện hóa một tia da lông còn không bằng lui mà cầu tiếp theo luyện hóa một kiện Tiên Thiên linh phù hoặc là Hậu Thiên Linh Bảo tới thật sự.

Hơn nữa này Tiên Thiên linh phù nhược là cơ duyên xảo hợp dưới cũng không phải không có khả năng tiếp tục lột xác vì Tiên Thiên Linh Bảo. Nhìn Hồng Văn trên mặt kia ngăn không được kinh ngạc, Lý thần nhiên trong lòng có chút cao hứng, trêu ghẹo đạo: “Như thế nào, chẳng lẽ là hậu hối”.

Này hai kiện Tiên Thiên linh phù vốn là là hắn hai người cộng đồng phát hiện, bốn hắn là ngang nhau, một người một cái. Nhưng Hồng Văn đối này linh phù bốn không thêm đề ý, hơn nữa đối Lý thần nhiên coi trọng có thêm, cho nên đều về Lý thần nhiên sở hữu, đại giới đó là dọc theo đường đi thượng thức ăn tất cả đều vào hắn Hồng Văn trong miệng.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://EbookFull.Net).

## Chương 85 nhân tham quả

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-12-06

Vội vàng tiếp nhận này không ngừng biến hóa Tiên Thiên linh phù, còn không có tới kịp cẩn thận thưởng thức một phen, liền nghe được một tiếng quát lớn: “Hồ nháo, còn không còn cấp đạo trưởng”.

Theo thanh âm nhìn lại, lại thấy người tới đầu đội từ kim quan, mặc áo choàng, chân thảo lĩ, giống như đồng nhan, hảo một cái đạo cốt tiên phong. Làm lơ Hồng Văn tồn tại, đối Lý thần nhiên chấp tay đạo: “Tiểu đồng bất hảo, không dám đương nổi như thế đạo trưởng như thế đại lễ”.

Nhìn hai tiểu gia hỏa nọ nọ đệ ra đôi tay, trong mắt tràn đầy không tha. Lý thần nhiên cười cười, cũng không có tiếp nhận, nhìn thẳng Trần Nguyên Từ nói: “Đạo hữu không cần như thế tức giận, bất quá một ít tiểu ngoạn ý thôi”. Ngay sau đó hiện lành đối với hai tiểu gia hỏa nói: “Mau thu hồi đến đây đi”.

Hồng Văn vào lúc này cũng nhận thấy được hiện trường không khí có chút không ổn, vội vàng đứng ở hai người trung gian, chỉ vào Trần Nguyên Từ nói: “Nhìn ta này đầu óc, đã quên cho các ngươi giới thiệu. Tới tới tới, tiểu hữu, vị này đó là nơi đây chủ nhân Trần Nguyên Từ”.

Theo sau có chỉ vào nói: “Trần nguyên, vị này đó là Thiên Thuận. Cùng lão tổ ta rất là hợp ý, lần này dẫn hắn tới nơi này hoan không chào đón nha”. Ý ngoài lời, không ngoài chính là người thái lỏng dạ hẹp hòi, này nhân ta hiểu biết, người không cần gì lo lắng.

Trần Nguyên Từ nghe xong lần này giải thích, liền biết là chính mình đa tâm. Nhân gia hào sảng hào phóng, chính mình lại là đem lòng tiểu nhân đo dạ quân tử. Này cũng không thể hoàn toàn trách hắn, ai kêu này Lý thần nhiên vừa lên bỏ ra tay liền như thế hào phóng, có thể nào không dạy người hoài nghi này có khác ý đồ.

Này Hồng Văn tuy rằng giao hữu rộng khắp, nhưng thâm giao lại không có mấy cái. Hắn xem nhân vẫn là thực chuẩn, cho nên Trần Nguyên Từ cũng tin

tướng hấn ánh mắt. Gỡ xuống thành kiến, lúc này mới nhìn thẳng vào Lý thần nhiên, chỉ thấy này tướng mạo đoan chính, kiêu mịch ẩn đường, ánh mắt thanh triệt, lấy Đại La Kim Tiên cảnh giới liền dám trực tiếp cùng chính mình đối diện, loại này khí độ thiên hạ hiếm có.

Thăng nhải này bề ngoài lại lừa gạt một cái thuần lương người.

Chẳng qua hiện tại hấn đảo có chút xấu hổ. Lý thần nhiên cũng không nghĩ cùng chi khó xử, cười nói: “Đại tiên uy danh, bản đạo sớm có nghe thấy, hiện giờ may mắn nhìn thấy đạo hữu phong thái, lại là lại bản đạo một cái tâm nguyện”.

Lúc sau lại là một trận mãnh khen, thăng đem này Trần Nguyên Từ khen đến mặt đều đỏ. Này hai người, một cái nói được miệng lưỡi lưu loát, thao thao bất tuyệt. Một cái nghe được mùi ngon, kích động rất nhiều lại có chút then thùng.

“Trước đừng khen, ta này một thân nôi da gà đều mau đứng lên. Ta nói trần nguyên, chúng ta đều tới lâu như vậy người còn không mời chúng ta đi vào ngồi ngồi”. Lại là Hồng Vân nghe không nổi nữa, mở miệng ngắt lời nói.

Kính hấn này một tá đoạn, hai người cũng không hảo tiếp tục đi xuống. Trần Nguyên Từ vội vàng nói: “Lại là bản đạo thất lễ, nhị vị mau mau cho mời”.

Ba người vào Ngũ Trang Quan, đi vào một đình viện bên trong, lần lượt ngồi xuống. Trần Nguyên Từ phân phó thanh phong minh nguyệt mang tới kim đánh tử thảo xuống mấy viên trái cây tới, chỉ chốc lát sau, thanh phong minh nguyệt liền tay phủng ba cái ngọc bàn đi vào Trần Nguyên Từ phụ cận, chỉ thấy ba cái ngọc bàn trung lại là từng người thịnh phủng tam cái nhân tham quả, này nhân tham quả quả nhiên cùng trong truyền thuyết giống nhau, ngoại hình giống quả trẻ con, nhân tham quả ở ngọc bàn trung thanh quang nở rộ, hình như có linh tính.

Trần Nguyên Từ đạo, “Ta này Ngũ Trang Quan không gì kỳ vật, chỉ có này nhân tham quả còn có thể lấy ra tay tới chiêu đãi hai vị đạo hữu”, bất quá còn không có đãi hấn nói xong, Hồng Vân liền đã khai ăn đi lên.

Lý thần nhiên đã sớm đổi này linh quả thêm nhỏ dài đã lâu, nhưng vẫn là khách sáo vài câu hậu, mới vừa rồi cầm lấy một quả nhân tham quả ăn vào, nhân tham quả vào miệng là tan, đồng thời một cỗ tinh thuần Át Mộc linh khí thẳng đứng mãnh vào Lý thần nhiên trong cơ thể.

Tuy rằng sớm có chuẩn bị nhưng Lý thần nhiên vẫn là cảm thấy một tia kinh ngạc, bởi vì này linh khí thái quá khổng lồ, liền chính mình như thể thâm hậu pháp lực đều cảm thấy một trận bành trướng cảm. Lập tức ngồi xếp bằng, dẫn đường này cỗ linh khí tiến vào đến trong đan điền, nhưng vẫn là tràn ra rất nhiều, rơi vào đường cùng, chỉ phải lôi kéo này đó linh khí du tẩu toàn thân, rèn luyện thân thể.

Ước chừng một ngày công phu, Lý thần nhiên mới vừa rồi đem này một quả nhân tham quả linh khí toàn bộ luyện hóa, chỉ này một quả nhân tham quả, cư nhiên làm chính mình tu vi lại có điều tiến, cái này làm cho Lý thần nhiên âm thầm kinh hãi, hiện tại Lý thần nhiên tu vi là Đại La Kim Tiên, không nghĩ tới này nhân tham quả đối Đại La Kim Tiên cũng có như vậy hiệu quả.

Mở mắt ra, phát hiện Trần Nguyên Từ cùng Hồng Vân hai người cho nhau thảo luận cái gì, mà bọn họ trước mặt ngọc bàn trung, đã là trống tuếch, liền cùng minh bạch, bọn họ đã tỉnh lại lâu ngày. Trong lòng không cảm có chút hạ xuống, hấn còn tưởng rằng chính mình cùng Chuẩn Thánh gian chênh lệch cũng không có bao lớn, càng là đối chính mình hồn hậu pháp lực lấy làm tự hào, không kém Chuẩn Thánh nhiều ít. Nhưng hiện tại, chính mình tiêu tốn cả ngày thời gian mới vừa rồi miễn cưỡng luyện hóa xong một quả nhân sinh quả, mà bọn họ luyện hóa tam cái đều còn có thừa.

Này lại là hấn nghĩ đến thái nhiều, Hồng Vân cùng Trần Nguyên Từ có thể nào cùng giống nhau Chuẩn Thánh so sánh với. Hấn cùng này hai người tương đối, kia hoàn toàn là không có việc gì tìm việc. Bất quá cũng may này đạo tâm cùng cố, hạ xuống cảm xúc chợt lóe mà qua, thay thế được đó là kiên nghị.

Lúc này nói chuyện với nhau hai người cũng phát hiện Lý thần nhiên đã tỉnh lại, Trần Nguyên Từ hướng hấn hỏi: “Như thế nào? Tiểu hữu đối bản đạo nhân tham quả còn vừa lòng?” Vừa mới hấn đã hỏi rõ tình huống, trong lòng càng là đối lúc trước chính mình việc làm cảm thấy áy náy. Tức khắc cảm thấy người này nhưng thâm giao, chỉ là có chút khẩu nhị lưỡi hoạt.

Lý thần nhiên ha ha cười, đạo, “Đạo hữu nói đùa, há ngăn là vừa lòng hai chữ nhưng đánh giá, đồn đãi nhân tham quả chính là Trần Nguyên Đại Tiên trong tay một viên Tiên Thiên linh căn sở kết, này linh căn ba ngàn năm một nở hoa, ba ngàn năm một kết quả, luôn mãi ngàn năm mới đến thực, đoán đầu một vạn năm vừa mới đến ăn. Tựa này vạn năm, chỉ kết đến ba mươi cái trái cây, trái cây bộ đáng, liền như tam triều không đầy tiểu hải tử tương tự, tứ chi câu toàn, ngũ quan gồm nhiều mặt. Nhân nhược có duyên đến kia trái cây vẫn vừa nghe, liền sống 360 tuổi; ăn một cái, liền sống bốn vạn bảy ngàn năm. Đối với nhân tham quả đại danh, bản đạo chính là như sấm bên tai, hiện giờ bản đạo may mắn ăn đến này một quả trái cây, thật sự là tam sinh hữu hạnh, nhưng thật ra còn không có cảm tạ Trần Nguyên Đại Tiên, này nhân tham quả, thật có thể nói là thiên địa một kỳ.”

Nghe Lý thần nhiên như thế khen ngợi, Trần Nguyên Từ cũng rất là hường dụng. Cứ việc như thế, ngoài miệng vẫn là khiêm tốn nói: “Tiểu hữu mầu tán”.

Này nhân tham quả cũng ăn, Lý thần nhiên cũng bắt đầu sinh lý ý. Cùng Trần Nguyên Từ hai người đẩy ly đôi tràn lúc sau, liền đứng dậy cáo từ. Nhưng không chịu nổi hai người giữ lại, lại nghĩ đến chính mình trở về cũng không sự nhưng làm. Đơn giản cũng giữ lại.

Này một trụ liền lại là mấy năm lâu, tại đây đoạn thời gian, ba người tựa như tri kỷ nói chuyện trời đất, biện pháp luận đạo. Lý thần nhiên cũng đem dư lại hai người sinh quả luyện hóa xong, pháp lực một trận kích trướng. Cũng may bên cạnh có hai vị Chuẩn Thánh tồn tại, mỗi ngày ba người gian cho nhau luận đạo là lúc liền thuộc hấn thu hoạch lớn nhất.

Đạo hạnh cũng nhật càng gia tăng.

Không có gì bất ngờ xảy ra hấn tu vi cũng đột phá tới rồi Đại La Kim Tiên đại viên mãn chi cảnh, tích lũy đầy đủ dưới Chuẩn Thánh cũng chỉ có một bước xa. Nhưng chính là này một bước xa làm khó vô số anh hùng tài tử.

Nhưng Lý thần nhiên lại là không vội, có cường đại phân thân người bảo đảm, hần sớm đã hiểu rõ Chuẩn Thánh cảnh giới sở hữu bí mật. Có thể nói như vậy, nhục là hần nguyện ý, hần tùy thời đều có thể thăng cấp Chuẩn Thánh.

Nhưng biết rõ căn cơ tầm quan trọng hần lại là tính toán làm đầu chắc chắn, thăm dò mỗi một cái cảnh giới hậu mới vừa rồi đột phá. Hần cũng không biết vì sao phải làm như vậy, chỉ là vận mệnh chủ định một loại cảm giác thôi.

.....

Một ngày này, ba người này bãi nói một ít kỳ văn thú sự là lúc, lại nghe đồng tử tiến lên bẩm báo nói có Thiên Đình người muốn tới cầu kiến Trần Nguyên Tử. Văn này tin tức, ba người cũng là hai mặt nhìn nhau không biết nay thiên đình này tới cái gọi là chuyện gì.

“Thật vất vả an tĩnh một ít thời gian”, Hồng Vân thốn thức đạo. Trần Nguyên Tử cũng rất có đồng cảm gật đầu ứng hòa. Cũng là Thiên Đình mỗi một lần hơi có động tĩnh đều không tránh được khiến cho một phen tranh đấu. Chỉ có Lý thần nhiên mặc không lên tiếng, hần hần là đoán được lần này Thiên Đình phái người tiến đến cái gọi là chuyện gì.

Tuy rằng thực không nghĩ cùng Yêu tộc lấy dính thương cái gì quan hệ, nhưng hiện giờ Yêu tộc thế đại, lại là không hảo cùng chi trở mặt. Phân phó đồng tử tương lai nhân mời vào đại điện. Quay đầu tới nhìn về phía mặt khác hai người nói: “Nhị vị, ta chờ cùng đi xem nay thiên đình này tới là vì chuyện gì nhưng hảo.” Hai người chỉ là gật đầu đáp ứng.

Một lát sau, liền thấy một mặt mang anh khí, khí vũ hiển ngang nhân đi tới. Người này đúng là Yêu tộc mười đại yêu thánh trung Anh Chiêu yêu thánh. Tới rồi điện thượng, Anh Chiêu đang xem đến Lý thần nhiên khi có chút ngạc nhiên, Lý thần nhiên từ đi vào trong hồng hoang liền rất ít lộ diện, cho nên đối hần Anh Chiêu rất là xa lạ. Nhưng ngay sau đó nhìn đến Hồng Vân hậu liền cũng thoải mái.

Hồng Vân ở hồng hoang trung có tiếng thích kết giao bạn tốt, này nhân cũng nên là Hồng Vân bạn tốt, Anh Chiêu như thế nghĩ đến. Nhưng có thể cùng hai vị Chuẩn Thánh cùng nhau nhân chắc chắn có đại bản lĩnh, cho nên Anh Chiêu cũng không hảo chậm trễ.

Mọi người một phen chào hỏi, Trần Nguyên Tử hỏi: “Đạo hữu không ở Thiên Đình hưởng phúc, tới bản đạo núi hoang làm chi?”. Lần này Anh Chiêu đại biểu Thiên Đình mà đến, tuy rằng tu vi thượng so không được trần nguyên, Hồng Vân chi lưu, nhưng cũng không thể roi xuống Thiên Đình mặt mũi, có hai người ngang hàng luận giao.

Anh Chiêu đáp: “Đạo hữu khách khí, bản đạo trời sinh lao lực mệnh, so không được ba vị đạo hữu tiêu dao, hiện giờ ta Thiên Đình Yêu Hoàng sắp đại hôn, với ba thánh hậu nghênh thú Thường Hi, Hi Hòa nhị vị nương nương, bản đạo phụng Yêu Hoàng chi mệnh, đặc tới đưa thiệp mời, thỉnh ba vị đạo hữu ba thánh hậu tiến đến quan lễ”.

Nói, Anh Chiêu từ trong lòng lấy ra một phần thiệp mời, Trần Nguyên Tử tiến lên tiếp nhận hơi hơi vừa thấy hậu, liền truyền cùng Hồng Vân, Lý thần nhiên hai người. Hơi xem qua thiệp mời hậu, đối với Trần Nguyên Tử khẽ gật đầu xem như đồng ý. Hậu giả liền nhận lấy thiệp mời, đối với Anh Chiêu đạo: “Đạo hữu trở về hồi phục Yêu Hoàng, nói bản đạo chờ chắc chắn đúng hạn tới.”

Anh Chiêu vừa chấp tay, đối ba người nói: “Một khi đã như vậy, Thiên Đình sự vội, bản đạo còn muốn đi mặt khác đạo hữu chỗ phái phát thiệp mời, liền không hề quấy rầy, ba thánh hậu, chậm đợi ba vị đạo hữu đại giá, cáo từ”.

Trần Nguyên Tử đáp: “Một khi đã như vậy, bản đạo liền không nhiều lắm lưu đạo hữu.”

Đợi cho Anh Chiêu đi rồi, Trần Nguyên Tử quay đầu tới đối với hai người nói: “Hai vị, việc này thấy thế nào?” “Còn có thể thấy thế nào, loại này nào nhiệt không đi chẳng phải là đáng tiếc”, không cần nhiều đoán, nói lời này tự nhiên là Hồng Vân.

Nhìn Trần Nguyên Tử còn có chút lo lắng bộ dáng, Lý thần nhiên trấn an đạo: “Lần này Đế Tuấn đại hôn chắc chắn mời trong hồng hoang đông đảo cao thủ. Nhiều như vậy đại năng tề tụ, cho dù hần lại như thế nào tính kế, ở tuyệt đối miễn cưỡng thực lực đều là vô dụng, hiện tại chúng ta hần là lo lắng đưa cái gì hạ lễ”.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoàng Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 86 Đế Tuấn đại hôn

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Cũng không trách Trần Nguyên Từ đa tâm, thế gian không có không ra phong tướng. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ web.. Cái gọi là “Yến vô hảo yến”, nay thiên đình ở lần đầu tiên giảng đạo xong hậu, “Mở tiệc chiêu đãi” khách khứa sự tình bọn họ vẫn là biết một vài.

Có chút hâm mộ nhìn nhìn Trần Nguyên Từ, trêu ghẹo đạo: “Này Trần Nguyên Từ đạo huynh đảo không thể nào lo lắng”. Nghe được muốn đưa lễ, Hồng Vân liền lập tức héo xuống dưới, hẳn nào có cái gì lấy đến ra tay, Linh Bảo nhưng thật ra có, nhưng chính mình đều luyện hóa không sai biệt lắm. Cầm đi tặng người hẳn nhưng luyện tiếc.

Lý thần nhiên cũng đối này buồn rầu, Linh Bảo hẳn nhưng thật ra không thiếu, lại còn có tất cả đều là Tiên Thiên cấp. Nhưng lấy hẳn kia bần xin tính từ, há có thể bỏ được đưa ra đi. Nhược là này Yêu tộc vẫn luôn cường thế đi xuống, có lẽ còn có thể khế cần mỗi đưa ra một kiện, đổi một cái nhân tình. Hơn nữa hẳn còn biết này Đế Tuấn nhảy nhót không được bao lâu, kia lấy ân tình này tới lại có tác dụng gì, chẳng lẽ còn làm hẳn thiên cái mặt đi khi để Lục Ấp cái này tiêu bối.

Ngay sau đó, này hai người liền tâm hữu linh tê nhìn Trần Nguyên Từ khắc khắc cười nói. Xem đến Trần Nguyên Từ cả người không được tự nhiên, cười khổ nói: “Hai vị kia phân liền bản đạo bỏ ra đi”, ngay sau đó đỡ trán thở dài: “Lúc này đây sợ là không có trái cây dư lại, giao hữu vô ý, giao hữu vô ý nha”.

Nhìn đến Trần Nguyên Từ như thế thượng đạo, Lý thần nhiên rất là cao hứng, nắm lấy Trần Nguyên Từ bả vai nói: “Trần nguyên nha, ngươi như vậy ta liền cần phải phê bình ngươi, này đó trái cây cũng bất quá vật ngoài thân, có được có mất, chớ có thái quá câu nệ, đạo hữu chẳng lẽ còn không thấy thấu sao”.

Nhìn hẳn này vô si dạng, Trần Nguyên Từ cười mắng: “Hiện tại bản đạo là nhìn thấu”, “Nga, đạo hữu có như vậy giác ngộ, thật đáng mừng”. “Lăn, bản đạo là nhìn thấu các ngươi này vô si dạng”.

Ba người cho nhau trêu ghẹo một phen hậu, liền từng người trở về chuẩn bị, chuẩn xác chính là Trần Nguyên Từ đi chuẩn bị.

Đệ nhị nhật, nhìn trước mắt bãi ở một loạt nhân tham quả, đếm kỹ một chút chỉ có mười sáu cái nhiều. Lý thần nhiên kinh ngạc nói: “Trần nguyên lão huynh, ngươi đây là ý gì”.

Trần Nguyên Từ không có mở miệng, ngược lại Hồng Vân hứng thú không cao giải thích đạo: “Còn có thể là gì, chúng ta hạ lễ bái”.

Lý thần nhiên có chút cảm động, không thể tưởng được này Trần Nguyên Từ đãi nhân chi thành, trong lòng không cảm có chút áy náy. Ngay sau đó trong lòng càng thêm kiên định cứu người chi tâm. Quân lấy thành đãi ta, ta tất lấy thành tương báo.

Bất quá nhìn này một loạt nhân tham quả, cho dù không phải chính mình nhưng vẫn là có chút thịt đau. Trông mắt vừa chuyển, nói: “Tặng lễ cũng không cần đưa nhiều như vậy đi, phải biết vật lấy hi vi quý, nhân tham quả vốn là thế gian hiếm có, lập tức lấy ra nhiều như vậy chẳng phải là thực hạ giá”.

Tuy rằng chưa bao giờ nghe qua này ‘Hạ giá’ một từ, nhưng vẫn là đoán được lời này đại khái ý tứ. Trần Nguyên Từ đang ở đau lòng hết sức, nghe được hẳn như vậy vừa nói, phảng phất nhìn đến cái gì hy vọng, ngẩng đầu lên, nhìn Lý thần nhiên, chờ mong hẳn có cái gì hảo biện pháp.

“Hơn nữa đưa nhiều như vậy, chắc chắn đưa tới bọn đạo chích nhìn trộm, cho dù lão huynh ngươi tu vi cao thâm, nhưng cũng là một cốc phiền toái không phải”, “Đối, đối, đối” Hồng Vân ở một bên phụ hợp đạo. Hẳn vốn là luyện tiếc đưa ra nhiều người như vậy tham quả, chỉ là này trong đó còn có giúp hẳn cùng Lý thần nhiên đưa, cũng không giống Lý thần nhiên có thể nói ra này đó nguy hiểm, cho nên cũng liền không tiện mở miệng nói.

Vẫn đến lời này, Trần Nguyên Từ cũng có chút ý động. Lý thần nhiên nỗ lực hơn tiếp tục nói: “Còn nữa này thiệp mời chỉ có một phần, mặt trên điểm danh mời chính là ngươi Trần Nguyên Từ, ta cùng Hồng Vân bất quá là mang thêm thôi, cho nên lễ càng là không cần đưa nhiều như vậy”.

“Kia chiếu đạo hữu ngươi nói như vậy, ta đưa nhiều ít thích hợp”, Trần Nguyên Từ nhin không được hỏi.

“Ba cái” Lý thần nhiên bần xin vô cùng nói. Ba cái tự nhiên không được, theo sau ba người ‘kịch liệt’ thương thảo. Cuối cùng quyết định đưa ra tám. “Kia dư lại làm sao bây giờ”, Hồng Vân nuốt nước miếng nói. “Tự nhiên là ăn, lãng phí đồ ăn là đáng xấu hổ, ta khinh bỉ” không đợi Trần Nguyên Từ nói chuyện, Lý thần nhiên liền tiếp lời nói.

Theo sau liền mạn không khách khí nắm lên một cái gặm lên. Hẳn này một gặm, Hồng Vân cũng không cam lòng nhân hậu nắm lên một cái ăn lên. Nhìn hai người bộ dáng, Trần Nguyên Từ cười cười, cũng đi theo ăn lên.

Cuối cùng bởi vì tu vi nguyên nhân, Lý thần nhiên chỉ gặm hai cái, cái này làm cho hẳn rất là bất đắc dĩ. Nhìn hẳn ăn một bộ dáng, làm mặt khác hai người rất là cao hứng.

.....

Nguyên lai, tự Từ Tiêu Cung lần đầu tiên bắt đầu bài giảng khi, Đế Tuấn liền chú ý đến Thường Hi, Hi Hòa. Vốn định nghe đạo lúc sau kết giao một phen, nhưng lại gặp được Vu tộc việc này, làm Đế Tuấn vội đến tiêu khó lúc đầu ngạch, nào còn có tâm tình suy xét này đó nhi nữ việc tư. Đợi cho vội xong về sau, tâm tư cũng phai nhạt.

Nhưng theo sau hai lần ở Từ Tiêu Cung trung dụng tới này nhị vị khi, tâm vẫn là không cảm nhảy dựng lên. Nhưng bởi vì trước mặt người khác, cũng không có biểu lộ ra cái gì. Cho tới bây giờ, mọi việc bình định, càng là cho rằng Vu tộc bắt đầu suy nhược, đại cục đã định. Lúc này mới bắt đầu nhớ tới này đó.



Đặc biệt là gần nhất, mỗi lần tu luyện xong hậu, đều không cảm nhìn phía kia thái yin tinh. Hoặc là nói là kia cây nguyệt quế hạ mơ hồ chỉ thấy chính đã tọa luyện khí hai cái bạch y bóng hình xinh đẹp.

Đế Tuấn trong lòng biết, đây là thái yin tinh sở dụng dục thần để, Thường Hi, Hi Hòa nhị vị nương nương, tự Bàn Cổ khai thiên tới nay, mất trái hóa thành Thái Dương tinh, mất phải hóa thành thái yin tinh, Thái Dương tinh phía trên thượng có chí dương linh căn Phù Tang thần thụ, thái yin tinh thượng cũng có đến yin linh căn nguyệt quế thần mộc, đều là thiên địa Ngũ Hành linh căn.

Thái yin Thái Dương chính là Chu Thiên Tinh Thần đứng đầu, vì hồng hoang Tinh Không đầu mỗi then chốt, chủ yin dương chi khí, yin dương hòa hợp, vạn vật phương sinh. Đế Tuấn tổ có dã tâm, nghĩ đến cô dương không dài, cô yin tất suy, nhược có thể được đến thái yin tinh Quảng Hàn Cung trung nhị vị nương nương thân lại, yin dương hòa hợp dưới, tu vi tất nhiên tăng nhiều, chính mình huynh đệ cũng có chí bảo cộng sinh, nhược nói nhị vị nương nương vô cộng sinh chí bảo, Đế Tuấn lại là không tin. Lại còn có có thể hoàn thiện chu thiên tinh đầu trận, chỗ tốt thật nhiều.

Đế Tuấn có thể nói nói là một cái trời sinh đế vương, cứ việc đều đã tâm động, nhưng vẫn là trước hết suy xét chính mình tu vi cùng đối thiên đình mang đến chỗ tốt.

Lập tức liền cùng hoàng đế Thái Nhất thương lượng, hy vọng Thái Nhất cùng chính mình một người nghênh thú một vị nương nương, chính mình lấy Thường Hi, Thái Nhất lấy Hi Hòa, tiếc rằng Thái Nhất tuy rằng nhận đồng Đế Tuấn cách nói, lại không muốn nghênh thú Hi Hòa nương nương, nhất tâm luyện hóa Hỗn Độn Chung, chuẩn bị tương lai cùng Vu tộc đại chiến, một trận chiến tru diệt, thế Đế Tuấn cùng cố giang sơn hậu, liền nhất tâm cầu đạo, vẫn đinh đinh.

Đế Tuấn khuyên can mãi, Thái Nhất chết sống không đồng ý, Đế Tuấn bất đắc dĩ, đưa tới mười đại yêu thánh thương nghị việc này, cuối cùng Bạch Trạch đề nghị, từ Đế Tuấn một người nghênh thú nhị vị nương nương, đến nỗi làm mai nhân tuyến, Nữ Oa nương nương vì Đạo Tổ Hồng Quân đệ tử, vì này khâm định Thánh Nhân, lại là Yêu tộc người, liền thỉnh năng tiên đến thúc đẩy việc này, lại thích hợp bất quá.

Đế Tuấn lập tức bị lễ vật, đi trước Oa Hoàng Cung, Nữ Oa nương nương trải qua vạn năm khổ tu, rốt cuộc đem Sơn Hà xã tắc đồ cùng Hồng Tú Cầu luyện hóa, từ Linh Bảo phản hồi trở về tin tức biết được, Hồng Tú Cầu chính là một kiện Công Đức Chí Bảo, có chế gả cưới, định nhân luân chi trách, cần hoàn thành Thiên Địa Nhân tam hôn mới có thể thành tựu Tiên Thiên Công Đức Chí Bảo.

Chỉ là, nay thiên địa Nữ Oa nương nương còn có thể đoán được vài phần, này nhân là vật gì lại nghĩ trăm lần cũng không ra, này một nhật, đang ở đã tọa, huynh trưởng Phục Hy tự bên ngoài tiến vào, nói là Đế Tuấn cầu kiến, Nữ Oa nương nương tâm thần vừa động, biết được cơ duyên tới.

Tự mình ra cửa cùng huynh trưởng nghênh đón Đế Tuấn, hai người đem Đế Tuấn nghênh đến trong cung, phân chủ khách ngồi xuống, mệnh đồng tử mang tới linh quả chờ đợi khách chi vật, tán gẫu vài câu, Đế Tuấn liền tương lai ý thuyết mình.

Nữ Oa nương nương trong lòng mừng thầm, thật là tưởng cái gì tới cái gì, đang lo không biết nên như thế nào thành tựu Thiên Địa Nhân tam hôn, liền có nhân đưa tới cửa tới, lập tức vui sướng không thôi, đáp ứng cực lực thúc đẩy.

Đế Tuấn đại hi, lập tức liền lưu lại lễ vật, cáo từ rời đi.

Nữ Oa nương nương đãi Đế Tuấn rồi đi lúc sau, đáp mây bay tới đến thái yin tinh thượng, cùng Thái Dương tinh nóng bức khô ráo, kim bích huy hoàng bất đồng, thái yin tinh lại là một cảnh tượng khác, bốn phía gió lạnh thấu xương, không có gì sinh cơ, Quảng Hàn Cung đứng trước thái yin tinh zhongyang, đã vô thị nữ, cũng không môn nhân, to như vậy một cái thái yin tinh thượng, trần ngập tĩnh mịch, quanh quệ phi thường.

Nữ Oa nương nương hành đến Quảng Hàn Cung trước cửa, mới vừa dục mở miệng, lại thấy cửa cung mở ra, Thường Hi, Hi Hòa nhị vị nương nương bóng hình xinh đẹp nhẹ nhàng tự Quảng Hàn Cung nội đi ra, nhị vị nương nương đi đến Nữ Oa nương nương trước người, hành lễ đạo: “Không biết nương nương gót ngọc buông xuống, không có từ xa tiếp đón, mong rằng nương nương không nên trách tội.”

Nữ Oa nương nương còn thi lễ, cười nói: “Bản đạo mạo muội tới chơi, mong rằng nhị vị nương nương bao dung.”

Nhị vị nương nương đem Nữ Oa nương nương nghênh tiến cung nội, Hi Hòa nương nương tự mình mang tới linh quả chờ đợi khách chi vật, trên mặt mang theo một tia hồng nhật, biểu tình có chút xấu hổ: “Ta này Quảng Hàn Cung địa quảng nhân hi, vô có cái gì đãi khách chi vật, mong rằng nương nương thứ lỗi.”

Nữ Oa nương nương liền đạo không dám, thái yin tinh thượng hai vị nương nương tuy rằng đều là đến yin chi khí biến thành, nhưng là tính cách lại không giống nhau, Thường Hi nương nương dịu dàng hiền thực, Hi Hòa nương nương thẳng thắn đanh đá, bởi vậy vừa mới nói chuyện với nhau không vài câu, Hi Hòa nương nương liền nhìn không được hỏi: “Không biết hôm nay nương nương tới tỷ muội ta hai người này lậu chỗ ở gọi chuyện gì?”

Nữ Oa nương nương vẫn ngôn cũng không dài dòng, trực tiếp tương lai ý đạo mình: “Bản đạo này tới đúng là có việc cùng nhị vị nương nương thương nghị.” Thường Hi nương nương kinh ngạc đạo: “Không biết chuyện gì, còn thỉnh nương nương giải thích.”

Nữ Oa nương nương đáp: “Thái yin Thái Dương, chính là Bàn Cổ hai mắt biến thành, nhị vị nương nương cùng kia Thái Dương cung chi chủ chính là vãng chịu yin dương chi khí mà sinh, nhiên cô dương không dài, cô yin tất suy, yin dương hòa hợp chính là số trời, bởi vậy, bản đạo đặc chịu Thái Dương cung chi chủ ủy thác, tiến đến làm mai, lấy xong này công quả.”

Thường Hi, Hi Hòa nhị vị nương nương dù sao cũng là nữ thân, nghe nói Nữ Oa nương nương làm mai chi ngôn, đều là mặt đẹp đỏ bừng, mặt mang thẹn thùng, Đế Tuấn cùng Thái Nhất hai người các nàng ở Từ Tiêu Cung trung cũng từng gặp qua, trong lòng thật là vừa lòng, chỉ là, nữ nhân tự nhiên có thân là nữ nhân rụt rè, dù cho là thần tiên cũng không ngoại lệ.

Thường Hi nương nương sinh tính ôn trọng, hỏi: “Nương nương chính là từ Thái Dương cung mà đến.” Nữ Oa nương nương đạo: “Bản đạo tuy không phải từ Thái Dương cung tới, lại cũng là Thái Dương cung chỉ chủ thân hướng Oa Hoàng Cung thương cầu việc này.”

Thường Hi nương nương lại hỏi vài câu, đợi đến biết Đế Tuấn một người nghênh thú tỷ muội hai người là lúc, thốt nhiên biến sắc, trực tiếp cự tuyệt, Nữ Oa nương nương bắt đắc dĩ, chỉ có thể quay lại Thái Dương cung tìm Đế Tuấn thương nghị.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 87 cổ nhân tin tức

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-12-08

Kia Đế Tuấn không hổ là làm đại sự nhân, cùng Nữ Oa nương nương thương nghị lúc sau, không màng Yêu Hoàng tôn sư, đi vào Quảng Hàn Cung trước, hướng Thường Hi, Hi Hòa nhị vị nương nương đầu kho cầu xin.

Mới đầu nhị vị nương nương chỉ cảm thấy tức giận khinh thường, nhưng thời gian một lâu, cảm thấy Đế Tuấn không màng Yêu Hoàng tôn sư, buông Thiên Đình chỉ chủ địa vị tôn nghiêm, thân đến Quảng Hàn Cung muốn nhờ, cũng nói ra nội tâm đối nhị vị nương nương khuynh mộ chi tình. Chỉ cảm thấy Đế Tuấn cũng không phải như vậy chán ghét, âm dương tương tích dưới, thế nhưng sinh tình tốt.

Chỉ là bận tâm nữ nhi gia rụt rè, sinh sôi đem Đế Tuấn lượng Bán Nguyệt lâu, lúc này mới cho phép này vào cung. Nói chuyện với nhau dưới, ba người cho nhau khuynh tâm, lúc này mới dẫn hôn sự.

Đế Tuấn trở về Thái Dương tinh lúc sau, thỉnh Nữ Oa nương nương lấy Tiên Thiên Linh Bảo nhật tinh luân, trăm điều triệu phượng y vì sinh lễ, tiến đến Quảng Hàn Cung, định ra nhật kỷ, với ba tháng hậu nghênh thú nhị vị nương nương quá môn.

Lại đem Thiên Đình vô số Yêu Vương, yêu thánh phái hạ, hướng hồng hoang các nơi du tẩu, phát ra thiệp mời, mời thiên hạ thần tiên, Từ Tiêu Cung xuôi tai đạo người một cái không kém, với ngày tốt tiến đến quan lễ.

Này chờ thịnh thế, chính là thượng thuộc thiên địa sáng lập tới nay lần đầu, Thái Âm Thái Dương, nãi thiên hạ chư thiên tinh tú đứng đầu, đi tuần tra cùng hồng hoang, thiên địa vạn vật toàn lại này sinh sản, như kia cha mẹ giống nhau, bởi vậy, hồng hoang phía trên, một mảnh không khí vui mừng hồi hồi.

Ba tháng thời gian chớp mắt mà qua, chúng tiên tề thượng Thái Dương tinh, chúc mừng Yêu Hoàng đại hôn, chỉ thấy Thái Dương tinh phía trên, Đế Tuấn bên người quần hiền vây quanh, từ Thái Dương cung xuất phát, Phục Hy cùng Thái Nhất mang theo mười đại yêu thánh, cùng đi Đế Tuấn tiến đến đón dâu. Lúc này Thái Nhất cũng không thể không ra tới giúp đỡ một chút.

Tới rồi Quảng Hàn Cung phía trước, dâng lên trăm điều triệu phượng y cùng Thường Hi nương nương, nhật tinh luân với Hi Hòa nương nương, lại lấy ra một trận Cửu Long trầm hương liễn, thượng có hương la dù cái, Nhật Nguyệt kỷ phiên, hoa lệ dị thường, vì chế tạo này tòa Cửu Long trầm hương liễn, Đế Tuấn cơ hồ hao hết Thái Dương cung hơn phân nửa cất chứa, thân xe vì Thái Dương thật kim đúc liền, mặt trên tràn đầy quý trọng chi vật, loá mắt rực rỡ, hết sức xa hoa.

Xem một bên Lý thần nhiên thở dài trong lòng, một bên cảm thán Đế Tuấn suu cao thuế nặng thiên vật, nhiều như vậy quý trọng tài liệu, thế nhưng lấy tới trang sức chỉ dùng, một bên cảm thán thẳng nhai này hảo vận khí. Hảo đi, nói thật, hẳn là có chút ghen ghét, không thể tưởng được nữ nhân này tốt như vậy lửa, một kiện Tiên Thiên Linh Bảo liền lừa tới tay. Kia chính mình trong tay nhiều như vậy, nghĩ đến đây không cầm “Hắc hắc” nở nụ cười.

Bất quá này bộ đáng chi đáng khinh, làm Hồng Vân cùng Trần Nguyên Từ đều khinh thường cùng chi làm bạn, lạnh lẽ trạm xa.

Đế Tuấn này xe không thể công, không thể thủ, xem Lý thần nhiên cực kỳ tiếc hận, chỉ là, Lý thần nhiên tuy rằng trong lòng không mừng, lại không đại biểu người khác cũng không thích, kia Thường Hi nương nương trời sinh tính đậm bạc cũng liền còn thôi, kia Hi Hòa nương nương lại tâm tác tán thưởng yêu thích phi thường, liền đối với chính mình tỷ muội hai người đồng thời ủy thân Đế Tuấn tức giận cũng tiêu tán không còn một mảnh, xem Đế Tuấn ánh mắt cũng càng thêm nhu hòa lên.

Lý thần nhiên trong lòng âm thầm buồn cười, nguyên lai, mặc kệ là hồng hoang vẫn là hiện đại, mặc kệ là nữ nhân vẫn là nữ tiên, đều không thể đối châu báu loại này đồ vật miễn dịch.

Lập tức Bạch Trạch cùng Phục Hy vì dẫn đường, Đế Tuấn thân làm xa phu, vội vàng từ chín điều giao long người kéo xe Cửu Long trăm hương liễn, ở Thiên Đình một chúng yêu tiên làm bạn hạ, mệnh mông quay lại Thái Dương cung.

Thái Dương trong cung, khách khứa cụ đến, phàm là hồng hoang phía trên hơi chút có điểm danh khí thần tiên tất cả đều ở liệt, ba ngàn Từ Tiêu Cung trung khách, trừ bỏ đã thân vẫn, một cái không ít. Ngay cả Minh Hà Côn Bằng cùng Đế Tuấn từng có tiết nhân đều tới không ít, long phượng Kỳ Lân tam tộc cũng tới. Cường giả là tự cho mình cực đại, không sợ Đế Tuấn trở mặt, hậu giả còn lại là muốn giảm bớt lẫn nhau chỉ gian mâu thuẫn. Rốt cuộc hiện giờ Yêu tộc thế đại, không bao giờ là bọn họ trước kia thời đại, thấy rõ tình thế mới có thể tiếp tục tồn tại đi xuống.

Tân nhân vào cung, hành lễ phía trước, chúng tiên dâng tặng lễ vật, Tam Thanh Lão Tử đưa đan dược, nguyên thủy đưa Pháp Bảo, Thông Thiên tặng một trương trận đồ, ngay cả Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề cũng tặng Tây Phương thất bảo. Đến phiên Trần Nguyên Tử, chỉ thấy này mặt không đối sắc đệ thượng mười nhân tham quả.

Xem đến Lý thần nhiên rất là nghi hoặc, vừa mới không phải là biệt nữ thật không tốt ý tứ sao. Nhìn Hồng Vân, chỉ thấy hán cũng là không hiểu ra sao.

Lại là vừa mới ở dưới ba người ở thượng nghị từ người nào đi lên dâng tặng lễ vật, ba người cho nhau thoái nhượng, đặc biệt là Trần Nguyên Tử có vẻ dị thường kiên định —— đánh chết đều không đi lên mất mặt. Nhưng hán nào địch nổi Lý thần nhiên, Hồng Vân này hai cái phúc hắc xảo trá người. Cuối cùng vẫn là bị lừa dối đi ra ngoài.

Hai người còn ở nghi hoặc Trần Nguyên Tử vì sao biến hóa lớn như vậy khi, hậu giả đã dâng tặng lễ vật xong lui trở về. Chỉ thấy này sắc mặt đỏ lên. Hai người lúc này mới buông trong lòng nghi hoặc, ám đạo: Đây mới là ta nhận thức Trần Nguyên Tử sao.

Quần tiên dâng tặng lễ vật xong, Phục Hy vì ti nghi, dẫn đường tân nhân hành quỳ lạy chỉ lễ, trước bái thiên địa, lại bái trưởng bối, nhưng làm Đế Tuấn trưởng bối, vì Đạo Tổ Hồng Quân người, Lão Tử thân là Hồng Quân thủ đồ, đãi Hồng Quân bị nhất bái, cuối cùng tân nhân đối bái.

Cuối cùng thì lễ vừa mới hành xong, đột nhiên trời sinh dị tượng, chỉ thấy tường quang vạn trượng, thủy khí thiên điều, một đoàn công đức kim quang từ thiên tới, một phân thành hai, một phân ước sáu tầng, một phân ước bốn tầng, sáu tầng kia phân phi đến tân nhân đỉnh đầu, bình quân hóa thành tam phân, hoàn toàn đi vào tân nhân trong cơ thể.

Còn có một phân, bay vào không ai Nữ Oa nương nương Nê Hoàn Cung trung, sát thời gian, linh khí một trận mãnh liệt, chỉ thấy một cái người mặc hồng y nữ tử Nữ Oa nương nương trong cơ thể đi ra. Mặt mày mang cười, mặt hàm không khí vui mừng.

Chỉ nghe cái kia nữ tử triều Nữ Oa nương nương hành lễ đạo: “Bản đạo gặp qua đạo hữu.” Nữ Oa nương nương tiểu lệ cười mỹ điểm không gì sánh được, đáp lễ đạo: “Người ta nhất thể, không bị đa lễ, đạo hữu đạo hào nhưng gọi là Hồng Nương.”

Hồng Nương cười nói: “Phải nên như thế.” Bỗng nhiên tự chân trời bay tới hai dạng khác biệt sự vật, chính là một quyển Vô Tự Thiên Thư, cùng một đoàn tơ hồng. Đạo Tổ Hồng Quân kia không mang theo một tia cảm tình thanh âm vang lên: “Ban Hồng Nương Nhân Thư, tơ hồng, chương quần thiên hạ nhân duyên.”

Nguyên lai, lần này đại hôn, chính là Thiên Đạo mượn cơ hội hướng hồng hoang chúng sinh truyền thừa âm dương hòa hợp giáo hóa chỉ đạo, có thúc đẩy vạn vật sinh sản công tích, ảnh hưởng sâu xa, bởi vậy trời giáng công đức.

Nữ Oa nương nương nương nương đến Hồng Quân ban bảo, hướng lên trời biên xa xa nhất bái. Quan lễ qua đi, chúng tiên hưởng dụng một phen tiệc rượu, liền từng người cáo từ trở về núi.

Thiên Đình ngoại, Lý thần nhiên cũng cùng Hồng Vân, Trần Nguyên Tử chia tay. Ba người vốn là là tiêu sái người, tự nhiên sẽ không lải nhải dài dòng nhiều làm chỗ đó nữ thái độ, chỉ là ước hạo lần sau luận đạo là lúc, liền từng người đi trở về.

Chỉ là ở phân biệt là lúc, Lý thần nhiên vẫn là nhện không được há mồm khuyên nhủ: “Hồng Vân đạo hữu, lần này trở về động phủ vẫn là mau chóng tăng lên tu vi đột phá Thánh Nhân chỉ cảnh đi, ta chính là đối Trần Nguyên Tử người nọ tham cây ăn quả thượng dư lại trái cây rất là mất thềm”.

Hậu giả vẫn ngôn cười to đạo: “Định sẽ không làm người thất vọng”.

Lý thần nhiên hơi hơi mỉm cười xoay người rời đi, hán thật hy vọng Hồng Vân có thể nghe được tiến chính mình khuyên bảo, tránh ở động phủ tĩnh tâm tu luyện, cứ việc không thể luyện hóa Hồng Mông Từ Khí, nhưng cũng có thể tránh cho thân tổn hại tai ương. Nhưng ngay sau đó hóa thành cười khổ, nhiều năm như vậy ở chung, hán là biết Hồng Vân này nhân là không chịu ngồi yên. Vân vô thường thái, phiêu bạc không chừng, chú định sẽ không ở một chỗ dừng lại bao lâu.

Thôi, đến lúc đó liền tính đánh bạc chính mình này mấy chục cân cũng muốn liền thượng một cú. Nghĩ đến đây, trong mắt lóe ra một tia kiên định. Hồng Vân là chính mình đi vào hồng hoang thế giới cái thứ hai nhận định nhân, biết này có thân tổn hại tai ương, nhục không cứu giúp, vì phạm bản tâm, gì nói siêu thoát tự tại.

Đến nỗi cái thứ nhất sao, nghĩ đến cái kia mập mạp, trong mắt lộ ra một tia ám áp. Nghĩ đến hán hiện tại ở trong tộc đã qua thực hảo đi.

Kỳ thật tới rồi Thiên Đình phía trên, Lý thần nhiên cũng không có vẫn luôn cùng Hồng Vân, Trần Nguyên Tử ở bên nhau, mà là ở khắp nơi vòng đi vòng lại một vòng, nhưng không có tìm được chính mình muốn tìm người, trong lòng không khỏi sinh ra một tia lo lắng.

Hán người muốn tìm đúng là lúc trước trung bá văn trung. Đã từng du lịch hồng hoang là lúc từng ở lúc trước gặp được thiên tường nơi đi tìm quá, muốn nhìn một chút đã từng ân nhân hiện tại như thế nào. Đáng tiếc cảnh đời đời, cái gì đều không có tìm được. Đoán rằng đến có lẽ là bọn họ nhất tộc nơi

dùng chân giấu kín thật sự thâm, chính mình tìm không thấy cũng thực bình thường. Đơn giản cũng không giải quyết được gì, hần tin tưởng có văn trung đạo nhân quan tâm, ân nhân nhất định quá rất khá, có lẽ cũng đã thăng cấp vì Thái Ất chân tiên chỉ cảnh.

Hơn nữa lại nghe nói văn trung đã thượng Thiên Đình hiệu lực với Đế Tuấn, cho nên lần này thượng Thiên Đình cũng thuận đường muốn tìm tìm văn trung hiểu biết một phen. Bất quá lại không có nhìn thấy hần. Lý thần nhiên cũng không thêm để ý, rốt cuộc cũng Thiên Đình gia đại nghiệp đại cũng không phải sở hữu Yêu tộc đều ở Thiên Đình. Một ít chưa thành tiên đạo tiểu yêu đại bộ phận đều tại hạ giới, sở hữu cái này giới cực kỳ quan trọng, cho dù có Vu tộc này một đại địch ở cũng không có khả năng mặc kệ mặc kệ, chắc chắn phái ra một ít đại yêu tiến đến quan tâm. Cho nên này văn trung đạo nhân cũng có thể có thể là bị Đế Tuấn phái hạ giới.

Hần cũng không phải không nghĩ tới văn trung thân tổn hại khả năng, nhưng lúc ấy Thiên Đình bất quá sơ kiến, nhu cầu cấp bách nhân mới. Văn trung đạo nhân lại rất có trí tuệ nhược là không thể đã chịu trọng dụng, nhưng ở trên chiến trường tự bảo vệ mình lại là vô lực.

Như thế nghĩ đến, mới yên lòng, tìm được Hồng Vân bọn họ cùng nhau nhìn này hồng hoang một thịnh thế.

Ra Thiên Đình không lâu, Lý thần nhiên liền bị nhân kêu lên. Chỉ thấy người tới một thân áo đen, quanh thân che đến kín mít, ngũ quan mờ lung, xem không rõ. Này nhân hần nhưng thật ra ở Đế Tuấn tiệc cưới thượng gặp qua, hình như là mười đại yêu thánh chỉ nhất.

Quả nhiên chỉ nghe tới nhân đạo: “Tại hạ Quý Xa, gặp qua Thiên Thuận đạo hữu”.

Lý thần nhiên có chút nghi hoặc nói: “Không biết Quý Xa yêu thánh tìm bản đạo cái gọi là chuyện gì”.

“Thiên Đế thực thưởng thức đạo hữu tài hoa, cho nên muốn mời đạo hữu thượng thiên hiệu lực, vì trời xanh mưu một phúc lợi”, thẳng nhập chủ đề, sáng khoái.

Nhược có phải hay không biết này Yêu tộc kết cục như thế nào, hơn nữa chính mình lại không phải nhất tâm hướng đạo nói, đi Thiên Đình nhập chức nhưng thật ra một cái không tồi lựa chọn.

Lắc đầu, quả quyết cự nói tiếp: “Xin lỗi, Thiên Đình phồn hoa chỉ là không tồi, chỉ tiếc bản đạo nhân văn dã hạc tự do quán, nhưng thật ra muốn cho đạo hữu cùng Yêu Hoàng thất vọng rồi”.

Đột nhiên nhớ tới cái gì, ngay sau đó hỏi: “Yêu thánh ở Thiên Đình hiệu lực nhiều năm, không biết hay không biết bằng thiên nhất tộc văn trung đạo nhân”.

Quý Xa còn tưởng lại làm khuyên bảo, đành nghe thế một câu hậu, lập tức chặn chờ đi lên. Một lát sau mới vừa nói đạo: “Lược có nghe thấy, nhưng không biết đạo hữu tìm hần cái gọi là chuyện gì”.

Lý thần nhiên không nghĩ ngờ có hần, nói ra đây là này ân nhân trưởng bối, muốn tìm hần hỏi một chút ân nhân rơi xuống. Sau khi nói xong, nói: “Không biết đạo hữu có không báo cho này rơi xuống”.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 88 trở mặt

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-12-09

Quý Xa sái nhiên cười nói: “Bản đạo còn tưởng rằng ngươi cùng chi có thù oán, nhưng thật ra hiểu lầm. Văn trung cùng bản đạo đều là một điện chi thần nào có không biết chi lý. Đạo hữu tri ân tương báo, nhưng thật ra người có cá tính, bản đạo bội phục. Nhưng văn trung hiện tại nơi nào, xin thứ cho tại hạ không thể bẩm báo”.

Nhìn Lý thần nhiên có chút phát hỏa khuynh hướng, Quý Xa giải thích đạo: “Hần hiện tại chính chấp hành Thiên Đế bí mật nhiệm vụ, phi quan trọng nhân viên không được bẩm báo. Nhược là đạo hữu đáp ứng rồi thượng thiên nhập chức, như thế có thể bẩm báo”.

Lý thần nhiên làm sao đáp ứng, biết văn trung không có việc gì liền là đến nơi. Nhìn đến hần vẫn là cự tiếp, Quý Xa cũng là về mặt tiếc nuối.

“Văn trung đạo nhân không thể nói cho, kia bằng thiên nhất tộc rơi xuống đạo hữu hần là biết đi, này mặc lại là cái gì bí mật nhiệm vụ không thể bẩm

báo.”

“Này, rồi lại muốn cho đạo hữu thất vọng rồi”, Quý Xa cười khổ nói: “Không phải bản đạo không nói cho đạo hữu, mà là bản đạo xác thật không biết.”

“Nga, đây là vì sao, lấy đạo hữu ở Thiên Đình siêu nhiên địa vị lại thâm đến Yêu Hoàng tín nhiệm như thế nào liền nói đó việc nhỏ cũng không biết”, Lý thân nhiên càng thêm nghi hoặc.

“Đạo hữu lại là thái quá cất nhắc bản đạo. Như thế đạo hữu không biết, ta Yêu tộc tuy tên là nhất tộc, nhưng trong đó lại là từ vô số chủng tộc cấu thành, phạm khoác mao mang giặc, ướm sinh trứng hóa hạng người toàn thuộc Yêu tộc. Số lượng nhiều lại thêm chi tán loạn phân bố với vô biên mở mang hồng hoang đại địa bên trong chỉ sợ không ai có thể biết được này cụ thể số liệu.”

Than một ngụm tiếp tục nói: “Số lượng một nhiều liền không thể tránh khỏi xuất hiện một ít mâu thuẫn, hơn nữa một ít chủng tộc chỉ gian lẫn nhau vì thiên địch, lẫn nhau chinh phạt không thôi. Tốt xấu Thiên Đế tài đức sáng suốt nhiều làm thượng sách bình ổn phong ba, thống trị thiên hạ dân thuận an Khang. Nhưng cho dù như vậy vẫn cứ không tránh được một ít tiểu nhân xung đột. Ngay cả triều đình phía trên cũng là như thế. Vì vậy Thiên Đình hạ lệnh, cho mỗi nhất tộc đều phân chia một khối địa phương từng người thống trị, không can thiệp chuyện của nhau. Không khỏi không cần thiết xung đột, cho nên này điều lệ cũng là bí mật tiến hành. Cho nên bản đạo cũng không biết”.

Không biết liền nói biết, còn xả ra nhiều như vậy. Lý thân nhiên méo miệng, tràn đầy khinh thường. Nhưng trong lòng cũng càng thêm bất an đi lên. Bất quá, không đợi hắn có điều động tác, Quý Xa liền dần dần nói: “Đạo hữu chẳng lẽ thật sự không nghĩ gia nhập Thiên Đình sao, phải biết Thiên Đế rất là xem trọng đạo hữu mới hảo”.

Như thế nào? Chẳng lẽ ngươi còn tưởng uy hiếp sao? Lý thân nhiên âm thầm nghĩ đến, ngoài miệng cự nói tiếp: “Không được, nhân các có chí, đạo hữu vẫn là không cần lại quá miễn cưỡng”.

“Cũng thế, kia bản đạo như vậy trước cáo từ, lại là còn có vài vị Thiên Đế coi trọng đạo hữu, cần phải đi hỏi một chút bọn họ hay không nguyện vì Thiên Đình hiệu lực. Như vậy cáo từ”. Quý Xa mặt lộ vẻ tiếc nuối đạo.

“Cáo từ”

Coi trọng Quý Xa rồi đi bóng dáng, Lý thân nhiên lâm vào trầm tư, vừa mới còn như vậy khuyên chính mình, như thế nào hiện tại liền như vậy dứt khoát. Ít nhất người tới tiến tổ chức cũng muốn cấp chút chỗ tốt đi. Lý thân nhiên có chút phúc hắc nghĩ đến. Ngay sau đó tâm thần một giật mình, dường như có cái gì nguy hiểm tiến đến. Lập tức vận chuyển pháp lực hướng Tam Tiên Đảo bay đi. Tốc độ cực nhanh khiến cho từng trận không gian bạo liệt.

Chỗ cũ, vừa mới bởi vì nhanh chóng di động mà khiến cho tứ lực gió lốc vừa mới bình ổn, liền thấy vậy chỗ đột nhiên xuất hiện một cái màu đen lố trổng, chỉ thấy một người cầm trong tay một chum cất bước mà ra. Này nhân đó là vừa mới vẫn là Thiên Đình phía trên đại Đế Tuấn đưa tiếp khách khách Đông Hoàng Thái Nhất. Chớp mắt chỉ thấy liền vượt qua không gian buông xuống nơi này có thể thấy được này tu vi cao thâm. Đương nhiên hắn có thể như thế dễ dàng xé rách không gian cũng cùng trên tay hắn Đông Hoàng Chung không phải không có quan hệ.

Nhìn Lý thân nhiên rồi đi mà đâm vỡ ra không gian cửu cửu không nói, sắc mặt âm trầm. Tuy rằng hiện tại bởi vì không gian tự động chữa trị nguyên nhân đã tra không đến hắn rồi đi đường nhỏ, nhưng bởi vậy cũng có thể suy đoán này tu vi cũng không nhược, hơn nữa có thể nhanh như vậy cảm giác nguy hiểm tiến đến, này trí tuệ cũng là bất phàm. Thiên Đình có như vậy một địch nhân, hậu họa không nhỏ nha.

Đông Hoàng Thái Nhất mặt lộ sát khí, hắn tuy rằng tâm cao khí ngạo, một ý hỏi, nhưng cũng không phải đối thiên đình việc không chút nào để bụng.

Một lát sau, thờ hồn hèn Quý Xa cũng đuổi lại đây. Nhìn đến Đông Hoàng Thái Nhất như vậy hắn cũng đoán được kết quả. Sắc mặt cũng đi theo âm trầm xuống dưới.

“Nói nói, rốt cuộc là chuyện như thế nào”, Thái Nhất lạnh giọng nói. Vừa mới Quý Xa cùng Lý thân nhiên phân biệt hậu lập tức lấy Thiên Đình bí pháp thông tri Thái Nhất, báo cho hắn nhanh chóng tiến đến nơi đây. Chỉ là tình huống khẩn cấp, cũng không có nói cho này nội dung cụ thể, chỉ nói sự tình quan trọng đại.

Văn ngôn, Quý Xa lập tức đem này đó một chút không rói nói ra.

“Kia văn trung cùng kia bằng thêm nhất tộc hiện tại tình huống rốt cuộc như thế nào”, Thái Nhất cũng không như thế nào quan tâm Thiên Đình công việc, cho nên hắn cũng không biết.

“Bẩm đông hoàng, kia văn trung đạo nhân ngày xưa cũng không phục với Thiên Đế, chỉ là bách với áp lực mới thượng thiên nhập chức. Tới rồi Thiên Đình hậu càng là bằng mặt không bằng lòng, xuất công không ra lực. Hậu bị Thiên Đế phái ra đi chinh phạt Long tộc là lúc, thân chết đương trường. Thiên Đế nhân từ vốn định mời chào bằng thêm nhất tộc, nhưng lại không biết bọn họ từ chỗ nào biết được này văn trung đạo nhân là bị Thiên Đế ám hại chỉ tử. Thà chết không hàng, lại còn có phát ngôn bừa bãi đem này đó công chư với chúng. Thiên Đình bắt đắc dĩ chỉ phải đưa bọn họ toàn bộ mất đi”.

Nói nơi này Quý Xa cũng không tránh được tâm sinh thổ từ hồ bi cảm giác, cũng may Thái Nhất cũng không có nhìn đến.

“Nói như vậy, nay thiên thuận đường nhân đã biết này đó”.

“Không nói toàn bộ nhưng cũng tất nhiên đoán được một ít đi, bằng không cũng sẽ không đi nhanh như vậy”.

“Bất quá một cái Đại La Kim Tiên thôi, đáng giá người như thế thật trọng sao” Thái Nhất có chút bất mãn đạo: “Hơn nữa lúc ấy người vì sao không hề kéo dài một trận, hoặc là ngay từ đầu liền nhanh chóng thông tri cùng ta, kia hiện tại đã sớm đã đem chi giải quyết”.

Quý Xa vẫn ngôn từ khắc sự tới mức mồ hôi lạnh chảy ròng, run giọng giải thích đạo: “Đông hoàng thứ tội, này đều không phải là lão thần không muốn mà là không dám nha. Nay thiên thuận nếu thật là Đại La Kim Tiên, liền tính này là Đại La Kim Tiên đại viên mãn chi cảnh, nhưng chi cần này không có đột phá đến Chuẩn Thánh lão thần đều sẽ đem hấn kéo thượng một lát, chờ đợi đông hoàng tới viện. Nhưng lão thần ở đối mặt hấn khi, thế nhưng quý dị tâm sinh cảnh giác tìm đập nhanh không thôi.”

“Nga? Nói như vậy hấn còn ân tàng rồi tu vĩ”, Thái Nhất nghi hoặc đạo.

“Tất nhiên như thế, hấn cấp lão thần cảm giác so Côn Bằng Yêu Sư không kém bao nhiêu, giống như một đầu chọn nhân mà phệ mãnh hổ, lệnh lão thần nhắc không nổi nữa điểm cùng chi đối kháng dừng khỉ”. Quý Xa một bộ hậu sợ đạo.

Lý thần nhiên nào có như thế lợi hại, liền tính cảm giác Lý thần nhiên tu vi cao thâm, nhưng cũng không đến mức làm hấn không chút sức lực chống cự. Như thế khen hấn chỉ là này Quý Xa sợ hãi này Thái Nhất kia lấy hấn hết giận thôi.

Ở Thiên Đình bên trong, mọi người sợ nhất cũng không phải Đế Tuấn mà là này Thái Nhất. Đế Tuấn có hùng tài vĩ lược cho nên tích tài, chỉ cần không phải cái gì đại sai lầm đều không có tánh mạng chi ưu. Nhưng này Thái Nhất bất đồng, hấn cũng không có như vậy nhiều ý tưởng, chỉ cần hấn không quen nhìn trực tiếp động thủ.

“Hừ, tham sống sợ chết đồ đệ” Thái Nhất hừ lạnh một tiếng liền xoay người rồi đi.

Quý Xa giống như quỷ môn quan dạo qua một vòng đường như, nom nớp lo sợ địa đi theo hấn cùng nhau đi trở về.

.....

Nhanh như điện chớp trở lại Tam Tiên Đảo hậu, lập tức đem sở hữu trận pháp mở ra, lúc này mới nằm liệt ngồi ở địa.

Cẩn thận hồi tưởng ngay lúc đó hết thấy, mảy mềnh càng sâu. Hấn không phải ngốc từ tự nhiên nhìn ra được tới này Quý Xa cũng không có nói lời nói thật. Này vẫn trung đạo nhân chi sợ đã dữ nhiều lành ít. Chi là không biết thiên tường hiện giờ ra sao, hy vọng hấn còn có một đường sinh cơ đi.

Này Đế Tuấn thật là ngoan độc, liền Yêu tộc mọi người đều không buông tha. Lý thần nhiên phần hận nghĩ đến.

Kỳ thật này Đế Tuấn cũng là không nghĩ như thế, một thân lòng dạ rộng lớn mưu toan nhất thống hồng hoang, cho nên muốn hết mọi thứ biện pháp tụ tập Yêu tộc. Tiếc rằng chúng yêu đã tính khó thuận, các lớn nhỏ thế lực làm theo ý mình. Bất đắc dĩ dưới Đế Tuấn mới có thể lôi đình thủ đoạn đem những người này thu phục.

Hơn nữa này nhân có tâm kế am hiểu sâu để vương rắc tâm, chính là trời sinh lãnh đạo hình nhân mới. Nhược là cho hấn một đoạn thời gian nói chắc chắn đem những người này tâm thu phục. Nhưng nại người Thiên Đạo cũng chưa cho hấn nhiều như vậy thời gian chuẩn bị. Tinh thể cấp bách rơi vào đường cùng chi phải dùng thủ đoạn cường ngạnh hành lối đình chi thế. Mượn cùng tam tộc cùng Vu tộc tay chém ra những cái đó không phù hợp quy tắc người.

Kỳ thật hấn trong lòng còn có một chút may mắn, hy vọng nay thiên tường không có việc gì. Hấn đã từng cùng nhật thiên tường ở chung một đoạn thời gian, nhớ kỹ thiên tường hơi thở cũng đối chuyện của hấn biết chi cực tường, đơn giản ngồi xếp bằng tâm thần lý thể buông xuống Vận Mệnh Trường Hà bên trong, cẩn thận nắm đốt ngón tay dưới gần vô thiên tường biến điểm tin tức. Nhưng quý dị chính là này hơi thở còn ở. Nói như vậy thiên tường không có thân tổn hại, hoặc là chạy ra một tia tàn hồn.

Phun ra một ngụm trọc khí, trong lòng cũng thả lỏng không ít. Biết nay thiên tường thượng ở kia liền chung có gặp nhau một ngày.

Mấy ngày sau, Thiên Đình triệu hội phía trên, Quý Xa đem này đó bẩm báo với Đế Tuấn. Đến nỗi Thái Nhất, cũng hiếm thấy xuất hiện ở đại điện phía trên. Sự tình quan một có thể là Chuẩn Thánh sự, không chấp nhận được bọn họ đại ý.

Nghe xong tin tức hậu, Đế Tuấn hỏi: “Như thế các khanh như thế nào đối đãi việc này”.

Vừa dứt lời, Khâm Nguyên liền dẫn đầu nói: “Tự nhiên là hạ lệnh thiên hạ truy nã nay thiên thuận đường nhân, đợi cho sưu tầm đến đây nhân rồi xuống liền lập tức phái đại quân đem chi bắt lấy”.

“Này cứ không ổn, đối phương chính là Chuẩn Thánh đại năng, nhược là nhất tâm che dấu lên, sao lại dễ dàng như vậy làm chúng ta sưu tầm đến. Hơn nữa liền tính thụ huấn đạo người này rồi xuống chỉ sợ còn không kịp ta chờ tập kết khởi đại quân liền đã bị hấn chạy trốn”. Cửu Anh phản bác đạo.

“Nga, kia nghe Cửu Anh yêu thánh liền như vậy buông tha nay thiên thuận đường nhân, mặc hấn với ta Yêu tộc là địch”, Khâm Nguyên âm dương quái khí nói.

“Tự nhiên không phải, ta chờ hấn là trước điều tra rõ ràng người này chi tiết, lại làm quyết đoán”

Cứ như vậy hai phân nhân sảo lên, một phương nhân cho rằng hấn là lập tức hành động trăm trừ Lý thần nhiên để tránh hậu hoạn, một phương cho rằng hấn là bình tĩnh điều tra một phen hậu tái hành động.

Đương nhiên này trong đó cũng có bình tĩnh người, liền tỵ như này Bạch Trạch, Thương Dương đám người.

Nhìn phía dưới ồn ào nhốn nháo nhân, Thái Nhất mắt lộ phiến chán ngay sau đó trực tiếp rời đi. Đế Tuấn bắt đắc dĩ vỗ vỗ cái trán, ra tiếng đạo: “Hào, an tĩnh”. Vừa mới tân hôn hẳn tự nhiên không nghĩ phát hỏa.

Tuần tra mọi người một phen, cuối cùng nhìn đến Anh Chiêu nói: “Trẫm nhớ không lầm nói, nay thiên thuận đường nhân là ngươi thỉnh đi lên đi”.

“Hồi bẩm Thiên Đế, đứng là vì thần”, Anh Chiêu bước ra khỏi hàng trả lời.

“Vậy ngươi ra sao chỗ gặp được hắn?”

“Là Ngũ Trang Quan nội, ngày đó hắn đang cùng Hồng Vân. Trần Nguyên Tử ở bên nhau, xem này tình cảnh dường như cảm tình giao tình cũng không thiên”.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 90 Đạo Tổ ra tay

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-12-11

Hơn nữa này Yêu tộc cũng không phải không hề tổn thương, những cái đó nghe lệnh mà đến mười vạn tiểu yêu bị này một phủ dư uy chém chết hơn phân nửa, dư lại một ít tuy rằng may mắn tồn tại, nhưng căn cơ đã đứt, lại vô tăng lên tiềm lực.

Thiên Đình đại thần theo Đế Tuấn đứng ở Nam Thiên Môn ngoại càng là trực diện Bàn Cổ một phủ chi uy, đều bị miệng phun máu tươi, tuy rằng cũng không từ vong, nhưng cũng thân bị trọng thương hôn mê quá khứ, nghĩ đến tình lại lúc sau chắc chắn rơi xuống cảnh giới không còn nữa từ trước.

Khí vận kim long Đế Tuấn nhưng thật ra không lo lắng, tuy rằng liền hắn cũng chưa thăm dò rõ ràng này kim long toàn bộ tác dụng, nhưng lại biết chỉ cần này Yêu tộc còn tồn tại này khí vận kim long liền có thể lại ngưng tụ.

Vu tộc một phương cũng là toàn bộ bình yên vô sự. Đa thương địch thủ một ngàn tự tổn hại tám trăm, một ít tu vi nhỏ yếu vu chịu không nổi lực phản chấn càng là hôn mê bất tỉnh. Hơn nữa ở chặt đứt Bất Chu Sơn chủ mạch là lúc, vô tận nghiệp lực tới người. Một chúng Tổ Vu càng là đứng mũi chịu sào, chỉ cảm thấy trước mắt đột nhiên tối sầm.

Ngán ngùi mù hậu, liền cảm thấy vô tận mặt trái cảm xúc tới người, trong cơ thể pháp tắc chi lực bắt đầu không chịu khống chế tán loạn. Vô số Đại Vu đã duy trì không được sôi nổi rơi xuống ở trong hồng hoang, cũng may bọn họ thân thể mạnh mẽ tất nhiên là không gì tổn thương, nhưng đại trận vận chuyển đã rút cạn bọn họ sở hữu tinh lực, trong khoảng thời gian ngắn, bọn họ là không có vừa đứng chi lực.

Mất đi chúng Đại Vu duy trì, Bàn Cổ chân thân cũng trở nên hư ảo lên, trong tay Bàn Cổ Phủ đầu cũng vô lực duy trì. Nhưng cứ việc như thế cũng không có một người xem thường hắn.

Nhưng lúc này là ngàn năm một thuở cơ hội, tuy rằng không biết vì sao Thiên Đình tại đây một phủ còn dư ở xuống dưới, nhưng cũng cảm đạo Yêu tộc đã trọng thương hơn phân nửa, bọn họ như thế nào sẽ không nhân cơ hội này diệt đối phương.

Miễn cưỡng ngăn chặn trong cơ thể không khoẻ, Tổ Vu nhóm vận khởi nắm tay đánh hướng Thiên Đình. Đối mặt này một quyền uy lực, Yêu tộc người không dám coi thường, sôi nổi tránh ở lảng tiêu bảo điện nội. Toàn lực trợ Đế Tuấn vận chuyển Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận, vô số thâm trình tự Tinh Thần bị triệu hồi ra tới.

“Ca ca ca” vô số vỡ ra thanh âm truyền đến, Thiên Đình địa mặt bắt đầu xuất hiện cái khe, viễn cổ Tinh Thần thượng chung quanh quay chung quanh không gian bạo liệt, Đế Tuấn cũng là miệng phun máu tươi, Thái Nhất cũng là nằm xoài trên một bên. Thiên Đình lại không một chiến chi lực. Nhưng cũng may cũng là miễn cưỡng chặn này một quyền.

Lại là một quyền đánh úp lại, mọi người lại hoàn toàn lực, toàn mặt lộ vẻ đau khổ chi sắc, thần sắc ảm đạm. Không nghĩ trời giáng dị tượng, từ khí đông tới ba vạn dặm, kim liên xuất hiện, thụy chán nản hoa, kim hoa bay xuống, tiên âm mù mịt, một tử bào đạo nhân hư không mà hiện, Đạo Tổ Hồng Quân là cũng.



Đạm mạc đánh giá, mọi người giống như cát vàng lấp mắt, ánh sáng bắn mắt, không dám tương đối. Một lòng tay vurun, huê bọc vô lượng tinh quang, linh khí hóa thành cự chỉ, nhẹ nhàng một chút, điềm ở Bàn Cổ ẩn đường, Bàn Cổ nháy mắt tan rã, cuồng bạo linh khí bốn phía, hư không cái khe, hắc động hiện lên, Đạo Tổ tay áo phát một cái, gió êm sóng lặng, phong khinh vân đạm.

“Từ đây, Vu tộc chương địa, Yêu tộc quản thiên, ngàn năm trong vòng không được khai chiến!” Uy nghiêm chỉ âm như cũ quanh quẩn bên tai, mà Đạo Tổ thân ảnh sớm đã không thấy, nhưng mọi người như cũ dập đầu không thôi, không dám đứng dậy!

Một khối phạm vi trăm trượng gương sóng nước lỏng lẻo, chính hiện ra hàng tỉ ở ngoài Vu Yêu chiến trường tình hình, mây may tất hiện, đợi đến Đạo Tổ buông xuống, mới kính mặt mờ mờ, tựa muốn rách nát mở ra, nhưng là câu kia tiên âm như cũ từ kính mặt lộ ra, xuyên qua vô số không gian, trực tiếp phản đầu trở về, rõ ràng vô cùng.

Tam Tiên Đào nội, Lý thân nhiên ở kính trước nghỉ chân, ở hắc bên người còn có một cái hư ảo thân ảnh, này đúng là phân thân.

Ở Bàn Cổ chân thân vừa mới ngưng tụ là lúc, Lý thân nhiên cũng không có cái gì cảm giác, hắc vốn là là ngoại lai người, cùng Bàn Cổ xa không thượng nửa điểm quan hệ. Nhưng Tam Tiên Đào nội sở hữu sinh linh tất cả đều run rẩy thân mình phủ phục trên mặt đất khi, liền biết chắc chắn có đại sự phát sinh, bấm tay tính toán dưới mới biết được là mười hai Tổ Vu ngưng tụ Bàn Cổ chân thân tấn công Thiên Đình.

Hơn nữa được đến tin tức này hậu, phân thân cũng hình chiếu mà đến, xem kia vô biên rầm rộ.

Nhìn phân thân nhắm mắt trầm tư, Lý thân nhiên biết là phân thân ở kỷ lục phân tích này Bàn Cổ chân thân cấu tạo. Đối với hai phương tồn thất, phân thân để ý chỉ có này Bàn Cổ chân thân.

Thật lâu sau lúc sau, phân thân lúc này mới mở hai mắt. Lý thân nhiên hỏi: “Nhưng có thu hoạch”. Im lặng gật gật đầu, nhìn phân thân như vậy, Lý thân nhiên đồn giác không thú vị, nhưng cũng biết này phân thân tính cách. Cũng không ở truy vấn.

Đem vừa rồi hình ảnh tái hiện, lại xem một lần, xem đến đó là có tư có vị, trận này mặt hậu thế những cái đó phim bom tấn Hollywood định là thúc ngựa khó và trung một vài. Thịnh thoàng nơi này điểm điểm, nơi đó nói nói, bộ dáng hưng phấn liền kém một bao bắp rang.

Xem qua mấy lần hậu, mới vừa rồi hơi thu liễm. Chẳng qua có chút nếp nhăn, nghi hoặc đạo: “Này ‘ Bàn Cổ ’ một phủ chém ra thời điểm chính là này nhất đỉnh thời điểm, nhưng vì sao nay thiên đình thế nhưng một chút việc cũng chưa, ngược lại là lúc sau vô lực duy trì Bàn Cổ Phủ chỉ phải dùng nắm tay hiệu quả hảo.”

Lý thân nhiên cũng liền nói nói thôi, vốn tưởng rằng phân thân sẽ không trả lời. Lại thấy phân thân đem vừa mới hình ảnh tái hiện, chỉ là cùng hắc bất đồng chính là hình ảnh bên trong cũng không phải Bàn Cổ chân thân cảnh tượng mà là Bất Chu Sơn.

Chỉ thấy cao ngất trong mây nguy nga đồ sộ Bất Chu Sơn hạ liền Cửu U thượng mấy ngàn liền đỉnh. “Nay thiên đình lại là Bất Chu Sơn đỉnh cao” Lý thân nhiên không cảm kinh hô. Này đảo không phải hắc đại kinh tiểu quái mà là ngày thường hồng hoang chúng sinh sở cho rằng Bất Chu Sơn diện phía trên không biết vì sao thế nhưng còn có một đoạn, lại không có một người phát hiện. Mà một đoạn này đúng là che dấu với vô tận tầng mây bên trong, này đó tầng mây nội ở trong chứa vô tận lôi vân, lôi vân không có lúc nào là đều ở nổ mạnh tụ hợp, liên quan chung quanh không gian đều hỗn loạn không thôi. Hơi chút một tới gần liền sẽ khiến cho vạn lôi oanh đỉnh, hơi đạp sai một bước liền sẽ tùy cơ bị truyền tống đến trong hư không. Vì vậy cũng liền không ai có thể nhìn đến này bên trong tình huống.

Chỉ thấy hình ảnh bên trong Bất Chu Sơn liền như một cái Thông Thiên cự trụ, mặt trên chống đỡ toàn bộ Thiên Đình sừng sững không ngã, phía dưới giấu ở vô tận núi non trung tâm, tụ tập vô tận linh khí, hội tụ chúng sinh tín ngưỡng, dẫn động bát phương khí vận, lôi kéo Chu Thiên Tinh Thần. Này cũng khiến cho Thiên Đình chỗ linh khí đầy đủ, ở trong đó tu luyện hội khởi đến làm ít công to hiệu quả nguyên nhân.

Theo thời gian trôi qua, vốn dĩ gió êm sóng lặng Bất Chu Sơn diện bắt đầu kịch liệt lay động. Lý thân nhiên biết đây là Bàn Cổ chân thân sắp xuất hiện.

Một lát sau, Bàn Cổ chân thân hiện thế, chỉ thấy này hạ đạp hồng hoang, thượng lâm Tinh Không, cùng thiên so tề. Chân thân đứng ở Bất Chu Sơn trước, chỉ thấy Bất Chu Sơn cái đáy vẫn luôn sở trấn áp sát khí bắt đầu kịch liệt sôi trào lên, như là bị thứ gì sở triệu hoán giống nhau, hướng Bàn Cổ chân thân lòng bàn chân chảy tới. Đến sát khí chi trợ, này chân thân cũng bắt đầu càng thêm ngưng thật.

Hơn nữa theo sát khí chảy tới còn có chôn sâu ở thấp hèn vô số điều linh mạch. Linh mạch theo này lòng bàn chân chảy về phía này toàn thân, dường như từng điều huyết mạch giống nhau, cuối cùng càng là hội tụ trong tim chỗ, hình thành một cái tạm thời trái tim.

Đợi cho chung quanh linh mạch bị cơ hồ trừu tẩn khi, Bàn Cổ chân thân uy thế cũng ở thời điểm này tới đỉnh núi. Chỉ thấy ‘ Bàn Cổ ’ dùng hết toàn lực vùng lên ‘ Bàn Cổ Phủ ’.

Này ‘ Bàn Cổ Phủ ’ huê thật lớn lực lượng nhược diệt thế giống nhau khoắc ở Thông Thiên cự trụ thượng. Thời gian ở chỗ này đọng lại, không gian ở khi phảng phất trở nên giống như giấy giống nhau, kia dùng để bảo hộ vô tận thời không vô số lôi vân trong khoảnh khắc hóa thành hư vô.

Thông Thiên cự trụ thượng cũng không thanh vô tức gian bắt đầu xuất hiện một tia vết rách, vết rách càng đổi càng lớn, đến tận đây tràn ngập toàn bộ cán thượng. Thông Thiên cự trụ kịch liệt lay động một chút, dường như phát ra một câu không tiếng động than khóc. Ngay sau đó hóa thành vô số mảnh nhỏ rơi rụng với Bất Chu Sơn thượng.

Bất Chu Sơn vô số sinh linh đến mảnh nhỏ chi trợ bắt đầu điên cuồng sinh trưởng, vô số sinh linh tại đây một khắc mở ra linh trí, cũng có vô số yêu quái tinh linh tại đây một khắc hóa hình mà ra. Này dường như là Bàn Cổ cuối cùng tặng, ngay cả thiên kiếp cũng không dám tới quấy rầy. Vô số chim bay cá

nhảy tại đây một khắc cũng toàn bộ nghi chân, hoa cỏ cây cối cũng đồng thời cúi đầu. Bọn họ không biết vì sao trong lòng hội đột nhiên xuất hiện một loại tên là ‘bị thương’ cảm xúc, dường như một cái đối bọn họ rất quan trọng nhân muốn cách bọn họ đi xa. Giờ khắc này, bọn họ ở vì Bàn Cổ tiến đưa.

Thấy như vậy một màn, Lý thần nhiên trong lòng cũng có chút bị thương. Không thể tưởng được này Bàn Cổ tại đây thế gian duy nhất dấu vết cứ như vậy bị phá hủy, hơn nữa buồn cười chính là phá hủy nhân lại là vẫn luôn lấy hãn huyết mạch tự cho mình là Vu tộc.

Buồn cười, đáng tiếc.

Theo sau, đó là bởi vì Vu tộc thực lực không đủ vô pháp tiếp tục duy trì toàn thịnh thời kỳ Bàn Cổ chân thân, hơn nữa linh mạch tiêu hao cũng không sai biệt lắm. Chân thân suy nhược bị Hồng Quân ngăn lại, phá này Đồ Thiên Thân Sát Đại Trận.

Nhìn này đó nội tình, Lý thần nhiên một trận im lặng. Không thể nghĩ ngờ này hết thấy đều là Thiên Đạo an bài, mục đích lại là vì phá hủy Bất Chu Sơn. Cứ việc này Bất Chu Sơn bề ngoài nhìn qua cũng không có cái gì tổn thất, nhưng trong đó bên trong đã bị phá hư không sai biệt lắm. Lại còn có nhân tiện duy trì Vu Yêu nhị tộc cân bằng, lấy đãi bọn họ lưỡng bại câu thương.

Yêu tộc bởi vì Thông Thiên cự trụ bị hủy, Thiên Đình ưu thế đi hơn phân nửa, lại vô khí vận thêm vào, hậu kế vô lực sớm muộn gì đến suy bại. Ở hơn nữa Bàn Cổ chân thân cuối cùng một quyền càng là hủy hoại vô số đại yêu, càng là lệnh Yêu tộc đầu đổ bìm leo.

Vu tộc tuy rằng nhìn như đến lợi, nhưng lại bởi vì phá hư Bất Chu Sơn, dẫn tới vô tận nghiệp lực quán thân, liên tính này có hai thành khai thiên công đức cũng bị tiêu hao không sai biệt lắm. Công đức hao hết, lại vô chí bảo trấn áp khí vận, Vu tộc cô đơn đã là sớm muộn gì vẫn đề.

Ta liền nói sao này Cộng Công chỉ là mười hai Tổ Vu chi nhất luận khởi thực lực tới còn không bằng Đế Tuấn Thái Nhất, như thế nào hội trải qua Vu Yêu đại chiến hậu còn có thể một đầu đụng vào Bàn Cổ lưng biến thành Bất Chu Sơn. Nguyên lai vào lúc này Bất Chu Sơn bên trong liền đã bị hủy đến không sai biệt lắm. Nghĩ đến nhược là không có Cộng Công va chạm, Bất Chu Sơn cũng sẽ dần dần hoang vắng lên, theo thời gian trôi qua, chung có một ngày hội ảm ảm sập.

Hơn nữa nhược là Bàn Cổ chân thân vẫn luôn duy trì đến ban đầu trạng thái, nghĩ đến Thiên Đạo cũng không dám cùng chi đối kháng đi. Lý thần nhiên thâm nghĩ đạo.

Trận chiến tranh này lúc sau, mọi người nhân dư sau khi ăn xong cũng là nhiều một loại đề tài câu chuyện. Tuy rằng tại đây tràng chiến đấu thượng cũng không có dĩ vãng máu chảy thành sông chém giết khắp nơi, nhưng lực ảnh hưởng càng sâu. Liền Bàn Cổ chân thân đều xuất hiện, có thể nào không lệnh nhân tấp lưởi kinh ngạc.

Mà bị mọi người sở đàm luận hai tộc đang ở yên lặng liếm láp miệng vết thương. Yêu tộc tổn thất thảm trọng không cần nhiều lời. Hiện tại Đế Tuấn chính mã không ngừng nghĩ xử lý các loại chiến hậu sự vụ. Thái Nhất bởi vì ở Bàn Cổ chân thân trước mà ngay cả một trận chiến chi lực đều không có, đại chịu đã kích, loại này đã kích bị hãn hóa thành vô tận tu luyện áp lực cùng động lực bế chết đóng. Không trách nhi thi tuyệt không ra tới.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 91 bình cảnh

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Vu tộc cũng ở Bàn Cổ trong điện mắng to Hồng Quân. Thịnh nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ web: // phỏng vấn download txt tiểu thuyết // vốn dĩ thượng một lần ở lăng tiêu bảo điện phía trên, bởi vì Hồng Quân ngăn cản cứu bọn họ một mạng, tuy rằng không đi nghe đạo, nhưng cũng trong lòng yên lặng cảm kích. Hiện tại cư nhiên không thể tưởng được hãn tới này nhất chiêu.

Phải biết rằng lúc này đây Vu tộc chính là khuynh toàn tộc chi lực, ôm không thành công liền xả thân ý tưởng đập nôi chìm thuyền cùng Yêu tộc quyết chiến, không thể tưởng được thế nhưng như thế đầu voi đuôi chuột kết thúc. Đặc biệt là lập tức liền phải thành công khi, thế nhưng tới lớn như vậy một cái biến chuyển, có thể nào không làm bọn họ hãn phần hận.

Hơn nữa bọn họ cũng không phải toàn không tổn hao gì thất. Ở duy trì Bàn Cổ chân thân khi làm lỡ Đại Vu hao hết tâm huyết hiện tại trở nên giống như phế nhân giống nhau, ở trong khoảng thời gian ngắn là không cần tưởng khôi phục.

Này chiến qua đi, hai tộc toàn từng người nghỉ ngơi lấy lại sức. Vu tộc tuy rằng ở chính mình lãnh địa bốn phía tàn sát Yêu tộc, nhưng cũng không dám làm đến thái quá, một là tránh cho Yêu tộc chó cùng rứt giậu tới cái cá chết lưới rách, và lại cũng là tự thân thực lực ước thúc, bốn tộc tộc nhân thừa thót

muốn khước trương cũng là bất lực. Thiên Đình nhìn vô số tiểu yêu lọt vào tàn sát cũng là bất đắc dĩ. Thực lực vô tế, hơn nữa đối Vu tộc Đô Thiên Thần Sát Đại Trận sợ hãi, khiến cho bọn họ không thể không lựa chọn làm lơ.

Đáng giá nhắc tới chính là, hạ giới tiểu yêu ở nhìn thấy Thiên Đình thờ ơ lúc sau, càng là đối thiên đình thất vọng chi cực. Có chút chạy đến Bất Chu Sơn đi tìm Phục Hy Nữ Oa phù hộ, có chút còn lại là xa độ Bắc Minh đến cậy nhờ Côn Bằng Yêu Sư.

Phục Hy Nữ Oa vẫn luôn liền tổ có tài đức sáng suốt chỉ là dĩ vãng bị Đế Tuấn Thái Nhất sở ngăn chặn thôi, hiện tại đối thiên đình thất vọng, đối Yêu Hoàng Đế Tuấn thất vọng hậu, tự nhiên nhớ tới Yêu tộc bên trong còn có hi hoàng cùng Oa Hoàng. Mà Côn Bằng Yêu Sư tuy rằng làm người phẩm tính không tốt, nhưng cũng chỉ giới hạn trong thượng tầng nhân sĩ biết được. Cùng đẳng cấp hạng người tuy rằng không quen nhìn hán làm người nhưng cũng sẽ không nỡ thế giới nơi nơi tuyên truyền, nhiều nhất cũng chỉ là nhắc nhở một chút hành tẩu hồng hoang đệ tử nhiều hơn đề phòng người này thôi. Một ít tu vi không bằng người của hán, tự nhiên càng là sẽ không nói hán nói bậy, chỉ là chính mình biết là đến nơi. Vì vậy, Côn Bằng ở một ít tiểu yêu trong lòng vẫn là đức cao vọng trọng. Yêu tộc xà, lại thêm chỉ Yêu Sư chỉ danh càng là lệnh chúng yêu tán thành.

Ở này đó Yêu tộc bên trong cũng không thiếu một ít biết sự hiểu lý lẽ người, bọn họ hoặc trước sau như một duy trì Thiên Đình, cho rằng Đế Tuấn này cứ chắc chắn có này dụng ý. Cho nên những người này nơi nơi bốn ba với chúng yêu bên trong tuyên truyền Đế Tuấn công đức. Nhưng hiện tại lại có bao nhiêu yêu chúng nghe được đi xuống. Tính tình tốt phát tay tổng cổ, tính tình không tốt càng là trực tiếp động thủ, lệnh tiểu yêu bên trong duy trì Đế Tuấn nhân càng ngày càng ít.

Còn có một ít Yêu tộc nản lòng thoái chí dưới trực tiếp cử tộc dời đến núi sâu rừng già bên trong không hỏi thế sự.

Nghe thuộc hạ bẩm báo này hết thảy, cao cư Thiên Đình phía trên Đế Tuấn cũng là đầy mặt chua xót. Đại hôn không lâu liền phát sinh cái này đại sự, này làm hán đối Vu tộc cừ hận càng thêm thâm hậu.

Vốn tưởng rằng chính mình đã không chế toàn cục, Vu tộc tồn tại cũng chỉ bất quá là chính mình không chế cục diện chính trị một cái thủ đoạn thôi. Đợi cho chính mình hoàn toàn không chế Yêu tộc, trên dưới nhất tâm, lệnh ra lập tức thi hành thời điểm đó là Vu tộc mất đi giá trị thời điểm, đến lúc đó Vu tộc còn không tùy ý chính mình xoa viên vuốt ve. Nhưng không thể tưởng được chính mình vẫn luôn cam chịu tồn tại thế nhưng thành một viên u ác tính, dưỡng hủ vì hoạn chớ quá như thế. Chỉ là một cái hậu hối đã không đủ để hình dung hán hiện tại tâm tình.

Cũng may kia Thường Hi, Hi Hòa hai người cũng là thứ đại thể người, cũng không có bởi vì Đế Tuấn chung đụng thì ít mà xa cách thì nhiều mà oán trách, ngược lại là còn giúp trợ Đế Tuấn xử lý hảo hết thảy việc vặt vãnh, hậu cung việc vặt càng là xử lý gọn gàng ngăn nắp, lệnh Đế Tuấn có thể chuyên tâm chính sự lại không có nỗi lo về sau. Mỗi khi nhìn thấy này hai người như thế hiền huệ, Đế Tuấn vui mừng đồng thời càng có một loại nhàn nhạt áy náy cảm giác. Rốt cuộc lúc trước ngênh thủ hai người là lúc tuy có một ít hảo cảm, nhưng càng nhiều lại là vì Thiên Đình, vì hán vị trí này mà cưới.

Thường Hi, Hi Hòa như thế hành vi không khỏi làm hán trong lòng sinh ra một loại nói không rõ, đạo không rõ cảm giác.

Đối với này đó tiến đến đầu nhập vào một chúng yêu tộc, Phục Hy còn lại là ai đến cũng không cự tuyệt, tuy rằng hán cùng Nữ Oa địa bàn sắp bị này đó Yêu tộc chiếm mất, nhưng vẫn là tích cực vì bọn họ tìm một khối địa phương. Nữ Oa tuy rằng cảm thấy không ổn nhiều lần khuyên bảo này huynh, nhưng nê hà Phục Hy nhân từ mềm lòng, mỗi lần vừa mới mở miệng cự tuyệt, nhưng nhìn đến chúng yêu trong mắt chờ đợi cùng trên người chặt vật khi, cự tuyệt nói như thế nào cũng nói không nên lời.

Nhìn Phục Hy thu nạp Yêu tộc, Nữ Oa lại là thực lo lắng, rốt cuộc này Bất Chu Sơn không phải hán hai người địa bàn, hơn nữa càng quan trọng vẫn là cùng bọn họ láng giềng đó là Yêu tộc tử địch Vu tộc. Chưa chừng khi nào Vu tộc liền sẽ làm khó dễ, đến lúc đó hán cùng Phục Hy đều có thân chết tại uổng.

Mà Vu tộc tác rất là bất mãn, bọn họ có thể chịu đựng Phục Hy Nữ Oa tồn tại liền đã là cực hạn. Này vẫn là bởi vì này hai người cũng không tham dự Yêu tộc sự tình, trong đó Nữ Oa càng là cùng Hậu Thổ giao hảo nguyên nhân.

Nhưng nhìn đến hiện tại có như vậy nhiều Yêu tộc đầu nhập vào mà đến, đang nhìn vô số binh sĩ còn suy yếu trên giường càng là giận sôi máu, muốn lập tức động thủ hết sức. Đều bị Hậu Thổ ngăn lại, nhìn đến hậu giả đau khổ cầu xin trên mặt hơn nữa này đó tiểu yêu đối chính mình cũng không đến bất luận cái gì uy hiếp cũng liền mặc kệ nó.

Kỳ thật Nữ Oa trừ bỏ Vu tộc này một suy xét ngoại, còn lo lắng một chút. Kia đó là Đế Tuấn cái nhìn, nàng nhưng không nghĩ làm Đế Tuấn cho rằng bọn họ thu nạp nhiều như vậy Yêu tộc là dụng tâm kín đáo. Đến lúc đó khiến cho Đế Tuấn nghi kỵ nhưng thật ra không đẹp.

Đến nỗi xa ở Bắc Minh nơi Côn Bằng Yêu Sư hiện tại trong lòng chính là nhạc nỏ hoa. Nhìn một hồi trò hay không nói, còn có như vậy nhiều Yêu tộc đầu nhập vào, càng là lệnh này thế lực tăng nhiều. Lòng tự tin cũng là tùy theo gia tăng. Càng là ảo tưởng khởi chính mình ngồi trên lăng tiêu bảo điện thượng cái kia vị trí khi tình cảnh. Nhưng mặt ngoài vẫn là một bộ sâu khô phần hạn biểu tình, an ủi những cái đó bỏ gia đào vong Yêu tộc.

Nhìn Côn Bằng biểu hiện như thế, chúng yêu trong lòng càng là cảm kích mặc danh, ám đạo chính mình không có nhìn lầm người.

.....

Vạn năm hậu, Lý thân nhiên từ bế quan trung tỉnh lại, thật sâu phun ra khẩu trọc khí, mặt sắc rất là khó coi. Này không biết là hán lần thứ mấy đi đánh sâu vào Chuẩn Thánh bình cảnh, nhưng nê hà luôn là lấy thất bại chấm dứt. Theo đạo lý chiếu hán tình huống hiện tại vô luận pháp lực vẫn là đối pháp tắc chi lực quen thuộc trình độ đều đủ để đột phá thành tựu Chuẩn Thánh. Nhưng sự thật cổ tình không được như mong muốn.

Hơn nữa quỹ dị phân thân cũng cùng hán đoạn tuyệt liên hệ, này vạn năm nội cũng không thành liên hệ quá. Vốn tưởng rằng là tự thân tâm cảnh tu vi không đủ, mới đưa đến hiện giờ cái này trạng huống, cho nên còn chuyên môn đi du lịch hồng hoang, làm đến nơi đến chốn đến đi cảm thụ thế gian vạn

vật, này vừa đi liền ước chừng dùng ngàn năm thời gian.

Tại đây ngàn năm đi bộ du lịch trung, tâm cảnh tu vi càng là có nhảy vọt tiến bộ, kiên nhược bàn thạch, vững như Thái sơn. Còn là không có chút nào đột phá trạng huống. Lại nghĩ đến trăm lại thiện ác nhị thi yêu cầu dựa công đức cùng nghiệp lực tương trợ, cho nên lại dùng ngàn năm thời gian đi hành thiện tích đức. Nhưng công đức tuy rằng gia tăng, nhưng đối với đột phá lại vẫn là không có một chút tiến triển.

Nghĩ đến cũng không phải ra bên ngoài lực điều kiện, mà là tự thân bên trong ra cái gì vấn đề. Tại đây phân thân cũng liên hệ không thượng dưới tình huống, hẳn cũng bắt đầu đi lại lần nữa đi Ngũ Trang Quan nội, xin giúp đỡ với Hồng Vân, Trần Nguyên Tử.

Nhưng lệnh nhân thất vọng, hai vị này nhân hiệu lâu đời Chuẩn Thánh đều tra không ra Lý thân nhiên vì sao như thế bệnh tảo bón nơi. Lấy bọn họ ánh mắt xem ra, Lý thân nhiên hiện giờ trong cơ thể pháp lực đã có thể có thể so với bọn họ. Tâm cảnh tu vi so chỉ bọn họ cũng không nhường một tấc, đối Ngũ Hành pháp tắc thuần thực thượng có chút liên bọn họ đều so ra kém. Nhìn đến loại tình huống này, bọn họ cũng chỉ đến ra một cái ‘ có lẽ là Lý thân nhiên xuất thân cao quý, tích lũy muốn so người bình thường nhiều vài lần ’ kết quả.

Bất quá thực rõ ràng, ngay cả bọn họ đối này kết quả cũng là thực không tin. Bọn họ hai người đều đã là Tiên Thiên Thần Ma, xuất thân cao quý vô cùng. Có thể so sánh bọn họ còn cao chỉ có hỗn độn ma thần. Nhưng này lại khả năng sao.

Đối này, Lý thân nhiên cũng chỉ có báo lấy cười khổ. Người trong nhà biết nhà mình sự. Chính mình liền một bình thường nhân tộc, tại đây trong hồng hoang có lẽ tùy tiện kéo lên một người xuất thân đều so với chính mình cường.

Roi vào đường cùng, chỉ phải cáo biệt hai người, một mình phản hồi Tam Tiên Đảo tu luyện. Tuy rằng đột phá vô vọng, nhưng vẫn là có thể gia tăng một ít pháp lực cũng có thể luyện hóa chính mình trong tay những cái đó Tiên Thiên Linh Bảo.

Đứng dậy đi ra ngoài cửa, đắm chìm trong ôn hòa dương quang hạ, buồn bực tâm tình cũng tùy theo tiêu tán rất nhiều. Này vạn năm thời gian là trong hồng hoang nhất bình tĩnh một đoạn thời gian.

Vu Yêu nhị tộc cũng đều lẫn nhau tương an không có việc gì.

Đương nhiên tại đây đoạn thời gian nội cũng không phải chỉ có Lý thân nhiên một người tiến bộ. Vu tộc bên trong được đến kia cửu chuyển huyền công hậu, không chỉ có mười hai Tổ Vu ở tu luyện lại còn có truyền cùng toàn tộc cộng đồng tu luyện. Nhưng này công pháp tiến triển nhanh chậm là cùng tự thân huyết mạch có quan hệ, cho nên cũng chỉ có mười hai Tổ Vu tu luyện tương đối mau. Hơn nữa ở một chúng Tổ Vu bên trong, giống như Hậu Thổ Tổ Vu cùng cái này công pháp rất là phù hợp, tu luyện lên càng là như nhật ngàn dặm. Đến cuối cùng càng là hậu thế cư thượng, viễn siêu mặt khác Tổ Vu. Lúc này trong hồng hoang, nhược là chỉ luận thân thể chi lực, Hậu Thổ hoàn toàn xứng đáng là vị đệ nhất. Luận khởi thực lực, Hậu Thổ có thể so với trăm tam thi Chuẩn Thánh, mặt khác Tổ Vu cũng liền so chỉ trăm một thi Chuẩn Thánh hơi cường điểm.

Đối với Hậu Thổ Tổ Vu thực lực vượt xa quá mặt khác Tổ Vu. Hậu giả cũng thực vì hậu thổ cao húng, cũng không nửa điểm ghen ghét chi tâm. Có thể thấy được Vu tộc bên trong chi đoàn kết.

Thiên Đình bên trong, đại chiến lúc sau, vừa mới bắt đầu còn có một ít mặt khác bất mãn thanh âm, nhưng theo thời gian trôi qua, ở Đế Tuấn cường đại hữu hiệu ngự hạ chi thuật hạ, cũng dần dần trấn an hạ.

Xử lý xong những việc này lúc sau, Đế Tuấn mới vừa có thời gian tu luyện. Nhưng bởi vì hắn ở thiên hôn khi được đến lớn lao công đức, cho nên tu luyện lên cũng rất là nhanh chóng, thậm chí đã đột phá đến Chuẩn Thánh trung kỳ, trăm lại đệ nhị thi.

Đến nỗi Thái Nhất, tuy rằng cũng có thống trị Yêu tộc công đức, nhưng lại lấy tới luyện hóa Đông Hoàng Chung, cũng không có lấy nhắc tới kỳ nửa điểm tu vi.

Tam Thanh bên trong, Thái Thượng Lão Tử cũng thành công trăm lại đệ nhị thi thể. Nguyên thủy, Thông Thiên tuy rằng đã ở Chuẩn Thánh sơ kỳ đỉnh dùng lại thật lâu, nhưng vẫn là ở đau khổ sở soạng như thế nào trăm lại đệ nhị thi.

Tiếp Dẫn cùng Lão Tử tình huống giống nhau như đúc, nhưng lại bởi vì sinh ra quan hệ lực tổn cùng hắn. Chuẩn Đề còn lại là tại đây vạn năm nội hoàn toàn từ bỏ tu luyện, nơi nơi đào nhân đào vật tới bổ khuyết Tây Phương.

Nữ Oa nhất tâm hướng đạo, nhưng bởi vì tu luyện hoàn cảnh mà so chỉ nguyên thủy đám người hơi thấp một vài.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

# Chương 92 Nữ Oa dục tạo nhân

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-12-13

Đến nỗi Phục Hy, Côn Bằng hai người còn lại là bị những cái đó tiểu yêu sở tri hoán tu luyện. Chỉ là bất đồng chính là người trước là bị buộc bắt đắc dĩ, trung hậu nhân từ, không biết như thế nào cự tuyệt nhân sở làm cho.

Hậu giả còn lại là lâm vào đối quyền lực khát vọng cùng theo đuổi trung một phát không thể vãn hồi, chính mình tạo thành.

Hoa khai tịnh đế, các biểu một chi.

Lúc này hồng hoang đại địa trung đầy cõi lòng rồi rầm đại năng, trừ bỏ uống có hồn hậu pháp lực lại không cách nào đột phá Lý thần nhiên ngoại, còn có kia vẫn luôn ở vào nửa ẩn sĩ Oa Hoàng Nữ Oa.

Nữ Oa tự Hồng Quân ba lần giảng đạo xong hậu, liền vẫn luôn quy ẩn ở Bất Chu Sơn đạo tràng. Nhật đêm tìm hiểu Hồng Quân ban tặng Hồng Mông Từ Khí, lại là chung không chỗ nào đến. Ngày gần đây càng là những cái đó tới đầu nhập vào tiểu yêu mà làm cho tâm phiền ý loạn, tổng cảm thấy phải có sự tình gì phát sinh giống nhau. Cho nên liền ly động phủ, tính toán ra ngoài hít thở không khí.

Được không đi ở hồng hoang đại lục, tuy rằng không có đại tranh đấu nhưng tiểu ma xát lại là không ngừng.

Vu tộc không thôi nguyên thần, tiểu vu nhóm đều là dựa huyết nhục chi thực bổ sung thể lực, linh khí. Mà Yêu tộc tiểu yêu nhóm lại luôn là lấy Vu tộc tiểu vu tới luyện thuật pháp, tu vi, cho nên mỗi ngày đều có vô số tiểu yêu, tiểu vu mệnh tang hồng hoang.

Trừ lần đó ra, Vu Yêu hai tộc không ngừng lẫn nhau tranh đoạt linh sơn bảo địa, khiến nguyên bản liên quan hệ bất hòa Vu Yêu hai tộc, càng là mâu thuẫn mọc thành cùm, hai tộc thấy giả có thể nói là hết sức đỏ mắt.

Nữ Oa tuy rằng vì Yêu tộc đế hoàng, lại là bản tính nhân từ lương thiện, không mừng tranh đấu. Lần này thấy Vu Yêu nhị tộc như thế họa loạn hồng hoang, tất nhiên là không mừng.

Vì vậy, Nữ Oa đi ra ngoài không đến mấy ngày liền trở về đi đến. Chút bất tri bất giác, thế nhưng đi tới ngày đó thu hoạch Tiên Thiên hồ lô kia chỗ khe núi.

Tiểu khe núi tuy rằng đã không có Tiên Thiên hồ lô căn tụ tập linh khí, lại vẫn như cũ cảnh xuân tươi đẹp, non xanh nước biếc. Thường thường có hai ba chi linh tước kêu to phi lạc chi đầu, đảo cũng đương đến một chỗ hẻo lánh nơi đi.

Nữ Oa hành đến ven hồ, xuất thần nhìn phương xa phía chân trời, tâm trí lại là một cuộn chỉ rối.

“Sur tôn từng ngôn ta ngày sau có đại công đức phải làm, nhưng công đức đâu ra đâu? Hiện giờ hồng hoang tuy nói tương đối bình tĩnh, lại là ám đấu không thôi, khi nào mới có thể có cái thái bình hồng hoang đâu?”

Tướng bãi, mây đẹp nhú chặt, đoan trang dung nhan, ẩn ẩn lộ ra uy nghiêm, thánh khiết chi ý!

.....

Nói Lý thần nhiên bề quan mà ra, ở trên đảo ngậy người nửa ngày, liền hãy còn ra Tam Tiên Đảo, hướng về Bất Chu Sơn bay đi. Hoặc là giải sầu, hoặc là nhớ lại một chút này Bàn Cổ cuối cùng đi trạch.

Vừa mới phi đến Bất Chu Sơn phạm vi, liền thấy dựng dục Tiên Thiên hồ lô linh căn Bất Chu Sơn khe núi nơi, có một năm nhẹ xinh đẹp cung trang nữ tử đứng trước với hồ nước chi bạn, tương vọng xuất thần.

Lý thần nhiên trong lòng vừa động, ám đạo: “Này Nữ Oa không ở đạo tràng bên trong tu luyện, tới Bất Chu Sơn làm chi! Chẳng lẽ?” Tướng bãi, ẩn hạ độn mây, hành đến Nữ Oa bên cạnh người, hành lễ đạo: “Thiên Thuận gặp qua Nữ Oa đạo hữu!”

Trong lòng bức bối Nữ Oa vẫn nghe Lý thần nhiên chi ngôn, xoay chuyển trán thấy Lý thần nhiên chính hướng chính mình hành lễ, có chút hoảng loạn né tránh mở ra, đạo: “Thiên Thuận đạo hữu! Đạo hữu thiết không thể được này đại lễ”. Đối với Lý thần nhiên, nàng vẫn là gặp qua vài lần. Đầu là Từ Tiểu Cung trung khách, nàng tuy rằng bị Hồng Quân thu làm môn tướng, nhưng cũng không dám thái quá kiêu căng.

Lý thần nhiên hồn không thêm đề ý cười cười, đạo: “Không biết đạo hữu, vì sao ngươi không ở động phủ trung tìm hiểu đại đạo, mà có như vậy nhàn tâm tại đây thường hồ quan cảnh đâu?”

Nữ Oa vẫn ngôn khe khẽ thở dài, đạo: “Ai! Không đối gạt đạo hữu, bản đạo lại làm sao không nghĩ ngồi ngay ngắn động phủ, tĩnh tụng hoàng đình! Chính là thành thánh chi cơ như bàn thạch giống nhau đóng quân ở nguyên thần thức hải, bản đạo lại là chút nào ngộ chi không được”.

Đối với chuyện này đã bối rối nàng hồi lâu, vốn định cùng Phục Hy kể rõ, nhưng nhìn đến hấn mấy ngày nay bận rộn hậu, lại như thế nào cũng tương không được khẩu. Duy nhất tỷ muội Hậu Thổ lại là Vu tộc người, càng là không hảo cùng chi khuynh thuật. Hiện giờ thật vất vả có cái người nghe, tự

nhien đem chính mình phiên nào một cổ nào nói xong.

Lý thần nhiên thầm nghĩ: “Quả nhiên như thế!”

Tiến lên hai bước, Lý thần nhiên chỉ phía xa này hồng hoang đại địa, đối Nữ Oa đạo: “Đạo hữu, người xem hồng hoang đại địa như thế nào a?”

Nữ Oa hơi nhíu mày, không nghĩ ra vì sao Lý thần nhiên có này vừa hỏi, suy tư sau một lúc lâu, môi đỏ khẽ mở: “Tự nhiên là mở mang tráng lệ, sinh cơ ngang nhiên!”

Lý thần nhiên đối Nữ Oa cười cười, ngôn đạo: “Kia đạo hữu, này rộng lớn bát ngát hồng hoang đại địa, chỉ có Vu Yêu nhị tộc cùng tồn tại hậu thế, người không cảm thấy đơn điệu sao?”

Nữ Oa vẫn nghe Lý thần nhiên lời này, càng là mày đẹp trói chặt.

Phẩm vị thật lâu sau, Nữ Oa trong lòng khói mù diệt hết, khí cơ lôi kéo dưới, Hồng Mông Tử Khí nháy mắt hóa khai hơn phân nửa. Kia cổ nói không rõ ý nghĩ thốt nhiên mà phát, Nữ Oa khoảnh khắc sáng tỏ Hồng Quân theo như lời công đức ở đâu.

Nữ Oa nhovn miệng cười, hướng Lý thần nhiên doanh doanh hành lễ, đạo: “Bản đạo tạ đạo hữu!”

Lý thần nhiên nghiêng người tránh thoát này lễ, đạo: “Đạo hữu nói quá lời!” Tương lai Thánh Nhân chi lễ, hẳn lại là không dám tiếp thu. Lại lại hẳn vì nhân tộc, tự nhiên đối Nữ Oa có một loại cảm kích mạc danh cảm tình.

Nữ Oa cười cười không hề ngôn ngữ, mà là thẳng đi tới tiểu hồ bên. Duỗi tay câu tới một phùng thanh tuyến cùng một khối hơi ướt át bùn đất, nhẹ nhàng quấy một chút, trào hạ một khối bùn đất liền bóp nhẹ lên.

Chỉ thấy Nữ Oa đem bùn đất cầm trong tay không ngừng vuốt ve, không lâu lúc sau liền nặn ra một cái hình thù kỳ quái động vật tới. Theo sau, Nữ Oa thử thăm dò bức ra một giọt máu đầu quả tim, điểm ở này động vật trên người, lại lấy ra cửu thiên chi thủy xối đi lên.

Một đoàn thanh sắc quang hoa tan hết, hiện ra này động vật thân hình.

Chỉ thấy nó, đầu tựa đà dữ tợn hung ác, hạng tựa ngỗng rất chiết kiều tuy; cần tựa tôm hoặc thượng hoặc hạ, nhĩ tựa nửa đột bạo song tình. Thân tựa cá chổi lợi rục rờ, tay tựa ung diện thêm cương câu; đu tựa hồ toàn sơn nhảy giã, long phân loại giáng xuống dị hình.

Này hình thù kỳ lạ quái vật bỗng nhiên mở hai tròng mắt, há mồm cắn ở Nữ Oa ngón út phía trên, Nữ Oa ăn đau mãnh lực vung. Kia hình thù kỳ lạ quái vật bị ném bay đi ra ngoài, hóa thành một đạo lưu quang, biến mất ở phía chân trời.

Nữ Oa nhìn nhìn ngón út, tùy tay một gạt, ngón út thượng miệng vết thương không cánh mà bay.

Nhíu nhíu mày, Nữ Oa môi đỏ khẽ mở, nhả khí như lan đạo: “Như thế nào này nặn ra tới đồ vật, như thế ác hình ác trạng?”

Bất đắc dĩ lắc lắc đầu, Nữ Oa lại một lần nắm lên bùn, lúc này đây chiếu chính mình bộ dáng néo lên. Chỉ chốc lát, một cái cùng Nữ Oa giống nhau như đúc tượng đất, rất sống động hiện ra ở Nữ Oa trong mắt.

Hấp thụ thượng một lần giáo huấn, Nữ Oa lúc này đây không ở dụng tâm đầu tinh huyết, mà là tích ra một giọt bình thường máu, điểm ở tượng đất đỉnh đầu chỗ, đồng dạng một phùng cửu thiên chi thủy xối đi lên.

Chỉ thấy này tượng đất bản Nữ Oa đột nhiên giật giật, nhưng là lại ánh mắt đại ra, khuôn mặt khô khan, Nữ Oa cau mày nhìn trước mắt tượng đất, không biết nên làm thế nào cho phải!

Lý thần nhiên thấy Nữ Oa niết thổ thành nhân một màn, trong lòng rất là kích động. Chỉ là thấy này tượng đất chỉ là hơi chút giật giật, liền đình chỉ động tác, thử thăm dò nói: “Sư thúc, sao không hướng nàng độ một ngụm bản mạng chân nguyên!”, Hẳn chỉ biết là này nhân tộc chính là Nữ Oa sở tạo, nhưng đối với này nội dung cụ thể lại là không biết, chỉ có thể cấp ra một ít kiến nghị.

Nữ Oa ngừng đầu mê mang nhìn Lý thần nhiên liếc mắt một cái, lại một lần nắm lên một phen đất sét, hơi xoa bóp hậu, hướng bùn đoàn đạn đi vài giọt máu tươi, phun ra nguyên khí, phối hợp tự thân tạo hóa chi đạo, chỉ một lát sau công phu lại làm ra cái tượng đất. Lần này tượng đất không chỉ có năng động, hơn nữa có máu có thịt.

Nữ Oa vừa thấy, tức khắc vui sướng, qua thật lâu sau lại thấy mấy cái tượng đất thế nhưng lại lại lần nữa lâm vào yên lặng, quá khứ vừa thấy, lại là sinh mệnh hơi thờ đều không, vô kia linh trí cùng tư duy.

Nữ Oa vừa thấy, vui sướng ánh mắt tức khắc tối sầm lại, mày đẹp trói chặt, rồi lại không biết nơi nào xảy ra vấn đề.

Không cam lòng Nữ Oa, lại lần nữa ném thử vài loại phương pháp, lại là trước sau không có thành công.

Lý thần nhiên trong lòng cũng không rõ ra sao nguyên nhân, thấy Nữ Oa ủy khuất dục khóc, trạng nhược điên cuồng, trong lòng không đành lòng, đạo: “Đạo hữu, sao không đi hỏi một chút Đạo Tổ Hồng Quân!” Hẳn lần này thượng Tử Tiêu Cung lại là muốn biết nay thiên đạo đối hẳn ra sao cái nhìn. Chính mình không thể đột phá hay không cùng hẳn có quan hệ.

Nữ Oa vẫn ngôn, mắt đẹp trung hiện lên vui sướng chỉ sắc, vì điểm trần, cùng Lý thần nhiên cùng thượng hỗn độn ở ngoài Tử Tiêu Cung! Lần trước Hồng Quân xuất hiện ở Thiên Đình, ra tay giải trừ Yêu tộc nguy cơ, cho thấy này đối với hồng hoang việc vẫn là nhiều có chú ý. Hơn nữa đối với Hồng Quân sư đồ tình nghĩa, cũng muốn đi xác nhận một chút, Hồng Quân hay không hoàn toàn mất đi tự mình thành toàn Thiên Đạo.

Không đến một canh giờ công phu, hai người liền đến Tử Tiêu Cung. Hai người đang muốn kêu cửa, Tử Tiêu Cung môn lại đột nhiên mở rộng ra. Hạo Thiên tham đầu tham não nhìn hai người, vội vàng tiến lên hành lễ đạo: “Hạo Thiên gặp qua hai vị đạo hữu! Lão gia đã ở trong cung chờ đã lâu!”

Nữ Oa lúc này lòng tràn đầy nôn nóng nơi đó lo lắng khách khí, nhắc chân liền vội bước tiến lên Tử Tiêu Cung. Lý do lại là từ trong lòng mọc ra hai quả linh quả, nhét vào Hạo Thiên trong tay, đạo: “Đa tạ sư đệ bẩm báo!” Hiện tại không có những người khác ở, hẳn tự nhiên sẽ không bỏ qua cái này có thể kết giao tương lai Tam Giới chỉ chủ cơ hội.

Hạo Thiên lòng tràn đầy vui mừng tiếp nhận trái cây, trong lòng cùng gương sáng nhĩ dường như. Nhược là không có Đạo Tổ Hồng Quân, hẳn Hạo Thiên liền cái rầm đều không phải. Vội vàng chấp tay đạo: “Đa tạ sư huynh tương ban!” Này Hạo Thiên cũng thuận thế leo lên.

Lý thần nhiên không thêm để ý vẫy vẫy tay, tùy Nữ Oa lúc sau vào được cửa cung. Giương mắt gian, liền thấy Hồng Quân lòng leo ngồi trên trên đài cao, cả người hơi thở mờ ảo, dung nhập toàn bộ Tử Tiêu Cung, không chút hơi thở tiết ra ngoài.

Lý thần nhiên thấy Nữ Oa sớm đã bái phục với địa, vì thế tiến lên hành lễ đạo: “Lý thần nhiên gặp qua Đạo Tổ!”

Hồng Quân biểu tình đạm nhiên, đôi mắt nửa khai không hợp, nhàn nhạt đạo: “Không cần đa lễ như vậy!” Theo sau liền không có ngôn ngữ, tiếp tục ở trên đài cao chợp mắt.

Nữ Oa trong lòng như muôn vạn miêu thảo cào tâm, khổ không nói nổi. Thấy Hồng Quân thế nhưng không quan tâm nhắm mắt dưỡng thần, đối nàng như thế lãnh đạm, trong lòng tối sầm lại. Nhưng sự tình quan thành thánh, cũng không thể không đánh lên tinh thần tiến lên dập đầu hành lễ đạo: “Sư tôn, hiện giờ đệ tử đã là đến ngộ chứng đạo chỉ đồ, lại trước sau lâm môn mà không được tiến, không biết ra sao duyên có?”

Hồng Quân con ngươi khẽ nâng, nhìn Nữ Oa liếc mắt một cái, đạo: “Tạo nhân dịch người, nhiên tắc khí hậu khó cầu!”

Nữ Oa con mắt sáng lóe sáng, bỗng nhiên ngừng đầu đạo: “Xin hỏi sư tôn, lời này ý gì?”

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 93 tạo nhân thành thánh

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụ Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-12-14

Hồng Quân nhàn nhạt liếc Lý thần nhiên liếc mắt một cái, đạo: “Thiên cơ phức tạp, tạo nhân cần hảo thổ, hảo thủy, mới có thể thành đại sự cũng!” Này liếc mắt một cái nhưng làm Lý thần nhiên sợ tới mức cả người mồ hôi lạnh. Thật lâu sau lúc sau, thấy Hồng Quân cũng không có mặt khác động tác, mới vừa rồi yên lòng.

Này liếc mắt một cái rốt cuộc là ý gì tư, Lý thần nhiên trầm nghĩ. Nhưng xem Hồng Quân như vậy, không giống như là muốn tính kế chính mình. Kìa vì sao chính mình lại đột phá không được.

Nữ Oa tiếp tục hỏi: “Hảo thổ nơi nào có, hảo thủy nơi nào tìm?”

Hồng Quân vẫn ngôn nhắm mắt sau một lúc lâu, thật lâu sau mở miệng đạo: “Thổ ở không chu toàn, thủy lại là xa tận chân trời gần ngay trước mắt!”

Nữ Oa nơi đó còn không rõ này trong đó ảo diệu, vội vàng đem ánh mắt chuyển hướng về phía Lý thần nhiên, tinh quang sáng lạn trong con ngươi, khát vọng, cầu xin chỉ ý rất khó làm nhân cự tuyệt.

Lý thần nhiên cũng là thực chờ mong nhân tộc xuất hiện, liền mở miệng đạo: “Bản đạo nơi này thượng có một ít Tam Quang thần thủy, không biết đạo hữu hay không dùng đắc thượng?”

Nữ Oa mặt lộ vẻ kinh hi chỉ sắc, đạo: “Như thế bản đạo đa tạ đạo hữu tặng thủy chi ân!”



Lý thần nhiên móc ra Tam Quang thần thủy, cắt một nửa cấp Nữ Oa, theo sau như là ngẫu nhiên nhớ tới cái gì dường như, đạo: “Đến nỗi hảo thổ! Bản đạo từng nghe nói kia thổ chỉ Tổ Vu Hậu Thổ, thuộc tính vì thổ, nghĩ đến năng nơi đó hội có một ít hảo thổ đi!”

Đối với Hậu Thổ, Lý thần nhiên trong lòng cũng là bội phục không thôi. Hắn làm như vậy, một là vì nhân tộc có thể mau chóng xuất thế, nhị cũng là muốn cho này Hậu Thổ cũng đến chút công đức.

Nữ Oa vẫn ngôn vội vàng đứng dậy cáo từ, thẳng đi Bàn Cổ điện.

Theo sau, Lý thần nhiên cũng là cùng Hồng Quân cáo từ, hạ hồng hoang, với Bát Chu Sơn tiểu khe núi chỗ lẳng lẳng chờ đợi Nữ Oa.

Nói Nữ Oa một đường hạ hồng hoang, liền thẳng đến Tổ Vu điện mà đi. Còn chưa hành đến Tổ Vu điện, liền bị một đội tinh tráng Vu tộc hán tử chặn đường đi.

“Thái, vị đạo hữu này thỉnh dừng bước! Đây là Vu tộc thánh địa, người không liên quan đều không thể nhập ta Vu tộc!”

Này nói chuyện hán tử trong tay cầm một thanh giống nhau phương thiên họa kích vũ khí, lớn lên mây rậm mắt to, lưng hùm vai gấu, tục tăng khuôn mặt cho người ta một loại bu rầu vô cùng cảm giác. Đúng là Đại Vu Hình Thiên!

Nữ Oa nhìn trước mặt một đám thô tráng hán tử, nhú nhú mày, đạo: “Ngô danh Nữ Oa, tìm các người Tổ Vu Hậu Thổ có chuyện quan trọng thương lượng!”

Hình Thiên hồ nghi nhìn nhìn Nữ Oa, vẫy tay đem một người tiểu vu hô qua tới, thấp giọng phân phó một phen, liền hãy còn chạy về Tổ Vu đại điện bình báo việc này.

Qua cũng chính là chén trà nhỏ công phu, Hình Thiên liền nhanh như chớp nhi dường như chạy trở về, đạo: “Nữ Oa đạo hữu, Hậu Thổ Tổ Vu đại nhân cho mời! Mời theo ta tới!” Nói xong liền chỉ dẫn Nữ Oa đi hướng Tổ Vu đại điện.

“Tổ Vu đại nhân, Nữ Oa đạo hữu đưa tới!” Hình Thiên quỳ một gối với Tổ Vu trong đại điện, cung thanh đạo.

“Hảo, người trước đi xuống đi!” Ý bảo Hình Thiên ra đại điện.

Hậu Thổ đi xuống loan tòa, duỗi tay chỉ dẫn Nữ Oa ngồi trên chỗ ngồi phía trên, cười cười, đạo: “Không biết Nữ Oa tỷ tỷ tìm Hậu Thổ có gì chuyện quan trọng?” Nàng cùng Nữ Oa quan hệ muốn hảo, cho nên cứ việc hiện tại Vu Yêu nhị tộc quan hệ khản trương, nhưng vẫn là lấy tỷ muội tương xứng.

“Hậu Thổ muội muội, không biết người trong tay nhưng có đến thổ, đến trọng chi vật?” Nữ Oa vội vàng muốn biết kết quả, gọn gàng dứt khoát hỏi.

Hậu Thổ không rõ nguyên do, hỏi: “Tỷ tỷ lời này ý gì?”

Nữ Oa cũng không dấu diếm, đạo: “Vật ấy chính là ta chứng đạo chi máu chốt chi vật, nhược là muội muội trong tay thật sự có vật ấy, tỷ tỷ nguyện ý lấy bất cứ thứ gì cùng người trao đổi!”

Hậu Thổ đạo: “Có, muội muội nơi này nhưng thật ra có một vật danh rằng cửu thiên tức nhượng, vật ấy chính là trong thiên hạ sở hữu thổ chi chí thuần chi vật kết hợp thể”

Hậu Thổ vừa muốn tiếp tục nói nói “Tỷ tỷ nhược là yêu cầu, liền đưa cùng người đi!”, Trong đầu lại là linh quang chợt lóe, nhớ tới hiện tại Vu Yêu tình thế, nhược là Nữ Oa thành thánh hậu, trợ giúp Yêu tộc tấn công Vu tộc, kia chính mình chẳng phải là thành tội nhân.

Nhìn đến Hậu Thổ mặt lộ vẻ khó xử, Nữ Oa hơi tự hỏi liền biết này ý tưởng, mở miệng nói: “Muội muội không cần phiền não, tỷ tỷ tại đây thế, đãi ngộ thành thánh lúc sau, nhất định cao cư ba mươi ba thiên ngoại, không những tay Vu Yêu hai tộc việc. Hơn nữa trừ lần đó ra, tỷ tỷ lại đáp ứng người một sự kiện nhưng hảo?”

Nhìn thấy Nữ Oa đều nói như thế, Hậu Thổ cũng không hảo cự tiếp. Duỗi tay móc ra một khối lớn bằng bàn tay thổ hoàng sắc sự vật.

Nữ Oa nhìn về phía kia lớn bằng bàn tay sự vật. Có chút khó có thể tin đạo: “Đây là cửu thiên tức nhượng? Này có như vậy lớn bằng bàn tay, thật sự có thể có thể tạo hóa một cái tộc đàn?”

Hậu Thổ vẫn nói cười cười, đối Nữ Oa đạo: “Tỷ tỷ người có điều không biết! Này cửu thiên tức nhượng chính là trong thiên địa đến trọng chí thuần chi vật, gần một cái liền nhưng hóa thành núi cao lớn nhỏ. Này một khối đã là toàn bộ, cũng đủ tỷ tỷ dùng!”

Nữ Oa vội vàng tiếp nhận, trong miệng cảm tạ không ngừng.

Hiện giờ tức nhượng tới tay, Nữ Oa lại là không nghĩ lại trì hoãn đi xuống, đứng dậy cáo từ. Nhìn Nữ Oa càng lúc càng xa bóng dáng, Hậu Thổ nhện không được mở miệng đạo: “Mong rằng tỷ tỷ nhớ rõ hôm nay chi ngôn, chớ có cùng ta Vu tộc là địch”.

Đã tới rồi ngoài cửa Nữ Oa, vẫn đến lời này, xoay người lại, nhìn Hậu Thổ, trịnh trọng đạo: “Muội muội thả yên tâm, tỷ tỷ lấy đạo tâm thế, định sẽ không những tay hai tộc công việc, thả không vì khó dưới tình huống, chắc chắn trợ Vu tộc một lần”.

Rời đi Bàn Cổ điện, Nữ Oa lập tức đi vào Bát Chu Sơn kia khe núi chỗ, đối với Lý thần nhiên gật gật đầu. Theo sau lấy ra Tam Quang thần thủy cùng

cửu thiên tức nhường, vận khí đại thần thông, lấy bùn đất làm cơ sở, lấy chính mình cùng Phục Hy đáng vẽ, tạo thành hai người tới, sau đó ngón tay một hoa, ban cho kia hai người một giọt tinh huyết. “Kia tinh huyết vừa đến hai người trên người, hai người lập tức sống lại đây, cúi đầu liền bái, miệng xưng “Mẫu thân.”

Nữ Oa nương nương thấy vậy quả thực hành đến thông, trong lòng cũng là cao hứng, liền tiếp tục bịa đặt, tạo một cái, ban một giọt tinh huyết, một cái, hai cái, ba cái, đợi cho mấy chục cái lúc sau, đã mệt đến không được.

Lý thân nhiên thấy thế, lấy ra đến tự Bất Chu Sơn hồ lô đằng, giao dư Nữ Oa, Nữ Oa tiếp nhận hồ lô đằng, đem tự thân tinh huyết tích mấy chục tích ở bùn đất bên trong. Đem hồ lô đằng vung, bùn đất vẩy ra, vô số bùn điểm rơi trên mặt đất, hóa thành một đám tiểu nhân.

Nhìn thấy phương pháp hữu hiệu, Nữ Oa đại hi, cũng bất chấp này đó phân mỏng tinh huyết tiểu nhân, hồ lô đằng vung, hóa thành vô số tiểu nhân, như thể mấy trăm hạ, đại nhân số đã hiểu rõ vạn là lúc, mới vừa rồi dừng lại. Đã bước đầu có một chủng tộc quy mô.

Nữ Oa nương nương mới vừa dừng lại hạ, trong thiên địa lập tức bay tới một mảnh thật lớn công đức kim vân, kia kim vân chia ra làm tam, một phần ước có tám phần bay vào Nữ Oa Nê Hoàn Cung nội, mặt khác hai bộ phận một phần ước có một thành lớn nhỏ, phi đến Lý thân nhiên trong cơ thể, sát kia gian, Lý thân nhiên cảm giác ngày xưa tu hành là lúc tối nghĩa chỗ, như ré mây nhìn thấy mặt trời, tu vi tăng vọt, pháp lực bạo tăng, nhưng chính mình trong cơ thể lại giống như một cái động không đáy, như thế nào cũng không thấy đột phá. Cũng may hần cũng có trong lòng chuẩn bị, mặc dù có một ít tiểu nhân thất vọng, nhưng ngay sau đó liền cũng bình thường trở lại.

Cuối cùng kia một bộ phận ước nửa thành công đức dừng ở kia hồ lô đằng thượng, thành một kiện công đức Thánh Khí. Dư lại nửa tăng tắc bị Hậu Thổ đoạt được.

Theo công đức hà quang chậm rãi tiến vào Nữ Oa trong cơ thể, Nữ Oa đỉnh đầu kim quang đại thịnh, không khỏi hiện mẫu điện lớn nhỏ khánh vân, mặt trên tam hoa tề trấn, trong đó hai đoá hoa thượng phân biệt khoanh chân ngồi một cái cầm trong tay tú cầu đạo cô, chính là nương nương thiện thi Hồng Nương, một cái chính là Nữ Oa nương nương bằng vào bản thể chém ra ác thi, chính là một người đầu thần rắn nữ tử.

Trên đỉnh tam hoa xoay tròn, kim quang kết thành một mảnh, tu vi cũng là kế tiếp dâng lên, trên người phát ra uy thế càng ngày càng cường, thẳng đến đánh vỡ nào đó giới hạn, bản thể Pháp Tướng hóa thành vạn trượng lớn nhỏ, ở toàn bộ hồng hoang hiện ra, sau đầu một vòng công đức kim quang chiếu rọi Tam Giới, một cỗ cường đại uy áp tự trong cơ thể phát ra, nháy mắt trải rộng toàn bộ hồng hoang đại lục. Liền một bên Lý thân nhiên cũng nhận không được cong hạ eo.

Hồng hoang phía trên sinh linh không tự chủ được hướng tới thiên thượng Pháp Tướng quỳ lạy hành lễ, miệng xưng nương nương thánh thọ vô cương. Một con thất sắc phượng hoàng tự phía chân trời bay tới, bay đến Nữ Oa bên người, vây quanh Nữ Oa nương nương phiến nhảy lên vũ.

Này phượng hoàng nhất tộc phản ứng thật đúng là mau, Lý thân nhiên thầm nghĩ.

Nữ Oa nương nương cười nói: “Vừa lúc cùng ta làm tọa kỵ.” Lập tức thừa với này thượng, đối Lý thân nhiên đạo: “Ngô lấy thành thánh, muốn đi ba mươi ba thiên ngoại, hỗn độn bên trong sáng lập đạo tràng, sau đó chư vị đạo hữu liền đến, này nhân tộc liền làm phiên đạo hữu khán hộ.”

Nói, vung tay lên, hồ lô đằng xuất hiện ở Lý thân nhiên trước mắt, “Vật ấy liền còn cùng đạo hữu đi.” Nói xong, kia hồ lô đằng phi đến Lý thân nhiên trước người, Lý thân nhiên tiếp nhận hồ lô đằng, đối Nữ Oa hành lễ cười nói: “Chúc mừng Nữ Oa nương nương đến chứng đại đạo, từ đây Hỗn Nguyên Vô Cực. Nương nương yên tâm, này nhân tộc liền giao dư bản đạo khán hộ.”

Nữ Oa văn ngôn gật gật đầu, thừa phượng hoàng hướng ba mươi ba thiên ngoại bay đi. Nhìn Nữ Oa rời đi thân ảnh, lại nhìn này vừa mới xuất thế nhân tộc. Lý thân nhiên sâu kín thở dài, trong lòng không biết suy nghĩ cái gì.

Tự thiên địa sáng lập, Hồng Quân thành đạo tới nay, Nữ Oa nương nương trải qua vô số nguyên hội khổ tu, rốt cuộc trở thành kẻ Hồng Quân lúc sau, cái thứ hai thành thánh người.

Chỉ là, tuy rằng là cùng thể hệ bên trong sớm nhất thành thánh, lại nhân là công đức chứng đạo, pháp lực ở chư thánh bên trong đếm ngược, gần hơi cường với hậu mặt thành thánh Chuẩn Đề mà thôi.

Ở Nữ Oa thành thánh kia một khắc, Côn Luân Sơn, Tam Thanh đạo tràng, Đang ở tìm hiểu đại đạo Lão Tử nháy mắt mở hai mắt, hai mắt không mừng không bi, giếng cổ không gợn sóng, hơi hơi ngậy người một lát, ra cửa cung, kêu lên nguyên thủy, Thông Thiên đáp mây bay hướng Oa Hoàng Cung.

Tây Phương, Chuẩn Đề sầu lo nhìn Tiếp Dẫn, Tiếp Dẫn vốn là sầu khổ mặt đường như ăn hoàng liên giống nhau, khổ đều có thể tích ra thủy tới, mặc kệ chư tiên phản ứng, đều là từng người ra đạo tràng, đáp mây bay hướng ba mươi ba thiên ngoại bay đi.

Thiên Đình, Lăng Tiêu Điện.

“Ha ha ha, Thiên Đế! Thật là Thiên Đạo ở ta Yêu tộc a! Hiện giờ Nữ Oa nương nương thành thánh, ta xem kia Vu tộc còn như thế nào cùng chúng ta đấu!” Một chủng yêu tộc ngôn ngữ bừa bãi, thần sắc càng là đắc ý phi thường.

Đế Tuấn uy nghiêm khuôn mặt toát ra một tia nhân nhật mỉm cười, đạo: “Bạch Trạch, thỉnh cầu ngươi đi Thiên Đình mật kho trung, lựa chọn sử dụng một chút lễ mọn, trẫm muốn đích thân đi chúc mừng Nữ Oa nương nương thành thánh!”

Bạch Trạch mỉm cười gật đầu.

Khoảng cách Nữ Oa thành sinh nơi cách đó không xa tức là Tổ Vu đại điện, giờ phút này Bàn Cổ trong điện, các vị Tổ Vu chính phiên nào việc này. Bọn họ tuy có Đồ Thiên Thần Sát Đại Trận, cũng có tin tưởng có thể bằng vào trận này cùng Thánh Nhân một tranh cao thấp, nhưng nề hà trận này vận chuyển là lúc tiêu hao thái đại. Nay Thánh Nhân việc cũng không khỏi bọn họ vô ý trọng.

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 94 mọi người theo sát

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-12-15

Nhìn vài vị ca ca như thế phiên nào, Hậu Thổ cũng không khỏi đem hân mơn cửu thiên tức nhường việc nói ra. Chúng Tổ Vu nghe được này tin tức, trong lòng vô danh chi hỏa đốn sinh, nhưng nhìn đến Hậu Thổ bộ dáng, tính tình như thế nào cũng tuyên bố ra tới. Chỉ phải rầu rĩ không vui, trong lòng kỳ vọng Nữ Oa có thể tuân thủ lời thề, hoặc là hy vọng này đạo tâm lời thề đối Thánh Nhân cũng dùng được.

Bất Chu Sơn khe núi chỗ, Lý thân nhiên nhìn chân núi nhân tộc, hơi hơi trầm ngâm, “Bái kiến thượng tiên, thỉnh đại tiên chỉ điểm ta chờ sinh tồn phương pháp.” Lý thân nhiên ngẩng đầu nhìn lại, trong lúc nói chuyện chính là cái thứ nhất bị Nữ Oa làm ra tới nhân.

Nhân tộc tân sinh, trời sinh suy nhược, tuy là Tiên Thiên đạo thể, nhưng là rốt cuộc không biết tu luyện phương pháp, nhưng dựa vào kẻ hèn mấy vạn nhân, tùy tiện tới cái tiểu yêu hoặc là Vu tộc là có thể đồ quang, Lý thân nhiên tư tiền tưởng hậu, quyết định, đem nhân tộc di chuyển đến nơi khác, rốt cuộc mấy ngàn năm hậu, Vu Yêu đại chiến, Bất Chu Sơn chính là muốn hủy hoại.

Nhân tộc tân sinh, tuy rằng nghèo nàn, nhưng là trời sinh tính thuần phác, biết Lý thân nhiên chính là Nữ Oa nương nương phái tới bảo hộ chính mình đám người, bởi vậy đảo cũng chưa từng phản đối.

Lý thân nhiên nghĩ vậy hồng hoang phía trên, có thể hậu người bảo lãnh tộc không bị Vu Yêu làm hại địa phương không nhiều lắm, chỉ có Côn Luân Sơn, Thủ Dương Sơn, vạn thọ sơn, này mấy cái địa phương, nghĩ đến kiếp trước trung, Thủ Dương Sơn chính là nhân tộc thánh sơn, lập tức liền đem đem nhân tộc triệu tập lên, dùng đại thần thông, dịch chuyển đến Thủ Dương Sơn thượng.

Tới rồi Thủ Dương Sơn, Lý thân nhiên đem phạm vi ngàn dặm nơi phân chia ra tới, đem chính mình có thể so với Chuẩn Thánh hơi thở không hề giữ lại tản mát ra đi, lấy này cảnh cáo chung quanh Vu Yêu không cần vọng sinh sự đoạn, sau đó ở đông tây nam bắc một ngọn núi thượng từng người có khắc, ngàn năm trong vòng, thiên động lòng người tộc giả chết.

Đem nhân tộc dàn xếp hảo lúc sau, Lý thân nhiên liền ở chung quanh trên núi khai cái lâm thời động phủ, chuẩn bị tiếp tục bế quan tu luyện. Tuy rằng vẫn là không có đột phá biện pháp, nhưng lần này công đức chi trợ rửa sạch thân thể, làm hân cảm giác tự thân còn có một ít yêu cầu đề cao viên mãn chỗ. Lý thân nhiên đem kia cái thứ nhất bị sáng tạo ra tới nhân chỉ vì thủ lĩnh, thống lĩnh nhân tộc.

Đang là ngày mùa hè, nhân tộc dùng lá cây che đậy thân thể, đem túc sơn động, trong khoảng thời gian ngắn đảo cũng không có gì, trong nháy mắt tới rồi mùa đông, nhân tộc tuy rằng tức với sơn động, lại không thể đều chặn lại gió lạnh đại tuyết, mỗi đêm đều sẽ đông chết mấy người.

Nhân tộc thủ lĩnh, vừa thấy tộc nhân đông chết, trong lòng khẩn trương. Liền tới trên núi tìm Lý thân nhiên hỏi pháp. Hậu giả trầm ngâm một lát, mang theo nhân tộc thủ lĩnh đi vào một viên dưới tàng cây, chỉ vào trên cây tổ chim hỏi: “Vì sao điều lại sẽ không đông chết?” Nhân tộc thủ lĩnh ngốc tại dưới tàng cây, lâm vào trầm tư, Lý thân nhiên cũng không quấy rầy hân, thẳng ở bên cạnh đá tọa.

Nửa ngày sau, thủ lĩnh tự trầm tư trung tỉnh lại, hướng Lý thân nhiên hành lễ đạo: “Đa tạ thượng tiên chỉ điểm, đệ tử minh bạch.” Lý thân nhiên gật gật đầu, nói: “Người vì nhân tộc thủ lĩnh, trách nhiệm trọng đại, đương dẫn dắt nhân tộc tự lập tự cường.”

Thủ lĩnh văn ngôn, khom người xưng là lại hướng Lý thân nhiên hành lễ, liền trở lại nhân tộc cư trú nơi, dẫn dắt nhân tộc đốn củi tạo phòng, phòng ốc kiến hảo lúc sau, trời giáng công đức, chín thành về nhân tộc thủ lĩnh, một thành rơi vào kiến tốt đệ nhất tòa phòng ốc phía trên, đem này biến thành một kiện Công Đức Chỉ Báo, nhân tộc thủ lĩnh cũng có phẩm nhân lập tức chứng Kim Tiên đạo quả, từ đây, nhân loại hiểu được chế tạo phòng ốc, tới rồi mùa đông, có nhà gỗ che đậy gió lạnh, rốt cuộc không ai đông chết, hậu thế, nhân trường thượng đời thứ nhất nhân tộc thủ lĩnh vì có sào thị, tôn vì nhân tộc sơ tổ.

Lại qua trên dưới một trăm năm, nhân tộc đại lượng sinh sản, chỉ dựa vào dã quả đã không thể thỏa mãn nhân loại nhu cầu, hơn nữa có chút dã quả hàm độc, liền bắt đầu săn thú dã thú, ăn chút huyết thực, một ngày, trời giáng mưa to, một con dã thú dưới tàng cây trốn vũ, bị sét đánh chết, nhân tộc ăn lúc sau, thỏa mãn lưu du, rất là kinh hỉ, liền mang theo thịt trung tốt nhất một bộ phận tới trên núi hướng Lý thân nhiên thỉnh giáo.

Lý thần nhiên đem nhân tộc thủ lĩnh ra động phủ, đi vào một khối đất trống phía trên, lấy ra hai đoạn làm mộc, đem này trung một đoạn tước tiêm, ở một khác đoạn đầu gõ đi lên hồi ma xát, sau một lát, một khác đoạn đầu gõ thượng toát ra hòa hoa, sau đó càng thiêu càng vượng.

Nhân tộc thủ lĩnh nhìn lúc sau, đại hi phi thường, tạ quá Lý thần nhiên lúc sau, phản hồi nhân tộc, truyền thụ nhân tộc đánh lửa phương pháp, nhân tộc thủ lĩnh lần đầu tiên ném thử đánh lửa thành công là lúc, trời giáng công đức, một tầng ước bảy tầng bị thủ lĩnh đoạt được, một tầng ước hai tầng bị kia hỏa ngọn lửa đoạt được, kia ngọn lửa được công đức, sinh linh tính, ẩn nấp không thấy, hậu thế cũng Tiết Giáo bên trong một khác tôn đại tiên, điểm trung tiên — là tuyên.

Cuối cùng một tầng bị kia đoạn toàn mộc đoạt được, thành một kiện Công Đức Chí Bảo. Nhân tộc thủ lĩnh được công đức lúc sau, cũng cùng có sào thị giống nhau, chứng Kim Tiên đạo quả. Hậu thế người, tôn nhân tộc đời thứ hai thủ lĩnh vì toại nhân thị.

Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đám người từ ba mươi ba thiên ngoại sau khi trở về, có lẽ là chịu Nữ Oa thành thánh kích thích, có lẽ là bởi vì nhìn Nữ Oa sáng lập tiểu thiên địa mà có điều linh ngộ, ngăn ngừa ba ngàn năm nội, toàn tu vi tăng cao. Lão Tử đã sờ đến trăm đệ tam thi ngạch cửa, nguyên thủy Thông Thiên cũng sôi nổi trầm lại đệ nhị thi. Tiếp Dẫn so chỉ Lão Tử lược kém một bậc, Chuẩn Đề càng là bởi vì chậm trễ thái lâu, lại là vừa mới đạt tới Chuẩn Thánh sơ kỳ đỉnh, không thể trầm lại đệ nhị thi.

Một ngày này vị cư đông Côn Luân Lão Tử tu vi tinh tiến khi phát hiện tự thân cơ duyên cũng nên ở nhân tộc phía trên, chỉ là lão có một đoàn sương mù che lấp, chưa từng xem thấu triệt. Đã tọa ba tháng, hiểu thấu đạo huyền cơ, đáp mây bay lâm phạm. Đi vào Thủ Dương Sơn!

Lão Tử lặng không đứng thẳng, quan chiếu phía dưới, xem nhân tộc phát triển không ngừng, gân cốt thanh kỳ, khí vận chi thể như cuộn cuộn khói báo động, đại hi, toại ném đi Thái Cực Đồ, ngũ sắc hào quang lóng lánh, một tòa cầu hình vòm kéo dài qua bảo đồ dựng lên, phân rõ lý đục, định địa nước lửa phong, bảo quang từng trận, chiếu rọi vạn dặm non sông!

Bảo đồ giống như cầu vòng ngang qua đầu trên núi không, thủy khí thiên điều, hà quang từng trận, mọi người sớm đã phát hiện, đột nhiên thấy mới lạ. Lý thần nhiên cũng có điều cảm, vội vàng đáp mây bay mà đến, bái kiến Lão Tử, Lão Tử gật đầu, không nói lời nào, ngồi ngay ngắn hồng kiều phía trên, mở miệng niệm kinh, vang vọng hoàn vũ. Là vì 《 đạo đức kinh 》!

Lý thần nhiên trong lòng cảm khái không thôi, Lão Tử càng thêm ít nói, hơi thở tối nghĩa khó sát, nhược như vô, thần niệm tra xét, giống như vực sâu, đập vào mắt bên trong, như núi cao cùng cố, biển rộng cuộn cuộn, hơi thở ngưng trọng, một hồi lại Thái Cực viên chuyển, thượng thiện nhược thủy, chậm rãi mà động! Không dám chậm trễ, cũng ngồi ngay ngắn biển mây gian, tĩnh tâm nghe giảng, lấy chứng đạo tâm!

Thượng thiện nhược thủy. Thủy thiện lợi vạn vật mà không tranh, chỗ mọi người chỗ ác, có mấy vói đạo. Cư thiện địa, thiện tâm yên cùng thiện nhân, ngôn thiện tín, chính thiện trị, sự thiện có thể, động thiện khi. Phụ duy không tranh, cố vô vu.

Tái doanh phách ô một, có thể vô lý chăng? Chuyên khí trí nhu, có thể như trẻ con chăng? Gột sạch huyền âm, có thể vô tỷ chăng? Ái quốc trị dân, có thể vô vi chăng? Thiên môn khép mở, có thể vi thư chăng? Minh bạch bốn đạt, có thể vô tri chăng.

Trí hư cực thủ tinh đốc. Vạn vật cũng làm, ngũ lấy quan phục. Phụ vật đông đảo các hồi phục này căn. Về rằng tĩnh, là gọi phục mệnh; phục mệnh rằng thường, biết thường rằng minh. Không biết thường, vọng làm hung. Biết thường dung, dung nãi công, công nãi toàn, toàn nãi thiên, thiên bèn nói, đạo nãi lâu, không thân không thua.

.....

Vô số Thái Thanh nội dung quan trọng ẩn chứa trong đó, đi qua Lão Tử chỉ khẩu giảng thuật, càng thêm thấu triệt, chỉ lý càng thêm rõ ràng!

Qua lại bắt đầu bài giảng 《 đạo đức kinh 》 chín lần, nhiều lần văn tự tương đồng, hiểu được lại mỗi lần đều không giống nhau, một hồi thanh tĩnh vô vi, một hồi thuận theo tự nhiên, một hồi theo lý cố gắng, một hồi lấy nhu thắng cương, một hồi nhuận vật tể vô thanh, một hồi theo gió lên vào đêm, một hồi thượng thiện nhược thủy, một hồi nước chảy đá mòn; vô lượng \*\*, tuyệt không thể tả!

Một ngày này, ánh sáng mặt trời dâng lên, phần hồng chi sắc, hà quang từng trận, thủy ái thật mạnh, mặt biển sóng nước lóng lánh, phía chân trời bong bóng cá trở nên trắng, khói mù tan đi, quang minh trọng sinh. Lão Tử mở cổ sông không kinh hai tròng mắt, hình như có âm dương song cá du kéo trong đó, hắc bạch nhị khí xoay tụ chuyển chi gian, đứng dậy mà đứng, triều Từ Tiêu Cung noi nhất bái, đối thiên ngôn đạo: “Nay ngô Lão Tử, thẩm nhuần huyền cơ, lấy nhân tộc vì bản, là vì Nhân Giáo, giáo hóa nhân tộc, hương khói không dứt! Nhân Giáo lập!”

Vừa dứt lời, ba mươi ba trọng Thiên giới âm âm âm chấn động không thôi, lời đình tiếng động vang vọng hồng hoang, thiên ngoại thiên phi lưu thác nước phi tả thô to huyền Hoàng Hải lưu, cuộn cuộn mà đến, Lão Tử tam hoa tụ đỉnh, ngũ khí triều nguyên, khai thiên công đức cũng đồng thời thoáng hiện, một mặt đại công đức kim luân treo sau đầu, cơ hồ ngưng như thực chất, kim quang xán xán.

Kia cổ huyền hoàng nước lũ lần nhập khánh vân bên trong, kích khởi ngập trời hải lãng, bọt sóng bốc hơi, bị kim luân hấp thu, công đức bảo luân cấp tốc trưởng đại, hồng hoang có thể thấy được, chiếu rọi đến hồng hoang giống như huyền hoàng địa đồ, một mảnh tường hòa khí tượng!

“Phanh” một tiếng, vạn mệnh cuộn cuộn trường hà phi lạc một quả Thánh Nhân đạo quả, long nhảy phượng minh gian, đạo quả bay vào thức hải, khánh vân trưởng đại vạn dặm ánh sáng, Thái Thanh tiên quang bạo trưởng như nước, thanh quang lượn lờ, khí thể như hồng, dồi non lấp biển, thành tựu vô tai vô kiếp, bắt từ bắt diệt Thánh Nhân!

Lão Tử muôn hình vạn trạng, hơi thở càng thêm mờ ảo, tế không thể tra, Vô Lượng Thiên Tôn!

“Nay ngộ vì Thái Thanh đạo đức Thiên Tôn Lão Tử, lập Nhân Giáo, làm người giáo giáo chủ, lấy Thái Cực Đồ vì trấn giáo chi bảo!” Mở ào tiên âm, to lớn lời thề, nhân tộc đại hỉ, khí vận đột nhiên lên cao, kể tiếp phần cao, Lý thần nhiên cũng được lợi không thôi!

Kim hoa bay loạn, địa dừng kim liên, cây khô gặp mùa xuân, địa tuyền phun trào, từ khí đông tới ba vạn dặm; thiên nữ mạn điệu, bay múa cừu thiên; tiên như cánh hoa, phiêu phiêu đăng đăng, hoa rụng rực rỡ. Chuỗi ngọc kết ô dù, minh châu quai buông rèm!

Hồng hoang hàng tỉ sinh linh phủ phục trên mặt đất, ăn mừng Thánh Nhân ra!

Bực này Thánh Nhân khí tượng còn chưa tan đi, đông Côn Luân liền có một uy nghiêm sóng âm truyền khắp chu thiên, “Ngô nãi Bàn Cổ chính tông, Ngọc Thanh nguyên thủy, nay lập đại giáo, tên là ‘xiển’, thuận theo thiên mệnh, giải thích Thiên Đạo!”

Cửu tiêu chấn động, sấm sét ầm ầm, Côn Luân Sơn đỉnh đăng khởi vạn mầu lớn nhỏ kim hoàng khánh vân, kim hoa vạn đoá, kim đăng vạn trản, điểm điểm hòa tâm nhỏ giọt, kết thành chuỗi ngọc, bảo vệ quanh thân, như kia mái trước tích thủy, nối liền không dứt!

“Xiển Giáo lập, lấy Tiên Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiến vì trấn giáo chi bảo! Ngộ đương vì Ngọc Thanh Nguyên Thủy Thiên Tôn!” Vừa dứt lời, Vạn Mệnh Trường Hà tái khởi gợn sóng, huyền hoàng chi khí lôi cuốn Thánh Nhân đạo quả rót xuống, có chín trảo thần long bảo hộ, Thái Phụng thác đưa, thủy ải tán rực rỡ, tường quang hộ pháp thân. Đạo quả vừa vào khánh vân, giống như đá rót nhập bình tĩnh mặt hồ, kích khởi cổ cổ sóng gió, che dấu thức hải khai thiên công đức ào ạt mà ra, hội hợp trời giáng công đức, ngưng kết thành huyền hoàng công đức kim luân, chiếu rọi quanh thân, uy nghiêm đoan trang, khí thế hùng hồn! Bàn Cổ Phiến liệt liệt pháp phối, hỗn độn dòng khí lưu chuyển không thôi; tam bảo như ý hấp thu bộ phận công đức, bạch ngọc tay bình trong vòng hình như có huyền hoàng yên hà lưu chuyển, kim quang rạng rỡ, vì Ngọc Hư chí bảo, nguyên thủy chứng đạo Pháp Bảo!

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 94 mọi người theo sát

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-12-15

Nhìn vài vị ca ca như thế phiền não, Hậu Thổ cũng không khỏi đem hấn mượn cửu thiên tức nhường việc nói ra. Chúng Tổ Vu nghe được này tin tức, trong lòng vô danh chi hỏa đốn sinh, nhưng nhìn đến Hậu Thổ bộ dáng, tính tình như thế nào cũng tuyên bố ra tới. Chỉ phải rầu rĩ không vui, trong lòng kỳ vọng Nữ Oa có thể tuân thủ lời thề, hoặc là hy vọng này đạo tâm lời thề đối Thánh Nhân cũng dùng được.

Bất Chu Sơn khe núi chỗ, Lý thần nhiên nhìn chân núi nhân tộc, hơi hơi trầm ngâm, “Bái kiến thượng tiên, thỉnh đại tiên chỉ điểm ta chờ sinh tồn phương pháp.” Lý thần nhiên ngẩng đầu nhìn lại, trong lúc nói chuyện chính là cái thứ nhất bị Nữ Oa làm ra tới nhân.

Nhân tộc tân sinh, trời sinh suy nhược, tuy là Tiên Thiên đạo thể, nhưng là rốt cuộc không biết tu luyện phương pháp, nhưng dựa vào kẻ hèn mảy vạn nhân, tùy tiện tới cái tiêu yếu hoặc là Vu tộc là có thể đồ quang, Lý thần nhiên tư tiền tướng hậu, quyết định, đem nhân tộc di chuyển đến nơi khác, rốt cuộc mấy ngàn năm hậu, Vu Yêu đại chiến, Bất Chu Sơn chính là muốn hủy hoại.

Nhân tộc tân sinh, tuy rằng nghèo nàn, nhưng là trời sinh tính thuần phác, biết Lý thần nhiên chính là Nữ Oa nương nương phái tới bảo hộ chính mình đám người, bởi vậy đảo cũng chưa từng phản đối.

Lý thần nhiên nghĩ vậy hồng hoang phía trên, có thể hậu người bảo lãnh tộc không bị Vu Yêu làm hại địa phương không nhiều lắm, chỉ có Côn Luân Sơn, Thủ Dương Sơn, vạn thọ sơn, này mấy cái địa phương, nghĩ đến kiếp trước trung, Thủ Dương Sơn chính là nhân tộc thánh sơn, lập tức liền đem đem nhân tộc triệu tập lên, dùng đại thần thông, dịch chuyển đến Thủ Dương Sơn thượng.

Tới rồi Thủ Dương Sơn, Lý thần nhiên đem phạm vi ngăn dậm nơi phân chia ra tới, đem chính mình có thể so với Chuẩn Thánh hơi thờ không hề giữ lại tàn mạt ra đi, lấy này cảnh cáo chung quanh Vu Yêu không cần vọng sinh sự đoan, sau đó ở đông tây nam bắc một ngọn núi thượng từng người có khắc, ngàn năm trong vòng, thiện động lòng người tộc già chết.

Đem nhân tộc dàn xếp hảo lúc sau, Lý thần nhiên liền ở chung quanh trên núi khai cái lâm thời động phủ, chuẩn bị tiếp tục bế quan tu luyện. Tuy rằng vẫn là không có đột phá biện pháp, nhưng lần này công đức chi trợ rửa sạch thân thể, làm hấn cảm giác tự thân còn có một ít yêu cầu đề cao viên mãn chỗ. Lý thần nhiên đem kia cái thứ nhất bị sáng tạo ra tới nhân chỉ vì thủ lĩnh, thống lĩnh nhân tộc.

Đang là ngày mùa hè, nhân tộc dùng lá cây che dậm thân thể, đêm túc sơn động, trong khoảng thời gian ngắn đảo cũng không có gì, trong nháy mắt tới rồi mùa đông, nhân tộc tuy rằng tức với sơn động, lại không thể đều chặn lại gió lạnh đại tuyết, mỗi đêm đều sẽ đông chết mấy người.

Nhân tộc thủ lĩnh, vừa thấy tộc nhân đông chết, trong lòng khản trương. Liền tới trên núi tìm Lý thần nhiên hỏi pháp. Hậu giả trầm ngâm một lát, mang theo nhân tộc thủ lĩnh đi vào một viên dưới tàng cây, chỉ vào trên cây tỏ chim hỏi: “Vì sao điều lại sẽ không đông chết?” Nhân tộc thủ lĩnh ngốc tại dưới tàng cây, lăm vào trầm tư, Lý thần nhiên cũng không quấy rầy hẳn, thẳng ở bên cạnh đã tọa.

Nửa ngày sau, thủ lĩnh tự trầm tư trung tĩnh lại, hướng Lý thần nhiên hành lễ đạo: “Đa tạ thượng tiên chỉ điểm, đệ tử minh bạch.” Lý thần nhiên gật gật đầu, nói: “Ngươi vì nhân tộc thủ lĩnh, trách nhiệm trọng đại, đương dẫn dắt nhân tộc tự lập tự cường.”

Thủ lĩnh văn ngôn, khom người xưng là lại hướng Lý thần nhiên hành lễ, liền trở lại nhân tộc cư trú nơi, dẫn dắt nhân tộc đồn cũi tạo phòng, phòng ốc kiến hảo lúc sau, trời giáng công đức, chín thành về nhân tộc thủ lĩnh, một thành rơi vào kiến tốt đệ nhất tòa phòng ốc phía trên, đêm này biến thành một kiện Công Đức Chí Bảo, nhân tộc thủ lĩnh cũng có phẩm nhân lập tức chứng Kim Tiên đạo quả, từ đây, nhân loại hiểu được chế tạo phòng ốc, tới rồi mùa đông, có nhà gỗ che đầy gió lạnh, rốt cuộc không ai đông chết, hậu thế, nhân trường thượng đời thứ nhất nhân tộc thủ lĩnh vì có sào thị, tồn vì nhân tộc sơ tổ.

Lại qua trên dưới một trăm năm, nhân tộc đại lượng sinh sản, chỉ dựa vào đã quả đã không thể thỏa mãn nhân loại nhu cầu, hơn nữa có chút đã quả hàm độc, liền bắt đầu săn thú dã thú, ăn chút huyết thực, một ngày, trời giáng mưa to, một con dã thú dưới tàng cây trốn vũ, bị sét đánh chết, nhân tộc ăn lúc sau, thỏa mãn lưu du, rất là kinh hi, liền mang theo thịt trung tốt nhất một bộ phận tới trên núi hướng Lý thần nhiên thỉnh giáo.

Lý thần nhiên đem nhân tộc thủ lĩnh ra động phủ, đi vào một khối đất trống phía trên, lấy ra hai đoạn làm mộc, đem này trung một đoạn tước tiêm, ở một khác đoạn đầu gỗ đi lên hỏi ma xát, sau một lát, một khác đoạn đầu gỗ thượng toát ra hòa hoa, sau đó càng thiêu càng vượng.

Nhân tộc thủ lĩnh nhìn lúc sau, đại hi phi thường, tạ quá Lý thần nhiên lúc sau, phản hồi nhân tộc, truyền thụ nhân tộc đánh lửa phương pháp, nhân tộc thủ lĩnh lần đầu tiên ném thử đánh lửa thành công là lúc, trời giáng công đức, một tầng ước bảy tầng bị thủ lĩnh đoạt được, một tầng ước hai tầng bị kia hóa ngọn lửa đoạt được, kia ngọn lửa được công đức, sinh linh tính, ẩn nấp không thấy, hậu thế căng Tiết Giáo bên trong một khác tôn đại tiên, điểm trung tiên — la tuyên.

Cuối cùng một tầng bị kia đoạn toàn mộc đoạt được, thành một kiện Công Đức Chí Bảo. Nhân tộc thủ lĩnh được công đức lúc sau, cũng cùng có sào thị giống nhau, chứng Kim Tiên đạo quả. Hậu thế người, tôn nhân tộc đời thứ hai thủ lĩnh vì toại nhân thị.

Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đám người từ ba mươi ba thiên ngoại sau khi trở về, có lẽ là chịu Nữ Oa thành thánh kích thích, có lẽ là bởi vì nhìn Nữ Oa sáng lập tiểu thiên địa mà có điều linh ngộ, ngăn ngừa ba ngàn năm nội, toàn tu vì tăng cao. Lão Tử đã sờ đến trăm đệ tam thi ngách cửa, nguyên thủy Thông Thiên cũng sôi nổi trầm lại đệ nhị thi. Tiếp Dẫn so chi Lão Tử lược kém một bậc, Chuẩn Đề càng là bởi vì chậm trễ thái lâu, lại là vừa mới đạt tới Chuẩn Thánh sơ kỳ đỉnh, không thể trầm lại đệ nhị thi.

Một ngày này vị cư đông Côn Luân Lão Tử tu vi tinh tiến khi phát hiện tự thân cơ duyên cũng nên ở nhân tộc phía trên, chỉ là lão có một đoàn sương mù che lấp, chưa từng xem thấu triệt. Đã tọa ba tháng, hiểu thấu đạo huyền cơ, đáp mây bay lâm phạm. Đi vào Thủ Dương Sơn!

Lão Tử lặng không đứng thẳng, quan chiếu phía dưới, xem nhân tộc phát triển không ngừng, gân cốt thanh kỳ, khí vận chi thể như cuộn cuộn khói báo động, đại hi, toại ném đi Thái Cực Đồ, ngũ sắc hào quang lóng lánh, một tòa cầu hình vòm kéo dài qua bảo đồ dựng lên, phân rõ lý đục, định địa nước lửa phong, bảo quang từng trận, chiếu rọi vạn dặm non sông!

Bảo đồ giống như cầu vòng ngang qua đầu trên núi không, thủy khí thiên điều, hà quang từng trận, mọi người sớm đã phát hiện, đột nhiên thấy mới lạ. Lý thần nhiên cũng có điều cảm, vội vàng đáp mây bay mà đến, bái kiến Lão Tử, Lão Tử gật đầu, không nói lời nào, ngồi ngay ngắn hồng kiều phía trên, mở miệng niệm kinh, vang vọng hoàn vũ. Là vì 《 đạo đức kinh 》!

Lý thần nhiên trong lòng cảm khái không thôi, Lão Tử càng thêm ít nói, hơi thở tối nghĩa khó sát, nhược như vô, thần niệm tra xét, giống như vực sâu, đập vào mắt bên trong, như núi cao cùng cổ, biển rộng cuộn cuộn, hơi thở ngưng trọng, một hồi lại Thái Cực viên chuyển, thượng thiện nhược thủy, chậm rãi mà động! Không dám chậm trễ, cũng ngồi ngay ngắn bên mây gian, tĩnh tâm nghe giảng, lấy chứng đạo tâm!

Thượng thiện nhược thủy. Thủy thiện lợi vạn vật mà không tranh, chỗ mọi người chỗ ác, có mấy với đạo. Cư thiện địa, thiện tâm uyên cùng thiện nhân, ngôn thiện tin, chính thiện trị, sự thiện có thể, động thiện khí. Phụ duy không tranh, cố vô vu.

Tái doanh phách ôm một, có thể vô lý chăng? Chuyên khí trí nhu, có thể như trẻ con chăng? Gột sạch huyền lẫm, có thể vô tỷ chăng? Ái quốc trị dân, có thể vô vi chăng? Thiên môn khép mở, có thể vi thư chăng? Minh bạch bốn đạt, có thể vô tri chăng.

Trí hư cực thủ tĩnh đức. Vạn vật cũng làm, ngô lấy quan phục. Phụ vật đông đảo các hồi phục này căn. Về rằng tĩnh, là gọi phục mệnh; phục mệnh rằng thường, biết thường rằng minh. Không biết thường, vọng làm hung. Biết thường dung, dung nãi công, công nãi toàn, toàn nãi thiên, thiên bèn nói, đạo nãi lâu, không thân không thua.

.....

Vô số Thái Thanh nội dung quan trọng ẩn chứa trong đó, đi qua Lão Tử chỉ khẩu giảng thuật, càng thêm thấu triệt, chỉ lý càng thêm rõ ràng!

Qua lại bắt đầu bài giảng 《 đạo đức kinh 》 chín lần, nhiều lần văn tự tương đồng, hiểu được lại mỗi lần đều không giống nhau, một hồi thanh tĩnh vô vi, một hồi thuận theo tự nhiên, một hồi theo lý cố gắng, một hồi lấy nhu thắng cương, một hồi nhuận vật tế vô thanh, một hồi theo gió lên vào đêm, một hồi thượng thiện nhược thủy, một hồi nước chảy đá mòn; vô lượng \*\*, tuyệt không thể tả!

Một ngày này, ánh sáng mặt trời dâng lên, phần hồng chi sắc, hà quang từng trận, thủy ái thật mạnh, mặt biển sóng nước lóng lánh, phía chân trời bong

bóng cá trở nên trắng, khói mù tan đi, quang minh trọng sinh. Lão Tử mở cổ sông không kinh hai tròng mắt, hình như có âm dương song cá du kéo trong đó, hắc bạch nhị khí xoay tụ chuyển chỉ gian, đứng dậy mà đứng, triều Từ Tiêu Cung nơi nhất bái, đối thiên ngôn đạo: “Nay ngô Lão Tử, thẩm nhuần huyền cơ, lấy nhân tộc vì bản, là vì Nhân Giáo, giáo hóa nhân tộc, hương khói không dứt! Nhân Giáo lập!”

Vừa dứt lời, ba mươi ba trọng Thiên giới ầm ầm ầm chấn động không thôi, lời đình tiếng động vang vọng hồng hoang, thiên ngoại thiên phi lưu thác nước phi tà thô to huyền Hoàng Hải lưu, cuộn cuộn mà đến, Lão Tử tam hoa tụ đỉnh, ngũ khí triều nguyên, khai thiên công đức cũng đồng thời thoáng hiện, một mặt đại công đức kim luân treo sau đầu, cơ hồ ngưng như thực chất, kim quang xán xán.

Kia cô huyền hoàng nước lũ lần nhập khánh vân bên trong, kích khởi ngập trời hải lãng, bọt sóng bốc hơi, bị kim luân hấp thu, công đức bảo luân cấp tốc trưởng đại, hồng hoang có thể thấy được, chiếu rọi đến hồng hoang giống như huyền hoàng địa đồ, một mảnh tường hòa khí tượng!

“Phanh” một tiếng, vận mệnh cuộn cuộn trường hà phi lạc một quả Thánh Nhân đạo quả, long nhảy phượng minh gian, đạo quả bay vào thức hải, khánh vân trưởng đại vạn dặm ánh sáng, Thái Thanh tiên quang bạo trưởng như nước, thanh quang lượn lờ, khí thể như hồng, dồi non lấp biển, thành tựu vô tai vô kiếp, bắt từ bắt diệt Thánh Nhân!

Lão Tử muôn hình vạn trạng, hơi thở càng thêm mờ ảo, tế không thể tra, Vô Lượng Thiên Tôn!

“Nay ngô vì Thái Thanh đạo đức Thiên Tôn Lão Tử, lập Nhân Giáo, làm người giáo giáo chủ, lấy Thái Cực Đồ vì trấn giáo chi bảo!” Mờ ảo tiên âm, to lớn lời thề, nhân tộc đại hỉ, khí vận đột nhiên lên cao, kế tiếp phản cao, Lý thần nhiên cũng được lợi không thôi!

Kim hoa bay loạn, địa dừng kim liên, cây khô gặp mùa xuân, địa tuyến phun trào, từ khí đông tới ba vạn dặm, thiên nữ mạn diêu, bay múa cừu thiên; tiên nhụy cánh hoa, phiêu phiêu đăng đăng, hoa rụng rực rỡ. Chuỗi ngọc kết ô dù, minh châu quả buồng rềm!

Hồng hoang hàng tỉ sinh linh phủ phục trên mặt đất, ăn mừng Thánh Nhân ra!

Bực này Thánh Nhân khí tượng còn chưa tan đi, đông Côn Luân liền có một uy nghiêm sống âm truyền khắp chu thiên, “Ngô nãi Bàn Cổ chính tông, Ngọc Thanh nguyên thủy, nay lập đại giáo, tên là ‘xiển’, thuận theo thiên mệnh, giải thích Thiên Đạo!”

Cửu tiêu chấn động, sấm sét ầm ầm, Côn Luân Sơn đỉnh đăng khởi vạn mẫu lớn nhỏ kim hoàng khánh vân, kim hoa vạn đoá, kim đăng vạn trản, điểm điểm hòa tâm nhỏ giọt, kết thành chuỗi ngọc, bảo vệ quanh thân, như kia mái trước tích thủy, nổi lên không dứt!

“Xiển Giáo lập, lấy Tiên Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiến vì trấn giáo chi bảo! Ngô đương vì Ngọc Thanh Nguyên Thủy Thiên Tôn!” Vừa dứt lời, Vận Mệnh Trường Hà tái khởi gợn sóng, huyền hoàng chỉ khí lôi cuốn Thánh Nhân đạo quả rút xuống, có chín trảo thần long bảo hộ, Thái Phượng thác đưa, thủy ải tán rực rỡ, tường quang hộ pháp thân. Đạo quả vừa vào khánh vân, giống như đá rớt nhập bình tĩnh mặt hồ, kích khởi cổ cổ sóng gió, che dấu thức hải khai thiên công đức ào ạt mà ra, hội hợp trời giáng công đức, ngưng kết thành huyền hoàng công đức kim luân, chiếu rọi quanh thân, uy nghiêm đoan trang, khí thể hùng hồn! Bàn Cổ Phiến liệt liệt pháp phối, hỗn độn dòng khí lưu chuyển không thôi; tam bảo như ý hấp thu bộ phận công đức, bạch ngọc tay bình trong vòng hình như có huyền hoàng yên hà lưu chuyển, kim quang rạng rỡ, vì Ngọc Hư chí bảo, nguyên thủy chứng đạo Pháp Bảo!

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoàng Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 95 ngũ thánh đều xuất hiện

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-12-16

Bất quá một lát, cũng có một mảnh thanh sắc khánh vân bốc lên dựng lên, sắc bén tiếng vang chấn động hồng hoang, “Ngô ứng thiên mệnh, nay lập một giáo, vì ‘tiết’, vì chúng sinh chờ lệnh, lấy ra kia một đường sinh cơ! Lấy Tru Tiên Kiếm Trận vì trấn giáo chi bảo, Tiết Giáo lập! Ngô vì Thượng Thanh Linh Bảo Thiên Tôn!”

Bốn đem sát khí hồi hồi bảo kiếm hoan minh không thôi, bay ra khánh vân, trưởng đại vì bốn đem kinh thiên cự kiếm, hiển hách thanh thế, uy chấn hoàn vũ! Ngũ điều bạch lãng giống như nước sôi thiêu khai, cấp tốc tẩy xuyên.

Một Canh Kim Bạch Hổ khẩu hàm Thánh Nhân đạo quả từ thiên mà đem, bay vào Thông Thiên thức hải, chỉ một thoáng, thanh sắc khánh vân đăng khởi tầng tầng huyền Hoàng Hải lưu, là che dấu Nê Hoàn Cung nội khai thiên công đức, cùng Vận Mệnh Trường Hà rải lạc huyền hoàng cột sáng hội hợp, cũng kết thành kim luân, chiếm cứ sau đầu, từ từ chuyển động!



Trời hạn gặp mưa biến rải, thiên hoa diệu trụ, tử sương mù bốc hơi, hà quang tùy thân! Chu Thiên Tinh Thần mãnh rải ánh sao, linh khí tràn đầy, mắt thường có thể thấy được, cỏ cây đâm chồi sinh diệt, trong nháy mắt, hóa thành cảnh thiên cự mộc, xanh um tươi tốt. Vô số Yêu tộc mở ra linh trí, hóa hình mà ra!

Mọi người tất cả đều cho rằng Tam Thanh thành thánh chính là thương lượng tốt, lễ bái lúc sau, tựa như đứng dậy, không nghĩ, Tây Phương Cực Tây chỗ cũng truyền đến trách trời thương dân cỏ cỏ hơi thở.

Tây Phương đột nhiên nở rộ mười hai sắc thật mạnh lưu ly thanh tịnh bảo quang, nãi vô lượng quang, vô biên quang, không ngại quang, vô chò quang, trí tuệ quang, thường chiếu quang, thanh tịnh quang, vui mừng quang, giải thoát quang, an ổn quang, siêu Nhật Nguyệt quang, không thể tưởng tượng quang, một đạo nhân xanh xao vàng vọt, đỉnh có Lạc búi tóc, ấn đường bạch hào uyển chuyển, ngồi ngay ngắn một nở rộ oánh oánh bảo quang mười hai phẩm kim liên, khánh vân phía trên ba viên chén khấu lớn nhỏ trắng sữa xá lợi tử chìm nổi biển mây phía trên, tựa trong biển vô số minh châu, biển cả châu lệ, đại tỏa ánh sáng minh; một tượng sáu lưu kim kim thân ngồi ngay ngắn khánh vân, tay trái thác mười hai tầng Tiếp Dẫn bảo tràng, được khám viên viên minh châu xá lợi, chiếu sáng lên hư không thập phương vô lượng thế giới; tay phải cầm một cái phát trần, đông đưa gian đều có nhiều đóa kim hoa rơi xuống đất! Thật là mười hai đài sen diễn Pháp Bảo, bát đức bên cạnh ao hiện bạch quang; tu thành xá lợi danh thai tức, thỉnh nhân cực lạc là Tây Phương.

Cũng có một đạo nhân, vẫn song hai mái, búi tóc thượng mang hai chi hoa, cầm trên tay một phi thanh phi bạch nhánh cây, bày trọng bảo quang lưu chuyển, rực rỡ lung linh, ngồi ngay ngắn một đóa mờ mịt bạch liên, đỉnh hiện ba viên kim hoàng xá lợi, một cây kim hoàng bảo thụ đứng sừng sững biển mây gian, màu trắng Canh Kim chi khí lưu chuyển này thượng, giống như Bạch Hồ rít gào, túc sát chi khí quanh quần! 18 cánh tay hai mươi bốn đầu kim sắc Pháp Tướng ngồi ngay ngắn bảo thụ tán cây phía trên, hoàng bạch tượng gian, đều có hừng hực quang minh thánh hóa lượn lờ quanh thân!

Hai người liếc nhau, đồng thời mở miệng: “Nay ta Tiếp Dẫn ( Chuẩn Đề ) cùng Chuẩn Đề ( Tiếp Dẫn ) cộng sang phật giáo, không vì Tây Phương giáo, từ đây thoát ly Huyền môn, tự lập cửa bên, không bái Hồng Quân, không tào triều đạo môn!”

Vừa dứt lời, cuộn cuộn lôi đình ngưng tụ Tây Phương thế giới cực lạc, mây đen áp thành thành dục tòi, làm cho người ta sợ hãi khí thế tựa muốn hủy diệt đi bậc này tiên sơn phúc địa, tựa muốn tiêu diệt hết thảy khinh nhờn giả!

Đông Phương tứ thánh thân niệm buông xuống, Thánh Nhân chiếu sáng, quan chiếu Tây Phương. Nữ Oa nương nương thêu mi hơi nhú, chưa từng giãn ra; Lão Tử tuệ nhãn đảo qua, tinh quang chợt lóe rồi biến mất, không biết này tướng; nguyên thủy giận dữ, thần thái dữ tợn, đem trụ Bàn Cổ Phiên, tựa dục tới lắc lắc, phá hủy Tây Phương thắng cảnh; Thông Thiên mắt lạnh quan xem, vuốt ve thanh bình, tay áo cổ động, liệt liệt làm vang!

Tây Phương Nhị tôn giả không để ý tới mặt khác, khẩn nhìn chăm chăm tụ tập lôi đình, nghiêm nghị ngồi ngay ngắn, biểu tình ngưng trọng!

Ngần đại đạo, tám trăm cửa bên, đây là Tử Tiêu Cung lời nói định số! Hai người hôm nay tự lập cửa bên, đem tiếp thu Thiên Đạo khảo nghiệm, đem ở chính thống Huyền môn ở ngoài, khác khai tiên đạo nguồn nước và dòng sông!

Lôi đình chiếm cứ thật lâu sau, cuối cùng chậm rãi tiêu mất mà tán, hai người đại thư một hồi.

Tiếp Dẫn ba ngàn ưu sầu sợi tóc tan mất, ót ánh sáng chứng giám, huyền quang thay đổi, đều hóa thành phật quang, chiếm cứ sau đầu, một vòng phật luân, từ bi, an tường, không cấu không tịnh.

Tiếp Dẫn nhìn lên trời cao, thề đạo: “Tiếp Dẫn từ đây vì A Di Đà Phật, lập giáo Tây Phương thế giới cực lạc, lấy mười hai phẩm kim liên vì lập giáo căn bản, vì trấn giáo chí bảo! Phật môn lập!”

Thất Thái đàn ngôn vừa mới nói xong, Vận Mệnh Trường Hà hình như có giao long sông cuộn biển gầm, sóng biển cuộn cuộn, không đến một lát, một ngày long hàm bỏ đi xá lợi Thánh Nhân đạo quả, một đại bàng hàm kim liên xá lợi Thánh Nhân đạo quả lao ra nước sông vạn trượng thanh sóng, phi lạc cửu thiên, ở Tây Phương thế giới cực lạc xoay quanh, lại chưa từng rơi xuống!

Tiếp Dẫn mày đại nhăn, Chuẩn Đề nôn nóng vạn phần, mắt trông mong nhìn Tiếp Dẫn! Tiếp Dẫn một trận mặc niệm, trên tay ba mươi sáu viên xá lợi lần tràng hạt lẫn lộn, sau một lát, Tiếp Dẫn than dài một hồi, cười lên lưng còng khó leo xuống a!

Nguyên lai, hai người cùng Tam Thanh đều đã sờ đến Hồn Nguyên ngách cửa, bị ba người thành thánh khí tượng lôi kéo, hai người chứng đạo cơ duyên ở một mảnh tường hòa thắng cảnh trung cũng rõ ràng thoáng hiện.

Nhị vị tôn giả nhanh chóng quyết định, bắt lấy ngàn năm một thuở cơ duyên, thuận thế thành thánh, nếu không lần sau cơ duyên không biết khi nào! Cái gọi là thiên dư phát lấy, không chịu phản cừ!

Không nghĩ, tới cuối cùng thời khắc, lại phát hiện hai người vô kia khai thiên công đức, lập giáo công đức tuy rằng quảng đại, nhưng như cũ không đủ thành thánh sở cần!

Nếu là trước tiên biết, còn có thể độ nhân chậm rãi tích lũy công đức, cuối cùng nhất cử thành thánh. Mà lúc này Thiên Đạo cơ duyên đã hiện hóa, không chấp nhận được người không thành thánh. Nhược không thành thánh, không chỉ có gánh vác trên đũa Thiên Đạo đại nhân quả, đạo cơ tan biến, chính là lần sau nếu muốn đem Thánh Nhân đạo quả lôi kéo ra tới, khó khăn phiến vài lần!

Tiếp Dẫn người cảm ăn hoàng liên, có khổ tự biết. Chưa xót cười, đứng dậy mà đứng.

Màu xám đạo bào liệt liệt rung động, gầy guộc khuôn mặt một mảnh trang nghiêm túc mục, đối thiên thề, khởi xương bốn mươi tám đại chí nguyện to lớn, trước tiên linh công đức, về sau chậm rãi thực hiện lời hứa, chậm rãi hoàn lại!

Đệ nhất nguyện. Ta làm phật khi. Ta sát trung vô địa ngục đói quỷ cầm súc. Cứ thế quyền phi mập máy linh tinh. Không được là nguyện chung không làm phật.

Thứ 15 nguyện. Ta làm phật khi. Ta sát người trong sở chịu vui sướng. Như nhau lậu tấn sư. Không được là nguyện chung không làm phật.

Đệ tứ mười lăm nguyện. Ta làm phật khi. Hấn phương thế giới chư Bồ Tát văn ta danh hào. Quy y tinh tiến. Toàn bắt được đến thanh tịnh. Giải thoát tam muội. Trụ là tam muội một phát ý khoảnh. Cung cấp nuôi dưỡng không thể tưởng tượng chư phật mà không mất định ý. Không được là nguyện chung không làm phật.

Đệ tứ mười tám nguyện. Ta làm phật khi. Hấn phương thế giới chư Bồ Tát văn ta danh hào. Quy y tinh tiến. Tức đến đến đệ nhất nhãn. Đệ nhị nhãn. Đệ tam nhãn. Với chư phật pháp vĩnh không lui chuyển. Không được là nguyện chung không làm phật.

Đại nguyện phát xong, thiên long lạc thân, đại bàng thu cánh, bồ đề đạo quả rơi vào Chuẩn Đề ấn đường, kim liên đạo quả hạ xuống Tiếp Dẫn ót bên trong.

Tức khắc, Tây Phương đại phóng phật gia vô lượng quang minh, thuần túy thấu triệt, phát đi bụi bậm, không đoạ hồng trần! Phạn âm từng trận, đàn hương tập địa; Bát Bộ Thiên Long vòng thân, phi thiên khỏi vũ, cát tường tiên nữ xướng vang từ từ phật âm!

Địa dũng kim liên, kim hồng bay loạn; cây bồ đề đoan kết có lộng lẫy xá lợi, đại tòa ánh sáng hoa; ma kha cây sa la hạ kết pháp liên, từng trận mùi thơm lạ lùng; diêm phù dưới tàng cây có đàn kim, kim ngọc tề minh.

Hai người đại niệm kinh văn, ước chừng ba tháng lâu, hồng hoang thủy văn cửa bên kinh nghĩa, phật pháp vô biên! Vô lượng thọ phật!

Một ngày trong vòng, ngũ thánh đều xuất hiện. Thiên hạ tu sĩ tất cả đều ồ lên.

Thiên Đình phía trên, Đế Tuấn đầy mặt âm trầm ngồi ở lăng tiêu bảo điện phía trên. Nhìn hấn này phúc biểu tình, chúng thần tiểu tâm cẩn thận đứng ở phía dưới, không dám phát ra bất luận cái gì thanh âm, sợ chọc giận hấn.

Nhìn chúng thần này phúc vâng vâng dạ dạ bộ dáng, Đế Tuấn càng là giận sôi máu. Cứu này nguyên nhân, còn muốn ngược dòng đến ngày đó Nữ Oa nương nương thành thánh là lúc.

Lại nói ngày đó Nữ Oa tạo nhân thành thánh lúc sau, liền bay đi ba mươi ba thiên ngoại, sáng lập Thánh Nhân đạo tràng. Thiên hạ đại năng chỉ cần có năng lực ở hỗn độn trung du tẩu người gần như toàn bộ trình diện. Giờ phút này hỗn độn ba mươi ba thiên ngoại chính là náo nhiệt phi phàm! Đã từng với Từ Tiêu Cung xuôi tai đạo ba ngàn hồng trần khách, trừ bỏ vài vị bị thôi hơn mười vị thân vẫn, cơ bản toàn bộ trình diện.

Vốn dĩ Lý thần nhiên cũng tưởng tiến đến, bất quá lại bởi vì muốn lưu lại quan tâm nhân tộc, cho nên không có tiến đến quan xem.

Tam Thanh trước hết tới thiên ngoại thiên, nhìn thấy Nữ Oa, Lão Tử sắc mặt hơi sầu khổ, chào hỏi đạo: “Chúc mừng Nữ Oa nương nương thành thánh, Nữ Oa nương nương thánh thọ vô cương!”

Nữ Oa thấy thế, vội vàng nhảy đến một bên, kỳ thật nàng trong lòng liền cùng gương sáng nhi dường như, này Tam Thanh chính là chủ định thành thánh người, hơn nữa ba người vẫn là thân huynh đệ, chính cái gọi là tam vị nhất thể. Nàng cũng sẽ không tự giữ Thánh Nhân tu vi, liền thần nhiên chịu ba người chỉ lễ.

Nữ Oa hơi hơi mỉm cười, còn thi lễ đạo: “Đại sư huynh hà tất như thế, tiểu muội chẳng qua là vận khí cho phép, trùng hợp thành thánh thôi.”

Nguyên thủy văn ngôn khỏe miệng xem xét, âm thầm chửi thầm đạo: “Vận khí? Trùng hợp? Ta như thế nào liền không có tốt như vậy vận khí!”

Lão Tử ha ha cười, cũng không để ý, đạo: “Nữ Oa sư muội lời này sai rồi. Ta cùng cấp khi đến Hồng Mông Từ Khí, hiện giờ sư muội đã thành thánh, ngộ chờ thượng bồi hồi với trước cửa mà không được nhập, hổ thẹn a hổ thẹn!”

Nữ Oa thật sâu nhìn Lão Tử liếc mắt một cái, cảm khái đạo đạo: “Sư huynh tu vi tinh thâm, cơ duyên đến lúc đó tự nhiên có thể thành thánh. Huống hồ tiểu muội chỉ là công đức thành thánh, so không được vài vị sư huynh a!”

Lão Tử cười cười, đang muốn nói cái gì đó, kia chán ghét kiệt ngữ lại đã quấy rầy mọi người hứng thú.

“Bảo diễm kim quang ánh mắt sáng, lời âm có pháp đạo thả mình; Gia Tri Thần Xử nhân hiếm thấy, thất bảo ly trung há dịch hành; lần này cùng phó hỗn độn hội, đại đạo mới biết ở Tu Di!”

Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề hai người thấy Nữ Oa, cung cung kính kính hành lễ. Nữ Oa mặt ngoài ý cười ngậm ngậm gật đầu, trong lòng lại thật là khinh thường Chuẩn Đề ngày thường hành vi. Có này, nhiều xem hai người bọn họ liếc mắt một cái đều thiếu phụng.

Theo sau Ngũ Trang Quan Trấn Nguyên Tử cùng Hồng Vân đạo nhân dắt tay nhau mà đến, Minh Hà lão tổ cùng Yêu Sư Côn Bằng cũng một trước một sau tất cả đều đuổi tới.

Thiên Đình mọi người lại là tới đã khuya, bởi vì Thiên Đình mọi người chuẩn bị hạ lễ không đề cập tới, Đế Tuấn cảm thấy việc này chính là đại cơ duyên còn hoàn toàn đem bề quan trung Thái Nhất cấp kêu lên. Vì vậy bọn họ tới nhất văn.

Mọi người trước sau cùng Nữ Oa đánh cái tiếp đón hậu, liền lẳng lẳng ngốc tại một bên. Bọn họ chỉ gian bắt quá sơ giao, càng có cực giả lẫn nhau chỉ gian thượng có thù oán hận. Lần này nhục không phải toàn vì Thánh Nhân mà đến, không hao giải nhân quả. Lúc này đã sớm đánh nhau rồi.

Thấy nên tới đều không sai biệt lắm, Nữ Oa giong thanh đạo: “Chư vị đạo hữu, bản đạo đem với này hỗn độn trung trọng khai Oa Hoàng Cung, có thể có bao nhiêu linh ngộ, toàn dựa người chờ chính mình!”

Một đám người đều trường kê hành lễ, trong miệng hô to: “Nương nương đại đức!”

Nữ Oa gật gật đầu, trường thân dựng lên. Phát tay gian Tiên Thiên Chí Bảo Hồng Tú Cầu liền xuất hiện ở trên hư không bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 96 Huyết Hải

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thủy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-12-17

Tú cầu điên cuồng lắc lư, toàn thân lập loè tinh oánh dịch thấu hồng mang. Đỏ đậm cột sáng như thất luyện phóng lên cao. Điên cuồng bạo trưởng sau một lúc lâu, tú cầu như là hắc động giống nhau, Thôn Phệ hỗn độn trung kia vô cùng vô tận hỗn độn chỉ khí.

“Oanh!”

Cách đó không xa Tinh Thần run rẩy, thiên thạch băng toái, đường kính hơn trăm tiểu hành tinh lập tức đứt gãy xuống dưới, như bụi bặm giống nhau bị thu vào tú cầu sở hoa trong hắc động.

“Răng rắc!”

Theo rõ ràng có thể nghe vỡ vụn thanh, kia viên đã là nứt toạc tiểu hành tinh còn ở sụp nứt, lớn hơn nữa thiên thạch khối cùng không biết tên đều không ngừng bóc ra, nhằm phía khủng bố Hồng Tú Cầu trung.

Đây là một loại làm nhân sợ hãi cảnh tượng, cũng không biết là Thánh Nhân thủ đoạn cao cường, vẫn là kia Hồng Tú Cầu uy năng cường đại, hai người hợp hai làm một đương có Thôn Thiên chi lực.

Ở đây mọi người trong lòng là một trận run rẩy, đây là Thánh Nhân chi lực? Quả nhiên không thành thánh chung vì con kiến! Côn Bằng, Minh Hà đám người ánh mắt, thậm chí đã tham lam địa ngắm hướng về phía Hồng Vân đạo nhân.

Đáng thương Hồng Vân đạo nhân thượng không biết có nhân đánh hấn chú ý, còn ở hầy còn biểu tình hưng phấn mà quan nhìn Nữ Oa sáng lập đạo tràng, cũng xứng đáng hấn xui xẻo. Nhưng thật ra bên cạnh hấn Trần Nguyên Tử dường như lược có điều tra, có chút nếp nhăn khắp nơi phiết phiết, theo sau lại bị trước mắt cảnh tượng hấp dẫn.

“Đương!”

Thanh thúy tiếng gầm rú, đem còn thừa tiểu hành tinh toàn bộ băng thượng hư không. Kiên cố hỗn độn hàng rào, bắt đầu xuất hiện rất nhỏ như mạng nhện nhỏ bé cái khe.

“Oanh!”

Trên đời văn danh đỉnh cấp Tiên Thiên Linh Bảo, Sơn Hà xã tắc đồ đột ngột xuất hiện ở Hồng Tú Cầu bên cạnh.

Nữ Oa trong miệng khê quát, lại lần nữa ra tay, chỉ thấy này đôi tay không ngừng biến ảo, cực nhanh kết ấn, tốc độ bay nhanh! Mê mang gian, như là nhiều ngàn dư điều cánh tay. Trong hư không Sơn Hà xã tắc đồ cũng là ‘xôn xao’ triển khai, lập tức phủ kín hư không, như là một đạo sông lớn giống nhau, hoành chặt đứt phạm vi mấy vạn hỗn độn không gian.

“Lệ!”

Phượng minh cửu thiên, một con triển cánh vại dặm Hỏa phượng hoàng phóng lên cao, lửa đốt trời cao, chấn cánh trường minh, thần vũ long lánh, uy thế có thể so với Á Thánh đình!

“Oanh!”

Trong hư không Hỏa phượng hoàng, mang theo phô đậm chấn thiên địa nóng cháy ngọn lửa. Điện cuồng đánh về phía kia đã là xuất hiện vết rạn hỗn độn hàng rào. Khủng bố hơi thở tràn ngập, phạm vi vạn dặm lọt vào trong tầm mắt đều là ngập trời hỏa lãng!

Hỗn độn hàng rào phía trên bỗng nhiên lập loè khí xám xịt hỗn độn chi khí, nồng đậm hơi thở nháy mắt đánh về phía mạng nhện cái khe, nhục là tùy ý này đó khí thể chứa trị không gian hàng rào, kia Nữ Oa vừa mới sở hữu làm đều thành vô dụng công.

“Hừ!” Nữ Oa hừ nhẹ một tiếng, trên người bỗng nhiên bốc lên khói vô cùng uy thế, kia làm cho người ta sợ hãi khí cơ làm ở đây một đám người chờ long tơ chợt khỏi, lưng như kim chích! Rất khó tưởng tượng, một cái nhìn như thế mỹ mạo kiều nhu nữ tử thể nhưng có như vậy uy thế.

“Oanh!”

Kia Hồng Tú Cầu trên dưới chìm nổi, càng thêm cổ xưa mà đại khí, tự cầu thượng buông xuống hạ vạn trượng hỗn độn chi khí, đem toàn bộ hư không đều định trụ. Rốt cuộc cảm thụ không đến hỗn độn chi khí lưu động, bên tai nghe không được tú cầu va chạm hư không tiếng gầm rú.

Cảnh này thật sự là làm cho người ta sợ hãi chi cực, kia xích mệnh mang một mảnh, như có thượng vạn điều thác nước tự hư không ngoại rú xuống mà xuống, làm nhân tâm thần gần như đập nát. Rất nhiều tân tiến Đại La Kim Tiên chịu đựng không được tâm thần đánh sâu vào, run rẩy hướng này tú cầu quỳ xuống.

“Oanh! Ca!”

Theo hai tiếng thanh thúy nổ vang, không gian hàng rào rốt cuộc sụp đổ! Nứt toạc hư không không ngừng diễn sinh cùng tiêu tan ảo ảnh, mờ mịt trí này mông lung, giống như một mảnh hỗn độn bốn nguyên khởi nguyên nơi.

Qua cũng không biết bao lâu, toàn bộ hàng rào rốt cuộc ổn định xuống dưới. Nữ Oa không ngừng từ trừ vật không gian trung chấn động rút xuống ra đêm không hết thiên tài địa bảo, chẳng qua phát tay gian, những cái đó thiên tài địa bảo liền tự động phân tán mở ra, Nữ Oa lại liên tục đánh ra vô số pháp quyết. Đầy trời thiên tài địa bảo, rốt cuộc chậm rãi biến thành một tòa hoa lệ đến cực điểm cung điện.

Cung điện phía trên cửa chính chỗ có một khối từ kim sắc điều phượng tám biến, mặt trên ba cái rồng bay phượng múa đại đạo phù văn, tản ra nồng đậm tạo hóa chi khí. Từ này ba cái đại đạo phù văn trung, liền có thể nhìn ra Nữ Oa đối đến lý giải, đối tạo hóa chi đạo cao thâm tạo nghệ.

Oa Hoàng Cung kiến thành, mọi người sôi nổi tiến lên đạo hi.

Nữ Oa cũng là vui sướng vạn phần, kiều thanh đối mọi người đạo: “Lần này đa tạ chư vị đạo hữu tiến đến quan lễ. Từ đây ngô liền ở này hỗn độn Oa Hoàng Cung!”

Mọi người cũng là thức thời người, thấy Nữ Oa nói tính không nùng, liền sôi nổi cáo từ rời đi. Chỉ có Thiên Đình đám người không có lập tức rời đi. Nữ Oa hơi hơi nghi hoặc hậu liền mình bạch này trong lòng ý tưởng.

Nhưng chính mình đã đáp ứng Hậu Thổ, sẽ không tham dự Vu Yêu nhị tộc. Cho nên Đế Tuấn vừa mới mở miệng thuyết minh ý đồ đến hậu, liền xuất khẩu uyển cự.

Nghe được Nữ Oa cự tuyệt, Đế Tuấn cái này nhưng nóng nảy. Đặc biệt là vừa mới nhìn đến Thánh Nhân có như vậy thực lực lúc sau, đối Nữ Oa càng là coi trọng. Cũng bất chấp mặt khác, vội vàng truy vấn mặt khác.

Đối với Đế Tuấn truy vấn, Nữ Oa có chút xấu hổ cũng có chút giận dữ. Xấu hổ chính là chính mình thân là Yêu tộc Oa Hoàng, lại bạch bạch được công đức lại không có vì Yêu tộc ra một phần lực. Đối với chính mình ngày đó vì thành thánh mà hoàn toàn không có vì Yêu tộc suy xét cảm thấy xấu hổ.

Nhưng cũng có chút giận tái đi. Chính mình tốt xấu cũng là Thánh Nhân tôn sư, trong hồng hoang, Đạo Tổ dưới đệ nhất nhân. Này Đế Tuấn thể nhưng dám can đảm như thế chất vấn chính mình.

Nhìn đến Nữ Oa sắc mặt khó coi, Đế Tuấn không có nhìn đến, nhưng cùng hấn mà đến Thương Dương lại là xem đến mình bạch, vội vàng lôi kéo Đế Tuấn góc áo. Lúc này mới sử hậu giả phục hồi tinh thần lại, liên tục đạo khiêm không thôi.

Đáng tiếc Nữ Oa đã đối hấn sinh ra bất mãn, sao có thể lại nghe hấn lý do thoái thác. Tùy ý tìm cái lý do, liền đem bọn họ tổng cổ rút.

Vốn là lòng tràn đầy vui mừng mà đi, lại ừ rừ cụp đuôi mà hồi. Đế Tuấn có thể cao hứng lên sao. Tuy rằng kinh này một chuyến lược có thu hoạch, nhưng Đế Tuấn vẫn là như thế nào cũng cao hứng không đứng dậy.

Hiện giờ càng là Thánh Nhân đều xuất hiện. Biết Thánh Nhân thực lực lúc sau, Đế Tuấn liền biết thiên hạ cách cục đem biến, Yêu tộc không bao giờ có thể giống dĩ vãng như vậy hoành hành không có kị, độc bá nửa cái thiên hạ. Cho nên lập tức triệu tập mọi người thương thảo đối sách.

Lúc này lăng tiêu bảo điện phía trên, Yêu tộc chúng thần tất cả đều trình diện. Nhưng một người ngoại trừ.

Người này đó là Đông Hoàng Thái Nhất. Ở Nữ Oa thành thánh là lúc, hần liền đã sắp đột phá, theo sau càng là quan Thánh Nhân khai thiên có điều hiểu được, trở về lúc sau liền tức bế quan.

Đối này, Đế Tuấn cũng là cảm giác sâu sắc bất đắc dĩ. Biết chính mình cái này bảo đệ hùng tâm tráng chí, tâm cao ngất. Càng là chấp nhất với đạo, đối với chuyện khác đều là thờ ơ.

Huyết Hải bên trong, Minh Hà lão tổ cùng Côn Bằng Yêu Sư đối lập mà ngồi.

Từ nhìn đến Nữ Oa sáng lập tiểu thiên địa hậu, cảm nhận được Thánh Nhân giờ tay nhắc chân gian liền có thể hủy thiên diệt địa thực lực hậu, đối Hồng Mông Từ Khí càng thêm nóng bỏng. Ba ngày hai đầu liền liên lạc Côn Bằng thương thảo đối sách. Lần này ngũ thánh đều xuất hiện, trong thiên địa Hồng Mông Từ Khí liền chỉ còn một cái. Cho nên hần càng thêm sốt ruột.

Ngũ Trang Quan ngoại, Hồng Vân từ biệt bạn tốt Trần Nguyên Tử phản hồi Hóa Vân Động nội bế quan tu luyện. Hiện tại cũng chỉ có hần không thể thành thánh, dù cho tính tình lại tiêu dao tùy tính cũng không tránh được một ít kham trương, bức thiết. Này không rốt cuộc hạ quyết tâm bế quan tu luyện.

Trần Nguyên Tử biết được này tính tình như thế nào, không được dẫn dò này muốn nại hạ tính tình, tĩnh tâm tu luyện, tranh thủ sớm ngày thành thánh. Hần còn tưởng rằng Hồng Vân có điều hiểu được mới vừa rồi đưa ra bế quan.

Đợi cho Hồng Vân vừa ra Ngũ Trang Quan liền bị các đại thực lực cấp theo dõi. Hồng Vân lược có điều tra hậu, dùng chút mưu mẹo liền thoát khỏi những người này giám thị. Trở lại Hóa Vân Động hậu càng là cười khổ không thôi. Hần biết những người này chính là các thế lực lớn phái mà đến, giám thị chính mình. Hoặc là nói là giám thị chính mình từ bên trong phủ cái kia Hồng Mông Từ Khí. Trong khoảng thời gian ngắn, có lẽ không ai dám động thủ, nhưng thời gian dài, chỉ sợ cũng có nhân nhảy ra ngoài. Nhưng hần đối với thành thánh không hề cảm giác. Tu vì so chi bạn tốt Trần Nguyên Tử đều còn hơi kém hơn một chút. Cái này làm cho hần có thể nào không nóng nảy.

Lý thân nhiên ở quan tâm nhân tộc ngàn năm hậu liền phản hồi Tam Tiên Đảo, chỉ để lại một khối hóa thân tọa trấn nhân tộc. Tại đây ngàn năm trong vòng, hần cũng được không ít công đức, nhưng này đó công đức nhiều nhất đảm một chút hần cơ sở thôi, đối với hần tu vi đột phá càng là không hề trợ giúp, đến nay hần tu vi vẫn cứ ở vào Đại La Kim Tiên đại viên mãn chi cảnh.

Một ngày trong vòng, ngũ thánh đều xuất hiện. Cứ việc đã sớm biết, nhưng vẫn là không tránh được một trận thôn thức. Thân là một cái xuyên qua chúng, chỉ sợ chính mình xem như hỗn nhất phẩm.

Trước kia bất quá muốn làm một cái hồng hoang tiêu dao ông, hiện tại đang xem đến Thánh Nhân uy thế như thế hậu, không khỏi có chút tâm sinh hướng tới.

Nhìn xa phía chân trời, kiểm chế trụ trong lòng rung động, trầm lại một tia tạp niệm. Đứng dậy về phòng một lần nữa tu luyện.

Thời gian thay đổi liên tục, trong nháy mắt lại là mấy cái vạn tải chảy qua. Bị hồng hoang đại năng ánh mắt hội tụ tiêu điểm Hồng Vân đạo nhân cũng không có giống người nhóm dự đoán như vậy đột phá thành thánh.

Đối này, cao hứng giả có chi, lo lắng giả có chi.

Một ngày này, đang ở đình ngoại phơi Nhật Quang tắm Lý thân nhiên đột nhiên cảm giác nội thể giới trung kia khối Minh Hà tặng cho ngọc điệp một trận nháy lên. Biểu tình một khổ, ám đạo nên tới sớm muộn gì trở về.

Bay ra Tam Tiên Đảo ngoại, tùy ý tìm cái tiểu đảo rơi xuống đụn mây, mọc ra ngọc điệp, tham nhập thần niệm. Thật lâu sau lúc sau, thần sắc phức tạp mờ hai mắt, Minh Hà truyền đến tin tức quả nhiên như hần sở liệu, phải đối Hồng Vân động thủ.

Thôi, đến lúc đó tùy cơ ứng biến đã có thể. Lý thân nhiên như thế nghĩ đến.

Một đường phi hành đến Huyết Hải, lúc này Minh Hà đã náo nhiệt rất nhiều. Bởi vì có một người ‘Tu La’ tộc tự Huyết Hải trung ra đời.

Nói lên này Tu La tộc ra đời còn muốn đi theo đến mấy vạn năm trước. Khi đó nhân tộc vừa mới xuất thế mấy ngàn năm nhân tộc tại đây mấy ngàn năm phát triển nhưng thật ra cực nhanh, số lượng đại đại gia tăng, ở hồng hoang đại địa thượng đã dần dần sinh sản mở ra.

Nhân tộc suy nhược sử Vu Yêu hai tộc cũng chưa đem bọn họ để ở trong lòng, chỉ là ngẫu nhiên có tiểu yêu đem một ít nhân bắt đi làm như đồ ăn. Nhưng này rốt cuộc không nhiều lắm, không có ảnh hưởng nhân loại phát triển. Mà Vu tộc tác đối nhân tộc suy nhược thân thể không hề hứng thú, bọn họ đồ ăn chủ yếu vẫn là các loại man thú cập chút ít trái cây.

Nhân tộc phát triển còn xuất hiện một cái hiện tượng, hồng hoang phiêu đảng linh hồn tăng nhiều, bởi vì nhân tộc số lượng gia tăng mãnh liệt, thân thể lại suy nhược, thọ mệnh không dài, không thêm tu luyện, mấy trăm năm liền sẽ tử vong. Này liền khiến cho hồng hoang nhiều rất nhiều sinh linh tử vong hậu lưu lại linh hồn, này đó linh hồn hội dần dần phiêu hướng hồng hoang Cực Tây biên Huyết Hải, hoàn toàn đi vào Huyết Hải bên trong. Đông đảo linh hồn ở phiêu hướng Huyết Hải trên đường liền ma diệt, mặc dù tới rồi Huyết Hải, cũng sẽ chậm rãi bị Huyết Hải tẩm thực, cuối cùng đều không tránh được tiêu vong.

## Chương 97 thấy Minh Hà

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-12-18

Bất quá năm gần đây này đó chảy về phía Huyết Hải nhân loại linh hồn lại bị này Huyết Hải Minh Hà toàn bộ thu thập lên chuẩn bị vì này mưu hoa sở dụng.

Mấy ngàn năm trước Nữ Oa tạo nhân đạt được thiên địa đại công đức mà nhất cử công đức chứng đạo Thiên Đạo Hỗn Nguyên, thành tựu Thánh Nhân tôn sư, hồng hoang một chúng đại năng đều hâm mộ, chỉ hận thân vô tạo hóa chi lực, không thể như Nữ Oa giống nhau tạo hóa sinh linh, bằng không hồng hoang một chúng đại năng đều đi tạo hóa sinh linh mưu cầu công đức đi.

Chỉ có này Huyết Hải Minh Hà, này vạn năm tới làm hấn tìm được một chút manh mối, tuy rằng vô tạo hóa chi lực, lại ở Huyết Hải này một đặc thù địa phương tìm được rồi thay thế phương pháp. Hồng hoang sinh linh sau khi chết linh hồn đều chảy về phía Huyết Hải, ngẫu nhiên gian làm hấn tìm được lợi dụng này đó sinh linh trung nhân loại linh hồn kết hợp Huyết Hải chi khí cũng có thể làm ra tân sinh linh biện pháp.

Từ nay về sau chảy về phía Huyết Hải linh hồn đều bị Minh Hà thu thập lên, chuẩn bị dùng làm sáng tạo tân sinh linh. Minh Hà cũng an tâm canh giữ ở Huyết Hải, chờ đợi thu thập đến cũng đủ nhân loại linh hồn liền sáng tạo ra tân sinh linh, ôm một tia may mắn ảo tưởng cũng như Nữ Oa giống nhau đạt được đại công đức mà nhất cử chứng đạo thành tựu kia vô thượng Thánh Nhân tôn sư.

Rốt cuộc, Minh Hà góp nhặt cũng đủ nhiều nhân loại linh hồn, hưng phấn Minh Hà đem những nhân loại này linh hồn cùng Huyết Hải chi khí kết hợp, lấy chính mình tu luyện bí pháp sáng chế một cái tân giống loài —— Tu La. Này Tu La nhất tộc còn lại là nam xấu xí, nữ kiều mỹ, trời sinh tính tàn nhẫn.

Minh Hà làm ra Tu La nhất tộc, xác thật có công đức huyền hoàng khí giáng xuống, nhưng này huyền hoàng chi khí cùng Nữ Oa tạo nhân khí huyền hoàng chi khí so sánh với, vậy hoàn toàn kém xa. Chẳng làm Minh Hà hoàn toàn thất vọng, nhưng đoạt được công đức huyền hoàng khí vẫn là đem hấn đạo hạnh tăng lên một mảng lớn. Thành công trăm lại đệ nhị thi, đột phá đến Chuẩn Thánh trung kỳ.

Kỳ thật này cũng bình thường, Nữ Oa tạo nhân là hoàn toàn bịa đặt, hơn nữa sở tạo nhân tộc là hồng hoang thiên địa tuyền định vai chính. Minh Hà sở tạo, bất quá lợi dụng nhân loại linh hồn kết hợp Huyết Hải chi khí sở tạo sinh linh, không coi là chân chính bịa đặt sáng tạo, hơn nữa này Tu La nhất tộc cũng chỉ là vì hồng hoang tân thêm nhất tộc mà thôi. Cho nên Minh Hà đoạt được công đức tự nhiên không thể cùng Nữ Oa đánh đồng.

Lại nói Lý thần nhiên đi vào Huyết Hải hậu, nhìn thấy Minh Hà cùng Côn Bằng. Bất quá này hai người chính đem rượu ngon hoan, đối với Lý thần nhiên đã đến lại là không chút nào để ý. Côn Bằng càng là nhìn không được hừ lạnh một tiếng.

Nhìn này hai người thái độ, Lý thần nhiên như thế nào không rõ hiện giờ thực lực của hấn sớm đã không bị hai người sở xem trọng. Đến nỗi hiện giờ vì sao còn muốn tìm hấn tới, nghĩ đến là có chuyện gì trước muốn hỏi một chút chính mình đi.

Đích xác như hấn suy nghĩ giống nhau, từ Nữ Oa thành thánh ở ba mươi ba thiên ngoại sáng lập tiểu thiên địa hậu, hồng hoang một chúng đại năng đều có sở ngộ, tu vi đều có sở trên diện rộng độ tăng trưởng. Ngay cả Côn Bằng đều sở đến trăm lại đệ nhị thi ngạch cửa, chỉ kém làm môn một chân, đương nhiên này cũng cùng hấn không có Linh Bảo dựa vào trăm thi có quan hệ.

Minh Hà, Côn Bằng tu vi đề cao hậu, càng là không đem Lý thần nhiên để vào mắt. Đặc biệt là hậu giả hiện tại còn dùng lại ở Đại La Kim Tiên chi cảnh hậu, càng là liền xem một cái đều tâm tư đều không có. Vốn dĩ y theo Minh Hà tính cách cho dù hiện tại không dùng được Lý thần nhiên cũng sẽ không như thế lãnh đạm hấn, đương bởi vì Côn Bằng đối Lý thần nhiên rất là không quen nhìn, Minh Hà tự nhiên sẽ không vì hấn mà lại cùng Côn Bằng phát sinh không mâu.

Cứ như vậy, Lý thần nhiên bị lượng ở một bên nửa ngày thời gian. Hấn cũng không để bụng, nhọc là bởi vì hấn tu vi nhỏ yếu nguyên nhân mà không cho hấn tham dự mưu hoa Hồng Mông Từ Khí kia càng là không thể tốt hơn.

Chẳng đến yến hội quá nửa, Côn Bằng mới đứng dậy cáo từ. Từ đầu chí cuối đều không có nhìn Lý thần nhiên liếc mắt một cái, hiển nhiên là không có đem hấn đặt ở trong lòng. Đợi cho Côn Bằng rời đi vô ảnh hậu. Minh Hà lúc này mới tiếp kiến Lý thần nhiên.

“Vừa rồi lại là chậm trễ đạo hữu, lão tổ tại đây bởi cái không phải”, nói là như thế này nói, đương lười biếng biểu tình thật sự nhìn không ra nửa điểm thành ý nơi.

Lý thần nhiên cũng không thêm đề ý, liền xưng không dám. Minh Hà hiển nhiên cũng không nghĩ cùng hấn lại quá nhiều khách sáo, hai người chi gian tu vi chênh lệch thật sự thái đại, lớn đến hấn liền một tia ứng phó chi ý đều không có, trực tiếp mở miệng đạo: “Lần này tìm đạo hữu tới cái gọi là chuyện gì, nghĩ đến đạo hữu hấn là biết đi?”

“Tất nhiên là biết được, lão tổ đã mưu hoa hảo?” Đáp.

Gật gật đầu, trầm ngâm một hồi đạo: “Chỉ là nay đã khác xưa. Nữ Oa nương nương thành thánh, đạo hữu hẳn là biết đi. Tự nương nương thành thánh về sau ở ba mươi ba thiên ngoại sáng lập tiểu thiên địa, ta chờ tiền đến quan lễ tu sĩ hẳn có điều đến, từng người tu vì đều có tăng trưởng. Chỉ là không biết vì sao đạo hữu không có tiền đến, sai thất một đại cơ duyên. Hiện giờ đạo hữu thực lực chỉ sợ tham dự việc này không có cách nào tác dụng nha”.

Nói nửa ngày, còn không phải là ghét bỏ ta tu vi thấp sao, Lý thần nhiên trong lòng khinh thường đạo. Không cần xem hiện giờ Minh Hà chính là Chuẩn Thánh trung kỳ trăm lại nhị thi đại năng nhưng cùng phân thân so sánh với kia vẫn là kém cỏi một bậc. Hơn nữa này phân thân vẫn là mấy vạn năm trước khi đó phân thân. Đến nỗi hiện tại phân thân thực lực cụ thể như thế nào, hẳn lại là hoàn toàn không biết gì cả.

Tuy rằng trong lòng khinh thường, nhưng mặt ngoài vẫn là một bộ bi phần, ủy khuất, hậu hồi cảm xúc, chua xót nói: “Một lời khó nói hết, bản đạo hỗ thẹn nha”. Minh Hà cũng không truy vấn, chỉ nói hẳn có một ít lý do khó nói thôi.

Nhìn Minh Hà bộ dáng, Lý thần nhiên có chút ‘lấp bắp’ nói: “Việc này nhược bản đạo không thể tham dự, kia lão tổ truyền với bản đạo đại đạo pháp quyết chẳng lẽ là muốn thu hồ?”, trong giọng nói tràn ngập không tha cùng lo lắng. Cực kỳ giống một cái nhận hết ủy khuất tiểu tức phụ.

Nhìn hẳn bộ dáng này, Minh Hà không cảm cười ha ha, nghĩ đến phía trước mọi cách mời, trong lòng càng là sáng khoái chi cực. Bàn tay vung lên, rất là hào sảng nói: “Một chút tiểu đạo, đạo hữu liền lưu lại đi”.

Vẫn đến lời này, Lý thần nhiên đầu tiên là đại hỉ, theo sau như là nhớ tới cái gì, rất là ngượng ngùng nói: “Kia lão tổ từng đáp ứng quá tại hạ kia ba tầng Huyết Hải không biết hay không tính toán”.

Lời vừa nói ra, Minh Hà trong lòng giận cấp. Thảm cảnh này không vì nhân từ, xà tướng nuốt tượng. Đang chuẩn bị trở mặt, cho phép nhan sắc.

Nhìn Minh Hà sắc mặt đại biến, Lý thần nhiên liên tục giải thích đạo: “Lão tổ bớt giận, lão tổ bớt giận. Thả nghe bản đạo giải thích”.

“Nga, ngươi nói xem, này có gì nhưng giải thích, chẳng lẽ là cảm thấy lão tổ thái quá thiện lương”, Minh Hà giận cực phản cười nói.

“Lão tổ không biết nha, ngài lão truyền cùng bản đạo đại đạo rất là huyền diệu, bản đạo tư chất ngu dốt, tu luyện mấy trăm tái lại không được nhập môn. Vốn định như vậy từ bỏ, nhưng sao biết, bản đạo vừa vào này Huyết Hải bên trong, liền có sở hiểu được. Nhược là không tin, lão tổ thả xem”.

Nói xong liền vận khí pháp lực, chỉ thấy này quanh thân hơi thở nhộn nhạo thể nhưng cùng quanh thân Huyết Hải khiến cho cộng minh, tận trời khí thể trung có chứa nhẹ giết chóc pháp tắc. Nhìn đến nơi này, Minh Hà lại là tin hơn phân nửa. Rốt cuộc này ti giết chóc pháp tắc chính là Huyết Hải độc hữu, dễ dàng bắt chước không ra. Nhưng hẳn cũng chưa thấy qua những người khác tu luyện hẳn Huyết Hải đại pháp, cho nên không dám tấn tin.

Nhìn Minh Hà tin hơn phân nửa, Lý thần nhiên trong lòng cũng là âm thầm một hồi, âm đạo may mắn. Hẳn chưa từng tu luyện quá cái gì Huyết Hải đại pháp, này ti giết chóc pháp tắc vẫn là đến ích với lúc trước đột phá Đại La Kim Tiên là lúc cái kia mạc danh xuất hiện không gian, gần gũi tiếp xúc quá kia đạo pháp tắc, mới vừa rồi có thể bắt chước ra tới. Tuy rằng bắt chước sự thật mà phi, nhưng lại vừa mới phù hợp hẳn cái này tay mới thân phận không có khiến cho hoài nghi.

Minh Hà tuy là tin, nhưng cũng không nghĩ làm Lý thần nhiên lại chiếm hẳn tiện nghi. Cứ việc hẳn có tâm đem Lý thần nhiên giết chết, nhưng đại sự gần, hẳn không nghĩ tại đây thời khắc mấu chốt cảnh mệ đề cảnh con.

Suy tư nửa ngày, vẫn là đáp ứng rồi xuống dưới. Nhưng đối Lý thần nhiên càng là không mừng. Âm thầm tính toán Hồng Mông Tử Khí tới tay lúc sau, liền đối với hẳn động thủ, đến lúc đó liền Côn Bằng cũng không buông tha. Thiên Đế, ăn uống cũng thái lớn. Nghĩ đến đây, ánh mắt phiết liếc mắt một cái vừa mới Côn Bằng sở làm vị trí, nơi đó đang có một tia sợi tóc tĩnh nằm ở kia.

Nghe được Minh Hà đáp ứng, Lý thần nhiên tất nhiên là cao hứng không thôi. “Bất quá hiện tại lại không thể cho ngươi dùng, đại sự gần lão tổ ta không nghĩ ra nửa điểm sai lầm. Chờ đến ta phải đến kia đồ vật hậu, ngươi liền chính mình đến đây đi”.

“Nhược là lão tổ không thể như nguyện, kia...” Lý thần nhiên áp a áp ứng nói. Hẳn biết cuối cùng bất quá đều là giỏ tre mức nước công dã tràng, tự nhiên hiện tại muốn đem hết thủy đều cấp nói tốt.

Nhìn Lý thần nhiên một bộ tiểu nhân gương mặt, Minh Hà không cảm cả giận nói: “Đến lúc đó chính mình tới có thể, lão tổ tuyệt không ngăn trở. Ngươi cùng Hồng Vân quan hệ không tồi, hẳn là biết hẳn động phủ nơi đi”.

Này chỉ sợ mới là Minh Hà kêu hẳn tới mục đích nơi đi. Hồng Vân trời sinh tính tiểu dao, lang thang thiên nhai, nhưng cũng có chính mình động phủ nơi. Chỉ là ngày thường, Hồng Vân đều bên ngoài du lịch cho nên biết này động phủ không nhiều lắm, vừa lúc, Lý thần nhiên chính là một trong số đó. Đã từng cùng Hồng Vân du lịch hồng hoang là lúc đi ngang qua Hóa Vân Động một lần.

Này Minh Hà biết đến thật đúng là không ít. Lý thần nhiên bắt đắc dĩ chỉ phải đem nói đến ra. Dù sao hẳn không nói, Minh Hà bọn họ sớm muộn gì hội tìm được. Hồng Vân mệnh trung chủ định có này một kiếp.

Nhìn đến Lý thần nhiên như thế thức thời, Minh Hà cũng rất là vừa lòng. Đích xác, tới rồi bọn họ này một cảnh giới hậu, có thể tra rõ thiên cơ, tìm một cái động phủ cũng không phải cái gì việc khó. Nhưng làm như vậy nói không chừng hội khiến cho người có tâm chú ý, đặc biệt là hiện tại trong hồng hoang nhiều ra sáu cái Thánh Nhân hậu, ai không biết bọn họ hội sẽ không tham dự việc này.



Nghe được Lý thần nhiên nói ra địa chỉ lúc sau, kia Côn Bằng trên chỗ ngồi sợi tóc cũng tả hữu lắc lư một chút liền hóa thành tuy thừa. Minh Hà không để phát hiện đem này đó xem ở trong mắt, khỏe miệng không cảm mỉm cười.

Lý thần nhiên giá trị lợi dụng cũng xong rồi, Minh Hà cũng lui đến cùng hắc nói thêm cái gì, tùy ý an bài một phòng làm hắc trụ đi vào. Xem như biến tướng giam lỏng đi, miễn cho hắc đi trong hồng hoang loạn truyền chút cái gì không tốt ngôn luận.

Lý thần nhiên cũng không phản kháng, thuận theo nghe theo Minh Hà an bài. Minh Hà cũng đáp ứng hắc, chờ đến hắc ra Huyết Hải, Lý thần nhiên liền có thể tự hành rồi đi. Làm như vậy mục đích có tam: Một là vì giảm bớt Lý thần nhiên cảm xúc; nhị là này Tu La mới ra thế không lâu, tu vi phổ biến không cao, tự hắc đi rồi, liền không ai có thể ngăn lại Lý thần nhiên, còn không bằng liền làm thuận nước giong thuyền, mặt mũi thượng cũng đẹp điểm; tam là hắc đối chính mình có tuyệt đối tin tưởng, am hiểu sâu không gian pháp tắc hắc, tự tin trong hồng hoang loạn tốc độ, nhưng bài tiền tam. Này Lý thần nhiên tự nhiên là đuổi không kịp hắc. Đến lúc đó, mặc kệ Lý thần nhiên có hay không dị tâm, đối hắc đại sự đều sinh ra không được chút nào ảnh hưởng.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 98 Hồng Vân gặp nạn thượng

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-12-19

Lý thần nhiên cũng mừng rỡ như thế, ở Huyết Hải bên trong, cũng có thể tùy thời chú ý tới Minh Hà hướng đi, cũng hảo phương tiện chính mình cứu người. Lại còn có một cái chỗ tốt, kia đó là tùy thời có thể hướng Minh Hà thỉnh giáo. Dứt bỏ mặt khác không nói, cũng chỉ luận kiến thức cùng tu vi mà nói, Minh Hà tuyệt đối có thể xếp hạng trước mười chi liệt. Có như vậy một cái đại năng ở cái gì, Lý thần nhiên như thế nào sẽ không nhân cơ hội này hỏi một phen.

Vừa mới bắt đầu, Minh Hà còn có chút không kiên nhẫn, nhưng theo thời gian dần dần tới gần, Minh Hà cũng tĩnh không dưới tâm tới tu luyện, đơn giản đương một năm nhân sư chi ẩn. Đương nhiên, chính yếu vẫn là dạy dỗ Tu La nhất tộc, đến nỗi Lý thần nhiên bắt quá là nhân tiện thôi.

Lời nói phân hai đầu, ra Huyết Hải Côn Bằng Yêu Sư cũng không có lập tức trở lại hắc kia Bắc Minh nơi, mà là tùy ý tìm cái địa đầu nhắm mắt dưỡng thần đi. Thẳng đến Huyết Hải bên trong Lý thần nhiên nói ra Hồng Vân động phủ nơi, kia ti ‘ không cẩn thận ’ đi lưu sợi tóc hóa thành tuy thừa mới vừa rồi mở hai mắt, lộ ra một mảnh vui sướng chi sắc.

Đã biết chính mình muốn tin tức hậu, cũng không hề dừng lại, hóa thành lưu quang rồi đi. Chỉ là có chút kỳ quái chính là hắc đi hướng phương hướng cũng không phải hắc hang ở Bắc Minh mà là Thiên Đình.

Hắc không biết chính là ở hắc một mảnh góc áo thượng nhan sắc thâm một chút.

Thực hiện nhiên Minh Hà cùng Côn Bằng này hai cáo già đều lẫn nhau không tin nhiệm, cho nhau tính kế cái gì.

Từ khi trầm trầm Thiên Đình rốt cuộc bị đánh vỡ, Côn Bằng Yêu Sư tiến đến yết kiến Thiên Đế.

Vẫn đến này tin tức, mọi người kinh hãi, toàn không biết này Côn Bằng đánh cái gì chủ ý. Tu vi nhỏ yếu tiểu yêu cho rằng Yêu Sư nhớ Yêu tộc, phải vì Yêu tộc xuất lực thế bọn họ báo thù. Tu vi cao biết một ít nội tình toàn ở suy đoán này Côn Bằng rốt cuộc có cái gì âm mưu.

Đế Tuấn cũng không biết này Côn Bằng có cái gì mục đích, nhưng tốt xấu đối phương cũng là quái có Yêu Sư chi danh, không hảo phát tác, chỉ phải đem chi kêu tiến vào.

Yêu Sư Côn Bằng vừa tiến đến liền đối với Đế Tuấn quỳ xuống đạo: “Lão thần tội đáng chết vạn lần nha, lần trước Vu tộc tới phạm, lão thần thế nhưng không có ra thượng một phần lực, ngăn cản Vu tộc, khiến ta Yêu tộc đại bại, Thiên Đế mặt mũi đại thất, còn thỉnh Thiên Đế giáng tội.”

Đích xác đáng chết, chẳng lẽ người nói như vậy, trầm liền sẽ buông tha người sao, lấy lui vì tiến, nghĩ đến thái thiên chân. Đế Tuấn thầm nghĩ đạo.

“Yêu Sư người làm trầm thất vọng buồn lòng, làm Yêu tộc thất vọng buồn lòng nha, người..... Người làm trầm nói như thế nào người hảo, Yêu tộc ở nhất yêu cầu người thời điểm, người ở nơi nào, Thiên Đình yêu cầu người thời điểm người ở nơi nào, trầm yêu cầu người thời điểm, người lại ở nơi nào.” Đế Tuấn ‘ vô cùng đau đớn ’ nói. Người trang, ta cũng trang.

Càng nói Côn Bằng trên mặt càng là hồ thẹn, “Lão thần...” Nói thế nhưng ghen ngào lên, xem đến một ít mềm lòng người đều bắt đầu đồng tình. Đây không đồng nhất cái yêu thần bước ra khỏi hàng đạo: “Mong rằng Thiên Đế tha thứ Yêu Sư, lần trước Vu tộc tới phạm, ta chờ cũng là chuẩn bị không kịp. Sai không ở Yêu Sư nha, mong rằng Thiên Đế khai ân”.

Hắn như vậy vừa nói, lại có mấy người bước ra khỏi hàng vì Côn Bằng nói chuyện.

Nhìn đến nơi này, cúi đầu Côn Bằng trong mắt lộ ra một tia ý cười, ngay sau đó biến mất, mở miệng đạo: “Đa tạ chư vị đồng liêu, nhưng không có cùng Yêu tộc cùng tiến thoái, không có vì Thiên Đế phân ưu, đích xác nãi lão thần tội lỗi, mong rằng Thiên Đế cấp lão thần từng bước từng bước cơ hội vì Thiên Đế phân ưu giải nạn”.

“Nga, như thế nào cái phân ưu giải nạn pháp, nói đến nghe một chút”, Đế Tuấn rất có tính chất hỏi. Đây Côn Bằng có một Yêu Sư chi danh, chi cần không có gì đại sai, lại là không thể dễ dàng hàng này tội. Hơn nữa lần này cũng không phải hắn sai lầm, Đế Tuấn nói như vậy chẳng qua tướng ghé thăm ghé thăm thôi, thuận tiện nhìn xem Thiên Đình còn có bao nhiêu nhân hướng về hắn.

Côn Bằng nói: “Bệ hạ, chư vị có không hiện? Kia Bàn Cổ chân thân hơi thở cũng không Đạo Tổ cường đại. Đây thuyết minh kia Bàn Cổ chân thân cũng không có Thánh Nhân thực lực.”

Thương Dương ánh mắt sáng lên nói: “Yêu Sư ý tứ là, vô luận Bàn Cổ chân thân cỡ nào cường đại, hẳn đều không thể đạt tới Thánh Nhân như vậy cảnh giới?”

Côn Bằng khẳng định đạo: “Không tồi. Cho nên chỉ cần ta chờ thực lực tăng lên, đến lúc đó liền sẽ không sợ hãi kia Bàn Cổ chân thân.”

Phục Hy lắc đầu nói: “Yêu Sư, ta chờ có thể có như vậy tu vi đã là không biết nhiều lần trải qua nhiều ít gian nguy. Bước vào Chuẩn Thánh chỉ cảnh lúc sau, không biết chư vị cảm giác như thế nào, nhưng ta đã cảm thấy nếu muốn luôn cố gắng cho giỏi hơn, kia đã là khó đã. Càng không nói đến muốn đạt tới có thể là Thánh Nhân dưới Chuẩn Thánh đỉnh chỉ cảnh, kia Bàn Cổ chân thân chỉ sợ ít nhất có trăm tam thì đại viên mãn thực lực, khó a!”

Này Phục Hy còn lại là Đế Tuấn bị Nữ Oa cự tuyệt hậu, mọi người thương lượng mời thượng thiên. Đến lúc đó, Phục Hy xảy ra chuyện, Nữ Oa lại như thế nào cũng sẽ ra tay. Phục Hy biết Nữ Oa khó xử, bốn không nghĩ tham gia, nhưng hẳn cùng Nữ Oa đều thiếu Đế Tuấn nhân quả, hơn nữa trên người còn bồi có hi hoàng chi danh. Từ chối bất quá, chỉ phải thượng thiên nhậm chức, đương cái nhân quan.

Theo hẳn thượng thiên nhậm chức, Bất Chu Sơn hạ, hẳn sở thu lưu những cái đó một chúng yêu tộc tự nhiên cũng là vào Thiên Đình. Phục Hy không mừng thế tục, này đó Yêu tộc tự nhiên bị Đế Tuấn quấy rầy hợp nhất.

Đế Tuấn đám người cũng là lắc đầu thờ dài.

Côn Bằng lại đạm nhiên nói: “Kia cũng chưa chắc, Thiên Đế hạ cũng đừng quên, còn có kia Hồng Mông Từ Khí một vật, hẳn chỉ sợ có thể cho ta chờ thực lực đại tiến a.”

Mọi người kinh hãi, không thể tưởng được Yêu Sư thế nhưng đẹp đường tổ ban tặng chi vật chủ ý

Đế Tuấn nheo mắt, trầm giọng nói: “Người là nói Hồng Vân trong tay kia đạo Hồng Mông Từ Khí?”

Côn Bằng gật gật đầu, trong lòng cười lạnh. Xem ra Đế Tuấn cũng vẫn luôn nhớ thương kia Hồng Mông Từ Khí đâu, nếu không chính mình nhắc tới, hẳn cũng sẽ không lập tức nghĩ đến Hồng Vân trên người.

Đế Tuấn nhắm mắt trầm tư không nói, sắc mặt biến ảo không ngừng, hiển nhiên lưỡng lự.

Nhìn Đế Tuấn thần sắc, Anh Chiêu mở miệng đạo: “Thiên Đế, việc này không thể, kia Hồng Mông Từ Khí chính là Đạo Tổ ban tặng chi vật, ta giống như là cướp đoạt lại đây, chẳng phải là cùng Đạo Tổ là địch, đến lúc đó ta chờ nguy rồi”.

Côn Bằng thấy thế nói: “Yêu thánh nhiều lo lắng, phía trước kia sáu người Đạo Tổ đều thu làm đệ tử hoặc đệ tử ký danh, cũng chỉ ra bọn họ nhưng thành thánh. Duy độc Hồng Vân, Đạo Tổ đã chưa đem hắn thu làm đệ tử, lại chưa từng nói rõ hắn nhưng thành thánh. Chư vị không cần lo lắng.” Nói liền đem trước kia Minh Hà theo như lời những cái đó nói ra.

Đế Tuấn vẫn ngôn quát lớn: “Hào, trăm này liền lấy Lạc Thư Hà Đồ suy đoán Hồng Vân động phủ vị trí, đến lúc đó lấy hẳn Hồng Mông Từ Khí, vì ta Yêu tộc lại đến một Thánh Nhân, giết hẳn Vu tộc.”

Phục Hy bỗng nhiên nói: “Thiên Đế, việc này bản đạo liền không tham dự, có chư vị ra tay, đã là vạn vô nhất thất. Bản đạo đi trước hồi phủ bề quan, chậm đợi Thiên Đế tin lành.”

Đế Tuấn vẫn ngôn lược một suy xét, gật đầu nói: “Kia đạo hữu thỉnh hồi.”

Phục Hy dù sao cũng là thân phận đặc thù, không phải thuộc hạ. Lại nói tựa như Phục Hy lời nói, bọn họ đã vững vàng ăn định Hồng Vân, cần gì phải lại tìm tới một người tranh đoạt Hồng Mông Từ Khí đâu? Cho nên cũng liền thuận nước đẩy thuyền đáp ứng.

Phục Hy rời đi đại diện. Đảo không phải hẳn không tham gia Hồng Mông Từ Khí, mà là mặc dù đoạt, chỉ sợ cũng không tới phiên hắn. Cho nên Phục Hy dứt khoát tránh mà không đi, để tránh Hồng Vân đào tẩu kết hạ vô biên nhân quả.

Đế Tuấn vừa muốn vận dụng Linh Bảo, toàn lực suy tính là lúc, thoáng nhìn đến một bên Côn Bằng, mắt lộ cộc vừa chuyển nói: “Trẫm gần nhất pháp lực vô dụng, suy tính không được. Vẫn là Yêu Sư tới suy tính đi”.

Côn Bằng đã biết Hồng Vân động phủ nơi, chỉ là nhìn đến Đế Tuấn muốn suy tính, hấn cũng lười đến ngăn cản, miễn cho trước tiên bại lộ ra cái gì. Làm Đế Tuấn đánh lúc đầu, đó là không còn gì tốt hơn. Như vậy cùng Hồng Vân nhân quả đại bộ phận liền về đến Đế Tuấn trên đầu, hấn còn mừng rỡ như thế, như thế nào hội mở miệng ngăn cản.

Nhưng hấn không thể tưởng được, Đế Tuấn thế nhưng đem bóng cao su đá trở về làm hấn suy tính, này không phải làm hấn đương kia kẻ chết thay sao. Này như thế nào có thể đáp ứng, nhưng lại không hào cự tiếp, chỉ phải làm bộ đột nhiên nhớ tới đạo: “Thiên Đế không cần suy tính, lão thần biết này Hồng Vân động phủ nơi, vừa mới lão thần tuổi tác đã cao, lại là đã quên, mong rằng Thiên Đế chớ trách”.

Nghe được hấn như vậy vừa nói, Đế Tuấn trong lòng không cảm thán mắng một tiếng: Cáo già xảo quyết.

Hỏa Vân Động nội, Hồng Vân lại lần nữa từ trong nhập định tỉnh lại. Ngũ sáu vạn nhiều năm trước tới nay, Hồng Vân bằng vào quan xem Nữ Oa sáng lập tiểu thiên địa hậu có điều hiểu được, đạo hạnh đại trưởng, đã sớm trăm một thi, hiện giờ đã là mơ hồ đạt tới Chuẩn Thánh sơ cấp đỉnh, có lại trăm một thi dấu hiệu.

Nhưng từ bên trong phủ Hồng Mông Tử Khí nhưng vẫn tới nay đều không có động tĩnh gì. Hơn nữa gần nhất không biết vì sao, luôn ần ần cảm thấy tâm thần không yên. Ở hấn như vậy tu vi là lúc, có như vậy dấu hiệu hiển nhiên rất là dị thường. Nhưng Hồng Vân cẩn thận suy tính, lại không được gì cả.

Hồng Vân chỉ có thể tự mình an ủi là bề quan thời gian thái trường, làm cho tâm phủ khí tảo mà thôi. Vì thế gần nhất một đoạn thời gian, Hồng Vân thường xuyên là ở phụ cận chuyển động một chút, giảm bớt này mấy vạn năm không thấy thiên nhật áp lực.

Một ngày này Hồng Vân lại lần nữa phiền muộn đứng dậy. Nhược phi này mạc danh nóng này, Hồng Vân cho rằng chính mình đã sớm trăm nhị thi, đến lúc đó cũng có thể đi xem Trần Nguyên Tử cùng Lý thần nhiên, nghĩ đến kia Ngũ Trang Quan nhân tham quả, lại là một trận nước miếng chảy ròng.

“Hồng Vân đạo hữu, ra tới vừa thấy, ra tới vừa thấy.....” Đột nhiên rung trời thanh âm vang lên, làm Hồng Vân chấn động, không biết người nào tiến đến tìm chính mình.

Hồng Vân nghĩ thầm, là phúc không phải họa, là họa tránh không khỏi. Phía trước nỗi lòng bất an, chỉ sợ cũng là cùng này có quan hệ. Hiện tại đảo muốn nhìn người nào dám can đảm tiến đến. Hồng Vân tự tin bằng chính mình hiện giờ tu vi, hồng hoang tuy đại, nơi nơi nhưng đi.

Nhưng là ra động phủ, Hồng Vân nhìn thấy trước mắt người vẫn là đại kinh thất sắc, tâm nhắm thẳng trầm xuống. Trước mắt ba người Hồng Vân đều nhận được. Lần trước còn ở Thiên Đình nhìn thấy quá, chỉ là lần này xem ra là người tới không có ý tốt.

Được xưng Yêu tộc Thiên Đế Đế Tuấn, thân cụ Lạc Thư Hà Đồ, hiện giờ cũng có thể nhìn ra chính là trăm lại nhị thi Chuẩn Thánh. Thái Nhất, tuy nói tựa hồ quang mang vẫn luôn bị huynh trưởng Đế Tuấn che dấu, nhưng lúc này hấn cấp Hồng Vân cảm giác là uy hiếp lớn nhất, hơn nữa Thái Nhất còn người mang Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, một chung lập với đỉnh đầu, vạn pháp không xâm, trước lập với bất bại chi địa. Việc này rất trọng đại, Đế Tuấn lại đem Thái Nhất cái kéo ra tới. Cuối cùng một người chính là Côn Bằng, tuy rằng vô đỉnh cấp Linh Bảo trong người, nhưng là Côn Bằng được xưng độ đệ nhất, chỉ Tổ Vu Đế Giang nhưng với chi nhất so sánh, cũng lệnh nhân khó có thể ứng phó. Minh Hà làm người điệu thấp, cho nên hấn thân cụ không gian pháp tắc sự trừ bỏ hiểu rõ mấy người ngoại không người biết hiểu.

Hồng Vân nhìn thấy ba người xuất hiện, biết lấy chính mình hiện giờ chưa trăm đến nhị thi thực lực, chỉ sợ là bại nhiều thắng thiếu. Lại có Côn Bằng ở bên, muốn đào tẩu đều không có khả năng.

Mục lục

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 99 Hồng Vân gặp nạn hạ

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-12-20

Ác liệt hoàn cảnh ngược lại sử Hồng Vân vẫn luôn bức bối lòng yên tĩnh xuống dưới. Hồng Vân trầm giọng hỏi: “Không biết ba vị đạo hữu tiến đến, là vì chuyện gì?”

Đế Tuấn nói: “Hồng Vân, trăm cũng không cùng ngươi nói láo, vì ngươi kia đạo Hồng Mông Từ Khí mà đến. Ngươi nhược giao ra, ta chờ tự nhiên rồi đi. Ngươi nhược không giao, ngươi cũng nhìn đến, ngươi không có khả năng ở ta chờ ba người thủ hạ thảo đến hảo.”

Hồng Vân cả giận nói: “Tặc tử mơ tưởng, Hồng Mông Từ Khí chính là Đạo Tổ ban tặng chi vật, ngươi chờ mưu toan nhúng chàm, chẳng lẽ sẽ không sợ Đạo Tổ giáng xuống lôi đình con giận”.

“Hồng Vân ngươi cũng thái coi trọng chính mình đi, Đạo Tổ như thế nào hội vì chuyện của ngươi xuất đầu, cũng không nghĩ chính mình là cái gì thân phận. Hơn nữa ngày đó Từ Tiêu Cung nội, Đạo Tổ từng nói rõ trên người của ngươi cái kia Hồng Mông Từ Khí chính là ta chờ một chúng tu sĩ cơ duyên nơi, đều không phải là ngươi một người sở hữu. Nay Hồng Mông Từ Khí đặt ở trên người của ngươi gần một cái nguyên hội thời gian, cũng chưa gặp ngươi luyện hóa, có thể thấy được ngươi cùng thứ Hồng Mông Từ Khí vô duyên. Đã vô duyên phân, kia còn vì sao bá chiếm”. Côn Bằng khuyên nhủ.

“Ta cùng với chi vô duyên, chẳng lẽ ngươi chờ liền cùng chi có duyên sao?” Hồng Vân không cầm cười lạnh nói.

“Ta chờ có hay không duyên phận, đó là ta chờ việc. Hiện tại ngươi vẫn là trước đem này Hồng Mông Từ Khí giao ra đây đi”, Côn Bằng không để bụng đạo.

“Nhiều lời vô ích, vẫn là thuộc hạ thấy chia tay đi.” Đế Tuấn có chút không kiên nhẫn, thời gian kéo đến càng lâu càng đối bọn họ vô ích.

Côn Bằng, Thái Nhất vẫn ngôn đang định động thủ, chỉ nghe Hồng Vân mở miệng đạo: “Muốn bản đạo giao ra cũng không không thể, chỉ là này Hồng Mông Từ Khí chỉ có một cái, các ngươi lại có ba người, tò mò hỏi một chút, các ngươi tính toán làm sao bây giờ?”. Hắn cũng không phải ngốc tử, biết rõ không địch lại, còn muốn cùng chi tranh đấu, có thể làm cho bọn họ nội hồng lên đó là không thể tốt hơn. Hơn nữa hắn cũng nghe văn giả Côn Bằng cùng Đế Tuấn vẫn luôn bất hòa, chỉ là không biết vì sao hiện tại hai người hội đi đến cùng nhau.

Văn đến lời này, đang chuẩn bị động thủ ba người lập tức ngừng lại. Đế Tuấn, Thái Nhất động tác nhất trí nhìn phía Côn Bằng, trong mắt không thiếu một ít tàn nhẫn liệt. Cảm nhận được hai người hoài nghi ánh mắt, Côn Bằng lập tức tỏ vẻ chính mình lập trường: “Chỉ là Thiên Đế đoạt được, Thiên Đế vẫn thành vô đức, công cái hồng hoang, chỉ là như một nhân tuyển. Ta chờ duy đầu là chiếm”.

Nói là như thế này nói, kỳ thật trong lòng đã sớm hạ quyết tâm, đợi lát nữa tranh đấu lên khi, làm làm bộ dáng là đến nơi, làm này ba người lẫn nhau tranh đấu, chính mình trai cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi. Hồng Vân tuy rằng so chi Đế Tuấn, Thái Nhất nhược thượng một bậc, nhưng cũng tốt xấu là nhất định thánh đại năng. Sinh tử tồn vong hết sức, định có thể bùng nổ đại tiềm năng, bị thương nặng này hai người.

Đến lúc đó, chính mình lại nhân cơ hội cuốn Hồng Mông Từ Khí đào tẩu. Đối với chính mình tốc độ hẳn chính là rất là tự tin. Hơn nữa nói không chừng, chính mình còn có thể thừa dịp Đế Tuấn, Thái Nhất trọng thương hết sức kết quả bọn họ, chính mình lại độc bá Thiên Đình, thống lĩnh thiên hạ Yêu tộc. Nghĩ đến đây, trong lòng không cảm nhạc nở hoa, trong mắt càng là ngăn không được tràn ngập ý cười, cũng may cũng không bị Đế Tuấn bọn họ nhìn đến.

Đến nỗi cùng Minh Hà chi gian liền mình khiến cho nó gặp quỷ đi thôi. Ở Minh Hà kia chính mình đã được đến sở hữu tin tức, càng là kéo tới hai cái ‘ kẻ chết thay ’ còn cùng người khác cấp cái rắm mình ước.

Nhìn thấy ly gián vô dụng, Hồng Vân cũng từ bỏ ở nói thêm cái gì. Lấy ra cửu cửu tán hồn hồ lô, chuẩn bị liều chết một bác. Hồng Mông Từ Khí là tuyệt không khả năng giao ra đi. Không phải hắn đến bây giờ còn luyện tiếu. Mà là ngươi thấy rõ trước mắt tình thế, biết Đế Tuấn đám người là tuyệt không thả hắn đi. Việc này không dung để lộ nửa điểm tiếng gió. Đến nỗi trốn, vậy càng không có thể. Không nói Côn Bằng kia cử thế vô song tốc độ, chính là Đế Tuấn, Thái Nhất hai người hẳn cũng chưa tin tưởng có thể chạy quá.

“Chậm đã”, gọi lại vừa muốn tiến lên Thái Nhất, Côn Bằng hai người. Đế Tuấn cười như không cười đối với Côn Bằng nói: “Yêu Sư thần thông quảng đại, pháp lực cao thâm. Đối phó kẻ hèn một cái Hồng Vân chắc là dễ như trở bàn tay đi. Trăm cùng đồng hoàng bày ra chu thiên tinh đấu trận pháp với ngươi áp trận, cũng phòng ngừa thăng nhải này chạy trốn”.

“Thiên Đế không thể” Côn Bằng kinh hãi đạo: “Lão thần tuổi già, thả vô chí bảo hộ thân, khủng không phải thăng nhải này đối thủ, vẫn là”

Lắc lắc tay, Đế Tuấn ngắt lời nói: “Yêu Sư quá khiêm nhượng, ngài lão hiện giờ càng già càng dẻo dai, chính trực năm đó, thực lực cường thực nha”.

Nhìn Côn Bằng còn muốn nói gì, Đế Tuấn không kiên nhẫn đạo: “Hảo, cứ như vậy quyết định. Yêu Sư ngươi cần phải đem hết toàn lực, lần này chính là ngươi đoạt công chuộc tội cơ hội tốt nha, chớ có làm trăm lại thất vọng. Đương nhiên, nhược là Yêu Sư có cái gì sinh mệnh nguy hiểm, trăm cũng sẽ không thấy chết mà không cứu”.

Nói xong, không đợi mọi người phản ứng, liền cùng Thái Nhất bày ra chu thiên tinh đấu trận. So với Thiên Đình kia tòa trận pháp, trận này tự nhiên là kém xa rồi. Bất quá từ hai vị Chuẩn Thánh trung kỳ đại năng tọa trấn hơn nữa Hà Đồ Lạc Thư, vậy khôn một cái Chuẩn Thánh sơ kỳ hạng người tất nhiên là không nói chơi.

Trận pháp bày ra, Hồng Vân, Côn Bằng liền cảm giác chung quanh thời không một trận biến ảo, quanh mình dao thảo linh chi không thấy, chỉ có âm phong từng trận, tiêu ma tùy cốt, cơ thể phát lạnh, xanh sẫm màn trời che lấp trời cao, nơi nơi cực quang hiện hóa, sắc thái huyền lệ, thanh triệt quang mang bên trong miêu tả ngũ nhạn sáu sắc, với cực mỹ chỗ tàng thủ đoạn giết người, rần rết mỹ nhân đương đến như thế.

Hồng Vân trước tiên đằng khởi tam hoa ngũ khí, bảo vệ quanh thân, nắm thật chặt trên tay hồ lô. Quan sát kỹ lưỡng này đột nhiên xuất hiện không gian.

Côn Bằng tuy rằng khó chịu, nhưng cũng không dám bất tận toàn lực, hiện tại hắn cũng ở trận pháp trung, ai biết Đế Tuấn hội sẽ không liền hắn cùng

nhau bắt lấy. Cho nên vẫn là nghe từ Đế Tuấn nói, chỉ có đem hết toàn lực bắt lấy Hồng Vân.

Nhưng cũng may, Đế Tuấn bọn họ không có làm thái quá phận, Côn Bằng không chỉ có không bị không gian khó khăn, ở trận pháp nội, thực lực còn có điều tăng trưởng.

Một tiếng tựa từ Cửu U Địa Phủ toát ra tới khắc khắc cười quái dị, tựa theo gió phiêu lãng, từ bốn phương tám hướng du dương mà đến, “Hồng Vân, để mạng lại”.

Này một ngữ giống như khai thiên tích địa chấn đến Hồng Vân đầu não phát hôn, hoảng hốt lúc sau, một cổ thẳng từ đáy lòng toát ra lửa giận, đục xé nát trời cao, hét to đạo: “Côn Bằng tiểu nhi, an dám như thế khinh ta?” Lòng bàn tay triều hư không một trào, ngũ sắc yên lam đồn sinh trong đó, mặc niệm chú ngữ, không mây mà lời đình tự sinh, hướng chu không vung, nghìn trượng quang mang kết thúc, quét ngang hư không, sấm dậy đất băng, hư không tạo nên điểm điểm sóng gợn, theo sau biến mất không thấy, tựa hồ thiên câu nuốt nhật, Thái Dương vừa mới ngoi đầu, lại bị nuốt vào trong đó, mới vừa hiện quang minh mà hắc ám một lần nữa buông xuống, làm nhân buồn bực chỉ nghĩ học máu!

Không gian ngoại, Côn Bằng một tiếng kêu rên, khoe miệng chảy ra một tia vết máu, rốt cuộc cùng là Từ Tiêu Cung trung khách, tu vi cũng kém không được thái nhiều, cho dù có trận pháp tương trợ, này một ngưng tụ Hồng Vân hơn phân nửa tu vi mây tia thần lôi cũng làm Côn Bằng bị thương không thối.

Không gian nội, Hồng Vân thấy được mây tia thần lôi cự nhiên không thể mở ra trận pháp chỗ hồng, toại không dám dễ dàng thi triển lôi pháp, ngược lại đối với hồ lô, một véo pháp quyết, trong miệng tới nghĩa huyền diệu chú ngữ niệm khởi, hồ lô toàn thân nổ rộ đỏ rực đầy trời bảo quang, hồ miệng phun ra cô cô màu đỏ yên hà, lôi cuốn nóng rực hồng sa dày đặc hư không, hình thành vạn nầu Hồng Vân, lạc hồn thần sa đụng vào trận pháp, bạo liệt mở ra, dơ bản cột cờ, trận pháp bắt đầu không xong, hư không sóng gợn lần lần, tựa muốn thoát vây mà ra.

Côn Bằng kinh hãi, việc đã đến nước này, chỉ có thể thành công không thể thất bại, nếu không Hồng Vân thoát vây, tương lai thành thánh, một khi hiểu biết nhân quả, chính mình hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Hơn nữa ngoài trận còn có hai cái hung thần chờ, nhược là chính mình không lấy ra một chút thành tích, chỉ sợ chính mình đều không thể thoát thân. Toại hóa thành nghìn trượng cự bằng, bay vào trận pháp, “Hồng Vân thất phu, lúc trước nhược phi người nhường chỗ ngồi Chuẩn Đề, bốn tọa sao có thể mất đi Thánh Nhân tôn vị, hôm nay người ta không chết không ngừng!” Một tiếng cửu thiên bằng lệ hỗn loạn kia khuynh tấn Hoàng Hà chi thủy cũng rửa sạch bất tận oán hận triều Hồng Vân mà đến.

“Nhãi ranh dám can đảm? A” Hồng Vân nhất thời không bắt bẻ, bị Côn Bằng từ sau lưng cự trào đánh lén, hộ thể thần quang rách nát, ngọc thể tiên cơ than cốt bộ dáng, hình như có yêu hòa phác chi bất diệt. Côn Bằng một cái chớp mắt chín vạn dặm, ở chu thiên tinh đấu trận pháp trong vòng quả thực như cá gặp nước.

Một lát sau, hai người chi gian chênh lệch càng ngày càng đại, nhìn đến loại tình huống này Hồng Vân trong lòng bị thương đến cực điểm, “Mạng ta xong rồi”. Rồi sau đó, thần sắc điên cuồng, trạng nhược Yêu Ma, điên cuồng cười to, “Lão tổ muốn người đồng quy vu tận!” Kia đậm này thịt, uống này huyết đều không thể tiêu trừ oán hận cửu thiên quanh quần, thẳng nhập đáy lòng, khắp cả người phát lạnh.

Côn Bằng đón gió không tốt, muốn bay khỏi nơi đây, lại không nghĩ, một tiếng địa động sơn điêu vang lớn đánh úp lại, cả người đau nhức, rơi xuống đám mây, đạo bảo rách nát, phi đầu tán phát, mình đầy thương tích, hảo không chặt vật! Côn Bằng bất chấp thương thế, vội vàng dùng thần niệm tra xét, lại không nghĩ Hồng Vân hồ lô không thấy, Hồng Mông Từ Khí cũng không thấy, tinh tế quét ngang chung quanh, lại chưa từng tìm đến dấu vết để lại, Côn Bằng cười khổ, nói vậy này Hồng Mông Từ Khí đã bị ngoài trận hai người đoạt được, chính mình sở làm hết thầy kết quả là thế nhưng vì người khác làm áo cưới.

Hơn nữa hẳn cũng không thể tưởng được Hồng Vân cương liệt chi ti. Nguyên bản hẳn là tính toán trước đã thương Hồng Vân, làm làm bộ dáng cấp ngoài trận hai người xem, đánh mất một ít bọn họ cảnh giác, sau đó ở trong tối tự liên hợp Hồng Vân, buộc hẳn giao ra Hồng Mông Từ Khí, lại liên thủ phá tan trận pháp. Như vậy Hồng Vân cũng giữ được tánh mạng, chính mình cũng được đến Hồng Mông Từ Khí. Tuy cùng chính mình nguyên kế hoạch có chút xuất nhập, nhưng cũng không sai biệt mấy.

Đáng tiếc này Hồng Vân đang xem đến đại thế đã mất hậu, thế nhưng trực tiếp lựa chọn tự bạo.

Không đề cập tới trận nội, Côn Bằng chính yên lặng đã tọa khôi phục thương thế.

Ngoài trận, Đế Tuấn cùng Thái Nhất đang toàn lực duy trì trận pháp vận hành. Đột nhiên một tiếng vang lớn từ trận nội truyền ra. Lại là Hồng Vân tự bạo, hai người kinh hãi. Đứng dậy, trận pháp vỡ ra một đạo khẩu, một đạo hồng hà lộ ra, ở ngay lập tức chi gian bay ra phía chân trời. Không đợi Đế Tuấn phân phó, Thái Nhất liền điều thân hóa thành một Tam Túc Kim Ô hướng hồng hà đuổi theo.

Trừ hẳn ở ngoài, trăm dặm ở ngoài còn có một người nhanh chóng truy hướng kia đạo hồng hà.

Người này, đó là Minh Hà. Côn Bằng tính kế hẳn, hẳn cũng ở Côn Bằng trên người động tay động chân, tự nhiên biết này Côn Bằng đánh cái gì bàn tính.

Đế Tuấn ba người bắt đầu động thủ hết sức, hẳn cũng từ U Minh Huyết Hải nơi đuổi lại đây, hơn nữa tốc độ kỳ mau, còn miễn phí nhìn một hồi trò hay, hiện tại đến phiên hẳn thu hoạch thời điểm, tự nhiên là muốn động thủ.

Ở hẳn đi rồi, bị hẳn giam lỏng Lý thân nhiên cũng tự nhiên là khôi phục tự do, nhưng bắt đắc dĩ này tu vi không cao, tốc độ cũng không phải hẳn cường hạng, cho nên hiện tại còn ở tới rồi trên đường.

Lại nói Côn Bằng, ở trận pháp nội điều tức đã tọa, miễn cưỡng khôi phục nguyên khí, đang chuẩn bị hồi Bắc Minh nơi dưỡng thương. Lại thấy cảnh vật chung quanh vẫn là cùng phía trước giống nhau như đúc. Rõ ràng chính mình còn ở chu thiên tinh đấu trận pháp bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 100 tính kế thất bại

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-12-21

Này Đế Tuấn không đuổi theo kia Hồng Mông Tử Khí, ở tại chỗ này là vì ý gì. Côn Bằng nghĩ đến.

Đang ở hân miên man suy nghĩ hết sức, trước mắt đột nhiên xuất hiện một đạo Đế Tuấn hư ảnh. Sờ không rõ Đế Tuấn đây là ý gì, Côn Bằng chỉ phải ra vẻ suy yếu, hỏi: “Không biết Thiên Đế vì sao không đuổi theo kia Hồng Mông Tử Khí”.

“Yêu Sư không cần làm như thế làm, nói vậy vừa mới đã tọa nghỉ ngơi đã làm Yêu Sư khôi phục không ít nguyên khí đi. Đến nỗi Hồng Mông Tử Khí Yêu Sư không cần lo lắng, đều có đông hoàng ra tay. Hiện tại Yêu Sư hẳn là nghỉ nhiều tướng chính mình tình cảnh hiện tại”.

Đối với kia đạo Hồng Mông Tử Khí, hẳn lại là không có chút nào lo lắng, lúc trước hẳn đã cùng Thái Nhất tra xét quá chung quanh, không có một cái sinh linh tồn tại, hơn nữa bọn họ lần này hành động càng là điệu thấp vô địch, nghĩ đến không có nhân hội chú ý tới. Hơn nữa đối với Thái Nhất, hẳn càng là lại yên tâm bất quá. Còn nữa hẳn cùng Thái Nhất ai thành thánh đồ là giống nhau.

Nghe được Đế Tuấn nói, lại cảm giác một chút chung quanh trận pháp đối chính mình sinh ra kia nhược như vô cảm giác áp bách. Cho dù lại ngu dốt nhân, cũng có thể phát giác Đế Tuấn không tốt. Huống chi này cáo già xảo quyệt Côn Bằng.

Có biết lại như thế nào, vốn dĩ Côn Bằng thực lực so Đế Tuấn liền phải nhược thượng một bậc, nếu đổi cái hoàn cảnh, Côn Bằng lúc toàn thịnh tuy nói không địch lại, nhưng cũng có thể bỏ trốn mất dạng. Nhưng hôm nay hãm sâu trận pháp bên trong, chính mình lại có thương tích trong người, hơn nữa đối phương lại là sớm có chuẩn bị. Chính mình như thế nào chạy thoát được.

Trong chớp nhoáng liền suy nghĩ cẩn thận trong đó mấu chốt, Côn Bằng thần sắc cứng lại, ngay sau đó sắc mặt không thay đổi nói: “Đa tạ Thiên Đế vì lão thần hộ pháp, thần vô cùng cảm kích”.

Đế Tuấn hừ lạnh một tiếng, nói: “Côn Bằng chó có sủa mình bạch giả bộ hồ đồ, trầm nhưng không rảnh bởi người đánh lời nói sắc bén. Trầm chỉ có một yêu cầu, người nhược đáp ứng rồi, vậy người ta toàn hảo; nếu như không đáp ứng, kia chỉ sợ người Yêu Sư hôm nay sẽ vì Yêu tộc nghiệp lớn tổn lạc tại đây”. Lời nói bên trong, uy hiếp chỉ ý không chút nào che dấu.

Vừa nghe lời này, Côn Bằng lập tức thần sắc một tức, hỏi: “Không biết Thiên Đế sở cầu chuyện gì, nhược là ở thần trong phạm vi, tất không dám có chút dấu điểm”.

Nhìn đến Côn Bằng như thế ‘thượng đạo’, Đế Tuấn sắc mặt buông lỏng, cười nói: “Yêu Sư không cần khẩn trương, trầm sở yêu cầu Yêu Sư nhất định có thể làm đến,” nói nơi này nhìn nhìn Côn Bằng, thấy này sắc mặt vô dị, mới vừa rồi tiếp tục đạo: “Chỉ cần Yêu Sư người trung tâm phụ tá với trầm, tận tâm vì Thiên Đình hiệu lực liền có thể”.

Hiện giờ trong hồng hoang sáu thánh xuất thế, liên tính có được nửa bên thiên hạ Đế Tuấn cũng là đột nhiên thấy áp lực tăng nhiều. Không thể không mau chóng tăng lên tự thân thực lực. Ngay tự thân thực lực trừ bỏ tu vi bên ngoài, nhân tố bên ngoài cũng là một cái rất lớn thừa tố. Mà Đế Tuấn hẳn sở mượn tái nhân tố bên ngoài đó là Thiên Đình này một thế lực lớn.

Tự thân tu vi trong thời gian ngắn lại là không thể có rất rõ ràng tăng lên, kia đó là từ tăng lên Thiên Đình thế lực vào tay. Trước kia này Côn Bằng chạy liền chạy, đối hẳn Đế Tuấn tuy có tác dụng, nhưng là tăng lên không lớn, hơn nữa này nhân còn tham sống sợ chết, bụng dạ hẹp hòi. Cũng không thể toàn tâm vì hẳn sở dụng, nhưng hiện tại nhưng bất đồng, trừ bỏ Côn Bằng thực lực, hẳn trí tuệ cũng là không dung coi thường. Cho nên mới vừa có này vừa ra.

Ở Đế Tuấn mở miệng thời điểm, Côn Bằng liền toàn thân căng chặt đến nhìn Đế Tuấn, sợ hẳn đưa ra cái gì quá phận yêu cầu. Chờ đến hậu giả nói vừa xong, Côn Bằng liền thở phào một hơi. Này Đế Tuấn không phải lẫn lộn mù quáng sao, chính mình không phải đã sớm thân phục với hẳn sao, như thế nào còn đưa ra yêu cầu này, lại còn có làm được như thế nghiêm túc, sợ tới mức hẳn không chịu được như thế, chẳng lẽ chỉ là muốn nhìn hẳn chê cười sao.

Côn Bằng trên mặt một vượt, cười khổ không được nói: “Thiên Đế hồ đồ, lão thần không phải đã sớm thân phục với Thiên Đế ngài sao, lần này cần gì phải mất công lại làm lão thần lại biểu một lần trung tâm. Này đông hoàng đã đi một hồi lâu, trầm sao còn không thấy trở về, Thiên Đế người vẫn là triệt

này trận, mau đi xem một chút đi, đều muốn ra cái gì ngoài ý muốn”.

Kỳ thật Đế Tuấn cũng chú ý tới vấn đề này, nhưng nề hà hắn đã trì hoãn rất nhiều thời gian, hiện tại đi nói đã là không còn kịp rồi. Hơn nữa Thái Nhất tu vi còn ở hân phía trên, cộng thêm một cái Đông Hoàng Chung, liền tính Thánh Nhân ra tay cũng lấy hắn không dễ.

Việc đã đến nước này, vẫn là trước đem này đầu làm tốt, miễn cho cuối cùng hai đầu không.

Nhìn thấy Đế Tuấn không dao động, Côn Bằng cũng là nóng nảy, này Đế Tuấn rốt cuộc là chuyện như thế nào.

Không đợi hắn suy nghĩ cẩn thận, Đế Tuấn liền mở miệng: “Nga, phải không, kia có thể là trăm đa tâm”. Nghe được hắn như vậy vừa nói, Côn Bằng trong lòng chính là liên tục gật đầu, ám đạo: “Người này không phải không có việc gì tìm việc sao”.

“Một khi đã như vậy, kia Yêu Sư liền phát hạ đạo tâm lời thề nhất tâm một ý trung với Thiên Đình, trung với trăm nhưng hảo, thuận tiện lại đem người kia Bắc Minh nơi tụ tập lên những cái đó tạp binh cũng mang lên Thiên Đình làm trầm xử lý đi”.

“Không thể” Côn Bằng kinh hãi đạo. Tuy rằng hắn hiện tại có một tia thần hồn ở Đế Tuấn trong tay, nhưng hắn có Yêu Sư chi danh, Đế Tuấn cũng không dám thật lấy hắn như thế nào, còn nữa chiều này yêu phiên càng là ở Nữ Oa thành thánh lúc sau, Đế Tuấn liền hiến cùng Nữ Oa, lấy kỳ tôn trọng. Âm thầm hy vọng Thiên Đình gặp nạn là lúc, Nữ Oa có thể cứu thượng một cứu. Hơn nữa những cái đó yêu binh chính là hắn về sau vinh danh đại bảo cái chỗ nới, như thế nào hiện giờ liền giao ra đi.

“Vừa mới Yêu Sư còn lời thề son sắt đến tở về tuyệt không hai lòng, như thế nào hiện tại lại đổi ý?” Đế Tuấn cười lạnh nói.

“Thiên Đế, lão thần chính là một mảnh chân thành trung tâm nha, người nói như vậy truyền ra đi chẳng phải là gọi người thất vọng buồn lòng sao.” Côn Bằng kêu khổ đạo.

“Đù rồi, trăm lười đến cùng người lại tốn nhiều miệng lưỡi, một câu đáp ứng vẫn là không đáp ứng.” Đế Tuấn quát. Theo hắn trong lúc nói chuyện, trên tay càng là tề tựu ngập trời pháp lực, chỉ đợi Côn Bằng cự tuyệt là lúc, liền phát ra lời đỉnh một kích. Hắn hiện tại là quyết tâm làm Côn Bằng cúi đầu. Gần nhất thời gian hắn mỗi lần dả tọa tu luyện đều tĩnh không dưới tâm. Thông qua Hà Đồ Lạc Thư suy đoán thiên kiếp, càng là có thể mơ hồ cảm thấy đại kiếp nạn sắp xảy ra, tại đây thời điểm càng thêm muốn muốn quét sạch Yêu tộc bên trong, miễn cho đến lúc đó loạn trong giặc ngoài đồng thời bùng nổ, làm hắn trở tay không kịp.

Có lẽ là cảm giác được Đế Tuấn quyết tâm, Côn Bằng sắc mặt tối sầm: “Đế Tuấn người quả thực muốn như thế, chớ có khinh người quá đáng, đến lúc đó lưỡng bại câu thương nhưng đối với người ta đều không hảo”.

“Liền người, còn lưỡng bại câu thương, cũng thái độ mặt chính người đi.” Đế Tuấn chọc cười nói.

Côn Bằng sắc mặt đỏ lên vô cùng, đích xác, nhược là toàn thịnh thời kỳ, có lẽ còn có cái này khả năng, nhưng vừa mới hắn mới cùng cùng là Chuẩn Thánh cảnh giới Hồng Vân đại chiến một hồi, tuy rằng bức cho Hồng Vân tự bạo thân tổn hại, nhưng chính mình cũng hao không đến nào đi. Càng không phải Đế Tuấn đối thủ.

“Nhược là bản đạo đưa rớt một thân tu vi tự bạo mở ra, đến lúc đó người cũng trốn không thoát cái gì chỗ tốt đi, đến lúc đó chỉ đợi bản đạo ở trong hồng hoang đem việc này nói ra, Hồng Mông Từ Khi ở người trên tay, chỉ sợ thiên hạ quần hùng toàn hội đến Thiên Đình tới hội hội người đi, hơn nữa Hồng Vân còn có hai cái chí giao hảo hữu. Trong đó một cái càng là Chuẩn Thánh đại năng Trần Nguyên Từ, hắn nhưng không thể so người nhược thượng nhiều ít. Đến lúc đó không biết người kia khổ tâm kinh doanh Thiên Đình có thể kiên trì bao lâu”, Côn Bằng xuất khẩu nguy hiểm đạo.

“Thiên hạ quần hùng, trăm có gì sợ chi, đến lúc đó tới thượng một đám, trăm liền sát thượng một đám. Trần Nguyên Từ, hắn có kia can đảm thượng thiên tới trả thù sao, chỉ sợ hắn đến lúc đó tới đi không được”. Đế Tuấn rất là khí phách nói, “Đến lúc đó thiên hạ nghịch tặc quét sạch, trăm kê cao gối mà ngủ. Chính là Yêu Sư người nha, chẳng lẽ là đã cho rằng người kia tạp binh có thể chống cự được Thiên Đình trọng binh. Hơn nữa đường như người đáp ứng quá Minh Hà cái gì đi, người như vậy nóng vội, chẳng lẽ không sợ hắn tới tìm người tính sổ sao”.

Lời này vừa nói ra, Côn Bằng tức khắc mở miệng lạnh chảy ròng. Đế Tuấn có thể hay không ngăn cản những cái đó đối Hồng Mông Từ Khi đồ sát thiên hạ quần hùng không thể được biết, nhưng hắn đến lúc đó chỉ sợ cũng nguy hiểm. Không đề cập tới mặt khác, chỉ sợ kia Minh Hà biết việc này qua đi liền sẽ mất thế giới đuổi giết với hắn.

Thôi, coi như tìm cái thế lực dựa vào đi. Côn Bằng chưa xót nghĩ đến.

Nhìn đến Côn Bằng cúi đầu, Đế Tuấn cũng là thở phào nhẹ nhõm. Hắn thật đúng là sợ Côn Bằng tới cái cá chết lưới rách.

Theo sau, Côn Bằng liền phát hạ đạo tâm lời thề, thề sống chết nguyện trung thành với Đế Tuấn. Lúc này, Thái Nhất cũng gấp trở về. Nhìn hắn hai tay trông trơn bộ dáng, liền biết chuyện này kết quả, mới vừa còn tâm tình có chút chuyển biến tốt đẹp Đế Tuấn tức khắc đen mặt, xua tay đạo “Trở về lại nói”.

Theo sau ba người liền phân hồi Thiên Đình.

Trở lại Thiên Đình lúc sau, Đế Tuấn hỏi rõ nguyên nhân mới biết được. Lúc ấy Thái Nhất đuổi theo hướng kia đạo hồng hà không lâu liền phát hiện Minh Hà bóng dáng, lại là kia đạo hồng hà tốc độ thái quá nhanh tốc, Minh Hà cũng không kịp che dấu thân ảnh, chỉ phải toàn lực đuổi theo. Hắn cũng không sợ bại lộ thân hình, bởi vì lúc này kia đạo hồng hà còn ở gia tốc, Thái Nhất cũng không dám phân tâm tới đối phó hắn.



Hai người cứ như vậy vẫn luôn đuổi theo ra tiểu hỗn độn hậu, vẫn luôn đi vào trung hỗn độn cùng tiểu hỗn độn tường kép trung, chỉ thấy một đạo quý dị hỗn độn gió lốc ở hai người trước mắt xẹt qua, liền này trong nháy mắt, hai người liền mất đi kia đạo hồng hà tung tích. Ở chung quanh tìm một hồi, thật sự chịu không nổi hỗn độn trung áp lực mới vừa rồi phản hồi.

Sau khi nói xong, Thái Nhất liền lập tức hồi cung tiếp tục tu luyện tới. Đế Tuấn cũng không nghi ngờ hẳn theo như lời. Chỉ là trầm tư giả. Côn Bằng cũng ngoài ý muốn không có châm ngòi ly gián, một là hẳn vừa mới mới buộc phát ra đạo tâm lôi thề, hứng thú không cao; nhị là sau khi nghe xong Thái Nhất tự thuật hậu, biết vẫn luôn tự dụ tính kế vô song hẳn bị Minh Hà tính kế, tâm tình rất là khó chịu; tam là hẳn biết này Đế Tuấn Thái Nhất hai người cảm tình muốn hảo, hẳn châm ngòi vô dụng.

Lại nói Đế Tuấn, càng nghĩ càng không thích hợp. Có thể ở tiểu hỗn độn chỗ sâu trong tồn tại thả còn có thể khống chế hỗn độn gió lốc, trong hồng hoang trừ bỏ kia đã hợp đạo Hồng Quân cho rằng chỉ sợ không còn ai khác đi. Như vậy xem ra chẳng lẽ này hết thấy đều là Thiên Đạo tính kế. Nghĩ đến đây, Đế Tuấn không cầm hít hà một hơi. Chính mình thế nhưng bị tính kế.

Chuyện gì một khi liên lụy tiến Thiên Đạo, như vậy sự tình bên trong trở nên phức tạp đi lên. Thiên Đạo vô tư, như thế nào vô duyên vô cớ tính kế nhân, một khi tính kế nhất định là liên quan đến thiên địa đại sự.

Càng nghĩ càng nghiêm trọng, Đế Tuấn lập tức dừng lại tự hỏi, không dám lại tiếp tục đi xuống muốn đi. Không có biện pháp, này trong hồng hoang, hàng tỉ chúng sinh đối thiên đạo toàn tâm tôn sợ hãi. Thiên Đạo vô thường, đối với loại này không biết sự vật, cường như Đế Tuấn cũng không khỏi có chút tâm sinh bất an với bàng hoàng.

Sau một lúc lâu mới vừa rồi bình phục cảm xúc. Mà Côn Bằng vẫn là cúi đầu rũ đầu, tự hẳn thượng hẳn về sau liền vẫn luôn là cái này trạng thái, mặc cho ai bị bức đoạt tự do đều sẽ không cao hứng đứng lên đi. Cho nên hẳn cũng không thấy được vừa mới Đế Tuấn trên mặt thần sắc biến hóa. Bằng không không biết lại hội động cái gì tiểu tâm tư.

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [WwW.EbookFull.Net](http://WwW.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 101 Tam Thanh phân gia

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Thu hồi tâm tư, ho nhẹ hai tiếng, thấy Côn Bằng ngẩng đầu, Đế Tuấn lúc này mới cùng nhan duyệt sắc nói: “Nếu yêu thánh tâm tôn Thiên Đình, như vậy liền làm phiền yêu thánh một chuyến, đem kia Bắc Minh nơi một chúng tán yêu tề tựu lên, mang lên Thiên Đình vì ta Yêu tộc trợ thượng một phần lực.”

Côn Bằng còn có thể nói cái gì, chỉ có thể đáp ứng xuống dưới. Nhìn Côn Bằng tâm bất cam tình bất nguyện bộ dáng, Đế Tuấn cũng không hảo quá nhiều bức bách, suy nghĩ một chút. Mở miệng hứa hẹn đạo: “Việc này xong hậu, trăm liền đem này Hà Đồ Lạc Thư mượn với ngươi tu luyện”.

Ở Thiên Đình trong vòng, dùng Hà Đồ Lạc Thư phụ lấy chu thiên tinh đấu trận pháp tu luyện càng có thể tạo được làm ít công to hiệu quả. Đại bồng thêm la bậc chính sách Đế Tuấn vẫn là hiểu. Hẳn cũng không sợ Côn Bằng ô hạ này Linh Bảo, chỉ có hẳn có nhị tâm, này Linh Bảo nội Đế Tuấn sở lưu nguyên thần ấn ký cũng sẽ ở trước tiên biết được, này cũng coi như là một cái biến tướng giám thị.

Đối này, Côn Bằng còn có thể nói cái gì, buồn đầu đi làm Đế Tuấn công đạo hạ sự. Bất quá tốt xấu cũng có cái ‘ an ủi thượng ’. Côn Bằng như thế tự giễu đạo.

Ba ngày sau, Hòa Vân Động ngoại. Về mặt phong trần một mồi chi giống Lý thân nhiên rốt cuộc chạy tới Hồng Vân tồn lạc địa điểm. Nhìn đến này chung quanh còn sót lại pháp lực dao động cùng đầy đất hỗn độn, hẳn liền biết chính mình đã tới chậm.

Vốn dĩ dựa theo hẳn tốc độ, cứ việc không kịp Minh Hà nhưng cũng không đến mức tới trễ lâu như vậy. Tưởng tượng đến nơi đây, Lý thân nhiên càng là tức giận đến hàm răng ngứa. Lại là Minh Hà ở trước khi rời đi ở Huyết Hải bên trong bày ra trận pháp. Này đó trận pháp tuy rằng không đến mức đối Lý thân nhiên tạo thành cái gì nguy hiểm, nhưng lại là rườm rà chi cực, hơn nữa liền tiếp toàn bộ Huyết Hải, ẩn thực lực của hẳn lại là xa xa không thể lấy lực phá trận, chỉ phải dựa hết sức công phu, chậm rãi coi bỏ.

Cứ như vậy ước chừng hoa hẳn hai ngày nửa thời gian mới đi ra. Xuất trận hậu, càng là thẳng đến nơi đây.

Đuổi tới nơi đây hậu, nhìn thấy cảnh tượng không một không nói rõ Hồng Vân đã gặp nạn. Nhưng Lý thân nhiên vẫn là không buông tay nơi tìm cái gì. Ba cái canh giờ hậu, ở hẳn một tắc một tắc địa thượng tìm kiếm ra một khối ám hôi sắc mặt trên có điểm điểm rêu xanh trạng quý dị ngọc khối hậu, rốt cuộc đại thư một hơi, vẫn luôn căng chặt tinh thần lơ lửng xuống dưới hậu, trực tiếp đặt mộng ngồi dưới đất.

Nhìn này khối ngọc khối không cảm cười hắc hắc, bức ra một giọt máu tươi, thần thức tiến vào trong đó. Quả nhiên ở trong đó phát hiện một đoàn mỏng manh linh hồn dao động. Lại là ở cuối cùng thời khắc, này khối ngọc khối bảo vệ Hồng Vân cuối cùng một tia tàn hồn.

Này ngọc khối chính là Lý thần nhiên ngẫu nhiên một lần du lịch trung phát ra hiện, trừ bỏ bề ngoài cứng rắn dị thường bảo tồn thần hồn ngoại liên, không có mặt khác tác dụng. Hơn nữa càng thêm kỳ lạ chính là này ngọc khối bên trong cực tiểu, bảo tồn không được một đạo hoàn chỉnh linh hồn, vì vậy rất là râu ria. Mới vừa biết được cái này đặc tính hậu, Lý thần nhiên không cảm tưởng trực tiếp vứt bỏ, nhưng nghĩ lại tưởng tượng, này ngược lại là có thể liên Hồng Vân một mạng đồ vật. Cho nên liền giao cho Hồng Vân.

Còn nữa cái này ngọc khối rất là kỳ ba chính là, bảo vệ tàn hồn hậu, nhược tương độ thám biết càng là yêu cầu dùng máu tươi vì dẫn, thần thức tham nhập này bên trong mới vừa rồi có thể tìm được này ti tàn hồn. Đây cũng là vì sao Côn Bằng, Đế Tuấn không có tìm được nguyên nhân nơi.

Được đến tàn hồn hậu, Lý thần nhiên hơi làm nghi ngại liên, đứng dậy bay đi Ngũ Trang Quan.

Lúc này thiên cơ đã hiện loạn giống, lại không biết người nào có ý ở gần nhất che lấp thiên cơ, vì vậy Trần Nguyên Từ còn không biết Hồng Vân đã thần tổn hại tin tức. Ở bị Lý thần nhiên ‘ không hoàn toàn ’ báo cho chân tướng hậu, càng là giận tím mặt, lập tức muốn đi hướng Thiên Đình tìm kia mấy chỉ bẹp mao súc sinh tính sổ. Còn hảo bị Lý thần nhiên giữ chặt.

“Bảo thù việc còn cần bàn bạc kỹ hơn, việc cấp bách là mau chóng sống lại Hồng Vân nha, nhược là vẫn luôn mặc hấn như vậy, khủng hội tiêu tán với trong thiên địa.” Lý thần nhiên khuyên nhủ.

Thật vất vả khuyên ở Trần Nguyên Từ, dư lại sự nhưng làm hai người khó khăn. Hiện giờ Hậu Thổ chưa thân hóa Địa Phủ, Luân Hồi không tồn, lại là không thể hoàn mỹ bổ túc linh hồn. Trừ phi hành hạ đến chết ngàn vạn, đoạt này hồn phách, lấy bổ tự thân. Nhưng không nói Trần Nguyên Từ có thể hay không hạ thủ được, liền nói kia dùng Hậu Thiên bổ tề hồn phách có phải hay không Hồng Vân chân ngã bốn như đều là cái vấn đề. Bọn họ nhưng không nghĩ mạo hiểm như vậy.

Nghĩ tới nghĩ lui, cuối cùng vẫn là đem cái này gói lại ở nhân tham cây ăn quả thượng, dùng nồng đậm Át Mộc chi khí, bảo vệ lớn mạnh này ti tàn hồn.

Không nói này Lý thần nhiên cùng Trần Nguyên Từ đang toàn lực cứu trợ Hồng Vân tàn hồn.

Lại nói trong hồng hoang, Vu Yêu hai tộc tranh đấu tiệm khởi. Khoảng cách Đạo Tổ theo như lời Nhất Nguyên hội chi kỳ đã qua đi hơn phân nửa, hai tộc hạ tầng đều bắt đầu kiềm chế không được. Còn hảo bọn họ thượng tầng đều còn tương đối kìm chế.

Thiên Đình bên trong, trừ bỏ Côn Bằng mang theo một ít Yêu tộc thượng thiên ngoại, hết thảy bình thường. Đối với phục kích Hồng Vân một chuyện, càng là không có một người nhắc lại.

Côn Luân Sơn nội, Tam Thanh thành thánh lúc sau, cũng không có như Nữ Oa giống nhau đi ba mươi ba thiên ngoại sáng lập tiểu thiên địa, mà là như vậy giữ lại. Không phải không muốn, mà là không thể, bởi vì bọn họ chính là lập giáo thành thánh. Hiện giờ tuy rằng lập giáo, nhưng từng người giáo nội lại không một người, cho nên yêu cầu thu đồ đệ truyền đạo.

Nhân trong tộc có một người, chính là Nữ Oa nương nương nhóm đầu tiên sở tạo, tư chất bất phàm, vẫn luôn ngưỡng mộ tiên đạo, khắp nơi bá sư, mỗi đến một ngọn núi, liền liền bá tam nhật, hy vọng có cái kia đại thần thông người, có thể coi trọng chính mình thu vào môn hạ.

Thẳng đến có một nhật, này nhân đi vào Thủ Dương Sơn hạ, ở Thủ Dương Sơn quỳ tam nhật, đã bá tam nhật, Lão Tử một phen khảo nghiệm dưới, thấy này có đại nghị lực, đại trí tuệ, cảm này tâm thành, thu vào môn hạ, ban danh Huyền Đô đại pháp sư.

Nguyên Thủy Thiên Tôn ở Côn Luân Sơn bày ra một tòa đại trận, chiêu cáo hồng hoang, có thể quá thông qua người, tất cả đều thu vào môn hạ.

Cuối cùng thu Quảng Thành Tử, xích tinh tử, Hoàng Long chân nhân, đạo hạnh Thiên Tôn, Linh Bảo đại pháp sư, ngọc đỉnh chân nhân, thanh hư đạo đức chân quân, Từ Hàng đạo nhân, Phổ Hiền chân nhân, văn thù quảng pháp Thiên Tôn, Thái Ất chân nhân, Cự Lư Tôn mười hai nhân, hậu thế ở hồng hoang thượng xong ra hiền hách uy danh, nhân xưng Côn Luân mười hai Kim Tiên.

Trừ bỏ mười hai Kim Tiên ngoại, còn có Vân Trung tử cùng Nam Cực tiên ông này hai cái đệ tử ký danh.

Thông Thiên giáo chủ còn lại là ai đến cũng không cự tuyệt, đến cuối cùng càng là thu đồ đệ ba ngàn, đến tận đây Tiệt Giáo thanh thế nhất thời vô hai.

Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề tình huống cùng Tam Thanh giống nhau. Bất quá Tây Phương địa quảng nhân hi, linh khí loãng, có thể nói gà không dưới trứng chim không thêm ỉa, không bao nhiêu người yên, đông thổ người lại không bằng lòng quá khứ, trong lúc nhất thời, Tây Phương giáo hạ, trừ bỏ Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề ở ngoài, chỉ có đại miếu tiểu miếu hai ba chỉ.

Tam Thanh thành thánh lại thu đồ đệ, tâm tình tất nhiên là không cần nói cũng biết. Tự đắc hảo sinh ăn mừng một phen. Chính mình lão sư thành thánh, một chúng môn nhân là lớn lao tiền lời giả!

Tục ngữ nói, đại thụ dưới hảo thừa lương! Có ba vị Thánh Nhân che chở, hồng hoang chỗ, người nào dám khó xử chính mình! Một nghĩ đến chỗ này, không ít nhân càng thêm hành vi phóng dăng, không chỗ nào có kỵ, tâm sinh chậm trễ, không tư tiến thủ, không tu đạo đức, đại kiếp nạn không xa rồi!

Tam Thanh cao ngồi chín bảo tọa quang vân đài, kim ngọc phô địa, minh châu buông rèm; doanh không tốt tươi tường quang thốc, trời cao sôi nổi hương mùi thơm ngào ngạt.

Lão Tử ở giữa, đối mọi người ngôn đạo: “Ta chờ hôm nay thành thánh, đương ăn mừng một phen, ngươi chờ cũng nhưng tùy ý mà làm, không cần để ý lễ tiết quy củ, đương khai cái Huyền môn diệu hội!”

Tay áo vung lên, minh ngọc công văn đồng thời tập luyện hai bên, đều có lưu ly bảo trản phía trên thác bảo đan, kim quang rạng rỡ, từ sương mù lượn lờ, thảo hương phác mũi, chính là phạm nhân vẫn vừa nghe, cũng nhưng vô bệnh vô tai, sống lâu trăm tuổi, tiên gia chí bảo, Thái Thanh Kim Đan!

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng khó được hôm nay không so đo lễ nghi điển chương quy phạm, cũng ngôn đạo: “Nếu sư huynh có này nhĩ hứng, sư đệ cũng tới thêm cái màu!”

Ngọc Thanh tiên quang thoát chỉ mà ra, bao phủ đại điện, đều có vô ngàn bạch liên từ công văn sinh, hoa thành cửu phẩm, mờ mịt chi khí lượn lờ, thượng thoát muôn văn tiên hoa dao thảo, từ phủ kỳ trân, cửu thiên kỳ ba! Lôi hỏa tiên hạnh, bích ngọc sen thủy đào, giao lễ hỏa tảo, từ hạch quả vải, ngọc da long nhãn, bích điểm long quả, đàn kim hương mang từ từ, hà quang thụ khí, nghệ hồng màu lam!

Thông Thiên giáo chủ thấy chi, cũng là thoải mái cười to, ngôn đạo: “Ta chờ hàng ti năm còn chưa từng từng có này chờ khoái ý việc, thật là mau đậm ra cái điều tới! Nếu nhị vị huynh trưởng có cái này hứng thú, tiểu đệ cũng không thể thái khó coi!”

Thông Thiên giáo chủ thật sự là khẩu vô cấm kỵ, thẳng thắn mà làm! Vô Lượng Thiên Tôn! Nhìn thấy hấn như vậy, Nguyên Thủy Thiên Tôn hơi nhú hai hàng lông mày, cuối cùng cũng ha hả mà cười, không hề so đo!

Mọi người dâng lên kỳ trân dị bảo, tỷ như Nam Cực tiên ông đào mừng thọ, nửa hồng nửa lục thom nức cam, diễm lệ tiên căn vạn tái trường; thọ mệnh kéo dài cùng nhật nguyệt, thọ như núi hải càng thành thọ!

Vân Trung tử dâng lên Chung Nam Sơn sở sản tiên hạnh, khe núi gió lạnh thổi, trời cao lôi đình đánh, hàng ti niên hạ tới, chưa từng hoại tử, lại thành tựu một dị chủng linh căn, hàm phong lôi nhị khí, thực chi khách hóa phong lôi nhị cánh!

Thái Ất chân nhân dâng lên nắn thân bạch ngọc sen, ru bạch oán nhuận, tinh oán dịch thấu, nãi Càn nguyên son kim quang động một bảo liên sở sản, cũng là một cục dị bảo. Cù sen đáng làm nhân thân, chi là so không được Nữ Oa nương nương tạo hóa thần kỳ, phẩm chất cũng khó cập cửu thiên tức nhường, cho nên mặc dù có hình hài đáng làm, lại khó hiện nhân thân tinh hoa, nếu như dùng chi nắn thân, tắc từ đây đạo hạnh không được tiến thêm!

.....

Mờ mịt thiên hương ngồi đầy, rực rỡ tiên nhụy tiên hoa. Côn Luân kim khuyết đại vinh hoa, dị phẩm kỳ trân vô giá!

Tiên nhạc huyền ca âm vận mỹ, phượng tiêu ngọc quản tiếng vang cao; quỳnh hương lượn lờ quần tiên tập, hoàn vũ thanh bình hạ thánh tôn!

Một chúng môn nhân các ngôi chỗ ngồi, đi giả truyền thương, trăm Hoa Cổ sắt, quả thật là cái hảo hội!

Trong khoảng thời gian ngắn, ăn uống linh đình, tiên nhường say lòng người, phấn hà phi má, đỏ rực, giống như mặt đào!

Chưa từng tưởng, Tiệt Giáo bên trong, tu vi nông cạn giả, khổng chế không được, yêu khí quay cuồng gian, hiện nguyên hình, hoặc vì cự man, điện quang lấp lánh, hoặc vì giao long, rít gào không thôi, hoặc vì điều hầu, hí vang cửu tiêu. Cổ cổ xanh sẫm yêu khí dâng lên mà ra, chướng khí mù mịt, giống như Yêu tộc nơi tập kết hàng!

Nhìn thấy như vậy cảnh tượng, Nguyên Thủy Thiên Tôn không cảm giận dữ, đối Thông Thiên giáo chủ ngôn đạo: “Buồn cười, sư đệ, vì huynh đã sớm nói qua, bức này ứt sinh trứng hóa hạng người, khoác mao mang giáp đồ đệ, căn tính nông cạn, không thể gánh vác truyền đạo đại nhậm! Còn không mau mau đem này đồ chướng khí mù mịt hạng người đuổi ra Côn Luân Sơn!”

Tiệt Giáo một chúng môn nhân kinh hãi, phủ phục trên mặt đất, dập đầu cầu tình!

Thông Thiên giáo chủ mặt sắc khó thở đỏ lên, phần nộ quát: “Sư huynh sao lại có thể như vậy, lão sư Hồng Quân cũng quảng khai đại môn, giáo hóa chúng sinh! Ta vì một giáo chủ, làm sao có thể làm ra xua đuổi môn nhân việc, làm ta mặt mũi gì tồn!”

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 101 Tam Thanh phân gia

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụ Liễu Cật

Thu hồi tâm tư, ho nhẹ hai tiếng, thấy Côn Bằng ngẩng đầu, Đế Tuấn lúc này mới cùng nhan duyệt sắc nói: “Nếu yêu thánh tâm tồn Thiên Đình, như vậy liền làm phiền yêu thánh một chuyến, đem kia Bắc Minh nơi một chúng tán yêu tề tựu lên, mang lên Thiên Đình vì ta Yêu tộc trợ thượng một phần lực.”

Côn Bằng còn có thể nói cái gì, chỉ có thể đáp ứng xuống dưới. Nhìn Côn Bằng tâm bất cam tình bất nguyện bộ dáng, Đế Tuấn cũng không hào quá nhiều bức bách, suy nghĩ một chút. Mở miệng hứa hẹn đạo: “Việc này xong hậu, trăm liền đem này Hà Đồ Lạc Thư mượn với ngươi tu luyện”.

Ở Thiên Đình trong vòng, dùng Hà Đồ Lạc Thư phụ lấy chu thiên tinh đấu trận pháp tu luyện càng có thể tạo được làm ít công to hiệu quả. Đại bồng thêm la bậc chính sách Đế Tuấn vẫn là hiểu. Hắn cũng không sợ Côn Bằng ô hạ này Linh Bảo, chỉ có hắn có nhị tâm, này Linh Bảo nội Đế Tuấn sở lưu nguyên thần ấn ký cũng sẽ ở trước tiên biết được, này cũng coi như là một cái biến tướng giám thị.

Đối này, Côn Bằng còn có thể nói cái gì, buồn đầu đi làm Đế Tuấn công đạo hạ sự. Bất quá tốt xấu cũng có cái ‘an ủi thường’. Côn Bằng như thế tự giễu đạo.

Ba ngày sau, Hòa Vân Động ngoại. Về mặt phong trần một môi chi giống Lý thần nhiên rốt cuộc chạy tới Hồng Vân tồn lạc địa điểm. Nhìn đến này chung quanh còn sót lại pháp lực dao động cùng đầy đất hỗn độn, hắn liền biết chính mình đã tới chậm.

Vốn dĩ dựa theo hắn tốc độ, cứ việc không kịp Minh Hà nhưng cũng không đến mức tới trễ lâu như vậy. Tưởng tượng đến nơi đây, Lý thần nhiên càng là tức giận đến hàm răng ngứa. Lại là Minh Hà ở trước khi rời đi ở Huyết Hải bên trong bày ra trận pháp. Này đó trận pháp tuy rằng không đến mức đối Lý thần nhiên tạo thành cái gì nguy hiểm, nhưng lại là rườm rà chi cực, hơn nữa liền tiếp toàn bộ Huyết Hải, ẩn thực lực của hắn lại là xa xa không thể lấy lực phá trận, chỉ phải dựa hết sức công phu, chậm rãi côi bỏ.

Cứ như vậy ước chừng hoa hắn hai ngày nửa thời gian mới đi ra. Xuất trận hậu, càng là thẳng đến nơi đây.

Đuổi tới nơi đây hậu, nhìn thấy cảnh tượng không một không nói rõ Hồng Vân đã gặp nạn. Nhưng Lý thần nhiên vẫn là không buông tay nơi nơi tìm cái gì. Ba cái canh giờ hậu, ở hắn một tắc một tắc địa thượng tìm kiếm ra một khối ám hôi sắc mặt trên có điểm điểm rêu xanh trạng quý dị ngọc khối hậu, rốt cuộc đại thư một hồi, vẫn luôn căng chặt tinh thần lơ lửng xuống dưới hậu, trực tiếp đặt mộng ngồi dưới đất.

Nhìn này khối ngọc khối không cảm cười hắc hắc, bức ra một giọt máu tươi, thần thức tiến vào trong đó. Quả nhiên ở trong đó phát hiện một đoàn mỏng manh linh hồn dao động. Lại là ở cuối cùng thời khắc, này khối ngọc khối bảo vệ Hồng Vân cuối cùng một tia tàn hồn.

Này ngọc khối chính là Lý thần nhiên ngẫu nhiên một lần du lịch trung phát ra hiện, trừ bỏ bề ngoài cứng rắn dị thường bảo tồn thần hồn ngoại liền, không có mặt khác tác dụng. Hơn nữa càng thêm kỳ lạ chính là này ngọc khối bên trong cực tiểu, bảo tồn không được một đạo hoàn chỉnh linh hồn, vì vậy rất là rầu rĩ. Mới vừa biết được cái này đặc tính hậu, Lý thần nhiên không cảm tưởng trực tiếp vứt bỏ, nhưng nghĩ lại tưởng tượng, này ngược lại là có thể liền Hồng Vân một mạng đồ vật. Cho nên liền giao cho Hồng Vân.

Còn nữa cái này ngọc khối rất là kỳ ba chính là, bảo vệ tàn hồn hậu, nhược tướng độ thám biết càng là yêu cầu dùng máu tươi vì dẫn, thần thức tham nhập này bên trong mới vừa rồi có thể tìm được này ti tàn hồn. Đây cũng là vì sao Côn Bằng, Đế Tuấn không có tìm được nguyên nhân nơi.

Được đến tàn hồn hậu, Lý thần nhiên hơi làm nghỉ ngơi liền, đứng dậy bay đi Ngũ Trang Quan.

Lúc này thiên cơ đã hiện loạn giống, lại không biết người nào cố ý ở gần nhất che lấp thiên cơ, vì vậy Trần Nguyên Tử còn không biết Hồng Vân đã thân tổn hại tin tức. Ở bị Lý thần nhiên ‘không hoàn toàn’ báo cho chân tướng hậu, càng là giận tím mặt, lập tức muốn đi hướng Thiên Đình tìm kia mấy chỉ bẹp mao súc sinh tính sổ. Còn hảo bị Lý thần nhiên giữ chặt.

“Bảo thù việc còn cần bàn bạc kỹ hơn, việc cấp bách là mau chóng sống lại Hồng Vân nha, nhược là vẫn luôn mặc hắn như vậy, khủng hội tiêu tán với trong thiên địa.” Lý thần nhiên khuyên nhủ.

Thật vất vả khuyên ở Trần Nguyên Tử, dư lại sự nhưng làm hai người khó khăn. Hiện giờ Hậu Thổ chưa thân hóa Địa Phủ, Luân Hồi không tồn, lại là không thể hoàn mỹ bổ túc linh hồn. Trừ phi hành hạ đến chết ngàn vạn, đoạt này hồn phách, lấy bỏ tự thân. Nhưng không nói Trần Nguyên Tử có thể hay không hạ thủ được, liền nói kia dùng Hậu Thiên bổ tề hồn phách có phải hay không Hồng Vân chân ngã bản như đều là cái vấn đề. Bọn họ nhưng không nghĩ mạo hiểm như vậy.

Nghĩ tới nghĩ lui, cuối cùng vẫn là đem cái này gọi lại ở nhân tham cây ăn quả thượng, dùng nồng đậm Át Mộc chi khí, bảo vệ lớn mạnh này ti tàn hồn.

Không nói này Lý thần nhiên cùng Trần Nguyên Tử đang toàn lực cứu trợ Hồng Vân tàn hồn.

Lại nói trong hồng hoang, Vu Yêu hai tộc tranh đấu tiệm khởi. Khoảng cách Đạo Tổ theo như lời Nhất Nguyên hội chi kỳ đã qua đi hơn phân nửa, hai tộc hạ tầng đều bắt đầu kiểm chế không được. Còn hảo bọn họ thượng tầng đều còn tương đối khắc chế.

Thiên Đình bên trong, trừ bỏ Côn Bằng mang theo một ít Yêu tộc thượng thiên ngoại, hết thấy bình thường. Đối với phục kích Hồng Vân một chuyện, càng là không có một người nhắc lại.

Côn Luân Sơn nội, Tam Thanh thành thánh lúc sau, cũng không có như Nữ Oa giống nhau đi ba mươi ba thiên ngoại sáng lập tiểu thiên địa, mà là như vậy giữ lại. Không phải không muốn, mà là không thể, bởi vì bọn họ chính là lập giáo thành thánh. Hiện giờ tuy rằng lập giáo, nhưng từng người giáo nội lại không một người, cho nên yêu cầu thu đồ đệ truyền đạo.

Nhân trong tộc có một người, chính là Nữ Oa nương nương nhóm đầu tiên sở tạo, tư chất bất phàm, vẫn luôn ngưỡng mộ tiên đạo, khắp nơi bá sự, mỗi

đến một ngọn núi, liền liền bái tam nhật, hy vọng có cái kia đại thần thông người, có thể coi trọng chính mình thu vào môn hạ.

Thăng đến có một nhật, này nhân đi vào Thủ Dương Sơn hạ, ở Thủ Dương Sơn quỳ tam nhật, đã bái tam nhật, Lão Tử một phen khảo nghiệm dưới, thấy này có đại nghị lực, đại trí tuệ, cảm này tâm thành, thu vào môn hạ, ban danh Huyền Đô đại pháp sư.

Nguyên Thủy Thiên Tôn ở Côn Luân Sơn bày ra một tòa đại trận, chiêu cáo hồng hoang, có thể quá thông qua người, tất cả đều thu vào môn hạ.

Cuối cùng thu Quảng Thành Tử, xích tinh tử, Hoàng Long chân nhân, đạo hạnh Thiên Tôn, Linh Bảo đại pháp sư, ngọc đỉnh chân nhân, thanh hư đạo đức chân quân, Tử Hàng đạo nhân, Phổ Hiền chân nhân, văn thù quảng pháp Thiên Tôn, Thái Ất chân nhân, Cự Lư Tôn mười hai nhân, hậu thế ở hồng hoang thượng xông ra hiển hách uy danh, nhân xưng Côn Luân mười hai Kim Tiên.

Trừ bỏ mười hai Kim Tiên ngoại, còn có Văn Trung tử cùng Nam Cực tiên ông này hai cái đệ tử ký danh.

Thông Thiên giáo chủ còn lại là ai đến cũng không cự tuyệt, đến cuối cùng càng là thu đồ đệ ba ngàn, đến tận đây Tiệt Giáo thanh thế nhất thời vô hai.

Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề tình huống cùng Tam Thanh giống nhau. Bất quá Tây Phương địa quảng nhân hi, linh khí loãng, có thể nói gà không dưới trứng chim không thêm ỉa, không bao nhiêu người yên, đông thổ người lại không bằng lòng quá khứ, trong lúc nhất thời, Tây Phương giáo hạ, trừ bỏ Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề ở ngoài, chỉ có đại miêu tiểu miêu hai ba chỉ.

Tam Thanh thành thánh lại thu đồ đệ, tâm tình tất nhiên là không cần nói cũng biết. Tự đắc hảo sinh ăn mừng một phen. Chính mình lão sư thành thánh, một chúng môn nhân là lớn lao tiền lời giả!

Tục ngữ nói, đại thụ dưới hảo thừa lương! Có ba vị Thánh Nhân che chở, hồng hoang chỗ, người nào dám khó xử chính mình! Một nghĩ đến chỗ này, không ít nhân càng thêm hành vi phóng đảng, không chỗ nào cổ kị, tâm sinh chậm trễ, không tư tiến thủ, không tu đạo đức, đại kiếp nạn không xa rồi!

Tam Thanh cao ngồi chín bảo tường quang vân đài, kim ngọc phô địa, minh châu buông rèm; doanh không tốt tươi tường quang thốc, trời cao sôi nổi hương mùi thơm ngào ngạt.

Lão Tử ở giữa, đối mọi người ngôn đạo: “Ta chờ hôm nay thành thánh, đương ăn mừng một phen, ngươi chờ cũng nhưng tùy ý mà làm, không cần để ý lễ tiết quy củ, đương khai cái Huyền môn diệu hội!”

Tay áo vung lên, minh ngọc công văn đồng thời tập luyện hai bên, đều có lưu ly bảo trản phía trên thác bảo đan, kim quang rạng rỡ, tử sương mù lượn lờ, thảo hương phác mũi, chính là phạm nhân văn vừa nghe, cũng nhưng vô bệnh vô tai, sống lâu trăm tuổi, tiên gia chí bảo, Thái Thanh Kim Đan!

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng khó được hôm nay không so đo lễ nghi điển chương quy phạm, cũng ngôn đạo: “Nếu sư huynh có này nhĩ hứng, sư đệ cũng tới thêm cái màu!”

Ngọc Thanh tiên quang thoát chỉ mà ra, bao phủ đại diện, đều có vô ngàn bạch liên từ công văn sinh, hoa thành cửu phẩm, mờ mịt chỉ khí lượn lờ, thượng thoát muôn văn tiên hoa dao thảo, tử phù kỳ trân, cửu thiên kỳ ba! Lôi hỏa tiên hạnh, bích ngọc sen thủy đào, giao lê hỏa táo, tử hạch quả vai, ngọc da long nhãn, bích điểm long quả, đàn kim hương mang từ từ, hà quang thụ khí, nghe hồng màu lam!

Thông Thiên giáo chủ thấy chi, cũng là thoải mái cười to, ngôn đạo: “Ta chờ hàng tỉ năm còn chưa từng từng có này chờ khoái ý việc, thật là mau đậm ra cái điều tới! Nếu nhị vị huynh trưởng có cái này hứng thú, tiểu đệ cũng không thể thái khó coi!”

Thông Thiên giáo chủ thật sự là khẩu vô cấm kỵ, thẳng thắn mà làm! Vô Lượng Thiên Tôn! Nhìn thấy hấn như vậy, Nguyên Thủy Thiên Tôn hơi nhú hai hàng lông mày, cuối cùng cũng ha hả mà cười, không hề so đo!

Mọi người dâng lên kỳ trân dị bảo, tỷ như Nam Cực tiên ông đào mừng thọ, nửa hồng nửa lục thom nức cam, điểm lệ tiên căn vạn tái trường; thọ mệnh kéo dài cùng nhật nguyệt, thọ như núi hải càng thành thọ!

Văn Trung tử dâng lên Chung Nam Sơn sở sản tiên hạnh, khe núi gió lạnh thổi, trời cao lời đình đánh, hàng tỉ niên hạ tới, chưa từng hoại tử, lại thành tựu một dị chủng linh căn, hàm phong lôi nhị khí, thực chi khách hóa phong lôi nhị cánh!

Thái Ất chân nhân dâng lên nắn thân bạch ngọc sen, ru bạch oán nhuận, tinh oán dịch thấu, nãi Càn nguyên sơn kim quang động một bảo liên sở sản, cũng là một cục dị bảo. Cù sen đáng làm nhân thân, chỉ là so không được Nữ Oa nương nương tạo hóa thần kỳ, phẩm chất cũng khó cập cửu thiên tức nhường, cho nên mặc dù có hình hài đáng làm, lại khó hiện nhân thân tinh hoa, nếu như dùng chỉ nắn thân, tắc từ đây đạo hạnh không được tiến thêm!

.....

Mờ mịt thiên hương ngồi đầy, rực rỡ tiên nhụy tiên hoa. Côn Luân kim khuyết đại vinh hoa, dị phẩm kỳ trân vô giá!

Tiên nhạc huyền ca âm vận mỹ, phượng tiêu ngọc quản tiếng vang cao; quỳnh hương lượn lờ quần tiên tập, hoàn vũ thanh bình hạ thánh tôn!

Một chúng môn nhân các ngồi chỗ ngồi, đi giả truyền thương, trăm Hoa Cổ sắt, quả thật là cái hảo hội!

Trong khoảng thời gian ngắn, ăn uống linh đình, tiên nhưỡng say lòng người, phấn hà phi má, đồ rực, giống như mật đào!

Chưa từng tưởng, Tiệt Giáo bên trong, tu vi nông cạn giả, không chế không được, yêu khí quay cuồng gian, hiện nguyên hình, hoặc vì cự man, điện

quang lấp lánh, hoặc vì giao long, rít gào không thôi, hoặc vì điều hâu, hí vang cứu tiêu. Cỏ cỏ xanh sẫm yêu khí dâng lên mà ra, chường khí mù mịt, giống như Yêu tộc nơi tập kết hàng!

Nhìn thấy như vậy cảnh tượng, Nguyên Thủy Thiên Tôn không cầm giận dữ, đối Thông Thiên giáo chủ ngôn đạo: “Buồn cười, sư đệ, vì huynh đã sớm nói qua, bức này ướt sinh trướng hóa hạng người, khoác mao mang giáp đồ đệ, căn tính nông cạn, không thể gánh vác truyền đạo đại nhậm! Còn không mau mau đem này đồ chường khí mù mịt hạng người đuổi ra Côn Luân Sơn!”

Tiết Giáo một chúng môn nhân kinh hãi, phủ phục trên mặt đất, dập đầu cầu tình!

Thông Thiên giáo chủ mặt sắc khó thờ đỏ lên, phần nộ quát: “Sư huynh sao lại có thể như vậy, lão sư Hồng Quân cũng quảng khai đại môn, giáo hóa chúng sinh! Ta vì một giáo chỉ chủ, làm sao có thể làm ra xua đuổi môn nhân việc, làm ta mặt mũi gì tồn!”

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [WwW.EbookFull.Net](http://WwW.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 102 thần nhiên phóng Vu tộc

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thủy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-12-23

Nguyên Thủy Thiên Tôn xanh mét sắc mặt, hừ nói: “Lúc này hỏi cái còn không muộn rồi, chớ có tương lai bị này đồ căn cơ nông cạn hạng người liên lụy, liên ta chờ mặt mũi mất hết!”

Thông Thiên giáo chủ bạo nộ, khó thờ phản cười, “Thôi, nếu sư đệ e ngại sư huynh pháp nhãn, ta đây khác tìm đạo tràng, không dám quấy nhiễu sư huynh!”

Điện trước môn nhân kinh hãi, không biết làm sao! Huyền Đô dực muốn tiến lên khuyên can, lại bị Lão Tử liếc mắt một cái trừng hời!

Tam Thanh đứng đầu Lão Tử ngôn đạo: “Số trời cho phép, ta chờ Tam Thánh vị cư cùng tiên sơn, phúc địa khó có thể thừa nhận này chờ khí vận thêm thân, ta chờ các tìm đạo tràng đó là. Côn Luân Sơn sẽ để lại cho Nhị sư đệ làm đạo tràng!”

Nguyên Thủy Thiên Tôn kinh hãi, nhưng là sắc mặt biến đổi lại biến, cuối cùng trầm mặc không nói!

Thông Thiên giáo chủ hướng Lão Tử cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn đánh cái chấp tay lúc sau, tức giận hừ một tiếng, tay áo vung, đưa tới thanh sắc tường vân, dẫn dắt một chúng Tiết Giáo môn đồ hướng đông mà đi!

Lão Tử thấy chi, cũng từ biệt Nguyên Thủy Thiên Tôn, đáp mây bay rồi đi!

Nguyên Thủy Thiên Tôn tâm tình cô đơn, vẫy lui Ngọc Thanh môn nhân, một lỏng tay báng hiệu, đem Tam Thanh đại điện, sửa vì Ngọc Hư cung, chính thức trở thành Xiển Giáo đạo tràng, đe dọa hồng hoang!

Nói, Thông Thiên giáo chủ bị Nguyên Thủy Thiên Tôn buổi nói chuyện đại quét mặt mũi, mang theo một chúng Tiết Giáo môn đồ hướng Đông Hải mà đến.

Lúc này, hồng hoang còn chưa rách nát thành tứ đại bộ châu, nhưng là như cũ lấy phía Đông nhất vật hoa Thiên Bảo, nhân kiệt địa linh, chung linh dực tú nơi. Đông Hải quảng đại, đảo nhỏ giống như Tinh Thần điểm xuyết được khảm Đông Hải phía trên, bích ba đào đảo, sóng nước lóng lánh!

Một ngày này, mọi người đình trú một phạm vi trăm vạn đảo nhỏ trên không, nhưng thấy: Lão từng thanh thanh cùng mây mù vùng núi, tựa thu thủy cộng trường thiên nhất sắc; đã cô phi phi cùng ánh bình minh, như cây bích đào đan hạnh tề phượng. Đào tiên tiên quả, viên viên phảng phất giống như Kim Đan; lục dương liễu xanh, điều điều hoàn toàn giống ngọc tuyến. Khi văn hoàng hạc minh cao, mỗi thấy Thanh Loan tường vũ.

Thông Thiên giáo chủ tuệ nhãn quan chiếu, đây là phạm vi thiên vạn lí linh mạch hội tụ nơi, có một thái cổ Thần Ma kim ngao chiếm cứ, chỉ vì chịu không nổi thân thể liên lụy, không nghe thấy đại đạo, khó thuốc yêu hải, năm rộng thẳng dài dưới, trên lưng đều có vạn vật sinh thành, giống như cắm rễ đáy biển, đột ngột mà ra!

Giáo chủ quan chi đại hỉ, hảo một tòa tiên sơn bảo đảo, bấm tay tính toán, thiên cơ đầu chuyển, đoán mình đây là Tiết Giáo đạo nơi ở, toại một đạo ý niệm truyền đến, kia kim ngao cũng là thông linh đến cực điểm, minh bạch đây là thiên đại cơ duyên, có Thánh Nhân bảo hộ, không sợ tai kiếp, cũng nhưng

nghe nói đại đạo, toại dập đầu không thôi, bảo đảo rung chuyển.

Một chúng đệ tử kinh hoàng không thôi, thật lâu sau mới phát giác đây là một cực đại kim ngao, chưa từng nhìn ra bốn tướng, than dài tạo hóa thần kỳ, chu thiên thế giới không chỗ nào không có.

Kim ngao bốn đủ phục sóng, nâng phạm vi trăm vạn bảo đảo, an ổn bất động, màu lam quang hoa lập lòe, sau lưng che lấp bảo sơn cấm chế đi trừ, cung nghênh một chúng Tiết Giáo môn nhân!

Giáo chủ một đạo Thượng Thanh tiên quang rơi xuống, cát bay đá chạy, núi đá rạn nứt, đều có vô số cát đá, cây rừng bị một con nhìn không thấy bàn tay không lồ, dựa theo vĩ đại kiến trúc sư thiết kế cùng ý nguyện, triển khai lệnh nhân kinh ngạc cảm thán kiến tạo hoạt động.

Tầng tầng bảo các, thật mạnh điều lâu, điều luyện sắc sảo đứng sừng sững đảo nhỏ Trung Ương, rộng lớn, đại khí, hùng bá, chuyển được địa mạch, mờ mịt từ khí bốc hơi, tường vân tụ lại, mây mù lượn lờ; một tòa tấm bia đá nát đất mà ra, tuyền khắc Kim Ngao Đảo ba cái đại đạo phù văn, thần bí huyền ảo!

Ở một tòa hiện lên bảo điện thượng, treo một bảng hiệu, viết rồng bay phượng múa chữ to ‘ Bích Du Cung ’! Bảy mươi hai điểm bạch hồng ngang qua phía chân trời, 365 đạo ánh sao cầu hình vòm quay chung quanh bảo điện giá khởi. Giáo chủ cùng một chúng môn nhân từ từ đi vào, vân giường dâng lên, giáo chủ ngồi ngay ngắn, môn nhân tĩnh tọa đại điện đậm hương bồ không đề cập tới.

Từ đây, Kim Ngao Đảo vì Tiết Giáo đạo tràng, Thượng Thanh tiên cung!

Lão Tử rời đi đông Côn Luân, một đường chạy như bay, cuối cùng đi vào đầu sơn phía trên, một lông tay bảo sơn, đột nhiên lên cao vạn trượng, đỉnh núi đều có từ sắc bảo điện sinh thành, treo bảo biển ‘ Bát Cảnh Cung ’, thụy khí thiên điều, nghê hồng ngang qua. Kinh động Lý thần nhiên lưu thủ tọa trấn hóa thân, lại là bái kiến một phen Lão Tử, trở về đã tọa không đề cập tới!

Đang ở Ngũ Trang Quan nội Lý thần nhiên từ hóa thân chỗ truyền đến Lão Tử lập phủ tin tức hậu, lại là đã biết này Tam Thanh đã phân gia. Không cảm cảm thán một tiếng số trời cho phép. Nghĩ đến chính mình cũng ở Ngũ Trang Quan nội ngày người lâu như vậy đơn giản đi ra ngoài đi một chút, Hồng Vân tàn hồn đã ổn định xuống dưới, lại vô tiêu tán chỉ lự.

Bất tri bất giác đi vào một chỗ núi non, nhìn thấy một ít nhân tộc bóng dáng, đưa tới dò hỏi một phen, mới vừa rồi biết hiện giờ nhân tộc nhân khẩu phát triển quá nhanh đã là bắt đầu trải rộng hồng hoang đại lục.

Bất quá bởi vì nhân tộc doanh nhọc lại là thành hồng hoang đại địa chúa tể Vu tộc phụ thuộc. Vu nhân hai tộc thể nhưng cũng bắt đầu thông hôn. Vu tộc dựa nhân tộc sinh sản huyết mạch, đảo cũng chưa từng thái quá ngược đãi nhân tộc, chỉ là cũng không thể nói cái gì ngày lành.

Lý thần nhiên xem trong lòng tuy rằng tức giận, lại cũng không có gì biện pháp, liên tiếp qua ba bốn Tổ Vu bộ lạc, thật là một cái không bằng một cái. Cuối cùng đi vào Hậu Thổ bộ lạc, lại là phát hiện chỉ có Hậu Thổ bộ lạc nhân tộc sinh hoạt tốt nhất, nhân tộc cùng Vu tộc lẫn nhau trợ giúp, không có xuất hiện bất luận cái gì Vu tộc dựa vào vũ lực ức hiếp nhân tộc tình huống.

Lý thần nhiên thấy âm thầm gật đầu, dọc theo đường đi chỉ lo xem xét nhân tộc sinh tồn hoàn cảnh, lại không chú ý tới đã đi tới Hậu Thổ bộ lạc Trung Ương bộ phận.

Trong bộ lạc ương chính là một khối trống trải quảng trường, chỉ có một tòa thật lớn pho tượng cùng một tòa đơn giản cung điện.

Kia pho tượng khắc đến là một cái dung mạo đoan trang nữ tử, nhân đầu thân rắn, phía trước hai tay, trong tay các nắm một cái đằng xà, sau lưng bảy chi tay, này đó là Hậu Thổ Tổ Vu chân thân.

Pho tượng cao tới trăm trượng, khắc chính là sinh động như thật, riêng là này điều khắc kỹ thuật, khiến cho Lý thần nhiên tán thưởng không thôi.

Mà kia tòa cung điện cao tới ba mươi sáu trượng, tạo hình cổ xưa, tuy rằng đơn giản, lại lộ ra một phần Tổ Vu đặc có đại khí. Cung điện đại môn phía trên có khắc ba cái thể lương chữ to ‘ Hậu Thổ cung ’

Cửa cung đứng hai cái có Đại Vu tu vi Vu tộc thủ vệ, đối với Vu tộc người trong tới nói, Tổ Vu điện chính là phi thường thần thánh địa phương, không phải có cái gì hiển tế hoặc là thật lớn lễ mừng, bình thường vu nhân không được tới gần trăm bước trong vòng.

Hai cái thủ vệ thấy thanh y đạo nhân chậm rãi đến gần Hậu Thổ cung, đem mặt trầm xuống, đồng thời che ở Lý thần nhiên trước người.

Kia hai cái thủ vệ đều có ba trượng cao thấp, khuôn mặt tục tăng, đầy mặt râu quai nón, bắt tay đuổi ra ngăn ở Lý thần nhiên trước người: “Từ đâu ra đạo nhân, không biết này Hậu Thổ cung trăm trượng phạm vi nội không được tới gần sao, còn không cùng ta tránh ra.”

Lăng tiếu tâm thần đang ở đánh giá bốn phía hoàn cảnh, không ngại đột nhiên bị này vu nhân ngăn cản đường đi, Lý thần nhiên không muốn sống sự, xoay người liền tưởng rời đi. Lần này tới Hậu Thổ bộ lạc, chỉ là muốn nhìn một chút nhân tộc sinh tồn tình huống, nếu đã hiểu biết nhân tộc sinh hoạt tình huống, ở đây đi xuống cũng không có gì ý nghĩa.

Vu Yêu đại chiến sắp tới, lúc này cùng Vu tộc kết hạ nhân quả xác thật không đẹp. Lý thần nhiên vừa định rời đi, lại không nghĩ phía sau truyền đến một cái ôn nhu nữ tử thanh âm: “Đạo hữu dừng bước, nếu tới rồi ta này Hậu Thổ cung, sao không tiến vào ngồi ngồi?”

Lý thần nhiên vẫn ngón xoay người, thấy một thân xuyên vàng nhạt cung trang nữ tử, tướng mạo đoan trang, dung nhan tú lệ, khí chất thoát tục nữ tử



đứng ở phía sau, mà vừa mới ngăn trở chính mình đi tới thủ vệ về mặt kính cần đứng ở bên cạnh, trong mắt tràn đầy sùng kính thần sắc.

Lý thần nhiên vừa thấy này nữ tử liền đã nhận ra, này nữ tử không phải người khác, đúng là kia Tổ Vu Hậu Thổ, lăng tiều tiến lên đánh cái chấp tay, đạo: “Bản đạo Thiên Thuận gặp qua đạo hữu, đạo hữu vạn phúc.”

“Lại là người nha” thực rõ ràng, Hậu Thổ nhận ra này đó là là năm đó Tử Tiêu Cung nội ngồi ở hán bên cạnh Lý thần nhiên. Lý thần nhiên cười khổ gật đầu, không thể tưởng được này Hậu Thổ còn nhớ rõ hán.

Nhìn thấy cổ nhân tới chơi, Hậu Thổ cũng rất là cao hứng, mời đạo: “Nguyên lai người kêu trời thuận, đạo hữu nhược không chê, liền đến ta kia Hậu Thổ cung ngồi ngồi như thế nào?”

Lý thần nhiên vẫn ngôn, gật đầu xưng thiện, theo sau thổ vào Hậu Thổ cung.

Hai người sau khi ngồi xuống, có một Vu tộc bùng lên hai ly trà tới, Hậu Thổ cười nói: “Đạo hữu không ngại ném thử đây là ta Vu tộc đặc sản lá trà, lại dùng linh tuyến phao chế mà thành, đạo hữu cũng là ta Vu tộc ở ngoài cái thứ nhất uống đến đây trà người.”

Lý thần nhiên nâng chung trà lên, đánh giá hạ này ly trung chi vật, chén trà ô hoàng, thủy trình Thất Thái, lá trà ở trong nước đua thành một con rồng hình, dường như ở trong nước chậm rãi du tầu, Lý thần nhiên vì phẩm một ngụm, chỉ cảm thấy trà hương ở răng gian thật lâu không tiêu tan, nước trà nhập bụng lúc sau, dường như có điều tiêu long ở trong bụng không ngừng du tầu.

Lý thần nhiên không cảm khen “Hảo trà.” Hậu Thổ ở một bên cười nói: “Đạo hữu quá khen, đạo hữu nhược là thích, lúc đi mang lên vài cọng cây trà cây non, trở về hơi thêm đào tạo, bất quá ngàn năm liền có thể thành thực sản trà.”

Lý thần nhiên nghe xong, trong lòng đại hi, cười nói: “Nếu như thế, bản đạo liền tạ qua đạo hữu.” Hai người nói chuyện phiếm vài câu lúc sau, Hậu Thổ liền hỏi đạo: “Đạo hữu lần này tới ta Vu tộc cái gọi là chuyện gì, bản đạo nhưng có cái gì giúp đắc thượng?”

Người thật đúng là hiếu khách nha, Lý thần nhiên như thế nghĩ đến. Ngoài miệng nói “Bản đạo mới từ hải ngoại mà đến, tùy ý du lịch một phen, thuận tiện nhìn một chút nhân tộc sinh hoạt tình huống. Nói đến bản đạo còn muốn đa tạ đạo hữu.” Lý thần nhiên ly chỗ ngồi, hướng tới Hậu Thổ thật sâu làm thi lễ.

Hậu Thổ vội vàng đứng dậy vọt đến một bên, cả kính nói: “Đạo hữu đây là làm chi, Hậu Thổ đảm đương không nổi đạo hữu như thế đại lễ, đạo hữu lại là chiết sát Hậu Thổ.”

Lý thần nhiên nghiêm mặt nói: “Đạo hữu, bản đạo này thi lễ cũng không là vì bản đạo chính mình, mà là vì sinh hoạt ở đạo hữu trong bộ lạc nhân tộc sở hành, bản đạo ra đảo tới nay, một đường phía trên cũng đi ngang qua mấy cái Tổ Vu bộ lạc. Bên trong nhân tộc tuy rằng không có gì tánh mạng chi ưu, lại cũng sinh hoạt phi thường gian khổ, những cái đó trong bộ lạc Vu tộc đối nhân tộc không đánh tức mắng, chỉ có đạo hữu nơi này, nhân tộc sinh hoạt hài hòa, vu không khinh người, nhân vu giúp đỡ cho nhau, toàn lại đạo hữu lãnh đạo có cách.”

Hậu Thổ cũng là sắc mặt nghiêm, đối Lý thần nhiên đạo: “Đạo hữu lời này sai rồi, Vu tộc người tuy rằng thực lực cường đại, lại không tốt kiến phòng chế y, nhân tộc tuy rằng nhỏ yếu, lại tâm linh thủ xảo, chế y kiến phòng, không biết giúp ta giải quyết nhiều ít khó khăn, hai tộc hợp tác cộng sinh, lại đem Vu tộc sinh sản thông thả vấn đề giải quyết, lại là ta Vu tộc người nên cảm tạ nhân tộc mới là. Chỉ là không biết đạo hữu vì sao đối này nhân tộc như thế để bụng?”

“Bất mãn đạo hữu, ngày đó Nữ Oa nương nương tạo nhân là lúc, bản đạo cũng ở đây, có thể nói, bản đạo là chính mắt nhân chứng tộc ra đời. Theo sau nương nương thành thánh, đem nhân tộc uỷ trị với bản đạo quan tâm nhiều năm. Vì vậy bản đạo cùng này nhân tộc chỉ gian sâu xa thâm hậu”. Lý thần nhiên đáp.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 102 thần nhiên phóng Vu tộc

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-12-23

Nguyên Thủy Thiên Tôn xanh mét sắc mặt, hừ nói: “Lúc này hỏi cái còn không muộn rồi, chớ có tương lai bị này đó căn cơ nông cạn hạng người liên lụy, liền ta chờ mặt mũi mất hết!”

Thông Thiên giáo chủ bạo nộ, khó thở phàn cười, “Thôi, nếu sư đệ e ngại sư huynh pháp nhãn, ta đây khác tìm đạo tràng, không dám quấy nhiễu sư huynh!”

Điện trước môn nhân kinh hãi, không biết làm sao! Huyền Đô dự muốn tiến lên khuyên can, lại bị Lão Từ liếc mắt một cái trừng hời!

Tam Thanh đứng đầu Lão Từ ngôn đạo: “Số trời cho phép, ta chờ Tam Thánh vị cư cùng tiên sơn, phúc địa khó có thể thừa nhận này chờ khí vận thêm thân, ta chờ các tìm đạo tràng đó là. Côn Luân Sơn sẽ để lại cho Nhị sư đệ làm đạo tràng!”

Nguyên Thủy Thiên Tôn kinh hãi, nhưng là sắc mặt biến đổi lại biến, cuối cùng trầm mặc không nói!

Thông Thiên giáo chủ hướng Lão Từ cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn đánh cái chấp tay lúc sau, tức giận hừ một tiếng, tay áo vung, đưa tới thanh sắc trường vân, dẫn dắt một chúng Tiệt Giáo môn đồ hướng đông mà đi!

Lão Từ thấy chi, cũng từ biệt Nguyên Thủy Thiên Tôn, đáp mây bay rồi đi!

Nguyên Thủy Thiên Tôn tâm tình cô đơn, vẫy lui Ngọc Thanh môn nhân, một lỏng tay bằng hiệu, đem Tam Thanh đại điện, sửa vì Ngọc Hư cung, chính thức trở thành Xiển Giáo đạo tràng, đe dọa hồng hoang!

Nói, Thông Thiên giáo chủ bị Nguyên Thủy Thiên Tôn buổi nói chuyện đại quét mặt mũi, mang theo một chúng Tiệt Giáo môn đồ hướng Đông Hải mà đến.

Lúc này, hồng hoang còn chưa rách nát thành tứ đại bộ châu, nhưng là như cũ lấy phía Đông nhất vật hoa Thiên Bảo, nhân kiệt địa linh, chung linh dự tú nơi. Đông Hải quảng đại, đảo nhỏ giống như Tinh Thần điểm tuyết được khảm Đông Hải phía trên, bích ba đảo đảo, sóng nước lóng lánh!

Một ngày này, mọi người đình trú một phạm vi trăm vạn đảo nhỏ trên không, nhưng thấy: Lão từng thanh thanh cùng mây mù vùng núi, tựa thu thủy cộng trường thiên nhất sắc; đã cô phi phi cùng ánh bình minh, như cây bích đảo đan hạnh tề phương. Đảo tiên tiên quả, viên viên phảng phất giống như Kim Đan, lục dương liễu xanh, điều điều hoàn toàn giống ngọc tuyến. Khi văn hoàng hạc mình cao, mỗi thấy Thanh Loan tường vũ.

Thông Thiên giáo chủ tuệ nhãn quan chiếu, đây là phạm vi thiên vạn lí linh mạch hội tụ nơi, có một thái cổ Thần Ma kim ngao chiếm cứ, chỉ vì chịu không nổi thân thể liên lụy, không nghe thấy đại đạo, khó thuật yêu hài, năm rộng tháng dài dưới, trên lưng đều có vạn vật sinh thành, giống như cấm rẫy đáy biển, đột ngột mà ra!

Giáo chủ quan chi đại hỉ, hảo một tòa tiên sơn bảo đảo, bấm tay tính toán, thiên cơ đầu chuyển, đoán mình đây là Tiệt Giáo đạo nơi ở, toại một đạo ý niệm truyền đến, kia kim ngao cũng là thông linh đến cực điểm, mình bạch đây là thiên đại cơ duyên, có Thánh Nhân bảo hộ, không sợ tai kiếp, cũng nhưng nghe nói đại đạo, toại dập đầu không thôi, bảo đảo rung chuyển.

Một chúng đệ tử kinh hoảng không thôi, thật lâu sau mới phát giác đây là một cực đại kim ngao, chưa từng nhìn ra bốn tướng, than dài tạo hóa thần kỳ, chu thiên thế giới không chỗ nào không có.

Kim ngao bốn đủ phục sóng, nâng phạm vi trăm vạn bảo đảo, an ổn bất động, màu lam quang hoa lập lòe, sau lưng che lấp bảo sơn cấm chế đi trừ, cung nghênh một chúng Tiệt Giáo môn nhân!

Giáo chủ một đạo Thượng Thanh tiên quang rơi xuống, cát bay đá chạy, núi đá rạn nứt, đều có vô số cát đá, cây rừng bị một con nhìn không thấy bàn tay không lồ, dựa theo vĩ đại kiến trúc sư thiết kế cùng ý nguyện, triển khai lệnh nhân kinh ngạc cảm thán kiến tạo hoạt động.

Tầng tầng bảo các, thật mạnh điều lâu, điều luyện sắc sảo đứng sừng sừng đảo nhỏ Trung Ương, rộng lớn, đại khí, hùng bá, chuyển được địa mạch, mờ mịt từ khí bốc hơi, trường vân tụ lại, mây mù lượn lờ; một tòa tấm bia đá nát đất mà ra, tuyền khắc Kim Ngao Đảo ba cái đại đạo phù văn, thần bí huyền ảo!

Ở một tòa hiện lên bảo điện thượng, treo một bảng hiệu, viết rồng bay phượng múa chữ to ‘ Bích Du Cung ’! Bảy mươi hai điểm bạch hồng ngang qua phía chân trời, 365 đạo ánh sao cầu hình vòm quay chung quanh bảo điện giả khởi. Giáo chủ cùng một chúng môn nhân từ từ đi vào, vân giường dâng lên, giáo chủ ngồi ngay ngắn, môn nhân tinh tọa đại điện đậm hương bồ không đề cập tới.

Từ đây, Kim Ngao Đảo vì Tiệt Giáo đạo tràng, Thượng Thanh tiên cung!

Lão Từ rời đi đông Côn Luân, một đường chạy như bay, cuối cùng đi vào đầu sơn phía trên, một lỏng tay bảo sơn, đột nhiên lên cao vạn trượng, đỉnh núi đều có từ sắc bảo điện sinh thành, treo bảo biển ‘ Bát Cảnh Cung ’, thùy khí thiên điều, nghe hồng ngang qua. Kinh động Lý thần nhiên lưu thủ tọa trấn hóa thân, lại là bài kiến một phen Lão Từ, trở về đã tọa không đề cập tới!

Đang ở Ngũ Trang Quan nội Lý thần nhiên từ hóa thân chỗ truyền đến Lão Từ lập phù tin tức hậu, lại là đã biết này Tam Thanh đã phân gia. Không cảm cảm thán một tiếng số trời cho phép. Nghĩ đến chính mình cũng ở Ngũ Trang Quan nội ngày người lâu như vậy đơn giản đi ra ngoài đi một chút, Hồng Vân tàn hồn đã ổn định xuống dưới, lại vô tiêu tán chỉ lự.

Bất tri bất giác đi vào một chỗ núi non, nhìn thấy một ít nhân tộc bóng dáng, đưa tới dò hỏi một phen, mới vừa rồi biết hiện giờ nhân tộc nhân khẩu phát triển quá nhanh đã là bắt đầu trải rộng hồng hoang đại lục.

Bất quá bởi vì nhân tộc doanh nhược lại là thành hồng hoang đại địa chúa tể Vu tộc phụ thuộc. Vu nhân hai tộc thể nhưng cũng bắt đầu thông hôn. Vu tộc dựa nhân tộc sinh sản huyết mạch, đảo cũng chưa từng thái quá ngược đãi nhân tộc, chỉ là cũng không thể nói cái gì ngày lành.

Lý thần nhiên xem trong lòng tuy rằng tức giận, lại cũng không có gì biện pháp, liên tiếp qua ba bốn Tổ Vu bộ lạc, thật là một cái không bằng một cái. Cuối cùng đi vào Hậu Thổ bộ lạc, lại là phát hiện chỉ có Hậu Thổ bộ lạc nhân tộc sinh hoạt tốt nhất, nhân tộc cùng Vu tộc lẫn nhau trợ giúp, không có xuất hiện bất luận cái gì Vu tộc dựa vào vũ lực ức hiếp nhân tộc tình huống.

Lý thần nhiên thấy âm thầm gật đầu, dọc theo đường đi chỉ lo xem xét nhân tộc sinh tồn hoàn cảnh, lại không chú ý tới đã đi tới Hậu Thổ bộ lạc Trung Ương bộ phận.

Trong bộ lạc ương chính là một khối trống trải quảng trường, chỉ có một tòa thật lớn pho tượng cùng một tòa đơn giản cung điện.

Kia pho tượng khắc đến là một cái dung mạo đoan trang nữ tử, nhân đầu thân rắn, phía trước hai tay, trong tay các nắm một cái đẳng xà, sau lưng bảy chi tay, này đó là Hậu Thổ Tổ Vu chân thân.

Pho tượng cao tới trăm trượng, khắc chính là sinh động như thật, riêng là này điều khắc kỹ thuật, khiến cho Lý thần nhiên tán thưởng không thôi.

Mà kia tòa cung điện cao tới ba mươi sáu trượng, tạo hình cổ xưa, tuy rằng đơn giản, lại lộ ra một phần Tổ Vu đặc có đại khí. Cung điện đại môn phía trên có khắc ba cái thể lương chữ to ‘Hậu Thổ cung’.

Cửa cung đứng hai cái có Đại Vu tu vi Vu tộc thủ vệ, đối với Vu tộc người trong tới nói, Tổ Vu điện chính là phi thường thần thánh địa phương, không phải có cái gì hiển tế hoặc là thật lớn lễ mừng, bình thường vu nhân không được tới gần trăm bước trong vòng.

Hai cái thủ vệ thấy thanh y đạo nhân chậm rãi đến gần Hậu Thổ cung, đem mặt trầm xuống, đồng thời che ở Lý thần nhiên trước người.

Kia hai cái thủ vệ đều có ba trượng cao thấp, khuôn mặt tục tăng, đầy mặt râu quai nón, bắt tay đuổi ra ngăn ở Lý thần nhiên trước người: “Từ đâu ra đạo nhân, không biết này Hậu Thổ cung trăm trượng phạm vi nội không được tới gần sao, còn không cùng ta tránh ra.”

Lăng tiêu tâm thần đang ở đánh giá bốn phía hoàn cảnh, không ngại đột nhiên bị này vu nhân ngăn cản đường đi, Lý thần nhiên không muốn sống sự, xoay người liền tưởng rời đi. Lần này tới Hậu Thổ bộ lạc, chỉ là muốn nhìn một chút nhân tộc sinh tồn tình huống, nếu đã hiểu biết nhân tộc sinh hoạt tình huống, ở đây đi xuống cũng không có gì ý nghĩa.

Vu Yêu đại chiến sắp tới, lúc này cùng Vu tộc kết hạ nhân quả xác thật không đẹp. Lý thần nhiên vừa định rời đi, lại không nghĩ phía sau truyền đến một cái ôn nhu nữ tử thanh âm: “Đạo hữu dừng bước, nếu tới rồi ta này Hậu Thổ cung, sao không tiến vào ngồi ngồi?”

Lý thần nhiên vẫn ngón xoay người, thấy một thân xuyên vàng nhạt cung trang nữ tử, tướng mạo đoan trang, dung nhan tú lệ, khí chất thoát tục nữ tử đứng ở phía sau, mà vừa mới ngăn trở chính mình đi tới thủ vệ về mặt kính cản đứng ở bên cạnh, trong mắt tràn đầy sùng kính thần sắc.

Lý thần nhiên vừa thấy này nữ tử liền đã nhận ra, này nữ tử không phải người khác, đúng là kia Tổ Vu Hậu Thổ, lăng tiêu tiến lên đánh cái chấp tay, đạo: “Bản đạo Thiên Thuận gặp qua đạo hữu, đạo hữu vạn phúc.”

“Lại là người nha” thực rõ ràng, Hậu Thổ nhận ra này đó là là năm đó Từ Tiêu Cung nội ngồi ở hán bên cạnh Lý thần nhiên. Lý thần nhiên cười khổ gật đầu, không thể tưởng được này Hậu Thổ còn nhớ rõ hán.

Nhìn thấy cổ nhân tới chơi, Hậu Thổ cũng rất là cao hứng, mời đạo: “Nguyên lai người kêu trời thuận, đạo hữu nhược không chê, liền đến ta kia Hậu Thổ cung ngồi ngồi như thế nào?”

Lý thần nhiên vẫn ngón, gật đầu xưng thiện, theo sau thỏ vào Hậu Thổ cung.

Hai người sau khi ngồi xuống, có một Vu tộc bung lên hai ly trà tới, Hậu Thổ cười nói: “Đạo hữu không ngại ném thử đây là ta Vu tộc đặc sản lá trà, lại dùng linh tuyến phao chế mà thành, đạo hữu cũng là ta Vu tộc ở ngoài cái thứ nhất uống đến đây trà người.”

Lý thần nhiên nâng chung trà lên, đánh giá hạ này ly trung chi vật, chén trà ô hoàng, thủy trình Thất Thái, lá trà ở trong nước đua thành một con rồng hình, dường như ở trong nước chậm rãi du tẩu, Lý thần nhiên vì phẩm một ngụm, chỉ cảm thấy trà hương ở răng gian thật lâu không tiêu tan, nước trà nhập bụng lúc sau, dường như có điều tiêu long ở trong bụng không ngừng du tẩu.

Lý thần nhiên không cảm khen “Hảo trà.” Hậu Thổ ở một bên cười nói: “Đạo hữu quá khen, đạo hữu nhược là thích, lúc đi mang lên vài cọng cây trà cây non, trở về hơi thêm đào tạo, bất quá ngàn năm liền có thể thành thực sản trà.”

Lý thần nhiên nghe xong, trong lòng đại hi, cười nói: “Nếu như thế, bản đạo liền tạ qua đạo hữu.” Hai người nói chuyện phiếm vài câu lúc sau, Hậu Thổ liền hỏi đạo: “Đạo hữu lần này tới ta Vu tộc cái gọi là chuyện gì, bản đạo nhưng có cái gì giúp đắc thượng?”

Người thật đúng là hiểu khách nha, Lý thần nhiên như thế nghĩ đến. Ngoài miệng nói “Bản đạo mới từ hải ngoại mà đến, tùy ý du lịch một phen, thuận tiện nhìn một chút nhân tộc sinh hoạt tình huống. Nói đến bản đạo còn muốn đa tạ đạo hữu.” Lý thần nhiên ly chỗ ngồi, hướng tới Hậu Thổ thật sâu làm thi lễ.

Hậu Thổ vội vàng đứng dậy vọt đến một bên, cả kinh nói: “Đạo hữu đây là làm chi, Hậu Thổ đảm đương không nổi đạo hữu như thế đại lễ, đạo hữu lại là chiết sát Hậu Thổ.”

Lý thần nhiên nghiêm mặt nói: “Đạo hữu, bản đạo này thi lễ cũng không phải vì bản đạo chính mình, mà là vì sinh hoạt ở đạo hữu trong bộ lạc nhân tộc sở hành, bản đạo ra đảo tới nay, một đường phía trên cũng đi ngang qua mấy cái Tổ Vu bộ lạc. Bên trong nhân tộc tuy rằng không có gì tánh mạng chi u,

lại cũng sinh hoạt phi thường gian khổ, những cái đó trong bộ lạc Vu tộc đối nhân tộc không đánh tức mắng, chỉ có đạo hữu nơi này, nhân tộc sinh hoạt hài hòa, vu không khinh người, nhân vu giúp đỡ cho nhau, toàn lại đạo hữu lãnh đạo có cách.”

Hậu Thổ cũng là sắc mặt nghiêm, đối Lý thần nhiên đạo: “Đạo hữu lời này sai rồi, Vu tộc người tuy rằng thực lực cường đại, lại không tốt kiến phòng chế y, nhân tộc tuy rằng nhỏ yếu, lại tâm linh thủ xảo, chế y kiến phòng, không biết giúp ta giải quyết nhiều ít khó khăn, hai tộc hợp tác cộng sinh, lại đem Vu tộc sinh sản thông thả vấn đề giải quyết, lại là ta Vu tộc người nên cảm tạ nhân tộc mới là. Chỉ là không biết đạo hữu vì sao đối này nhân tộc như thế đề bụng?”

“Bất mãn đạo hữu, ngày đó Nữ Oa nương nương tạo nhân là lúc, bản đạo cũng ở đây, có thể nói, bản đạo là chính mắt nhân chứng tộc ra đời. Theo sau nương nương thành thánh, đem nhân tộc uỷ trị với bản đạo quan tâm nhiều năm. Vì vậy bản đạo cùng này nhân tộc chỉ gian sâu xa thâm hậu”. Lý thần nhiên đáp.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [WwW.EbookFull.Net](http://WwW.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 103 Luân Hồi ra thượng

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-12-24

Hậu Thổ thoải mái, cười nói: “Đạo hữu không nghĩ thế nhưng cũng là người có cá tính, không biết đạo hữu kế tiếp muốn hướng nơi nào du lịch?”

“Cũng không có gì cụ thể mục tiêu, tùy tâm mà đi, tùy tính mà đi thôi.” Lý thần nhiên cười nói.

Hậu Thổ nghe xong, hơi hơi suy tư một chút, đột nhiên đề nghị đạo: “Một khi đã như vậy, vừa lúc sắp tới ta cũng nghĩ ra đi đi một chút, ta chờ không ngại kết bạn mà đi?”

Lý thần nhiên nghe xong thổ muốn cùng chính mình cùng nhau đi ra ngoài, trong lòng vừa động, chẳng lẽ Hậu Thổ thân hóa Luân Hồi đó là gần nhất, tự nhiên là sáng khoái đáp: “Nếu đạo hữu có ý, bản đạo tất nhiên là cao hứng chỉ đến, chỉ là này bộ lạc phạm vụ nên như thế nào xử lý?”

Hậu Thổ cười nói: “Này đến không phải cái gì đại sự, trong bộ lạc tình hình chung hạ cũng không có gì đại sự, việc nhỏ đều có trong bộ lạc Đại Vu xử lý, đạo hữu đợi chút, ta đi phân phó một tiếng chúng ta liền đi.”

Nói Hậu Thổ đi ra ngoài, gọi tới thủ vệ Đại Vu, thấp giọng công đạo vài câu lúc sau, liền trở về đối Lý thần nhiên đạo: “Sự tình ta đã công đạo đi xuống, ta chờ đi thôi.”

Lý thần nhiên tự nhiên không có gì ý kiến, đứng dậy đáp mây bay, cùng Hậu Thổ cùng nhau rời đi bộ lạc.

Hai người một đường hướng tây, khắp nơi quan xem du ngoạn, đảo cũng chơi dị thường cao hứng, chỉ là. Loại này cao hứng tâm tình gần gũi có mấy ngày. Liền hoàn toàn biến mất không thấy. Theo thời gian trôi đi, ngay cả treo ở Lý thần nhiên cùng Hậu Thổ khóe miệng tươi cười cũng hoàn toàn biến mất.

Mấy ngày hậu, Lý thần nhiên cùng Hậu Thổ thấy rất nhiều phiêu bạc hồn phách, có nhân tộc, cũng có Yêu tộc, này đó phiêu đảng hồn phách sắc mặt dữ tợn, biểu tình hung ác, ngay cả thần trí cũng không dư lại nhiều ít, chỉ có thể bằng vào bản năng, không ngừng giết chóc, Thôn Phệ mặt khác hồn phách.

Càng làm cho bọn họ tức giận là, này dọc theo đường đi, thế nhưng thấy rất nhiều tà đạo tu sĩ, dùng này đó hồn phách tế luyện Pháp Bảo, Hậu Thổ trôi sinh tính thiện lương, Lý thần nhiên cũng không thích giết chóc, nhưng mà, thấy một màn này, thế nhưng làm hai người đều động trong lòng vô danh chi hỏa.

Dọc theo đường đi, phàm là thấy hữu dụng nhân tộc hồn phách tế luyện Pháp Bảo tà đạo tu sĩ, Hậu Thổ toàn bộ đem Pháp Bảo đoạt tới, thả ra trong đó hồn phách.

Nhược là thấy những cái đó vì tế luyện Pháp Bảo mà tàn sát nhân tộc, Lý thần nhiên nhất nhất thi thủ đoạn độc ác, đem này đánh giết, liền hồn phách cũng chưa từng lưu lại.

Một đường tây hành, Lý thần nhiên cùng Hậu Thổ hoặc là đánh giết tà đạo tu sĩ, thả ra Pháp Bảo mặt trên khó khăn hồn phách, hoặc là khắp nơi thu nạp cô hồn lệ phách, những cái đó tà đạo Pháp Bảo phía trên, mỗi một kiện vậy hồn phách ít nói mấy ngàn, nhiều thì có mấy chục vạn.

Lý thần nhiên đem này đó hồn phách toàn bộ thu vào Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ nội, cùng Hậu Thổ phân công hợp tác, nhược là thấy phiêu đăng hồn phách, Hậu Thổ đem này vậy khôn, Lý thần nhiên dùng Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ đem chi thu.

Đi đi dừng dừng, hai người này vừa đi chính là mấy chục năm, lúc này, Lý thần nhiên Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ nội, đã có mấy ngàn vạn hồn phách, có nhân tộc, cũng có Yêu tộc.

Vu tộc còn hảo, bản thân không có hồn phách, thân vẫn lúc sau, tinh huyết trở về đại địa, mà Yêu tộc cùng nhân tộc liền không giống nhau.

Vu Yêu hai tộc mấy lần giao chiến, chỉ cần tử thương liền có mấy ngàn vạn chi chúng. Những cái đó hồn phi phách tán cũng liền thôi, lưu lại hồn phách, tu vi cao liền đi đoạt xá trọng sinh, tu vi thấp chỉ có thể ở hồng hoang du đăng.

Mà nhân tộc sinh sản năng lực cường. Lúc này nhân tộc tuổi thọ trung bình chỉ có bốn mươi năm, mấy ngàn năm xuống dưới, bởi vì thiên tai bệnh tật, tử thương đầu chỉ ngàn vạn?

Càng đi tây đi, Lý thần nhiên cùng Hậu Thổ tâm tình liền càng trầm trọng, mới ra bộ lạc du lịch là lúc hảo tâm tình đã không còn sót lại chút gì, hiện giờ, hai người trên mặt đều là mặt ủ mày chau, cùng Tiếp Dẫn kia khổ qua mặt đều có liễu mạng. Ngẫu nhiên liếc nhau cũng là nhìn nhau cười khổ. Lại vô nhiều lời.

Một ngày này, Lý thần nhiên cùng Hậu Thổ đi tới U Minh Huyết Hải, thấy kia Huyết Hải phía trên vô số hồn phách phiêu đăng, máu loãng sóng gió mãnh liệt, thỉnh thoảng nhấc lên một mảnh huyết lãng, phạm bị máu loãng đánh trúng hồn phách tất cả đều hóa thành Tu La nhất tộc.

Lý thần nhiên hai người thấy vậy tình cảnh, trong mắt thương xót chi sắc càng thêm sâu nặng, đột nhiên, Hậu Thổ chỉ cảm thấy trong đầu một mảnh điện quang hiện lên, như là đột nhiên minh bạch cái gì, liên tục hậu lui vài bước, biểu tình thống khổ, đầy mặt lo sợ không yên.

Lý thần nhiên trong lòng kinh hãi, Hậu Thổ là ai? Tổ Vu trung thực lực tối cao già, được xưng đứng trên mặt đất, Thánh Nhân cũng có một trận chiến chi lực. Có chuyện gì có thể làm hắn như thế vô thố?

Lăng tiêu vừa muốn mở miệng dò hỏi, lại đã bị Hậu Thổ đánh gãy, Hậu Thổ biểu tình thống khổ, trước mắt bị thương đạo: “Thiên Thuận đạo hữu, người ta duyên phận sự là muốn ở chỗ này hết.”

Lý thần nhiên kinh hãi: “Đạo hữu đây là ý gì?” Trong lòng lại hiện lên một câu ‘Hậu Thổ lấy thân hóa Luân Hồi’, thấy Hậu Thổ biểu tình, trong lòng càng thêm chắc chắn.

Hậu Thổ buồn bã cười, tươi cười bị thương, lại lộ ra một loại khác thường mỹ: “Ta hôm nay đến đây, rốt cuộc minh bạch tự thân sứ mệnh nơi.” Lý thần nhiên tuy rằng sớm có điều liệu, trong lòng vẫn là lấp bắp kinh hãi, vội vàng hỏi: “Không biết đạo hữu sứ mệnh vì sao, bản đạo nguyện trợ đạo hữu giúp một tay.” Hai người tuy rằng quen biết không lâu, Lý thần nhiên cũng đã đem Hậu Thổ trở thành tỷ tỷ tồn tại, thật sự không đành lòng thấy Hậu Thổ chết.

Hậu Thổ vẫn ngôn, lắc lắc đầu, trong mắt rơi xuống một giọt nước mắt trong suốt: “Đạo hữu hảo ý, Hậu Thổ tâm lĩnh, nhưng là việc này bất luận kẻ nào đều không giúp được ta.”

Lý thần nhiên đáy lòng càng thêm khẳng định chính mình suy đoán, vội vàng hỏi: “Đạo hữu rốt cuộc ra sao sứ mệnh, lại nói ra tới, ta chờ hai người cũng sẽ cùng nhau cộng lại một chút. Chính cái gọi là một người kẻ đoán, hai người kẻ trường.”

Hậu Thổ lắc đầu: “Tự thiên địa sáng lập tới nay, Bản Cổ Phụ Thần lấy thân hóa vạn vật, lại thiếu một cái thu dụng chúng sinh hồn phách nơi. Làm cho sinh linh sau khi chết, hồn phách không nơi nương tựa, chỉ có thể ở hồng hoang phiêu đăng. Mà bản đạo sứ mệnh chính là lấy ta Tổ Vu chân thân, hóa thành một cái hồn phách thu dụng nơi, lấy toàn bộ cổ Phụ Thần sở khai thiên địa chi công.”

Nghe xong Hậu Thổ nói, Lý thần nhiên đáy lòng đoán rằng rốt cuộc được đến chứng thực, trong lòng mâu thuẫn dị thường.

Một phương diện, Lý thần nhiên hy vọng Hậu Thổ có thể hóa Luân Hồi, rốt cuộc hồng hoang phía trên, nhân tộc hồn phách chiếm đa số, kiếp trước làm người, kiếp này lại chính mắt nhân chứng tộc ra đời, quan tâm nhân tộc nhiều năm, đối nhân tộc cảm tình, lại há là ngôn ngữ có khả năng biểu đạt?

Về phương diện khác, lại không hy vọng Hậu Thổ thân hóa Luân Hồi, rốt cuộc như vậy gần nhất, Hậu Thổ liền sẽ hoàn toàn chết, nhiều năm như vậy ở chung, Lý thần nhiên đã đem Hậu Thổ coi như bằng hữu, tự nhiên không muốn nhìn đến nàng thân tổn hại.

Lý thần nhiên mang theo cuối cùng một tia may mắn, hỏi: “Đạo hữu, chẳng lẽ thật sự không có biện pháp khác sao?”

Hậu Thổ lắc đầu, trên mặt biểu tình chuyển vì kiên định: “Đây là ý trời, không ai có khả năng thay đổi, hướng chi, lấy ta bản thân chi thân, vì thiên hạ sinh linh kiến vừa thu lại dụng nơi, ta chết cũng không tiếc. Hơn nữa này cử còn có thể gia tăng tộc của ta khí vận.” Nói này cuối cùng một câu, trong giọng nói rõ ràng có chút chua xót cùng tự giễu.

Lý thần nhiên trong lòng đại bi, Hậu Thổ lại hơi hơi mỉm cười, “Đạo hữu cũng là có đại trí tuệ người, còn thỉnh đạo hữu giúp bản đạo kế hoạch một chút này thu dụng nơi nên như thế nào thành lập đi.”

Lý thần nhiên thu liễm hảo cảm xúc, hỏi: “Không biết đạo hữu có ý nghĩ gì, nói đến nghe một chút, bản đạo cũng làm tốt người tham khảo một phen.”

Hậu Thổ cúi đầu suy tư một chút nói: “Bản đạo dự kiến một luân hồi nơi, Luân Hồi giả, quay lại lập lại, như bánh xe xoay chuyển, cùng nay thiên đạo

bên trong vòng đi vòng lại, vô có không biến, đã có cho rằng như thế nào?”

Lý thần nhiên gật đầu: “Chỉ là này đó hồn phách nên như thế nào Luân Hồi, tổng không thể bộ phận tốt xấu, lung tung Luân Hồi đi.”

Hậu Thổ văn ngôn, nhũu nhũu mầy, tuy là nhũu mầy, lại có khác một phen phong tình, Hậu Thổ ngẩng đầu đạo: “Nếu đạo hữu nói như thế, nghĩ đến đã có giải quyết chi đạo đi, còn thỉnh đạo hữu chỉ giáo.”

Lý thần nhiên thấy Hậu Thổ hỏi hần ý kiến, cũng không cất giấu, kết hợp kiếp trước ký ức, đối Hậu Thổ đạo: “Đạo hữu không ngại đem Luân Hồi chia làm lục đẳng, hợp xưng lục đạo, chia làm Thiên Đạo, A Tu La đạo, nhân đạo, súc sinh đạo, đói quỷ đạo, địa ngục đạo.

Phàm là sinh thời có đại công đức giả, nhưng nhập Thiên Đạo, tiêu dao tự tại, giết chóc quá mức giả nhập A Tu La đạo, chưa từng có sai cũng không công tích giả nhập nhân đạo, quá lớn với công chiết nhập đói quỷ đạo, sai lầm cực đại giả nhập đói quỷ đạo, cùng hung cực ác giả vào địa ngục đạo, kêu hần nhận hết muôn vạn khổ hình, tất cả khổ sở, rửa sạch tịnh tội nghiệt mới có thể Luân Hồi.”

Hậu Thổ vỗ tay cười to, khen: “Đạo hữu đại tài, bản đạo hồ thẹn không bằng.”

Lý thần nhiên nghe xong Hậu Thổ nói, trong lòng một trận xấu hổ hách, này đó nơi đó là chính mình suy nghĩ, bất quá là chính mình sinh dọn ngành sao thôi.

Bên kia Hậu Thổ lại hỏi: “Không biết những cái đó tội ác tày trời người nên chịu kiểu gì khổ hình, so sánh với đạo hữu cũng có ý tưởng, cùng nhau nói đến nghe một chút.”

Lý thần nhiên suy tư một chút, không cảm nói: “Đạo hữu, ta chờ sao không thành lập mười tám tầng địa ngục dùng để xử trí những cái đó nghiệp chướng nặng nề hạng người, đạo hữu cho rằng như thế nào?”

Hậu Thổ gật đầu cười nói: “Đạo hữu trí tuệ, lại không biết này mười tám tầng địa ngục nên như thế nào phân chia?”

Tầng thứ nhất, rút lưỡi địa ngục: Phàm trên đời người, chằm ngòi ly gián, phi báng hại nhân, miệng lưỡi trơn tru, xảo ngôn tương biện, nói dối gạt người. Sau khi chết bị nhốt đánh vào rút lưỡi địa ngục, tiêu quỷ bẻ ra người tới miệng, dùng kim sắt kẹp lấy đầu lưỡi, sinh sôi nhỏ xuống, phi một chút nhỏ xuống, mà là kéo trường, chậm tùm. .... Hậu nhập kéo địa ngục, cây vạn tuế địa ngục.

Tầng thứ hai, kéo địa ngục: Ở dương gian, nhục phụ nhân trượng phu bất hạnh trước tiên chết đi, nàng liền thù quả, người nhục xui khiến nàng tái giá, hoặc là vì nàng giật dây bắc cầu, như vậy người sau khi chết liền sẽ bị nhốt đánh vào kéo địa ngục, cắt đoạn người mười ngón tay!

Tầng thứ ba, cây vạn tuế địa ngục: Phàm trên đời khi ly gián cốt nhục, xúi giục phụ tử, huynh đệ, tỷ muội, phu thê bất hòa người, sau khi chết nhập cây vạn tuế địa ngục. Trên cây toàn lưỡi dao sắc bén, từ trước đến nay hậu bồi dưới da chọn nhập, điều với cây vạn tuế phía trên.

Tầng thứ tư, nghiệt kinh địa ngục: Nếu ở dương thế phạm vào tội, nhục này không phun chân tình, hoặc là đi thông phương pháp, trên dưới chuẩn bị 瞞 thiên quá hải, liên tính này tránh được trừng phạt, đào vong cả đời cũng chung có chết ngày đó đi? Đến Địa Phủ đưa tin, nhốt đánh vào nghiệt kinh địa ngục, chiều này kính mà hiện ra tội trạng. Sau đó phân biệt nhốt đánh vào bất đồng địa ngục chịu tội.

Tầng thứ năm, lồng hấp địa ngục: Có loại nhân, ngày thường chuyện nhà, nghe nhầm đồn bậy, hãm hại, phi báng người khác. Chính là nhân nhóm thường nói bà ba hoa. Loại người này sau khi chết, tắc bị nhốt đánh vào lồng hấp địa ngục, đầu nhập lồng hấp chung. Không chỉ như thế, chung quá về sau, gió lạnh thổi qua, trọng tố nhân thân, mạng nhập rút lưỡi địa ngục.

Tầng thứ sáu, đồng trụ địa ngục: Ác ý phóng hỏa hoặc vì hủy diệt chứng cứ phạm tội, trả thù, phóng hỏa sát hại tính mệnh giả, sau khi chết nhốt đánh vào đồng trụ địa ngục. Tiêu quỷ nhóm lột sạch người quần áo, làm người lửa \* thể ôm lấy một cây đường kính một thước, cao hai mét đồng trụ ống. Ở ống nội thiếu đốt than hỏa, cũng không đình phiên phiên thông gió, thực mau đồng trụ ống đỏ bùng.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [WwW.EbookFull.Net](http://WwW.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://EbookFull.Net).

## Chương 103 Luân Hồi ra thượng

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-12-24

Hậu Thổ thoải mái, cười nói: “Đạo hữu không nghĩ thế nhưng cũng là người có cá tính, không biết đạo hữu kế tiếp muốn hướng nơi nào du lịch?”

“Cũng không có gì cụ thể mục tiêu, tùy tâm mà đi, tùy tính mà đi thôi.” Lý thần nhiên cười nói.

Hậu Thổ nghe xong, hơi hơi suy tư một chút, đột nhiên đề nghị đạo: “Một khi đã như vậy, vừa lúc sắp tới ta cũng nghĩ ra đi đi một chút, ta chờ không ngại kết bạn mà đi?”

Lý thần nhiên nghe xong thổ muốn cùng chính mình cùng nhau đi ra ngoài, trong lòng vừa động, chẳng lẽ Hậu Thổ thân hóa Luân Hồi đó là gần nhất, tự nhiên là sáng khoái đáp: “Nếu đạo hữu cố ý, bản đạo tất nhiên là cao hứng chỉ đến, chỉ là này bộ lạc phạm vụ nên như thế nào xử lý?”

Hậu Thổ cười nói: “Này đến không phải cái gì đại sự, trong bộ lạc tình hình chung hạ cũng không có gì đại sự, việc nhỏ đều có trong bộ lạc Đại Vu xử lý, đạo hữu đợi chút, ta đi phân phó một tiếng chúng ta liền đi.”

Nói Hậu Thổ đi ra ngoài, gọi tới thủ vệ Đại Vu, thấp giọng công đạo vài câu lúc sau, liền trở về đối Lý thần nhiên đạo: “Sự tình ta đã công đạo đi xuống, ta chờ đi thôi.”

Lý thần nhiên tự nhiên không có gì ý kiến, đứng dậy đáp mây bay, cùng Hậu Thổ cùng nhau rời đi bộ lạc.

Hai người một đường hướng tây, khắp nơi quan xem du ngoạn, đảo cũng chơi dị thường cao hứng, chỉ là. Loại này cao hứng tâm tình gần gũi co mấy ngày. Liền hoàn toàn biến mất không thấy. Theo thời gian trôi đi, ngay cả treo ở Lý thần nhiên cùng Hậu Thổ khoe miệng tươi cười cũng hoàn toàn biến mất.

Mấy ngày hậu, Lý thần nhiên cùng Hậu Thổ thấy rất nhiều phiêu bạc hồn phách, có nhân tộc, cũng có Yêu tộc, này đó phiêu đảng hồn phách sắc mặt dữ tợn, biểu tình hung ác, ngay cả thần trí cũng không dư lại nhiều ít, chỉ có thể băng vào bản năng, không ngừng giết chóc, Thôn Phệ mặt khác hồn phách.

Càng làm cho bọn họ tức giận là, này dọc theo đường đi, thế nhưng thấy rất nhiều tà đạo tu sĩ, dùng này đó hồn phách tế luyện Pháp Bảo, Hậu Thổ trôi sinh tính thiện lương, Lý thần nhiên cũng không thích giết chóc, nhưng mà, thấy một màn này, thế nhưng làm hai người đều động trong lòng vô danh chi hỏa.

Dọc theo đường đi, phàm là thấy hữu dụng nhân tộc hồn phách tế luyện Pháp Bảo tà đạo tu sĩ, Hậu Thổ toàn bộ đem Pháp Bảo đoạt tới, thả ra trong đó hồn phách.

Nhược là thấy những cái đó vì tế luyện Pháp Bảo mà tàn sát nhân tộc, Lý thần nhiên nhất nhất thi thủ đoạn độc ác, đem này đánh giết, liền hồn phách cũng chưa từng lưu lại.

Một đường tây hành, Lý thần nhiên cùng Hậu Thổ hoặc là đánh giết tà đạo tu sĩ, thả ra Pháp Bảo mặt trên khó khăn hồn phách, hoặc là khắp nơi thu nạp cô hồn lệ phách, những cái đó tà đạo Pháp Bảo phía trên, mỗi một kiện vậy hồn phách ít nói mấy ngàn, nhiều thì có mấy chục vạn.

Lý thần nhiên đem này đó hồn phách toàn bộ thu vào Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ nội, cùng Hậu Thổ phân công hợp tác, nhược là thấy phiêu đảng hồn phách, Hậu Thổ đem này vây khốn, Lý thần nhiên dùng Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ đem chi thu.

Đi đi dừng dừng, hai người này vừa đi chính là mấy chục năm, lúc này, Lý thần nhiên Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ nội, đã có mấy ngàn vạn hồn phách, có nhân tộc, cũng có Yêu tộc.

Vu tộc còn hảo, bản thân không có hồn phách, thân vẫn lúc sau, tinh huyết trở về đại địa, mà Yêu tộc cùng nhân tộc liền không giống nhau.

Vu Yêu hai tộc mấy lần giao chiến, chỉ cần tử thương liền có mấy ngàn vạn chỉ chúng. Những cái đó hồn phi phách tán cũng liền thôi, lưu lại hồn phách, tu vi cao liền đi đoạt xá trọng sinh, tu vi thấp chỉ có thể ở hồng hoang du đảng.

Mà nhân tộc sinh sản năng lực cường. Lúc này nhân tộc tuổi thọ trung bình chỉ có bốn mươi năm, mấy ngàn năm xuống dưới, bởi vì thiên tai bệnh tật, tử thương đầu chỉ ngàn vạn?

Càng đi tây đi, Lý thần nhiên cùng Hậu Thổ tâm tình liền càng trầm trọng, mới ra bộ lạc du lịch là lúc hảo tâm tình đã không còn sót lại chút gì, hiện giờ, hai người trên mặt đều là mặt ủ mày chau, cùng Tiếp Dẫn kia khổ qua mặt đều có liêu mạng. Ngẫu nhiên liếc nhau cũng là nhìn nhau cười khổ. Lại vô nhiều lời.

Một ngày này, Lý thần nhiên cùng Hậu Thổ đi tới U Minh Huyết Hải, thấy kia Huyết Hải phía trên vô số hồn phách phiêu đảng, máu loãng sóng gió mãnh liệt, thỉnh thoảng nhắc lên một mảnh huyết lãng, phạm bị máu loãng đánh trúng hồn phách tất cả đều hóa thành Tu La nhất tộc.

Lý thần nhiên hai người thấy vậy tình cảnh, trong mắt thương xót chỉ sắc càng thêm sâu nặng, đột nhiên, Hậu Thổ chỉ cảm thấy trong đầu một mảnh điện quang hiện lên, như là đột nhiên minh bạch cái gì, liền tục hậu lui vài bước, biểu tình thống khổ, đầy mặt lo sợ không yên.

Lý thần nhiên trong lòng kinh hãi, Hậu Thổ là ai? Tổ Vu trung thực lực tối cao giả, được xưng đứng trên mặt đất, Thánh Nhân cũng có một trận chiến chi lực. Có chuyện gì có thể làm hắn như thế vô thố?

Lăng tiêu vừa muốn mở miệng dò hỏi, lại đã bị Hậu Thổ đánh gãy, Hậu Thổ biểu tình thống khổ, trước mắt bị thương đạo: “Thiên Thuận đạo hữu, người ta tuyên phạt sợ là muốn ở chỗ này hết.”



Lý thần nhiên kinh hãi: “Đạo hữu đây là ý gì?” Trong lòng lại hiện lên một câu ‘Hậu Thổ lấy thân hóa Luân Hồi’, thấy Hậu Thổ biểu tình, trong lòng càng thêm chắc chắn.

Hậu Thổ buồn bã cười, tươi cười bi thương, lại lộ ra một loại khác thường nữa: “Ta hôm nay đến đây, rốt cuộc mình bạch tự thân sứ mệnh nơi.” Lý thần nhiên tuy rằng sớm có điều liệu, trong lòng vẫn là lắp bắp kinh hãi, vội vàng hỏi: “Không biết đạo hữu sứ mệnh vì sao, bản đạo nguyện trợ đạo hữu giúp một tay.” Hai người tuy rằng quen biết không lâu, Lý thần nhiên cũng đã đem Hậu Thổ trở thành tỷ tỷ tồn tại, thật sự không đành lòng thấy Hậu Thổ chết.

Hậu Thổ vẫn ngôn, lắc lắc đầu, trong mắt rơi xuống một giọt nước mắt trong suốt: “Đạo hữu hảo ý, Hậu Thổ tâm lĩnh, nhưng là việc này bất luận kẻ nào đều không giúp được ta.”

Lý thần nhiên đáy lòng càng thêm khẳng định chính mình suy đoán, vội vàng hỏi: “Đạo hữu rốt cuộc ra sao sứ mệnh, lại nói ra tới, ta chờ hai người cũng sẽ cùng nhau cộng lại một chút. Chính cái gọi là một người kẻ đoán, hai người kẻ trường.”

Hậu Thổ lắc đầu: “Tự thiên địa sáng lập tới nay, Bản Cổ Phụ Thần lấy thân hóa vạn vật, lại thiếu một cái thu dụng chúng sinh hồn phách nơi. Làm cho sinh linh sau khi chết, hồn phách không nơi nương tựa, chỉ có thể ở hồng hoang phiêu đảng. Mà bản đạo sứ mệnh chính là lấy ta Tổ Vu chân thân, hóa thành một cái hồn phách thu dụng nơi, lấy toàn bộ cổ Phụ Thần sở khai thiên địa chi công.”

Nghe xong Hậu Thổ nói, Lý thần nhiên đáy lòng đoán rằng rốt cuộc được đến chứng thực, trong lòng mâu thuẫn dị thường.

Một phương diện, Lý thần nhiên hy vọng Hậu Thổ có thể hóa Luân Hồi, rốt cuộc hồng hoang phía trên, nhân tộc hồn phách chiếm đa số, kiếp trước làm người, kiếp này lại chính mắt nhân chứng tộc ra đời, quan tâm nhân tộc nhiều năm, đối nhân tộc cảm tình, lại há là ngôn ngữ có khả năng biểu đạt?

Về phương diện khác, lại không hy vọng Hậu Thổ thân hóa Luân Hồi, rốt cuộc như vậy gần nhất, Hậu Thổ liền sẽ hoàn toàn chết, nhiều năm như vậy ở chung, Lý thần nhiên đã đem Hậu Thổ coi như bằng hữu, tự nhiên không muốn nhìn đến năng thân tôn hại.

Lý thần nhiên mang theo cuối cùng một tia may mắn, hỏi: “Đạo hữu, chẳng lẽ thật sự không có biện pháp khác sao?”

Hậu Thổ lắc đầu, trên mặt biểu tình chuyển vì kiên định: “Đây là ý trời, không ai có khả năng thay đổi, huống chi, lấy ta bản thân chi thân, vì thiên hạ sinh linh kiến vừa thu lại dụng nơi, ta chết cũng không tiếc. Hơn nữa này cứ còn có thể gia tăng tộc của ta khí vận.” Nói này cuối cùng một câu, trong giọng nói rõ ràng có chút chua xót cùng tự giận.

Lý thần nhiên trong lòng đại bi, Hậu Thổ lại hơi hơi mỉm cười, “Đạo hữu cũng là có đại trí tuệ người, còn thỉnh đạo hữu giúp bản đạo kế hoạch một chút này thu dụng nơi nên như thế nào thành lập đi.”

Lý thần nhiên thu liễm hảo cảm xúc, hỏi: “Không biết đạo hữu có ý nghĩ gì, nói đến nghe một chút, bản đạo cũng làm tốt người tham khảo một phen.”

Hậu Thổ cúi đầu suy tư một chút nói: “Bản đạo dự kiến một luân hồi nơi, Luân Hồi giả, quay lại lập lại, như bánh xe xoay chuyển, cùng nay thiên đạo bên trong vòng đi vòng lại, vô có không biến, đã có cho rằng như thế nào?”

Lý thần nhiên gật gật đầu: “Chỉ là này đó hồn phách nên như thế nào Luân Hồi, tổng không thể bộ phận tốt xấu, lung tung Luân Hồi đi.”

Hậu Thổ vẫn ngôn, nhú nhú mày, tuy là nhú mày, lại có khác một phen phong tình, Hậu Thổ ngẩng đầu đạo: “Nếu đạo hữu nói như thế, nghĩ đến đã có giải quyết chi đạo đi, còn thỉnh đạo hữu chỉ giáo.”

Lý thần nhiên thấy Hậu Thổ hỏi hán ý kiến, cũng không cất giấu, kết hợp kiếp trước ký ức, đối Hậu Thổ đạo: “Đạo hữu không ngại đem Luân Hồi chia làm lục đẳng, hợp xung lục đạo, chia làm Thiên Đạo, A Tu La đạo, nhân đạo, súc sinh đạo, đói quỷ đạo, địa ngục đạo.

Phàm là sinh thời có đại công đức giả, nhưng nhập Thiên Đạo, tiêu dao tự tại, giết chóc quá mức giả nhập A Tu La đạo, chưa từng có sai cũng không công tích giả nhập nhân đạo, quá lớn với công chiết nhập đói quỷ đạo, sai lầm cực đại giả nhập đói quỷ đạo, cùng hung cực ác giả vào địa ngục đạo, kêu hán nhận hết muôn vạn khổ hình, tất cả khổ sở, rửa sạch tội tội nghiệt mới có thể Luân Hồi.”

Hậu Thổ vỗ tay cười to, khen: “Đạo hữu đại tài, bản đạo hổ thẹn không bằng.”

Lý thần nhiên nghe xong Hậu Thổ nói, trong lòng một trận xấu hổ hách, này đó nơi đó là chính mình suy nghĩ, bất quá là chính mình sinh dạn ngành sao thôi.

Bên kia Hậu Thổ lại hỏi: “Không biết những cái đó tội ác tày trời người nên chịu kiểu gì khổ hình, so sánh với đạo hữu cũng có ý tưởng, cùng nhau nói đến nghe một chút.”

Lý thần nhiên suy tư một chút, không cảm nói: “Đạo hữu, ta chờ sao không thành lập mười tám tầng địa ngục dùng để xử trí những cái đó nghiệp chướng nặng nề hạng người, đạo hữu cho rằng như thế nào?”

Hậu Thổ gật đầu cười nói: “Đạo hữu trí tuệ, lại không biết này mười tám tầng địa ngục nên như thế nào phân chia?”

Tầng thứ nhất, rút lưỡi địa ngục: Phàm trên đời người, châm ngòi ly gián, phi báng hại nhân, miệng lưỡi tron tru, xảo ngôn tương biện, nói dối gạt người. Sau khi chết bị nhốt đánh vào rút lưỡi địa ngục, tiêu quý bẽ ra người tới miệng, dùng kim sắt kẹp lấy đầu lưỡi, sinh sôi nhỏ xuống, phi một chút nhỏ xuống, mà là kéo trường, chậm tím. .... Hậu nhập kéo địa ngục, cây vạn tuế địa ngục.

Tầng thứ hai, kéo địa ngục: Ở dương gian, nhược phụ nhân trượng phu bất hạnh trước tiên chết đi, nàng liền thủ quả, người nhược xui khiến nàng tái giá, hoặc là vì nàng giặt dây bắc cầu, như vậy người sau khi chết liền sẽ bị nhốt đánh vào kéo địa ngục, cắt đoạn người mười ngón tay!

Tầng thứ ba, cây vạn tuế địa ngục: Phàm trên đời khi ly gián cốt nhục, xúi giục phụ tử, huynh đệ, tỷ muội, phu thê bất hòa người, sau khi chết nhập cây vạn tuế địa ngục. Trên cây toàn lưỡi dao sắc bén, từ trước đến nay hậu bối dưới da chọn nhập, điều với cây vạn tuế phía trên.

Tầng thứ tư, nghiệt kính địa ngục: Nếu ở dương thế phạm vào tội, nhược này không phun chân tình, hoặc là đi thông phương pháp, trên dưới chuẩn bị 嚇 thiên quá hải, liên tính này tránh được trừng phạt, đào vong cả đời cũng chung có chết ngày đó đi? Đến Địa Phủ đưa tin, nhốt đánh vào nghiệt kính địa ngục, chiếu này kính mà hiện ra tội trạng. Sau đó phân biệt nhốt đánh vào bất đồng địa ngục chịu tội.

Tầng thứ năm, lồng hấp địa ngục: Có loại nhân, ngày thường chuyện nhà, nghe nhầm đồn bậy, hãm hại, phi báng người khác. Chính là nhân nhóm thường nói bà ba hoa. Loại người này sau khi chết, tắc bị nhốt đánh vào lồng hấp địa ngục, đầu nhập lồng hấp chung. Không chỉ như thế, chung quá về sau, gió lạnh thổi qua, trọng tổ nhân thân, mang nhập rút lưỡi địa ngục.

Tầng thứ sáu, đồng trụ địa ngục: Ác ý phóng hỏa hoặc vì hủy diệt chứng cứ phạm tội, trả thù, phóng hỏa sát hại tính mệnh giả, sau khi chết nhốt đánh vào đồng trụ địa ngục. Tiểu quỷ nhóm lột sạch người quần áo, làm người lửa \* thể ôm lấy một cây đường kính một thước, cao hai mét đồng trụ ống. Ở ống nội thiêu đốt than hỏa, cũng không đình phiến phiến thông gió, thực mau đồng trụ ống đó bùng.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 104 Luân Hồi ra hạ

Tác giả: Cát Bảo Liễu Thụy Liễu Cát

Đổi mới thời gian: 2013-12-25

Tầng thứ bảy, đao vùng núi ngục: Khinh nhờn thần linh giả, người không tin không quan hệ, nhưng người không thể khinh nhờn hấn; sát sinh giả, miễn bàn giết người, liền nói người sinh thời giết qua ngừu nha, mã nha, miêu, cẩu, bởi vì chúng nó cũng là sinh mệnh, có lẽ chúng nó tiền sinh cũng là nhân có lẽ vẫn là người. ...., bởi vì âm ty bất đồng với dương gian, nơi đó không có đất rẻ sang hèn chi phân, ngừu, mã, miêu, cẩu cùng với nhân, người tới gọi chung mà sống linh. Phạm trở lên nhị tội chỉ nhất giả, sau khi chết bị nhốt đánh vào đao vùng núi ngục, cởi sạch quần áo, lệnh này trần truồng bò lên trên đao son..... Coi này tội lỗi nặng nhẹ, có lẽ “Thường trú” đao son phía trên.

Tầng thứ tám, băng son địa ngục: Phàm mưu hại thân phụ, cùng nhân thông dâm, ác ý phá thai ác phụ, sau khi chết nhốt đánh vào băng son địa ngục. Lệnh này cởi sạch quần áo, lửa \* thể thượng băng son. Mặt khác còn có đánh bạc thành tánh, bất hiếu kính cha mẹ, bất nhân bất nghĩa người, lệnh này lửa \* thể thượng băng son.

Thứ chín tầng, chảo dầu địa ngục: Mại dâm phiêu xướng, đạo tặc cướp bóc, khinh tiện lăng nhược, lừa gạt phụ nữ nhi đồng, vu cáo phi báng người khác, mưu chiếm người khác tài sản, thê thất người, sau khi chết nhốt đánh vào chảo dầu địa ngục, lột quang quần áo đầu nhập nhiệt chảo dầu nội phiến tạc.

Đệ thập tầng, ngừu hổ địa ngục: Đây là một tầng vì súc sinh giải oan địa ngục. Phàm trên đời người tùy ý chur sát súc vật, đem người vui sướng thành lập ở chúng nó thống khổ thượng. Như vậy hảo, sau khi chết nhốt đánh vào ngừu hổ địa ngục. Đầu nhập trong hầm, số chỉ trâu rừng đánh úp lại, sừng trâu đình, ngừu đề dẫm, ngừu thân châm hỏa, xúc chi tức đốt thành tro tẩn.

Mười một tầng, thạch áp địa ngục: Nhược trên đời người, sinh hạ một trẻ con, vô luận ra sao nguyên nhân, như trẻ con trời sinh ngu si, tàn tật; hoặc là nhân trọng nam khinh nữ chờ nguyên nhân, đem trẻ con chết chìm, vứt bỏ. Loại người này sau khi chết nhốt đánh vào thạch áp địa ngục. Vì một hình vuông tảng đá lớn tri ( tào ), thượng dùng dây thừng điều một cùng chi đại tiểu tương đồng cự thạch, đem nhân đề vào trong ao, dùng phủ chém đứt dây thừng. ....

Thứ mười hai tầng, già ( âm cùng “Hương” ) cối địa ngục: Này ngục rất là hiếm lạ, chính là nhân trên đời khi, nếu người lãng phí lương thực, giày xéo ngũ cốc, tỷ như nói ăn thừa tiệc rượu tùy ý đảo rớt, hoặc là không thích ăn đồ vật ăn hai khẩu liền ném xuống. Sau khi chết đem nhốt đánh vào già cối địa ngục, đề vào cối nội già sát.

Thứ mười ba tầng, huyết tri địa ngục: Phàm không tôn kính người khác, bất hiếu kính cha mẹ, bất chính thẳng, đường ngang ngõ tắt người, sau khi chết đem nhốt đánh vào huyết tri địa ngục. Đầu nhập huyết tri trung chịu khổ.

Đệ thập tứ tầng, uổng mạng địa ngục: Phải biết rằng, làm nhân thân đi vào thế giới này là phi thường không dễ dàng, là Diêm Vương gia cho người cơ

hội. Nếu người không quý trọng, đi tự sát, như cắt mạch chết, uống thuốc độc chết, thắt cổ chết đâm người, chọc giận Diêm Vương gia, sau khi chết nhốt đánh vào uổng mạng lao ngục.

Thứ 15 tăng, trách hình địa ngục: Hiện tại không nhiều lắm thấy, bất quá này tội lỗi rất lớn. Túc đào mồ quật mộ người, sau khi chết đem nhốt đánh vào trách hình địa ngục, chỗ trách (âm cùng “Triết”).

Đệ thập lục tăng, núi lửa địa ngục: Đây một tầng tương đối rộng khắp, tổn hại công phi tư, đứt lót nhận hối lộ, trộm cắp, cướp bóc tiền tài, phóng hỏa người, sau khi chết đem nhốt đánh vào núi lửa địa ngục. Bị đuổi nhập núi lửa bên trong sông thiêu mà bất tử. Mặt khác còn có phạm giới hòa thượng, đạo sĩ. Cũng bị đuổi nhập núi lửa bên trong.

Thứ mười bảy tăng, thạch ma địa ngục: Giấy xéo ngũ cốc, kẻ cắp ăn trộm, tham quan ô lại, ức hiếp bá tánh người sau khi chết đem nhốt đánh vào thạch ma địa ngục. Ma thành thịt vụn. Hậu trọng tổ nhân thân lại ma! Mặt khác còn có ăn huân hòa thượng, đạo sĩ đồng dạng như thế.

Đệ thập bát tăng, đao và cưa địa ngục: Ăn bớt ăn xén nguyên vật liệu, lừa trên gạt dưới, quai dụ phụ nữ nhi đồng, mua bán bắt công người, sau khi chết đem nhốt đánh vào đao và cưa địa ngục. Đem người tới quần áo cởi sạch, trình ‘đại’ hình chữ buộc chặt với bốn căn cọc gỗ phía trên, từ hạ bộ bắt đầu đến phần đầu, dùng cưa cưa tẽ.

Lý thần nhiên nói xong lúc sau, ngẩng đầu nhìn về phía sau thổ, mà lúc này Hậu Thổ đã sợ ngây người.

Lý thần nhiên một tiếng ho khan, lúc này mới đem Hậu Thổ bừng tỉnh, Hậu Thổ sinh x tính thiện lương, thấy hấn đánh hình phạt như thế tàn khốc, không cảm hỏi: “Thiên Thuận đạo hữu, người này hình phạt hay không thái tàn khốc điếm?”

Lý thần nhiên đậm cười trả lời đạo: “Đây cũng là vì cảnh giới thế nhân, đừng vội làm nhiều việc ác, nhược không làm ác, lại tàn nhẫn hình phạt cũng là vô dụng, hưởng hồ tàn khốc hình phạt cũng có cảnh kỷ tác dụng, đạo hữu nghĩ như thế nào?”

Hậu Thổ không cảm gạt đầu nói: “Nói được có lý, kia liền như thế đi.” Nói xong, liền muốn động tay.

“Đạo hữu chậm đã, ta chờ ở này Huyết Hải bên trong hành như thế đại sự, nhược là không thể báo cho một chút chủ nhân nơi này, kia chỉ sợ lại là ta chờ thất lễ.” Lý thần nhiên vội vàng khuyên nhủ.

“Hừ, cùng loại này đức hạnh bại hoại tai họa thương sinh phúc lợi nhân làm sao cần phân rõ phải trái”, Hậu Thổ giọng căm hận đạo, nàng trời sinh tính thiện lương tự nhiên đối Minh Hà loại này tàn hại thương sinh nhân. Nghe được Lý thần nhiên nói, tự nhiên theo bản năng cự tuyệt. Nhưng nói vừa xong liền hậu hối. Giống như chính mình nói đến có điểm hướng, này Lý thần nhiên cũng là hảo ý khuyên nhủ.

Lập tức có chút xin lỗi đối với hấn cười cười, nhìn Lý thần nhiên không để bụng biểu tình, suy nghĩ một lát sau nói: “Ta chờ này cử cũng là vì thiên hạ trăm triệu hàng ti chúng sinh suy nghĩ, nhược là này Minh Hà thức thời an phận nói, đến lúc đó phân hấn một chút công đức lấy đền bù này tổn thất; nhược là này không thức thời nói, ta đây chờ liền thuận tay vì chúng sinh diệt trừ tai họa”.

Lời này nói được đó là cái leng keng hữu lực, dường như mất đi Minh Hà bất quá búng tay chỉ gian thôi. Chỉ là nghe được bên cạnh Lý thần nhiên trong lòng mồ hôi lạnh chảy ròng. Đây Hậu Thổ tính tình cũng quá táo bạo đi, một cái Chuẩn Thánh cường giả nói diệt liền diệt.

Này cũng không trách Hậu Thổ nói như thế mạnh miệng, ai kêu này Minh Hà ngày thường che dấu đến thái thâm. Trừ bỏ hiểu rõ vài người biết này chi tiết ngoại, còn lại chúng sinh chỉ sợ liền có hay không này hảo nhân cũng không biết đi.

Nuốt nuốt nước miếng, đối với Hậu Thổ có chút mất tự nhiên cười cười, nói: “Vẫn là không hảo đi, này dù sao cũng là nhân gia địa bàn, ta chờ vẫn là trước đánh cái tiếp đón cho thỏa đáng, miễn cho đến lúc đó khiến cho không cần thiết hiểu lầm”.

Nhìn Lý thần nhiên như thế kiên trì, Hậu Thổ cũng không hề nói thêm cái gì, xem như cam chịu hấn cách làm đi. Chỉ là trong mắt nhiều một chút thất vọng. Mấy năm nay ở chung, làm hấn đối Lý thần nhiên vẫn là rất có hảo cảm. Đương nhiên loại này hảo cảm chỉ là đơn thuần cùng chung chí hướng hữu nghị, trong đó không pha tình yêu nam nữ.

Chỉ là nhìn đến hiện tại Lý thần nhiên như thế ‘sợ hãi rụt rè’, trong lòng không khỏi có chút thất vọng.

Lý thần nhiên nhưng không chú ý đạo nàng biểu tình như thế nào, đang xem đến Hậu Thổ không có tiếp tục cự tuyệt hậu, liền dò ra thần niệm báo cho Minh Hà. Lại không có nghĩ đến chính là việc này thần niệm mới vừa tiếp xúc Minh Hà khi liền bị bắn ngược trở về. Theo này ti thần niệm trở về còn có Minh Hà lời nhắn: Chính mình tùy ý.

Nhìn đến này tin tức, Lý thần nhiên sắc mặt một trận cổ quái, ngay sau đó hóa thành mừng như điên chi sắc. Hấn biết này Minh Hà rõ ràng hiểu lầm. Hấn cũng nhac như thế, lúc trước đưa ra thuê ba tầng Minh Hà điều kiện còn không phải là vì thế sao.

Này Minh Hà đích xác hiểu lầm, lúc trước Lý thần nhiên ở đưa ra điều kiện này khi, Minh Hà cũng không tin này Lý thần nhiên là vì ham hấn Huyết Hải đại pháp, mà là này Huyết Hải trung có cái gì hấn không biết bí mật. Theo sau một đoạn thời gian càng là đem Huyết Hải toàn bộ phiên cải liền, trừ bỏ ở một góc phát hiện một con Tiên Thiên không đủ tuổi ngoại liền không hề thu hoạch. Đương nhiên hấn cũng không có như vậy buông cảnh giác, chỉ là trước đó vài ngày kia mấy chục vạn năm muu hoa Hồng Mông Từ Khí thất thủ hậu, liền vẫn luôn tính tình thiếu thiếu, rầu rĩ không vui. Lúc này mới sử Lý thần nhiên chuyên chỗ trống.

Đương nhiên, hấn cũng sẽ không cứ như vậy bạch bạch Lý thần nhiên. Minh Hà đã kế hoạch hảo, chính mình tìm không thấy, kia Lý thần nhiên nhất định là tìm được, đến lúc đó chờ hấn tìm được hậu, chính mình lại đoạt lại là được rồi, hơn nữa nhân tiện này Lý thần nhiên trên người thứ tốt cũng không ít,

vừa vặn có thể đền bù một ít lỗi to ta tồn thất, nghĩ như vậy, buồn bực tâm tình cũng giảm bớt rất nhiều. Hào sao, đến bây giờ này Minh Hà còn tưởng rằng hần này Huyết Hải trung có cái gì bảo bối là hần không phát hiện.

Không đề cập tới Minh Hà, liền nói Lý thần nhiên ở được đến Minh Hà hỏi đáp hậu, lập tức đối với Hậu Thổ gật gật đầu, báo cho chính nàng bên này đã thu phục.

Hậu Thổ bay đến giữa không trung dùng bí pháp đối lấy trong bộ lạc nhân, chính là mười Đại Vu, ba mươi sáu thiên vu, bảy mươi hai địa vu, ba ngàn bình thường vu nhân.

Hậu Thổ chờ Vu tộc người trong tới lúc sau, đem chính mình đem hành việc nói một lần, mười vị Đại Vu cùng mặt khác vu nhân trước không muốn, nhưng không chịu nổi Hậu Thổ đau khổ khuyên bảo, cuối cùng đồng thời tuyên thệ, muốn vĩnh viễn bồi Hậu Thổ.

Hậu Thổ lau một phen nước mắt, quyết tuyệt nhìn mọi người liếc mắt một cái, chợt bay đến trên bầu trời, hiện Tổ Vu chân thân, nhân đầu thân rắn, trước ngực hai tay các nắm đũa xà, sau lưng bảy chi tay, nhìn hần như vậy, Lý thần nhiên không đành lòng đạo: “Đạo hữu không cần báo cho mặt khác vài vị Tổ Vu sao”.

Hậu Thổ lắc đầu cự tuyệt đạo: “Vẫn là không cần, vài vị ca ca nhược là biết, định sẽ không làm ta làm như thế”. Nói nơi này nhấp miệng nhìn thoáng qua hần, từ ngực lấy ra một giọt tinh huyết, nói: “Thượng có một chuyện còn cần làm phiền đạo hữu, đây là ta trong lòng tinh huyết, còn thỉnh đạo hữu có thể giúp ta mang cho vài vị ca ca”.

Hậu giả tiếp nhận không nói thêm gì tri thức trình trọng gật gật đầu.

Nhìn hần đáp ứng, Hậu Thổ dường như hoàn thành chuyện gì, cả người nhẹ nhàng. Lập tức vươn đôi tay ngựa mặt lên trời nói: “Ta dư xả thân, hóa Lục Đạo Luân Hồi, dẫn vô biên nhược thủy”

“Ta dư xả thân, chịu vô tận chi khổ, trừ vạn linh oán niệm”

“Ta dư xả thân, hành Luân Hồi sinh tử chi trách, tạo phúc vực nội”

Theo Hậu Thổ phát xong đại nguyện, Hậu Thổ Tổ Vu chân thân dần dần biến hóa, cuối cùng hóa thành một tòa thành trì, thành trì nội kiến trúc bắt đầu một chút diễn biến.

Trước hết xuất hiện chính là một tòa hùng vĩ trạm kiểm soát, đá xanh xây liền tường thành, trang nghiêm cổ xưa, đen nhánh đại môn lộ ra gắt gao quý khí, cửa thành phía trên viết ba cái chữ to 【 quý môn quan 】

Quý môn quan diễn biến xuất hiện lúc sau, phía trước xuất hiện một cái đường nhỏ, con đường này đó là hoàng tuyến lộ, bước lên hoàng tuyến lộ, âm dương hai cách xa nhau.

Vào quý môn quan, xuất hiện ở trước mắt chính là một tòa thật lớn thành khuếch, chủ quán cửa hàng cái gì cần có đều có, nhược phi thiên địa một mảnh xám xịt, thật đúng là làm nhân tưởng một tòa dương gian cự thành.

Theo sau diễn biến chính là vọng hương đài, là vì thỏa mãn quý hồn nhớ nhà nguyện vọng xây cất, một tòa đại đài lè loi đứng ở nơi đó.

Trong thành ương, có một tòa thật lớn nhà cửa, pha tựa dương gian nha môn, âm dương tư, Phong Đô đại để xử lý sự vụ chỗ ở, cũng là các lộ âm thần nghỉ ngơi hội tụ nơi.

Âm dương tư có sáu tòa Luân Hồi kiều

Đạo thứ nhất là kim kiều, cấp trên đôi khi tu luyện quá tiên pháp, phạt pháp, có đại công đức người thông qua, lấy phi tiên hoặc thành đạo.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 104 Luân Hồi ra hạ

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-12-25

Tầng thứ bảy, đảo vùng núi ngục: Khinh nhờn thần linh giả, nguoi không tin không quan hệ, nhưng nguoi không thể khinh nhờn hân; sát sinh giả, miễn bàn giết người, liền nói nguoi sinh thời giết qua ngưu nha, mã nha, miêu, cầu, bởi vì chúng nó cũng là sinh mệnh, có lẽ chúng nó tiền sinh cũng là nhân có lẽ vẫn là nguoi. ...., bởi vì âm ty bất đồng với dương gian, nơi đó không có đất rẻ sang hèn chi phân, ngưu, mã, miêu, cầu cùng với nhân, nguoi tới gọi chung mà sống linh. Phạm trở lên nhị tội chi nhất giả, sau khi chết bị nhốt đánh vào đảo vùng núi ngục, cởi sạch quần áo, lệnh này trần truồng bò lên trên đảo son..... Cõi này tội lỗi nặng nhẹ, có lẽ “Thường trú” đảo son phía trên.

Tầng thứ tám, băng sơn địa ngục: Phàm mưu hại thân phụ, cùng nhân thông dâm, ác ý phá thai ác phụ, sau khi chết nhốt đánh vào băng sơn địa ngục. Lệnh này cởi sạch quần áo, lửa \* thể thượng băng sơn. Mặt khác còn có đánh bạc thành tánh, bất hiếu kính cha mẹ, bất nhân bất nghĩa người, lệnh này lửa \* thể thượng băng sơn.

Thứ chín tầng, chảo dầu địa ngục: Mại dâm phiêu xướng, đạo tặc cướp bóc, khinh thiên lăng nhạo, lừa gạt phụ nữ nhi đồng, vu cáo phi báng người khác, mưu chiếm người khác tài sản, thê thất người, sau khi chết nhốt đánh vào chảo dầu địa ngục, lột quang quần áo đầu nhập nhiệt chảo dầu nội phiên tạc.

Đệ thập tầng, ngưu hồ địa ngục: Đây là một tầng vì súc sinh giải oan địa ngục. Phàm trên đời người tùy ý chur sát súc vật, đem nguoi vui sướng thành lập ở chúng nó thống khổ thượng. Như vậy hạo, sau khi chết nhốt đánh vào ngưu hồ địa ngục. Đầu nhập trong hầm, số chỉ trâu rừng đánh úp lại, sừng trâu đỉnh, ngưu đề dẫm, ngưu thân châm hỏa, xúc chi tức đốt thành tro tẩn.

Mười một tầng, thạch áp địa ngục: Nhược trên đời người, sinh hạ một trẻ con, vô luận ra sao nguyên nhân, như trẻ con trời sinh ngu si, tàn tật; hoặc là nhân trọng nam khinh nữ chờ nguyên nhân, đem trẻ con chết chìm, vứt bỏ. Loại người này sau khi chết nhốt đánh vào thạch áp địa ngục. Vì một hình vuông tảng đá lớn tri ( tào ), thượng dùng dây thừng điều một cùng chi đại tiểu tương đồng cự thạch, đem nhân đề vào trong ao, dùng phù chém đứt dây thừng.....

Thứ mười hai tầng, giả ( âm cùng “Hương” ) cối địa ngục: Này ngục rất là hiếm lạ, chính là nhân trên đời khi, nếu nguoi lăng phí lương thực, giày xéo ngũ cốc, tỷ như nói ăn thừa tiệc rượu tùy ý đảo rớt, hoặc là không thích ăn đồ vật ăn hai khẩu liền ném xuống. Sau khi chết đem nhốt đánh vào giả cối địa ngục, đề vào cối nội giả sát.

Thứ mười ba tầng, huyết trì địa ngục: Phàm không tôn kính người khác, bất hiếu kính cha mẹ, bất chính thẳng, đường ngang ngõ tắt người, sau khi chết đem nhốt đánh vào huyết trì địa ngục. Đầu nhập huyết trì trung chịu khổ.

Đệ thập tứ tầng, uống mạng địa ngục: Phải biết rằng, làm nhân thân đi vào thế giới này là phi thường không dễ dàng, là Diêm Vương gia cho nguoi cơ hội. Nếu nguoi không quý trọng, đi tự sát, như cắt mạch chết, uống thuốc độc chết, thắt cổ chết đâm người, chọc giận Diêm Vương gia, sau khi chết nhốt đánh vào uống mạng lao ngục.

Thứ 15 tầng, trách hình địa ngục: Hiện tại không nhiều lắm thấy, bất quá này tội lỗi rất lớn. Tức đào mồ quật mộ người, sau khi chết đem nhốt đánh vào trách hình địa ngục, chỗ trách ( âm cùng “Triết” ).

Đệ thập lục tầng, núi lửa địa ngục: Này một tầng tương đối rộng khắp, tổn hại công phi tư, đứt lót nhận hối lộ, trộm cắp, cướp bóc tiền tài, phóng hỏa người, sau khi chết đem nhốt đánh vào núi lửa địa ngục. Bị đuổi nhập núi lửa bên trong sống thiêu mà bất tử. Mặt khác còn có phạm giới hòa thượng, đạo sĩ. Cũng bị đuổi nhập núi lửa bên trong.

Thứ mười bảy tầng, thạch ma địa ngục: Giày xéo ngũ cốc, kẻ cắp ăn trộm, tham quan ô lại, ức hiếp bá tánh người sau khi chết đem nhốt đánh vào thạch ma địa ngục. Ma thành thệ vụn. Hậu trọng tố nhân thân lại ma! Mặt khác còn có ăn huân hòa thượng, đạo sĩ đồng dạng như thế.

Đệ thập bát tầng, dao và cưa địa ngục: Ăn bớt ăn xén nguyên vật liệu, lừa trên gạt dưới, quai dụ phụ nữ nhi đồng, mua bán bất công người, sau khi chết đem nhốt đánh vào dao và cưa địa ngục. Đem người tới quần áo cởi sạch, trình ‘ đại ’ hình chữ buộc chặt với bốn căn cọc gỗ phía trên, từ hạ bộ bắt đầu đến phần đầu, dùng cưa cưa tế.

Lý thần nhiên nói xong lúc sau, ngừng đầu nhìn về phía sau thổ, mà lúc này Hậu Thổ đã sợ ngây người.

Lý thần nhiên một tiếng ho khan, lúc này mới đem Hậu Thổ bừng tỉnh, Hậu Thổ sinh x tính thiện lương, thấy hân đĩnh hình phạt như thế tàn khốc, không cảm hỏi: “Thiên Thuận đạo hữu, nguoi này hình phạt hay không thái tàn khốc điểm?”

Lý thần nhiên đậm cười trả lời đạo: “Đây cũng là vì cảnh giới thế nhân, đừng vội làm nhiều việc ác, nhược không làm ác, lại tàn nhẫn hình phạt cũng là vô dụng, huống hồ tàn khốc hình phạt cũng có cảnh kỳ tác dụng, đạo hữu nghĩ như thế nào?”

Hậu Thổ không cảm gât đầu nói: “Nói được có lý, kia liền như thế đi.” Nói xong, liền muốn động tay.

“Đạo hữu chậm đã, ta chờ ở này Huyết Hải bên trong hành như thế đại sự, nhược là không thể báo cho một chút chủ nhân nơi này, kia chỉ sợ lại là ta chờ thất lễ.” Lý thần nhiên vội vàng khuyên nhủ.

“Hừ, cùng loại này đức hạnh bại hoại tai họa thương sinh phúc lợi nhân làm sao cần phân rõ phải trái”, Hậu Thổ giọng căm hận đạo, nằng trời sinh tính thiện lương tự nhiên đối Minh Hà loại này tàn hại thương sinh nhân. Nghe được Lý thần nhiên nói, tự nhiên theo bản năng cự tuyệt. Nhưng nói vừa xong, liền hậu hồi. Giống như chính mình nói đến có điểm hướng, này Lý thần nhiên cũng là hảo ý khuyên nhủ.

Lập tức có chút xin lỗi đối với hân cười cười, nhìn Lý thần nhiên không đề bụng biểu tình, suy nghĩ một lát sau nói: “Ta chờ này cử cũng là vì thiên hạ trăm triệu hàng tỉ chúng sinh suy nghĩ, nhược là này Minh Hà thức thời an phận nói, đến lúc đó phân hân một chút công đức lấy đền bù này tổn thất;

nhược là này không thức thời nói, ta đây chờ liền thuận tay vì chúng sinh diệt trừ tai họa”.

Lời này nói được đó là cái leng keng hữu lực, dường như mất đi Minh Hà bắt quá búng tay chỉ gian thời. Chỉ là nghe được bên cạnh Lý thần nhiên trong lòng mờ hơi lạnh chảy ròng. Này Hậu Thổ tính tình cũng quá táo bạo đi, một cái Chuẩn Thánh cường giả nói diệt liền diệt.

Này cũng không trách Hậu Thổ nói như thế mạnh miệng, ai kêu này Minh Hà ngày thường che dấu đến thái thâm. Trừ bỏ hiểu rõ vài người biết này chỉ tiết ngoại, còn lại chúng sinh chỉ sợ liền có hay không này hào nhân cũng không biết đi.

Nuốt nuốt nước miếng, đối với Hậu Thổ có chút mất tự nhiên cười cười, nói: “Vẫn là không hảo đi, này dù sao cũng là nhân gia địa bàn, ta chờ vẫn là trước đánh cái tiếp đón cho thỏa đáng, miễn cho đến lúc đó khiến cho không cần thiết hiểu lầm”.

Nhìn Lý thần nhiên như thế kiên trì, Hậu Thổ cũng không hề nói thêm cái gì, xem như cam chịu hãn cách làm đi. Chỉ là trong mắt nhiều một chút thất vọng. Mấy năm nay ở chung, làm hãn đối Lý thần nhiên vẫn là rất có hảo cảm. Đương nhiên loại này hảo cảm chỉ là đơn thuần cùng chung chí hướng hữu nghị, trong đó không pha tình yêu nam nữ.

Chỉ là nhìn đến hiện tại Lý thần nhiên như thế ‘ sợ hãi rụt rè ’, trong lòng không khỏi có chút thất vọng.

Lý thần nhiên nhưng không chú ý đạo nàng biểu tình như thế nào, đang xem đến Hậu Thổ không có tiếp tục cự tuyệt hậu, liền dò ra thần niệm báo cho Minh Hà. Lại không có nghĩ đến chính là việc này thần niệm mới vừa tiếp xúc Minh Hà khi liền bị bắn ngược trở về. Theo này ti thần niệm trở về còn có Minh Hà lời nhắn: Chính mình tùy ý.

Nhìn đến này tin tức, Lý thần nhiên sắc mặt một trận cô quái, ngay sau đó hóa thành mừng như điên chi sắc. Hãn biết này Minh Hà rõ ràng hiểu lầm. Hãn cũng nhac như thế, lúc trước đưa ra thuê ba tầng Minh Hà điều kiện còn không phải là vì thế sao.

Này Minh Hà đích xác hiểu lầm, lúc trước Lý thần nhiên ở đưa ra điều kiện này khi, Minh Hà cũng không tin này Lý thần nhiên là vì ham hãn Huyết Hải đại pháp, mà là này Huyết Hải trung có cái gì hãn không biết bí mật. Theo sau một đoạn thời gian càng là đem Huyết Hải toàn bộ phiên cái liền, trừ bỏ ở một góc phát hiện một con Tiên Thiên không đủ nuôi ngoại liền không hề thu hoạch. Đương nhiên hãn cũng không có như vậy buông cảnh giác, chỉ là trước đó vài ngày kia mấy chục vạn năm muu hoa Hồng Mông Tử Khí thất thủ hậu, liền vẫn luôn tính tình thiếu thiếu, rầu rĩ không vui. Lúc này mới sử Lý thần nhiên chuyên chỗ trống.

Đương nhiên, hãn cũng sẽ không cứ như vậy bạch bạch Lý thần nhiên. Minh Hà đã kế hoạch hảo, chính mình tìm không thấy, kia Lý thần nhiên nhất định là tìm được, đến lúc đó chờ hãn tìm được hậu, chính mình lại đoạt lại là được rồi, hơn nữa nhân tiện này Lý thần nhiên trên người thứ tốt cũng không ít, vừa vặn có thể đền bù một ít lỗi to ta tồn thất, nghĩ như vậy, buồn bực tâm tình cũng giảm bớt rất nhiều. Hảo sao, đến bây giờ này Minh Hà còn tưởng rằng hãn này Huyết Hải trung có cái gì bảo bối là hãn không phát hiện.

Không đề cập tới Minh Hà, liền nói Lý thần nhiên ở được đến Minh Hà hồi đáp hậu, lập tức đối với Hậu Thổ gật gật đầu, báo cho chính nàng bên này đã thu phục.

Hậu Thổ bay đến giữa không trung dùng bí pháp đổi lấy trong bộ lạc nhân, chính là mười Đại Vu, ba mươi sáu thiên vu, bảy mươi hai địa vu, ba ngàn bình thường vu nhân.

Hậu Thổ chờ Vu tộc người trong tới lúc sau, đem chính mình đem hành việc nói một lần, mười vị Đại Vu cùng mặt khác vu nhân trước không muốn, nhưng không chịu nổi Hậu Thổ đau khổ khuyên bảo, cuối cùng đồng thời tuyên thệ, muốn vĩnh viễn bồi Hậu Thổ.

Hậu Thổ lau một phen nước mắt, quyết tuyệt nhìn mọi người liếc mắt một cái, chợt bay đến trên bầu trời, hiện Tổ Vu chân thân, nhân đầu thân rắn, trước ngực hai tay các nắm đảnh xà, sau lưng bảy chi tay, nhìn hãn như vậy, Lý thần nhiên không đánh lòng đạo: “Đạo hữu không cần báo cho mặt khác vài vị Tổ Vu sao”.

Hậu Thổ lắc đầu cự tuyệt đạo: “Vẫn là không cần, vài vị ca ca nhược là biết, định sẽ không làm ta làm như thế”. Nói nơi này nhấp miệng nhìn thoáng qua hãn, từ ngực lấy ra một giọt tinh huyết, nói: “Thượng có một chuyện còn cần làm phiền đạo hữu, đây là ta trong lòng tinh huyết, còn thỉnh đạo hữu có thể giúp ta mang cho vài vị ca ca”.

Hậu giả tiếp nhận không nói thêm gì tri thức trịnh trọng gật gật đầu.

Nhìn hãn đáp ứng, Hậu Thổ dường như hoàn thành chuyện gì, cả người nhẹ nhàng. Lập tức vươn đôi tay ngửa mặt lên trời nói: “Ta dư xả thân, hóa Lục Đạo Luân Hồi, dẫn vô biên nhược thủy”

“Ta dư xả thân, chịu vô tận chi khổ, trừ vạn linh oán niệm”

“Ta dư xả thân, hành Luân Hồi sinh tử chi trách, tạo phúc vực nội”

Theo Hậu Thổ phát xong đại nguyện, Hậu Thổ Tổ Vu chân thân dần dần biến hóa, cuối cùng hóa thành một tòa thành trì, thành trì nội kiến trúc bắt đầu một chút diễn biến.

Trước hết xuất hiện chính là một tòa hùng vĩ trạm kiểm soát, đá xanh xây liền tường thành, trang nghiêm cổ xưa, đen nhánh đại môn lộ ra gắt gao quỷ khí, cửa thành phía trên viết ba cái chữ to 【 quỷ môn quan 】

Quỷ môn quan diễn biến xuất hiện lúc sau, phía trước xuất hiện một cái đường nhỏ, con đường này đó là hoàng tuyền lộ, bước lên hoàng tuyền lộ, âm

đương hai cách xa nhau.

Vào quỹ môn quan, xuất hiện ở trước mắt chính là một tòa thật lớn thành khuếch, chủ quán cửa hàng cái gì cần có đều có, nhược phi thiên địa một mảnh xám xịt, thật đúng là làm nhân tưởng một tòa đương gian cự thành.

Theo sau diễn biến chính là vọng hương đài, là vì thỏa mãn quỹ hồn nhớ nhà nguyên vọng xây cất, một tòa đại đài lẻ loi đứng ở nơi đó.

Trong thành ương, có một tòa thật lớn nhà cửa, pha tựa đương gian nha môn, âm dương tư, Phong Đô đại để xử lý sự vụ chỗ ở, cũng là các lộ âm thần nghỉ ngơi hội tụ nơi.

Âm dương tư có sáu tòa Luân Hồi kiều

Đạo thứ nhất là kim kiều, cấp trên đời khi tu luyện quá tiên pháp, phật pháp, có đại công đức người thông qua, lấy phi tiên hoặc thành đạo.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 105 Hậu Thổ không còn nữa vu

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

013-12-26

Đạo thứ hai là bạc kiều, cấp trên đời tích lũy công đức, thiện quả, tạo phúc xã hội nhân thông qua, trở thành đảm nhiệm thần chức địa thần. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ web: // phòng vấn download txt tiểu thuyết // như thô địa chò, đến hưởng nhân gian hương khói.

Đạo thứ ba chính là ngọc kiều, cấp trên đời tích lũy công đức nhân trái qua, chuyển thế vì có quyền quý người, hưởng thụ vinh hoa phú quý.

Đạo thứ tư là cầu đá, cấp trên đời ưu khuyết điểm nửa nợ nửa kia nhân trái qua, dẫn thân vào bình dân bá tánh, hưởng khá giả chi phúc.

Thứ năm đạo là cầu gỗ, cấp trên đời quá nhiều công nhân trái qua, dẫn thân vào bần cùng, đau khổ, cô tịch hạ đẳng nhân.

Đạo thứ sáu là trúc kiều, cấp thượng thiên hại lý, tội ác chồng chất nhân trái qua, chia làm bốn loại hình thức đầu thai. Một vì thai, nhập ngư cầu heo chò, nhị vì trùng, nhập xà, gà chò, ba vì ướt, cá tôm cua chò, bốn vì hóa, như muỗi, ruồi bọ, con kiến chò.

Theo sau Huyết Hải phía trên trào ra sáu cái thật lớn lốc xoáy, huyết lãng thổi lui lúc sau, hóa thành sáu cái đen nhánh cửa động, liên tiếp sáu tòa Luân Hồi kiều. Này đen nhánh cửa động dưới đó là Lục Đạo Luân Hồi. Lục Đạo Luân Hồi trung, Thiên Đạo vì bạch, A Tu La ám lục, nhân đạo vàng nhạt, súc sinh đạo lam nhạt, đối quý đạo á hồng, địa ngục đạo sương khói.

Lục Đạo Luân Hồi nhưng chia làm bốn tầng. Nội tầng trung tâm khắc già ngã ngồi tóc quần người tu hành. Này bên trái có một con heo, phía bên phải có một con bò cừu, ngồi xuống có một cái rắn độc. Ba loại động vật, phân biệt tỏ về ngu si, tham nhiễm, sân ‘ tam độc ’. ( nhật hậu phật giáo cho rằng, nhân sinh có rất nhiều ác nghiệp, trong đó đặc biệt “Tam độc” vì nhất, trở thành sinh ra chư ác nghiệp căn bản. Có có xưng là “Tam không tốt căn”, liệt vào “Căn bản phiền não” đứng đầu. ) khác từ hành giả bộ ngực ( tâm ), phát ra lục đạo hào quang, thẳng she luân ngoại, đem cự luân chia làm sáu phần. Tầng thứ hai sáu phân chính là cái gọi là ‘ lục đạo ’, tức sáu loại ‘ nghiệp lực ’ sinh ra quả báo.

Tầng thứ hai chính phía trên vì “Thiên Đạo, khắc nhật nguyệt vòng Tu Di Sơn đỉnh, trên đỉnh có an cung điện. Này đạo thanh khiết quang minh, trắng lè, phi nhân loại thế gian có khả năng bằng được. ‘ Thiên Đạo ’ chỉ hữu vì ‘ nhân đạo ’, khắc bốn người mang quan bào, cầm vật đứng thẳng, này đạo vì thế nhân sở cư, nhân loại chỗ. ‘ Thiên Đạo ’ chỉ tả vì “A Tu La đạo”, khắc một vị ba đầu sáu tay, cầm trong tay các loại binh khí A Tu La giống. Tầng thứ hai chính phía dưới là ‘ địa ngục đạo ’, khắc có đen nhánh địa ngục môn, một con ngựa mặt ngục tốt chính dục đem một ‘ tội nhân ’ ném vào chảo dầu trung. Này đạo vì chúng khổ tự tập, bị thảm đến cực điểm chỗ. Địa ngục đạo chỉ hữu là đối quý đạo, khắc đối quý thủ kinh một người, khẩu cắn người đầu. Này đạo trung đối quý chư quý trung nhất khổ, chẳng những thường chịu đói khát, ngàn năm vạn tải khó được một thực, mặc dù được, cũng sẽ lập tức bị mãnh hỏa sở đốt, đốt thành tro tăn. Địa ngục đạo chỉ tả là súc sinh đạo, khắc một sư một ngư một con ngựa nhậm nhân sử dụng, cho nhau như tầm ăn lên. Này đạo là hết thấy động vật quần tụ chỗ.

Tầng thứ ba tạc tượng biểu hiện mười hai nhân duyên nói cơ bản nội dung, tức bày ra chúng sinh thống khổ nguyên nhân cùng danh trạng.

Tầng thứ ba phía trên ở giữa tiểu viên kham trung khắc một la sát tướng quân. Người mặc đem phục, cầm trong tay bảo kiếm, ngự khâm điện ngồi. Dưới duyên phản kim đồng hồ phương hướng theo thứ tự khắc: Một lão giả nhàn nhả mà ngồi, bên bãi ngồi luân; một viên hầu kết già mà ngồi, một ngư



ông chống thuyền bắt cá; một người tu hành tĩnh tâm tham thiền; một đôi nam nữ đôi tay lẫn nhau ma; một nữ tử đứng thẳng, tường ngồi nam tử kẻ ra; một mẫu thân ôm ấp trẻ con; một thanh niên chân đá ẩm sành, ầu đã lão phụ; một triều phục quan lại mặt trình về mặt phần nộ; một thai phụ; một người hầu nâng một lão già; một bệnh già; một quan tài, hai vị nữ nhân đỡ quan khóc rống; hai nam nữ cũng ngồi nói chuyện với nhau, mặt lộ vẻ khuôn mặt u sầu; một nam tử đôi tay che mặt, tâm sinh bi thống; một phụ nữ công tiểu hài tử, cùng nam tử lưu luyến chia tay; một nam tử khăn vấn dây cương, dẫn ngựa không cưỡi. Đây đó tạc tượng, theo thứ tự biểu hiện “Mười hai nhân duyên nói” trung “Vô minh, hành, thức, danh sắc, sáu chỗ, xúc, chịu, ái, lấy, có, sinh lão (bệnh) chết, ưu đau khổ bức” đám người sinh lẫn nhau lẫn nhau vì điều kiện hoặc lẫn nhau vì nhân quả mười hai cái phân đoạn.

Vì cang hình tượng thuyết minh sinh tử Luân Hồi cụ thể quá trình, vì thế tầng thứ tư chia làm 18 cách, mỗi cách với ngôi quan dường như bộ ống trung khắc ra một đám sinh linh chuyển thể Luân Hồi hình ảnh. Từ “Thiên Đạo” bắt đầu, phản kim đồng hồ phương hướng theo thứ tự vì: Nhân thủ lĩnh đuôi, nhân đầu súc đuôi (Thiên Đạo); đầu sói nhân đuôi, đầu trâu súc đuôi, sư đầu súc đuôi (A Tu La đạo); cầm đầu súc đuôi, súc đầu đuôi rắn (súc sinh đạo); đầu ngựa đuôi rắn, cá thủ lĩnh đuôi, đầu rắn súc đuôi (địa ngục đạo); nhân đầu súc đuôi, súc đầu súc đuôi (đôi quý đạo); đầu heo súc đuôi, long đầu nhân đuôi, đầu đầu súc đuôi (nhân đạo) từ từ, này khả năng tổ về sinh tử thụ thai giống, lấy đầu kỳ sinh tương ứng, lấy đuôi kỳ vong tương ứng.

Hậu Thổ tiếng nói vừa dứt, mười tám tầng địa ngục trống rỗng xuất hiện, mười tám tầng địa ngục xuất hiện lúc sau, mười vị Đại Vu đồng thời hét lớn: “Tự hôm nay khởi, ta chờ nguyện hóa thân Diêm Vương vĩnh trấn Địa Phủ.” Tiếng nói vừa dứt, mười người lác minh biến hoá, hóa thành thập điện Diêm vương. Phân biệt là: Tàn Quang Vương, Sở Giang vương, Tống đế vương, ngũ quan vương, Diêm La Vương, biện thành vương, Thái Sơn vương, đô thị vương, bình đẳng vương, Chuyển Luân Vương.

Địa Phủ lạc thành hết sức, trong hồng hoang vô số sinh linh đột nhiên thấy linh hồn một trận nhảy lên, tựa hoan hô, tựa nhảy nhót. Đối này phiến hồng hoang thiên địa cũng nhiều một phần lòng trung thành, quyến luyến cảm. Cổ thổ nan li không ngoài như vậy.

Địa Phủ thành hình, Luân Hồi định lập, thiên thượng có vô lượng công đức giáng xuống, này lượng thể nhưng so Nữ Oa tạo nhân là lúc còn nhiều, một tầng công đức dừng ở những cái đó tiến đến trợ giúp Vu tộc trên đầu, mụ này công đức này đó Vu tộc sôi nổi đột phá trước mặt cảnh giới, thực lực tăng trưởng một mảng lớn. Phạm là là có lợi có tệ, bọn họ cũng bởi vậy bị trường vây với Địa Phủ bên trong, cang là không thể tham dự kế tiếp Vu Yêu đại chiến.

Mặt khác một thành tắc không hề nghi ngờ hướng Lý thân nhiên mà đi, hẳn vì thế sự xuất lực thật nhiều, đến này một tầng công đức chỉ là không quá. Như thế không lẽ công đức nhập thể lúc sau, Lý thân nhiên; lập tức toàn lực vận chuyển pháp lực hy vọng mụ này có thể đột phá đến Chuẩn Thánh, nhưng quỹ dị chính là hấn pháp lực dường như tới rồi một cái điểm tới hạn, thế nhưng không chút tăng trưởng, cảnh giới thượng như cũ như hồng cầu giống nhau, không biết gì nhất mới có thể đột phá.

Cảm nhận được chính mình trên người biến hóa, Lý thân nhiên không cảm bồi ngùi thờ dài, như thế cơ duyên thế nhưng đều không thể làm hấn đột phá, chẳng lẽ chính mình tu hành chỉ lộ liên phải dừng bước tại đây sao, trong lòng hạo không cam lòng.

Bất quá cũng đều không phải là không có nửa điểm chỗ tốt, kia không lẽ công đức xô đẩy ở từ bên trong phủ, thế nhưng hình thành một đạo công đức kim luân treo với nguyên thân sau đầu, bán tương rất là không tồi, trừ bỏ bán tương ngoại, cang có thể bảo trì tâm cảnh bình thân không vì ngoại ma sở xâm, diệu dụng phi phạm. Thân thể cũng bởi vậy cơ duyên xảo hợp ở công đức rèn luyện trung luyện thành ‘công đức huyền hoàng thể’, thân thể có thể so với Vu tộc Đại Vu.

Này cũng coi như là một cái an ủi thường. Lý thân nhiên cũng chỉ có thể như thế tự mình an ủi.

Còn có một ít linh tinh công đức dừng ở Huyết Hải chỗ sâu trong Minh Hà trên đầu, cái này làm cho kia vẫn luôn còn ở đắm chìm ở chính mình bị thương trung Minh Hà kinh ngạc mạc danh. Này thiên đạo chẳng lẽ xuất thần kinh sao? Như thế nào vô duyên vô cớ cho hấn giáng xuống công đức.

Hắn cũng không biết đạo, chính là bởi vì hấn như vậy một bề quan công phu, hấn Huyết Hải trung có gần một nửa không thuộc về hấn. Rốt cuộc này Địa Phủ chính là toàn bộ hồng hoang sinh linh Luân Hồi chỗ, cũng không phải là ba tầng Huyết Hải là có thể thỏa mãn. Tại địa phủ xuất thế là lúc liền một chút liền chiếm cứ gần nửa Huyết Hải, cái này làm cho bên cạnh quan xem Lý thân nhiên kinh hãi không thôi, sợ Minh Hà từ cái kia địa phương nào liền cấp toát ra tới, quấy nhiễu Địa Phủ xuất thế như thế đại sự. Đến lúc đó Luân Hồi không ra khung có vô biên nghiệp lực giáng xuống, chính mình cũng muốn ăn trọn gà không thành còn mất nắm gạo.

Tác tính còn hảo, toàn bộ nước chảy đều vô cùng thông thuận, cũng không quấy rối người xuất hiện. Cũng là này Địa Phủ một chuyện trừ bỏ Minh Hà lão tổ ngoại đối toàn bộ hồng hoang mỗi một cái sinh linh đều có chỗ lợi, như thế nào có nhân quấy rầy.

Bất quá Lý thân nhiên vẫn là có chút nghi hoặc, như thế nào như thế đại động tĩnh đều không thấy Minh Hà ra tới lộ cái mặt. Hấn lại không biết, này chính là bởi vì Địa Phủ xuất thế sự tình quan trọng đại liên thiên đạo cũng bị kinh động, để ngừa có không cần thiết biến cố, Thiên Đạo liền chủ động che chắn thiên cơ, đem nơi đây ngăn cách. Cái này làm cho hấn nhất quán không có việc gì liên bám tay tính toán một chúng tu sĩ lập tức giống như mất bị mù giống nhau, tự nhiên phát hiện không đến nơi này đã phát sinh hết thảy.

Còn thừa công đức sôi nổi dừng ở vừa mới Hậu Thổ nơi vị trí, theo kia vô biên công đức giáng xuống chậm rãi hình thành một nữ tử, cùng kia Hậu Thổ dung mạo vô nhị, lại là này vô biên công đức chi trợ, hình thành một đạo nguyên thân. Đến tận đây Hậu Thổ liền rút đi Tô Vu chi thân, không còn nữa Tô Vu chi danh. Cùng hồng hoang tu sĩ giống nhau có thể tu đạo rõ ràng, đến ngộ đạo pháp huyền diệu.

Bất quá hình thành nguyên thân lúc sau, còn dư lại rất nhiều công đức. Hậu Thổ nguyên thân liền bằng vào này đó dư lại công đức ngưng tụ thành một thân thể, này thân thể đó là ‘huyền hoàng bất diệt thể’, Địa Phủ trong vòng bắt từ bắt diệt không tồn tại. Hậu Thổ hiện tại trải qua vô lượng công đức nhập thể, bước tiếp theo chính là hấp thu này đó công đức do đó cùng bình thường tu sĩ giống nhau dụng công đức tăng lên tu vi, thẳng đến vẫn luôn tăng lên đạo Chuẩn Thánh trung kỳ khi, mới vừa rồi công đức hao hết.

Nhìn đến Hậu Thổ một lần nữa xuất hiện, Lý thân nhiên đại hi, lập tức tiến lên hạ đạo: “Chúc mừng đạo hữu, chúc mừng đạo hữu”.

Hậu Thổ chưa xót cười nói: “Hi từ đâu tới?”, “Này.... Này...” Lý thần nhiên áp a áp ứng nửa ngày, lại cái gì cũng nói không nên lời. Dịch xác này đối với Hậu Thổ tới nói cũng không phải cái gì chuyện tốt.

Hậu Thổ cũng không vì khó hấn, tiếp tục nói: “Hậu Thổ chỉ danh, đạo hữu về sau vẫn là chó có nhấc lại. Hậu Thổ đã chết, ta vì Bình Tâm”. Nói được bình đạm không có gì lạ, nhưng phản ứng lại không bình tĩnh, không trung tiếng sấm, dường như hưởng ứng Hậu Thổ lời thề giống nhau.

Thiên uy thoáng hiện, lưỡng đạo lưu quang từ phía chân trời xẹt qua rơi vào Hậu Thổ trong tay, quang hoa diệt hết, lộ ra một quyển sách cùng một chi bút. Lại là đỉnh cấp Tiên Thiên Linh Bảo Minh Thư cùng kia chun thu Luân Hồi Bút. Này thượng có hết thấy chưa thành tiên đạo người, sinh tử nhật kỳ đều nhớ với này thượng, cổ Minh Thư lại danh Sổ Sinh Tử.

Hồng hoang có thiên địa minh tam đại Linh Bảo kỳ chia làm Phong Thần bảng, nhưng phong thiên thần, đại kiếp nạn buông xuống, thiên địa vạn vật toàn ở bảng thượng, hiện tại còn không có xuất thế, ở Đạo Tổ Hồng Quân trong tay; Địa Thư vì đại địa thai mang biến thành, chẳng những phòng ngự vô cùng còn có tiết chế địa tiên hiệu quả, Thiên Thư không ra nó tác vì vạn tiên đứng đầu, vì Trần Nguyên Tử sở hữu; Minh Thư lại xưng Sinh Tử Bạc, chỉ cần không phải siêu thoát Tam Giới, không ở Ngũ Hành, như vậy sở hữu sinh linh đều ký lục tại đây Minh Thư phía trên, nó chủ quản thiên địa vạn vật sinh tử.

chun thu Luân Hồi Bút, bút biện Tam Giới sinh vật chi thiện ác, định thưởng phạt, minh ưu khuyết điểm, phán thân chết. Này hai người lẫn nhau thành một bộ, vì Minh giới chí bảo.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 105 Hậu Thổ không còn nữa vu

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

013-12-26

Đạo thứ hai là bạc kiều, cấp trên đòi tích lũy công đức, thiện quả, tạo phúc xã hội nhân thông qua, trở thành đảm nhiệm thần chức địa thần. Thịnh nhớ kỹ bốn trạm địa chi web:. // phòng vấn download txt tiểu thuyết // như thổ địa chờ, đến hưởng nhân gian hương khói.

Đạo thứ ba chính là ngọc kiều, cấp trên đòi tích lũy công đức nhân trải qua, chuyển thế vì có quyền quý người, hưởng thụ vinh hoa phú quý.

Đạo thứ tư là cầu đá, cấp trên đòi ưu khuyết điểm nửa nọ nửa kia nhân trải qua, dẫn thân vào bình dân bá tánh, hưởng khá giả chi phúc.

Thứ năm đạo là cầu gỗ, cấp trên đòi quá nhiều công nhân trải qua, dẫn thân vào bần cùng, đau khổ, cô tịch hạ đẳng nhân.

Đạo thứ sáu là trúc kiều, cấp thượng thiên hại lý, tội ác chồng chất nhân trải qua, chia làm bốn loại hình thức đầu thai. Một vì thai, nhập ngư cầu heo chờ, nhị vì trứng, nhập xà, gà chờ, ba vì ướm, cá tôm cua chờ, bốn vì hóa, như muỗi, ruồi bọ, con kiến chờ.

Theo sau Huyết Hải phía trên trào ra sáu cái thật lớn lốc xoáy, huyết lãng thổi lui lúc sau, hóa thành sáu cái đen nhánh cửa động, liên tiếp sáu tòa Luân Hồi kiều. Này đen nhánh cửa động dưới đó là Lục Đạo Luân Hồi. Lục Đạo Luân Hồi trung, Thiên Đạo vì bạch, A Tu La ám lục, nhân đạo vàng nhạt, súc sinh đạo lam nhạt, đói quỷ đạo á hồng, địa ngục đạo sương khói.

Lục Đạo Luân Hồi nhưng chia làm bốn tầng. Nội tầng trung tâm khắc già ngã ngồi tóc quần người tu hành. Này bên trái có một con heo, phía bên phải có một con bò câu, ngồi xuống có một cái rắn độc. Ba loại động vật, phân biệt tỏ vẻ ngu si, tham nhiễm, sân ‘ tam độc ’. ( nhật hậu phật giáo cho rằng nhân sinh có rất nhiều ác nghiệp, trong đó đặc biệt “Tam độc” vì nhất, trở thành sinh ra chư ác nghiệp căn bản. Có có xưng là “Tam không tốt căn”, liệt vào “Căn bản phiền não” đứng đầu. ) khác từ hành giả bộ ngực ( tâm ), phát ra lục đạo hào quang, thăng she luân ngoại, đem cự luân chia làm sáu phần. Tầng thứ hai sáu phân chính là cái gọi là ‘ lục đạo ’, tức sáu loại ‘ nghiệp lực ’ sinh ra quả báo.

Tầng thứ hai chính phía trên vì “Thiên Đạo, khắc nhật nguyệt vòng Tu Di Sơn đỉnh, trên đỉnh có an cung điện. Này đạo thanh khiết quang minh, trắng lẹ, phi nhân loại thể gian có khả năng bằng được. ‘ Thiên Đạo ’ chỉ hữu vì ‘ nhân đạo ’, khắc bốn người mang quan bào, cầm vật đứng thẳng, này đạo vì thể nhân sở cư, nhân loại chỗ. ‘ Thiên Đạo ’ chỉ tả vì “A Tu La đạo”, khắc một vị ba đầu sáu tay, cầm trong tay các loại binh khí A Tu La giống. Tầng thứ hai chính phía dưới là ‘ địa ngục đạo ’, khắc có đen nhánh địa ngục môn, một con ngựa mặt ngục tốt chính dục đem một ‘ tội nhân ’ ném vào chảo dầu trung. Này đạo vì chúng khổ tự tập, bị thảm đến cực điểm chỗ. Địa ngục đạo chi hữu là đói quỷ đạo, khắc đói quỷ thủ kinh một người, khẩu cắn người đầu. Này đạo trung đói quỷ chư quỷ trung nhất khổ, chẳng những thường chịu đói khát, ngàn năm vạn tái khó được một thực, mặc dù được, cũng sẽ lập tức bị mãnh hỏa sở đốt, đốt thành tro tẫn. Địa ngục đạo chi tả là súc sinh đạo, khắc một sư một ngư một con ngựa nhậm nhân sử dụng, cho nhau như

tầm ăn lên. Nay đạo là hết thấy động vật quần tụ chỗ.

Tầng thứ ba tạc tượng biểu hiện mười hai nhân duyên nói cơ bản nội dung, tức bày ra chúng sinh thống khổ nguyên nhân cùng danh trạng.

Tầng thứ ba phía trên ở giữa tiểu viên kham trung khắc một la sát tướng quân. Người mặc đem phục, cầm trong tay bảo kiếm, nguy khâm điện ngồi. Dưới duyên phản kim đồng hồ phương hướng theo thứ tự khắc: Một lão giả nhàn nhã mà ngồi, bên bãi ngồi luân; một viên hầu kết già mà ngồi, một ngư ông chống thuyền bắt cá; một người tu hành tĩnh tâm tham thiền; một đôi nam nữ đôi tay lẫn nhau mà; một nữ tử đứng thẳng, tướng ngồi nam tử kẻ ra; một mẫu thân ôm ấp trẻ con; một thanh niên chân đá ẩm sành, ầu đã lão phụ; một triều phục quan lại mặt trình về mặt phần nộ; một thai phụ; một người hầu nâng một lão giả; một bệnh giả; một quan tài, hai vị nữ nhân đỡ quan khóc rống; hai nam nữ cùng ngồi nói chuyện với nhau, mặt lộ vẻ khuôn mặt u sầu; một nam tử đôi tay che mặt, tâm sinh bi thống; một phụ nữ công tiểu hải tử, cùng nam tử lưu luyến chia tay; một nam tử khăn vấn dây cương, dẫn ngựa không cưỡi. Nay đó tạc tượng, theo thứ tự biểu hiện “Mười hai nhân duyên nói” trung “Vô minh, hành, thức, danh sắc, sáu chỗ, xúc, chịu, ái, lấy, có, sinh lão (bệnh) chết, ưu đau khổ bức” đám người sinh lẫn nhau lẫn nhau vì điều kiện hoặc lẫn nhau vì nhân quả mười hai cái phân đoạn.

Vì cang hình tượng thuyết minh sinh tử Luân Hồi cụ thể quá trình, vì thế tầng thứ tư chia làm 18 cách, mỗi cách với ngôi quan đường như bộ ống trung khắc ra một đám sinh linh chuyển thể Luân Hồi hình ảnh. Từ “Thiên Đạo” bắt đầu, phản kim đồng hồ phương hướng theo thứ tự vì: Nhân thủ linh đuôi, nhân đầu súc đuôi (Thiên Đạo); đầu sói nhân đuôi, đầu trâu súc đuôi, sư đầu súc đuôi (A Tu La đạo); cầm đầu súc đuôi, súc đầu đuôi rắn (súc sinh đạo); đầu ngựa đuôi rắn, cá thủ linh đuôi, đầu rắn súc đuôi (địa ngục đạo); nhân đầu súc đuôi, súc đầu súc đuôi (đối quỷ đạo); đầu heo súc đuôi, long đầu nhân đuôi, đầu đầu súc đuôi (nhân đạo) từ từ, này khả năng tỏ về sinh tử thụ thai giống, lấy đầu kỳ sinh tương ứng, lấy đuôi kỳ vong tương ứng.

Hậu Thổ tiếng nói vừa dứt, mười tám tầng địa ngục trống rỗng xuất hiện, mười tám tầng địa ngục xuất hiện lúc sau, mười vị Đại Vu đồng thời hét lớn: “Tự hôm nay khởi, ta chờ nguyên hóa thân Diêm Vương vĩnh trấn Địa Phủ.” Tiếng nói vừa dứt, mười người lác mình biến hoá, hóa thành thập điện Diêm vương. Phân biệt là: Tàn Quang Vương, Sở Giang vương, Tống đế vương, ngũ quan vương, Diêm La Vương, biện thành vương, Thái Sơn vương, đô thị vương, bình đẳng vương, Chuyển Luân Vương.

Địa Phủ lạc thành hết sức, trong hồng hoang vô số sinh linh đột nhiên thấy linh hồn một trận nhảy lên, tựa hoan hô, tựa nhảy nhót. Đối này phiên hồng hoang thiên địa cũng nhiều một phần lòng trung thành, quyến luyến cảm. Cổ thổ nan li không ngoài như vậy.

Địa Phủ thành hình, Luân Hồi định lập, thiên thượng có vô lượng công đức giáng xuống, này lượng thể nhưng so Nữ Oa tạo nhân là lúc còn nhiều, một tầng công đức dừng ở những cái đó tiền đến trợ giúp Vu tộc trên đầu, mượn này công đức này đó Vu tộc sôi nổi đột phá trước mặt cảnh giới, thực lực tăng trưởng một mảng lớn. Phàm là có lợi có tệ, bọn họ cũng bởi vậy bị trường vây với Địa Phủ bên trong, càng là không thể tham dự kế tiếp Vu Yêu đại chiến.

Mặt khác một thành tắc không hề nghi ngờ hướng Lý thân nhiên mà đi, hẳn vì thế sự xuất lực thật nhiều, đến này một tầng công đức chỉ là không quá. Như thế không lỗ công đức nhập thế lúc sau, Lý thân nhiên; lập tức toàn lực vận chuyển pháp lực hy vọng mượn này có thể đột phá đến Chuẩn Thánh, nhưng quỹ dị chính là hấn pháp lực dường như tới rồi một cái điểm tới hạn, thế nhưng không chút tăng trưởng, cảnh giới thượng như cũ như hồng cầu giống nhau, không biết gì nhất mới có thể đột phá.

Cảm nhận được chính mình trên người biến hóa, Lý thân nhiên không cảm bồi ngủi thờ dài, như thế cơ duyên thể nhưng đều không thể làm hấn đột phá, chẳng lẽ chính mình tu hành chỉ lo liên phải dừng bước tại đây sao, trong lòng háo không cam lòng.

Bất quá cũng đều không phải là không có nửa điểm chỗ tốt, kia không lỗ công đức xô đẩy ở từ bên trong phủ, thế nhưng hình thành một đạo công đức kim luân treo với nguyên thần sau đầu, bán tương rất là không tồi, trừ bỏ bán tương ngoại, càng có thể bảo trì tâm cảnh bình thân không vì ngoại mà sở xâm, diệu dụng phi phạm. Thân thể cũng bởi vậy cơ duyên xảo hợp ở công đức rèn luyện trung luyện thành ‘ công đức huyền hoàng thể ’, thân thể có thể so với Vu tộc Đại Vu.

Này cũng coi như là một cái an ủi thưởng. Lý thân nhiên cũng chỉ có thể như thế tự mình an ủi.

Còn có một ít linh tinh công đức dừng ở Huyết Hải chỗ sâu trong Minh Hà trên đầu, cái này làm cho kia vẫn luôn còn ở đắm chìm ở chính mình bị thương trung Minh Hà kinh ngạc mạc danh. Nay thiên đạo chẳng lẽ xuất thần kinh sao? Như thế nào vô duyên vô cớ cho hấn giáng xuống công đức.

Hắn cũng không biết đạo, chính là bởi vì hấn như vậy một bề quan công phu, hấn Huyết Hải trung có gần một nửa không thuộc về hấn. Rốt cuộc này Địa Phủ chính là toàn bộ hồng hoang sinh linh Luân Hồi chỗ, cũng không phải là ba tầng Huyết Hải là có thể thỏa mãn. Tại địa phủ xuất thế là lúc liền một chút liền chiếm cứ gần nửa Huyết Hải, cái này làm cho bên cạnh quan xem Lý thân nhiên kinh hãi không thôi, sợ Minh Hà từ cái kia địa phương nào liền cấp thoát ra tới, quấy nhiễu Địa Phủ xuất thế như thế đại sự. Đến lúc đó Luân Hồi không ra khung có vô biên nghiệp lực giáng xuống, chính mình cũng muốn ăn trộm gà không thành còn mất nắm gạo.

Tác tính còn hảo, toàn bộ nước chảy đều vô cùng thông thuận, cũng không quấy rối người xuất hiện. Cũng là này Địa Phủ một chuyện trừ bỏ Minh Hà lão tổ ngoại đối toàn bộ hồng hoang mỗi một cái sinh linh đều có chỗ lợi, như thế nào có nhân quấy rầy.

Bất quá Lý thân nhiên vẫn là có chút nghi hoặc, như thế nào như thế đại động tĩnh đều không thấy Minh Hà ra tới lộ cái mặt. Hấn lại không biết, này chính là bởi vì Địa Phủ xuất thế sự tình quan trọng đại liên thiên đạo cũng bị kinh động, để ngừa có không cần thiết biến cố, Thiên Đạo liền chủ động che chắn thiên cơ, đem nơi đây ngăn cách. Cái này làm cho hấn nhất quán không có việc gì liền bấm tay tính toán một chúng tu sĩ lập tức giống như mất bị mù giống nhau, tự nhiên phát hiện không đến nơi này đã phát sinh hết thấy.

Còn thừa công đức sôi nổi dừng ở vừa mới Hậu Thổ nơi vị trí, theo kia vô biên công đức giáng xuống chậm rãi hình thành một nữ tử, cùng kia Hậu Thổ dung mạo vô nhị, lại là này vô biên công đức chi trợ, hình thành một đạo nguyên thần. Đến tận đây Hậu Thổ liền rút đi Tổ Vu chi thân, không còn nữa Tổ Vu chi danh. Cùng hồng hoang tu sĩ giống nhau có thể tu đạo rõ ràng, đến ngộ đạo pháp huyền diệu.

Bất quá hình thành nguyên thần lúc sau, còn dư lại rất nhiều công đức. Hậu Thổ nguyên thần liền bằng vào này đó dư lại công đức ngưng tụ thành một thân thể, này thân thể đó là ‘ huyền hoàng bất diệt thể ’, Địa Phủ trong vòng bất tử bất diệt không tổn hại. Hậu Thổ hiện tại trải qua vô lượng công đức nhập thể, bước tiếp theo chính là hấp thu này đó công đức do đó cùng bình thường tu sĩ giống nhau dụng công đức tăng lên tu vi, thẳng đến vẫn luôn tăng lên đạo Chuẩn Thánh trung kỳ khi, mới vừa rồi công đức hao hết.

Nhìn đến Hậu Thổ một lần nữa xuất hiện, Lý thần nhiên đại hỉ, lập tức tiến lên hạ đạo: “Chúc mừng đạo hữu, chúc mừng đạo hữu”.

Hậu Thổ chưa xót cười nói: “Hi từ đâu tới?”, “Này.... Này...” Lý thần nhiên áp a áp ứng nửa ngày, lại cái gì cũng nói không nên lời. Đích xác này đối với Hậu Thổ tới cũng không phải cái gì chuyện tốt.

Hậu Thổ cũng không vì khó hán, tiếp tục nói: “Hậu Thổ chỉ danh, đạo hữu về sau vẫn là chớ có nhắc lại. Hậu Thổ đã chết, ta vì Bình Tâm”. Nói được bình đạm không có gì lạ, nhưng phản ứng lại không bình tĩnh, không trung tiếng sấm, dường như hưởng ứng Hậu Thổ lời thể giống nhau.

Thiên uy thoáng hiện, lưỡng đạo lưu quang từ phía chân trời xẹt qua rơi vào Hậu Thổ trong tay, quang hoa diệt hết, lộ ra một quyển sách cùng một chi bút. Lại là đỉnh cấp Tiên Thiên Linh Bảo Minh Thư cùng kia chun thu Luân Hồi Bút. Này thượng có hết thấy chưa thành tiên đạo người, sinh tử nhật kỳ đều nhớ với này thượng, có Minh Thư lại danh Sở Sinh Tử.

Hồng hoang có thiên địa minh tam đại Linh Bảo kỳ chia làm Phong Thần bảng, nhưng phong thiên thần, đại kiếp nạn buông xuống, thiên địa vạn vật toàn ở bảng thượng, hiện tại còn không có xuất thế, ở Đạo Tổ Hồng Quân trong tay; Địa Thư vì đại địa thai mang biến thành, chẳng những phòng ngự vô cùng còn có tiết chế địa tiên hiệu quả, Thiên Thư không ra nó tác vì vạn tiên đứng đầu, vì Trần Nguyên Tử sở hữu; Minh Thư lại xưng Sinh Tử Bạc, chỉ cần không phải siêu thoát Tam Giới, không ở Ngũ Hành, như vậy sở hữu sinh linh đều ký lục tại đây Minh Thư phía trên, nó chủ quản thiên địa vạn vật sinh tử.

chun thu Luân Hồi Bút, bút biện Tam Giới sinh vật chi thiện ác, định thưởng phạt, minh ưu khuyết điểm, phán thân chết. Này hai người lẫn nhau thành một bộ, vì Minh giới chí bảo.

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoàng Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## ng 106 Minh Hà đến phóng

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-12-27

Nhìn trong tay hai kiện Linh Bảo trầm mặc không nói. Lý thần nhiên biết hiện tại này Hậu Thổ trong lòng buồn khổ dị thường. Thân hóa Luân Hồi, may mắn đến một tia nguyên thần, đại giới lại là vĩnh trấn Địa Phủ, cho đến vô lượng lượng kiếp.

Nửa ngày hậu, Hậu Thổ, không đứng, hán là xưng là Bình Tâm nương nương động. Chỉ thấy lúc này Bình Tâm nương nương ngồi ngay ngắn Lục Đạo Luân Hồi phía trước mềm nhẹ niệm một thiên kinh văn: “Trần về trần, thổ về thổ, linh hồn quy về Hậu Thổ, nhưng mà, như không cần thống khổ cùng đau thương, từ vòng là sinh mệnh tuần hoàn, cũng không chút nào che dấu, dối trá, hắc ám. Ngộ thân hóa lục đạo, chính là vì sử như chờ không đến mức biến mất, không đến mức sa đoạ. Đạo cũng không miệt thị, là vì Hồn Nguyên, từ cao mà xuống xem, càng không cần miệt thị, cao không phải vì vút bỏ thấp mà tồn tại, mà gần là vì bảo hộ cùng dẫn đường mà đến, là làm như chờ biết, như chờ là vĩnh hằng hạt giống, ngộ xác thật như chờ cha mẹ, dẫn đường như chờ đi lên chân nghĩa chi đạo, tại đây phía trước, ngộ nguyện đời đời kiếp kiếp, bảo hộ với như chờ. Này tâm nguyện, chính là ngộ chi đại hành, cũng là ngộ chi hiển pháp môn”.

Hồng hoang sinh linh nghe này kinh văn một đám đều đi theo niệm lên, đó là ở ca tụng đạo tối cao chí ái, ca tụng Hậu Thổ nương nương từ bi, ca tụng Hậu Thổ nương nương công đức. Kia một đám thanh âm hình thành từng luồng niệm lực hướng Huyết Hải bên chuyển luân phóng mà đi, kia chuyển luân càng chuyển càng nhanh, chung quanh cô hồn đã phách quăng vào đi tốc độ cũng càng lúc càng nhanh.

Này là Địa Phủ xuất thế, mọi việc bình định, bị che lấp thiên cơ cũng dần dần sáng tỏ.

Lúc này Thủ Dương Sơn Lão Tử, Côn Luân Sơn nguyên thủy, Kim Ngao Đảo Thông Thiên giáo chủ cùng với tránh cư ba mươi ba thiên ngoại Nữ Oa nương nương đều là triều kiến Huyết Hải phương hướng chậm rãi cùng một cung. Chậm rãi thờ dài, hồ hững vô ngữ!

Tây Phương thế giới cực lạc, bất bảo công đức bên cạnh ao. Tiếp Dẫn Chuẩn Đề yên lặng nhìn Huyết Hải, thật lâu sau, Tiếp Dẫn lắc đầu “Ta không bằng năng!” Chuẩn Đề cũng là đạo: “Tổ Vu Hậu Thổ, thật đại từ bi chi sĩ, ta cũng không cập cũng.”

Thiên Đình phía trên, chúng yếu tề tỵ, tất cả đều im lặng không nói, theo Bình Tâm nương nương kinh văn càng là tự phát hướng về Huyết Hải phương hướng cúi người hành lễ. Tại đây nhất thời khác, hai tộc ân oán tẩn đều buông, chỉ vì Hậu Thổ đại tử bi chi tâm, đại tử bi hành trình.

Tọa trấn cùng các Đại Vu tộc trong bộ lạc Tổ Vu nhóm cũng tại đây nhất thời khác thông qua Tổ Vu chỉ thấy đặc thù huyết mạch liên hệ biết được Hậu Thổ đã phát sinh sự, sôi nổi đại kinh thất sắc, không cảm ngộ lập đương trường. Một lát sau vẫn là nhất trầm ổn Đế Giang dẫn đầu tiếp thu tin tức này, chạy nhanh đuổi qua. Theo sát sau đó mặt khác Tổ Vu cũng tỉnh táo lại, chạy về phía Huyết Hải phương hướng.

Ngũ Trang Quan nội, Trần Nguyên Từ đứng ở nhân tham cây ăn quả hạ, nhìn một người tham quả trầm mặc không nói. Người này tham quả đúng là Hồng Vân tàn hồn sở sống nhờ chỗ. Có lẽ là hấn là ở khổ tứ cứu người phương pháp, có lẽ là này Tiên Thiên linh căn che chắn thiên cơ, cũng có lẽ hai người đều có chi, thế nhưng làm cho này đối Luân Hồi một chuyện không chút nào cảm kích.

Huyết Hải bên trong, thiên cơ sáng tỏ là lúc, nơi đây chủ nhân Minh Hà lão tổ giận tím mặt, ở Huyết Hải bên trong nhắc lên sóng gió động trời, vô số chưa tới kịp như Luân Hồi quỷ hồn không cảm thông khổ bi hào.

Than khóc tiếng động truyền vào Địa Phủ trong vòng, Bình Tâm nương nương không cảm mây đại nhần, trong mắt từ bi chi ý đại thịnh. Không thấy này bất luận cái gì động tác, chỉ thấy Luân Hồi nơi đột nhiên phát ra một đạo màu trắng ngà quang mang. Huyết Hải bên trong vô số chính trên dưới chìm nổi quỷ hồn bị này quang mang một chiếu, trên mặt thống khổ chi sắc chỉ khoảng nửa khắc liền tiêu tán không thấy, bình tĩnh đứng ở Huyết Hải bên trong, đối với Bình Tâm nương nương buồng khom người giống nhau, theo sau liền bị một đạo mạc danh lực lượng lôi kéo nhập Luân Hồi.

Huyết Hải chỗ sâu trong Minh Hà nhìn đến loại tình huống này càng là tức giận đến oa oa kêu to, dùng ra cả người thủ đoạn, thế nhưng không hề tác dụng. Tức giận đồng thời, không khỏi còn hỗn loạn một tia kiêng kỵ.

Không sai chính là kiêng kỵ, Minh Hà lão tổ vẫn luôn tự dụ vì đối hồn phách không chế ở trong hồng hoang trừ bỏ kia đã hợp đạo Hồng Quân ngoại càng là không người có thể ra này tả hữu, thậm chí liền kia tân tân sáu vị Thánh Nhân tại đây phương diện nghiên cứu chỉ sợ đều so bất quá hấn. Đối phương diện này tự tin càng sâu với hấn mặt khác thủ đoạn. Nhưng hiện tại vẫn luôn bị hấn lấy làm tự hào thủ đoạn thế nhưng không làm gì được hồn phách chút nào, này như thế nào không làm hấn cảm thấy sợ hãi cùng kiêng kỵ.

Một nén nhang hậu, to như vậy Huyết Hải toàn bộ bị quét sạch, này nội tâm không thấy một tia tự do hồn phách. Cái này Minh Hà lão tổ nhưng nhìn không được, chính mình gốc gác đều bị lộ không. Như thế mà còn nhìn được thì còn có gì không nhìn được nữa nha. Mang tề gia đương biến hướng Địa Phủ phương hướng giết lại đây.

Lúc này, Địa Phủ trong vòng, Lý thần nhiên cùng Bình Tâm nương nương đang có một câu không một câu trò chuyện. Đột nhiên bên cạnh Huyết Hải trên không gió nổi mây phun, lưỡng đạo thật lớn sóng nước tách ra, một đạo huyết trụ tự Huyết Hải dâng lên, mặt trên nâng một cái đạo nhân, đầu đội huyết ngọc quan, mặc huyết sắc Tu La y, bối bối song kiếm, sau lưng hai vai sát khí tận trời.

Còn chưa gần người đã có một cỗ huyết tinh chi khí truyền đến. Huyết trụ đem Minh Hà lão tổ đưa đến trên bờ mới biến mất không thấy.

Nhìn đến Minh Hà uy thế như thế, Bình Tâm lập tức cảm thấy không ổn, thủ nhận Sinh Tử Bạc, tay cầm Luân Hồi Bút, trận địa sẵn sàng đón quân địch. Lý thần nhiên cũng kè quá khứ cùng Bình Tâm sống vai mà đứng. Đề phòng nhìn về phía Minh Hà.

Minh Hà lão tổ vốn là sát khí tận trời mà đến, nhưng vừa tiến vào Địa Phủ trong vòng, liền cảm thấy một trận áp lực, trong cơ thể không có lúc nào là pháp lực cũng tại đây nhất thời khác trở nên có chút mất khống chế. Loại này đột nhiên biến hóa lệnh Minh Hà lập tức cảm thấy chân tay luống cuống. Tự thân pháp lực cư nhiên đều sẽ mất đi khống chế, này mới ra thế Địa Phủ rốt cuộc là cái gì đảm rồng hang hổ nha. Nghĩ đến đây, càng là lập tức hậu hồi lên, hậu hồi chính mình vì sao như thế xúc động, thế nhưng không có điều tra rõ tình huống liền đuổi lại đây.

Trừ lần đó ra, Minh Hà lão tổ thế nhưng cảm thấy dị thường ngẹn khuất, phải biết rằng ở mấy cái canh giờ phía trước, nơi này vẫn là hấn địa bàn nha. Này ở chính mình địa bàn gặp được như thế việc, cái loại này ngẹn khuất không cần nói cũng biết.

Nhưng đã tới rồi tình trạng này, quay đầu lại đã không còn kịp rồi, chỉ phải cố làm ra và tiếp tục căng da đầu tiếp tục về phía trước. Nhưng càng là tới gần mảnh đất trung tâm cái loại này áp chế càng là tăng thêm. Loại cảm giác này dường như quen thuộc, cẩn thận hồi tưởng một phen, lập tức sợ tới mức mồ hôi lạnh chảy ròng, vật áo toàn ướt. Loại cảm giác này còn không phải là ngày đó Hồng Quân hợp đạo là lúc, kia ti đặt lậu Thiên Đạo cảm giác sao. Chẳng lẽ nơi đây còn có Thiên Đạo nơi. Tưởng tượng đến này, lập tức liền tưởng xoay người thoát đi nơi đây. Bất quá sinh ra này ý niệm khi, đã vẫn rồi. Hấn đã tới rồi trung tâm chỗ, nhìn thấy nơi đây chủ nhân.

Lý thần nhiên hoà bình tâm tự nhiên không biết Minh Hà cảm thụ cùng ý tưởng. Đợi cho Minh Hà tới gần, Bình Tâm cũng thấy rõ Minh Hà cảnh giới, thế nhưng cũng là Chuẩn Thánh trung kỳ, tức khác cảm thấy áp lực rất lớn. Không thể tưởng được nguyên lai nơi đây chủ nhân thế nhưng có như vậy tu vi, chính mình vẫn là coi thường nay thiên hạ quần hùng. Càng là nghĩ đến phía trước đối với Lý thần nhiên hiểu lầm, trong lòng tức khác cảm thấy một trận hổ thẹn. Người khác hào tâm hỗ trợ, chính mình thế nhưng không cảm giác kích, ngược lại tâm sinh oán trách. Nghĩ đến đây càng là áy náy nhìn thoáng qua bên cạnh thân thể vẫn luôn căng chặt Lý thần nhiên.

Đáng tiếc như thế đối đầu kẻ địch mạnh, Lý thần nhiên tự nhiên không có nhìn đến. Hấn chính yên lặng tích tụ pháp lực, chờ đợi liều chết một bác. Minh Hà ăn như thế lỗ nặng tự nhiên sẽ không như thế thiện bãi cam hừ. Chính mình bất quá là một cái Đại La Kim Tiên thôi, tưởng tượng đến nơi đây đó là lòng tràn đầy chua xót, chính mình đau khổ mưu hoa lâu như vậy, kết quả là thế nhưng là như thế kết quả. Muốn vãn phiên muộn không cảm hóa thành trong lòng một tiếng thờ dài.

Đến nỗi Bình Tâm, tuy rằng cũng vì Chuẩn Thánh trung kỳ cùng Minh Hà cảnh giới giống nhau, nhưng bất quá chỉ là dựa công đức tăng lên mà đến, tự thân đều còn chưa quen thuộc tự thân cảnh giới, như thế nào có thể cùng Minh Hà tranh phong, thêm chi này còn chưa quen thuộc trong tay Linh Bảo luyện hóa tự nhiên, chém ra thiện, ác nhị thi thể. Thực lực càng tốt xa xa không địch lại Minh Hà.

Cứ việc có lẽ tại đây Địa Phủ bên trong, Bình Tâm thực lực hoặc có thể tăng lên, nhưng nghĩ đến cũng chỉ có thể miễn cưỡng đủ để tự bảo vệ mình thôi. Chính mình đã có thể nguy hiểm.

Nghĩ như vậy, trong lòng không cảm bi từ giữa tới. Bất quá ngưng thần giằng co một lát sau, vẫn không thấy Minh Hà có điều động tác, Lý thần nhiên đột nhiên thấy quý dị. Chẳng lẽ này Minh Hà ở chơi cái gì hoa chiêu sao.

Vẫn là Minh Hà đầu tiên khắc chế không được, dẫn đầu chấp tay nói: “Bản đạo gặp qua nhị vị đạo hữu”. Này Minh Hà tư thái phóng tới như vậy thấp, rốt cuộc có cái gì âm mưu. Trái lo phải nghĩ đoán chỉ không ra, đơn giản buông ra. Đến lúc đó giật tới thì đánh, nước lên nâng nền liền là được, tương như vậy nhiều lắm chi. Ý niệm hiểu rõ lúc sau, cùng Bình Tâm liếc nhau, hai người còn thì lễ.

Lý thần nhiên cười nói: “Đạo hữu hảo sinh tự tại, tại đây vô biên Huyết Hải, xưng sư làm tổ, tình tu Thiên Đạo, lại là tiện sát người khác a.”

Minh Hà vẫn ngón, miễn cưỡng bài trừ một cái khuôn mặt tươi cười, chỉ là này tươi cười xuất hiện ở Minh Hà trên mặt, quả thực so khốc còn khó coi, hơn nữa Minh Hà khuôn mặt huyết hồng, trên người mùi tanh phác mũi, thật là thấy thế nào như thế nào dọa người. “Nơi nào, so không được nhị vị đạo hữu a, thế nhưng đem bản đạo ta này Huyết Hải nháo như thế bộ dáng, ngay cả ta cái này chủ nhân đều nhận không rõ?”, Nói đến ‘ta’ cái này chữ thời điểm càng là nghiêng răng nghiêng lợi.

Nhìn ra Minh Hà ở cổ tình áp chế trong lòng lửa giận, Lý thần nhiên cũng không cần phải nhiều lời nữa, sắc mặt một tức đạo: “Người sáng mắt không nói tiếng lỏng, ta chờ biết lão tổ này tới ý gì, bất quá vấn đề đã đóng thuyền, đã được việc thật, ta chờ cũng vô lực xoay chuyển trời đất. Hơn nữa lúc này đối thiên địa chúng sinh đều có lợi, đạo hữu tiện lợi làm làm một hồi công đức liền được rồi, bản đạo liền thế này trong hồng hoang chúng sinh muôn nghìn cảm tạ đạo hữu”. Dứt lời, nhún nhún vai, mở ra đôi tay tỏ vẻ chính mình bất lực.

Nhìn Lý thần nhiên như thể quang côn bộ dáng, Minh Hà trong lòng lửa giận chạy thoát, trong lòng đầy ngập sát ý, thu hồi kia quý khốc giống nhau khuôn mặt tươi cười, màu đỏ tươi trong con ngươi hiện lên một tia tàn khốc: “Công đức, lão tổ như thế nào chưa thấy được công đức nơi. Ngược lại là nhìn thấy lão tổ Huyết Hải bị nhân sinh sôi bá chiếm?”

“Đạo hữu chẳng lẽ thật sự chưa đến một tia công đức sao?” Lý thần nhiên hỏi ngược lại.

“Như vậy một chút cũng coi như là công đức sao” nói này, Minh Hà liền một trận khó thở.

“Này nhưng không trách ta đợi, ngày đó ta liền muốn báo cho đạo hữu việc này, lại nại đạo hữu bế quan không thấy, chỉ nói mặc cho bản đạo hành sự, lấy ném ngày đó hứa hẹn.” Lý thần nhiên đạo.

Nghe được lời này, Minh Hà một trận nghẹn lời.

Nhìn đến Minh Hà bình tĩnh lại, Lý thần nhiên lại chạy nhanh rên sát khi còn nóng nói: “Hơn nữa việc này lúc sau, cùng đạo hữu cũng có rất nhiều chỗ tốt”.

“Nga, nói đến nghe một chút”, Minh Hà hữu khí vô lực hỏi, chuyện này hẳn đã thấy rõ, biết đại thế đã mất, trong lòng không cảm có chút âm đạm.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## ng 106 Minh Hà đến phóng

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-12-27

Nhìn trong tay hai kiện Linh Bảo trầm mặc không nói. Lý thần nhiên biết hiện tại này Hậu Thổ trong lòng buồn khổ dị thường. Thân hóa Luân Hồi, may mắn đến một tia nguyên thần, đại giới lại là vĩnh trấn Địa Phủ, cho đến vô lượng lượng kiếp.

Nửa ngày hậu, Hậu Thổ, không đứng, hẳn là xưng là Bình Tâm nương nương động. Chỉ thấy lúc này Bình Tâm nương nương ngồi ngay ngắn Lục Đạo Luân Hồi phía trước mềm nhẹ niệm một thiên kinh văn: “Trần về trần, thổ về thổ, linh hồn quy về Hậu Thổ, nhưng mà, nữ không cần thông khổ cùng đau thương, từ vong là sinh mệnh tuần hoàn, cũng không chút nào che dấu, dối trá, hắc ám. Ngô thân hóa lục đạo, chính là vì sự chờ không đến mức biến mất, không đến mức sa đọa. Đạo cũng không miệt thị, là vì Hỗn Nguyên, từ cao mà xuống xem, càng không cần miệt thị, cao không phải vì vút bỏ thấp mà tồn tại, mà gần là vì bảo hộ cùng dẫn đường mà đến, là làm nữ chờ biết, nữ chờ là vĩnh hằng hạt giống, ngô xác thật nữ chờ cha mẹ, dẫn

đường như chờ đi lên chân nghĩa chỉ đạo, tại đây phía trước, ngô nguyên đời đời kiếp kiếp, bảo hộ với như chờ. Đây tâm nguyện, chính là ngô chi đại hành, cũng là ngô chi hiến pháp môn”.

Hồng hoang sinh linh nghe này kinh văn một đám đều đi theo niệm lên, đó là ở ca tụng đạo tối cao chí ái, ca tụng Hậu Thổ nương nương từ bi, ca tụng Hậu Thổ nương nương công đức. Kia một đám thanh âm hình thành từng luồng niệm lực hướng Huyết Hải bên chuyển luân phóng mà đi, kia chuyển luân càng chuyển càng nhanh, chung quanh cô hồn dã phách quăng vào đi tốc độ cũng càng lúc càng nhanh.

Này là Địa Phủ xuất thế, mọi việc bình định, bị che lấp thiên cơ cũng dần dần sáng tỏ.

Lúc này Thủ Dương Sơn Lão Tử, Côn Luân Sơn nguyên thủy, Kim Ngao Đảo Thông Thiên giáo chủ cùng với tránh cư ba mươi ba thiên ngoại Nữ Oa nương nương đều là triều kia Huyết Hải phương hướng chậm rãi cưỡi một cung. Chậm rãi thờ dài, hồ hững vô ngữ!

Tây Phương thế giới cực lạc, bát bảo công đức bên cạnh ao. Tiếp Dẫn Chuẩn Đề yên lặng nhìn Huyết Hải, thật lâu sau, Tiếp Dẫn lắc đầu “Ta không bằng năng!” Chuẩn Đề cũng là đạo: “Tổ Vu Hậu Thổ, thật đại từ bi chí sĩ, ta cũng không cập cùng.”

Thiên Đình phía trên, chúng yêu tề tụ, tất cả đều im lặng không nói, theo Bình Tâm nương nương kinh văn càng là tự phát hướng về Huyết Hải phương hướng cúi người hành lễ. Tại đây nhất thời khác, hai tộc ân oán tấn đều buông, chỉ vì Hậu Thổ đại từ bi chí tâm, đại từ bi hành trình.

Tọa trấn cùng các Đại Vu tộc trong bộ lạc Tổ Vu nhóm cũng tại đây nhất thời khác thông qua Tổ Vu chỉ thấy đặc thù huyết mạch liên hệ biết được Hậu Thổ đã phát sinh sự, sôi nổi đại kinh thất sắc, không cấm ngốc lập đương trường. Một lát sau vẫn là nhất trầm ổn Đế Giang dẫn đầu tiếp thu tin tức này, chạy nhanh đuổi qua. Theo sát sau đó mặt khác Tổ Vu cũng tỉnh táo lại, chạy về phía Huyết Hải phương hướng.

Ngũ Trang Quan nội, Trấn Nguyên Tử đứng ở nhân tham cây ăn quả hạ, nhìn một người tham quả trầm mặc không nói. Người này tham quả đúng là Hồng Vân tàn hồn sở sống nhờ chỗ. Có lẽ là hắn ở khổ tứ cứu người phương pháp, có lẽ là này Tiên Thiên linh căn che chắn thiên cơ, cũng có lẽ hai người đều có chí, thế nhưng làm cho này đối Luân Hồi một chuyện không chút nào cảm kích.

Huyết Hải bên trong, thiên cơ sáng tỏ là lúc, nơi đây chủ nhân Minh Hà lão tổ giận tím mặt, ở Huyết Hải bên trong nhấc lên sóng gió động trời, vô số chưa tới kịp như Luân Hồi quỷ hồn không cảm thống khổ bị hào.

Than khóc tiếng động truyền vào Địa Phủ trong vòng, Bình Tâm nương nương không cảm mảy mai đại nhẫn, trong mắt từ bi chỉ ý đại thịnh. Không thấy này bất luận cái gì động tác, chỉ thấy Luân Hồi nơi đột nhiên phát ra một đạo màu trắng ngà quang mang. Huyết Hải bên trong vô số chính trên dưới chìm nổi quỷ hồn bị này quang mang một chiếu, trên mặt thống khổ chi sắc chỉ khoảng nửa khắc liền tiêu tán không thấy, bình tĩnh đứng ở Huyết Hải bên trong, đối với Bình Tâm nương nương buông khom người giống nhau, theo sau liền bị một đạo mạc danh lực lượng lôi kéo nhập Luân Hồi.

Huyết Hải chỗ sâu trong Minh Hà nhìn đến loại tình huống này càng là tức giận đến oa oa kêu to, dùng ra cả người thủ đoạn, thế nhưng không hề tác dụng. Tức giận đồng thời, không khỏi còn hỗn loạn một tia kiêng kỵ.

Không sai chính là kiêng kỵ, Minh Hà lão tổ vẫn luôn tự dụ vì đối hồn phách khổng lồ ở trong hồng hoang trừ bỏ kia đã hợp đạo Hồng Quân ngoại càng là không người có thể ra này tai họa, thậm chí liền kia tấn tấn sáu vị Thánh Nhân tại đây phương diện nghiên cứu chỉ sợ đều so bất quá hắn. Đối phương diện này tự tin càng sâu với hắn mặt khác thủ đoạn. Nhưng hiện tại vẫn luôn bị hắn lấy làm tự hào thủ đoạn thế nhưng không làm gì được hồn phách chút nào, này như thế nào không làm hắn cảm thấy sợ hãi cùng kiêng kỵ.

Một nén nhang hậu, to như vậy Huyết Hải toàn bộ bị quét sạch, này nội tâm không thấy một tia tự do hồn phách. Cái này Minh Hà lão tổ nhưng nhìn không được, chính mình gốc gác đều bị lộ không. Như thế mà còn nhìn được thì còn có gì không nhìn được nữa nha. Mang tề gia đương biên hướng Địa Phủ phương hướng giết lại đây.

Lúc này, Địa Phủ trong vòng, Lý thần nhiên cùng Bình Tâm nương nương đang có một câu không một câu trò chuyện. Đột nhiên bên cạnh Huyết Hải trên không gió nổi mây phun, lưỡng đạo thật lớn sóng nước tách ra, một đạo huyết trụ tự Huyết Hải dâng lên, mặt trên nâng một cái đạo nhân, đầu đội huyết ngọc quan, mặc huyết sắc Tu La y, bối bối song kiếm, sau lưng hai vai sát khí tận trời.

Còn chưa gần người đã có một cỗ huyết tinh chi khí truyền đến. Huyết trụ đem Minh Hà lão tổ đưa đến trên bờ mới biến mất không thấy.

Nhìn đến Minh Hà uy thế như thế, Bình Tâm lập tức cảm thấy không ổn, thủ nhận Sinh Tử Bạc, tay cầm Luân Hồi Bút, trận địa sẵn sàng đón quân địch. Lý thần nhiên cũng lóe quá khứ cùng Bình Tâm sóng vai mà đứng. Đề phòng nhìn về phía Minh Hà.

Minh Hà lão tổ vốn là sát khí tận trời mà đến, nhưng vừa tiến vào Địa Phủ trong vòng, liền cảm thấy một trận áp lực, trong cơ thể không có lúc nào là pháp lực cũng tại đây nhất thời khác trở nên có chút mất khống chế. Loại này đột nhiên biến hóa lệnh Minh Hà lập tức cảm thấy chân tay luống cuống. Tự thân pháp lực cư nhiên đều sẽ mất đi khống chế, này mới ra thế Địa Phủ rốt cuộc là cái gì đảm rùng rợn hồ nha. Nghĩ đến đây, càng là lập tức hậu hồi lên, hậu hồi chính mình vì sao như thế xúc động, thế nhưng không có điều tra rõ tình huống liền đuổi lại đây.

Trừ lần đó ra, Minh Hà lão tổ thế nhưng cảm thấy dị thường ngột ngạt, phải biết rằng ở mấy cái canh giờ phía trước, nơi này vẫn là hắn địa bàn nha. Đây ở chính mình địa bàn gặp được như thế việc, cái loại này ngột ngạt không cần nói cũng biết.

Nhưng đã tới rồi tình trạng này, quay đầu lại đã không còn kịp rồi, chỉ phải cố làm ra vẻ tiếp tục căng da đầu tiếp tục về phía trước. Nhưng càng là tới gần mảnh đất trung tâm cái loại này áp chế càng là tăng thêm. Loại cảm giác này dường như quen thuộc, cẩn thận hồi tưởng một phen, lập tức sợ tới mức mồ hôi lạnh chảy ròng, vạt áo toàn ướt. Loại cảm giác này còn không phải là ngày đó Hồng Quân hợp đạo là lúc, kia tiệt lậu Thiên Đạo cảm giác sao. Chẳng lẽ nơi đây còn có Thiên Đạo nơi. Tưởng tượng đến này, lập tức liền tưởng xoay người thoát đi nơi đây. Bất quá sinh ra này ý niệm khi, đã vẫn rồi. Hắn đã tới rồi trung tâm chỗ, nhìn thấy nơi đây chủ nhân.



Lý thần nhiên hoà bình tâm tự nhiên không biết Minh Hà cảm thụ cùng ý tưởng. Đợi cho Minh Hà tới gần, Bình Tâm cũng thấy rõ Minh Hà cảnh giới, thể nhưng cũng là Chuẩn Thánh trung kỳ, tức khắc cảm thấy áp lực rất lớn. Không thể tưởng được nguyên lai nơi đây chủ nhân thể nhưng có như vậy tu vi, chính mình vẫn là coi thường nay thiên hạ quần hùng. Càng là nghĩ đến phía trước đối với Lý thần nhiên hiểu lắm, trong lòng tức khắc cảm thấy một trận hồ thẹn. Người khác hào tâm hỗ trợ, chính mình thể nhưng không cảm giác kích, ngược lại tâm sinh oán trách. Nghĩ đến đây càng là áy náy nhìn thoáng qua bên cạnh thân thể vẫn luôn căng chặt Lý thần nhiên.

Đáng tiếc như thế đối đầu kẻ địch mạnh, Lý thần nhiên tự nhiên không có nhìn đến. Hắn chính yên lặng tích tụ pháp lực, chờ đợi liều chết một bác. Minh Hà ăn như thế lỗ nặng tự nhiên sẽ không như thế thiện bãi cam hươu. Chính mình bất quá là một cái Đại La Kim Tiên thôi, tượng tượng đến nơi đây đó là lòng tràn đầy chua xót, chính mình đau khổ mưu hoa lâu như vậy, kết quả là thể nhưng là như thế kết quả. Muốn vãn phiên muốn không cảm hóa thành trong lòng một tiếng thờ dài.

Đến nỗi Bình Tâm, tuy rằng cũng vì Chuẩn Thánh trung kỳ cùng Minh Hà cảnh giới giống nhau, nhưng bất quá chỉ là dựa công đức tăng lên mà đến, tự thân đều còn chưa quen thuộc tự thân cảnh giới, như thế nào có thể cùng Minh Hà tranh phong, thêm chi này còn chưa quen thuộc trong tay Linh Bảo luyện hóa tự nhiên, chém ra thiện, ác nhị thi thể. Thực lực càng tốt xa xa không địch lại Minh Hà.

Cứ việc có lẽ tại đây Địa Phủ bên trong, Bình Tâm thực lực hoặc có thể tăng lên, nhưng nghĩ đến cũng chỉ có thể miễn cưỡng đủ để tự bảo vệ mình thôi. Chính mình đã có thể nguy hiểm.

Nghĩ như vậy, trong lòng không cảm bị từ giữa tới. Bất quá ngưng thần giằng co một lát sau, vẫn không thấy Minh Hà có điều động tác, Lý thần nhiên đột nhiên thấy quý dị. Chẳng lẽ này Minh Hà ở chơi cái gì hoa chiêu sao.

Vẫn là Minh Hà đầu tiên khắc chế không được, dẫn đầu chấp tay nói: “Bản đạo gặp qua nhị vị đạo hữu”. Này Minh Hà tư thái phóng tới như vậy thấp, rốt cuộc có cái gì âm mưu. Trái lo phải nghĩ đoán chi không ra, đơn giản buông ra. Đến lúc đó giặc tới thì đánh, nước lên nâng nên liền là được, tương như vậy nhiều lắm chi. Ý niệm hiểu rõ lúc sau, cùng Bình Tâm liếc nhau, hai người còn thì lễ.

Lý thần nhiên cười nói: “Đạo hữu hảo sinh tự tại, tại đây vô biên Huyết Hải, xưng sư làm tổ, tình tu Thiên Đạo, lại là tiện sát người khác a.”

Minh Hà văn ngôn, miễn cưỡng bài trừ một cái khuôn mặt tươi cười, chỉ là này tươi cười xuất hiện ở Minh Hà trên mặt, quả thực so khốc còn khó coi, hơn nữa Minh Hà khuôn mặt huyết hồng, trên người mùi tanh phác mũi, thật là thấy thế nào như thế nào dọa người. “Nơi nào, so không được nhị vị đạo hữu a, thể nhưng đem bản đạo ta này Huyết Hải nháo như thế bộ dáng, ngay cả ta cái này chủ nhân đều nhận không rõ?”, Nói đến ‘ta’ cái này chữ thời điểm càng là nghiêng răng nghiêng lợi.

Nhìn ra Minh Hà ở cổ tình áp chế trong lòng lửa giận, Lý thần nhiên cũng không cần phải nhiều lời nữa, sắc mặt một tức đạo: “Người sáng mắt không nói tiếng lỏng, ta chờ biết lão tổ này tới ý gì, bất quá vấn đã đóng thuyền, đã được việc thật, ta chờ cũng vô lực xoay chuyển trời đất. Hơn nữa lúc này đối thiên địa chúng sinh đều có lợi, đạo hữu tiện lợi làm làm một hồi công đức liền được rồi, bản đạo liên thể này trong hồng hoang chúng sinh muôn nghìn cảm tạ đạo hữu”. Dứt lời, nhún nhún vai, mở ra đôi tay tỏ vẻ chính mình bất lực.

Nhìn Lý thần nhiên như thế quang côn bộ dáng, Minh Hà trong lòng lửa giận chạy thoát, trong lòng đầy ngập sát ý, thu hồi kia quý khốc giống nhau khuôn mặt tươi cười, màu đỏ tươi trong con ngươi hiện lên một tia tàn khốc: “Công đức, lão tổ như thế nào chưa thấy được công đức nơi. Ngược lại là nhìn thấy lão tổ Huyết Hải bị nhân sinh sôi bá chiếm?”

“Đạo hữu chẳng lẽ thật sự chưa đến một tia công đức sao?” Lý thần nhiên hỏi ngược lại.

“Như vậy một chút cũng coi như là công đức sao” nói này, Minh Hà liền một trận khó thở.

“Này nhưng không trách ta đợi, ngày đó ta liền muốn báo cho đạo hữu việc này, lại nại đạo hữu bề quan không thấy, chỉ nói mặc cho bản đạo hành sự, lấy nếm ngày đó hứa hẹn.” Lý thần nhiên đạo.

Nghe được lời này, Minh Hà một trận ghen lời.

Nhìn đến Minh Hà bình tĩnh lại, Lý thần nhiên lại chạy nhanh rên sát khi còn nóng nói: “Hơn nữa việc này lúc sau, cùng đạo hữu cũng có rất nhiều chỗ tốt”.

“Nga, nói đến nghe một chút”, Minh Hà hữu khí vô lực hỏi, chuyện này hắn đã thấy rõ, biết đại thể đã mất, trong lòng không cảm có chút âm đạm.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

# g 107 rời đi

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-12-28

Lý thần nhiên đàm nhiên đạo: “Đạo hữu Tu La nhất tộc xuất thế cũng hiểu rõ vạn năm, nói vậy Tu La nhất tộc khuyết tật đạo hữu cũng phát hiện?”

Minh Hà trong lòng cả kinh, Tu La nhất tộc khuyết tật hẳn là từ đâu biết được, trong lòng tuy rằng kinh ngạc, Minh Hà trên mặt lại không hiện mấy may, “Đạo hữu nhưng có kéo dài ta Tu La nhất tộc biện pháp?”

Lý thần nhiên đạo: “Lại kêu lên hữu biết, tại đây Lục Đạo Luân Hồi bên trong có một A Tu La đạo, này A Tu La đạo nhưng vì đạo hữu kéo dài Tu La nhất tộc.” Nói xong, đối với Bình Tâm gật gật đầu, hậu giả biết được này ý, thủ nhận Lục Đạo Luân Hồi hình chiếu cùng Minh Hà trước mặt.,

Nhìn trước mắt này hình chiếu, Minh Hà càng thêm kinh hãi, từng hàng xem đi xuống, càng là minh bạch thứ này đối hồng hoang chúng sinh chỗ tốt, cuối cùng nhìn đến A Tu La đạo càng là biết Lý thần nhiên lời nói phi hư. Xem bãi lúc sau, hít sâu một hơi, nhìn về phía Bình Tâm nương nương ánh mắt cũng trở nên bất đồng, trong đó không cảm mang theo một loại kính nể, một loại cảm kích.

Đối với Bình Tâm điều thân nhất bá đạo: “Lần này lại là bản đạo lỗ mãng, về sau bản đạo cùng đạo hữu lắng giềng mà cư, nhược có chuyện gì, không ngại báo cho bản đạo một vài, cũng làm cho bản đạo góp chút sức mọn. Sắc trời đã tối, bản đạo liền không hề quấy rầy, như vậy cáo từ”.

Dứt lời, không mang theo Lý thần nhiên hai người phản ứng liền xoay người rời đi. Bất quá này Minh Hà như thế nào tốt như vậy nói chuyện? Bình Tâm không hiểu biết, chẳng lẽ hẳn còn không biết sao, vô luận từ hậu thế truyền thuyết vẫn là cùng hẳn giao tiếp mấy lần trung đều phát hiện này Minh Hà lòng dạ sâu, tính cách âm hiểm độc ác.

Hắn cũng không biết đạo chính là Minh Hà tại địa phủ trong vòng sở cảm nhận được cái loại này cả người không biết ở cảm giác, cùng bọn họ trên người cái loại này công đức kim quang đối hẳn khác chế. Nếu như không cần thiết hẳn có thể tượng tượng lại tại đây nghỉ ngơi một lát thời gian.

Nhìn đến Minh Hà đi xa bóng dáng, Lý thần nhiên đại từng một hơi, đột nhiên thần sắc biến đổi. Bình Tâm phát hiện hỏi: “Ra cái gì phải không?”

“Không có, không có. Một ít việc nhỏ thôi”, Lý thần nhiên khô khan nói. Nhìn thấy Lý thần nhiên không muốn nhiều lời, Bình Tâm cũng không hề truy vấn. Yên lặng nhìn trước mặt này hết thấy, trong mắt lỗ trống, không biết suy nghĩ cái gì.

Lại nói Lý thần nhiên vì sao thần sắc biến đổi, lại là lại vừa mới trong tai truyền đến một câu ‘ đạo hữu lại là hảo tính kế nha, lão tổ lần này nhận tài, bất quá hy vọng lần sau đạo hữu còn có như vậy vận khí tốt ’ lại là Minh Hà thanh âm. Xem ra hẳn cùng Minh Hà lão tổ sống núi xem như kết hạ.

Mọi việc xong, Lý thần nhiên cũng nổi lên như vậy rời đi tâm tư. Vừa muốn cáo từ liền thấy phía trước không gian một trận đông đưa, đi ra một trạng như hoàng tuyền, xích như đan hỏa, sáu đủ bốn cánh, hồn đôn vô bộ mặt. Lại là Đế Giang Tổ Vu chân thân. Vì mau chóng cảm thấy nơi đây, thế nhưng trực tiếp hóa thành chân thân. Xem ra này Tổ Vu chi gian cảm tình xác thật thâm hậu vô cùng.

Đế Giang tới rồi nơi đây lúc sau, điều thân hóa thành một trung niên nam tử, nhìn về phía Bình Tâm nôn nóng hỏi: “Hậu Thổ muội tử, ngươi làm sao vậy”.

Nhìn lại Đế Giang đã đến, Bình Tâm trong mắt chưa chắc không có một tia cảm động, nhưng ngoài miệng vẫn là lạnh lùng nói ra: “Bản đạo Bình Tâm, gặp qua đạo hữu. Không biết đạo hữu tiến đến nơi đây cái gọi là chuyện gì?”

“Hậu Thổ muội tử, ngươi đây là nói cái gì mê sảng”, nói chuyện lại là theo sát sau đó tới rồi Chúc Dung.

Vừa dứt lời, chỉ thấy không gian đông đưa vô cùng, vô số pháp tắc chi lực thoáng hiện phác họa, hiện ra từng khối Tổ Vu chân thân, có nhân mặt hổ thân, thân khoác kim lân; có tám đầu nhân mặt, hồ thân mười đuôi; cũng có nhân mặt thú thân, hai lỗ tai tựa khuyển, nhĩ quai thanh xà; lại là mười một Tổ Vu tất cả đều đuôi tới. Rút đi chân thân, hóa thành nhân thân, khăn trương mạc danh truy vấn quan tâm bọn họ trong mắt ‘ Hậu Thổ ’.

Nhìn chúng vu khăn trương quan tâm biểu tình, Bình Tâm thân hình run rẩy, trong mắt sương mù bốc hơi. Xoay người sang chỗ khác, đưa lưng về phía chúng vu, ngữ khí mang điềm ghen ngào nói: “Chư vị đạo hữu lại là nhận sai nhân, Hậu Thổ đã chết, bản đạo vì Bình Tâm”.

“Nói vậy, ngươi như thế nào không phải Hậu Thổ muội tử, ta chờ chẳng lẽ phân biệt không ra sớm chiều ở chung số trăm triệu năm muội tử sao, có phải hay không hẳn nói gì đó che mắt ngươi, ta liền nói này đó lỗ mũi trâu không phải cái gì thứ tốt.” Tính tình táo bạo Chúc Dung nói như thế đạo, cuối cùng một câu càng là thẳng chỉ Lý thần nhiên, ở hẳn xem ra định là Lý thần nhiên nói gì đó mới làm Hậu Thổ muội tử không nhận chính mình.

Nói xong, thế nhưng muốn vén tay áo tiến lên đối Lý thần nhiên ‘ hưng sư vấn tội ’. Vẫn luôn lưu ý bọn họ Bình Tâm tự nhiên đem này hết thấy xem ở trong mắt, thân hình nhaoáng lên che ở Lý thần nhiên trước mặt.

Nhìn đến nàng động tác, Chúc Dung lập tức thu nắm tay.

Nhìn đến che ở chính mình trước mặt đầy mặt nước mắt Bình Tâm, Lý thần nhiên vẫn luôn cười khổ: “Đạo hữu vẫn là vì bọn họ nói thật đi, bằng không xem bọn họ bộ dáng cũng sẽ không đi.” “Vừa mới lại là ủy khuất đạo hữu”, Bình Tâm đạo.

Dùng pháp lực chúng làm trên mặt nước mắt, Bình Tâm xoay người sang chỗ khác, thê lương nói: “Các ca ca không phải đều là đã biết sao, cần gì phải

tại đây đau khổ ép hỏi”. Đích xác, bọn họ thông qua huyết mạch chi gian liên hệ đã biết trước mất này ‘ Hậu Thổ ’ trên người thế nhưng không có một chút Vu tộc huyết mạch. Phải biết bọn họ Vu tộc dựa vào huyết mạch tồn tại. Thân chết tắc huyết mạch trở về thiên địa. Phần chi cũng cũng thế.

Nói như vậy, Hậu Thổ đã thân đã chết. Hoặc là nói là Hậu Thổ lấy mất khác loại hình thức tồn tại xuống dưới. Nhưng Tổ Vu Hậu Thổ lại là rõ ràng chính xác thân chết thiên địa. Mặc kệ mọi người tiếp không tiếp thu, này đều đã thành một sự thật.

Nhìn Bình Tâm trên mặt thê lương chi sắc, Chúc Dung một trận chân tay luống cuống, “Chúng ta không có bức người nha, thật sự không có”.

Lắc đầu, Bình Tâm không đành lòng lại đối mặt bọn họ, thân hình chậm rãi hóa thành khói nhẹ, biến mất không thấy. Nhìn Bình Tâm không muốn lại đối mặt bọn họ, mọi người một trận buồn khổ. Lý thần nhiên cũng là cả người không được tự nhiên, này Bình Tâm vừa đi, Tổ Vu nhóm không đều đem lực chú ý phóng tới hân trên người sao.

Quả nhiên, một lát sau, cảm nhận được nào giống như thực chất ánh mắt chăm chú vào chính mình trên người. Lý thần nhiên tức khắc cảm thấy da đầu tê dại, cười gượng vài tiếng nói: “Chư vị nhuợc không có gì sự nói, bản đạo liền trước cáo từ.”

Nhìn Lý thần nhiên muốn như vậy rồi đi, Chúc Dung tức khắc liền muốn khi thân thượng tiền đem hân ngăn lại, lại bị Chúc Cửu Âm một ánh mắt ngăn lại., Ở Chúc Dung khó hiểu trong ánh mắt Chúc Cửu Âm nói: “Chậm đã, ta chờ muốn biết việc này cụ thể trải qua”.

Lý thần nhiên cười khổ một tiếng, ám đạo này đó Vu tộc thật đúng là không biết lễ nghĩa nha, ngoài miệng lại vẫn là đem việc này chậm rãi nói ra. Hân bị Chúc Dung lần nữa ép hỏi, hơn nữa Chúc Cửu Âm này chất vấn khêu khí, trong lòng không có oán khí đó là không có khả năng. Nhưng hân cũng không nghĩ như vậy cùng chi trở mặt. Một là trên thực lực chênh lệch rất lớn, chính mình chiếm không được hảo; nhị là cũng không nghĩ làm Bình Tâm nương nương khổ sở. Nói nữa này Vu tộc sắp bị diệt tới nơi, chính mình cần gì phải cùng bọn họ tích cực.

Nhìn đến Lý thần nhiên như thế ‘ thức thời ’, một chúng Tổ Vu cũng thực vừa lòng. Nhìn về phía Lý thần nhiên bộ dáng cũng thuận mắt rất nhiều. Bất quá nhuợc là bọn họ biết Lý thần nhiên ở trong lòng đã đem bọn họ coi như chết người, không biết làm gì cảm tưởng, chỉ sợ đến lúc đó sinh xé hân tâm đều có đi.

Nghe xong Lý thần nhiên tự thuật, chúng vu một trận trầm mặc. Trong mắt bi thương chi ý càng là khó có thể che dấu. Vẫn là Đế Giang miễn cưỡng có thể không chế được chính mình cảm xúc, sáp thanh đối với Lý thần nhiên chấp tay nói: “Đa tạ đạo hữu báo cho tình hình cụ thể và tỉ mỉ, lần này coi như ta Vu tộc thiếu đạo hữu một ân tình, về sau nhuợc có chuyện gì muốn nhờ, ta chờ tất toàn lực ứng phó.”

Xem ra này Vu tộc còn không đều là một cây gân sao, cư nhiên còn có nhân hiểu được nhân tình lỗi đời. Cũng là, nhuợc Vu tộc toàn là giống nhau đầu óc đơn giản, tứ chi phát đạt mọi chân đại hân kia lại dựa cái gì cùng Yêu tộc chia đều này hồng hoang thiên hạ. Lý thần nhiên như thế thâm nghĩ đạo. Đế Giang nói lại là thay đổi hân đối Vu tộc nhất quán cái nhìn, nhìn về phía Đế Giang cũng thuận mắt rất nhiều.

Bất quá đối với Đế Giang theo như lời hứa hẹn, hân liền trực tiếp làm lơ, người Vu tộc đều phải tự thân khó bảo toàn, còn nghĩ giúp ta. Nghĩ đến đây không cảm méo miệng. Cũng may một chúng Tổ Vu tần đều đắm chìm ở chính mình bi thương trung cũng không có nhìn đến hân này phó sắc mặt, bằng không lại muốn đồ sinh là cổ.

Nhìn đến nơi này không có chính mình chuyện gì, liền tưởng như vậy rồi đi. Chính là ở xoay người hết sức nhìn đến những cái đó còn ở lục tục tới rồi nơi đây Vu tộc trên mặt kia bi thống mạc danh thần sắc. Trong lòng mềm nhũn, nói: “Nhân tình nhưng thật ra tính, lần này Hậu Thổ Tổ Vu thân hóa Luân Hồi, bản đạo cũng từ giữa được một ít công đức, nói như vậy ngược lại là bản đạo có điều thua thiệt các vị”.

Nhìn đến chúng vu kia dường như căn bản không có nghe đi vào bộ dáng, Lý thần nhiên bất đắc dĩ, nhưng vẫn là tiếp tục khuyên nhủ: “Các vị chớ có thái nhiều quá bi thương, ta tưởng Bình Tâm nương nương không muốn đối mặt các vị, chỉ sợ chính là không nghĩ nhìn đến này phúc trường hợp.”

“Hơn nữa việc này đối Hậu Thổ Tổ Vu, đối các vị Vu tộc cũng không phải toàn vô hại chỗ”.

“Người nói cái gì, chẳng lẽ Hậu Thổ muội tử còn chết hảo sao” Chúc Dung vừa nghe lời này liền giận trừng Lý thần nhiên, dường như ngay sau đó liền liền sẽ động thủ. Còn lại Vu tộc cũng đều đầy cõi lòng hận ý nhìn hân.

“Đạo hữu người lời này rốt cuộc là ý gì tư, phải biết ta Vu tộc cũng không nguyên thần, sau khi chết liền trở về Phụ Thần ôm ấp, này Luân Hồi đối ta Vu tộc vô dụng. Ngược lại là các người này đó Yêu tộc, nhân tộc hoặc là Tiên Thiên sinh linh hữu dụng. Đương vì cái gì các người không đi thân hóa Luân Hồi, ngược lại muốn ta Vu tộc đi làm” Đế Giang cũng sắc mặt âm trầm nói.

Không thể tưởng được chính mình một câu, lập tức đưa tới Vu tộc công phẫn. Bất quá Lý thần nhiên cũng không như thế nào để ở trong lòng. “Đích xác Hậu Thổ Tổ Vu thân hóa Luân Hồi đối các vị Vu tộc cũng không bao lớn tác dụng, nhưng phải biết lần này chính là có đại công đức giáng xuống, Vu tộc khí vận cũng tạm chấp nhận này được đến tăng lên.”

“Hừ, muốn kia khí vận gì dùng, ta chờ muốn chính là Hậu Thổ Tổ Vu trở về bình an”. Hân nói còn chưa nói xong liền bị vừa mới tới rồi Hình Thiên Đại Vu đánh gãy.

Hình Thiên nói lập tức khiến cho chúng vu duy trì. Nhìn đến tình huống này, Lý thần nhiên lập tức liền tưởng cấp chính mình một cái đại cái tát từ. Chính mình không phải không có việc gì tìm việc sao, cấp này đó Vu tộc sở kia cái gì khí vận việc, bọn họ lại không có nguyên thần có thể nghe hiểu mới là lạ.

“Không nói này khí vận việc, liền nói Hậu Thổ Tổ Vu thân hóa Luân Hồi, nhưng Thiên Đạo có cảm giáng xuống vô lượng công đức, Hậu Thổ Tổ Vu cũng bởi vậy sinh ra nguyên thần hóa thành Bình Tâm nương nương, nói như vậy Hậu Thổ Tổ Vu vẫn chưa thân chết, chỉ là thay đổi một loại hình thức trạng thái thôi. Các vị biết điểm này, còn là cho rằng Hậu Thổ Tổ Vu đã thân chết. Xem ra các vị các người vẫn là chỉ là coi trọng Hậu Thổ Tổ Vu trên

người kia Vu tộc huyết mạch thơ”, nói tới đây, Lý thần nhiên làm bộ rất là thất vọng lắc đầu thờ dài.

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## g 107 rời đi

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-12-28

Lý thần nhiên đạm nhiên đạo: “Đạo hữu Tu La nhất tộc xuất thế cũng hiểu rõ vạn năm, nói vậy Tu La nhất tộc khuyết tật đạo hữu cũng phát hiện?”

Minh Hà trong lòng cả kinh, Tu La nhất tộc khuyết tật hẳn là từ đâu biết được, trong lòng tuy rằng kinh ngạc, Minh Hà trên mặt lại không hiện mấy may, “Đạo hữu nhưng có kéo dài ta Tu La nhất tộc biện pháp?”

Lý thần nhiên đạo: “Lại kêu lên hữu biết, tại đây Lục Đạo Luân Hồi bên trong có một A Tu La đạo, này A Tu La đạo nhưng vì đạo hữu kéo dài Tu La nhất tộc.” Nói xong, đối với Bình Tâm gật gật đầu, hậu giả biết được này ý, thủ nhận Lục Đạo Luân Hồi hình chiếu cùng Minh Hà trước mặt.,

Nhìn trước mắt này hình chiếu, Minh Hà càng thêm kinh hãi, từng hàng xem đi xuống, càng là minh bạch thứ này đối hồng hoang chúng sinh chỗ tốt, cuối cùng nhìn đến A Tu La đạo càng là biết Lý thần nhiên lời nói phi hư. Xem bãi lúc sau, hít sâu một hơi, nhìn về phía Bình Tâm nương nương ánh mắt cũng trở nên bất đồng, trong đó không cảm mang theo một loại kính nể, một loại cảm kích.

Đối với Bình Tâm điều thân nhất bá đạo: “Lần này lại là bản đạo lỗ mãng, về sau bản đạo cùng đạo hữu lắng giềng mà cư, nhược có chuyện gì, không ngại báo cho bản đạo một vài, cũng làm cho bản đạo góp chút sức mọn. Sắc trời đã tối, bản đạo liền không hề quấy rầy, như vậy cáo từ”.

Dứt lời, không mang theo Lý thần nhiên hai người phản ứng liền xoay người rời đi. Bất quá này Minh Hà như thế nào tốt như vậy nói chuyện? Bình Tâm không hiểu biết, chẳng lẽ hẳn còn không biết sao, vô luận từ hậu thế truyền thuyết vẫn là cùng hắn giao tiếp mấy lần trung đều phát hiện này Minh Hà lòng dạ sâu, tính cách âm hiểm độc ác.

Hắn cũng không biết đạo chính là Minh Hà tại địa phủ trong vòng sở cảm nhận được cái loại này cả người không biết ở cảm giác, cùng bọn họ trên người cái loại này công đức kim quang đối hắn khác ché. Nếu như không cần thiết hẳn có thể tưởng tượng lại tại đây nghỉ ngơi một lát thời gian.

Nhìn đến Minh Hà đi xa bóng dáng, Lý thần nhiên đại từng một hơi, đột nhiên thần sắc biến đổi. Bình Tâm phát hiện hỏi: “Ra cái gì phải không?”

“Không có, không có. Một ít việc nhỏ thôi”, Lý thần nhiên khô cần nói. Nhìn thấy Lý thần nhiên không muốn nhiều lời, Bình Tâm cũng không hề truy vấn. Yên lặng nhìn trước mặt này hết thấy, trong mắt lỗ trống, không biết suy nghĩ cái gì.

Lại nói Lý thần nhiên vì sao thần sắc biến đổi, lại là lại vừa mới trong tai truyền đến một câu ‘ đạo hữu lại là hảo tính kế nha, lão tổ lần này nhận tài, bất quá hy vọng lần sau đạo hữu còn có như vậy vận khí tốt ’ lại là Minh Hà thanh âm. Xem ra hẳn cùng Minh Hà lão tổ sống núi xem như kết hạ.

Mọi việc xong, Lý thần nhiên cũng nổi lên như vậy rời đi tâm tư. Vừa muốn cáo từ liền thấy phía trước không gian một trận đông đưa, đi ra một trạng như hoàng tuyền, xích như đan hỏa, sáu đủ bốn cánh, hồn đôn vô bộ mặt. Lại là Đế Giang Tổ Vu chân thân. Vì mau chóng cảm thấy nơi đây, thế nhưng trực tiếp hóa thành chân thân. Xem ra này Tổ Vu chi gian cảm tình xác thật thâm hậu vô cùng.

Đế Giang tới rồi nơi đây lúc sau, điều thân hóa thành một trung niên nam tử, nhìn về phía Bình Tâm nôn nóng hỏi: “Hậu Thổ muội tử, ngươi làm sao vậy”.

Nhìn lại Đế Giang đã đến, Bình Tâm trong mắt chưa chắc không có một tia cảm động, nhưng ngoài miệng vẫn là lạnh lùng nói ra: “Bản đạo Bình Tâm, gặp qua đạo hữu. Không biết đạo hữu tiến đến nơi đây cái gọi là chuyện gì?”

“Hậu Thổ muội tử, ngươi đây là nói cái gì mê sảng”, nói chuyện lại là theo sát sau đó tới rồi Chúc Dung.

Vừa dứt lời, chỉ thấy không gian đông đưa vô cùng, vô số pháp tắc chi lực thoáng hiện phác họa, hiện ra từng khối Tổ Vu chân thân, có nhân mặt hổ thân, thân khoác kim lân; có tám đầu nhân mặt, hồ thân mười đuôi; cũng có nhân mặt thú thân, hai lỗ tai tựa khuyển, nhĩ quai thanh xà; lại là mười một Tổ Vu tất cả đều đuôi tới. Rút đi chân thân, hóa thành nhân thân, khăn trương mạc danh truy vấn quan tâm bọn họ trong mắt ‘ Hậu Thổ ’.

Nhìn chúng vu khẩn trương quan tâm biểu tình, Bình Tâm thân hình run rẩy, trong mắt sương mù bốc hơi. Xoay người sang chỗ khác, đưa lưng về phía chúng vu, ngữ khí mang điềm ngẹn ngào nói: “Chư vị đạo hữu lại là nhận sai nhân, Hậu Thổ đã chết, bản đạo vì Bình Tâm”.

“Nói vậy, người như thế nào không phải Hậu Thổ muội tử, ta chờ chẳng lẽ phân biệt không ra sớm chiều ở chung số trăm triệu năm muội tử sao, có phải hay không hẳn nói gì đó che mắt người, ta liền nói này đó lỗ mũi trâu không phải cái gì thứ tốt.” Tính tình táo bạo Chúc Dung nói như thế đạo, cuối cùng một câu càng là thẳng chỉ Lý thần nhiên, ở hần xem ra định là Lý thần nhiên nói gì đó mới làm Hậu Thổ muội tử không nhận chính mình.

Nói xong, thế nhưng muốn vén tay áo tiến lên đối Lý thần nhiên ‘ hưng sư vấn tội ’. Vẫn luôn lưu ý bọn họ Bình Tâm tự nhiên đem này hết thầy xem ở trong mắt, thân hình nhoáng lên che ở Lý thần nhiên trước mặt.

Nhìn đến nàng động tác, Chúc Dung lập tức thu nắm tay.

Nhìn đến che ở chính mình trước mặt đầy mặt nước mắt Bình Tâm, Lý thần nhiên vẫn luôn cười khổ: “Đạo hữu vẫn là vì bọn họ nói thật đi, bằng không xem bọn họ bộ dáng cũng sẽ không đi.” “Vừa mới lại là ủy khuất đạo hữu”, Bình Tâm đạo.

Dùng pháp lực chung làm trên mặt nước mắt, Bình Tâm xoay người sang chỗ khác, thế lương nói: “Các ca ca không phải đều là đã biết sao, cần gì phải tại đây đau khổ ép hỏi”. Đích xác, bọn họ thông qua huyết mạch chi gian liên hệ đã biết trước mặt này ‘ Hậu Thổ ’ trên người thế nhưng không có một chút Vu tộc huyết mạch. Phải biết bọn họ Vu tộc dựa vào huyết mạch tồn tại. Thân chết tắc huyết mạch trở về thiên địa. Phản chi cũng cũng thế.

Nói như vậy, Hậu Thổ đã thân đã chết. Hoặc là nói là Hậu Thổ lấy mặt khác loại hình thức tồn tại xuống dưới. Nhưng Tổ Vu Hậu Thổ lại là rõ ràng chính xác thân chết thiên địa. Mặc kệ mọi người tiếp không tiếp thu, này đều đã thành một sự thật.

Nhìn Bình Tâm trên mặt thế lương chỉ sắc, Chúc Dung một trận chân tay luống cuống, “Chúng ta không có bức người nha, thật sự không có”.

Lắc đầu, Bình Tâm không đành lòng lại đối mặt bọn họ, thân hình chậm rãi hóa thành khói nhẹ, biến mất không thấy. Nhìn Bình Tâm không muốn lại đối mặt bọn họ, mọi người một trận buồn khổ. Lý thần nhiên cũng là cả người không được tự nhiên, này Bình Tâm vừa đi, Tổ Vu nhóm không đều đem lực chú ý phóng tới hần trên người sao.

Quả nhiên, một lát sau, cảm nhận được nào giống như thực chất ánh mắt chăm chú vào chính mình trên người. Lý thần nhiên tức khắc cảm thấy da đầu tê dại, cười gượng vài tiếng nói: “Chư vị nhược không có gì sự nói, bản đạo liền trước cáo từ.”

Nhìn Lý thần nhiên muốn như vậy rồi đi, Chúc Dung tức khắc liền muốn khi thân thượng tiền đem hần ngăn lại, lại bị Chúc Cửu Âm một ánh mắt ngăn lại, Ở Chúc Dung khó hiểu trong ánh mắt Chúc Cửu Âm nói: “Chậm đã, ta chờ muốn biết việc này cụ thể trải qua”.

Lý thần nhiên cười khổ một tiếng, ám đạo này đó Vu tộc thật đúng là không biết lễ nghĩa nha, ngoài miệng lại vẫn là đem việc này chậm rãi nói ra. Hần bị Chúc Dung lần nữa ép hỏi, hơn nữa Chúc Cửu Âm này chất vấn khẩu khí, trong lòng không có oán khí đó là không có khả năng. Nhưng hần cũng không nghĩ như vậy cùng chỉ trở mặt. Một là trên thực lực chênh lệch rất lớn, chính mình chiếm không được hảo; nhị là cũng không nghĩ làm Bình Tâm nương nương khô sở. Nói nữa này Vu tộc sắp bị diệt tới nơi, chính mình cần gì phải cùng bọn họ tích cực.

Nhìn đến Lý thần nhiên như thế ‘ thức thời ’, một chúng Tổ Vu cũng thực vừa lòng. Nhìn về phía Lý thần nhiên bộ dáng cũng thuận mắt rất nhiều. Bất quá nhược là bọn họ biết Lý thần nhiên ở trong lòng đã đem bọn họ coi như chết người, không biết làm gì cảm tưởng, chỉ sợ đến lúc đó sinh xé hần tâm đều có đi.

Nghe xong Lý thần nhiên tự thuật, chúng vu một trận trầm mặc. Trong mắt bị thương chi ý càng là khó có thể che dấu. Vẫn là Đế Giang miễn cưỡng có thể không chế được chính mình cảm xúc, sáp thanh đối với Lý thần nhiên chấp tay nói: “Đa tạ đạo hữu báo cho tình hình cụ thể và tỉ mỉ, lần này coi như ta Vu tộc thiếu đạo hữu một ân tình, về sau nhược có chuyện gì muốn nhờ, ta chờ tất toàn lực ứng phó.”

Xem ra này Vu tộc còn không đều là một cây gân sao, cư nhiên còn có nhân hiểu được nhân tình lỗi đời. Cũng là, nhược Vu tộc toàn là giống nhau đầu óc đơn giản, từ chi phát đạt mọi chân đại hần kia lại dựa cái gì cùng Yêu tộc chia đều này hồng hoang thiên hạ. Lý thần nhiên như thế thâm nghĩ đạo. Đế Giang nói lại là thay đổi hần đối Vu tộc nhất quán cái nhìn, nhìn về phía Đế Giang cũng thuận mắt rất nhiều.

Bất quá đối với Đế Giang theo như lời hứa hẹn, hần liền trực tiếp làm lơ, người Vu tộc đều phải tự thân khó bảo toàn, còn nghĩ giúp ta. Nghĩ đến đây không cảm méo miệng. Cũng may một chúng Tổ Vu tấn đều đắm chìm ở chính mình bị thương trung cũng không có nhìn đến hần này phó sắc mặt, bằng không lại muốn đồ sinh là cổ.

Nhìn đến nơi này không có chính mình chuyện gì, liền tưởng như vậy rồi đi. Chính là ở xoay người hết sức nhìn đến những cái đó còn ở lục tục tới rồi nơi đây Vu tộc trên mặt kia bị thống mạc danh thần sắc. Trong lòng mềm nhũn, nói: “Nhân tình nhưng thật ra tính, lần này Hậu Thổ Tổ Vu thân hóa Luân Hồi, bản đạo cũng từ giữa được một ít công đức, nói như vậy ngược lại là bản đạo có điều thua thiệt các vị”.

Nhìn đến chúng vu kia dường như căn bản không có nghe đi vào bộ dáng, Lý thần nhiên bất đắc dĩ, nhưng vẫn là tiếp tục khuyên nhủ: “Các vị chớ có thái nhiều quá bị thương, ta tưởng Bình Tâm nương nương không muốn đối mặt các vị, chỉ sợ chính là không nghĩ nhìn đến này phúc trường hợp.”

“Hơn nữa việc này đối Hậu Thổ Tổ Vu, đối các vị Vu tộc cũng không phải toàn vô hại chỗ”.

“Người nói cái gì, chẳng lẽ Hậu Thổ muội tử còn chết hảo sao” Chúc Dung vừa nghe lời này liền giận trừng Lý thần nhiên, dường như ngay sau đó liền liền sẽ động thủ. Còn lại Vu tộc cũng đều đầy cõi lòng hận ý nhìn hần.

“Đạo hữu người lời này rốt cuộc là ý gì tư, phải biết ta Vu tộc cũng không nguyên thần, sau khi chết liền trở về Phụ Thần ôm ấp, này Luân Hồi đối ta Vu tộc vô dụng. Ngược lại là các người này đó Yêu tộc, nhân tộc hoặc là Tiên Thiên sinh linh hữu dụng. Đương vì cái gì các người không đi thân hóa Luân Hồi, ngược lại muốn ta Vu tộc đi làm” Đế Giang cũng sắc mặt âm trầm nói.

Không thể tưởng được chính mình một câu, lập tức đưa tới Vu tộc công phần. Bất quá Lý thần nhiên cũng không như thế nào để ở trong lòng. “Đích xác Hậu Thổ Tổ Vu thân hóa Luân Hồi đối các vị Vu tộc cũng không bao lớn tác dụng, nhưng phải biết lần này chính là có đại công đức giáng xuống, Vu tộc khí vận cũng tạm chấp nhận này được đến tăng lên.”

“Hừ, muốn kia khí vận gì dùng, ta chờ muốn chính là Hậu Thổ Tổ Vu trở về bình an”. Hắn nói còn chưa nói xong liền bị vừa mới tới rồi Hình Thiên Đại Vu đánh gãy.

Hình Thiên nói lập tức khiến cho chúng vu duy trì. Nhìn đến tình huống này, Lý thần nhiên lập tức liền tưởng cấp chính mình một cái đại cái tát từ. Chính mình không phải không có việc gì tìm việc sao, cấp này đó Vu tộc sở kia cái gì khí vận việc, bọn họ lại không có nguyên thần có thể nghe hiểu mới là lạ.

“Không nói này khí vận việc, liền nói Hậu Thổ Tổ Vu thân hóa Luân Hồi, nhưng Thiên Đạo có cảm giáng xuống vô lượng công đức, Hậu Thổ Tổ Vu cũng bởi vậy sinh ra nguyên thần hóa thành Bình Tâm nương nương, nói như vậy Hậu Thổ Tổ Vu vẫn chưa thân chết, chỉ là thay đổi một loại hình thức trạng thái thôi. Các vị biết điểm này, còn là cho rằng Hậu Thổ Tổ Vu đã thân chết. Xem ra các vị các người vẫn là chỉ là coi trọng Hậu Thổ Tổ Vu trên người kia Vu tộc huyết mạch thôi”, nói tới đây, Lý thần nhiên làm bộ rất là thất vọng lắc đầu thờ dài.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 108 Yêu tộc mưu nhân tộc kiếp nạn thủy

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

“Nói vậy, ta chờ đợi Hậu Thổ Tổ Vu kính yêu có thêm, bất luận này hay không có Vu tộc huyết mạch trong người, ta chờ liền nhận hắn một cái Hậu Thổ Tổ Vu”, một chúng Vu tộc lớn tiếng nói.

Cái này làm cho vẫn luôn giấu ở chỗ tối Bình Tâm nương nương cảm động không thôi.

“Nói là như thế này nói, vừa vận hóa Luân Hồi lúc sau, Hậu Thổ muội tử liền muốn vĩnh viễn tại đây. Cái này làm cho ta chờ sao có thể nhẫn tâm”, lại là kia vẫn luôn chưa thành mở miệng Cộng Công nói.

Nghe được hắn lời này, vừa mới còn xúc động phần nộ không thôi Vu tộc lập tức trở nên giống như sương đánh cả tím uể oải không phản chấn.

“Phàm là toàn muốn biện chứng tới xem, tuy rằng ta cùng với Hậu Thổ Tổ Vu tiếp xúc không lâu, nhưng ta cũng nhìn ra được tới, Hậu Thổ Tổ Vu lòng có đại từ bi chí tâm. Không đành lòng sát sinh, nhưng nhược là thân là Vu tộc Tổ Vu có thể tránh cho sát sinh sao, ta tưởng đây là không có khả năng. Mỗi lần sát sinh lúc sau, Hậu Thổ Tổ Vu trong lòng cảm thụ ta tưởng các vị Tổ Vu cũng là biết biết được một vài.” Lý thần nhiên đạo.

“Này ta chờ tự nhiên là biết đến, chính là ta chờ đã tận lực tránh cho, chỉ cần Hậu Thổ muội tử tọa trấn Bàn Cổ điện liền được rồi”, nói chuyện lại là dư lại Tổ Vu trung duy nhất nữ tính Huyền Minh.

“Nhưng các người biết các người làm như vậy hội làm Hậu Thổ Tổ Vu cảm thấy chính mình vô dụng, thân là Vu tộc Tổ Vu lại không thể vì Vu tộc tận lực, trong lòng lại là cỡ nào cảm thụ. Các người là kết thúc huynh trưởng trách nhiệm, cũng tận lực vì hậu thổ Tổ Vu suy nghĩ, nhưng lại không có chiếu cố đến năng cảm thụ.” Nói tới đây, Lý thần nhiên trong lòng tràn đầy cảm khái. Những lời này vẫn là tích nhật cùng Hậu Thổ du lịch khi nghe được.

Nghe được hắn này phiên ngôn ngữ, chúng vu một trận cúi đầu nghĩ lại. Nói như vậy một đại thông. Lý thần nhiên cũng cảm thấy có điểm miệng khô lưỡi khô. Móc ra Hậu Thổ Tổ Vu kia tích ngực tình huyết đưa cho Đế Giang, nói: “Đây là Hậu Thổ Tổ Vu thân hóa Luân Hồi phía trước, làm ta giao cho các vị.”

Làm xong này hết thấy hậu, liền không hề lưu lại. Thân hóa độn quang rời đi Địa Phủ. Nên nói, hắn cũng nói được không sai biệt lắm. Nên làm, hắn cũng một kiện không rơi xuống. Lưu tại Địa Phủ cũng không có gì sự. Đến nỗi hoà bình tâm nương nương chia tay, kia vẫn là tính, Bình Tâm hiện tại chính là liền Vu tộc đều không nghĩ thấy, huống chi là chính mình nha.

Không có nhiều làm dừng lại, một hơi bay ra Huyết Hải mấy trăm vạn xa, mới vừa rồi ở một cái đỉnh núi giáng xuống hơi làm nghỉ ngơi. Nhìn này mệnh mạng hồng hoang đại lục, ánh mắt một trận mê mang.

Tại đây trong hồng hoang mỗi người đều có thuộc về chính mình sứ mệnh, chính mình quy túc. Nhưng chính mình nha, liền như vô căn chi bình, tại đây trong hồng hoang chìm nổi không chừng. Biết người khác vận mệnh, lại đối chính mình tương lai cảm thấy mê mang. Này với hắn mà nói không phải một cái lớn lao chiêm chọc sao? Ngắm lại chính mình xuyên qua đến nay nhiều năm như vậy, thế nhưng không có làm ra cái gì đại sự ra tới, ngay cả biết chính

mình này hào nhân cũng đều ít ỏi không có mấy. Xuyên qua xuyên đến cái này phân thượng, cũng coi như là từ xưa đến nay độc nhất phân.

Không thể tưởng được xuyên qua ưu thế thế nhưng thành hiện giờ chính mình trong lòng ma chướng. Nghĩ đến đây, Lý thần nhiên trong lòng một mảnh chua xót khó hiểu. Âm thầm thương một hồi, liền điều chỉnh tốt chính mình cảm xúc. Hiện tại cũng không phải là hấn hối hận thời điểm.

Vốn định như vậy hồi đảo, lại ở nửa đường nghĩ đến cái gì quay đầu bay về phía Ngũ Trang Quan. Đây không phải Ngũ Trang Quan nội người nọ tham quả lại chín, mà là hấn nhớ tới này Luân Hồi đã ra, này Hồng Vân tàn hồn cũng nên như kia Luân Hồi, mượn này trọng sinh.

Đi vào này Ngũ Trang Quan, thuyết mình ý đồ đến hậu, Trần Nguyên Từ rất là cảm tạ, lập tức mang tới Hồng Vân tàn hồn đưa cho Lý thần nhiên. Theo sau càng là trường kê thi lễ, nói: “Bản đạo tại đây thế lão hữu đa tạ đạo hữu.”

Lý thần nhiên như thế nào dự đoán được này Trần Nguyên Từ thế nhưng tới này một bộ. Trốn tránh không kịp dưới, chỉ phải sinh bị này thi lễ. Đợi cho Trần Nguyên Từ hành lễ xong đứng dậy hậu, Lý thần nhiên tràn đầy chua xót nói: “Đạo hữu người này không phải làm ta nan kham sao, liền cùng người là Hồng Vân bạn tốt, ta liền không phải sao, người như vậy nhưng làm ta xa lạ rất nhiều nha”.

Nói được người là Trần Nguyên Từ một trận xấu hổ mặt đỏ, hấn bắt quá chính là tưởng biểu đạt một chút chính mình cảm kích chi tình thôi, như thế nào tưởng nhiều như vậy.

“Bản đạo bắt quá chi là chỉ đùa một chút thôi, đạo hữu không cần thật sự”. Nhìn Trần Nguyên Từ này phiên bộ đáng, Lý thần nhiên cũng không hề tiếp tục chế nhạo đi xuống. Cầm đi Hồng Vân tàn hồn liền đi hướng Địa Phủ bên trong.

Lúc này, Địa Phủ bên trong một chúng Vu tộc cũng đã rời đi, cũng không biết bọn họ cuối cùng nhìn thấy Bình Tâm nương nương không? Lý thần nhiên nghĩ đến. Cũng không có lại đi quấy rầy Bình Tâm, đem Hồng Vân đầu nhập Lục Đạo Luân Hồi bên trong hậu, liền như vậy rời đi, nghĩ đến chiều cổ Hồng Vân chuyển thế việc, Trần Nguyên Từ hội làm.

Chỉ có từ bên trong phủ, kia Hồng Quân một tia chân linh lại không phải hiện tại có thể đầu nhập Luân Hồi. Không nói hiện tại Luân Hồi sơ kiến, tất nhiên đã chịu Thiên Đạo giám thị. Hơn nữa chính hấn tổng cảm giác việc này không lớn thích hợp, vẫn là hoãn vừa chậm lại nói.

Một hồi đến Tam Tiên Đảo nội, liền trước mắt tối sầm, ngã đi.

Lại nói Lý thần nhiên vô duyên vô cớ hôn mê hậu, nhân tộc bên trong lại nghênh đón bọn họ tự hạ sinh tới nay lần đầu đại kiếp nạn.

Nguyên lai Yêu tộc có một cái tiểu yêu ở ham ăn uống chi dục hạ ăn một nhân tộc lúc sau thực lực tiến giai cùng với, bị cho biết thượng cấp chính mình phát hiện hậu, tin tức này tựa như tuyết cầu giống nhau càng truyền càng quảng, Yêu tộc một vị Yêu tộc đại thánh ăn một nhân tộc hậu rõ ràng cảm giác được thực lực của chính mình có một tia tinh tiến, liền bắt đầu ăn đại lượng nhân tộc, mà chính mình vũ khí giết hại nhân tộc số lượng càng nhiều, lấy đĩnh nhân tộc tinh huyết càng nhiều, uy lực càng lớn. Yêu thánh không dám chậm trễ đem này một tin tức bẩm báo Yêu Hoàng Đế Tuấn.

Chúng yêu nghe nói này tin tức hậu sôi nổi lộ ra kích động thần sắc, đối với Đế Tuấn nói: “Chúc mừng Thiên Đế, đây là ta Yêu tộc một đại cơ duyên. Còn thỉnh bệ hạ hạ lệnh, đồ nhân tộc, hưng ta Yêu tộc.”

Mà một bên Đế Tuấn đang nghe đạo mọi người chi ngôn trong lòng cũng là một trận tâm động, nhưng là tưởng tượng đến nhân tộc phía sau kia hai tôn Thánh Nhân, tâm tựa như bị rót một chậu nước lạnh nháy mắt lạnh!

Nhìn Đế Tuấn do dự thần sắc, Yêu Sư Côn Bằng đột nhiên tiến lên nói: “Lão thần có một chuyện khởi bẩm Thiên Đế”.

“Nga, chuyện gì” nhìn đến này lâu chưa lên tiếng Côn Bằng, Đế Tuấn rất có hứng thú hỏi.

“Lão thần ở tu luyện trung lúc vô ý phát hiện Thiên Đình Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận thượng có hoàn thiện không gian, ở dùng để Thiên Đế Hà Đồ Lạc Thư, lão thần suy đoán ra một bộ trận kỳ, kỳ cùng trận cùng, uy lực tăng lên nhiều lần.” Côn Bằng nói.

“Lại có việc này, Yêu Sư quả nhiên mưu trí cao thâm”, Đế Tuấn ý vị thâm trường nói.

“Lão thần thẹn không dám nhận, này hết thấy vẫn là thác Thiên Đế ngài phúc, nhược không phải Thiên Đế ngài phát minh này chu thiên tinh đấu đại chiến, hơn nữa không so đo hiềm khích trước đây đem này Tiên Thiên Linh Bảo Hà Đồ Lạc Thư mượn với lão thần tu luyện, lão thần cũng phát hiện không được trong đó này đó. Hơn nữa nhược không phải Thiên Đế vì Yêu tộc dốc hết tâm huyết, lệ tinh đồ trị mà xem nhẹ tự thân tu luyện, cũng sẽ không làm lão thần tới phát hiện”, Côn Bằng cung khiêm đạo.

“Hảo, trăm cũng không phải ghen tị người, người cũng không cần như thế chụp trăm mông ngựa” Đế Tuấn cười nói: “Bất quá một chuyện không nhọc nhai chủ, này trận kỳ luyện chế một chuyện vẫn là giao cùng Yêu Sư, sở cần vật gì, Thiên Đình hết thấy phối hợp”.

“Này” Côn Bằng có vẻ có chút chần chờ.

“Nga? Yêu Sư người đây là không muốn sao?” Đế Tuấn lập tức mặt đen đạo.

“Không phải, không phải, chỉ là này trận kỳ luyện chế yêu cầu dựa kia oán khí, lệ khí.” Côn Bằng bất đắc dĩ trả lời đạo.

Hiện giờ ly Đạo Tổ có hạn chi kỳ còn có đoạn thời gian, Vu Yêu nhị tộc không có khả năng đánh lên tới, hơn nữa đến lúc đó cũng đã chậm. Hiện tại chỉ còn lại có này tàn sát nhân tộc này một cái biện pháp.



Cùng Đế Tuấn do dự bất đồng chính là, nghe được Yêu Sư lời nói hậu, chúng yêu lại là một trận sôi trào, sôi nổi giận ngùn Đế Tuấn nhanh lên hạ lệnh.

Bọn họ có điểm không rõ, này đối Yêu tộc như thế có lợi biện pháp bãi ở trước mắt, vì sao Thiên Đế còn muốn do dự lâu như vậy. Này trong đó chỉ có hiểu rõ mấy cái người có tâm có lẽ đoán được Đế Tuấn lo lắng.

Đích xác này cơ duyên cũng tới thái đột nhiên, đặc biệt là kia cùng chính mình vẫn luôn đối nghịch Côn Bằng đều nói như vậy. Chẳng lẽ thật là lần trước buộc hẳn phát hạ cái kia đạo tâm lời thề có tác dụng?

Nghĩ tới nghĩ lui như thế nào cũng tưởng không rõ Đế Tuấn đang xem đến mọi người kia chờ mong ánh mắt, chỉ phải hung hăng gật gật đầu nói: “Các khanh chờ một lát! Này nhân tộc là Nữ Oa nương nương chính là sáng tạo, hưởng hồ này nhân giáo giáo chủ vẫn là Thái Thanh Thánh Nhân, cho nên chuyện này cần thiết cùng hai vị Thánh Nhân toàn bộ khí. Bằng không hội đắc tội Thánh Nhân, vậy không ổn.”

Nghe đạo Đế Tuấn phân tích. Một chủng yêu tộc cao tăng cũng là chậm rãi bình tĩnh lại, nguyên lai nay thiên đế là ở lo lắng Thánh Nhân, mà không phải nhất gan sợ phiền phức. Lúc này Đế Tuấn nói: “Các vị yêu thánh nghe lệnh! Nhanh đi điều tể binh mã, ở trận sau khi trở về liền sát hướng nhân tộc!”

Nghe đạo Đế Tuấn an bài mọi người chạy nhanh đáp: “Nặc!”

Tâm tình phức tạp Đế Tuấn liền ra lệnh tiêu bảo điện bay về phía thiên ngoại hỗn độn trung Oa Hoàng thiên; không lâu sau Đế Tuấn liền tới tới rồi Oa Hoàng thiên ngoại; không chờ Đế Tuấn bắt đầu kêu cửa liền nhìn đến Nữ Oa tọa kỵ kim phượng đi ra đối với Đế Tuấn nói: “Gặp qua Yêu Hoàng, chuyện của người Nữ Oa nương nương đã biết; nương nương liền nói một câu ‘ nhân tộc không nên tuyệt! ’”

Một bên Đế Tuấn đang xem đến chính mình đến địa phương đều không có đi vào; này Nữ Oa cũng thái không cho mặt mũi. Nhưng nghe đến kim phượng một phen lời nói Đế Tuấn kia không mau tâm tình nháy mắt biến mất; chạy nhanh đối với kim phượng nói: “Thỉnh kim phượng cô nương chuyển cáo Nữ Oa nương nương, nói Đế Tuấn thay thế này hàng ti Yêu tộc binh sĩ cảm tạ nương nương đại lượng. Nói xong một thi lễ liền xoay người mà đi.” Này kim phượng chính là Nữ Oa bên người người, Đế Tuấn không thể không đối chi khách khí có thêm

Lúc này Oa Hoàng Cung trung Nữ Oa cũng là rối rắm vạn phần; này Yêu tộc là nàng nhà mẹ đẻ, này nhân tộc là nàng hài tử; lòng bàn tay mu bàn tay đều là thịt, tất cả bất đắc dĩ Nữ Oa cũng chỉ hảo cấp Đế Tuấn truyền như vậy một câu. Này nhân tộc người có thể sát, nhưng không thể làm hẳn diệt vong.

Từ Nữ Oa nơi đó ra tới Đế Tuấn không có hỏi thiên đình trực tiếp hướng Lão Tử đạo tràng Thủ Dương Sơn bay đi. Không lâu sau Đế Tuấn liền tới tới rồi Thủ Dương Sơn ngoại. Đang chuẩn bị lên núi Đế Tuấn bỗng nhiên thấy được một cái đồng tử giống hắc bay tới, không lâu sau liền tới tới rồi Đế Tuấn bên người; sau đó đối Đế Tuấn nói: “Gặp qua Yêu Hoàng, lão gia đã biết chuyện của người, lão gia nói thống không thể diệt!”

Nghe đạo này đồng tử nói Đế Tuấn cũng minh bạch Lão Tử ý tứ, cũng là đối này Thủ Dương Sơn nhất bãi liền xoay người mà đi.

Không lâu sau Đế Tuấn liền hỏi thiên đình lăng tiêu bảo điện; lúc này mọi người cũng đều tụ ở bên nhau; nhìn đến Đế Tuấn trở về một đám sốt ruột nhìn hẳn.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 108 Yêu tộc mưu nhân tộc kiếp nạn thủy

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

“Nói vậy, ta chờ đối Hậu Thổ Tổ Vu kính yêu có thêm, bất luận này hay không có Vu tộc huyết mạch trong người, ta chờ liền nhận hẳn một cái Hậu Thổ Tổ Vu”, một chúng Vu tộc lớn tiếng nói.

Cái này làm cho vẫn luôn giấu ở chỗ tối Bình Tâm nương nương cảm động không thôi.

“Nói là như thế này nói, vừa vạn hóa Luân Hồi lúc sau, Hậu Thổ muội tử liền muốn vĩnh viễn tại đây. Cái này làm cho ta chờ sao có thể nhẫn tâm”, lại là kia vẫn luôn chưa thành mở miệng Cộng Công nói.

Nghe được hẳn lời này, vừa mới còn xúc động phần nộ không thôi Vu tộc lập tức trở nên giống như sương đánh cà tím uể oải không phản chấn.

“Phàm là toàn muốn biện chứng tới xem, tuy rằng ta cùng với Hậu Thổ Tổ Vu tiếp xúc không lâu, nhưng ta cũng nhìn ra được tới, Hậu Thổ Tổ Vu lòng

có đại từ bí chi tâm. Không đành lòng sát sinh, nhưng nhục là thân là Vu tộc Tổ Vu có thể tránh cho sát sinh sao, ta tưởng đây là không có khả năng. Mỗi lần sát sinh lúc sau, Hậu Thổ Tổ Vu trong lòng cảm thụ ta tưởng các vị Tổ Vu cũng là biết biết được một vài.” Lý thần nhiên đạo.

“Này ta chờ tự nhiên là biết đến, chính là ta chờ đã tận lực tránh cho, chỉ cần Hậu Thổ muội từ tọa trấn Bàn Cổ điện liền được rồi”, nói chuyện lại là dư lại Tổ Vu trung duy nhất nữ tính Huyền Minh.

“Nhưng các ngươi biết các ngươi làm như vậy hội làm Hậu Thổ Tổ Vu cảm thấy chính mình vô dụng, thân là Vu tộc Tổ Vu lại không thể vì Vu tộc tận lực, trong lòng lại là cỡ nào cảm thụ. Các ngươi là kết thúc huynh trưởng trách nhiệm, cũng tận lực vì hậu thổ Tổ Vu suy nghĩ, nhưng lại không có chiều cố đến nâng cảm thụ.” Nói tới đây, Lý thần nhiên trong lòng tràn đầy cảm khái. Những lời này vẫn là tích nhật cùng Hậu Thổ du lịch khi nghe được.

Nghe được hán này phiên ngôn ngữ, chúng vu một trận cúi đầu nghĩ lại. Nói như vậy một đại thông, Lý thần nhiên cũng cảm thấy có điểm miệng khô lưỡi khô. Móc ra Hậu Thổ Tổ Vu kia tích ngực tinh huyết đưa cho Đế Giang, nói: “Đây là Hậu Thổ Tổ Vu thân hóa Luân Hồi phía trước, làm ta giao cho các vị.”

Làm xong này hết thầy hậu, liền không hề lưu lại. Thân hóa độn quang rời đi Địa Phủ. Nên nói, hán cũng nói được không sai biệt lắm. Nên làm, hán cũng một kiện không rơi xuống. Lưu tại Địa Phủ cũng không có gì sự. Đến nỗi hoà bình tâm nương nương chia tay, kia vẫn là tính, Bình Tâm hiện tại chính là liền Vu tộc đều không nghĩ thấy, huống chi là chính mình nha.

Không có nhiều làm dừng lại, một hơi bay ra Huyết Hải mấy trăm vạn xa, mới vừa rời ở một cái đỉnh núi giáng xuống hơi làm nghỉ ngơi. Nhìn này mệnh mạng hồng hoang đại lục, ánh mắt một trận mê mang.

Tại đây trong hồng hoang mỗi người đều có thuộc về chính mình sứ mệnh, chính mình quy túc. Nhưng chính mình nha, liền như vô căn chi bình, tại đây trong hồng hoang chìm nổi không chừng. Biết người khác vận mệnh, lại đối chính mình tương lai cảm thấy mê mang. Này với hán mà nói không phải một cái lớn lao châm chọc sao? Ngẫm lại chính mình xuyên qua đến nay nhiều năm như vậy, thế nhưng không có làm ra cái gì đại sự ra tới, ngay cả biết chính mình này hào nhân cũng đều ít ỏi không có mấy. Xuyên qua xuyên đến cái này phân thượng, cũng coi như là từ xưa đến nay độc nhất phần.

Không thể tưởng được xuyên qua ưu thế thế nhưng thành hiện giờ chính mình trong lòng ma chướng. Nghĩ đến đây, Lý thần nhiên trong lòng một mảnh chua xót khó hiểu. Âm thầm thương một hồi, liền điều chỉnh tốt chính mình cảm xúc. Hiện tại cũng không phải là hán hối hận thời điểm.

Vốn định như vậy hồi đảo, lại ở nửa đường nghĩ đến cái gì quay đầu bay về phía Ngũ Trang Quan. Này không phải Ngũ Trang Quan nội người nợ tham quả lại chín, mà là hán nhớ tới này Luân Hồi đã ra, này Hồng Vân tàn hồn cũng nên như kia Luân Hồi, mượn này trọng sinh.

Đi vào này Ngũ Trang Quan, thuyết minh ý đồ đến hậu, Trần Nguyên Từ rất là cảm tạ, lập tức mang tới Hồng Vân tàn hồn đưa cho Lý thần nhiên. Theo sau càng là trường kê thi lễ, nói: “Bần đạo tại đây thế lão hữu đa tạ đạo hữu.”

Lý thần nhiên như thế nào dự đoán được này Trần Nguyên Từ thế nhưng tới này một bộ. Trốn tránh không kịp dưới, chỉ phải sinh bị này thi lễ. Đợi cho Trần Nguyên Từ hành lễ xong đứng dậy hậu, Lý thần nhiên tràn đầy chua xót nói: “Đạo hữu người này không phải làm ta nan kham sao, liền cùng người là Hồng Vân bạn tốt, ta liền không phải sao, người như vậy nhưng làm ta xa lạ rất nhiều nha”.

Nói được người là Trần Nguyên Từ một trận xấu hổ mặt đỏ, hán bắt quá chính là tưởng biểu đạt một chút chính mình cảm kích chi tình thôi, như thế nào tưởng nhiều như vậy.

“Bần đạo bắt quá chỉ là chỉ đùa một chút thôi, đạo hữu không cần thật sự”. Nhìn Trần Nguyên Từ này phiên bộ dáng, Lý thần nhiên cũng không hề tiếp tục chế nhạo đi xuống. Cầm đi Hồng Vân tàn hồn liền đi hướng Địa Phủ bên trong.

Lúc này, Địa Phủ bên trong một chúng Vu tộc cũng đã rời đi, cũng không biết bọn họ cuối cùng nhìn thấy Bình Tâm nương nương không? Lý thần nhiên nghĩ đến. Cũng không có lại đi quấy rầy Bình Tâm, đem Hồng Vân đầu nhập Lục Đạo Luân Hồi bên trong hậu, liền như vậy rời đi, nghĩ đến chiều cổ Hồng Vân chuyển thế việc, Trần Nguyên Từ hội làm.

Chỉ có từ bên trong phủ, kia Hồng Quân một tia chân linh lại không phải hiện tại có thể đầu nhập Luân Hồi. Không nói hiện tại Luân Hồi sơ kiến, tất nhiên đã chịu Thiên Đạo giám thị. Hơn nữa chính hán tổng cảm giác việc này không lớn thích hợp, vẫn là hoãn vừa chậm lại nói.

Một hồi đến Tam Tiên Đảo nội, liền trước mắt tối sầm, ngã đi.

Lại nói Lý thần nhiên vô duyên vô cớ hôn mê hậu, nhân tộc bên trong lại nghênh đón bọn họ tự hạ sinh tới nay lần đầu đại kiếp nạn.

Nguyên lai Yêu tộc có một cái tiểu yêu ở ham ăn uống chi dục hạ ăn một nhân tộc lúc sau thực lực tiến giai cùng với, bị cho biết thượng cấp chính mình phát hiện hậu, tin tức này tựa như tuyết cầu giống nhau càng truyền càng quảng, Yêu tộc một vị Yêu tộc đại thánh ăn một nhân tộc hậu rõ ràng cảm giác được thực lực của chính mình có một tia tinh tiến, liền bắt đầu ăn đại lượng nhân tộc, mà chính mình vũ khí giết hại nhân tộc số lượng càng nhiều, lấy đỉnh nhân tộc tinh huyết càng nhiều, uy lực càng lớn. Yêu thánh không dám chậm trễ đem này một tin tức bẩm báo Yêu Hoàng Đế Tuấn.

Chúng yêu nghe nói này tin tức hậu sôi nổi lộ ra kích động thần sắc, đối với Đế Tuấn nói: “Chúc mừng Thiên Đế, đây là ta Yêu tộc một đại cơ duyên. Còn thỉnh bệ hạ hạ lệnh, đồ nhân tộc, hưng ta Yêu tộc.”

Mà một bên Đế Tuấn đang nghe đạo mọi người chi ngôn trong lòng cũng là một trận tâm động, nhưng là tưởng tượng đến nhân tộc phía sau kia hai tôn Thánh Nhân, tâm tựa như bị rót một chậu nước lạnh nháy mắt lạnh!

Nhìn Đế Tuấn do dự thần sắc, Yêu Sư Côn Bằng đột nhiên tiến lên nói: “Lão thần có một chuyện khởi bẩm Thiên Đế”.

“Nga, chuyện gì” nhìn đến này lâu chưa lên tiếng Côn Bằng, Đế Tuấn rất có hứng thú hỏi.

“Lão thần ở tu luyện trung trong lúc vô ý phát hiện Thiên Đình Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận thượng có hoàn thiện không gian, ở dùng để Thiên Đế Hà Đồ Lạc Thư, lão thần suy đoán ra một bộ trận kỳ, kỳ cùng trận cùng, uy lực tăng lên nhiều lần.” Côn Bằng nói.

“Lại có việc này, Yêu Sư quả nhiên mưu trí cao thâm”, Đế Tuấn ý vị thâm trường nói.

“Lão thần thẹn không dám nhận, này hết thấy vẫn là thác Thiên Đế ngài phúc, nhược không phải Thiên Đế ngài phát minh này chu thiên tinh đẩu đại chiến, hơn nữa không so đo hiềm khích trước đây đem này Tiên Thiên Linh Bảo Hà Đồ Lạc Thư mượn với lão thần tu luyện, lão thần cũng phát hiện không được trong đó này đó. Hơn nữa nhược không phải Thiên Đế vì Yêu tộc dốc hết tâm huyết, lệ tình đồ tị mà xem nhẹ tự thân tu luyện, cũng sẽ không làm lão thần tới phát hiện”, Côn Bằng cung khiêm đạo.

“Hào, trăm cũng không phải ghen tị người, người cũng không cần như thế chụp trăm mộng ngựa” Đế Tuấn cười nói: “Bất quá một chuyện không nhọc nhĩ chủ, này trận kỳ luyện chế một chuyện vẫn là giao cùng Yêu Sư, sở cần vật gì, Thiên Đình hết thấy phối hợp”.

“Này” Côn Bằng có vẻ có chút chần chờ.

“Nga? Yêu Sư người đây là không muốn sao?” Đế Tuấn lập tức mặt đen đạo.

“Không phải, không phải, chỉ là này trận kỳ luyện chế yêu cầu dựa kia oán khí, lệ khí.” Côn Bằng bất đắc dĩ trả lời đạo.

Hiện giờ ly Đạo Tổ có hạn chỉ kỳ còn có đoạn thời gian, Vu Yêu nhị tộc không có khả năng đánh lên tới, hơn nữa đến lúc đó cũng đã chậm. Hiện tại chỉ còn lại có này tàn sát nhân tộc này một cái biện pháp.

Cùng Đế Tuấn do dự bất đồng chính là, nghe được Yêu Sư lời nói hậu, chúng yêu lại là một trận sôi trào, sôi nổi gián ngôn Đế Tuấn nhanh lên hạ lệnh.

Bọn họ có điểm không rõ, này đối Yêu tộc như thế có lợi biện pháp bải ở trước mắt, vì sao Thiên Đế còn muốn do dự lâu như vậy. Này trong đó chỉ có hiểu rõ mấy cái người có tâm có lẽ đoán được Đế Tuấn lo lắng.

Đích xác này cơ duyên cũng tới thái đột nhiên, đặc biệt là kia cùng chính mình vẫn luôn đối nghịch Côn Bằng đều nói như vậy. Chẳng lẽ thật là lần trước buộc hấn phát hạ cái kia đạo tâm lời thề có tác dụng?

Nghĩ tới nghĩ lui như thế nào cũng tưởng không rõ Đế Tuấn đang xem đến mọi người kia chờ mong ánh mắt, chỉ phải hung hăng gật gật đầu nói: “Các khanh chờ một lát! Này nhân tộc là Nữ Oa nương nương chính là sáng tạo, hưởng hồ này nhân giáo giáo chủ vẫn là Thái Thanh Thánh Nhân, cho nên chuyện này cần thiết cùng hai vị Thánh Nhân toàn bộ khí. Bằng không hội đắc tội Thánh Nhân, vậy không ổn.”

Nghe đạo Đế Tuấn phân tích. Một chủng yêu tộc cao tăng cũng là chậm rãi bình tĩnh lại, nguyên lai nay thiên đế là ở lo lắng Thánh Nhân, mà không phải nhất gan sợ phiền phức. Lúc này Đế Tuấn nói: “Các vị yêu thánh nghe lệnh! Nhanh đi điều tề binh mã, ở trận sau khi trở về liền sát hướng nhân tộc!”

Nghe đạo Đế Tuấn an bài mọi người chạy nhanh đáp: “Nặc!”

Tâm tình phức tạp Đế Tuấn liền ra lệnh tiêu bảo điện bay về phía thiên ngoại hỗn độn trung Oa Hoàng thiên; không lâu sau Đế Tuấn liền tới tới rồi Oa Hoàng thiên ngoại; không chờ Đế Tuấn bắt đầu kêu cửa liền nhìn đến Nữ Oa tọa kỵ kim phượng đi ra đối với Đế Tuấn nói: “Gặp qua Yêu Hoàng, chuyện của người Nữ Oa nương nương đã biết; nương nương liền nói một câu ‘ nhân tộc không nên tuyệt! ’”

Một bên Đế Tuấn đang xem đến chính mình đến địa phương đều không có đi vào; này Nữ Oa cũng thái không cho mặt mũi. Nhưng nghe đến kim phượng một phen lời nói Đế Tuấn kia không mau tâm tình nháy mắt biến mất; chạy nhanh đối với kim phượng nói: “Thỉnh kim phượng cô nương chuyển cáo Nữ Oa nương nương, nói Đế Tuấn thay thế này hàng ti Yêu tộc bình sĩ cảm tạ nương nương đại lượng. Nói xong một thi lễ liền xoay người mà đi.” Này kim phượng chính là Nữ Oa bên người người, Đế Tuấn không thể không đối khách khí có thêm

Lúc này Oa Hoàng Cung trung Nữ Oa cũng là rối rắm vạn phần; này Yêu tộc là nàng nhà mẹ đẻ, này nhân tộc là nàng hài tử; lòng bàn tay mu bàn tay đều là thịt, tất cả bất đắc dĩ Nữ Oa cũng chỉ hảo cấp Đế Tuấn truyền như vậy một câu. Này nhân tộc người có thể sát, nhưng không thể làm hấn diệt vong.

Từ Nữ Oa nơi đó ra tới Đế Tuấn không có hỏi thiên đình trực tiếp hướng Lão Tử đạo tràng Thủ Dương Sơn bay đi. Không lâu sau Đế Tuấn liền tới tới rồi Thủ Dương Sơn ngoại. Đang chuẩn bị lên núi Đế Tuấn bỗng nhiên thấy được một cái đồng tử giống hấn bay tới, không lâu sau liền tới tới rồi Đế Tuấn bên người; sau đó đối Đế Tuấn nói: “Gặp qua Yêu Hoàng, lão gia đã biết chuyện của người, lão gia nói thông không thể diệt!”

Nghe đạo này đồng tử nói Đế Tuấn cũng minh bạch Lão Tử ý tứ, cũng là đối này Thủ Dương Sơn nhất bái liền xoay người mà đi.

Không lâu sau Đế Tuấn liền hỏi thiên đình lăng tiêu bảo điện; lúc này mọi người cũng đều tụ ở bên nhau; nhìn đến Đế Tuấn trở về một đám sốt ruột nhìn hấn.

## Hồng hoang chi căn nguyên bát hủ

Chương 109 vu, nhân quyết liệt

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-12-30

“Thiên Đế! Thế nào! Kia Thánh Nhân hay không đáp ứng?” Chúng yêu nôn nóng hỏi.

“Ân, hết thấy đều đã làm thỏa đáng.” Đế Tuấn đáp, chúng yêu nghe xong tức khắc hoan hô lên.

Lúc này Đế Tuấn đối với mọi người nói: “Chúng yêu thánh nghe lệnh! Hiện tại trăm lạy Yêu Hoàng thân phận mệnh lệnh các ngươi; lập tức trở về suất lĩnh chính mình dưới trướng Yêu tộc Nhị Lang nhóm! Sát hướng hồng hoang nhân tộc!”

Suy xét rất nhiều hậu, Đế Tuấn vẫn là quyết định làm như vậy, tuy rằng vận mệnh chủ định tổng cảm thấy nào có chút không thích hợp, nhưng việc này sở mang đến chỗ tốt thái nhiều. Gần nhất nhưng thu thập nhân tộc hàng tỉ tinh huyết đúc liền đồ vu kiếm, dùng này thần binh đối phó Vu tộc Tổ Vu; thứ hai nhân tộc mấy năm nay phát triển thái quá nhanh chóng, tuy nói thực lực nhỏ yếu, nhưng là bọn họ tốc độ tu luyện không chậm, nhân khẩu số lượng tăng trưởng tốc độ lệnh nhân cứng lưỡi, hiện giờ càng là trở thành Yêu tộc, Vu tộc dưới đệ tam tộc. Người khác có lẽ nhìn không tới nhân tộc tiềm lực, chẳng lẽ hẳn còn nhìn không ra tới sao, hẳn nhưng không nghĩ kết quả là vì người khác làm áo cưới; Tam tới Yêu tộc ăn nhân tộc hậu thực lực hội tiến bộ, này liền hội gia tăng Yêu tộc thực lực, kéo gần cùng Vu tộc chênh lệch; bốn tới đó là vì luyện chế kia chu thiên tinh đầu trận kỳ.”

Cứ như vậy mười đại yêu thánh mang theo Yêu tộc mấy ngàn vạn yêu binh yêu đem bắt đầu hướng nhân tộc xuất phát, một đường phía trên thu thập nhân tộc tinh huyết huyết, Thôn Phệ nhân tộc huyết nhục chi khu. Đế Tuấn tọa trấn Thiên Đình, lấy quan toàn cục.

Côn Bằng tắc trở lại Yêu Sư cung luyện chế trận kỳ.

“Sự tình làm được thế nào” một đạo hắc ảnh từ góc trung đi ra, tiếp theo điểm điểm tinh quang mơ hồ có thể phân biệt ra đúng là kia biến mất đã lâu Phi Liêm yêu thánh.

Côn Bằng sắc mặt âm trầm gật gật đầu, “Ngươi rốt cuộc là người phương nào”.

“Ta?” “Phi Liêm” có chút buồn cười nhìn Côn Bằng nói: “Ta còn không phải là kia nhà tan tộc diệt Phi Liêm sao, hay là yêu thánh nhìn không ra tới sao”.

Lắc đầu, Côn Bằng lạnh giọng nói: “Tuy rằng ta cùng với Phi Liêm bất quá số mặt chi giao, nhưng cũng tuyệt đối xem ra tới, ngươi không phải Phi Liêm”.

Trầm mặc một hồi, kia ‘Phi Liêm’ mới vừa nói đạo: “Này quan trọng sao? Ngươi ta chỉ gian bất quá một hồi giao dịch thôi, ngươi cũng không cần phải xen vào ta là ai. Hảo, sự đã làm thỏa đáng, cáo từ”, nói xong liền biến mất không thấy.

Nhìn đến nơi này, Côn Bằng đồng tử đột nhiên co rút, hẳn thế nhưng nhìn không ra này nhân là như thế nào biến mất. Liên tưởng đến ngày đó này ‘Phi Liêm’ cũng là vô thanh vô tức chỉ gian đi vào chính mình bên người, nói cho hắn muốn cùng chính mình làm một hồi giao dịch. Giao dịch nội dung đó là làm hắn ở lăng tiêu bảo điện phía trên nói kia một phen lời nói, này chu thiên tinh đầu trận kỳ luyện chế phương pháp cũng là người nọ nói cho hắn.

Mà chính mình cũng ở người nọ dưới sự trợ giúp thành công dấu điểm Đế Tuấn tại đây Hà Đồ Lạc Thư trung lạc hạ chính mình tinh thần ấn ký. Có thể nói như vậy, hiện tại chỉ cần Đế Tuấn thân chết, này đỉnh cấp Tiên Thiên Linh Bảo Hà Đồ Lạc Thư đó là thuộc về hắn Côn Bằng.

Nhưng cứ việc như thế, hẳn đối này ‘Phi Liêm’ cũng là kiêng kỵ thâm hậu. Này trong hồng hoang khi nào ra này một nhân vật.

Hắn không biết chính là, ở một chỗ không gian cái khe công chính bị hắn nhắc mãi ‘Phi Liêm’ chính về mặt hận ý nhìn Thiên Đình phương hướng ‘khắc khắc’ cười nói.

Này nhân có thể nói là Phi Liêm, cũng có thể nói không phải. Bởi vì tự hắn ngày đó tỉnh lại hậu, thần hồn liền có biến hóa, tới rồi hiện tại ba hồn bảy phách trung đã có một hồn tam phách không thuộc về hắn, bị kia hắc ảnh sở thay thế. Bắt đầu thời thượng có một ít khủng hoảng, nhưng lúc sau kia hắc ảnh hội hắn hay không muốn báo thù, nhục là liền không cần phản kháng, mặc hắn làm, đại giới đó là kia hắc ảnh giúp hắn báo thù.

Bắt đầu còn có chút do dự, đương biết hắn sở an bài thoát đi những cái đó hậu bối cũng bị sát hậu, liền không màng tất cả, cừ hận đã chiếm cứ hắn toàn bộ. Nhưng hắn cũng có tự mình hiểu lấy, biết dựa vào chính mình là báo không được thù, hơn nữa này trong hồng hoang cũng không ai có thể giúp hắn, vì vậy liền đáp ứng rồi kia hắc ảnh yêu cầu.

Lời nói phân hai đầu, lại nói này một chúng yêu thánh dẫn dắt chúng yêu tàn sát nhân tộc.

Nhân tộc thực lực nơi nào là Yêu tộc đối thủ, Yêu tộc nơi đi đến, nhân súc không lưu, nhân tộc bị hoàn toàn diệt tàn sát, nhưng là nhân tộc thực lực tuy nói nhỏ yếu, nhưng là hiện tại không ít nhân tộc ở trước khi chết tự bạo vì tộc nhân của mình dời đi, kéo dài Yêu tộc. Yêu tộc cũng là ở nhân tộc không ngừng tự bạo giữa tồn thất

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Hồng hoang chi căn nguyên bất hủ

Chương 109 vu, nhân quyết liệt

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-12-30

“Thiên Đế! Thế nào! Kia Thánh Nhân hay không đáp ứng?” Chúng yêu nôn nóng hỏi.

“Ân, hết thấy đều đã làm thỏa đáng” Đế Tuấn đáp, chúng yêu nghe xong tức khắc hoan hô lên.

Lúc này Đế Tuấn đối với mọi người nói: “Chúng yêu thánh nghe lệnh! Hiện tại trầm lắng Yêu Hoàng thân phận mệnh lệnh các ngươi; lập tức trở về suất lĩnh chính mình dưới trướng Yêu tộc Nhị Lang nhóm! Sát hướng hồng hoang nhân tộc!”

Suy xét rất nhiều hậu, Đế Tuấn vẫn là quyết định làm như vậy, tuy rằng vận mệnh chủ định tổng cảm thấy nào có chút không thích hợp, nhưng việc này sở mạng đến chỗ tốt thái nhiều. Gần nhất nhưng thu thập nhân tộc hàng tỉ tinh huyết đúc liên đồ vu kiếm, dùng này thần binh đối phó Vu tộc Tổ Vu; thứ hai nhân tộc mấy năm nay phát triển thái quá nhanh chóng, tuy nói thực lực nhỏ yếu, nhưng là bọn họ tốc độ tu luyện không chậm, nhân khẩu số lượng tăng trưởng tốc độ lệnh nhân cứng lưỡi, hiện giờ càng là trở thành Yêu tộc, Vu tộc dưới đệ tam tộc. Người khác có lẽ nhìn không tới nhân tộc tiềm lực, chẳng lẽ hẳn còn nhìn không ra tới sao, hẳn nhưng không nghĩ kết quả là vì người khác làm ảo cưới.; Tam tới Yêu tộc ăn nhân tộc hậu thực lực hội tiến bộ, này liền hội gia tăng Yêu tộc thực lực, kéo gần cùng Vu tộc chênh lệch; bốn tới đó là vì luyện chế kia chu thiên tinh đấu trận kỳ.”

Cứ như vậy mười đại yêu thánh mang theo Yêu tộc mấy ngàn vạn yêu binh yêu đem bắt đầu hướng nhân tộc xuất phát, một đường phía trên thu thập nhân tộc tinh huyết huyết, Thôn Phệ nhân tộc huyết nhục chi khu. Đế Tuấn tọa trấn Thiên Đình, lấy quan toàn cục.

Côn Bằng tắc trở lại Yêu Sư cung luyện chế trận kỳ.

“Sự tình làm được thế nào” một đạo hắc ảnh từ góc trung đi ra, tiếp theo điểm điểm tinh quang mơ hồ có thể phân biệt ra đúng là kia biến mất đã lâu Phi Liêm yêu thánh.

Côn Bằng sắc mặt âm trầm gắt gắt đầu, “Ngươi rốt cuộc là người phương nào”.

“Ta?” “Phi Liêm” có chút buồn cười nhìn Côn Bằng nói: “Ta còn không phải là kia nhà tan tộc diệt Phi Liêm sao, hay là yêu thánh nhìn không ra tới sao”.

Lắc đầu, Côn Bằng lạnh giọng nói: “Tuy rằng ta cùng với Phi Liêm bất quá số mặt chi giao, nhưng cũng tuyệt đối xem ra tới, ngươi không phải Phi Liêm”.

Trầm mặc một hồi, kia ‘Phi Liêm’ mới vừa nói đạo: “Này quan trọng sao? Ngươi ta chi gian bất quá một hồi giao dịch thôi, ngươi cũng không cần phải xen vào ta là ai. Hảo, sự đã làm thỏa đáng, cáo từ”, nói xong liền biến mất không thấy.

Nhìn đến nơi này, Côn Bằng đồng tử đột nhiên co rút, hẳn thế nhưng nhìn không ra này nhân là như thế nào biến mất. Liên tưởng đến ngày đó này ‘Phi Liêm’ cũng là vô thanh vô tức chi gian đi vào chính mình bên người, nói cho hẳn muốn cùng chính mình làm một hồi giao dịch. Giao dịch nội dung đó là làm hẳn ở lang tiêu bảo điện phía trên nói kia một phen lời nói, này chu thiên tinh đấu trận kỳ luyện chế phương pháp cũng là người nọ nói cho hẳn.

Mà chính mình cũng ở người nọ dưới sự trợ giúp thành công dấu điểm Đế Tuấn tại đây Hà Đồ Lạc Thư trung lạc hạ chính mình tinh thần ấn ký. Có thể nói như vậy, hiện tại chi cần Đế Tuấn thân chết, này đỉnh cấp Tiên Thiên Linh Bảo Hà Đồ Lạc Thư đó là thuộc về hẳn Côn Bằng.

Nhưng cứ việc như thế, hẳn đối này ‘Phi Liêm’ cũng là kiêng kị thâm hậu. Này trong hồng hoang khi nào ra này một nhân vật.

Hắn không biết chính là, ở một chỗ không gian cái khe công chính bị hắn nhắc mãi ‘ Phi Liêm ’ chính về mặt hận ý nhìn Thiên Đình phương hướng ‘ khắc khắc ’ cười nói.

Này nhân có thể nói là Phi Liêm, cũng có thể nói không phải. Bởi vì tự hắn ngày đó tỉnh lại hậu, thần hồn liền có biến hóa, tới rồi hiện tại ba hồn bảy phách trung đã có một hồn tam phách không thuộc về hắn, bị kia hắc ảnh sở thay thế. Bắt đầu thời thượng có một ít khủng hoảng, nhưng lúc sau kia hắc ảnh hồi hắn hay không muốn báo thù, nhục là liền không cần phản kháng, mặc hắn làm, đại giới đó là kia hắc ảnh giúp hắn báo thù.

Bắt đầu còn có chút do dự, đương biết hắn sở an bài thoát đi những cái đó hậu bối cũng bị sát hậu, liền không màng tất cả, cừ hận đã chiếm cứ hắn toàn bộ. Nhưng hắn cũng có tự mình hiểu lấy, biết dựa vào chính mình là báo không được thù, hơn nữa này trong hồng hoang cũng không ai có thể giúp hắn, vì vậy liền đáp ứng rồi kia hắc ảnh yêu cầu.

Lời nói phân hai đầu, lại nói này một chúng yêu thánh dẫn dắt chúng yêu tàn sát nhân tộc.

Nhân tộc thực lực nơi nào là Yêu tộc đối thủ, Yêu tộc nơi đi đến, nhân súc không lưu, nhân tộc bị hoàn toàn diệt tàn sát, nhưng là nhân tộc thực lực tuy nói nhỏ yếu, nhưng là hiện tại không ít nhân tộc ở trước khi chết tự bạo vì tộc nhân của mình đòi đi, kéo dài Yêu tộc. Yêu tộc cũng là ở nhân tộc không ngừng tự bạo giữa tồn thất

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 110 trần nguyên ra tay

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-12-31

Chỉ thấy nhân tộc ở toại nhân thị dẫn dắt hạ hướng không trung bái đến đạo: “Này nhất bái bái chúng ta tộc thánh mẫu oa nương nương, ta đám người tộc người toàn vì nương nương sở tạo, tạo sinh chỉ đức vinh không dám tương quên.”

Lúc sau ở toại nhân thị dẫn dắt hạ lại lần nữa quỳ gối, đạo: “Này nhất bái bái chúng ta giáo giáo tổ Thái Thượng Thánh Nhân, Ngọc Thanh Thánh Nhân, Thông Thiên Thánh Nhân, Tiếp Dẫn Thánh Nhân, Chuẩn Đề Thánh Nhân. Cảm tạ Thánh Nhân đối chúng ta tộc khán hộ cùng che chở.”

Lúc sau ở toại nhân thị dẫn dắt hạ lại lần nữa quỳ gối đạo: “Cuối cùng nhất bái bái Thiên Thuận đạo trường ở chúng ta tộc xuất thế bậc nhục là lúc họ ta chờ ngàn năm, cùng với vì nhân tộc mà mà chiến, hoặc vì nhân tộc hy sinh nhân tộc tu sĩ, cảm ơn các người này trăm năm đối nhân tộc bảo hộ.”

Tiếp theo toại nhân thị đạo: “Vu Yêu hai tộc giết ta nhân tộc mấy chục trăm triệu, thương vong vô số, thi hoành khắp nơi, này thù không đội trời chung, nay ta toại nhân thị lấy nhân tộc tam tổ thân phận lại lần nữa thế, từ đây Vu Yêu nhân tam tộc thế bất lưỡng lập, không chết không ngừng, Thiên Đạo chứng giám” Toại nhân thị lời thế mới vừa xong, không trung còn lại là vang lên một trận tiếng sấm thanh, như là hưởng ứng nhân tộc lời thế. Tiếp theo không trung giáng xuống vô số đạo điểm đỏ rơi vào rồi tham dự đồ nhân Vu Yêu nhị tộc trong cơ thể, đặc biệt là Vu Yêu nhị tộc thủ lĩnh.

Thiên Đình phía trên, Đế Tuấn đầy mặt âm trầm, trong mắt sát khí không chút nào che dấu. Bàn Cổ trong điện, một chúng Tổ Vu cũng là hắc cái mặt, bất mãn nhìn về phía người nọ tộc phương hướng.

Chúng yêu thánh nhìn đến hiện giờ tình huống tức giận đến không được, sôi nổi ra tay dực đem này dư lại nhân tộc nhất cử tiêu diệt, nhưng là vô số công kích đánh ở lý nhân tộc cách đó không xa khi bị một đạo tường đất ngăn trở.

Thử Thiết yêu thánh quát: “Trần Nguyên Tử, ngươi đây là tìm chết, chẳng lẽ ngươi muốn cùng ta Yêu tộc là địch, xem ở chúng ta cùng tồn tại Tử Tiêu Cung nghe đạo, ngươi hiện tại rồi đi, ta chuyện cũ sẽ bỏ qua.” Đích xác Đạo Tổ lần đầu tiên giảng đạo là lúc, hắn cũng ở Tử Tiêu Cung trung, bất quá nhiều năm như vậy đi xuống, hắn vẫn là Đại La Kim Tiên cảnh giới, này càng là làm hắn hồ thẹn dị thường. Đương nhiên này cùng hắn ở Thiên Đình hưởng lạc cũng không phải không có quan hệ.

“Hừ, ồn ào, nhục là Đế Tuấn hoặc là Thái Nhất ở trước mặt ta nói lời này còn có thể, ngươi, không xứng” trong giọng nói coi khinh chi ý không chút nào che dấu.

Nghe hắn lời này, Thử Thiết yêu thánh là khí nổi trận lôi đình, nhưng vẫn là bình tĩnh không có ra tay. Hắn bất quá một Đại La Kim Tiên ở Trần Nguyên Tử như vậy Chuẩn Thánh trước mặt đích xác không hề lên tiếng quyền, vừa mới chẳng qua khó thờ thôi, nói vừa xong liền liền hậu hối, thân hình ẩn ẩn về phía sau tới sát, rất sợ này Trần Nguyên Tử đột nhiên ra tay.

Nhìn Trần Nguyên Từ tới rồi, còn lại yêu thánh cũng tần đầu dừng tay. Đại La Kim Tiên cùng Chuẩn Thánh chênh lệch cũng không phải là dựa số lượng có khả năng đền bù. Bọn họ ở đây mọi người thêm lên chỉ sợ cũng không phải Trần Nguyên Từ đối thủ. Sờ không rõ hậu giả ý tưởng như thế nào, bọn họ cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, sợ chọc mao hậu giả.

Mà Trần Nguyên Từ đối này đó Yêu tộc cũng không để bụng, xoay người lại đứng rồi toại nhân thị khiêm vừa nói đạo: “Lại là bản đạo đã tới chậm, thế nhưng làm nhân tộc gặp như thế đại nạn”. Nói xong cẳng là vẫy tay một cái, chém ra vô số Át Mộc chi khí, đem mọi người thương thế liền hảo. Theo sau cẳng là lấy ra mười cái nhân tham quả xoa toái sái hướng bốn phía nhân tộc xác chết. Chỉ cần hôn phách chưa ly thể, tất cả đều sống lại.

Lần này lại có mấy trăm vạn nhân tộc sống lại. Hiện tại nhân tộc sớm đã không phải ngày đó kia A Mông nước Ngô gì cũng không biết, ở hồng hoang trà trộn nhiều năm, bước lên tu đạo chỉ lộ nhân cũng đếm không hết, tự nhiên biết này nhân tham quả trân quý. Nhìn đến Trần Nguyên Từ lập tức lấy ra nhiều như vậy nhân tham quả cứu trợ nhân tộc. Mọi người trong lòng cẳng là cảm kích mạc danh. Đặc biệt là ở tử vong tới gần là lúc, loại này cảm kích cẳng là vô lấy danh trạng.

Toại nhân thị cẳng là dẫn dắt còn lại mọi người tộc hướng Trần Nguyên Từ cúi người bái tạ, trong miệng cảm tạ chi ngữ không ngừng.

Trần Nguyên Từ cùng nhân tộc không thân không thích, như vậy trợ giúp nhân tộc một là Trần Nguyên Từ vốn là liên tâm tồn nhân từ, không thể gặp như thế tàn sát. Có thể ngăn cản liên liên sẽ không làm nhìn; nhị là không quen nhìn Yêu tộc, Hồng Vân việc hẳn tự nhiên biết là Yêu tộc sở làm, nhưng thực lực không đủ, hơn nữa Hồng Vân vẫn chưa hoàn toàn thân tồn tại, cho nên hẳn mới không có sát thượng thiên đình, nhưng cũng sẽ không bởi vậy buông tha Yêu tộc; tam là này nhân tộc cùng Lý thân nhiên có quan hệ, hẳn cũng biết Lý thân nhiên trong lòng đối nhân tộc rất là coi trọng, chỉ là không biết vì sao lúc này mới không có hiện thân, có lẽ là có việc dặt dặt, phân không khai thân, hẳn cũng là nghĩ thông suốt quá việc này báo đáp Lý thân nhiên một vài, bốn cũng là hẳn đối này nhân tộc cũng rất có hảo cảm, đặc biệt là vừa rồi việc, hẳn đối nhân tộc cẳng là thường thức có thêm.

Trần Nguyên Từ tại đây, tàn sát dư lại nhân tộc tự nhiên là không có khả năng. Lập tức Bạch Trạch nói: “Trần Nguyên Từ tiền bối, nhược vô mặt khác sự, ta chờ trước cáo từ”. Nói xong không đợi Trần Nguyên Từ trả lời, liền cấp tả hữu yêu thánh một ánh mắt dẫn dắt chúng yêu phản hồi Thiên Đình.

“Ta cho các ngươi đi rồi sao”, nói xong liền ồng tay áo mở ra, vô số Yêu tộc lập tức đứng thẳng không xong về phía sau phi, rơi vào Trần Nguyên Từ cổ tay áo bên trong, trong nháy mắt, trừ bỏ yêu thánh ngoại, còn lại ngàn vạn Yêu tộc đều bị Trần Nguyên Từ một tay áo lung đi, ồng tay áo rung lên, chúng yêu tộc toàn bộ hóa thành tuyết thừa.

Nhìn đến nơi này dư lại vài vị yêu thánh cẳng là ti vết dục nứt, hai mắt đỏ bùng. Nhưng cũng biết bọn họ lại như thế nào cũng không phải Trần Nguyên Từ đối thủ, báo thù vô vọng, còn phải mau chóng thoát đi nơi đây. Miễn cho bọn họ cũng bị độc thủ. Nhân tộc nhìn đến Trần Nguyên Từ lập tức liền thấy những cái đó Yêu tộc giết sạch sẽ, cẳng là không cảm hoan hô lên. Nhìn về phía Trần Nguyên Từ ánh mắt cũng là tràn ngập kính nể cùng cảm kích. Ở bọn họ xem ra này Trần Nguyên Từ làm như vậy chính là vì bọn họ báo thù.

Trần Nguyên Từ nhìn bọn họ đảo mắt, cười lạnh một tiếng, hữu chưởng chém ra, chỉ thấy trong thiên địa một con bàn tay to hướng những cái đó yêu thánh chộp tới. Liền ở vừa muốn bắt được là lúc, ‘đu rồi’ chỉ nghe trong thiên địa một thân hét lớn, mọi người chỉ cảm thấy trong tai một trận nổ vang, chụp vào chúng yêu tay bắt giắc một đốn. Nhân cơ hội này, chúng yêu thánh lập tức từ bàn tay khe hở thoát đi đi ra ngoài.

Thanh tĩnh qua đi, Trần Nguyên Từ còn dãi tiếp tục chộp tới, chỉ thấy từ phía chân trời lại chỗ sâu trong vẫn luôn bàn tay. Hai tay chưởng tương chạm vào, vô thanh vô tức gian liền tan rã tiêu tán. Chỉ để lại kia va chạm nơi kia không gian thật lớn cái khe ở kể rõ vừa rồi kinh tâm động phách.

Trần Nguyên Từ cũng không khỏi ‘xoát xoát xoát’ hậu lui vài bước. Thiên Đình phía trên Đế Tuấn cũng không hảo quá, kêu lên một tiếng, trong tay tay vịn hóa thành bụi. “Trần Nguyên Từ, giết ta Yêu tộc binh sĩ ngàn vạn chỉ chúng, này trưởng thẩm sớm muộn gì có một ngày hội cùng ngươi tính thanh.”

“Hảo, bản đạo liền tại đây chờ, bất quá ở tính thanh này bút trưởng phía trước, vẫn là trước tính tính ta bạn tốt Hồng Vân trưởng đi.” Trần Nguyên Từ cũng không chút nào yếu thế đáp lại đạo.

“Hừ” một tiếng hừ lạnh hậu, Đế Tuấn cũng không hề ngôn ngữ. Lúc này, còn thừa chúng yêu thánh cũng đều trở lại Thiên Đình, nhìn đến Đế Tuấn, ‘bùm’ một tiếng toàn bộ quý xuống một trận hổ thẹn đạo: “Thần chờ có tội, làm Thiên Đế thất vọng rồi.”

Vẫy vẫy tay “Này cũng không trách các khanh, ai cũng không nghĩ tới này Trần Nguyên Từ hội đột nhiên nhúng tay. Các khanh cũng mệt mỏi, đem sở bắt được nhân tộc tinh huyết giao cho yêu thánh, liền trở về tu dưỡng đi.”

Nhìn đến Đế Tuấn không có trách tội bọn họ, trong lòng một trận cảm động.

Chờ đến chúng yêu thánh đi rồi, Đế Tuấn một người trầm tư không biết suy nghĩ cái gì.

Nhân tộc bên trong, nhìn Trần Nguyên Từ tam hạ hai hạ liền giải quyết xong vẫn luôn tàn sát bọn họ Yêu tộc, nhân tộc trong lòng cảm kích không cần nói cũng biết. Nhân tộc tộc trưởng toại nhân thị lần nữa cảm tạ ở đây mọi người ân cứu mạng. Không trung giữa đột nhiên giáng xuống một đạo thật lớn Công Đức Trụ, thanh thế phi phàm, đáp xuống ở mọi người đỉnh đầu cách đó không xa khi, đột nhiên một phân thành hai, trong đó ngũ thành đáp xuống ở nhân tộc người sống sót trên người, trên người thương thế nháy mắt hoàn hảo, tu vi cũng là đột phá, nhân tộc tam tổ toại nhân thị, có sảo thị, truy y thị cẳng là mượn này đột phá đến Đại La Kim Tiên đại viên mãn chi cảnh, khoảng cách Chuẩn Thánh cảnh giới cũng là không xa rồi.

Còn thừa ngũ tăng rơi vào Trần Nguyên Từ trên đầu, này đột nhiên buông xuống công đức cũng là làm hẳn tin tức mạc danh, tu vi cũng tùy theo tăng lên rất nhiều, bất quá Chuẩn Thánh hậu kỳ, trầm lại tam thi chi cảnh vẫn là xa xa không hẹn. Rốt cuộc thiện ác dịch trầm, bản ngã khó tìm.

Mọi việc tắt rồi. Trần Nguyên Từ cũng không hề nhiều làm lưu lại, hơi chút thu thập một phen, liền cáo từ rồi đi.



Nhân tộc vì báo đáp Trần Nguyên Từ cứu trợ chi ân, càng là vì này thiết lập trường sinh quả vị, kính vì địa tiên chi tổ, nhật nhật dâng hương tín ngưỡng. Làm như vậy một là vì cảm tạ, nhị cũng là vì cho người ta tộc tìm một cái chỗ dựa. Này cũng không nên trách nhân tộc như thế hiệu quả và lợi ích, mà là sợ hãi, nhục là lại đến thượng như vậy một lần, chỉ sợ nhân tộc liền thật sự muốn như vậy diệt tộc.

Thời gian như bóng câu qua khe cửa, trong chớp mắt mấy trăm năm chợt lóe lướt qua. Tại đây trong khoảng thời gian ngắn, nhân tộc cũng bắt đầu dần dần khôi phục nguyên khí, nhân khẩu cũng lại một lần tăng trưởng đến một trăm triệu tả hữu. Tân sinh nhân tộc trừ bỏ hỗn loạn đối Vu Yêu hai tộc oán hận ngoại, cũng học xong một ít quên đi. Tỷ như nói kia đã từng kia quan tâm nhân tộc ngàn năm ‘Thiên Thuận đạo trường’ hiện giờ trừ bỏ thể hệ trước nhân ngẫu nhiên trước tiên ngoại, liền tần đều quên đi.

Ngày này, Tam Tiên Đảo nội mặc danh hôn mê gần ngàn năm Lý thần nhiên bắt đầu có phản ứng, gian nan mở hai mắt, tựa hồ ánh mặt trời có chút chói mắt, theo bản năng tưởng ngàng đầu che dậy một chút, lại cảm giác đôi tay chết lạng lợi hại. Bất đắc dĩ nhắm mắt hoãn một hồi, mới vừa rồi một lần nữa thích ứng, lược hiện gian nan bỏ ngời dậy, ánh mắt rất là mê mang.

Kim ô tây hạ, dư chiếu sáng ở Lý thần nhiên trên mặt, phun ra một ngụm trọc khí, đứng dậy giãn ra một chút tứ chi, vuốt ve một chút có chút cứng đờ cơ bắp. Trên mặt tràn đầy khó hiểu.

Thông qua như vậy lớn lên thời gian hẳn mới nhớ tới hôn mê trước sự tình. Chính mình như thế nào hội vô duyên vô cớ hôn mê? Lý thần nhiên nghĩ trăm lần cũng không ra, tra xét rõ ràng quanh thân lại không chiếm được một chút đáp án.

Hơn nữa này hôn mê cũng là quý dị vô cùng, dường như chính mình cả người đều đông lại giống nhau, không cảm suy nghĩ đình chỉ hơn nữa liền thân thể bản năng phản ứng đều đình chỉ, trong cơ thể pháp lực càng là toàn bộ bị ngăn cách, từ tiền thuế phạm. Đây cũng là vừa mới hẳn tỉnh lại hậu hoa như thế lớn lên thời gian mới khôi phục nguyên nhân.

Đối với loại này biến hóa hẳn càng là cảm thấy hoảng sợ mặc danh, là ai có như vậy đại năng lực cư nhiên đem chính mình vô thanh vô tức gian hôn mê bất tỉnh, thực lực của hắn là không tính cường, nhưng phải biết rằng hắn còn có một cái phân thân nha, lấy phân thân năng lực chỉ sợ liền thiên đạo đều không thể ở làm không hề phát hiện dưới tình huống đối hắn ra tay đi. Đối, chẳng lẽ nguyên nhân là ra ở phân thân trên người.

Nghĩ đến đây, lập tức tâm thần đắm chìm tứ phủ ý đồ câu thông phân thân. Chính là trừ bỏ mơ hồ gian cảm nhận được một loại kẻ bên tứ vong cảm giác ngoại liền không hề mặt khác phản ứng.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 110 trấn nguyên ra tay

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2013-12-31

Chỉ thấy nhân tộc ở toại nhân thị dẫn dắt hạ hướng không trung bái đến đạo: “Này nhất bái bái chúng ta tộc thánh mẫu oa nương nương, ta đám người tộc người toàn vì nương nương sở tạo, tạo sinh chỉ đức vinh không dám tương quên.”

Lúc sau ở toại nhân thị dẫn dắt hạ lại lần nữa quỳ gối, đạo: “Này nhất bái bái chúng ta giáo giáo tổ Thái Thượng Thánh Nhân, Ngọc Thanh Thánh Nhân, Thông Thiên Thánh Nhân, Tiếp Dẫn Thánh Nhân, Chuẩn Đề Thánh Nhân. Cảm tạ Thánh Nhân đối chúng ta tộc khán hộ cùng che chở.”

Lúc sau ở toại nhân thị dẫn dắt hạ lại lần nữa quỳ gối đạo: “Cuối cùng nhất bái bái Thiên Thuận đạo trường ở chúng ta tộc xuất thế bậc nhục là lúc hộ ta chờ ngàn năm, cùng với vì nhân tộc mà mà chiến, hoặc vì nhân tộc hy sinh nhân tộc tu sĩ, cảm ơn các người này trăm năm đối nhân tộc bảo hộ.”

Tiếp theo toại nhân thị đạo: “Vu Yêu hai tộc giết ta nhân tộc mấy chục trăm triệu, thương vong vô số, thi hoành khắp nơi, này thù không đội trời chung, nay ta toại nhân thị lấy nhân tộc tam tổ thân phận lại lần nữa thế, từ đây Vu Yêu nhân tam tộc thế bất lưỡng lập, không chết không ngừng, Thiên Đạo chứng giám.” Toại nhân thị lời thế mới vừa xong, không trung còn lại là vang lên một trận tiếng sấm thanh, như là hưởng ứng nhân tộc lời thế. Tiếp theo không trung giáng xuống vô số đạo điểm đỏ rơi vào rồi tham dự đồ nhân Vu Yêu nhị tộc trong cơ thể, đặc biệt là Vu Yêu nhị tộc thủ lĩnh.

Thiên Đình phía trên, Đế Tuấn đầy mặt âm trầm, trong mắt sát khí không chút nào che dấu. Bàn Cổ trong điện, một chúng Tổ Vu cũng là hắc cái mặt, bất mãn nhìn về phía người nọ tộc phương hướng.

Chúng yêu thánh nhìn đến hiện giờ tình huống tức giận đến không được, sôi nổi ra tay dực đem này dư lại nhân tộc nhất cử tiêu diệt, nhưng là vô số công

kích đánh ở lý nhân tộc cách đó không xa khi bị một đạo tường đất ngăn trở.

Thử Thiết yêu thánh quát: “Trần Nguyên Từ, ngươi đây là tìm chết, chẳng lẽ ngươi muốn cùng ta Yêu tộc là địch, xem ở chúng ta cùng tồn tại Từ Tiêu Cung nghe đạo, ngươi hiện tại rời đi, ta chuyện cũ sẽ bỏ qua.” Địch xác Đạo Tổ lần đầu tiên giảng đạo là lúc, hắn cũng ở Từ Tiêu Cung trung, bắt quá nhiều năm như vậy đi xuống, hắn vẫn là Đại La Kim Tiên cảnh giới, này càng là làm hắn hồ thẹn dị thường. Đương nhiên này cùng hắn ở Thiên Đình hưởng lạc cũng không phải không có quan hệ.

“Hừ, ồn ào, nhược là Đế Tuấn hoặc là Thái Nhất ở trước mặt ta nói lời này còn có thể, ngươi, không xứng” trong giọng nói coi khinh chi ý không chút nào che dấu.

Nghe hắn lời này, Thử Thiết yêu thánh là khí nổi trận lôi đình, nhưng vẫn là bình tĩnh không có ra tay. Hắn bắt quá một Đại La Kim Tiên ở Trần Nguyên Từ như vậy Chuẩn Thánh trước mặt địch xác không hề lên tiếng quyền, vừa mới chẳng qua khó thở thôi, nói vừa xong liền liên hồi, thân hình ẩn ẩn về phía sau tới sát, rất sợ này Trần Nguyên Từ đột nhiên ra tay.

Nhìn Trần Nguyên Từ tới rồi, còn lại yêu thánh cũng tấn đều dừng tay. Đại La Kim Tiên cùng Chuẩn Thánh chênh lệch cũng không phải là dựa số lượng có khả năng đền bù. Bọn họ ở đây mọi người thêm lên chỉ sợ cũng không phải Trần Nguyên Từ đối thủ. Sờ không rõ hậu giả ý tưởng như thế nào, bọn họ cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, sợ chọc mao hậu giả.

Mà Trần Nguyên Từ đối này đó Yêu tộc cũng không để bụng, xoay người lại đứng rồi toại nhân thị khiêm vừa nói đạo: “Lại là bản đạo đã tới chậm, thế nhưng làm nhân tộc gặp như thế đại nạn”. Nói xong càng là vẫy tay một cái, chém ra vô số Át Mộc chi khí, đem mọi người thương thế liền hảo. Theo sau càng là lấy ra mười cái nhân tham quả xoa toái sái hướng bốn phía nhân tộc xác chết. Chỉ cần hồn phách chưa ly thể, tất cả đều sống lại.

Lần này lại có mấy trăm vạn nhân tộc sống lại. Hiện tại nhân tộc sớm đã không phải ngày đó kia A Mông nước Ngô gì cũng không biết, ở hồng hoang trà trộn nhiều năm, bước lên tu đạo chi lộ nhân cũng đếm không hết, tự nhiên biết này nhân tham quả trân quý. Nhìn đến Trần Nguyên Từ lập tức lấy ra nhiều như vậy nhân tham quả cứu trợ nhân tộc. Mọi người trong lòng càng là cảm kích mạc danh. Đặc biệt là ở từ vong tới gần là lúc, loại này cảm kích càng là vô lấy danh trạng.

Toại nhân thị càng là dẫn dắt còn lại mọi người tộc hướng Trần Nguyên Từ cúi người bái tạ, trong miệng cảm tạ chi ngữ không ngừng.

Trần Nguyên Từ cùng nhân tộc không thân không thích, như vậy trợ giúp nhân tộc một là Trần Nguyên Từ vốn là liên tâm tồn nhân từ, không thể gặp như thế tàn sát. Có thể ngăn cản liên liên sẽ không làm như; nhị là không quen nhìn Yêu tộc, Hồng Vân việc hắn tự nhiên biết là Yêu tộc sở làm, nhưng thực lực không đủ, hơn nữa Hồng Vân vẫn chưa hoàn toàn thân tổn hại, cho nên hắn mới không có sát thượng thiên đình, nhưng cũng sẽ không bởi vậy buông tha Yêu tộc; tam là này nhân tộc cùng Lý thần nhiên có quan hệ, hắn cũng biết Lý thần nhiên trong lòng đối nhân tộc rất là coi trọng, chỉ là không biết vì sao lúc này mới không có hiện thân, có lẽ là có việc dặt dặt, phân không khai thân, hắn cũng là nghĩ thông suốt quá việc này báo đáp Lý thần nhiên một vài; bốn cũng là hắn đối này nhân tộc cũng rất có hảo cảm, đặc biệt là vừa rồi việc, hắn đối nhân tộc càng là thương thức có thêm.

Trần Nguyên Từ tại đây, tàn sát dư lại nhân tộc tự nhiên là không có khả năng. Lập tức Bạch Trạch nói: “Trần Nguyên Từ tiền bối, nhược vô mặt khác sự, ta chờ trước cáo từ”. Nói xong không đợi Trần Nguyên Từ trả lời, liền cấp tá hữu yêu thánh một ánh mắt dẫn dắt chúng yêu phản hồi Thiên Đình.

“Ta cho các ngươi đi rồi sao”, nói xong liền ổng tay áo mở ra, vô số Yêu tộc lập tức đứng thẳng không xong về phía sau phi, rơi vào Trần Nguyên Từ cổ tay áo bên trong, trong nháy mắt, trừ bỏ yêu thánh ngoại, còn lại ngàn vạn Yêu tộc đều bị Trần Nguyên Từ một tay áo lung đi, ổng tay áo rung lên, chúng yêu tộc toàn bộ hóa thành tuyết thừa.

Nhìn đến nơi này dư lại vài yêu thánh càng là ti vết dục nứt, hai mắt đỏ bừng. Nhưng cũng biết bọn họ lại như thế nào cũng không phải Trần Nguyên Từ đối thủ, báo thù vô vọng, còn phải mau chóng thoát đi nơi đây. Miễn cho bọn họ cũng bị độc thủ. Nhân tộc nhìn đến Trần Nguyên Từ lập tức liền thấy những cái đó Yêu tộc giết sạch sẽ, càng là không cảm hoan hô lên. Nhìn về phía Trần Nguyên Từ ánh mắt cũng là tràn ngập kính nể cùng cảm kích. Ở bọn họ xem ra này Trần Nguyên Từ làm như vậy chính là vì bọn họ báo thù.

Trần Nguyên Từ nhìn bọn họ đảo mắt, cười lạnh một tiếng, hữu chưởng chém ra, chỉ thấy trong thiên địa một con bàn tay to hướng những cái đó yêu thánh chộp tới. Liền ở vừa muốn bắt được là lúc, ‘đủ rồi’ chỉ nghe trong thiên địa một thân hết lớn, mọi người chỉ cảm thấy trong tai một trận nổ vang, chụp vào chúng yêu tay bắt giắc một đốn. Nhân cơ hội này, chúng yêu thánh lập tức từ bàn tay khe hở thoát đi đi ra ngoài.

Thanh tĩnh qua đi, Trần Nguyên Từ còn đài tiếp tục chộp tới, chỉ thấy từ phía chân trời lại chỗ sâu trong vẫn luôn bàn tay. Hai tay chưởng tương chạm vào, vô thanh vô tức gian liền tan rã tiêu tán. Chỉ để lại kia va chạm nơi kia không gian thật lớn cái khe ở kể rõ vừa rồi kinh tâm động phách.

Trần Nguyên Từ cũng không khỏi ‘xoát xoát xoát’ hậu lui vài bước. Thiên Đình phía trên Đế Tuấn cũng không hào quá, kêu lên một tiếng, trong tay tay vịn hóa thành bụi. “Trần Nguyên Từ, giết ta Yêu tộc binh sĩ ngàn vạn chỉ chúng, này trưởng trăm sớm muộn gì có một ngày hội cùng ngươi tính thanh.”

“Hảo, bản đạo liền tại đây chờ, bắt quá ở tính thanh này bút trưởng phía trước, vẫn là trước tính tính ta bạn tốt Hồng Vân trưởng đi.” Trần Nguyên Từ cũng không chút nào yếu thế đáp lại đạo.

“Hừ” một tiếng hừ lạnh hậu, Đế Tuấn cũng không hề ngôn ngữ. Lúc này, còn thừa chúng yêu thánh cũng đều trở lại Thiên Đình, nhìn đến Đế Tuấn, ‘bùm’ một tiếng toàn bộ quỹ xuống một trận hồ thẹn đạo: “Thần chờ có tội, làm Thiên Đế thất vọng rồi.”

Vẫy vẫy tay “Này cũng không trách các khanh, ai cũng không nghĩ tới này Trần Nguyên Từ hội đột nhiên nhúng tay. Các khanh cũng mệt mỏi, đem sở bắt được nhân tộc tinh huyết giao cho yêu thánh, liền trở về tu dưỡng đi.”

Nhìn đến Đế Tuấn không có trách tội bọn họ, trong lòng một trận cảm động.

Chờ đến chúng yêu thánh đi rồi, Đế Tuấn một người trầm tư không biết suy nghĩ cái gì.

Nhân tộc bên trong, nhìn Trần Nguyên Từ tam hạ hai hạ liền giải quyết xong vẫn luôn tàn sát bọn họ Yêu tộc, nhân tộc trong lòng cảm kích không cần nói cũng biết. Nhân tộc tộc trưởng toại nhân thị lại lần nữa cảm tạ ở đây mọi người ân cứu mạng. Không trung giữa đột nhiên giáng xuống một đạo thật lớn Công Đức Trụ, thanh thế phi phàm, đáp xuống ở mọi người đỉnh đầu cách đó không xa khi, đột nhiên một phân thành hai, trong đó ngũ thành đáp xuống ở nhân tộc người sống sót trên người, trên người thương thế nháy mắt hoàn hảo, tu vi cũng là đột phá, nhân tộc tam tổ toại nhân thị, có sào thị, truy y thị càng là mượn này đột phá đến Đại La Kim Tiên đại viên mãn chi cảnh, khoảng cách Chuẩn Thánh cảnh giới cũng là không xa rồi.

Còn thừa ngũ tầng rơi vào Trần Nguyên Từ trên đầu, này đột nhiên buông xuống công đức cũng là làm hấn tin tức mạc danh, tu vi cũng tùy theo tăng lên rất nhiều, bất quá Chuẩn Thánh hậu kỳ, trầm lại tam thi chi cảnh vẫn là xa xa không hẹn. Rốt cuộc thiện ác dịch trăm, bản ngã khó tìm.

Mọi việc tắt rồi. Trần Nguyên Từ cũng không hề nhiều làm lưu lại, hơi chút thu thập một phen, liền cáo từ rồi đi.

Nhân tộc vì báo đáp Trần Nguyên Từ cứu trợ chi ân, càng là vì này thiết lập trường sinh quả vị, kính vì địa tiên chi tổ, nhật nhật dâng hương tín ngưỡng. Làm như vậy một là vì cảm tạ, nhị cũng là vì cho người ta tộc tìm một cái chỗ dựa. Này cũng không nên trách nhân tộc như thế hiệu quả và lợi ích, mà là sợ hãi, nhược là lại đến thượng như vậy một lần, chỉ sợ nhân tộc liền thật sự muốn như vậy diệt tộc.

Thời gian như bóng câu qua khe cửa, trong chớp mắt mấy trăm năm chợt lóe lướt qua. Tại đây trong khoảng thời gian ngắn, nhân tộc cũng bắt đầu dần dần khôi phục nguyên khí, nhân khẩu cũng lại một lần tăng trưởng đến một trăm triệu tả hữu. Tân sinh nhân tộc trừ bỏ hỗn loạn đối Vu Yêu hai tộc oán hận ngoại, cũng học xong một ít quên đi. Tỷ như nói kia đã từng kia quan tâm nhân tộc ngàn năm ‘Thiên Thuận đạo trường’ hiện giờ trừ bỏ thể hệ trước nhân ngẫu nhiên trước tiên ngoại, liền tần đều quên đi.

Ngày này, Tam Tiên Đảo nội mạc danh hôn mê gần ngàn năm Lý thần nhiên bắt đầu có phản ứng, gian nan mở hai mắt, tựa hồ ánh mặt trời có chút chói mắt, theo bản năng tưởng ngàng đầu che dậy một chút, lại cảm giác đôi tay chết lạng lợi hại. Bất đắc dĩ nhắm mắt hoàn một hồi, mới vừa rồi một lần nữa thích ứng, lực hiện gian nan bỏ ngồi dậy, ánh mắt rất là mê mang.

Kim ô tây hạ, dư chiếu sáng ở Lý thần nhiên trên mặt, phun ra một ngụm trọc khí, đứng dậy giỡn ra một chút tứ chi, vuốt ve một chút có chút cứng đờ cơ bắp. Trên mặt tràn đầy khó hiểu.

Thông qua như vậy lớn lên thời gian hấn mới nhớ tới hôn mê trước sự tình. Chính mình như thế nào hội vô duyên vô cớ hôn mê? Lý thần nhiên nghĩ trăm lần cũng không ra, tra xét rõ ràng quanh thân lại không chiếm được một chút đáp án.

Hơn nữa này hôn mê cũng là quỷ dị vô cùng, dường như chính mình cả người đều đông lại giống nhau, không cảm suy nghĩ đình chỉ hơn nữa liền thân thể bản năng phản ứng đều đình chỉ, trong cơ thể pháp lực càng là toàn bộ bị ngăn cách, từ tiên thuật phạm. Đây cũng là vừa mới hấn tỉnh lại hậu hoa như thế lớn lên thời gian mới khôi phục nguyên nhân.

Đối với loại này biến hóa hấn càng là cảm thấy hoảng sợ mạc danh, là ai có như vậy đại năng lực cư nhiên đem chính mình vô thanh vô tức gian hôn mê bất tỉnh, thực lực của hấn là không tính cường, nhưng phải biết rằng hấn còn có một cái phân thân nha, lấy phân thân năng lực chỉ sợ liên thiên đạo đều không thể ở làm không hề phát hiện dưới tình huống đối hấn ra tay đi. Đối, chẳng lẽ nguyên nhân là ra ở phân thân trên người.

Nghĩ đến đây, lập tức tâm thần đắm chìm tứ phủ ý đồ câu thông phân thân. Chính là trừ bỏ mơ hồ gian cảm nhận được một loại kẻ bên tử vong cảm giác ngoại liền không hề mặt khác phản ứng.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 111 đến phóng nhân tộc

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2014-01-01

Kẻ bên tử vong! Tức khắc Lý thần nhiên kinh ngạc mạc danh, theo sau càng là trở nên sốt ruột hoảng sợ. Này rốt cuộc là cái gì tồn tại, thế nhưng có thể trọng thương phân thân như thế chi trọng.

Hấn chính là biết phân thân tính cách, có thể nói là có chút quái gở. Ngay cả cùng chính mình liên hệ đều phải chặt đứt, nhưng hiện tại cư nhiên liền đầu điểm lực lượng của chính mình đều không có.

Tuy rằng hấn là cấp giống như kiến bò trên chảo nóng, nhưng thử vô số biện pháp đều liên hệ không thương phân thân, bận việc nửa ngày cũng chỉ có kia nhọc như vô cảm giác.

Bắt đắc dĩ chỉ phải tạm thời từ bỏ. Bấm tay tính toán, chính mình thể nhưng hôn mê như thế lớn lên thời gian. Tự giấu cười, như vậy lớn lên thời gian phóng chi hậu thể đều đủ chính mình Luân Hồi mười mấy lần, không thể tưởng được hiện tại thể nhưng chẳng qua hôn mê một hồi thôi.

Ngồi xếp bằng ngồi xuống khuôn vác pháp lực vận chuyển thân thể. Dĩ! Vận Mệnh Trường Hà thượng thân tộc khí vận trung như thế nào thể nhưng có chứa một tia huyết hồng chi sắc, tuy rằng sắp tiêu tán. Theo sau nhìn nhìn Vu Yêu nhị tộc khí vận cũng có rõ ràng giảm xuống.

“Bang” một phách đầu, chính mình như thế nào thể nhưng đã quên kia kiện đại sự. Không kịp nghĩ nhiều cái gì chạy nhanh đứng dậy, bay về phía Thủ Dương Sơn.

Nhìn đến phía dưới đang ở lao động nhân tộc, Lý thần nhiên căng chặt biểu tình thả lỏng một tia, tả hữu nhìn xem, lại phát hiện nhân tộc so chỉ lúc trước như thế nào thiếu nhiều như vậy. Chẳng lẽ kia sự kiện thật sự đã xảy ra.

Tùy ý tìm một cái tiểu nhân tộc lạc, hóa thân văn danh tình huống hậu, Lý thần nhiên trên mặt có thể nói là hắc xuất huyết. Chính mình chung quy bỏ lỡ. Tuy rằng đây là nhân tộc trở thành thiên địa vai chính cần thiết phải bị quá một hồi đại kiếp nạn, nhưng trận này đại kiếp nạn cũng không tránh khỏi thái quá tàn nhẫn đi, nhân tộc gần như diệt tộc.

Phải biết rằng chính mình cũng là nhân tộc, thể nhưng tại đây tràng đại kiếp nạn trung không thể vì nhân tộc tấn thượng một chút lực, trong lòng càng là không khỏi có chút hổ thẹn. Nghĩ đến đây, không cảm oán hận nhìn ngày đó đình phương hướng, này bút trưởng sớm muộn gì có một ngày hội tính thanh.

Hấn sở không biết chính là đang bị hấn hận thượng người nọ chính vì một kiện là làm cho sứt đầu mẻ trán.

Ngay cả hấn một cái Đại La Kim Tiên đều phát hiện Vận Mệnh Trường Hà dị thường, hấn Đế Tuấn thân là Chuẩn Thánh lại như thế nào sẽ không phát hiện. Vu Yêu hai tộc khí vận mạc danh giảm xuống vốn là kỳ quái, mà nhân tộc trải qua đại kiếp nạn lúc sau khí vận không giảm phản tăng càng hiện quý dị.

Chẳng lẽ này trong đó có cái gì âm mưu, nghĩ đến đây, Đế Tuấn trong đầu liền không biết giác hiện ra ngày đó lẳng tiêu bảo điện thượng tình cảnh. Đặc biệt Côn Bằng theo như lời những lời này đó, càng làm cho Đế Tuấn hoài nghi lên.

Nhưng hoài nghi lại có ích lợi gì nột, không có chứng cứ rõ ràng, liền tính hấn là Yêu tộc chi hoàng đô không thể lấy Côn Bằng như thế nào. Hấn cũng hoài nghi quá là này Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận trận kỳ có vấn đề, hấn cũng toàn các loại nguyên do lấy tới phân tích quá, còn là không có một chút manh mối.

Chẳng lẽ không phải Côn Bằng, Đế Tuấn hai mắt híp lại, để vương đa nghi tính cách xuất hiện, bắt đầu hồi tưởng khởi ngày đó điện trước mỗi một vị đại yêu biểu hiện. Chính là cuối cùng vẫn là làm hấn thất vọng rồi.

Rất là đau đầu dề dề Thái Dương huyết, đơn giản không hề nghĩ nhiều, dù sao này nhân tộc khí vận tăng trưởng không nhiều lắm, so chỉ Vu Yêu nhị tộc vẫn là kém xa rồi. Thu hồi thần thức, nhìn đến hậu cung tựa hồ lại nổi lửa, khéo miệng không cảm thượng kiêu, nghiêm túc biểu tình cũng thư hoãn rất nhiều, trong mắt thể nhưng xuất hiện một ít yêu thương, có lẽ là nhớ tới cái gì ấm áp sự đi.

Chỉ là hấn không phát hiện chính là ở hấn sau khi rời đi, Vu Yêu nhị tộc khí vận chính từng giọt từng giọt chảy tới nhân tộc bên kia.

Không đề cập tới nay thiên thượng như thế nào, lại nói nhân tộc bên trong, Lý thần nhiên biết được nhân tộc tình huống hậu, không cảm cảm thấy có chút thương cảm cùng áy náy. Ngay sau đó nản lòng thoái chí đi dạo lên, cuối cùng đi vào một tòa miếu trước.

Bị ngăn trở đường đi hậu, không cảm mờ mịt chung quanh, đang xem thanh chính mình trước mắt chi cảnh hậu, không cảm cứng họng cười khổ. Trước mắt này tòa miếu vũ đúng là trước kia cung phụng tín ngưỡng đúng là chính mình cùng sáu vị Thánh Nhân, chính là hiện giờ cảnh còn người mất, năm đó kia tòa hương khói cường thịnh nhật nhật đáng hương tề bái cảnh tượng cũng không còn nữa tồn tại. Tới nơi này nhân dường như chỉ là làm theo phép, qua loa cho xong.

Đi đến bên trong, sáu vị Thánh Nhân thánh tượng thượng ở, chỉ là nhìn dáng vẻ hồi lâu chưa thành may lại, có vẻ loang lổ rất nhiều. Chính mình kim thân tượng đắp đã không ở, thay thế lại là địa tiên chi tổ Trần Nguyên Từ bùn giống.

Nhìn dáng vẻ nếu không bao lâu nhân tộc liền sẽ đem chính mình cấp hoàn toàn quên đi. Đã quên hảo nha! Chính mình bốn còn không phải là không thói quen bị nhân tế bái sao, đặc biệt vẫn là nhân tộc tổ tiên tế bái. Tâm thần một trận giải thoát, nhưng vì sao lại có một loại trống trơn cảm giác mất mát.

Dĩ, kia bản hạ sở lột chi vật vì sao như thế quen thuộc, đem chi cầm trong tay cẩn thận phân biệt hậu, mới vừa rồi nhận ra này còn không phải là chính mình kia sở bị cung phụng kim thân tượng đắp thượng một khối sao, như thế nào hội rách nát như thế bộ dáng, nhìn đến nơi này chưa xót cười, cũng không hề truy cứu này rách nát nguyên nhân, ở bốn phía tìm tìm, phé đi nửa ngày công phu mới vừa rồi đem này đó mảnh nhỏ toàn bộ tìm đủ. Đáng tiếc rách nát đến thái quá lợi hại, hơn nữa hấn cũng không nghĩ dùng cái gì pháp lực thần thông. Chi là từng khối từng khối cẩn thận đưa bỏ lên.

Trải qua nửa ngày nỗ lực mới khôi phục một cái đại khái về ngoài, từ này bên ngoài vẫn là có thể mơ hồ phân biệt ra đây là Lý thần nhiên. Dem này giống như mảnh nhỏ dường như kim thân tượng đắp thật cẩn thận phóng như từ trong phủ, lúc này mới từ nhân trong tộc rời đi. Chính như hấn tới thời điểm giống nhau, chưa thành kinh động bất luận kẻ nào.

Cùng tới khi trầm trọng tâm tình bất đồng chính là lần này rồi đi, trong lòng mặc dù có chút mất mát, nhưng càng có rất nhiều tiêu sái cùng buông.

Một đường không ngừng nghỉ chút nào thẳng đến Ngũ Trang Quan. Nhìn thấy Trần Nguyên Từ hậu, mặt ngoài cảm tạ hậu, trực tiếp mở miệng thảo muốn mấy cái nhân tham quả. Trần Nguyên Từ cũng không hỏi nguyên do, phân phó đồng tử mang tới kim đánh từ lập tức đem này nhân tham cây ăn quả thượng dư lại mấy cái nhân tham quả đều gỡ hạ, nhìn đến nơi này, Lý thần nhiên không cảm mạo danh cảm thấy. Nguyên lai chính mình tại đây trong hồng hoang, cũng không phải toàn vô thành tựu, ít nhất thu hoạch một loại tên là ‘ hữu nghị ’ đồ vật.

Tiếp nhận nhân tham quả, Lý thần nhiên cũng không hề dừng lại, đôi tay ôm quyền đạo một tiếng: “Cáo từ”, liền trực tiếp trở về Tam Tiên Đảo.

Tới Ngũ Trang Quan thảo muốn nhân tham quả cũng không phải hấn lâm thời này lòng tham. Ở hấn nhận thấy được phân thân tình huống hậu, đó là có cái này ý tưởng. Nhân tham quả chính là thiên địa kỳ trân đối với thượng thế càng là có rất tốt hiệu quả, hơn nữa hấn trên người lại có được xưng ‘ chữa thương thánh dược ’ Tam Quang thần thủy, hai người thêm ở bên nhau càng là có rất tốt chữa thương hiệu quả.

Hiện tại tuy rằng cùng phân thân liên hệ không thượng, nhưng hấn tin tưởng phân thân nhất định minh bạch chính mình trong lòng suy nghĩ, ở hơi chút khôi phục một chút hậu, liền sẽ cùng chính mình liên hệ, đến lúc đó liền có thể vì hấn chữa thương.

Cứ như vậy, Lý thần nhiên ở biên chia đều thân liên hệ hấn biên tu luyện khi, thời gian thay đổi liên tục, lại là trăm năm thời gian phí thời gian mà đi. Hồng hoang đại địa lại một lần nghênh đón một hồi kiếp nạn.

Nói cực đồ vật rữ nơi, hồng hoang cùng Thiên giới giáp giới chỗ, có một đảo,.

Yêu tộc Thiên Đình sơ lập là lúc, quảng chiếm nơi dừng chân, này đảo cũng bởi vậy thành Yêu tộc một chỗ phủ đệ, trên đảo có một cự mộc, thụ cao nghìn trượng, chi chít Đông Hải, phạm vi vạt dậm đều là này thụ căn cần chạm đến nơi, thật lớn vô cùng, thụ thân phận có mười chi, uốn lượn vượn gàn có trăm trượng chi trường, này cự mộc chính là hồng hoang nổi danh thần thụ, Tiên Thiên mười đại linh căn chi nhất Phù Tang thụ.

Phù Tang thụ thân kiên vô cùng, đao kiếm khó thương, nước lửa khó phá, từ Phù Tang thụ bản căn cả tòa đảo nhỏ, liền có vô số đại năng chi sĩ chạy tới này đảo, muốn được đến Phù Tang thụ một cây cành, thậm chí là có nhân muốn trực tiếp đem Phù Tang thụ đi đi, nhưng không người như nguyện, cuối cùng Thiên Đình chiếm lĩnh nơi đây, này Phù Tang thụ liền thành Thiên Đình chi vật.

Thiên Đế Đế Tuấn, có mười tử, này mười tử đều là Tam Túc Kim Ô, Tam Túc Kim Ô bình Thái Dương tinh hóa mà sinh, một thân Thái Dương chân hỏa đủ có thể đốt thiên diệt địa.

Nhưng mười chi kim ô thái quá ấu trĩ, cũng không thể khống chế trong cơ thể Thái Dương chân hỏa, ở Thiên Đình trụ quá một đoạn thời gian, lại đốt cháy không ít cung điện, rơi vào đường cùng. Đế Tuấn đành phải đem này mười tử phóng đến tận đây đảo Phù Tang trên cây, mệnh này tu luyện cho tốt, để sớm rằng có thể khống chế trong cơ thể Thái Dương chân hỏa, về sớm Thiên Đình, cũng cấm mười người đi trước hồng hoang đại lục.

Tam Túc Kim Ô Thái Dương chân hỏa lợi hại vô cùng, nhưng đối Phù Tang thụ lại cũng không thể hư hao mấy may, Tam Túc Kim Ô thấy vậy tại đây đảo phía trên liền không hề cố tình thu nạp tự thân Thái Dương chân hỏa, ngừng ở Phù Tang trên cây, nhất tâm chi lo nỗ lực tu luyện, nhưng là bởi vì mười người Thái Dương chân hỏa tất cả đều ngoại phóng, khiến cho này đảo phụ cận hải vực một mảnh khô vàng, vạt dậm trong vòng chút nào sinh cơ đều không, nơi này điều thú không đến, cá tôm không thịnh hành, trở thành một mảnh sinh mệnh tuyệt địa.

Tam Túc Kim Ô đối này lại không có bất luận cái gì cảm giác, chỉ lo tu luyện, cần tuân chính mình phụ thân mệnh lệnh, mười kim ô ai đều có thể không sợ, nhưng duy độc không dám làm tức giận phụ thân hấn Đế Tuấn. Đế Tuấn bất luận là đối ai, vĩnh viễn đều là một bộ uy nghiêm bộ dáng, bởi vậy mấy ngàn năm qua, mười chi kim ô chịu khổ chịu khó tu luyện, cũng không ra ngoài, thế cho nên hồng hoang phía trên đều không có nhân biết được có mười chi kim ô ở tại này trên đảo.

Ngày này đột nhiên có một cái bộ mặt có chút đáng kinh, đỉnh đầu một sừng, biểu tình hoảng loạn thiên tiên tiểu yêu một đầu dâm tiên này trên đảo. Tiếp theo dường như lại vô lực khí, đặt mông ngồi dưới đất.

Bỏn ở tu luyện mười vị kim ô lập tức bị kinh động. Rơi xuống Phù Tang thụ, nhìn đến người đến là một Yêu tộc người hậu mới vừa rồi thu nạp cả người hỏa khí. Đương vẫn là bị kia tiểu yêu phát hiện, lập tức ngồi gần nhất, đôi tay đặt ở trước ngực, làm phòng bị trạng.

Nhưng là đương hấn thấy rõ người tới bộ mặt hậu, lập tức nhẹ nhàng thở ra, có chút kích động nói: “Mặt tướng gặp qua là vì Thái Tử”. Ngự khí vinh hạnh chi cực, dường như chính mình trúng giải thưởng lớn; ánh mắt nóng bỏng, giống như nhìn thấy trong lòng thần tượng giống nhau. Nhìn đến mười vị kim ô hảo không được tự nhiên. Nhưng người khác cũng là hảo ý tôn sùng, chính mình cũng không dám nói chút cái gì.

Đại Thái Tử đạo: “Người là người phương nào, vì sao tới rồi nơi đây?” Tiểu yêu đạo: “Mặt tướng vốn là Thiên Đình Anh Chiêu yêu thánh thủ hạ yêu đem, nhưng là trước chút thời điểm tiểu yêu bị Vu tộc người vây công, thân bị trọng thương, lại bị Vu tộc đuổi giết, kinh hoàng dưới, lúc này mới tới rồi nơi đây. Nhưng không nghĩ quấy rầy một chúng Thái Tử tu luyện, mặt tướng tội đáng chết vạn lần nha”, trong giọng nói tràn ngập tự trách.

Nhìn đến hấn như vậy, chúng kim ô cũng không trách cứ cái gì, lập tức liền làm hấn lưu lại đường thượng. Quá chút thời gian hậu, tại đây tiểu yêu có tình nghênh tiếp cũng cùng một chúng kim ô hỗn chín.

Lúc sau tên này tiểu yêu liền bắt đầu miệng lưỡi lưu loát, điệu ngữ liên châu, thiên hoa bay loạn giảng thuật phía trước không có Vu tộc phản nghịch, thiên địa đều ở Yêu tộc thống trị dưới, như thế nào thịnh cảnh, thiên địa chi gian một mảnh tường hòa. Làm mười chi kim ô tâm trí hướng về, vì chính mình phụ hoàng Đế Tuấn kêu ngo.

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 111 đến phóng nhân tộc

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2014-01-01

Kề bên tử vong! Tức khắc Lý thân nhiên kinh ngạc mạc danh, theo sau càng là trở nên sốt ruột hoảng sợ. Đây rốt cuộc là cái gì tồn tại, thế nhưng có thể trọng thương phân thân như thế chi trọng.

Hắn chính là biết phân thân tính cách, có thể nói là có chút quái gở. Ngay cả cùng chính mình liên hệ đều phải chặt đứt, nhưng hiện tại cư nhiên liền dấu điểm lực lượng của chính mình đều không có.

Tuy rằng hắn là cấp giống như kiến bò trên chảo nóng, nhưng thử vô số biện pháp đều liên hệ không thương phân thân, bận việc nửa ngày cũng chỉ có kia nhọc như vô cảm giác.

Bất đắc dĩ chỉ phải tạm thời từ bỏ. Bấm tay tính toán, chính mình thế nhưng hôn mê như thế lớn lên thời gian. Tự giễu cười, như vậy lớn lên thời gian phóng chi hậu thế đều đủ chính mình Luân Hồi mười mấy lần, không thể tưởng được hiện tại thế nhưng chẳng qua hôn mê một hồi thôi.

Ngồi xếp bằng ngồi xuống khuôn vác pháp lực vận chuyển thân thể. Di! Vận Mệnh Trường Hà thượng thân tộc khí vận trung như thế nào thế nhưng có chứa một tia huyết hồng chi sắc, tuy rằng sắp tiêu tán. Theo sau nhìn nhìn Vu Yêu nhị tộc khí vận cũng có rõ ràng giảm xuống.

“Bang” một phách đầu, chính mình như thế nào thế nhưng đã quên kia kiện đại sự. Không kịp nghĩ nhiều cái gì chạy nhanh đứng dậy, bay về phía Thủ Dương Sơn.

Nhìn đến phía dưới đang ở lao động nhân tộc, Lý thân nhiên căng chặt biểu tình thả lỏng một tia, tả hữu nhìn xem, lại phát hiện nhân tộc so chỉ lúc trước như thế nào thiếu nhiều như vậy. Chẳng lẽ kia sự kiện thật sự đã xảy ra.

Tùy ý tìm một cái tiểu nhân tộc lạc, hóa thân văn danh tình huống hậu, Lý thân nhiên trên mặt có thể nói là hắc xuất huyết. Chính mình chung quy bỏ lỡ. Tuy rằng đây là nhân tộc trở thành thiên địa vai chính cần thiết phải bị quá một hồi đại kiếp nạn, nhưng trận này đại kiếp nạn cũng không tránh khỏi thái quá tàn nhẫn đi, nhân tộc gần như diệt tộc.

Phải biết rằng chính mình cũng là nhân tộc, thế nhưng tại đây tràng đại kiếp nạn trung không thể vì nhân tộc tổn thương một chút lực, trong lòng càng là không khỏi có chút hổ thẹn. Nghĩ đến đây, không cảm oán hận nhìn ngày đó đình phương hướng, này bút trưởng sớm muộn gì có một ngày hội tính thanh.

Hắn sở không biết chính là đang bị hắn hận thượng người nợ chính vì một kiện là làm cho sút đầu mẻ trán.

Ngay cả hắn một cái Đại La Kim Tiên đều phát hiện Vận Mệnh Trường Hà dị thường, hắn Đế Tuấn thân là Chuẩn Thánh lại như thế nào sẽ không phát hiện. Vu Yêu hai tộc khí vận mạc danh giảm xuống vốn là kỳ quái, mà nhân tộc trải qua đại kiếp nạn lúc sau khí vận không giảm phản tăng càng hiện quý dị.

Chẳng lẽ này trong đó có cái gì âm mưu, nghĩ đến đây, Đế Tuấn trong đầu liền không biết giác hiện ra ngày đó lãng tiêu bảo điện thượng tình cảnh. Đặc biệt Côn Bằng theo như lời những lời này đó, càng làm cho Đế Tuấn hoài nghi lên.

Nhưng hoài nghi lại có ích lợi gì nốt, không có chứng cứ rõ ràng, liền tính hắn là Yêu tộc chi hoàng đô không thể lấy Côn Bằng như thế nào. Hắn cũng hoài nghi quá là này Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận trận kỳ có vấn đề, hắn cũng toàn các loại nguyên do lấy tới phân tích quá, còn là không có một chút manh mối.

Chẳng lẽ không phải Côn Bằng, Đế Tuấn hai mắt hít lại, để vương đa nghi tính cách xuất hiện, bắt đầu hồi tưởng khởi ngày đó điện trước mỗi một vị đại yêu biểu hiện. Chính là cuối cùng vẫn là làm hắn thất vọng rồi.

Rất là đau đầu đê đê Thái Dương huyết, đơn giản không hề nghĩ nhiều, dù sao này nhân tộc khí vận tăng trưởng không nhiều lắm, so chỉ Vu Yêu nhị tộc vẫn là kém xa rồi. Thu hồi thần thức, nhìn đến hậu cung tựa hồ lại nổi lửa, khóe miệng không cảm thượng kiêu, nghiêm túc biểu tình cũng thư hoãn rất nhiều, trong mắt thế nhưng xuất hiện một ít yêu thương, có lẽ là nhớ tới cái gì ấm áp sự đi.

Chỉ là hấn không phát hiện chính là ở hấn sau khi rời đi, Vu Yêu nhị tộc khí vận chính từng giọt từng giọt chảy tới nhân tộc bên kia.

Không đề cập tới nay thiên thượng như thế nào, lại nói nhân tộc bên trong, Lý thần nhiên biết được nhân tộc tình huống hậu, không cảm thấy có chút thương cảm cùng áy náy. Ngay sau đó nản lòng thoái chí đi dạo lên, cuối cùng đi vào một tòa miếu trước.

Bị ngăn trở đường đi hậu, không cảm mờ mịt chung quanh, đang xem thanh chính mình trước mắt chi cảnh hậu, không cảm cứng họng cười khổ. Trước mắt này tòa miếu vũ đúng là trước kia cung phụng tín ngưỡng đúng là chính mình cùng sáu vị Thánh Nhân, chính là hiện giờ cảnh còn người mất, năm đó kia tòa hương khói cường thịnh nhật nhật đáng hương tế bái cảnh tượng cũng không còn nữa tồn tại. Tới nơi này nhân dường như chỉ là làm theo phép, qua loa cho xong.

Đi đến bên trong, sáu vị Thánh Nhân thánh tượng thượng ở, chỉ là nhìn đáng về hồi lâu chưa thành may lại, có vẻ loang lổ rất nhiều. Chính mình kim thân tượng đắp đã không ở, thay thế lại là địa tiên chi tổ Trần Nguyên Từ bần giống.

Nhìn đáng về nếu không bao lâu nhân tộc liền sẽ đem chính mình cấp hoàn toàn quên đi. Đã quên hảo nha! Chính mình bốn còn không phải là không thói quen bị nhân tế bái sao, đặc biệt vẫn là nhân tộc tổ tiên tế bái. Tâm thần một trận giải thoát, nhưng vì sao lại có một loại trống trơn cảm giác mất mát.

Di, kia bàn hạ sờ lót chi vật vì sao như thế quen thuộc, đem chi cầm trong tay cẩn thận phân biệt hậu, mới vừa rồi nhận ra này còn không phải là chính mình kia sờ bị cung phụng kim thân tượng đắp thượng một khối sao, như thế nào hội rách nát như thế bộ dáng, nhìn đến nơi này chưa xót cười, cũng không hề truy cứu này rách nát nguyên nhân, ở bốn phía tìm tìm, phé đi nửa ngày công phu mới vừa rồi đem này đó mảnh nhỏ toàn bộ tìm đủ. Đáng tiếc rách nát đến thái quá lợi hại, hơn nữa hấn cũng không nghĩ dùng cái gì pháp lực thần thông. Chỉ là từng khối từng khối cẩn thận đưa bỏ lên.

Trải qua nửa ngày nỗ lực mới khôi phục một cái đại khái về ngoài, từ này bên ngoài vẫn là có thể mơ hồ phân biệt ra đây là Lý thần nhiên. Dem này giống như mảnh nhỏ dường như kim thân tượng đắp thật cẩn thận phóng như từ trong phủ, lúc này mới từ nhân trong tộc rời đi. Chính như hấn tới thời điểm giống nhau, chưa thành kinh động bất luận kẻ nào.

Cùng tới khi trầm trọng tâm tình bất đồng chính là lần này rời đi, trong lòng mặc dù có chút mất mát, nhưng càng có rất nhiều tiêu sái cùng buông.

Một đường không ngừng nghỉ chút nào thẳng đến Ngũ Trang Quan. Nhìn thấy Trần Nguyên Từ hậu, mặt ngoài cảm tạ hậu, trực tiếp mở miệng thảo muốn mấy cái nhân tham quả. Trần Nguyên Từ cũng không hỏi nguyên do, phân phó đồng tử mang tới kim đánh tử lập tức đem này nhân tham cây ăn quả thượng dư lại mấy cái nhân tham quả đều gỡ hạ, nhìn đến nơi này, Lý thần nhiên không cảm mặc danh cảm thấy. Nguyên lai chính mình tại đây trong hồng hoang, cũng không phải toàn vô thành tựu, ít nhất thu hoạch một loại tên là ‘ hữu nghị ’ đồ vật.

Tiếp nhận nhân tham quả, Lý thần nhiên cũng không hề dừng lại, đôi tay ôm quyền đạo một tiếng: “Cáo từ”, liền trực tiếp trở về Tam Tiên Đảo.

Tới Ngũ Trang Quan thảo muốn nhân tham quả cũng không phải hấn lâm thời nảy lòng tham. Ở hấn nhận thấy được phân thân tình huống hậu, đó là có cái này ý tưởng. Nhân tham quả chính là thiên địa kỳ trân đối với thượng thế càng là có rất tốt hiệu quả, hơn nữa hấn trên người lại có được xưng ‘ chữa thương thánh dược ’ Tam Quang thần thủy, hai người thêm ở bên nhau càng là có rất tốt chữa thương hiệu quả.

Hiện tại tuy rằng cùng phân thân liên hệ không thượng, nhưng hấn tin tưởng phân thân nhất định minh bạch chính mình trong lòng suy nghĩ, ở hơi chút khôi phục một chút hậu, liền sẽ cùng chính mình liên hệ, đến lúc đó liền có thể vì hấn chữa thương.

Cứ như vậy, Lý thần nhiên ở biên chia đều thân liên hệ hấn biên tu luyện khi, thời gian thay đổi liên tục, lại là trăm năm thời gian phí thời gian mà đi. Hồng hoang đại địa lại một lần nghênh đón một hồi kiếp nạn.

Nói cực đồ vật rữ nơi, hồng hoang cùng Thiên giới giáp giới chỗ, có một đảo,.

Yêu tộc Thiên Đình sơ lập là lúc, quảng chiếm nơi dừng chân, này đảo cũng bởi vậy thành Yêu tộc một chỗ phủ đệ, trên đảo có một cự mộc, thụ cao nghìn trượng, chi chít Đông Hải, phạm vi vạt dậm đều là này thụ căn cần chạm đến nơi, thật lớn vô cùng, thụ thân phận có mười chi, uốn lượn vượn gần có trăm trượng chi trường, này cự mộc chính là hồng hoang nổi danh thần thụ, Tiên Thiên mười đại linh căn chi nhất Phù Tang thụ.

Phù Tang thụ thân kiên vô cùng, đao kiếm khó thương, nước lửa khó phá, từ Phù Tang thụ bản căn cả tòa đảo nhỏ, liền có vô số đại năng chi sĩ chạy tới này đảo, muốn được đến Phù Tang thụ một cây cành, thậm chí là có nhân muốn trực tiếp đem Phù Tang thụ đi đi, nhưng không người như nguyện, cuối cùng Thiên Đình chiếm lĩnh nơi đây, này Phù Tang thụ liền thành Thiên Đình chi vật.

Thiên Đế Đế Tuấn, có mười tử, này mười tử đều là Tam Túc Kim Ô, Tam Túc Kim Ô bình Thái Dương tinh hóa mà sinh, một thân Thái Dương chân hỏa đủ có thể đốt thiên diệt địa.

Nhưng mười chi kim ô thái quá ấu tiểu, cũng không thể khống chế trong cơ thể Thái Dương chân hỏa, ở Thiên Đình trụ quá một đoạn thời gian, lại đốt cháy không ít cung điện, rơi vào đường cùng. Đế Tuấn đành phải đem này mười tử phóng đến tận đây đảo Phù Tang trên cây, mệnh này tu luyện cho tốt, để sớm rằng có thể khống chế trong cơ thể Thái Dương chân hỏa, về sớm Thiên Đình, cũng cấm mười người đi trước hồng hoang đại lục.

Tam Túc Kim Ô Thái Dương chân hỏa lợi hại vô cùng, nhưng đối Phù Tang thụ lại cũng không thể hư hao mấy may, Tam Túc Kim Ô thấy vậy tại đây đảo phía trên liền không hề cố tình thu nạp tự thân Thái Dương chân hỏa, ngừng ở Phù Tang trên cây, nhất tâm chi lo nỗ lực tu luyện, nhưng là bởi vì mười người Thái Dương chân hỏa tất cả đều ngoại phóng, khiến cho này đảo phụ cận hải vực một mảnh khô vàng, vạt dậm trong vòng chút nào sinh cơ đều không, nơi này điều thú không đến, cá tôm không thịnh hành, trở thành một mảnh sinh mệnh tuyệt địa.

Tam Túc Kim Ô đối này lại không có bất luận cái gì cảm giác, chỉ lo tu luyện, cần tuân chính mình phụ thân mệnh lệnh, mười kim ô ai đều có thể không sợ, nhưng duy độc không dám làm tức giận phụ thân hấn Đế Tuấn, Đế Tuấn bất luận là đối ai, vĩnh viễn đều là một bộ uy nghiêm bộ dáng, bởi vậy mấy



ngàn năm qua, mười chỉ kim ô chịu khổ chịu khó tu luyện, cũng không ra ngoài, thế cho nên hồng hoang phía trên đều không có nhân biết được có mười chỉ kim ô ở tại này trên đảo.

Ngày này đột nhiên có một cái bộ mặt có chút đáng khinh, đỉnh đầu một sừng, biểu tình hoảng loạn thiên tiên tiểu yêu một đầu đâm tiến này trên đảo. Tiếp theo dường như lại vô lực khí, đặt mông ngồi dưới đất.

Bỏ ở tu luyện mười vị kim ô lập tức bị kinh động. Rơi xuống Phù Tang thụ, nhìn đến người đến là một Yêu tộc người hậu mới vừa rồi thu nạp cả người hỏa khí. Đương vẫn là bị kia tiểu yêu phát hiện, lập tức ngồi gần nhất, đôi tay đặt ở trước ngực, làm phòng bị trạng.

Nhưng là đương hấn thấy rõ người tới bộ mặt hậu, lập tức nhẹ nhàng thở ra, có chút kích động nói: “Mặt tướng gặp qua là vì Thái Tử”. Ngự khí vinh hạnh chi cực, dường như chính mình trúng giải thưởng lớn; ánh mắt nóng bỏng, giống như nhìn thấy trong lòng thần tượng giống nhau. Nhìn đến mười vị kim ô hảo không được tự nhiên. Nhưng người khác cũng là hảo ý tôn sùng, chính mình cũng không dám nói chút cái gì.

Đại Thái Tử đạo: “Người là người phương nào, vì sao tới rồi nơi đây?” Tiểu yêu đạo: “Mặt tướng vốn là Thiên Đình Anh Chiêu yêu thánh thủ hạ yêu đem, nhưng là trước chút thời điểm tiểu yêu bị Vu tộc người vây công, thân bị trọng thương, lại bị Vu tộc đuổi giết, kinh hoàng dưới, lúc này mới tới rồi nơi đây. Nhưng không nghĩ quấy rầy một chúng Thái Tử tu luyện, mặt tướng tội đáng chết vạn lần nha”, trong giọng nói tràn ngập tự trách.

Nhìn đến hấn như vậy, chúng kim ô cũng không trách cứ cái gì, lập tức liền làm hấn lưu lại dưỡng thương. Quá chút thời gian hậu, tại đây tiểu yêu cố tình ghé tiếp cũng cùng một chúng kim ô hỗn chín.

Lúc sau tên này tiểu yêu liền bắt đầu miệng lưỡi lưu loát, điệu ngữ liên châu, thiên hoa bay loạn giảng thuật phía trước không có Vu tộc phản nghịch, thiên địa đều ở Yêu tộc thống trị dưới, như thế nào thịnh cảnh, thiên địa chỉ gian một mảnh tường hòa. Làm mười chỉ kim ô tâm trí hướng về, vì chính mình phụ hoàng Đế Tuấn kiêu ngạo.

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoàng Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [Ww.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 112 Khoa Phụ trực nhật

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2014-01-02

Lúc sau này tiểu yêu còn nói thêm Vu tộc xuất thế lúc sau, tàn bạo tà ác Vu tộc đem thiên địa giáo đến một mảnh đại loạn, vốn dĩ Yêu Hoàng là có át chủ bài có thể chế trụ Vu tộc, nhưng là Yêu Hoàng lòng mang nhân nghĩa, lấy Vu tộc cũng là nhà mình con dân, không đành lòng thi này thủ đoạn lần sau tử thù, làm cho lần trước Vu tộc phản loạn, khiến cho Yêu tộc mất đi nửa bầu trời hạ, chỉ có thể co đầu rút cổ Thiên Đình bên trong. Thiên Đình thực lực cũng bởi vậy tổn thất thảm trọng.

Mười chỉ kim ô rốt cuộc vẫn là tiểu hài tử tâm tính, nghe được trước kia Yêu tộc cường thịnh tự nhiên cao hứng, kiêu ngạo. Nghe được Vu tộc tàn bạo phá hư một mảnh tường hòa Yêu tộc thiên hạ phần nộ dị thường, nghe được Đế Tuấn lòng mang nhân từ, không đành lòng thương sinh chịu tội, mà không dưới tử thù, giết chết Vu tộc, cho dù kiêu ngạo, lại là giận chính mình phụ hoàng như thế cổ hủ.

Tam thái tử nhưng thật ra đối với chính mình phụ hoàng có gì thủ đoạn đem Vu tộc phản nghịch bình định mà tò mò, hướng này tiểu yêu hỏi: “Bỏ Thái Tử hỏi người, người cũng biết phụ hoàng có gì thủ đoạn, có thể bình định?”

Tiểu yêu nhìn mười vị kim ô Thái Tử tò mò nhìn chính mình đạo: “Vốn dĩ mặt tướng cũng là không biết, nhưng là bởi vì lần trước yêu thánh đại nhân uống say khi, mặt tướng vừa lúc ở một bên hầu hạ, này đây nghe nói, Yêu Hoàng kim ô một mạch có một thần thông ‘Liệt Nhật ngang trời’ nhưng hóa thân Thái Dương, điều tiết không chế tự thân nhiệt lượng nhưng đốt giang nẫu hải, Yêu Hoàng bệ hạ chỉ cần hóa thân Thái Dương hướng Vu tộc nơi dừng chân qua lại đi mấy tranh, Vu tộc người chắc chắn hóa thành hơi khói. Này khả năng cũng là bệ hạ lòng mang nhân từ, không đành lòng thương sinh gặp nạn, này đây mới lệnh chư vị Thái Tử, mỗi ngày chỉ có một vị Thái Tử tuần thú thiên địa nguyên nhân.”

Mười vị kim ô Thái Tử chính là biết chính mình trên người nhiệt lượng đích xác kinh người, nhưng là so chỉ Đế Tuấn vẫn là kém thái xa, không khỏi tâm thần hướng tới. Bất thái tử bỗng nhiên nói: “Chư vị ca ca, chúng ta sao không vì phụ hoàng bình này Vu tộc phản nghịch, ngô chờ Liệt Nhật ngang trời thật sự so bất quá phụ hoàng, nhưng là ta chờ mười huynh đệ hợp nhau tới thi triển Liệt Nhật ngang trời cho dù không bằng phụ hoàng, nhưng là khẳng định kém không xa.

Ta ngang vì Yêu tộc Thái Tử, phụ hoàng nhi tử, tự nhiên hấn là vì phụ hoàng tận trung, tận hiếu, vì phụ hoàng giải ưu, ngô chờ nếu là bình này phản loạn, về sau Thiên Đình trong vòng ai cũng không thể xem thường ta chờ, cũng liền sẽ không lại bị phụ hoàng nhốt tại nơi này chịu tội, cho dù xong việc phụ

hoàng tức giận, nhưng là ngộ chờ rốt cuộc vì phụ hoàng Thái Tử, lấy phụ hoàng đối ta chờ yêu thương, hơn nữa thúc phụ cầu tình, ta chờ nhiều nhất bị phụ hoàng răn dạy một đòn mà thôi.”

Chư vị Thái Tử đều bị bát thái tử ngôn ngữ sờ động dung, chỉ có đại Thái Tử lão thành một ít, đối này không yên tâm, nói là phải đợi phụ hoàng tới lại quyết định, nhưng là hảo hán không chịu nổi nhân nhiều, rốt cuộc chỉ là tiểu hài tử tâm tính, chỉ chốc lát đã bị mặt khác liền vì kim ô Thái Tử nói động, nhưng là lại có một nan đề bài ở bọn họ trước mặt, Thái Dương cũng bị Đế Tuấn hạ cấm chế, mỗi lần chỉ cho phép cho rằng Thái Tử đi ra ngoài, chờ vị này Thái Tử trở về, tiếp theo vị Thái Tử mới có thể đi ra ngoài.

Liên ở chư vị kim ô Thái Tử ủ rũ thời điểm, tiểu yêu đạo: “Xem chư vị Thái Tử vì Yêu Hoàng bệ hạ, tận trung, tận hiếu vì bệ hạ giải ưu, mặt tướng vạn phần cảm động, lần này mặt tướng liễu mạng, mặt tướng có một bí pháp, nhưng tự cháy tu vì trong thời gian ngắn căng ra cấm chế làm chư vị Thái Tử trải qua, mặt tướng vì Yêu tộc, vì Thiên Đình, vì bệ hạ, liền tính mặt tướng thân tử đạo tiêu hồi, mặt tướng cũng nhận.”

Nhị thái tử nghi hình cung hỏi: “Người hội như vậy vĩ đại.” Đây một chúng Thái Tử cũng không giống mặt ngoài như vậy hảo lừa sao? Đây tiểu yêu thâm nghĩ.

Lập tức làm bộ một bộ sự tình bại lộ biểu tình, ngược ngừng đạo: “Các vị Thái Tử nhân hậu, nói vậy nhất định sẽ không làm mưu đem thất vọng đi. Đến lúc đó sự tình thành công Thiên Đế cũng sẽ không bạc đãi mặt tướng đi.”

Nghe được hần như vậy vừa nói, các vị Thái Tử cười ha ha lên, “Tất nhiên là sẽ không bạc đãi người”. Trong lòng hoài nghi diệt hết.

Tiểu yêu đạo: “Kia mặt tướng tại đây trước đã tạ chư vị Thái Tử, chư vị Thái Tử vẫn là mau hành động đi.” Lúc sau liền làm bộ làm tịch tự cháy tu vì căng ra một lỗ hồng làm mười vị kim ô thông qua. Cuối cùng một người kim ô thông qua hậu, tên này tiểu yêu cảnh giới đã rơi xuống tới rồi Luyện Thần Phần Hư cảnh giới.

Kim ô nhóm cảm kích nhìn thoáng qua tên này tiểu yêu, liền rời đi đi trước hồng hoang đại địa.

Nhìn đến kim ô nhóm đã phi xa, tên này tiểu yêu lắc mình biến hoá, lại là Phi Liêm biến thành, tràn ngập trả thù khoái cảm nhìn kim ô đi xa phương hướng. Cũng là này Đế Tuấn có thể yên tâm đem này đó kim ô đặt ở nơi này há không có một chút thủ đoạn, liền một cái trọng thương thiên tiên đều có thể xông qua.

Không đủ cũng quá này Phi Liêm trạng thái giống, vừa lên tới liền lấy mặt tướng tự cho mình là, cấp chúng kim ô lấy tâm linh ám chỉ, rơi chậm lại này phòng bị chi tâm. Hơn nữa này đó kim ô xuất thế không lâu, tự nhiên nhìn không ra tới.

Kim ô ra tới lúc sau, một đường phía trên bởi vì có Phi Liêm một bên âm thầm hỗ trợ, này đây Thiên Đình vẫn chưa phát hiện mười vị kim ô Thái Tử trốn đi. Kim ô ra Thiên Đình lúc sau, thẳng hướng Vu tộc bộ lạc mà đi, mười nhật ngang trời.

Thủ Dương Sơn, người này tộc ở hồng hoang cận tồn sinh tồn căn cứ, từ nhân tộc tạo Vu Yêu nhị tộc tàn sát tới nay, nhân tộc còn sót lại nhân khẩu liền ở Thủ Dương Sơn mạch bên rễ này mầm, từng bước sinh sản, hiện giờ trải qua mấy năm nay sinh sản, nhân tộc số lượng lại lần nữa đột phá một trăm triệu, ở nhân tộc tam tổ tại nhân thị, có sào thị, truy y thị ba vị Đại La Kim Tiên đại năng dẫn dắt hạ, nhưng thật ra không có tung vào đại kiếp nạn, một ít việc nhỏ tam tổ cũng là không có xử lý, giao từ nhân tộc tân tuyển ra nhân tộc thủ lĩnh xử lý, chính mình ba người còn lại là nỗ lực tăng lên thực lực, hoặc là day dỗ một ít hậu bối.

Mười nhật ngang trời cho nhân tộc tạo thành thật lớn kinh hoàng, độ ẩm chột lên cao, nóng bức khó chịu. Nhìn quanh thân thổ địa da nẻ, cỏ cây khô héo, nghe tàu thú khóc thét, loài chim bay hí vang, một mảnh hoảng sợ không chịu nổi một ngày tình hình.

Nhân tộc tự nhiên nôn nóng không thôi, liền ở tân nhiệm thủ lĩnh lại quyết định bẩm báo bề quan tam tổ khi, Thủ Dương Sơn mạch tới cao phong đột nhiên địa dâng lên một đạo Thái Cực Đồ, âm dương nhị khí cầu hình vòm dâng lên, đây là có thể định trụ địa nước lửa phong thiên thiên chí bảo, nhỏ nhỏ Thái Dương kim diễm, còn không bỏ ở trong mắt. Âm dương lưỡng nghi chi khí chiếu rọi vạn dặm Sơn Hà, rơi xuống lưu diễm bị hào quang một chiếu, nước sôi bất tuyệt, hóa thành tinh thuần dương khí bị Thái Cực Đồ bạch quang chột lóe hút đi, giữ được nhân tộc tổ đình nơi, hiện giờ nhân tộc đại kiếp nạn đã qua, tự nhiên chịu Thánh Nhân phù hộ.

Mặt khác tiên sơn động phủ cũng là dâng lên các loại hộ sơn đại trận, bảo vệ căn cơ, lấy bảo đạo thống không ngừng, cứ việc pháp lực cao cường, thần thông quảng đại hạng người nhiều đếm không xuể, nhưng là đối mặt căn cơ thâm hậu Yêu tộc, vẫn là lấy trứng chọi đá, tất cả đều nghiêng răng nghiêng lợi, chỉ là vẫn là đến nén giận, tạm lánh mũi nhọn.

Dọc theo đường đi, mười chỉ kim ô một khi gặp được Vu tộc người, liền bắt chấp tất cả, tàn nhẫn hạ thủ đoạn độc ác, lợi trào bay tứ tung gian, vô số Vu tộc thân thể giống như giấy, dễ dàng bị phá, máu tươi phun gian, nháy mắt bị bốc hơi lên, ngã xuống thân chết, hóa thành tủy thừa.

Đãi giết đến Hậu Thổ nương nương chương quân bộ lạc, lại bắt đầu bốn phía sát phạt, Thái Dương kim diễm trút xuống, thiêu chết vô số; lợi trào hạ thăm, xuyên thấu vô số ngực, vô số Hậu Thổ thị vu nhân kinh hoàng khóc rống, bốn tấu chạy nạn, giống như Tu La địa ngục, cực kỳ bị thảm.

Không nghĩ, Hậu Thổ nương nương tuy rằng hóa thân Luân Hồi, nhưng là Hậu Thổ bộ lạc cũng có Đại Vu Hậu Nghệ, Khoa Phụ chờ đỉnh cấp Đại Vu, nơi này đúng là Đại Vu Khoa Phụ trấn thủ nơi, khóc thét hoảng loạn kinh động chính tìm hiểu Vu tộc bí pháp Khoa Phụ. Khoa Phụ nghi hoặc dưới đi ra nhà cò, chói mắt ánh mặt trời đập vào mắt, một hồi lâu mới mở mắt ra, ngẩng đầu vừa nhìn, mười chỉ kim ô bay múa phịch gian, nhắm ngay phía dưới vu nhân tàn nhẫn sát, Khoa Phụ nổi giận gầm lên một tiếng, cầm lấy gậy chống, triệu kim ô đuổi theo.

Khoa Phụ vì hậu thổ nương nương tự thân một giọt tinh huyết gặp được địa mạch mệnh thổ chi khí dựng dục mà ra. Cho nên Khoa Phụ tự nhiên huyết mạch mạnh mẽ, tính năng của đất thần thông thành thạo vô cùng, ngàn dặm xa đều ở gang tấc chi gian, hoàng quang chột lóe, một chúng kim ô còn chưa

từ sát phạt khoái cảm trung phục hồi tinh thần lại, một cây kinh thiên cự côn đánh úp lại, đem một con kim ô đánh rớt, miệng phun máu tươi, uể oải không phản chấn.

Sợ tới mức mặt khác kim ô giống như chim sợ cành cong, lập tức tất cả đều bay lên trời cao, kinh sợ chỉ sắc không giảm. Rốt cuộc chưa từng thương quá chiến trường, chân chính sinh tử chi chiến chưa từng thể nghiệm quá, gặp được đối thủ không hề kết cấu, hoảng loạn vô cùng.

Đại Thái Tử phục hồi tinh thần lại, nhưng thấy một đôi nhĩ treo hai điều hoàng xà, trong tay cầm hai điều hoàng xà hoàng mặt hán tử chính cầm một tay trượng đối chính mình đám người trợn mắt giận nhìn. Thái Tử xấu hổ và giận dữ dưới, nâng lên cự trảo, hung hăng trảo hạ, kim quang bốn phía, lõi cuộn cuộn kim điểm gào thét mà xuống, ở thiên địa linh khí không ngừng giáo huấn hạ, trượng đại thành di thiên cự trảo, hung hăng áp xuống.

Khoa Phụ cười ha ha, thần thái điên cuồng, không chút nào sợ hãi, bùm bùm lúc sau, một ngàn trượng người không lồ chót vót thiên địa chi gian, huy khởi đồng dạng trượng đại gây chông hung hăng đánh về phía giống như thái nhạc áp đỉnh cự trảo, phản hồng, kim sắc mà quang va chạm giao phong trung, hư không cái khe mọc lan tràn, ngọn lửa tứ tán, vang lớn đỉnh tai nhức óc, cuối cùng Khoa Phụ một trượng đánh ở đại Thái Tử hậu bối.

Thái Tử ăn đau dưới tiếp đón một chúng kinh hoàng đệ đệ hướng bắc chạy trốn. Đào đạt đắc ý Khoa Phụ sao có thể buông tha này chờ thiên đại cơ hội. Kỳ thật, Khoa Phụ vừa thấy đến mười người Tam Túc Kim Ô bộ dáng, liền minh bạch đây là yêu đế Đế Tuấn huyết mạch, tuy rằng không biết vì cái gì mười chỉ kim ô ở không có Yêu tộc đại tướng hộ vệ dưới tình huống tư sát Vu tộc bộ lạc, nhưng là không ngại chính mình đem này chém giết, lập này công lớn, tới thu hoạch Tổ Vu ban thưởng, nói không chừng ban cho vô thượng bí pháp, rốt cuộc Hậu Thổ hóa thân Luân Hồi, Hậu Thổ bộ lạc lập tức trở thành yếu nhất bộ lạc, chính mình gánh vác chấn hưng bộ lạc sứ mệnh.

Lòng mang như vậy tín niệm, Khoa Phụ một đường bụi mù cuộn cuộn truy kích kim ô, mà kim ô trải qua vừa rồi đánh giá, sớm đã không dám cùng Khoa Phụ giao thủ, chỉ là bay cao không trung, hướng gần nhất chỗ đặt chân mà đi.

Khoa Phụ huyết mạch tuy rằng mạnh mẽ, nhưng là tu hành vì tiến vào Tổ Vu cảnh giới, tuy rằng cũng có thể ngự không phi hành, nhưng là tốc độ không kịp Khoa Phụ trên mặt đất chạy vội mau, Khoa Phụ chỉ có thể trên mặt đất mạch chạy vội. Chỉ thấy, cuộn cuộn màu vàng trường long chạy dài vạn dặm, một cự hán đặt chân thổ long đầu đỉnh, múa may gây chông, hô quát không thôi, hướng lên trời không màng to Yêu tộc, làm một chúng kim ô giận dữ, chỉ là không làm gì được Khoa Phụ.

Khoa Phụ truy lâu rồi, cũng liền khát nước, kết quả ở đi ngang qua Hoàng Hà, Vị Thủy thời điểm, đem này hai điều sông lớn đều uống làm, kiệt sức, vẫn là không chịu từ bỏ. Cuối cùng liền phải khát nước khó nhịn, muốn đi uống một cái đại trạch, không nghĩ ở chỉ có ngàn dặm xa địa phương ngã xuống, khát nước kiệt lực mà chết.

Mục lục

Báo lỗi thumb\_up Cảm ơn Review Hướng dẫn

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 112 Khoa Phụ trực nhật

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2014-01-02

Lúc sau này tiểu yêu còn nói thêm Vu tộc xuất thế lúc sau, tàn bạo tà ác Vu tộc đem thiên địa giáo đến một mảnh đại loạn, vốn dĩ Yêu Hoàng là có át chủ bài có thể chế trụ Vu tộc, nhưng là Yêu Hoàng lòng mang nhân nghĩa, lấy Vu tộc cũng là nhà mình con dân, không đành lòng thi này thủ đoạn lần sau từ thù, làm cho lần trước Vu tộc phản loạn, khiến cho Yêu tộc mất đi nửa bầu trời hạ, chỉ có thể co đầu rút cổ Thiên Đình bên trong. Thiên Đình thực lực cũng bởi vậy tổn thất thảm trọng.

Mười chỉ kim ô rốt cuộc vẫn là tiểu hài tử tâm tính, nghe được trước kia Yêu tộc cường thịnh tự nhiên cao hứng, kiêu ngạo. Nghe được Vu tộc tàn bạo phá hư một mảnh tường hòa Yêu tộc thiên hạ phần nộ dị thường, nghe được Đế Tuấn lòng mang nhân từ, không đành lòng thương sinh chịu tội, mà không dưới từ thù, giết chết Vu tộc, cho dù kiêu ngạo, lại là giận chính mình phụ hoàng như thế cổ hủ.

Tam thái tử nhưng thật ra đối với chính mình phụ hoàng có gì thủ đoạn đem Vu tộc phản nghịch bình định mà tò mò, hướng này tiểu yêu hỏi: “Bổn Thái Tử hỏi người, người cũng biết phụ hoàng có gì thủ đoạn, có thể bình định?”

Tiểu yêu nhìn mười vị kim ô Thái Tử tò mò nhìn chính mình đạo: “Vốn dĩ mặt tướng cũng là không biết, nhưng là bởi vì lần trước yêu thánh đại nhân uống

say khi, mặt tướng vừa lúc ở một bên hầu hạ, này đây nghe nói, Yêu Hoàng kim ô một mạch có một thần thông ‘ Liệt Nhật ngang trời ’ nhưng hóa thân Thái Dương, điều tiết không chế tự thân nhiệt lượng nhưng đốt gang nấu hải, Yêu Hoàng bệ hạ chỉ cần hóa thân Thái Dương hưởng Vu tộc nơi dừng chân qua lại đi mây tranh, Vu tộc người chắc chắn hóa thành hơi hơi. Này khả năng cũng là bệ hạ lòng mang nhân từ, không đành lòng thương sinh gặp nạn, này đây mới lệnh chư vị Thái Tử, mỗi ngày chỉ có một vị Thái Tử tuần thú thiên địa nguyên nhân.”

Mười vị kim ô Thái Tử chính là biết chính mình trên người nhiệt lượng đích xác kinh người, nhưng là so chi Đế Tuấn vẫn là kém thái xa, không khỏi tâm thần hướng tới. Bất thái tử bỗng nhiên nói: “Chư vị ca ca, chúng ta sao không vì phụ hoàng bình này Vu tộc phản nghịch, ngô chờ Liệt Nhật ngang trời thật sự so bất quá phụ hoàng, nhưng là ta chờ mười huynh đệ hợp nhau tới thì triển Liệt Nhật ngang trời cho dù không bằng phụ hoàng, nhưng là khẳng định kém không xa.

Ta ngang vì Yêu tộc Thái Tử, phụ hoàng nhi tử, tự nhiên hẳn là vì phụ hoàng tận trung, tận hiếu, vì phụ hoàng giải ưu, ngô chờ nếu là bình này phản loạn, về sau Thiên Đình trong vòng ai cũng không thể xem thường ta chờ, cũng liền sẽ không lại bị phụ hoàng nhốt tại nơi này chịu tội, cho dù xong việc phụ hoàng tức giận, nhưng là ngô chờ rốt cuộc vì phụ hoàng Thái Tử, lấy phụ hoàng đối ta chờ yêu thương, hơn nữa thúc phụ cầu tình, ta chờ nhiều nhất bị phụ hoàng răn dạy một đòn mà thôi.”

Chư vị Thái Tử đều bị bất thái tử ngôn ngữ sỡ động dung, chỉ có đại Thái Tử lão thành một ít, đối này không yên tâm, nói là phải đợi phụ hoàng tới lại quyết định, nhưng là hảo hán không chịu nổi nhân nhiều, rốt cuộc chỉ là tiểu hài tử tâm tính, chỉ chốc lát đã bị mặt khác liền vì kim ô Thái Tử nói động, nhưng là lại có một nan đề bài ở bọn họ trước mặt, Thái Dương cung bị Đế Tuấn hạ cấm chế, mỗi lần chỉ cho phép cho rằng Thái Tử đi ra ngoài, chờ vị này Thái Tử trở về, tiếp theo vị Thái Tử mới có thể đi ra ngoài.

Liền ở chư vị kim ô Thái Tử ủ rũ thời điểm, tiểu yêu đạo: “Xem chư vị Thái Tử vì Yêu Hoàng bệ hạ, tận trung, tận hiếu vì bệ hạ giải ưu, mặt tướng vạn phần cảm động, lần này mặt tướng liều mạng, mặt tướng có một bí pháp, nhưng tự cháy tu vì trong thời gian ngắn căng ra cấm chế làm chư vị Thái Tử trải qua, mặt tướng vì Yêu tộc, vì Thiên Đình, vì bệ hạ, liền tính mặt tướng thân tử đạo tiêu hồi, mặt tướng cũng nhận.”

Nhị thái tử nghi hình cung hỏi: “Ngươi hội như vậy vĩ đại.” Này một chúng Thái Tử cũng không giống mặt ngoài như vậy hảo lừa sao? Này tiểu yêu thâm nghĩ.

Lập tức làm bộ một bộ sự tình bại lộ biểu tình, ngược ngừng đạo: “Các vị Thái Tử nhân hậu, nói vậy nhất định sẽ không làm mưu đem thất vọng đi. Đến lúc đó sự tình thành công Thiên Đế cũng sẽ không bạc đãi mặt tướng đi.”

Nghe được hẳn như vậy vừa nói, các vị Thái Tử cười ha ha lên, “Tất nhiên là sẽ không bạc đãi ngươi”. Trong lòng hoài nghi diệt hết.

Tiểu yêu đạo: “Kia mặt tướng tại đây trước đã tạ chư vị Thái Tử, chư vị Thái Tử vẫn là mau hành động đi.” Lúc sau liền làm bộ làm tịch tự cháy tu vì căng ra một lỗ hồng làm mười vị kim ô thông qua. Cuối cùng một người kim ô thông qua hậu, tên này tiểu yêu cảnh giới đã rơi xuống tới rồi Luyện Thần Phán Hư cảnh giới.

Kim ô nhóm cảm kích nhìn thoáng qua tên này tiểu yêu, liền rời đi đi trước hồng hoang đại địa.

Nhìn đến kim ô nhóm đã phi xa, tên này tiểu yêu lắc mình biến hoá, lại là Phi Liêm biến thành, tràn ngập trả thù khoái cảm nhìn kim ô đi xa phương hướng. Cũng là này Đế Tuấn có thể yên tâm đem này đó kim ô đặt ở nơi này há không có một chút thủ đoạn, liền một cái trọng thương thiên tiên đều có thể xông qua.

Không đủ cũng quái này Phi Liêm trang thái giống, vừa lên tới liền lấy mặt tướng tự cho mình là, cấp chúng kim ô lấy tâm linh ám chỉ, rồi chậm lại này phòng bị chi tâm. Hơn nữa này đó kim ô xuất thế không lâu, tự nhiên nhìn không ra tới.

Kim ô ra tới lúc sau, một đường phía trên bởi vì có Phi Liêm một bên âm thầm hỗ trợ, này đây Thiên Đình vẫn chưa phát hiện mười vị kim ô Thái Tử trốn đi. Kim ô ra Thiên Đình lúc sau, thẳng hướng Vu tộc bộ lạc mà đi, mười nhật ngang trời.

Thủ Dương Sơn, người này tộc ở hồng hoang cận tồn sinh tồn căn cứ, từ nhân tộc tào Vu Yêu nhị tộc tàn sát tới nay, nhân tộc còn sót lại nhân khẩu liền ở Thủ Dương Sơn mạch bên rễ này mầm, từng bước sinh sản, hiện giờ trải qua mấy năm nay sinh sản, nhân tộc số lượng lại lần nữa đột phá một trăm triệu, ở nhân tộc tam tổ toại nhân thị, có sào thị, truy y thị ba vị Đại La Kim Tiên đại năng dẫn dắt hạ, nhưng thật ra không có tung vào đại kiếp nạn, một ít việc nhỏ tam tổ cũng là không có xử lý, giao từ nhân tộc tân tuyển ra nhân tộc thủ lĩnh xử lý, chính mình ba người còn lại là nỗ lực tăng lên thực lực, hoặc là dạy dỗ một ít hậu bối.

Mười nhật ngang trời cho nhân tộc tạo thành thật lớn kinh hoảng, độ ẩm chọt lên cao, nóng bức khó chịu. Nhìn quanh thân thổ địa da nẻ, cỏ cây khô héo, nghe tấu thú khóc thét, loài chim bay hí vang, một mảnh hoảng sợ không chịu nổi một ngày tình hình.

Nhân tộc tự nhiên nôn nóng không thôi, liền ở tân nhiệm thủ lĩnh lại quyết định bẩm báo bề quan tam tổ khi, Thủ Dương Sơn mạch tới cao phong đột nhiên địa dâng lên một đạo Thái Cực Đồ, âm dương nhị khí cầu hình vòm dâng lên, đây là có thể định trụ địa nước lửa phong Tiên Thiên Chí Bảo, nho nhỏ Thái Dương kim điểm, còn không bỏ ở trong mắt. Âm dương Lưỡng Nghi chi khí chiếu rọi vạn dặm Sơn Hà, rồi xuống lưu điểm bị hào quang một chiếu, nước sôi bất tuyết, hóa thành tinh thuần dương khí bị Thái Cực Đồ bạch quang chọt lóc hút đi, giữ được nhân tộc tổ đình nơi, hiện giờ nhân tộc đại kiếp nạn đã qua, tự nhiên chịu Thánh Nhân phù hộ.

Mặt khác tiên sơn động phủ cũng là dâng lên các loại hộ sơn đại trận, bảo vệ căn cơ, lấy bảo đạo thống không ngừng, cứ việc pháp lực cao cường, thần thông quảng đại hạng người nhiều đếm không xuể, nhưng là đối mặt căn cơ thâm hậu Yêu tộc, vẫn là lấy trùng chọi đá, tất cả đều nghiêng răng nghiêng lợi, chỉ là vẫn là đến nén giận, tạm lánh mũi nhọn.

Đọc theo đường đi, mười vị kim ô một khi gặp được Vu tộc người, liền bất chấp tất cả, tàn nhẫn hạ thủ đoạn độc ác, lợi trảo bay tứ tung gian, vô số Vu

tộc thân thể giống như giấy, dễ dàng bị phá, máu tươi phun gian, nháy mắt bị bốc hơi lên, ngã xuống thân chết, hóa thành tuy thừa.

Đãi giết đến Hậu Thổ nương nương chừng quân bộ lạc, lại bắt đầu bốn phía sát phạt, Thái Dương kim điểm trút xuống, thiêu chết vô số; lợi trào hạ thăm, xuyên thấu vô số ngực, vô số Hậu Thổ thị vụ nhân kinh hoàng khóc rống, bốn tẩu chạy nạn, giống như Tu La địa ngục, cực kỳ bi thảm

Không nghĩ, Hậu Thổ nương nương tuy rằng hóa thân Luân Hồi, nhưng là Hậu Thổ bộ lạc cũng có Đại Vu Hậu Nghệ, Khoa Phụ chờ đỉnh cấp Đại Vu, nơi này đúng là Đại Vu Khoa Phụ trấn thủ nơi, khóc thét hoảng loạn kinh động chính tìm hiểu Vu tộc bí pháp Khoa Phụ. Khoa Phụ nghi hoặc dưới đi ra nhà cỏ, chói mắt ánh mặt trời đập vào mắt, một hồi lâu mới mờ mắt ra, ngẩng đầu vừa nhìn, mười chỉ kim ô bay múa phịch gian, nhắm ngay phía dưới vu nhân tàn nhẫn sát, Khoa Phụ nổi giận gầm lên một tiếng, cầm lấy gậy chống, triệu kim ô đuổi theo.

Khoa Phụ vì hậu thổ nương nương tự thân một giọt tinh huyết gặp được địa mạch máu thổ chỉ khí dựng dục mà ra. Cho nên Khoa Phụ tự nhiên huyết mạch mạnh mẽ, tính năng của đất thân thông thành thạo vô cùng, ngàn dặm xa đều ở gang tấc chỉ gian, hoàng quang chọi lóe, một chúng kim ô còn chưa từ sát phạt khoái cảm trung phục hồi tinh thần lại, một cây kinh thiên cự côn đánh úp lại, đem một con kim ô đánh rớt, miệng phun máu tươi, uể oải không phản chấn.

Sợ tới mức mặt khác kim ô giống như chim sợ cành cong, lập tức tất cả đều bay lên trời cao, kinh sợ chi sắc không giảm. Rốt cuộc chưa từng thượng quá chiến trường, chân chính sinh tử chi chiến chưa từng thể nghiệm quá, gặp được đối thủ không hề kết cấu, hoảng loạn vô cùng.

Đại Thái Tử phục hồi tinh thần lại, nhưng thấy một đôi nhĩ treo hai điều hoàng xà, trong tay cầm hai điều hoàng xà hoàng mặt hán tử chính cầm một tay trượng đối chính mình đám người trợn mắt giận nhìn. Thái Tử xấu hổ và giận dữ dưới, nâng lên cự trảo, hung hăng trảo hạ, kim quang bốn phía, lôi cuốn cuộn cuộn kim điểm gào thét mà xuống, ở thiên địa linh khí không ngừng giáo huấn hạ, trượng đại thành di thiên cự trảo, hung hăng áp xuống.

Khoa Phụ cười ha ha, thần thái điên cuồng, không chút nào sợ hãi, bùm bùm lúc sau, một ngàn trượng người khổng lồ chót vót thiên địa chi gian, huy khởi đồng dạng trượng đại gậy chống hung hăng đánh về phía giống như thái nhạc áp đỉnh cự trảo, phản hồng, kim sắc mà quang va chạm giao phong trung, hư không cái khe mọc lan tràn, ngọn lửa tứ tán, vang lớn đỉnh tai nhức óc, cuối cùng Khoa Phụ một trượng đánh ở đại Thái Tử hậu bối.

Thái Tử ăn đau dưới tiếp đón một chúng kinh hoàng đệ đệ hướng bắc chạy trốn. Đào dật đặc ý Khoa Phụ sao có thể buông tha này chờ thiên đại cơ hội. Kỳ thật, Khoa Phụ vừa thấy đến mười người Tam Túc Kim Ô bộ dáng, liền minh bạch đây là yêu đế Đế Tuấn huyết mạch, tuy rằng không biết vì cái gì mười chỉ kim ô ở không có Yêu tộc đại tướng hộ vệ dưới tình huống tư sát Vu tộc bộ lạc, nhưng là không ngại chính mình đem này chém giết, lập này công lớn, tới thu hoạch Tổ Vu ban thưởng, nói không chừng ban cho vô thượng bí pháp, rốt cuộc Hậu Thổ hóa thân Luân Hồi, Hậu Thổ bộ lạc lập tức trở thành yếu nhất bộ lạc, chính mình gánh vác chấn hưng bộ lạc sứ mệnh.

Lòng mang như vậy tín niệm, Khoa Phụ một đường bụi mù cuộn cuộn truy kích kim ô, mà kim ô trải qua vừa rồi đánh giá, sớm đã không dám cùng Khoa Phụ giao thủ, chỉ là bay cao không trung, hướng gần nhất chỗ đặt chân mà đi.

Khoa Phụ huyết mạch tuy rằng mạnh mẽ, nhưng là tu hành vì tiến vào Tổ Vu cảnh giới, tuy rằng cũng có thể ngự không phi hành, nhưng là tốc độ không kịp Khoa Phụ trên mặt đất chạy vội mau, Khoa Phụ chỉ có thể trên mặt đất mạch chạy vội. Chỉ thấy, cuộn cuộn màu vàng trường long chạy dài vạn dặm, một cự hán đặt chân thổ long đầu đỉnh, múa may gây chống, hô quát không thôi, hướng lên trời không màng to Yêu tộc, làm một chúng kim ô giận dữ, chỉ là không làm gì được Khoa Phụ.

Khoa Phụ truy lâu rồi, cũng liền khát nước, kết quả ở đi ngang qua Hoàng Hà, Vị Thủy thời điểm, đem này hai điều sông lớn đều uống làm, kiệt sức, vẫn là không chịu từ bỏ. Cuối cùng liền phải khát nước khó nhịn, muốn đi uống một cái đại trạch, không nghĩ ở chỉ có ngàn dặm xa địa phương ngã xuống, khát nước kiệt lực mà chết.

Mục lục

Báo lỗi thumb\_up Cảm ơn Review Hướng dẫn

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 113 Hậu Nghệ bắn nhật

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2014-01-03

Đương Khoa Phụ ngã xuống thời điểm, mười chỉ bị truy đến chật vật bất kham kim ô quay đầu, đầu tiên là thật cẩn thận ở Khoa Phụ trên không xoay

quanh, nhất thời canh ba lúc sau, còn thấy Khoa Phụ không dậy nổi thân, trong đó một con thiếu kiên nhẫn, tia chớp rơi xuống, một trào đánh úp về phía Khoa Phụ, sau đó nhanh như điện chớp bay trở về trời cao, ở mọi người lo sợ bất an trung, Khoa Phụ như cũ vẫn không nhúc nhích.

Nhìn đến như vậy, kim ô nhóm cho nhau nhìn vài lần, bắt đầu buông ra lá gan, rơi xuống xuống dưới, dùng lợi trào trêu chọc một chút, lập tức phi khai. Mấy lần lúc sau, một chúng kim ô mới biết được, Khoa Phụ thật sự đã chết. Khoái ý ô đề vang vọng hư không, mười chỉ kim ô giương cánh bay cao, tiếng kêu to thanh, xoay quanh Khoa Phụ ba vòng hậu, đều phi lạc, lợi trào phá vỡ đầu, xé rách tứ chi, lửa cháy phụt lên, bông cháy thi hài, lửa cháy hừng hực ánh lửa trung, mười chỉ kim ô hướng Thái Dương cung bay đi, các vị Thái Tử hiện tại chính là hậu sợ không thôi, ần ần cảm giác được không ổn, chỉ có trở về Thiên Đình mới có chút cảm giác an toàn, rốt cuộc chỉ là một cái danh điều chưa biết Đại Vu liền đem chính mình mười huynh đệ bức cho như thế thâm, nếu là gặp được càng cường Đại Vu, hoặc là Tổ Vu, chính mình nào có mạng sống cơ hội.

Kia gây chống ở Khoa Phụ ngã xuống là lúc, bị này cấm với địa thượng, bản thân thuộc mộc, nhưng lại bị mậu thổ chi khí hàm dưỡng, cảm nhận được ngàn dặm ở ngoài đại trạch hơi nước, bắt đầu mọc rễ mầm, cuối cùng hóa thành vạn dặm phạm vi rừng đào, gọi ‘Đặng lâm’!.

Khoa Phụ thân chết, mười chỉ kim ô cũng không hảo quá, bị Khoa Phụ đánh cho bị thương, lại bị một đường đuổi theo, thể xác và tinh thần đều mệt, vì thế phi lạc tám gọi nơi —— canh cốc. Mờ ra kim mẫn, phích hai cánh, mặt triều Thái Dương, nhẹ nhẹ Thái Dương hòa khí từ đầu mà hàng, lượn lờ kim sắc yên lam dâng lên, quay chung quanh kim vũ, kim ô biểu tình tức mực, trong miệng hỏa tâm phụt lên, trên người quang hoa hoặc sáng hoặc diệt, ánh mặt trời chiếu rơi xuống tới, tất cả đều bị mười chỉ kim ô Thân Phệ không còn, chung quanh phảng phất ánh sáng bị vụn vụn giống nhau, tới nơi đây, không hề dừng lại.

Hậu Nghệ nãi Nhục Thu bộ lạc kiệt xuất Đại Vu, có thân kiêm kim, thổ lưỡng tính, tự nhiên cùng Hậu Thổ bộ lạc Khoa Phụ quen biết. Lúc trước chính là biết được Khoa Phụ đi thu thập mười chỉ kim ô, vốn tưởng rằng bất quá mười chỉ Kim Tiên cấp bậc tiểu yêu, đối với Khoa Phụ như vậy Đại Vu tới nói, tự nhiên là dễ như trở bàn tay. Nhưng là chính mình quen thuộc Khoa Phụ hơi thở lại giống như từ trong thiên địa biến mất giống nhau, chỉ có tâm linh cảm ứng một cổ mạc danh hơi thở lôi kéo chính mình.

Hậu Nghệ thu thập khỏi cung thần cùng thần tiên, mã bát đỉnh đề theo cảm ứng mà đi. Một đường thăm dò truy tìm Khoa Phụ lưu lại đủ loại dấu hiệu, Khoa Phụ cuối cùng đi tới Bắc Phương đầm lầy phụ cận, Đặng lâm nơi. Một phạm vi trăm dặm rừng đào, đào hoa sáng lạn, chỉ là màu sắc và hoa văn tất cả đều màu đen, sở kết quả đào cả người không thấy hồng nhuận, toàn là màu trắng, không phải oánh nhuận bạch quang, mà là âm thâm màu trắng. Một cổ màu đen mây trôi bị nhốt với trung tâm, thật lâu khốc thét, một viên cao lớn cây đào đứng sừng sững trong đó, giống như một đoàn mây đen lượn lờ ở cây đào quanh thân.

Hậu Nghệ từ giữa cảm nhận được Khoa Phụ hơi thở, sử dụng Vu tộc bí pháp, câu thông hư không pháp tắc, nhảy lên quỹ dị vũ đạo, miệng niệm vu chú, vu lực trào ra, màu xám dòng khí quay cuồng, một chùy ngực, một ngưng kim hoàng máu phun ở dòng khí phía trên, bị cuốn cuộn hơi khí hấp thu, nói không rõ quang huy từ giữa phụt ra, một cổ mệnh môn, cổ xưa hơi thở từ giữa truyền ra, một mặt cổ xưa màu xám thạch kính từ trong sương mù hiện lên, hút quang sương xám, kính mặt chậm rãi biến lượng, cảnh tượng chậm rãi rõ ràng lên, cuối cùng hóa thành nở rộ huyền quang xám xịt gương.

Hậu Nghệ cảm lấy bảo kính, vu lực điên cuồng tuôn ra mà ra, một đạo quang trắng mờ chiếu hướng kia thật lâu không tiêu tan mây đen, quán quanh gỗ đào mây đen nhanh chóng ngưng kết, hóa thành vân kính, cười ngửa xem hoa hiện lên Khoa Phụ sở trải qua hết thấy, thẳng đến này bị mười chỉ kim ô phanh thấy hủy cốt.

Hậu Nghệ xem xong, hai mắt đỏ lên, nắm tay nắm chặt, đối với kia cổ hắc khí ngôn đạo: “Khoa Phụ huynh đệ một đường đi hảo, huynh đệ ta nhất định báo thù cho ngươi!” Lời thề kinh động thiên địa, ầm ầm ầm vang lên một tiếng ruộng cạn sấm sét, kia hắc khí nhanh chóng quay chung quanh cây đào tam tạp, cuối cùng trống rỗng chậm rãi biến mất.

Hậu Nghệ không hề ngừng lại, cảm lấy cung thần, cổng lên mũi tên sọt, rút ra một cây thần tiễn, kéo cung bay vút, chân đạp phi mũi tên, sao băng cực nhanh, triều kia Thái Dương quang huy phát ra canh cốc mà đi.

Vừa mới tu dưỡng khôi phục tám phần nguyên khí một đám tiểu kim ô lại bắt đầu riu rít nghị luận lên, nắng to Vu tộc kiêu ngạo bất thường, cũng đối chính mình giải quyết một vị Đại Vu hành vi mà cho nhau thoải phóng.

Không nghĩ, một đạo lưu quang trước liếc mắt một cái còn ở ngàn dặm ở ngoài, chớp mắt lúc sau, cũng đã đi vào trước mắt, một đạo cự mũi tên phía trên đứng thẳng một tinh mắt mây kiếm thanh niên, phía sau bởi một cự cung, nhìn qua tới nghĩa không ánh sáng, nhưng cổ xưa hơi thở tràn ngập, mũi tên sọt bên trong có tám căn cùng dưới chân giống nhau như đúc mũi tên, hàn quang lấp lánh, hàng tỉ kim sắc nóng nọc vẫn lưu chuyển.

Đại Thái Tử hét lớn một tiếng, “Nơi nào tới Vu tộc tiểu nhi, ta chờ là Yêu tộc Thiên Đình Thái Tử, còn không mau mau thoái lui, hôm nay ta chờ tâm tình không tồi, tạm thời buông tha ngươi, bằng không tựa như cái kia gọi là Khoa Phụ Đại Vu giống nhau lạc cái thi cốt vô tồn kết cục.”

Nguyên lai, đại Thái Tử ánh mắt đầu tiên nhìn đến Hậu Nghệ, liền cảm giác một cổ xưa nay chưa từng có uy hiếp nảy lên trong lòng, khói mù bịt kín trong lòng, vẻ mặt nghiêm khắc, muốn dọa đi rồi nghệ. Rốt cuộc từ hơi thở thượng cảm giác được trước mắt người này so đem bọn họ đã thương Khoa Phụ còn mạnh hơn, hơn nữa hàn quang lấp lánh mũi tên cho người ta một cổ lớn lao uy hiếp.

Hậu Nghệ rung trời cung chính là dùng Tây Phương Canh Kim cùng ngũ trào kim long long gân luyện chế mà thành, Xạ Nhật Tiễn vì Bắc Hải hàn tinh lần vào mười hai Tổ Vu một ít tinh huyết luyện chế mà thành, cứ việc như thế nhưng hai người phối hợp cũng bất quá Hậu Thiên Linh Bảo cấp bậc, công kích miễn cưỡng tính thượng là Hậu Thiên chí bảo, hơn nữa Hậu Nghệ tiễn pháp, ở phía sau nghệ trong tay có thể phát ra không rơi với Hậu Thiên chí bảo đỉnh núi uy lực.

Nhưng y này cũng phá không được mười vị kim ô thân là Yêu tộc Thái Tử trên người ‘vận may vào đầu’, hơn nữa mười vị Thái Tử trên người sao lại không có trọng bảo hộ thân. Theo lý thuyết chiếu loại tình huống này phát triển đi xuống, mười vị kim ô cũng bất quá là thân bị trọng thương, tổn lạc một hai vị thôi, nhưng quỹ dị chính là hiện giờ Xạ Nhật Tiễn mũi tên trên người có một cái thon dài hồng tì, tán mát ra quỹ dị sát khí, lệnh nhân sợ hãi kinh hãi.



Không nghĩ, Hậu Nghệ mở miệng ra môi, lộ ra một loạt tuyết trắng hàm răng, xúng với kia tà tà cười quái dị, ngôn đạo: “Quả nhiên là các ngươi này quần Thiên Đình nghiệt chủng việc làm, để mạng lại!”

Vừa kéo một cây thần tiễn, kéo cung như trăng tròn, mũi tên phía trên nòng nọc vẫn lưu quang bay lộn, Canh Kim chi khí phụt lên, thon dài hồng ti chọt lóe lướt qua. Ngón tay buông lỏng, vạn trượng lớn lên kim quang chọt lóe lướt qua, đại Thái Tử chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, đợi đến mờ hai mắt, mũi tên liền ở trước mắt, kinh hãi chỉ sắc còn ngừng ở sắc mặt, thân thể đau xót, ngo ngác nhìn trước ngực máu tươi phụt lên miệng vết thương, một trận hấp lực đánh úp lại, thân hồn bao vây chân linh bị mũi tên hấp thu, hùng hực Thái Dương kim điểm bốc cháy lên, đại Thái Tử ngã xuống.

Còn lại chín vị kim ô tựa hồ đều không có từ vừa rồi phát sinh hết thấy phục hồi tinh thần lại, lần này lắng, đánh mắt cơ hội. Có một đạo kim quang sáng lên, một cái vừa mới phịch cánh, liền phải bay lên kim ô rơi xuống, sắc mặt vẫn là vẻ mặt kinh ngạc. Giống như thọc tổ ong vào về giống nhau, giống như ong ong mặt ong, tám chi kim ô kinh hoàng thất thổ, tứ tán chạy trốn, bị thương thể thảm ô đề vang tận mây xanh, làm nhân văn chỉ rơi lệ.

Hậu Nghệ không dao động, từng cây thần tiễn tia chớp bắn ra, Canh Kim chi khí phá vỡ kim ô hộ thân thần quang, hàn thiết chi khí chống cự Thái Dương kim điểm hỏa lực, vô số Vu tộc chú văn giam cầm thân hồn cùng chân linh, hồng quang lóe mấp, giáo toái chân linh, hoàn toàn tiêu tán với thiên địa chi gian.

Chân linh là sở hữu sinh linh tồn tại trên thế gian căn bản, ký lục nhân sinh hết thảy, chân linh dập nát, ký ức mất hết, từ đây Thiên Đạo vứt bỏ, hết thảy quỹ đạo tất cả đều mất mát. Hồn phách trung tâm là chân linh, thân hồn tổn hại còn có thể chuyển thể trùng tu, chân linh tổn hại, tác ý nghĩa chân chính từ vong, liên Luân Hồi cũng không nhưng đến.

Trong chốc lát, chín chi kim ô liền chết vào thần tiễn dưới, liền thừa nhô nhất mui Thái Tử bị các ca ca yểm hộ, mới có thể may mắn thoát khỏi. Chín căn mũi tên dùng xong, Hậu Nghệ liền phải rút ra một con kim ô thi thể nội mũi tên, tiếp tục bắn chết cuối cùng một con kim ô.

Lúc này Đặng lâm bên trong, đen nhánh đào hoa đều ngã xuống, xuống mồ không thấy, trăm dặm đào viên chi đầu bắt đầu kết ra nhiều đóa phấn hồng nụ hoa, trong chốc lát, đều nở ra, đào hương phiêu phiêu, không hề một mảnh âm thầm khùng bố, đào viên thẳng cánh, lưu luyến quên phần.

Mà mười Thái Tử cố nén bị thống, hai mắt khắp huyết, than khóc trung ra sức giương cánh, sử dụng toàn thân pháp lực, cuộn cuộn kim điểm hiện lên bên ngoài thân, giống như hỏa cầu nhảm thẳng Thiên Đình bay lượn, đồng thời kim ô đặc có ô đề càng thêm dồn dập, kỳ vọng Thiên Đình phát hiện.

Liền ở phía sau nghệ cầm lấy dính đầy vết máu mũi tên, kéo mãi dây cung là lúc, ánh mặt trời mở rộng ra, một cổ xưa cự chung hung hăng đánh xuống, giống như thái sơn áp đỉnh, rơi xuống một bóng ma. Hậu Nghệ cảm nhận được kia bị gắt gao nhìn thẳng áp lực, một cổ nguy hiểm này lên trong lòng, kinh hoàng dưới, mũi tên quay đầu, một mũi tên bắn ra, phanh một tiếng, ở Đông Hoàng Chung màu vàng mây khói thượng kích khởi điểm điểm gọn sóng, bùm một tiếng, mắt thường có thể thấy được tầng tầng sóng âm đánh úp lại, phát qua đi nghệ, oa một tiếng, ngực giống như cự chùy chùy đánh, bên tai giống như chuông vàng đánh, chấn động thân hồn, một kích dưới đã bị bị thương nặng.

Một đạo tinh quang lưu chuyển bảo đồ bay tới, bọc khởi mười Thái Tử bay đi Thiên Đình. Mà kia Đông Hoàng Chung bị mũi tên một kích, tạm dừng một chút, liền phải tiếp tục áp xuống, vô lượng linh khí bách khai, cấp tốc áp súc không khí sinh ra liên tiếp âm bạo, thậm chí ma xát ra phiến phiến màu quang.

Hậu Nghệ bị trời cao ép xuống thật lớn bóng ma sở bao phủ, bước đi cũng khó dời đi, bị Đông Hoàng Chung một cổ mạc danh uy áp sở áp chế, thân hồn bị có mặt khắp nơi sóng âm gõ đến không thể trở về vị trí cũ, bên tai thỉnh thoảng vang lên đủ loại quái dị thanh âm, một hồi là xồm cộ đầu rên rì rì mị hoặc, một hồi là cửu thiên dao đài tiên nhạc nhẹ dương, một hồi là trời sụp đất nứt sóng thần điên cuồng hét lên, một hồi là trời trong nắng ấm gió nhẹ xuy phát, cho dù che đầy lỗ tai, cũng giống như ma âm rót não, châm chói tai màng, khó có thể tập trung tinh thần.

Này Đông Hoàng Chung dù sao cũng là Tiên Thiên Chí Bảo, cho dù không có bị Đông Hoàng Thái Nhất hoàn toàn tế luyện hoàn toàn, nhưng là pháp lực đạo hạnh đều là cùng Tổ Vu một cái cấp bậc, nơi nào là nhỏ nhỏ Đại Vu có thể so, chính là này Đông Hoàng Chung ép xuống uy thế đã làm Hậu Nghệ hô hấp khó khăn, chỉ cảm thấy từ vong lý chính mình là như thế gần.

Hậu Nghệ nơi ở tắc tắc da nẻ, hóa thành một mảnh bột mịn, theo sau bị giẫm xuống lồi đình Đông Hoàng Chung khí thế áp sụp, trống rỗng mười dặm phạm vi xuống phía dưới ao hồ, trung tâm đứng lạng lạng lay sắp đổ Hậu Nghệ.

Đăng nhập

Dịch vụ hosting mà Wiki thuê dùng sẽ bảo trì mạng vào lúc 3h30 đến 5h30 sáng ngày 7/12 nên Wiki có thể không truy cập được vào lúc này. Mong các bạn thông cảm.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.



# Chương 113 Hậu Nghệ bắn nhật

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2014-01-03

Đương Khoa Phụ ngã xuống thời điểm, mười chỉ bị truy đến chặt vật bất kham kim ô quay đầu, đầu tiên là thật cẩn thận ở Khoa Phụ trên không xoay quanh, nhất thời canh ba lúc sau, còn thấy Khoa Phụ không dậy nổi thân, trong đó một con thiếu kiên nhẫn, tia chớp rơi xuống, một trảo đánh úp về phía Khoa Phụ, sau đó nhanh như điện chớp bay trở về trời cao, ở mọi người lo sợ bất an trung, Khoa Phụ như cũ vẫn không nhúc nhích.

Nhìn đến như vậy, kim ô nhóm cho nhau nhìn vài lần, bắt đầu buông ra lá gan, rơi xuống xuống dưới, dùng lợi trảo trêu chọc một chút, lập tức phi khai. Mấy lần lúc sau, một chúng kim ô mới biết được, Khoa Phụ thật sự đã chết. Khoái ý ô đề vang vọng hư không, mười chỉ kim ô giương cánh bay cao, tiếng kêu to thanh, xoay quanh Khoa Phụ ba vòng hậu, đều phi lạc, lợi trảo phá vỡ đầu, xé rách tứ chi, lửa cháy phụt lên, bóng cháy thi hài, lửa cháy hùng hực ánh lửa trung, mười chỉ kim ô hướng Thái Dương cung bay đi, các vị Thái Tử hiện tại chính là hậu sự không thôi, ần ần cảm giác được không ổn, chỉ có trở về Thiên Đình mới có chút cảm giác an toàn, rốt cuộc chỉ là một cái danh điều chưa biết Đại Vu liền đem chính mình mười huynh đệ bức cho như thế thâm, nếu là gặp được càng cường Đại Vu, hoặc là Tổ Vu, chính mình nào có mạng sống cơ hội.

Kia gây chóng ở Khoa Phụ ngã xuống là lúc, bị này cảm với địa thượng, bản thân thuộc mộc, nhưng lại bị mậu thổ chi khí hàm dưỡng, cảm nhận được ngàn dặm ở ngoài đại trạch hơi nước, bắt đầu mọc rễ mầm, cuối cùng hóa thành vạn dặm phạm vi rừng đào, gọi ‘Đặng lâm’!.

Khoa Phụ thân chết, mười chỉ kim ô cũng không hảo quá, bị Khoa Phụ đánh cho bị thương, lại bị một đường đuổi theo, thể xác và tinh thần đều mệt, vì thế phi lạc tám gọi nơi —— canh cốc. Mờ ra kim môm, phích hai cánh, mặt trời Thái Dương, nhẹ nhẹ Thái Dương hóa khí từ đầu mà hàng, lượn lờ kim sắc yên lam dâng lên, quay chung quanh kim vũ, kim ô biểu tình tức mục, trong miệng hóa tâm phụt lên, trên người quang hoa hoặc sáng hoặc diệt, ánh mặt trời chiếu rơi xuống tới, tất cả đều bị mười chỉ kim ô Thôn Phệ không còn, chung quanh phảng phất ánh sáng bị vạn vẹo giống nhau, tới nơi đây, không hề dừng lại.

Hậu Nghệ nãi Nhục Thu bộ lạc kiệt xuất Đại Vu, có thân kiêm kim, thổ lưỡng tính, tự nhiên cùng Hậu Thổ bộ lạc Khoa Phụ quen biết. Lúc trước chính là biết được Khoa Phụ đi thu thập mười chỉ kim ô, vốn tưởng rằng bất quá mười chỉ Kim Tiên cấp bậc tiểu yêu, đối với Khoa Phụ như vậy Đại Vu tới nói, tự nhiên là dễ như trở bàn tay. Nhưng là chính mình quen thuộc Khoa Phụ hơi thờ lại giống như từ trong thiên địa biến mất giống nhau, chỉ có tâm linh cảm ứng một cổ mạc danh hơi thờ lôi kéo chính mình.

Hậu Nghệ thu thập khởi cung thần cùng thần tiên, mã bất đình đề theo cảm ứng mà đi. Một đường thăm dò truy tìm Khoa Phụ lưu lại đủ loại dấu hiệu, Khoa Phụ cuối cùng đi tới Bắc Phương đầm lầy phụ cận, Đặng lâm nơi. Một phạm vi trăm dặm rừng đào, đào hoa sáng lạn, chỉ là màu sắc và hoa văn tất cả đều màu đen, sở kết quả đào cả người không thấy hồng nhuận, toàn là màu trắng, không phải oánh nhuận bạch quang, mà là âm thâm màu trắng. Một cổ màu đen mây trôi bị nhốt với trung tâm, thật lâu khóc thét, một viên cao lớn cây đào đứng sừng sững trong đó, giống như một đoàn mây đen lượn lờ ở cây đào quanh thân.

Hậu Nghệ từ giữa cảm nhận được Khoa Phụ hơi thở, sử dụng Vu tộc bí pháp, câu thông hư không pháp tắc, nhảy lên quỹ dị vũ đạo, miệng niệm vu chú, vu lực trào ra, màu xám dòng khí quay cuồng, một chùy ngực, một ngậm kim hoàng máu phun ở dòng khí phía trên, bị cuộn cuộn hồi khí hấp thu, nói không rõ quang huy từ giữa phụt ra, một cổ mệnh mông, cổ xưa hơi thở từ giữa truyền ra, một mặt cổ xưa màu xám thạch kính từ trong sương mù hiện lên, hút quang sương xám, kính mặt chậm rãi biến lượng, cảnh tượng chậm rãi rõ ràng lên, cuối cùng hóa thành nở rộ huyền quang xám xịt gương.

Hậu Nghệ cảm lấy bảo kính, vu lực điên cuồng tuôn ra mà ra, một đạo quảng trắng mờ chiếu hướng kia thật lâu không tiêu tan mây đen, quán quanh gỗ đào mây đen nhanh chóng ngưng kết, hóa thành vân kính, cười ngửa xem hoa hiện lên Khoa Phụ sở trải qua hết thảy, thẳng đến này bị mười chỉ kim ô phanh thủy hủy cốt.

Hậu Nghệ xem xong, hai mắt đỏ lên, nắm tay nắm chặt, đối với kia cổ hắc khí ngôn đạo: “Khoa Phụ huynh đệ một đường đi hảo, huynh đệ ta nhất định báo thù cho ngươi!” Lời thề kinh động thiên địa, ầm ầm ầm vang lên một tiếng rộ càn sấm sét, kia hắc khí nhanh chóng quay chung quanh cây đào tam tấp, cuối cùng trống rỗng chậm rãi biến mất.

Hậu Nghệ không hề ngừng lại, cảm lấy cung thần, cồng lên mũi tên sọt, rút ra một cây thần tiễn, kéo cung bay vút, chân đạp phi mũi tên, sao băng cực nhanh, triều kia Thái Dương quang huy phát ra canh cốc mà đi.

Vừa mới tu dưỡng khôi phục tám phần nguyên khí một đám tiểu kim ô lại bắt đầu riu rít nghị luận lên, nể to Vu tộc kiêu ngạo bất thường, cũng đối chính mình giải quyết một vị Đại Vu hành vi mà cho nhau thoải phồng.

Không nghĩ, một đạo lưu quang trước liếc mắt một cái còn ở ngàn dặm ở ngoài, chớp mắt lúc sau, cũng đã đi vào trước mắt, một đạo cự mũi tên phía trên đứng thẳng một tinh mắt mây kiếm thanh niên, phía sau bởi một cự cung, nhìn qua tới nghĩa không ánh sáng, nhưng cổ xưa hơi thở tràn ngập, mũi tên sọt bên trong có tám căn cùng dưới chân giống nhau như đúc mũi tên, hàn quang lấp lánh, hàng tỉ kim sắc nồng nặc vẫn lưu chuyển.

Đại Thái Tử hét lớn một tiếng, “Nơi nào tới Vu tộc tiểu nhi, ta chờ là Yêu tộc Thiên Đình Thái Tử, còn không mau mau thoái lui, hôm nay ta chờ tâm tình không tồi, tạm thời buông tha ngươi, bằng không tựa như cái kia gọi là Khoa Phụ Đại Vu giống nhau lạc cái thi cốt vô tồn kết cục.”

Nguyên lai, đại Thái Tử ánh mắt đầu tiên nhìn đến Hậu Nghệ, liền cảm giác một cổ xưa nay chưa từng có uy hiếp nảy lên trong lòng, khói mù bịt kín trong lòng, về mặt nghiêm khắc, muốn dọa đi rồi nghệ. Rốt cuộc từ hơi thở thượng cảm giác được trước mắt người này so đem bọn họ đã thương Khoa Phụ còn mạnh hơn, hơn nữa hàn quang lấp lánh mũi tên cho người ta một cổ lớn lao uy hiếp.

Hậu Nghệ rung trời cung chính là dùng Tây Phương Canh Kim cùng ngũ thảo kim long long gân luyện chế mà thành, Xạ Nhật Tiễn vì Bắc Hải hàn tinh lẫn vào mười hai Tỏ Vu một ít tinh huyết luyện chế mà thành, cứ việc như thế nhưng hai người phối hợp cũng bất quá Hậu Thiên Linh Bảo cấp bậc, công kích miễn cưỡng tính thượng là Hậu Thiên chí bảo, hơn nữa Hậu Nghệ tiễn pháp, ở phía sau nghệ trong tay có thể phát ra không rơi với Hậu Thiên chí bảo đỉnh núi uy lực.

Nhưng y này cũng phá không được mười vị kim ô thân là Yêu tộc Thái Tử trên người ‘ vận may vào đầu ’, hơn nữa mười vị Thái Tử trên người sao lại không có trọng bảo hộ thân. Theo lý thuyết chiếu loại tình huống này phát triển đi xuống, mười vị kim ô cũng bất quá là thân bị trọng thương, tổn lạc một hai vị thôi, nhưng quý dị chính là hiện giờ Xạ Nhật Tiễn mũi tên trên người có một cái thon dài hồng ti, tán mát ra quý dị sát khí, lệnh nhân sợ hãi kinh hãi.

Không nghĩ, Hậu Nghệ mở miệng ra môi, lộ ra một loạt tuyết trắng hàm răng, xúng với kia tà tà cười quái dị, ngôn đạo: “Quả nhiên là các ngươi này quần Thiên Đình nghiệt chủng việc làm, để mạng lại!”

Vừa kéo một cây thần tiễn, kéo cung như trăng tròn, mũi tên phía trên nòng nọc vẫn lưu quang bay lộn, Canh Kim chỉ khí phụt lên, thon dài hồng ti chợt lóe lướt qua. Ngón tay buông lỏng, vạn trọng lớn lên kim quang chợt lóe lướt qua, đại Thái Tử chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, đợi đến mở hai mắt, mũi tên liền ở trước mắt, kinh hãi chỉ sắc còn ngừng ở sắc mặt, thân thể đau xót, ngơ ngác nhìn trước ngực máu tươi phụt lên miệng vết thương, một trận hấp lực đánh úp lại, thần hồn bao vây chân linh bị mũi tên hấp thu, hừng hực Thái Dương kim diễm bốc cháy lên, đại Thái Tử ngã xuống.

Còn lại chín vị kim ô tựa hồ đều không có từ vừa rồi phát sinh hết thảy phục hồi tinh thần lại, lần này lạng, đánh mất cơ hội. Có một đạo kim quang sáng lên, một cái vừa mới phịch cánh, liền phải bay lên kim ô rơi xuống, sắc mặt vẫn là vẻ mặt kinh ngạc. Giống như thợ tổ ong vò vẽ giống nhau, giống như ong ong mật ong, tám chi kim ô kinh hoàng thất thố, tứ tán chạy trốn, bị thương thể thâm ô đề vang tận mây xanh, làm nhân văn chi rơi lệ.

Hậu Nghệ không dao động, từng cây thần tiễn tia chớp bắn ra, Canh Kim chỉ khí phá vỡ kim ô hộ thân thần quang, hàn thiết chỉ khí chống cự Thái Dương kim diễm hỏa lực, vô số Vu tộc chú văn giam cầm thần hồn cùng chân linh, hồng quang lóe mấp, giáo toái chân linh, hoàn toàn tiêu tán với thiên địa chi gian.

Chân linh là sở hữu sinh linh tồn tại trên thế gian căn bản, ký lục nhân sinh hết thảy, chân linh dập nát, ký ức mất hết, từ đây Thiên Đạo vứt bỏ, hết thảy quỹ đạo tất cả đều mất sát. Hồn phách trung tâm là chân linh, thần hồn tổn hại còn có thể chuyển thể trùng tu, chân linh tổn hại, tác ý nghĩa chân chính từ vong, liền Luân Hồi cũng không nhưng đến.

Trong chốc lát, chín chi kim ô liền chết vào thần tiễn dưới, liền thừa nhỏ nhất mười Thái Tử bị các ca ca yểm hộ, mới có thể may mắn thoát khỏi. Chín căn mũi tên dùng xong, Hậu Nghệ liền phải rút ra một con kim ô thi thể nội mũi tên, tiếp tục bắn chết cuối cùng một con kim ô.

Lúc này Đặng lâm bên trong, đen nhánh đào hoa đều ngã xuống, xuống mò không thấy, trăm dặm đào viên chi đầu bắt đầu kết ra nhiều đóa phấn hồng nụ hoa, trong chốc lát, đều mở ra, đào hương phiêu phiêu, không hề một mảnh âm thâm khủng bố, đào viên trắng cánh, lưu luyện quên phần.

Mà mười Thái Tử cố nén bị thống, hai mắt khắp huyết, than khóc trung ra sức giương cánh, sử dụng toàn thân pháp lực, cuộn cuộn kim diễm hiện lên bên ngoài thân, giống như hóa cầu nhảm thẳng Thiên Đình bay lượn, đồng thời kim ô đặc có ô đề càng thêm dồn dập, kỳ vọng Thiên Đình phát hiện.

Liền ở phía sau nghệ cầm lấy dính đầy vết máu mũi tên, kéo mất dây cung là lúc, ánh mặt trời mở rộng ra, một cổ xưa cự chung hung hăng đánh xuống, giống như thái sơn áp đỉnh, rơi xuống một bóng ma. Hậu Nghệ cảm nhận được kia bị gắt gao nhìn thẳng áp lực, một cổ nguy hiểm này lên trong lòng, kinh hoàng dưới, mũi tên quay đầu, một mũi tên bắn ra, phanh một tiếng, ở Đông Hoàng Chung màu vàng mây khói thượng kích khởi diễm diễm gọn sóng, bùm một tiếng, mắt thường có thể thấy được tầng tầng sóng âm đánh úp lại, phát qua đi nghệ, oa một tiếng, ngực giống như cự chùy chùy đánh, bên tai giống như chuông vàng đánh, chấn động thần hồn, một kích dưới đã bị bị thương nặng.

Một đạo tinh quang lưu chuyển bảo đồ bay tới, bọc khởi mười Thái Tử bay đi Thiên Đình. Mà kia Đông Hoàng Chung bị mũi tên một kích, tạm dừng một chút, liền phải tiếp tục áp xuống, vô lượng linh khí bách khai, cấp tốc áp súc không khí sinh ra liên tiếp âm bạo, thậm chí ma sát ra phiến phiến màu quang.

Hậu Nghệ bị trời cao ép xuống thật lớn bóng ma sở bao phủ, bước đi cũng khó dời đi, bị Đông Hoàng Chung một cổ mạc danh uy áp sở áp chế, thần hồn bị có mặt khắp nơi sóng âm gõ đến không thể trở về vị trí cũ, bên tai thỉnh thoảng vang lên đủ loại quái dị thanh âm, một hồi là xồm cồ đầu rên rỉ mỉa hoặc, một hồi là cửu thiên dao đài tiên nhạc nhẹ nhàng, một hồi là trời sụp đất nứt sóng thần điên cuồng hét lên, một hồi là trời trong nắng ấm gió nhẹ xuy phất, cho dù che đầy lỗ tai, cũng giống như ma ám rớt não, châm chói tai màng, khó có thể tập trung tinh thần.

Này Đông Hoàng Chung dù sao cũng là Tiên Thiên Chí Bảo, cho dù không có bị Đông Hoàng Thái Nhất hoàn toàn tế luyện hoàn toàn, nhưng là pháp lực đạo hạnh đều là cùng Tỏ Vu một cái cấp bậc, nơi nào là nhỏ nhỏ Đại Vu có thể so, chính là này Đông Hoàng Chung ép xuống uy thế đã làm Hậu Nghệ hô hấp khó khăn, chỉ cảm thấy từ vong lý chính mình là như thế gần.

Hậu Nghệ nơi ở tác tác da nẻ, hóa thành một mảnh bột mịn, theo sau bị giẫm xuống lõi đình Đông Hoàng Chung khí thế áp sụp, trống rỗng mười dặm phạm vi xuống phía dưới ao hồ, trung tâm đứng lạng lung lay sắp đổ Hậu Nghệ.

Đăng nhập

Dịch vụ hosting mà Wiki thuê dùng sẽ bảo trì mạng vào lúc 3h30 đến 5h30 sáng ngày 7/12 nên Wiki có thể không truy cập được vào lúc này. Mong các bạn thông cảm

## Chương 114 Đế Tuấn gửi gắm

Tác giả: Cật Bão Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2014-01-04

Hoa khai Thiên môn trung, từ ánh sao trung đi ra một cốn kim áo bào trắng, này thượng thêu có Tam Túc Kim Ô Pháp Tướng, điểm điểm tinh quang điểm tuyết uy nghiêm để vương, nhìn qua tựa như ảo mộng, suy diễn Tinh Thần huyền bí, thâm thúy sâu thẳm, đoạt nhân thần hồn. Đế Tuấn run rẩy tay ôm hai mắt như cũ chảy máu tươi mùi Thái Tử, nhìn địa thượng bởi vì kim ô chân linh bị hủy mà vô pháp kiềm chế pháp lực bốc cháy lên hùng hực kim điểm, nơi đó từng khối trăm trọng lớn nhỏ kim ô thì thể chảy ra kim sắc máu đều hóa thành ngập trời ngọn lửa, nháy mắt đau triệt nội tâm, đôi môi đều run run nói không ra lời. Toàn là một vị đau thất ái tử phụ thân cực kỳ bị thương biểu tình, nơi nào xem ra là uy chấn hồng hoang, Thánh Nhân cũng vì chi kiêng kị một thể hệ yêu đế.

Ở đó máu trong đôi mắt bốc cháy lên hùng hực lửa giận, chuyển hướng kia đầu số gây tội, hận không thể đem Hậu Nghệ thực này thịt da này cốt, mắt thấy Đông Hoàng Chung liền phải một kích mà xuống, hoàn toàn tiêu diệt Hậu Nghệ cái này tai họa, Đế Tuấn trong lòng dâng lên một cỗ khoái ý cùng yên lặng mất mát, quái dị vô cùng.

Hư không đột nhiên run rẩy, một con lợi trảo vươn, mang theo vài đạo lợi mang hung hăng chộp vào Đông Hoàng Chung quanh thân nhân nhát yên lam phía trên, thể nhưng giống như thiết đao chém đồ ăn hoa khai, chạm được mặt ngoài, hung hăng một kích, đem Đông Hoàng Chung một kích mà bay.

Cùng Đế Tuấn đứng chung một chỗ trong con giận dữ Thái Nhất vốn là hai mắt phát hỏa, màu đỏ tươi tỏa ánh sáng, hiện giờ nơi nào còn nhẫn được, liền phải tiếp tục tàn nhẫn hạ sát thủ, hoàn toàn diệt sát Hậu Nghệ.

Không nghĩ khắc khắc cười quái dị truyền đến, sắc nhọn chói tai, “Thái Nhất tiểu nhi, ngươi chẳng lẽ tưởng trước tiên dẫn phát hai tộc đại chiến, ngươi cũng không nên đã quên ly Hồng Quân có hạn chi kỳ còn có đoạn thời gian đâu!” Theo sau chính là Đế Giang không kiêng nể gì cười to, khoa trương đến cực điểm.

Đối với Đạo Tổ Hồng Quân, Vu tộc luôn luôn không thể nào tôn trọng, đặc biệt là lần trước hấn nhúng tay Vu Yêu một chuyện hậu, càng lệnh Vu tộc chán ghét.

Kia gào thét mà xuống Đông Hoàng Chung cũng không thể không ở nửa đường dừng lại, quay tròn chuyển cái không ngừng, cuối cùng không cam lòng run rẩy vài cái, hóa thành lục lạc lớn nhỏ, bay trở về Thái Nhất tay. Đang ở lúc này thiên thượng giáng xuống khổng lồ công đức từ trên trời giáng xuống, dừng ở Hậu Nghệ trên người, dễ chịu Hậu Nghệ thân hình. Đại Vu chi thân một chốc một lát cũng hấp thu không xong này đó công đức, này đó công đức liền hội tụ thành một vòng ngày mai chiếm cứ Hậu Nghệ sau đầu. Nhìn này đó công đức, Đế Tuấn, Thái Nhất hai người cũng bắt đầu có điều kiêng kị, hơn nữa còn có một Tô Vu Đế Giang còn ở một bên. Hai người cũng chỉ đến như vậy thu tay lại.

Tang từ chi thủ, lại không thể chính tay đâm kẻ thù, đây là người bình thường đều coi chi vị vô cùng nhục nhã, huống chi luôn luôn cao cao tại thượng Yêu Hoàng, Đế Tuấn cũng biết chính mình Yêu tộc còn không có chuẩn bị tốt cùng Vu tộc chiến tranh chuẩn bị, này bứt trưởng chỉ có thể về sau lại tính.

Run lên Hà Đồ, hắc bạch sợi tơ phác họa lưu chuyển hạ, một đoàn mê mang ánh sao sai lệch, cuốn lên chín vị Thái Tử thì thể cùng rơi xuống Hậu Nghệ bên cạnh rung trời cùng cùng Xạ Nhật Tiến mà hồi. Đế Giang cũng không dám lại ngăn trở, rốt cuộc yêu đế tang từ đã là Vu tộc lớn nhất thắng lợi, nếu ở rung trời cùng thượng so đo, khó bảo toàn hai người sẽ không đương trường bạo nổi, đem thể cực thăng cấp, một phát không thể vẫn hồi.

Thái Nhất cùng Đế Tuấn hung hăng nhìn hai người liếc mắt một cái, quay người bay vào Thiên môn không thấy. Chính là chú ý trận này tranh chấp đều biết Vu Yêu hai tộc cừu hận thật là không chết không ngừng, đại kiếp nạn liền phải tiến đến.

Đế Giang cười ha ha, nắm lấy Hậu Nghệ, lợi chỉ nhẹ nhàng triều hư không một hoa, một cánh cửa hiện ra, hai người cũng bay vào không thấy.

Đương đại Thái Tử bị giết là lúc, đang ở bế quan tế luyện Hà Đồ Lạc Thư Đế Tuấn một ngụm tâm huyết đột nhiên phun ra, hóa thành đầy trời lưu diễm, bị từng trận vân vân cầm chế ngăn trở, kích khởi điểm điểm lưu quang. Một cỗ đau lòng cảm giác, kinh hãi dưới, đạo đạo ánh sao từ chi gian bắn nhanh, phá tan che lấp thiên cơ thật mạnh sương mù, lập tức sẽ biết chính mình nhi tử gặp nạn. Nôn nóng bên trong chạy tới đại điện, vừa lúc đụng tới đồng dạng cảm giác được không thích hợp Thái Nhất, hai người lợi dụng Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận đấu chuyển cần khôn công năng ngay lập tức chi gian du tẩu ở Chu Thiên Tinh Thần chi gian, đạo đạo ánh sao chỉ dẫn, vô số quang kiều chịu tải hạ, liền tới tới rồi canh cốc, vừa lúc đã xảy ra mặt trên hết thảy.

Quay lại Thiên Đình hai người suy sút ngồi ở Cửu Long bảo vệ xung quanh kim điểm lưu ly bảo tọa, trầm mặc vô ngữ, lắng tiêu bảo điện trung lâm vào một mảnh quỷ dị an tĩnh trung, chỉ có đại điện thượng quý mùi Thái Tử đứt quãng nức nở.

Hào nửa ngày, Đế Tuấn trầm thấp nghẹn ngào thanh âm vang lên, “Tuy nói là bị nhân tính kế, nhưng là này đó nghiệt tử cũng là gieo gió gặt bão, ngày thường không biết thu liễm, hiện giờ chân linh bị hủy” nói nơi này, hai hàng đục nước mắt lưu lại, kiên cường nam nhân đặc có khóc thút thít phương thức, không có tiếng khóc rung trời, cũng không có tiểu tâm khóc nức nở, chỉ có ngồi ngay ngắn cả người phát run, lại muốn thẳng đứng, không chịu rơi xuống khí thế; cho dù bị thống, lại cũng không có tiếng khóc, chỉ có kia nổi lên không dứt nước mắt yên lặng kể ra chính mắt đưa ma nhi tử truy tâm chi đau, cùng kia không thể vì này báo thù nghẹn khuất.

Đông Hoàng Thái Nhất cũng là rung rung ngôn đạo: “Hiện giờ liền dư lại tiểu mụ, ta chờ vẫn là không cần trách cứ hấn chờ, có thể như thế tính kế ta chờ chỉ có đám kia Thánh Nhân, như thế sao có thể làm hư. Chỉ là hiện tại không nên trêu chọc, đợi đến đem Vu tộc nhất cử tiêu diệt lúc sau, ta chờ chiếm cứ hồng hoang vai chính, không lo không có cơ duyên chinh đến Hỗn Nguyên.” Chỉ là cũng tự tin không đủ. Cứ việc Thái Nhất kinh tài diễm diễm, thiên phú dị bẩm, nhưng từng vào nhiều năm như vậy bề quan hậu, sớm đã biết được Thánh Nhân này một cảnh giới đột phá khó khăn, hiện giờ hấn sớm đã không có ngày xưa hùng tâm vạn trượng, tự tin tràn đầy. Lúc này hai người trong lòng đều có một cỗ lái đi không được khói mù quần quanh, vận mệnh chủ định cảm giác được mấy trăm năm hậu đại chiến khả năng vạn phần hung hiểm, chỉ là hiện giờ cười lên lưng còng khó leo xuống, muốn tránh cũng trốn không thoát.

Bỗng nhiên, có bảo vệ cửa đưa tin, Hi Hòa yêu hậu đã tới, Đế Tuấn vội vàng đối Thái Nhất ngôn đạo: “Này giúp tiểu súc sinh chọc hạ như thể ngập trời đại họa, tất cả đều là này mẩu thân ngày thường sùng nịch, ta muốn bọn họ mãi giữa một phen, lại ngại thái mệt, vòng ở Phù Tang phía trên nhật đêm thác nhật, lại không nghĩ vẫn là bị nhân chui chỗ trống. Hiện giờ liền này duy nhất huyết mạch, vì huynh trưởng đưa đến Oa Hoàng Cung, che chở với nương nương dưới tòa, để tránh đại chiến gặp nạn, cũng coi như lưu lại này căn độc đinh.” Nói huyết lệ giàn giụa, đường đường một thế hệ Yêu Hoàng, bị nhân bức bách đến tận đây, huyết mạch khó giữ được, ăn nhờ ở đậu, rất có thể về sau chính là thiên nhân vĩnh cách, lại khó hội mặt, ai vì đáng tiếc a.

Đông Hoàng Thái Nhất nơi nào còn không rõ, thật sâu nhìn quỳ mui Thái Tử, đối Đế Tuấn gật gật đầu, cũng là khó nén nức nở nói: “Đại huynh đi thôi, ta ngăn trở tâu tử.” Vuốt ve Đông Hoàng Chung, một phách thân chuông, vô số bùa chú lưu chuyển, nồng nọc thần bí chữ khắc trên đồ vật hóa thành liên khóa bay ra, kích phát trận pháp trung tâm, búng tay gian đem Hi Hòa nương nương vây ở một chỗ, khắp nơi mất hết rực rỡ lung linh cảm, bên trong tự thành một tinh vực, mê ly chỉ gian, làm Hi Hòa nương nương không được thoát thân.

Đế Tuấn cũng là hồ thẹn không thôi, biết đây là bọn họ mẩu tử hai người cuối cùng gặp mặt cơ hội, chỉ là lấy Hi Hòa tính nết căn bản không có khả năng đem mui Thái Tử cho hấn mang đi, vì thế chỉ có thể vứt bỏ mẩu tử chi tình, vì mui Thái Tử lưu lại một đường sinh cơ.

Tinh quang lưu chuyển gian, đã mất đi hai người tung tích, chỉ có kia mui Thái Tử lưu luyến ánh mắt tựa hồ chưa từng rời đi.

Quanh thân pháp lực vận chuyển tan rã quanh thân đánh tới lôi vân cùng trận gió. Chỉ chớp lát đi vào một tòa phần hồng hà quang lượn lờ cung điện, tường lam vịnh dự phóng tầm biển phía trên dùng thiên yêu phù văn quyền viết “Oa Hoàng Cung” ba chữ.

Kim phượng tiên tử dẫn hai người vào cung, nương nương ngồi ngay ngắn vẫn giường, tĩnh chờ hai người, Đế Tuấn lôi kéo mui Thái Tử quỳ xuống, chưa xốt thêm khăn cầu ngôn đạo: “Nương nương thần thông quảng đại, nói vậy cũng đã biết ta kia nghiệt tử làm những chuyện như vậy. Hiện giờ đại chiến sắp tới, không nghĩ này căn độc đinh gặp nạn, hy vọng nương nương bảo vệ, làm này che chở Oa Hoàng Cung, Đế Tuấn vô cùng cảm kích.” Nói xong dập đầu không thôi, thẳng đem cái trán khải đến máu tươi đầm đìa.

Nương nương nhìn dưới bậc Đế Tuấn, trong lòng cũng là cảm khái vạn ngàn a, cao ngạo yêu đế cho dù chính mình thành thánh cũng không có như vậy cung kính quá, hôm nay vì duy nhất nhi tử, lại khom lưng lễ bái, thật là làm khó thiên hạ cha mẹ tâm a.

Nương nương mặt vô biểu tình trên mặt cũng lộ ra một tia không đành lòng, đối như cũ dập đầu không thôi Đế Tuấn ngôn đạo: “Yêu Hoàng thả lên, khiến cho mui Thái Tử ở tại Oa Hoàng Cung đi.” Đế Tuấn vừa nghe mặt lộ vui sướng chi sắc, nước mắt không tự chủ được lưu lại, kéo qua mui Thái Tử đối hấn ân cần dạy bảo đạo: “Về sau theo sát ở nương nương bên cạnh, hảo hảo hầu hạ nương nương, không cần gây họa, đợi đến cùng Vu tộc chấm dứt nhân quả lúc sau phụ hoàng lại tiếp ngươi trở về.” Mông lung hai mắt đầm lệ trung đôi tay gặt gao ôm mui Thái Tử, rốt cuộc lớn tiếng khóc thút thít lên.

Nam nhi có nước mắt nhưng không dễ dàng rơi, chỉ là chưa tới thương tâm chỗ. Chính là hầu hạ ở một bên kim phượng tiên tử cũng vì này động dung, yên lặng chà lau nước mắt. Nữ Oa nương nương cho dù thân là Thánh Nhân, sinh lý từ biệt khó động tâm thần chút nào, cũng đối phát sinh ở trước mắt lý biệt thương cảm chi tình kích khởi trong lòng tầng tầng gợn sóng.

Thánh Nhân hơi thở bao phủ đạo tràng, ảnh hưởng một phương mây trời, kết quả Oa Hoàng Cung nội một mảnh âm sâu, bốn tẩu linh thú cũng bị ưu sầu không khí cảm nhiễm, nức nở rên rỉ, một cỗ tử hờ bi chi ý quanh quần.

Thật lâu sau, Đế Tuấn mới ổn định xuống dưới, quang mang hiện lên, trên mặt đã khôi phục luôn luôn lạnh lùng khuôn mặt, yêu đế phong thái tấn hiện. Mui Thái Tử ở Đế Tuấn ý bảo hạ, cấp nương nương ba quỳ chín lạy lúc sau, chậm đợi nương nương rũ tuân.

Nương nương đối này ngôn đạo: “Ngươi chờ mui nhật ngang trời, tạo hạ ngập trời sát nghiệt, hiện giờ ban ngươi tên họ ‘Lục Áp’, bị đại địa sở áp, lấy này hoàn lại đối hồng hoang đại địa nhân quả, đặt tên cũng là vì thuận theo thiên cơ, cầu lấy một đường sinh cơ, hướng Thiên Đạo chịu thua, ngày sau tích lũy công đức hoàn lại. Ngươi nhưng nhớ rõ?” Hậu mặt vài câu đột nhiên trở nên dị thường nghiêm khắc.

Ban danh ‘Lục Áp’ mui Thái Tử mí mắt đột nhiên nhảy lên một chút, ngay sau đó khôi phục bình thường. Quá trình cực nhanh, ngay cả bên người Đế Tuấn cũng chưa từng phát hiện nửa phần. ‘Lục Áp’ vội vàng cúi đầu đáp ứng, bị nương nương gọi tới kim phượng tiên tử, mang đi thiên điện.

Mui Thái Tử một bước vừa quay đầu lại, mui bước một bồi hồi, cuối cùng vẫn là ở Đế Tuấn một đống khiên trách hạ, mới lưu luyến không rời cáo biệt Đế Tuấn. Chẳng qua quay người đi Lục Áp kia hơi mang mê mang ánh mắt lại chưa từng bị mọi người phát giác.

Đế Tuấn lúc này mới quay đầu tới, lại lần nữa bái tạ nương nương, một trận suy tư lúc sau, mới mở miệng hỏi: “Không biết nương nương có từng biết, rốt

cuộc là người phương nào che lấp thiên cơ, tai họa con ta.” Ngôn ngữ tuy rằng đã bình thân, nhưng là mặc cho ai đều có thể nghe ra trong đó thâm nhiên hàm ý.

Nương nương lúc này cũng là mặt phấn đỏ bừng, nghiêng răng nghiêng lợi, ngôn đạo: “Có thể liên ta đều có thể giấu trụ trong thiên hạ có thể có mấy người, còn không phải kia mấy cái Thánh Nhân.”

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 114 Đế Tuấn gửi gắm

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2014-01-04

Hoa khai Thiên môn trung, từ ánh sao trung đi ra một cổn kim áo bào trắng, này thượng thiên có Tam Túc Kim Ô Pháp Tướng, điểm điểm tinh quang điểm xuyết uy nghiêm đế vương, nhìn qua tựa như ảo mộng, suy diễn Tinh Thần huyền bí, thâm thúy sâu thẳm, đoạt nhân thần hồn. Đế Tuấn run rẩy tay ôm hai mắt như cũ chảy máu tươi mười Thái Tử, nhìn địa thượng bởi vì kim ô chân linh bị hủy mà vô pháp kiểm chế pháp lực bốc cháy lên hùng hực kim điểm, nơi đó từng khối trầm trọng lớn nhỏ kim ô thì thể chảy ra kim sắc máu đều hóa thành ngập trời ngọn lửa, nháy mắt đau triệt nội tâm, đôi môi đều run run nói không ra lời. Toàn là một vị đau thất ái tử phụ thân cực kỳ bị thương biểu tình, nơi nào xem ra là uy chấn hồng hoang, Thánh Nhân cũng vì chi kiêng kỵ một thể hệ yếu đế.

Ở đó máu trong đôi mắt bốc cháy lên hùng hực lửa giận, chuyển hướng kia đầu sỏ gây tội, hận không thể đem Hậu Nghệ thực này thịt dạm này cốt, mắt thấy Đông Hoàng Chung liền phải một kích mà xuống, hoàn toàn tiêu diệt Hậu Nghệ cái này tai họa, Đế Tuấn trong lòng dâng lên một cỗ khoái ý cùng yên lặng mất mát, quái dị vô cùng.

Hư không đột nhiên run rẩy, một con lợi trào vuron, mang theo vài đạo lợi mạng hung hăng chộp vào Đông Hoàng Chung quanh thân nhân nhát yên lam phía trên, thế nhưng giống như thiết đao chém đồ ăn hoa khai, chạm được mặt ngoài, hung hăng một kích, đem Đông Hoàng Chung một kích mà bay.

Cùng Đế Tuấn đứng chung một chỗ trong con giận dữ Thái Nhất vốn là hai mắt phát hỏa, màu đỏ tươi tỏa ánh sáng, hiện giờ nơi nào còn nhẫn được, liền phải tiếp tục tàn nhẫn hạ sát thủ, hoàn toàn diệt sát Hậu Nghệ.

Không nghĩ khắc khắc cười quái dị truyền đến, sắc nhọn chói tai, “Thái Nhất tiểu nhi, ngươi chẳng lẽ tưởng trước tiên dẫn phát hai tộc đại chiến, ngươi cũng không nên đã quên ly Hồng Quân có hạn chi kỳ còn có đoạn thời gian đâu!” Theo sau chính là Đế Giang không kiêng nể gì cười to, khoa trương đến cực điểm.

Đối với Đạo Tổ Hồng Quân, Vu tộc luôn luôn không thể nào tôn trọng, đặc biệt là lần trước hấn nhúng tay Vu Yêu một chuyện hậu, càng lệnh Vu tộc chán ghét.

Kia gào thét mà xuống Đông Hoàng Chung cũng không thể không ở nửa đường dừng lại, quay tròn chuyển cái không ngừng, cuối cùng không cam lòng run rẩy vài cái, hóa thành lục lạc lớn nhỏ, bay trở về Thái Nhất tay. Đang ở lúc này thiên thượng giáng xuống khổng lồ công đức từ trên trời giáng xuống, dừng ở Hậu Nghệ trên người, dễ chịu Hậu Nghệ thân hình. Đại Vu chỉ thân một chốc một lát cũng hấp thu không xong này đó công đức, này đó công đức liền hội tụ thành một vòng ngày mai chiếm cứ Hậu Nghệ sau đầu. Nhìn này đó công đức, Đế Tuấn, Thái Nhất hai người cũng bắt đầu có điều kiêng kỵ, hơn nữa còn có một Tổ Vu Đế Giang còn ở một bên. Hai người cũng chỉ đến như vậy thu tay lại.

Tang tử chi thù, lại không thể chính tay đâm kẻ thù, đây là người bình thường đều coi chi vị vô cùng nhục nhã, huống chi luôn luôn cao cao tại thượng Yêu Hoàng, Đế Tuấn cũng biết chính mình Yêu tộc còn không có chuẩn bị tốt cùng Vu tộc chiến tranh chuẩn bị, này bút trường chỉ có thể về sau lại tính.

Run lên Hà Đồ, hắc bạch sợi tơ phác họa lưu chuyển hạ, một đoàn mê mang ánh sao sai lệch, cuốn lên chín vị Thái Tử thì thể cùng rơi xuống Hậu Nghệ bên cạnh rung trời cùng cùng Xạ Nhật Tiên mà hồi. Đế Giang cũng không dám lại ngăn trở, rốt cuộc yếu đế tang tử đã là Vu tộc lớn nhất thắng lợi, nếu ở rung trời cùng thượng so đo, khó bảo toàn hai người sẽ không đương trường bảo nổi, đem thể cực thăng cấp, một phát không thể vẫn hồi.

Thái Nhất cùng Đế Tuấn hung hăng nhìn hai người liếc mắt một cái, quay người bay vào Thiên môn không thấy. Chính là chú ý trận này tranh chấp đều biết Vu Yêu hai tộc cừu hận thật là không chết không ngừng, đại kiếp nạn liền phải tiến đến.

Đế Giang cười ha ha, nắm lấy Hậu Nghệ, lợi chỉ nhẹ nhàng triều hư không một hoa, một cánh cửa hiện ra, hai người cũng bay vào không thấy.

Đương đại Thái Tử bị giết là lúc, đang ở bế quan tế luyện Hà Đồ Lạc Thư Đế Tuấn một ngụm tâm huyết đột nhiên phun ra, hóa thành đầy trời lưu điểm,

bị từng trận vân vân cảm chế ngăn trở, kích khởi điểm điểm lưu quang. Một cổ đau lòng cảm giác, kinh hãi dưới, đạo đạo ánh sao từ chỉ gian bắn nhanh, phá tan che lấp thiên cơ thật mạnh sương mù, lập tức sẽ biết chính mình nhĩ tử gặp nạn. Nôn nóng bên trong chạy tới đại điện, vừa lúc đụng tới đồng dạng cảm giác được không thích hợp Thái Nhất, hai người lợi dụng Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận đấu chuyển cần khôn công năng ngay lập tức chỉ gian du tẩu ở Chu Thiên Tinh Thần chỉ gian, đạo đạo ánh sao chỉ dẫn, vô số quang kiều chịu tải hạ, liền tới rồi rồi canh cốc, vừa lúc đã xảy ra mặt trên hết thảy.

Quay lại Thiên Đình hai người suy sút ngồi ở Cửu Long bảo vệ xung quanh kim điểm lưu ly bảo tọa, trầm mặc vô ngữ, lắng tiêu bảo điện trung lâm vào một mảnh quỷ dị an tĩnh trung, chỉ có đại điện thượng quỷ mười Thái Tử đứt quãng nước nở.

Hào nửa ngày, Đế Tuấn trầm thấp nghẹn ngào thanh âm vang lên, “Tuy nói là bị nhân tính kẻ, nhưng là này đó nghiệt tử cũng là gieo gió gặt bão, ngày thường không biết thu liễm, hiện giờ chân linh bị hủy” nói nơi này, hai hàng đục nước mắt lưu lại, kiên cường nam nhân đặc có khóc thút thít phương thức, không có tiếng khóc rung trời, cũng không có tiểu tâm khóc nước nở, chỉ có ngồi ngay ngắn cả người phát run, lại muốn thẳng đứng, không chịu rơi xuống khí thế; cho dù bị thống, lại cũng không có tiếng khóc, chỉ có kia nỗi liên không dứt nước mắt yên lặng kể ra chính mắt đưa mà nhĩ tử truy tâm chỉ đau, cùng kia không thể vì này bảo thủ nghẹn khuất.

Đông Hoàng Thái Nhất cũng là rung rung ngôn đạo: “Hiện giờ liền dư lại tiểu mười, ta chờ vẫn là không cần trách cứ hấn chờ, có thể như thế tính kẻ ta chờ chỉ có đám kia Thánh Nhân, như thế sao có thể làm lưu. Chỉ là hiện tại không nên trên chọc, đợi đến đem Vu tộc nhất cử tiêu diệt lúc sau, ta chờ chiếm cứ hồng hoang vai chính, không lo không có cơ duyên chinh đến Hỗn Nguyên.” Chỉ là cũng tự tin không đủ. Cứ việc Thái Nhất kinh tài điểm điểm, thiên phú dị bẩm, nhưng từng vào nhiều năm như vậy bề quan hậu, sớm đã biết được Thánh Nhân này một cảnh giới đột phá khó khăn, hiện giờ hấn sớm đã không có ngày xưa hùng tâm vạn trượng, tự tin tràn đầy. Lúc này hai người trong lòng đều có một cỗ lái đi không được khói mù quần quanh, vận mệnh chủ định cảm giác được mấy trăm năm hậu đại chiến khả năng vạn phần hung hiểm, chỉ là hiện giờ cười lên lưng còng khó leo xuống, muốn tránh cũng trốn không thoát.

Bỗng nhiên, có bảo vệ cửa đưa tin, Hi Hòa yêu hậu đã tới, Đế Tuấn vội vàng đối Thái Nhất ngôn đạo: “Này giúp tiểu súc sinh chọc hạ như thế ngập trời đại họa, tất cả đều là này mẫu thân ngày thường sùng nịch, ta muốn bọn họ mài giữa một phen, lại ngại thái mệt, vòng ở Phù Tang phía trên nhật đêm thác nhật, lại không nghĩ vẫn là bị nhân chui chỗ trống. Hiện giờ liền này duy nhất huyết mạch, vì huynh tương đưa đến Oa Hoàng Cung, che chở với nương nương dưới tòa, để tránh đại chiến gặp nạn, cũng coi như lưu lại này căn độc đinh.” Nói huyết lệ giàn giụa, đường đường một thế hệ Yêu Hoàng, bị nhân bức bách đến tận đây, huyết mạch khó giữ được, ăn nhờ ở đậu, rất có thể về sau chính là thiên nhân vĩnh cách, lại khó hội mặt, ai vì đáng tiếc a.

Đông Hoàng Thái Nhất nơi nào còn không rõ, thật sâu nhìn quỷ mười Thái Tử, đối Đế Tuấn gật gật đầu, cũng là khó nén nước nở nói: “Đại huynh đi thôi, ta ngăn trở tẩu tử.” Vuốt ve Đông Hoàng Chung, một phách thân chuông, vô số bùa chú lưu chuyển, nòng nọc thần bí chữ khắc trên đồ vật hóa thành liên khóa bay ra, kích phát trận pháp trung tâm, búng tay gian đem Hi Hòa nương nương vây ở một chỗ, khắp nơi mất hết rục rỏ lung linh cảm, bên trong tự thành một tinh vực, mê ly chỉ gian, làm Hi Hòa nương nương không được thoát thân.

Đế Tuấn cũng là hồ thẹn không thôi, biết đây là bọn họ mẫu tử hai người cuối cùng gặp mặt cơ hội, chỉ là lấy Hi Hòa tính nết căn bản không có khả năng đem mười Thái Tử cho hấn mang đi, vì thế chỉ có thể vứt bỏ mẫu tử chi tình, vì mười Thái Tử lưu lại một đường sinh cơ.

Tinh quang lưu chuyển gian, đã mất đi hai người tung tích, chỉ có kia mười Thái Tử lưu luyến ánh mắt tựa hồ chưa từng rời đi.

Quanh thân pháp lực vận chuyển tan rã quanh thân đánh tới lôi vân cùng trận gió. Chỉ chốc lát đi vào một tòa phần hồng hà quang lượn lò cung điện, tường làm vinh dự phóng tầm biển phía trên dùng thiên yêu phù văn quyền viết “Oa Hoàng Cung” ba chữ.

Kim phượng tiên tử dẫn hai người vào cung, nương nương ngồi ngay ngắn vẫn giường, tĩnh chờ hai người, Đế Tuấn lời kéo mười Thái Tử quỷ xuống, chưa xót thêm khăn cầu ngôn đạo: “Nương nương thần thông quảng đại, nói vậy cũng đã biết ta kia nghiệt tử làm những chuyện như vậy. Hiện giờ đại chiến sắp tới, không nghĩ này căn độc đinh gặp nạn, hy vọng nương nương bảo vệ, làm này che chở Oa Hoàng Cung, Đế Tuấn vô cùng cảm kích.” Nói xong dập đầu không thôi, thẳng đem cái trán khải đến máu tươi đầm đìa.

Nương nương nhìn dưới bậc Đế Tuấn, trong lòng cũng là cảm khái vạn ngàn a, cao ngạo yêu để cho dù chính mình thành thánh cũng không có như vậy cung kính quá, hôm nay vì duy nhất nhĩ tử, lại khom lưng lễ bái, thật là làm khó thiên hạ cha mẹ tâm a.

Nương nương mặt vô biểu tình trên mặt cũng lộ ra một tia không đành lòng, đối như cũ dập đầu không thôi Đế Tuấn ngôn đạo: “Yêu Hoàng thả lên, khiến cho mười Thái Tử ở tại Oa Hoàng Cung đi.” Đế Tuấn vừa nghe mặt lộ vui sướng chỉ sắc, nước mắt không tự chủ được lưu lại, kéo qua mười Thái Tử đối hấn ân cần dạy bảo đạo: “Về sau theo sát ở nương nương bên cạnh, hảo hảo hầu hạ nương nương, không cần gây họa, đợi đến cùng Vu tộc chấm dứt nhân quả lúc sau phụ hoàng lại tiếp ngươi trở về.” Mông lung hai mắt đầm lệ trung đôi tay gắt gao ôm mười Thái Tử, rốt cuộc lớn tiếng khóc thút thít lên.

Nam nhĩ có nước mắt nhưng không dễ dàng rơi, chỉ là chưa tới thương tâm chỗ. Chính là hầu hạ ở một bên kim phượng tiên tử cũng vì này động dung, yên lặng chà lau nước mắt. Nữ Oa nương nương cho dù thân là Thánh Nhân, sinh lý từ biệt khó động tâm thần chút nào, cũng đối phát sinh ở trước mắt lý biệt thương cảm chi tình kích khởi trong lòng tầng tầng gợn sóng.

Thánh Nhân hơi thở bao phủ đạo tràng, ảnh hưởng một phương mây trời, kết quả Oa Hoàng Cung nội một mảnh âm sâu, bốn tẩu linh thú cũng bị ưu sầu không khí cảm nhiễm, nước nở rên rĩ, một cỗ thổ tử hồ bi chi ý quanh quần.

Thật lâu sau, Đế Tuấn mới ổn định xuống dưới, quang mang hiện lên, trên mặt đã khôi phục luôn luôn lạnh lùng khuôn mặt, yêu để phong thái tản hiện. Mười Thái Tử ở Đế Tuấn ý bảo hạ, cấp nương nương ba quỷ chín lay lúc sau, chậm đợi nương nương rửa tuần.

Nương nương đối này ngôn đạo: “Ngươi chờ mười nhật ngang trời, tạo hạ ngập trời sát nghiệt, hiện giờ ban ngươi tên họ ‘Lục Áp’, bị đại địa sở áp, lấy này hoàn lại đối hồng hoang đại địa nhân quả, đặt tên cũng là vì thuận theo thiên cơ, cầu lấy một đường sinh cơ, hướng Thiên Đạo chịu thua, ngày sau tích

lũy công đức hoàn lại. Ngươi nhưng nhớ rõ?” Hậu mặt vài câu đột nhiên trở nên dị thường nghiêm khắc.

Ban danh ‘ Lục Áp ’ mười Thái Tử mí mắt đột nhiên nháy lên một chút, ngay sau đó khôi phục bình thường. Quá trình cực nhanh, ngay cả bên người Đế Tuấn cũng chưa từng phát hiện nửa phần. ‘ Lục Áp ’ vội vàng cúi đầu đáp ứng, bị nương nương gọi tới kim phượng tiên tử, mang đi thiên điện.

Mười Thái Tử một bước vừa quay đầu lại, mười bước một bồi hồi, cuối cùng vẫn là ở Đế Tuấn một đống khiển trách hạ, mới lưu luyến không rời cáo biệt Đế Tuấn. Chẳng qua quay người đi Lục Áp kia hơi mang mê mang ánh mắt lại chưa từng bị mọi người phát giác.

Đế Tuấn lúc này mới quay đầu tới, lại lần nữa bái tạ nương nương, một trận suy tư lúc sau, mới mở miệng hỏi: “Không biết nương nương có từng biết, rốt cuộc là người phương nào che lấp thiên cơ, tai họa con ta.” Ngôn ngữ tuy rằng đã bình thản, nhưng là mặc cho ai đều có thể nghe ra trong đó thâm nhiên hàn ý.

Nương nương lúc này cũng là mặt phấn đỏ bừng, nghiêng răng nghiêng lợi, ngôn đạo: “Có thể liên ta đều có thể giấu trụ trong thiên hạ có thể có mấy người, còn không phải kia mấy cái Thánh Nhân.”

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 115 Hi Hòa tính kế

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2014-01-05

Suy nghĩ một hồi, tiếp theo tề hạ đạo tới: “Thông Thiên giáo chủ tính cách ngay thẳng, kính thường làm việc này trộm cắp việc; Nguyên Thủy Thiên Tôn ra tay cũng sẽ không như thế bỉ ổi, Lão Tử luôn luôn thanh tịnh vô vi, không tranh bên trong câu tranh, chỉ khả năng thuận nước đẩy thuyền, không có khả năng đương chìm đầu đàn. Như vậy xem xuống dưới cũng liền Tây Phương Chuẩn Đề đạo nhân nhất khả năng, năm đó Từ Tiêu Cung đều dám dùng quỷ biện chi thuật cướp lấy thánh vị, hiện giờ còn có cùng bạn tâm.”

Trong thiên hạ Thánh Nhân liền như vậy mấy cái, hơn nữa Chuẩn Đề ngày thường vì trọng chấn Tây Phương phồn vinh mà làm hạ rất nhiều có tổn hại mặt mũi việc, không thể không lệnh nhân hoài nghi một thân phẩm.

Đế Tuấn vẫn chỉ, nắm tay khanh khách rung động, thật lâu sau mới buông ra, cáo biệt nương nương, hung hăng trừng mắt nhìn liếc mắt một cái Tây Phương, hóa thành một đạo tinh quang, bay trở về Thiên Đình. Đáng thương Chuẩn Đề Thánh Nhân chuyện gì cũng chưa làm, liền bồi như thế hắc oa.

Đế Tuấn chỉ thê Thái Âm nữ thần Hi Hòa nương nương bị chính mình chú em Đông Hoàng Thái Nhất dùng chí bảo Đông Hoàng Chung vì cầm đầu mỗi then chốt, mở ra Yêu tộc hộ vệ đại trận, đem Hi Hòa vây khốn, không được thoát thân. Hi Hòa nương nương cùng Thường Hi nương nương thân là yêu hậu, chấp chương thiên hạ nữ yêu mấy vạn tái, như thế nào hội không biết Đế Tuấn một ít tâm tư. Văn nghe mười từ liền bị chết chín vị, tim như bị đao cắt dưới, bất chấp thương tâm, liền tới lăng tiêu bảo điện phía trên tìm kiếm may mắn còn tồn tại tiểu nhi, đồng thời chất vấn vì sao hai người không đem Hậu Nghệ đương trường đánh chết.

Hiện giờ không cho chính mình nhìn thấy tiểu nhi, khẳng định có sự tình gì gạt chính mình, nóng vội dưới, Hi Hòa nương nương pháp lực mở rộng ra, cung trang cổ đăng, tú tay mười ngón cánh hoa nở hoa nở rộ, một trào chi gian, Thái Âm Tinh thần cảm ứng, đạo đạo âm quang hưởng quả nặng trọng cảm, hội tụ với tay, quang đoàn hội tụ, hoa quang như nước, đại như ngọc bàn, dịu dàng như ngọc, đôi tay đầy, gào thét gian nhằm phía chung quanh ngăn trở tinh mạc.

Nước gọn đổ xuống, tinh mạc sóng nước lỏng lách gian, bị nhiệt độ thấp nứt vỡ, hư vô không gian rút cuộc hiện hóa ra cảm tới, lấp lánh vô số ánh sao, giống như màn đêm tạo, một đoàn bọt nước được khảm này thượng, vô số tơ nhện pháp tắc đường cong bị nhất nhất đông lạnh đoạn, phanh một tiếng, ngăn trở trận pháp rách nát mở ra, tứ tán mảnh vụn, rực rỡ lung linh, giống như pháo hoa pháo trúc, lộng lẫy bắt mắt.

Hi Hòa nương nương trạng nhược điên cuồng, tóc đẹp hỗn loạn, trang dung bất nhả, nước mắt đầy mặt, hai mắt tựa hồ khắp huyết đỏ tươi, một đường nhanh như điện chớp, chưa từng để ý tới lễ bái Thiên Đình mọi người, hấp tấp nhắm thẳng nội điện bay đi, một đạo lưu diễm xẹt qua phía chân trời, dư huy còn chưa từng tiêu tán, lưu diễm đã không thấy này đầu.

Đế Tuấn đã trở về, cùng Thái Nhất cùng nhau ngồi nghiêm chỉnh lẳng lẳng nhìn xâm nhập trong cung Hi Hòa nương nương, Hi Hòa nương nương mắt phượng trợn lên, thẳng nhập chủ đề, khẩu khí không tốt, “Ta kia đáng thương mười nhi đâu?” Thẳng tấp nhìn chăm chăm Đế Tuấn, tựa hồ muốn từ giữa được đến muốn đáp án, trong ánh mắt đã có hi vọng lại có sợ hãi.



Đế Tuấn nhìn vũ mạng hoa lê Hi Hòa nương nương, trong lòng dâng lên một trận áy náy, chỉ là có chút sự tình vẫn là không thể không nói. Ngẩng đầu nhìn nương nương, ngữ mang áy náy địa ngôn đạo: “Vì bảo toàn tính mạng của hân, ta đã đem hân đưa đến Oa Hoàng Cung, che chở ở Nữ Oa nương nương dưới tòa, người không cần lo lắng.” Ngữ trung tiêu điều bất đắc dĩ chỉ ý để lộ ra một thế hệ Thiên Đế không cam lòng cùng khuất nhục.

Hi Hòa nương nương giận cực phản cười, “Hảo cái Đế Tuấn, ta là mười nhì thân sinh mẫu thân, người chẳng lẽ không nên làm ta thấy hân một mặt sao?” Ngữ trung phản hận chỉ ý thắng làm không khí lãnh ba phần.

Đế Tuấn sắc mặt bất biến, chỉ là khẩu khí dị thường ôn hòa, “Ta cũng là sợ người luyện tiếu, người luôn luôn sùng nịch hài tử, nếu không nơi nào có hôm nay gặp trời đại họa.” An ủi bên trong không thiếu một tia oán trách.

Này một câu, xem như hoàn toàn bậc lửa nương nương áp lực thần kinh đạo hóa tác, điên cuồng thét chói tai trung, giống như tuyệt vọng vực sâu vang lên nữ tử oán hận, “Hảo cái yêu đế, không cần nhắc chính mình không có năng lực bảo hộ nhà mình hài nhi, ngược lại oán khởi ta tới. Thực hảo, người ta phu thê duyên phận như vậy nhất đao lưỡng đoạn.” Kiên quyết tức giận trung, một sợi tóc đẹp bị cắt đoạn, ở phát phối trung, bị đột nhiên thoáng hiện ngọn lửa hóa thành hồi hồi.

Ổng tay áo phiêu phiêu gian, Hi Hòa nương nương không mang theo đi một mảnh đám mây rồi đi, thân hình tiêu tụy, rồi lại đi được như vậy kiên định. Đãi hân đi rồi, một vị khác yêu hậu Thường Hi nương nương lúc này mới từ bế quan chỗ vội vàng đuổi lại đây, hỏi rõ nguyên do hậu, vốn định đuổi theo Hi Hòa an ủi một phen, ngẩng đầu vừa thấy đối phương lại sớm đã đi xa, thờ dài một tiếng, giữ lại, an ủi nói lên Đế Tuấn. Hân cùng Đế Tuấn phu thê một hồi, như thế nào sẽ không không biết hiện tại Đế Tuấn trong lòng buồn khổ bi thương.

Hi Hòa nương nương cười sáu long lôi kéo Thái Dương xe giá, tiên phi chấp phiến, Kim Đồng phủng hương, Ngọc Nữ hầu hạ, mùi thơm lạ lùng tập địa, có bình phong che lấp, mặt trên thiên nữ nhẹ nhàng khởi vũ, hoa tươi bay xuống, hoa rụng rực rỡ, bốn luân bảo xe về ra xán xán quỹ đạo, nhắm thẳng Thái Dương âm tinh thượng mà đi.

Hi Hòa nương nương xuống xe, thướt tha chi gian, đi vào đại điện, ngồi ngay ngắn bát bảo vân đài phía trên, cau mày cân nhắc thật lâu sau, hạ quyết tâm, một lòng tay khánh vân, một vị nguyệt hoa quang luân chiếm cứ sau đầu tiên từ bay xuống, triều Hi Hòa nương nương thì lễ, Hi Hòa nương nương gật đầu một cái, đối này ngôn đạo: “Thường Nga người thả Luân Hồi tạ thế, ta đều có an bài!” Mất phương bên trong hàn quang chợt lóe, Thường Nga nương nương gật đầu một cái, một đạo ngân huy thất luyện từ đó rực Thái Dương phía trên buông xuống, nhắm thẳng U Minh Địa Phủ mà đến.

Hậu Thổ trong cung Hậu Thổ pho tượng một trận quang hoa lóng lánh, sau một lát lại khôi phục như lúc ban đầu, phong khinh vân đạm, tựa hồ vừa rồi cái gì cũng không có phát sinh.

Lục Đạo Luân Hồi mâm tròn người trong đạo tương ứng thả ra một trận màu vàng quang hoa, như bạc lưu quang tiến vào, ở một người tộc bộ lạc, một nữ oa cất tiếng khóc chào đời, sinh ra ngày, không trung trăng tròn đại tỏa ánh sáng hoa, trướng đại một vòng, giống như rơi xuống, ngân huy biến rải, trút xuống nước chảy, phạm vi trăm dặm ánh trắng tinh hoa tụ lại, hình thành một quang vân, bao phủ kia nhà tranh, thậm chí kết thành nhiều đóa hoa quế bay xuống, phòng sinh bên trong quế hương tràn đầy, mười dặm phiêu hương.

Cứ như vậy, một cái khắp cả người sinh hương, cơ nhục hao tuyệt, mi nhục núi xa, mắt nhục Tinh Thần, môi như chu sa nữ anh ra đời ở không có tiếng tăm gì một cái tiểu bộ lạc, sinh ra là lúc nhũ mầy, tựa hồ biết đi vào nhân thế là một kiện cỡ nào thống khổ bất đắc dĩ lựa chọn.

Bởi vì sinh ra là lúc nguyệt hoa đầy trời, trăng tròn lộng lẫy, đại như bánh xe, vì thế bộ lạc trưởng lão đặt tên rằng: “Thường Nga”.

Năm vừa mới mười ba, đậu khấu niên hoa, lại đã trở mã đến duyên dáng yêu kiều, phương danh lan xa dưới, bộ lạc thanh niên sớm đã muốn cùng với xác lập quan hệ ( lúc ấy còn chưa ký kết hôn chế độ, lại ở vào mẫu hệ thị tộc xã hội, chỉ biết này mẫu, không biết này phụ, gia đình quan hệ hỗn loạn ), mặt khác văn danh mã đến một đám còn lại bộ lạc thanh niên cũng muốn ôm đến mỹ nhân về.

Bất kham này phiền dưới, bộ lạc trưởng lão tuyên bố ai muốn chém giết tộc nhân vẫn luôn bắt cá nơi sông lớn trung thủy quái, ai liền có thể mang đi Thường Nga. Nguyên lai này sông lớn bên trong có đầu một cái cá sâu tình quái, bá chiếm đường sông, thỉnh thoảng ra tới tai họa ngộ thủy mà cư nhân tộc, cố tình lực đại vô cùng, đao kiếm không thương, ngược lại chôn vùi vô số hảo hán tánh mạng.

Ở sắc đẹp điều khiển hạ, vô số người tộc dũng sĩ trẻ già nằng mọc bước lên hành trình, lại đều chưa từng còn sống. Mấy năm quá khứ, cứ việc Thường Nga càng ngày càng xinh đẹp, nhất cử nhất động đều hiển lộ ra liễu nhân tư thái, lại như cũ không có dũng sĩ có thể giết chết thủy quái, ôm được mỹ nhân về.

Một ngày này, Thường Nga ăn mặc bộ lạc tốt nhất hồ ly cừu y, ở một cây hoa quế dưới tàng cây hai chân trần trường, một đôi chân ngọc trạc thủy, nghịch ngợm ngón chân hoa sóng vòng, tạo nên tầng tầng gợn sóng, vô số con cá bị bạch ngọc sen đuôi ngọc hấp dẫn, nhân nhạ quế hương dụ sử vô số cá tôm vòng đủ, đậu đến Thường Nga khanh khách giòn cười.

Từ, Hậu Nghệ bị Đế Giang cứu trở về, vốn dĩ tưởng lưu lại hân ở Tô Vũ điện hảo hảo bồi dưỡng một phen, tương lai làm chủ lực, chỉ là nề hà bởi vì bạn tốt Khoa Phụ thân tổn hại mà bi thương vô pháp tập trung tinh lực tu luyện.

Chúng Tô Vũ đối này cũng không thể nề hà, chỉ phải kiến nghị hân tùy ý đi một chút, giải sầu, để vọng có thể quên mất này đó không thoải mái mà một lần nữa tỉnh lại lên.

Hậu Nghệ nghe theo Tô Vũ kiến nghị rồi đi Vu tộc, vòng đi vòng lại dưới đi vào nhân tộc, bị nhân tộc sinh hoạt sở cảm nhiễm. Suy nghĩ một phen, bởi vì nhân, vu nhĩ tộc quyết liệt, liền quyết định mai danh ẩn tích tạm thời sống nhờ nhân tộc, lấy săn thú mà sống.

Một ngày này, tiến núi hoang sơn thú, xa xa thấy một năm phương nhĩ tám mỹ lệ nữ tử ở hoa quế phiêu phiêu dưới tàng cây thanh trạc hai chân, khanh

khách giong cười, đẹp không sao tả xiết, tức khắc hồn đều bị câu đi rồi.

Nàng kia vừa lúc ngẩng đầu vừa nhìn, một thân thể to lớn, cơ bắp không nhiều không ít, khản trí hữu lực, tinh mắt mảy kiếm thanh niên chính ngơ ngác nhìn chính mình, Thường Nga phi hà lên mặt, ngượng ngùng cười, vạn vật thất sắc, trong thiên địa chỉ có kia một mặt cười nhạt, nhộn nhạo dưới đáy lòng.

Nghiệt duyên bắt đầu, nhân quả Luân Hồi, không thể nghiêng ngả a.

Hậu Nghệ eo hồng một trương hoàng hắc giao nhau da hổ, một đen nhánh tỏa sáng hùng da nghiêng vượt bả vai, một mũi tên hồ nghiêng sau lưng bối, thân hình vĩ ngạn, diện mạo ngay ngắn cương nghị, hảo cái vĩ nam tử chỉ là anh hùng khó qua ái mỹ nhân!

Thường Nga ánh mắt đầu tiên vọng đến Hậu Nghệ, đáy lòng liền có nhẹ nhẹ gọn sóng, tựa hồ kia cao lớn thân hình đã chặt chẽ lạc dưới đáy lòng. Ngượng ngùng cười, không nghĩ này cô nữ nhi khí thật đúng là nhất tiểu bách mị sinh, tục tặng Hậu Nghệ có từng gặp qua như thế kiều mị nữ tính.

Bộ lạc nữ tính ở vào mẫu hệ thị tộc thời đại, nữ tính xã hội địa vị xa xa cao hơn nam tính, cho nên nữ tính ở quyền lợi cao phong sở mạng đến uy nghiêm thâm nhập mỗi cái nam nhân trong lòng, hậu thế Võ Tắc Thiên chỉ sợ còn lược tốn ba phần, ôn nhu cơ hồ không từng thuộc về thời đại này.

Cộng thêm kiều nộn mỹ lệ dung nhan, lại từ nội mà phát ôn nhu khí chất, giống như cách mạng phong trào, luôn là cho người ta trước mắt sáng ngời cảm giác, vạn mệnh chủ định, Hậu Nghệ kia viên ở vô số huyết chiến trung dần dần cứng rắn lạnh băng tâm bị này cô kiều mị sở hòa tan.

Say gổ đùi mỹ nhân, tình chương giết người cung, cỡ nào sinh động vẽ hình người.

Đương nhiên, Hậu Nghệ tuy rằng mất đi rung trời cung cùng Xạ Nhật Tiễn, nhưng như cũ bằng vào cao siêu Tiễn Thuật cùng huyền diệu vu thuật, nhẹ nhàng chém giết tai họa bộ lạc cá sấu quái, thuận lợi ôm được mỹ nhân về.

Hậu Nghệ mỗi ngày vào núi săn thú, hoàng hôn là lúc về nhà cùng thê tử cùng chung com chiều, nhật thăng mà làm, nhật lạc mà tức, gia đình hòa thuận, hoà thuận vui vẻ, hảo không hạnh phúc.

Chỉ là đang xem đến tóc trắng xoá trường lão sống thọ và chết tại nhà là lúc, Thường Nga bắt đầu nhật đêm ưu sầu, cả ngày mặt ủ mày chau, cho dù sợ Hậu Nghệ cũng chậm rãi phát hiện không đúng, vì thế rất là sốt ruột hỏi Thường Nga làm sao vậy. Lúc này Thường Nga đã biết Hậu Nghệ vì Vu tộc, nhưng nề hà tình duyên đã định, tình tử đã sinh. Chỉ phải như thế tiếp nhận rồi.

Mục lục

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 115 Hi Hòa tính kế

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2014-01-05

Suy nghĩ một hồi, tiếp theo té hạ đạo tới: “Thông Thiên giáo chủ tính cách ngay thẳng, khinh thường làm bực này trộm cắp việc; Nguyên Thủy Thiên Tôn ra tay cũng sẽ không như thế bỉ ổi, Lão Tử luôn luôn thanh tịnh vô vị, không tranh bên trong cầu tranh, chỉ khả năng thuận nước đẩy thuyền, không có khả năng đương chim đầu đàn. Như vậy xem xuống dưới cũng liền Tây Phương Chuẩn Đề đạo nhân nhất khả năng, năm đó Từ Tiêu Cung đều dám dùng quỷ biện chi thuật cướp lấy thánh vị, hiện giờ còn có cùng bạn tâm.”

Trong thiên hạ Thánh Nhân liền như vậy mấy cái, hơn nữa Chuẩn Đề ngày thường vì trọng chấn Tây Phương phồn vinh mà làm hạ rất nhiều có tổn hại mặt mũi việc, không thể không lệnh nhân hoài nghi một thân phẩm.

Đế Tuấn vẫn chỉ, nắm tay khanh khách rung động, thật lâu sau mới buông ra, cáo biệt nương nương, hung hăng trừng mắt nhìn liếc mắt một cái Tây Phương, hóa thành một đạo tinh quang, bay trở về Thiên Đình. Đáng thương Chuẩn Đề Thánh Nhân chuyện gì cũng chưa làm, liền bối như thế hắc oa.

Đế Tuấn chỉ thê Thái Âm nữ thần Hi Hòa nương nương bị chính mình chú em Đông Hoàng Thái Nhất dùng chí bảo Đông Hoàng Chung vì cấm đầu mối then chốt, mở ra Yêu tộc hộ vệ đại trận, đem Hi Hòa vây khốn, không được thoát thân. Hi Hòa nương nương cùng Thường Hi nương nương thân là yêu hậu, chấp chương thiên hạ nữ yêu mấy vạn tái, như thế nào hội không biết Đế Tuấn một ít tâm tư. Văn nghe mười từ liền bị chết chín vị, tim như bị đao cắt dưới, bất chấp thương tâm, liền tới lăng tiêu bảo điện phía trên tìm kiếm may mắn còn tồn tại tiểu nhi, đồng thời chất vấn vì sao hai người không đem Hậu Nghệ đương trường đánh chết.

Hiện giờ không cho chính mình nhìn thấy tiểu nhi, khẳng định có sự tình gì gạt chính mình, nóng vội dưới, Hi Hòa nương nương pháp lực mở rộng ra, cung trang cổ dâng, tú tay mười ngón cánh hoa nở hoa nở rộ, một trào chi gian, Thái Âm Tinh thần cảm ứng, đạo đạo âm quang hưởng quả nặng trọng cảm, hội tụ với tay, quang đoàn hội tụ, hoa quang như nước, đại như ngọc bàn, dịu dàng như ngọc, đôi tay đầy, gào thét gian nhằm phía chung quanh ngăn trở tinh mạc.

Nước giọt đổ xuống, tinh mạc sóng nước lỏng lách gian, bị nhiệt độ thấp nứt vỡ, hư vô không gian rút cuộc hiện hóa ra cảm tới, lấp lánh vô số ánh sao, giống như màn đêm tạo, một đoàn bọt nước được khảm này thượng, vô số tơ nhện pháp tắc đường cong bị nhất nhất đông lạnh đoạn, phanh một tiếng, ngăn trở trận pháp rách nát mở ra, tứ tán mảnh vụn, rực rỡ lung linh, giống như pháo hoa pháo trúc, lộng lẫy bắt mắt.

Hi Hòa nương nương trạng nhược điên cuồng, tóc đẹp hỗn loạn, trang dung bất nhĩ, nước mắt đầy mặt, hai mắt tựa hồ khắp huyết đỏ tươi, một đường nhanh như điện chớp, chưa từng để ý tới lễ bái Thiên Đình mọi người, hấp tấp nhắm thẳng nội điện bay đi, một đạo lưu diễm xẹt qua phía chân trời, dư huy còn chưa từng tiêu tán, lưu diễm đã không thấy này đầu.

Đế Tuấn đã trở về, cùng Thái Nhất cùng nhau ngồi nghiêm chỉnh lẳng lẳng nhìn xâm nhập trong cung Hi Hòa nương nương, Hi Hòa nương nương mắt phượng trợn lên, thẳng nhập chủ đề, khẩu khí không tốt, “Ta kia đáng thương mười nhi đâu?” Thẳng tấp nhìn chăm chăm Đế Tuấn, tựa hồ muốn từ giữa được đến muốn đáp án, trong ánh mắt đã có hi vọng lại có sợ hãi.

Đế Tuấn nhìn vũ mang hoa lê Hi Hòa nương nương, trong lòng dâng lên một trận áy náy, chỉ là có chút sự tình vẫn là không thể không nói. Ngắc đầu nhìn nương nương, ngữ mang áy náy địa ngôn đạo: “Vi bảo toàn tính mạng của hần, ta đã đem hần đưa đến Oa Hoàng Cung, che chở ở Nữ Oa nương nương dưới tòa, người không cần lo lắng.” Ngữ trung tiêu điều bất đắc dĩ chỉ ý để lộ ra một thế hệ Thiên Đế không cam lòng cùng khuất nhục.

Hi Hòa nương nương giận cực phản cười, “Hảo cái Đế Tuấn, ta là mười nhi thân sinh mẫu thân, người chẳng lẽ không nên làm ta thấy hần một mặt sao?” Ngữ trung phản hận chỉ ý thẳng làm không khí lãnh ba phần.

Đế Tuấn sắc mặt bất biến, chỉ là khẩu khí dị thường ôn hòa, “Ta cũng là sợ người luyện tức, người luôn luôn sùng nịch hài tử, nếu không nơi nào có hôm nay ngập trời đại họa.” An ủi bên trong không thiếu một tia oán trách.

Này một câu, xem như hoàn toàn bậc lừa nương nương áp lực thần kinh đạo hỏa tác, điên cuồng thét chói tai trung, giống như tuyệt vọng vực sâu vang lên nữ tử oán hận, “Hảo cái yêu đế, không cần nhắc chính mình không có năng lực bảo hộ nhà mình hài nhi, ngược lại oán khời ta tới. Thực hảo, người ta phu thê duyên phận như vậy nhất đạo lưỡng đoạn.” Kiên quyết tức giận trung, một sợi tóc đẹp bị cắt đoạn, ở phát phối trung, bị đột nhiên thoáng hiện ngọn lửa hóa thành hôi hôi.

Ông tay áo phiêu phiêu gian, Hi Hòa nương nương không mang theo đi một mảnh đám mây rồi đi, thân hình tiêu tụy, rồi lại đi được như vậy kiên định. Đãi hần đi rồi, một vị khác yêu hậu Thường Hi nương nương lúc này mới từ bế quan chỗ vội vàng đuổi lại đây, hỏi rõ nguyên do hậu, vốn định đuổi theo Hi Hòa an ủi một phen, ngắc đầu vừa thấy đối phương lại sớm đã đi xa, thờ dài một tiếng, giữ lại, an ủi nói lên Đế Tuấn. Hần cùng Đế Tuấn phu thê một hồi, như thế nào sẽ không không biết hiện tại Đế Tuấn trong lòng buồn khổ bi thương.

Hi Hòa nương nương cười sáu long lôi kéo Thái Dương xe giá, tiên phi chấp phiến, Kim Đồng phủng hương, Ngọc Nữ hầu hạ, mùi thơm lạ lùng tập địa, có bình phong che lấp, mặt trên thiên nữ nhẹ nhàng khởi vũ, hoa tươi bay xuống, hoa rụng rực rỡ, bốn luân bảo xe về ra xán xán quỹ đạo, nhắm thẳng Thái Dương âm tinh thượng mà đi.

Hi Hòa nương nương xuống xe, thướt tha chi gian, đi vào đại điện, ngồi ngay ngắn bát bảo vân đài phía trên, cau mày cân nhắc thật lâu sau, hạ quyết tâm, một lỏng tay khánh vân, một vị nguyệt hoa quang luân chiếm cứ sau đầu tiên từ bay xuống, triệu Hi Hòa nương nương thi lễ, Hi Hòa nương nương gật đầu một cái, đối này ngôn đạo: “Thường Nga người thả Luân Hồi tạ thế, ta đều có an bài!” Mắt phượng bên trong hàn quang chột lóe, Thường Nga nương nương gật đầu một cái, một đạo ngân huy thất luyện từ đó rực Thái Dương phía trên buông xuống, nhắm thẳng U Minh Địa Phủ mà đến.

Hậu Thổ trong cung Hậu Thổ pho tượng một trận quang hoa lỏng lách, sau một lát lại khôi phục như lúc ban đầu, phong khinh vân đạm, tựa hồ vừa rồi cái gì cũng không có phát sinh.

Lục Đạo Luân Hồi mâm tròn người trong đạo tương ứng thả ra một trận màu vàng quang hoa, như bạc lưu quang tiến vào, ở một người tộc bộ lạc, một nữ oa cất tiếng khóc chào đời, sinh ra ngày, không trung trắng tròn đại tòa ánh sáng hoa, trưởng đại một vòng, giống như rơi xuống, ngân huy biến rải, trút xuống nước chảy, phạm vi trăm dặm ánh trắng tinh hoa tụ lại, hình thành một quang vân, bao phủ kia nhà tranh, thậm chí kết thành nhiều đóa hoa quế bay xuống, phòng sinh bên trong quế hương tràn đầy, mười dặm phiêu hương.

Cứ như vậy, một cái khắp cả người sinh hương, cơ nhược hao tuyết, mi nhược núi xa, mắt nhược Tinh Thần, môi như chu sa nữ anh ra đời ở không có tiếng tăm gì một cái tiểu bộ lạc, sinh ra là lúc nhũ mầy, tựa hồ biết đi vào nhân thế là một kiện cỡ nào thống khổ bất đắc dĩ lựa chọn.

Bởi vì sinh ra là lúc nguyệt hoa đầy trời, trăng tròn lộng lẫy, đại như bánh xe, vì thế bộ lạc trưởng lão đặt tên rằng: “Thường Nga”.

Năm vừa mới mười ba, đậu khấu niên hoa, lại đã trở mã đến duyên dáng yêu kiều, phượng danh lan xa dưới, bộ lạc thanh niên sớm đã muốn cùng với xác lập quan hệ ( lúc ấy còn chưa ký kết hôn chế độ, lại ở vào mẫu hệ thị tộc xã hội, chỉ biết này mẫu, không biết này phụ, gia đình quan hệ hỗn loạn ), mặt khác vẫn danh mã đến một đám còn lại bộ lạc thanh niên cũng muốn ôm đến mỹ nhân về.

Bất kham này phiên dưới, bộ lạc trưởng lão tuyên bố ai muốn chém giết tộc nhân vẫn luôn bắt cá nơi sông lớn trung thủy quái, ai liền có thể mang đi Thường Nga. Nguyên lai này sông lớn bên trong có đầu một cái cá sáu tinh quái, bá chiếm đường sông, thỉnh thoảng ra tới tai họa ngộ thủy mà cư nhân tộc, cố tình lực đại vô cùng, đạo kiếm không thương, ngược lại chôn vùi vô số hảo hán tánh mạng.

Ở sắc đẹp điều khiển hạ, vô số người tộc dừng sĩ tre già măng mọc bước lên hành trình, lại đều chưa từng còn sống. Mấy năm quá khứ, cứ việc Thường Nga càng ngày càng xinh đẹp, nhất cử nhất động đều hiển lộ ra liễu nhân tư thái, lại như cũ không có dừng sĩ có thể giết chết thủy quái, ôm được mỹ nhân về.

Một ngày này, Thường Nga ăn mặc bộ lạc tốt nhất hồ ly cừu y, ở một cây hoa quế dưới tàng cây hai chân trần truồng, một đôi chân ngọc trạc thủy, nghịch ngợm ngón chân hoa sóng vòng, tạo nên tầng tầng gợn sóng, vô số con cá bị bạch ngọc sen đuôi ngọc hấp dẫn, nhàn nhạt quế hương dụ sử vô số cá tôm vòng đủ, đậu đến Thường Nga khanh khách giòn cười.

Từ, Hậu Nghệ bị Đế Giang cứu trở về, vốn dĩ tưởng lưu lại hẳn ở Tỏ Vu điện hảo hảo bồi dưỡng một phen, tương lai làm chủ lực, chỉ là nề hà bởi vì bạn tốt Khoa Phụ thân tổn hại mà bị thương vô pháp tập trung tinh lực tu luyện.

Chúng Tỏ Vu đối này cũng không thể nề hà, chỉ phải kiến nghị hẳn tùy ý đi một chút, giải sầu, để vọng có thể quên mất này đó không thoải mái mà một lần nữa tỉnh lại lên.

Hậu Nghệ nghe theo Tỏ Vu kiến nghị rồi đi Vu tộc, vòng đi vòng lại dưới đi vào nhân tộc, bị nhân tộc sinh hoạt sở cảm nhiễm. Suy nghĩ một phen, bởi vì nhân, vu nhị tộc quyết liệt, liền quyết định mai danh ẩn tích tạm thời sống nhờ nhân tộc, lấy săn thú mà sống.

Một ngày này, tiến núi hoang săn thú, xa xa thấy một năm phương nhị tám mỹ lệ nữ tử ở hoa quế phiêu phiêu dưới tàng cây thanh trạc hai chân, khanh khách giòn cười, đẹp không sao tả xiết, tức khắc hồn đều bị câu đi rồi.

Nàng kia vừa lúc ngẩng đầu vừa nhìn, một thân thể to lớn, cơ bắp không nhiều không ít, khản trí hữu lực, tinh mắt mảy kiếm thanh niên chính ngơ ngác nhìn chính mình, Thường Nga phi hà lên mặt, ngượng ngừng cười, vạn vật thất sắc, trong thiên địa chỉ có kia một mặt cười nhạt, nhộn nhạo dưới đáy lòng.

Nghiệt duyên bắt đầu, nhân quả Luân Hồi, không thể nghiêng ngả a.

Hậu Nghệ eo hồng một trương hoàng hắc giao nhau da hổ, một đen nhánh tòa sáng hùng da nghiêng vượt bả vai, một mũi tên hồ nghiêng sau lưng bối, thân hình vĩ ngạn, diện mạo ngay ngắn cương nghị, hảo cái vĩ nam tử chi là anh hùng khó qua ải mỹ nhân!

Thường Nga ánh mắt đầu tiên vọng đến Hậu Nghệ, đáy lòng liền có nhẹ nhẹ gợn sóng, tựa hồ kia cao lớn thân hình đã chặt chẽ lạc dưới đáy lòng. Ngượng ngừng cười, không nghĩ này cô nữ nhi khí thật đúng là nhất tiểu bách mị sinh, tục tăng Hậu Nghệ có từng gặp qua như thể kiều mị nữ tính.

Bộ lạc nữ tính ở vào mẫu hệ thị tộc thời đại, nữ tính xã hội địa vị xa xa cao hơn nam tính, cho nên nữ tính ở quyền lợi cao phong sở mang đến uy nghiêm thâm nhập mỗi cái nam nhân trong lòng, hậu thế Võ Tắc Thiên chỉ sợ còn lược tốn ba phần, ôn nhu cơ hồ không từng thuộc về thời đại này.

Cộng thêm kiều nộn mỹ lệ dung nhan, lại từ nội mà phát ôn nhu khí chất, giống như cách mạng phong trào, luôn là cho người ta trước mắt sáng ngời cảm giác, vận mệnh chủ định, Hậu Nghệ kia viên ở vô số huyết chiến trung dần dần cứng rắn lạnh băng tâm bị này cô kiều mị sở hòa tan.

Say gỏi đuôi mỹ nhân, tình chương giết người cung, cỡ nào sinh động về hình người.

Đương nhiên, Hậu Nghệ tuy rằng mất đi rung trời cùng Xạ Nhật Tiến, nhưng như cũ bằng vào cao siêu Tiến Thuật cùng huyền diệu vu thuật, nhẹ nhàng chém giết tai họa bộ lạc cá sấu quái, thuận lợi ôm được mỹ nhân về.

Hậu Nghệ mỗi ngày vào núi săn thú, hoàng hôn là lúc về nhà cùng thê tử cùng chung com chiều, nhật thăng mà làm, nhật lạc mà tức, gia đình hòa thuận, hoà thuận vui vẻ, hảo không hạnh phúc.

Chỉ là đang xem đến tóc trắng xoá trường lão sông thọ và chết tại nhà là lúc, Thường Nga bắt đầu nhật đêm ưu sầu, cả ngày mặt ủ mây chau, cho dù sơ ý Hậu Nghệ cũng chậm rãi phát hiện không đúng, vì thế rất là sốt ruột hỏi Thường Nga làm sao vậy. Lúc này Thường Nga đã biết Hậu Nghệ vì Vu tộc, nhưng nề hà tình duyên đã định, tình tố đã sinh. Chỉ phải như thế tiếp nhận rồi.

Mục lục

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 116 Thường Nga

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2014-01-06

Thường Nga mảy đẹp hơi nhũ, đầm đạm đáng yêu, bị truy vấn dưới, bắt đắc dĩ, rốt cuộc nói ra nguyên nhân, “Ta nhìn đến nhân có sinh lão bệnh tử, không thể trường sinh, khó thoát Luân Hồi chỉ khổ, bắt kham năm tháng tiêu ma, dung nhan dịch thế, nghĩ đến không thể cùng người bên nhau lâu dài, nhất đêm ưu tư, sợ người lo lắng, cho nên không tởm tể nói cho.” Hoàng oanh ra lâm để nghe chỉ âm nhất nhất nói đến, giống như thanh tuyến leng keng, làm nhân tâm linh đã chịu gột rửa, không dính bụi trần.

Hậu Nghệ nghe xong, an ủi Thường Nga thật lâu sau, chỉ là chính mình cũng tạm thời không thể tưởng được hảo biện pháp, mà Thường Nga mảy cũng từ đây rất ít triển khai, tươi cười nhạt thưa dần thiếu. Chưa từng oán giận, lại làm Hậu Nghệ nam nhi tâm ân ân lâm đau.

Dài đến ba tháng thời gian, Hậu Nghệ rốt cuộc nghe được vạn dặm ở ngoài có tiên sơn, vì tây Côn Luân, ở một vị nữ thần, được xưng Tây Vương Mẫu, loại có bắt từ tiên được —— bàn đảo, này đảo đại như vịt trứng, hình viên sắc thanh, đảo vị thơm ngọt, khẩu có doanh vị, trong ngoài chiếu khắp, đến sương tức thực.

Nguyên lai Đạo Tổ Hồng Quân lần thứ ba giảng đạo xong lúc sau, đem tây Côn Luân đạo tràng để lại cho hầu hạ một bên Ngọc Nữ, tức vì Tây Vương Mẫu, nãi Tiên Thiên âm khí biến thành, bị Đạo Tổ ban cho Tiên Thiên linh căn —— bàn đảo thụ, cùng với Ngũ Phương Kỳ chi nhất Tây Phương Tổ Sắc Vân Giới Kỳ cùng Tiên Thiên Linh Bảo kim châm, tọa trấn tây Côn Luân, đối diện đông Côn Luân Ngọc Hư cung noi.

Hậu Nghệ đem việc này báo cho Thường Nga, Thường Nga mừng rỡ như điên, tươi cười cũng như hoa tươi nở rộ, đừng nói trèo đèo lội suối đi lấy đào tiên, chính là làm người lên núi đao xuống biển lửa, người cũng đến đi a, đây là mỹ nữ mỹ lực. Tự cô chỉ kim, nam nhân vĩnh viễn trốn không thoát đòn sát thủ, nữ nhân kia nung nấu một tiếng.

Hậu Nghệ thu thập một phen, này thượng cũng không có gì khóa thu thập, thân là Đại Vu, mưa gió không sợ, sớm đã tích cốc, căn bản không cần ăn uống nhân gian pháo hoa, chỉ là vì Thường Nga cùng giống nhau khẩu dục không thể không đi ra ngoài săn thú.

Cứ như vậy, một người là loi bước lên cầu lấy bắt từ tiên được hành trình. Nhiều lần trải qua trăm cay ngàn đắng, Hậu Nghệ rốt cuộc đi tới mây mù tràn ngập, tiên khí dạt dào, yên lam thật mạnh, thủy màu rực rỡ. Đi vào tây Côn Luân Sơn chân, nhìn ba ngàn chết đuối kết thành trận pháp cùng với vô số tiên khí che lấp, nhưng phát ra từng trận hung lệ chi khí địa phương. Hậu Nghệ dừng lại bước chân, đối tiên sơn lễ bái, ngôn đạo: “Sau này nghệ tới đây, cầu lấy bắt từ tiên được, vọng Vương Mẫu nương nương rủ lòng thương!” Thanh âm cuộn cuộn, đại như sấm âm, kích khởi mây khói tụ tán không chừng, tẩu thú loạn rống, loài chim bay loạn tự.

Dao Trì trên không đứng sừng sững tìm rừ \* nhũ, tên là Lăng Vân chung nhũ, sắc thái mỹ lệ, phía dưới nước ao bình tĩnh như gương. Lăng Vân chung nhũ hấp thu thiên địa tinh hoa, trăm năm phương đến ngưng tụ một giọt thánh thủy. Thánh thủy trải qua trăm năm lọc, thuần khiết không tì vết, hời với Dao Trì bên trong.

Dao Trì phía trên vô số sinh có minh châu, bảo ngọc kỳ thụ sinh trưởng, không thấy này căn, thật sâu không ở trên thanh tịnh nước ao dưới. Có phun châu cá vàng du kéo trong đó, vô số keo kiệt phao dâng lên, trôi lên mặt nước, rất có một phen tình thú.

Tây Vương Mẫu ngồi ngay ngắn ở bên cạnh ao một đóa bảo liên thượng, bánh xe lớn nhỏ, sắc làm thanh sắc, từ từ chuyển động, thanh khí lượn lờ, hà hương phiêu đảng. Nhưng thấy nương nương đầu cầm một ngũ đuôi gương cánh phương hoàng kim châm, phương miệng dưới điều một trứng bò câu lớn nhỏ lộng lẫy minh châu, trong suốt thuần tịnh, lóng lánh thanh huy, tường vân hộ thân, thủy khí lượn lờ.

Bên cạnh đứng sừng sững một bảo kỳ, đón gió phấp phới, mờ mịt di động mặt cò, mùi thơm lạ lùng tập địa, nhiều đóa bạch liên hư ảnh hiện lên, hoa vũ bay xuống, hoa rụng rực rỡ.

Vương Mẫu nương nương nghe đạo dưới chân núi Hậu Nghệ tiếng động, hai tròng mắt nhũ chặt, ngưng mắt nhìn trên tay một mảnh ngọc giản, toàn thân lửa đỏ, dương cùng chỉ khí xa xa liên nhưng cảm giác được, là quý hiếm hiếm thấy Thái Dương tinh ngọc, mặt trên kim sắc hoa văn tung hoành, văn tiêu huyền sinh tiêu tan ảo ảnh, nhiều đóa thật nhỏ kim điểm ở trong đó hiện ra.

Thờ dài một tiếng, đối dưới chân một ngàn trượng lớn nhỏ chim khổng lồ phản phó đạo: “Loan hà người thả đi Bàn Đào Viên lấy một viên ba ngàn năm đào tiên, cấp kia Hậu Nghệ.” Kia chim khổng lồ thanh sắc lông chim, lợi trào lại là màu đỏ, giống như bôi son móng tay. Văn chi, điều đầu hơi hơi cúi đầu nhẹ điểm, tỏ vẻ biết được, hai chân vừa giẫm, mở ra hai cánh, một phiến dưới, đất bằng cuồng khởi một trận cuồng phong, tới Vương Mẫu nương nương nơi nào, Tổ Sắc Vân Giới Kỳ hơi hơi vừa động, giống như gió nhẹ quét vào mặt, kia cuồng bạo dòng khí tức khắc ôn nhuận vô cùng.

Này chim khổng lồ phi lạc Bàn Đào Viên, tìm tới quản lý thổ địa cùng ngắt lấy lực sĩ, hái một viên đào tiên, đăng ký trong danh sách, liền lấy đào tiên mà đi.

Hậu Nghệ chính đau khổ chống đỡ, bỗng nhiên phía trước mây mù một trận biến hóa, yên lam tan hết lúc sau, một con chim khổng lồ trong miệng hàm một con ngọc bàn bay ra, ngọc bàn phía trên thác một vật, bị Sơn Hà cầm tú khăn che đậy, không cho bàn đào hơi thở tiết lộ, tổn thương được hiệu.

Chim khổng lồ bật thốt lên, mâm tròn bị tường vân bám trụ, chậm rãi đưa đến Hậu Nghệ trên tay, sắc nhọn chói tai thanh âm vang lên, “Nương nương nói, làm người cầm tiên được, liền mau mau rời đi, không cần trú lưu tại đây.” Thanh âm non nớt, không lớn nhanh nhẹn, nghĩ đến hoành cốt chưa hóa, chỉ có thể thần niệm chấn động không khí truyền âm.

Hậu Nghệ dập đầu bái tạ một phen, kia ngây ngô chim khổng lồ bay vào thật mạnh sương mù dày đặc không thấy, Hậu Nghệ ngồi ngay ngắn ngọc bàn một đường chạy băng băng hồi bộ lạc.

Trông mòn con mắt Thường Nga suốt ngày lấy nước mắt rửa mặt, lo lắng Hậu Nghệ tao ngộ bất trắc, nhật nhật chờ đợi ở đỉnh núi, xa xa nhìn ra xa.

Ngày này, vầy được Thường Nga liền phải ngủ gật là lúc, động đất dâng, đem nàng bồng tỉnh, xa xa một cái thổ long lao nhanh mà đến, nơi đi qua bụi mù cuộn cuộn, long đầu phía trên đứng thẳng một nam tử, ở mặt trời lặn ánh chiều tà phụ trợ hạ, như thể vĩ ngạn, như thể anh tuấn, giống như chiến thắng trở về anh hùng.

Thường Nga nhảy nhót chạy xuống đỉnh núi, đầy mặt tươi cười quăng vào Hậu Nghệ ôm ấp.

Hậu Nghệ ôn nhu nói, “Bắt từ tiên được bắt được!” Hết thầy đều ở không nói gì, thật lâu ôm hai người ở hoàng hôn sương mù trung vụng ra tăng tăng mê người vàng sáng. Như thể ấm áp, làm nhân không đành lòng đánh gãy.

Này bắt từ tiên được vốn là thiên địa linh căn sở sản, tự nhiên diệu dụng phi phạm, nhưng là Thường Nga chậm chạp không chịu dùng. Hậu Nghệ thấy, cũng rất là kỳ quái, theo lý thuyết, Thường Nga vẫn luôn hy vọng chính mình có thể trường sinh bất lão, hẳn là hội lập tức dùng ăn, chính là ở chính mình thúc giục là lúc, luôn do dự dự, không chịu làm trò chính mình mặt dùng.

Hậu Nghệ cũng hỏi qua nguyên nhân, Thường Nga một mặt thoái thác, nói là nhìn đến bực này tiên gia diệu vật, không đành lòng một ngụm ăn luôn, nuốt cả quả táo, suu cao thuế nặng thiên vật, muốn chờ thường thức đủ rồi lại ăn.

Hậu Nghệ suy nghĩ một chút cũng là, Thường Nga dù sao cũng là phạm nhân, có từng gặp qua như thể bảo vật, bán tương không cần phải nói, liền kia thỉnh thoảng phát ra từng trận hương khí, khiến cho nhân thêm nhỏ dãi, không vì vật phạm.

Nhật từ lâu rồi, trong nhà dự trữ đồ ăn đã sắp thấy đáy, Hậu Nghệ liền cáo biệt Thường Nga, đi ra ngoài săn thú. Chỉ là nay thiên, Thường Nga cực độ khác thường, một đường hai mắt nhắm lại, lưu luyến không rời, Hậu Nghệ một trận buồn cười, cho rằng Thường Nga lo lắng cho mình, đáy lòng đáng lên một trận ấm áp, hôn một cái hồng hà khuôn mặt, công lên mũi tên hồ, cầm lấy cung, triệu Thường Nga vẫy vẫy tay, xoay người triệu mệnh môn núi lớn mà đi.

Ánh sáng mặt trời trung, Thường Nga nhìn kia chậm rãi đi xa bóng dáng biến mất ở lộng lấy quang huy trung, trong lòng mặc danh đau lòng, nước mắt giống như khai áp vùi nước tràn mi mà ra, tầm mắt vật áo.

Thật lâu sau, Thường Nga quay người trở lại nhà tranh, nhìn kia cái có Sơn Hà cảm tú khăn ngọc bàn, ngơ ngác xuất thần. Nguyên lai, từ sinh ra tới nay, mỗi ngày buổi tối ngủ lúc sau, luôn có một cái sau đầu chiếm cứ một vòng nguyệt hoa nữ tử xuất hiện ở ở cảnh trong mơ, mắt ngọc mảy mảy, mảy liễu uyển chuyển nhẹ nhàng, mũi ngọc môi đỏ, dáng người mạn diệu, vai như ngọc tước thành, eo như ngọc ước tổ, giáng môi ánh nhật, tay như nhu đề, cơ như ngọc nộn nà, khí như ngọc u lan, má vụng ửng hồng.

Ở mây tía tươi thắm trung yếu diệu đi tới, nhợt nhạt cười, lặng yên gian, quang hoa sáng lạn. Luôn là thần sắc đau thương lắm lắm tự nói, giống như phát quá mặt cò gió nhẹ, nghe không cần thận, lại giống như hải đồng nói mở, mơ hồ không rõ. Không nghĩ ở phía sau nghệ liền phải thu hồi bắt từ tiên được đêm trước, tên này tiên nữ nữ nhân theo như lời lời nói, chính mình đột nhiên có thể nghe hiểu, ở cảnh trong mơ sau khi chấm dứt, quanh quẩn trong óc chỉ có một câu, “Nhất định phải ở phía sau nghệ không ở là lúc dùng bắt từ tiên được, nhớ lấy, nhớ lấy!”

Vì thế Thường Nga lựa chọn tin kia từ khi ra đời liền tồn tại chính mình cảnh trong mơ người xa lạ lời nói, có lẽ nàng chỉ là muốn biết tên kia nữ tử đến tột cùng là ai, tại đây cố thật lâu huy không đi lòng hiếu kỳ điều khiển hạ, nàng quyết định bắt lấy thời cơ, lựa chọn vào lúc này dùng đào tiên.

Run rẩy nhỏ dài tay ngọc vạch trần kia bao trùm khăn tay, nháy mắt biến thất rực rỡ, hà quang bốn phía, đào hương di động, văn chi thần thanh khí sáng, toàn thân thư thái, cầm lấy hồng nhuận đào tiên, môi đỏ hé mở, hàm răng cắn hạ, chất lỏng chảy vào yết hầu, tắm bổ phổi khí, trọc khí bài xuất, hắc như nùng mặc, tanh hôi khó nghe.

Trong chốc lát, da thịt càng thêm hồng nhuận, làn da búng tay nhưng phá, non mịn bóng loáng, đỉnh đầu Thiên môn tự do quang hoa toát ra, thể như khí trụ dâng lên mà ra, hảo cái tu đạo lương tài, tiên khí dạt dào.

Đào tiên không cần miệng cắn, tự động hoá vì chảy nhỏ giọt lưu nước rót nhập tiếng nói, vô số linh khí du tẩu toàn thân, bài trừ phế vật, hàm dưỡng thân hình, kinh lạc thẳng đường, kia linh khí lưu nhắm thẳng thân hồn nơi —— Nê Hoàn Cung mà đi.

Thường Nga rõ ràng địa thấy linh khí lưu ở thức hải cuộn lên ngập trời hải lãng, kia thần bí nữ tử ở mờ ảo ánh sao trung hiện hóa ra tới, đối với Thường Nga thần niệm ôn hòa cười, vô số linh khí giống như đêm điều về tổ hồi nhập nàng kia sau đầu hoa luân trung, nguyệt tỏa ánh sáng màu, quang mạng chiếu rọi đến Thường Nga thần niệm, nàng kia hóa thành một đạo lưu quang đánh về phía Thường Nga thần niệm, giống như điện ảnh đoạn ngắn cổ cổ ký ức đánh úp lại.

Nửa chén trà nhỏ quá khứ, nhắm mắt Thường Nga mờ rực rỡ lấp lánh hai tròng mắt, con ngươi son đen sạch sẽ, cổ sóng không kinh, tuệ quang thoáng hiện, một thể hệ nữ thần phong hoa tấn hiện.

Tư cấp mười tám năm ngắn gọn năm tháng, lại thâm trầm giống như ngàn vạn năm làm nhân đáng giá mình khác.

Nguyên lai yêu hậu Hi Hòa từ Thái Âm Tinh dựng dục, bản thân âm khí quá mức, áp chế dương khí, bất lợi với tu vi. Hậu thế gả cho Thiên Đế Đế Tuấn, âm dương cân bằng điều hòa, nhưng hậu nhân sinh hạ mười chi kim ô Thái Tử, dương khí lại lần nữa tổn hao nhiều, lúc này là âm khí lại vượt qua dương khí quá nhiều, cho nên Hi Hòa liền nghĩ ra một cái biện pháp.

Đem dư thừa âm khí chêm ra, hóa thành một vị tiên nữ, chính là Thường Nga, đãi chính mình chấp chương Nguyệt Cung, quản lý Thái Âm Tinh vận chuyển, trở thành tân ánh trăng nữ thần. Chính mình liền tọa trấn Thiên Đình giám thị thiên hạ nữ yêu.

Hi Hòa nương nương vì người báo tin thù, không tiếc phân thân ủy thân gả thấp, kinh Lục Đạo Luân Hồi chuyển thể nhân tộc, tẩy đi một thân yêu khí,

không vì Hậu Nghệ phát hiện. Thậm chí không tiếc hao tổn thọ nguyên, khí vận, thân thủ thi pháp, bóp méo Hậu Nghệ mệnh số nhân duyên, làm này túc thế cùng Thường Nga đẩy đưa không rõ.

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 116 Thường Nga

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2014-01-06

Thường Nga mảy đẹp hơi nhú, đầm đậm đáng yêu, bị truy vấn dưới, bắt đắc dĩ, rốt cuộc nói ra nguyên nhân, “Ta nhìn đến nhân có sinh lão bệnh tử, không thể trường sinh, khó thoát Luân Hồi chỉ khổ, bất kham năm tháng tiêu ma, dung nhan dịch thế, nghĩ đến không thể cùng người bên nhau lâu dài, nhất đêm ưu tư, sợ người lo lắng, cho nên không tới tình tứ nói cho.” Hoàng oanh ra lâm để nghe chỉ âm nhất nhất nói đến, giống như thanh tuyến leng keng, làm nhân tâm linh đã chịu gột rửa, không dính bụi trần.

Hậu Nghệ nghe xong, an ủi Thường Nga thật lâu sau, chỉ là chính mình cũng tạm thời không thể tưởng được hảo biện pháp, mà Thường Nga mảy cũng từ đây rất ít triển khai, tươi cười nhất thừa dần thiếu. Chưa từng oán giận, lại làm Hậu Nghệ nam nhi tâm ẩn ẩn làm đau.

Dài đến ba tháng thời gian, Hậu Nghệ rốt cuộc nghe được vận dậm ở ngoài có tiên sơn, vì tây Côn Luân, ở một vị nữ thần, được xưng Tây Vương Mẫu, loại có bắt từ tiên được —— bàn đào, này đào đại như vịt trứng, hình viên sắc thanh, đào vị thơm ngọt, khẩu có doanh vị, trong ngoài chiếu khắp, đến sương tức thực.

Nguyên lai Đạo Tổ Hồng Quân lần thứ ba giảng đạo xong lúc sau, đem tây Côn Luân đạo tràng để lại cho hầu hạ một bên Ngọc Nữ, tức vì Tây Vương Mẫu, nãi Tiên Thiên âm khí biến thành, bị Đạo Tổ ban cho Tiên Thiên linh căn —— bàn đào thụ, cùng với Ngũ Phương Kỳ chi nhất Tây Phương Tổ Sắc Vân Giới Kỳ cùng Tiên Thiên Linh Bảo kim trầm, tọa trấn tây Côn Luân, đối diện đông Côn Luân Ngọc Hư cung nơi.

Hậu Nghệ đem việc này báo cho Thường Nga, Thường Nga mừng rỡ như điên, tươi cười cũng như hoa tươi nở rộ, đừng nói trèo đèo lội suối đi lấy đào tiên, chính là làm người lên núi đạo xuống biển lửa, người cũng đến đi a, đây là mỹ nữ mị lực. Tự cổ chí kim, nam nhân vĩnh viễn trốn không thoát đòn sát thủ, nữ nhân kia nung nấu một tiếng.

Hậu Nghệ thu thập một phen, này thượng cũng không có gì khóa thu thập, thân là Đại Vu, mưa gió không sợ, sớm đã tích cốc, căn bản không cần ăn uống nhân gian pháo hoa, chỉ là vì Thường Nga cùng giống nhau khẩu dục không thể không đi ra ngoài săn thú.

Cứ như vậy, một người là loi bước lên cầu lấy bắt từ tiên được hành trình. Nhiều lần trải qua trăm cay ngàn đắng, Hậu Nghệ rốt cuộc đi tới mây mù tràn ngập, tiên khí dạt dào, yên lam thật mạnh, thủy màu rực rỡ. Đi vào tây Côn Luân Sơn chân, nhìn ba ngàn chét đuối kết thành trận pháp cùng với vô số tiên khí che lấp, nhưng phát ra từng trận hung lệ chi khí địa phương, Hậu Nghệ dừng lại bước chân, đối tiên sơn lễ bái, ngôn đạo: “Sau này nghệ tới đây, cầu lấy bắt từ tiên được, vọng Vương Mẫu nương nương rủ lòng thương!” Thanh âm cuộn cuộn, đại như sấm âm, kích khởi mây khói tụ tán không chừng, tấu thú loạn rống, loài chim bay loạn tự.

Dao Trì trên không đứng sừng sững tiềm rũ cự \* nữ, tên là Lăng Vân chung nữ, sắc thái mỹ lệ, phía dưới nước ao bình tĩnh như gương. Lăng Vân chung nữ hấp thu thiên địa tinh hoa, trăm năm phương đến ngưng tụ một giọt thánh thủy. Thánh thủy trải qua trăm năm lọc, thuần khiết không tì vết, hời với Dao Trì bên trong.

Dao Trì phía trên vô số sinh có minh châu, bảo ngọc kỳ thụ sinh trưởng, không thấy này căn, thật sâu không ở trên thanh tịnh nước ao dưới. Có phun châu cá vàng du kéo trong đó, vô số keo kiệt phao dâng lên, trôi lên mặt nước, rất có một phen tình thú.

Tây Vương Mẫu ngồi ngay ngắn ở bên cạnh ao một đóa bảo liên thượng, bánh xe lớn nhỏ, sắc làm thanh sắc, từ từ chuyển động, thanh khí lượn lờ, hà hương phiêu đảng. Nhưng thấy nương nương đầu cấm một ngũ đuôi giường cánh phượng hoàng kim trầm, phượng niệng dưới điều một trứng bò câu lớn nhỏ lộng lẫy minh châu, trong suốt thuần tịnh, lông ánh thanh huy, tường vân hộ thân, thủy khí lượn lờ.

Bên cạnh đứng sừng sững một bảo kỳ, đón gió pháp phối, mờ mịt di động mặt cò, mùi thơm lạ lừng tập địa, nhiều đóa bạch liên hư ảnh hiện lên, hoa vũ bay xuống, hoa rụng rực rỡ.

Vương Mẫu nương nương nghe đạo dưới chân núi Hậu Nghệ tiếng động, hai tròng mắt nhú chặt, ngưng mắt nhìn trên tay một mảnh ngọc giản, toàn thân lửa đỏ, dương cùng chi khí xa xa liền nhưng cảm giác được, là quý hiếm hiếm thấy Thái Dương tinh ngọc, mặt trên kim sắc hoa văn tung hoành, vân tiêu huyền sinh tiêu tan ảo ảnh, nhiều đóa thật nhỏ kim điểm ở trong đó hiện ra.



Thở dài một tiếng, cúi dưới chân một ngàn trượng lớn nhỏ chim khổng lồ phân phó đạo: “Loan hà người thả đi Bàn Đào Viên lấy một viên ba ngàn năm đào tiên, cấp kia Hậu Nghệ.” Kia chim khổng lồ thanh sắc lông chim, lợi trào lại là màu đỏ, giống như bôi son móng tay. Vần chỉ, điều đầu hơi hơi cúi đầu nhẹ điểm, tỏ vẻ biết được, hai chân vừa giẫm, mở ra hai cánh, một phiến dưới, đất bằng cuồng khởi một trận cuồng phong, tới Vương Mẫu nương nương nơi nào, Tỏ Sắc Vân Giới Kỳ hơi hơi vừa động, giống như gió nhẹ quét vào mặt, kia cuồng bạo dòng khí tức khắc ôn nhuận vô cùng.

Này chim khổng lồ phi lạc Bàn Đào Viên, tìm tới quản lý thổ địa cùng ngắt lấy lực sĩ, hái một viên đào tiên, đăng ký trong danh sách, liền lấy đào tiên mà đi.

Hậu Nghệ chính đau khổ chống đỡ, bỗng nhiên phía trước mây mù một trận biến hóa, yên lam tan hết lúc sau, một con chim khổng lồ trong miệng hàm một con ngọc bân bay ra, ngọc bân phía trên thác một vật, bị Sơn Hà cầm tú khăn che đậy, không cho bàn đào hơi thở tiết lộ, tồn thương được hiệu.

Chim khổng lồ bật thốt lên, mâm tròn bị tường vân bám trụ, chậm rãi đưa đến Hậu Nghệ trên tay, sắc nhọn chói tai thanh âm vang lên, “Nương nương nói, làm người cầm tiên được, liền mau mau rời đi, không cần trú lưu tại đây.” Thanh âm non nớt, không lớn nhanh nhẹn, nghĩ đến hoành cốt chưa hóa, chỉ có thể thần niệm chấn động không khí truyền âm.

Hậu Nghệ đập đầu bái tạ một phen, kia ngây ngô chim khổng lồ bay vào thật mạnh sương mù dày đặc không thấy, Hậu Nghệ ngồi ngay ngắn ngọc bân một đường chạy băng băng hồi bộ lạc.

Trông mòn con mắt Thường Nga suốt ngày lấy nước mắt rửa mặt, lo lắng Hậu Nghệ tao ngộ bất trắc, nhật nhật chờ đợi ở đỉnh núi, xa xa nhìn ra xa. Ngày này, vậy được Thường Nga liền phải ngủ gật là lúc, động đất dâng, đem nàng bưng tỉnh, xa xa một cái thổ long lao nhanh mà đến, nơi đi qua bụi mù cuộn cuộn, long đầu phía trên đứng thẳng một nam tử, ở mặt trời lặn ánh chiều tà phụ trợ hạ, như thế vĩ ngạn, như thế anh tuấn, giống như chiến thắng trở về anh hùng.

Thường Nga nhảy nhót chạy xuống đỉnh núi, đầy mặt tươi cười quăng vào Hậu Nghệ ôm ấp.

Hậu Nghệ ôn nhu nói, “Bắt từ tiên được bắt được!” Hết thảy đều ở không nói gì, thật lâu ôm hai người ở hoàng hôn sương mù trung vờn ra tầng tầng mê người vàng sáng. Như thế ấm áp, làm nhân không đành lòng đánh gãy.

Này bắt từ tiên được vốn là thiên địa linh căn sở sản, tự nhiên diệu dụng phi phạm, nhưng là Thường Nga chậm chạp không chịu dùng. Hậu Nghệ thấy, cũng rất là kỳ quái, theo lý thuyết, Thường Nga vẫn luôn hy vọng chính mình có thể trường sinh bất lão, hẳn là hội lập tức dùng ăn, chính là ở chính mình thúc giục là lúc, luôn do dự dự, không chịu làm trò chính mình mặt dùng.

Hậu Nghệ cũng hỏi qua nguyên nhân, Thường Nga mặt thoái thác, nói là nhìn đến bức này tiên gia diệu vật, không đành lòng một ngụm ăn luôn, nuốt cả quả táo, suu cao thuế nặng thiên vật, muốn chờ thương thức đủ rồi lại ăn.

Hậu Nghệ suy nghĩ một chút cũng là, Thường Nga dù sao cũng là phạm nhân, có từng gặp qua như thế bảo vật, bán tương không cần phải nói, liền kia thỉnh thoảng phát ra từng trận hương khí, khiến cho nhân thêm nhỏ dãi, không vì vật phạm.

Nhật từ lâu rồi, trong nhà dự trữ đồ ăn đã sắp thấy đáy, Hậu Nghệ liền cáo biệt Thường Nga, đi ra ngoài săn thú. Chỉ là nay thiên, Thường Nga cực độ khác thường, một đường hai mắt nhắm lại, lưu luyến không rời, Hậu Nghệ một trận buồn cười, cho rằng Thường Nga lo lắng cho mình, đáy lòng dâng lên một trận ấm áp, hôn một cái hồng hà khuôn mặt, công lên mũi tên hồ, cầm lấy cung, triều Thường Nga vẫy vẫy tay, xoay người triều mệnh mộng núi lớn mà đi.

Ánh sáng mặt trời trung, Thường Nga nhìn kia chậm rãi đi xa bóng dáng biến mất ở lộng lấy quang huy trung, trong lòng mặc danh đau lòng, nước mắt giống như khai áp vùi nước trần ni mà ra, tấm màn vật áo.

Thật lâu sau, Thường Nga quay người trở lại nhà tranh, nhìn kia cái có Sơn Hà cầm tú khăn ngọc bân, ngo ngắc xuất thần. Nguyên lai, từ sinh ra tới nay, mỗi ngày buổi tối ngủ lúc sau, luôn có một cái sau đầu chiếm cứ một vòng nguyệt hoa nữ tử xuất hiện ở ở cảnh trong mơ, mắt ngọc mảy ngài, mảy liễu uyển chuyển nhẹ nhàng, mũi ngọc môi đỏ, dáng người mạn diệu, vai nhược tước thành, eo nhược ước tố, giăng môi ánh nhật, tay như nhu đề, cơ nhược nộn nà, khí nhược u lan, má vừng ứng hồng.

Ở mây tía tươi thắm trung yếu diệu đi tới, nhợt nhạt cười, lặng yên gian, quang hoa sáng lạn. Luôn là thần sắc đau thương lắm lắm tự nói, giống như phát quá mặt cờ gió nhẹ, nghe không cẩn thận, lại giống như hải đồng nói mớ, mơ hồ không rõ. Không nghĩ ở phía sau nghệ liền phải thu hồi bắt từ tiên được đêm trước, tên này tiên nữ nữ nhân theo như lời lời nói, chính mình đột nhiên có thể nghe hiểu, ở cảnh trong mơ sau khi chấm dứt, quanh quẩn trong óc chỉ có một câu, “Nhất định phải ở phía sau nghệ không ở là lúc dùng bắt từ tiên được, nhớ lấy, nhớ lấy!”

Vì thế Thường Nga lựa chọn tin kia từ khi ra đời liền tồn tại chính mình cảnh trong mơ người xa lạ lời nói, có lẽ nàng chỉ là muốn biết tên kia nữ tử đến tột cùng là ai, tại đây cô thật lâu huy không đi lòng hiếu kỳ điều khiển hạ, nàng quyết định bắt lấy thời cơ, lựa chọn vào lúc này dùng đào tiên.

Run rẩy nhỏ dài tay ngọc vạch trần kia bao trùm khăn tay, nháy mắt biến thất rực rỡ, hà quang bốn phía, đào hương di động, vần chỉ thần thanh khí sáng, toàn thân thư thái, cầm lấy hồng nhuận đào tiên, môi đỏ hé mở, hàm răng cắn hạ, chất lỏng chảy vào yết hầu, tẩm bổ phổi khí, trực khí bài xuất, hắc như nùng mặc, tanh hơi khó nghe.

Trong chốc lát, da thịt càng thêm hồng nhuận, làn da búng tay nhưng phá, non mịn bóng loáng, đỉnh đầu Thiên môn tự do quang hoa toát ra, thế như khí trụ dâng lên mà ra, hảo cái tu đạo lương tài, tiên khí đạt dào.

Đào tiên không cần miệng cắn, tự động hoá vì chảy nhỏ giọt lưu nước rót nhập tiếng nói, vô số linh khí du tẩu toàn thân, bài trừ phế vật, hàm dưỡng thân

hình, kinh lạc thẳng đường, kia linh khí lưu nhấm thẳng thần hồn nơi —— Nê Hoàn Cung mà đi.

Thường Nga rõ ràng đã thấy linh khí lưu ở thức hải cuộn lên ngập trời hải lãng, kia thần bí nữ tử ở mờ ảo ánh sao trung hiện hóa ra tới, đối với Thường Nga thần niệm ôn hòa cười, vô số linh khí giống như đêm điều về tổ hời nhập nàng kia sau đầu hoa luân trung, nguyệt tỏa ánh sáng màu, quang mang chiếu rọi đến Thường Nga thần niệm, nàng kia hóa thành một đạo lưu quang đánh về phía Thường Nga thần niệm, giống như điện ảnh đoạn ngắn cổ cổ ký ức đánh úp lại.

Nửa chén trà nhỏ quá khứ, nhắm mắt Thường Nga mờ rục rờ lấp lánh hai tròng mắt, con ngươi son đen sạch sẽ, cổ sóng không kinh, tuệ quang thoáng hiện, một thể hệ nữ thần phong hoa tảo hiện.

Tư cấp mười tám năm ngắn gọn năm tháng, lại thâm trầm giống như ngàn vạn năm làm nhân đáng giá mình khác.

Nguyên lai yêu hậu Hi Hòa từ Thái Âm Tinh dựng dục, bản thân âm khí quá mức, áp chế dương khí, bất lợi với tu vi. Hậu thể gả cho Thiên Đế Đế Tuấn, âm dương cân bằng điều hòa, nhưng hậu nhân sinh hạ mười chỉ kim ô Thái Tử, dương khí lại lần nữa tổn hao nhiều, lúc này là âm khí lại vượt qua dương khí quá nhiều, cho nên Hi Hòa liền nghĩ ra một cái biện pháp.

Đem dư thừa âm khí chém ra, hóa thành một vị tiên nữ, chính là Thường Nga, đãi chính mình chấp chương Nguyệt Cung, quản lý Thái Âm Tinh vận chuyển, trở thành tân ánh trăng nữ thần. Chính mình liền tọa trấn Thiên Đình giám thị thiên hạ nữ yêu.

Hi Hòa nương nương vì người báo tin thù, không tiếc phân thân ủy thân gả thấp, kinh Lục Đạo Luân Hồi chuyển thế nhân tộc, tẩy đi một thân yêu khí, không vì Hậu Nghệ phát hiện. Thậm chí không tiếc hao tổn thọ nguyên, khí vận, thân thủ thi pháp, bóp méo Hậu Nghệ mệnh số nhân duyên, làm này tức thể cùng Thường Nga dây dưa không rõ.

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [WwW.EbookFull.Net](http://WwW.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Đăng nhập

Chương 117 bôn nguyệt

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2014-01-07

Hi Hòa nương nương mặc dù gần là phân thân ủy thân gả thấp Hậu Nghệ, nhưng trên thực tế đối thần nhân tới nói, cũng là lớn lao si nhục, đây là cấp yêu đế Đế Tuấn đeo nón xanh, chỉ là Hi Hòa ghen ghét Đế Tuấn hành động, cũng không kiêng nể gì, không chút nào cố kỵ địa thi triển báo thù đại kế. Ở phía sau nghệ cầu lấy tiên được là lúc, đưa tin Tây Vương Mẫu, khiến cho Tây Vương Mẫu dâng ra bản đảo cấp Hậu Nghệ.

Này đối Tây Vương Mẫu tới nói, đảo cũng không có nhiều ít tổn thất, rốt cuộc kia ba ngàn năm đảo tiên còn không bị này để vào mắt.

Chỉ là ngày sau Hậu Nghệ cùng Thường Nga tình yêu bị kịch làm nàng lòng có cảm xúc, làm cho nàng ngày sau chấp chương thiên hạ nữ tiên, ký kết thiên điều, nghiêm lệnh tiên nữ không được tư xứng phạm nhân, kết quả dẫn phát ra liên tiếp nhân quả, tạm thời không đề cập tới.

Thường Nga thần hồn bên trong vang lên Hi Hòa mệnh lệnh, muốn này lập tức phi thẳng, thẳng đến Quảng Hàn Cung, dụ dỗ Hậu Nghệ một mình đi trước, muốn chém sát Hậu Nghệ với Thái Âm phía trên.

Thường Hi nương nương nhìn quanh bốn phía, hồi ức hai người sinh hoạt điểm điểm tích tích, một hàng đục nước mắt treo đầy gương mặt, tú đủ một dặm, nguyệt hoa tụ lại, ngưng kết thành một bánh xe lớn nhỏ hoa quế, thanh hương vô cùng. Ông tay áo phiêu phiêu gian, tường vân nâng lên hoa quế bảo tọa từ từ dâng lên, thẳng đến Nguyệt Cung mà đi.

Không nghĩ, Hậu Nghệ vốn dĩ Tiến Thuật cực cao, cho dù hồng hoang linh khí sung túc, dưỡng dục không ít mãnh thú, nhưng là đối với Hậu Nghệ tới nói, đó chính là một bữa ăn sáng, không lớn công phu liền đánh không ít con mồi, có kim giác con nai, bạc văn thương hùng, còn có trường nhĩ hoa thỏ.

Tường tượng đến lâm ra cửa khi, Thường Nga khác hẳn với ngày xưa biểu hiện, Hậu Nghệ càng nghĩ càng cảm thấy không thích hợp, vội vàng nhắc tới con mồi, sử dụng vu thuật thẳng đến chân núi nhà tranh.

Đội đến đi đến ly nhà tranh hứa xa, vừa mới có thể nhìn đến nhà mình nhà tranh địa phương, Hậu Nghệ lại nhìn đến một đạo nguyệt hoa giống như luyện không rừ xuống, thô như bốn ngũ nhân ôm hết, thẳng nhập nhà mình nhà tranh trong vòng. Hậu Nghệ đại kinh thất sắc, kia Chu Thiên Tinh Thần tảo

thuộc Yêu tộc quân hạt, nguyệt hoa rút xuống, không biết là cái gì tai họa.

Còn không đợi Hậu Nghệ có điều hành động, một đạo long lầy quang huy trực tiếp phá tan nóc nhà tranh, một đóa thật lớn hoa quế thượng đứng thẳng một vị nữ tiên, ở nguyệt hoa hình thành vào nước trong thông đạo từ từ dâng lên.

Hậu Nghệ ngưng mắt vừa thấy, đúng là nhà mình nhật tư đêm tưởng thê tử, chỉ là hơi thở trở nên càng thêm nhẹ nhàng cao quý, dung mạo có oánh oánh nguyệt hoa lộ ra, không kịp suy xét cái gì, chỉ tới tức lớn tiếng kêu gọi: “Thường Nga, Thường Nga!”

Nghe được kêu gọi thanh âm, Thường Nga cả người chấn động, nước mắt không chế không được lưu lại, xoay người, hai mắt đắm lẹ trong mông lung tưởng nỗ lực thấy rõ mỗi ngày dựa cửa chờ thân ảnh, ở lại Tây Phương cam vàng dưới ánh mặt trời, kia thân ảnh có vẻ càng thêm đơn bạc, động tình dưới, Thường Nga chỉ có thể hô lên một câu, “Hậu Nghệ!”

Một đạo càng vì thô to cột sáng phi tả mà xuống, bao phủ trụ Thường Nga, giống như sợi tơ lồi kéo, lãnh Thường Nga nhanh như điện chớp thẳng đến biển xanh trời cao phía trên từ từ Nguyệt Cung.

Hậu Nghệ khăn trương dưới, bắt chấp cân nhắc, một chùy ngực, màu vàng đất bên trong thỉnh thoảng lập loè kim loại ánh sáng màu máu tươi phun ra, một dặm chân hạ, một cái thổ long ở cuộn cuộn mậu thổ chỉ khí trung hiện hóa ra tới, đầu thân song giác, hình như cù khúc san hô, ngực hạ kết một màu vàng đất long châu, vài sợi long cần rõ ràng có thể thấy được, phiến phiến long lân tinh mịn khăn trí, sinh động như thật, rung đùi đắc ý gian, tần hiện long thế.

Một đạo màu xám vu lực phun ra, lõi cuốn tinh huyết triều này thổ long tưới mà xuống, chảy đầy toàn thân, ở từng trận rùng ngấm trong tiếng, long khu phía trên trường ra hai chỉ kim sắc linh vũ bao trùm cánh, ở mặt trời lặn ánh chiều tà chiếu rọi xuống, rực rỡ lấp lánh.

Sắc mặt tái nhợt Hậu Nghệ chân đạp này phi long, đuổi sát Thường Nga mà đi.

Nguyên lai, Vu tộc bởi vì ở ra đời chi sơ, Bàn Cổ tinh huyết lây dính trực khí, cho nên giống nhau vu nhân đối đại địa thích ứng, lại sẽ không bay lượn, chỉ có thể biến hóa thân thể, Pháp Tướng thiên địa, lại không thể bay lên trời, ngao du cửu thiên. Chỉ có tới rồi Tổ Vu cảnh giới, đem Bàn Cổ huyết mạch thần thông nắm giữ thành thạo vô cùng, mới có thể tiến hóa ra tay thượng đẳng xà, dưới chân phi long, tùy thời có thể bay lên không bay lượn.

Đây cũng là Huyền môn tiên đạo tương đối khởi Vu tộc tới ưu thế chi nhất, chỉ cần tới rồi thiên tiên cảnh giới, liền có thể hô mưa gọi gió, triệu tập mây trôi, ngưng kết thành đáp mây bay, du lãm chu thiên.

Kim sắc hai cánh phiến khởi từng trận cuồng phong, bẻ gãy vô số cỏ cây, ở cổ cổ bụi mù trung, kim cánh thổ long bay lên trời.

Thường Nga kia vũ mang hoa lệ bộ dáng bị Hi Hòa vừa thấy, liền biết chính mình này tôn phân thân đối Hậu Nghệ sinh ra cảm tình, trong con giận dữ, đem này cảm từ ở Quảng Hàn Cung, thiết hạ thật mạnh cầm, đem này vây khốn trụ. Tuy nói vì dấu điểm thiên cơ, này tôn phân thân độc lập tính rất mạnh, càng là lấy chính mình là chủ, nhưng là lại tương đối độc lập, các có chính mình tư tưởng, cảm xúc, bản tôn thân chết, phân thân như cũ có thể tồn tại, thậm chí cướp lấy bản tôn còn sót lại chân linh mảnh nhỏ, còn có thể một lần nữa sống lại vì bản tôn.

Đợi đến Hậu Nghệ thừa thổ long tới Thái Âm Tinh thượng khi, Hi Hòa nương nương đã chờ ở nơi đó. Đồ ập xuống chính là một đốn Thái Âm thần lôi, khoanh tay một trảo, Thái Âm quang hoa bị này từ dưới chân Thái Âm Tinh thượng thu hút mà đến, đến xương nguyệt hoa tụ lại lòng bàn tay, biến hóa hình dạng dưới, ngưng kết thành như ngọc hàn khí bức người Thái Âm thần lôi, triều Hậu Nghệ đánh đi.

Hậu Nghệ tuy nói Hậu Nghệ cung thần mất đi, nhưng là cũng nghĩ ra dùng tự thân vu lực ngưng tụ mũi tên pháp môn. Ngũ chi khúc trương, hét lớn một tiếng, chỉ gian phụt lên màu xám vu lực phân giải vì hoàng, kim nhị sắc, màu vàng chỉ khí chậm rãi ngưng kết thành cây tiễn, kim sắc chỉ khí biến ảo thành mũi tên, hàn quang lấp lánh, ba thước chi trường, trong chớp nhoáng hoàn thành, nhắm thẳng viên viên hỏa lõi tiếp đón, kim hoàng nhị sắc cùng hồng kim ánh lửa giao thoa trung, âm âm âm không ngừng bên tai.

Sau một lát, mới ở bốn phía lưu quang trung kết thúc trận đầu quyết đấu. Trong khi giao chiến tâm địa mặt da nẻ, ao thành một cái cự hổ, thâm đạt trăm mét. Bụi mù cuộn cuộn, lại như cũ che đầy không được Hi Hòa nương nương giống như thực chất cửu hận ánh mắt.

Hậu Nghệ là cỡ nào quả quyết người, bị nhân trở lộ thêm tập kích thật lớn phần nộ kích khởi kia tựa hồ yên lặng hồi lâu thị huyết chi tâm, sung huyết hai tròng mắt nở rộ làm cho người ta sợ hãi màu đỏ tươi huyết quang, tuyết trắng hàm răng nhìn qua cũng là hàn quang lấp lánh.

Vu lực giống như giếng phun, toàn thân toát ra giống như địa ngục U Minh chỉ khí cuộn cuộn màu xám dòng khí, giống như bạch tuộc trào giương nanh múa vuốt, vũ động quanh thân, Hậu Nghệ đại niệm vu chú, trên dưới nhảy lên vũ đạo.

Mười ngón vũ động gian, quanh thân rậm rạp sắp hàng thành hàng tỉ mũi tên, đem Hậu Nghệ bao vây giống như con nhím, cùng với một tiếng ‘ đi ’, hàng tỉ mũi tên gào thét, nâng lên thật dài long đuôi mà đi, bùng tay gian, đã đi vào Hi Hòa trước mắt.

Hi Hòa nương nương kinh giận dưới, tóc đẹp bay múa, mũ phượng bỏ đi, dâng lên một mẩu khánh vân, kim sắc lưu diễm biến mây thượng, dâng lên một vòng đồ rực Thái Dương, Thái Dương chung quanh có một thật lớn thổ ngọc bay múa xoay quanh, lúc nhìn quanh, thần thái phi dương!

Mắt thấy đầy trời phi mũi tên tên lạc gào thét đánh úp lại, thổ ngọc Pháp Tướng giận dữ, một con cự chân vượn, lợi mang chột lóe, cự n hư ảnh vượt không đánh trả, một đường kêu khóc, lõi cuốn vô số nguyệt hoa, đợi cho cùng mũi tên chạm mặt là lúc, đã che trời, đầu hạ thật lớn bóng ma.

Son băng địa liệt, địa động sơn diêu, va chạm chỗ thậm chí hình thành hắc động, tơ nhện hư không vết rạn ở sau một lát mới chậm rãi biến mất. Mà vài đạo mũi tên xuyên qua này cự chân, thẳng triều Hi Hòa nương nương mà đi.

Phòng bị không đủ Hi Hòa nương nương bị trong đó một mũi tên đánh trúng Pháp Tướng, đem thỏ ngọc Pháp Tướng đánh cho bị thương, oa một ngụm máu tươi phun ra, hóa thành đầy trời âm lãnh hàn thủy.

Hi Hòa nương nương bị phản dưới, đột nhiên dâng lên tuyệt vọng chi tâm, ôm cùng Hậu Nghệ đồng quy vu tận ý tưởng, bất kể pháp lực nhắm thẳng khánh vân quán chú, mắt thường có thể thấy được, uể oải không phản chấn thỏ ngọc Pháp Tướng nhanh chóng trở nên thần thái sáng láng, thậm chí so vừa rồi còn có tinh thần phản chấn, ngay lập tức chi gian trướng đại, kinh thiên oai hùng, một con thật lớn thỏ ngọc ngang qua hư không, cả người hàn khí càng thêm nồng đậm đến xương, toàn thân chậm rãi hư hóa, bay đến Hi Hòa nương nương hai bên, bao bọc lấy Hi Hòa, ở phía sau nghệ tràn đầy kinh dị cùng đề phòng trên nét mặt, một tiếng thẳng hám thần hồn bị phản thanh âm vang lên, tựa hồ ở cáo biệt thế gian, suy diễn cuối cùng huy hoàng.

Vô tận hàn thủy cuộn cuộn mà đến hải triều thổi quét Hậu Nghệ, cũng nhanh chóng bao phủ Hậu Nghệ cao lớn pháp thiên tương địa, âm vang một tiếng Chu Thiên Tinh Thần vì này chấn động, pháo hoa lộng lẫy kim lửa khói hoa trung, một thế hệ như vậy yêu hậu ngã xuống.

Hồng hoang chứng sinh đều cảm giác được vừa mới mặt trời lên cao trời cao đột nhiên tựa hồ dâng lên một vòng minh nguyệt, tuy rằng gần chột lóe rồi biến mất.

Lưỡng đạo lưu quang rơi xuống, hiển lộ ra đầu đội kim quan, mặc vạn yêu triều bái kim ô pháp bào hai người, đứng là Đông Hoàng Thái Nhất cùng Đế Tuấn. Hai người đang nghe đến Thái Âm Tinh thượng tiếng đánh nhau khi, mới biết được Hi Hòa yêu hậu ở cùng Hậu Nghệ giao chiến, không nghĩ khản đũa chậm đũa, vẫn là đã muộn một bước.

Một tiếng than khóc từ Thái Dương tinh vang lên, lại là kia cùng vì Đế hậu Thường Hi nương nương. Nàng cùng Hi Hòa đồng thời Thái Âm Tinh xuất thân, cảm tình sâu so Đế Tuấn Thái Nhất cũng không tương làm, bằng không cũng sẽ không cùng gả cái Đế Tuấn mà không chinh xe. Hiện giờ Hi Hòa thân chết, Thường Hi nương nương lại có thể nào không biết, bị thông mặc danh dưới, một ngụm máu bầm này lên ngực, thế nhưng hôn mê quá khứ.

Nhìn như cũ hùng lực thiêu đốt Thái Dương kim diễm, Đế Tuấn thù báo vung lên, kim diễm đều rơi vào cổ tay áo bên trong. Mà một mảnh hỗn độn trung, chỉ có chân linh rách nát thỏ ngọc thể hoành phóng, vết máu điểm điểm; còn có một đoàn bị huyền hoàng công đức bao vây mong manh thần hồn, thật là Hậu Nghệ sở lưu.

Bi rống một tiếng, Đế Tuấn hai mắt ngậm huyết, run rẩy đến bé lên vong thê chi thân, hết thấy bất lực cùng bị phản đều hóa thành rung trời động địa tiếng khóc trung. Thậm chí kia nhỏ giọt nước mắt đều là màu đỏ tươi.

Đội đến Hi Hòa hải cốt thượng Hi Hòa hơi thở chậm rãi tiêu tán, khóc thút thít đến giống như bất lực hải đồng Đế Tuấn mới từ Hi Hòa âm đạm không ánh sáng trong thân thể ngẩng đầu lên, khuôn mặt tựa hồ già nua rất nhiều, trần hiện già nua, nơi nào còn có thành lập Thiên Đình hùng tâm tráng chí, khí phách hăng hái.

Lấy ra một bảo quang nội liễm cây hồng bì hồ lô, một khái, một đạo lưu quang bay ra, giống như thác nước dòng suối, đem Hi Hòa thi hài cuốn vào, trong đó cũng sắp đặt chính mình chín nhĩ từ.

Phục hồi tinh thần lại, đang xem đến Hậu Nghệ lưu lại tàn hồn khi, ánh mắt mới có tiêu cự, âm đạm trong ánh mắt phụt ra ra nồng đậm huyết quang, dữ tợn gương mặt hạ, hàm răng khanh khách rung động.

Ở một bên cũng rơi lệ đầy mặt Thái Nhất liền phải một chung gỗ quá khứ, hoàn toàn đánh xơ xác Hậu Nghệ mong manh thần hồn, đem này bao vây chân linh hoàn toàn dập nát.

Không ngờ, Quảng Hàn Cung nội truyền ra một trận cầu xin tha thứ tiếng động, đứng là Thường Nga mắt thấy Hậu Nghệ liền phải vĩnh viễn biến mất, mới xuất khẩu cầu tình.

Văn nghe này thanh Thái Nhất một trận chân chò, mà Đế Tuấn quay đầu tới, gần nhìn chăm chăm Thường Nga, cái này xem như hân ái thê, lại không phải hân ái thê nữ nhân.

Mục lục

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoàng Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://EbookFull.Net).

## Đăng nhập

Chương 117 hôn nguyệt

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2014-01-07

Hi Hòa nương nương mặc dù gần là phân thân ủy thân gả thấp Hậu Nghệ, nhưng trên thực tế đối thần nhân tới nói, cũng là lớn lao si nhục, đây là cấp yêu để Đế Tuấn đeo nón xanh, chỉ là Hi Hòa ghen ghét Đế Tuấn hành động, cũng không kiêng nể gì, không chút nào cố kỵ địa vị triển báo thù đại kế. Ở phía sau nghệ cầu lấy tiên được là lúc, đưa tin Tây Vương Mẫu, khiến cho Tây Vương Mẫu dâng ra bản đảo cấp Hậu Nghệ.

Này đối Tây Vương Mẫu tới nói, đảo cũng không có nhiều ít tổn thất, rốt cuộc kia ba ngàn năm đảo tiên còn không bị này để vào mắt.

Chỉ là ngày sau Hậu Nghệ cùng Thường Nga tình yêu bị kịch làm nàng lòng có cảm xúc, làm cho nàng ngày sau chấp chương thiên hạ nữ tiên, ký kết thiên điều, nghiêm lệnh tiên nữ không được tư xứng phạm nhân, kết quả dẫn phát ra liên tiếp nhân quả, tạm thời không đề cập tới.

Thường Nga thần hồn bên trong vang lên Hi Hòa mệnh lệnh, muốn này lập tức phi thăng, thẳng đến Quảng Hàn Cung, dụ dỗ Hậu Nghệ một mình đi trước, muốn chém sát Hậu Nghệ với Thái Âm phía trên.

Thường Hi nương nương nhìn quanh bốn phía, hồi ức hai người sinh hoạt điểm điểm tích tích, một hàng đục nước mắt treo đầy gương mặt, tú đủ một dặm, nguyệt hoa tụ lại, ngưng kết thành một bánh xe lớn nhỏ hoa quế, thanh hương vô cùng. Ông tay áo phiêu phiêu gian, tường vân nâng lên hoa quế bảo tọa từ từ dâng lên, thẳng đến Nguyệt Cung mà đi.

Không nghĩ, Hậu Nghệ vốn dĩ Tiễn Thuật cực cao, cho dù hồng hoang linh khí sung túc, dưỡng dục không ít mãnh thú, nhưng là đối với Hậu Nghệ tới nói, đó chính là một bữa ăn sáng, không lớn công phu liền đánh không ít con mồi, có kim giác con nai, bạc văn thương hùng, còn có trường nhĩ hoa thỏ.

Tường tượng đến lâm ra cửa khi, Thường Nga khác hẳn với ngày xưa biểu hiện, Hậu Nghệ càng nghĩ càng cảm thấy không thích hợp, vội vàng nhắc tới con mồi, sử dụng vu thuật thẳng đến chân núi nhà tranh.

Đợi đến đi đến ly nhà tranh hứa xa, vừa mới có thể nhìn đến nhà mình nhà tranh địa phương, Hậu Nghệ lại nhìn đến một đạo nguyệt hoa giống như luyện không rũ xuống, thô như bốn ngũ nhân ôm hết, thẳng nhập nhà mình nhà tranh trong vòng. Hậu Nghệ đại kinh thất sắc, kia Chu Thiên Tinh Thần tần thuộc Yêu tộc quản hạt, nguyệt hoa rót xuống, không biết là cái gì tai họa.

Còn không đợi Hậu Nghệ có điều hành động, một đạo long lẫy quang huy trực tiếp phá tan nóc nhà tranh, một đóa thật lớn hoa quế thượng đứng thẳng một vị nữ tiên, ở nguyệt hoa hình thành vào nước trong thông đạo từ từ dâng lên.

Hậu Nghệ ngưng mắt vừa thấy, đúng là nhà mình nhật tư đêm tường thê tử, chỉ là hơi thở trở nên càng thêm nhẹ nhàng cao quý, dung mạo có ánh sáng nguyệt hoa lộ ra, không kịp suy xét cái gì, chỉ tới tức lớn tiếng kêu gọi: “Thường Nga, Thường Nga!”

Nghe được kêu gọi thanh âm, Thường Nga cả người chấn động, nước mắt không chế không được lưu lại, xoay người, hai mắt đầm lệ trong mông lung tường nỗ lực thấy rõ mỗi ngày dựa cửa chờ thân ảnh, ở lại Tây Phương cam vàng dưới ánh mặt trời, kia thân ảnh có vẻ càng thêm đơn bạc, động tĩnh dưới, Thường Nga chỉ có thể hô lên một câu, “Hậu Nghệ!”

Một đạo càng vì thô to cột sáng phi tà mà xuống, bao phủ trụ Thường Nga, giống như sợi tơ lôi kéo, lãnh Thường Nga nhanh như điện chớp thẳng đến biển xanh trời cao phía trên từ từ Nguyệt Cung.

Hậu Nghệ khăn trương dưới, bất chấp cân nhắc, một chùy ngực, màu vàng đất bên trong thỉnh thoảng lập loè kim loại ánh sáng màu máu tươi phun ra, một dặm chân hạ, một cái thổ long ở cuộn cuộn mẩu thổ chỉ khí trung hiện hóa ra tới, đầu thân song giác, hình như cù khúc san hô, ngạt hạ kết một màu vàng đất long châu, vài sợi long cần rõ ràng có thể thấy được, phiến phiến long lân tinh mịn khảm trí, sinh động như thật, rung đùi đắc ý gian, tần hiện long thể.

Một đạo màu xám vu lực phun ra, lôi cuốn tinh huyết triều này thổ long tưới mà xuống, chảy đầy toàn thân, ở từng trận rỗng ngâm trong tiếng, long khu phía trên trường ra hai chỉ kim sắc linh vũ bao trùm cánh, ở mặt trời lặn ánh chiều tà chiếu rọi xuống, rực rỡ lấp lánh.

Sắc mặt tái nhợt Hậu Nghệ chân đạp này phi long, đuổi sát Thường Nga mà đi.

Nguyên lai, Vu tộc bởi vì ở ra đời chi sơ, Bàn Cổ tinh huyết lây dính trực khí, cho nên giống nhau vu nhân đối đại địa thích ứng, lại sẽ không bay lượn, chỉ có thể biến hóa thân thể, Pháp Tướng thiên địa, lại không thể bay lên trời, ngao du cửu thiên. Chỉ có tới rồi Tổ Vu cảnh giới, đem Bàn Cổ huyết mạch thân thông nắm giữ thành thạo vô cùng, mới có thể tiến hóa ra tay thượng đẳng xà, dưới chân phi long, tùy thời có thể bay lên không bay lượn.

Đây cũng là Huyền môn tiên đạo tương đối khởi Vu tộc tới ưu thế chi nhất, chỉ cần tới rồi thiên tiên cảnh giới, liền có thể hô mưa gọi gió, triệu tập mây trời, ngưng kết thành đáp mây bay, du lãm chu thiên.

Kim sắc hai cánh phiến khởi từng trận cuồng phong, bề gãy vô số cỏ cây, ở cổ cổ bụi mù trung, kim cánh thổ long bay lên trời.

Thường Nga kia vũ mang hoa lê bộ dáng bị Hi Hòa vừa thấy, liền biết chính mình này tôn phân thân đối Hậu Nghệ sinh ra cảm tình, trong con giận dữ, đem này cảm tù ở Quảng Hàn Cung, thiết hạ thật mạnh cấm, đem này vây khốn trụ. Tuy nói vì dấu điểm thiên cơ, này tôn phân thân độc lập tính rất mạnh, càng là lấy chính mình là chủ, nhưng là lại tương đối độc lập, các có chính mình tư tưởng, cảm xúc, bản tôn thân chết, phân thân như cũ có thể tồn tại, thậm chí cướp lấy bản tôn còn sót lại chân linh mảnh nhỏ, còn có thể một lần nữa sống lại vì bản tôn.

Đội đến Hậu Nghệ thừa thổ long tới Thái Âm Tinh thượng khi, Hi Hòa nương nương đã chờ ở nơi đó. Đồ ập xuống chính là một đốm Thái Âm thần lôi, khoanh tay một trảo, Thái Âm quang hoa bị này từ dưới chân Thái Âm Tinh thượng thu hút mà đến, đến xương nguyệt hoa tụ lại lòng bàn tay, biến hóa hình dạng dưới, ngưng kết thành như ngọc hàn khí bức người Thái Âm thần lôi, triều Hậu Nghệ đánh đi.

Hậu Nghệ tuy nói Hậu Nghệ cung thần mất đi, nhưng là cũng nghĩ ra dùng tự thân vu lực ngưng tụ mũi tên pháp môn. Ngủ chỉ khúc trương, hét lớn một tiếng, chỉ gian phụt lên màu xám vu lực phân giải vì hoàng, kim nhị sắc, màu vàng chỉ khí chậm rãi ngưng kết thành cây tiễn, kim sắc chỉ khí biến ảo thành mũi tên, hàn quang lấp lánh, ba thước chi trường, trong chớp nhoáng hoàn thành, nhắm thẳng viên viên hòa lôi tiếp đón, kim hoàng nhị sắc cùng hồng kim ánh lửa giao thoa trung, âm âm âm không ngừng bên tai.

Sau một lát, mới ở bốn phía lưu quang trung kết thúc trận đầu quyết đấu. Trong khi giao chiến tâm địa mặt da nẻ, ao thành một cái cự hồ, thâm đạt trăm mét. Bụi mù cuộn cuộn, lại như cũ che đầy không được Hi Hòa nương nương giống như thực chất cừu hận ánh mắt.

Hậu Nghệ là cỡ nào quả quyết người, bị nhân trở lộ thêm tập kích thật lớn phần nộ kích khỏi kia tựa hồ yên lặng hồi lâu thị huyết chi tâm, sung huyết hai tròng mắt nở rộ làm cho người ta sợ hãi màu đỏ tươi huyết quang, tuyết trắng hàm răng nhìn qua cũng là hàn quang lấp lánh.

Vu lực giống như giềng phun, toàn thân toát ra giống như địa ngục U Minh chỉ khí cuộn cuộn màu xám dòng khí, giống như bạch tuộc trảo giương nanh múa vuốt, vũ động quanh thân, Hậu Nghệ đại niệm vu chú, trên dưới nhảy lên vũ đạo.

Mười ngón vũ động gian, quanh thân rậm rạp sắp hàng thành hàng tỉ mũi tên, đem Hậu Nghệ bao vây giống như con nhím, cùng với một tiếng ‘ đi ’, hàng tỉ mũi tên gào thét, nâng lên thật dài lông đuôi mà đi, bùng tay gian, đã đi vào Hi Hòa trước mắt.

Hi Hòa nương nương kinh giãn dưới, tóc đẹp bay múa, mũ phượng bỏ đi, dâng lên một mẩu khánh vân, kim sắc lưu diễm biến mây thượng, dâng lên một vòng đỏ rực Thái Dương, Thái Dương chung quanh có một thật lớn thỏ ngọc bay múa xoay quanh, lúc nhìn quanh, thần thái phi dương!

Mắt thấy đầy trời phi mũi tên tên lạc gào thét đánh úp lại, thỏ ngọc Pháp Tướng giãn dữ, một con cự chân vron, lợi mang chọt lóe, cự n hư ánh vượt không đánh trả, một đường kêu khóc, lôi cuốn vô số nguyệt hoa, đội cho cùng mũi tên chạm mặt là lúc, đã che trời, đầu hạ thật lớn bóng ma.

Son băng địa liệt, địa động son diêu, va chạm chỗ thậm chí hình thành hắc động, tởn nhện hư không vết rạn ở sau một lát mới chậm rãi biến mất. Mà vài đạo mũi tên xuyên qua này chỉ cự chân, thẳng triều Hi Hòa nương nương mà đi.

Phòng bị không đủ Hi Hòa nương nương bị trong đó một mũi tên đánh trúng Pháp Tướng, đem thỏ ngọc Pháp Tướng đánh cho bị thương, oa một ngụm máu tươi phun ra, hóa thành đầy trời âm lãnh hàn thủy.

Hi Hòa nương nương bị phần dưới, đột nhiên dâng lên tuyệt vọng chi tâm, ôm cùng Hậu Nghệ đồng quy vu tận ý tưởng, bất kể pháp lực nhắm thẳng khánh vân quán chú, mắt thường có thể thấy được, uế oải không phần chân thỏ ngọc Pháp Tướng nhanh chóng trở nên thần thái sáng láng, thậm chí so vừa rồi còn có tinh thần phần chân, ngay lập tức chỉ gian trưởng đại, kinh thiên oai hùng, một con thật lớn thỏ ngọc ngang qua hư không, cả người hàn khí càng thêm nồng đậm đến xương, toàn thân chậm rãi hư hóa, bay đến Hi Hòa nương nương hai bên, bao bọc lấy Hi Hòa, ở phía sau nghệ tràn đầy kinh dị cùng đề phòng trên nét mặt, một tiếng thẳng hăm thần hồn bị phần thanh âm vang lên, tựa hồ ở cáo biệt thế gian, suy diễn cuối cùng huy hoàng.

Vô tận hàn thủy cuộn cuộn mà đến hải triều thổi quét Hậu Nghệ, cũng nhanh chóng bao phủ Hậu Nghệ cao lớn pháp thiên tương địa, âm vang một tiếng, Chu Thiên Tinh Thần vì này chấn động, pháo hoa lộng lẫy kim lửa khói hoa trung, một thế hệ như vậy yêu hậu ngã xuống.

Hồng hoang chúng sinh đều cảm giác được vừa mới mặt trời lên cao trời cao đột nhiên tựa hồ dâng lên một vòng minh nguyệt, tuy rằng gần chọt lóe rồi biến mất.

Lưỡng đạo lưu quang rơi xuống, hiển lộ ra đầu đội kim quan, mặc vạn yêu triều bái kim ô pháp bào hai người, đứng là Đông Hoàng Thái Nhất cùng Đế Tuấn. Hai người đang nghe đến Thái Âm Tinh thượng tiếng đánh nhau khi, mới biết được Hi Hòa yêu hậu ở cùng Hậu Nghệ giao chiến, không nghĩ khăn đuôi chậm đuôi, vẫn là đã muộn một bước.

Một tiếng than khóc từ Thái Dương tinh vang lên, lại là kia cùng vì Đế hậu Thường Hi nương nương. Nàng cùng Hi Hòa đồng thời Thái Âm Tinh xuất thân, cảm tình sâu so Đế Tuấn Thái Nhất cũng không tương làm, bằng không cũng sẽ không cùng gả cái Đế Tuấn mà không chính xe. Hiện giờ Hi Hòa thân chết, Thường Hi nương nương lại có thể nào không biết, bị thống mặc danh dưới, một ngụm máu bầm nảy lên ngực, thế nhưng hôn mê quá khứ.

Nhìn như cũ hùng hực thiêu đốt Thái Dương kim diễm, Đế Tuấn thù bào vùng lên, kim diễm đều rơi vào cổ tay áo bên trong. Mà một mảnh hỗn độn trung, chỉ có chân linh rách nát thỏ ngọc thể hoành phóng, vết máu điểm điểm, còn có một đoàn bị huyền hoàng công đức bao vây mỏng manh thần hồn, thật là Hậu Nghệ sở lưu.

Bi rống một tiếng, Đế Tuấn hai mắt ngậm huyết, run rẩy đến bé lên vong thê chi thân, hét thảy bát lực cùng bị phần đều hóa thành rung trời động địa tiếng khóc trung. Thậm chí kia nhỏ giọt nước mắt đều là màu đỏ tươi.

Đội đến Hi Hòa hài cốt thượng Hi Hòa hơi thở chậm rãi tiêu tán, khóc thút thít đến giống như bất lực hài đồng Đế Tuấn mới từ Hi Hòa âm đạm không ánh sáng trong thân thể ngẩng đầu lên, khuôn mặt tựa hồ già nua rất nhiều, tần hiện già nua, nơi nào còn có thành lập Thiên Đình hùng tâm tráng chí, khí phách hăng hái.

Lấy ra một bảo quang nội liễm cây hồng bì hồ lô, một khái, một đạo lưu quang bay ra, giống như thác nước dòng suối, đem Hi Hòa thi hài cuốn vào, trong đó cũng sắp đặt chính mình chín nhĩ từ.

Phục hồi tinh thần lại, đang xem đến Hậu Nghệ lưu lại tàn hồn khi, ánh mắt mới có tiêu cự, âm đạm trong ánh mắt phụt ra ra nồng đậm huyết quang, dữ

tợn gương mặt hạ, hàm răng khanh khách rung động.

Ở một bên cũng rơi lệ đầy mặt Thái Nhất liền phải một chung gỗ quá khứ, hoàn toàn đánh xơ xác Hậu Nghệ mỏng manh thần hồn, đêm này bao vây chân linh hoàn toàn dập nát.

Không ngờ, Quảng Hàn Cung nội truyền ra một trận cầu xin tha thứ tiếng động, đúng là Thường Nga mất thấy Hậu Nghệ liền phải vĩnh viễn biến mất, mới xuất khẩu cầu tình.

Văn nghe này thanh Thái Nhất một trận chân chờ, mà Đế Tuấn quay đầu tới, gần nhìn chăm chăm Thường Nga, cái này xem như hán ái thể, lại không phải hán ái thể nữ nhân.

Mục lục

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [WwW.EbookFull.Net](http://WwW.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 118 Hậu Nghệ hóa Ngô Cương

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2014-01-08

Kính hi, phần nộ, chán ghét, áy náy, thương tâm, ghen ghét, bị thương, tuyệt vọng từ từ cảm xúc ở Đế Tuấn mất mát trong ánh mắt suy diễn, giống như kính vạn hoa.

Giống như suy nhược lão nhân, Đế Tuấn ở bờ lên là lúc một cái lão đạo, quay đầu nhìn hán đã từng hận không thể ăn này thịt đậm này cốt kẻ thù lưu lại mỏng manh địa giống như một trận gió nhẹ là có thể tắt thần hồn.

Có quay đầu nhìn liếc mắt một cái Thường Nga, chỉ là cặp kia mất lại hai mắt đắm lệ mông lung nhìn Hậu Nghệ tàn hồn, liếc mắt đưa tình; mà đối mặt chính mình khi, còn lại là đầy mặt cầu xin.

Một trận đau lòng, oa một ngụm kim huyết phun ra, hải đến Thái Nhất chặt chẽ đỡ lấy. Không để ý tới Đông Hoàng Thái Nhất nồng đậm lo lắng, Đế Tuấn một lỏng tay kia thần hồn, vô số thiên địa linh khí hội tụ bao phủ, nhất thời canh ba lúc sau, tại chỗ xuất hiện ngân ngơ trệ nam tử, trong tay nhiều một phen phủ tử.

Kia nam tử từ từ tới đến che ở Quảng Hàn Cung trước cây nguyệt quế hạ, một phủ lại một phủ bỏ về phía ở Hi Hòa tự bạo trung vỡ ra chi thân.

Đế Tuấn đối này ngôn đạo: “Người về sau đã kêu ‘ Ngô Cương ’, khi nào cây nguyệt quế đảo, khi nào người có thể nhìn thấy trong cung sở quan người.”

Kia nam tử lẩm bẩm tự nói, “Ta là Ngô Cương, ta là Ngô Cương, chém tới hoa quế thụ, chém tới hoa quế thụ.” Giống như ngu đại hải đồng ở bị mẫu thân giáo thường thức.

Nguyên lai, mười nhật ngang trời, hồng hoang chúng sinh gặp nạn, Hậu Nghệ bắn nhật, có công với thiên địa, cho nên giáng xuống công đức. Ở Hi Hòa tự bạo là lúc bảo vệ thần hồn, nhưng là vẫn là bị nổ mạnh gây thương tích, ký ức hoàn toàn biến mất, chỉ có tiến vào Quảng Hàn Cung, tìm được Thường Nga chấp niệm chưa từng quên.

Mà Đế Tuấn chỉ là không nghĩ làm vong thê tại thế gian bảo tồn duy nhất hơi thở khả năng bởi vì chính mình hủy diệt Hậu Nghệ mà tự bạo, cho nên liền lưu lại Hậu Nghệ.

Gần nhất, giữ được Thường Nga, sẽ không sinh ra tự sát chi tâm; thứ hai, Hậu Nghệ chỉ còn thần hồn, ký ức toàn vô, uy hiếp đã không còn nữa tồn tại; tam tới, ‘ Ngô Cương ’ hải âm là ‘ vô mới vừa ’, thiên cơ cảm ứng hạ, vĩnh viễn không có khả năng bỏ ra hoa quế thụ, tồn công vô ích, hai người chung thể không được tương ngộ, chỉ có cách cây quế, đều ở gang tấc, xa tựa thiên nhai!

Cuối cùng, phức tạp địa nhìn thoáng qua Thường Nga, Đế Tuấn thất tha thất thủ ở Thái Nhất nâng đỡ hạ rời đi, tiêu điều thân hình trung tựa hồ hiển lộ Yêu Hoàng bất đắc dĩ, biểu thị Yêu tộc kia chưa biết tiền đồ.

Oa Hoàng Cung trung, Nữ Oa nương nương một tiếng thờ dài, một giọt thanh lệ rơi xuống, chưa từng bắn khỏi nửa điểm gọn sóng. Chỉ có Lục Ấp, đau



lòng mạc danh, trùy tâm xương mu bàn chân, miệng phun máu đầu quả tim, nương nương phát một cái Sơn Hà xã tắc đồ, hà quang chột lóe, bao trùm thiên điện Lục Ấp, hà quang từng trận lưu chuyển trung, bình yên ngủ say, ký ức bị phong, chỉ có Oa Hoàng Cung trung róc rách nước chảy không thôi, mặc kệ thời gian thay đổi bất ngờ, ta tự bất động.

Bát Cảnh Cung trung, như cũ đàn hương phác mũi, tử hỏa hừng hực, quạt hương bồ nhẹ lay động, phong khinh vân đậm, không rời lý ngoại sự. Cho dù kia kinh thiên động địa nổ mạnh tựa hồ cũng không có bùng tình đôi mắt nửa khai nửa mở Lão Tử.

Ngọc Hư trong cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn thờ ơ lạnh nhạt, hừ lạnh một tiếng, “Gieo gió gặt bão, xứng đáng!” Như cũ nhắm mắt tìm hiểu Thiên Đạo, không hề để ý tới. Nhiên Đăng đạo nhân tay thác linh thứu đăng, nhìn lên Thái Âm một lát, tiếp tục nhắm mắt đã tọa, chỉ có bất diệt sâu kín bích hỏa chiếu sáng lên hư không.

Đông Hải Bích Du Cung trung, nửa nằm Thông Thiên giáo chủ đã ngồi dậy tới, vuốt ve ba thước thanh cần, tạp đi tạp đi nửa ngày miệng, nói thầm một trận, lại nửa nằm xuống, ý ở một mảnh thật lớn lá sen thượng, vì cảm thấy lẫn lộn một chúng Thượng Thanh môn đồ giảng đạo. Chỉ có Đa Bảo đạo nhân trong ánh mắt quang hoa huyền sinh tiêu tan ảo ảnh, nhược có chút suy nghĩ.

Tây Phương thế giới cực lạc trung, chưa xót Tiếp Dẫn đạo nhân nhắm mắt ngồi ngay ngắn mười hai phẩm kim liên, tay phải thác một nỏ rộ bảo quang cột đá khắc hình Phật, tay trái số động xá lợi lần tràng hạt, trong miệng niệm kinh, không biết là vì ai siêu thoát. Chuẩn Đề Thánh Nhân hết sức vui mừng, ha hả cười không ngừng, trong tay thất bảo diệu thụ xoát khỏi từng trận hoa vũ, hoa rụng rục rờ.

Tổ Vu đại diện, một mảnh tình cảnh bị thăm.

Tam Tiên Đào nội, Lý thân nhiên nhìn Thái Âm Tinh phương hướng, rất là cảm khái, đối với Vu Yêu hai tộc hần cũng chưa cái gì hảo cảm, chỉ cần không có đề cập đến nhân tộc hần đều là một bộ bàng quang thái độ, hồ hững. Quyền đương xem một lần chân nhân bản thân thoại chuyện xưa thôi.

Còn có một chút, hần nhất lo lắng chính là, hần phát hiện theo Hồng Quân hợp đạo, Thiên Đạo đối hồng hoang giám thị chi lực tăng mạnh, một ít giấu ở trong hư không phay đứt gãy thế giới cũng dần dần bị không gian chi lực đè ép ra tới.

Tam Tiên Đào bị đè ép đặc biệt rõ ràng. Như thế như vậy một cái tiên gia động phủ, tu đạo lương cư chỉ bằng hần một cái không gì thế lực Đại La tán tu có thể bảo tồn sao? Không nói mặt khác, liền thượng kia cả ngày lại Đông Phương hoá duyên, miệng xưng “Vật ấy cùng ta Tây Phương có duyên” Chuẩn Đề Thánh Nhân đó là sẽ không bỏ qua nơi đây, nói không chừng đến lúc đó liền hần cũng độ quá khứ, tự mình bốn như khó giữ được.

Xu thế tất yếu, Lý thân nhiên cũng không thể nề hà. Chỉ phải tận lực tăng lên Tam Tiên Đào bốn phía trận pháp uy lực, chế tạo một cái thùng sắt gia viên.

.....

Trong nháy mắt, mấy trăm năm thời gian liền vội vàng mà qua. Đến tận đây Hồng Quân có hạn Nhất Nguyên hội chi kỳ toàn bộ kết thúc. Vu Yêu hai tộc cũng quyết chiến sắp tới. Hồng hoang ánh mắt mọi người tất cả đều đặt ở này hai tộc phía trên.

Bàn Cổ điện trước trên đài cao, mười một Tổ Vu ngồi ngay ngắn này thượng, nhìn dưới đài xoa tay hàm hê, mỗi người đầy mặt đồ lên tộc nhân, mười một Tổ Vu cũng không thể khống chế chính mình, cảm giác chính mình nhiệt huyết sôi trào, diệt Yêu tộc, xưng bá hồng hoang nhất từ tới, Vu tộc tự nhiên cao hứng. Bọn họ chính là đối kia ‘ Bàn Cổ chân thân ’ rất có tự tin.

Đế Giang một tay hư ần, đài đại gia an tĩnh lại lúc sau, Đế Giang lớn tiếng đạo, “Yêu tộc cùng ta Vu tộc thế thành nước lửa, lần trước nhân Hồng Quân tương trợ, ta Vu tộc không có thể nhất cử tiêu diệt Yêu tộc, này nghìn năm qua, mặc dù có Hồng Quân có hạn chi kỳ, bất quá lại cũng vẫn luôn phân tranh không ngừng, trước đó không lâu, Yêu tộc càng là giết ta Vu tộc kiệt xuất hai vị Đại Vu, Khoa Phụ cùng Hậu Nghệ, hiện tại, Hồng Quân có hạn chi kỳ đã đến, ta Đế Giang cùng mười vị Tổ Vu quyết định, cùng dẫn dắt các ngươi tiến đến tru diệt Yêu tộc, xưng bá hồng hoang!”

Khoa Phụ thân chết, sở hữu Vu tộc người đều đã biết, mà đối với Hậu Nghệ, bọn họ tuy rằng không biết Hậu Nghệ sinh tử, nhưng là nhiều như vậy năm qua đi, Hậu Nghệ lại không có chút nào âm tín, bọn họ chỉ đương Hậu Nghệ bị Đế Tuấn đâm người giết hại, thậm chí liền thi thể cũng không lưu lại, hiện giờ Đế Giang ở trước mặt mọi người nói như thế ra, này càng thêm gia tăng Vu tộc người đối Yêu tộc cừu hận.

Sở hữu tụ tập ở Tổ Vu điện phía trước Vu tộc người tất cả đều hai mắt đỏ đậm, dục thí nhân giống nhau, trong miệng phát ra dã thú tiếng rống giận, “Tru sát Yêu tộc, xưng bá hồng hoang; tru sát Yêu tộc, xưng bá hồng hoang!”

Từng tiếng hò hét xông thẳng trời cao, chấn đến nhân màng tai sinh đau, nhưng ở vào hưng phấn, đầy ngập đều là cừu hận Vu tộc tộc nhân cũng không có chút nào cảm giác, chỉ là một cái kính hò hét, hận không thể lập tức sát thượng thiên đình, đem Yêu tộc chúng tướng đều diệt sát.

Nhìn điện trước quần tình phần hận tộc nhân, Đế Giang cũng không có ngăn cản bọn họ hò hét, một lát sau mới vừa rồi đôi tay vì bãi, tộc nhân an tĩnh lại, bất quá từ bọn họ trong ánh mắt, Đế Giang thấy được ngập trời chiến ý, đây đúng là hần yêu cầu.

“Vu Yêu hai tộc oán hận chất chứa đã thâm, là hoàn toàn giải quyết lúc, này chiến, ta Vu tộc chắc chắn toàn bộ Yêu tộc từ hồng hoang trên đại lục xoá tên, này phiên thiên địa, chỉ có thể là chúng ta Bàn Cổ chính tông chứa tể, tru diệt Yêu tộc, chứa tể hồng hoang!”

Cuối cùng Đế Giang một tiếng rống to, hoàn toàn đem Vu tộc tình cảm mãnh liệt mang theo lên.

“Tru diệt Yêu tộc, chứa tể hồng hoang! Tru diệt Yêu tộc, chứa tể hồng hoang!”

Hò hét thanh hét đợt này đến đợt khác, thật lâu không thôi, vang vọng toàn bộ hồng hoang, làm hồng hoang sinh linh tất cả đều rung mình, tất cả đều sợ

hải nhìn phía Vu tộc đại bản doanh.

“Hào, này chiến ta Vu tộc tất thắng, các huynh đệ, Vu tộc xưng bá hồng hoang nguyện vọng liền xem các ngươi, xuất phát.”

Đế Giang bàn tay vung lên, dẫn đầu hướng về Bất Chu Sơn phía trên Thiên Đình bay đi.

“Sát, sát, sát!”

Vô số Vu tộc người tất cả đều hưng phấn nhắm phía Thiên Đình, một đường phía trên, nơi đi qua, Bất Chu Sơn nội núi rừng tảo hủy.

Toàn bộ hồng hoang sinh linh đều là thân mình phát run, sắc mặt trắng bệch, như thể đại động tĩnh, có thể nói Long Hán Sơ Kiếp tới nay lớn nhất một lần, Bất Chu Sơn phụ cận sinh linh càng là sớm đã bỏ trốn mất dạng, rất xa tránh đi Vu tộc người, sợ hãi tào ngộ tai bay vạ gió.

Hồng hoang phía trên, liền ở Vu tộc xuất động là lúc, Tam Thanh cùng Tây Phương hai thánh không mưu mà hợp, đồng thời bay về phía Oa Hoàng Cung.

Mặt khác đại thần thông giả cũng tất cả đều chú ý hai tộc động tĩnh, Lý thần nhiên tự nhiên cũng không ngoại lệ, tuy là đang ở Tam Tiên Đảo, nhưng sớm đã vận dụng thần thông chỉ thuật chú ý thượng Vu Yêu tình huống.

“Đáng giận Đế Giang, Nhất Nguyên hội chi kỳ khó khăn lắm đã đến biến như thế cấp vội vàng sát hướng ta Thiên Đình, chẳng lẽ thật cho rằng ăn định ta Yêu tộc sao? Hừ!”

Thiên Đình phía trên, Đế Tuấn xanh cả mặt, Thái Nhất cũng là đầy mặt sắc mặt giận dữ, tuy rằng bọn họ Yêu tộc từ lâu ở xuống tay chuẩn bị cùng Vu tộc một trận từ chiến, lại không có nghĩ đến Vu tộc như thế cấp khó dần nổi, sĩ khí thượng, Yêu tộc giờ phút này lại là dừng ở hạ phong.

“Đại ca, hạ lệnh đi, giết hán Vu tộc.”

Thái Nhất cả người khí thế một trưởng, một chương chụp toái ghế dựa tay vịn, đứng dậy, một cỗ khí phách chấn ra, đồng thời trong miệng càng là vô cùng khí phách nói như thế đạo.

Đế Tuấn lại khẽ cau mày, đạo, “Thái Nhất, lần này đại chiến tuy rằng không biết kết quả như thế nào, nhưng ta mơ hồ cảm giác được một tia bất an.”

Thái Nhất đạo, “Đại ca, ngươi nhiều lo lắng, hiện giờ Hậu Thổ thân hóa Luân Hồi, Tổ Vu khuyết thiếu một vị, kể từ đó, Tổ Vu liền không thể tạo thành mười hai Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, mà đại ca ngươi lại có đồ vu kiểm nơi tay, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận lại bởi vì trận kỳ nguyên nhân, uy lực tăng lên mấy lần, bên này giảm bên kia tăng dưới, ta Yêu tộc này chiến nhất định kỳ khai đắc thắng.”

Nghe thế Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận Đế Tuấn neho mắt, trong đầu đột nhiên trung hiện ra ngày đó Yêu Sư Côn Bằng gián ngôn tình cảnh, tựa hồ nào có không ổn. Bất quá trước mắt tình huống nguy cấp, đã không chấp nhận được hán suy nghĩ khác. Chỉ phải tạm thời buông nói, “Hiền đệ nói đúng, hiện giờ chính là ta Yêu tộc diệt Vu tộc rất tốt thời cơ, tuyệt đối không thể bỏ qua, hừ, hào cái Đế Giang, chưa trước khai chiến, lại đã áp đảo bên ta khí thế, truyền Yêu Sư, chúng yêu thánh tiến đến lăng tiêu bảo điện.”

Vừa qua khỏi một lát, Yêu Sư Côn Bằng, Phục Hy tính cả chín vị yêu thánh tất cả đều tụ tập ở lăng tiêu bảo điện, tốc độ cực nhanh làm nhân kinh ngạc cảm thán, có thể nghĩ bọn họ cũng biết hiện giờ tình huống khẩn cấp, hiện tại Vu tộc chính chạy tới Thiên Đình, không chấp nhận được bọn họ trì hoãn mây may.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 118 Hậu Nghệ hóa Ngô Cương

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2014-01-08

Kinh hi, phần nộ, chán ghét, áy náy, thương tâm, ghen ghét, bị thương, tuyệt vọng từ từ cảm xúc ở Đế Tuấn mất mát trong ánh mắt suy diễn, giống như kính vạn hoa.

Giống như suy nhược lão nhân, Đế Tuấn ở bò lên là lúc một cái lão đảo, quay đầu nhìn hán đã từng hận không thể ăn này thịt đậm này cốt kẻ thù lưu lại

mỏng manh địa giống như một trận gió nhẹ là có thể tắt thần hồn.

Có quay đầu nhìn liếc mắt một cái Thường Nga, chỉ là cặp kia mắt lại hai mắt đắm lệ mỏng lung nhìn Hậu Nghệ tàn hồn, liếc mắt đưa tình; mà đối mặt chính mình khi, còn lại là đầy mặt cầu xin.

Một trận đau lòng, oa một ngụm kim huyết phun ra, hải đến Thái Nhất chặt chẽ đỡ lấy. Không để ý tới Đông Hoàng Thái Nhất nồng đậm lo lắng, Đế Tuấn một lỏng tay kia thần hồn, vô số thiên địa linh khí hội tụ bao phủ, nhất thời canh ba lúc sau, tại chỗ xuất hiện ngân ngơ trệ nam tử, trong tay nhiều một phen phủ từ.

Kia nam tử từ từ tới đến che ở Quảng Hàn Cung trước cây nguyệt quế hạ, một phủ lại một phủ bỏ về phía ở Hi Hòa tự bạo trung vỡ ra chi thân.

Đế Tuấn đối này ngôn đạo: “Người về sau đã kêu ‘ Ngô Cương ’, khi nào cây nguyệt quế đảo, khi nào người có thể nhìn thấy trong cung sở quan người.”

Kia nam tử lẩm bẩm tự nói, “Ta là Ngô Cương, ta là Ngô Cương, chém tới hoa quế thụ, chém tới hoa quế thụ.” Giống như ngu đại hải đồng ở bị mẫu thân giáo thường thức.

Nguyên lai, mười nhật ngang trời, hồng hoang chúng sinh gặp nạn, Hậu Nghệ bắn nhật, có công với thiên địa, cho nên giáng xuống công đức. Ở Hi Hòa tự bạo là lúc bảo vệ thần hồn, nhưng là vẫn là bị nổ mạnh gây thương tích, ký ức hoàn toàn biến mất, chỉ có tiến vào Quảng Hàn Cung, tìm được Thường Nga chấp niệm chưa từng quên.

Mà Đế Tuấn chỉ là không nghĩ làm vong thê tại thế gian bảo tồn duy nhất hơi thở khả năng bởi vì chính mình hủy diệt Hậu Nghệ mà tự bạo, cho nên liền lưu lại Hậu Nghệ.

Gần nhất, giữ được Thường Nga, sẽ không sinh ra tự sát chi tâm; thứ hai, Hậu Nghệ chỉ còn thần hồn, ký ức toàn vô, uy hiếp đã không còn nữa tồn tại; tam tới, ‘ Ngô Cương ’ hải âm là ‘ vô mồi vừ ’, thiên cơ cảm ứng hạ, vĩnh viễn không có khả năng bỏ ra hoa quế thụ, tổn công vô ích, hai người chung thể không được tương ngộ, chỉ có cách cây quế, đều ở gang tấc, xa tựa thiên nhai!

Cuối cùng, phức tạp địa nhìn thoáng qua Thường Nga, Đế Tuấn thất tha thất thểu ở Thái Nhất nâng đỡ hạ rồi đi, tiêu điều thân hình trung tựa hồ hiển lộ Yêu Hoàng bất đắc dĩ, biểu thị Yêu tộc kia chưa biết tiền đồ.

Oa Hoàng Cung trung, Nữ Oa nương nương một tiếng thờ dài, một giọt thanh lệ rơi xuống, chưa từng bắn khỏi nửa điểm gọn sóng. Chỉ có Lục Ấp, đau lòng mặc danh, trừu tâm xương mu bàn chân, miệng phun máu đầu quả tim, nương nương phát một cái Sơn Hà xã tắc đồ, hà quang chọi lóe, bao trùm thiên điện Lục Ấp, hà quang từng trận lưu chuyển trung, bình yên ngủ say, ký ức bị phong, chỉ có Oa Hoàng Cung trung rách rách nước chảy không thôi, mặc kệ thời gian thay đổi bất ngờ, ta tự bất động.

Bát Cảnh Cung trung, như cũ đàn hương phác mũi, tử hỏa hừng hực, quạt hương bỏ nhẹ lay động, phong khinh vân đạm, không rời lý ngoại sự. Cho dù kia kinh thiên động địa nổ mạnh tựa hồ cũng không có bùng tình đôi mắt nửa khai nửa mở Lão Tử.

Ngọc Hư trong cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn thờ ơ lạnh nhạt, hừ lạnh một tiếng, “Gieo gió gặt bão, xứng đáng!” Như cũ nhắm mắt tìm hiểu Thiên Đạo, không hề để ý tới. Nhiên Đăng đạo nhân tay thác linh thứu đăng, nhìn lên Thái Âm một lát, tiếp tục nhắm mắt đã tọa, chỉ có bắt diệt sâu kín bí hóa chiếu sáng lên hư không.

Đông Hải Bích Du Cung trung, nửa nằm Thông Thiên giáo chủ đã ngồi dậy tới, vuốt ve ba thước thanh cần, tạp đi tạp đi nửa ngày miệng, nói thầm một trận, lại nửa nằm xuống, ý ở một mảnh thật lớn lá sen thượng, vì cảm thấy lẫn lộn một chúng Thượng Thanh môn đồ giảng đạo. Chỉ có Đa Bảo đạo nhân trong ánh mắt quang hoa huyền sinh tiêu tan ảo ảnh, nhọc có chút suy nghĩ.

Tây Phương thế giới cực lạc trung, chưa xốt Tiếp Dẫn đạo nhân nhắm mắt ngồi ngay ngắn mười hai phẩm kim liên, tay phải thác một nỏ rộ bảo quang cột đá khắc hình Phật, tay trái số động xá lợi lần tràng hạt, trong miệng niệm kinh, không biết là vì ai siêu thoát. Chuẩn Đề Thánh Nhân hết sức vui mừng, ha ha cười không ngừng, trong tay thất bảo diệu thụ xuất khởi từng trận hoa vũ, hoa rụng rục rờ.

Tổ Vu đại điện, một mảnh tình cảnh bi thảm.

Tam Tiên Đảo nội, Lý thân nhiên nhìn Thái Âm Tinh phương hướng, rất là cảm khái, đối với Vu Yêu hai tộc hần cũng chưa cái gì hảo cảm, chỉ cần không có đề cập đến nhân tộc hần đều là một bộ bàng quang thái độ, hờ hững. Quyền đương xem một lần chân nhân bản thân thoại chuyện xưa thôi.

Còn có một chút, hần nhất lo lắng chính là, hần phát hiện theo Hồng Quân hợp đạo, Thiên Đạo đối hồng hoang giám thị chi lực tăng mạnh, một ít giấu ở trong hư không phay đứt gãy thế giới cũng dần dần bị không gian chi lực đè ép ra tới.

Tam Tiên Đảo bị đè ép đặc biệt rõ ràng. Như thế như vậy một cái tiên gia động phủ, tu đạo lương cư chỉ bằng hần một cái không gì thế lực Đại La tán tu có thể bảo tồn sao? Không nói mặt khác, liền thượng kia cả ngày lại Đông Phương hoá duyên, miệng xưng “Vật ấy cùng ta Tây Phương có duyên” Chuẩn Đề Thánh Nhân đó là sẽ không bỏ qua nơi đây, nói không chừng đến lúc đó liền hần cũng độ quá khứ, tự mình bốn như khó giữ được.

Xu thế tất yếu, Lý thân nhiên cũng không thể nề hà. Chỉ phải tận lực tăng lên Tam Tiên Đảo bốn phía trận pháp uy lực, chế tạo một cái thùng sắt gia viên.

.....

Trong nháy mắt, mấy trăm năm thời gian liền vội vàng mà qua. Đến tận đây Hồng Quân có hạn Nhất Nguyên hội chi kỳ toàn bộ kết thúc. Vu Yêu hai tộc

cũng quyết chiến sắp tới. Hồng hoang ánh mắt mọi người tất cả đều đặt ở này hai tộc phía trên.

Bàn Cổ điện trước trên đài cao, mười một Tổ Vu ngồi ngay ngắn này thượng, nhìn dưới đài xoa tay hàm hồ, mỗi người đầy mặt đỏ lên tộc nhân, mười một Tổ Vu cũng không thể không chế chính mình, cảm giác chính mình nhiệt huyết sôi trào, diệt Yêu tộc, xưng bá hồng hoang nhất từ tới, Vu tộc tự nhiên cao hứng. Bọn họ chính là đối kia ‘ Bàn Cổ chân thân ’ rất có tự tin.

Đế Giang một tay hư ấn, đại gia an tĩnh lại lúc sau, Đế Giang lớn tiếng đạo, “Yêu tộc cùng ta Vu tộc thể thành nước lửa, lần trước nhân Hồng Quân tương trợ, ta Vu tộc không có thể nhất cử tiêu diệt Yêu tộc, này nghìn năm qua, mặc dù có Hồng Quân có hạn chi kỳ, bất quá lại cũng vẫn luôn phân tranh không ngừng, trước đó không lâu, Yêu tộc càng là giết ta Vu tộc kiệt xuất hai vị Đại Vu, Khoa Phụ cùng Hậu Nghệ, hiện tại, Hồng Quân có hạn chi kỳ đã đến, ta Đế Giang cùng mười vị Tổ Vu quyết định, cùng dẫn dắt các ngươi tiến đến tru diệt Yêu tộc, xưng bá hồng hoang!”

Khoa Phụ thân chết, sở hữu Vu tộc người đều đã biết, mà đối với Hậu Nghệ, bọn họ tuy rằng không biết Hậu Nghệ sinh tử, nhưng là nhiều như vậy năm qua đi, Hậu Nghệ lại không có chút nào âm tín, bọn họ chỉ đương Hậu Nghệ bị Đế Tuấn đám người giết hại, thậm chí liên thi thể cũng không lưu lại, hiện giờ Đế Giang ở trước mặt mọi người nói như thế ra, này càng thêm gia tăng Vu tộc người đối Yêu tộc cừu hận.

Sở hữu tụ tập ở Tổ Vu điện phía trước Vu tộc người tất cả đều hai mắt đỏ đậm, dục thí nhân giống nhau, trong miệng phát ra dã thú tiếng rống giận, “Tru sát Yêu tộc, xưng bá hồng hoang, tru sát Yêu tộc, xưng bá hồng hoang!”

Từng tiếng hò hét xông thẳng trời cao, chấn đến nhân màng tai sinh đau, nhưng ở vào hưng phấn, đầy ngập đều là cừu hận Vu tộc tộc nhân cũng không có chút nào cảm giác, chỉ là một cái kính hò hét, hận không thể lập tức sát thượng thiên đình, đem Yêu tộc chúng tướng đều diệt sát.

Nhìn điện trước quần tình phần hận tộc nhân, Đế Giang cũng không có ngăn cản bọn họ hò hét, một lát sau mới vừa rồi đôi tay vì bãi, tộc nhân an tĩnh lại, bất quá từ bọn họ trong ánh mắt, Đế Giang thấy được ngập trời chiến ý, đây đúng là hân yêu cầu.

“Vu Yêu hai tộc oán hận chất chứa đã thâm, là hoàn toàn giải quyết lúc, này chiến, ta Vu tộc chắc chắn toàn bộ Yêu tộc từ hồng hoang trên đại lục xoá tên, này phiên thiên địa, chỉ có thể là chúng ta Bàn Cổ chính tông chứa tể, tru diệt Yêu tộc, chứa tể hồng hoang!”

Cuối cùng Đế Giang một tiếng rống to, hoàn toàn đem Vu tộc tình cảm mãnh liệt mang theo lên.

“Tru diệt Yêu tộc, chứa tể hồng hoang! Tru diệt Yêu tộc, chứa tể hồng hoang!”

Hò hét thanh hét đợt này đến đợt khác, thật lâu không thôi, vang vọng toàn bộ hồng hoang, làm hồng hoang sinh linh tất cả đều rung mình, tất cả đều sợ hãi nhìn phía Vu tộc đại bản doanh.

“Hảo, này chiến ta Vu tộc tất thắng, các huynh đệ, Vu tộc xưng bá hồng hoang nguyện vọng liền xem các ngươi, xuất phát.”

Đế Giang bàn tay vung lên, dẫn đầu hướng về Bất Chu Sơn phía trên Thiên Đình bay đi.

“Sát, sát, sát!”

Vô số Vu tộc người tất cả đều hưng phấn nhắm phía Thiên Đình, một đường phía trên, nơi đi qua, Bất Chu Sơn nội núi rừng tẫn hủy.

Toàn bộ hồng hoang sinh linh đều là thân mình phát run, sắc mặt trắng bệch, như thể đại động tĩnh, có thể nói Long Hán Sơ Kiếp tới nay lớn nhất một lần, Bất Chu Sơn phụ cận sinh linh càng là sớm đã bỏ trốn mất dạng, rất xa tránh đi Vu tộc người, sợ hãi tào ngộ tai bay vạ gió.

Hồng hoang phía trên, liền ở Vu tộc xuất động là lúc, Tam Thanh cùng Tây Phương hai thánh không mưu mà hợp, đồng thời bay về phía Oa Hoàng Cung.

Mặt khác đại thần thông giả cũng tất cả đều chú ý hai tộc động tĩnh, Lý thần nhiên tự nhiên cũng không ngoại lệ, tuy là đang ở Tam Tiên Đảo, nhưng sớm đã vận dụng thần thông chú ý thượng Vu Yêu tình huống.

“Đáng giận Đế Giang, Nhất Nguyên hội chi kỳ khó khăn lắm đã đến biến như thế cấp vội vàng sát hướng ta Thiên Đình, chẳng lẽ thật cho rằng ăn định ta Yêu tộc sao? Hừ!”

Thiên Đình phía trên, Đế Tuấn xanh cả mặt, Thái Nhất cũng là đầy mặt sắc mặt giận dữ, tuy rằng bọn họ Yêu tộc từ lâu ở xuống tay chuẩn bị cùng Vu tộc một trận tử chiến, lại không có nghĩ đến Vu tộc như thế cấp khó dẫn nổi, sĩ khí thượng, Yêu tộc giờ phút này lại là dừng ở hạ phong.

“Đại ca, hạ lệnh đi, giết hãn Vu tộc.”

Thái Nhất cả người khí thế một trưởng, một chưởng chụp toái ghế dựa tay vịn, đứng dậy, một cỗ khí phách chấn ra, đồng thời trong miệng càng là vô cùng khí phách nói như thế đạo.

Đế Tuấn lại khẽ cau mày, đạo, “Thái Nhất, lần này đại chiến tuy rằng không biết kết quả như thế nào, nhưng ta mơ hồ cảm giác được một tia bất an.”

Thái Nhất đạo, “Đại ca, ngươi nhiều lo lắng, hiện giờ Hậu Thổ thân hóa Luân Hồi, Tổ Vu khuyết thiếu một vị, kể từ đó, Tổ Vu liền không thể tạo thành mười hai Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, mà đại ca ngươi lại có đồ vu kiểm nơi tay, Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận lại bởi vì trận kỳ nguyên nhân, uy lực tăng lên mấy lần, bên này giảm bên kia tăng dưới, ta Yêu tộc này chiến nhất định kỳ khai đắc thắng.”

Nghe thế Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận Đế Tuấn nheo mắt, trong đầu đột nhiên trung hiện ra ngày đó Yêu Sư Côn Bằng giận ngôn tình cảnh, tựa hồ nào có không ổn. Bất quá trước mắt tình huống nguy cấp, đã không chấp nhận được hần suy nghĩ khác. Chỉ phải tạm thời buông nói, “Hiện đệ nói đúng, hiện giờ chính là ta Yêu tộc diệt Vu tộc rất tốt thời cơ, tuyệt đối không thể bỏ qua, hừ, hảo cái Đế Giang, chưa trước khai chiến, lại đã áp đảo bên ta khí thế, truyền Yêu Sư, chúng yêu thánh tiến đến lăng tiêu bảo điện.”

Vừa qua khỏi một lát, Yêu Sư Côn Bằng, Phục Hy tính cả chín vị yêu thánh tất cả đều tụ tập ở lăng tiêu bảo điện, tốc độ cực nhanh làm nhân kinh ngạc cảm thán, có thể nghĩ bọn họ cũng biết hiện giờ tình huống khẩn cấp, hiện tại Vu tộc chính chạy tới Thiên Đình, không chấp nhận được bọn họ trì hoãn may.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 119 Vu Yêu chung chiến ( thượng )

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2014-01-09

Đế Tuấn đạo, “Đại gia cũng đều biết, hiện tại Vu tộc chính từ mười một Tổ Vu dẫn dắt, công hướng ta Thiên Đình, lần này đại chiến đem quyết định ai có thể đủ xưng bá hồng hoang đại lục, ta Yêu tộc mới là hồng hoang đại lục vai chính, truyền lệnh chúng yêu thần, Nam Thiên Môn tập hợp, Nam Thiên Môn đó là Vu tộc nơi táng thân.”

Chỉ chớp lát sau, hàng tỉ yêu tu toàn bộ tụ tập ở Nam Thiên Môn ngoại, tĩnh chờ Vu tộc mọi người đã đến.

Tuy rằng hai tộc còn chưa tương ngộ, còn chưa khai chiến, nhưng một cỗ tức sát chi khí tràn ngập mãn toàn bộ Bát Chu Sơn, thậm chí liên xa ở Tam Tiên Đảo vân Lý thần nhiên cũng có thể đủ mơ hồ cảm ứng được, sắc mặt có chút hoảng sợ, ngấm nhìn Bát Chu Sơn phương hướng, lẩm bẩm nói, “Vu Yêu hai tộc thái quá cường thế, chỉ sợ liên Thánh Nhân đều sẽ không tha ở trong mắt. Hơn nữa này hai tộc bắt diệt, nhân tộc đích xác không có chút nào ưu thế bước lên hồng hoang sân khấu.”

Vu tộc một đường chạy nhanh, bởi vì Vu tộc người thái nhiều, mười một Tổ Vu cũng không tính toán đánh lên Thiên Đình, mà là muốn đường đường chính chính diệt Yêu tộc, bởi vậy một đường cũng không có chút nào che dấu, vừa thấy Yêu tộc người, cũng không vô nghĩa, trực tiếp chém giết, Yêu tộc người thật sự là thái nhiều, Vu tộc một đường xuống dưới, chém giết vô số yêu tu, bọn họ sở hành chỗ, thành một cái đường máu.

“Ha ha, Đế Tuấn, ngươi đây là đang đợi chết sao?”

Đế Giang đem Đế Tuấn sớm đã dẫn dắt hàng tỉ yêu tu ở Nam Thiên Môn trận địa sẵn sàng đón quân địch, trong miệng cười ha ha một tiếng, đồng dạng nói, chút nào không đem Đế Tuấn đám người để vào mắt. Lời tuy như thế, nhưng trong mắt vẻ mặt ngưng trọng lại không giảm chút nào.

Đế Tuấn sắc mặt vô cùng khó coi, nổi giận nói, “Hừ, ta cũng không cùng các ngươi tranh miệng lưỡi lợi hại, hôm nay, các ngươi tất cả đều muốn chết, không chỉ có là vì ta chín hài nhi, cũng là vì cấp chết thảm với ngươi Vu tộc trong tay chúng yêu tộc một công đạo”.

Đế Tuấn một câu tuy rằng nói được thực nhẹ, nhưng hiệu quả lại là thật lớn, hậu phương chúng yêu thần cùng kêu lên hò hét, hạ xuống khí thế nháy mắt bạo tăng, có thể xưng vương xưng đế giả, đích xác không phải địch cùng hạng người.

Thái Nhất cùng Đế Tuấn hai người đứng chung một chỗ, Thái Nhất tế khởi Đông Hoàng Chung, hỗn độn khí tràn ngập, buông xuống xuống dưới, bao phủ trụ hai người, đồng thời, Đế Tuấn tế ra Hà Đồ Lạc Thư hóa thành hắc bạch nhị khí vờn quanh ở hai người bên người, đôi tay vây quanh đồ vu kiếm.

Thái Nhất toàn lực vận chuyển Đông Hoàng Chung, từng đạo hỗn độn khí từ Đông Hoàng Chung đăng ra, hóa thành vô biên hỗn độn kiếm khí, ánh đao, chém hướng mười một Tổ Vu, đồng thời hai người cả người Thái Dương chân hỏa bắt đầu khởi động, thiêu đốt đến quanh thân hư không vạn vạo, xuất hiện nhẹ nhẹ khe hở, từng đạo hỗn độn từ trong đó chảy ra, bị Đông Hoàng Chung hấp thu dùng để đối địch.

Mà Hà Đồ Lạc Thư biến thành hắc bạch nhị khí cũng biến ảo số lượng loại thần thú, thần long, phượng hoàng, Kỳ Lân chờ, bí mật mang theo địa hỏa phong thủy công hướng chúng Tổ Vu. Trong tay đồ vu kiếm phun ra nuốt vào vô biên sát khí, mỗi một lần múa may đều ở Tổ Vu trên người lưu lại một đạo hoặc thâm hoặc thiển miệng vết thương.

Hai người vừa ra tay biến như thế trận thế, tàn nhẫn phi thường, làm nhân kinh ngạc cảm thán, hai người bá đạo, ngạo khí triển lộ không bỏ sót, làm vô số yêu thần vì này điên cuồng.

Côn Bằng tự nhiên sẽ không làm nhìn, chỉ thấy Côn Bằng một chút hiện ra chính mình bản thể, một con Côn Bằng hiện lên ở Nam Thiên Môn trên không, tốc độ phát huy đến cực hạn, mọi người nhìn lại, chỉ có thể nhìn thấy vài đạo hư ảnh, đồng thời Côn Bằng đánh xuống từng đạo thiên yêu thần lôi, làm mười một Tổ Vu cũng không dám khinh thường.

Phục Hy cũng không nhàn rỗi, trực tiếp bay về phía trời cao, ngồi xếp bằng, đem Phục Hy cầm phóng với trên đùi, đôi tay như cầm hoa ở cảm thượng kích thích, huyền diệu khó giải thích âm luật từ cảm trung phát ra, làm Vu tộc chúng Tổ Vu vẫn chỉ đầu óc phát trường.

Đối mặt bốn người hòa bạo công kích, mười một Tổ Vu cũng dùng ra cả người thủ đoạn, ngăn cản trụ bốn người công kích.

Đồng hoàng nhất dùng mãnh, một mình một người đánh với ngũ cái Tổ Vu, còn chiếm cứ thượng phong.

Đế Tuấn đối thượng ba cái Tổ Vu, bốn người đánh đến lực lượng ngang nhau.

Bên kia, Phục Hy đại chiến một cái Tổ Vu, chút nào không rơi hạ phong, đến nỗi Côn Bằng, ở hai cái Tổ Vu vây công dưới lại hiển lộ ra bại tích.

Một chúng Tổ Vu không có Pháp Bảo, chỉ có thể dựa vào chính mình thao tác thiên địa nguyên khí chờ năng lực cùng Yêu tộc bốn cái Chuẩn Thánh đại chiến, mặc dù có mười một nhân, lại không thể chiếm cứ thượng phong.

Mà Yêu tộc tuy rằng chỉ có bốn người, nhưng là trong tay có Tiên Thiên Chí Bảo Đồng Hoàng Chung, còn có Tiên Thiên Linh Bảo Hà Đồ Lạc Thư, mặt khác Phục Hy trong tay Phục Hy cầm cũng là khó lường Tiên Thiên Linh Bảo, Vu tộc có hại ở Pháp Bảo thượng, mà Yêu tộc còn lại là có hại ở đứng đầu chiến lực số lượng thượng.

Thái Nhất tuy rằng chiếm cứ thượng phong, nhưng là lại không thể hoàn toàn ngăn chặn đối thủ, trong khoảng thời gian ngắn cũng là không thể phân ra thắng bại, mà mặt khác ba chỗ chiến trường, Yêu tộc bên này đều chiếm không đến chút nào tiện nghi.

Hơn mười vị Chuẩn Thánh đại chiến, trong thiên địa hỗn loạn nguyên khí hoàn toàn cuồng bạo lên, các loại tùy ý lực lượng đập nát Nam Thiên Môn, bởi vậy các vị Chuẩn Thánh tất cả đều có ý thức đem chiến trường di thượng trời cao, tránh cho liên lụy đến bên ta tộc nhân.

Phía dưới, Yêu tộc cùng Vu tộc hai phương nhân mã tất cả đều đồ ngẫu hai mắt, nháy mắt chém giết ở bên nhau, mưa rền gió dữ, sấm sét ầm ầm, toàn bộ Nam Thiên Môn ở các loại hủy diệt tính lực lượng hạ hoàn toàn hóa thành bột phấn.

Pháp Bảo bay múa, còn không có đánh trúng địch nhân, liền ở không trung như huyền xán pháo hoa nổ mạnh mở ra, mảnh nhỏ tiêm mà ngạnh, phong mà lợi, xuyên qua không ít Yêu tộc, Vu tộc tộc nhân thân thể, từ thượng một mảnh.

Tam Tiên Đào nội, Lý thần nhiên ngồi ở đệm hương bồ phía trên, chú ý Thiên Đình phương hướng, ngay sau đó lộ ra đường như nghĩ tới cái gì, đứng dậy ẩn nấp thân hình đi trước kia Bất Chu Sơn phương hướng. Cùng thời gian, trong hồng hoàng vô số núi sâu rừng già bên trong từng đạo hắc ảnh thoáng hiện, lao tới Bất Chu Sơn.

Huyết Hải bên trong cũng bay ra ba ngàn hồng quang, chợt lóe lướt qua.

Lại nói bên kia, tuy rằng bằng vào trong tay dị bảo, tạm thời ngăn cản trụ Vu tộc mười một vị Tổ Vu, nhưng một người đối hai người, thậm chí ba người bốn người, này đối Đế Tuấn đám người pháp lực tiêu hao cũng là thật lớn, có lẽ một chốc một lát sẽ không dùng ở hạ phong, nhưng theo thời gian xói mòn, Đế Tuấn đám người lại là có hết sức lên, mà Thái Nhất cũng không hề giống phía trước như vậy nhẹ nhàng thoải mái.

Đế Tuấn chờ bốn người chậm rãi hướng trung gian dựa sát, muốn dựa vào Đồng Hoàng Chung phòng ngự làm bốn người hoãn một hồi, bất quá cái này ý tưởng lại là bị Đế Giang xuyên qua, quát to, “Muốn lại lưu dư lực, toàn lực ra tay, sát.”

Nói dẫn đầu hướng về Đế Tuấn điên cuồng sát đi, bên người hai vị Tổ Vu cũng cùng sát hướng Đế Tuấn, chặn này cùng Thái Nhất hội hợp đường đi.

Cái khác hai nơi địa phương cũng giống nhau, Phục Hy cùng Côn Bằng đều bị khiên chế trụ, Côn Bằng thậm chí chỉ có thể bị động phòng ngự, hoàn toàn không có đánh trả chi lực, đương nhiên dù vậy, hắn cũng khiên chế trụ hai vị Tổ Vu.

Đồng Hoàng Thái Nhất đối bốn người hiện giờ tình cảnh lại rõ ràng bất quá, hắn biết, như thế đi xuống, Yêu tộc nhất định thua, cần thiết muốn sở hữu thay đổi mới được.

Hít sâu một hơi, cả người pháp lực bắt đầu khởi động, rót vào Đồng Hoàng Chung, dâng ra từng đạo từ khí, ngăn cản trụ trước người ngũ cái Tổ Vu công kích, rồi sau đó cấp tốc phi đến Đế Tuấn trước người, đạo, “Đại ca không thể lại trì hoãn đi xuống.”

Đế Tuấn vẫn ngón gât gât đầu, thừa Đồng Hoàng Thái Nhất thế hắn ngăn cản trụ Đế Giang đám người khoảng cách, đem trong tay Hà Đồ Lạc Thư hướng về phía trước ném đi, đồng thời quát to, “Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận, hiện!”

Thiên Đình phía trên vô số phảng phất đã chịu triệu hoán, đều động lên, từng đạo Tinh Thần chi lực tưới xuống, cực nơi xa, vô tận Tinh Thần đan chéo thành hà, vô số Tinh Thần bắn ra từng đạo kinh hồng, xô xuyên qua phía chân trời, mang theo từng mảnh đặc sệt Tinh Thần chi lực, bắn giống đinh, đầu nhập Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận bên trong.

Nơi xa Yêu tộc mọi người nghe thể thanh hét lớn hậu, đột nhiên bùng nổ toàn thân pháp lực bức lui cùng chi đối địch Vu tộc người, sấn này khe hở, sôi nổi từ trong lòng ngực mọc ra một tam giác kỳ phiến, phối hợp Đế Tuấn bày ra ‘Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận’. Nhân cùng kỳ hợp, tiếp đón đầy trời Tinh Thần, câu thông viễn cổ Tinh Thần chi lực, thêm vào tự thân.

Toàn bộ hồng hoang thượng sinh linh tất cả đều bị không trung cảnh tượng sợ hãi người, chỉ thấy kia không trung, từng điều huyền lệ, lộng lẫy dài lụa rực rỡ từ xa xôi phía chân trời thẳng tới Thiên Đình, hình thành một mảnh lượng lệ ngân hà, một viên viên lóe sáng Tinh Thần ở vào ngân hà bên trong, lên xuống chìm nổi, như một viên viên đá quý, diệu nhân trông mắt.

Vô số chính chạy tới Bất Chu Sơn thân ảnh tất cả đều ngừng lại, nhìn phía thiên thượng, kia cảnh đẹp, là bọn họ từ sinh ra đến bây giờ gặp qua đẹp nhất hình ảnh.

Lý thân nhiên cũng bị chấn động, lâm lâm nói, “Chẳng lẽ đây là ngân hà ngọn nguồn?” Theo sau bật cười, những việc này đối với hồng hoang mà nói lại không trọng yếu.

Đặc sệt đến gần như hoá lỏng Tinh Thần chỉ lực đứng mãnh vào Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận, toàn bộ Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận đều bị Tinh Thần chỉ lực tràn ngập đến tràn đầy, Đế Tuấn cùng Thái Nhất đại hỉ, hợp lực vận chuyển đại trận, đồng thời, các yêu thần ở đại trận trung tâm được chính mình vị trí, bắt đầu lợi dụng đại trận oanh sát Vu tộc người.

Tinh Thần chỉ lực uy lực thật lớn, rất nhiều vu nhân bị thứ nhất chạm vào, liền toàn thân phảng phất cháy giống nhau, thiêu đốt lên, chỉ khoảng nửa khắc liền biến thành tro bụi.

Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận nội, Yêu tộc lú lo cười quái dị, Vu tộc phần nộ rít gào, sền sệt tinh quang, vô tận sát khí, làm khắp Tinh Không đều tràn ngập vô cùng vô tận tức sát chi khí.

Mười một Tổ Vu không thể không hiện ra chân thân, ở đại trận trung đấu đá lung tung, rống giận liên tục, tiếng gầm gừ đinh tai nhức óc, lần này Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận uy lực ra ngoài mười một Tổ Vu đoán trước, mười một Tổ Vu đều toàn lực ra tay, mỗi một kích đều đánh nát một viên Tinh Thần, trong đó yêu thần hoặc là chết ở Tổ Vu trong tay, hoặc là mượn dùng đại trận uy lực, chạy trốn đến nơi khác.

“Đương!”

Một tiếng thanh thúy tiếng chuông vang lên, toàn bộ Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận cấp tốc vận chuyển, vô số Vu tộc ở đại trận bên trong hóa thành bột mịn, cái này làm cho mười một Tổ Vu khốn khổ mất đầu nức.

Còn không đợi chúng Tổ Vu có gì động tác, Đông Hoàng Chung liền lại lần nữa vang lên, đồng thời Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận mang theo hồng hoang trên đại lục hỗn độn linh khí hoàn toàn đi vào đại trận bên trong, hỗn độn linh khí cùng Tinh Thần chỉ lực tương ngộ, va chạm ra vô tận vầng sáng, tứ tán năng lượng làm nơi xa Tinh Không trực tiếp sụp xuống một tầng lớn, Đông Hoàng Chung vẫn luôn không ngừng, thả càng ngày càng cấp.

Đại trận nội tự thành một mảnh không gian, không biết khoảng cách vu nhân rất xa Tinh Không bên trong, Đế Tuấn cùng Thái Nhất hai vị Yêu tộc hoàng giả đứng thẳng ở trên hư không bên trong, Đông Hoàng Thái Nhất đỉnh đầu phía trên có một mẫu vân quang, trong trẻo như nước, vân quang phía trên nâng kia khẩu Đông Hoàng Chung, lúc này Đông Hoàng Chung lại là không ngừng xoay đưa, một đợt lại một đợt tiếng chuông hướng bốn phía khuếch tán.

Đế Tuấn trên đầu còn lại là trào ra lưỡng đạo hỗn độn dòng khí, một đạo ngưng tụ thành một đầu long mã, long trên lưng ngựa cõng một trương Hà Đồ, một đạo tụ thành một đầu thần quy, trên lưng cõng Lạc Thư, đứng là kia Tiên Thiên Linh Bảo Hà Đồ Lạc Thư.

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 119 Vu Yêu chung chiến ( thượng )

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụ Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2014-01-09

Đế Tuấn đạo, “Đại gia cũng đều biết, hiện tại Vu tộc chính từ mười một Tổ Vu dẫn dắt, công hướng ta Thiên Đình, lần này đại chiến đem quyết định ai có thể đủ xưng bá hồng hoang đại lục, ta Yêu tộc mới là hồng hoang đại lục vai chính, truyền lệnh chúng yêu thần, Nam Thiên Môn tập hợp, Nam Thiên Môn đó là Vu tộc nơi táng thân.”

Chỉ chốc lát sau, hàng tỉ yêu tu toàn bộ tụ tập ở Nam Thiên Môn ngoại, tĩnh chờ Vu tộc mọi người đã đến.

Tuy rằng hai tộc còn chưa tương ngộ, còn chưa khai chiến, nhưng một cỗ tức sát chi khí tràn ngập mãn toàn bộ Bất Chu Sơn, thậm chí liên xa ở Tam



Tiên Đào vẫn Lý thần nhiên cũng có thể đủ mơ hồ gian cảm ứng được, sắc mặt có chút hoảng sợ, ngắm nhìn Bất Chu Sơn phương hướng, lẩm bẩm nói, “Vu Yêu hai tộc thái quá cường thế, chỉ sợ liên Thánh Nhân đều sẽ không tha ở trong mắt. Hơn nữa này hai tộc bất diệt, nhân tộc đích xác không có chút nào ưu thế bước lên hồng hoang sân khấu.”

Vu tộc một đường chạy nhanh, bởi vì Vu tộc người thái nhiều, mười một Tổ Vu cũng không tính toán đánh lên Thiên Đình, mà là muốn đường đường chính chính diệt Yêu tộc, bởi vậy một đường cũng không có chút nào che dấu, vừa thấy Yêu tộc người, cũng không vô nghĩa, trực tiếp chém giết, Yêu tộc người thật sự là thái nhiều, Vu tộc một đường xuống dưới, chém giết vô số yêu tu, bọn họ sở hành chỗ, thành một cái đường máu.

“Ha ha, Đế Tuấn, ngươi đây là đang đợi chết sao?”

Đế Giang đem Đế Tuấn sớm đã dẫn dắt hàng tỉ yêu tu ở Nam Thiên Môn trận địa sẵn sàng đón quân địch, trong miệng cười ha ha một tiếng, đồng dạng nói, chút nào không đem Đế Tuấn đám người đề vào mắt. Lời tuy như thế, nhưng trong mắt về mặt ngưng trọng lại không giảm chút nào.

Đế Tuấn sắc mặt vô cùng khó coi, nổi giận nói, “Hừ, ta cũng không cùng các ngươi tranh miệng lưỡi lợi hại, hôm nay, các ngươi tất cả đều muốn chết, không chỉ có là vì ta chín hài nhi, cũng là vì cấp chết thâm với ngươi Vu tộc trong tay chúng yêu tộc một công đạo”.

Đế Tuấn một câu tuy rằng nói được thực nhẹ, nhưng hiệu quả lại là thật lớn, hậu phương chúng yêu thần cùng kêu lên hò hét, hạ xuống khí thế nháy mắt bạo tăng, có thể xưng vương xưng đế giả, đích xác không phải địch cùng hạng người.

Thái Nhất cùng Đế Tuấn hai người đứng chung một chỗ, Thái Nhất té khỏi Đông Hoàng Chung, hỗn độn khí tràn ngập, buông xuống xuống dưới, bao phủ trụ hai người, đồng thời, Đế Tuấn té ra Hà Đồ Lạc Thư hóa thành hắc bạch nhị khí vờn quanh ở hai người bên người, đôi tay vây quanh đồ vu kiếm.

Thái Nhất toàn lực vận chuyển Đông Hoàng Chung, từng đạo hỗn độn khí từ Đông Hoàng Chung đăng ra, hóa thành vô biên hỗn độn kiếm khí, ánh đao, chém hướng mười một Tổ Vu, đồng thời hai người cả người Thái Dương chân hỏa bắt đầu khởi động, thiêu đốt đến quanh thân hư không vận vẹo, xuất hiện nhẹ nhẹ khe hở, từng đạo hỗn độn từ trong đó chảy ra, bị Đông Hoàng Chung hấp thu dùng để đối địch.

Mà Hà Đồ Lạc Thư biến thành hắc bạch nhị khí cũng biến ảo số lượng loại thần thú, thần long, phương hoàng, Kỳ Lân chờ, bí mật mang theo địa hỏa phong thủy công hướng chúng Tổ Vu. Trong tay đồ vu kiếm phun ra nuốt vào vô biên sát khí, mỗi một lần múa may đều ở Tổ Vu trên người lưu lại một đạo hoặc thâm hoặc thiên miệng vết thương.

Hai người vừa ra tay biến như thế trận thế, tàn nhẫn phi thường, làm nhân kinh ngạc cảm thán, hai người bá đạo, ngạo khí triển lộ không bỏ sót, làm vô số yêu thần vì này điên cuồng.

Côn Bằng tự nhiên sẽ không làm nhìn, chỉ thấy Côn Bằng một chút hiện ra chính mình bản thể, một con Côn Bằng hiện lên ở Nam Thiên Môn trên không, tốc độ phát huy đến cực hạn, mọi người nhìn lại, chỉ có thể nhìn thấy vài đạo hư ảnh, đồng thời Côn Bằng đánh xuống từng đạo thiên yêu thần lôi, làm mười một Tổ Vu cũng không dám khinh thường.

Phục Hy cũng không nhân rồi, trực tiếp bay về phía trời cao, ngồi xếp bằng, đem Phục Hy cầm phóng với trên đùi, đôi tay như cầm hoa ở cảm thụ kích thích, huyền diệu khó giải thích âm luật từ cảm trung phát ra, làm Vu tộc chúng Tổ Vu vẫn chỉ đầu óc phát trường.

Đối mặt bốn người hòa bạo công kích, mười một Tổ Vu cũng dùng ra cả người thủ đoạn, ngăn cản trụ bốn người công kích.

Đông hoàng nhất dừng mãnh, một mình một người đánh với ngũ cái Tổ Vu, còn chiếm cứ thượng phong.

Đế Tuấn đối thượng ba cái Tổ Vu, bốn người đánh đến lực lượng ngang nhau.

Bên kia, Phục Hy đại chiến một cái Tổ Vu, chút nào không rơi hạ phong, đến nỗi Côn Bằng, ở hai cái Tổ Vu vây công dưới lại hiển lộ ra bại tích.

Một chúng Tổ Vu không có Pháp Bảo, chỉ có thể dựa vào chính mình thao tác thiên địa nguyên khí chờ năng lực cùng Yêu tộc bốn cái Chuẩn Thánh đại chiến, mặc dù có mười một nhân, lại không thể chiếm cứ thượng phong.

Mà Yêu tộc tuy rằng chỉ có bốn người, nhưng là trong tay có Tiên Thiên Chí Bảo Đông Hoàng Chung, còn có Tiên Thiên Linh Bảo Hà Đồ Lạc Thư, mặt khác Phục Hy trong tay Phục Hy cầm cũng là khó lường Tiên Thiên Linh Bảo, Vu tộc có hại ở Pháp Bảo thượng, mà Yêu tộc còn lại là có hại ở đứng đầu chiến lực số lượng thượng.

Thái Nhất tuy rằng chiếm cứ thượng phong, nhưng là lại không thể hoàn toàn ngăn chặn đối thủ, trong khoảng thời gian ngắn cũng là không thể phân ra thắng bại, mà mặt khác ba chỗ chiến trường, Yêu tộc bên này đều chiếm không đến chút nào tiện nghi.

Hơn mười vị Chuẩn Thánh đại chiến, trong thiên địa hỗn độn nguyên khí hoàn toàn cuồng bạo lên, các loại tùy ý lực lượng đập nát Nam Thiên Môn, bởi vậy các vị Chuẩn Thánh tất cả đều có ý thức đem chiến trường di thượng trời cao, tránh cho liên lụy đến bên ta tộc nhân.

Phía dưới, Yêu tộc cùng Vu tộc hai phương nhân nãi tất cả đều đồ ngẫu hai mắt, nháy mắt chém giết ở bên nhau, mưa rền gió dữ, sấm sét ầm ầm, toàn bộ Nam Thiên Môn ở các loại hủy diệt tính lực lượng hạ hoàn toàn hóa thành bột phấn.

Pháp Bảo bay múa, còn không có đánh trúng địch nhân, liền ở không trung như huyền xán pháo hoa nổ mạnh mở ra, mảnh nhỏ tiêm mà ngành, phong mà lợi, xuyên qua không ít Yêu tộc, Vu tộc tộc nhân thân thể, tử thương một mảnh.

Tam Tiên Đào nội, Lý thần nhiên ngồi ở đệm hương bồ phía trên, chú ý Thiên Đình phương hướng, ngay sau đó lộ ra dường như nghĩ tới cái gì, đứng dậy

ẩn nấp thân hình đi trước kia Bất Chu Sơn phương hướng. Cùng thời gian, trong hồng hoang vô số núi sâu rừng già bên trong từng đạo hắc ảnh thoáng hiện, lao tới Bất Chu Sơn.

Huyết Hải bên trong cũng bay ra ba ngàn hồng quang, chợt lóe lướt qua.

Lại nói bên kia, tuy rằng bằng vào trong tay dị bảo, tạm thời ngăn cản trụ Vu tộc mười một vị Tổ Vu, nhưng một người độc đối hai người, thậm chí ba người bốn người, này đối Đế Tuấn đám người pháp lực tiêu hao cũng là thật lớn, có lẽ một chốc một lát sẽ không đứng ở hạ phong, nhưng theo thời gian xói mòn, Đế Tuấn đám người lại là cố hết sức lên, mà Thái Nhất cũng không hề giống phía trước như vậy nhẹ nhàng thoải mái.

Đế Tuấn chờ bốn người chậm rãi hướng trung gian dựa sát, muốn dựa vào Đông Hoàng Chung phòng ngự làm bốn người hoãn một hơi, bất quá cái này ý tưởng lại là bị Đế Giang xuyên qua, quát to, “Muốn lại lưu dư lực, toàn lực ra tay, sát.”

Nói dẫn đầu hướng về Đế Tuấn điên cuồng sát đi, bên người hai vị Tổ Vu cũng cùng sát hướng Đế Tuấn, chặn này cùng Thái Nhất hội hợp đường đi.

Cái khác hai nơi địa phương cũng giống nhau, Phục Hy cùng Côn Bằng đều bị khiên chế trụ, Côn Bằng thậm chí chỉ có thể bị động phòng ngự, hoàn toàn không có đánh trả chi lực, đương nhiên dù vậy, hắn cũng khiên chế trụ hai vị Tổ Vu.

Đông Hoàng Thái Nhất đối bốn người hiện giờ tình cảnh lại rõ ràng bất quá, hắn biết, như thế đi xuống, Yêu tộc nhất định thua, cần thiết muốn sở hữu thay đổi mới được.

Hít sâu một hơi, cả người pháp lực bắt đầu khởi động, rót vào Đông Hoàng Chung, dâng ra từng đạo tử khí, ngăn cản trụ trước người ngũ cái Tổ Vu công kích, rồi sau đó cấp tốc phi đến Đế Tuấn trước người, đạo, “Đại ca không thể lại trì hoãn đi xuống.”

Đế Tuấn vẫn ngón gật gật đầu, thừa Đông Hoàng Thái Nhất thế hắn ngăn cản trụ Đế Giang đám người khoảng cách, đem trong tay Hà Đồ Lạc Thư hướng về phía trước ném đi, đồng thời quát to, “Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận, hiện!”

Thiên Đình phía trên vô số phảng phất đã chịu triệu hoán, đều động lên, từng đạo Tinh Thần chi lực tưới xuống, cực nơi xa, vô tận Tinh Thần đan chéo thành hà, vô số Tinh Thần bắn ra từng đạo kinh hồng, xò xuyên qua phía chân trời, mang theo từng mảnh đặc sệt Tinh Thần chi lực, bắn giống đình, đầu nhập Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận bên trong.

Nơi xa Yêu tộc mọi người nghe thế thanh hét lớn hậu, đột nhiên bùng nổ toàn thân pháp lực bức lui cùng chi đối địch Vu tộc người, sấn này khe hở, sôi nổi từ trong lòng ngực mọc ra một tam giác kỳ phiến, phối hợp Đế Tuấn bày ra ‘Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận’. Nhân cùng kỳ hợp, tiếp đón đầy trời Tinh Thần, câu thông viễn cổ Tinh Thần chi lực, thêm vào tự thân.

Toàn bộ hồng hoang thượng sinh linh tất cả đều bị không trung cảnh tượng sợ ngây người, chỉ thấy kia không trung, từng điều huyền lệ, lộng lẫy dài lựa rực rỡ từ xa xói phía chân trời thẳng tới Thiên Đình, hình thành một mảnh lượng lệ ngân hà, một viên viên lóe sáng Tinh Thần ở vào ngân hà bên trong, lên xuống chìm nổi, như một viên viên đá quý, diệu nhân trông mắt.

Vô số chính chạy tới Bất Chu Sơn thân ảnh tất cả đều ngừng lại, nhìn phía thiên thượng, kia cảnh đẹp, là bọn họ từ sinh ra đến bây giờ gặp qua đẹp nhất hình ảnh.

Lý thần nhiên cũng bị chấn động, lâm lâm nói, “Chẳng lẽ đây là ngân hà ngọn nguồn?” Theo sau bật cười, những việc này đối với hồng hoang mà nói lại không trọng yếu.

Đặc sệt đến gần như hoá lỏng Tinh Thần chi lực dừng mãnh vào Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận, toàn bộ Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận đều bị Tinh Thần chi lực tràn ngập đến tràn đầy, Đế Tuấn cùng Thái Nhất đại hi, hợp lực vận chuyển đại trận, đồng thời, các yêu thần ở đại trận trung tìm được chính mình vị trí, bắt đầu lợi dụng đại trận oanh sát Vu tộc người.

Tinh Thần chi lực uy lực thật lớn, rất nhiều vu nhân bị thứ nhất chạm vào, liền toàn thân phảng phất cháy giống nhau, thiêu đốt lên, chỉ khoảng nửa khắc liền biến thành tro bụi.

Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận nội, Yêu tộc lưu lo cười quái dị, Vu tộc phấn nộ rít gào, sền sệt tinh quang, vô tận sát khí, làm khắp Tinh Không đều tràn ngập vô cùng vô tận tức sát chi khí.

Mười một Tổ Vu không thể không hiện ra chân thân, ở đại trận trung đầu đá lung tung, rống giận liên tục, tiếng gầm gừ đinh tai nhức óc, lần này Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận uy lực ra ngoài mười một Tổ Vu đoán trước, mười một Tổ Vu đều toàn lực ra tay, mỗi một kích đều đánh nát một viên Tinh Thần, trong đó yêu thần hoặc là chết ở Tổ Vu trong tay, hoặc là mượn dùng đại trận uy lực, chạy trốn đến nơi khác.

“Đương!”

Một tiếng thanh thúy tiếng chuông vang lên, toàn bộ Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận cấp tốc vận chuyển, vô số Vu tộc ở đại trận bên trong hóa thành bột mịn, cái này làm cho mười một Tổ Vu khòe mắt đều nứt.

Còn không đợi chúng Tổ Vu có gì động tác, Đông Hoàng Chung liền lại lần nữa vang lên, đồng thời Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận mang theo hồng hoang trên đại lục hỗn độn linh khí hoàn toàn đi vào đại trận bên trong, hỗn độn linh khí cùng Tinh Thần chi lực tương ngộ, va chạm ra vô tận vàng sáng, tứ tán năng lượng làm nơi xa Tinh Không trực tiếp sụp xuống một tầng lớn, Đông Hoàng Chung vẫn luôn không ngừng, thả càng ngày càng cấp.

Đại trận nội tự thành một mảnh không gian, không biết khoảng cách vu nhân rất xa Tinh Không bên trong, Đế Tuấn cùng Thái Nhất hai vị Yêu tộc hoàng

giả đứng thẳng ở trên hư không bên trong, Đông Hoàng Thái Nhất đỉnh đầu phía trên có một mẫu vân quang, trong trời như nước, vân quang phía trên nâng kia khẩu Đông Hoàng Chung, lúc này Đông Hoàng Chung lại là không ngừng đong đưa, một đợt lại một đợt tiếng chuông hướng bốn phía khuếch tán.

Để Tuần trên đầu còn lại là trào ra lưỡng đạo hỗn độn dòng khí, một đạo ngưng tụ thành một đầu long mã, long trên lưng ngựa cõng một trương Hà Đồ, một đạo tụ thành một đầu thần quy, trên lưng cõng Lạc Thư, đúng là kia Tiên Thiên Linh Bảo Hà Đồ Lạc Thư.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 120 Vu Yêu chung chiến ( trung )

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2014-01-10

Lại thấy kia Hà Đồ phía trên vô số đồ ảnh biến ảo không chừng, một trương ấn dấu vô số ảo diệu huyền cơ đồ hình lóng lánh, Lạc Thư phía trên còn lại là ngũ màu rực rỡ Yêu tộc văn tự, rậm rạp, vọng chỉ làm nhân đầu vầng mắt hoa.

Lưỡng đạo hỗn độn dòng khí chốc lát gian giao hội, kết thành Hỗn Nguyên Hà Lạc chi thể, vô tận đồ hình văn tự tràn ngập toàn bộ Tinh Không, đem Vu tộc hàng tỉ tộc chúng bao vây ở giữa, này đồ hình văn tự bên trong có đại thiên thể giới, các loại biến ảo, làm nhân trầm mê trong đó.

Vu tộc mọi người bị ảo tưởng sở hoặc, quanh thân tinh huyết quay cuồng không ngừng, gần một lát công phu, liền có mấy vạn vu nhân bởi vì tinh huyết sôi trào bành trướng, ở Tinh Không trung tạc vỡ ra tới, lại bởi vì đồ vu kiểm phong lợi vô cùng, làm lơ Vu tộc cường hãn thân thể, càng là nhất kiểm đi xuống thương vong vô số.

Tổ Vu rít gào càng sâu, mười một vị Tổ Vu phân hướng đứng yên, lại thấy từ phía sau vu chúng bên trong đi ra một người, đứng thẳng ở Tổ Vu bên cạnh người, đúng là Đại Vu Hình Thiên.

Sau này thổ thân hóa Luân Hồi, vốn dĩ nhất thích hợp tiếp nhận Hậu Thổ vị trí chính là Hậu Nghệ, chính là bởi vì bị yêu hậu Hi Hòa nương nương tính kế, cuối cùng thân chết. Chỉ phải gọi tới Đại Vu Hình Thiên thay thế.

Tuy rằng làm Hình Thiên ăn vào Hậu Thổ lưu lại tới tâm đầu tinh huyết, hơn nữa còn lại mười một Tổ Vu mạnh mẽ tài bồi. Nhưng chung cực bởi vì thời gian thái đoản, thực lực cũng không thể tăng lên nhiều ít. Lúc này mới khiến cho một loại Vu tộc không có như trên thứ giống nhau vừa lên tới liền sử dụng Đồ Thiên Thân Sát Đại Trận, tiếp đón sập tiệm cổ chân thân. Không phải không nghĩ, mà là thái quá miễn cưỡng, chiếu như vậy thực lực tiếp đón ra tới Bàn Cổ chân thân tuy rằng cũng rất mạnh, nhưng cũng cường giống nhau thôi. Cũng không phải vô địch tồn tại.

Nhưng không nghĩ tới hiện giờ này Yêu tộc Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận thể nhưng như thế cường hãn, chúng vu bắt đắc dĩ, chỉ phải mạnh mẽ bày ra Đồ Thiên Thân Sát Đại Trận, cùng chi chống lại. Bằng không chỉ sợ hội bị Đế Tuần sinh sôi háo chết ở này.

Mười một vị Tổ Vu cùng Hình Thiên tay phải từ hoảng, hiện ra một ba thước màu đen ma phiến. Ma phiến đón gió mà trường, cuối cùng cùng vu bình tề, dung nhập vu thân. Biến hóa đứng lên, Tổ Vu trên người bắt đầu khởi động ra vô tận hắc khí, che trời lấp đất, kết thành một mảnh mây đen, liền khắp Tinh Không đều tòa lấp đen nhánh đám mây.

Mười hai nhân ở mây đen bên trong chìm nổi không chừng, rít gào tiếng động như cũ khiếp sợ thiên địa, mây đen cuộn cuộn, sát khí quay cuồng, vô cùng vô tận hỗn độn nguyên khí ở trong đó lưu chuyển, hóa thành che trời vô biên lửa ma, quay cuồng không thôi.

Kia mười hai nhân chậm rãi ngưng tụ, lại là muốn thành tựu kia Bàn Cổ chân thân.

Hình Thiên chung quy chỉ là bị mười một Tổ Vu mạnh mẽ bồi dưỡng, lúc này sắc mặt một mảnh trắng bệch, tựa hồ là nỗ lực duy trì, còn lại mười một vị Tổ Vu lại là một trận rít gào, phía sau vu nhân phảng phất thiếu thân lao đầu vào lửa giống nhau đâm nhập vô tận mây đen bên trong, toàn thân tinh huyết nhô lên cao loạn vũ, những cái đó Đại Vu tinh huyết ở mây đen bên trong ngưng tụ thành một cái thật dài huyết hà, Hình Thiên mở ra mồm to, phồng tựa một cái hắc động, kia huyết hà biến bị hấn nuốt chừng ngưu uống giống nhau hút vào trong bụng.

Chỉ thấy Hình Thiên quanh thân huyết quang đại thịnh, tiện đà hóa thành vô tận mây đen lượn lờ, thân hình bạo trướng, cùng kia Tổ Vu lại là không phân cao thấp.

Sau này thổ thân hóa Luân Hồi, vốn dĩ nhất thích hợp tiếp nhận Hậu Thổ vị trí chính là Hậu Nghệ, chính là bởi vì bị yêu hậu Hi Hòa nương nương tính kế,

cuối cùng thân chết. Chỉ phải gọi tới Đại Vu Hình Thiên thay thế.

Tuy rằng làm Hình Thiên ăn vào Hậu Thổ lưu lại tới tâm đầu tinh huyết, hơn nữa còn lại mười một Tổ Vu mạnh mẽ tài bồi. Nhưng chung cực bởi vì thời gian thái đoản, thực lực cũng không thể tăng lên nhiều ít. Lúc này mới khiến cho một loại Vu tộc không có như trên thứ giống nhau vừa lên tới liền sử dụng Đồ Thiên Thân Sát Đại Trận, tiếp đón sập tiệm cổ chân thân. Không phải không nghĩ, mà là thái quá miễn cưỡng, chiếu như vậy thực lực tiếp đón ra tới Bàn Cổ chân thân tuy rằng cũng rất mạnh, nhưng cũng cường giống nhau thôi. Cũng không phải vô địch tồn tại.

Nhưng không nghĩ tới hiện giờ này Yêu tộc Chu Thiên Tinh Đầu Đại Trận thế nhưng như thế cường hãn, chúng vu bắt đặc dĩ, chỉ phải mạnh mẽ bày ra Đồ Thiên Thân Sát Đại Trận, cùng chi chống lại. Bằng không chỉ sợ hội bị Đế Tuấn sinh sôi háo chết ở này.

Mười một vị Tổ Vu cùng Hình Thiên tay phải từ hoảng, hiện ra một ba thước màu đen ma phiến. Ma phiến đón gió mà trường, cuối cùng cùng vu bình tề, dung nhập vu thân. Biến hóa đứng lên, Tổ Vu trên người bắt đầu khởi động ra vô tận hắc khí, che trời lấp đất, kết thành một mảnh mây đen, liền khắp Tinh Không đều tỏa khắp đen nhánh đám mây.

Mười hai nhân ở mây đen bên trong chìm nổi không chừng, rít gào tiếng động như cũ khiếp sợ thiên địa, mây đen cuộn cuộn, sát khí quay cuồng, vô cùng vô tận hỗn độn nguyên khí ở trong đó lưu chuyển, hóa thành che trời vô biên lửa ma, quay cuồng không thôi.

Kia mười hai nhân chậm rãi ngưng tụ, lại là muốn thành tựu kia Bàn Cổ chân thân.

Hình Thiên chung quy chỉ là bị mười một Tổ Vu mạnh mẽ bồi dưỡng, lúc này sắc mặt một mảnh trắng bệch, tựa hồ là nỗ lực duy trì, còn lại mười một vị Tổ Vu lại là một trận rít gào, phía sau vu nhân phảng phát thiêu thân lao đầu vào lửa giống nhau đâm nhập vô tận mây đen bên trong, toàn thân tinh huyết nhô lên cao loạn vũ, những cái đó Đại Vu tinh huyết ở mây đen bên trong ngưng tụ thành một cái thật dài huyết hà, Hình Thiên mở ra mồm to, phồng tựa một cái hắc động, kia huyết hà liền bị hấp nuốt chừng ngưu uống giống nhau hút vào trong bụng.

Chỉ thấy Hình Thiên quanh thân huyết quang đại thịnh, tiện đà hóa thành vô tận mây đen lượn lờ, thân hình bạo trưởng, cùng kia Tổ Vu lại là không phân cao thấp.

Sở hữu sự tình nói đến phiến toái, chẳng qua ở một cái hô hấp chi gian đã hoàn thành, cuộn cuộn quay cuồng mây đen ở trên hư không bên trong hình thành hàng tỉ trượng cao thấp Bàn Cổ chân thân.

“Không tốt, Bàn Cổ chân thân tái hiện. ....”

“Cái gì? Bàn Cổ chân thân?”

“Sao có thể? Không có Hậu Thổ cũng có thể tạo thành Bàn Cổ chân thân?”

.....

Yêu tộc mọi người khiếp sợ, ai cũng không nghĩ tới, Vu tộc ở khuyết thiếu Hậu Thổ vị này Tổ Vu dưới tình huống, cư nhiên cũng có thể đem Bàn Cổ chân thân tổ khởi, cái này làm cho Đế Tuấn cùng Thái Nhất đám người sắc mặt khó coi vô cùng, thương một lần đại chiến là lúc, Bàn Cổ uy thế rõ ràng trước mắt, mọi người tâm thần toàn run. Bất quá vẫn là có mắt sắc người phát hiện,, hiện giờ khối này ‘ Bàn Cổ chân thân ’ so phía trên thứ xuất hiện khi hư nhược rồi rất nhiều, thậm chí liền ‘ Bàn Cổ Phủ ’ đều không thể biến ảo mà ra.

“Chúng yêu thần nghe lệnh, toàn lực vận chuyển đại trận, cho ta oanh sát Bàn Cổ chân thân.” Vẫn là Đế Tuấn dẫn đầu tinh táo lại.

Chỉ nghe hán một tiếng rống to, vang vọng toàn bộ đại trận, không chỉ có như thế, mặc dù là Bất Chu Sơn nội sở hữu sinh linh, tất cả đều nghe thấy, sở hữu sinh linh trong lòng rung mình, sợ hãi đột nhiên sinh ra, rốt cuộc bất chấp cái khác, tất cả đều vứt bỏ chính mình động phủ, nổi điên bay ra Bất Chu Sơn, để tránh tao ngộ tai bay vạ gió.

“Uông!”

Bàn Cổ chân thân một tiếng quát nhẹ, lại giống như một đạo sấm sét nổ vang ở đại trận bên trong, làm Yêu tộc mọi người văn ngôn tâm thần không xong, một ít nhỏ yếu yếu tu, thậm chí trực tiếp tại đây đạo tiếng quát hạ, chân thân bạo liệt, hóa thành bột mịn.

Bàn Cổ giờ lên đôi tay, lòng bàn tay hướng ra phía ngoài, ngưng tụ vô biên sát khí, ra sức hướng tới tinh đầu đại trận múa may mà đi.

“Oanh!”

Cự chương đánh ở đại trận phía trên, không lộ lực lượng oanh kích ở đại trận thượng, làm tinh đầu đại trận một trận run rẩy, cuồng bạo hỗn độn nguyên khí phảng phát nước sôi giống nhau nóng bỏng, nháy mắt dừng mãnh vào đại trận bên trong, vô số yêu thần cũng nhân chết vào trong đó, hóa thành tro bụi, liền Luân Hồi cơ hội đều không có.

Bàn Cổ chân thân thái quá đáng sợ, tuy rằng so phía trên thứ lực có không đủ, nhưng cũng không phải trước mắt cái này Chu Thiên Tinh Đầu Đại Trận có khả năng chống lại, hơn nữa Bàn Cổ chân thân lần này toàn lực ra tay, ý ở mau chóng diệt sát Đế Tuấn đám người, gần một kích, liền làm Chu Thiên Tinh Đầu Đại Trận vỡ ra mấy đạo thật nhỏ cái khe, mặc dù có hàng tỉ Tinh Thần chi lực tương trợ, cũng ngăn cản không được Bàn Cổ uy thế.

Bàn Cổ không ngừng chém ra cự chương, mà Đông Hoàng Thái Nhất còn lại là không ngừng lay động Đông Hoàng Chung, hiệp trợ Đế Tuấn vận chuyển toàn bộ đại trận, Đế Tuấn đỉnh đầu Hà Đồ Lạc Thư ở Bàn Cổ mỗi một lần đòn nghiêm trọng dưới đều nhịn không được run rẩy, trên dưới di

động, đồng thời, này thượng quang mang cũng là càng thêm âm đạm.

“Rống!”

Mấy lần oanh kích dưới, đại trận đã có muốn vỡ ra xu thế, Bàn Cổ gầm lên giận dữ ra tiếng, lại lần nữa ra tay, ngũ chỉ khép lại, hóa chưởng vì quyền, dùng sức vùng lên.

Tinh Thần nắm tay xẹt qua một đạo hoàn mỹ đường cong, làm hàng tỉ Tinh Thần nháy mắt hóa thành bọt biển, biến mất với hư không.

Không chỉ có như thế, toàn bộ hư không một phần thành hai, từ trung gian vỡ ra một đạo thật lớn khâu tử, từ trong đó trào ra đại lượng hỗn độn, địa hỏa phong thủy quay cuồng mà ra, bởi vì quán tính, đồng thời tưới hướng Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận.

“Âm vang!”

Một tiếng vang lớn, ngay sau đó răng rắc một tiếng thanh thúy thanh âm vang lên, Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận một chút bị một quyền ngạnh sinh sinh đánh vỡ ra, vô số yêu thần không kịp dời đi liền bị trọng lực đánh cho bột phấn, trong đó thậm chí còn có bộ phận Vu tộc người.

Tiếp theo địa hỏa phong thủy rót nhập trong đó, toàn bộ đại trận nội như biển rộng, sóng gió mãnh liệt, bất kể này lượng hai tộc người chết vào trong đó.

Đế Tuấn cùng Thái Nhất đám người sắc mặt phát tử, bọn họ vẫn như cũ coi thường Vu tộc, coi thường Bàn Cổ chân thân thực lực, hiện giờ ăn lỗ nặng, còn như vậy đi xuống, Yêu tộc tất vong.

“Thiên Đế, nên làm cái gì bây giờ? Này Bàn Cổ chân thân thái lợi hại, Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận hoàn toàn không thể chống cự.” Thương Dương nóng nảy, không có chủ ý, dò hỏi Đế Tuấn. Một bên Thái Nhất chính cần rằng kiên trì, tuy rằng hắn cũng không có nói cái gì, nhưng cô hạ lộ rõ gân xanh đều bị thuyết minh hắn cũng hoàn toàn không hảo quá,

Đế Tuấn sắc mặt âm trầm, nghiêng răng nghiêng lợi, nhìn đại phát thần uy Bàn Cổ, cùng hiện giờ đã sắp rách nát Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận, trong mắt trực tiếp phun ra lưỡng đạo Thái Dương chân hỏa ra tới, nung nung đến hư không xuy xuy rung động.

Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận còn không có phát huy bất luận cái gì uy lực, liền bị Bàn Cổ chân thân đánh nát, Bàn Cổ chân thân thái quá lợi hại, hoàn toàn là bẻ gãy nghiền nát đem Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận đánh nát.

Mất thấy Bàn Cổ lại lần nữa giờ lên nắm tay, Đế Tuấn phần nộ thấp giọng rít gào đạo, “Hừ, Đế Giang, Vu tộc, hảo, thực hảo, liền nhìn xem ai có thể đủ đỉnh đến cuối cùng.”

Tiếng nói vừa dứt, Đế Tuấn đem trong tay Hà Đồ Lạc Thư đi phía trước ném đi, trong tay pháp quyết nháy mắt đánh ra, ở Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận nội, bất luận là Yêu tộc người vẫn là Vu tộc mọi người, trong nháy mắt này, đều bị tung ra Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận, hạ xuống Bất Chu Sơn hạ, tuy rằng mọi người mờ mịt, nhưng là cũng đều đồng thời thở dài nhẹ nhõm một hơi, ngay sau đó liền lại đại chiến ở bên nhau.

Không chỉ có là bọn họ, thậm chí liền Phục Hy cùng Côn Bằng hai người cũng bị dúi đi ra đại trận, Côn Bằng trông mắt nhanh như chớp vừa chuyển, nhìn nhìn uy thế không giảm Bàn Cổ chân thân, thở dài một tiếng, xoay người bay đi, lặng yên rời đi Bất Chu Sơn, nhưng là vẫn chưa đi xa, đến nỗi Phục Hy, còn lại là bị mấy cái Đại Vu dây dưa trụ.

Liền ở Đế Tuấn đem mọi người tung ra đại trận lúc sau, Bàn Cổ nắm tay cũng khó khăn lắm đi vào đại trận phụ cận, Đế Tuấn hạ quyết tâm, quát to, “Rống, Đế Giang, nhìn xem ai lợi hại hơn.”

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 120 Vu Yêu chung chiến ( trung )

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2014-01-10

Lại thấy kia Hà Đồ phía trên vô số đồ ảnh biến ảo không chừng, một trương ấn dấu vô số ảo diệu huyền cơ đồ hình lóng lánh, Lạc Thư phía trên còn lại là ngũ màu rực rỡ Yêu tộc văn tự, rậm rạp, vọng chỉ làm nhân đầu vầng mắt hoa.

Lường đạo hỗn độn dòng khí chốc lát gian giao hội, kết thành Hỗn Nguyên Hà Lạc chi thể, vô tận đồ hình văn tự tràn ngập toàn bộ Tinh Không, đem Vu tộc hàng tỉ tộc chúng bao vây ở giữa, này đồ hình văn tự bên trong có đại thiên thể giới, các loại biến ảo, làm nhân trầm mê trong đó.

Vu tộc mọi người bị ảo tưởng sở hoặc, quanh thân tinh huyết quay cuồng không ngừng, gần một lát công phu, liền có mấy vạn vu nhân bởi vì tinh huyết sôi trào bành trướng, ở Tinh Không trung tạc vỡ ra tới, lại bởi vì đồ vu kiểm phong lợi vô cùng, làm cho Vu tộc cường hãn thân thể, càng là nhất kiếm đi xuống thương vong vô số.

Tổ Vu rít gào càng sâu, mười một vị Tổ Vu phân hướng đứng yên, lại thấy từ phía sau vu chúng bên trong đi ra một người, đứng thẳng ở Tổ Vu bên cạnh người, đứng là Đại Vu Hình Thiên.

Sau này thổ thân hóa Luân Hồi, vốn dĩ nhất thích hợp tiếp nhận Hậu Thổ vị trí chính là Hậu Nghệ, chính là bởi vì bị yêu hậu Hi Hòa nương nương tính kế, cuối cùng thân chết. Chỉ phải gọi tới Đại Vu Hình Thiên thay thế.

Tuy rằng làm Hình Thiên ăn vào Hậu Thổ lưu lại tới tâm đầu tinh huyết, hơn nữa còn lại mười một Tổ Vu mạnh mẽ tài bồi. Nhưng chung cực bởi vì thời gian thái đoản, thực lực cũng không thể tăng lên nhiều ít. Lúc này mới khiến cho một loại Vu tộc không có như trên thứ giống nhau vừa lên tới liền sử dụng Đồ Thiên Thân Sát Đại Trận, tiếp đón sập tiệm cổ chân thân. Không phải không nghĩ, mà là thái quá miễn cưỡng, chiếu như vậy thực lực tiếp đón ra tới Bàn Cổ chân thân tuy rằng cũng rất mạnh, nhưng cũng cường giống nhau thôi. Cũng không phải vô địch tồn tại.

Nhưng không nghĩ tới hiện giờ này Yêu tộc Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận thể nhưng như thể cường hãn, chúng vu bắt đặc dĩ, chỉ phải mạnh mẽ bày ra Đồ Thiên Thân Sát Đại Trận, cùng chi chống lại. Bằng không chỉ sợ hội bị Đế Tuấn sinh sôi háo chết ở này.

Mười một vị Tổ Vu cùng Hình Thiên tay phải từ hoảng, hiện ra một ba thước màu đen ma phiến. Ma phiến đón gió mà trường, cuối cùng cùng vu bình tề, dung nhập vu thân. Biến hóa đứng lên, Tổ Vu trên người bắt đầu khởi động ra vô tận hắc khí, che trời lấp đất, kết thành một mảnh mây đen, liền khắp Tinh Không đều tỏa khắp đen nhánh đám mây.

Mười hai nhân ở mây đen bên trong chìm nổi không chừng, rít gào tiếng động như cũ khiếp sợ thiên địa, mây đen cuộn cuộn, sát khí quay cuồng, vô cùng vô tận hỗn độn nguyên khí ở trong đó lưu chuyển, hóa thành che trời vô biên lửa ma, quay cuồng không thôi.

Kia mười hai nhân chậm rãi ngưng tụ, lại là muốn thành tựu kia Bàn Cổ chân thân.

Hình Thiên chung quy chỉ là bị mười một Tổ Vu mạnh mẽ bồi dưỡng, lúc này sắc mặt một mảnh trắng bệch, tựa hồ là nỗ lực duy trì, còn lại mười một vị Tổ Vu lại là một trận rít gào, phía sau vu nhân phảng phất thiếu thân lao đầu vào lửa giống nhau đâm nhập vô tận mây đen bên trong, toàn thân tinh huyết nhô lên cao loạn vũ, những cái đó Đại Vu tinh huyết ở mây đen bên trong ngưng tụ thành một cái thật dài huyết hà, Hình Thiên mở ra mồm to, phồng tựa một cái hắc động, kia huyết hà biến bị hãn nuốt chừng ngưu uống giống nhau hút vào trong bụng.

Chỉ thấy Hình Thiên quanh thân huyết quang đại thịnh, tiện đà hóa thành vô tận mây đen lượn lờ, thân hình bạo trướng, cùng kia Tổ Vu lại là không phân cao thấp.

Sau này thổ thân hóa Luân Hồi, vốn dĩ nhất thích hợp tiếp nhận Hậu Thổ vị trí chính là Hậu Nghệ, chính là bởi vì bị yêu hậu Hi Hòa nương nương tính kế, cuối cùng thân chết. Chỉ phải gọi tới Đại Vu Hình Thiên thay thế.

Tuy rằng làm Hình Thiên ăn vào Hậu Thổ lưu lại tới tâm đầu tinh huyết, hơn nữa còn lại mười một Tổ Vu mạnh mẽ tài bồi. Nhưng chung cực bởi vì thời gian thái đoản, thực lực cũng không thể tăng lên nhiều ít. Lúc này mới khiến cho một loại Vu tộc không có như trên thứ giống nhau vừa lên tới liền sử dụng Đồ Thiên Thân Sát Đại Trận, tiếp đón sập tiệm cổ chân thân. Không phải không nghĩ, mà là thái quá miễn cưỡng, chiếu như vậy thực lực tiếp đón ra tới Bàn Cổ chân thân tuy rằng cũng rất mạnh, nhưng cũng cường giống nhau thôi. Cũng không phải vô địch tồn tại.

Nhưng không nghĩ tới hiện giờ này Yêu tộc Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận thể nhưng như thể cường hãn, chúng vu bắt đặc dĩ, chỉ phải mạnh mẽ bày ra Đồ Thiên Thân Sát Đại Trận, cùng chi chống lại. Bằng không chỉ sợ hội bị Đế Tuấn sinh sôi háo chết ở này.

Mười một vị Tổ Vu cùng Hình Thiên tay phải từ hoảng, hiện ra một ba thước màu đen ma phiến. Ma phiến đón gió mà trường, cuối cùng cùng vu bình tề, dung nhập vu thân. Biến hóa đứng lên, Tổ Vu trên người bắt đầu khởi động ra vô tận hắc khí, che trời lấp đất, kết thành một mảnh mây đen, liền khắp Tinh Không đều tỏa khắp đen nhánh đám mây.

Mười hai nhân ở mây đen bên trong chìm nổi không chừng, rít gào tiếng động như cũ khiếp sợ thiên địa, mây đen cuộn cuộn, sát khí quay cuồng, vô cùng vô tận hỗn độn nguyên khí ở trong đó lưu chuyển, hóa thành che trời vô biên lửa ma, quay cuồng không thôi.

Kia mười hai nhân chậm rãi ngưng tụ, lại là muốn thành tựu kia Bàn Cổ chân thân.

Hình Thiên chung quy chỉ là bị mười một Tổ Vu mạnh mẽ bồi dưỡng, lúc này sắc mặt một mảnh trắng bệch, tựa hồ là nỗ lực duy trì, còn lại mười một vị Tổ Vu lại là một trận rít gào, phía sau vu nhân phảng phất thiếu thân lao đầu vào lửa giống nhau đâm nhập vô tận mây đen bên trong, toàn thân tinh huyết nhô lên cao loạn vũ, những cái đó Đại Vu tinh huyết ở mây đen bên trong ngưng tụ thành một cái thật dài huyết hà, Hình Thiên mở ra mồm to, phồng tựa một cái hắc động, kia huyết hà biến bị hãn nuốt chừng ngưu uống giống nhau hút vào trong bụng.

Chỉ thấy Hình Thiên quanh thân huyết quang đại thịnh, tiện đà hóa thành vô tận mây đen lượn lờ, thân hình bạo trướng, cùng kia Tổ Vu lại là không phân cao thấp.

Sở hữu sự tình nói đến phiên toái, chẳng qua ở một cái hô hấp chi gian đã hoàn thành, cuộn cuộn quay cuồng mây đen ở trên hư không bên trong hình thành hàng tỉ tượng cao thấp Bàn Cổ chân thân.

“Không tốt, Bàn Cổ chân thân tái hiện. ....”

“Cái gì? Bàn Cổ chân thân?”

“Sao có thể? Không có Hậu Thổ cũng có thể tạo thành Bàn Cổ chân thân?”

.....

Yêu tộc mọi người khiếp sợ, ai cũng không nghĩ tới, Vu tộc ở khuyết thiếu Hậu Thổ vị này Tở Vu dưới tình huống, cư nhiên cũng có thể đem Bàn Cổ chân thân tở khởi, cái này làm cho Đế Tuấn cùng Thái Nhất đám người sắc mặt khó coi vô cùng, thượng một lần đại chiến là lúc, Bàn Cổ uy thế rõ ràng trước mắt, mọi người tâm thần toàn run. Bất quá vẫn là có mắt sắc người phát hiện,, hiện giờ khôi này ‘ Bàn Cổ chân thân ’ so phía trên thứ xuất hiện khi hư nhược rồi rất nhiều, thậm chí liền ‘ Bàn Cổ Phủ ’ đều không thể biến ảo mà ra.

“Chúng yêu thần nghe lệnh, toàn lực vận chuyển đại trận, cho ta oanh sát Bàn Cổ chân thân.” Vẫn là Đế Tuấn dẫn đầu tinh táo lại.

Chỉ nghe hân một tiếng rống to, vang vọng toàn bộ đại trận, không chỉ có như thế, mặc dù là Bất Chu Sơn nội sở hữu sinh linh, tất cả đều nghe thấy, sở hữu sinh linh trong lòng rung mình, sợ hãi đột nhiên sinh ra, rốt cuộc bất chấp cái khác, tất cả đều vứt bỏ chính mình động phủ, nổi điên bay ra Bất Chu Sơn, để tránh tao ngộ tai bay vạ gió.

“Uống!”

Bàn Cổ chân thân một tiếng quát nhẹ, lại giống như một đạo sấm sét nổ vang ở đại trận bên trong, làm Yêu tộc mọi người văn ngôn tâm thần không xong, một ít nhỏ yếu yếu tu, thậm chí trực tiếp tại đây đạo tiếng quát hạ, chân thân bạo liệt, hóa thành bột mịn.

Bàn Cổ giờ lên đôi tay, lòng bàn tay hướng ra phía ngoài, ngưng tụ vô biên sát khí, ra sức hướng tới tinh đấu đại trận múa may mà đi.

“Oanh!”

Cự chương đánh ở đại trận phía trên, khổng lồ lực lượng oanh kích ở đại trận thượng, làm tinh đấu đại trận một trận run rẩy, cuồng bạo hỗn độn nguyên khí phảng phất nước sôi giống nhau nóng bỏng, nháy mắt dũng mãnh vào đại trận bên trong, vô số yêu thần cùng nhân chết vào trong đó, hóa thành tro bụi, liên Luân Hồi cơ hội đều không có.

Bàn Cổ chân thân thái quá đáng sợ, tuy rằng so phía trên thứ lược có không đủ, nhưng cũng không phải trước mắt cái này Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận có khả năng chống lại, hơn nữa Bàn Cổ chân thân lần này toàn lực ra tay, ý ở mau chóng diệt sát Đế Tuấn đám người, gần một kích, liền làm Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận vỡ ra mấy đạo thật nhỏ cái khe, mặc dù có hàng tỉ Tinh Thần chỉ lực tương trợ, cũng ngăn cản không được Bàn Cổ uy thế.

Bàn Cổ không ngừng chém ra cự chương, mà Đông Hoàng Thái Nhất còn lại là không ngừng lay động Đông Hoàng Chung, hiệp trợ Đế Tuấn vận chuyển toàn bộ đại trận, Đế Tuấn đỉnh đầu Hà Đồ Lạc Thư ở Bàn Cổ mỗi một lần đòn nghiêm trọng dưới đều nhện không được run rẩy, trên dưới di động, đồng thời, này thượng quang mang cũng là càng thêm âm đậm.

“Rống!”

Mấy lần oanh kích dưới, đại trận đã có muốn vỡ ra xu thế, Bàn Cổ gầm lên giận dữ ra tiếng, lại lần nữa ra tay, ngũ chỉ khép lại, hóa chương vì quyền, dùng sức vùng lên.

Tinh Thần nắm tay xẹt qua một đạo hoàn mỹ đường cong, làm hàng tỉ Tinh Thần nháy mắt hóa thành bọt biển, biến mất với hư không.

Không chỉ có như thế, toàn bộ hư không một phân thành hai, từ trung gian vỡ ra một đạo thật lớn khẩu tử, từ trong đó trào ra đại lượng hỗn độn, địa hỏa phong thủy quay cuồng mà ra, bởi vì quán tính, đồng thời tưới hướng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

“Ầm vang!”

Một tiếng vang lớn, ngay sau đó răng rắc một tiếng thanh thủy thanh âm vang lên, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận một chút bị một quyền ngạnh sinh sinh đánh vỡ ra, vô số yêu thần không kịp dời đi liền bị trọng lực đánh cho bột phấn, trong đó thậm chí còn có bộ phận Vu tộc người.

Tiếp theo địa hỏa phong thủy rót nhập trong đó, toàn bộ đại trận nội như biển rộng, sóng gió mãnh liệt, bất kể này lượng hai tộc người chết vào trong đó.

Đế Tuấn cùng Thái Nhất đám người sắc mặt phát tử, bọn họ vẫn như cũ coi thường Vu tộc, coi thường Bàn Cổ chân thân thực lực, hiện giờ ăn lỗ nặng, còn như vậy đi xuống, Yêu tộc tất vong.

“Thiên Đế, nên làm cái gì bây giờ? Này Bàn Cổ chân thân thái lợi hại, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận hoàn toàn không thể chống cự.” Thương Dương nóng nảy, không có chủ ý, dò hỏi Đế Tuấn. Một bên Thái Nhất chính cần rằng kiên trì, tuy rằng hân cũng không có nói cái gì, nhưng cổ hạ lộ rõ gân xanh đều bị thuyết minh hân cũng hoàn toàn không hảo quá,

Đế Tuấn sắc mặt âm trầm, nghiêng răng nghiêng lợi, nhìn đại phát thần uy Bàn Cổ, cùng hiện giờ đã sắp rách nát Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, trong mắt trực tiếp phun ra lưỡng đạo Thái Dương chân hỏa ra tới, nung nung đến hư không xuy xuy rung động.



Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận còn không có phát huy bất luận cái gì uy lực, liền bị Bàn Cổ chân thân đánh nát, Bàn Cổ chân thân thái quá lợi hại, hoàn toàn là bẻ gãy nghiền nát đem Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đánh nát.

Mất thấy Bàn Cổ lại lần nữa giờ lên nắm tay, Đế Tuấn phần nộ thấp giọng rít gào đạo, “Hừ, Đế Giang, Vu tộc, hảo, thực hảo, liền nhìn xem ai có thể đủ đỉnh đến cuối cùng.”

Tiếng nói vừa dứt, Đế Tuấn đem trong tay Hà Đồ Lạc Thư đi phía trước ném đi, trong tay pháp quyết nhảy mắt đánh ra, ở Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận nội, bất luận là Yêu tộc người vẫn là Vu tộc mọi người, trong nhảy mắt này, đều bị tung ra Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, hạ xuống Bất Chu Sơn hạ, tuy rằng mọi người mờ mịt, nhưng là cũng đều đồng thời thờ dài nhẹ nhõm một hơi, ngay sau đó liền lại đại chiến ở bên nhau.

Không chỉ có là bọn họ, thậm chí liền Phục Hy cùng Côn Bằng hai người cũng bị dời đi ra đại trận, Côn Bằng trông mắt nhanh như chớp vừa chuyển, nhìn nhìn uy thế không giảm Bàn Cổ chân thân, thờ dài một tiếng, xoay người bay đi, lặng yên rời đi Bất Chu Sơn, nhưng là vẫn chưa đi xa, đến nỗi Phục Hy, còn lại là bị mấy cái Đại Vu dây dưa trụ.

Liền ở Đế Tuấn đem mọi người tung ra đại trận lúc sau, Bàn Cổ nắm tay cũng khó khăn lắm đi vào đại trận phụ cận, Đế Tuấn hạ quyết tâm, quát to, “Rống, Đế Giang, nhìn xem ai lợi hại hơn.”

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 121 Vu Yêu chung chiến ( hạ )

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2014-01-11

Trong tay pháp quyết biến đổi, đồng thời dặn dò Thái Nhất, “Toàn lực vận chuyển Đông Hoàng Chung, bảo vệ chúng ta hai người.”

“Phanh!!!!!!!!!!”

Một tiếng vang lớn, như sấm sét ngang trời mà qua, toàn bộ hồng hoang sinh linh tất cả đều nghe thấy, mặc dù là ba mươi ba thiên ngoại Thánh Nhân, cũng đều khiếp sợ phi thường.

Chỉ thấy ở Bàn Cổ chân thân một quyền liền mau đánh ở đại trận thượng thời điểm, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận nhảy mắt nổ mạnh mở ra, uy lực thật lớn, mà dừng mãnh vào trong đó địa hỏa phong thủy càng là cổ vũ nổ mạnh uy lực, sở hữu cuồng bạo lực lượng toàn bộ oanh kích hướng Bàn Cổ.

Đế Giang hiển nhiên không có dự đoán được Đế Tuấn hội như thế quyết đoán tự bạo Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, không kịp phản ứng, chỉ phải làm vận chuyển Bàn Cổ chân thân toàn lực hiện lên một bên, tận lực tránh cho dừng lại đẩy hủy diệt tính lực lượng.

“Phanh phanh phanh!”

Toàn bộ trong thiên địa chỉ còn lại có một loại thanh âm, sở hữu sinh linh tất cả đều linh hồn rung mình nhìn Bất Chu Sơn phương hướng, ngơ ngác phát ngốc, hoàn toàn ngây dại.

Đại trận tự bạo, Đông Hoàng Thái Nhất đỉnh đầu Đông Hoàng Chung đã chịu cuồng bạo lực lượng oanh kích, một trận lay động, từ khi âm đạm, Đông Hoàng Thái Nhất còn lại là từng ngậm từng ngậm hướng ra phía ngoài không muốn sống phun huyết.

Một bên Đế Tuấn càng không dễ chịu, đỉnh đầu Hà Đồ Lạc Thư sớm đã mất đi quang hoa, ngã xuống nhập Đế Tuấn trong tay, mà Đế Tuấn chính mình còn lại là cả người thê thảm, để bảo sớm đã rách nát, một cánh tay huyết nhục mờ mờ, xương cốt hiện ra, cho người ta một chứng lạnh lạnh cảm giác.

Bên kia, Bàn Cổ chân thân cũng trực tiếp tán loạn, biến thành mười một Tổ Vu cùng Hình Thiên, Hình Thiên chung quy không phải Hậu Thổ, mặc dù có bí pháp làm hắn có thể tạm thời phát huy ra Tổ Vu năng lực, tạo thành Bàn Cổ chân thân, nhưng vẫn như cũ so Hậu Thổ kém không ít, bằng không hiện tại Đế Tuấn đám người nào còn có thể tồn tại.

Mười một Tổ Vu tất cả đều miệng phun máu tươi, sắc mặt tái nhợt, trên mặt cuồng ngạo chi sắc không hề, Hình Thiên càng là vô dụng, không chỉ có mặt không có chút máu, nửa người đều rách nát mở ra.

Bởi vì đại trận tự bạo, cuồng bạo lực lượng như hồng thủy tá áp mà ra, dừng mãnh vào hồng hoang đại lục, bởi vì Bàn Cổ chân thân phía trước vẫn luôn

đứng thẳng ở Bất Chu Sơn thượng, bởi vậy dừng mảnh vào Bất Chu Sơn hủy diệt tính lực lượng đều bị Bàn Cổ tiếp được, tuy rằng như thế, nhưng Bất Chu Sơn vẫn như cũ hủy hoại, Bất Chu Sơn thượng Vu Yêu hai tộc, càng là từ thượng hầu như không còn.

Dừng mảnh vào hồng hoang đại lực lực lượng lại là không có Bàn Cổ ngăn cản, toàn bộ hồng hoang phá thành mảnh nhỏ, vô số sinh linh ở còn không có phản ứng lại đây là lúc liền bị lan đến, hình thần đều diệt, không được nhập Luân Hồi.

Thủ Dương Sơn, nhân tộc tề cư nơi. Lý thần nhiên mới vừa tìm đến hồng hoang đại lực không lâu, gần nghỉ ngơi một lát, một tiếng vang lớn liền vang lên, Lý thần nhiên biến sắc, ngay sau đó vượt qua không gian đi vào Thủ Dương Sơn, nháy mắt tế khởi Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, một đạo thanh sắc bảo hộ màng xuất hiện, bao phủ trụ toàn bộ Thủ Dương Sơn, bảo vệ cả người tộc.

Chính là kia dừng mảnh vào hồng hoang đại lực lực lượng thái quá khổng lồ, không ngừng đánh sâu vào này tầng này thanh sắc bảo hộ màng, lệnh này lung lay sắp đổ, dường như ngay sau đó biến hội rách nát mờ ra. Tại đây máu chót thượng, Lý thần nhiên không còn hấn pháp chỉ phải cắn răng kiên trì, cố động cả người pháp lực dừng hướng Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ trung.

“Thiên Thuận đạo hữu đừng vội, bản đạo tới trợ!” Đồng thời, từ nơi xa bay tới một đạo thân ảnh, đứng là Trần Nguyên Từ, chỉ thấy Trần Nguyên Từ đem Địa Thư đánh ra, bảo vệ nhân tộc.

Lý thần nhiên hơi hơi thở dài nhẹ nhõm một hơi, có Trần Nguyên Từ như vậy Chuẩn Thánh hơn nữa Địa Thư như vậy phòng ngự Linh Bảo nghĩ đến bảo vệ nhân tộc hẳn là không có gì vấn đề. Mới vừa thở phào nhẹ nhõm, liền giác một cỗ mạnh mẽ lực lượng đánh úp lại, đập ở thanh, hồi nhĩ sắc bảo hộ màng thượng.

“Cái gì, như vậy đều tiếp không xuống dưới”, Lý thần nhiên nhìn một màn này, cảm thấy kinh ngạc. Chính mình vẫn là xem thường cỗ lực lượng này. Nhìn lại một cỗ lực lượng đánh úp lại, Lý thần nhiên đồn cảm vô lực, hấn cùng Trần Nguyên Từ đã tận lực. Nhưng đối mặt như vậy lực lượng, bọn họ sở bày ra ra tới phòng ngự có vẻ rất là tái nhợt vô lực.

Lý thần nhiên mặt lộ vẻ không đành lòng chỉ sắc, thoáng nghiêng đầu, không đành lòng nhìn kế tiếp một màn này. Lại thấy Thủ Dương Sơn bay lên khỏi một đồ, đồ trung lưỡng đạo hắc bạch âm dương cá lẫn nhau ma hợp chơi đùa, du tẩu gian một đám thể giới ra đời ma diệt. Kia cỗ lực lượng mới vừa một đụng vào này phúc âm dương đồ biến phản bốn quy nguyên hóa thành sơn xuyên, cỏ cây, trùng cá, điều thú lưu tại đồ trung. Âm dương cá đảo qua, liền ma diệt này trong đó hết thấy. Nhân tộc tìm được đường sống trong chỗ chết, ở tộc trưởng dẫn dắt hạ, sôi nổi dập đầu bái tạ Thánh Nhân cùng địa tiên chi tổ Trần Nguyên Từ.

Thật lâu không có nghe được nhân tộc tiếng kêu thảm thiết, Lý thần nhiên tò mò quay đầu tới, vừa vặn thấy như vậy một màn. Liền biết Thánh Nhân ra tay, nhân tộc lại không có nguy hiểm. Buông trong lòng vướng bận, cùng Trần Nguyên Từ cáo biệt rồi đi.

Ba mươi ba thiên ngoại Oa Hoàng Cung, Nữ Oa sắc mặt thật không tốt xem, nàng không có dự đoán được, hai tộc còn chưa khai chiến, ngũ cái Thánh Nhân liền giống như thương lượng tốt giống nhau, đồng thời tới rồi nàng Oa Hoàng Cung, đem này lấp kín, mặc dù là nàng tưởng cứu trợ Yêu tộc, đều không thể.

Nữ Oa một tiếng than nhẹ, nàng cũng biết, Vu Yêu hai tộc diệt vong, nhân tộc hưng thịnh, đây là số trời, làm trái không được, nhưng nàng chung quy là Yêu tộc người, cũng không cam tâm Yêu tộc như vậy hủy diệt, nhưng hôm nay có ngũ thánh tương trợ, Nữ Oa cũng chỉ có thể từ bỏ, bất quá cũng bởi vậy, nàng không có khả năng đối ngũ thánh có bất luận cái gì sắc mặt tốt xem.

Ngũ thánh lại phảng phất vẫn chưa thấy, một đám ngồi nghiêm chỉnh, nhắm mắt đã tọa, phảng phất hồn nhiên không thèm để ý Vu Yêu hai tộc sự tình, càng là giống như không có thấy Nữ Oa sắc mặt giống nhau, Oa Hoàng Cung đồng tử cũng là im như ve sâu mùa đông, một đám không dám hé răng, cúi đầu một bên.

Toàn bộ Oa Hoàng Cung yên tĩnh đến đáng sợ, một cỗ áp lực không khí tràn ngập hẳn Oa Hoàng Cung, nhưng là ngũ cái Thánh Nhân lại không có cái gì cảm giác, cuối cùng Nữ Oa bất đắc dĩ, cũng nhắm mắt đã tọa, đồng thời chú ý chính mình huyênh trường —— Phục Hy.

Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận tự bạo, làm mười một Tổ Vu trong lòng phẫn nộ đồng thời cũng lần cảm buồn bực, nếu như không phải kia địa hòa phong thủy dừng mảnh vào đại trận bên trong, tăng lớn đại trận tự bạo uy lực, bằng vào Bàn Cổ chân thân cường độ, như thế nào hội bị tự bạo đánh đến tán loạn?

Buồn bực về buồn bực, mười một Tổ Vu thấy Đông Hoàng Thái Nhất cùng Đế Tuấn hai người đã là thân bị trọng thương, Đế Giang cạc cạc cười, đạo, “Thượng, giết này hai chỉ bọ mao kim ô.”

Một câu tức giận đến Đế Tuấn cùng Thái Nhất lại lần nữa hộc máu, này Đế Giang thái đáng giận.

Đông Hoàng Thái Nhất đỉnh đầu Đông Hoàng Chung, lại lần nữa đối thượng sáu cái Tổ Vu, mà Đế Tuấn còn lại là đối thượng ngũ cái Tổ Vu, thân ở hạ phong, vốn dĩ thực lực của hấn liền gần có thể so với bốn cái Tổ Vu, hiện giờ chẳng những Hà Đồ Lạc Thư bị hao tổn, càng là nhiều một cái Tổ Vu, kêu hấn như thế nào đại chiến?

Đúng lúc này, Bất Chu Sơn hạ Phục Hy bay đi lên, nguyên lai mấy cái đại yêu đuổi tới, bám trụ dây dưa trụ Phục Hy kia mấy cái Đại Vu, làm Phục Hy đành ra tay tới, thấy Đế Tuấn bị nguy, không kịp chém giết này đó Đại Vu, trực tiếp chạy tới Thiên Đình phía trên.

Phục Hy đối thượng một cái Tổ Vu, làm Đế Tuấn áp lực tức khắc buông lỏng, nhưng dù vậy, hấn cũng phi thường không dễ chịu, phía trước còn có thể dựa vào Pháp Bảo chống lại bốn cái Tổ Vu, nhưng hiện tại Pháp Bảo uy thế yếu bớt, hơn nữa chính hấn cũng thân bị trọng thương, như thế nào ngăn cản đối diện bốn người?

Bất Chu Sơn hạ, không đếm được quái dị vu nhân, cùng vô số Yêu tộc bản thân Pháp Tướng tất cả đều lui tới xung đột, không thể đo thiên lôi điện hỏa, con lóc băng kiếm, thoáng hiện ở chém giết đội ngũ trung.

Mây đen cuộn cuộn, lửa ma ngập trời, hỗn độn nguyên khí cùng Tinh Thần chỉ lực lẫn nhau va chạm, nổ tung thành lộng lẫy quang hoa, xa xa nhìn lại lại là diễm lệ dị thường, phảng phất pháo hoa, nhưng chính là như thế hoa mỹ quang hoa, lại mang đi một mảnh lại một mảnh Vu Yêu tộc nhân.

Chỉ thấy ở chém giết nhân quần bên trong, Đại Vu Hình Thiên không biết khi nào xuất hiện, toàn thân đỏ sẫm, một tay đề một phen đen nhánh đại phù, một tay lấy một mặt thú văn thanh sắc cổ thuần, ở quần yêu bên trong đấu đá lung tung.

Trong tay đại phù ở trên hư không bên trong liên tiếp chém ra, từng đạo đen nhánh vết rạn xuất hiện, cũng không biết treo cổ nhiều ít yêu thần, đã chết yêu thần nguyên thần đều chạy thoát không được, đều bị hút vào kia đại phù bên trong, đen nhánh phù đầu phía trên, một tia huyết quang thoáng hiện trong đó, du tẩu không chừng.

Không lồ địa hỏa phong thủy va chạm ở Hình Thiên trong tay cự thuẫn phía trên, cũng đều bị cự thuẫn ngăn cản trụ, số ít xuyên thấu qua cự thuẫn, oanh kích ở Hình Thiên trên người, cũng gần là ở này thân thể phía trên lưu lại từng đạo nhân nhọt dấu vết.

Chiến trường phía trên, còn có kia Cộng Công bộ lạc tương liễu, chín thật lớn đầu lấc lư không chừng, trường xà chi thân dường như một cái cự long, không ngừng phun nọc độc, tanh hôi vô cùng, chuyên môn dơ bẩn Pháp Bảo, đã thương người nguyên thần, ác độc tàn nhẫn, vô số yêu thần tất cả đều bị này tàn sát.

Có khác Huyền Minh bộ lạc chín phương, triển khai cực đại cánh, chín chỉ điều đầu lư lo quái kêu, thứ nhân mạng tai, vô tận U Minh Địa Sát chi khí ở trên hư không bên trong ngưng kết thành một tòa thật lớn cột son, cột son phía trên một tôn thật lớn từ sương trắng biển ảo mà thành bạch cốt người không lồ đôi tay múa may, vô số kẻ gai xương phảng phất sao băng bắn về phía một chúng yêu thần.

Yêu tộc bên này cũng là khí thế to lớn, vô tận lôi quang địa hỏa, không đếm được Pháp Bảo bị té khỏi ở không trung, quang hoa lộng lẫy, không lồ nguyên khí dao động, đồng thời tác động Tinh Thần nguyên lực, va chạm ở Vu tộc trên người.

Trong đó Anh Chiêu, Kế Mông thật lù mà chiến, rêu rao việt, thương dương đao phảng phất cầu vòng, ở nhân quần bên trong xen kẽ, mỗi khi tạm dừng, liền có một cái vu nhân bạo liệt mở ra, ngăn ngừa thời gian, chết vào này trong tay Vu tộc người không thể đo.

Phi Đan, Bạch Trạch, Khâm Nguyên, Thử Thiết, Quỷ Xa, đều thế không thể đỡ, quét ngang chư vu nhân.

Này Vu Yêu đánh náo nhiệt, chiến trường chung quanh cũng không lạnh thanh. Vô số trang diễm quái dị người, ở thu thập cái gì. Lý thần nhiên cũng xen lẫn trong đó. Yên lặng đến thu thập Yêu tộc hài cốt hoặc là Pháp Bảo binh khí mảnh nhỏ. Ở đây người trong bộ dáng thực rõ ràng đều là cổ tình trang diễm quá, dùng để che đậy tướng mạo sẵn có, để tránh Vu Yêu nhị tổ cuối cùng người thắng thu hậu tính số.

Lý thần nhiên tuy rằng biết này hai tộc cuối cùng nhất định là lưỡng bại câu thương, nhưng cũng không nghĩ hạc trong bầy gà. Thoáng dùng pháp lực che đậy bộ mặt, cúi đầu tống cổ người chết tài.

Vu tộc còn hảo, sau khi chết tản về đại địa, tầm bỏ thiên địa. Hơn nữa bọn họ lại không có tu sĩ sở dụng Pháp Bảo, vì vậy thi thể đảo còn không có cái gì tồn thất. Yêu tộc nhưng bất đồng, hết thấy bị lột da hủy đi cốt, hảo không thể thâm.

Ở này đó nhân trung cũng có một cái, hoặc là nói là một đám ngoại lệ. Này đó ‘ nhân ’ toàn mặc đồ thẩm bào, cả người bao phủ ở một tầng hồng quang bên trong, không biện bộ mặt. Đối với Yêu tộc xác chết đó là hướng về phía trước một pho, ngay sau đó xác chết liền lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ khô quắt xuống dưới. Nhìn đến này phúc cảnh tượng, quanh thân người toàn đánh một cái lạnh run. Yên lặng cùng này đó ‘ nhân ’ kéo ra khoảng cách.

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [Ww.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 122 Đế Tuấn thân chết

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2014-01-12

Lý thần nhiên đối này nhìn thoáng qua, liền không hề chú ý. Hẳn tự nhiên biết này đó đó là Minh Hà lão tổ huyết tích tử. Địa Phủ xuất thế, Huyết Hải

thiếu nhiều như vậy, này Minh Hà có thể không nghĩ biện pháp sao.

Đại chiến kịch liệt trình độ xa xa không phải lần trước có thể so, một chúng tiểu yêu tiểu vu cũng giết đỏ mắt, tất cả đều dùng hết toàn lực, chém giết địch thủ.

Liên này đó yêu thầy cùng nhân đều chiến đến như thế, huống chi mười một Tổ Vu cùng Đế Tuấn, Thái Nhất cùng Phục Hy mọi người đại chiến?

Bất quá Đế Tuấn sắc mặt lại rất khó coi, bởi vì qua như vậy lớn lên thời gian, Côn Bằng cư nhiên còn chưa xuất hiện, nguyên bản còn hy vọng Côn Bằng có thể tới tương trợ chính mình, khiến chế trụ hai cái Tổ Vu, kể từ đó, chính mình toàn lực dưới, cũng có thể đủ ở trong khoảng thời gian ngắn diệt sát một cái Tổ Vu, nhưng hôm nay hiện trạng làm Đế Tuấn có chút phát điên.

Thái Nhất chậm rãi cũng dừng ở hạ phong, dù sao cũng là đánh với sáu cái Tổ Vu, hơn nữa Thái Nhất còn thân bị trọng thương.

Tuy rằng sáu cái Tổ Vu cũng đều thân chịu bất đồng trình độ thương, nhưng xa xa không có Thái Nhất sở chịu thương thể trọng, bởi vậy đối thượng Thái Nhất, sáu người có vẻ thành thạo, bất quá cũng không được ý vọng hình, tất cả đều đem hết toàn lực, hy vọng ở trong khoảng thời gian ngắn chém giết Thái Nhất, tránh cho cảnh mẹ đẻ cảnh con, bởi vì Yêu tộc có một cái Thánh Nhân, ai cũng không thể khẳng định Nữ Oa tới rồi cuối cùng thời điểm còn có thể tuân thủ lời hứa không ra tay.

Nếu hiện tại Thánh Nhân không có xuất hiện, kia khẳng định là có điều phòng chừng, hoặc là bị cái gì khiến chế trụ. Như thế sáu cái Tổ Vu càng là nhanh hơn công kích tốc độ.

Chúng Tổ Vu tuy rằng trong tay không có Pháp Bảo, nhưng là bọn họ lại từng người có được chính mình thần thông, đồng thời triệu hoán tới không lồ ngọn núi, ngập trời hồng thủy, thành phiên lôi hải chò, tất cả đều oanh hướng Đế Tuấn đám người.

Theo thời gian trôi đi, Đế Tuấn đám người càng ngày càng chống đỡ không được, gần chỉ có Phục Hy có thể tạm thời chiếm cứ thượng phong, chính là một chốc một lát cũng là dừng nghĩ phân ra thắng bại, càng đừng nói chém giết đối thủ.

Đế Tuấn xem đến âm thầm nôn nóng, trong lòng sớm đã nguyên rủa Côn Bằng vô số lần, nếu như không phải Côn Bằng lâm trận bỏ chạy, bọn họ như thế nào hội rơi vào như thế trạng thái?

Sáu đủ bốn cánh Đế Giang quanh thân đỏ đậm một mảnh, không được ở Đế Tuấn bên tai lú lo cười quái dị, triển động hai cánh ở trên hư không bên trong trên dưới tung bay, trào trào không rời Đế Tuấn mặt, làm Đế Tuấn mặt một mồi ngăn cản.

Huyền Minh ngửa mặt lên trời rít gào, vô tận sát khí nhập vào cơ thể mà ra, tràn ngập toàn bộ hư không, quanh thân gai xương bén nhọn sắc bén, cả người đại chấn, vô cùng vô tận gai xương tất cả đều thứ hướng Đông Hoàng Thái Nhất.

Mãng thủ lĩnh thân, chân đạp hai điều hắc long Cộng Công trong tay lại phóng tựa cầm một mảnh ngân hà, nước đục hóa thành đại kích mang theo vô cùng chỉ uy oanh sát hướng Thái Nhất.

Thái Nhất ở sáu vị Tổ Vu không muốn sống công kích dưới, sắc mặt càng thêm tái nhợt, Đông Hoàng Chung cũng là lắc lư không chừng, tử khí quang hoa âm đạm, sớm đã đã không có thần uy, Đế Tuấn càng là vô dụng, bị bốn cái Tổ Vu đánh đến không chút sức lực chống cự, Phục Hy muốn để chịu một ít, thậm chí còn chiếm thượng phong.

Đột nhiên, đang ở vậy công Đế Tuấn Đế Giang một cái lắc mình, nháy mắt biến mất ở Đế Tuấn trước mắt, Đế Tuấn sững sờ, tùy cơ kinh hãi, vừa định nhắc nhở Phục Hy cùng Thái Nhất, liền nghe thấy Phục Hy truyền đến hét thảm một tiếng.

Chỉ thấy Đế Giang một bàn tay trắng tấp cắm vào Phục Hy ngực, ánh mắt lộ ra thị huyết ánh mắt, khắc khắc cười quái dị.

Đế Giang tay chân động, Phục Hy thân thể biến hóa vì dập nát, Đế Giang đang định mặt diệt Phục Hy tàn lưu một tia chân linh.

Đúng lúc này, xa ở ba mươi ba thiên ngoại Nữ Oa sắc mặt giận dữ, liền phải không màng tất cả ngăn trở bay đi Thiên Đình phía trên, liền thấy Lão Từ vùng tay lên, một đạo quyền trục nháy mắt bay ra, ngay sau đó liền xuất hiện ở Thiên Đình phía trên, trực tiếp cuốn lên Phục Hy còn sót lại một tia chân linh, bay về phía ba mươi ba thiên ngoại.

Đế Giang ngừng đầu nhìn nhìn hư không, đem trong ngực đầy ngập lửa giận áp xuống, quay đầu cạc cạc cười, cùng phía trước cùng Phục Hy đại chiến Chúc Dung cùng nhau bay về phía Đế Tuấn, ngũ cái Tổ Vu hợp lực vây công Đế Tuấn, cái này làm cho Đế Tuấn tình thế càng thêm bất lợi.

Đế Tuấn có chút tuyệt vọng, hẳn không có dự đoán được đã tăng lên mấy lần uy lực Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận vẫn như cũ không địch lại Vu tộc, mất thấy tình thế liền phải thành nghiêng về một phía, trong lòng một hoành, đỉnh đầu xuất hiện một vòng Liệt Nhật, trong đó có một con Tam Túc Kim Ô, thân sắc có chút uế oải.

“Thái Nhất, Yêu tộc về sau liền giao cho ngươi.”

Đế Tuấn đem toàn thân pháp lực rót vào liệt sắc bên trong, Tam Túc Kim Ô phảng phất ăn thuốc bổ giống nhau, nháy mắt cao lớn lên, ngửa mặt lên trời một tiếng rên rĩ, thân hình chốc lát gian nổ mạnh mở ra.

Đồng thời, Đế Tuấn đem trong tay Hà Đồ Lạc Thư tung ra, đem này phóng đại, bao phủ trụ chính mình cùng Đế Giang chờ ngũ cái Tổ Vu.

Thái Nhất kinh hãi, “Đại ca, không thể.....”

Lời nói còn chưa nói xong, Liệt Nhật liền nổ mạnh mở ra, như một mặt nắng gắt ngang trời, Thiên Đình phía trên một mảnh ánh sáng, chiếu rọi đến toàn bộ hồng hoang đều sáng trưng lên.

Siêu cấp Chuẩn Thánh tự bạo, nhưng không đơn giản, nổ mạnh lực lượng bao phủ Hà Đồ Lạc Thư sở bao trùm hết thủy địa phương, không chỉ có như thế, kia hủy diệt tính lực lượng còn từ trong đó phát tiết mà ra, dùng mãnh vào Bất Chu Sơn hạ, làm vô số Yêu tộc, Vu tộc người hóa thành bột phấn.

Không lồ nguyên khí hủy diệt hết thủy, bốn phía hư không sụp xuống một mảnh, về vì hỗn độn, vô số địa hỏa phong thủy xuất hiện, thổi quét hướng Bất Chu Sơn hạ, tức khắc một mảnh tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Đãi hết thủy bình tĩnh trở lại, Đế Tuấn cùng Đế Giang đám người thân ảnh đã biến mất không thấy, biến thành bột mịn.

Hà Đồ Lạc Thư quang hoa tấn liễm, hóa thành một con rồng hình ngọc thạch cùng một khối mai rùa rơi xuống xuống dưới, Thái Nhất xem đến khóe mắt đều nứt, chính mình đại ca, vô số nguyên hội huynh đệ, cứ như vậy ở chính mình trước mắt chết đi, Thái Nhất giận dữ, muốn đi đoạt được Hà Đồ Lạc Thư, nhưng bị sáu cái Tổ Vu vây quanh, thoát không khai thân, bởi vậy, Đông Hoàng Thái Nhất liền nổi điên công kích sáu cái Tổ Vu.

Sáu cái Tổ Vu đồng dạng hung quang đại thịnh, tuy rằng sáu người trời sinh tính lỗ mãng, nhưng là trước mắt chính mình ngũ cái huynh đệ cứ như vậy chết đi, cái này làm cho sáu người cảm giác chính mình trái tim dường như bị nhân đột nhiên bắt một phen, bởi vậy, sáu người tất cả đều hai mắt sung huyết, không màng chính mình thương thế, liều mạng công sát hướng Thái Nhất.

Liên ở Hà Đồ Lạc Thư rơi xuống đến Bất Chu Sơn khi, một đạo thâm lục quang hoa xuất hiện, duỗi tay phải bắt quá hai kiện Pháp Bảo hướng ra phía ngoài bỏ chạy. Xác thật Côn Bằng rút cuộc ra tay.

Nhìn trong tay hai kiện Linh Bảo, Côn Bằng không hề có hình tượng cười ha hả, trong mắt tràn ngập trả thù khoái ý. Kỳ thật Đế Tuấn ở tự bạo là lúc, vốn định tính cả Hà Đồ Lạc Thư một khối tự bạo, rút cuộc nhân đều không có, còn muốn Linh Bảo gì dùng.

Hơn nữa chư thiên Thánh Nhân cũng sẽ không như vậy làm Linh Bảo để lại cho Lục Áp Thái Tử, còn không bằng tùy hấn một khối rời đi. Nhưng pháp lực dùng mãnh vào trong đó, vừa muốn kịp nổ là lúc, lại phát hiện này Linh Bảo bên trong còn có một đạo nguyên thần dấu vết. Còn không đợi thấy rõ, bên ngoài bản thể liền đã tự bạo.

Được đến hai kiện Linh Bảo Côn Bằng không hề lưu lại, phía sau hai cánh chột lóe liên hướng bắc mình bay đi. Một màn này, tại đây người đều thấy được. Vu Yêu hai tộc đang ở giao chiến, phân thân không được. Thái Nhất càng là khí oa oa kêu to, huynh trưởng cuối cùng một kiện di vật đều không thể có thể giữ lại, đây ngập lửa giận hóa thành ngập trời chiến ý phát tiết ở cùng chi đối địch Tổ Vu trên người.

Lý thân nhiên cũng thấy như vậy một màn, vốn định đi lên nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, nhưng bất đắc dĩ chính mình không phải Côn Bằng đối thủ, đành phải như vậy từ bỏ. Hơn nữa biết rõ hậu sự hấn tự nhiên biết này Hà Đồ Lạc Thư hội trở thành Thiên Hoàng Phục Hy thành đạo chi bảo. Nữ Oa cũng tất nhiên hội ra tay tương trợ, đến lúc đó chính mình lại có không thủ được.

Mình Hà cũng chỉ là thoáng nhìn nhìn liền như vậy từ bỏ, vẫn là trước mắt việc quan trọng. Tài đại khí thô hấn không đáng vì một hai kiện Linh Bảo số một đại địch. Còn lại người cũng đều có tự mình hiểu lấy không có đuổi theo đi chịu chết.

Không đề cập tới Yêu Sư Côn Bằng lâm trận bỏ chạy, lại nói Yêu tộc duy nhất còn thừa chuẩn thanh Đông Hoàng Thái Nhất bên này. Chỉ nghe một tiếng chung vang. Đông Hoàng Chung vang vọng thiên địa, từng đạo tử khí quay chung quanh Đông Hoàng Chung du tẩu, đem Đông Hoàng Thái Nhất bao phủ trong đó, bảo vệ Thái Nhất, nhưng Thái Nhất đối mặt chung quy là sáu cái Tổ Vu, bởi vậy Đông Hoàng Chung ở Thái Nhất đỉnh đầu không được lay động, tựa muốn rơi xuống xuống dưới giống nhau.

Sau nửa canh giờ, Đông Hoàng Thái Nhất một cái vô ý, gặp đòn nghiêm trọng, miệng phun máu tươi.

“A!”

Thái Nhất phần nộ, tự hấn sinh ra, còn không có tao ngộ quá như thế khốn cảnh, mặc dù là thượng một lần, ở toàn thịnh thời kỳ Bàn Cổ chân thân trước mặt cũng chưa từng rơi vào như thế địa bước.

Thái Nhất toàn thân co rút, run run rẩy rẩy, trong cơ thể pháp lực khô kiệt, nguyên thần cũng tao ngộ bị thương nặng, ảm đạm không ánh sáng.

Thái Nhất biết như thế đi xuống, không lâu chính mình cũng sẽ bước lên chính mình đại ca hậu trần, như thế Yêu tộc cũng sẽ bị Vu tộc đồ diệt sát tận, Thái Nhất trong lòng nảy sinh ác độc, Đông Hoàng Chung lại lần nữa chấn động, thoáng bức lui sáu vị Tổ Vu, sau đó đem toàn thân tinh huyết bức ra bên ngoài cơ thể, đem này toàn bộ đầu nhập Đông Hoàng Chung, sau đó chính mình nguyên thần xuất khiếu, cũng phủ ở Đông Hoàng Chung thượng.

Như thế, Thái Nhất toàn bộ thân thể nhảy mất khô quắt xuống dưới, ở sáu vị Tổ Vu công kích dưới, chốc lát gian biến thành bột mịn, bắt quá đúng lúc này, phụ với Đông Hoàng Chung phía trên Thái Nhất một tiếng gầm lên, Đông Hoàng Chung đại chấn, tiếng chuông so phía trước vô số lần đều phải mãnh liệt, chấn đến sáu vị Tổ Vu thân hình không xong.

Thừa cơ hội này, Đông Hoàng Chung chột lóe, ở không trung nhảy mất phóng đại gấp mười lần không ngừng, chung khẩu thả ra vô số tử khí, rồi sau đó bay thẳng đến sáu cái Tổ Vu trảo xuống dưới.

Phảng phất hắc động giống nhau chung khẩu đem sáu cái Tổ Vu không lồ chân thân đều thu đi vào, sáu cái Tổ Vu tất cả đều rít gào, từng tiếng đình tại

nhức óc thanh âm truyền ra, chấn đến chúng yêu tộc khí huyết cuộn cuộn.

Đông Hoàng Chung cấp tốc xoay tròn, khi đại khi tiểu, tiếng chuông không ngừng vang lên, đồng thời từng đạo hỗn độn nguyên khí như thủy triều dâng hướng Đông Hoàng Chung, theo Đông Hoàng Chung mỗi một lần vang lên, Đông Hoàng Chung vạn dặm trong vòng hư không đều rách nát, quay về Hỗn Nguyên, tiện đà hóa thành địa hỏa phong thủy, từ trong hư không trào ra, lại hoàn toàn đi vào Đông Hoàng Chung nội.

“Đương đương đương!”

Từ Đông Hoàng Chung nội, không ngừng truyền ra từng tiếng trầm đục, làm nhân trái tim đều nhin không được đi theo nó tiết tấu mà nhảy lên, đồng thời chỉ thấy Đông Hoàng Chung ở trên hư không bên trong không ngừng nhảy lên, phảng phất một cái lục lạc, không hề quy luật đong đưa.

Đột nhiên, Đông Hoàng Chung chấn động, toàn bộ Bất Chu Sơn phụ cận hỗn độn nguyên khí, tất cả đều không chịu nổi chế dừng hướng hư không, hoàn toàn đi vào Đông Hoàng Chung, không hề hỗn độn nguyên khí, tạo thành từng điều nguyên khí con sông, đi thông Đông Hoàng Chung, cảnh này làm nhân chấn động, kia ngưng thật đến giống như dòng nước giống nhau nguyên khí, huyền xán vô cùng, diệu đến nhân không mở ra được mắt.

Sở hữu nguyên khí toàn bộ hoàn toàn đi vào Đông Hoàng Chung hậu, Đông Hoàng Chung nội nặng nề va chạm tiếng động càng thêm nhanh chóng, Đông Hoàng Chung vạn dặm trong vòng sớm đã đã không có một cái sinh linh.

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 123 chúng thánh tranh đoạt

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2014-01-13

“A.....”

Đột nhiên, từ Đông Hoàng Chung nội truyền ra một đạo tiếng kêu thảm thiết, ngay sau đó mấy đạo tiếng rống giận truyền ra, hiển nhiên Vu tộc một vị Tổ Vu gặp bị thương nặng, hoặc là thân vẫn.

Bất kể này lượng hỗn độn nguyên khí tất cả đều hoàn toàn đi vào Đông Hoàng Chung, Đông Hoàng Chung ở trên hư không bên trong không ngừng xoay tròn, một tia cũng không ngừng lưu, nhưng theo thời gian xói mòn, hỗn độn nguyên khí đã là không thể thỏa mãn Đông Hoàng Chung tiêu hao, lúc này, Đông Hoàng Thái Nhất liền đem mục tiêu đặt ở vô tận Tinh Không trung.

Đông Hoàng Chung đảo ngược, đem chung khẩu đối hướng vô tận hư không, từ trong đó truyền ra một cỗ không lồ chi cực hấp lực, Đông Hoàng Chung như nuốt chửng ngưu uổng đem toàn bộ Tinh Không phía trên vô số Tinh Thần chi lực đều hấp thu, từ hồng hoang trên đại lục nhìn lại, Đông Hoàng Chung liền giống như một con hoang dã mãnh thú, mở ra bốn máu mồm to, Thôn Phệ khắp Tinh Không Tinh Thần chi lực.

Cái này cảnh tượng, làm hồng hoang sinh linh da đầu tê dại, thái quá khủng bố, rất nhiều nhân đều sững sờ ở tại chỗ, ngốc ngốc nhìn hư không thượng Đông Hoàng Chung.

Ở chiến trường ở ngoài Lý thần nhiên cũng là ghen hòng nhìn trần trời nhìn Đông Hoàng Chung, lẩm bẩm nói, “Đông Hoàng Chung không hổ là tam đại tiên thiên chí bảo chi nhất, uy thế khủng bố đến tư, làm nhân kinh ngạc cảm thán a.”

Đông Hoàng Chung được đến bất kể này lượng Tinh Thần chi lực, tức khắc uy lực bạo tăng, đồng thời còn không quên hấp thu hồng hoang thượng hỗn độn nguyên khí, kể từ đó, Đông Hoàng Chung uy thế càng mãnh.

Hồng hoang chúng sinh linh chỉ nghe được từ Đông Hoàng Chung nội không ngừng truyền ra từng tiếng tiếng rống giận, tiếng kêu thảm thiết.

Cũng không biết qua bao lâu thời gian, Đông Hoàng Chung phụ cận vô số hư không sớm đã sụp xuống tảng lớn, quay về hỗn độn, mà Đông Hoàng Chung cũng biến ảo thành một cái tiểu xảo lục lạc, huyền với hư không phía trên, mà ở Đông Hoàng Chung đối diện, còn lại là cung thần mình, chính đại khẩu thở dốc Cộng Công cùng Chúc Dung.

Lúc này hai người, sớm đã không có một cái Tổ Vu uy thế, chân thân rách mướp, toàn thân vậy bóc ra, vô tận máu đen nhỏ giọt mà xuống, chân thân thượng, từng đạo khủng bố miệng vết thương làm nhân vọng chi khắp cả người phát lạnh, Cộng Công hai mắt đỏ đậm một mảnh.

Lúc này, Đông Hoàng Chung thượng lưu quang thoáng hiện, một trận mấp máy lúc sau, hóa thành một cái đế bào nam tử, đứng là Thái Nhất, nhưng giờ phút này Thái Nhất gần tàn lưu một tia chân linh.

Nguyên lai trước đây Đông Hoàng Thái Nhất lợi dụng Đông Hoàng Chung đem sáu vị Tổ Vu vây khốn, rồi sau đó muốn lợi dụng Đông Hoàng Chung ưu thế, nhất cử đem sở hữu Tổ Vu chém giết, nhưng này chung quy kiệt lực, ngăn cản không được chúng Tổ Vu cường công, chém giết bốn vị Tổ Vu, bị thương nặng Cộng Công Chúc Dung lúc sau liền rút cuộc kiên trì không được, bị Cộng Công đánh nát hồn phách, chỉ lưu một tia chân linh bất diệt.

Chúc Dung hai mắt sung huyết, nhìn chăm chăm trước mắt Thái Nhất, lửa giận tràn đầy, nháy mắt huyền hóa ra một phen trường đao, bỗng nhiên phách bổ về phía Thái Nhất.

Thái Nhất giờ phút này gần là một tia chân linh, tuy rằng ra sức vận chuyển Đông Hoàng Chung ngăn cản, lại chung quy là không thể may mắn thoát khỏi, chết vào Chúc Dung thủ hạ.

Xa xôi Yêu tộc mọi người thấy vậy, khóe mắt đều nứt, hận không thể lập tức sát thượng hư không, giết Chúc Dung.

“Phu quân” thanh âm thâm vô cùng, theo thanh nguyên vừa thấy, xác thật kia yêu hậu chi nhất Thường Hi. Nguyên lai Đế Tuấn vốn là muốn đem Thường Hi giao thác cùng Oa Hoàng Cung nội từ Nữ Oa nương nương quan tâm, nhưng ai biết Vu tộc tới thái mau, chuẩn bị vội vàng Đế Tuấn chỉ có thể ở đại chiến khai khi, để đem Thường Hi lừa lừa đến hậu cung bên trong, bày ra thật mạnh cấm chế, đem nàng cầm tù lên, để tránh này tham dự.

Nhưng hôm nay Đế Tuấn đã thân chết, này bày ra cấm chế tự nhiên không tồn, Thường Hi nương nương được đến tự do hậu, không kịp nghĩ nhiều cái gì, lập tức lao tới nơi đây, lại không thể tưởng được chờ đợi nàng xác thật này phiên cảnh tượng, cửa nát nhà tan, đều như thế.

Sắc mặt tái nhợt, hai mắt sâu kín nhìn chăm chăm Chúc Dung cùng Cộng Công. Còn không đợi hai vị này Tổ Vu nói cái gì đó, liền thấy này Thường Hi thể lĩnh cười, trực tiếp vọt đến cách hân gần nhất Chúc Dung bên người.

“Oanh”

Một tiếng vang lớn, Thường Hi tự bạo mở ra. Toàn thịnh thời kỳ Chuẩn Thánh tự bạo, uy lực dữ dội chi đại, không chỉ có trực tiếp bao phủ Chúc Dung, mấy vạn Vu tộc cũng tại đây thanh vang lớn trung bỏ mạng. Tại đây trong đó, liền có một người kêu ‘ Xi Vưu ’ vu nhân.

Nhìn Chúc Dung thân chết, may mắn lưu đến một mạng Cộng Công hai mắt đỏ đậm, nhìn không được bi thông ra tiếng, “A, Đế Tuấn, Thái Nhất đã chết, các huynh đệ, cho ta sát!!!”

“Sát!”

Vu tộc mọi người cùng kêu lên hò hét, khí thế trực tiếp áp đảo Yêu tộc, ngay sau đó hai tộc liền lại lần nữa đánh nhau ở bên nhau, giờ phút này hai tộc, tộc nhân đã giảm bớt chín thành, tàn lưu xuống dưới lại phần lớn là một ít tiểu yêu, tiểu vu, mười đại yêu trung, đã chết mấy vị, mà mười Đại Vu trung, cũng chỉ có vài vị còn sống.

Hai tộc có thể nói chân chính lưỡng bại câu thương.

Nhìn đến nơi này, Oa Hoàng Cung nội vài vị Thánh Nhân nhưng ngồi không yên. Nhìn đến nơi này, Oa Hoàng Cung nội vài vị Thánh Nhân nhưng ngồi không yên.

Lại nói ở Yêu Hoàng Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất, yêu hậu Hi Hòa thân sau khi chết bọn họ sở lưu lại Tiên Thiên Linh Bảo cùng Tiên Thiên Chí Bảo lại là dẫn nhân tâm động, Vu Yêu hai tộc đều tranh chấp đoạt, chẳng những là bọn họ chính là kia vẫn luôn quan chiến chư thánh cũng thập phần quen mắt, đặc biệt là ‘ Đông Hoàng Chung ’ đây chính là có thể trấn áp tự thân khí vận chí bảo.

Vu Yêu đại chiến đến lúc này trên cơ bản đã kết thúc, ở đây Thánh Nhân uy áp lại là nháy mắt đem mọi người cấp bao phủ lên, đem Vu Yêu hai tộc cấp chặt chẽ địa ngăn chặn.

Lúc này, Thông Thiên giáo chủ lại là đột nhiên ra tay chớp tới ‘ Đông Hoàng Chung ’, lại nói tiếp chư thánh bên trong hân đối ‘ Đông Hoàng Chung ’ nhất bức thiết yêu cầu, rốt cuộc hân lập đại giáo lại là không có một kiện trấn áp khí vận đại bảo, này ‘ Đông Hoàng Chung ’ lại là hân duy nhất giải quyết tự thân vấn đề cơ hội.

Thông Thiên giáo chủ này vừa ra tay lại là chọc giận Nữ Oa nương nương, chỉ thấy Nữ Oa nương nương trong tay ‘ Sơn Hà xã tắc đồ ’ mở ra lại là đem Thông Thiên giáo chủ cấp ngăn cản xuống dưới.

Chỉ nghe, Nữ Oa nương nương nói: “Thông Thiên sư huynh ‘ Đông Hoàng Chung ’ chính là Yêu tộc chí bảo lại là không chấp nhận được người khác cướp lấy!”

Thông Thiên giáo chủ bị Nữ Oa nương nương này cản lại lại là cho Tây Phương nhị thánh cơ hội, kia Chuẩn Đề Thánh Nhân đem thất bảo diệu thụ đối với ‘ Đông Hoàng Chung ’ liền xoát quá khứ, đáng tiếc Lão Tử lại là sớm có điều chuẩn bị, ở Chuẩn Đề vừa ra tay trung lại là té khỏi ‘ Thái Cực Đồ ’ đem này ngăn trở.

Nguyên bản Nữ Oa nương nương liền một bụng khí, mà hiện giờ Tam Thanh cùng Tây Phương nhị thánh thế nhưng như thế ê tiện, vọng tưởng muốn đoạt lấy Yêu tộc chí bảo ‘ Đông Hoàng Chung ’, vì thế gầm lên một tiếng, ‘ Sơn Hà xã tắc đồ ’ lại là đem bốn phía đều cấp bao phủ lên.



Nữ Oa nương nương này cử lại là chọc giận chư thánh, chỉ nghe Nguyên Thủy Thiên Tôn hừ lạnh một tiếng nói: “Nữ Oa sư muội, người này cử lại là ý cùng như thế nào?”

Nghe được Nguyên Thủy Thiên Tôn lời này, Nữ Oa nương nương lại là cười lạnh một tiếng nói: “Ngô vì Yêu tộc Thánh Nhân lại phải bảo vệ Yêu tộc chỉ bảo, miễn cho bị tiểu nhân sở đoạt?”

Nữ Oa nương nương lại là khí hôn mê đầu, thế nhưng giáp mặt châm chọc chư thánh, này lại là làm chư thánh trong lòng giận dữ, chỉ nghe Lão Tử lại là cười lạnh nói: “Nữ Oa sư muội, Đông Hoàng Thái Nhất đã thân văn, này ‘Đông Hoàng Chung’ đã là vô chủ chi bảo, người lấy Yêu tộc tới nói sự để tránh lại là gò ép!”

Tuy rằng nói đều là thế nhưng tranh đối thủ, nhưng là giờ phút này Tây Phương nhị thánh lại là không thể không duy trì Lão Tử trước đem Nữ Oa nương nương đá ra tràng, miễn cho ảnh hưởng bọn họ đoạt bảo, vì thế Chuẩn Đề lại là nói: “Đại sư huynh lời nói thật là, Yêu tộc khí vận đã hết, ‘Đông Hoàng Chung’ lại là không lo về bọn họ sở hữu!”

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng gật đầu nói: “Bảo vật có đức giả cụ chi, Yêu tộc lại là ly tâm thất đức không xứng lại có được này bảo, ta Tam Thanh có khai thiên công đức trong người này bảo lại là nên về chúng ta sở hữu!”

Nguyên Thủy Thiên Tôn này phiên lời nói lại là lập tức đem Nữ Oa nương nương cùng Tây Phương nhị thánh cấp ghê tởm thượng, tuy rằng nói Tam Thanh có khai thiên công đức trong người, nhưng là bọn họ lại là đã được đến mười phần hồi báo, bằng không bọn họ như thế nào có thể chứng đạo, trong tay lại như thế nào hội có nhiều như vậy bảo vật!

Mọi người ở đây vì ‘Đông Hoàng Chung’ khắc khẩu hết sức, kia Đông Hoàng Chung lại là đột nhiên biến mất đi thiên địa chỉ gian, bất thành linh biến hóa lại là làm chư thánh sắc mặt không khỏi đại biến, có thể ở bọn họ dưới mí mắt thu đi ‘Đông Hoàng Chung’ cũng chỉ có Hồng Quân Đạo Tổ, tuy rằng bọn họ lòng có không cam lòng, nhưng là lại không có biện pháp.

Nhìn đến Đông Hoàng Chung biến mất lúc sau, Lão Tử lại là than nhẹ một tiếng nói: “Đông Hoàng Chung đã biến mất đại gia vẫn là nói chuyện như thế nào xử lý Vu Yêu hai tộc đi!”

Lão Tử lời vừa nói ra, lại là lập tức được đến Tây Phương nhị thánh duy trì, kỳ thật Tam Thanh cùng Tây Phương nhị thánh lại là sớm có ăn ý, từ Vu Yêu đại chiến bắt đầu thời điểm bọn họ đã quyết tâm muốn chia cắt Yêu tộc, bất quá bọn họ nghĩ đến lại là không chiếm được Nữ Oa nương nương tán thành.

Chỉ nghe, Nữ Oa nương nương hừ lạnh một tiếng nói: “Yêu tộc việc lại là không cần phải chư thánh nhọc lòng, ngô vì Yêu tộc Thánh Nhân, Yêu tộc việc tự do ta tới xử lý!”

Chuẩn Đề nghe được lời này lại là tiến lên nói: “Việc này lại là không thể, Vu Yêu đại chiến làm hồng hoang bị hao tổn này đó Yêu tộc toàn vì tội nhân, nên về ta Tây Phương chịu phạt pháp làm phép tẩy đi một thân nhân quả!”

Không thể không nói Chuẩn Đề lại là đủ vô si, thế nhưng lấy cái này lý do tới nói sự, bất quá hẳn lại là xem thường Nữ Oa nương nương, đối với mười nhật ngang trời một chuyện Nữ Oa nương nương vẫn luôn cho rằng là Chuẩn Đề việc làm, tự nhiên sẽ không cho hắn sắc mặt tốt.

Chỉ thấy Nữ Oa nương nương cười lạnh nói: “Chuẩn Đề đạo hữu, người nói như vậy ngô nhưng thật ra muốn hỏi một câu, dẫn phát này Vu Yêu đại chiến là ai đang âm thầm châm ngòi, người cũng đừng nói việc này không phải người làm, nếu không phải người kia mười Thái Tử hội trở ra Phù Tang thụ sao?”

Nữ Oa nương nương lời vừa nói ra, Chuẩn Đề Thánh Nhân sắc mặt không khỏi vì này biến đổi, đối với lúc này chúng Thánh Nhân tự nhiên biết có nhân ở trong đó châm ngòi, cũng không phải là chính mình nha, vốn định biện giải một phen, chính là nhìn đến Tam Thanh kia phó ‘chính là người, đừng ở che dấu’ biểu tình, Chuẩn Đề chỉ phải vô lực biện nói: “Thật sự không phải bản đạo”. Chúng thánh trong lòng cười lạnh liên tục, tự nhiên sẽ không tin tưởng. Nhìn đến nơi này Chuẩn Đề trong lòng lại là đem Nữ Oa nương nương cấp hận đến tận xương tủy, Nữ Oa nương nương này phiên lời nói lại là trực tiếp bại hoại chính mình ở Yêu tộc trung thanh danh, chỉ sợ lại là không có nhiều ít Yêu tộc nguyện ý gia nhập phạt môn.

Nhìn đến như vậy tẻ ngắt, Lão Tử lại là không hảo không lên tiếng, chỉ nghe hắn đạm nhiên nói: “Chuẩn Đề sư đệ đây đều là Thiên Đạo đại thế, nhân tộc nếu muốn trở thành hồng hoang chỉ chủ đây là bọn họ cần thiết trải qua kiếp nạn!”

Nghe được Lão Tử lời này, Chuẩn Đề trương há mồm, lại là cái gì cũng nói không nên lời. Hiện tại chúng thánh đã nhận định là hắn, nói thêm nữa cái gì lại có tác dụng gì.

Tiếp Dẫn Thánh Nhân nghe được lời này cũng không muốn cùng Thái Thượng lão quân xé rách mặt, vì thế nói: “Chúng ta hiện tại vẫn là đàm luận đúng vậy Vu Yêu hai tộc sự đi.”

Mục lục

## Chương 124 Hồng Quân Luân Hồi

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2014-01-14

Tiếp Dẫn Thánh Nhân lần này ngôn, Lão Tử lại là gật gật đầu, nói: “Yêu tộc việc đích xác không nên từ Nữ Oa sư muội xử lý, không bằng ta chờ trước hết nghe Yêu tộc ý tưởng, làm cho bọn họ chính mình lựa chọn nơi đi như thế nào?”

Lão Tử lời này lại là hợp Thông Thiên giáo chủ tâm, nguyên bản bởi vì Nữ Oa nương nương trở ngại làm hấn mất ‘Hỗn Độn Chung’, Thông Thiên giáo chủ trong lòng lại là đối Nữ Oa nương nương có điều bất mãn, cho nên cũng không có cấp Nữ Oa nương nương để lối thoát, vì thế nói: “Đại sư huynh lời nói thật là, ta chờ lại là hẳn là tuân hoàn dân chủ, làm Yêu tộc tự hành lựa chọn.”

Tuy rằng nói Nữ Oa nương nương vì Yêu tộc Thánh Nhân, nhưng là nàng ở chúng yêu trong lòng địa vị lại là cũng không cao, rốt cuộc ở Vu Yêu đại chiến bên trong Nữ Oa nương nương không có cấp Yêu tộc một chút ít duy trì, nếu tùy ý Yêu tộc tự hành lựa chọn, như vậy nguyện ý nghe từ Nữ Oa nương nương mệnh lệnh chỉ sợ cũng chỉ có chín đại yêu thánh trung số ít mấy người, mà đại đa số Yêu tộc đều không muốn quy thuận với nàng.

Lão Tử cái này đề ý lại là đối Thông Thiên giáo chủ thập phần có lợi, rốt cuộc hấn giáo ý lại là giáo dục không phân nói giống, đối Yêu tộc lại là cũng không coi khinh, này đó may mắn còn tồn tại xuống dưới Yêu tộc đại đa số đều nguyện ý gia nhập Tiệt Giáo. Đến nỗi Tây Phương, ở Yêu tộc trong mắt thái bản cùng, căn bản không có cái gì phát triển, cho nên cũng chỉ có một ít tiểu yêu nguyện ý đi trước Tây Phương.

Yêu tộc đang nghe đến lão tử đề ý lúc sau thực mau liền chia ra làm tam, trong đó một nửa Yêu tộc lại là đứng ở Thông Thiên giáo chủ sau lưng, mà thập phần chi tam lại là nguyện ý nghe từ Nữ Oa nương nương chỉ mệnh, còn thừa lại là đứng ở Tây Phương. Đương nhiên này đó đều là Yêu tộc bên trong cao thủ, đến nỗi những cái đó bình thường yêu binh lại là không có nhân đề ý tới.

Như thế tới nay Yêu tộc sự tình liền có một cái viên mãn kết cục, tuy rằng nói Nữ Oa nương nương đối này thập phần bất mãn, nhưng là đối mặt Tam Thanh cùng Tây Phương nhị thánh cộng đồng áp lực nàng lại là vô lực phản kháng.

Tuy rằng nói lần này chia cắt bên trong Tây Phương nhị thánh đến lợi ít nhất, nhưng là bọn họ hai người cũng đều thập phần vừa lòng, rốt cuộc Tây Phương của cái thái nghèo, có thể có nhiều người như vậy nguyện ý gia nhập Tây Phương đã thực không dễ dàng, cho nên bọn họ hai người đã là cảm thấy mỹ mãn.

Lại nói tiếp Vu Yêu đại chiến đến lợi lớn nhất lại là Thông Thiên giáo chủ, một nửa trở lên Yêu tộc nguyện ý nhập Tiệt Giáo, phải biết rằng những người này đều không phải là Yêu tộc bên trong những cái đó tiểu yêu, mà là đặc đạo thành tiên yêu thánh, này một nửa nhân tộc lại là ước chừng có vạn nhân, Tiệt Giáo kinh này lúc sau lại là chân chính làm được vạn tiên tới triều.

Chia cắt Yêu tộc lúc sau, chư thánh lại là đem ánh mắt đầu hướng Vu tộc, đối với Vu tộc bọn họ lại là không thể nào xuống tay, Vu tộc không tu nguyên thần không biết đại đạo, hơn nữa chỉ tôn Bàn Cổ, sau lưng lại có hậu thổ nương nương, này lại là làm cho bọn họ đều không muốn tiếp nhận.

Chuẩn Đề Thánh Nhân lại là lúc trước đắc tội quá Nữ Oa nương nương, vì thế Nữ Oa nương nương đầu tiên nói: “Chuẩn Đề đạo hữu không phải cho rằng Tây Phương lấy từ bi vì hoài nguyện ý độ hóa chúng sinh sao, trước mắt này Vu tộc cũng là chúng sinh chi nhất, không biết đạo hữu đưa bọn họ mạng về Tây Phương chậm rãi cảm hóa như thế nào?”

Nữ Oa nương nương lời vừa nói ra, kia Chuẩn Đề Thánh Nhân lại là bị tức giận đến không nhẹ, vì thế hừ lạnh một tiếng nói: “Tuy rằng ta Tây Phương nguyện ý độ hóa chúng sinh, nhưng là lại chú ý cơ duyên, này Vu tộc cùng ta Tây Phương không có duyên phận!”

Nhìn các vị Thánh Nhân đem Vu tộc đương hàng hóa giống nhau nhún nhường. Vu tộc bên trong còn sót lại xuống dưới Tổ Vu Cộng Công nhưng không cao hứng.

Cộng Công ở trên hư không trung cung thân mình, bi thương nghĩ đến “Nếu đều đã chết, ta còn sống làm cái gì.”

Xa xa liền thấy vẫn như cũ không có hủy hoại Thiên Đình, tức khắc lửa giận tận trời, sau đó mở ra bốn mấu mồm to, cuồng hút mấy khẩu hỗn độn nguyên khí, đài trong cơ thể xuất hiện một tia pháp lực lúc sau, trực tiếp triển khai thân hình, như kinh thiên cự trụ giống nhau thân thể nháy mắt xuất hiện ở hồng hoang đại lục phía trên, sau đó liền thấy Cộng Công cự đại đầu giống như sao băng xẹt qua Tinh Không giống nhau, một chút va chạm ở Bất Chu Sơn thượng.

“Oanh”

“Chi dát”

Kia từ thiên khai tới nay, liền chống đỡ toàn bộ thiên địa Bất Chu Sơn, thế nhưng ở hôm nay, bị Tổ Vu Cộng Công sinh sôi chặn ngang đâm chặt đứt

thiên sụp mà địa hãm Bất Chu Sơn quanh mình nháy mắt liền thành toàn bộ trong thiên địa nhất hiểm ác địa phương tiện là Cửu U dưới, kia mệnh mang thể giới chưa biết, cũng đều so ra kém nơi đây vạn nhất hỗn độn chi khí Bất Chu Sơn đoạn thể vô cùng vô tận nguy hiểm từ trên trời giáng xuống mà ở khoảnh khắc lúc sau, kia bị Bất Chu Sơn vẫn luôn chống đỡ thanh thiên, thể nhưng nứt ra rồi một cái đại đại khẩu từ kia đút ba mươi ba Thiên Hậu dư lại cửu thiên thanh khí biến thành, đem toàn bộ ba mươi ba thiên vòn quanh thiên hà chi thủy, giảy lát liền mãnh liệt mà xuống

Cửu thiên thanh khí, nguyên bản chính là thể gian nhẹ nhất doanh chi vật có vô cùng tạo hóa, vô cùng huyền cơ trong người mà ở hóa thủy lúc sau, lại liền thành vô lượng lượng trọng thân vật đó là một giọt, liền có thể đem hồng hoang trung ngọn núi áp suy sụp hướng chi hiện tại thao thao bất tuyệt đến từ thiên rơi xuống tai nạn, trực tiếp liền lại bỏ thêm không ngừng một trọng

Rốt cuộc, thấy như thế đại tai gây thành, nhậm là ai cũng đều ngồi không yên Thiên Đình bên trong, bỗng nhiên có thanh sắc quang mang lỏng lánh, muốn đem kia khẩu từ tu bổ, chẳng qua, này thanh sắc quang mang trừ bỏ đem ngày đó hà chi thủy giáng xuống tốc độ hơi chút chậm lại ở ngoài, lại là nửa điểm tác dụng. Lại là ở kia sáu vị Thánh Nhân người tranh ta đoạt lục đục với nhau thời điểm, Lý thần nhiên lặng yên cũng đã đem lực chú ý đặt ở còn sót lại Tổ Vu Cộng Công trên người. Thân là hậu thế người tự nhiên biết kế tiếp sở muốn phát sinh sự tình, là cổ mới có thể đúng lúc làm ra phản ứng, vì hồng hoang chứng sinh tranh thủ một chút hoàn tức thời gian.

Ở người họ tộc Thủ Dương Sơn địa giới, ở Cộng Công đâm đoạn Bất Chu Sơn là lúc, địa tiên chi tổ Trần Nguyên Từ liền đã chú ý tới, ở đệ nhất thời khắc liền đã tạo ra vững chắc vô cùng cái chân, nhân tộc bảo hộ, lại là hồng hoang trung bất luận cái gì nhất tộc sinh linh đều so ra kém.

Nhìn đến loại tình huống này, sáu vị Thánh Nhân đều có chút ngốc. Cộng Công đầu đâm Bất Chu Sơn, bọn họ tự nhiên là biết, chính là không có một người để ý, rốt cuộc một cái chỉ là Bàn Cổ huyết mạch biến thành hoàn toàn chi nhất, một cái xác thật Bàn Cổ xương sống biến thành, hai cái cao thấp vừa thấy liền biết. Cộng Công này cứ không khác tìm chết, bọn họ tự nhiên sẽ không ngăn trự.

Nhưng ai cũng không nghĩ tới Cộng Công thật sự hội đem Bất Chu Sơn cấp đâm đoạn, tức khắc cảm thấy kinh ngạc. Cũng may mọi người đạo tâm chắc chắn, hơi hơi ngại người hậu, liền đã phục hồi tinh thần lại.

Liên can Thánh Nhân đều đến tránh khỏi này ngênh diện mà đến hỗn độn chi khí hậu, đi tới không trung phá vỡ miệng to phía dưới. Lão Từ trực tiếp liền đem huyền hoàng công đức Linh Lung Bảo Tháp tế khởi, vô cùng công đức quang mang phát ra, lập tức liền đem kia thao thao bất tuyệt thiên hà chi thủy cấp đổ lên. Nhìn đến Thánh Nhân ra tay, Lý thần nhiên cũng thu hồi Linh Bảo, một hơi nằm liệt làm trên mặt đất, nay thiên hà chi thủy thái quá trầm trọng, ngăn ngắn thời gian liền đem Lý thần nhiên hồn hậu vô cùng pháp lực hao hết. Hiện giờ hần ngay cả lên sức lực đều không có, chỉ phải xa xa quan xem sáu thánh làm.

Chẳng qua nghỉ ngơi một lát thời gian, thoáng có thể hoàn quá mức Lý thần nhiên, trong mắt hiện lên phức tạp cảm xúc, dường như chuyện gì do dự. Bất quá ngay sau đó liền đã làm ra quyết định, chỉ thấy hần thân hình nhoáng lên, bay lên đám mây hướng Huyết Hải nơi bay đi.

Hần đã không có dư thừa pháp lực tới ẩn tàng thân hình, tự nhiên hần hành động hội bị người khác thấy. Bất quá lúc này hướng ra phía ngoài bay đi thân ảnh cũng không ngừng hần một cái, tai nạn tiến đến, vô số sinh linh tranh nhau bốn tẩu chạy trốn, hần hành động ở người khác nước mắt tự nhiên cũng liền biến thành chạy trốn.

Tuy rằng không có sử dụng độn quang chi thuật, nhưng Đại La Kim Tiên cấp bậc tốc độ cũng chậm không đến nào đi, bất quá một hồi công phu liền đã tới Huyết Hải phía trên. Thế nhưng đã làm tốt quyết định, liền không có chút nào do dự, chỉ thấy hần một đầu tài tiến Huyết Hải bên trong.

Đại La Kim Tiên uy áp không hề giữ lại phóng thích mở ra, sợ tới mức chung quanh những cái đó thích giết chóc như mạng Tu La tộc chúng trong lòng run sợ chẳng những tới gần.

Một đường thông suốt đi vào Địa Phủ bên trong, không lộ hơi thở dẫn tới quý binh khải trương vạn phần, sôi nổi cầm lấy binh khí trận địa sẵn sàng đón quân địch. Mang thấy rõ người tới bộ mặt người, trong lòng tăng đá lớn tức khắc buông. Lý thần nhiên bọn họ tại địa phủ thành lập là lúc liền đã nhận thức, tự nhiên biết hần cùng Bình Tâm nương nương tư gia rất tốt, này Địa Phủ thành lập đều có hần một phần công lao, tự nhiên biết đối phương là bạn không phải địch.

Đúng rồi người tới gật gật đầu, liền hào không ngừng nghỉ hướng vào phía trong bay đi. Hần hiện tại nhưng có muốn khi phải làm, lại là không có bao nhiêu thời gian cùng nhiều làm khách bộ.

Nhìn Lý thần nhiên như thế ‘ vô lễ ’ hành động, tên kia quý binh cũng không tức giận, hần tự nhiên nhìn ra được hiện giờ Lý thần nhiên hiện giờ có việc gấp trong người.

Chính mắt chứng kiến quá Địa Phủ xuất thế, tự nhiên đối nơi này hoàn cảnh rất là quen thuộc. Trực tiếp đi vào Lục Đạo Luân Hồi chỗ, vung ống tay áo, một tiểu tiết con giun dừng ở này thượng, rung đùi đắc ý giống như đối này đột nhiên phát sinh biến cố có chút mờ mịt.

Này tiết con giun tự nhiên đó là lúc trước Hồng Quân sở lưu lại một tia chân linh ý tứ biến thành. Bởi vì phân thân cùng hần chi gian giao dịch, Lý thần nhiên không thể không dẫn hần tới đây mượn Lục Đạo Luân Hồi chuyển thể đầu thai bỏ Toàn Chân linh.

Mà lúc này cũng là tốt nhất thời khắc, Vu Yêu hai tộc đại trận, hấp dẫn hồng hoang mọi người lực chú ý, Thiên Đạo tự nhiên cũng không ngoại lệ. Mà hiện giờ Bất Chu Sơn đảo, thiên hà thủy khuynh, hàng tỉ sinh linh bởi vậy gặp nạn, vô số hồn phách ngây thơ mờ mịt đứng hướng Địa Phủ, càng là làm Thiên Đạo tra vô sở giác. Tự nhiên đó là Lý thần nhiên hành sự.

Nửa ngày hậu, này tiết con giun dường như thanh tĩnh rất nhiều, đối với Lý thần nhiên gật gật đầu, liền một đầu chui vào ‘ nhân đạo ’ Luân Hồi bên trong. Nhìn đã biến mất không thấy con giun thân ảnh, Lý thần nhiên trong lòng trăm mối cảm xúc ngổn ngang, đảo không phải hần luyến tiếc. Mà là vận mệnh chủ định hần vẫn luôn cảm thấy Hồng Quân này cứ ở tính kế cái gì, mà chính mình cũng ở hần tính kế trung sắm vai rất quan trọng nhân vật.

Chính là Hồng Quân theo như lời thái quá hoàn mỹ, lệnh Lý thần nhiên tìm không thấy nửa điểm sơ hở, hơn nữa phân thân lại đáp ứng rồi xuống dưới. Lý thần nhiên bất đắc dĩ cũng chỉ đến làm như thế.

Suy nghĩ hồi lâu, cũng chưa từng nghĩ đến Hồng Quân sở tính kế việc. ‘ có thể là chính mình đa tâm đi ’ chỉ phải như thế an ủi chính mình. Nhìn phía sau bắt đầu xuất hiện hồn phách. Lý thần nhiên buông trong lòng sở tư, đầu đi thân đi. Cảm nhận được đã khôi phục nửa tầng pháp lực, gật gật đầu trực tiếp bay ra Địa Phủ.

Trở lại Huyết Hải phía trên, nhìn kia từ hồn phách tạo thành không lồ mây đen. Chưa thành ở trong đó phát hiện chỉ có rất ít nhân tộc hồn phách, biết chắc chắn có đại năng ra tay bảo vệ nhân tộc, trong lòng vương bận tức khắc tiêu tán.

Hiện giờ lượng kiếp kết thúc, trong hồng hoang lại vô đại sự, chính mình cũng có thể hồi đảo. Nhân tộc trải qua những việc này hậu, lại có như vậy nhiều hồn phách chuyển sang kiếp khác, cũng tất nhiên hội nghênh đón một lần rầm rộ.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 125 bổ thiên

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2014-01-15

Không nói Lý thần nhiên hồi đảo bế quan, lại nói Thiên Đình phía trên, chúng thánh tụ tập tại đây thương thảo bổ thiên công việc.

“Còn thỉnh Đại sư huynh trước lấy Pháp Bảo chống đỡ trụ thanh thiên một lát, Nữ Oa lại có phương pháp, nhưng đem này thanh thiên tu bổ. Tam sư huynh, cũng làm phiền người đi một chuyến Bắc Hải, lấy kia cự quy tứ chi, thay thế Bát Chu Sơn đem thiên chống đỡ.” Chúng thánh không biết vì sao Nữ Oa có thể ở trong chốc lát, liền rõ ràng giải quyết trước mặt khôn cục phương pháp, nhưng là, này cũng hoàn toàn không gây trở ngại bọn họ lập tức đều được động lên.

Sáu thánh trị thế, chính là Đạo Tổ pháp chỉ hiện tại hồng hoang thành cái này trường hợp, chúng sinh gặp nạn nhược là lại kéo lâu một ít, chính là bọn họ mấy người tội lỗi

Ở Nữ Oa nương nương đem nói cho hết lời lúc sau, Thông Thiên giáo chủ lập tức liền hướng tới Bắc Hải bay đi.

Kia Bắc Hải cự quy tu vi hùng hậu, cũng là khai thiên là lúc liền xuất thế sinh linh, cho tới bây giờ, đã không biết sống nhiều ít năm tháng. Nhưng là, này quy lại cũng như kia Đông Hải kim ngao giống nhau, uống có lớn lao pháp lực, chính là vô pháp hóa ra nhân hình, chỉ có thể bảo trì nguyên thân càng dài càng lớn, động nhất động đó là son hô sóng thần giống nhau hậu thế, này cự quy cảm thấy như thế rất là phiền toái, lo lắng liền giáo đến toàn bộ Bắc Hải đều không được an bình. Hơn nữa hấn tâm tính lười nhác, cho nên, không biết từ thời điểm khởi, trừ bỏ ăn uống chỉ dục phát tác, muốn tìm chút thức ăn bên ngoài, ngày thường, này cự quy liền sẽ vẫn luôn ở Bắc Hải đáy biển dưới ngủ.

Nhưng như vậy một lần kiểm ăn, không có vạn năm là căn bản ngộ không thượng một hồi, hơn nữa trong đó đại đa số, hấn càng là chỉ ở sâu thẳm đáy biển bên trong mở miệng chính là, truyền tới mặt biển thượng, liền chỉ còn lại có một chút sóng gió, liền không còn có nửa điểm dị trạng. Bởi vậy, cũng không có bao nhiêu người biết này tồn tại.

Thông Thiên giáo chủ vừa đi, Nữ Oa nương nương liền đem nhà mình thiên địa hoá lò cấp đem ra, tế ở nửa ngày, trong tay quang mang chọi lóe, liền lại đem một phen ngũ ánh sáng màu hoa rải vào lò từ. Chúng thánh lấy mắt quan nhìn, kia lại là mấy trăm khối lấy đỉnh thiên cơ kỳ thạch. Nữ Oa nương nương nhìn thấy chúng thánh xem ra, cũng không ngăn cản, trực tiếp mở miệng giải thích đạo: “Vật ấy chính là bản đạo từ phân bảo nham thượng được đến. Nguyên còn không biết chỗ hữu dụng, lại ở hôm nay thiên địa biến hóa là lúc, mới bên trong huyền cơ. Lại là vì đền bù thanh thiên mà sinh.”

Nữ Oa nương nương nói được đạm nhiên, chúng thánh đô ở trong lòng cân nhắc. Xem ra Nữ Oa quả nhiên không hồ công đức vô lượng, nên có này cơ duyên. Nhược không phải Đạo Tổ ban nằng thiên địa hoá lò, này ngũ sắc kỳ thạch ước chừng cũng lạc không đến trên tay nằng. Trận này công đức, xem ra chủ định nên từ Nữ Oa chủ đạo. Bọn họ chỉ cần có thể ở đem cái này cục diện rồi rầm thu thập tốt thời điểm, mang theo đến chút công đức chính là tốt.

Lão Tử đã dùng nhà mình huyền hoàng công đức Linh Lung Bảo Tháp đem kia thiên thượng vết nứt lấp kín, Tiếp Dẫn, nguyên thủy, Chuẩn Đề Tam Thánh hiện tại lại là không có sự tình nơi tay.

“Ai.” Liền ở chúng thánh các làm các sự, từng người ở trong lòng cân nhắc từ nay về sau hết thấy thời điểm. Nguyên Thủy Thiên Tôn bỗng nhiên một tiếng thờ dài, sau đó liền đem Bàn Cổ Phiến tề khối, xuống phía dưới một quyền, thế nhưng đem kia một nửa đứt gãy trên mặt đất Bất Chu Sơn hoàn toàn bao vây lên lại dưới tay nhất chiêu, hần liền đem kia một nửa thiên trụ cấp thu “Này rốt cuộc là Bàn Cổ sở dĩ, lại là không thể lưu tại thế gian cấp thương sinh khinh nhờn, bản đạo liền mang về Ngọc Hư cung, tình tế tạo hình một phen, cho rằng kỷ niệm.”

Chuẩn Đề thấy, mặt đều thay đổi hần liền không nghĩ tới đem kia nửa thanh thiên trụ cấp thu đâu nhục là có thể mang về Tây Phương, luyện hóa thành bảo, lại là không thể so trấn áp khí vận chi bảo kém hơn nhiều ít, nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn trên mặt cảm hoài biểu tình, Chuẩn Đề lại là tất cả ảo não.

Mọi người tại nơi đây đợi suốt bốn mươi chín nhật lúc sau, Nữ Oa nương nương rút cuộc đem trước mặt thiên địa hoá lò mở ra. Liền nhìn thấy lò Trung Nguyên bốn những cái đồ ngũ sắc kỳ thạch hiện tại đều đã biến thành một lò sắc thái sắc sở lưu tương, phẳng phát thế gian hết thấy hoa hoè đều tụ tập tới rồi bên trong.

Mà Nữ Oa nương nương lúc này cũng từ kia ngưng thần trạng thái tỉnh dậy lại đây, nhìn bên người vây quanh mấy người nhàn nhạt nói “Bản đạo may mắn không làm nhục mệnh, hôm nay liền có thể đem kia thanh thiên cấp bổ thượng.” “Xem ra ta trở về đến đúng là thời điểm a. Sự muội đem bổ thiên chi vật luyện hảo, kia cự quy tứ chi, ta cũng thu hồi tới.” Nói chuyện, Thông Thiên giáo chủ lại cũng xuất hiện ở mọi người trước mặt, bàn tay đuổi ra, mặt trên liền có bốn căn nhỏ nhỏ cây cột xoay tròn.

Mọi người biết, bộ dáng này bất quá là Thông Thiên thần thông gây ra, nhục là chính xác buông ra tới, này cự quy tứ chi, tất nhiên là cao lớn đến kinh thể

“Hảo. Chúng sinh khó khăn, hôm nay cũng nên xong rồi.” Nữ Oa nương nương nhìn mắt Thông Thiên trong tay chi vật hậu, liền hướng tới thiên thượng Lão Tử nói, “Còn thỉnh Đại sư huynh lại chống đỡ một lát, Nữ Oa hiện tại liền đem kia thanh thiên bổ thượng.” “Đều là vì chúng sinh công đức, sự muội cần gì khách khí.”

Đứt lòi, Nữ Oa nương nương liền đem kia hoá lò vây quanh, chớp mắt phi thiên ở không trung, thế nhưng hiện ra chính mình Thánh Nhân chân thân nhân thân đuôi rắn, nghệ thường bay múa vô cùng công đức quang mang chiếu rọi, nháy mắt khiến cho này đau xót hồng hoang thiên địa, tăng thêm một tia ấm áp.

Ngồi yên nhất chiêu, ngũ sắc thạch bay ra, vô số huyền diệu Pháp Ấn lạc ở này thân, dùng này đem thiên thượng lỗ thủng bổ thượng, cuối cùng trong tay còn thừa một khối ngũ sắc thần thạch, Nữ Oa tùy tay đem này một ném, cũng không biết đem này ném vào nơi nào, lại không nghĩ rằng bởi vậy đưa tới một đoạn nhân quả.

Mặt khác mấy người cũng không để ý, nhưng thật ra Chuẩn Đề, trông mắt nhanh như chớp một trận chuyển động, không biết ở đánh cái gì chủ ý.

Nơi xa Lý thần nhiên ở Nữ Oa ném ra kia khối ngũ sắc thần thạch khi, hơi hơi sùng sốt, hần biết được tây du trung Tôn Ngộ Không đó là Nữ Oa luyện chế một khối ngũ sắc thần thạch biến thành, cho nên thật sâu nhìn thoáng qua này khối ngũ sắc thạch. Sau đó nhìn về phía vài vị Thánh Nhân.

Cứ như vậy, Lý thần nhiên đem Chuẩn Đề biểu tình xem ở trong mắt, hai mắt nhú lại, trên mặt hơi hơi mỉm cười, không biết trong lòng suy nghĩ cái gì.

Nhìn đến Nữ Oa bổ thiên xong, Thông Thiên cũng đem trong tay cự quy tứ chi phân phóng thiên địa tứ phương, chống đỡ thiên địa bốn cực.

Bổ thiên xong, chư thánh các đến một ít công đức, trong đó Nữ Oa vì nhất, Lão Tử cùng Thông Thiên được đến công đức thoáng so Nữ Oa thiếu một chút, mà mặt khác bốn vị Thánh Nhân được đến lại gần chỉ có một chút thôi, thậm chí liền Lý thần nhiên được đến công đức đều so ra kém.

Nhân tộc bên trong Trấn Nguyên Tử cũng được đến không ít công đức.

Xử lý xong những việc này hậu, chư thánh lúc này mới đem lực chú ý đặt ở trong hồng hoang. Lúc này chư thánh mới vừa rồi bắt đầu chú ý hồng hoang biến hóa, bọn họ này một xem kỹ trong lòng lại là không khỏi kinh hãi, ở Vu Yêu quyết chiến là lúc bọn họ tinh lực đều đặt ở Thiên Đình phía trên lại là không có chú ý hồng hoang biến hóa, mà giờ phút này bởi vì Vu Yêu đại chiến lại là làm hồng hoang đại địa chia năm xẻ bảy, hồng hoang phía trên linh khí tại đây một trận chiến trung lại là hao tổn hơn phân nửa, nhìn đến cảnh này bọn họ đều không khỏi đảo hút một ngụm khí lạnh, bọn họ mặc dù có tâm tu bổ, nhưng là lại là bó tay không biện pháp.

Liền ở chư thánh đối đây là khó là lúc, không trung đột nhiên truyền đến một trận thiên âm, chư thánh nâng nhìn một cái lại là Hồng Quân Đạo Tổ xuất hiện ở Thiên Đình phía trên. Chư thánh không dám chậm trễ lại là vội vàng tiến lên hành lễ tham kiến Đạo Tổ.

Làm mọi người đứng dậy lúc sau, Hồng Quân Đạo Tổ lại là đạm nhiên nói: “Hiện giờ lượng kiếp đã qua, nhưng là hồng hoang lại nhân Vu Yêu quyết chiến mà rách nát, linh khí tứ tán, lại là yêu cầu khôi phục, người chờ thả tiền đến thu thập hồng hoang rách nát mảnh nhỏ!”

Chư thánh nghe được lời này lại là sôi nổi ra tay đem những cái đồ tự do ở hồng hoang bên cạnh mảnh nhỏ tập trung lên, lúc này lại thấy Hồng Quân Đạo Tổ lại là ra tay, chỉ thấy Đạo Tổ phía sau lại là triển Thiên Đạo pháp luân, pháp luân vừa chuyển lại là phân ra bốn đạo linh khí định trụ hồng hoang đại địa, bảo trì hồng hoang ổn định, hồng hoang ổn định lúc sau thiên địa linh khí lại là thông thả trở về, đáng tiếc bởi vì hồng hoang bốn nguyên đã thương liền tính Hồng Quân Đạo Tổ ra tay cũng vô pháp khôi phục hồng hoang lúc trước bộ dáng.

Bị Hồng Quân Đạo Tổ ổn định lúc sau, hồng hoang bộ mặt lại là toàn phi, nguyên bản nhất thể hồng hoang đại địa lại là chia ra làm bốn, này bốn khối tân đại lục đó là ngày sau Địa Tiên Giới tứ đại bộ châu, phân biệt là Đông Thắng Thần Châu, Tây Ngư Hạ Châu, Nam Chiêm Bộ Châu, Bắc Câu Lô Châu.

Lại nói tiếp cũng khéo, kia Bắc Hải với Thông Thiên giáo tổ lúc trước chém giết huyền quy sở vứt bỏ chỗ chính thể thành Bắc Câu Lô Châu, mà hiệp

hiệp này Bắc Câu Lô Châu lại là đem Vu Yêu hai tộc đều cấp bao phủ ở bên nhau, này không thể không làm nhân có điều dị niệm, cho rằng này hết thấy đều là ở Hồng Quân Đạo Tổ an bài dưới.

Đối với cái này ý tưởng, chư thánh cũng thoáng qua, bọn họ trước mắt chú ý lại hẳn là địa đề ra nghi vấn đề, đối với địa bàn Hồng Quân Đạo Tổ rõ ràng thiên hướng Tam Thanh, Tây Phương lại là bị định vì Tây Ngưu Hạ Châu cùng Đông Thắng Thần Châu, Nam Chiêm Bộ Châu chỉ gian lại là có biển rộng cách xa nhau, ở căn bản thượng chặt đứt Tây Phương đông tiến chi lộ. Đương nhiên, này chỉ là địa hình không tiện thôi, nếu Tây Phương nhị thánh nhất tâm muốn phạt phạt đông tiến như vậy này biển rộng lại khiển trách sự.

Hồng Quân Đạo Tổ định hảo hồng hoang hậu, kia sau lưng Thiên Đạo pháp luân rồi lại là vừa chuyển, một đạo hào quang lại là xẹt qua không trung đem chư thánh sở thu thập khởi hồng hoang mảnh nhỏ hòa hợp nhất thể hình thành một cái nhỏ nhỏ tinh thể, mà này tinh thể đó là ngày sau địa tinh.

Vu Yêu đại chiến chẳng những là hủy hoại hồng hoang, đồng dạng kia thượng cổ Tinh Thần cũng hủy hoại nghiêm trọng, định hảo địa tinh cùng Địa Tiên Giới, Hồng Quân Đạo Tổ lại lần nữa huy nổi lên Thiên Đạo pháp luân, một lần nữa xác định chu thiên tinh đầu, mà những cái đó thượng cổ Tinh Thần lại là ẩn vào hỗn độn bên trong.

Làm tốt này hết thấy hậu, Hồng Quân Đạo Tổ đối chư thánh nói: “Kinh này một trận chiến hồng hoang đã trở thành quá khứ, Địa Tiên Giới đó là nó tân danh, bốn khối đại lục phân biệt vì Đông Thắng Thần Châu, Tây Ngưu Hạ Châu, Nam Chiêm Bộ Châu, Bắc Câu Lô Châu, Bắc Câu Lô Châu phía trên sát khí dày đặc lại không thích hợp bình thường sinh linh cư trú, liền từ Vu Yêu hai tộc cư trú, Tây Ngưu Hạ Châu lại là Tây Phương biến thành về phạt giáo, đến nỗi Đông Thắng Thần Châu cùng Nam Chiêm Bộ Châu tắc từ Tam Thanh chính mình thương lượng làm.”

Nói tới đây, Hồng Quân Đạo Tổ lại là đột nhiên đem địa tinh phong ấn lên, đặt một bên, tuy rằng chư thánh đối này trong lòng thập phần nghi hoặc, nhưng là địa tinh thái tiểu bọn họ cũng không có thái quá mức để ý.

Xử lý xong này hết thấy hậu, mọi người dưới chân Thiên Đình lại là làm bọn họ quan chú yếu điểm, chỉ nghe Lão Tử nói: “Lão sư, hiện giờ Yêu Hoàng Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất thân vẫn, nay thiên đình lại là nên như thế nào xử lý?”

Nghe được lời này Hồng Quân Đạo Tổ lại là hỏi ngược lại: “Các ngươi cho rằng việc này nên như thế nào xử lý?”

Nữ Oa nương nương lại là vội vàng tiến lên nói: “Lão sư, Yêu Hoàng Đế Tuấn tuy rằng thân vẫn, nhưng là hẳn lại có hậu nhân ở, có thể cho Lục Ấp tiếp nhận Thiên Đế chi vị!”

Nữ Oa nương nương lời vừa nói ra, kia Nguyên Thủy Thiên Tôn lại là lập tức phản đối, nói: “Nữ Oa sư muội lời này sai rồi! Yêu tộc chấp chương Thiên Đình lại là cấp hồng hoang chúng sinh mạng đến như thế đại thương tổn, nay thiên đế chi vị lại là không nên lại từ Yêu tộc chấp chương, ta môn hạ Quảng Thành Tử lại là có đại tài nhưng vì Thiên Đế chi vị!”

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 126 Thiên Đình bốn ngự

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2014-01-16

Nguyên Thủy Thiên Tôn lời này lại là làm Nữ Oa nương nương tức giận vạn phần, bọn họ đầu tiên là phân Yêu tộc mà hiện giờ lại muốn tranh đoạt Thiên Đế chi vị lại là thái quá phận, liền ở Nữ Oa nương nương muốn mở miệng phản kích là lúc lại là không nghĩ tới Chuẩn Đề Thánh Nhân lại là trước nàng một bước nhảy ra phản đối.

Nói đến Chuẩn Đề, hẳn đối Nguyên Thủy Thiên Tôn nửa câu đầu lời nói thập phần nhận đồng, cảm thấy Yêu tộc không nên lại chương Thiên Đế chi vị, hậu nửa câu lời nói hẳn lại là không tán thành, vì thế nói: “Nếu là muốn trọng lập Thiên Đế lại là không thể từ nguyên thủy sư huynh một người nói tính, ngò môn hạ đệ tử Di Lặc phạt cũng có đại tài có năng lực chấp chương Thiên Đình!”

Chuẩn Đề lời vừa nói ra, lại là lập tức lọt vào Thông Thiên giáo chủ phản đối, chỉ nghe Thông Thiên giáo chủ nói: “Thiên Đình chính là Đông Phương chủ chủ, cùng Tây Phương không quan hệ!”

Thông Thiên giáo chủ lời này lại là tuyệt Chuẩn Đề niệm tưởng, làm Chuẩn Đề trong lòng lại là giận dữ. Vừa muốn lên tiếng phản bác, lại bị Tiếp Dẫn ngăn lại, giành trước một bước nói: “Nếu ta chờ đều có bất đồng ý kiến không bằng việc này vẫn là từ lão sư làm chủ cho thỏa đáng!”

Nữ Oa nương nương thấy Tam Thanh cùng Tây Phương nhị thánh hành động lại là mình bạch nay thiên đế chỉ vị lại phi Yêu tộc sở hữu, vì thế nói: “Lời này cực thiện, Thiên Đế chỉ vị quan hệ Tam Giới an nguy, việc này vẫn là từ lão sư làm chủ cho thỏa đáng!”

Nữ Oa nương nương cùng Tiếp Dẫn Thánh Nhân này kẻ xướng người hoạ lại là ngăn chặn Tam Thanh miệng, làm cho bọn họ kế hoạch không thể thực hiện được.

Lại nói tiếp đối với Thiên Đế nhân tuyển Hồng Quân Đạo Tổ trong lòng lại là sớm có so đo, hấn sở dĩ làm chư thánh nói ra ý nghĩ của chính mình bất quá là muốn nhìn xem chư thánh biểu hiện, lại có đó là muốn cân bằng Thiên Đạo, không thể làm Tam Thanh một nhà độc đại, miễn cho ngày sau Địa Tiên Giới trở thành Tam Thanh không bán hai giá.

Cân bằng chi đạo mới vừa rồi là Thiên Đạo căn bản, vừa người Thiên Đạo lúc sau Hồng Quân Đạo Tổ hoặc là nói là Thiên Đạo đối cân bằng nắm chắc càng là thập phần coi trọng, cũng đúng là như thế cho nên hấn đang âm thầm đem Vu Yêu hai tộc đặt ở Bắc Cầu Lô Châu, làm Tây Phương nhị thánh được Tây Ngưu Hạ Châu, Tam Thanh phân đến Đông Thắng Thần Châu cùng Nam Chiêm Bộ Châu, này hết thấy đều là hấn cân bằng chi đạo.

Tuy rằng Tam Thanh đối Tây Phương nhị thánh cùng Nữ Oa nương nương đề ý có điều không cam lòng, nhưng là bọn họ lại là không dám ở lão sư trước mặt làm càn, cho nên cũng chỉ có thể đem quyền quyết định lại lần nữa giao trở về Hồng Quân Đạo Tổ trong tay.

Chỉ thấy, Hồng Quân Đạo Tổ lại là đem bên người đồng tử triệu tiến lên, lấy ra Hạo Thiên Kính sau đó nói: “Hạo Thiên, từ hôm nay trở đi ngươi liền vì Thiên Đình chi chủ, chấp chương chu thiên vận chuyển, cái này bảo vật ban với ngươi trấn áp Thiên Đình khí vận!”

Bị này đột nhập mà đến kinh hãi có chút làm sợ Hạo Thiên sau khi tỉnh lại vội vàng tiến lên tiếp nhận bảo vật, đạo tạ lúc sau lại là lại hỏi: “Lão sư, Thiên Đình phía trên chức vụ đông đảo lại là nên từ người nào chương quản?”

Hồng Quân Đạo Tổ lại là nói: “Việc này ngươi cùng người sư huynh bọn họ tự hành thương lượng đó là, vì sư không hề hỏi đến! Này hồng hoang ngày sau liền vì Địa Tiên Giới, Thiên Đình vì Thiên giới, Hậu Thổ biến thành thân Địa Phủ vì U Minh giới, từ đây hồng hoang hóa thành Tam Giới. Ngươi ít hôm nữa hậu lại là tự giải quyết cho tốt, không cần lại làm này hư hao.”

Hồng Quân Đạo Tổ nói xong lại là tâm niệm vừa động rồi đi Thiên Đình phản hồi hỗn độn bên trong.

Đạo Tổ Hồng Quân sau khi rời khỏi, Hạo Thiên lại là thập phần bất đắc dĩ, chỉ phải tiến lên cùng chư thánh thương lượng Thiên Đình công việc, đối với Thiên Đình việc Tam Thanh lại là không nghĩ làm Tây Phương nhị thánh nhúng tay.

Chỉ nghe, Lão Tử nói: “Thiên Đình sự tình quan Đông Phương phát triển, ta chờ lại là muốn bàn bạc kỹ hơn, việc này vẫn là chờ Thiên Đình an ổn xuống dưới, ta chờ an bài hảo Địa Tiên Giới hết thầy, đại gia lại tiến đến thương lượng!”

Lão Tử lại là đem lời nói cấp nói đã chết, đem Thiên Đình nói thành là Đông Phương độc hữu, lại là đem Tây Phương nhị thánh bài trừ bên ngoài, đối với Lão Tử lời này Nữ Oa nương nương cũng không có dị ý, rốt cuộc Chuẩn Đề ở Nữ Oa trong lòng ấn tượng pha hù, năng tự nhiên sẽ không cùng Tây Phương đứng chung một chỗ.

Đối với Lão Tử này phiên lời nói kia Chuẩn Đề lại là thập phần phẫn nộ, vì thế liền muốn tiến lên tranh luận, lại là không nghĩ âm thầm bị Tiếp Dẫn Thánh Nhân cấp ngăn lại, Chuẩn Đề Thánh Nhân tuy rằng trong lòng nghi hoặc, nhưng là lại không có phản kháng, cứ như vậy hết thầy sự tình tạm thời cáo một đoạn lạc.

Bất quá tất cả mọi người đều minh bạch này chỉ là vừa mới bắt đầu, kế tiếp tranh đấu lại là càng thêm kịch liệt, đặc biệt là Thiên Đình kia bốn ngự chỉ vị, càng là làm nhân tâm động.

Ở Thiên Đình một chuyện thượng vô luận là Tam Thanh vẫn là Nữ Oa nương nương đều thập phần đề ý, cho nên bọn họ lại là thực mau liền đem Địa Tiên Giới sự tình xử lý tốt, sau đó cùng nhau ước hảo đi trước Thiên Đình.

Nói đến Thiên Đình, Hạo Thiên lại là thập phần phẫn nộ, chư thánh chia cắt Thiên Đình lại là đem Thiên Đình hết thầy đều cấp thu thập không còn một mảnh, một chút đồ vật đều không có lưu lại, này lại là làm được thái quá phận, hơn nữa Thiên Đình phía trên cũng không có cho hấn lưu một chút nhân tay.

Tuy rằng phẫn nộ nhưng hấn cũng không dám cùng chư thánh trở mặt, chỉ phải lệnh tìm hấn pháp. Trái lo phải nghĩ hậu, lại là đi tới tây Côn Luân, bài kiến Tây Vương Mẫu Dao Trì, nhận lời Thiên Hậu chỉ chức, chấp chương thiên hạ nữ tiên. Lúc này mới khiến cho hai người kết làm đạo lữ cộng chương hồng hoang.

Dao Trì đem nhận thức một ít tán tu tụ tập lên tạm thời đem Thiên Đình vận chuyển lên, lúc này mới miễn cho bọn họ trở thành quang côn tư lệnh xấu hổ.

Ở vật tự thượng lại là Nguyên Thủy Thiên Tôn động tay, đến nỗi nhân tay phương diện lại là muốn trách Thông Thiên giáo chủ, đương nhiên Nữ Oa nương nương cũng không có buông tha Thiên Đình, trong đó chín đại yêu thánh ở rút lui Thiên Đình là lúc liền đem Thiên Đình vật tư lộng đi rồi hơn phân nửa.

Ngồi xuống lúc sau, Lão Tử lại là đầu tiên nói rõ thái độ nói: “Ngô môn hạ chỉ có Huyền Đô một người, Thiên Đình việc liền không nhúng tay, hết thầy đều từ các người tự hành thương lượng!”

Lão Tử rời khỏi lại là làm Hạo Thiên cùng Dao Trì trong lòng tự một hơi, cho rằng chư thánh sẽ không làm được thái quá phận, đáng tiếc hấn lại là xem trọng Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Nữ Oa nương nương.



Đối với phụ trợ Thiên Đế bốn ngự, Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Nữ Oa nương nương đều là muốn một tay cầm giữ, như thế tới nay hảo hạo cầu Hạo Thiên cùng Dao Trì hai người, đem Thiên Đình nắm giữ ở trong tay chính mình.

Hạo Thiên cùng Dao Trì tuy rằng vẫn luôn ở Từ Tiêu Cung vì đồng tử, nhưng là bọn họ lại là có hùng tâm tráng chí, nếu không cũng sẽ không ở đương đồng tử là lúc liên kết giao rất nhiều tán tu. Bất quá bọn họ hai người vẫn là tương đối thức thời, minh bạch chính mình tuy rằng chịu Đạo Tổ chỉ lệnh chương quản Thiên Đình, nhưng là Tam Giới chân chính làm chủ lại là chư thánh, cho nên cũng không tương ở ngay từ đầu liền biểu hiện thái quá mức cấp bách, miễn cho khiến cho chư thánh chú ý.

Kế tiếp lên tiếng lại là Nguyên Thủy Thiên Tôn, chỉ nghe hắn nói đạo: “Thiên Đình phía trên lại là có bốn ngự chi vị, dùng để phụ trợ Thiên Đế, ngộ môn hạ có một đệ tử Nam Cực lại là có thể vì Trường Sinh Đại Đế chi vị!”

Nói đến bốn ngự tuy rằng nói vị trí tương đương, nhưng là nhất có quyền thế lại là hắn là trung thiên tử vi Bắc Cực đại đế, chấp chương thiên kinh địa vĩ, lấy suất Tam Giới tinh thần cùng sơn xuyên chư thần, là hết thảy hiện tượng tổng vương, có thể hô mưa gọi gió, sai khiến lôi điện quỷ thần. Phải biết rằng Yêu tộc ‘Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận’ đó là cùng này trí có liên hệ. Không phải Nguyên Thủy Thiên Tôn không nghĩ chương quản vị này vị trí, mà là sự tình không thể làm thái rõ ràng, như vậy lại là hội làm Tam Giới chúng tiên cho rằng chính mình đem sự tình làm tuyệt hảo cầu Thiên Đế đối chính mình thanh danh lại là rất là bất lợi.

Đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn yêu cầu Hạo Thiên cùng Dao Trì lại là không có ý kiến, gật đầu tán thành, nhìn đến Hạo Thiên cùng Dao Trì như thế biết điều lại là làm Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng đại hi.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lại là đạt tới mục đích của chính mình đem bàn tay đến Thiên Đình bên trong, kia Nữ Oa nương nương cũng ngồi không yên, nói: “Câu Trần thượng cung Thiên Hoàng đại đế hiệp trợ Ngọc Hoàng đại đế chấp chương nam bắc hai cực cùng thiên, địa, nhân Tam Tài, thống ngự chúng tinh, cũng người chủ trì gian bình cách việc, lúc này trí lại là nên về Yêu tộc chấp chương!”

Nữ Oa nương nương lời vừa nói ra lại là làm Tam Thanh không khỏi địa nhú mây, phải biết rằng Câu Trần đại đế lại là bốn ngự bên trong duy nhất nắm giữ Yêu tộc đại đế, nếu rơi vào Yêu tộc trong tay lại là hội cho bọn hắn tạo thành không cần thiết ảnh hưởng, vị trí này lại là trăm triệu không thể làm Nữ Oa nương nương đắc thủ.

Chỉ nghe, Nguyên Thủy Thiên Tôn nói: “Nữ Oa sư muội lời này sai rồi, muốn biết Câu Trần đại đế chi vị lại là chương quản nhân gian bình cách việc, Yêu tộc là cái gì tâm tính tất cả mọi người đều thực minh bạch, vô luận là Vu Yêu đại chiến vẫn là cùng đối nhân tộc tàn sát này đều thuyết minh bọn họ bản tính ác liệt bất kham trọng dụng, nếu làm Yêu tộc trở thành Câu Trần đại đế lại phi Tam Giới chi phúc, cho nên việc này lại là trăm triệu không thể!”

Nguyên Thủy Thiên Tôn này phiên lời nói lại là đem Nữ Oa nương nương cấp đặc tội đã chết, chỉ nghe nàng hừ lạnh một tiếng nói: “Kia y nguyên thủy sư huynh chi ý có phải hay không này bốn ngự vị trí đều từ người Xiển Giáo một tay độc chiếm tốt nhất?”

Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng đương nhiên là như vậy tưởng, chính là lại không hiện thực, bất quá hắn cũng không thể tùy ý Nữ Oa nương nương châm chọc, vì thế cười lạnh nói: “Yêu tộc cái gì tâm tính tất cả mọi người đều rõ ràng, việc này ngộ lại không đồng ý!”

Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Nữ Oa nương nương tranh chấp lại là làm Hạo Thiên cùng Dao Trì hai người trong lòng đại hi, chỉ cần chư thánh bất hòa như vậy bọn họ liền có cơ hội, cho nên hai người lại là cúi đầu không nói tùy ý đối phương tranh chấp.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy Hạo Thiên cùng Dao Trì lại là không nói, vì thế đối Thông Thiên giáo chủ nói: “Thông Thiên sư đệ cho rằng này Câu Trần chi vị lại là nên như thế nào xử lý?”

Muốn nói đối thiên đình chức vụ ở Tam Thanh bên trong nhất không có dã tâm đó là Thông Thiên giáo chủ, hiện giờ Tiết Giáo là vạn tiên dâng lên, Thiên Đình hẳn cần bản không có đặt ở trong mắt, Thiên Đình bên trong duy nhất thích hợp Tiết Giáo lại là kia trung thiên tử vi Bắc Cực đại đế, cũng chỉ có cái này chức vụ có thể làm Tiết Giáo chúng yêu nắm giữ Chu Thiên Tinh Thần chỉ lực tới nhanh hơn tự thân tốc độ tu luyện, chính là vị trí này rõ ràng thập phần quan trọng. Nữ Oa nương nương tuyệt đối là sẽ không đồng ý, đồng dạng Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng sẽ không đồng ý, cho nên Thông Thiên giáo chủ cũng sáng suốt không có nói cập việc này.

Đang nghe đến Nguyên Thủy Thiên Tôn dò hỏi lúc sau, Thông Thiên giáo chủ lại là đạm nhiên nói: “Việc này từ sư huynh làm chủ đó là, ngộ không có ý kiến!”

Đối với Thông Thiên giáo chủ lời này lại là làm hắn cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn kia nguyên bản liền có vết rách quan hệ trở nên tệ hơn, rơi vào đường cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn lại là đem ánh mắt đầu hướng về phía Lão Tử, hy vọng có thể được đến Lão Tử duy trì.

Lão Tử thấy thế lại là thờ dài một tiếng, nói: “Thiên Đình sơ lập, này bốn ngự chi vị lại là lưu từ phụ trợ Hạo Thiên sư đệ, việc này ta chờ vẫn là để lại cho Hạo Thiên sư đệ tự hành triệu tập nhân tay đi!”

Lão Tử lời vừa nói ra, Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Nữ Oa nương nương đều không khỏi sắc mặt đại biến, Nguyên Thủy Thiên Tôn chống lại Nữ Oa nương nương lại là chính mình tưởng bắt lấy này Câu Trần đại đế chi vị, rốt cuộc bốn ngự bên trong đầu tiên kia thừa thiên làm theo Hậu Thổ hoàng địa chi lại là Hậu Thổ nương nương sở hữu, đây là Thiên Đạo sở định cho dù bọn họ là Thánh Nhân cũng không thể thay đổi, như thế tới nay liền chỉ còn lại có ba cái vị trí, Hạo Thiên vi Đạo Tổ thân điểm Thiên Đế, bọn họ lại là không thể làm được thái quá, này trung thiên tử vi Bắc Cực đại đế vị trí liền muốn lưu lại, dư lại cũng chỉ có Trường Sinh Đại Đế cùng Câu Trần đại đế hai vị vị trí.

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 127 thương nghị Nhân Hoàng

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thủy Liễu Cật

Không chiếm được Lão Tử duy trì Nguyên Thủy Thiên Tôn lại là vô pháp áp quá Nữ Oa nương nương, cũng chỉ có thể thở dài một tiếng, nói: “Đại sư huynh nói thật là, việc này lại là ta không đối quên mất Hạo Thiên sư đệ!”

Nguyên Thủy Thiên Tôn này vừa nói lại là đến Nữ Oa nương nương bức tới rồi tuyệt lộ phía trên, nếu Nữ Oa nương nương lại muốn tranh đoạt này Câu Trần đại đế chi vị đầu tiên liền muốn ác Hạo Thiên cùng Dao Trì, này lại phi trí giả việc làm, rơi vào đường cùng Nữ Oa nương nương cũng chỉ có thể bại lui.

Bởi vì Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Nữ Oa nương nương chỉ gian tranh đấu lại là làm Hạo Thiên cùng Dao Trì được đại tiện nghi, bảo vệ Câu Trần đại đế cùng tử vi đại đế vị trí, bất quá hẳn cũng vô pháp cao hứng lên, Thiên Đình bốn ngự lại không phải tùy ý liền có thể an bài, muốn ngồi trên vị trí này đầu tiên liền nếu có thể đủ được đến Thiên Đạo tán thành, thuộc tính tương hợp, phải làm đến điểm này lại là thập phần khó khăn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Nữ Oa nương nương đi tranh đoạt kia tử vi đại đế vị trí cũng có phương diện này nguyên nhân, lại nói tiếp Tam Giới bên trong có thể thích hợp tử vi đại đế vị trí lại là Yêu Sư Côn Bằng, rốt cuộc hẳn từng chấp chương quá ‘Chu Thiên Tinh Đầu Đại Trận’ đối Chu Thiên Tinh Thần thập phần hiểu biết, đáng tiếc Yêu Sư Côn Bằng ở Vu Yêu đại chiến trung hành động lại là bị thương Nữ Oa nương nương phương tâm, Nữ Oa nương nương căn bản không có khả năng duy trì hẳn vì tử vi đại đế.

Đến nỗi Câu Trần đại đế vị trí lại là không có như vậy nhiều hạn chế, Xiển Giáo cũng hảo, Tiệt Giáo cũng thế đều có rất nhiều người thích hợp, đương nhiên Yêu tộc bên trong những cái đó may mắn còn tồn tại xuống dưới yêu thánh liền càng thích hợp, rốt cuộc bọn họ muốn so Xiển Giáo, Tiệt Giáo môn hạ đệ tử có nhiều hơn kinh nghiệm, hơn nữa liên tu vì mà nói bọn họ cũng đồng dạng so những người này muốn cao thượng rất nhiều, kinh nghiệm đối địch vậy càng không cần phải nói, có thể từ Vu Yêu đại chiến người trung gian đến tính mệnh, có thể nghĩ bọn họ kinh khổ là cỡ nào phong phú.

Lại nói Thiên Đình phía trên Hạo Thiên cùng Tây Vương Mẫu, bọn họ hai người ở chư thánh rồi đi Thiên Đình lúc sau âm thầm đem ở Vu Yêu đại chiến bên trong may mắn còn tồn tại xuống dưới những cái đó cao nhân thỉnh đến Thiên Đình, những người này lại đại đa số đều là tán tu, cùng Hạo Thiên, Dao Trì đều có thâm hậu giao tình, ở Hạo Thiên, Dao Trì nắm giữ Thiên Đình lúc sau đều muốn mượn Thiên Đình chi liên tu luyện.

Có đạo là công môn bên trong hảo tu hành, Thiên Đình nắm giữ Chu Thiên Tinh Thần, chỉ cần hơi chút khống chế một chút liền có thể làm cho bọn họ đạt được càng nhiều Tinh Thần chi lực, đối chính mình tu hành lại là rất là có lợi.

Hạo Thiên cùng Dao Trì này cử lại là không có thể giấu đến quá chư thánh, đối với Hạo Thiên này cử chư thánh lại là các có cái nhìn, kia Tây Phương nhị thánh đối này lại là trong lòng đại hi, từ điểm này thượng bọn họ có thể rõ ràng biết Hạo Thiên cùng Dao Trì hai người lại không nghĩ đương một cái con rồi, cho nên mới vừa rồi tụ tập lực lượng chuẩn bị nắm giữ Thiên Đình đại thế, tuy rằng nói hẳn thỉnh những người này lại là vô pháp được đến Thiên Đạo cho rằng trở thành Thiên Đình chính thân, nhưng là ít nhất Thiên Đình có lực lượng của chính mình, mà không cần hết thảy đều phải trông cậy vào Tam Thanh tương trợ.

Đối với Hạo Thiên cùng Dao Trì này cử lại là chính hợp Tây Phương nhị thánh tâm ý, chỉ cần Hạo Thiên cùng Dao Trì như thế đi xuống, như vậy chắc chắn cùng Tam Thanh đối thượng, lúc ấy bọn họ liền sẽ tìm kiếm mình hữu, như thế tới nay bọn họ Tây Phương lại là có thể nhân cơ hội nhúng chân Thiên Đình, làm phật pháp đông tiến.

Đương nhiên này hết thảy đều yêu cầu thời gian, bất quá hiện tại Vu Yêu đại chiến vừa mới kết thúc, mà bọn họ hấp dẫn một đám Yêu tộc gia nhập Tây Phương, vừa lúc sản trong khoảng thời gian này trước ổn định Tây Phương, cho nên đối với việc này bọn họ hai người lại là vẫn duy trì quan chú thái độ.

Tây Phương nhị thánh đối này không có gì phản ứng, nhưng là Nguyên Thủy Thiên Tôn lại là bất đồng, hẳn vừa mới làm môn hạ đệ tử Nam Cực chấp chương Trường Sinh Đại Đế, mà Hạo Thiên cùng Dao Trì liền làm ra loại này hành động này rõ ràng là ở hướng chính mình thị uy, đối với Hạo Thiên này cử lại là làm Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng giận dữ.

Tuy rằng nói Nguyên Thủy Thiên Tôn có nghĩ thầm muốn áp chế Hạo Thiên cùng Dao Trì, nhưng là đối phương lại là Đạo Tổ thân định Thiên Đế, hơn nữa hành động đều có nguyên vẹn lý do, nếu lúc này chính mình tìm tới môn hạ lại là cấp Nữ Oa nương nương, Tây Phương nhị thánh nhược điểm, khi đó chỉ sợ này Trường Sinh Đại Đế chi vị cũng khó giữ được, hơn nữa Nguyên Thủy Thiên Tôn môn hạ cũng liền như vậy hơn mười vị đệ tử, muốn độc bá Thiên Đình lại nhân tay không đủ, cho nên khẩu khí này hẳn cũng chỉ có thể trước nhìn xuống, chờ nhật hậu có cơ hội lại cùng Hạo Thiên cùng nhau chấm dứt.

Chư thánh bên trong chỉ có Nữ Oa nương nương cùng Thông Thiên giáo chủ đối Hạo Thiên này cử cảm lạc quan thái độ, Nữ Oa nương nương không cần phải nói bị Nguyên Thủy Thiên Tôn cấp bày một đạo, hiện giờ nhìn đến Nguyên Thủy Thiên Tôn ăn ba ba trong lòng tự nhiên cao hứng, đến nỗi

Thông Thiên giáo chủ lại là bởi vì giáo lí chỉ gian xung đột cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ gian lại là trở mặt.

Tam Thanh các lập đại giáo, Lão Tử chủ trương vô vi, môn hạ đệ tử chỉ có Huyền Đô một người, Nguyên Thủy Thiên Tôn tắc coi trọng tư chất, đối Yêu tộc này nhân lại là chuộng mất mát, Thông Thiên giáo chủ còn lại là cũng giáo dục không phân nòi giống chi tâm, chỉ cần có tâm hướng đạo hẳn toàn bộ nhận lấy, cũng đúng là bởi vì điểm này, Thông Thiên giáo chủ cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ gian liền có tranh chấp.

Bắt đầu Thông Thiên giáo chủ còn có thể đủ chịu đựng, rốt cuộc Nguyên Thủy Thiên Tôn vì huynh trưởng, hẳn lại là nên thoái nhượng một ít, chính là hậu thế Xiển Giáo đệ tử lại là thái làm càn, thế nhưng xưng Tiệt Giáo đệ tử vì ước sinh trùng hóa hạng người, một đám lại đều làm lơ Tiệt Giáo vì thế hai bên môn đồ lại là có xung đột, cứ như vậy hai bên vết rách lại là càng lúc càng lớn.

Ở chư thánh này trung nếu luận tâm cơ sâu nhất lại là muốn thuộc Lão Tử, đương Hạo Thiên cùng Dao Trì này cứ lại là làm hẳn đột nhiên có tâm ý tưởng, nhân tộc thế cục lại là cùng Thiên Đình có chút tương tự, mà chính mình liền như kia Hạo Thiên, hẳn đã muốn nắm giữ nhân tộc đại cục đồng dạng cùng muốn hoàn lại Nữ Oa nương nương nhân quả cùng, hơn nữa đồng dạng cũng có thể học tập Nguyên Thủy Thiên Tôn cách làm đi lên tầng lộ tuyến, có ý nghĩ như vậy, Lão Tử tâm tư lại là lung lay lên.

Đầu tiên, Lão Tử lại là tĩnh hạ tâm tới suy tính cùng nhân tộc tương quan sự tình, hẳn này đẩy tính lại là có rồi kết quả, Nhân Hoàng, nhân tộc muốn rằm rộ lại là muốn lập Tam Hoàng, Tam Hoàng lúc sau có Ngũ Đế, chỉ có Tam Hoàng Ngũ Đế trở về vị trí cũ như vậy nhân tộc mới vừa rồi có thể trở thành thiên địa vai chính.

Kết quả này lại là cho Lão Tử rất lớn kinh hỉ, hẳn này thật là buồn ngủ lại gặp gối đầu, Lão Tử quân ở lập Nhân Giáo là lúc lại là thiếu hạ Nữ Oa nương nương một phần nhân quả, mà Nữ Oa nương nương huynh trưởng Phục Hy lại là ở Vu Yêu quyết chiến bên trong thân vẫn, chính mình lại là vừa lúc có thể mượn cơ hội hoàn lại này một nhân quả, nghĩ đến đây Lão Tử không khỏi địa cao hứng lên, như thế tới nay chính mình lại là nhất tiễn song điêu, chẳng những có thể hoàn lại nhân quả, đồng dạng lại là có thể tăng lên chính mình ở nhân trong tộc uy vọng, thuận lợi không chế nhân tộc.

Phải biết rằng nhân tộc hiện giờ tuy rằng cũng ở cung phụng sáu thánh, nhưng lại không thể phân cái cao thấp. Nữ Oa bởi vì thượng một lần không thể ra tay tương trợ cũng là rét lạnh nhân tộc tâm. Hơn nữa hiện tại nhân tộc bên trong uy vọng tín ngưỡng tối cao không phải sáu thánh, mà là địa tiên chi tổ Trán Nguyên Tử.

Đối với Nhân Hoàng một chuyện, Nữ Oa nương nương lại là so Lão Tử lại là trước một bước biết kết quả này, bắt quá nàng lại là không có hành động thiếu suy nghĩ, bởi vì nàng mình bạch chính mình một người lại là vô pháp quyết định như thế đại sự, nàng lại là đang đợi Lão Tử chính mình tới cửa. Rốt cuộc Lão Tử muốn nắm giữ nhân tộc đại thế lại là phi lập Nhân Hoàng không thể, cho nên nàng cũng không sốt ruột.

Không thể không nói Nữ Oa nương nương không đơn giản, Lão Tử lại là đầu tiên nhẫn nại không được, như thế tới nay nàng lại là chiếm cứ chủ động. Có thể nói vô luận là Lão Tử cũng hạo, Nữ Oa nương nương cũng thế, bọn họ hai người đều đối nhân tộc có rất mạnh hiệu quả và lợi ích tâm, hơn nữa mọi người có mọi người tính kế, mà bọn họ tính kế có không được như ý nguyện lại là một cái không biết bao nhiêu. Rốt cuộc này trong đó lại là có biến số, Côn Bồng trên tay Hà Đồ Lạc Thư đó là là việc này mấu chốt.

Đối với Côn Bồng, Nữ Oa nương nương cùng Lão Tử lại đều cảm khái vạn phần, tuy rằng nói ở Vu Yêu đại chiến bên trong chư thánh đô đem tinh lực đặt ở Vu Yêu hai tộc trên người, xem nhẹ Côn Bồng, lại là làm Côn Bồng cuốn này hai kiện Linh Bảo mà chạy.

Đối với chính mình đã vào Thánh Nhân trong kế hoạch của Côn Bồng lúc này chính không chút nào cảm kích nỗ lực luyện hóa này hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo.

Nhân Hoàng một chuyện quan hệ trọng đại, tuy rằng nói việc này chỉ cùng chính mình có quan hệ, nhưng là Lão Tử lại là không thể đem Thông Thiên giáo chủ cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn ném đến một bên, như vậy tuy rằng nói bọn họ hai người mặt ngoài sẽ không có bất luận cái gì ý tưởng, nhưng là trong lòng tất hội đối hẳn bất mãn, này lại không phải Lão Tử sở hy vọng nhìn đến, vì thế Lão Tử lại là kêu lên Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Thông Thiên giáo chủ ba người cùng nhau đi trước Oa Hoàng Cung lại tìm Nữ Oa nương nương thương lượng.

Đối với Tam Thanh đã đến, Nữ Oa nương nương lại là mình bạch đối phương ý đồ đến, trong lòng lại là cao hứng vạn phần, tự mình ra nghênh đón Tam Thanh.

Ngồi xuống lúc sau, làm chủ nhân Nữ Oa nương nương lại là hỏi: “Không biết ba vị sư huynh tới Oa Hoàng Cung lại là có gì chuyện quan trọng?”

Nghe được Nữ Oa nương nương lời này, Lão Tử trong lòng lại là cười lạnh không thôi, thầm nghĩ: “Hào người cái Nữ Oa thế nhưng cùng ta đấu khởi tâm nhân tới, chúng ta là cái gì ý đồ đến người hội không biết!”

Tuy rằng Lão Tử khinh thường Nữ Oa nương nương lời này, nhưng là đối phương lại là chiếm cứ quyền chủ động, hẳn lại là không thể không làm ra giải thích, chỉ nghe Lão Tử nói: “Ngô ý đồ đến nói vậy sư muội cũng có điều suy đoán, nếu sư muội hỏi, kia vì huynh liền nói vừa nói, vì huynh thân là Nhân Giáo giáo chủ lại là không thể không quan tâm nhân tộc phát triển, mà nhân tộc muốn toàn diện thay thế được Vu Yêu hai tộc trở thành Thiên Đạo sùng nhi, Tam Giới chủ giải lại là cần thiết có Tam Hoàng, nhưng việc này quan hệ trọng đại vì huynh một người lại là vô pháp làm chủ, sư muội vì nhân tộc chỉ mẫu cho nên đặc tới tương thương!”

Lão Tử lời vừa nói ra, Nữ Oa nương nương lại là mặt mặt ý mừng, nói: “Đại sư huynh lời này lại là rất tốt, nhưng không biết Đại sư huynh lại là tưởng lập người nào làm người hoàng?”

Nữ Oa nương nương này một tỏ thái độ lại là làm Lão Tử hoàn toàn yên tâm, chỉ cần Nữ Oa nương nương nhận đồng lúc sau kia hết thấy đều không thành vấn đề, vì thế nói: “Phục Hy yêu thánh có đại trí tuệ, nên vì Tam Hoàng bên trong Thiên Hoàng!”

Đối với nhân tộc Tam Hoàng địa vị làm nhân tộc thánh mẫu Nữ Oa nương nương tự nhiên thập phần rõ ràng, tuy rằng nói Tam Hoàng không vì Thánh Nhân, nhưng là chỉ cần nhân tộc bắt diệt Tam Hoàng liền bắt diệt, có thể nói tuy rằng lực lượng không vì Thánh Nhân, nhưng đồng dạng bắt từ bắt diệt.

Nữ Oa nương nương gật gật đầu, nói: “Đa tạ Đại sư huynh, bất quá Thiên Hoàng thành đạo lại là yêu cầu Hà Đồ Lạc Thư, này bảo lại là dừng ở Côn Bằng trong tay, này thiên hoàng chỉ vị chỉ sợ lại là có chút khó khăn!” Lời tuy như thế, nhưng Côn Bằng bất quá liền nhất định thánh thôi, như thế nào lệnh Nữ Oa khó khăn.

Nhưng Côn Bằng trên người còn quải có một Yêu Sư chi danh, tại hạ tầng Yêu tộc trung càng là uy vọng rất nặng. Cứ việc lần này bắt chiến mà chạy, nhưng lại có bao nhiêu nhân chủ ý tới. Cho nên tại hạ tầng Yêu tộc trung, Côn Bằng uy vọng cũng không có giảm bớt nhiều ít. Ngược lại là bị Yêu tộc ký thác kỳ vọng cao Yêu tộc Thánh Nhân Nữ Oa nương nương tại đây một trận chiến trung càng là từ đầu tới đuôi không có ra mặt, lệnh chúng yêu thất vọng buồn lòng không thôi, càng là lệnh năng ở Yêu tộc trung uy vọng tín ngưỡng giảm xuống rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoàng Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 128 tái ngộ cổ nhân

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Tuy rằng đối Yêu Sư Côn Bằng rất là trợ trên, nhưng là ở cái này mấu chốt thượng, Nữ Oa cũng không dám ở tùy tiện đối hấn động thủ.

Nghe được Nữ Oa nương nương lời này, Lão Tử không khỏi địa nhíu mày, hấn minh bạch Nữ Oa nương nương dụng ý, không ngoài là chính mình không nghĩ thiếu Côn Bằng nhân quả muốn cho hấn ra tay, này lại là có điểm quá mức chút, rốt cuộc việc này vai chính là Phục Hy, Nữ Oa nương nương lại là nên tự hành chấm dứt, chính mình có thể đưa ra cái này kiến ý đã thực không tồi.

Tuy nói hấn không có Nữ Oa bản khoản, nhưng hấn cùng Yêu Sư không oán không thù, Côn Bằng trên người lại có công đức hộ thân, không duyên có tính kế như vậy một người, cứ việc đối chính mình không gì ảnh hưởng, nhưng nhân quả cũng sẽ tính ở chính mình môn hạ.

Nữ Oa nương nương cũng biết chính mình như vậy lại là có chút khó xử Lão Tử, bất quá lúc trước Lão Tử lại là thiếu hạ chính mình nhân quả, không sợ hấn không đồng ý.

Lão Tử bất đắc dĩ, chỉ phải như vậy đồng ý, ai kêu hấn lập giáo là lúc thiếu hạ Nữ Oa nhân quả.

Nhìn Lão Tử đáp ứng, Nữ Oa cũng rất là cao hứng, không cảm nói: “Kia Tam Hoàng bên trong Địa Hoàng cùng Nhân Hoàng”, “Tự nhiên từ nhân trong tộc bộ tự hành quyết định, rốt cuộc đây là nhân tộc người hoàng, ta chờ lại là không phải không hảo quá nhiều nhúng tay!” Rất sợ Nữ Oa nhắc lại ra cái gì yêu cầu, Lão Tử vội vàng tiếp lời nói.

Nữ Oa vốn là vô tâm nhúng tay nhân tộc công việc, như thế vừa hỏi chỉ là không nghĩ Tam Thanh nhúng tay thái nhiều. Nhìn đến Lão Tử như thế thái độ, nương nương tự nhiên cũng liền an tâm rồi. Hai người thương lượng xong, Tam Thanh tự nhiên không hảo lại quá trì hoãn, ngay sau đó đứng dậy cáo từ rồi đi.

Nguyên bản Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Thông Thiên giáo chủ hai người tiến đến lại là hy vọng từ giữa đến điểm chỗ tốt, lại là không nghĩ tới kết quả hội là như thế này trong lòng cũng đều có chút không thoải mái, bất quá rốt cuộc Tam Hoàng một chuyện lại là nhân tộc việc bọn họ không thể nào nhúng tay cũng chỉ có thể mặc không lên tiếng.

Nhìn này hai người như thế thái độ, Lão Tử cũng biết bọn họ trong lòng khó chịu, âm thầm thờ dài Tam Thanh kia không nhiều lắm tình nghĩa hậu. Không thể không vì bọn họ có vũ đạo: “Tuy rằng Nhân Hoàng một chuyện, các người nhúng tay không được, nhưng người nọ hoàng chỉ sư các người vẫn là có thể mưu hoa một phen”. Nhân Giáo thế đơn lực mỏng, rất nhiều thời điểm đều yêu cầu dựa Xiển Giáo cùng Tiệt Giáo tương trợ, cho nên Lão Tử cũng không nghĩ đem lẫn nhau chi gian quan hệ làm cương.

Quả nhiên, Lão Tử lời vừa nói ra hậu, nguyên thủy cùng Thông Thiên hai người đều là trước mắt sáng ngời, trong đầu đã bắt đầu tính kế tương môn hạ người nào phái ra độc hường này phân công đức.

Không đề cập tới Tam Thanh tính kế. Lại nói Lý thân nhiên tái kiến hồng hoang không có việc gì lúc sau, một đường phản hồi Tam Tiên Đảo. Không nhỏ một lát liền đã đi vào Đông Hải phía trên. Lại thấy lúc này Đông Hải phía trên không biết khi nào bắt đầu xuất hiện một ít đảo nhỏ.

Lại là Cộng Công đâm đoạn Bất Chu Sơn, thiên địa rung chuyển, pháp tắc hỗn loạn, vô số thiên địa linh khí xói mòn, Tiên Thiên hóa thành Hậu Thiên. Không gian không xong tự nhiên đem này đó bình nhật vẫn luôn giấu ở hư không khe hở trung đảo nhỏ đè ép ra tới.

Trừ bỏ xuất hiện đại lượng đảo nhỏ ở ngoài, còn tùy theo xuất hiện này rất nhiều không gian trùng động. Phi hành ở trong đó, hơi không chú ý liền sẽ rơi nhập trong đó. Đối với Lý thần nhiên như vậy Đại La Kim Tiên, trí mạng đảo sẽ không, nhưng hội tùy cơ bị truyền tới trong hồng hoang nào đó góc.

Không nghĩ có như vậy tao ngộ Lý thần nhiên chỉ phải thật cẩn thận né qua này đó trùng động, bởi vậy tốc độ cũng chậm hạ, cũng may hấn cũng gì việc gấp.

Nghiêng người né qua một cái trùng động lúc sau, Lý thần nhiên không cầm dừng bước chân. Vừa mới kia trùng động bên trong giống như có một cổ quen thuộc hơi thở. Tế hạ cảm ứng một phen, đứt quãng, dường như thực suy yếu, nhưng xác định là chính mình chứng kiến quá nhân hoặc vật.

Ở lòng hiểu kỳ sử dụng hạ, Lý thần nhiên xoay người đi vào kia trùng động trước, lấy tay vói vào trong đó. Tay một chỗ khác rỗng tuếch, xác định hảo không gì nguy hiểm lúc sau, ở ghi nhớ hảo lúc này không gian tọa độ hậu Lý thần nhiên nhảy vào trong đó.

Không gian một trận chuyển biến, ổn định từ sau người, Lý thần nhiên nhủ mảy đánh giá trước mắt chi cảnh.

Chỉ thấy như mắt một mảnh xám xịt, dường như bị pha loãng rất nhiều biến hỗn độn giống nhau. Đối này Lý thần nhiên cũng không cảm thấy ngoài ý muốn. Bởi vì ở này đó tiểu không gian nội có một ít còn chưa tiêu tán hỗn độn linh khí cũng không kỳ quái.

Bất quá trong lòng kia cổ quen thuộc cảm giác càng thêm mãnh liệt. Tìm kia cổ hơi thở, Lý thần nhiên càng thêm cảm thấy kỳ quái. Bởi vì ở phát hiện tại đây không gian bên trong trừ bỏ hấn ở ngoài còn có rất nhiều thuần tịnh hồn phách.

Cái gọi là thuần tịnh hồn phách chính là thiên địa sở sinh, chưa sinh thành linh trí. Nơi này như vậy hội có mấy thứ này. Cảm thấy nghi hoặc hấn không cảm âm thâm tình thích lên.

Một đường sờ soạng rốt cuộc tìm được kia hơi thở ngọn nguồn nơi, đúng là một đoàn thuần tịnh hồn phách, bất quá tại đây đoàn hồn phách trung một cái hình như nguyệt, trạng như bản sự vật đang gặt gao bao vây lấy một đoá u ám ngọn lửa.

“Thiên tường” Lý thần nhiên không cảm kinh hồ.

Bất quá này đoàn hồn phách đúng là Lý thần nhiên cứu người ân nhân đạo hào thiên tường cóc văn chính. Nguyên lai đương nhật thiên tường bị cóc nhất tộc tộc trưởng văn trung phái hạ giới muốn báo cho Lý thần nhiên Đế Tuấn yin mưu.

Nhưng Thiên Thuận một người vốn là Lý thần nhiên hành tẩu hồng hoang sở bị đặt giả danh, hơn nữa đương nhiên hấn lại thanh danh vì hiện. Cóc văn chính lại có thể nào tìm được, một đường tìm, ở một lần lâm sấm một tòa động phủ hậu, bị này chủ nhân trọng thương, đánh nát thân thể, thần hồn hoảng loạn chạy trốn hết sức liền không biết như thế nào rơi vào cái này không gian trong vòng.

Dò ra một ít thần thức thật cẩn thận đụng vào này nhiều chân linh ngọn lửa, “Cha mẹ.. Tường.. Đế Tuấn.. yin mưu.. Thiên Thuận.. Tiểu tâm” một ít đứt quãng tin tức truyền đến, Lý thần nhiên không cảm cái mũi đau xót. Hiện giờ lượng kiếp đã qua, thiên cơ sáng tỏ. Hấn tự nhiên biết này đó tin tức hàm nghĩa.

Không thể tưởng được thiên tường tại đây cuối cùng thời điểm, vẫn cứ như thế nhớ chính mình an nguy. Này lại như thế nào không gọi Lý thần nhiên tâm sinh cảm động. Ở thói quen nhân tính đơn bạc, xã hội nóng lạnh hấn, vốn tưởng rằng chính mình sớm đã chết lặng. Cứ việc là xuyên qua đến trong hồng hoang, cũng chưa vẫn luôn mở rộng cửa lòng.

Vốn tưởng rằng chính mình hội vẫn luôn như vậy, nhưng lại không thể tưởng được lại vào giờ phút này tâm sinh cảm thấy. Thiên tường làm, làm hấn trong lòng kia tòa trầm trọng đại môn mở ra một tia khe hở. Cuốn súc hắc ám góc tự mình nghênh đón một tia khác sắc màu.

Thu thập hảo tự mình cảm xúc, thật cẩn thận, như phùng trần bảo đem này đoàn hồn phách đưa vào tứ phủ trong vòng, tiểu tâm bảo hộ.

Làm xong này hết thấy hậu, Lý thần nhiên lúc này mới tự hành đánh giá này mạc danh không gian. Trải qua thiên tường việc này, Lý thần nhiên tự nhiên sẽ không lại cho rằng này trong không gian thuần tịnh hồn phách đều là thiên địa sở sinh.

Rõ ràng đều là một ít vào nhằm nơi đây tu sĩ thần hồn, lại không biết vì sao bị gột rửa Hậu Thiên ấn ký phản nguyên thành thuần khiết hồn phách. Thử thần hồn xuất khiếu, rõ ràng có thể cảm giác được một loại quý dị năng lượng ở tẩy xuyên tự thân cái gì, phát hiện có dị, không dám lại quá một thân sự hiểm. Lập tức về khiếu, liền này một hồi công phu, Lý thần nhiên liền liền cảm thấy chính mình kiếp trước trong trí nhớ xuất hiện một ít chỗ trống.

Kia quý dị lực lượng thế nhưng khủng bố như vậy, Lý thần nhiên không cảm có chút hậu sợ. Cũng may hấn kiếp trước ký ức đã trầm, hình thành một cái vật dẫn tồn tại, muốn tìm về tới cũng không khó khăn.

Hấn cũng minh bạch này đó thuần tịnh hồn phách hình thành nguyên nhân. Đến nỗi thiên tường vì sao có thể bảo tồn một ít tự mình ý thức, chính là bởi vì kia hình như nguyệt, trạng như bản sự vật.

Ở đã từng cùng văn trung nói chuyện với nhau trung, hấn từng đề qua, kia kiện sự vật đúng là cóc nhất tộc trấn tộc chi bảo ‘minh thiên bản’, thuộc Tiên Thiên chi liệt. Tuy rằng bất quá tam lưu Tiên Thiên Linh Bảo, bất quá này đặc tính lại là cùng tu sĩ thần hồn móc nối. Thiên tường có này bảo hộ thân, lưu đến một ít chân linh cũng hoàn toàn không kỳ quái.

Đến nỗi mặt khác liền liền khó khăn. Không nói Tiên Thiên Linh Bảo vốn là là khó được, kia đặc tính lại là cùng tu sĩ thần hồn móc nối Tiên Thiên Linh Bảo càng là thừa thốt vô cùng. Có thiên tường này một trường hợp đặc biệt vốn là là may mắn trung may mắn.

Tại đây xám xịt không gian nội sò soạng nửa ngày cũng không gì thu hoạch, Lý thần nhiên không cảm có chút nóng nảy, như thể đi xuống cũng không phải biện pháp. Quý tài biết này không gian nội vì sao hội che chắn thần thức, liếc mắt một cái nhìn lại, cũng không biết vì sao chỉ có thể nhìn thanh nửa trưng khoảng cách.

Tuy nói hẳn không phải nhận quá rút mao tính cách, nhưng như vậy rồi đi cũng không phải cam tâm. Nhìn này đó thuần tịnh hồn phách, Lý thần nhiên trong lòng vừa động, đem nội thể giới mở ra cửa động đặt trong tay. Chỉ thấy vô tận hấp lực truyền ra, những cái đó thuần tịnh hồn phách giống như chim mồi về tổ hướng vào phía trong thể giới dừng đi. Đây đó hồn phách tất cả đều bị tẩy đi quá vắng, giống như tâm sinh giống nhau. Tự nhiên thích hợp ở bên trong thể giới sinh tồn, như thế tới nay nội thể giới hoàn thiện cũng sẽ nhanh hơn rất nhiều.

Nhiều như vậy thuần tịnh hồn phách dừng mãnh vào nội thể giới trung, tự nhiên khiến cho nội thể giới rất lớn dao động, vô số pháp tắc minh diệt thoáng hiện. Đây đó hồn phách vừa đến nội thể giới liền hóa thành cỏ cây, trùng cá. Nội thể giới cũng bởi vậy trở nên có ‘sinh khí’ rất nhiều.

Vô số bởi vì pháp tắc không được đầy đủ, Thiên Đạo mới sinh mà hồn phách tàn khuyết sinh linh cũng bắt đầu bản năng dung hợp này đó dừng mãnh vào hồn phách, mượn này bổ toàn tự thân. Trong mắt đồng tử cũng bắt đầu có phản ứng, không nghĩ trước kia như vậy từ khí trầm trầm tựa như vật chết.

Ở một cái đầm hồ nước hạ nước bùn chỗ sâu trong đang có một ngón trỏ trường lớn nhỏ trong suốt tiểu ngư, chính đại khẩu mồm to nuốt hút này đó hồn phách, trong mắt linh động chỉ sắc cũng không phải mặt khác sinh linh có khả năng so sánh với, dường như đã có linh trí giống nhau.

Bất quá này đó đều còn không đủ đã dẫn tới Lý thần nhiên chú ý.

Không nhỏ một lát, này không gian nội thuần tịnh hồn phách liền bị hấp thu xong. Đây không gian lập tức trở nên trống trải sáng ngời lên. Liếc mắt một cái liền đã xem biến không gian, chỉ thấy không gian bên trong đang có một đại đoàn sương trắng.

Nhìn kỹ dưới, này sương trắng cũng không phải yên lặng bất động, mà là có tiết tấu chấn động, mỗi một tia chấn động đều hướng ra phía ngoài phun ra một tia sương trắng, giống như kết kén giống nhau, gắt gao quanh quẩn tự thân.

Vận đủ thị lực tường nội nhìn lại, mông lung dường như trong đó có một khối phù văn.

Ném thử xong các loại biện pháp đều không thể lại thấy rõ một chút, Lý thần nhiên cũng không thể không như vậy từ bỏ. Vốn định đem này đoàn sương trắng để vào tử phủ bên trong, tạm gác lại về sau lại tế hạ nghiên cứu. Nhưng thử khuôn vác một chút, này đoàn sương trắng dường như cùng này không gian liền ở bên nhau, thể nhưng chút nào bất động.

Lý thần nhiên bắt đắc dĩ, chỉ phải như vậy từ bỏ, ra này không gian.

Lại là một trận không gian thay đổi, Lý thần nhiên xuất hiện ở Đông Hải phía trên, nhìn nhìn bốn phía, ‘này còn không phải là vừa mới chính mình đi vào vị trí sao, chẳng lẽ này không gian chỉ có này một cái nhập khẩu’ Lý thần nhiên vuốt cằm nghĩ đến.

Như vậy xem ra này không gian cũng đại không đến nào đi.

Nghĩ tới cái gì dường như, chỉ thấy Lý thần nhiên đột nhiên động thủ, đem nơi đây không gian ngăn cách, đem chính khối không gian cắt xuống dưới đưa vào tử phủ bên trong.

“Hô, hô” Lý thần nhiên mồm to thở hổn hển. Đây vài cái, nhìn như dễ dàng, làm lên lại gian nan vô cùng. Nhọc không phải Lý thần nhiên đối không gian pháp tắc tạo nghệ khác sâu, đối một cái Đại La Kim Tiên cấp bậc nhân, thật đúng là làm không được này đó.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 129 Bắc Minh mượn bảo

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Nghỉ ngơi hai ba khắc trung, Lý thần nhiên lúc này mới khôi phục xong. Ngốc đứng ở Đông Hải phía trên, đôi tay hư họa, một cái không gian thông đạo như vậy ra đời. Chỉ thấy thông đạo lệnh một mặt yin khí thật sâu, đúng là Địa Phủ nơi.

Đem thiên tường hồn phách cầm trong tay, nhót đánh vào một đoàn công đức đem chi vút nhập Luân Hồi bên trong. Liền như vậy đóng cửa này không gian thông đạo. Bốn không nghĩ nhanh như vậy làm thiên tường nhập kia Luân Hồi. Chính là chịu kia quý dị lực lượng ảnh hưởng, thiên tường hồn phách

đã suy yếu thái nhiều, chân linh cũng sắp mất đi. Cho nên phải nhanh một chút Luân Hồi tìm về tự nhiên.

Đến nỗi làm kia Hồng Quân Luân Hồi là lúc vì sao phải tự mình xuống đất phủ, lại là bởi vì việc này quan hệ trọng đại, không thể làm kia Thiên Đạo phát hiện nửa phần, cho nên muốn cẩn thận vô cùng.

Làm xong này hết thấy hậu, Lý thần nhiên lúc này mới lên đường trở về Tam Tiên Đảo.

Đứng ở Tam Tiên Đảo bên ngoài, Lý thần nhiên có chút giống như nhìn trước mắt này hết thấy, chỉ thấy lúc này Tam Tiên Đảo, bởi vì hồng hoang hoàn cảnh đặc thù, không gian pháp tắc đè ép, phương trượng đảo một góc đã dừng ở Đông Hải độc thuộc lòng.

Cũng may này chung quanh hải vực tu sĩ vốn là thưa thớt vô cùng, hiện giờ đại kiếp nạn tiến đến, hoặc là nhập kiếp, hoặc là ẩn nấp động phủ. Lại là không người phát hiện nơi này dị thường.

Đem Tam Tiên Đảo hoàn toàn che dấu lên đã không hiện thực. Tác tính thuận nước đẩy thuyền, đem Tam Tiên Đảo toàn bộ dẫn ra.

Dù sao ở Tam Tiên Đảo bốn phía sớm đã bày ra đại trận, che dấu hảo Tam Tiên Đảo này đặc dị chỗ. Lý thần nhiên cũng không sợ có nhân tới tìm hấn phiền toái.

Tam Tiên Đảo xuất thế, tự nhiên khiến cho phía dưới hải vực một trận gọn sóng. Nhưng bởi vì trong khoảng thời gian này xảy ra chuyện đảo nhỏ thái nhiều, cũng cũng không có khiến cho bao lớn ảnh hưởng.

Có chút tò mò giả theo thanh âm tìm tới là lúc, Lý thần nhiên đã tiến đảo. Mang nhìn đến này đảo chung quanh trận pháp, này đó sao có thể không biết này đảo cũng đã có nhân. Hậu hồi một chút chính mình đã tới chậm, liền như vậy cáo từ, không có nhân làm ra kia ngang ngược đoạt đảo việc. Trong khoảng thời gian này xuất thế đảo nhỏ nhiều như vậy, làm sao sâu không đảo nhưng trụ. Không đáng vì như vậy một cái ‘ bình thường ’ đảo nhỏ mà làm chính mình gây thù chuốc oán.

Bất quá đối với này đó, sớm đã tiến đảo Lý thần nhiên cũng không biết đạo. Bất quá đang xem đến không ai tới mạo phạm hậu, hấn cũng nhạc thanh nhàn. Hiện giờ đại kiếp nạn đã tắt, nên chuyển thế cũng chuyển thế, tâm sự đã xong, nên yên lòng tu luyện. Rốt cuộc này trong hồng hoang chính là bằng vào ai nắm tay đại ai liền có lý pháp tắc.

Hoa khai hai đoá, các biểu một chi. Không đề cập tới Lý thần nhiên bế quan tu luyện, lại nói Tam Thanh trở về lúc sau, thương lượng Nhân Hoàng chi sư một chuyện.

Thiên Hoàng Phục Hy tự nhiên là không có bọn họ chuyện gì, nhưng Địa Hoàng cùng Nhân Hoàng chi sư, bọn họ liền có thể tranh thượng một tranh. Chính là sự tình quan giáo phái, nguyên thủy cùng Thông Thiên ai cũng không nhường ai, cuối cùng chỉ phải Lão Tử ra mặt khuyên phục, cuối cùng định ra các bằng ý trời, mới vừa rồi từ bỏ.

Thời gian từ từ, ngăn ngừa địa mấy trăm năm chi gian lại ở trong hồng hoang không có một tia dấu vết đệ chảy qua.

Tam Thanh đạo tràng bên trong, đột nhiên đều là từng đạo bạch vân hiện lên, chỉ thấy một cái đồng tử tay phủng ngọc điệp hướng về Huyền môn đệ tử bên trong sơn môn giá cuốn cuộn tường vân mà đi. Rồi sau đó càng là ở trong hồng hoang mấy chục đạo tường vân phóng lên cao.

Hồng hoang đại lục bên trong cực bắc nơi được xưng vì U Minh Bắc Hải, chính là một mảnh vô biên vô hạn đại dương mệnh mông băng hải. Xa xa địa nhìn lại nơi này đều là từng mảnh băng hải san sát, đại dương mệnh mông tàn sát bừa bãi, lui tới ở giữa toàn là hồng hoang yêu thú, biển sâu bên trong tình quái, cơ hồ là toàn bộ U Minh Bắc Hải bên trong không có một cái bình thường hải thú, bởi vì nơi này ngay cả đạo hạnh không thâm người tu hành ở chỗ này đều là vô pháp sinh tồn trong đó, cho dù không phải bị U Minh Bắc Hải bên trong huyền khí sống sờ sờ địa đông chết cũng sẽ bị nơi này nơi này yêu thú cấp sống sờ sờ địa Thôn Phệ.

Nhưng liền tại đây hung hiểm đến cực điểm địa phương lại ở một vị đại thần thông giả, đứng là kia hồng hoang Yêu tộc chi sư Côn Bằng, kia Côn Bằng ở cướp được Hà Đồ Lạc Thư lúc sau liền nhanh chóng địa về tới U Minh Bắc Hải bên trong Yêu Sư trong cung tế luyện bực này bảo vật.

Nhưng là có câu nói nói rất đúng —— nhân ở trong nhà ngồi, họa từ thiên thượng tới.

Nhất tâm tiểu tâm cẩn thận Yêu Sư Côn Bằng, ở được đến Hà Đồ Lạc Thư lúc sau liền ở chính mình Yêu Sư trong cung tế luyện bực này bảo vật, nhưng là liền ở chính mình vừa mới bắt đầu tế luyện là lúc, đột nhiên chính mình nguyên thần từng đột rung động: Tâm linh cảm ứng? Có họa tới cửa? Đột nhiên này mấy cái từ ngữ đột nhiên kia chạy ra chính mình trong óc.

Nhưng là, trong nháy mắt đã bị Yêu Sư Côn Bằng một trận cười lạnh: Chi cần là Thánh Nhân không ra tay nói, ở trong hồng hoang chính là không có mấy cái lão gia hỏa là chính mình đối thủ a! Chính mình như thế nào hội có như vậy cảm giác nào? Rốt cuộc Yêu Sư Côn Bằng có thể một đường đi rồi, trải qua hai lần đại kiếp nạn cũng không không phải nói giỡn không phải? Chẳng lẽ thật sự có chuyện gì? Nghĩ vậy nhi Yêu Sư Côn Bằng không khỏi địa trong lòng từng đột bực bội.

Mà liền ở Yêu Sư Côn Bằng tâm tình bực bội hết sức, đột nhiên chính mình U Minh Bắc Hải bên trong một đám thanh âm vang lên: “Xiển Giáo đệ tử Quảng Thành Tử suất lĩnh sư đệ đám người cầu kiến Yêu Sư, mong rằng Yêu Sư ban thấy.” Lại là Xiển Giáo mười hai Kim Tiên đều tới. “Tiết Giáo đệ tử Đa Bảo suất lĩnh sư đệ đám người cầu kiến Yêu Sư, mong rằng Yêu Sư ban thấy.”

Tức khắc chi gian, Yêu Sư Côn Bằng đầu óc sừng sốt: Tam Thanh môn nhân? Tìm chính mình? Nhiều như vậy đệ tử tới cửa xem ra là chồn cấp gà chúc tết bất an hảo tâm a! Bất quá Tam Thanh, vậy các ngươi cũng thái xem thường ta. Như thế hóa sắc ở ta Côn Bằng trong mắt bất quá là thổ băng ngói



cầu thôi.

Huyền môn sao? Hào một cái Huyền môn! Xem ra Yêu Sư cũng bên trong Côn Bằng nghĩ vậy thì không khỏi địa trong mắt tinh quang chợt lóe, nhân lại dần dần địa ra đến ngoài cung lúc sau. “Nguyên lai là Thánh Nhân môn hạ, bốn Yêu Sư còn đạo người nào đến ta này miếu không người yên U Minh Bắc Hải. Không biết người chờ tiến đến ta U Minh Bắc Hải, là vì chuyện gì. Nhìn đến Tam Thanh đạo hữu phân thượng, bốn Yêu Sư nhục có thể tương trợ nói, tự nhiên là chắc chắn tận lực.”

Yêu Sư Côn Bằng cũng không có đem nói chết cũng không có nói được thái độ, rốt cuộc Tam Thanh đều là Thánh Nhân thân phận, nói cách khác người cho rằng hán Yêu Sư Côn Bằng chính là đường đường Chuẩn Thánh đại năng sao lại giống một cái tiểu nhân giống nhau tiến đến nịnh bợ hán Tam Thanh sao?

Nguyên Thủy Thiên Tôn ngồi xuống đệ tử tự nhiên được đến hán nguyên thủy chân truyền, nghe được Yêu Sư Côn Bằng nói cái gì Tam Thanh đạo hữu son môn, tức khắc đều là trong lòng không mừng.

Rốt cuộc bọn họ nhưng không có đi trước Từ Tiêu Cung, tự nhiên không rõ Yêu Sư Côn Bằng khá vậy là Từ Tiêu Cung thượng khách. Tuy rằng Quảng Thành Từ chờ Xiển Giáo môn đồ nghe được Yêu Sư Côn Bằng nói không phải như thế nào cao hứng. Nhưng là, lại còn giả bộ một phen phong độ địa đậm đậm cười ngược lại nói: “Hào kêu Yêu Sư biết được, Thiên Đạo dưới, Nhân Giáo chí tôn, ta chờ sư bá Thái Thượng Thánh Nhân, quyết định ở nhân tộc bên trong lập hạ Tam Hoàng Ngũ Đế, giáo hóa nhân tộc.

Mà nay tích nhật Yêu Sư Thiên Đình cùng bảo Phục Hy đại thần lại muốn vào đời trùng tu, chứng người nọ hoàng quả vị. Nhưng mà này tràng công đức lại muốn Hà Đồ Lạc Thư tương trợ, cho nên gia sư riêng tới đây tương thỉnh Yêu Sư, phiền mượn trong tay Hà Đồ Lạc Thư trăm năm, xong này công quả. Xong việc định đúng lúc trả lại.”

Nói được dễ nghe, trợ người nọ hoàng thành đạo, này Hà Đồ Lạc Thư chẳng phải hội thành người nọ hoàng thành đạo chi bảo, đến lúc đó, này hai kiện Linh Bảo còn hội trả lại sao?

Tuy rằng kia Phục Hy chứng đạo sở cần Hà Đồ Lạc Thư lại là ở Côn Bằng trong tay, nhưng là chư vị Thánh Nhân ngại với chính mình Thánh Nhân mặt mũi tự nhiên là không hảo ra tay cưỡng lấy, bị thể nhân chất cấu! Mà nhân tộc rầm rộ cũng quan hệ đến Huyền môn rầm rộ, tức khắc Tam Thanh không khỏi địa nội tâm bên trong khẩn trương!

Mà Tiên Thiên Linh Bảo kiểu gì trân quý, Lão Từ chờ Tam Thanh tự nhiên cho rằng Yêu Sư Côn Bằng tính cách là sẽ không lấy ra, nhưng lại là nửa điểm biện pháp cũng không. Hà Đồ Lạc Thư chính là Yêu tộc chi vật, Tam Thanh tông không có khả năng thật sự hậu Thánh Nhân da mặt tiến đến cướp đoạt. Mà đúng là có việc đệ tử đại này lao sao. Cho nên Tam Thanh đều là phát ra Tam Thanh phù chiếu. Triệu tập Tam Thanh môn nhân đi trước U Minh Bắc Hải hướng về Yêu Sư Côn Bằng hướng mượn Hà Đồ Lạc Thư.

Văn ngôn Yêu Sư Côn Bằng tức khắc giận dữ: Hào oa! Hà Đồ Lạc Thư chính là nơi Côn Bằng đại gia liều sống liều chết mới được đến, nơi hiện tại liền một câu liền muốn cướp lấy nơi đại gia quả đào a! Vọng tưởng! Nghĩ vậy thì, không khỏi địa trong lòng một trận hắc hắc một tiếng cười lạnh.

Hán lại là theo bản năng xem nhẹ cùng kia ‘Phi Liêm’ chi gian giao dịch. Không biết như thế nào, kia ‘Phi Liêm’ cho hán cảm giác rất là nguy hiểm.

Côn Bằng mở miệng đạo: “Nhược là chuyện khác còn hảo thương lượng, bất quá Hà Đồ Lạc Thư ở bốn Yêu Sư trong tay có khác sử dụng, lại là làm nơi chờ uống công một chuyến.” Kỳ thật, Yêu Sư Côn Bằng nếu không phải xem ở Tam Thanh là Thánh Nhân phân thượng, như thế nào hội cùng này đó tiểu bối nghiêng răng. Nói cách khác, đã sớm trở tay chi gian đem này mấy cái chương mất đồ vật chụp đã chết.

Chính là Quảng Thành Từ đám người lại không phải hán như vậy suy nghĩ. Phải biết rằng Quảng Thành Từ đám người luôn luôn là ý vào chính mình Thánh Nhân môn đồ thân phận chính là ở trong hồng hoang chính là thuộc về con của a! Đi ngang gác sắc. Chính là hôm nay không nghĩ tới chính là chính mình hôm nay là ý vào chính mình sư phó mệnh lệnh dưới, cư nhiên Yêu Sư Côn Bằng còn dám kháng cự? Thánh Nhân chi mệnh cũng dám kháng cự? Này thật là không lo nhân tử a! Không lo nhân tử! Cho nên, liền ở Yêu Sư Côn Bằng vừa mới nói xong lúc sau, tức khắc đều là giận dữ, trong lòng thâm mắng: Thật là không biết điều.

Ngược lại Quảng Thành Từ tức khắc mặt sắc yin trầm địa nói: “Yêu Sư vẫn là thận trọng địa hảo, này không chỉ có là Thánh Nhân chi mệnh, càng là Thiên Đạo chi lệnh. Thiên Đạo dưới, nhân tộc rầm rộ chính là thiên mệnh, Yêu Sư nếu như không mượn Hà Đồ Lạc Thư nói, nhân tộc đại đạo không thể đủ được đến viên mãn, chẳng lẽ Yêu Sư sẽ không sợ ngộ nghịch Thiên Đạo mà đưa tới họa sát thân sao?”

Xem ra là Xiển Giáo thấy mềm không thành, chuẩn bị dùng sức mạnh. Hơn nữa Xiển Giáo môn đồ đều là thâm đến Nguyên Thủy Thiên Tôn chân truyền! Trong nháy mắt chính là đỉnh đầu chụp mũ cho người khác khẩu đi lên, còn nói chính là sát có chuyện lạ giống nhau. Nếu hán đang nói một câu là ta đại biểu ánh trắng trừng phạt người nói còn không biết hán chính là không phải Sailor Moon a.

Tức khắc chi gian, Yêu Sư Côn Bằng mặt đều tái rồi. Đây là cái gì a? Không có gặp qua như vậy khi dễ nhân. Khi ta Côn Bằng thuộc quả hồng a! Có phải hay không ai khó chịu đều là cá nhân liền có thể đều đi lên nịnh thượng một chút a? Thật là cho người phương tiện người đương tùy tiện a! Tức khắc chi gian, Yêu Sư Côn Bằng tức giận đến mặt đỏ tai hồng địa ngược lại quát to: “Trẻ con, vọng tán phẩm đạo. Lăn, nói cách khác hôm nay ta liền đãi Nguyên Thủy Thiên Tôn hảo hảo địa giáo huấn người một phen.”

Mà liền ở Quảng Thành Từ nói xong câu đó thời điểm, xa ở Đâu Suất Cung Thái Thượng lão quân hơi hơi địa thờ dài: “Ai! Huyền Đô, người tiến đến trợ bọn họ giúp một tay.”

“Là.” Một thanh âm đáp lúc sau, hóa thành một đạo lưu quang mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 130 nguyên thủy ra tay

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thủy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2014-01-20

Côn Luân Sơn Ngọc Hư cung bên trong Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn Quảng Thành Tử một phen làm vẻ ta đây lúc sau, hơi hơi địa gật đầu một cái, mà nghe được Yêu Sư Côn Bằng nói lúc sau tức khắc giận dữ, bàn tay to giương lên, ngược lại nhẹ nhàng mà buông, đối với một cái đạo nhân nói: “Việc này liền có lão người đi một chút đi.”

“Là, Nhiên Đăng tuân lệnh.” Trong nháy mắt cũng giống như một đạo lưu quang từ Côn Luân Sơn bay ra.

Mà xa ở Kim Ngao Đảo Thông Thiên giáo chủ thấy thế không khỏi địa một tiếng hừ lạnh: “Đây là nhị sư huynh cái gì chó má trong miệng cái gọi là Tiên Thiên? Ha ha ha! Cười chết ta.” Tức khắc, một tiếng cười khê truyền ra Kim Ngao Đảo bên trong, mà nguyên bản thần sắc chính là rất là âm trầm Nguyên Thủy Thiên Tôn tức khắc sắc mặt càng là âm tình bất định. Trong nháy mắt giống như là nuốt đại tiện giống nhau khó chịu giống nhau. Không nghĩ tới chính mình đồ đệ như vậy không biết cố gắng a! Chính mình lại có nói cái gì nhưng nói nào?

Nhìn đến Quảng Thành Tử ăn một Tiết Giáo môn đồ không chỉ có không có tiến lên hỗ trợ ngược lại đều là vẻ mặt ý cười: Hắc hắc! Ai kêu Xiển Giáo nhân giống như là chó má giống nhau như vậy xú thí, tự đại, cuồng vọng.

Hiện giờ cục diện cũng là xúng đáng. Rốt cuộc Nguyên Thủy Thiên Tôn môn hạ luôn luôn là cực kỳ giống Nguyên Thủy Thiên Tôn xú tính tình, tự nhiên là giống nhau không quen nhìn Tiết Giáo này đồ xuất thân của bên Tiết Giáo môn nhân. Mà Tiết Giáo lại là luôn luôn là tương đối địa đoàn kết tự nhiên là cũng trông giữ Xiển Giáo như vậy xú thí.

Bởi vậy lẫn nhau chi gian đều là nhìn không thuận mắt, hiện tại có cơ hội như vậy nhìn hạng nhất xú thí Xiển Giáo ăn một, Tiết Giáo môn nhân không đi lên bỏ đá xuống giếng liền không tởi. Chẳng lẽ người còn trông cậy vào người khác đi lên giúp người a? Tức khắc, nhìn đến hai bên hòa khí Tiết Giáo môn đồ tức khắc thân hình một lui, ngược lại đứng ở một bên giống như là xem xiếc khi giống nhau.

Chỉ có Đa Bảo xem là thành thật địa nói: “Chúng ta liền xem Xiển Giáo đạo hữu thế nào chạy nguyên thủy sư bá Xiển Giáo đại pháp, ân. Chúng ta liền đứng ở một bên, không cần vướng bận. Biết không?” Thanh âm bên trong âm dương quái khí, nói không nên lời quý dị.

Tức khắc, lấy Đa Bảo đạo nhân cầm đầu Tiết Giáo môn đồ tức khắc ứng đến: “Biết.” Xem ra tiết, Xiển Giáo hai giáo chi gian chính là hiện tại đều là thể cùng nước lửa, khó trách ở phong thần chi chiến bên trong đánh đến như vậy nổi lửa a.

Vốn là nhìn đến Quảng Thành Tử tâm sinh lui ý Đa Bảo đạo nhân tức khắc liền đem Quảng Thành Tử đường lui phá hỏng. Tức khắc chi gian, Quảng Thành Tử hung hăng địa trừng mắt nhìn Đa Bảo đạo nhân liếc mắt một cái lúc sau, đang nhận được đối phương một cái xem thường lúc sau, Quảng Thành Tử trên người Bát Quái đồ án đạo bào đột nhiên một trận tiên quang hiện lên, lại là Quảng Thành Tử phát động chính mình Bát Quái tử thụ y trong nháy mắt Quảng Thành Tử thân hình biến mất ở mọi người trong mắt.

Trong hư không truyền đến Quảng Thành Tử thanh âm: “Nếu là cái dạng này lời nói, như vậy Quảng Thành Tử liền lĩnh giáo Yêu Sư đại pháp! Làm Yêu Sư minh bạch Thiên Đạo vận chuyển, kiến thức kiến thức chúng ta Xiển Giáo đại pháp!” Thanh âm bên trong không phải không có đắc ý hương vị, lại là Quảng Thành Tử này một kiện Bát Quái tử thụ y chính là một kiện có thể ẩn thân Tiên Thiên bảo y! Tự nhiên là không dễ dàng bị nhìn ra chính mình thân hình!

Tức khắc ở một bên Tiết Giáo môn nhân đều là không khỏi địa cảnh giác, nhưng là Đa Bảo đạo nhân trong mắt lại là một cỗ tử cười lạnh, thầm nghĩ trong lòng: Quảng Thành Tử thật là không biết chết sống, Yêu Sư Côn Bằng cũng từng nay chính là Tử Tiêu Cung bên trong ngồi trên khách, cho dù thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng bất quá là tôn xưng một tiếng Thánh Nhân, nhưng là người lão sư cũng không thể không kêu này vì một tiếng đạo hữu! Người điếm này không quan trọng bản lĩnh cứ như vậy khoe khoang? Tìm chết!

Trong nháy mắt liền như Đa Bảo đạo nhân sở liệu, tức khắc Yêu Sư Côn Bằng nhìn đến ở chính mình trước mặt ẩn thân Quảng Thành Tử không khỏi địa hơi hơi địa một tiếng châm biếm: “Hử! Tiên Thiên Linh Bảo là không tởi, bất quá kia cũng đến xem ở trong tay a? Bất quá người, Quảng Thành Tử liền muốn trình bày các người Xiển Giáo đại pháp tới giáo huấn bản tôn nói, như vậy còn chưa đủ phần.”

Nói xong lúc sau, đột nhiên Yêu Sư Côn Bằng đôi mắt bên trong, một trận tiên quang qua đi, tức khắc tọa định Quảng Thành Tử, đồng thời Yêu Sư Côn Bằng bàn tay to giương lên, trong nháy mắt ổng tay áo liền cuốn lên một trận con lốc, mà liền ở con lốc phi dương chi gian, Quảng Thành Tử thân

hình xuất hiện ở mọi người trước mắt, lại là khoe miệng mang huyết, về mặt kinh hải.

Trên người một đạo phù ấn lưu chuyển, lại là Quảng Thành Từ tiến đến U Minh Bắc Hải hết sức Nguyên Thủy Thiên Tôn mượn cho hắn hộ thân dùng Thái Cực Phù Ấn, chống đỡ pháp thuật công kích. Nói cách khác, Yêu Sư Côn Bằng lấy chính mình Chuẩn Thánh đỉnh thực lực một kích, hấn Quảng Thành Từ đặc biệt là khoe miệng đỏ máu kết quả! Mà một bên Xiển Giáo mười hai Kim Tiên tức khắc giận dữ, ngoài miệng quát: “Làm càn! Yêu Sư Côn Bằng chẳng lẽ nguoi thật là muốn cùng chúng ta Xiển Giáo là địch sao?”

Yêu Sư Côn Bằng hơi hơi địa một thân: “Trẻ con, nguoi cho rằng các nguoi là có thể đủ đại biểu được Nguyên Thủy Thiên Tôn sao? Đồng đặc! Hừ!” Trong lòng còn lại là ám đạo: Không hổ là Thánh Nhân môn đồ cư nhiên bị chính mình một kích cũng bắt quá là vết thương nhẹ thôi! Văn ngôn lúc sau mười hai Kim Tiên tức khắc đều hiện ra chính mình Pháp Khí, nhìn đáng về chuẩn bị vung tay đánh nhau.

Thấy thế Yêu Sư Côn Bằng không khỏi địa giận dữ: Cấp mặt không biết xấu hổ. Nếu là cái dạng này lời nói, đừng trách bản tôn vô tình. Tuy rằng không đến mức đánh giết cùng nguoi chờ, bắt quá chọc giận ta nói liền trực tiếp vận dụng bí pháp đánh tan này quần hỗn đản đạo cơ. Hừ, đây là Nguyên Thủy Thiên Tôn giáo ra tới đồ đệ.

Dạy mà không nghiêm khắc là thầy lười biếng. Nguyên thủy tiểu nhi thật là làm bậy nhân sư, cư nhiên giáo ra như vậy hỗn trưởng đệ tử. Không biết sống chết, không biết tiến thoái. Nghĩ vậy thì Yêu Sư Côn Bằng tức khắc trong ánh mắt mang theo sát khí địa nhìn mười hai Kim Tiên, tức khắc mười hai Kim Tiên giống như là bị một con rắn độc đứng vững giống nhau, thân thể không khỏi địa một cái run run, lại là Yêu Sư Côn Bằng Chuẩn Thánh đại năng thần thức trong nháy mắt liền đem mười hai Kim Tiên cấp tòa định. Đồng thời, ánh mắt hung ác, thân hình thay đổi thật nhanh, trong nháy mắt, một con thật lớn quái điều hướng về mười hai Kim Tiên công tới.

Nguyên bản liền ở Yêu Sư Côn Bằng thần thức tòa định bọn họ thời điểm mười hai Kim Tiên tức khắc cảnh giác, nhìn đến bay tới quái điều, đều là không khỏi địa trong tay Pháp Khí ra hết! Xích Tinh Từ cầm trong tay một mặt gương, này kính nửa bên bạch nửa bên hồng, lại là Tiên Thiên Linh Bảo Âm Dương Kính, này kính bên trong bạch nhোáng lên là tử lộ, hồng nhোáng lên là sinh môn.

Nhưng là hoảng đang trách điều trên người giống như là không có gì giống nhau. Mà đứng ở một bên Thái Ất chân nhân đột nhiên bản tay vung lên, tức khắc trong tay bay ra một cái cái lồng, chỉ thấy tráo nội hơi hơi diễm khởi, liệt liệt hỏa sinh, có chín điều hỏa long quay quanh, tam vị chân hỏa không ngừng mà hướng về đại điều phun đi, đây là Thái Ất chân nhân Pháp Khí Cửu Long thần hỏa tráo. Nhưng là, Thái Ất chân nhân Cửu Long thần hỏa tráo phía trên tam vị chân hỏa còn không có đạt tới quái điều bên người thời điểm, đã bị quái điều trên người hàn khí lập tức cấp diệt.

Thấy thế mười hai Kim Tiên tức khắc kinh hãi, bọn họ cùng Thái Ất chân nhân chính là đồng môn sư huynh đệ tự nhiên biết Thái Ất chân nhân Cửu Long thần hỏa tráo lợi hại, nhưng là liền ở trong nháy mắt đã bị quái điều phá vỡ. Điều là không khỏi địa kinh hãi, đối diện vừa nhìn lúc sau, mười hai Kim Tiên biết chính mình nếu hôm nay ở giữ lại nói, không nói được Xiển Giáo mặt mũi liền phải bị bọn họ ném hết.

Tức khắc, trong khoảng thời gian ngắn, giữa sân bão khí tung hoành. Phổ Hiền chân nhân buộc chặt địch nhân Pháp Khí cầu vòng tác tức khắc hướng về quái điều chớp tới, muốn định trụ quái điều. Mà một bên Từ Hàng đạo nhân tức khắc tế luyện khởi chính mình trong tay thanh tinh lưu ly bình, thật lớn hấp dẫn chỉ lực muốn đem quái điều hấp thu đi vào, hảo một chút đem Yêu Sư Côn Bằng hút vào trong bình, đem bản thân da thịt hóa thành nước mủ, mới giảm chính mình trong lòng chi hận.

Bên kia độ ách chân nhân nhìn đến quái điều chấn cánh chi gian, quát lên kinh phong tức khắc tế luyện khởi chính mình định phong châu, lập tức đem quái điều phiến ra con lốc định trụ. Trong nháy mắt, mười hai Kim Tiên Pháp Bảo ra hết. Tức khắc chỉ thấy, che trời lấp đất Pháp Bảo hướng về Yêu Sư Côn Bằng oanh đi!

Xem đến một bên Tiệt Giáo môn nhân đều là không khỏi địa da đầu tê dại, nhỏ giọng địa hỏi: “Mẹ nó! Xiển Giáo nơi đó tới nhiều như vậy bảo vật a! Xem ra Yêu Sư Côn Bằng gặp nạn.”

Bắt quả một bên Đa Bảo đạo nhân còn lại là không khỏi địa cười lạnh: Các nguoi thái quá mức thiên chân. Phải biết rằng Yêu Sư Côn Bằng chính là cùng sư phó đồng lứa lão nhân, một thân tu vi chi cao, có thể nói là là Thánh Nhân dưới cao thủ số một số hai. Hừ! Cảnh giới thượng chênh lệch há là một ít Pháp Bảo liền có thể đến bủ? Xem ra Xiển Giáo mười hai Kim Tiên gặp nạn.

Hừ! Phải biết rằng ta liền vừa mới muốn sờ đến Chuẩn Thánh ngạch cửa, nhưng là ở Yêu Sư Côn Bằng trước mặt đều là không khỏi địa trái tim băng giá, như vậy các nguoi..... Hừ!

Kết quả chính như Đa Bảo đạo nhân sở liệu, trong nháy mắt, nhìn đến mười hai Kim Tiên sát khí, không khỏi địa Yêu Sư Côn Bằng một tiếng hừ lạnh, đồng thời chính mình bản thể trên người pháp lực một quyền, tức khắc mười hai Kim Tiên liền đều là đột nhiên đại chấn, trong nháy mắt đều là một ngụm máu tươi phun ra.

Một bên không có ra tay Quảng Thành Từ đột nhiên trong ánh mắt hiện lên một tia tàn khốc, đột nhiên trong tay xuất hiện một cái bạch ngọc như ý, hướng về Yêu Sư Côn Bằng lập tức cấp ném mạnh công kích Yêu Sư Côn Bằng đỉnh đầu mà đi. Tức khắc chỉ gian, không có phòng bị Yêu Sư Côn Bằng trong nháy mắt, đã bị lập tức đánh trúng, tức khắc ngã xuống.

Thấy thế Quảng Thành Từ cho rằng Yêu Sư Côn Bằng đã bỏ mình tức khắc cười ha ha: “Côn Bằng, đây là nguoi vũ nhục ta Xiển Giáo kết cục. Ha ha ha!”

Nhưng là, liền ở Quảng Thành Từ cười đến nhất hoan thời điểm, đột nhiên một bên quái điều thân thể hóa thành một đạo thanh khí biến mất lúc sau, giữa sân tức khắc xuất hiện Yêu Sư Côn Bằng bóng dáng.

Mà cười đến chính hoan Quảng Thành Từ tức khắc không khỏi địa một ách, trong nháy mắt, sắc mặt trắng bệch! Ngón tay run rẩy địa chỉ vào Yêu Sư

Côn Bằng khó có thể tin địa nói: “Không có khả năng, không có khả năng!”

Mà Yêu Sư Côn Bằng còn lại là vẻ mặt bình tĩnh, thanh âm giống như hàn băng giống nhau nói: “Tam Bảo Ngọc Như Ý! Hừ! Nguyên Thủy Thiên Tôn thành đạo Pháp Khí! Còn có Nguyên Thủy Thiên Tôn một tia thần niệm ra tay! Ha ha a!” Đột nhiên, Yêu Sư Côn Bằng giật dử, trong ánh mắt sát khí chột lóe mà qua; bàn tay to cao nâng, trong tay pháp lực hướng về mười hai Kim Tiên huy đi, trong miệng quát: “Nguyên Thủy Thiên Tôn, ngươi cư nhiên ám tập cùng ta! Làm bậy Thánh Nhân, chẳng lẽ ngươi cho rằng ta thật sự không dám giết ngươi Xiển Giáo môn nhân sao?”

Trong nháy mắt, Yêu Sư Côn Bằng một kích liền phải đánh ở mười hai Kim Tiên trên người thời điểm, đột nhiên không trung bên trong một cây phát trần rơi xuống, chặn Côn Bằng, đồng thời một đạo thanh âm truyền đến: “Dừng tay”.

Lại là Nguyên Thủy Thiên Tôn nhin không được ra tay. Có Thánh Nhân ra tay, Côn Bằng tự nhiên không dám nói thêm nữa cái gì, chỉ phải ngoan ngoãn giao ra Linh Bảo.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 131 Phục Hy giảng thế

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Cũng không trách Côn Bằng hiện tại chịu thua, mà là Nguyên Thủy Thiên Tôn đã dùng khí cơ tọa định Côn Bằng. Côn Bằng tin tưởng chỉ có chính mình hơi có dị động, Nguyên Thủy Thiên Tôn chắc chắn lờn đình mà động, đem chính mình hóa thành hôi hôi.

Ở tính mệnh cùng Linh Bảo chi gian, tự nhiên là lựa chọn người trước.

Cuốn lên hai kiện Linh Bảo hậu, cũng mặc kệ còn ở quỹ trên mặt đất đệ tử, liền phá không mà đi. Hấn nhưng không nghĩ lại ở chỗ này bị nhân chế giễu.

Đợi cho Nguyên Thủy Thiên Tôn sau khi rời đi, Huyền Đô lúc này mới khoan thai mà đến. Vừa thấy dưới liền đã biết không chính mình chuyện gì. Bất quá nhân đều đã tới, tác tính gặp qua một chút mặt khác Huyền môn đệ tử.

Thông qua việc này lúc sau, Nguyên Thủy Thiên Tôn đối với Tiệt Giáo đệ tử càng là thống hận vô cùng. Liên quan Lão Tử cũng đối những người này không mừng, mặc kệ ngày thường như thế nào, cùng là Huyền môn đệ tử đối đầu kẻ địch mạnh thế nhưng chỉ lo xem diễn, không hề đồng môn tình nghĩa.

Chính cao hứng nhìn vừa ra trò hay Thông Thiên giáo chủ cũng không biết đạo, Tam Thanh đứng đầu Lão Tử trong lòng đại xưng đã thiên hướng Xiển Giáo.

Hà Đồ Lạc Thư tới tay, Nhân Hoàng việc tự nhiên cấp bách.

Hồng hoang phía trên, có một cái tên là hoa tư thị bộ lạc, này trong bộ lạc có một cái kêu hoa tư nữ tử. Có một ngày, nàng đi lờn trạch dạo chơi ngoại thành, ở du ngoạn trên đường phát hiện một cái đại đại dấu chân. Xuất phát từ tò mò, nàng đem chính mình chân đạp ở chân to in lại, lập tức liền cảm thấy có loại bị xà quần thân cảm giác. Vì thế qua một tháng sau hoa tư liền phát hiện chính mình không thể hiểu được mang thai, mà theo thời gian biến trường nàng bụng cũng chậm rãi biến đại, liền rốt cuộc giấu không được này trong bộ lạc nhân. Mà trong bộ lạc người khác biết về sau, đều cho rằng này hoa tư hoài nhất định là yêu quái, bằng không như thế nào hội hảo hảo lại đột nhiên mang thai sao.

Vì thế bọn họ khiến cho này hoa tư lựa chọn hoặc là liền đem đứa nhỏ này giết chết, hoặc là liền rời đi bộ lạc. Liền ở hoa tư hai mặt khó xử thời điểm, hoa tư cảm giác được trong bụng hài tử hơi thở, vì thế nàng liền đơn giản thu thập một chút về sau liền rời đi bộ lạc. Ở bộ lạc cách đó không xa tìm một chỗ ở xuống dưới.

Chính là liền ở nàng trụ hạ đêm đó nàng làm một giấc mộng, ở trong mộng xuất hiện một vị lão giả, cái này lão giả nói cho nàng, nàng trong bụng hoài không phải yêu quái mà là này nhân tộc Nhân Hoàng, đứa nhỏ này hội ở nàng trong bụng hoài mười hai năm, làm nàng không cần sợ hãi, chỉ cần an tâm chiếu cố hảo tự mình là được, về sau mỗi một ngày đều sẽ có một con Kỳ Lân tới cấp nàng đưa nước quả tới, làm nàng yên tâm an.

Chờ đến lão giả đem những lời này nói xong về sau này hoa tư liền tỉnh. Chính là đương nàng mở mắt ra thời điểm liền thấy nàng bên người thật sự liền phóng một rổ hoa quả. Vì thế hoa tư liền có chút tin trong mộng lão giả lời nói. Cứ như vậy qua mười hai năm, này mười hai năm mỗi ngày đều có một con Kỳ Lân tới cấp nàng đưa một rổ hoa quả.

Nay thiên hoa tư đột nhiên liền cảm giác được chính mình muốn sinh, vì thế nàng liền trở lại chính mình trong phòng chờ đợi sinh sản. Chờ đến nàng nằm

ở trên giường thời điểm nàng liền nhìn đến nàng phòng ở hà quang đại tác phẩm, mùi thơm lạ lùng mãn phòng, thần long vòng lưng, nơi này dị tượng thật lâu không ngừng, kinh động cách đó không xa trong bộ lạc nhân.

Vì thế này trong bộ lạc nhân đều hướng hoa tư trụ địa phương tới rồi, chờ đến này đó trong bộ lạc nhân nhìn đến này dị tượng về sau liền đều có chút mê mang, này rốt cuộc là chuyện như thế nào, này hoa tư sinh sản thể nhưng hội xuất hiện bức này dị tượng. Mà hoa tư mẫu thân nghe thể hoa tư tiếng la, liền biết chính mình nữ nhi đã mau sinh sản. Vì thế nàng liền rút cuộc cố không mặt khác, trực tiếp liền hướng hoa tư trong phòng đi đến.

Này hoa tư mẫu thân đi vào chỉ chốc lát thời gian, liền nghe được một thanh âm vang lên lưng trẻ con tiếng khóc. Chờ đến này hoa tư mẫu thân đem này hoa tư sinh ra hải tử ôm ra tới về sau, đại gia liền thấy này hoa tư sinh hạ một người đầu thân rắn hải tử. Chính là liền ở này đó nhân muốn nói cái gì đó thời điểm, liền thấy nay thiên thượng giáng xuống một đạo thân ảnh. Hoa tư trong bộ lạc nhân chờ thấy rõ ràng này giáng xuống thân ảnh hậu liền chạy nhanh hành lễ đạo: “Nhân tộc đệ tử gặp qua Thánh Nhân, không biết Thánh Nhân đã đến có gì phân phó?”

Nguyên lai này giáng xuống thân ảnh chính là Nhân Giáo Thánh Nhân Thái Thanh Lão Tử “Bản đạo lần này tới là vì hoa tư sở sinh hải tử mà đến, đưa nhỏ này về sau hội là dẫn dắt nhân tộc đi hướng huy hoàng Nhân Hoàng, các ngươi về sau nhất định phải hảo sinh giáo dục hân.” Những người này nghe xong Lão Tử nói về sau đều là chấn động, một lát sau mới phản ứng lại đây vui sướng đạo “Là, Thánh Nhân chúng ta minh bạch, về sau nhất định hội hảo hảo giáo dục đưa nhỏ này. Bất quá mong rằng giáo chủ có thể cho đưa nhỏ này lấy cái tên.” Nói xong liền nhìn Lão Tử. “Đưa nhỏ này đã kêu Phục Hy đi, hảo nơi đây sự bản đạo liền đi trở về.” Nói xong liền rời đi. Mà phía dưới nhân tộc nhìn đến này Lão Tử phải rời khỏi hậu liền chạy nhanh đạo: “Cung tiễn giáo chủ.”

Chờ đến này Lão Tử đã rời đi hậu, này bộ lạc thủ lĩnh liền đi vào hoa tư trụ phòng nhỏ, đi tới hoa tư trước giường đạo: “Hoa tư, ngươi về sau liền dọn về trong bộ lạc đi trụ đi, trước kia sự là chúng ta sai, hy vọng ngươi có thể tha thứ chúng ta những người này, vừa rồi Thánh Nhân nói nghĩ đến ngươi cũng nên nghe thấy được, về sau chúng ta nhất định hội chiều cố hảo ngươi cùng hải tử.” Nói xong còn hướng này hoa tư hành lễ.

Mà hoa tư nhìn đến chính mình bộ lạc thủ lĩnh như thế hành vi về sau liền chạy nhanh đạo: “Thủ lĩnh không cần khách khí, ta vẫn luôn đều không có trách trong bộ lạc bất luận kẻ nào, cho nên thủ lĩnh không cần như thế, ta đây liền cùng thủ lĩnh hải tử bộ lạc.”

“Thật vậy chăng? Kia hảo, như vậy ta khiến cho người khác giúp ngươi thu thập một chút đồ vật, chúng ta liền hồi bộ lạc đi.” Nói xong liền bắt đầu chỉ huy người khác bắt đầu giúp này hoa tư thu thập đồ vật. Mà này Phục Hy sinh mà liền có đại trí tuệ, từ nhỏ liền theo này bộ lạc thủ lĩnh xử lý này trong bộ lạc sự tình, không dùng được nhiều ít thời gian này Phục Hy liền đem này trong bộ lạc sự tình xử lý gọn gàng ngăn nắp, trưng thị có tự. Làm này bộ lạc thủ lĩnh là càng xem càng vừa lòng, không hổ là giáo chủ chỉ định Nhân Hoàng quả nhiên bất phàm.

Vì thế hân chờ đến này Phục Hy một sau khi thành niên, liền đem này bộ lạc thủ lĩnh vị trí nhường cho này Phục Hy. Tuy rằng này Phục Hy là luôn mãi chối từ, chính là này bộ lạc thủ lĩnh khẳng khẳng muốn đem này bộ lạc thủ lĩnh vị trí giao cho hân. Rơi vào đường cùng Phục Hy đành phải tiếp nhận rồi này bộ lạc thủ lĩnh vị trí. Này Phục Hy tiếp nhận rồi này thủ lĩnh vị trí tới nay liền vẫn luôn đều chịu thương chịu khó, cân trọng xử lý này bộ lạc sự vật, đem này bộ lạc phát triển càng ngày càng tốt.

Theo Phục Hy đảm nhiệm này thủ lĩnh thời gian càng dài, này Phục Hy ở trong bộ lạc danh vọng liền càng ngày càng cao, thậm chí là này Phục Hy thanh danh đều đã truyền tới khác bộ lạc. Mà mặt khác trong bộ lạc nhân, nghe thể Phục Hy trong bộ lạc sự tình về sau, liền sôi nổi tới đầu nhập vào hân tới. Chính là theo này nhân số càng ngày càng nhiều, này trong bộ lạc lương thực liền có chút không đủ. Chính là có không thể đem những người này đều cự tuyệt. Vì thế hân phiền lòng dưới liền nghĩ ra đi đi một chút, chính là đi tới đi tới liền có chút mệt mỏi, vì thế hân liền lại một viên dưới tầng cây ngồi xuống nghỉ ngơi. Hân ở nghỉ ngơi thời điểm thấy này con nhện kết võng vô mỗi tình huống hậu, liền lâm vào trầm tư bên trong. Này Phục Hy tự hỏi liền tự hỏi một ngày một đêm hậu, liền căn cứ này mạng nhện vô mỗi tình huống phát minh này đẳng võng tới bắt cả giải quyết bộ lạc đồ ăn vấn đề.

Từ này Phục Hy giáo trong bộ lạc nhân làm võng dùng cho đánh cá và săn bắt hậu, rất lớn đề cao trong bộ lạc năng lực sản xuất, cũng từ đây nhận thức động vật loại được vật tác dụng. Đồng thời hân lại giáo hội nhân nhóm thuần dưỡng dã thú, biến cách hôn nhân tập tục, khởi xướng nam sinh nữ gả hôn tục lễ tiết, sử huyết thống hôn sửa vì tộc ngoại hôn, kết thúc từ xa xưa tới nay, con cái chỉ biết này mẫu không biết này phụ trạng thái.

Thùy tạo chữ viết, dùng cho ký sự, thay thế được dĩ vãng thắt nút dây để ghi nhớ ký sự lạc hậu hình thức. Phát minh đào huân, cầm sắt chờ nhạc cụ, sáng tác nhạc khúc ca dao 《giả biện》 chờ, đem âm nhạc mang nhập nhân nhóm sinh hoạt, trợ giúp nhân nhóm “Tu thân lý tính, phản này thiên chân”.

Theo Phục Hy hiền danh càng truyền càng xa này tới đến cây nhờ nhân cũng càng ngày càng nhiều, Phục Hy bộ lạc cũng càng lúc càng lớn. Vì thế hân liền đem này thống trị địa vực chia để trị, hơn nữa nhâm mệnh quan viên tiến hành quản lý, đặt ra cổ đại lịch pháp.

Nay thiên, Phục Hy bởi vì phát hiện này trong bộ lạc nhân lập tức vũ quát phong, sấm sét ầm ầm khi, nhân nhóm đã sợ hãi lại hoang mang, chính là hân lại không biết đây là cái gì nguyên nhân, cũng không có gì tốt biện pháp. Vì thế liền đi ra ngoài đi một chút, bất tri bất giác trung này Phục Hy đi tới này Vị Hà bên, đương hân vừa đến này Vị Hà bên thời điểm này trong sông liền nổi lên biến hóa, chỉ thấy một con long mã chờ này một kiện bảo vật đi vào này Phục Hy bên người liền quý hạ, Phục Hy nhìn đến tình huống này về sau liền đem này bảo vật cấp lấy xuống dưới nghiêm túc nhìn lên.

Cứ như vậy qua bảy bảy bốn mươi chín Thiên Hậu, vẫn luôn ở nghiên cứu này bảo vật Phục Hy đột nhiên phá lên cười đạo “Ngô đạo thành đã.” Nguyên lai này Phục Hy căn cứ này long mã chờ tới bảo vật Hà Đồ Lạc Thư lĩnh ngộ ra này Bát Quái chi đạo. Họa ra làm, đoái, ly, chấn, tốn, khảm,坎, Khôn vì nội dung quê đồ, đây là bị hậu nhân xưng là Phục Hy Bát Quái đồ, ngưỡng quan tượng với thiên, nhìn xuống pháp với địa, dùng yin dương Bát Quái tới giải thích thiên địa vạn vật diễn biến quy luật cùng nhân luân trật tự.

Này Bát Quái đồ vừa ra, Thiên Đạo có cảm liền giáng xuống này đại công đức, này Phục Hy đem này công đức cấp hấp thu lúc sau liền khôi phục kiếp trước ký ức, cũng biết trách nhiệm của chính mình.

Sáng tỏ đời trước lúc sau, trong mắt rất là phức tạp. Do dự thật lâu sau lúc sau, vẫn là làm ra quyết đoán, vì thế liền Thiên Đạo đối hân thề đạo “Từ nay về sau lại vô Yêu tộc Phục Hy, chỉ có nhân tộc Phục Hy.” Nói xong về sau liền chuẩn bị hồi trong bộ lạc đem chính mình sở lĩnh ngộ Bát Quái chi đạo

truyền cho này trong bộ lạc nhân, làm cho bọn họ có thể tính toán theo công thức thiên cơ, xu cát tị hung.

Mà này hồng hoang thượng Thánh Nhân nhóm nghe thế Phục Hy nói về sau liền hoàn toàn đổi này Phục Hy yên tâm xuống dưới, xem ra này Phục Hy vẫn là một cái minh bạch nhân. Chính là Oa Hoàng Cung Nữ Oa nghe được này Phục Hy nói về sau có việc bị thương, lại là vui sướng.

Nàng bị chính là này Phục Hy đã từ nay về sau liền không hề là nàng ca ca, hi chính là này Phục Hy chỉ cần công đức viên mãn về sau cũng có thể giống nàng giống nhau bất tử không tiêu diệt, nàng rút cuộc không cần lại vì Phục Hy an nguy mà cao tâm. Mà theo này Phục Hy Bát Quái chỉ đạo rộng khắp truyền bá, này Phục Hy thanh danh cũng lại này nhân tộc bên trong càng ngày càng vang, này tới Phục Hy bộ lạc đầu nhập vào nhân cũng càng ngày càng nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoàng Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Ử

Chương 132 liệt sơn thị

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2014-01-22

Vì thế dưới tình huống như vậy liền có nhân đưa ra đề cử này Phục Hy trở thành này nhân tộc cộng chủ, như vậy cũng có thể phương tiện quản lý này nhân tộc. Hắn cái này hành động được đến rất nhiều nhân duy trì. Chính là Phục Hy lại không đồng ý, bất quá ở mọi cách chối từ dưới cũng không có làm những người này tộc nhân đánh mất ý niệm hậu, liền đáp ứng rồi xuống dưới.

Vì thế này Phục Hy ở người khác tộc người chứng kiến hạ, đúng là trở thành nhân tộc cộng chủ. Hơn nữa ở cử hành này chứng kiến nghi thức thời điểm, này nhân giáo giáo chủ Lão Tử đi vào này Phục Hy trước mặt, làm trò những người này tộc mặt đem này nhân tộc chỉ bảo Không Động Ấn giao cho Phục Hy, nói cho hắn đây là Nhân Hoàng bảo vật hiện tại liền giao cho hắn chấp chương, về sau chờ hắn công đức viên mãn thời điểm, lại từ hắn giao cho đời kế tiếp Nhân Hoàng.

Nhìn trong tay này phương chỉ bảo Không Động Ấn, Phục Hy trong lòng cảm khái rất nhiều. Nhưng là càng có rất nhiều đối Lão Tử tính kế sâu sợ hãi. Không phục ký ức lúc sau, đối với Lão Tử tự nhiên sẽ không nếu như người khác giống nhau sùng bái.

Không thể tưởng được này Lão Tử đã sớm đã được đến Không Động Ấn hơn nữa này vốn là là Nhân Giáo giáo tổ, khí vận sâu chỉ sợ liền chính mình muội muội Nữ Oa đều so chỉ không thượng đi.

Không đề cập tới Phục Hy trong lòng suy nghĩ muôn vạn, lại nói bốn phía người đang xem đến này Lão Tử hành động về sau, này nhân tộc nhân đối Phục Hy càng là tin phục. Mà này Phục Hy cũng không có cô phụ này nhân tộc đối hắn kỳ vọng, trở thành này nhân tộc cộng chủ lúc sau liền đem hắn những cái đó sáng kiến cùng chế định quy củ đều mở rộng đến này nhân tộc bên trong. Theo thời gian này càng dài, nhân tộc phát triển liền càng tốt, Phục Hy tại đây nhân tộc bên trong danh vọng cũng liền càng cao. Chờ đến Phục Hy đem chuyện này tình đều hoàn thành về sau, liền cảm giác được chính mình đã sắp công đức viên mãn, hiện tại hắn cần thiết chạy nhanh đi tìm này nhân tộc đời kế tiếp Nhân Hoàng. Vì thế hắn liền bắt đầu lưu ý này nhân tộc bên trong hiền đức người. Chỉ cần là này hiền đức người hắn đều sẽ một đám đi khảo sát, xem bọn họ hay không thích hợp trở thành này nhân tộc đời kế tiếp Nhân Hoàng.

Đông Hải phía trên, Tam Tiên Đảo nội, Lý thân nhiên từ trong nhập định tỉnh lại, búi ngủ một trận thờ dài, thần sắc tràn đầy tiêu điều. Trải qua mấy năm nay tu luyện, tu vi thế nhưng vẫn là không dài nửa phần. Đến bây giờ mới thôi, hắn như cũ bị nhốt ở Đại La Kim Tiên, khoảng cách đột phá Chuẩn Thánh vẫn là xa xa không hẹn.

‘rốt cuộc ra sao nguyên nhân?’ Lý thân nhiên đối này nghĩ trăm lần cũng không ra. Nguyên bản hắn còn tưởng rằng chính là Hồng Quân ở hắn trên người làm cái gì tay chân, nhưng tra rõ quanh thân, lại vô nửa điểm đoạt được. Lại tưởng cùng Hồng Quân giao dịch trung, bị hắn âm thầm hạ chú gì đó, ước thúc chính mình tu vi phát triển. Nhưng hôm nay giao dịch đã hoàn thành, Hồng Quân giữ được chân linh vào Luân Hồi, hạn chế cũng nên không tồn mới đúng.

Cái này làm cho Lý thân nhiên đối với chính mình tu vi càng là nửa điểm biện pháp cũng không. Tới rồi hiện tại, này càng là thành trong lòng ma chướng, như ngạnh ở hầu, làm hắn thực không được tự nhiên. Càng là vô pháp ở tiếp tục tu luyện đi xuống.

Roi vào đường cùng, chỉ phải như vậy xuất quan. Bấm tay tính toán hết sức, lại là sáng tỏ hiện giờ đã tới rồi Tam Hoàng trị thế thời điểm.

Đối với này nhân tộc Tam Hoàng, Lý thần nhiên kỳ thật nhất tôn kính còn thuộc địa hoàng Thần Nông. Tam Hoàng bên trong Thiên Hoàng Phục Hy đòi trước vốn là là Yêu tộc đại thánh, mặt trên càng có một cái Thánh Nhân Nữ Oa muội muội vẫn luôn vì này hộ giá hộ tống, giai đoạn trước tích lũy thật nhiều, căn cơ thâm hậu. Hơn nữa mặt khác Thánh Nhân cũng không hảo cùng hấn thái quá làm khó dễ. Quân không thấy, vì hấn kia thành đạo chỉ bảo Tam Thanh liền xuất động như thế đại động tác. Hấn lại bị Tam Thanh đứng đầu Lão Tử thu làm đồ đệ, nhân tộc bên trong cũng là nơi chốn vì hấn lượng đèn xanh. Làm hấn làm khỏi sự tội càng là thông suốt.

Đến nỗi Tam Hoàng bên trong Nhân Hoàng Hiên Viên, hấn chưa từng có ngành hậu đãi, chỉ phải trở thành Huyền môn trung đệ tử đời thứ ba. Không duyên cơ sở chi Thiên Hoàng Phục Hy thấp một cái bối phận. Tuy nói thành đạo lúc sau, dùng để ngang hàng luận giao. Nhưng làm hấn đối mặt Xiển Giáo người trong khi vẫn là không khỏi xấu hổ vạn phần. Nhưng cứ việc như thế, ở hấn thành đạo trên đường còn nói có có Xiển Giáo hộ giá hộ tống. Cuối cùng càng là còn hơn nữa Thiên Đình Cửu Thiên Huyền Nữ trợ giúp. Vì hấn phân ưu rất nhiều nan đề.

Mà Tam Hoàng bên trong Địa Hoàng Thần Nông lại không thể so mặt khác hai vị. Cả đời bên trong cũng không thành bá sư bất luận kẻ nào. Toàn bằng chính mình nỗ lực thành đạo, từng giọt từng giọt ở nhân trong tộc tích lũy chính mình danh vọng. Nhất tâm vì nhân tộc, cuối cùng càng là bởi vì ném bách thảo mà mất đi chính mình nữ nhi. Vô tư vĩ đại, đều như thế.

Đối với Nhân Hoàng công đức, Lý thần nhiên nói không tâm động kia lại là không có khả năng. Nhưng hiện giờ này đó công đức đều cấp Tam Thanh Thánh Nhân cấp chia cắt đến không sai biệt lắm.

Nhưng tốt xấu còn dư lại hi hứa, ôm muội chân lại tiểu cũng là thịt ý tưởng. Lý thần nhiên liền nhích người đi trước hồng hoang.

Này cũng không trách hấn, hiện giờ hấn tu vi không chiếm được tăng trưởng. Nhược không nhiều lắm vớt một chút công đức hộ thân nói đại kiếp nạn tiến đến, chính mình lại dựa cái gì đi chặn kiếp nạn. Hấn cũng không phải không nghĩ tới đi tìm một Thánh Nhân bá sư. Nhưng hấn tốt xấu cũng là Từ Tiếu Cung nghe qua đạo, theo lý thuyết hấn cùng Thánh Nhân chính là đồng lứa phân, gặp mặt lẫn nhau xưng ‘ đạo hữu ’.

Hơn nữa liền tính hấn kéo xuống mặt mũi, li lợm là liếm bá đến sư. Nhật tử cũng không thấy đến hảo quá nhiều ít, Xiển Giáo Nhiên Đăng đạo nhân còn không phải là phương diện này điển hình sao?

Hiện giờ đại kiếp nạn đã qua, hồng hoang khôi phục bình tĩnh. Nhân tộc cũng tại đây đoạn thời gian nội được đến rất lớn phát triển.

Tới rồi nhân tộc lúc sau, Lý thần nhiên tròn tròn mắt. Hấn chỉ đại khái biết thôi. Đến nỗi này cụ thể tin tức cầu tiêu biết không nhiều lắm. Tỷ như này nhân hoàng thành danh phía trước ở đâu sinh ra.

Hơn nữa này nhân hoàng cũng không thể so mặt khác nhân tộc bình thường, căn bản bấm đốt ngón tay không ra. Không có biện pháp, cũng chỉ được đến chỗ đi dạo. Cũng may này nhân hoàng sinh ra là lúc tất có dị tượng bùng xuống. Nhược là chính mình tay chân rất nhanh nói cũng có thể hỗn cá nhân hoàng chỉ sư đương đương.

Liền ở Lý thần nhiên bước chậm ở nhân tộc là lúc.

Lại nói ở Vị Hà lưu vực có một bộ lạc, chính là hồng hoang nhân tộc chín chín tám mười một cái đại bộ lạc trung họ Khurong bộ lạc, Khurong thị bộ lạc có một nữ tử tên là Nhậm tự, một ngày du Hoa Sơn, thấy một cái thần long, thân thể lập tức có phản ứng, cảm mà thụ thai. Nhậm tự trở lại bộ lạc hậu liền sinh hạ một cái tiểu hài tử, đặt tên kêu liệt sơn thị.

Liệt sơn thị sinh ra ngày, trời giáng tường vân, mơ hồ có ngũ màu thần long xoay quanh. Như thế dị tượng, đang ở nhân trong tộc Lý thần nhiên có như thế nào phát hiện không đến. Vốn định như vậy tiến đến thu làm đồ đệ, cũng hảo kiểm điểm để sư công đức hộ thân. Nhưng tiếp theo tường chính mình bản thân lại có cái gì khả giáo.

Đối với ngũ cốc hoa màu hấn là chỉ biết này nhiên, không biết duyên cớ việc này. Đối với ốm đau y lý càng là hai mắt một búi đen. Ở Thần Nông nhất quan trọng công hiến hai dạng khác biệt trung, chính mình không giống nhau khá giáo. Thu tới chớ nói công đức, nói không chừng còn hội tri hoãn nhân tộc phát triển.

Thôi, không có kim cương cũng đừng ôm đồ sứ sống, chính mình vẫn là không cần làm nhân đệ tử. Cứ như vậy Lý thần nhiên đánh mất đề sư ý niệm. Kỳ thật ở trong lòng hấn còn có một cái khác sợ hãi. Đó chính là đương đề sư lúc sau, chính mình tất nhiên hội bị nhân tộc biết. Tuy nói thời gian đã qua đi lâu như vậy, nhưng nhân tộc nhân khẩu đông đảo, nói không chừng còn có biết đã từng Vu Yêu tàn sát nhân tộc là lúc, hấn hưởng nhân tộc hương khói lại không có ra tay tương trợ, đến lúc đó chính mình liền xấu hổ vạn phần.

Này đảo không phải nói nhân tộc mang thù, mà là hấn quá không được chính mình kia quan thôi.

Không đề cập tới Lý thần nhiên tại đây đau khổ rồi rầm, lại nói liệt sơn thị sau khi sinh, giống như Nhân Hoàng Phục Hy giống nhau, ba ngày liền có thể nói lời nói, ngũ thiên là có thể đi đường. Trong bộ lạc nhân rất là giật mình, tưởng yêu nghiệt giáng thế.

May mắn đã có Nhân Hoàng Phục Hy ví dụ ở phía trước, cho nên bộ tộc trung còn có trưởng giả nhớ rõ năm đó Phục Hy lúc sinh ra chuyện xưa, liền tiến lên vì Thần Nông thị giải vây, cấp đại gia giảng thuật Nhân Hoàng Phục Hy xuất thế khi dị trạng, trong bộ lạc nhân lúc này mới yên lòng, nghĩ lại gian trong bộ lạc nhân đều thấp phần cao hứng, bởi vì chính mình bộ lạc cũng xuất hiện một vị đại hiền người.

Nhân tộc từ Nhân Hoàng Phục Hy dạy dỗ đánh cá và săn bắt cùng Phục Hy Bát Quái lúc sau có thể xu cát tị hung, hơn nữa khi đó lại có rất nhiều người bá ở phía trước tới truyền đạo tu sĩ môn hạ, học được thần thông hoặc từ Bát Quái trung lĩnh ngộ thần thông, cho nên có thể có tổ chức thanh trừ chung quanh một ít yêu thú, không có thiên nhiên uy hiếp, ti lệ tử vong đại đại giảm bớt; cũng định ra thân thuộc gian không được thông hôn quy củ tới nay, nhân tộc ở cùng dã thú vật lộn hãm hại vong càng ngày càng nhỏ, ăn thịt nhiều, tân sinh trẻ con thể chất cũng đại đại tăng cường, sống cũng so từ trước muốn



càng nhiều.

Chính là nhân tộc sinh hoạt trình độ đề cao lúc sau, tự nhiên mà vậy chính là nhân khẩu không ngừng mà gia tăng! Mà theo nhân khẩu gia tăng lúc sau, hậu, tân vấn đề lại tới nữa: Lương thực! Chính là theo nhân khẩu gia tăng cùng chung quanh con mồi dần dần giảm bớt, nhân tộc lại xuất hiện nạn đói, mà Phục Hy đối này cũng không có gì càng tốt biện pháp.

Đương liệt sơn thị mười hai tuổi khi thấy được trong bộ lạc nhân đã chịu nạn đói cùng bệnh tật vây tha hậu, quyết tâm thay đổi loại tình huống này, chính là nghĩ tới nghĩ lui không có gì biện pháp, liền về nhà cùng chính mình mẫu thân nhậm tự thương nghị.

Mà làm nữ tử nhậm tự tuy rằng không có gì rộng lớn chủ kiến, nhưng là lại là thập phần địa thông tuệ, nghĩ nghĩ lúc sau đối liệt sơn nói: “Năm đó ta hồng hoang nhân tộc cộng chủ nhân hoàng tìm hiểu thiên địa chí lý mà ngộ ra Bát Quái khiến cho chúng ta tộc có thể xu cát tị hung mới có chúng ta nhân tộc hôm nay hưng thịnh, con ta nhược cũng muốn vì tộc nhân tạo phúc nói tự nhiên cũng có thể ở hồng hoang tự nhiên bên trong tìm kiếm ra tới biện pháp.”

Nghe xong chính mình mẫu thân nói lúc sau liệt sơn thị âm thầm một vị nhiên liền cả ngày ở trong núi dòng suối chi gian bên ba, ý đồ tìm kiếm giải quyết nhân tộc đồ ăn vấn đề tốt nhất biện pháp.

Này liệt sơn nữ thiên mệnh Nhân Hoàng, đương vì nhân tộc cộng chủ ngày sau hưởng vô lượng lượng kiếp bắt diệt chi phúc, tự nhiên có thiên trợ! Một ngày, một con quanh thân đỏ búng chim chóc, hàm một cây ngũ màu chín tuệ cốc, phi ở không trung, xẹt qua liệt sơn thị đỉnh đầu khi, chín tuệ cốc rơi trên mặt đất, liệt sơn thị thấy, nhặt lên tới chôn ở thổ nhượng, hậu thế thế nhưng trưởng thành một mảnh. Hắn đem cốc tuệ ở trong tay xoa. Xoa hậu đặt ở trong miệng, cảm thấy ăn rất ngon.

Vì thế hắn dạy người chém ngã cây cối, cắt rớt cỏ dại, dùng phủ đầu, cái cuốc, cái cày chờ công cụ sản xuất, khai khẩn thổ địa, loại nổi lên hạt kê.

Liệt sơn thị từ nơi này được đến dẫn dắt: Hạt kê nhưng hằng năm gieo trồng, cuộn cuộn không ngừng, nhược có thể có nhiều hơn cỏ cây chi thật tuyển làm người dùng, nhiều hơn gieo trồng, đại gia ăn cơm vấn đề còn không phải là giải quyết sao?

Khi đó, ngũ cốc cùng cỏ dại lớn lên ở cùng nhau, thảo được cùng bách hoa khai ở bên nhau, này đó có thể ăn, này đó không thể ăn, ai cũng phân không rõ. Thần Nông thị liền giống nhau giống nhau nếm, giống nhau giống nhau thí loại, cuối cùng từ giữa sàng chọn ra lúa, kê, tấc, mạch, thực ngũ cốc!

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoàng Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 133 giao tiếp

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Liệt sơn thị giáo tộc nhân loại ngũ cốc hậu, tộc nhân sinh hoạt bắt đầu chuyển biến tốt đẹp lên, chính là thời tiết biến hóa không chịu nhân tộc quản hạt, có khi dụng tới thiên tai, địa ngũ cốc cũng sẽ thiếu thu, vì thế liệt sơn thị lại bắt đầu nghĩ cách, không hề chỉ dựa vào thiên mà thu, mà là thông qua nhân lực tới thay đổi loại này cục diện, vì thế hắn lại giáo tộc nhân đánh giếng múc thủy, đối cây nông nghiệp tiến hành tưới. Thịnh nhớ kỷ bốn trạm địa chi web: ♪♣

Cứ như vậy họ Khương bộ lạc dần dần cường đại rồi lên, bộ lạc bên trong tổ nhân đều đề cử liệt sơn thị vì bộ tộc bên trong thủ lĩnh! Đồng thời, bởi vì liệt sơn thị giáo hội nhân nhóm gieo trồng ngũ cốc lúc sau, nhân nhóm cũng không ngừng mà dần dần địa tôn xưng hắn vì Thần Nông! Đã là thần kỳ nông phu ý tứ, hơn nữa bởi vì ngũ cốc không ngừng mà truyền bá lúc sau, nhân nhóm cũng dần dần địa quên mất liệt sơn tên mà tôn xưng này vì Thần Nông!

Chung quanh tiểu bộ lạc vẫn nghe liệt sơn bộ lạc nhân không cần mạo hiểm săn thú, không cần khắp nơi đi ngắt lấy trái cây, chỉ cần vất vả một chút nỗ lực canh tác đồng ruộng liền có thể ăn no bụng, nhất thời không ít vô pháp nuôi sống tộc nhân tiểu bộ lạc toàn bộ đi vào liệt sơn bộ lạc, gia nhập liệt sơn trong bộ lạc. Theo bốn phía một ít bộ lạc cử tộc đầu hướng về phía họ Khương bộ lạc, họ Khương bộ lạc quy mô cũng lần nữa mở rộng. Không ngừng mà Thần Nông thị danh khí cũng truyền đi ra ngoài, trong khoảng thời gian ngắn Thần Nông thị ở nhân trong tộc thanh danh đại chấn.

Xa ở trần đều Phục Hy, đang nghe văn Thần Nông thị sự tích lúc sau không khỏi địa đối Thần Nông cảm thấy hứng thú. Người này cư nhiên giải quyết chính mình đều vì này đau đầu, trăm tư suy nghĩ mà không được giải quyết chi đạo đồ ăn vấn đề. Xem ra này tất là một vị chân chính đại hiền.

Hiện tại người một nhà hoàng nhiệm kỳ đem mẫn không phải muốn tìm hạ nhậm Nhân Hoàng người thừa kế sao! Nếu chính mình tìm lâu như vậy đều tìm không thấy nói, vì sao không không đi gặp này vì Thần Nông thị, xem hắn hay không nhất tâm vì nhân tộc, hay không có tư cách trở thành tân nhân tộc cộng chủ.

Nghĩ đến đây Phục Hy, lập tức liền từ trần đều xuất phát, hướng họ Khương bộ lạc mà đi!. Thái Cực Bát Quái sáng lập lúc sau, hơn nữa ở Phục Hy thi

hành dưới, Phục Hy công đức liền đã dần dần địa tiếp cận viên mãn, mà hiện tại chỉ là kém lại vì nhân tộc thú nhận đòi kế tiếp cộng chủ cũng đem nhân tộc cộng chủ chỉ vị truyền ngôi cho này liền có thể.

Mà nghe tới viên thị bộ lạc tộc trường liệt sơn giải quyết nhân tộc đồ ăn nan đề hậu, Phục Hy trong lòng liền đã biết chính mình muốn tìm xuất hiện. Cho nên, Phục Hy còn lại là không ngừng mà hướng về Thần Nông bộ lạc bên trong mà đi.

Thần Nông nghe nói thiên hạ cộng chủ nhân hoàng Phục Hy đến chính mình nơi này tới, vội vàng suất lĩnh chính mình bộ lạc bên trong mọi người tiến đến nghênh đón, Phục Hy thấy Thần Nông dáng người cường tráng, làn da ngăm đen, tướng là trường kỳ trên mặt đất lao động gây ra, vì thế liền hỏi Thần Nông mấy cái về gieo trồng hoa màu vấn đề, đây là Thần Nông nghề cũ tự nhiên là có thể đối đáp trôi chảy.

Phục Hy lại hỏi Thần Nông mấy cái về quản lý hồng hoang đông đảo bộ lạc vấn đề, mà làm một đại bộ lạc thủ lĩnh Thần Nông tự nhiên cũng không phải cái gì kẻ yếu, hơn nữa Thần Nông chính là thiên mệnh Nhân Hoàng tự nhiên là không giống bình thường, không chỉ có có thể thực tốt giải đáp đồng thời cũng có thể đối với khác vấn đề lại có thể sửa cũ thành mới, đưa ra rất nhiều cang tốt giải thích.

Thấy thế Phục Hy không khỏi địa đại hi, thầm nghĩ: Ngô đạo không cô a! Nhân tộc hậu kế có nhân a! Nhân tộc chi hạnh a! Ha ha ha! Lại là Phục Hy chính là nhân tộc bên trong Thiên Hoàng, tự nhiên có thể cùng cùng vị nhân tộc bên trong Địa Hoàng Thần Nông phát sinh cảm ứng! Mà nhìn đến như vậy Địa Hoàng người tuyến, làm hiện tại nhất tâm vì nhân tộc Phục Hy tới nói lại làm sao không phải một loại đáng giá vui vẻ sự tình nào?

Thấy thế Phục Hy không khỏi địa lập tức tỏ về chính mình muốn truyền ngôi cấp Thần Nông, hy vọng hắn có thể tiếp nhận chính mình trở thành nhân tộc Nhân Hoàng! Khi đó viên cổ sự tình nhân dân nhưng không có hiện tại nhân trong lòng nhiều như vậy giọng, sẽ không làm ra cái gì khiếm tốn đối trả địa hành vi, mà là từ nểng giả cư chi đồng thời Thần Nông chính là thiên mệnh Nhân Hoàng tự nhiên đối với Phục Hy quyết định nhường ngôi là việc nhân đức không nhường ai, trong khoảng thời gian ngắn, Phục Hy cùng Thần Nông hai người còn lại là trò chuyện với nhau thật vui.

Không khỏi địa Phục Hy mời Thần Nông tiến đến trần đều, chuẩn bị tốt không lâu lúc sau tiếp nhận chức vụ người nọ tộc cộng chủ chỉ vị, nếu chú ý đã định Thần Nông lại như thế nào hội không từ? Tức khắc chỉ gian, Thần Nông sấm rền gió cuốn địa từ biệt người nhà, cùng Phục Hy cùng nhau hướng về trần đều mà đi.

Một đường phía trên Phục Hy cùng Thần Nông hai người còn lại là không ngừng mà địa ở thảo luận làm một người hoàng hãn là như thế nào thống trị cùng dẫn đường nhân tộc phát triển, thế nào nhân tộc mới có thể ở không có tai hoạ ngầm tiền đề hạ phát triển càng tốt, nhanh hơn. Mà ở lẫn nhau tham thảo trung Phục Hy lại là càng thêm khẳng định Thần Nông thị tài hoa.

Dọc theo đường đi, hai người liền ở lẫn nhau trò chuyện với nhau thật vui dưới, không có hao phí mấy tháng thời gian dưới, hai người liền ở lẫn nhau thảo luận bên trong đến nhân tộc hoàng đô trần đều.

Hai người tới trần đều lúc sau, Phục Hy đầu tiên phái ra chính mình thủ hạ, đem chính mình đem với không lâu lúc sau, đem nhân tộc cộng chủ chỉ vị nhường ngôi cấp Thần Nông thị sự tình, đi thông tri trải rộng hồng hoang các bộ lạc tộc trường.

Đồng thời làm ở chính mình bên người Thần Nông thị đi trước làm chính mình phó thủ, từ hiện tại liền bắt đầu quen thuộc, như thế nào quản lý cùng vận chuyển này khổng lồ nhân tộc cơ quan quốc gia.

Làm Nhân Hoàng kế nhiệm giả Thần Nông thị lúc trước liền minh bạch này nhân tộc cộng chủ không dễ làm, mà khi hãn chân chính bắt đầu tiếp nhận xử lý nhân tộc vấn đề khi mới phát hiện, chính mình vẫn là xem nhẹ này nhân tộc cộng chủ gian khổ a! Bất quá, này càng ở nhất định trình độ phía trên kiên định Thần Nông nhất tâm vì dân quyết tâm.

Trong hồng hoang nhân tộc đông đảo bộ lạc, đối với Nhân Hoàng Phục Hy sắp muốn truyền ngôi cấp Thần Nông thị sự tình, tự nhiên cũng không có phát ra cái gì phản đối thanh âm.

Rốt cuộc Thần Nông thị đại danh hiện tại đã ở nhân trong tộc không ngừng mà truyền khai, rốt cuộc Thần Nông giải quyết nhân tộc trực quan quan trọng vấn đề —— lương thực! Làm nhân tộc không ở ăn không đủ no hoặc là phát sinh đói chết nhân tình huống, cho nên ở nhân tộc đông đảo bộ lạc lẫn nhau trong lòng đều biết Thần Nông thị chính là một vị đại hiền.

Đối Thần Nông thị sắp tiếp vị trở thành nhân tộc cộng chủ tự nhiên sẽ không phát ra bất luận cái gì phản đối tiếng động, ngược lại là đối với có như vậy một vị Nhân Hoàng dẫn động nhân tộc đi hướng hưng thịnh chỉ lộ, cao hứng đều không kịp lại như thế nào hội có cái gì phản đối thanh âm nào?

Cho nên các nhân tộc các bộ lạc tộc trường đang nghe tới rồi Nhân Hoàng Phục Hy mệnh lệnh lúc sau toàn bộ đều là vui vẻ địa hướng về trần đều mà bắt đĩnh đề địa tới rồi, chuẩn bị tới tham gia Thần Nông thị tiếp vị đại diện.

Vẫn là ở Phục Hy chính thức trở thành nhân tộc cộng chủ khi cái kia trên đài cao, Thần Nông thị đem tại đây chính thức tiếp nhận chức vụ nhân tộc cộng chủ chỉ vị. Cùng ban đầu bất đồng chính là, khi đó Phục Hy chính là toàn dân đề cử mà hiện tại Thần Nông còn lại là Phục Hy nhường ngôi. Thần Nông thị tiếp nhận chức vụ nhân tộc cộng chủ chỉ vị, lại là muốn ở chiếu cáo thiên hạ đồng thời, đăng báo Nhân Giáo Thánh Nhân cùng nhân tộc thánh mẫu Nữ Oa nương nương, hảo được đến Thánh Nhân tán thành cùng thánh mẫu Nữ Oa nương nương phù hộ.

Thần Nông thị tiếp vị đại diện, lại là ở nhân tộc này một cái dần dần cường đại cơ quan quốc gia vận chuyển dưới đã hoàn toàn chuẩn bị hoàn thành. Chỉ còn chờ Thần Nông thị tiếp vị kia một ngày. Thời gian bay nhanh trôi đi, đảo mắt đã tới rồi Thần Nông thị tiếp vị nhật tử.

Nhân Hoàng Phục Hy đầu tiên là đứng ở đàn tế phía trên tế bái thiên địa, nhân tộc thánh mẫu, địa tiên chi tổ cùng với Nhân Giáo giáo chủ lúc sau, ở hồng hoang nhân tộc bên trong chín chín tám mươi một cái đại tộc bộ lạc chứng kiến dưới, chuẩn bị đem Nhân Hoàng chi vị nhường cho Thần Nông.

Liền thấy ở Phục Hy đem ngôi vị hoàng đế chuẩn bị truyền cho Thần Nông thị khi, chỉ nghe thấy không trung bên trong đột nhiên một trận tiên nhạc vang lên, đồng thời không trung chỉ gian càng là chậm rãi phiêu hạ vạn đoá kim liên, sở hữu ở đây nhân tộc bên trong mọi người không khỏi địa đều là cảm thấy vui vẻ thoải mái.

Liền nhìn đến lúc này một người giá chín điều chín trào kim long kéo xe liền từ trên trời giáng xuống, ngừng ở gần tế phía trên. Lại là Lão Tử thân truyền đệ tử —— Huyền Đô đại pháp sư giá lâm.

Mà đúng lúc này, đột nhiên không trung bên trong lần thứ hai sáng ngời, một đạo Thất Thái mây tía xông thẳng mà đến, mây tía phía trên cũng là huyền một bộ đồ cuốn, mà đồ cuốn bên trong muôn vàn thể giới phảng phất không chỗ nào mà không bao lấy không chỗ nào không dung, nhưng là cẩn thận phóng nhãn quá khứ lại như là cái gì đều không có giống nhau; tiếp theo thùy khí thiên điều, kim quang thoáng hiện, hương khí lượn lờ!

Đồng thời, một trận tiếng phượng hót truyền đến. Chúng sinh vừa thấy, tức khắc minh bạch —— đây là nhân tộc thánh mẫu Nữ Oa nương nương tới.

Ở đây mọi người đều là không khỏi địa phủ phục trên mặt đất, phát ra từ nội tâm địa hoan hô đạo: “Bái kiến, thánh mẫu nương nương. Vọng thánh mẫu vạn thọ vô cương!”

Nữ Oa nương nương không khỏi địa mặt lộ vẻ mỉm cười địa nói: “Miễn lễ!” Đồng thời theo tay vung lên, tức khắc rũ xuống vạn đạo huyền quang, chiếu vào nhân tộc trên người tức khắc chỉ gian không khỏi địa mọi người thân mình đều là nhẹ vài phần. Tức khắc chỉ gian, Nữ Oa nương nương động tác lại là dẫn tới nhân tộc quỳ bái!

Mà một bên Phục Hy đạo nhân đột nhiên chỉ gian nhìn thấy ly biệt hồi lâu muội tử tự nhiên cũng là trong lòng vui sướng, nhưng là nghĩ lại tưởng tượng đến chính mình hiện giờ đã là nhân tộc chi thân, cùng trước kia so sánh với, phi so trước kia.

Hiện tại đã sớm là cảnh còn người mất, nghĩ vậy nhi trong lòng không khỏi địa một trận chua xót, nhưng là làm một thượng vị giả Phục Hy vẫn là thực mau địa thu liễm tâm tình của mình, ngược lại tiến lên làm thi lễ trong miệng nói đạo: “Nhân tộc Phục Hy bái kiến thánh mẫu Nữ Oa nương nương!”

Nữ Oa vừa nghe tức khắc chính là ngừng ra, nhưng là thông minh như vậy Nữ Oa nương nương ngay sau đó tưởng tượng, nghĩ lại liền minh bạch hiện tại hai người chỉ gian thân phận lại là rất là cách xa, không khỏi địa trong lòng một trận âm đạm, sáp thanh địa nói: “Thiên Hoàng lại là không cần đa lễ! Hôm nay bản tôn tiến đến là chứng kiến Thiên Hoàng chứng đạo!”

Đồng thời một bên đi trước đi vào Huyền Đô đại pháp sư cũng là tiến lên cùng Nữ Oa nương nương chào hỏi, tức khắc chỉ gian, Nữ Oa nương nương vừa thấy đến Huyền Đô đại pháp sư không khỏi địa sùng sốt, nhưng là trong nháy mắt, trong ánh mắt nhìn về phía Huyền Đô đại pháp sư liền có một tia không tốt; đồng thời trong lòng càng là ngậm bọc Lão Tử vô lễ.

Cư nhiên chính mình đều tới, thẳng nhai này không tới liền tính hiện tại còn cư nhiên chỉ là tổng cổ một cái chính mình đệ tử tới hợp với tình hình?

Thâm đến Lão Tử chân truyền Huyền Đô đại pháp sư lại như thế nào hội không biết Nữ Oa nương nương trong ánh mắt hàm nghĩa nào? Nhưng là, chính mình sư phó Tam Thanh Thánh Nhân chỉ nhất Lão Tử tự nhiên cũng là phi thường chú ý Thánh Nhân da mặt, cho nên, đối với Phục Hy chứng đạo việc đương nhiên chỉ là phân phó một chút chính mình đệ tử tới liền có thể.

Nhưng là, nhất quán đạm nhiên Lão Tử không biết có phải hay không cố ý địa quên mất Phục Hy chính là Nữ Oa nương nương huynh trưởng phân thân phân.

Nữ Oa nương nương tức khắc đạm nhiên địa che dấu chính mình trong lòng không mừng lúc sau, ngược lại nhàn nhạt địa đối với nói: “Như vậy hiện tại người liền bắt đầu đi!”

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 134 Thần Nông kế vị

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Huyền Đô đại pháp sư không khỏi địa cười gượng đạo: “Huyền Đô cần tuân nương nương pháp chỉ!” Ngược lại Huyền Đô đại pháp sư trong tay xuất hiện một chỉ, không khỏi địa nhìn nhìn Phục Hy liếc mắt một cái lúc sau, ngược lại thì thầm: “Phụng Nhân Giáo giáo chủ Thái Thanh thánh thánh dụ: Nhân tộc cộng chủ Phục Hy giáo hóa vạn dân, có công với nhân tộc thiên thu muôn đời, nay công đức viên mãn, đặc phong Phục Hy vì nhân tộc Thiên Hoàng vị Tam Hoàng đứng đầu, phủ đệ vị ba mươi ba thiên ngoại Hóa Vân Động! Hưởng thụ nhân tộc nhiều thế hệ cung phụng, vì thanh tịnh vô cầu chi thân!”

Tức khắc Phục Hy tiến lên tiếp nhận ý chỉ lúc sau đồng thời trong miệng nói: “Đa tạ Thái Thanh Thánh Nhân!” Phục Hy trong miệng hiện tại cũng không xưng lão sư, trên tay cũng không có bất luận cái gì động tác. Rốt cuộc ở Phục Hy ở chứng đạo lúc sau tự nhiên mình bạch chính mình chẳng qua là Lão Tử vì hoàn lại chính mình ở chứng đạo là lúc chính mình cùng Nữ Oa nương nương lẫn nhau chi gian kết hạ một cái nhân quả dưới thỏa hiệp dưới một viên tương đối quan trọng quân cờ thôi.

Hơn nữa Lão Tử được xưng cái gì chó má thanh tịnh vô vi, cho nên tuy rằng Lão Tử lập hạ Nhân Giáo đạo thông lúc sau lại là cho tới nay xác thật đối nhân tộc không gì công lao, ngược lại không duyên cớ được nhân tộc rất nhiều chỗ tốt.

Bởi vậy Phục Hy tự nhiên đối cùng Lão Tử cái này tiện nghi nửa cái sư phó hảo cảm tất nhiên là ít ỏi không có mấy, nhưng là lẫn nhau chi gian đi ngang qua sân khấu lại vẫn là cần thiết đi qua một hồi, rốt cuộc này đó Thánh Nhân được xưng là bất tử bất diệt, nhất đề ý bất quá chính là chính mình một trương da mặt mà thôi.

Huyền Đô đại pháp sư làm Lão Tử thân truyền đệ tử tự nhiên là đối với Phục Hy như thế biểu tình trong đó duyên cớ mình bạch đến rõ ràng, lập tức tự nhiên cũng là không hảo vạch trần; nói xong lúc sau chính là chính mình ngược lại là đứng ở mặt khác một bên, quan lễ, chứng kiến Phục Hy truyền ngôi Thần Nông!

Tức khắc chi gian, Phục Hy bước lên dần tế phía trên, câu động dần tế phía trên cùng thượng thiên chi gian vận mệnh chủ định liên hệ lúc sau, đồng thời triển khai trong tay chính mình tế văn lúc sau, ngoài miệng thì thầm: “Thượng thiên thấy liên, nhân tộc Phục Hy thành tâm dập đầu cầu nguyện! Phục Hy chuyển sang kiếp khác tới nay tự mình nhân tộc Nhân Hoàng lúc sau, không khỏi địa hết lòng hết sức; nhưng nhân lực có được cuối cùng là lúc, vật hoa có cuối hết sức, người thời nay tộc tuy rằng không ngừng mà phát triển, nhưng là lại là vẫn cứ ở vào nước sôi lửa bỏng bên trong Phục Hy có cảm chính mình đức hạnh hiện tại không thể thống lĩnh nhân tộc! Mà liệt sơn Thần Nông dị phong nổi lên, giải cứu lê dân cùng nước lửa bên trong, nay trong hồng hoang nhân tộc có cảm cùng Thần Nông công đức, vạn dân nổi nhớ nhà, thiên hạ thần phục; tại đây đệ tử có cảm tại đây nguyện ý đem Nhân Hoàng chi vị, nhường ngôi cùng Thần Nông! Nguyên thượng thiên thấy liên! Thượng thiên giám chi!”

Dứt lời, thiên ngoại đột nhiên một mảnh Thất Thái hà quang trong nháy mắt bay đến Phục Hy trên người, tất nhiên là thượng thiên cảm ứng Phục Hy vì nhân tộc làm ra đại công hiển, giáng xuống đại lượng công đức lấy kỳ khen thưởng. Kia Thất Thái hà quang lại có cực tiểu một bộ phận hướng kia Thủ Dương Sơn Đầu Suất Cung Lão Tử bay đi. Đồng thời lại có một bộ phận nhỏ, theo Không Động Ấn tới phương hướng mà đi. Mà theo công đức thêm thân lúc sau, Phục Hy trên người khí thể không ngừng mà bay lên, trong nháy mắt, Phục Hy tu vi tức khắc khôi phục tới rồi chính mình ngã xuống phía trước cảnh giới, đồng thời ở đại lượng công đức phía trên, còn có một ít tiến.

Nhân Hoàng giao tiếp nghi thức như vậy kết thúc.

Nhìn đến sự tình đã kết thúc, một bên Huyền Đô đại pháp sư bắt đầu nói: “Còn thỉnh Thiên Hoàng ngồi trên long liễn!” Lại là Phục Hy chính là Tam Hoàng bên trong đệ nhất nhân tự nhiên là công đức vô lượng, tức khắc chi gian, hơn nữa Phục Hy chính mình chuyển thể phía trước Chuẩn Thánh cảnh giới thực lực lập tức chính mình thành tựu nhân tộc thánh hoàng chi vị, lại là ở cũng không tốt ở nhân tộc bên trong lâu dài, nói cách khác, như vậy thái quá mức tiêu hao nhân tộc khí vận.

Nghe được Huyền Đô đại pháp sư nói lúc sau Phục Hy cũng không cùng chi đáp lời, rốt cuộc hẳn cùng Nhân Giáo quan hệ cũng không thể nào a! Ngược lại là lập tức địa sai bước lên thượng long liễn lúc sau, xoay người đối Thần Nông cười nói: “Hoàng đệ, vì huynh ở Hòa Vân Động chờ ngươi.” Nói xong liền cười từ ngũ thất long mã sở kéo long liễn lúc sau hướng Hòa Vân Cung mà đi. Chỉ để lại kia lưu lyển không rời liệt sơn Thần Nông cùng hồng hoang hàng tỉ nhân tộc, ở chính mình sau khi rời khỏi nhìn chăm chú chính mình bóng dáng. Mà Thần Nông còn lại là về mặt ý cười địa hướng về Phục Hy bái phục địa nói: “Hoàng huynh, lại là đi trước một bước!”

Thấy thế Nữ Oa nương nương tức khắc cũng là một cái hơi hơi địa lắc mình, ngồi trên chính mình phượng giá lúc sau, theo phượng giá bên trong một tiếng tiếng phượng hót lúc sau Nữ Oa nương nương quay lại chính mình Oa Hoàng Cung bên trong. Chỉ là ở Nữ Oa xoay người hết sức hướng tới một góc nhìn thoáng qua.

Này trong một góc đó là Lý thần nhiên. Như thế đại thịnh hội, Lý thần nhiên lại có thể nào bỏ qua. Đối với Nữ Oa ly biệt khi kia liếc mắt một cái, hẳn cũng không làm để ý. Hẳn lại không có gì âm mưu quỷ kế, tự nhiên tâm tồn bằng phẳng. Hơn nữa hẳn không cảm còn tự giễu suy nghĩ một chút, nói không chừng Nữ Oa ở nghỉ hoặc nhiều năm như vậy quá khứ, chính mình tu vi thể nhưng còn chưa có thể đột phá đi.

Trong mấy năm nay, vẫn luôn sinh hoạt ở nhân tộc bên trong Lý thần nhiên cũng không phải toàn vô làm. Nhân tộc bên trong số lượng đông đảo, trải rộng cũng cực lớn, rất nhiều đều ở núi sâu rừng già bên trong, ngăn cách với thế nhân. Cho nên bất luận Thiên Hoàng Phục Hy vẫn là Địa Hoàng Thần Nông phát ra mình có lợi nhân tộc phương pháp đều không thể lần đến này đó địa phương.

Cho nên trong mấy năm nay trung, Lý thần nhiên liền cùng những cái đó có một ít tu vi nhân tộc tu sĩ cùng nhau bôn tẩu cùng hồng hoang các nơi, mở rộng Nhân Hoàng này đó phát minh.

Ở một bên Huyền Đô đại pháp sư bởi vì cảnh giới nguyên nhân tự nhiên không có phát hiện Lý thần nhiên tồn tại, ở hoàn thành chính mình nhiệm vụ lúc sau, hướng về Nhân Hoàng Thần Nông hơi hơi địa vừa chấp tay đạo đừng lúc sau, ngược lại giá cuộn cuộn tường văn mà đi.

Mà nhân tộc từ đây tiến vào Địa Hoàng Thần Nông thống trị thời đại. Phục Hy thành tựu thánh hoàng đạo quả, ở tế thiên đại điển lúc sau, nhường ngôi cùng Thần Nông lúc sau, công thành lui thân, lui cư Hòa Vân Động, đến hưởng thụ vô lượng thanh tịnh chi thân! Mà nhân tộc quyền to chuyển giao Thần Nông, nhân tộc đến tận đây tiến vào Nhân Hoàng Thần Nông thời đại. Thần Nông đẳng vị được xưng vì Viêm Đế. Thống soái nhân tộc các bộ, uy lâm hồng hoang.

Hồng hoang thời kỳ nhân tộc sinh tồn hoàn cảnh, tuy rằng Vu Yêu hai tộc bị Thánh Nhân trực xuất trực xuất, thoái ẩn thoái ẩn, uy hiếp nhân tộc phát triển, đi tới hai tòa núi lớn ở Thánh Nhân nhóm vì bọn họ từng người đạo thông truyền thừa dưới đã bị san bằng.

Tuy rằng lớn nhất trở ngại trừ đi, nhưng là lúc này nhân tộc vẫn là cực kỳ nguy hiểm. Không nói đến thay đổi thất thường thời tiết, thiên tai, ở Phục Hy Thái Cực Bát Quái dưới, nhân tộc có thể biết trước lúc sau xu cát tị hung.

Nhưng là lại còn có một ít gì đó độc trùng mãnh thú, không một không ở uy hiếp nhân tộc sinh tồn. Chính là này còn không phải nhất nghiêm trọng, tục ngữ đều là: Nhân ăn ngũ cốc hoa màu, ai có thể không được bệnh?

Lần lượt với Vu Yêu hai tộc này hai tòa núi lớn lúc sau, nhân tộc bằng vào Thiên Hoàng Phục Hy đại trí tuệ sáng chế Phục Hy Bát Quái xu cát tị hung xông qua tự nhiên thiên tai uy hiếp. Rồi lại nghênh đón bệnh tật bói rồi.

Mà ở khi đó trong hồng hoang nhân tộc bên trong tuy rằng là một chút sinh tâm tộc nhân thường thường liên ý nghĩa nhân tộc bên trong lại là một cái sinh mệnh trôi đi.

Mà làm nhân tộc Nhân Hoàng Thần Nông nhìn các tộc nhân không ngừng bị ốm đau quấy nhiễu, không khỏi địa xem ở trong mắt đau ở trong lòng. Đồng thời lúc này theo nhân tộc nhân khẩu tăng nhiều lúc sau, có thể dùng ăn đồ ăn cũng là càng ngày càng ít, bởi vậy các tộc nhân còn lại là học tập Thần Nông giống nhau không ngừng dùng sinh mệnh tới phân biệt các loại động thực vật hay không có thể dùng ăn, có phải hay không có độc, xem có thể hay không lợi dụng tới tạo phúc nhân tộc.

Nhưng là mỗi một loại độc vật hoặc là đồ ăn chứng thực bên trong, đều là thường thường muốn trả giá mấy cái thậm chí càng nhiều nhân tộc mọi người tánh mạng. Dân chúng khó khăn, làm nhân tộc Nhân Hoàng Thần Nông nhìn ở trong mắt, đau ở trong lòng. Như thế nào vì bá tánh chữa bệnh? Như thế nào vì nhân tộc tìm kiếm một cái đường ra?

Trải qua Thần Nông ba ngày ba đêm trầm tư suy nghĩ lúc sau, Thần Nông quyết định vì tộc nhân của mình, bắt đầu kể ngũ cốc lúc sau, làm ra cái thứ hai tạo phúc hồng hoang đại sự, Thần Nông quyết định tự mình nếm bách thảo, nghiệm thực vật độc tính vì nhân tộc tìm kiếm càng nhiều có thể dùng ăn đồ ăn cũng có thể trị liệu nhân tộc bệnh tật thuốc hay!

Đương nhiên này đều không phải là là Thần Nông chính mình tìm chết! Mà là Thần Nông từ nhỏ chính là từ nhỏ khác hẳn với thường nhân, bởi vì Thần Nông từ nhỏ sinh ra lúc sau liền có một cái trong suốt thủy tinh bụng, mà chính là bởi vì chính mình bụng là trong suốt thủy tinh bụng cho nên Thần Nông có thể tùy thời quan sát chính mình trong bụng tình huống ăn thứ gì đi vào bên trong các dạng đồ vật ở chính mình bụng bên trong có thể sinh ra cái dạng gì hiệu quả.

Thần Nông đem nhân tộc bên trong các bộ lạc việc an bài hảo lúc sau, liền dứt khoát địa ra chính mình gia môn lúc sau hướng về trong hồng hoang núi lớn chỗ sâu trong bước vào.

Thần Nông mang theo chính mình bên người một đám thần dân, từ chính mình bộ lạc bên trong xuất phát, hướng trong hồng hoang núi lớn không ngừng mà đi đến. Cho dù chân đều đi sưng lên, chân khởi kén, lại vẫn là dứt khoát địa không ngừng đi.

Mà ở lại đi rồi suốt bảy bảy bốn mươi chín thiên, bọn họ đi vào một chỗ. Chỉ thấy nơi này núi cao một phong tiếp một phong, khe sâu một cái liền một cái, trên núi mọc đầy kỳ hoa dị thảo, nhân nhóm cho dù là đứng ở đại thật xa địa phương cũng có thể đủ không ngừng mà truyền đến vẫn tới rồi hương khí.

Mà liền ở Thần Nông bọn họ chính đi phía trước đi, đột nhiên từ khe sâu vọt ra tới một đám lang trùng hổ báo, đột nhiên đem bọn họ bao quanh vây quanh. Thần Nông lập tức làm thần dân nhóm múa may thần tiên, hướng lũ dã thú đánh đi. Đánh đi một đám, lại ừng đi lên một đám, vẫn luôn đánh bảy ngày bảy đêm, mới đem dã thú đều cường chế đi dòi. Những cái đó hổ báo mãnh xà trên người đều bị thần tiên rút ra từng điều từng khối vết thương, hậu thế biến thành da thượng vẫn truyền lưu với hậu thế.

Lúc này, thấy thế thần dân nhóm nói nơi này thái hiểm ác, muốn khuyên bảo Thần Nông trở về. Mà Thần Nông lại là kiên định địa lắc lắc đầu lúc sau nói: “Thần Nông há là sợ chết hạng người? Ngẫm lại hiện tại trong thiên hạ lê dân bá tánh đói bụng không ăn, bị bệnh không y, ta Thần Nông lại há nhưng nhân tâm cứ như vậy trở về đâu! Như vậy Thần Nông làm sao có thể đủ trở thành nhân tộc cộng chủ nào?”

Nói được chúng thần dân nhóm không khỏi địa tâm sinh áy náy. Mà liền ở Thần Nông nói xong lúc sau, liền dứt khoát địa dẫn đầu vào khe sâu, ngược lại chỉ gian bọn họ lại đi vào một tòa mệnh mạng núi lớn dưới chân.

Này sơn nửa thanh cắm ở đám mây, tứ phía là đao thiết nhai, nhai thượng treo thác nước, trường rêu xanh, lưu quang thủy hoạt, xem ra không có lên trời cây thang là thượng không đi. Thần dân nhóm lại khuyên hấn thôi bỏ đi, ý trời như thế, vì này nề hà?

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

# ong 135 nếm bách thảo

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Hiện tại còn không bằng nhân lúc còn sớm trở về, để tránh chính mình đâm người chết tại đây. Thần Nông lắc đầu: “Không thể hỏi! Kẻ hèn tiểu suy sụp chẳng lẽ là có thể đánh bại chúng ta sao? Nói như vậy, chúng ta nhân tộc còn có cái gì đường ra nào?”

Vì thế Thần Nông hần đứng ở một cái tiểu thạch sơn thượng, đối với núi cao, thượng nhìn sang, hạ nhìn xem, tả nhìn nhìn, hữu ngắm ngắm, nghĩ cách, nghĩ cách. Hậu thế, nhân nhóm liền đem hần trạm này tòa tiểu ngọn núi kêu “Vọng nông đỉnh”.

Đúng lúc này hần đột nhiên thấy mấy chi khí lông vàng, theo treo cao cổ đẳng cùng hoành ngã vào nhai eo gỗ mục, bỏ lại đây. Không khỏi địa thấy thế Thần Nông linh cơ vừa động, thầm nghĩ: Có.

Chúng ta vì sao không học tập một ít này đó động vật phương pháp nào? Nghĩ vậy nhi Thần Nông lập tức đem thần dân nhóm kêu tới, gọi bọn hần chém cây gỗ, cắt dây mây, dựa vào vách núi đắp thành cái giá, một ngày đắp thượng một tầng, từ chun thiên đắp đến mùa hè, từ mùa thu đắp đến mùa đông, mặc kệ quất phong trời mưa, vẫn là tuyết bay kết băng, chưa bao giờ đình công. Suốt đắp một năm, đắp 360 tầng, mới đắp đến đỉnh núi. Mà truyền thuyết, hậu thế nhân nhóm cái nhà lâu dùng giàn giáo, chính là học tập Thần Nông biện pháp.

Vì thế Thần Nông liền mang theo chính mình thần dân, trèo lên giá gỗ, lên núi đỉnh, phóng nhãn nhìn lại: Trên núi thật là hoa cỏ thế giới, hồng, lục, bạch, hoàng, các sắc các dạng, đầy đặc.

Thần Nông thấy thế không khỏi địa trong lòng thích cực kỳ, hần kêu thần dân nhóm đề phòng lang trùng hổ báo, mà chính hần còn lại là tự mình tiến đến ngắt lấy hoa cỏ, phóng tới trong miệng nếm. Vì ở chỗ này nếm bách thảo, vì dân chúng tìm ăn, tìm y dược, Thần Nông đã kêu thần dân ở trên núi tài mấy bài linh sam, coi như tường thành phòng dã thú, ở tường nội cái nhà tranh cư trú. Hậu thế, nhân nhóm liền đem Thần Nông ở chỗ này trụ địa phương kêu “Mộc thành”.

Ở chỗ này định cư xuống dưới lúc sau, Thần Nông liền đối với với nơi này phàm là nhìn thấy trước kia chưa từng gặp qua cỏ cây liền dùng chính mình trong tay mộc quất một chút, xem này có độc không độc, cũng đưa bọn họ ký lục xuống dưới, chờ đến buổi tối thời điểm liền đem những cái đó độc thảo ăn vào, kiểm nghiệm này độc tính mãnh liệt, đồng thời chính mình trong tay ngách roi bởi vì nếm là được bách thảo lúc sau, hóa thành một đại thần khí —— hào vì tiên đồ sẫm!

Mà ở Thần Nông nếm bách thảo lúc sau lại là chậm rãi Thần Nông phát hiện các loại độc dược đều có đều có Ngũ Hành thuộc tính, có chút lợi hại độc dược càng là hỗn hàm nhiều loại Ngũ Hành chi lực, cho nên mới độc tính kịch liệt, Thần Nông sát này hàn, ôn, bình, nhiệt chi tính, biện này quân, thần, tả, sử chi nghĩa, chậm rãi liền có thể dùng chi giải độc, còn có thể chữa bệnh.

Một ngày Thần Nông ở khe đá trung tìm được một chi khai tiểu hoa cúc đẳng trạng thực vật, Thần Nông dùng mộc quất một chút phát hiện trong đó ẩn chứa kịch độc, liền đem hoa cùng hành ăn đến trong bụng về sau, không có bao lâu, liền cảm thấy bụng xuyên tim địa đau, giống như ruột đứt gãy giống nhau, thầm nghĩ: “Xem ra chính mình là trúng độc, mắt thấy sống không được. Nhưng là chính mình nhất định phải đem loại này thảo nhớ kỹ nói cho tộc dân, để tránh tộc dân lầm thực mà bỏ mạng. Loại này thảo ăn đi bụng xuyên tim địa đau, giống như ruột đứt gãy giống nhau, đã kêu ‘đoạn trường thảo’ đi.”

Mà làm thiên mệnh Nhân Hoàng, nhân tộc bên trong Tam Hoàng bên trong Địa Hoàng Thần Nông tự nhiên là có thượng thiên bảo hộ, đúng lúc này không trung bên trong bay tới một con thanh điều huê tới một góc cây tiểu thảo dừng ở Thần Nông trên người hóa thành một cỗ khí thể chui vào Thần Nông trong cơ thể, chính là đem Thần Nông đoạn trường thảo độc tính hóa giải.

Mà lại một lần, Thần Nông cũng là đem một cây thảo phóng tới trong miệng một nếm, thoáng chốc trời đất quay cuồng, không khỏi địa một đầu ngã quy, thấy thế thần dân nhóm đều là không khỏi địa cực kỳ cuồng quật đỡ thiếp nông ngồi dậy, Thần Nông cũng minh bạch chính mình trúng độc.

Chính là hiện tại chính mình độc khí phát tác chính mình đã sẽ không nói, đành phải dùng cuối cùng một chút sức lực, chỉ vào trước mặt một cây hồng lượng lượng linh chi thảo, lại chỉ chỉ miệng mình. Thần dân nhóm cuồng quật đem kia hồng linh chi phóng tới trong miệng nhai nhai, uy đến hần trong miệng.

Thần Nông ăn linh chi thảo, độc khí giải, đầu không hôn, hội nói chuyện. Từ đây, nhân nhóm đều nói linh chi thảo có thể khởi tử hồi sinh. Thần dân nhóm lo lắng hần như vậy nếm thảo, thái nguy hiểm, đều khuyên hần vẫn là xuống núi trở về. Hần lại lắc đầu nói: “Vi cứu người tộc thương sinh, cho dù Thần Nông trăm chết cũng không hối!” Dứt lời lúc sau Thần Nông lại tiếp theo nếm bách thảo.

Thần Nông nếm xong một sơn hoa cỏ, lại đến một khác sơn đi nếm, vẫn là dùng cây gỗ đắp giá biện pháp, trèo lên đi lên. Vẫn luôn nếm vô số cái chun thu, dấu chân đạp biến hồng hoang đại lục bên trong sơn sơn linh linh.

Thần Nông tổng cộng nếm ra trong hồng hoang 365 loại thảo dược, mà Thần Nông ở nếm xong bách thảo,, y bệnh thảo dược, đi vào hồi sinh trại, chuẩn bị xuống núi trở về. Hần phóng nhãn vừa nhìn, biến sơn đắp giá gỗ không thấy.

Nguyên lai, những cái đó đắp giá cây gỗ, bén rễ này mầm, gặp mưa phun mầm, thâm niên nguyệt lâu, thế nhưng trưởng thành một mảnh mệnh mang biển rừng. Từ đây lúc sau nơi này liền bị xưng là Thần Nông Giá.

Thần Nông ở nếm bách thảo đồng thời, cũng đem hồng hoang thường thấy chi vật, không thường thấy chi vật nhất nhất viết tiến chính mình thư trung. Thần Nông viết xong dược kinh hậu, liền lại bắt đầu nghiên cứu dược lý vì nhân tộc chữa bệnh.

Nhân trong tộc nhân dữ dội nhiều, những cái đó chứng bệnh tuy vô hậu thế nhiều như vậy, nhưng mỗi nhật tiến đến xem bệnh tìm thầy trị bệnh cũng không ít, Thần Nông một bên vì nhân tộc xem bệnh, một bên nghiên cứu chữa bệnh phương pháp viết ở dược kinh phía trên.

Thần Nông cũng đem này dược kinh truyền thụ cho người ta tộc, làm nhân nhóm biết vạn vật dược tính cùng tác dụng. Một ít nhân ở Thần Nông nơi đó học được không ít y lý, liền bắt đầu học Thần Nông ở nhân tộc tứ phương đi lại, làm người chữa bệnh. Đây đó chính là sớm nhất tha phương lang trung.

Thần Nông ở nhân tộc chữa bệnh nhiều năm, nghiên cứu vô số thi thể viết xuống nhân thể kinh mạch huyết đạo toàn bộ bản đồ, ở nghiên cứu kinh mạch huyết vị là lúc lại còn có đem nhân thể nghiên cứu cái thấu triệt, cũng cùng nhau viết ở thư thượng lưu với hậu nhân học tập.

Vốn dĩ này nhân thể toàn bộ bản đồ, ở ngay lúc này còn không có nhân dám nghiên cứu, rốt cuộc đây là đối người chết bất kính. Kia Thần Nông thân là nhân tộc cộng chủ, hơn nữa là nhất tâm vì dân, vì nhân tộc khỏe mạnh mà nghiên cứu trị liệu người bệnh y lý, nhân tộc tự nhiên cảm kích còn không kịp, đảo cũng sẽ không giống là một ít ngu dân giống nhau tới ngăn cản Thần Nông này cử, đảo có không ít người tiến đến hiến thân trợ giúp Thần Nông nghiên cứu.

Thần Nông tại vị nghiên cứu y lý hoa đi hơn trăm năm, cuối cùng là viết thành một cuốn sách, tên là 《Thần Nông bách thảo kinh》, này thư một thành thiên địa chấn động. Đương quyển sách này viết xong thời điểm Thần Nông bỗng nhiên cảm giác trong lòng linh hoạt kỳ ảo một mảnh, nghĩ thầm chính mình đại đạo đã thành, sở thừa đó là truyền thụ này đan đạo chi thuật cùng với tìm đời sau nhân tộc cộng chủ người nối nghiệp.

《Thần Nông bách thảo kinh》 thành, Lý thần nhiên lại có nhưng vội. Lập tức cùng những người khác tộc tu sĩ qua lại bốn ba vì nhân tộc giảng thuật quyển sách này. Sự tình tuy rằng phức tạp, nhưng Lý thần nhiên lại cảm thấy thực phong phú. Trong mấy năm nay trung hần quên mất tu luyện, nhất tâm nhào vào này đồ việc vật, việc nhỏ phía trên. Tu vi tuy rằng vẫn là như vậy, đề ý cảnh lại được đến tăng trưởng.

Nói liền ở Thần Nông vì người am hiểu tộc không chịu bệnh tật bối rối mà dứt khoát đặt mình trong với nếm bách thảo sự nghiệp to lớn thời điểm, Côn Luân Sơn thượng, Ngọc Hư cung bên trong. Nguyên Thủy Thiên Tôn đối với bên cạnh đồng tử nói: “Bạch Hạc đồng tử, đi đem người sư huynh Quảng Thành Tử gọi tới!”

“Là, Thiên Tôn!” Một bên ở Ngọc Hư ngoài cung đồng tử Bạch Hạc đồng tử văn ngôn tức khắc chấn động, nguyên bản ở lười biếng Bạch Hạc đồng tử ngược lại thân thể hóa thành một con tiên hạc bay vút lên mà đi!

Cửu Tiên Sơn đảo viên động phía trên, đạo nhân ngồi ngay ngắn ở đỉnh núi phía trên, hơi hơi hô hấp, luyện khí hóa hư. Y đại phiêu phong, di thể duli. Đây một bộ thần tiên phong thái nếu như bị nhân tộc bên trong mọi người vừa thấy nói không biết muốn cho nhiều ít phạm nhân không khỏi địa quý bài.

Nhưng là, nếu không phải đạo nhân mặt giác phía trên mang theo một tia sát khí nói, thật đúng là xem ra có như vậy một chuyện! Bất quá chính là hần trên người kia một tia sát khí khiến cho nhân cảm giác là có như vậy một chút điểm quý dị! Mà nguyên bản ở luyện khí đạo nhân đột nhiên mảy một trực, ngược lại nhìn phía không trung bên trong!

Mà đúng lúc này trên bầu trời một tiên hạc bay qua, hóa làm nhân hình. Đạo nhân vừa thấy, tức khắc hỏi: “Bạch Hạc đồng tử, người không ở Ngọc Hư cung phụng dưỡng Thiên Tôn, như thế nào hôm nay đến ta nơi này tới?” Tuy rằng đạo nhân ngữ khí thực đậm, nhưng là đều có một phen uy nghiêm.

“Quảng thành sư huynh, ta nơi nào làm thiện li chức thủ a? Là Thiên Tôn có mệnh hướng chiêu sư huynh tiến đến Ngọc Hư cung! Làm ta tiến đến thông báo a!” Tiên Hạc Đồng Tử không khỏi địa biện giải địa nói.

“Nga, là cái dạng này sao? Ta đây đã biết, lập tức liền đi.” Nói xong Quảng Thành Tử thân thể một túng lúc sau, trực tiếp thân thể giống như là biến thành một đạo lưu quang giống nhau biến mất, chỉ để lại tại chỗ một cái vẻ mặt mờ mịt Bạch Hạc đồng tử mờ mịt nhìn biến mất Quảng Thành Tử.

“Xem ra quảng thành sư huynh là càng ngày càng lợi hại. Liền hần chiêu thức ấy kim quang túng địa túng quang thuật lại cũng là càng ngày càng xinh đẹp a!” Bạch Hạc đồng tử nhìn rồi đi Quảng Thành Tử lúc sau, trên mặt không khỏi địa hiện lên một tia hâm mộ chỉ sắc.

Tuy rằng chính mình ở Nguyên Thủy Thiên Tôn dưới tòa làm một cái đồng tử, nhưng là muốn được đến Nguyên Thủy Thiên Tôn chi điểm kia căn bản là không có khả năng. Rốt cuộc Nguyên Thủy Thiên Tôn là có tiếng khinh thường chính mình bậc này Hậu Thiên đắc đạo sinh linh.

Chính mình có thể che chở ở Côn Luân dưới đã là vạn hạnh, liền không cần hy vọng xa vời Nguyên Thủy Thiên Tôn có thể đem hần Ngọc Hư \*\* truyền cho hần. Rốt cuộc tuy rằng hần Bạch Hạc đồng tử tư chất là không tồi, nhưng cũng không phải cái gì Tiên Thiên chi linh như vậy Tiên Thiên sinh vật.

Không thấy cho dù là Hoàng Long sư huynh như vậy đệ tử cũng không chiếm được Nguyên Thủy Thiên Tôn yêu thích sao? Còn không phải là bởi vì Hoàng Long sư huynh chính là một cái Hoàng Long được đến, bị Nguyên Thủy Thiên Tôn chú rủa mất sao? Mà nếu không phải Hoàng Long sư huynh có đại trí tuệ đột phá Nguyên Thủy Thiên Tôn mê cảnh đi vào Côn Luân Sơn, càng là đem chính mình trên người long gân rút ra hóa thành Thiên Tôn tọa giá, Cửu Long trầm hương đuổi đi nói, không nói được Thiên Tôn cũng sẽ không thu hần làm đồ đệ đi.

Nghĩ vậy thì Bạch Hạc đồng tử cũng là không khỏi địa cảm thấy Hoàng Long người này rất là ngu dân. Phải biết rằng long gân đối với Long tộc là cơ nào quan trọng a? Có thể nói nếu là Nguyên Thủy Thiên Tôn không đem Hoàng Long long gân còn cho hần nói, Hoàng Long cả đời này bên trong căn bản là không có khả năng đột phá Đại La Kim Tiên chi cảnh.

Đồng thời, Hoàng Long đem chính mình long gân cấp Nguyên Thủy Thiên Tôn làm Cửu Long trầm hương đuổi đi lúc sau, hồng hoang các tu sĩ đều là không khỏi địa đem chính mình ánh mắt nhìn về phía Long tộc cái này hoạt động bảo khổ. Tạo thành vô biên sát nghiệp, đồng thời liên lụy Hoàng Long cái này ngốc mủ cũng là bị oan nghiệp quán thân. Tu vi cũng là dừng bước cùng Thái Ất chân tiên, căn bản là không có một chút tiến bộ.



Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 136 quảng thành thu đồ đệ

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Mà như vậy đệ tử, hần Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng chướng mắt mắt, cư nhiên không có phân một kiện Pháp Bảo cấp Hoàng Long; cho dù là như thế này còn chưa tính! Nguyên Thủy Thiên Tôn cư nhiên liền một chút đạo pháp đều không có truyền thụ cấp Hoàng Long cái này ngốc mủ.

Khiến cho Hoàng Long là toàn bộ Huyền môn bên trong có tiếng tam vô chân nhân, tức —— không có tu vi, không có danh phận, không có Pháp Bảo! Thuần túy đi cười hồng hoang, càng là vì Long tộc sở khinh thường! Nghĩ vậy nhi Bạch Hạc đồng tử cũng là không khỏi địa vị Hoàng Long chân nhân không đáng giá.

Phải biết rằng bằng vào Hoàng Long Long tộc thân phận, chỉ cần hảo hảo địa tu luyện ít nhất là Đại La Kim Tiên có hi vọng! Nhưng là, hiện tại lại bị dừng bước cùng Thái Ất chân tiên. Nhưng là này đó cũng không phải hần một cái nho nhỏ đồng tử có thể nói, này cũng bắt quá là chính hần trong lòng ngấm lại mà thôi.

Xem! Thiên Tôn kêu quảng thành sư huynh tiến đến tuyệt đối có chuyện tốt a! Chính là như thế nào hội có chúng ta này đó đệ tử phân kia? Niệm cập tại đây Bạch Hạc đồng tử không khỏi địa trong lòng hơi hơi địa thở dài: Đây là số mệnh sao? Bắt quá Bạch Hạc đồng tử lại là tức khắc cũng biến thành tiên hạc biến mất!

Quảng Thành Từ một đạo lưu quang, chỉ dùng một hồi thời gian liền đến đạt Côn Luân Sơn Ngọc Hư cung. Quảng Thành Từ tức khắc tâm tình kích động địa quý lạy ở Ngọc Hư cung ở ngoài.

Từ chính mình thượng một lần tiến đến Bắc Minh nơi hướng cái kia đáng giận Yêu Sư Côn Bằng tương mượn Hà Đồ Lạc Thư lúc sau, đem Huyền môn mặt mũi đều mất hết thời điểm, chính mình mấy cái sư đệ đều là đối với chính mình xa cách, tức khắc làm hần Quảng Thành Từ cái này Xiển Giáo thủ đồ mặt mũi không ánh sáng.

Nhưng là, nhất làm nhân khó chịu chính là chính mình sư phó Nguyên Thủy Thiên Tôn giống như cũng là không thể nào phản ứng chính mình! Không nghĩ tới chính mình nhất tâm vì Xiển Giáo, cư nhiên rơi xuống một cái như vậy kết cục: Chính mình sư đệ không hiểu chính mình. Chính mình sư tôn cũng không hiểu biết chính mình sao?

Nghĩ vậy nhi Quảng Thành Từ không khỏi địa Quảng Thành Từ nản lòng thoái chí dưới trở lại chính mình Cửu Tiên Sơn đào viên động bế quan.

Mà hiện tại Nguyên Thủy Thiên Tôn cư nhiên muốn triệu kiến chính mình, nguyên bản đã yên lặng một cái đạo tâm tức khắc không khỏi địa lửa nóng, quý gối Ngọc Hư ngoài cung Quảng Thành Từ không khỏi địa dập đầu đạo: “Đệ tử, Quảng Thành Từ bái kiến sư tôn.”

Tức khắc chỉ gian, nguyên bản trầm tĩnh của cung tức khắc mở ra! Một thanh âm hơi hơi địa truyền đến: “Tiến vào.”

Quảng Thành Từ vâng vâng dạ dạ địa vào Ngọc Hư cung lúc sau, không khỏi địa về phía trước hướng về Nguyên Thủy Thiên Tôn bái đầu đạo: “Sư tôn, đệ tử tới!”

Ngồi ở vân giường phía trên Nguyên Thủy Thiên Tôn tức khắc mở to mắt nói: “Quảng Thành Từ, ngươi cũng biết tới?” Nhân nhạ địa ngữ khí tức khắc khiến cho Quảng Thành Từ như trụ động băng giống nhau.

Quảng Thành Từ tức khắc bái đầu đạo: “Đệ tử biết tới! Đệ tử không nên làm sư môn vinh dự chịu nhục, thỉnh sư tôn trách phạt.”

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn chính mình dưới thân Quảng Thành Từ không khỏi địa trong ánh mắt lộ qua một phần vừa lòng thần thái, thầm nghĩ: Nhiều như vậy đồ đệ bên trong vẫn là Quảng Thành Từ cùng chính mình nhất giống nhau a! Ngược lại nói: “Biết sai liền hảo, lên.”

“Tạ sư tôn.” Quảng Thành Từ tức khắc nghe lệnh dựng lên, mà sườn lạp Nguyên Thủy Thiên Tôn vân giường dưới. Chuẩn bị nghe Nguyên Thủy Thiên Tôn dạy bảo.

“Quảng Thành Từ, ngươi biết hôm nay ta kêu ngươi tới làm gì sao?” Nguyên Thủy Thiên Tôn đột nhiên nhìn Quảng Thành Từ cười nói.

“Đệ tử ngu dốt, không biết sư tôn ý chỉ.” Quảng Thành Tử vội vàng khom người hướng về Nguyên Thủy Thiên Tôn đáp.

“Người Đại sư bá làm Nhân Giáo giáo chủ, nhân tộc chí tôn; ký kết nhân tộc bên trong Tam Hoàng Ngũ Đế, trấn áp nhân tộc khí vận. Mà hiện tại Tam Hoàng bên trong Địa Hoàng Thần Nông sắp công đức viên mãn thoát vị nhường hiền, mà Tam Hoàng bên trong cuối cùng một hoàng Nhân Hoàng sắp xuất thế. Mà người cùng Nhân Hoàng có thầy trò chi duyên, lần này kêu người tiến đến chính là muốn người tiến đến dạy dỗ này một vị Nhân Hoàng.” Nguyên Thủy Thiên Tôn vạch trần đáp án nói.

Quảng Thành Tử vội vàng khom người nói: “Đa tạ sư tôn nâng đỡ, đệ tử chắc chắn không phụ sư tôn kỳ vọng.”

“Hào! Hào! Người liền đi!” Nguyên Thủy Thiên Tôn không khỏi địa mỉm cười địa nói.

Quảng Thành Tử tiến lên dập đầu đạo: “Không biết sư tôn có gì chỉ điểm?”

Nghe được Quảng Thành Tử nói lúc sau, Nguyên Thủy Thiên Tôn trên mặt ý cười tức khắc liền càng là nồng đậm! Ngược lại hơi hơi địa nói: “Cảm tình mà dựng, thừa tình mà ra!”

Quảng Thành Tử không khỏi địa nói thầm: “Cảm tình mà dựng, thừa tình mà ra? Đa tạ, sư tôn chỉ điểm! Quảng Thành Tử đi cũng!” Quảng Thành Tử xoay người rời đi, ở trên bầu trời hóa quá một đạo sao băng.

Đương Quảng Thành Tử đi rồi lúc sau, Nguyên Thủy Thiên Tôn bắt đầu dĩ thời dài “Quảng Thành Tử, tuy rằng ta chính là Thánh Nhân lại cũng không biết người cơ duyên như thế nào a? Người muốn hảo sinh nắm chắc a! Không cần cô phụ bản tôn chờ mong a!”

Lần này Nguyên Thủy Thiên Tôn chính là vì này để sư chi vị, chính là kéo xuống da mặt tiến đến cầu Thái Thanh Thánh Nhân. Hợp hai vị Thánh Nhân tay, bấm đốt ngón tay thiên cơ, mới vừa rồi tính ra tới.

Vì sao Nguyên Thủy Thiên Tôn hội làm như vậy, lại là hẩn sư đệ Thông Thiên giáo chủ bắt buộc. Ít nhất ở hẩn xem ra là cái dạng này.

Tiết Giáo được xưng vạn tiên tối triều, uy thế tự nhiên là giống nhau như đúc. Đặc biệt là ở nhân tộc bên trong, càng là nhất chi độc tú. Ép tới Nguyên Thủy Thiên Tôn Xiển Giáo không thờ nổi.

Lão Tử sở dĩ có thể đáp ứng cùng Xiển Giáo liên hợp, cũng là vì này nguyên nhân, sợ hãi Tiết Giáo thế đại.

Không đề cập tới tam giáo chi gian ác tha, trong hồng hoang có một cái bộ lạc gọi là —— có hùng. Có hùng bộ lạc thiếu điển tộc trưởng phụ nhân phụ bảo, một ngày, làm một giấc mộng, trong mộng nhìn đến một đạo điện quang ở sao Bắc đẩu gian không ngừng liêu vòng, phụ bảo chợt có sở cảm, thể nhưng cảm giác có thai, trong mộng một cái đạo nhân đối năng đạo: “Phụ nhân, ta cho người đưa tử tới, đứa nhỏ này lai lịch bất phàm, người muốn đối xử tử tế hẩn.”

Sau đó một viên sao Kim thẳng xạ đến nàng trong lòng ngực, nàng lấp bắp kinh hãi, bưng tỉnh lại đây, phát hiện ngày mới phóng lượng, nàng đẩy đẩy bên người thiếu điển đạo: “Vừa rồi ta mơ thấy một cái thần tiên nói cho ta tặng một cái hài tử.” Vì thế chúng tộc nhân đều là vì chi xưng kỳ.

Mà nhân tộc có hùng bộ lạc lãnh thiếu điển chi thê phụ bảo đêm mộng bắc đẩu thất tinh hạ trụ mà mang thai cho tới bây giờ ba năm sáu tháng vẫn chưa giáng sinh thiếu điển vì một bình thường phạm nhân nguyên bản còn vì chính mình thê tử ba năm mang thai không sinh mà phiền não sợ hay là cái yêu quái.

Nhưng là, có Thiên Hoàng Phục Hy cùng Địa Hoàng Thần Nông ví dụ lúc sau, mọi người vẫn là ở nhất định trình độ phía trên có thể tiếp thu. Mà hôm nay còn lại là nhân tộc có hùng bộ lạc đại hi nhất tử, có hùng bộ lạc thiếu điển tộc trưởng phụ phụ bảo nhân hôm nay sắp sinh tiểu tộc dài quá, đây là trong bộ lạc lớn nhất hi sự. Rốt cuộc bộ lạc bên trong, mỗi ra đời một cái tiểu hài tử lúc sau, bộ lạc thực lực cũng có thể ở trong hồng hoang bay lên một chút không phải?

Trên bầu trời ở nhân nhóm phát hiện không được địa phương không ngừng lập lòe ngôi sao lực lượng, đồng thời đại lượng Tinh Thần chi lực rơi vào phó bảo phòng sinh bên trong, tức khắc chi gian, một tiếng thật lớn tiểu hài tử kêu to phá tan chân trời.

“Tộc trưởng, phụ nhân sinh, là cái nam hài.” Một cái bà mục chạy ra tới hô lớn.

“Phải không? Ai nha, phụ nhân thật sự là quá tốt, không nghĩ tới cư nhiên cho ta sinh một cái nam hài a!” Thiếu điển sắp cao hứng đã chết; rốt cuộc hiện tại thiếu điển tuổi tác đã coi như văn dục, bộ dáng này mừng đến quý tử, như thế nào không cho cái này nhất tộc tộc trưởng cao hứng nào?

Mà ở trong hồng hoang tìm kiếm nhân tộc lần này Nhân Hoàng thời điểm, đột nhiên phát hiện đầy trời Tinh Thần chi lực không ngừng mà lập lòe, đồng thời đại lượng Tinh Thần chi lực không ngừng mà hướng về một cái bộ lạc không ngừng mà ngưng tụ, phải biết rằng ở Yêu tộc Thiên Đình hủy diệt lúc sau, Thiên Đình tuy rằng thành lập nhưng là căn bản là không thể chấp chương thiên địa chi gian Tinh Thần chi lực, nhưng là hiện tại? Không phải là chính mình sư phó theo như lời cảm tình mà dựng?

Nghĩ vậy nhi Quảng Thành Tử nhanh chóng địa không khỏi địa bấm tay tính toán, trong nháy mắt trên mặt lập tức treo một tia mỉm cười. Thần hình hướng về có hùng bộ lạc bay đi.

Đối với Nhân Hoàng Hiền Viên, Lý thần nhiên sớm tại phía trước liền đã biết, rốt cuộc hẩn vẫn luôn ở nhân tộc bên trong, hơn nữa hậu thế ký ức không khó đem Hiền Viên cụ thể vị trí suy tính ra tới. Nhưng hẩn nhưng vẫn không có hành động. Này Hiền Viên thành đạo chi lộ vẫn luôn cùng với sát phạt, điểm này lệnh Lý thần nhiên rất là không mừng. Hơn nữa này Hiền Viên vẫn là bị Xiển Giáo sở nhớ thương thượng, hẩn nhục là thu Hiền Viên làm đồ

đệ, không chỉ có ác Vu tộc, càng là liên Xiển Giáo đều sẽ đắc tội. Như thế ngược lại mất nhiều hơn được.

Mà nhân tộc bên trong mọi người tức khắc nhìn đến không trung Quảng Thành Từ lúc sau, vô số tộc dân bò trên mặt đất thành kính nói: “Thần tiên a!” Tuy rằng Tam Thanh Huyền môn ở trong hồng hoang giảng đạo, chính là chân chính có thể vào được Huyền môn lúc sau, trăm lại thế tục trần duyên, thành tiên đạo vẫn là thiếu chi lại thiếu.

Rốt cuộc tu hành cũng không phải cái gì ăn cơm uống nước như vậy sự tình đơn giản không phải? Nhưng là, nhìn đến tiên nhân cũng không phải một đại tiên duyên sao? Như thế nào có thể không cho này đó phạm phụ tục từ núi cao ngưỡng nhưng trí.

Một bên thiếu điển cũng thấy một người tận trời mà rơi, khí độ phi phàm, mặc đạo bào, y túi phiêu phong, di thể du li; mà làm nhân tộc một đại bộ lạc bên trong tộc trưởng thiếu điển tự nhiên là so với giống nhau nhân tộc ánh mắt muốn háo đến nhiều, tâm tính càng là trầm ổn rất nhiều, không khỏi địa thiếu điển dần dần địa yên ổn chính mình tâm thần lúc sau, không khỏi địa đi lên trước hỏi: “Xin hỏi đạo trưởng tiên đến chúng ta có hùng bộ lạc có gì chuyện quan trọng sao?”

Quảng Thành Từ tức khắc mỉm cười địa nói: “Bản đạo chính là Bản Cổ Ngọc Thanh Thánh Nhân Nguyên Thủy Thiên Tôn đại đệ tử Quảng Thành Từ, nay có cảm cùng lệnh công tử có thầy trò chi duyên, đặc tới đây thu lệnh công tử làm đồ đệ!”

Vốn dĩ thiếu điển nhìn thấy Quảng Thành Từ phong độ bất phàm, chính là âm thầm tâm chiết, hiện tại càng là nghe được Quảng Thành Từ chính là Nguyên Thủy Thiên Tôn này một vị Thánh Nhân đệ tử, lại nghe được Quảng Thành Từ nói là tới thu chính mình nhi tử làm đồ đệ, tức khắc trong lòng đại hi. Phù thủ hạ tộc nhân đi mang theo tân sinh tiểu nhi tiến đến.

Không bao lâu, tộc nhân liền ôm một cái hài tử bên cạnh đi tới lầu lớn. Đang cùng thiếu điển nói chuyện Quảng Thành Từ ánh mắt không cảm đầu tới rồi kia hài tử trên người, tiếp nhận hài tử vừa thấy, tức khắc không khỏi địa âm thầm vừa lòng gật gật đầu, “Trời sinh đạo thai, thật đúng là một khối phác ngọc a! Này nhất dạng nhân mới tu luyện Ngọc Hư cung đạo pháp thật là không tồi lựa chọn”.

Đồng thời chính mình bàn tay vung lên tức khắc liền ở kia hài tử trên người điểm hạ một tia chính mình Ngọc Thanh tiên quang lúc sau, cảm trong tay trả lại cho thiếu điển lúc sau; trong miệng nói: “Tại đây từ mười tuổi thời điểm, bản đạo từ trước đến nay tự mình dạy dỗ cùng hần. Cáo từ!”

Rốt cuộc hiện tại người này thượng tiểu, mà Quảng Thành Từ chính mình chính là một cái tu đạo người như thế nào hội mang hài tử không phải? Tự nhiên chỉ có được đến Hiên Viên có thể nghe hần truyền đạo thời điểm, hần mới có thể đủ thực hiện chính mình sự phó chức trách không phải?

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Đăng nhập

Chương 137 tình vệ

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Nói xong lúc sau Quảng Thành Từ đem chính mình trong tay hài tử đệ còn lúc sau tức khắc cũng là giá tường vân mà đi.

Công Tôn Hiên Viên sinh mà thần linh, nhật giác mặt rồng, có cánh chi tượng, nhục mà có thể ngôn, ấu mà nhảy bén, trường mà đôn mẫn, thành mà thông minh.

Tuy rằng nhân tộc bên trong Tam Hoàng bên trong Thiên Hoàng Phục Hy cùng Địa Hoàng Thần Nông thiếu mà nổi danh, giành riêng tên đẹp với trước. Nhưng là thiếu điển này một cái nhi tử lại cũng không kém, người này ở một tuổi liền cùng thiếu điển biện luận trong tộc sự, thiếu điển thường thường tranh không thắng hần, nhưng là thiếu điển lại không vì bởi vì này mà tức giận, ngược lại là cho rằng người này tất thành đại khí, bởi vậy thiếu điển không khỏi đối hần càng thêm thích.

Bởi vì thiếu điển sinh hạ người này là lúc tuổi tác cũng không nhỏ, cho nên bọn họ hai cái chỉ gian tuổi kém thái đại, quả thực không giống phụ tử, ngược lại giống tổ tôn, vì thế thiếu điển liền ban đưa nhỏ này một cái họ, kêu ‘ Công Tôn ’, bởi vì hần sinh với Hiên Viên chi khâu, tên cô vì ‘ Hiên Viên ’.

Mà ở hoang bên trong có cái thật lớn bộ lạc, chính là từ quyền di, vôi di, phương di, hoàng di, bạch di, xích di, huyền di, phong di, dương di chín bộ lạc tạo thành, hợp xưng Cửu Lê hoặc chín di, mỗi cái bộ lạc dưới, còn các có chín thị tộc, tổng cộng tám mươi một cái, nhân khẩu chi phần thịnh, thực lực chi khổng lồ. Đang có hùng Hiên Viên giáng sinh, Cửu Lê cũng được một tử, này cha mẹ vì này đặt tên —— Xi Vu.

Đồng thời, liền ở có hùng Công Tôn Hiên Viên sinh ra là lúc một tiếng thật lớn tiểu hài tử kêu to phá tan chân trời, mà Cửu Lê bộ lạc ra đời Xi Vu cũng

là phát ra một tiếng có thể so với Công Tôn Hiến Viên kêu to tiếng động, nhìn dáng vẻ là dục cùng Công Tôn Hiến Viên thế tất cao. Thật là không hổ là mệnh trung tức thế kinh địch a! Cho dù là vừa rồi sinh ra cũng muốn thế so cao.

Thần Nông là một vị người tốt hoàng, lại không phải một vị tốt phụ thân. Cho nên hẳn ở nhất tâm ném bách thảo chính là nhất tâm ở nhà tu chú 《Thần Nông bách thảo kinh》 là lúc, lại không khỏi vắng vẻ người nhà.

Này Thần Nông có một cái nữ nhi, tên là nữ oa. Này nữ oa vốn dĩ thấy chính mình phụ thân trở về về sau rất là cao hứng, chính là không nghĩ tới này Thần Nông trở về về sau, liền vẫn luôn vội vàng sửa sang lại được thảo tin tức không có thời gian bồi nàng chơi đùa.

Này nữ oa ở nhàm chán dưới liền nhớ tới này các tộc nhân đều không phải nói này Đông Hải nhậ ra thập phần mỹ lệ, vì thế liền nghĩ vậy Đông Hải đi lên nhìn xem. Vì thế này nữ oa liền một người đi vào này Đông Hải bên cạnh, chính là đương này nữ oa đi vào này Đông Hải thời điểm đã là cái này ngo, bắt quá nghĩ đến trở về về sau cũng không có nhân hội bồi chính mình chơi.

Vì thế liền chính mình một người lại này Đông Hải bên cạnh chơi tiếp, đang ở này nữ oa chơi đến cao hứng thời điểm. Này mặt biển thượng xuất hiện một ít biến hóa, chỉ thấy một cái tiểu hải tử xuất hiện lại này Đông Hải mặt biển thượng.

Này tiểu hải tử xuất hiện về sau thấy này nữ oa một người ở trong biển chơi thực vui vẻ, trên mặt tươi cười cũng thập phần sáng lạn. Chính là đối với hẳn cái này mới vừa bị chính mình phụ hoàng mắng to một đốn hẳn tới nói, lại cảm thấy lúc này nữ oa rất là chói mắt, làm hẳn thực không thoải mái.

Vì thế liền đối với nữ oa hô: “Tiểu nữ oa, ta chính là này Đông Hải long cung tam thái tử ngao Bính, ngươi không thể ở chỗ này chơi đùa, chạy nhanh rời đi bằng không nói, cũng đừng trách ta đối với ngươi không khách khí.”

Nữ oa nghe xong về sau tuy rằng cảm thấy này ngao Bính có chút chán ghét, chính là nàng vẫn là đi tới này Đông Hải bên cạnh lại vui vẻ chơi tiếp. Này ngao Bính không có nhìn đến này nữ oa không cao hứng bộ dáng, vẫn là như vậy vui vẻ chơi.

Vì thế lại lần nữa hô lên “Tiểu nữ oa, ngươi không có nghe được ta nói sao, ta nói ngươi không thể tại đây Đông Hải phụ cận chơi đùa. Ngươi còn không rời đi.” Lại lần nữa nghe thế ngao Bính nói về sau, này nữ oa cũng sinh khí.

Vì thế liền xụ mặt đối với ngao Bính đạo “Ta chính là nhân tộc cộng Chủ Thần nông nữ nhi nữ oa, ta đã không ở ngươi Đông Hải thượng chơi. Chẳng lẽ còn không thể lại này Đông Hải phụ cận chơi sao? Ngươi phải biết rằng chúng ta này lục địa hiện tại chính là về chúng ta nhân tộc quản. Ta ở chúng ta nhân tộc lãnh địa chơi quan ngươi cái gì đúng vậy? Thật là bắt chó đi cày xen vào việc người khác.” Nói xong còn đối với ngao Bính làm cái mặt quỷ.

Nghe thế nữ oa nói về sau, này ngao Bính cảm giác được chính mình đều mau bị này nữ oa khí tức, chính là có nói không ra lời phản bác này nữ oa nói. Vì thế hẳn liền cầm ngón tay chỉ vào nữ oa lại nói không ra lời nói tới.

Nhìn đến này ngao Bính bộ dáng về sau này nữ oa càng là cao hứng ha ha phá lên cười. Mà này nữ oa tiếng cười đem này ngao Bính cuối cùng một chút lý trí cũng thiếu không có, vì thế liền cách làm đưa tới này Đông Hải nước biển đem này nữ oa cấp Thôn Phệ.

Nhìn đến này nước biển đem này nữ oa cấp Thôn Phệ về sau này ngao Bính liền xoay người hỏi Đông Hải đi. Chính là hẳn không nghĩ tới sự ở hẳn xoay người rồi đi thời điểm này mặt biển thượng xuất hiện một cái linh hồn, cái này linh hồn tràn ngập ai oán, bất bình.

Nữ oa không nghĩ tới này ngao Bính hội bởi vì chính mình nói mấy câu mà đem nàng giết chết. Vì thế này đầy người ai oán cùng bất bình, làm linh hồn của nàng hóa làm một con chim, này trạng như ô, văn đầu, bạch mỏ, chân trần, phát ra tinh vệ tinh vệ tiếng động, tiếng kêu thê lương.

Bởi vì này tinh vệ điều là này nữ oa linh hồn biến thành cho nên đối này Đông Hải tràn ngập oán niệm, vì thế nó mỗi ngày đều tại đây không ngừng, hàm lấy một viên tiểu hòn đá hoặc là một đoạn tác dư lớn lên nhánh cây, đem này hòn đá cùng nhánh cây đầu nhập Đông Hải bên trong muốn đem Đông Hải điên bình. Cứ như vậy nhập phục một ngày, năm này sang năm nọ, tinh vệ điều vẫn luôn ở điên bình Đông Hải.

Kia ngao Bính lại là không biết việc này đã vì chính hẳn kết hạ nhân quả, ngày sau khó tránh khỏi hoàn lại.

Mà đây đúng là kia: Phát cưu chi sơn, này thượng nhiều khô mộc, có điều nào, này trạng như ô, văn đầu, bạch mỏ, chân trần, danh rằng “Tinh vệ”, này mình tự? Là Viêm Đế rất ít nữ, danh rằng nữ oa. Nữ oa du với Đông Hải, chìm mà không quay lại, cố vì tinh vệ, thường hàm Tây Sơn chi mộc thạch, lấy nhân với Đông Hải Tinh Vệ lấp biển truyền thuyết.

Đương Thần Nông đến nữ nhi chi tử hậu trong lòng không khỏi bi thống vạn phần, mà ở bi thống rất nhiều, liền đem nhân tộc việc giao cùng chính mình thủ hạ xử lý, chính mình ở bộ lạc bên trong nhất tâm tu chú 《Thần Nông bách thảo kinh》.

Đối với nữ oa chết, Lý thần nhiên cũng có chút ngạc nhiên, ‘chính mình cư nhiên đem việc này đã quên’. Chờ hẳn nhớ lại việc này khi, nữ oa tin người chết đã truyền quay lại nhân tộc bên trong. Hẳn cũng vô lực xoay chuyển trời đất, bất quá hẳn vẫn là cảm thấy có chút kỳ quái. Long tộc tự tam tộc đại chiến về sau không đồng nhất thẳng đều là điệu thấp vô cùng sao, như thế nào hiện tại trở nên như thế quái đản đi lên.

Kỳ thật hẳn sở không biết đến sự, ở Vu Yêu lượng kiếp lúc sau, Long tộc lão tổ ngao huyết liền đã từ ngũ say trung tỉnh lại, cứ việc còn không có hoàn toàn khôi phục, nhưng đối với Long tộc tới nói còn tựa không thua gì đánh thuốc trợ tìm giống nhau, kích động không thôi.

Hơn nữa hiện tại trong hồng hoang, trải qua Vu Yêu đại chiến, Đại La Kim Tiên cao thủ cùng Chuẩn Thánh đại năng đều thiếu rất nhiều. Ngao huyết Đại La Kim Tiên cao thủ tự nhiên hàm kim lượng cao rất nhiều. Bởi vậy Long tộc người tự nhiên không khỏi quái đản lên.

Trong đó ngao Bính này đó long Thái Tử nhất gì. Nhưng bởi vì ngao huyết đem tự mình dạy dỗ hẳn đệ đệ ngao hưng, này làm hẳn ghen ghét vạn phần,

nhưng lại vô pháp phản kháng, chỉ phải nhất khí dưới ra biển du ngoạn, lúc này mới xuất hiện mặt trên một màn.

Thần Nông đối với chính mình người nhà không khỏi thẹn trong lòng, mà nữ oa chi tử càng là làm hắn có chút nản lòng thoái chí, đồng thời, chính mình 《Thần Nông bách thảo kinh》 hiện tại đã biên hoàn thành, chính mình công đức đã viên mãn! Hơn nữa nghe nói nhân tộc bên trong đại hiền cũng xuất thế, trong lòng không khỏi địa hiểu rõ.

Vì thế liền triệu tập mọi người, quyết định thoái vị. Mọi người vội vàng khuyên can, Thần Nông ngừng mọi người, liền mở miệng đạo: “Có hùng bộ lạc tộc trưởng Hiền Viên, có đại tài, nhân tộc rầm rộ, hiện giờ thổ đức tăng trưởng, nhưng làm hắn tới kế nhiệm, vừa lúc phù hợp chúng ta tộc phát triển chi đạo.”

Mà liền trên mặt đất hoàng Thần Nông thống trị hồng hoang nhân tộc thời điểm, đời sau nhân tộc Nhân Hoàng cũng ở nhân tộc bên trong có hùng bộ lạc thừa tình mà ra! Đặt tên —— Công Tôn Hiền Viên!

Công Tôn Hiền Viên chính là thiên mệnh Nhân Hoàng, tự nhiên là nổi bật bất phàm. Càng là bá sư ở Nguyên Thủy Thiên Tôn thủ tịch đại đệ tử —— Quảng Thành Tử ngồi xuống, tuy rằng Quảng Thành Tử làm người có đôi khi có chút xấu xa chỗ, nhưng là Quảng Thành Tử từ Nguyên Thủy Thiên Tôn nơi đó tự đắc biết Hiền Viên sẽ là hạ nhậm Nhân Hoàng người, dạy dỗ sao không dám tận tâm tận lực? Rốt cuộc này quan hệ đến Nhân Giáo cùng bọn họ Huyền môn chi gian khí vận vấn đề a!

Mà Công Tôn Hiền Viên chính là vàng chịu sát phạt mà sinh, tự nhiên là đối với võ nghệ phi thường ham thích. Mà làm Nguyên Thủy Thiên Tôn đại đệ tử Quảng Thành Tử cuối cùng một vị Nhân Hoàng là ở sát phạt chi đạo trung chứng đạo, cho nên đối với Công Tôn Hiền Viên học tập càng là không dám chậm trễ.

Công Tôn Hiền Viên cũng không hổ là thiên mệnh Nhân Hoàng, tư tưởng dị thường thông minh, hơn nữa đối Quảng Thành Tử võ nghệ càng là lĩnh ngộ thâm hậu, đối với chiến tranh, bày trận chờ càng là thiên tài vô cùng xem đến một bên Quảng Thành Tử không khỏi địa âm thầm tâm chiết: Không hổ là thiên mệnh Nhân Hoàng.

Ở Hiền Viên mười ba tuổi năm ấy, thiếu niên qua đời, Hiền Viên kế nhiệm có hùng bộ lạc thủ lĩnh, tuy rằng Hiền Viên tuổi nhỏ, nhưng là lại có thiên trợ.

Đồng thời theo Hiền Viên tuổi tác dần dần lớn lên, ở giáo hóa dân chúng việc thượng cũng là dần dần địa có chính mình giải thích.

Hiền Viên phát hiện nhân súc đại tiểu tiện chôn xuống đất trung có thể xúc tiến ngũ cốc sinh trưởng, so Thần Nông phóng hỏa thiêu sơn lại gieo trồng ngũ cốc biện pháp còn hảo, như vậy đã xử lý nhân súc đại tiểu tiện ô nhiễm đồ ăn mà làm cho bệnh tật phát sinh, lại giảm bớt mọi người phóng hỏa thiêu sơn sợ mạo sinh mệnh nguy hiểm; Hiền Viên dựa theo cây cối trôi nổi nguyên lý chế tạo thuyền; dùng کیا thụ ma chế thành y, quần, giày, sử tộc nhân không hề xuyên کیا da thú lá cây; Hiền Viên còn phát minh giã, phủ, âu ít hôm nữa dùng khí cụ, sử bá tánh có thể chung com nấu cháo từ từ.

Trong khoảng thời gian ngắn, có hùng bộ lạc nhân tộc sinh hoạt càng là thượng một tầng lầu.

Đồng thời chi gian, Hiền Viên còn dùng Quảng Thành Tử sở giáo thụ chính mình võ nghệ phương pháp tới huấn luyện chính mình bộ lạc bên trong dũng sĩ, khiến cho bọn hắn có hùng bộ lạc bên trong tộc nhân sức chiến đấu tăng trưởng rất nhiều, không bao giờ sợ trong hồng hoang một ít mãnh thú xâm nhập cùng thương tổn.

Chung quanh bộ lạc vẫn nghe có hùng bộ lạc cường đại thả này cất cao núi cao Quảng Thành Tử tiên nhân đệ tử, đồng thời nghe nói cùng gặp được Hiền Viên tài đức sáng suốt lúc sau, liền sôi nổi suất bộ lạc quy thuận, trước sau có hùng, bi, hư, hồ, chờ chín đại bộ lạc quy thuận, khiến cho có hùng bộ lạc thực lực không ngừng mà càng lúc càng lớn, nhất cử trở thành trong hồng hoang mấy cái đại bộ lạc chi nhất.

Mà lúc này Hiền Viên thanh danh cũng chậm rãi truyền khắp toàn bộ hồng hoang nhân tộc bộ lạc, chi là Thần Nông lúc này thương tâm ấu nữ chi tử, đồng thời càng là đem chính mình sở hữu tinh lực toàn bộ đều đặt ở chính mình y thư biên tập phía trên, cho nên cho dù là nghe nói Hiền Viên sự tích lúc sau cũng không đề ở trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoàng Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 138 truyền ngôi Hiền Viên

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Lúc này Thần Nông chán nản hết sức, chính mình công đức đã viên mãn. Lần thứ hai nghe được Hiền Viên sự tích lại là có chút cảm khái, không khỏi địa nhớ tới chính mình cuối cùng còn phải làm sự tình, tức khắc hạ lệnh lập tức triệu kiến Hiền Viên.

Liên ở Công Tôn Hiên Viên suất lĩnh chính mình có hùng bộ lạc không ngừng mà lớn mạnh cùng lúc đó, Bắc Phương bộ lạc bên trong, cũng đồng dạng quật khởi một thiếu niên, thiếu niên này trời sinh thần lực, vừa sinh ra liền có thể trực hồ quá giản, sinh xé hùng báo, hơn nữa có tám mươi một cái huy nh độ, gần vài tuổi, là có thể đem trong bộ lạc thành niên chiến sĩ toàn bộ đánh tới, bởi vì Bắc Phương ở hồng hoang là lúc cùng Vu tộc tiếp xúc thân mật, cho nên kéo dài Vu tộc sùng vũ chi phong, cho nên thiếu niên này dẫn theo huy nh độ cũng là ở tuổi nhỏ bắt đầu liền thống lĩnh nhân tộc ( nhân tộc toàn cho rằng thần ), thiếu niên hơn nữa hung ác vô cùng, có thể nói là trời sinh vì chiến sinh ra, vì chiến mà sống nhân vật, hẳn có một cái vang dội mà lại làm nhân khó có thể quên tên —— Xi Vu!

Mà Hiên Viên nhìn thấy Thần Nông lúc sau, hai người đều là thiên định Tam Hoàng chi nhất, tự nhiên là có thể lẫn nhau tâm sinh cảm ứng, đồng thời lẫn cảm thân thiết rất nhiều hai người cũng tất nhiên là liêu đến đầu cơ sướng hoài.

Thần Nông hỏi Hiên Viên một ít về dân sinh quản lý việc, Hiên Viên cũng là đối đáp trôi chảy, đỉnh đạc mà nói, tính sẵn trong lòng.

Không khỏi địa làm Thần Nông phi thường địa thưởng thức rất nhiều, càng là đem Hiên Viên lưu tại chính mình bên người, chuẩn bị chính mình từ nhiệm lúc sau Hiên Viên tiếp nhận chức vụ việc, đồng thời lấy chính mình lời nói và việc làm đều mẫu mực Hiên Viên như thế nào địa xử lý nhân tộc bên trong đại sự tình.

Mà ở theo sau nhật tử, Hiên Viên liền đi theo Thần Nông xử lý các loại chính sự cấp dân sinh thượng sự, dần dần Hiên Viên đem chính mình một ít không hoàn thiện địa phương dần dần hoàn thiện đi lên, mà đi chính mình củ ấu chỗ, nhân cũng là càng thêm thành thực cùng càng thêm có vẻ thông tuệ không thôi.

Bất quá xét thấy nhân tộc bên trong không có chính mình vũ bị chi lực, đối này việc Hiên Viên vẫn cứ đem nhân tộc luyện vũ này một cái cũng mang theo tiến vào, nhưng là Thần Nông biết hậu lại cũng chưa nói cái gì, rốt cuộc này đối nhân tộc cũng là chuyện tốt, tuy rằng hiện tại nhân tộc bên trong ở Vu Yêu hai tộc ẩn lui lúc sau.

Nhân tộc trở thành thiên địa chi gian vai chính không có gì đại nguy hiểm, nhưng là sống yên ổn nghĩ đến ngày gian nguy, lo trước khỏi họa vẫn là tốt, cho nên đối với Hiên Viên hành vi Thần Nông không có một chút ít phản đối ngược lại là mạnh mẽ duy trì.

Thần Nông này đó nhật tử nhìn đến Hiên Viên đại tài lúc sau, đồng thời chính mình rốt cuộc không giống như là Phục Hy Thiên Hoàng cùng Hiên Viên như vậy tu đạo, dần dần địa Thần Nông nản lòng thoái chí chi gian cũng đã cảm giác thân thể thiếu thốn, mỗi một bất kham, giống như là một đài cũ nát máy móc đều đến chính mình sử dụng kỳ mãn lúc, không khỏi địa trầm nghĩ: Xem ra chính mình muốn truyền ngôi cùng Hiên Viên. Nói cách khác, liền tới không kịp.

Niệm cập tại đây Thần Nông không khỏi địa liền đối Hiên Viên đạo: “Ngô tự đắc ở vào Phục Hy thánh hoàng lúc sau đã có mấy chục tái, kế nhiệm cho tới nay ngô đều nom nớp lo sợ, không dám có chút sai lầm, chỉ e liên lụy chúng ta tộc, trở thành nhân tộc bên trong tội nhân thiên cổ a! Bất quá hiện tại ngô hiện giờ tuổi tác đã lão, hơn nữa mấy năm nay cao lao cùng nếm bách thảo lúc sau ở chính mình trong cơ thể lưu lại độc tố ta thân thể đã là không bao giờ có thể duy trì đi xuống mà ngô chính mình ấu nữ chi tử đã kích dưới, tâm thần càng là không khỏi địa thường xuyên hoảng hốt, ta hiện giờ lại là tinh lực hao hết, nhật mông Tây Sơn, lộ đao mà mạc lâm, đại nạn buông xuống! Đối nhân tộc bên trong sự vụ hữu tâm vô lực, Hiên Viên, ngươi là tài đức vẹn toàn người, ngô dự chọn nhật đem nhân tộc cộng chủ chi vị truyền cùng ngươi.”

Hiên Viên vẫn ngôn tức khắc cả kinh, lập tức nói: “Hiên Viên có tài đức gì, không dám trở thành nhân tộc cộng chủ?” Lại là Công Tôn Hiên Viên ở Thần Nông chỉ điểm dưới, xử lý nhân tộc rất nhiều công việc lúc sau, mới vừa rồi minh bạch Nhân Hoàng cũng không phải như vậy dễ làm.

Rốt cuộc chính mình trên người gánh vác chính là nhân tộc sở hữu con dân vận mệnh, nếu cầu độc mộc giống nhau, không dám có một chút ít lệch lạc! Mà hiện tại chính mình vẫn là như vậy tuổi nhỏ, lại như thế nào có nắm chắc gánh vác khởi như vậy gánh nặng nào? Niệm cập tại đây Công Tôn Hiên Viên không khỏi địa nội tâm bên trong không khỏi địa bồn chồn.

Thần Nông thấy Công Tôn Hiên Viên không có bởi vì chính mình trong khoảng thời gian ngắn nói mà quên hết tất cả, càng là cao hứng, rốt cuộc nhân tộc yêu cầu chính là một cái thiết tình vì nhân tộc người tốt hoàng mà đều không phải là một cái phù hoa tùy tiện từ.

Tức khắc thấy thế Thần Nông không khỏi địa vui vẻ nói: “Hiên Viên, ngươi không cần tự coi nhẹ mình, ngươi tài năng ngô đã biết, vọng ngươi lấy chúng ta tộc nghiệp lớn làm trọng, chớ có chối từ! Mà chỉ cần ngươi nhất tâm vì nhân tộc nói, chắc chắn vô hướng mà bất lợi chỗ.”

Hiên Viên vẫn ngôn không khỏi địa biết đây là chính mình sứ mệnh, tức khắc nhẹ nhàng mà gật đầu mà lại nghiêm túc địa nói: “Đã là như thế, Công Tôn Hiên Viên định không phụ cộng chủ cùng nhân tộc bên trong chúng sinh kỳ vọng.”

Thấy Hiên Viên không lại chối từ Thần Nông vẫn ngôn không khỏi địa cười nói: “Như thế mới là! Một tháng lúc sau ta đem triệu khai nhân tộc đại hội, ở hội thượng tuyên bố đem với ta chứng đạo lúc sau đem cộng chủ chi vị truyền cho ngươi!”

Hiên Viên vẫn ngôn không khỏi địa gật đầu địa nói: “Thiện.”

Một tháng lúc sau, Thần Nông ở trần đều lập tiếp theo tòa tế đàn, tế đàn phía trên xếp đặt hạ tam sinh ngũ súc, chuẩn bị hiến tế thượng thiên lúc sau, Thần Nông chính thức truyền ngôi Hiên Viên. Mà nghe được Thần Nông sắp truyền ngôi cùng Hiên Viên lúc sau, nhân tộc bên trong cũng không có một tia phản đối thanh âm.

Rốt cuộc Hiên Viên công tích ở đâu bãi. Tức khắc chi gian, trong hồng hoang các bộ lạc nhân tộc đều là phái tới tộc nhân tới gặp chúng này một lịch sử thời khắc, không khỏi địa trần đều lại là nhân sơn nhân hải, náo nhiệt phi phàm.

Một tiếng chung vang lúc sau, Thần Nông lôi kéo Hiên Viên xuất hiện ở mọi người trước mắt, mọi người tức khắc an tĩnh xuống dưới, lẳng lặng đợi chờ Thần Nông nói chuyện. Mà Thần Nông còn lại là nắm tay Hiên Viên đồng thời bước lên tể đàn phía trên, lại không vội mà truyền ngôi, ngược lại là cùng Hiên Viên đứng ở tể đàn thượng chờ đợi lên, có lần trước Phục Hy truyền ngôi kinh nghiệm, nhân tộc bên trong lão nhân đều biết Thần Nông đang chờ đợi quan lễ người tới, này đây cũng đều bồi chờ đợi lên.

Không đến lâu ngày lúc sau, chỉ thấy tự ba mươi ba thiên phía trên bay tới một chiếc Cửu Long ngự liễn, ngự liễn thượng chính ngồi ngay ngắn Thiên Hoàng Phục Hy, hần bên tay trái còn lại là đứng thẳng Nhân Giáo Lão Tử đệ tử Huyền Đô pháp sư.

Ngự liễn vững vàng địa ngừng ở mọi người trước mắt, mọi người thấy là Phục Hy đích thân đến, sôi nổi quý gối son hô không thôi. Thần Nông lãnh mọi người tiến lên đã lạy Phục Hy lúc sau, tiến lên cười nói: “Thần Nông bái kiến hoàng huynh, lúc này đây hoàng đệ làm phiền hoàng huynh.” Đồng thời, hướng về một bên Huyền Đô pháp sư chấp tay địa nói: “Cũng làm phiền đại sư.”

Huyền Đô pháp sư cùng Phục Hy Thiên Hoàng đều là cười nói: “Ngự đệ / Nhân Hoàng khách khí.” Đồng thời, đều là chậm rãi địa tránh khỏi Thần Nông lễ tiết; rốt cuộc Thần Nông sắp chứng đến Nhân Hoàng đạo quả, tự nhiên là bất phạm. Bọn họ một cái tuy rằng vì nhân tộc bên trong Thiên Hoàng một cái làm người giáo đại đệ tử nhưng là cũng không chịu nổi Thần Nông lễ tiết không phải?

Tức khắc chi gian, Thần Nông cũng là hơi hơi địa cười lúc sau liền không chút nào làm ra vẻ địa bước lên tể đàn đỉnh lúc sau, chậm rãi thì thầm: “Hoàng thiên ở thượng, Hậu Thổ tại hạ. Người thời nay tộc đệ nhị nhậm Nhân Hoàng, Thần Nông tự cảm không thể lãnh tự quản luân. Hiện nhân tộc Hiên Viên vâng chịu thiên mệnh mà ra, công ở nhân tộc. Đến vạn dân kính ngưỡng, cùng hồng hoang nhân tộc ủng hộ! Đặc Thần Nông có cảm tại đây, tại đây truyền ngôi Hiên Viên. Nguyên hoàng thiên hậu thổ giám chi. Thượng thiên giám chi.”

Nói xong lúc sau, một mảnh bắt đầu khởi động. Tức khắc chi gian, nhân tộc bên trong mọi người đều là không khỏi địa quý lạy cùng địa thượng hô to: “Nguyên hoàng thiên hậu thổ giám chi, thượng thiên giám chi.”

Mà liền ở Thần Nông nói xong lúc sau, thiên thượng giáng xuống tia sáng kỳ dị. Đầu tiên là kim quang vạn đạo, lại chính là lưu quang bay múa, đồng thời thiên địa chi gian một mảnh điểm lảnh chi khí! Tức khắc chi gian, Thần Nông lôi kéo Hiên Viên tay, hô to: “Nhân Hoàng Hiên Viên! Hiên Viên!”

“Nhân Hoàng Hiên Viên! Hiên Viên! Hiên Viên!” Tức khắc chi gian, phía dưới nhân tộc đều là không khỏi địa quần tình dâng lên.

Thấy thế Phục Hy ha ha cười nói: “Nhân tộc những năm gần đây nhưng thật ra làm phiền hoàng đệ, mà hoàng đệ đối nhân tộc công tích lại là rõ như ban ngày, nhân tộc việc liên giao dư Hiên Viên đi, người theo ta hướng thiên ngoại một hàng mới là.” Ngay sau đó quay đầu đối bên người Huyền Đô pháp sư nói: “Đạo hữu thỉnh tuyên đọc Thái Thanh Thánh Nhân pháp chỉ đi.”

Huyền Đô pháp sư thấy thế lúc sau, hơi hơi địa hướng về Phục Hy Thiên Hoàng cười lúc sau; khom người hướng về Thủ Dương Sơn hơi hơi địa hành lễ, sau đó từ trong tay áo lấy ra Thái Thanh phù chiếu, triển mở ra, Thần Nông cùng Hiên Viên thấy thế vội vàng suất lĩnh mọi người quý gối với địa, cùng nghe người ta giáo giáo chủ Thái Thanh pháp chỉ.

Huyền Đô pháp sư thấy thế lúc sau, hơi hơi địa cười thì thầm: “Phụng Thái Thanh Thái Thượng đạo đức Thiên Tôn sắc lệnh: Nhân tộc cộng chủ Khương thị Thần Nông, tự trở thành Nhân Hoàng tới nay trị thiên hạ, vụ lợi chi đã rồi, không vọng này báo; không tham thiên hạ chi tài, mà thiên hạ cộng phú chi; không lấy này trí năng tự quý với nhân, mà thiên hạ cộng tôn chi. Sắc phong Thần Nông vì nhân tộc bên trong Địa Hoàng, nay nhưng đắc đạo, phi thăng Hóa Vân Cung, đương lịch vô lượng kiếp bất diệt. Khâm thủ.”

Thần Nông hướng về thượng thiên chỗ đã bái chín bái lúc sau, đôi tay tiếp nhận Thái Thanh phù chiếu, theo sau xoay người cao giọng nói: “Thần Nông tự trở thành cộng chủ tới nay không dám có chút chậm trễ, may mà hiện giờ hạ nhậm cộng chủ đã ra, Thần Nông cũng có thể yên tâm rồi đi!” Mà liền ở Thần Nông vừa mới nói xong lúc sau, tức khắc Thiên Đạo chấn động, trời giáng đại lượng công đức thẳng đến Thần Nông mà đến.

Trong nháy mắt, đại lượng công đức bên trong một bộ phận đã bị Thần Nông lập tức hấp thu, hấp thu xong công đức Thần Nông, tức khắc chi gian chính mình bộ dạng nháy mắt từ một cái lão niên trạng thái khôi phục đến ba bốn mươi tuổi tráng niên bộ dáng, rất là uy vũ.

Mà còn lại công đức tức khắc hướng về xa ở Thủ Dương Sơn Lão Tử chỗ mà đi. Thượng thiên ngay sau đó giáng xuống đại công đức, tất nhiên là Thần Nông đến một đại bộ phận, Lão Tử được đến cực tiểu một bộ phận.

Rốt cuộc Nhân Giáo chính là Lão Tử sở lập, hần vì nhân tộc chí tôn sao!

Thần Nông ngược lại cười ha ha chi gian đồng thời đối với Hiên Viên nói: “Hoàng đệ, từ đây nhân tộc liên giao cho người, ngô đi cũng.” Nói Thần Nông liền xuất hiện ở xe liễn phía trên, sau đó cùng Phục Hy cùng hướng tới Hiên Viên Hoàng Đế chấp tay: “Ta cùng với hoàng huynh chúc hoàng đế sớm nhật công đức viên mãn!” Ngay sau đó cùng Phục Hy cười lớn thừa Cửu Long ngự liễn mà đi, đến Hóa Vân Cung đi.

“Ân! Ta định không phụ hai vị hoàng huynh gửi gắm. Nhất định hội chiếu cố người tốt tộc.” Hiên Viên Hoàng Đế nhìn đi xa Thiên Hoàng Phục Hy cùng Địa Hoàng Thần Nông không khỏi địa kiên định địa nói.

Nhưng là, hần cũng không biết liền ở hần bước lên Nhân Hoàng chi vị đồng thời, một hồi nhân tộc bên trong đại tai nạn cũng theo sát mà đến.



## Đăng nhập

Chương 139 Cừu Lê phản

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Mà ngồi ở Cừu Long ngự liễn phía trên Thần Nông nhìn dần dần địa trở nên càng ngày càng nhỏ hồng hoang đại lục thời điểm, không khỏi địa để lại một hoành thanh lệ.

Một bên thấy thế Phục Hy không khỏi địa cảm thán nói: “Hoàng đế, không cần như vậy đau buồn. Tĩnh vệ việc, tự nhiên có thiên mệnh. Tĩnh vệ chắc chắn có thoát kiếp một ngày. Mà tai họa tĩnh vệ nhân, hiện tại khí vận chính long, bất quá chắc chắn có báo ứng.”

Văn ngôn Thần Nông không khỏi địa kêu lên: “Thật sự?”

Phục Hy gật đầu không nói. Lại là không nghĩ lại nhiều lộ ra thiên cơ.

Lại nói Công Tôn Hiến Viên kế thừa Địa Hoàng Thần Nông Nhân Hoàng chi vị lúc sau, nhất tâm vì dân, càng là tổng kết Địa Hoàng Thần Nông thị thời đại nông nghiệp sinh sản kinh nghiệm, hiển tế thiên địa, hoa dã phân châu, kế điền thiết giếng, giáo dân nhân khi gieo giống ngũ cốc rau dưa, thuần dưỡng súc cầm. Hiến Viên cùng hần thần hạ, có rất nhiều phát minh sáng tạo.

Truyền thuyết hần mạng lớn cao chế định Thiên can địa chi, dùng để tính toán thời đại nhật, từ đây Trung Quốc có thời đại nhật tính toán, hậu nhân xưng là “Hoàng Đế lịch” hoặc là “Hoàng lịch”.

Rồi sau đó, Hiến Viên lại mệnh dung thành chế tác cái thiên ( hỗn thiên nghi linh tinh ), quan sát hiện tượng thiên văn; sử chi Hi Hòa chiếm nhật, thường nghi chiếm nguyệt, du khu chiêm tinh tức; mệnh lệ đầu giả dụ số, chế định đo lường chi chế, dùng để đo vật chi nặng nhẹ, dài ngắn, nhiều ít; ninh phong làm đảo chính, chế tác phù, tăng, chén, đĩa, tiến thêm một bước hoàn bị nhân nhóm âm thực đồ vật; mệnh xích đem vì mộc chính, cộng cổ, huy làm cung, đi mưu làm thi, ung phụ làm xử, cối;

Kế thừa phát huy Thiên Hoàng Phục Hy truyền lại âm nhạc chi đạo, mệnh linh luân định luật Lữ, đem ống trúc tiết thành mười hai cái dài ngắn bất đồng trúc đoạn, dựa theo thanh âm cao thấp thanh đục chia làm mười hai cái thang âm, chế thành các loại nhạc cụ; mệnh vinh đem đúc mười hai chung, lấy cùng ngũ âm; mệnh nguyên phi Luy Tô giáo dân đường tằm chế tì, cung làm vật liệu may mặc; bá dư chế tác xiêm y cùng giày.

Hiến Viên chính mình làm miện rũ lưu sung khoáng, định huyền y hoàng thường, vì thế cẩn miện quần áo chi chế hưng. Dựng lên trúc cung thất, để tránh hàn thử. Cùng kỳ bá, Thiên Lôi tham thảo y dược chi học, đem Thần Nông sở lưu chi thuật phát huy quảng đại. Mệnh du phụ, kỳ bá, Thiên Lôi sát sần phơi, cứu tức mạch; vu Bành, đồng quân đơn thuốc nhị, phòng chống bệnh tật.

Đến tận đây, nhân tộc sinh hoạt lại nghênh đón một lần thật lớn bay vọt, mà Thần Nông thoái vị nhường hiền việc, tức khắc ở nhân tộc bên trong thành tựu một đoạn truyền lưu thiên cổ giai thoại.

Công Tôn Hiến Viên vào chỗ Nhân Hoàng vì nhân tộc bên trong đại đế, lại vì thổ đức đương hưng, mà thổ vì đại địa màu vàng, tên cổ Hoàng Đế. Nhưng Tam Hoàng Ngũ Đế chưa tề, nhân tộc chưa viên mãn, hơn nữa Công Tôn Hiến Viên vắng chịu thiên địa chi gian sát kiếp mà sinh, tự nhiên không trải qua một phẩm phong thấu xương, nào có hoa mai phác mũi hương? Kiếp nạn tự nhiên sớm muộn gì đều phải đã đến.

Lại nói liền ở có hùng Công Tôn Hiến Viên sinh ra là lúc một tiếng thật lớn tiểu hài tử kêu to phá tan chân trời, mà Cừu Lê bộ lạc ra đời Xi Vưu cũng là phát ra một tiếng có thể so với Công Tôn Hiến Viên kêu to tiếng động, nhìn dáng vẻ là dục cùng Công Tôn Hiến Viên thế tất cao a! Thật là không hổ là mệnh trung tức thế kinh địch a! Cho dù là vừa rồi sinh ra cũng muốn thế so cao.

Mà liền ở Công Tôn Hiến Viên bước lên có hùng bộ lạc thủ lĩnh chức vị đồng thời, Cừu Lê Xi Vưu cũng là chờ thượng bộ lạc thủ lĩnh chi vị. Mà tuổi nhỏ Công Tôn Hiến Viên bước lên bộ lạc thủ lĩnh chi vị lúc sau suất lĩnh chính mình có hùng bộ lạc không ngừng mà lớn mạnh cùng lúc đó Cừu Lê bộ lạc Xi Vưu cũng không có nhân rồi. Không ngừng mà suất lĩnh chính mình huynh đệ nam chinh bắc chiến địa vì chính mình bộ lạc sinh tồn an ủi tấn chính mình tâm lực.

Nhưng mà Nhân Hoàng Thần Nông lại đem Nhân Hoàng chi vị truyền cho Hiến Viên.

Tin tức truyền đến, tức khắc chi gian, Xi Vưu cả người đều hồng mắt. Vì cái gì? Dựa vào cái gì? Hần Công Tôn Hiến Viên tiểu nhi có thể thành tựu Nhân Hoàng chi vị? Mà làm cái gì không phải ta? Vì cái gì?

Xi Vưu không khỏi địa ngửa mặt lên trời thở dài: “Trời xanh, ta không phục a!!” Tức khắc chi gian, Xi Vưu trên người vọt lên một cỗ huyết sát chi khí, giáo đến Tinh Thần lệch vị trí, Nhật Nguyệt không ánh sáng, Thiên Đình chấn động.

Thiên phát sát khí, di tinh dịch tức. Địa phát sát khí, long xà khởi lục. Nhân phát sát khí, thiên địa phản phúc. Xem ra nhân tộc nhiều khó khăn.

Tức khắc chi gian, nguyên bản ở Thủ Dương Sơn Đầu Suất Cung bên trong Lão Từ nhẹ nhàng mà mở hai mắt của mình, đồng thời như là vạn năm bất biến biểu tình, hơi hơi địa biến đổi, ngoài miệng nói nhỏ: “Đại Vu hơi thở? Hừ! Thật to gan? Bất quá nếu là cái dạng này lời nói, không phải còn có nguyên thủy sư đệ sao?” Nói xong lúc sau, đôi mắt lần thứ hai một bé, có đi như đi vào cõi thần tiên đi.

Mà Côn Luân Sơn phía trên Ngọc Hư cung bên trong ngồi nghiêm chỉnh Nguyên Thủy Thiên Tôn tức khắc mở hai mắt của mình, không khỏi địa hơi hơi địa thở dài: “Đại Vu xuất thế sao? Quảng Thành Từ, hy vọng lúc này đây ngươi không cần lại làm ta thất vọng a.”

Mà xa ở Kim Ngao Đảo phía trên Bích Du Cung bên trong vì chính mình liên can đệ tử không ngừng mà giảng đạo Thông Thiên giáo chủ cảm ứng được Xi Vu thả ra huyết sát chi khí tức khắc không khỏi địa dừng lại giảng đạo, trong miệng lâm lâm tự nói địa nói: “Ha ha. Nhị sư huynh, xem ra ngươi lúc này đây phiền toái. Xem ngươi đệ tử như thế nào ứng đối này một vấn đề?”

Ngữ khí bên trong cư nhiên thực rõ ràng địa bắt đầu khởi động một cỗ vui sướng khi người gặp họa ý tứ! Vốn dĩ nghe Thông Thiên giáo chủ giảng đạo đệ tử đối với chính mình sư phó đột nhiên đình chỉ giảng đạo rất là khó hiểu, lại thấy chính mình Thông Thiên giáo chủ cười đến như vậy quý dị, không khỏi địa đều là hơi hơi địa sửng sốt.

Mà chỉ có ngồi ở Thông Thiên giáo chủ bên người Đa Bảo đạo nhân nhẹ nhàng mà thở dài, đồng thời mặt lộ vẻ từ bi nhìn nhìn nhân tộc nơi cũng là không khỏi địa nhắm lại hai mắt của mình tiến đến đã tọa ngộ đạo mà đi.

Mà xa tại địa phủ bên trong Bình Tâm nương nương còn lại là nhớ tới cái gì đôi mắt bên trong chảy ra một hoành thanh lệ, đồng thời ngược lại nhắm lại chính mình mắt đẹp.

Nhân tộc bên trong, Lý thần nhiên cũng là cảm ứng được này cỗ hơi thở, khe khẽ thở dài, cúi đầu tiếp tục làm nổi lên chính mình sự. Nhân Hoàng việc vẫn là làm Xiển Giáo đi phiền não đi.

Mà cảm ứng được Xi Vu hơi thở Tây Phương nhị thánh còn lại là khóe miệng hơi hơi địa nhếch lên, Tiếp Dẫn đạo nhân vẻ mặt khổ trương bất biến mà Chuẩn Đề đạo nhân còn lại là vẻ mặt nhọc có chút suy nghĩ.

Đến nỗi xa ở Oa Hoàng Cung bên trong Nữ Oa nương nương còn lại là chém tới chính mình tu luyện phía trên ràng buộc lúc sau, nhất tâm địa muốn tinh tiến, mà nhân tộc việc lại là không như vậy dễ bụng.

Lại không nói đối với Xi Vu Đại Vu huyết mạch sau khi thức tỉnh, chư thiên Thánh Nhân cùng với trong hồng hoang đại năng giả thái độ, lại nói Xi Vu bởi vì trong khoảng thời gian ngắn chính mình khó chịu Công Tôn Hiến Viên vào chỗ nhân tộc Nhân Hoàng chi vị mà đem chính mình Đại Vu huyết mạch đột nhiên thức tỉnh, khôi phục kiếp trước ký ức.

Tức khắc chi gian, tỉnh ngộ lại đây Xi Vu tức khắc thu liễm chính mình hơi thở, trong miệng không khỏi địa cuồng tiếu: “Ha ha ha! Yêu tộc! Nhân tộc! Không nghĩ tới ta Xi Vu lại đã trở lại, ha ha ha!”

Này nhân tộc Xi Vu đúng là ngày đó Vu Yêu quyết chiến là lúc bị yêu hậu thương hi tự bạo lan đến Đại Vu Xi Vu. Chi là không biết ngày đó vì sao không có nếu như hần Vu tộc giống nhau thân chết đương trường, ngược lại vào Luân Hồi, thành nhân tộc

Đồng thời, Xi Vu trên người Vu tộc huyết mạch hoàn toàn sau khi thức tỉnh, đột nhiên đem đưa thân thể của mình không khỏi địa hơi hơi địa thở dài: “Xem ra chính mình nửa nhân nửa vu thể vẫn là so ra kém chính mình Đại Vu thân thể a!”

Lại nói hồng hoang đại lục Vu Yêu xưng bá thời đại nhân tộc, Vu tộc, Yêu tộc tam tộc tạp cư dưới, nhân tộc cùng Vu tộc chi gian cũng có lẫn nhau chi gian thông hôn mà làm Vu tộc huyết mạch chảy vào nhân tộc.

Vu Yêu đại chiến hậu, Vu tộc cùng Yêu tộc đều không phải bị Thánh Nhân trực xuất cùng hồng hoang đại lục Tinh Thần phía trên chính là bị Thánh Nhân đuổi đi cùng bắc đẩu lô châu bên trong, mà có được Vu tộc huyết mạch nhân tộc tự thành một bộ, thực lực tiệm đại, trở thành trong hồng hoang nổi danh đại bộ lạc.

Khi có ánh di, vôi di, phương di, hoàng di, bạch di, xích di, huyền di, phong di, dương di chín có được Vu tộc huyết mạch bộ lạc tạo thành liên minh, hợp xưng Cửu Lê hoặc chín di.

Mà Cửu Lê bộ lạc trải qua nhiều năm như vậy tới phát triển dưới nhân khẩu chi phồn thịnh, thực lực chi khổng lồ; ở hồng hoang nhân tộc bên trong có thể nói là nhất thời vô hai a!

Nhưng là cảm thấy chính mình nửa nhân nửa vu thân thể lúc sau, Xi Vu tuy rằng không phải như vậy vừa lòng nhưng là lại là không khỏi địa trong lòng cảm thấy chính mình may mắn.

Nguyên bản chính mình chính là Vu tộc bên trong Đại Vu căn bản là không có nguyên thần, nhưng là chính mình trong người sau khi chết cư nhiên sinh ra nguyên thần chuyển thế trở thành nhân tộc, tuy rằng không biết trong đó cụ thể nguyên nhân, nhưng này có gì nắm không phải một cái cơ hội sao?

Tức khắc chi gian, Xi Vu không khỏi địa thầm than: Tạo hóa a! Tạo hóa! Tưởng ta Vu tộc bốn vì này đại địa phía trên duy nhất chúa tể, hiện giờ này hồng hoang đại địa lại là bị Nữ Oa làm ra tới nhân tộc sở chiếm cứ. Cái này kêu chúng ta Vu tộc sao mà chịu nổi?

Vốn dĩ có chư thiên Thánh Nhân can tay, chúng ta Vu tộc là rất khó có cơ hội phục hưng cơ hội. Bất quá hiện tại ta nếu thân là nhân tộc bên trong Cửu

Lê bộ lạc thủ lĩnh, lại là có thể dùng này thân phận tới tranh đoạt Nhân Hoàng chi vị, một người tộc đại nghĩa thân phận nói, cho dù là đầy trời Thánh Nhân cũng không thể đủ ngăn cản ta bước chân. Hừ! Khi ta đoạt được Nhân Hoàng chi vị khi đó là ta Vu tộc lại lần nữa hưng khởi là lúc. Ha ha ha! Nghĩ đến đắc ý chỗ, Xi Vu không khỏi địa âm thầm cười ha ha.

Nghĩ vậy nhi Xi Vu, tức khắc chỉ gian sai bước địa hướng về chính mình bộ tộc bên trong đi đến.

Nhân tộc bên trong Nhân Hoàng Công Tôn Hiên Viên kế nhiệm Nhân Hoàng lúc sau, định đồ có hùng bộ lạc!

“Báo!”

Công Tôn Hiên Viên ngồi ngay ngắn ở Nhân Hoàng bảo tọa phía trên, nghe được chính mình bộ hạ thanh âm lúc sau, tức khắc đạo: “Nói.”

“Cửu Lê không phục bệ hạ giáo hóa, từ Cửu Lê tộc trưởng Xi Vu suất lĩnh Cửu Lê đại quân đánh tới!”

“Cái gì?” Ngồi ngay ngắn ở Nhân Hoàng bảo tọa phía trên Hiên Viên Hoàng Đế tức khắc kinh hãi.

Lại nói Vu tộc bị Thánh Nhân đuổi xa hồng hoang đại lục lúc sau rồi đi, nhân tộc kế nhiệm Vu Yêu hai tộc trở thành hồng hoang đại lục thiên địa chi gian vai chính.

Cái này làm cho Xi Vu hần cái này luôn luôn này đây Vu tộc nghiệp lớn làm trọng hần lại sao là cam tâm Vu tộc vẫn luôn bị nhân tộc áp xuống? Cho nên hần Xi Vu muốn tái hiện năm đó Vu tộc thịnh thế, xưng bá hồng hoang trở thành thiên địa chi gian vai chính! Tuy nói mấy năm tới trăm phương ngàn kế, chính mình đã kế nhiệm Cửu Lê tộc trưởng chi vị. Nhưng một niệm cập Vu tộc đi xa hồng hoang đại lục, đem to như vậy cái hồng hoang đại lục làm với nhân tộc, không khỏi địa trong lòng thật là bất bình.

Tức khắc chỉ gian, Xi Vu không khỏi địa nghĩ tới nghĩ lui, không bằng đi triệu tập lưu với hồng hoang đại lục bên trong còn thừa Vu tộc bên trong mọi người, lớn mạnh Cửu Lê nhất tộc, đến lúc đó chinh chiến sát phạt thiên hạ; nhất thống hồng hoang nhân tộc, chiếm được nhân tộc chính thống chi vị lúc sau, đến lúc đó khắp nơi chinh hợp Vu tộc thực lực, như vậy kia một khắc thời điểm Vu tộc đến hiện năm đó hồng hoang việc trọng đại tất nhiên không khó.

Chờ thực lực lại cường chút, sát thượng thiên đình, chiếm Thiên Đế chi vị, hồng hoang đại lục bên trong thiên thượng địa hạ duy vu độc tôn, chẳng phải mau thay?

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 140 Vu tộc rời núi

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Tuy rằng hần Xi Vu không sợ cùng Hiên Viên Hoàng Đế đối chiến, nhưng là lại là sợ nhất chính là có được Nguyên Thủy Thiên Tôn tọa trấn Xiển Giáo nhập cực. Rốt cuộc phạm phụ tục tử lại có cái dạng nào thần thông có thể có thể đối kháng thần tiên chi lưu, nếu muốn đánh bại Hiên Viên cuối cùng liền nhất định phải chiến thắng nó sau lưng Xiển Giáo quần tiên.

Chỉ là Cửu Lê trước mắt thực lực còn không đủ để chống lại, cho nên Xi Vu liền một bên âm thầm làm chính mình bộ tộc chuẩn bị chiến sự đồng thời chính mình bên kia tìm kiếm Vu tộc bộ chúng tiến đến chi viện chính mình, cho nên Xi Vu mới có thể cuối cùng tự mình chạy tới bắc đều lô châu bên trong Vu tộc bị trục xuất nơi mở ra Vu tộc thánh địa —— Bàn Cổ đại điện, triệu tập Vu tộc còn thừa tộc nhân tiến đến trợ giúp chính mình đối kháng Hiên Viên Hoàng Đế sau lưng Xiển Giáo tu sĩ đại quân.

Rốt cuộc tuy rằng Xi Vu kiếp trước chính là Vu tộc người, nhưng là thực lực của chính mình cũng bất quá là dừng bước cùng chính mình Đại Vu mà thôi, mà hiện tại càng là kém cỏi, chính mình chính là nửa nhân nửa vu thân thể, đồng thời chính mình huyết mạch cũng bất quá là vừa rồi thức tỉnh thôi. Tự nhiên là không có thực lực đối kháng, Xiển Giáo cái kia quái vật khổng lồ.

Mà Xi Vu địa này một đường đang đi tới bắc đều lô châu trên đường, lại là dọc theo đường đi cảm khái không thôi, thầm nghĩ hồng hoang đại lục bên trong đệ nhất đại tiên thiên chủng tộc —— Vu tộc hôm nay thế nhưng xuống dốc như vậy, nơi nào còn có một phần năm đó xưng bá hồng hoang đại lục bóng dáng, tức khắc chỉ gian không khỏi địa âm thầm hạ quyết tâm ám đạo hiện giờ chính mình có thể trọng sinh, nhất định phải lập lại Vu tộc hướng nhật uy phong.

Lúc này hồng hoang Vu tộc, còn sót lại tinh anh phần lớn tụ với bắc đều lô châu phía trên, có Đại Vu Hình Thiên, tương liễu, chín phương, hà sư, vũ bá

chờ ở trần này thủ trần thủ Vu tộc. Mà ở này bắc đều lô châu phía trên, tuy rằng Tổ Vu tần đã không hề, nhưng các đại Tổ Vu bộ lạc truyền thừa lại là vẫn như cũ không ngừng.

Chỉ là có thể ở Vu Yêu đại kiếp nạn bên trong may mắn còn tồn tại xuống dưới hơn mười vạn vu nhân, cái nào không phải ngàn dặm mới tìm được một tinh duệ cường đem? Nay đây Vu tộc hoàn cảnh, mặc dù nhân tộc đương hưng, cũng không dám hưng binh tương phạm, đồng thời Vu tộc đối thủ một mất một còn tuy rằng cũng tại đây bắc đều lô châu, nhưng là bọn họ Yêu tộc cũng hảo không đến nơi đó đi, rốt cuộc Yêu tộc hai đại hoàng giả chết trận lúc sau, bọn họ Yêu tộc cũng xuống dốc! Tự nhiên là sẽ không cùng Vu tộc liều mạng, trong khoảng thời gian ngắn, hai tộc nhưng thật ra tường an không có việc gì. Cho nên Vu tộc tuy rằng xuống dốc, đảo cũng thanh tịnh.

Tuy rằng Bàn Cổ đại điện ở Vu Yêu đại chiến lúc sau, bởi vì Vu tộc xuống dốc lúc sau, cảm ứng thiên địa chỉ gian Vu tộc khí vận lúc sau, Bàn Cổ đại điện tự nhiên mà vậy địa đầu đi! Nhưng là đối với đi hướng như thế nào đi trước Bàn Cổ đại điện, làm đã từng Vu tộc Xi Vưu tự nhiên đối với như thế nào mở ra Vu tộc thánh địa Bàn Cổ điện tự nhiên là ngựa quen đường cũ, thẳng lấy hẻo lánh đường mòn nhắm thẳng sườn núi chỗ bước vào.

Xi Vưu lập tức địa bước lên trên núi lúc sau, nhìn lên trời xanh; không khỏi địa hơi hơi địa thở dài, ngược lại đem chính mình ngón tay nhẹ nhàng mà một hoa lúc sau, tức khắc bài trừ một chút chính mình nhất thuần chính Bàn Cổ hậu duệ Đại Vu máu lúc sau, đột nhiên quỹ lay trên mặt đất miệng lâm bẩm địa nói: “Bàn Cổ đại thần ở thượng, Vu tộc hậu duệ —— Xi Vưu hôm nay vâng chịu thiên mệnh, Vu tộc chắc chắn xuất thế nói, thỉnh đem Bàn Cổ điện mở ra.”

Liên ở Xi Vưu vừa mới nói xong lúc sau, tức khắc chỉ gian, bắc đều lô châu chấn động! Một tòa đại điện chậm rãi không ngừng mà sinh khí, đồng thời một cỗ thốt nhiên to lớn hơi thở không ngừng mà truyền đến.

Tức khắc chỉ gian, nguyên bản ở bắc đều lô châu Vu tộc tức khắc đều là không khỏi địa phù phục trên mặt đất, trong miệng hỉ cực mà khóc: “Bàn Cổ điện? Không có sai, là Bàn Cổ đại thần thánh điện, ha ha ha! Vu tộc rầm rộ nhất từ tới sao?” Các Vu tộc đều là không khỏi địa nội tâm địa điên cuồng gào thét!

Mà khắp nơi thế lực cũng là không khỏi địa thảm thán: Không nghĩ tới Vu tộc Bàn Cổ điện cư nhiên đều ra tới? Xem ra nhân tộc lúc này đây trắc trở thật là rất lớn.

Xi Vưu đi vào Bàn Cổ đại điện cửa lúc sau, trong lòng tự lại là không khỏi địa thương cảm vạn phần. Tức khắc chỉ gian, Xi Vưu nhẹ nhàng mà đẩy ra Bàn Cổ đại điện đại môn lúc sau, đi hướng trong đó

Đồng thời Xi Vưu hiện ra chính mình pháp thân, chính là một đầu trâu, nhân thân, thú đủ đồng đầu thiết ngạch người khổng lồ, ở chính mình vị trí phía trên hô: “Bạn cũ tới chơi, còn thỉnh tương liễu, chín phượng gặp nhau.”

Liên ở Xi Vưu nói vừa mới nói xong không có bao lâu lúc sau, liền chạy tới một cái ba mươi trượng cao cự hán, đồng la lớn nhỏ hai mắt trừng, đồng thời nhìn thấy Xi Vưu lúc sau không khỏi địa thất thanh kêu lên: “Xi Vưu huynh đệ? Nguyên lai là Xi Vưu huynh đệ.”

Xi Vưu vẫn ngôn không khỏi địa cười ha ha, hướng về người tới bước đi đi, trong miệng trả lời: “Không nghĩ tới chính mình thay đổi thân tui da, Hình Thiên huynh đệ lại như cũ nhận ra được ta.” Tuy rằng này Vu tộc không tập đạo pháp huyền công, lại trời sinh thông minh sắc xảo, chiến đấu là lúc giống như bản năng, mà ở đối mặt cùng tộc vu nhân, lại có thể lẫn nhau chỉ gian tâm sinh cảm ứng, hiện tại Xi Vưu chuyển vì nhân tộc thân thể tuy là hình thể chính là nhân tộc, nhưng là chân linh lại là Vu tộc không có một tia thay đổi, cho nên Hình Thiên mới có thể đủ đại thật xa liền đã nhận ra hán tới!

Hình Thiên nhìn thấy tích nhật huynh đệ, hồi tưởng khởi đương nhật chi cảnh, vốn là rất là thương cảm, nhưng là hôm nay thấy Xi Vưu có thể chuyển thế nhân tộc, tuy rằng chính mình cũng không biết trong đó duyên cớ, chính mình là tự nhiên cao hứng, nói: “Xi Vưu huynh đệ nhưng thật ra được đến Bàn Cổ đại thần chiếu cố, này rất tốt hồng hoang thế giới, cư nhiên còn có thể đi lên một chuyến.” Nói xong lúc sau Hình Thiên tức khắc dẫn đầu tiến vào Bàn Cổ điện bên trong, đồng thời có là một trận cảm khái: “Không nghĩ tới đời này kiếp này cư nhiên còn có thể tiến vào này Bàn Cổ điện.” Ngôn ngữ tràn đầy thôn thức.

Đi vào đại điện lúc sau, trong nháy mắt, Vu tộc mặt khác Đại Vu —— tương liễu, chín phượng, phong bá, vũ sư cũng là nhất nhất đã đến. Nhìn đến chư vị Đại Vu đã đến lúc sau Xi Vưu cười nói: “Chư vị huynh đệ có điều không biết, ta hiện tại chuyển thế trở thành nhân tộc chi thân. Càng là ở nhân tộc Cửu Lê đại tộc bên trong kế thừa nhân tộc tộc trưởng chi vị.”

Hình Thiên tức khắc chỉ gian cùng tương liễu, chín phượng, phong bá, vũ sư đám người nhìn nhau vừa nhìn, không khỏi địa tức khắc chỉ gian trong lòng hiểu rõ. Đầu là nhìn ra lẫn nhau chỉ gian trong ánh mắt lo lắng, nhưng là đây cũng là Vu tộc một cái cơ hội, chính mình đám người là không thể phản đối không phải sao?

Hình Thiên hơi hơi địa tán thưởng nói: “Xi Vưu huynh đệ quả nhiên đại nạn không chết, tất có hậu phúc!” Dừng một chút, lại thở dài nói: “Kỳ thật nhân tộc này một cái Hậu Thiên chủng tộc lại có thể tính gì? Chỉ tiếc ta Vu tộc năm đó kiêu gì thanh thế, xưng hùng hồng hoang đại địa, nếu không phải cùng Yêu tộc tranh chấp, đại thương nguyên khí, này gây yếu tiểu tộc làm sao có thể quật khởi mà xưng bá hồng hoang đại lục trở thành thiên địa chỉ gian vai chính? Mà hiện giờ ta đường đường Vu tộc lại chỉ có thể tại đây vùng khí ho cò gậy bắc đều lô châu tĩnh dưỡng, hận sát ta cũng.” Tức khắc chỉ gian, chư vị Đại Vu nhớ tới dĩ vãng Vu tộc uy thế lúc sau, đều là không khỏi địa trên mặt từng đợt giật dừ.

Xi Vưu nghe được Hình Thiên như vậy cách nói, không khỏi địa trong lòng đại hi, liền thuận thế liền nói: “Chư vị huynh đệ chớ có sốt ruột, ta đảo có một biện pháp, nhưng kêu ta Vu tộc tái hiện bảy phần năm đó uy phong.”

Hình Thiên chậm rãi hỏi: “Vu hàm huynh đệ có gì biện pháp? Có không tốc tốc đạo tới?”

Xi Vưu nói: “Cửu Lê chính là hồng hoang nhân tộc một đại bộ lạc, mà ta hiện tại càng là kế nhiệm tộc trưởng chi vị chấp chương toàn bộ bộ lạc việc.

Nếu như Vu tộc các vị huynh đệ tỷ muội tiến đến Cửu Lê, trợ ta gồm thâu các đại chớ bộ lạc, nhất thống hồng hoang nhân tộc, hấn nhậ ta làm người hoàng, Vu tộc cũng nhưng quật khởi, không chế nhân tộc quyền to, như thế nào?”

Hình Thiên trầm ngâm một lát, nói: “Chỉ là Hiên Viên Hoàng Đế chính là Xiển Giáo Kim Tiên Quảng Thành Tử đồ đệ, mà Bàn Cổ Ngọc Thanh Thánh Nhân Nguyên Thủy Thiên Tôn lại là vào chỗ có tiếng bên vực người mình người, ta chớ tuy tổ có dừng danh, nhưng thật sự vô pháp cùng Thánh Nhân chống đỡ a.”

Xi Vưu lại đạo: “Cái này ta tự nhiên sẽ hiểu, bất quá ta hiện tại chuyển thế làm người, chỉ là cùng bọn họ tranh người nọ hoàng chi vị, chính là nhân tộc trong tộc việc, hấn Nguyên Thủy Thiên Tôn chính là đường đường Thánh Nhân chỉ tôn lại há có thể không màng da mặt tự mình ra tay? Đến nỗi kia Hiên Viên tiểu nhi, ta chớ chỉ cần đem này bộ lạc đánh bại gồm thâu có thể, không thương này tính mệnh, cũng coi như cấp Thánh Nhân tình cảm, huynh đệ nghĩ như thế nào?”

Nhìn mọi người trầm mặc, Xi Vưu lại hào khí tận trời địa nói: “Tuồng ta năm đó Vu tộc lướt qua, sở hữu dám can đảm phản kháng thế lực đều là thổ gạ ngói cầu, khô chi gỗ mục, thế không thể đỡ. Mà nay Thánh Nhân không ra, chẳng lẽ chúng ta Vu tộc bên trong đường đường Đại Vu còn có thể sợ kia những cái đó Xiển Giáo tu sĩ không thành?”

Hình Thiên cùng tương liễu, chín phượng, phong bá, vũ sư vài vị Đại Vu tức khắc chỉ gian quả nhiên chịu không nổi kích, lớn tiếng nói: “Xi Vưu huynh đệ gì ra lời này, đãi ta chớ suất lĩnh Vu tộc bên trong binh sĩ, cùng nhau tiến đến trợ người đó là.”

Xi Vưu vẫn ngôn một phách bàn này, kêu lên: “Hào! Hào! Hào! Đây mới là ta hào khí tận trời Vu tộc nam nhi.” Lời tuy như thế, nhưng hấn tuyệt không không dễ cập tới chủ sự người.

Theo lý thuyết, vốn dĩ hấn là lấy Hình Thiên là chủ đạo. Chính là hấn Tổ Vu cảnh giới vốn dĩ chính là dựa ngoại lực chống chất mà thành, căn cơ không xong. Ở phía sau tới Vu Yêu đại chiến trảng khi lại thân bị trọng thương, miễn cưỡng nhậ về một cái mệnh, nhưng lại bị đánh rớt rớt Tổ Vu cảnh giới.

Cứ như vậy, ở đây người trong đều vì Đại Vu, ai đều có chủ sự tư cách. Nhưng Vu tộc vốn là đoàn kết, tự nhiên không tồn tại tranh quyền vừa nói, ai có năng lực liền có ai tới làm.

Xi Vưu rõ ràng đối này chủ sự người cảm thấy hứng thú, hơn nữa hấn lại là nhân tộc tộc trưởng. Vô luận năng lực vẫn là tư cách hấn đều là tốt nhất nhân tuyển, còn lại Đại Vu tự nhiên sẽ không phản đối.

Chư vị Đại Vu đạt thành chung nhận thức, mà Vu tộc lại đều là một ít hiếu chiến thị huyết phần tử, ngũ đông với bắc đều lộ châu lúc sau bất quá là tình thế bức bách, Vu tộc bên trong mọi người toàn là lòng có không cam lòng, này đây thuyết phục Vu tộc bên trong mọi người tiến đến chinh chiến nói, du thuyết lên cũng không tốn công.

Bảy nhậ lúc sau, Xi Vưu huê phong bá, tương liễu chớ mười dư vị Đại Vu hồi đến bộ lạc, các Đại Vu toàn ngôn chính mình kính phục Xi Vưu vô dững, chính là tùy hấn đến cậy nhờ mà đến, Cửu Lê cử tộc khiếp sợ. Đại Vu Hình Thiên bởi vì vết thương cũ chưa khỏi hấn, hơn nữa Bàn Cổ điện cũng yêu cầu nhân lưu thủ, cho nên chưa thành đi theo tiến đến.

Trong khoảng thời gian ngắn, hồng hoang đại lục bên trong nhân tộc tức khắc gió nổi mây phun, thế cục không rõ.

Có một chúng Đại Vu duy trì, Xi Vưu lập tức huy binh sát hướng nhân tộc, tranh đoạt Nhân Hoàng chi vị.

Mà nhân tộc bên trong tự Thiên Hoàng Phục Hy khởi liên chưa từng động quá việc binh đao, tự nhiên là quân sự không thịnh, mà kia Cửu Lê sĩ tốt không chỉ có là có được Vu tộc bên trong hiếu chiến tính cách càng là ở từ Xi Vưu kế nhiệm tộc trưởng khởi liên Nam chinh bắc thảo chinh phạt bốn phía bộ lạc, khiến cho Cửu Lê sĩ tốt mỗi người tàn nhẫn thích giết chóc, hai quân giao phong là lúc công thành rút trại vô có không phá, duệ không thể đỡ.

..... Chúc đại gia tân niên vui sướng.....

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

## Chương 141 Xiển Giáo hành động

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Tuy rằng ở Công Tôn Hiên Viên vào chỗ Nhân Hoàng tới nay lúc sau, chính mình xét thấy nhân tộc bên trong không có chính mình võ bị chi lực, đối này

việc Hiến Viên vẫn cứ đem nhân tộc luyện võ này một cái cũng mang theo tiến vào. Nhưng là, nhân tộc bên trong mọi người thể chất có như thế nào hội so đặc thượng có được Vu tộc hiểu chiến tính cách Cửu Lê bộ lạc tộc nhân?

Tuy rằng đối với Cửu Lê bộ lạc chuẩn bị chiến tranh chuẩn bị khởi binh tạo phản việc, Công Tôn Hiến Viên đã sớm biết được tin tức, trước tiên dự bị. Nhưng là Xi Vưu có Vu tộc bên trong rất nhiều Đại Vu phong bá, vũ sư cùng chín phương đám người tương trợ dưới, tự tin mười phần, tự nhiên là sẽ không đem Công Tôn Hiến Viên để vào mắt.

Tức khắc chỉ gian, Xi Vưu chuẩn bị hành sự, cướp lấy nhân tộc bên trong lãnh đạo địa vị. Mà ở Xi Vưu cùng bốn gã Đại Vu dẫn dắt dưới, suất lĩnh Cửu Lê bộ lạc liên can nhân chúng đối với Nhân Hoàng Công Tôn Hiến Viên sở thống trị nhân tộc phát động toàn diện công kích.

Mà ở Vu tộc tương trợ dưới, nhân tộc căn bản là không có bất luận cái gì ưu thế. Trong nháy mắt, chính là lực kéo nhảy khô, quân lính tan rã! Cho nên ở ngăn ngừa mấy nhật xuống dưới, Xi Vưu suất lĩnh Cửu Lê bộ lạc đã liên tiếp phá được Công Tôn Hiến Viên thống trị dưới nhân tộc gần bảy tám cái bộ lạc, mà tàn nhẫn thích giết chóc Cửu Lê bộ lạc càng là đối với nhân tộc bên trong chém tận giết tuyệt, giết chết nhân tộc chỉ số càng là không thua mấy chục vạn chỉ chúng.

Tức khắc chỉ gian, xa ở chính mình bộ lạc bên trong có hùng còn ở chuẩn bị chiến tranh Nhân Hoàng Hiến Viên Hoàng Đế nghe nói tin tức lúc sau, không khỏi địa trong nháy mắt chính là trong lòng hoảng hốt, vừa kinh vừa giận, kinh chính là Cửu Lê bộ lạc cư nhiên hội có như vậy như thế cường thế, mà giận đến là Cửu Lê bộ lạc tộc nhân cư nhiên như thế tàn nhẫn, lúc này mới mấy ngày công phu a? Liên mấy ngày nay công phu xuống dưới, cư nhiên dám can đảm tàn sát nhân tộc bên trong nhiều như vậy tộc nhân.

Lập tức, Hiến Viên Hoàng Đế tức khắc rút cuộc ngồi không yên, dưới con thịnh nộ Hiến Viên Hoàng Đế đem chính mình quân hạt trong phạm vi phụ cận bảy mươi hai cá nhân tộc bộ lạc tướng sĩ tất cả đều thu thập lên, hợp thành một con nhân số nhiều đạt ba trăm vạn cường đại quân đoàn, lấy bách giám cùng Long tộc bên trong tiến đến tương trợ chính mình ứng long vì đại tướng, tự mình nắm giữ ấn soái, nổi giận đùng đùng, mệnh mông hướng tới Xi Vưu sở suất lĩnh Cửu Lê bộ lạc đại quân sát đem mà đi.

Này ứng long chính là Long tộc hướng Nhân Hoàng Hiến Viên kỳ hảo sở phái ra tới, dự là muốn giao hảo nhân tộc. Đến bây giờ bọn họ còn không biết long tam thái tử đã đem Địa Hoàng Thần Nông ái nữ giết chết.

Nhưng là, Hiến Viên Hoàng Đế suất lĩnh đại quân lại như thế nào hội là Xi Vưu có Vu tộc mọi người tương trợ dưới đối thủ? Trong nháy mắt, bị đánh đến quân lính tan rã, một bại lại bại. Bại lui với chính mình hang ổ —— có hùng bộ lạc!

Đang ở Hiến Viên cùng chúng đại thần mầy ừ mặt ề là lúc, đột nhiên có trưởng ngoại thị vệ tiến vào bẩm báo, bên ngoài có một tự xưng là cộng chủ chi sư đạo sĩ muốn gặp Hiến Viên.

“Ha ha ha! Lão sư tới, nhân tộc vô ưu đã.” Lúc này Hiến Viên vừa nghe cư nhiên là chính mình lão sư Quảng Thành Tử tới rồi, tức khắc chỉ gian không khỏi địa đại hi.

Rút cuộc Hiến Viên Hoàng Đế làm Nhân Hoàng tự nhiên là kiến thức bất phạm, hơn nữa lại từng cùng Quảng Thành Tử học nghệ Hiến Viên chính là biết chính mình lão sư mấy cân mấy lượng, ở Hiến Viên Hoàng Đế trong lòng Quảng Thành Tử đạo hạnh cao thâm, tuyệt đối là có đạo chân tiên, có lẽ có thể địch được Cửu Lê một chúng Đại Vu cũng không phải không có khả năng.

Nghĩ đến đây, làm Nhân Hoàng Hiến Viên tự nhiên là tâm tư thâm trầm, đầu tiên là lấy chính mình tiên sư phó uy danh tới trợ giúp nhân tộc bên trong mọi người tới yên ổn nhân tâm, đồng thời càng là dùng để mượn sức nhân thù đoạn.

Vội vàng đứng dậy mang theo nhân tộc chúng thần cùng nhau ra lều lớn vô cùng cung kính địa đem Quảng Thành Tử đón vào trưởng trung, làm Quảng Thành Tử hoàn toàn địa kéo ở chính mình nhân tộc chiến xa phía trên.

“Đệ tử gặp nạn, mong rằng lão sư tương trợ.” Đem Quảng Thành Tử đón vào lều lớn lúc sau, tâm ưu chiến sự Hiến Viên rất là trực tiếp hơn nữa lại không không có một chút ít hư tình giả ý địa hướng Quảng Thành Tử muốn nhờ.

“Nhân Hoàng có chuyện gì? Cứ nói đừng ngại.” Quảng Thành Tử tôn sùng Nguyên Thủy Thiên Tôn ý chỉ, mệnh chính mình xuống núi dạy dỗ nhân tộc bên trong tiếp theo giới Nhân Hoàng, tự nhiên là không dám chậm trễ. Hơn nữa Quảng Thành Tử càng là biết chính mình cái này đệ tử nhật hậu đem chứng nhân hoàng quả vị, tự nhiên sẽ không lấy chính mình thân phận mà coi rẻ mọi người.

Chính là chờ đến chính mình đồ đệ bước lên Nhân Hoàng chi vị lúc sau, Quảng Thành Tử vốn dĩ liền cho rằng chính mình có thể an tâm địa chờ đợi chính mình đệ tử chứng đạo trở thành Nhân Hoàng chi vị, nhưng là lại như thế nào hội biết nhân tộc bên trong lại có tai họa khởi a? Xi Vưu suất lĩnh Cửu Lê bộ lạc tấn công Hiến Viên Hoàng Đế, trong lòng lo lắng Hiến Viên an nguy Quảng Thành Tử bắn lên pháp lực, giá trường vân tìm đến nơi đây.

“Đệ tử bốn dục không muốn cùng Cửu Lê tranh chấp, nê hà này hùng hổ dọa người, hơn nữa Cửu Lê bộ lạc có thượng cổ Vu tộc tương trợ, hiện giờ khai chiến đệ tử đích xác không phải Cửu Lê đối thủ, mong rằng lão sư dạy ta phá địch chi sách.” Vốn dĩ cho rằng chính mình bộ lạc thực lực là trong hồng hoang mọi người tộc bên trong nhất cường hãn, nhưng là hiện tại lại bị Xi Vưu sống sờ sờ địa đã kích một lần, luôn luôn là tin tưởng tràn đầy Hiến Viên Hoàng Đế không khởi địa dao động. Mà nay nhật Hiến Viên liền đem lão sư Quảng Thành Tử cho rằng chính mình hy vọng.

“Ngà? Hiến Viên có chuyện gì chỉ lo cùng vi sư nói đến.” Xuất thân Thánh Nhân môn hạ Quảng Thành Tử cũng sẽ không cho rằng này nhân tộc bên trong còn có cái gì có thể khó được trụ chính mình, cho nên tin tưởng tràn đầy đối Hiến Viên nói: “Vô luận chuyện gì đều có vi sư vì ngươi làm chủ.”

Chính là đương Quảng Thành Tử nghe Hiến Viên nói xong hai quân tình huống lúc sau trong lòng không khỏi một trận cười khổ, làm Thánh Nhân đệ tử Quảng Thành Tử tự nhiên là minh bạch chính mình dạy dỗ Nhân Hoàng tự nhiên là có thể công đức thêm thân, nhưng là không nghĩ tới chính là cư nhiên

là cái dạng này khó lấy.

Lúc này trước mắt nhân tộc bên trong tình huống hiện tại đã vượt qua Quảng Thành Tử đoán trước, người khác có lẽ không ngừng, nhưng làm sáng sớm thuận tiện bái nhập Xiển Giáo Quảng Thành Tử như thế nào không biết kia Đại Vu chỉ uy.

Tầm thường Đại Vu liền có kia Đại La Kim Tiên thực lực, mà đối diện trận doanh Xi Vưu, Hình Thiên chờ đỉnh cấp Đại Vu lại là có Đại La Kim Tiên đỉnh núi thực lực mà nghe nói Hình Thiên càng là cao thâm, một thân tu vi cấp có khả năng không thua Chuẩn Thánh.

Ở Vu Yêu đại chiến hậu Đại La Kim Tiên đã là một phương cao thủ, hướng chính mình này vừa đến chân tiên đỉnh núi tu vi căn bản không phải này đối thủ, muốn chính mình thượng nói không phải lấy trứng chọi đá sao?

Nhìn trầm mặc không nói Quảng Thành Tử, Hiên Viên Hoàng Đế không khỏi địa trong lòng có chút âm thầm sốt ruột, chỉ có thể mở miệng thúc giục Quảng Thành Tử đạo: “Không biết lão sư có gì diệu kế trợ đệ từ lui địch?”

Nếu Hiên Viên hoàng đế di du như vậy nói, hẳn Quảng Thành Tử còn có thể nói như thế nào? Tổng không thể nói vì sư không phải kia Đại Vu Xi Vưu đối thủ, đồ nhi người khác thành cao mình đi. Nếu nói như vậy, bọn họ Xiển Giáo thanh danh không phải ở chính mình trên tay huỷ hoại sao? Như vậy Nguyên Thủy Thiên Tôn còn không đem hắc sơn sò địa hủy đi a?

Quảng Thành Tử hơi trầm ngâm một trận chỉ phải nói: “Nhược là Cửu Lê chỉ có một vị Đại Vu vi sư nhưng thật ra không sợ, chính là đối phương hiện tại là nhân nhiều thế chúng, lại có mấy vị Đại Vu, vi sư hai đảm khó địch bốn tay.”

Nói đến chỗ này, nhìn đến Hiên Viên trên mặt lộ ra thất vọng thần sắc, Quảng Thành Tử chuyện vừa chuyện cười nói: “Đồ nhi đừng vội, vi sư còn chưa nói xong. Tuy rằng Cửu Lê có mấy vị Đại Vu, nhưng vi sư cũng có đồng đạo đồng môn.

Đồ nhi thả đài vi sư thượng Ngọc Hư cung thỉnh người sư tổ chiêu người chư vị sư thúc tiến đến tự nhưng phá địch.” Kỳ thật Quảng Thành Tử nói lời này khi cũng không biết chính mình sư huynh đệ mấy người có thể hay không địch nổi kia Vu tộc bên trong một chúng Đại Vu, mà khi chính mình đồ đệ mặt tổng không thể lùi bước, huống hồ này chiến nhược không thể thắng, kia Hiên Viên liền chứng đạo vô vọng, chính mình cũng không chiếm được bất luận cái gì công đức, còn hội bồi thượng chính mình Xiển Giáo mặt mũi.

Hiên Viên Hoàng Đế tuy rằng thông tuệ nhưng là hẳn có không phải Quảng Thành Tử bụng bên trong giun dũa nào biết đạo Quảng Thành Tử trong lòng suy nghĩ? Còn đạo chính mình lão sư kia một các sư huynh đệ bản lĩnh cả chưa tự nhiên có thể giúp chính mình tru sát Cửu Lê Đại Vu trợ chính mình nhất thống hồng hoang nhân tộc Hiên Viên tức khắc đại hỉ đạo: “Đệ tử đa tạ lão sư tương trợ!”

Duỗi tay nâng dậy Hiên Viên, Quảng Thành Tử ra lều lớn trực tiếp địa vận dụng chính mình tống địa kim quang \*\* nhắm thẳng Côn Luân Sơn tống đi.

Thượng Côn Luân Sơn đi vào Ngọc Hư cung trước, minh bạch chính mình lão sư yêu thích Quảng Thành Tử tự nhiên là không dám tự tiện đi vào, thỉnh đứng ở cửa cung ngoại Bạch Hạc đồng từ sau khi thông báo, Nguyên Thủy Thiên Tôn phản phó Quảng Thành Tử tiến điện.

Nghe xong Quảng Thành Tử bẩm báo kia Cửu Lê bộ lạc có Đại Vu việc, Nguyên Thủy Thiên Tôn trên mặt không có chút nào dao động. Không nói Nguyên Thủy Thiên Tôn phía trước hay không vẫn như cũ biết được một việc này từ đầu đến cuối, chính là phía trước không biết nói, hẳn Nguyên Thủy Thiên Tôn đường đường một thế hệ Thánh Nhân tôn sư nghĩ đến cũng sẽ không để ý kia mấy cái Đại Vu, chỉ sợ cũng là Tổ Vu sống lại chỉ sợ một khó ở Nguyên Thủy Thiên Tôn trước mặt chống đỡ quá một cái hiệp.

“Đi gõ vang chuông vàng đi.” Nguyên Thủy Thiên Tôn nghe xong trong lòng cân nhắc một phen, rốt cuộc hiện tại chính là một cái Đại Vu, chẳng lẽ chính mình thật sự chính là chính mình ra tay sao? Nghĩ nghĩ lúc sau Nguyên Thủy Thiên Tôn liền phản phó Quảng Thành Tử gõ vang chuông vàng triệu tập đồng môn.

Quảng Thành Tử lão sư phản phó gõ vang chuông vàng, trong lòng đại hỉ, nhưng không tiện hỏi nhiều, toại đi hướng treo ở Ngọc Hư cung cửa đại điện chuông vàng, vận khởi pháp lực hướng chuông vàng gõ đi, tức khắc rơi rụng ở tứ đại bộ châu các nơi, cùng với ngọc tại Ngọc Hư trong cung Xiển Giáo đệ tử đều nghe thấy được chuông vàng gõ vang thanh âm. Kỳ diệu chính là trừ bỏ Xiển Giáo đệ tử, người khác pháp lực chỉ cần chưa từng đạt tới chuẩn giáo chủ cảnh giới, lại là nghe không thấy này chuông vàng tiếng động.

Mà nghe được chung vang Xiển Giáo chúng đệ tử vô luận bề quan, luyện đan hoặc là vân du bên ngoài đều buông trong tay sự tình hướng Côn Luân Sơn Ngọc Hư cung đại điện tới rồi.

Một lát, Ngọc Hư cung đại điện trung Xiển Giáo Phó giáo chủ Nhiên Đăng đạo nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn dưới tòa đệ tử Quảng Thành Tử, xích tinh tử, đều lưu tôn, Hoàng Long chân nhân, ngọc đỉnh chân nhân, Linh Bảo pháp sư, văn thủ quảng pháp Thiên Tôn, Phổ Hiền đạo nhân, Từ Hàng đạo nhân, đạo hạnh Thiên Tôn, thanh hư đạo đức chân quân, Vân Trung tử, Nam Cực tiên ông cộng một mười lăm nhân toàn bộ đến đông đủ, chờ Nguyên Thủy Thiên Tôn ban hạ ý chỉ.

“Người thời nay tộc rầm rộ, đương có Tam Hoàng trị thế, nhưng lại có Vu tộc dư nghiệt không rõ số trời, vọng khởi việc binh đao, khiến cho trăm họ lầm than. Nay mệnh người chờ xuống núi tùy Quảng Thành Tử cùng nhau phụ tá Nhân Hoàng.” Nguyên Thủy Thiên Tôn đối phía dưới chúng đệ tử phản phó đạo.

“Tôn lão sư ý chỉ.” Chúng đệ tử nghe Nguyên Thủy Thiên Tôn phản phó, nào dám chậm trễ, sôi nổi lĩnh mệnh.

Trong lúc nhất thời Côn Luân Sơn thượng số đoá tường vân phiêu khởi, chúng tiên thẳng đến nhân tộc cộng chủ Hiên Viên quân đội đóng quân nơi mà đi. Mà trong đó vui mừng nhất coi như thuộc Xiển Giáo thủ đồ Quảng Thành Tử, ở hắc xem ra có này đó đồng môn tương trợ nhất định có thể hoàn



thành công đức.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 142 tương trợ Hiên Viên

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Bất quá này đó đồng môn bên trong, nhưng không bao gồm Nhiên Đăng đạo nhân, Vân Trung tử cùng Nam Cực tiên ông. Bởi vì này trong đó Nhiên Đăng đạo nhân chính là cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng ở Từ Tiêu Cung nghe qua đạo, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không thật nhiều quá mệnh lệnh hấn cái gì.

Nam Cực tiên ông lại là bởi vì hấn trên người có chức quan trọng người, không nên ra mặt. Mà Vân Trung tử còn lại là đơn thuần đối này đó không có hứng thú, đến nỗi sự mệnh, hấn tin tưởng nhược là không có gì đại sai, Nguyên Thủy Thiên Tôn là sẽ không xử phạt hấn. Rốt cuộc này Nguyên Thủy Thiên Tôn bệnh vực người mình là hồng hoang văn danh.

Nghe nói lão sư Quảng Thành Từ suất lĩnh một chúng tiên trưởng tiến đến tương trợ, Hiên Viên suất chúng tướng sĩ ra nghênh đón.

Tiến vào lều lớn trong vòng mọi người phân hai bên ngồi xuống, Hiên Viên mở miệng đạo: “Tiến Cửu Lê làm loạn, khiến cho nhân tộc gặp nạn, ít nhiều các vị tiên trưởng tương trợ, Hiên Viên vô cùng cảm kích.” Nhìn xem ai nói cổ nhân sẽ không nói, làm hoàng giả Hiên Viên Hoàng Đế đây là cỡ nào hội nói chuyện?

“Không dám không dám.” Tuy rằng hiện tại Hiên Viên chính là một giới nhân tộc chi thân, nhưng hấn Hiên Viên Hoàng Đế chính là thiên định Nhân Hoàng thân phận khiến cho ở đây Xiển Giáo tinh anh khó có thể ở này trước mặt bày ra cái giả.

Có các vị sư đệ tương trợ trong lòng hơi nắm chắc Quảng Thành Từ không cảm mừng thâm, không khỏi địa hướng Hiên Viên giới thiệu khỏi chính mình chư vị sư đệ tới. Đã có thể vào lúc này, chỉ nghe có thị vệ tiến vào bẩm báo, “Cộng chủ, trưởng ngoại có một nhân tộc bên trong lão giả tiến đến, nói là đặc tới tương trợ cộng chủ đánh bại Cửu Lê.”

Lão giả? Vẫn là nhân tộc. Ở đây Xiển Giáo mọi người tức khắc chỉ gian không khỏi địa đều là trên mặt hiện lên một tia giận sắc: Chúng ta chính là một thế hệ Thánh Nhân đệ tử cũng không dám nói có thể tương trợ Nhân Hoàng đánh bại Xi Vưu, hiện tại lại là người phương nào như thế lớn mật? Cự nhiên dám can đảm như vậy địa khẩu xuất cuồng ngôn. Chúng ta đều là đến phải hảo hảo địa nhìn một cái, nhân tộc bên trong ai cư nhiên là cái dạng này đại tài?

Mà một bên Hiên Viên Hoàng Đế tức khắc văn ngôn không khỏi địa trong lòng đại hỉ: Không nghĩ tới nhân tộc bên trong cư nhiên là nhân mới nhiều a! Tức khắc không khỏi địa đại hỉ, hỉ hiện ra sắc địa nói: “Mau mời.”

Mà nhìn đến Hiên Viên Hoàng Đế biểu tình lúc sau, Xiển Giáo mọi người biểu tình càng là không mừng. Thầm nghĩ: Chúng ta nhất định phải hảo hảo địa kiến thức kiến thức này một nhân tộc bên trong ‘ đại tài ’.

Bởi vậy có thể thấy được, Xiển Giáo mọi người tâm tính chính là giống nhau.

Trong nháy mắt, trưởng ngoại cửa một cái lão giả đậm nhẹ nhàng địa bước chân chậm rãi đạp tới, đồng thời, lão giả đi qua trưởng ngoại cửa lúc sau, một trận thanh phong phát qua rèm cửa. Tức khắc chỉ gian, lều trại trong vòng nhân tộc bên trong mọi người không khỏi địa đều là nhập một chun phong, không khỏi địa đều là đối với lão giả hảo cảm tăng nhiều, nhưng là, trái lại Xiển Giáo mọi người tức khắc chỉ gian liền giống như lâm đại địch giống nhau. Trong nháy mắt đều là không khỏi địa trên người khí thế ngoại phóng.

Phải biết rằng tuy rằng nhân tộc ở lão giả khí thế dưới như một chun phong nhưng là đối với Xiển Giáo mọi người tới nói còn lại là giống ngồi xuống núi lớn không ngừng mà đề xuống, đều là không khỏi địa trên người vang lên chính mình khí thế tới ứng đối chính mình lão giả khí thế.

Nhưng là, nhân tộc bên trong mọi người nơi đó có có thể thừa nhận đến khỏi bọn họ Xiển Giáo tiên nhân khí thế; tức khắc chỉ gian đều là không khỏi địa bị Xiển Giáo mọi người lập tức đề ở địa thượng.

Trong nháy mắt, liền Hiên Viên Hoàng Đế mặt sắc đều là không khỏi địa có chút nan kham, Xiển Giáo mọi người tức khắc không khỏi địa chậm rãi thu liễm chính mình khí thế, nhưng là nhân tộc mọi người còn lại là nhìn về phía Xiển Giáo mọi người mặt sắc đều thay đổi. Đường như là hồng thủy mãnh thú giống nhau, đều là không khỏi địa muốn tránh mà xa chi!

Xiển Giáo mọi người đều là không khỏi địa mặt sắc lập tức trở nên yin trầm vô cùng, nhìn về phía lão giả ánh mắt rất là không tốt, nhưng là, lão giả lại là hơi hơi địa cười nhạt, ngược lại hướng về Hiên Viên Hoàng Đế chấp tay nói: “Son đã tiểu đạo Thiên Thuận gặp qua Nhân Hoàng bệ hạ.”

Này người tới đúng là Lý thần nhiên. Vốn dĩ lấy hần tính cách là sẽ không tới đúc kết những việc này. Nhưng nề hà sự thật khó liệu. Hần chỉ giao hảo hữu Hồng Vân trải qua mấy năm nay Luân Hồi chuyển thế. Này một đời tấn nhiên chuyển thế thành Nhân Hoàng Hiên Viên dưới trướng đại thần thương hiệt.

Không sai, đúng là kia tạo tự sử quan, bị tôn vì “Tạo tự Thánh Nhân” thương hiệt.

Trong lòng ưu cô nhân cũng là kiểm điểm công đức ý tưởng dưới, Lý thần nhiên lúc này mới hóa thân vì một người lão giả tiến đến tương trợ Nhân Hoàng. Đến nỗi phía trước kia một màn, tắc thuận tụy là cho Xiển Giáo mọi người một cái ra oai phủ đầu thôi.

Rốt cuộc chính mình đã muốn chạy tới nhân trước, khó tránh khỏi sẽ không khiến cho Thánh Nhân chú ý. Tuy rằng vâng vâng dạ dạ sẽ không khiến cho mọi người coi trọng, chính mình cũng có thể âm thầm thu lợi rất nhiều. Nhưng rốt cuộc chính mình hiện tại đã hiển lộ nhân trước, khó tránh khỏi sẽ không khiến cho Thánh Nhân ánh mắt. Đến lúc đó, chính mình đã có thể thể diện không ánh sáng.

Tốt xấu chính mình cũng từng ở Tử Tiêu Cung nghe qua đến, cùng Thánh Nhân ngang hàng luận giao quá. Cho dù hiện tại tu vi như thế ‘ thấp hèn ’, nhưng cũng không thể bị mấy tiểu bối khi dễ là không.

Xiển Giáo mọi người tuy rằng rất không vừa lòng Lý thần nhiên, nhưng rốt cuộc đều là tiến đến trợ giúp Nhân Hoàng Hiên Viên, hơn nữa bọn họ cũng thật sự không có gì tát thẳng tin tức, cho nên cũng chỉ có thể như vậy nhịn xuống.

Kỳ thật bọn họ có điều không biết chính là, Xi Vu bao gồm hần ở Bàn Cổ trong điện sở mời đến bốn vị Đại Vu đều không có bọn họ trong trướng tượng như vậy lợi hại.

Xi Vu bởi vì chuyển thế nhân tộc, hết thảy đều trọng đầu bắt đầu tu luyện, mặc dù có nguyên thần, nhưng thức số trời, biện thiên cơ. Nhưng trước sau thời gian thái đoan. Tổng thể thực lực bất quá khó khăn lắm đi vào Đại Vu cảnh giới thôi.

Phong bá, vũ sư chờ Đại Vu, trải qua Vu Yêu đại chiến. Này chiến thảm thiết phi thường, thậm chí liên hồng hoang đại địa đều bị lan đến hư hao. Này đó Đại Vu tuy rằng may mắn trốn một mạng, nhưng lại sao có thể hội là toàn thân trở ra. Chỉ là so Hình Thiên tốt hơn một ít thôi, hơn nữa trải qua mấy năm nay tu dưỡng, vẫn là khôi phục mấy thành nguyên khí.

Xiển Giáo mọi người có lẽ đơn đối đơn không phải này đó Đại Vu đối thủ, nhưng này đó Xiển Giáo mọi người lại sao lại từ bỏ chính mình như thế ‘ sờ trường ’, tới cái quang minh chính đại quyết đấu, hơn nữa trừ bỏ kia Hoàng Long cùng kia nhất tâm luyện thể ngọc đỉnh chân nhân ngoại, lại có ai trên tay không có một hai kiện Linh Bảo.

Như vậy xem ra, ai thắng ai thua đều vẫn là cái không biết chi số.

Bất quá trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường. Xiển Giáo mọi người bị trước kia Vu tộc uy thế sở sợ tới mức, đánh mất tin tưởng. Vu tộc lại trầm mê với cùng nhau vinh quang trung, tự tin bạo lêu.

Có lẽ Xi Vu nhìn ra trong đó một ít, nhưng rốt cuộc hần không có chân chính gặp qua tu sĩ ra tay, cho nên đối thực lực của bọn họ cũng không phải hiểu biết rất nhiều. Rốt cuộc lúc trước Vu Yêu hoành hành thiên hạ thời điểm, này đó Huyền môn tu sĩ đều là bế quan sơn môn, tĩnh tụng ‘ hoàng đình ’.

Tại đây trong đó, xem đến nhất thanh tinh đương thuộc Lý thần nhiên. Nhưng hần xem mình bạch lại như thế nào, chẳng lẽ còn có đi nói cho Xiển Giáo nhân sao? Dù sao này Xiển Giáo sau lưng còn có một cái Nguyên Thủy Thiên Tôn, đến lượt cấp chính là hần.

Đối với Xiển Giáo mọi người cùng Lý thần nhiên chi gian quỷ dị không khí, Hiên Viên lại như thế nào không biết trong đó nguyên do. Vội vàng tiếp đón mọi người ngồi xuống, bổ hảo yến hội, cũng may này miệng lưỡi không tồi, hơn nữa hai phương cũng không nghĩ làm hần khó làm, cũng đều biểu hiện đến hòa hòa khí khí.

Cứ như vậy một hồi còn xem như ‘ khách và chủ tấn hoan ’ yến hội cứ như vậy hoàn hảo tiến hành chậm.

Ngày hôm sau, một đại sáng sớm, một cái nữ tử giống như cửu thiên thần nữ từ trên trời giáng xuống, đi tới Hiên Viên đại quân bên trong. Này nữ tử lai lịch cũng rất là không đơn giản, năng vốn là Thiên Đình Cửu Thiên Huyền Nữ, lần này tiến đến chính là phụng Thiên Đình chi chủ Hạo Thiên cùng Tây Vương Mẫu mệnh lệnh, đồng dạng là vì trợ Hiên Viên đánh bại Xi Vu.

Cửu Thiên Huyền Nữ cùng Hiên Viên giống nhau, cũng là hành quân bày trận hảo thủ, có như vậy tiên nhân tiến đến tương trợ, Hiên Viên tất nhiên là lòng tràn đầy vui mừng hoan nghênh.

Đối với này Cửu Thiên Huyền Nữ mục đích, Xiển Giáo mọi người như thế nào không biết, không ngoài là này Hạo Thiên muốn nhúng tay này nhân hoàng việc, phân một chút nhân tộc công đức thôi.

Quảng Thành Tử đối này thực không cao hứng, nhưng bất đắc dĩ đối thủ ‘ thái cường ’, hần cũng chỉ có thể cam chịu đồng ý.

Lý thần nhiên tắc biểu hiện không cho là đúng, dù sao việc này cùng hần quan hệ không lớn.

Kỳ thật làm như vậy Hạo Thiên cũng có chút bất đắc dĩ, rốt cuộc Thiên Đình sơ lược, tiến đến đến cậy nhờ nhân thiếu chi lại thiếu. Đến bây giờ Thiên Đình

thượng cũng không có nhiều ít nhưng dùng người. Hơn nữa nhân tộc bên trong càng là ít có người biết nay thiên đình tồn tại.

Cái này làm cho hẳn cái này Thiên Đế đương như thế nào không vội. Rơi vào đường cùng cũng chỉ đắc dụng biện pháp này. Đến công đức một chuyện, Hạo Thiên không phải thực để ý. Hẳn nhất hy vọng vẫn là mượn này cùng Nhân Hoàng đánh hao quan hệ, ở nhân tộc bên trong tuyên truyền một chút Thiên Đình.

Bằng không lại như thế nào phái ra một cái nữ tử.

Thực mau, hai quân liền ở tranh giành bình nguyên kéo ra tư thế.

“Xi Vưu, người hiện tại cũng coi như là chúng ta tộc người, người cùng ta tranh đoạt nay thiên hạ nhân tộc cộng chủ chỉ vì ta cũng không thể nói gì hơn, nhưng người vì sao phải đem Vu tộc liên lụy tiến vào, chẳng lẽ người còn muốn cho nay thiên hạ trở về Vu tộc trong tay sao?” Hai quân phía trước, Hiên Viên đầu tàu gương mẫu, lớn tiếng hướng Xi Vưu quát lớn đạo.

“Ha ha, Hiên Viên tiểu nhi, này hồng hoang đại địa vốn dĩ chính là Vu tộc, hiện tại trả lại cấp Vu tộc có cái gì không ổn? Nói nữa, ta khi nào nói qua ta là nhân tộc, nói cho người ta Cửu Lê bộ lạc đã sớm toàn thuộc Vu tộc!” Xi Vưu lớn tiếng phản bác đạo.

“Xi Vưu, người sinh tính tàn bạo, Vu tộc càng là như thế, người muốn Vu tộc trọng đến nay thiên hạ, ta sẽ không đáp ứng!” Hiên Viên lần thứ hai quát.

“Hiên Viên tiểu nhi, muốn chiến liền chiến, hà tất ở nơi đó đồ sinh miệng lưỡi lợi hại, chẳng lẽ ta còn hội sợ người không thành?” Xi Vưu khí thế kiêu ngạo đạo.

Thấy Xi Vưu như thế, Hiên Viên cũng biết nhiều lời vô ích, lập tức bàn tay vung lên, vô số tay cầm trường thương nhân tộc chiến sĩ bá một chút đứng thẳng ở nhân tộc đại quân phía trước.

“Ném!”

Cùng với đại tướng bách giám một thân quát lớn, vô số trường thương từ nhân tộc chiến sĩ trong tay bị ném mạnh ra tới. Từng cây sắc bén trường thương, mang theo bén nhọn đâm vào không khí thanh, nhanh chóng hướng tới Cửu Lê bộ lạc đại quân bay đi.

“Hừ!” Xi Vưu thấy thế, hừ lạnh một tiếng, quay đầu đối hậu mặt đại quân hô: “Các huynh đệ, hiện tại là bày ra các người cường hãn cùng anh dũng thời khắc, hướng đi, đem đối diện những cái đó bắt kham một kích nhân tộc đánh ngã xuống đất đi!”

Cửu Lê bộ lạc chiến sĩ, ở Xi Vưu này ra lệnh một tiếng lúc sau, tất cả đều giống điên rồi giống nhau. Bọn họ cao kêu một tiếng, mỗi người đều phía sau tiếp trước hướng về đối diện Hiên Viên đại quân vọt lại đây, hỗn nhiên không màng không trung không ngừng rơi xuống sắc bén trường thương.

Trường thương tuy rằng thu đi rồi không ít Cửu Lê chiến sĩ tính mệnh, nhưng kia tương đối với gần trăm vạn Cửu Lê đại quân tới nói, cũng chỉ bất quá là chín trâu mất sợi lông. Trong nháy mắt, đại lượng Cửu Lê chiến sĩ liền vọt tới Hiên Viên đại quân trước mặt.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoàng Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## add Aa

Hồng hoang chi căn nguyên bắt hủ

Chương 143 tranh giành chi chiến ( thượng )

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụ Liễu Cật

“Phòng ngư!” Nhìn tiếp cận Cửu Lê chiến sĩ, không thấy chút nào kinh hoàng bách giám lại hạ đạt một cái mệnh lệnh.

Vô số tám chân ở nhảy mất liền xuất hiện ở Hiên Viên đại quân phía trước, xuyên thấu qua tám chân chỉ thấy đến khe hở, vô số trường thương thấu ra tới, thu hoạch đám can đảm tiến lên mà đến Cửu Lê chiến sĩ sinh mệnh.

Thực mau Hiên Viên Chiến sĩ dưới chân đã tràn đầy máu, bọn họ trường thương không phải bởi vì giết quá nhiều mà biến động, chính là bị Cửu Lê chiến sĩ sinh sôi cấp bẻ gãy.

Lúc này, lại là một đợt số lượng cực nhiều Cửu Lê chiến sĩ vọt đi lên, nhân tộc thuần tuồng nháy mắt đã bị công phá.

Bá, Hiên Viên rút ra Di Lạc mang cho chính mình Hiên Viên kiếm, hét lớn một tiếng “Sát” liền dẫn theo nhân tộc bên trong nhất tinh duệ chiến sĩ đón xông tới Cửu Lê chiến sĩ sát đi.

Vì thế, một hồi hỗn chiến cứ như vậy ở tranh giành bình nguyên triển khai. Tranh giành bình nguyên phía trên tiếng kêu một mảnh, máu tươi lưu thành hà, đại lượng sinh mệnh bị thu hoạch mà đi.

Trận này hỗn chiến vẫn luôn từ buổi sáng đánh tới buổi tối, hai bên đều là tử thương thảm trọng. Cuối cùng, Xi Vu cùng Hiên Viên không được song song đồng thời thu binh, ước định minh nhật tái chiến.

“Hôm nay một trận chiến này, chúng ta tổn thất không thể nói không thảm trọng a, hai trăm vạn đại quân hiện tại chỉ còn lại có một trăm hai mươi tới vạn, này Cửu Lê bộ lạc thật đúng là đúng mãnh a!”

Ở kiểm kê quá sở thừa binh mã lúc sau, Hiên Viên do dự đầy cõi lòng đối với lều lớn trong vòng Quảng Thành Tử, Cửu Thiên Huyền Nữ, Lý thân nhiên chờ tiến đến tương trợ chính mình nhân cùng chính mình thủ hạ bách giám thương hiệt đám người đạo.

“Đúng vậy, chỉ bằng dư lại này đó binh lực, chỉ sợ ngày mai chúng ta liền sẽ bị Xi Vu bọn họ toàn tiêm!” Thương hiệt cũng là lo lắng đạo.

Lúc này, cùng Quảng Thành Tử cùng tiến đến Xiển Giáo bên trong Hoàng Long chân nhân đứng lên đạo: “Nhược là hôm nay làm chúng ta sư huynh đệ thượng nói, kia Xi Vu đã sớm hẳn là bị giết. Minh nhật một trận chiến, còn thỉnh Nhân Hoàng đáp ứng làm chúng ta sư huynh đệ xuất chiến!”

Hiên Viên vẫn ngôn, trong lòng cũng là một trận do dự, Xi Vu Cửu Lê bộ lạc còn chưa thấy cái gì thần thông người, nhược là chính mình trước làm Quảng Thành Tử bọn họ thượng nói, lại là có vì chính mình nhất quán đạo nghĩa.

“Kia Xi Vu tàn bạo bất nhân, nhược là nay thiên rơi xuống với hắn tay nói, nhân tộc chỉ sợ sớm hay muộn hội bị hắn giết quang.” Cửu Thiên Huyền Nữ thấy Hiên Viên do dự, đi lên trước đề thăm nghĩ.

Những lời này lập tức đã bị đâm trúng uy hiếp, hắn một chưởng chụp nát trước người cái bàn đạo: “Không được, ta quyết không thể làm chuyện như vậy phát sinh. Minh nhật một trận chiến, ta nhất định phải đã đảo Xi Vu!”

Hiên Viên ổn định một chút chính mình cảm xúc, tâm bình khí hòa đối với Quảng Thành Tử bọn họ đạo: “Đã là như vậy, minh nhật một trận chiến còn thỉnh lão sư cùng với chư vị tiên trưởng cùng ta cùng xuất chiến, cần phải nhất cử đánh bại Xi Vu.”

“Thiên Thuận tiên trưởng, minh nhật ta tướng thỉnh người cùng xuất chiến, giúp ta cùng chống cự Xi Vu bọn họ, không biết tiên trưởng ý hạ như thế nào?”

Hiên Viên nhìn luôn là một bộ như đi vào cõi thần tiên ngoại bộ đáng Lý thân nhiên, tổng cảm giác này Lý thân nhiên rất là sâu không lường được, cho nên đối Lý thân nhiên, Hiên Viên cũng là tương đương khách khí.

“Nhân Hoàng nghiêm trọng, bản đạo nếu tiến đến trợ người, có việc phân phó là được, cái gì thỉnh không thỉnh!” Lý thân nhiên cười nói.

“Hảo, nhiều như vậy tạ tiên trưởng!”

Thấy Lý thân nhiên đáp ứng rồi chính mình, Hiên Viên không khỏi tâm tình rất tốt.

“Minh nhật một trận chiến, ta cùng với bách giám suất lĩnh binh lính bình thường ở phía trước nghênh địch, chư vị tiên trưởng ở phía sau thi pháp công kích Cửu Lê bộ lạc chiến sĩ, tất cả mọi người đều cảm thấy như thế nào?” Hiên Viên khí phách hăng hái đem chính mình bố cục nói ra, trung cầu ở đây mọi người cái nhìn.

Ở đây mọi người, trừ bỏ Cửu Thiên Huyền Nữ cùng bách giám ở ngoài, những người khác đều là đối với hành quân bày trận dốt đặc cán mai. Nghe nói Hiên Viên nói hậu, sôi nổi đem ánh mắt đầu hướng về phía Cửu Thiên Huyền Nữ, hướng nàng trung cầu dụng tâm thấy. Đến nỗi Lý thân nhiên, tắc bị hoa lệ lệ trực tiếp làm lờ.

“Nhân Hoàng này pháp, thật là diệu, ta xem, minh nhật liền y này pháp xuất chiến đi!” Cửu Thiên Huyền Nữ gật gật đầu đạo.

Cửu Thiên Huyền Nữ lời này vừa nói ra, mọi người cũng sôi nổi gật đầu, tỏ vẻ đồng ý Hiên Viên bố cục.

“Đã là như thế, tất cả mọi người đều hảo hảo nghỉ ngơi đi thôi, minh nhật còn muốn nhiều dựa các vị!” Hiên Viên thấy không có người phản đối chính mình đề nghị, liền mở miệng đạo.

Vì thế, mọi người đều tan đi. Lều lớn trong vòng chỉ còn lại Hiên Viên một người, hắn tâm ưu minh nhật chiến cuộc, như thế nào có thể tĩnh hạ tâm tới nghỉ ngơi.

Thiên thực mau liền sáng, Hiên Viên cùng Xi Vu cũng thực mau lại lần nữa lĩnh quân đánh với lên.

“Xi Vu, hôm nay khiến cho chúng ta tới một trận tử chiến đi!”

Hiên Viên như cũ đầu tàu gương mẫu, ở hai quân phía trước đối với Xi Vu hỏ.

“Ha ha, Hiên Viên tiểu nhi, ngươi những lời này ta rất là thích. Hôm nay, ta nhất định phải đem ngươi này cái gọi là thiên định Nhân Hoàng chém giết!” Xi Vu vừa nghe Hiên Viên cư nhiên muốn cùng chính mình một trận tử chiến, trong lòng vui mừng dưới cười to đạo.

“Hừ, vậy muốn xem bản lĩnh của ngươi như thế nào!” Hiên Viên quý vì nhân tộc cộng chủ, tự nhiên cũng có chính mình tôn nghiêm. Nghe nói Xi Vu tuyên bố muốn chém sát chính mình, hấn như thế nào có thể không tức giận.

“Hiên Viên tiểu nhi, đừng tưởng rằng ngươi có Quảng Thành Tử kia mấy cái phế tài liền có thể càn rỡ, hôm nay nhất định phải ngươi kiến thức một chút cừu cừu thần sát đại trận uy lực.”

Nguyên lai, Xi Vu thấy Hiên Viên muốn cùng chính mình ở hôm nay nhất quyết cao thấp, liền quyết định đem kia tương liễu truyền thụ cấp chính mình tám mươi một vị huynh đệ cừu cừu thần sát đại trận dùng ra tới, để có thể nhất cử đánh bại Hiên Viên.

Xi Vu lập tức lại đây chính mình tám mươi một cái huynh đệ, ở hai quân chi gian bày ra cừu cừu thần sát đại trận.

Này cừu cừu thần sát đại trận chính là Vu tộc Đồ Thiên Thần Sát Đại Trận đơn giản hoá mà đến, tuy có thần sát, nhưng đồ thiên không được đầy đủ. So chi nguyên bản kém xa rồi.

Cứ việc như thế, nhưng trước sau quai có một thần sát chi danh, uy lực vẫn không thể coi thường.

Trận này một thành, chỉ thấy thiên địa chi gian yin phong từng trận, sát khí phóng lên cao. Xi Vu suất lĩnh Cửu Lê đại quân chịu sát khí cảm nhiễm, một đám cũng là trở nên bộ mặt dữ tợn, vô cùng khủng bố.

“Hiên Viên tiểu nhi, ngươi nhưng tới rồi phá ta này cừu cừu thần sát đại trận?”

Cừu cừu thần sát đại trận bên trong, Xi Vu cuồng bạo vô cùng hướng tới Hiên Viên khiêu khích đạo.

Hiên Viên lúc này tuy là phạm nhân chi khu, nhưng hấn cũng từ kia cừu cừu thần sát đại trận lộ ra vô biên sát khí bên trong cảm nhận được trận này bất phạm, biết bằng chính mình phạm nhân chi khu, đừng nói phá trận, chỉ sợ chính mình tiến trận liền sẽ bỏ mạng.

Lập tức Hiên Viên giục ngựa đi vào Quảng Thành Tử đám người bên người đạo: “Lão sư, các vị tiên trưởng, các ngươi đều có đại thần thông người, không biết ai có thể tiến đến phá này ác trận?”

Này cừu cừu thần sát đại trận chính là Vu tộc mật trận, Vu tộc năm đó uy chấn hồng hoang đại địa là lúc, trận này cũng không bị sử dụng quá vài lần, này lại bị Đồ Thiên Thần Sát Đại Trận cùng Chu Thiên Tinh Đầu Đại Trận che dấu ở phong thái, huống chi năm đó Vu tộc hưng thịnh là lúc, Quảng Thành Tử bọn họ tu vi thấp, đều nhắm chặt cửa động ở trong núi tu luyện, không dám ra tới hành tẩu, như thế nào hội nhận được này cừu cừu thần sát đại trận.

Cảm thụ được cừu cừu thần sát đại trận bất phạm, Quảng Thành Tử bọn họ một đám toàn đương không có nghe thấy Hiên Viên lời nói giống nhau, đứng ở tại chỗ không chịu lên tiếng.

Hiên Viên thấy vậy, biết bọn họ bên trong không người có thể có nắm chắc phá trận, trong lòng hơi hơi một trận thở dài, lại hướng về Lý thần nhiên nhìn lại.

Lý thần nhiên thấy Hiên Viên nhìn về phía chính mình, như thế nào không biết Hiên Viên ý nghĩ trong lòng. Lý thần nhiên lắc lắc đầu đạo: “Này cừu cừu thần sát đại trận ta trước kia nghe đều không có nghe qua, nhưng quan này trận thế, lấy ta tu vi, tiến trận lúc sau tự bảo vệ mình đảo vẫn là có thể, nhưng muốn phá trận này lại là không có khả năng.”

Lý thần nhiên nhưng chưa nói lời nói dối, tuy rằng hấn tu vi cao thâm, nhưng trước sau không thể thành tựu Chuẩn Thánh, cường cũng cường hữu hạn. Hơn nữa, hấn cũng không nghĩ đem chính mình át chủ bài toàn bộ bại lộ ra tới, trong tay đồng đảo Linh Bảo càng là đến bây giờ mới thời một kiện cũng chưa triển lộ nhân trước. Miễn cho dẫn tới người khác nhìn trộm.

“Chẳng lẽ thật sự liền không có biện pháp sao?” Hiên Viên hỏi.

“Chờ một chút đi, tin tưởng thực mau nên có nhân tới tương trợ Nhân Hoàng.” Lý thần nhiên trả lời đạo.

“Ài!”

Hiên Viên vẫn ngôn, ngựa mặt lên trời phát ra một trận thở dài.

“Cừu cừu thần sát đại trận chính là Vu tộc đệ nhị đại trận, trận này có thể tự tập thiên địa chi gian sát khí, nhược vô Chuẩn Thánh tu vi, phá trận đó là không có khả năng.”

Cửu Thiên Huyền Nữ nghe được Hiên Viên thở dài lúc sau, giục ngựa tiến lên đạo.

“Chuẩn Thánh? Kia chính là Thánh Nhân dưới tối cao tồn tại a, bọn họ như thế nào hội tới trợ giúp ta đâu?”

Hiên Viên dù chưa tu hành, chính là không đại biểu hán không biết phương diện này tri thức. Nghe xong Cửu Thiên Huyền Nữ nói hậu, hán trên cơ bản liền tuyệt vọng.

“Một trận chiến này, ta Hiên Viên cá nhân sinh tử có thể bất kể, nhưng là chúng ta tuyệt không có thể thua a, chúng ta nếu bị thua, người trong thiên hạ tộc đã có thể muốn gặp nạn.”

Hiên Viên nói xong, tâm ưu dưới, một giọt nước mắt mắt tự nhiên liền hạ xuống.

“Ha ha, Hiên Viên tiểu nhi, ngươi nếu là không dám nói liền quỳ xuống tới cầu xin tha thứ đi, có lẽ ta hội vòng ngươi một mạng.” Xi Vưu thấy Hiên Viên chậm chạp không chịu tiến đến phá trận, lại lần nữa mở miệng kêu gào đạo.

“Xi Vưu, ngươi đây là vọng tưởng, ta chính là chết cũng sẽ không hướng ngươi đầu hàng. Muốn ta Hiên Viên đầu hàng, ngươi còn không xứng.”

Hiên Viên giận dữ, mắng xong hậu, rút ra Hiên Viên kiếm tới liền phải tự mình tiến đến phá trận. Hiên Viên kiếm đối trước chính là Yêu tộc Đế Tuấn sở luyện ‘đồ vu kiếm’. Vu Yêu đại chiến lúc sau bị Lão Tử đoạt được. Lúc này đây, bởi vì đối thủ là Vu tộc người trong, Lão Tử riêng âm thầm giao cho Quảng Thành Tử, từ hán ban cho Hiên Viên.

“Nhân Hoàng, ngươi vạn không thể thân phạm hiểm!” Quảng Thành Tử chờ sư huynh đệ mười hai nhân thấy Hiên Viên thế nhưng muốn đích thân đi phá trận, lập tức đem Hiên Viên vây quanh lên khuyên can đạo.

Quảng Thành Tử đám người vừa rồi biểu hiện đã làm Hiên Viên thất vọng tới đỉnh, trong lòng bất mãn dưới, ngay cả bình nhật đối chính mình cái này lão sư tôn sùng cũng biến mất không thấy. Hán hét lớn một tiếng đạo: “Các người này đó cái gọi là tu đạo người phi thiên độn địa không gì làm không được, một sát khởi người thường tới lại một đám anh dũng tranh tiên, cho các người phá cái trận lại một đám giả cầm võ điếc. Ta không cần các người người như vậy trợ giúp, các người tránh ra, ta chết sống không cần các người người như vậy tới quản.”

Hiên Viên lời vừa nói ra, Quảng Thành Tử đám người trên mặt đều là một trận xanh tím, cái này làm cho bọn họ rất là không dễ chịu, nhưng Hiên Viên tương lai địa vị tôn sùng, bọn họ cũng không hảo cùng Hiên Viên trực tiếp nháo phiền, đành phải cố nén.

Kỳ thật, lấy Hiên Viên nguyên bản tâm tính là không đến mức nói ra nói như vậy tới, nhưng giờ phút này hán tâm ưu chiến sự, tâm tính đã hỗn loạn, mới nói ra nói như vậy tới.

Liền ở Hiên Viên cùng Quảng Thành Tử chờ mười hai nhân lâm vào giằng co là lúc, hét lớn một tiếng truyền đến, Hiên Viên đám người ánh mắt đều bị hấp dẫn quá khứ.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## add Aa

Hồng hoang chi căn nguyên bát hủ

Chương 144 tranh giành chi chiến ( trung )

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đổi mới thời gian: 2014-02-03

Nguyên lai là Xi Vưu vừa rồi kia một câu chọc giận Hiên Viên thủ hạ đại tướng bách giám, này bách giám đối Hiên Viên sùng kính vô cùng, nghe nói Xi Vưu mở miệng làm nhục Hiên Viên, ở hơn nữa hán cũng không phải tu đạo người, nhìn không ra cứu cứu thần sát đại trận bất phạm. Lập tức hét lớn một tiếng, liền mang theo một vạn tới danh nhân tộc chiến sĩ giết quá khứ.

Quảng Thành Tử đám người thấy bách giám cư nhiên đi phá trận, trong lòng nghĩ đến, không bằng làm này mạng phu tiến đến thăm thăm đại trận uy lực, chính mình đám người cũng hảo từ giữa thăm cái đến tột cùng.

Hiên Viên tâm ưu bách giám, lớn tiếng quát ngăn đạo: “Bách giám, ngươi chớ nên xúc động, mau trở lại.”

Nhưng là bách giám lúc này đã bị phần nộ hướng hôn đầu óc, hơn nữa hán tốc độ cực mau, hán tuy nghe thấy được Hiên Viên ngăn lại, có thể thấy được đã gần đến vọt tới đại trận phía trước, nơi nào chịu lui bước trở về.

Bách giám mang theo một vạn đánh nữa sẽ vọt vào cửa cửa tịch diệt đại trận lúc sau, chỉ thấy một trận đại sương mù đánh úp lại, ngăn cản ở Hiên Viên đại quân cửa thần sát đại trận chỉ gian, Hiên Viên một phương tức khắc cái gì cũng nhìn không thấy, chỉ nghe thấy khóc thét tiếng động không ngừng vang lên.

Quảng Thành Từ đám người nhất tâm muốn thừa lúc này thấy rõ cửa cửa thần sát đại trận vận chuyển, lập tức thi pháp xua tan khỏi đại sương mù tới. Nhưng vô luận bọn họ như thế nào thi pháp, này sương mù trước sau không chịu tan đi.

Sau một lát, một trận sấm sét âm âm, cửa cửa thần sát đại trận bên kia không hề có khóc thét tiếng động truyền đến, đại sương mù cũng chậm rãi bắt đầu tan đi.

Sương mù tan hết lúc sau, chỉ thấy một cái đầy người máu tươi nhân ảnh từ đại trận bên trong hướng tới Hiên Viên bên này bay tới.

“Phanh” một tiếng, thân ảnh rơi xuống ở Hiên Viên trước mặt, Hiên Viên cúi đầu vừa thấy, đúng là kia đại tướng bách giám, chẳng qua giờ phút này lại là đã không có tánh mạng.

Hiên Viên sắc mặt đại biến, quay đầu lại lạnh lùng nhìn phía sau Quảng Thành Từ chờ mười hai sư huynh đệ liếc mắt một cái. Quảng Thành Từ chờ mười hai nhân cụ bị Hiên Viên này liếc mắt một cái xem cả người ứa ra mồ hôi lạnh, trong lòng hoảng hốt không thôi.

Đội cho mọi người lại lần nữa nhìn về phía cửa cửa thần sát đại trận là lúc, lại thấy kia đại trận bên trong sát khí so vừa rồi càng sâu vài phần, mơ hồ bên trong còn có một trận quỷ khóc sói gào tiếng động truyền đến, kinh hãi dưới một đám cụ là sắc mặt đại biến.

Trăm vạn nhân tộc chiến sĩ phần lớn là binh phạm người, như thế nào gặp qua bức này trận thế, đều là bị này lộ ra vô biên sát khí cửa cửa thần sát đại châm sợ tới mức đứng khựng toàn tang, cả người không được run rẩy.

Hiên Viên thấy chính mình chiến sĩ còn chưa đầu vô cũng đã như thế, nghĩ thầm muốn còn như vậy đi xuống nói, trận chiến tranh này chính mình một phương liền thua định rồi. Tay phải đem Hiên Viên kiếm cao cao kinh qua đỉnh đầu, Hiên Viên hướng tới phía sau trăm vạn chiến sĩ hô lớn đạo: “Nhân tộc các chiến sĩ, các ngươi đều là chúng ta tộc tranh tranh thiết cốt nam tử hán, trên người gánh vác bảo vệ chính mình gia viên trọng trách.

Xi Vưu tàn bạo các ngươi đều cũng kiến thức tới rồi, hôm nay chúng ta nếu là bại nói, như vậy ngày mai nhà của chúng ta nhân hòa thân bằng bạn tốt đem lọt vào Xi Vưu vô tình tàn sát, các ngươi có thể chịu đựng bạn bè thân thích bị nhân tàn nhẫn tàn sát sao?”

“Không thể, không thể!”

Hiên Viên nói khơi dậy các chiến sĩ tâm huyết, tuy rằng bọn họ giờ phút này đối kia cửa cửa thần sát đại trận còn có nhất định sợ hãi, nhưng bọn hắn vẫn một đám cao vung tay bằng hô to.

Thấy chính mình nói lại lần nữa khơi dậy nhân tộc chiến sĩ sĩ khí, Hiên Viên vừa lòng gật gật đầu tiếp tục đạo: “Nếu các ngươi không muốn nhìn thấy một màn này, như vậy hôm nay chúng ta chính là chiến đấu đến chỉ còn một binh một tốt cũng muốn đem Xi Vưu đã đảo. Nói cho ta, các ngươi có hay không cái này tin tưởng?”

“Thề sống chết đã đảo Xi Vưu, thề sống chết đã đảo Xi Vưu!” Trăm vạn nhân tộc chiến sĩ vào giờ phút này đã hoàn toàn quên mất đối cửa cửa tịch diệt đại trận sợ hãi, lại lần nữa cao giọng hô.

“Hảo, các ngươi không hổ là chúng ta tộc chiến sĩ! Hôm nay, ta Hiên Viên cùng các ngươi cùng nhau, chúng ta có thể chết trận, nhưng chúng ta tuyệt không có thể chiến bại!”

“Sát!”

Hiên Viên lấy trong tay Hiên Viên kiếm thẳng chỉ đối diện Cửu Lê đại quân, đột nhiên một tiếng hạ lệnh đạo.

Kêu xong, tay cầm Hiên Viên kiếm Hiên Viên liền đầu tẩu gương mẫu hướng về đối diện phóng đi.

Trăm vạn nhân tộc chiến sĩ thấy Hiên Viên đi đầu xung phong liều chết, tức khắc sĩ khí lại lần nữa đại chấn, hò hét theo sát Hiên Viên lúc sau cũng vọt đi lên.

Quảng Thành Từ đám người thấy Hiên Viên cư nhiên như thế điên cuồng, hai mắt nhìn nhau dưới, cũng chỉ hảo theo sát ở Hiên Viên chung quanh, phòng ngừa nay thiên định Nhân Hoàng xuất hiện cái gì ngoài ý muốn. Nhìn một màn này, Lý thần nhiên đối này Hiên Viên rất là vừa lòng, như thế nhất tâm vì nhân tộc mới có thể gánh khởi ‘ Nhân Hoàng ’ này một xưng hô, mới có thể không phụ hàng tỉ vạn nhân tộc tín nhiệm ủng hộ.

Thấy vậy trạng huống, Xi Vưu cũng là một trận đại hỉ. Xi Vưu ở cửa cửa thần sát đại trận bên trong, đem bàn tay to nhất chiêu, phía sau Cửu Lê đại quân liền cũng hò hét giết lại đây. Tức khắc, hai phương đại quân lại lần nữa hỗn chiến ở cùng nhau.

Quảng Thành Từ sư huynh đệ chờ mười hai nhân theo sát ở Hiên Viên tả hữu, trên tay không ngừng xuất hiện các màu quang mạng, lôi điện, ngọn lửa đồng thời, bọn họ cũng đều đem chính mình tiên kiếm tế ra, các loại pháp thuật lạc Cửu Lê tộc chiến sĩ trung, vô số Cửu Lê chiến sĩ đều bị hóa thành tro bụi, tiên kiếm cũng là không ngừng thợ gạt Cửu Lê tộc chiến sĩ đầu, chính là mặc kệ chết nhiều ít chính mình chiến sĩ, Cửu Lê tộc vẫn như cũ xung phong, phảng phất sinh mệnh đều không phải chính mình giống nhau.



Một trận chém giết lúc sau, cừu cừu thân sát đại trận bên trong Xi Vưu nhìn thấy chính mình chiến sĩ cũng không có chiếm được bao lớn ưu thế. Xi Vưu quát lên một tiếng lớn, “Các huynh đệ, ra tuyệt chiêu!” Cùng với Xi Vưu hét to, Xi Vưu cùng hân tám mươi một cái huynh đệ đều biến hóa thành nhân thân ngư đề, bốn mắt sáu tay đồng đầu thiết ngạch bộ dáng. Biến hóa bộ dáng lúc sau, bọn họ đều là lấy ra một mặt trống to gõ lên.

Một trận thê lương tiếng trống từ cừu cừu thân sát đại trận bên trong truyền ra, Cửu Lê tộc chiến sĩ đang nghe đến này tiếng trống lúc sau, nháy mắt đình chỉ xung phong chém giết, nhanh chóng lui triệt mở ra.

“Nhân Hoàng, mau làm các chiến sĩ tách ra, ở bên trong nhường ra một cái đạo tới!”

Ở Cửu Lê tộc chiến sĩ lui lại đồng thời, Lý thân nhiên dùng hân kia cường đại thần niệm tra xét một phen. Hân phát hiện vô số hung mãnh dã thú ở kia trận tiếng trống xu thế dưới, cư nhiên hướng tới Hiên Viên đại quân đánh sâu vào mà đến.

Đối với này đó dã thú, Lý thân nhiên chính mình tự nhiên là không sợ, chính là nhân tộc đại quân trên cơ bản đều là phạm nhân, như thế nào có thể ngăn cản được trụ nhiều như vậy dã thú đánh sâu vào đâu? Chỉ có nhường ra một cái lộ tới làm chúng nó tiến lên. Lý thân nhiên dưới tình thế cấp bách, thu hồi trên mặt thường có không chút để ý biểu tình, bất chấp cùng Hiên Viên giải thích đạo.

Hiên Viên trong lòng đối Lý thân nhiên vì sao làm chính mình làm như vậy cũng rất là cổ quái, còn ở hân đối Lý thân nhiên cũng cũng đủ tín nhiệm, đang nghe đến Lý thân nhiên hóa hậu, Hiên Viên ở trước tiên hạ đặt làm đại quân tách ra mệnh lệnh.

Nhân tộc đại quân mới vừa một phân khai, vô số hai mắt đỏ bùng hung mãnh dã thú liền rít gào vọt lại đây.

Hiên Viên nhìn thấy nhiều như vậy dã thú, trong lòng kinh hãi dưới, ám đạo may mắn chính mình vừa rồi không có đối Lý thân nhiên nói nhiều gia chân chờ, nếu không đến lời nói này hậu quả thật đúng là không dám tưởng tượng.

Tuy rằng dã thú thực mau liền từ Hiên Viên đại quân tách ra đạo lộ chỉ gian vọt quá khứ, nhưng vẫn là có một bộ phận chiến sĩ chết ở dã thú đánh sâu vào dưới.

Không kịp phòng chừng thương vong, Hiên Viên lại lần nữa ra lệnh một tiếng, đại quân lần thứ hai cùng ở bên nhau, tiếp tục hướng phía trước xung phong liều chết mà đi.

“Hừ, bọn họ thật đúng là may mắn a! Vũ sư phong bá huynh đệ, kế tiếp cần phải xem các người!” Đại Vu tương liễu đối với vũ sư hòa phong bá đạo.

Phong bá cùng vũ sư nhàn nhạt cười, đôi tay bay nhanh kết ấn, trong miệng cũng bắt đầu lầm bầm.

Theo phong bá cùng vũ sư động tác, nguyên bản bầu trời trong xanh lập tức biến cuồng phong gào thét, vô biên hồng thủy đất bằng mà ra, ở cuồng phong lôi kéo hướng nhắm phía Hiên Viên đại quân.

“Sao có thể?” Hiên Viên nhìn nhắm phía chính mình đại quân hồng thủy sai biệt đạo.

“Không có gì không có khả năng, Vu tộc đã từng là này đại địa chúa tể, bọn họ trừ bỏ thân thể cường hân bên ngoài, trời sinh còn có thể thao tác các loại thiên địa chỉ gian lực lượng, bằng không bọn họ như thế nào có thể cùng thượng cổ Yêu tộc chống lại!” Lý thân nhiên hướng Hiên Viên giải thích đạo.

Hồng thủy nháy mắt tới, Quảng Thành Tử chờ tu sĩ giá Hiên Viên bay lên tới rồi trời cao bên trong, tránh thoát hồng thủy đánh sâu vào. Nhưng phía dưới Hiên Viên đại quân lại không cách nào tránh thoát, vô số chiến sĩ bị hồng thủy cấp hướng đi rồi.

“Chẳng lẽ chư vị bên trong không người đánh bại phục này hồng thủy sao?” Hiên Viên nhìn phía dưới giãy giụa nhân tộc chiến sĩ càng ngày càng nhiều bị hướng đi, tâm ưu đạo.

“Làm bần đạo tới thử xem đi!”

Nói chuyện chính là cùng Quảng Thành Tử cùng đi mười một nhân bên trong duy nhất một nữ tính đạo giả, nàng cũng là kia Xiển Giáo Thánh Nhân Nguyên Thủy Thiên Tôn dưới tòa đệ tử, đạo hào gọi là Từ Hàng đạo nhân.

Nói chuyện nháy mắt Từ Hàng đạo nhân lấy ra một cái bạch ngọc sắc cái chai, đối với hồng thủy đạo một tiếng, “Thu!” Chỉ thấy bạch ngọc cái chai hiện lên một trận quang mang, vô biên hồng thủy bị trống rỗng thu đi vào.

“Hừ, các người là Nguyên Thủy Thiên Tôn môn hạ đi, xem ra Nguyên Thủy Thiên Tôn môn hạ cũng không cái gì ghê gớm, cũng chỉ biết bằng vào cường đại Pháp Bảo mà thôi!”

Vũ sư thấy chính mình hòa phong bá liên thủ sở thi vu thuật bị phá, vẻ mặt trào phúng đối với Quảng Thành Tử bọn họ dao đạo, trong lời nói tràn đầy đối bọn họ này đó Thánh Nhân môn hạ khinh thường.

Quảng Thành Tử bọn họ có thể nào chịu được vũ sư như vậy ngôn ngữ, sắc mặt xanh mét dưới, Quảng Thành Tử đem phiên thiên ấn tế ra, hướng tới vũ sư tạt đem quá khứ.

Đối với phiên thiên ấn uy lực, vũ sư cũng đã sớm nghe nói qua. Thấy Quảng Thành Tử dùng phiên thiên ấn tới đánh chính mình, vũ sư cũng không đi ứng tiếp, một cái lắc mình, tiến vào cừu cừu thân sát đại trận bên trong.

“Loảng xoảng” một tiếng, biến thật lớn vô cùng phiên thiên ấn cùng cửu cửu thần sát đại trận lờ ra hắc quang va chạm ở cùng nhau, nháy mắt lại thu nhỏ bay trở về tới rồi Quảng Thành Từ trong tay.

Quảng Thành Từ thấy chính mình trong tay uy lực lớn nhất Pháp Bảo phiên thiên ấn cũng không thể lay động cửu cửu thần sát đại trận, trong lòng đối với đại trận sợ hãi không khỏi lại tăng thêm vài phần.

“Hiển Viên tiểu nhi, ngươi là vô pháp chiến thắng ta, thức thời nói vẫn là đầu hàng đi!” Xi Vu đánh kêu lên.

“Xi Vu, ta khuyên ngươi không cần si tâm vọng tưởng, như luận như thế nào ta sẽ không đem nay thiên hạ chấp tay nhường lại, làm nó lại trở lại Vu tộc trong tay!” Hiển Viên đánh trả đạo.

“Ha ha, chẳng lẽ ngươi còn tưởng tiến hành cuối cùng chống cự sao? Nói cho ngươi đó là vô dụng, bởi vì chúng ta so ngươi cường đại thái nhiều!” Xi Vu cười nói.

“Ngươi so với ta cường đại lại như thế nào, thống trị nay thiên hạ yêu cầu không phải lực lượng cường đại, yêu cầu chính là nhân nghĩa. Xi Vu ngươi tàn bạo bất nhân, mà Vu tộc càng là như thế, các ngươi căn bản là không rõ cái gì là nhân nghĩa, lại như thế nào có thể thống trị nay thiên hạ.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 144 tranh giành chi chiến ( hạ )

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Các ngươi chỉ biết cấp thiên hạ mang đến tai nạn, cấp thiên hạ chúng sinh mang đến thống khổ, cho dù có một ngày ngươi thật sự thống trị thiên hạ, cũng sẽ bị chúng sinh lực lượng sở lật đổ hủy diệt.” Hiển Viên lời lẽ chính nghĩa đạo.

“Ha ha ha, Hiển Viên tiểu nhi, ngươi cái gọi là nhân nghĩa căn bản là vô dụng chi vật, ở lực lượng cường đại trước mặt hết thảy đều là không thể ngăn cản. Mà hôm nay, ngươi cùng ngươi cái gọi là chó má nhân nghĩa đều đem ở ta Xi Vu trước mặt hóa thành tro bụi!” Xi Vu múa may trong tay đại đao điên cuồng cười nói.

“Xi Vu, ta không thể không nói ngươi rất là đáng thương, ngươi tự cho là lực lượng cường đại, nhưng nay thiên tiếp theo son càng so một núi cao, so ngươi lực lượng cường đại luôn là có, mà nhân nghĩa chính là trong đó một loại.” Hiển Viên mặt vô biểu tình đối với điên cuồng Xi Vu đạo.

“Như vậy, ta hôm nay đao muốn nhìn, ngươi cái gọi là cường đại nhân nghĩa là bộ dáng gì, nhìn xem nó có không vẫn hồi ngươi thất bại.”

Nói xong, Xi Vu trong tay đại đao hung hăng hướng phía trước vung lên, hạ lệnh đạo: “Cửu Lê tộc các chiến sĩ cho ta sát, giết sạch bọn họ, một cái cũng không cần dư lại!”

Ra lệnh một tiếng, Cửu Lê tộc chiến sĩ giống như thủy triều giống nhau, lại lần nữa xung phong liều chết lại đây.

Đối mặt từ bốn phương tám hướng giống như thủy triều giống nhau nẩy lên Cửu Lê tộc chiến sĩ, Hiển Viên mặt vô kinh sắc lần thứ hai nâng lên Hiển Viên kiếm, đối với đã không đủ tám mươi vạn nhân tộc đại quân đạo: “Các ngươi đều là chúng ta nhân tộc nhất dũng cảm chiến sĩ, vì không cho tàn bạo Xi Vu mang cho nhân tộc, mang cho nhà của chúng ta nhân tai nạn, vô số chiến sĩ đã hy sinh. Hiện tại cầm lấy các ngươi trong tay vũ khí, làm chúng ta vì cái này cộng đồng lý tưởng lại một lần chiến đấu đi!”

Nói chuyện nháy mắt, Cửu Lê tộc chiến sĩ cũng đã vọt tới Hiển Viên bên người. Hiển Viên lập tức múa may khỏi Hiển Viên kiếm tới, dẫn theo còn thừa chiến sĩ đánh nhau lên.

Hiển Viên sở soái lãnh nhân tộc chiến sĩ, ở Quảng Thành Từ chờ liên can tu sĩ trợ giúp dưới, trải qua một trận chém giết lúc sau, rút cuộc vọt vào cửu cửu thần sát đại trận bên trong.

Thấy Hiển Viên lĩnh quân tiến trận, Xi Vu nơi nào còn có thể kiềm chế trụ. Hắc hắc lớn một tiếng, trong tay đại đao huy động, đem mười mấy vọt tới chính mình bên người tới nhân tộc chiến sĩ chém phiến trên mặt đất, cầm đao liền hướng về Hiển Viên sát đi.

Quảng Thành Từ thấy Xi Vu tiến đến, nhất tâm muốn báo lần trước chi thù hằn trong lòng ám đạo: “Tối hảo!” Trong tay nhắc tới tiên kiếm liền triều Xi Vu đón đi lên.

Tại đây đồng thời, Xi Vưu tám mươi một cái huynh đệ ở trong trận không ngừng biến hóa thân hình du tẩu, thúc dục cửu cửu thần sát đại trận vận chuyển. Quảng Thành Từ, Di Lạc chờ liên can tu sĩ đều là bị đại trận bên trong phát ra âm lãnh hơi thở áp chế, khó có thể phát huy ra bản thân toàn bộ thực lực.

Bởi vì bị cửu cửu thần sát đại trận áp chế thực sự lực, hơn nữa lúc này lại là cận chiến không hảo sử dụng uy lực quá lớn Pháp Bảo, Quảng Thành Từ một người như thế nào có thể là Xi Vưu đối thủ. Hắn cùng Xi Vưu chiến đấu bày biện ra nghiêng về một phía trạng thái, dần dần Quảng Thành Từ chỉ còn lại có sức chống cự, trong lòng không khỏi kêu khổ liên tục.

Thấy Quảng Thành Từ không địch lại Xi Vưu, hần sư huynh đệ trung ba người vứt bỏ đối bình thường Cửu Lê tộc chiến sĩ chém giết, sôi nổi tay đề tiên kiếm hướng Xi Vưu công tới.

“Ngươi cái này lão nhân, thủ đoạn thật đúng là bất phàm, thả lại tiếp ta một quyền thử xem!” Một bên cùng Lý thần nhiên đối chiến ở bên nhau tương liễu quát.

“Xem thực lực của ngươi, chắc là Vu tộc Đại Vu, lại không biết ngươi kêu gì?”

Lý thần nhiên mỉm cười nhìn như nhẹ nhàng hóa giải tương liễu công tới một quyền, cười ha hả hỏi, giống như hai người hoàn toàn không phải xét ở mệnh giống nhau.

“Đại Vu tương liễu!” Tương liễu một bên lần thứ hai ra quyền công kích, một bên trả lời đạo.

“Cũng không biết năm đó Vu Yêu đại chiến qua đi, các ngươi Vu tộc còn dư lại nhiều ít Đại Vu đâu!” Lý thần nhiên đột nhiên cảm khái đạo.

“Ngươi lão nhân này, muốn chiến liền chiến, hảo hảo đấu ra nhiều như vậy vô nghĩa!” Tương liễu bị Di Lạc cảm khái làm cho tâm phiền ý loạn, không khỏi mắng.

“Ha ha, hà tất sinh khí đâu! Nếu ngươi không thích, ta đây liền không nói.” Lý thần nhiên ở thêm khai tương liễu lại một quyền hậu cười nói.

Tương liễu văn ngôn, lửa giận càng sâu, hai đám phía trên lập loè từng trận thanh quang, lại lần nữa cùng Lý thần nhiên chiến tới rồi cùng nhau.

Một thân bạc khôi lượng giáp, tay cầm trường thương ứng long ở run lười lười đã chết mấy cái Cửu Lê tộc chiến sĩ lúc sau, nhìn trong trận nhân tộc chiến sĩ đã xa xa nhỏ Cửu Lê tộc chiến sĩ, nghĩ thầm chỉ dựa vào dư lại nhân tộc chiến sĩ, kiên trì không được bao lâu liền sẽ bị giết quang, xem ra là nên vận dụng chính mình tiến đến chỉ là tộc trưởng giao cho chính mình át chủ bài.

Nghĩ đến đây, ứng long hét dài một tiếng, đem trong tay trường thương dùng sức hướng về ngoài trận vứt đi. Trường thương rời tay lúc sau ứng long biến hóa ra Long tộc chân thân, ứng long chân thân cùng giống nhau Long tộc không có bao lớn sai biệt, đều là Lạc đầu, xà cổ, sừng hươu, quỳ mắt, vẩy cá, Hồ chương, ưng trào, người cầm đầu bộ dáng, chẳng qua ứng long trên lưng nhiều một đôi thịt cánh.

Biến hóa ra Long tộc chân thân ứng long phi vũ ở cửu cửu thần sát đại trận bên trong, rồng ngâm tiếng động không ngừng vang lên, thân hình bay nhanh lại Cửu Lê tộc chiến sĩ chỉ gian xuyên qua, thu hoạch bọn họ sinh mệnh.

Hiên Viên nhìn lấy Long tộc chân thân chiến đấu ứng long, trong lòng cũng đại gia phấn chấn, nghĩ thầm nếu có thể có nhiều hơn Long tộc tiến đến tương trợ chính mình nói, thật là có bao nhiêu hảo a!

Đây là, một trận thật lớn rồng ngâm tiếng động từ đại trận ở ngoài truyền đến, Hiên Viên ngẩng đầu vừa thấy, chỉ thấy đại trận ở ngoài trên bầu trời xuất hiện vô số con rồng, uốn lượn thân thể, bộ dáng thật là uy vũ.

“Không thể tưởng được liền vẫn luôn tị thế không ra Long tộc đều tham gia đến trận này đại chiến bên trong, này Hiên Viên quả nhiên là thiên mệnh chi nhân a!”

Lý thần nhiên tuy rằng cùng tương liễu chiến ở bên nhau, nhưng hắn vẫn luôn lưu tâm chiến trường thế cục, nhìn thấy như thế đông đảo Long tộc tiến đến trợ giúp Hiên Viên, trong lòng ám đạo đến.

“Hừ, Long tộc liền ghê gớm sao? Nhớ năm đó chúng ta Vu tộc uy chấn hồng hoang là lúc, này quần loài bò sát kia một cái không phải cuộn tròn ở đáy biển không dám ra tới!” Đại Vu chín phương thấy đông đảo Long tộc đã đến, hừ lạnh một tiếng đạo.

Nguyên lai, ứng long ở phía trước tới trợ giúp Hiên Viên thời điểm, Long tộc tộc trưởng ám phía nói cho ứng long, hứa hắn ở nhất nguy cơ thời điểm vận dụng Long tộc đại quân. Ứng long vừa rồi đem trường thương ném ngoài trận, vì đến chính là triệu hoán Long tộc đại quân tiến đến tương trợ Hiên Viên.

Trên chiến trường bởi vì Long tộc gia nhập, Cửu Lê tộc binh lính bắt đầu đại lượng tử vong, đương nhiên Long tộc trả giá đại giới cũng không nhỏ.

“Xi Vưu, làm ta ứng long cũng qua lại hồi ngươi!”

Ứng long thấy Quảng Thành Từ chờ tam sư huynh đệ liền chiến Xi Vưu, lại như cũ khó có thể ngăn cản Xi Vưu, liền biến trở về nhân thân, hét lớn một tiếng, run rẩy trong tay trường thương công quá khứ.

Xi Vưu đại đao vung lên, khái bay Quảng Thành Từ ba người trong tay tiên kiếm, sau đó lại một chân đem ba người đá phi, đại đao thẳng tấp hướng về

ứng long thứ tới trường thương chém tới.

“Đang” một tiếng, ứng long trong tay trường thương bị Xi Vưu vừa đến chém vì hai đoạn, đại đao thế đi không giảm tiếp tục nghĩ ứng long chém tới.

Ứng long không nghĩ tới Xi Vưu cư nhiên như thế dũng mãnh, kinh hãi dưới, chạy nhanh triển khai thân hình, muốn tránh đi Xi Vưu tiếp tục hướng chính mình bổ tới một đao.

“Muốn tránh, ha ha, không còn kịp rồi!”

Thấy ứng long muốn tách rời khỏi chính mình một đao, Xi Vưu cười lạnh nói. Đại đao ở không trung đột nhiên gia tốc, “Xích lập” một tiếng, đại đao cắt qua ứng long khô giáp, ở ứng long trên người thêm một đao vết thương.

“Thật là thái làm nhân thất vọng rồi, như vậy nhục cũng dám đi tìm cái chết!” Xi Vưu ở đá bay ứng long lúc sau, thở dài đao.

“Xi Vưu, hôm nay ta một hai phải đem ngươi trăm ở dưới kiếm!” Hiên Viên nhìn càng đánh càng hăng Xi Vưu, hét lớn một tiếng đao.

“Ha ha, Hiên Viên tiểu nhi, không cần ở nơi đó nói mạnh miệng, có bản lĩnh nói liền tới đây giết ta a! Ha ha, chỉ sợ ngươi một lại đây liền sẽ chết ở đao của ta hạ!” Xi Vưu nhìn phần nộ Hiên Viên, vô tình cười nhạo đao.

“Xi Vưu, ngươi……!” Hiên Viên bị tức giận đến nhất thời ngữ nuốt.

“Ta làm sao vậy ta, không phục nói, ngươi liền tới phóng đao ta a!” Xi Vưu kiêu ngạo như cũ đao.

“A!”

Phần nộ Hiên Viên la lên một tiếng, lao ra tả hữu bảo hộ, huy động Hiên Viên kiếm hướng về Xi Vưu sát đi.

“Ha ha, xem ra ngươi còn có điểm loại a!”

Thấy Hiên Viên hướng chính mình đánh tới, Xi Vưu trong lòng một trận vui mừng, hấn tiếp tục mở miệng đao: “Xem ở ngươi như vậy có loại phân thượng, ta cũng không cần Đại Vu chi khu cùng ngươi chiến đấu. Bởi vì ngươi thái yếu đi, dùng Đại Vu chi khu giết ngươi đó là lãng phí, là đối Đại Vu chi khu vũ nhục!”

Nói xong, Xi Vưu liền biến trở về bình thường thân hình, trong tay đại đao cũng theo Xi Vưu thu nhỏ mà thu nhỏ.

“Đi tìm chết đi ngươi!”

Xi Vưu hét lớn một tiếng, múa may trong tay đại đao, đón nhận công hướng chính mình Hiên Viên.

Hiên Viên chém ra nhất kiếm thẳng tắp thứ hướng Xi Vưu, này nhất kiếm vô luận nhanh chóng độ vẫn là uy lực đi lên nói đều là Hiên Viên hiện tại lớn nhất cực hạn, ở người thường trong mắt thoát nhìn cũng là khó có thể ngăn cản. Đáng tiếc làm Hiên Viên đối thủ Xi Vưu lại không phải một cái bình thường nhân, Hiên Viên này nhất kiếm ở Xi Vưu trong mắt thật sự đối chính mình khó có thể cấu thành uy hiếp.

“Hiên Viên tiểu nhi, đây là lực lượng của ngươi sao? Thái đáng thương!” Xi Vưu cười nhạo đao.

Xi Vưu trong tay đao dễ dàng liền phong bế Hiên Viên kiếm đi tới lộ tuyến, hét lớn một tiếng “Buông tay!” Xi Vưu dùng đao đột nhiên một khái Hiên Viên kiếm, Hiên Viên chỉ cảm thấy hô khẩu một trận đau đớn, rốt cuộc vô pháp nắm chặt Hiên Viên kiếm, Hiên Viên kiếm lập tức liền từ Hiên Viên trong tay bay đi ra ngoài.

Nhìn Xi Vưu lại lần nữa bỏ về phía chính mình một đao, Hiên Viên nghĩ thầm chính mình là chạy trời không khỏi nắng, chỉ tiếc nay thiên hạ nhân tộc liền phải lại gặp phải cực khổ. Trong lòng một trận thở dài, Hiên Viên nhắm hai mắt lại, chờ đợi tử vong tiến đến.

Đại trận bên trong những người khác lúc này cũng chú ý tới Hiên Viên nguy cấp, mặc dù có tâm tiến đến nghĩ cách cứu viện, nê hà đều bị chính mình đối thủ sở triền, phân thân thiếu phương pháp, trong lòng không khỏi đều là sốt ruột lo lắng.

Mất thấy Hiên Viên liền phải trở thành Xi Vưu đao hạ vong hồn, lại thấy một trận thanh quang hiện lên, một mặt ba tác thanh sắc tiểu kỳ chắn Hiên Viên phía trước, thế Hiên Viên vững chắc ăn Xi Vưu một đao.

Lại là Lý thần nhiên ra tay, tại đây nguy cơ thời điểm không kịp nghĩ nhiều cái gì, nganh bị tương liễu một quyền. Ở mượn dùng tương liễu Đại Vu kia một quyền oanh kích chỉ lực hạ, Di Lạc đúng lúc xuất hiện ở Xi Vưu cùng Hiên Viên chi gian, vội vàng tề ra Thanh Sắc Bảo Liên Kỳ vì Hiên Viên chặn này một kích. Cứu Hiên Viên một mạng.

Xi Vưu trọng sinh trở thành nhân tộc lúc sau, chẳng những khôi phục Đại Vu thực lực, còn tu luyện ra nguyên thần, thực lực tuyệt phi hời hợt hạng người. Hấn bỏ về phía Hiên Viên kia một đao, uy lực cũng thật là khủng bố, hơn nữa Lý thần nhiên vì đúng lúc giải cứu Hiên Viên mà bị Đại Vu tương liễu một quyền. Tuy là Lý thần nhiên tu vi cao thâm, nhưng vẫn là không khỏi bị điểm thương.

Mục lục

Báo lỗi thumb\_up Cảm ơn Review Hướng dẫn nhanh cho người mới đọc

Bình luận Xếp theo

add

Gửi

Giới thiệu

WikiDich là công cụ dịch tiếng Hoa miễn phí tức thời, người dùng không cần biết tiếng Hoa cũng có thể chuyển ngữ dễ dàng. Với những công cụ đơn giản, thân thiện và tự động hoá, web cung cấp những trải nghiệm tiên tiến nhất, nối liền khoảng cách ngôn ngữ.

Liên kết

Trang chủ

Diễn đàn

Nhà riêng

Đăng ký

Trợ giúp

Báo lỗi

Bảo mật

Điều lệ

Liên hệ

Email: [email protected]

FB: webdich

ĐT: 098-728-4005

Copyright © 2015-2017 Dịch Tiếng Hoa. All rights reserved.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

“Đáng giận, người cư nhiên dám phá hỏng ta chuyện tốt, ta muốn người đẹp!”

Xi Vuur thấy Lý thân nhiên cư nhiên thế Hiến Viên bị chính mình một đao, từ chính mình đao hạ cứu Hiến Viên, hấn như thế nào không thể không tức giận. Chỉ nghe được Xi Vuur một tiếng gầm lên, trong tay đại đao chém ra, thế muốn đem trước mắt cái này hỏng rồi chính mình chuyện tốt lão nhân chém giết.

Một đao chém ra, mang theo uy áp vô số, chung quanh không gian ở nháy mắt bị xé rách mở ra, uy lực quả nhiên kinh người.

Chỉ cần giải quyết trước mắt cái này mập mạp, lại giết Hiến Viên lúc sau, Vu tộc một lần nữa thống nhất hồng hoang đại địa thời khắc liền đến tới. Nghĩ

vậy chút, Xi Vưu trong lòng vui sướng không thôi, trong tay đao cũng nhanh hơn thế đi.

Đột nhiên, một phiến bụn một đạo màu xám quang mang cắt qua hư không từ trên trời giáng xuống, đi tới cừu cừu thần sát đại trận bên trong, lại là Nguyên Thủy Thiên Tôn ra tay, này phiến đúng là này trong tay Tiên Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiến.

Đối với Xi Vưu trong tay đao nhẹ nhàng vung lên, kia đến liền ở Xi Vưu trong tay hóa mảnh nhỏ, bùm bùm rơi xuống xuống dưới.

“Đây là có chuyện gì?” Xi Vưu trong lòng một trận kinh hãi.

Bàn Cổ Phiến ở Xi Vưu còn ở khiếp sợ là lúc, lại lần nữa tàn nát ra một trận màu xám quang mang, đối với Xi Vưu cùng Xi Vưu tám mươi một cái huynh đệ một xoát, chỉ nghe được một trận kêu sợ hãi tiếng động, Xi Vưu cùng hán tám mươi một cái huynh đệ đều bị xoát tận trời thẳng khỏi, đột nhiên một chút có ném tới rồi địa thượng.

Làm xong này hết thấy lúc sau, Bàn Cổ Phiến đối với Xiển Giáo mọi người phát ra một trận kim quang, mọi người trong cơ thể mấy tẩn khô khốc pháp lực lập tức đã bị khôi phục hơn phân nửa, thương thế cũng hảo hơn phân nửa. Làm xong này hết thấy hậu, Bàn Cổ Phiến lại nếu như tới khi giống nhau phá không mà đi.

Xiển Giáo mọi người nhìn Bàn Cổ Phiến biến mất địa phương, cung kính xa xa thi lễ, ứng vì hán nhận ra vừa rồi cái kia phiến chính là chính mình lão sư Nguyên Thủy Thiên Tôn Tiên Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiến.

Nhìn Bàn Cổ Phiến cắt qua hư không, Lý thần nhiên thật lâu không nói. Cùng là Từ Tiêu Cung nghe đạo giả, hiện giờ chênh lệch nhưng lại càng lúc càng lớn. Đối với vừa rồi kia một màn, hán nhưng không có tự đại cho rằng đó là Nguyên Thủy Thiên Tôn ở cứu hán.

Ở kia một đạo hạ, chính mình tự bảo vệ mình vô ngu, nhưng có không hoàn chỉnh cứu Hiên Viên liền không nhất định. Nguyên Thủy Thiên Tôn chính là Thánh Nhân, nói vậy cũng là biết, cố mới ra tay tương trợ.

Cừu cừu thần sát đại trận bị phá, nguyên bản một mảnh khối mù đại trận trên không cũng khôi phục thanh minh, kia vô biên sát khí cũng tiêu tán vô tung vô ảnh.

Đã không có cừu cừu thần sát đại trận ảnh hưởng, Hiên Viên sở soái nhân tộc đại quân cùng Quảng Thành Từ chờ mười hai sư huynh đệ trong lòng cũng là một trận nhẹ nhàng, thực lực cũng dần dần hoàn toàn phát huy ra tới.

Xi Vưu cùng Cừu Lê tộc đại quân đã không có cừu cừu thần sát đại trận dựa vào, hơn nữa Xi Vưu cùng chính mình liên can huynh đệ vừa rồi bị Bàn Cổ Phiến gây thương tích, thực lực là đại suy giảm. Vì thế, trên chiến trường xuất hiện hài kịch tính biến hóa, đến phiến Xi Vưu bọn họ bị nghiêng về một phía đến chen ép.

Nhìn trên chiến trường không ngừng ngã xuống Cừu Lê tộc chiến sĩ, Xi Vưu trong lòng cái kia không cam lòng a, hán ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng than thở.

“Xi Vưu, ngươi đã không đường có thể đi, đầu hàng đi!”

Hiên Viên tay cầm Hiên Viên kiếm, nhìn bị Quảng Thành Từ cùng Lý thần nhiên đám người vây quanh Xi Vưu, lớn tiếng quát.

“Hiên Viên tiểu nhi, ngươi dựa vào cái gì kêu ta đầu hàng, nếu không phải mỡ vị đại thần thông người giúp ngươi nói, ngươi sớm đã là đao của ta hạ chi quý, ta không phục a!” Xi Vưu không cam lòng quát.

“Đắc đạo giả giúp đỡ nhiều, thất đạo giả quả trợ! Xi Vưu, ngươi tàn bạo bất nhân, lại vọng tưởng nghịch thiên mà đi, há có bất bại chi lý! Trận chiến tranh này hy sinh nhân thái nhiều, vì không để càng nhiều nhân lọt vào giết chóc, ngươi đầu hàng đi!” Hiên Viên vẻ mặt nghiêm túc đạo.

“Ha ha, muốn ta đầu hàng, đó là không có khả năng, liền tính là giết ta, ta cũng sẽ không đầu hàng!”

Nói xong, Xi Vưu bạo khởi một quyền, hướng về Hiên Viên công tới.

“Hừ, thật là không biết sống chết!”

Quảng Thành Từ thấy Xi Vưu như thế, mắng một tiếng, móc ra chính mình Pháp Bảo Lạc Hồn Chung hướng tới Xi Vưu chính là một trận lay động.

Này Lạc Hồn Chung chính là chuyên môn công kích nguyên thần linh hồn Pháp Bảo, lần trước Quảng Thành Từ dùng bọn họ tới đối phó tương liễu cùng chín phương như vậy đứng đắn Vu tộc Đại Vu, tự nhiên là không có hiệu quả. Nhưng lần này dùng để đối phó Xi Vưu liền bất đồng, Xi Vưu chuyển sang kiếp khác vì nhân tộc đã sớm tu luyện ra nguyên thần, Lạc Hồn Chung một bị Quảng Thành Từ lay động, Xi Vưu chỉ cảm thấy một trận trời đất quay cuồng, cả người liền vô lực té xỉu ở địa thượng.

Thấy Xi Vưu té xỉu, Quảng Thành Từ sư đệ Cự Lưu Tôn thả ra chính mình Pháp Bảo Khổn Tiên Thằng, đem Xi Vưu vững chắc một nhọc lên. Cùng lúc đó, Xi Vưu còn thừa huynh đệ cũng bị chém giết hầu như không còn.

“Cừu Lê tộc chiến sĩ, các ngươi nghe, các ngươi thủ lĩnh đã bị ta bắt được, chỉ cần các ngươi buông vũ khí đầu hàng, đối với lần này sự tình, ta Hiên Viên có thể cam đoan cứ như vậy quá khứ. Các ngươi đều là chúng ta tộc người, không cần lại nghe Xi Vưu xúi giục, vì Vu tộc bán mạng, buông vũ khí đầu hàng đi, ta cam đoan chuyện cũ sẽ bỏ qua!” Hiên Viên lớn tiếng đối với trên chiến trường còn sót lại giết Cừu Lê tộc chiến sĩ hô.

Có đạo là bắt giặc bắt vua trước, Cửu Lê tộc chiến sĩ thấy Xi Vu bị bắt, hơn nửa lúc trước đánh trận này chiến, bọn họ phần lớn là bách với Xi Vu uy áp mới đến. Hiện giờ vừa thấy Xi Vu bị bắt, còn thừa Cửu Lê tộc chiến sĩ sôi nổi buông xuống trong tay vũ khí đầu hàng lên.

Ba ngày về sau, Hiên Viên ở trấn an Cửu Lê tộc còn sót lại người hậu, suất quân áp giải Xi Vu phản hồi trần đều mà đi.

Hiên Viên trở lại trần đều lúc sau, đổi thiên hạ vạn dân tuyên cáo Xi Vu tội trạng, cuối cùng hạ lệnh đem Xi Vu chém giết, lấy cảm thấy an ủi ở đại chiến bên trong chết đi chiến sĩ anh linh.

Pháp trường phía trên, Xi Vu về mặt khinh thường nhìn Hiên Viên, Hiên Viên cũng không muốn nhiều hơn vô nghĩa, quát một tiếng “Hành hình!”

Đại đao chém vào Xi Vu cổ phía trên, “Băng” một tiếng, chỉ thấy đại đao theo tiếng chém làm hai đoạn. Hiên Viên tự mình tiến đến, thử mấy lần, tình huống như cũ.

“Ha ha, Hiên Viên tiểu nhi, ta nãi Đại Vu thân thể, kim cương bất hoại, muốn giết ta, ngươi nằm mơ đi thôi!” Xi Vu cười to đạo.

Hiên Viên đang ở phát sầu hết sức, linh cơ vừa động, hắc tướng Di Lạc đưa cùng chính mình Hiên Viên kiếm phong lợi vô cùng, có lẽ có thể chém giết Xi Vu.

“Bá”, Hiên Viên rút ra bên hông Hiên Viên kiếm, dùng hết sức lực hướng tới Xi Vu chém tới.

Này Hiên Viên kiếm đòi trước chính là Yêu tộc lục vu kiếm, liền kia Tô Vu thân thể đều có thể thương tổn, huống chi Xi Vu này Đại Vu thân thể đâu.

Chỉ thấy Hiên Viên trên thân kiếm thả ra một đạo kim quang, tạp sát một chút, Xi Vu đầu đã bị chém hạ xuống. Roi xuống địa thượng kia Xi Vu đầu thượng trong hai mắt mặt, tràn đầy vẻ khiếp sợ.

Chém giết Xi Vu lúc sau, Hiên Viên lại dùng Hiên Viên kiếm đem Xi Vu tứ chi bỏ xuống. Làm xong này hết thảy lúc sau, Hiên Viên lại hạ lệnh đem Xi Vu tứ chi cùng đầu phân biệt vĩnh trấn ở vài toà bất động núi lớn dưới, để ngừa ngăn Xi Vu lần thứ hai trọng sinh sống lại họa loạn thiên hạ.

Tranh giành chi chiến thắng lợi, khiến cho Hiên Viên thanh danh đại chấn, hắc ở nhân tộc bên trong uy vọng cũng chân chính bắt đầu với Thiên Hoàng Phục Hy cùng Địa Hoàng Thần Nông tề bình lên.

Ngày này, Hiên Viên ở xử lý xong nhất thường việc hậu, Lý thần nhiên tiến đến nói cho Hiên Viên chính mình muốn ly khai. Hiên Viên nghe nói Lý thần nhiên phải đi, mở miệng khuyên can đạo: “Lần trước một trận chiến, ít nhiều tiên trưởng cứu giúp, Hiên Viên mới có thể may mắn mạng sống. Hiện giờ Hiên Viên còn chưa báo đáp tiên trưởng đại ân, tiên trưởng sao có thể rời đi, mong rằng tiên trưởng ở nhiều lưu lại chút thời gian, cũng làm cho Hiên Viên có cơ hội đưa tin tiên trưởng đại ân đại đức!”

“Bần đạo bất quá vừa lúc gặp còn có thời, hiện giờ nơi đây sự tự nhiên phản hồi. Nhân Hoàng thân phụ người trong thiên hạ tộc chi vọng, vẫn là lấy nhân tộc làm trọng hảo!” Nói xong, Lý thần nhiên liền thân hình chợt lóe, biến mất ở Hiên Viên trước mắt.

Đến tận đây, những cái đó trợ giúp quá Hiên Viên tu giả tất cả đều rời đi, chỉ còn lại có một cái Cửu Thiên Huyền Nữ tới.

Này Cửu Thiên Huyền Nữ cùng Hiên Viên ở tranh giành chi chiến khi liên tình tổ ấm sinh, tranh giành đại chiến lúc sau, Hiên Viên cũng liên tiếp hướng Cửu Thiên Huyền Nữ bày tỏ tình yêu, vì thế, Cửu Thiên Huyền Nữ liền lưu tại nhân tộc. Cửu Thiên Huyền Nữ suy xét đến Hiên Viên chính là phạm nhân chi khu, khó có thể cùng chính mình bên nhau, liền bắt đầu truyền thụ Hiên Viên tu hành phương pháp.

Hiên Viên vốn là thiên định Nhân Hoàng, tư chất hảo tự nhiên không lời gì để nói. Ở tiếp xúc đến tu hành phương pháp hậu, hắc tu vì cũng là tiến triển cực nhanh tiến bộ. Đồng thời, ở Cửu Thiên Huyền Nữ trợ giúp dưới, Hiên Viên xử lý khỏi nhân tộc việc tới càng thêm chính là tâm ứng tay, được rồi rất nhiều có công với nhân tộc sự tình.

Ở Hiên Viên thống trị dưới, hồng hoang nhân tộc rốt cuộc nghênh đón rầm rộ, vô luận là nhân tộc số lượng vẫn là chính thể thực lực đều được đến cực đại phát triển.

Nhân tộc số lượng đại quy mô tăng trưởng lúc sau, nguyên bản sử dụng thượng cổ yêu văn bởi vì thái quá phức tạp đến tối khó hiểu, đã không thích hợp nhân tộc phát triển ứng dụng, vì việc này, Hiên Viên vẫn luôn buồn rầu, nhất tâm muốn làm ra một loại thuộc về nhân tộc chính mình văn tự.

Chính là Hiên Viên chính mình đối với này tạo tự một chuyện cũng rất là đau đầu, chính mình trời sinh tính hi võ, như thế nào có thể làm ra nhân tộc chi tự đâu. Bởi vậy, Hiên Viên liền nghĩ tới chính mình thủ hạ đệ nhất văn thần thương hiệt. Vì thế, Hiên Viên liền đem tạo tự cái này vĩ đại công trình giao phó cho thương hiệt.

Thương hiệt ở tiếp thu tới rồi Hiên Viên mệnh lệnh lúc sau, trong lòng cái kia sợ hãi a, đây chính là nhân tộc ngày sau truyền thừa đại sự a, nhục là chính mình thật sự có thể làm ra một loại so thượng cổ yêu văn càng thêm đơn giản sáng tỏ văn tự nói, như vậy nhân tộc hậu thế văn hóa khẳng định hội bởi vậy mà phồn vinh hưng thịnh.

Vì thế, thương hiệt vẫn luôn dốc hết sức lực nỗ lực.

Một ngày này, ở một cánh cửa ngoại, thương hiệt sớm đã tại đây chờ lâu ngày, nhìn đại môn mở ra lúc sau, vội vàng địa nói: “Chúc mừng lão sư xuất quan”.



Mở cửa đúng là Lý thần nhiên, ngày đó hấn hướng Hiên Viên cáo từ lúc sau cũng rời đi nhân tộc, mà là lại đem chính mình giấu ở nhân tộc bên trong. Đây thương hiệt ở khổ tự tạo tự phương pháp, đi thăm nhân tộc đại hiền chi sĩ, bị này phát hiện.

Ở người thường trong mắt, tiên nhân đều là không gì làm không được, thần thông quảng đại. Đây không, một tìm được Lý thần nhiên, liền không màng này phản đối, xưng hô khởi ‘lão sư’ tới, hy vọng Lý thần nhiên có thể kêu hấn tạo tự phương pháp.

Đối này, Lý thần nhiên cũng đột nhiên thấy đầu đại, nói vài lần, nhưng hấn vẫn cứ muốn như thế kêu. Vô pháp, Lý thần nhiên cũng chỉ đến làm bộ không có nghe được.

Lý thần nhiên đạo: “Người không thêm nghĩ như thế nào tạo tự, tại đây chờ ta làm gì.” Thương hiệt ngượng ngừng cười cười, nói: “Lão sư, mấy năm nay đệ tử lấy tượng hình phương pháp làm ra ngàn dư tự, nhưng là xa xa không đủ dùng, hơn nữa rất nhiều thời điểm cần bản là vô hình nhưng tượng, đệ tử nghĩ không ra hảo biện pháp, đành phải tìm lão sư tương trợ.”

Mục lục

Báo lỗi thumb\_up

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương trước Mục lục Chương sau

add Aa

Hồng hoang chi căn nguyên bất hủ

Chương 146 Hình Thiên thượng thiên

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Lý thần nhiên vỗ vỗ cái trán, cảm thấy bất đắc dĩ địa nói: “Ngày thường xem người rất cơ linh oa, như thế nào tại đây sự kiện lại là cái chết cân não? Chẳng lẽ một hai phải dùng tượng hình phương pháp không thành, người liền sẽ không tưởng điểm cái khác biện pháp? Tỷ như hội ý, hình thanh linh tinh?”

Thương hiệt bồi cười nói: “Đệ tử cũng là căn tuân lão sư chi mệnh, dùng khoa học nghiêm cẩn thái độ đối đãi vấn đề này sao! Bất quá, lão sư theo như lời hội ý, hình thanh phương pháp, cụ thể rồi lại là như thế nào? Thành lão sư chỉ điểm!”

“Cũng biết ‘chỉ nhưng hội ý không thể nói truyền’ nói đến?” Thấy thương hiệt gật đầu, Lý thần nhiên tiếp tục nói: “Nếu người làm ra tự làm nhân nhìn lúc sau, tuy rằng không có trải qua người lời nói và việc làm đều mẫu mực, nhưng là đối phương lại có thể đoán ra cái này tự sở đại biểu ý tứ, như vậy loại này phương pháp làm ra tới tự sở dụng phương pháp chính là ‘hội ý’. Tỷ như nói người dùng ‘nhật’ tới tỏ vẻ Thái Dương tinh, dùng ‘nguyệt’ tới tỏ vẻ Thái Âm Tinh, như vậy đem này hai chữ hợp ở bên nhau, dùng ‘minh’ tới đại biểu có quang, có thể coi vật, người khác có phải hay không thực dễ dàng lý giải?”

“Quả nhiên diệu pháp! Như vậy hình thanh phương pháp lại là như thế nào?”

“Cái gọi là hình thanh, danh như ý nghĩa, làm ra tới tự từ hai bộ phận tạo thành, một bộ đại biểu cái này tự ý tứ, xưng là hình bộ, một bộ đại biểu cái này tự âm đọc, xưng là bộ âm. Nhưng loại này phương pháp cần thiết là thành lập ở phía trước hai loại cơ sở, nếu không liền sẽ trở thành không trung lưu các, tùy thời khả năng bị phá hủy, quên đi.

Tỷ như nói chúng ta phải dùng một chữ tới tỏ vẻ trong núi không lớn dòng nước, mà loại này dòng nước giữa có một loại sinh vật bị người xưng là ‘hê’, như vậy, chúng ta có thể dùng loại này động vật âm đọc tới tỏ vẻ loại này dòng nước, vì phân ra hai người khác nhau, ở ‘hê’ tự phía trước hoặc cái khác địa phương thêm một cái tỏ vẻ thủy ký hiệu, cuối cùng chúng ta liền có thể dùng ‘khê’ đại biểu trong núi nhỏ lại dòng nước.”

Thương hiệt nhọc có chút suy nghĩ, bỗng nhiên kêu lên: “Lão sư, ta tưởng ta hiểu được!” Sau đó tìm một cây nhánh cây, dùng tay đem địa thổ mặt bình, loạn viết loạn họa lên. Bắt đầu còn tính bình thường, nhưng theo thời gian trôi qua, tựa hồ vào nào đó ma chướng, biểu tình điên cuồng, quơ chân múa tay. Khi thì khổ tư không thôi, khi thì lại viết lại họa, khi thì lẩm bẩm tự nói, khi thì lại đồ lại sửa; chỉ khoảng nửa khắc liền đem các loại hiếm lạ cổ quái ký hiệu vẽ đầy đất.

Lý thần nhiên bắt đầu là không muốn quấy rầy, chỉ là ở bên quan xem, hậu thế lại là bị thương hiệt cuồng thái cấp dọa, ót hiện ra không ít mồ hôi lạnh. Cứ việc như thế, trong lòng lại biết loại trạng thái này phi thường khó được, tuy rằng loại hình bất đồng, nhưng là cùng phát gia cái gọi là một sớm một chiều phi thường tương tự, hẳn là đã tới rồi ra thành quả thời điểm, cho nên Lý thần nhiên chỉ có thể nhin xuống, miễn cho quấy rầy thương hiệt.

Qua ba cái nhật đêm, thương hiệt bỗng nhiên đem trong tay nhánh cây ném đi, roi lệ đầy mặt, cười ha ha lên. Tạo tự hữu ích với nhân loại văn minh truyền bá, hữu ích với nhân loại phát triển tiến bộ, có thể nói công đức vô lượng, nhưng mà có vấn đề lúc sau, nhân loại tiến bộ đem sẽ không gián đoạn, cho dù bởi vì nào đó nguyên nhân, nhân loại xã hội khả năng đình trệ, thậm chí là tạm thời tính hậu lui.

Nhưng tổng thể tới nói nhân loại tiến bộ sẽ không thay đổi, chính là cùng nguyên nhân chính là vì văn tự xuất hiện, chắc chắn tiết tẩn thiên địa bí mật, giả lấy thời gian hồng hoang thiên địa chỉ sợ lại vô bí mật đáng nói, mà giống loài khác ở nhân loại quấy nhiễu hạ, chắc chắn vĩnh viễn mất đi trở thành thiên địa vai chính cơ hội, cho nên tạo tự lại là một trạng lớn nhất nghịch thiên cử chỉ.

Nếu là lớn nhất nghịch thiên cử chỉ, tự nhiên hội đem hạ mạnh nhất diệt sạch thiên kiếp; tựa hồ là một cái chớp mắt, không trung đã là mây đen giăng đầy, tiếng sấm điện thiểm, một đoàn đoàn vô kiếp hòa tụ tập lên, hình thành từng điều tử sắc điện xà, ở trên hư không trung xuyên qua không thời.

Lý thần nhiên tuy rằng lý giải thương hiệt tâm tình, lúc này cũng bắt chước rất nhiều, chạy đến phụ cận bắt lấy thương hiệt cổ áo, đáp mây bay liền đi, thẳng đến rồi xa nhân loại tụ cư địa phương, lúc này mới dừng lại. Mà kia thương hiệt vẫn cứ ở vào điên cuồng bên trong, chỉ là cười to đã biến thành cười thảm, nếu không ai để ý tới, chỉ sợ không cần phải trời giáng thần lôi, chính mình liền muốn cười đã chết, rốt cuộc thương hiệt ở tạo tự trong quá trình ba ngày đêm không được ngừng lại, hao phí thái nhiều tâm huyết cùng tinh lực, “Thương hiệt tạo tự, tiết tẩn thiên địa bí mật” há là thường nhân nhưng vì!

“Thiên kiếp buông xuống, còn không mau mau tỉnh lại?” Lý thần nhiên bắt đầu dĩ, chỉ phải dùng chuông lớn đại lý, công án chi thuật đem thương hiệt đánh thức. Thương hiệt phục hồi tinh thần lại, hai mắt là mê mang chi sắc, hỏi: “Cái gì thiên kiếp?”

Lý thần nhiên đáp: “Tạo tự đã tụ vô công đức cũng là lớn nhất nghịch thiên cử chỉ, cho nên ngươi nhất định phải thừa nhận nay thiên phạt.” Thương hiệt mặt lộ vẻ ra cổ quái thần sắc, bỗng nhiên bảo đầu khóc lớn lên: “Trời xanh a, ta tạo tự lại công lớn với nhân tộc, ngươi lại muốn phạt ta, dữ dội bất công?”

Thương hiệt hành vi làm Lý thần nhiên tức giận phi thường, hung hăng hấn phiến hai thanh chuông, cả giận nói: “Không cười đồ đệ, thiên hành kiện, quân tử lấy tự mình cố gắng mà không thôi, lại đạo Thiên Đạo có bằng, chí công thù cần, ngươi không tư độ kiếp, ngược lại oán trời ưu nhân, lại ra sao lý, lại có tác dụng gì? Trường tức chết ta sao?”

Thương hiệt nhìn Lý thần nhiên hai mắt, lại ngẩng đầu nhìn nhìn kiếp vân, mặt lộ vẻ buồn bã tuyệt vọng chi sắc, nói: “Lão sư, lấy đệ tử hiện tại trạng thái, rồi lại sao có thể vượt qua kiếp nạn này? Đó là lúc toàn thịnh, lấy đệ tử tu vi, cũng kinh không dậy nổi này mạnh nhất diệt sạch thần lôi. Thiên Đạo có bằng?! Thiên Đạo chí công?! Việc đã đến nước này! Phục có gì ngon!?”

“Độ không độ đến quá là một chuyện, có nghĩ vượt qua là một chuyện khác, chỉ có tâm tồn hy vọng, tâm tồn bất bại tín niệm, thiên kiếp liền có thể hủy diệt thân thể của ngươi, chẳng lẽ còn có thể hủy diệt ngươi tinh thần không thành? Huống chi chỉ cần nỗ lực quá, đấu tranh quá, đó là thất bại, lại có gì sợ? Chẳng phải vẫn nhân định thắng thiên chi ngữ, đó là ngươi hôm nay thân chết, cũng cần phải cấp hậu thế dựng đứng một cái tấm gương!”

“Lão sư, ta hiểu được.” Thương hiệt định ra quyết tâm, tinh thần lập tức hảo rất nhiều, đứng ở nơi đó, bình đạm nhìn thiên kiếp.

Lý thần nhiên tựa hồ đã biết cái gì, quay đầu không đành lòng nhìn kế tiếp một màn này.

Đạo thứ nhất thiên lôi giáng xuống, trực tiếp phá hủy thương hiệt thân thể. Một đạo tàn hồn như gió trung tàn được lay động tại chỗ. Đạo thứ hai thiên lôi lập tức lại đem giáng xuống. Lý thần nhiên giấu ở ống tay áo hạ đôi tay không cảm run rẩy, đang định hấn ra tay hết sức, thiên thượng giáng xuống một mảnh mênh mông cuộn cuộn công đức.

Công đức đám mây xua tan thiên kiếp. Cuộn cuộn công đức thẳng đứng mảnh vào tàn hồn trung, tu bổ này thương hiệt hồn phách. Một thành công đức phiêu hướng Lý thần nhiên, bị này thu vào từ phủ bên trong.

Đợi cho một nén nhang hậu, tàn hồn rốt cuộc hấp thu xong công đức. “Thiên Thuận đạo hữu?”, “Hồng Vân đạo huynh, ngươi khôi phục?” Lý thần nhiên ngữ khí có chút run rẩy nói.

Hồng Vân gật đầu, tiếp theo lại lắc đầu. Nhìn hấn này phiên động tác, Lý thần nhiên cảm thấy nghi hoặc, còn không đợi hấn hỏi ra khẩu, Hồng Vân liền từ xưa mục đích bản thân nói: “Trải qua mấy năm nay Luân Hồi chuyển thế, ta bởi vì khôi phục đến không sai biệt lắm. Bất quá cũng đúng là bởi vì mấy năm nay chuyển thế nhân tộc, thiếu nhân tộc thái nhiều. Nhược ta muốn thành đạo, tắc cần thiết còn cần ở nhân tộc bên trong.”

“Nói như vậy, đạo huynh còn muốn tiếp tục chuyển thế?” Nhìn Hồng Vân gật đầu lúc sau, Lý thần nhiên có chút cười khổ nói: “Còn tưởng rằng như vậy có thể lại cùng đạo huynh ngao du hồng hoang, chu du thiên địa. Lại không thể tưởng được thế nhưng thành hiện giờ này phiên cảnh tượng.”

“Đạo hữu không cần vì thế thương cảm, nói không chừng này vẫn là ta cơ duyên nơi. Thời gian không nhiều lắm, ta muốn đi, đạo hữu cần phải đi kia Ngũ Trang Quan đem ta kia phân nhân tham quá lưu trữ.” Thanh âm càng truyền càng xa, đợi cho cuối cùng, đã không thấy nhân ảnh.

Hai người gặp mặt, ai cũng không cảm tạ ai, này không phải hai người vô tình. Hoàn toàn tương phản, hai người đều là người chí tình. Có chút lời nói không nói, cũng không đại biểu không có.

Mọi việc tắt rồi, Lý thần nhiên cũng không nghĩ lại lưu tại nhân tộc. Đứng dậy trở về Tam Tiên Đảo trung.

Xi Vưu cùng Hiền Viên Hoàng Đế tranh bá hồng hoang nhân tộc Nhân Hoàng chi vị, lại là bởi vì Xi Vưu chính là Vu tộc bên trong Xi Vưu được đến thiên đại tạo hóa, đạt được Vu tộc căn bản là không có khả năng có được nguyên thần mà chạy cỏi Vu Yêu đại chiến bên trong ngã xuống kết cục; chuyển thế vì nhân tộc.

Nhưng là, chuyển thế trở thành nhân tộc Xi Vưu cũng không cam tâm nguyên bản cường hãn Vu tộc trở thành hiện giờ chó nhà có tang, tránh cư bắc đều lô châu. Quyết chí thế đoạt được Nhân Hoàng chi vị, lấy chấn hưng Vu tộc. Nhưng là, sao nại ý trời như đao? Cho dù là Thánh Nhân cũng không thể nghèo trắc thiên cơ, huống chi là Vu tộc sinh ra Xi Vưu?

Vì thế ở Xi Vưu suất lĩnh Vu tộc đại quân cùng Cửu Lê bộ lạc bị nhân tộc cuốn cuộn đại thế dưới, cùng với Huyền môn vì rầm rộ chính mình đạo thống, Xi Vưu không chỉ có rơi vào một cái chiến bại càng là bị ngũ mã phanh thây, vĩnh trấn áp thiên địa ngũ cực.

Vu tộc tức khắc lần thứ hai yên lặng ở trong hồng hoang, mà vì Vu tộc không bị hồng hoang đại năng giả khinh thường, Hình Thiên làm Vu tộc Đại Vu, ngang nhiên ra tay; muốn giết gả dọa khi! Nhưng là nơi đó tưởng được đến, tuy rằng Hình Thiên đã tránh đi nhân tộc cùng Huyền môn này hai cái, một cái là Thiên Đạo đại thế không thể trái nghịch, một cái có Thánh Nhân trấn áp; mà lựa chọn Hạo Thiên Ngọc Đế cái này Hồng Quân Đạo Tổ đồng tử, làm mềm quả hồng niết.

Thiên Đình lăng tiêu bảo điện bên trong.

Quần tiên uống rượu mua vui, tràn đầy hoan thanh tiếu ngữ chi gian, chư tiên càng là hướng về Ngọc Hoàng đại đế Hạo Thiên không ngừng mà nịnh nọt; rốt cuộc nhân tộc ở Thiên Đình đám người tương trợ dưới, nhất cử tiêu diệt vẫn luôn là đề nặng Hiền Viên Hoàng Đế đánh Xi Vưu. Này chiến có thể nói là hiện tại Thiên Đình Thiên Đình kẻ thừa Yêu tộc tổ kiến tới nay đạt được lớn nhất thành quả thắng lợi. Bằng này Thiên Đình ở trong hồng hoang uy danh đại chấn, nay thiên đình đám người đối tăng lên Thiên Đình ở nhân trong tộc uy vọng, có lớn lao chỗ tốt; nhưng là đối với Ngọc Hoàng đại đế Hạo Thiên tới nói lớn nhất thành quả không gì hơn —— là chính mình này nhất cử ở kinh sợ Thiên Đình bên trong không nghe lời thế lực đồng thời càng là đối với chính mình này một cái Thiên Đế chính thống địa vị củng cố có lớn lao chỗ tốt.

Đồng thời càng là ở tương trợ Nhân Hoàng lúc sau, tự nhiên là có thể được đến đại lượng công đức, đương nhiên này tăng lên Thiên Đình ở nhân trong tộc uy vọng Hạo Thiên Ngọc Đế tới nói tương trợ Nhân Hoàng đến chút công đức, Hạo Thiên đại đế cũng không phải không như vậy để ý, hần Hạo Thiên tương trợ Hiền Viên Hoàng Đế vì chính là ở đại địa phía trên chiếm hữu một vị trí nhỏ sao?

Đương nhiên không phải, hần Hạo Thiên tương trợ cùng Hiền Viên Hoàng Đế nói trắng ra là còn không phải là vì được đến thiên địa chúng sinh tán thành hần cái này Thiên Đế chính thống đại vị sao? Hiện tại có thể nói là được như ước nguyện. Càng là được Hiền Viên Hoàng Đế hứa hẹn, ngày sau nhân tộc cung phụng Thiên Đình chư tiên, hương khói không ngừng, này lại là cùng phía trước đại không giống nhau.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 147 tính sổ

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Phải biết nhân tộc chính là thiên đình vai chính, đến hưởng nhân tộc cung phụng, kia công đức đạo quả há thị phi phạm? Đối với cái này thu hoạch ngoài ý muốn, Hạo Thiên đại đế tự nhiên là vạn phần địa vui sướng.

Mà nguyên bản ở chính mình trước mắt, kiệt ngạo khó thuần chư tiên đều ở chính mình uy thế dưới, cũng là dần dần địa cúi đầu. Không khỏi địa Ngọc Hoàng đại đế tức khắc chỉ gian liền có một chút thỏa thuê đắc ý, nhìn hướng về chính mình triều bái quần tiên, Hạo Thiên trong lòng kia một phần đắc ý liền không có nói.

Hiện tại Hạo Thiên mới cảm thấy chính mình Ngọc Hoàng đại đế uy nghiêm, làm một cái hoàng giả phong phạm cùng nên có phò trợ. Tức khắc chỉ gian, Hạo Thiên đảo qua chính mình dĩ vãng chịu khó mù chi khí, tâm tình sáng khoái vô cùng dưới, chúng ta Hạo Thiên đồng tử không khỏi địa ở nẩy chén tiên nhường xuống bụng lúc sau, không khỏi địa uống cao.

Một hồi khánh công bữa tiệc có thể nói là khách và chủ tẫn hoan, nhưng là đúng lúc này nổi bật biến cố, hét thảm một tiếng tiếng động vang lên.

Lại thấy Lăng Tiêu Điện ở ngoài lấy râu quai nón đại hán trong tay dẫn theo làm thích đại phu, đầy người che kín túc sát chi khí, mặt âm trầm từng bước địa bước vào lăng tiêu bảo điện trung; bước vào đại điện râu quai nón đại hán kia sắc bén ánh mắt nhất nhất đảo qua trong điện mọi người, mà ở râu quai nón đại hán đằng đằng sát khí sát ý bên trong, chúng tiên cười vui tiếng động đột nhiên im bật.

Mà Ngọc Hoàng đại đế cảm ứng được nào tận trời sát khí, sát ý không khỏi địa sợ tới mức một thân mồ hôi lạnh, tức khắc nguyên bản mê ly ánh mắt lập tức liền sợ tới mức rệu rĩnh, trong lòng tức giận dồn sinh; nhìn thấy râu quai nón đại hán lúc sau lại là không khỏi địa trong lòng tức khắc chính là một lớp bọt, thầm nghĩ: Thứ này như thế nào tới? Đáng chết! Tuy rằng Ngọc Hoàng đại đế trong lòng ý niệm không ngừng mà chuyển động, nhưng là ngoài miệng lại là sắp thanh địa quát to: “Hình Thiên, ngươi làm gì vậy? Còn không cho ta lui ra.”

Nhưng là nhìn đến Hình Thiên bắt thiên ánh mắt lúc sau, trong lòng càng là cười khổ: Một bước sai từng bước sai. Không nghĩ tới chính mình làm tuy rằng đem Thiên Đình uy danh đại chấn dưới, lại là, chính mình tính kế xuất hiện sai lầm, nhân Xi Vu một chuyện phía trên, Thiên Đình tham gia trực tiếp khiến cho Hình Thiên thậm chí là Vu tộc đều cùng Thiên Đình đối lập lên.

Nhìn thấy trong con giận dữ Ngọc Hoàng đại đế, quần tiên bên trong tự nhiên là không phải ít tò về chính mình trung tâm, tức khắc liền ở Ngọc Hoàng đại đế quát lớn lúc sau, liền nghe thấy: “Nguyên lai bất quá là Vu tộc dư nghiệt, Vu Yêu đại chiến khi tính ngươi vận khí tốt, cư nhiên có thể thoát được tánh mạng. Hiện giờ không thành thành thật thật địa ở bắc đều lô châu đợi, ngày qua đình làm chi? Chẳng lẽ là nhân chính mình mệnh dài quá không thành?”

Văn ngôn lúc sau Hình Thiên Đại Vu còn chưa có tức giận thời điểm, Ngọc Hoàng đại đế Hạo Thiên lại là nổi giận: Đây là kia lộ mầm tai họa a? Cư nhiên ở ngay lúc này tới ngọt ngọt? Không phải trực tiếp địa đem Vu tộc đặt ở ta mặt đối lập sao? Quả thực là đem bản tôn đặt ở hòa thượng nướng a! Ngươi tháng nhai này làm như vậy không phải hại ta sao? Ngươi chờ ta về sau như thế nào bảo chế ngươi! Rốt cuộc là ai?

Trong con giận dữ Hạo Thiên Ngọc Đế, hướng về thanh âm nơi phát ra chỗ nhìn lại, trực tiếp một cái tai to mặt lớn tướng quân bộ dáng gia hỏa ở Hạo Thiên nhìn chăm chú dưới, tức khắc càng là đỉnh chính mình bụng to, run lên run địa tò về chính mình trung tâm nào! Trong lòng trong con tức giận Hạo Thiên thấy thế càng là giận dữ: Không biết tiến thoái?!

Hình Thiên lạnh lùng địa nhìn cái kia tai to mặt lớn gia hỏa liếc mắt một cái, đối hán châm chọc mỉa mai hơi hơi địa cười nhạt, ngược lại nhìn thẳng cao cao tại thượng Ngọc Hoàng đại đế Hạo Thiên thượng đế, lạnh giọng hỏi: “Tranh giành một trận chiến, Xi Vu đã bại vong, không biết bệ hạ hay không đối này cảm kích?”

Hạo Thiên văn ngôn không khỏi địa trong lòng một lớp bọt: Tới! Nhưng là lại mặt vô biểu tình địa gật gật đầu, nói: “Việc này ta đã biết được! Tranh giành một trận chiến, Cửu Lê bộ lạc đại bại mà bại, Xi Vu ngã xuống, nếu liên việc này ta đều không hiểu được nói, ta nay thiên đế cũng thái thất trách.” Hạo Thiên này một phen lời nói bên trong, lại là tránh nặng tìm nhẹ, đồng thời càng là trong bông có kim, không chỉ có muốn tại đây sự trung bút ra mà ra, càng là hướng về Hình Thiên ám chỉ chính mình chính là Thiên giới Thiên Đế, ngươi vẫn là không cần thái quá mức làm can.

Nhưng là, Hạo Thiên đại đế cũng thái suy bụng ta ra bụng người, hán thật đúng là cho rằng mọi người đều là hán như vậy chính trị cao thủ a? Phải biết rằng, Vu tộc thuần túy chính là một đám không dài đầu óc mắng phu, ngươi này một phen dụng tâm không thể nghĩ ngờ không phải hướng về người mà vút mị nhân sao?

Tuy rằng Hạo Thiên đại đế này một phen nói phi thường hảo, có thể nói là cực phẩm. Nhưng là nghe vào Hình Thiên loại này không hiểu phong tình gia hỏa lỗ tai bên trong, không nghĩ ngờ là thừa nhận chính mình chính là cùng phạm tội. Tức khắc ngang nhiên đứng thẳng Hình Thiên, hai mắt gắt gao nhìn thẳng Hạo Thiên, kích động địa nói: “Ngươi biết? Ngươi đã sớm biết? Ha ha ha!”

Lời nói bên trong Hình Thiên kích động đến trạng như điên cuồng; thật lâu sau lúc sau càng là lẩm bẩm tự nói địa nói: “Vu Yêu đại chiến qua đi. Mười một vị Tổ Vu đại nhân đều trở về Bàn Cổ đại thần ôm ấp, Vu tộc quần long vô đầu, càng là lọt vào Thánh Nhân vô tình đuổi đi, Vu tộc từ nguyên bản hồng hoang đại địa chủ nhân, biến thành một con chó nhà có tang, Vu tộc không thể không ở bắc đều lô châu kéo dài hơi tàn. Mà hiện tại Xi Vu vì Vu tộc lại hưng mà tao thân vẫn. Chính là đây là số trời nói, ta cũng nhận. Nhưng là, ngươi Hạo Thiên tiêu nhĩ ngàn không nên vạn không nên, cư nhiên phải Cửu Thiên Huyền Nữ hạ giới, tương trợ Nhân Hoàng Hiền Viên?”

Văn ngôn Hạo Thiên Ngọc Đế tức khắc biết sự tình hôm nay là không thể đủ thiện. Nếu là cái dạng này lời nói, như vậy lẫn nhau chi gian xé rách da mặt thì đã sao? Chẳng lẽ muốn chính mình chịu Hình Thiên một cái Vu tộc Đại Vu điều khi?

Tức khắc trong lòng hạ quyết tâm Hạo Thiên Ngọc Đế tức khắc đứng dậy hướng về Hình Thiên quát: “Xi Vu không biết số trời, mưu toan lấy chính mình chuyển thế nhân tộc chi thân, cướp lấy nhân tộc Nhân Hoàng chi vị; không chỉ có dĩ hạ phạm thượng, càng là tàn sát không ít nhân tộc bên trong tộc nhân, như vậy mưu toan họa loạn nhân tộc hạng ngươi; hiện tại được đến như vậy hậu quả xấu cũng là gieo gió gặt bão. Thiên Đình ra tay tương trợ Nhân Hoàng Hiền Viên Hoàng Đế chính là thuận theo Thiên Đạo, cho dù là ở Đạo Tổ trước mặt ta cũng có thể nói được quá khứ. Nhưng thật ra ngươi Hình Thiên, thân là Vu tộc Đại Vu hiện tại cư nhiên dám tư dâm Thiên Đình, rõ ràng không có đem bản tôn để vào mắt.”

Vốn dĩ Vu tộc bên trong, Hình Thiên liền vẫn luôn không thể nào xem trọng Xi Vu hành sự; vì vậy, mới tìm cái lý do lãnh một ít Vu tộc lưu thủ bắc đều lô châu, muốn vì Vu tộc bảo tồn một chút huyết mạch.

Tuy rằng Hình Thiên cùng Xi Vu ý kiến tương bác, nhưng là đều là nhất tâm vì chính là Vu tộc phát triển; mà Hình Thiên cho rằng chính là hiện tại nhân tộc có Huyền môn trấn áp khí vận, thế lực không lồ, khó có thể lay động, yêu cầu ẩn núp nanh vuốt, chậm đợi phong vân biến hóa hết sức, Vu tộc huê thể dựng lên; mà Xi Vu còn lại là quá mức cấp tiến, mưu toan mượn gà sinh trứng, mượn dùng chính mình nhân tộc thân phận, vọng tưởng lấy Vu tộc tương trợ bước lên Nhân Hoàng đại bả chi vị, tái hiện Vu tộc vang tích vinh quang, đồng thời Xi Vu vì Vu tộc càng là phát rõ, tuy rằng vì tranh đoạt nhân tộc Nhân Hoàng chi vị, lại không tu Nhân Hoàng chi đức, tương phản là hành vô biên giết chóc.

Cứ việc Hình Thiên cũng không tán thành Xi Vu cấp tiến hành vi, nhưng là lại là đối với Xi Vu hết thấy hành vi lại là biết chi cực tường; nếu không phải cuối cùng Thánh Nhân ra tay nói, Xi Vu căn bản là không bị thua.

Nhưng là, Thánh Nhân dưới tất cả đều con kiến. Hán Hình Thiên nhưng không có bản lĩnh tiến đến tìm Nguyên Thủy Thiên Tôn cái kia lão gia hỏa phiên toái, mà nhân tộc hiện tại có thể nói là thiên địa chi gian xu thế tất yếu, ngăn cản nhân tộc đi tới bất luận cái gì trở ngại đều đem hội bị nhất nhất địa lật đổ,

tiêu diệt với nhân tộc nhất ich cường hãn khí vận bên trong, ai dám đi ngó ngán? Rốt cuộc tuy rằng Vu tộc nhân luôn luôn là được xưng không có đầu óc nhất tộc, nhưng là liền không cần như vậy liền cho rằng Vu tộc liền thật là một đám ngu xuẩn.

Tương phản Vu tộc thờ phụng chính là tuyệt đối thực lực thôi. Tuyệt đối thực lực trước mặt hết thảy đều là hư ảo, đùa bỡn tâm cơ như vậy tiểu kỹ xảo bất quá là tiểu thừa thủ đoạn mà thôi.

Chính là Vu tộc lúc này đây ra đại xấu, nếu không có một đình một chút phản kích nói, như vậy trong hồng hoang sở hữu cường giả còn không đều cho rằng chúng ta Vu tộc là tốt như vậy khi dễ sao? Lại nói bởi vì Xi Vưu bại bị trăm lúc sau, Vu tộc càng là thấp thòm, nhân tâm tư động, không khí rất là quý dị. Nếu không có một chút lời đình thủ đoạn nói, sao có thể kinh sợ Vu tộc dị động cùng người khác nhìn trộm?

Mà chú ý với Xi Vưu sự tình Hình Thiên tức khắc phát hiện một cái nơi trút giận —— không nghĩ tới, Hạo Thiên Ngọc Đế thăng nhải này cư nhiên dám phái chính mình thủ hạ Cửu Thiên Huyền Nữ tương trợ Nhân Hoàng Hiền Viên Hoàng Đế; nếu là như thế này, người bất nhân ta liền bắt nghĩa. Người làm mừng một ta làm mười làm. Người Hạo Thiên tiểu nhi đầu tiên ra tay, hơn nữa rất nhiều thế lực trung, liền người yếu nhất, liền chớ có trách ta bắt người khai đao.

Rốt cuộc hiện tại Vu tộc không thể so trước kia, nếu không có cường hãn thủ đoạn tới kinh sợ người khác nói, Vu tộc tình cảnh kham ưu. Hừ! Ai kêu người Hạo Thiên tiểu nhi nhân phẩm như vậy kém, một khi đã như vậy nói, Lão Tử liền cảm người cấp Vu tộc đương đá kê chân.

Nghĩ vậy nhi Hình Thiên tức khắc nổi giận đùng đùng địa hướng về Thiên Đình đánh tới, hiện tại ở chính mình chất vấn dưới, không nghĩ tới Hạo Thiên tiểu nhi không chút nào biết sai, cư nhiên vẫn là như vậy xảo lười như hoàng, tức khắc càng là giận dữ, nguyên bản trong lòng chỉ có ba phần tức giận, hiện tại càng là có chín phần.

Hình Thiên vẫn ngôn lúc sau, không khỏi địa trong miệng điên cuồng gào thét một tiếng. Quanh thân bị thương địa hơi thở trở thành hư không; ngược lại trên người thay thế chính là vô tận cuồng bạo tức sát địa khí thế. Hình Thiên khí thế vừa ra, tức khắc bao phủ toàn bộ Thiên Đình chư tiên; đồng thời ở Hình Thiên Đại Vu một thân sát khí lẫn lẫn khí cơ tỏa định dưới, Thiên Đình chư tiên tức khắc giống như lưng như kim chích, nhập trụ động băng, không khỏi địa đều là một đám đều im như ve sầu mùa đông.

Nhưng là, Thiên Đình phía trên chư tiên cái nào không phải nhân tính giống nhau nhân vật? Tức khắc chỉ gian, đều là bo bo giữ mình, sôi nổi tránh đi Hình Thiên khí thế, ngược lại là đứng ở một bên cảm quan vọng thái độ.

Mà Hình Thiên cũng không nghĩ chộc nhiều như vậy địch thủ, tự nhiên là đối với chư tiên thức thời, hơi hơi địa cười; ngược lại chính mình cũng không làm dây dưa, khí thế tương hợp dưới, thẳng sinh sôi địa tỏa định Hạo Thiên đại đế.

Hạo Thiên vừa thấy chư tiên động tác, mặt đều tái rồi: Mẹ nó! Đây đó đều là một ít bạch nhãn lang a. Đường không gia? Tốt xấu chính mình không biết sao xui xẻo vẫn là Thiên Đế, nhưng là, hiện tại Thiên Đế gặp nạn một đám đều ách hóa? Người đại gia! Ta trước kia mượn sức đều uống phí a? Ăn ta dùng ta, tốt xấu cũng là ăn thịt người nhu nhược, bắt người tay đoan, hiện tại các người cư nhiên cứ như vậy đối ta?

Đồng thời, Hạo Thiên làm một cái hoàng giả tự nhiên là nhân tính giống nhau nhân vật; tới rồi hiện tại còn không biết Hình Thiên sở cầu nói, còn không bằng một đầu đi đâm chết được!

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 148 Hạo Thiên thực lực

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Hạo Thiên nhìn Hình Thiên như thế cuồng vọng, trong lòng cũng là tức giận không thôi; trong lòng không khỏi thầm nghĩ: “Ta bèn nói tổ thân phong địa Thiên Đế, đường đường Thiên giới tôn sư. Người một cái Vu tộc quá khí Đại Vu cư nhiên dám như thế coi rẻ với ta? Thật sự đáng chết! Thật cho rằng ta Hạo Thiên thạch một cái mềm quả hồng a? Cái kia tưởng niết một chút liền đi lên niết một chút không thành? Còn đạo ta Hạo Thiên thật tốt khi dễ không thành?

Nếu người vẫn là khi đó Vu tộc Đại Vu nói, ta còn có khả năng làm người vài phần, nhưng là hiện tại hồng hoang đại lục không bao giờ là các người Vu tộc thiên hạ. Người Hình Thiên cũng bất quá là một cái quá khí Đại Vu thôi, tóm cái gì tóm? Người Hình Thiên hiện tại cũng bất quá là một cái bắt nạt kẻ yếu hóa sắc mà thôi. Nói cách khác, lúc này đây Vu tộc Xi Vưu đại bại căn bản là bởi vì Huyền môn những tay cùng nhân tộc cường hãn, như thế nào không thấy người thăng nhải này tiến đến tìm kiếm Huyền môn phiền toái, tìm kiếm nhân tộc phiền toái?

Còn không phải sợ Huyền môn Tam Thánh uy thế cùng nhân tộc đại thế sở hướng, thuận chỉ tắc xuong, nghịch chỉ tắc vong. Nga? Hiện tại liền tìm

thương ta? Khi ta là mềm quả hồng? Thật là không lo làm người tử. Thúc thúc nhưng nhẩn, thăm thăm không thể nhẩn a. Nhược không cho người cùng thể nhân đều biết thủ đoạn của ta lợi hại ta đây như thế nào lại có thể chấp chương nay thiên đình kinh sợ Thiên Đình đủ loại quan lại? Người lấy ta đương đá kê chân, ta liền không thể bắt người đương đá kê chân sao? Hừ! Hôm nay ta cũng muốn những cái đó hai mặt gia hòa, biết bản tôn lợi hại! Nói cách khác, các người về sau còn không được phiên thiên?”

Hạo Thiên Ngọc Hoàng đại đế có lòng đang chur tiên trước mặt lập uy, cũng không nói nhiều, thờ ơ lạnh nhạt, bàn tay to một phách, quát lớn đạo: “Hình Thiên, làm càn! Lãng tiêu bảo điện lại há là người cái này Vu tộc dư nghiệt có thể xằng bậy? Còn không mau mau địa lui ra, nói cách khác.”

“Bằng không lại có thể như thế nào? Hạo Thiên tiểu nhi, người bắt quả là Hồng Quân lão đạo ngồi xuống một cái nho nhỏ đồng tử thôi. Hôm nay, người không cho ta cái nói chuyện.” Hình Thiên vẫn ngôn lúc sau, không khỏi địa giận dữ, trả lời lại một cách mỉa mai.

“Hình Thiên, người đây là tìm đường chết!” Văn ngôn Hạo Thiên đại đế tức khắc giận dữ, vốn dĩ Hạo Thiên chính là Hồng Quân Đạo Tổ ngồi xuống đồng tử, nhất kiên kị chính là người khác đề cập thân phận của hắn.

Hiện tại huống chi Hình Thiên sư làm trò chính mình bộ hạ nói như vậy, như vậy về sau chính mình mặt mũi như thế nào a? Nguyên bản chính là bởi vì Thánh Nhân đệ tử đối với chính mình chính là cực kỳ địa coi rẻ, như bây giờ nói, hắn Thiên Đế uy thế quả thực là phóng nhiên vô tòn; cho nên trong cơn giận dữ Hạo Thiên tức khắc liền ở chính mình trong lòng vì Hình Thiên phán tử hình.

“Hừ! Hạo Thiên tiểu nhi, người nếu là cái dạng này nhân nói, cũng chớ có trách ta, cho ta đi tìm chết.” Đối với tâm cao khí ngạo Hình Thiên tới nói, nếu là Hạo Thiên đều bắt đầu lượng chiêu, chính mình nếu không tiếp chiêu nói, còn đương chính mình là sợ hắn, tức khắc chi gian, làm Vu tộc Đại Vu tôn nghiêm làm Hình Thiên ra tay. Trong nháy mắt, chính là Hình Thiên vũ động chính mình làm thích, thần phủ, phát động lôi đình một kích hướng về Hạo Thiên bổ tới.

Kia Hạo Thiên Ngọc Đế chính là Hồng Quân Đạo Tổ bên người địa đạo đồng. Cũng không biết đi theo Đạo Tổ Hồng Quân bên người nhiều ít năm. Chính cái gọi là gần quan được ban lộc, hưởng dương hoa mộc sớm phùng chun.

Tự nhiên vâng chịu tiện lợi chi đạo cùng Hồng Quân Đạo Tổ cố ý vô tình tài bồi dưới, một thân pháp lực thần thông cho dù ở cường giả như mây hồng hoang đại lục bên trong cũng là lợi hại phi thường; sớm đã đạt tới Chuẩn Thánh chi cảnh. Trong tay Hạo Thiên Kính lại là Hồng Quân Đạo Tổ ban cho trấn áp Thiên Đình khí vận đỉnh cấp địa Tiên Thiên Linh Bảo, uy lực tự nhiên thị phi phạm.

Bắt quả là bởi vì Hạo Thiên người này giỏi về che dấu, cho nên căn bản là rất ít có nhân biết Hạo Thiên tu vi cư nhiên hội là Chuẩn Thánh cấp bậc cao thủ. Nếu không phải không biết vì cái gì Hạo Thiên đại đế tu vi liền dừng bước cùng Chuẩn Thánh sơ kỳ, cứ việc Hạo Thiên tương hết đại lượng phương pháp chính là không thể lại luôn cố gắng cho giỏi hơn; nói cách khác lấy Hạo Thiên đại đế tâm tư cũng sẽ không buông chính mình trong lòng đại đạo nhất tâm trăm mê với chính mình quyền thế bên trong.

Tuy rằng chính là như vậy Hạo Thiên đại đế, lại há là người lương thiện? Chờ đến Hình Thiên Đại Vu lôi đình đòn nghiêm trọng đã đến thời điểm, Hạo Thiên trong ánh mắt hiện lên một tia khinh thường, thăm nghĩ trong lòng: Chút tài mọn thôi, cũng dám ở bản tôn trước mặt làm càn?

Tức khắc chi gian, đột nhiên ở Hạo Thiên đại đế trong tay xuất hiện một phen trường kiếm, đồng thời nhìn đến sắp cập thể làm thích, thần phủ, trong tay trường kiếm tức khắc hướng về Hình Thiên thể công, hơi hơi địa một cách; trong nháy mắt, chính là phủ, kiếm tương giao, phát ra từng đợt kinh thiên động địa chấn động tiếng động; tức khắc cho dù liền toàn bộ Thiên Đình đều là đang không ngừng địa động đưa.

Nguyên bản còn đối với Hạo Thiên cái này một cái Hồng Quân Đạo Tổ đồng tử, cư nhiên có thể quản lý chung Thiên Đình, vào chỗ Thiên Đế tôn sư, vốn là là trong lòng không phục, cho nên ở Hình Thiên tới phạm dưới, chur tiên đều là giả cầm vờ diếc, không chỉ có là bo bo giữ mình, càng có một tầng thâm nhập ý tứ —— xem Hạo Thiên chê cười. Nhưng là lại ở Hạo Thiên đột nhiên ra tay lúc sau, đều là không khỏi địa nhìn nhau hoảng sợ: Này,, này,, Ngọc Hoàng đại đế cư nhiên có như vậy cao tu vi?

Mà Hình Thiên công kích vừa ra lúc sau, nhìn đến Hạo Thiên trong ánh mắt khinh thường ánh mắt, tức khắc sùng sốt, đồng thời liền ở phủ, kiếm đánh nhau dưới, trên tay tức khắc cảm thấy Hạo Thiên trên thân kiếm truyền đến kia một trận thốt nhiên to lớn chi khí, phảng phất giống như là cuộn cuộn Trường Giang giống nhau, kéo dài không dứt! Tức khắc chính là không khỏi địa trong lòng càng là không khỏi địa ngăn ra lộp bộp: Không tốt! Hạo Thiên thắng nhai này cư nhiên là cái dạng này xảo trá? Che dấu chính mình tu vi. Nhìn dáng vẻ thắng nhai này ít nhất là có Chuẩn Thánh tu vi. Xem ra lúc này đây sự tình rất là hung hiểm. Hừ! Bắt quả người cho rằng như vậy ta Hình Thiên liền sẽ sợ sao?

Hình Thiên là ai a? Chính là ở mười hai Tổ Vu lúc sau, Vu tộc bên trong ra đời thứ mười ba vị Tổ Vu. Không chỉ có chính mình địa vị cao thượng, mà chính mình tu vi lại cũng là ở Vu tộc cực phụ nổi danh địa, không chỉ có chính mình võ nghệ thần thông đều là đứng đầu, kinh nghiệm chiến đấu càng là phong phú. Hắn Hạo Thiên thâm tàng bất lộ, nhưng là Hình Thiên Đại Vu lại há là thiện tra?

Tuy rằng Hạo Thiên đại đế có được Chuẩn Thánh tu vi, nhưng là hắn Hình Thiên lại há là người kém cỏi? Nếu không phải Hình Thiên đã từng từ Tổ Vu cảnh giới lui giai hậu, thân bị trọng thương, Hình Thiên chính mình tu vi cao cường, đã sớm có thể chuyển hóa chính mình Đại Vu tinh huyết vì Tổ Vu tinh huyết, tại đây thành tựu Tổ Vu chi đạo.

Nhưng là, cho dù là như thế này, Hình Thiên tâm cảnh đã sớm là vô hạn địa tiếp cận Tổ Vu chi cảnh, tuy rằng chính mình tinh huyết không thể chuyển hóa trở thành Tổ Vu tinh huyết, chính là lúc này Hình Thiên lại là có được không thua giống nhau Chuẩn Thánh cao thủ thực lực.

Hai người này một phen tranh đấu, có thể nói là long tranh hổ đấu, kỳ phùng địch thủ! Trong nháy mắt chính là thắng sát địa trời đất u ám, nhật nguyệt không ánh sáng, không khỏi địa làm nhân xem đến hoa mắt say mê, vui vẻ thoải mái a.

Nhưng là liền ở Hạo Thiên đại đế cùng Hình Thiên cái này Đại Vu chiến đấu bên trong, Thiên Đình tức khắc chấn động không thôi; đồng thời nguyên bản



một mảnh thắng cảnh Thiên Đình Lăng Tiêu Điện, liền ở Hạo Thiên đại đế cùng Hình Thiên cường hãn phát lực đối chiến bên trong, đánh đến một mảnh hỗn loạn bất kham; xem đến Hạo Thiên đại đế không khỏi địa âm thầm đau lòng: Mẹ nó! Hình Thiên thắng nhãi này thật sự là thái đáng giận, cư nhiên đem ta cực cực khổ khổ thành lập bảo điện hủy hoại thành như vậy? Đáng chết! Bất quá không thể ở chỗ này đánh rơi xuống, rốt cuộc Hình Thiên thắng nhãi này không đau lòng ta muốn đau lòng.

Tức khắc chi gian, niệm cập tại đây Ngọc Hoàng đại đế Hạo Thiên vì không nhân chiến đấu mà sử Thiên Đình bị hao tổn. Liền có ý vô tình chi gian, dần dần địa chậm lại chính mình thanh thế, giả vờ bại tẩu, mà đem Hình Thiên từ Thiên Đình dẫn đi. Càng là ở hấn địa cố tình địa dẫn đường hạ. Hình Thiên đại chiến hết sức, có thể nói là vô cùng nhuần nhuyễn, bất tri bất giác chi gian chính mình hai người chiến trường không ngừng mà đã xảy ra thay đổi, hai người dần dần địa đánh ra Thiên Đình; chút bất tri bất giác đi vào thường dương sơn bên.

Kia Ngọc Hoàng đại đế đi theo Đạo Tổ Hồng Quân nhiều năm thần thông vô số, càng là Hồng Quân Đạo Tổ sáng sớm tính kế dưới, chính mình tu vi có thể nói là một tiết một tiết cất cao; nếu không phải đại đạo không hạn, luôn luôn là tâm cao khí ngạo Hạo Thiên Ngọc Đế lại sao lại buông chính mình trong lòng thành tựu Thánh Nhân ý niệm mà làm quyền thế sở mê?

Nhưng là, cho dù là cái dạng này Hạo Thiên Ngọc Đế cũng không có luôn luôn từ bỏ chính mình tu hành, tương phản càng là mượn dùng cùng Thiên Đình ưu thế, tuy rằng chính mình đạo hạnh khó có thể tăng lên, nhưng là chính mình phát lực xác thật là bị chính hấn mài giũa đến càng thêm mượt mà thông thấu, năng lực chiến đấu càng là bởi vì chính mình bản thể duyên có, có thể nói là có thể so với giống nhau Đại Vu cũng chưa từng nhiều lắm; mà Hình Thiên tuy rằng là chính mình tu vi lý Tổ Vu cũng chỉ có một bước xa, nhưng là chính là này nhỏ nhỏ một bước chỉ kém có thể nói chính là khác nhau như trời với đất chi phần.

Này đây ở cùng lẫn nhau chiến đấu bên trong bởi vì Hạo Thiên Ngọc Đế tu vi cao thịnh dần dần lại là chiếm thượng phong. Mà một bên Hình Thiên bọn họ Vu tộc chính là một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm mới có thể hiệu quả, không am hiểu cùng trường chiến; không khỏi địa chính mình vu lực vận chuyển dần dần địa là có vẻ có chút trúc trắc.

Cao thủ tranh chấp, kém chi nhất hào thất chi ngàn dặm! Chính là bởi vì Hình Thiên một chút ít sai lầm dưới, Hạo Thiên đại đế tức khắc liền bắt giữ tới rồi. Hạo Thiên thấy thế không khỏi địa trong lòng đại hi: Cơ hội tốt.

Tức khắc thả ra Hồng Quân Đạo Tổ ban cho chính mình trấn áp Thiên Đình khí vận chí bảo —— Hạo Thiên Kính, đối với bay múa Hình Thiên Đại Vu chính là nhoáng lên, tức khắc chi gian, Hình Thiên không khỏi địa cảm thấy thiên địa chi gian một cổ vô hình lôi kéo chi lực đem chính mình hành động cư nhiên lập tức cấp ngăn chặn ở. Tức khắc Hình Thiên trong lòng không khỏi địa lộ bộ nhảy dựng: Không tốt! Vội vàng vận chuyển vu lực, đồng thời càng là diễn biến chính mình Đại Vu chân thân, ngoài miệng quát: “Vu hành đại địa, bắt bại kim thân.”

Thấy thế Hạo Thiên Ngọc Đế hơi hơi địa cười nhạt: “Vây thú chi đấu! Hạo Thiên Kính chính là trấn áp Thiên Đình khí vận chí bảo, lại há là người một cái Vu tộc Đại Vu có thể chống lại? Chu Thiên Tinh Thần, nghe ta hiệu lệnh: ‘kiếm tới!’ cho ta trảm!” Nguyên lai Hạo Thiên Ngọc Đế làm Thiên giới chi chủ, tự nhiên là có thể vận dụng Thiên Đình Tinh Thần chi lực, tuy rằng hiện tại Thiên Đình phía trên quân tiên còn không có trở về vị trí cũ, Chu Thiên Tinh Thần không người không chế, Hạo Thiên Ngọc Đế làm Thiên Đế có thể mượn dùng Chu Thiên Tinh Thần chi lực tự nhiên là rất ít, nhưng là bởi vì chính mình bản mạng tinh —— từ vi đế tinh được đến nhân tộc Tam Hoàng bên trong Thiên Hoàng Địa Hoàng trở về vị trí cũ cùng Địa Hoàng thần chi Hậu Thổ đại tôn trở về vị trí cũ lúc sau, từ vi đế tinh bản mạng Tinh Thần chi lực tự nhiên là bất phạm, tức khắc vô tận từ hoá khí làm từng đạo quang mang trực tiếp thêm vào ở Hạo Thiên Ngọc Đế trong tay trường kiếm phía trên, hướng về bị đình trụ Hình Thiên bỏ tới.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Hồng hoang chi căn nguyên bát hủ

Chương 149 Hình Thiên vũ làm thích

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụ Liễu Cật

Sấn Hình Thiên bị chính mình Hạo Thiên Kính đình trụ lúc sau trong khoảng thời gian ngắn chưa chuẩn bị, nhất kiếm gọt bỏ. Tức khắc chi gian, chỉ nghe “Răng rắc” một tiếng, đem Hình Thiên đầu chém dừng ở địa. Cứ việc Hình Thiên Đại Vu kim thân cường hãn vô cùng, nhưng là lại ở Ngọc Hoàng đại đế trong tay thanh bảo kiếm này dưới, đem chính mình đầu ném.

Phải biết rằng Hạo Thiên Ngọc Đế trong tay trường kiếm cũng không phải là cái gì vật phẩm a! Kiếm này một kiện nhị lưu Tiên Thiên Linh Bảo, ở trong chứa giết chóc pháp tắc, càng là ở Hạo Thiên Ngọc Đế vận dụng đại lượng Tinh Thần chi lực không ngừng mà tắm bổ dưới, uy lực càng là không tầm thường; nói cách khác sao lại có thể cùng Hình Thiên vu pháp luyện chế làm thích thần phủ cho nhau đánh nhau chết sống lâu như vậy.

Đầu nãi sáu dương khô thủ, tánh mạng giao tu! Quan trọng nhất, há nhưng có thất?



Nhìn thấy Hình Thiên bị chính mình nhất chiêu dưới, chém đầu lúc sau, Hạo Thiên Ngọc Đế tức khắc trong lòng đen đuôi trở thành hư không, không khỏi địa cát tiếng cười to, thanh âm chấn đến, không trung chấn động, liền giấu ở không trung bên trong quan chiến quần tiên toàn kinh: Hạo Thiên tiểu nhi, hảo hội ân nhân.

Nếu không phải có Hình Thiên này vừa ra nói, ai có thể biết ở bọn họ trong mắt một cái nho nhỏ đồng tử cư nhiên hội là trong hồng hoang hiểu rõ cao thủ nào?

Tức khắc, không khỏi địa nguyên bản đối với Hạo Thiên Ngọc Đế rất là coi khinh quần tiên tức khắc đều là nhìn về phía Hạo Thiên Ngọc Đế trong ánh mắt đều không khỏi địa nhiều vài phần cung kính. Đương nhiên đây là một ít không có đại chỗ dựa một ít Thiên Đình bên trong tán tu mà thôi, đối với tiết xiển hai giáo như vậy quái vật khổng lồ, tự nhiên là đối với Hạo Thiên Ngọc Đế vẫn là trước sau như một chính là khinh thường.

Cảm nhận được trong hư không quần tiên chỉ chứng nhìn về phía chính mình ánh mắt biến hóa,, làm Ngọc Hoàng đại đế Hạo Thiên tức khắc liền phải một phần ám sáng: Uất ức lâu như vậy, chính mình rốt cuộc có thể coi như là chân chính thượng Thiên Đế tôn sư.

Liền ở Ngọc Hoàng đại đế chính âm thầm cao hứng là lúc, lại thấy kia Hình Thiên thân hình đột nhiên có biến hóa, thượng thân quần áo bóc ra trên mặt đất, lộ ra hai vú cùng rốn tót. Phần nộ Hình Thiên đem toàn thân pháp lực hướng này ba chỗ hội tụ, làm này cảm ứng lực đại tăng.

Thế nhưng lấy hai vú vì mất, lấy rốn làm khâu, múa may làm thích, dục lại lần nữa tiến lên cùng Ngọc Hoàng đại đế tái chiến một hồi. Hẳn kia mệnh mong chiến ý bao phủ thường dương sơn này phiến thiên địa, cũng không đoạn địa hướng Ngọc Hoàng đại đế thổi quét mà đến.

Tại đây một chốc kia gian thiên địa trở nên âm trầm lên, phảng phất là vì Hình Thiên kia ngập trời sát khí sở cảm, từng luồng vĩnh không nói bại khí thể không ngừng mà đánh sâu vào Hạo Thiên Ngọc Đế tâm thần: Chiến! Chiến thiên! Chiến địa! Chiến! Chiến! Thiên địa chỉ gian vô có chính mình không thể chiến thắng! Muôn vạn vật và, ta chỉ một trận chiến!

Hạo Thiên Ngọc Đế thấy thế kinh hãi, trong lúc nhất thời thế nhưng vì Hình Thiên ngập trời chiến ý vô song khí thể sở chấn nhiếp, trợn mắt há hốc mồm mà đứng ở đương trường, trong lòng càng là không khỏi địa kinh hãi: Hình Thiên thắng nhãi này như vậy khả năng không có chết? Như vậy khả năng? Hẳn là Vu tộc a.

Bởi vậy ở chính mình tâm thần thất thủ dưới Hạo Thiên Ngọc Đế thế nhưng không có sấn Hình Thiên hiện tại cái này suy yếu thời điểm ra tay đánh lên Hình Thiên, chính cái gọi là là cơ bất khả thất, thời bất tái lai. Sai thất tiên cơ Hạo Thiên Ngọc Đế cũng không phải không có thu hoạch, rốt cuộc mọi việc đều là có lợi liền có tệ, hẳn này phiến hành động ở Thiên Đình chư tiên trong mắt tác trở nên một cái quang minh lỗi lạc Thiên Đế, kể từ đó Thiên Đình chư tiên trung nguyên lai có chút cũng không yên tâm, lo lắng hẳn mạng thủ tán tu, không khỏi địa cũng đều là nỗi nhớ nhà Thiên Đình.

Đáng thương Hạo Thiên nào biết đâu rằng, Hình Thiên tinh tu Vu tộc mật pháp, vu thuật quý dị khó lường, sớm đem hồn phách cùng bản thể chặt chẽ kết hợp ở bên nhau. Tuy rút đầu, lại chưa thân chết.

Đồng thời, càng là bởi vì Hình Thiên chính là mười hai Tổ Vu dưới cái thứ nhất Đại Vu, thân cư nhất định công đức, rốt cuộc Vu tộc lúc ban đầu thời điểm, chủng quần hồng hoang đại địa, tự nhiên là công đức vô lượng. Nếu không phải bởi vì Vu tộc làm nhiều việc bất nghĩa, càng là bởi vì Vu tộc không có trấn áp khí vận chí bảo, cũng là bởi vì chính mình cùng Yêu tộc tranh chấp, tự tổn hại khí vận cuối cùng rơi vào lưỡng bại câu thương, hồng hoang vì nhân tộc sở chiếm.

Tuy rằng như vậy, nhưng là cũng là bởi vì Hình Thiên có được khí vận hộ thân, mới vừa rồi có thể ở Vu Yêu đại chiến bên trong, tránh đến khai cùng mười một đại Tổ Vu ngã xuống kết cục; cho nên ở Hạo Thiên một kích dưới, chặt đứt chính mình đầu lúc sau, đồng thời bởi vì chính mình trong lòng chiến ý không tắt, Vu tộc chiến thiên, chiến địa, chiến Thánh Nhân, nhất tâm chỉ có một khang chiến ý chính mình mới có khả năng vận dụng chính mình thân thông, không chỉ có bắt từ càng là hóa hai vú vì mắt, lấy rốn làm khâu, không chỉ có không có chết, càng là bởi vì chính mình một khang bất diệt chiến ý dưới, máu không ngừng mà thiêu đốt, chính mình Đại Vu chân thân càng là đã xảy ra thật lớn biến hóa, tuy rằng này cũng không phải vì Hình Thiên chính mình biết; nhưng là như vậy sao có thể giấu đến quá cùng hẳn đối chiến Hạo Thiên?

Thấy thế Hạo Thiên đại đế tức khắc cả kinh kêu lên: “Tổ Vu chi thân? Sao có thể?” Trong ánh mắt, như là nhìn đến cái gì khủng bố sự tình giống nhau; vẻ mặt không tin. Rốt cuộc làm Hồng Quân Đạo Tổ ngồi xuống đồng tử, tự nhiên là mình bạch Tổ Vu lợi hại chỗ, loại này nhân vật chính là liền Hồng Quân Đạo Tổ đều dám động thủ a. Chính mình sao có thể là Tổ Vu đối thủ?

Tức khắc chỉ gian, Hạo Thiên chưa chiến trước táng đảm, tự nhiên là liền tại tiên thiên thượng chính là sai thất trước tay.

Hình Thiên vũ động làm thích, dần dần nắm giữ chính mình hiện tại tân thân thể, đương hẳn đem đưa chính mình hai vú phía trên đôi mắt thời điểm, liền lập tức phát hiện Ngọc Hoàng đại đế Hạo Thiên tồn tại khi, trong lòng ở trong cơn giận dữ, hai mắt bên trong càng là như núi lửa bùng nổ địa phun trào mà ra.

Hình Thiên thấy Ngọc Hoàng đại đế thế nhưng ngốc đứng ở nơi đó, đôi tay chấp phủ vào đầu hướng Ngọc Hoàng đại đế chém tới. Lúc này Ngọc Hoàng đại đế mới vừa rồi tỉnh ngộ qua, trong lòng kêu khổ, chính mình như thế nào hội ngu như vậy, không có nhân cơ hội giết chết Hình Thiên cái này mầm tai họa, ngược lại làm này hoàn quá khí tới, càng là tu vi đánh tiến. Hiện giờ tình huống, chính mình hung hiểm a! Bởi vì thời gian vội vàng, Ngọc Hoàng đại đế Hạo Thiên chỉ có tể khởi Hạo Thiên Kính, thả ra một mảnh sáng ngời quang sáng, miễn cưỡng ngăn cản một chút.

Làm thích thần phủ chém vào kia quang sáng thượng, khoảnh khắc chỉ gian, quang sáng đã bị cuồng bạo pháp lực hướng đến phá thành mảnh nhỏ. Phủ kính tương giao, Hình Thiên phủ tử bị đạn đến cao cao nhảy lên, Hạo Thiên Kính càng là rên rĩ một tiếng, lập tức bị vỡ ra.

Ngọc Hoàng đại đế Hạo Thiên kêu lên một tiếng, khóe miệng tràn ra một tia máu tươi. Hình Thiên mới vừa rồi kia một kích, đem hẳn lưu tại Hạo Thiên

Kính trung chân linh ấn ký không ngừng mà chấn động chỉ gian, chính mình tâm thần đã sớm là bị trọng thương.

Hình Thiên không muốn cấp đối thủ lưu lại thờ đốc cơ hội, lập tức phi thân phác tới, trong tay làm thích thần phù như cũ là hướng Ngọc Hoàng đại đế vào đầu chặt bỏ. Đây một phù thể đi cực hoàn, lực đạo ngưng thật, dày nặng, chưa kịp gần người, mang theo cường đại khí kinh đem Ngọc Hoàng đại đế quần áo thổi trúng bay phát phৌ.

Đối mặt càng ngày càng gần riu lớn, Ngọc Hoàng đại đế Hạo Thiên trong lòng dâng lên cảm giác vô lực, vừa rồi kia một phù hấn đã là thân chịu trọng thương, cho nên vô pháp hoàn toàn ngăn cản Hình Thiên làm thích thần phù mũi nhọn, chỉ cần miễn cưỡng địa vận khỏi chính mình hộ thân ‘ làm thích phù ’ thuận thể đem Ngọc Hoàng đại đế hộ thể thần quang phá đến không còn một mảnh.

Đang ở thời điểm mấu chốt, mắt thấy Tam Giới chí tôn liền phải mệnh tang đương trường, Hạo Thiên Ngọc Đế trên người đột nhiên một khối ngọc phù nhấp nhô, tán mát ra từng đạo hoa quang, tức khắc chỉ gian, Hình Thiên làm thích thần phù thể đi không khỏi địa đảo mắt chính là cứng lại mà liền ở ngay lúc này một cây tiên khí dạt dào tiêu kỳ bay đến Ngọc Hoàng đại đế Hạo Thiên trên đầu, đón gió mà trưởng, hóa xuất trận trận tiên văn, tức khắc chỉ gian, chính là đem Hạo Thiên lập tức liền bảo vệ.

Đồng thời một tiếng khê kêu: “Làm càn!.....

Mắt thấy Hạo Thiên Ngọc Đế sắp bị chém giết ở Đại Vu Hình Thiên trong tay thời điểm, đầu tiên là Hạo Thiên chính mình trên người xuất hiện một quả ngọc phù xảo diệu địa đem Hình Thiên Đại Vu công kích hơi hơi địa một cách, tức khắc chỉ gian, Hình Thiên Đại Vu phải giết một kích, không khỏi địa càng là cứng lại, mà liền ở ngay lúc này, một cây tiên khí dạt dào tiêu kỳ phá không mà đến bay đến Ngọc Hoàng đại đế Hạo Thiên trên đầu, đón gió mà trưởng, hóa xuất trận trận tiên văn, tức khắc chính là lập tức đem Hạo Thiên Ngọc Đế bao quanh địa bảo vệ.

Đồng thời, trong hư không truyền đến một tiếng khê kêu tiếng động: “Làm càn! Hình Thiên, ngươi thật to gan.” Lại là Tây Vương Mẫu đứng lúc địa đuổi tới, mà nào một phương tiên khí dạt dào tiêu kỳ cũng không phải cái gì phạm vật, này kỳ đúng là Hồng Quân Đạo Tổ ban cho Hạo Thiên cùng Tây Vương Mẫu tới kinh sợ Thiên Đình quân tiên, triệu tập quân tiên chí bảo —— thiên địa Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ trung Tây Phương Tổ Sắc Vân Giới Kỳ càng là bởi vì triệu tập quân tiên công năng lại xưng là Tụ Tiên Kỳ.

Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ ra sao loại năng lực? Có thể nói là Tiên Thiên Linh Bảo bên trong xuất sắc người. Tức khắc chỉ gian, có Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ chỉ nhất Tây Phương tổ sắc vạm vỡ giới kỳ hộ thân dưới Hạo Thiên Ngọc Đế tức khắc khiến cho Hình Thiên phải giết một kích, vô công mà còn.

Nghe được Tây Vương Mẫu khê kêu tiếng động, Hình Thiên Đại Vu hai vú diễn biến đôi mắt rất là có nhân tính địa liên tục chớp chớp, trong miệng càng là ồm ồm địa cười quát lên: “Hạo Thiên, ngươi thật là có một cái hảo tức phụ a!”

Liền ở Hình Thiên Đại Vu trên chọc thanh bên trong, nguyên bản chính là bị thương Hạo Thiên Ngọc Đế tức khắc càng là tao đến đỏ bừng, tựa như một con nẫu chín con cua giống nhau; ngực thờ đốc không chừng, trong lòng càng là thâm nằng: Đáng chết Hình Thiên! Thật là đáng chết! Ngươi lời này khi có ý tứ gì? Giống như ta Hạo Thiên thuần túy chính là dựa lão bà đường như? Vô cùng nhục nhả a!

Không khỏi địa Hạo Thiên đại đế một đôi mắt cả chết tinh hung hăng địa trừng mắt nhìn Hình Thiên Đại Vu liếc mắt một cái, mà Hạo Thiên đại đế còn không có nói chuyện thời điểm, một bên Tây Vương Mẫu tức khắc chính là trong miệng càng là nhẹ giọng nổi giận quát: “Hình Thiên, dĩ hạ phạm thượng, hôm nay chính là ngươi ngày chết.”

“Nga” Hình Thiên Đại Vu tuy rằng biết chính mình năng lực tăng nhiều, nhưng là cũng là dễ dàng địa cảm giác đến ra tới Dao Trì kim mẫu cái này đàn bà thực lực tuyệt đối không thua Hạo Thiên tiểu nhi; tuy rằng trong lòng cũng không phải thực sợ hãi, nhưng là cũng cảm thấy phiền toái, nhưng là nghe được Tây Vương Mẫu nói lúc sau còn lại là không khỏi địa hơi hơi địa cười nhạt: “Dĩ hạ phạm thượng? Xú đàn bà, ngươi cho rằng ngươi là ai a? Bất quá là Hồng Quân lão đạo ngồi xuống một cái nho nhỏ đồng nữ mà thôi! Trước sau là ổ gà phi không ra kim phượng hoàng, đồng tử chính là đồng tử, chính là mặc vào long bào cũng không giống như là Thiên Đế, Thiên Hậu chí tôn!”

Hạo Thiên cùng Tây Vương Mẫu văn ngôn lúc sau, đều là không khỏi địa giận dữ: “Hình Thiên, tìm chết!” Lúc này, được đến Tây Vương Mẫu bốn nguyên chỉ khí tương trợ dưới thương thể đã sớm đã trấn áp ở, hiện tại càng là ở quân tiên ánh mắt đều ở chú ý nơi này thời điểm, Hình Thiên lại ở chỗ này hồ ngôn loạn ngữ, bóc bọn họ gốc gác, ai có thể chịu đựng được?

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://EbookFull.Net).

## Chương 150 Hiên Viên thành đạo

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Tức khắc chi gian, đều là nhện không được ra tay! Nhưng là, coi như bọn họ ra tay hết sức, Hình Thiên trên người khí thế đột nhiên địa một bên, trong nháy mắt, làm Vu tộc thô bạo chi khí toàn tiêu, ngược lại là từng luồng ngập trời chiến ý không ngừng mà hướng về Hạo Thiên cùng Tây Vương Mẫu đề xuống, có thể nói là lớn tiếng dọa người; vốn dĩ liền ở Hình Thiên lộ tẩy hết sức, bọn họ chính là nên giận ra tay, tự tin vốn dĩ chính là không đủ, huống chi là ở Hình Thiên cố tình chèn ép dưới? Tức khắc chi gian, hai người liền ở Hình Thiên khí thế dưới không khỏi địa rất là áp lực.

Hạo Thiên cùng Tây Vương Mẫu tức khắc chính là đem chính mình khí thế phóng ra, tức khắc không trung bên trong xuất hiện chín chỉ kim long cùng chín chỉ kim phượng không ngừng mà ở không trung bay múa; để hoàng chi khí không ngừng mà tung hoành, cùng Đế hậu chi khí tương hợp dưới, không khỏi địa không trung bên trong kim long cùng kim phượng không ngừng mà tương ninh; trong khoảng thời gian ngắn, long phượng trình tường, thụ khí quay cuồng; không khỏi địa liền ở Hạo Thiên cùng Tây Vương Mẫu để hoàng chi khí cùng Đế hậu chi khí tương hợp dưới, nguyên bản Hình Thiên cho bọn họ áp lực cảm giác tức khắc trở thành hư không, ngược lại là Hình Thiên khí thế không thể kéo dài, không khỏi địa dần dần ra tay, trong tay làm thích thần phủ lập tức bỏ về phía Tây Vương Mẫu cùng Hạo Thiên Ngọc Đế, đồng thời ở làm thích thần phủ phía trên thêm vào chính mình bất diệt chiến ý, cuộn cuộn địa khí thế dưới, một phủ từ bỏ ra.

Nhìn đến Hình Thiên cư nhiên lập tức nhện không được dần dần ra tay, Hạo Thiên Ngọc Đế cùng Tây Vương Mẫu nhìn nhau cười, lẫn nhau chi gian đều nhìn ra đối phương ý mừng: Xem ra đại thế đã định!

Rốt cuộc mặc dù có —— tiên hạ thủ vi cường, hậu xuống tay tao ương, nhưng là, này cũng không phải tuyệt đối. Rốt cuộc Hình Thiên ở hai bên khí thế so đấu dưới, lấy thua trước tay, hiện tại càng là dần dần ra tay, không chỉ có khí thế phía trên không đủ, càng là không thể làm được thành thạo, nào có bất bại chi lý?

Nhìn thấy Hình Thiên làm thích thần phủ bỏ tới thời điểm, Tây Vương Mẫu trong tay tức khắc xuất hiện một quả phượng thoa, đồng thời trong tay phượng thoa cầm trong tay hơi hơi địa hướng về trong hư không một hoa, tức khắc chi gian, không trung bên trong xuất hiện một cái hư ảo ngân hà, ngăn ở Hình Thiên cùng bọn họ chi gian, đồng thời càng là ở Hình Thiên công kích tức khắc chính là lâm vào vùng bùn bên trong giống nhau; không khỏi địa Hình Thiên tiến thoái thất theo.

Vô tận ngân hà chi lực không ngừng mà quán quanh ở Hình Thiên Đại Vu bên người, đồng thời một bên Hạo Thiên Ngọc Đế trong tay xuất hiện một quả ngọc tỷ, trong miệng nhắc mãi: “Giảm thiên ngọc tỷ, quát lớn trời cao; chư thiên nghe lệnh, chư thiên chi lực thêm vào.” Tức khắc, ba mươi ba trọng thiên phía trên đều là đầu hạ từng đạo hoa quang, thêm vào ở Tây Vương Mẫu ngân hà dưới, tức khắc nguyên bản cách xa nhau ở Hình Thiên cùng bọn họ lẫn nhau chi gian ngân hà tức khắc chính là lập tức kéo trường.

Tuy rằng bọn họ lẫn nhau chi gian cách xa nhau gang tấc, liền phẳng phát lập tức trở nên là góc biến chân trời giống nhau như vậy xa xôi. Mà Hạo Thiên Ngọc Đế trong tay ngọc tỷ cũng không phải phạm vật, chính là đại biểu chính là Thiên giới chi chủ thân phận trọng trung, đồng thời càng là ở nhất định trình độ dưới có thể dễ dàng địa mượn dùng với Thiên Đình phía trên ba mươi ba trọng thiên chư thiên chi lực tới đối địch; hiện tại Hạo Thiên Ngọc Đế vận dụng chính là như vậy năng lực.

Tuy rằng như vậy, nhưng là Hình Thiên chính là há là người lương thiện? Tức khắc chi gian, vô đầu Hình Thiên càng là diễn biến ra bản thân Đại Vu Pháp Tướng, một tôn thật lớn Đại Vu chân thân xuất hiện ở ngân hà phía trên, trong miệng càng là quát: “Đê tiện Hạo Thiên tiểu nhi, ngươi cho rằng cứ như vậy liền có thể chiến thắng ta sao? Vu tộc thần thông, pháp lực vô biên, Bàn Cổ di tộc, huyết mạch tương liên, ngàn quân phách dịch, chiến khí vô song! Trảm! ~ trảm!”

Không khỏi địa Hình Thiên Đại Vu Đại Vu Pháp Tướng diễn biến chân thân dưới, Tây Vương Mẫu tức khắc không khỏi địa cứng họng thất sắc: “Tổ Vu chi thân?” Đồng thời không khỏi địa đem chính mình người tâm phúc nhìn về phía Hạo Thiên Ngọc Đế, trong ánh mắt, phẳng phát là kinh hãi: Tổ Vu chi thân, sao có thể? Nếu là cái dạng này lời nói, lấy Tổ Vu khả năng chúng ta như thế nào ứng đối? Rốt cuộc làm Hồng Quân Đạo Tổ ngồi xuống đồng tử, tuy rằng không có tự mình trải qua quá Vu Yêu chi chiến, nhưng là đối với mười hai Tổ Vu Thông Thiên bản lĩnh bọn họ lại sao lại không biết? Phải biết rằng mười hai Tổ Vu có thể nói là to gan lớn mật, ở Hồng Quân Đạo Tổ còn không có hợp đạo thời điểm, đều dám cùng Hồng Quân Đạo Tổ gọi nhíp giác sắc, lại há là bọn họ có thể phóng đối? Nhìn đáng về không biết vì cái gì Hình Thiên cư nhiên có thể tu ra Tổ Vu chi thân, nhưng là này một khối Tổ Vu chi thân lại là làm không được giả.

Hạo Thiên Ngọc Đế nhìn đến Tây Vương Mẫu ánh mắt, cũng là cực kỳ hiểu biết, nói cách khác chính mình vì cái gì vừa rồi đang xem đến Hình Thiên chân thân thời điểm, hội tâm thần thất thủ bị Hình Thiên bắt được cơ hội? Nhưng là lúc này Hạo Thiên tức khắc minh bạch: Hình Thiên Tổ Vu chi thân tuy rằng là Tổ Vu chi thân, nhưng là lại bất quá là cần phải này biểu mà thôi, căn bản là không có khả năng cùng tung hoành hồng hoang vô địch thủ mười hai Tổ Vu bằng được.

Nhưng là không biết Hình Thiên này đây gì pháp có thể diễn biến Tổ Vu chi thân, tuy rằng không kịp mười hai Tổ Vu nhưng là cũng là bất phạm. Chính là ở cái này đại địch đương đầu, hẳn như thế nào hội ngộ đến đi tán dương Hình Thiên? Tức khắc, nhẹ nhàng mà nói: “Bên ngoài tô vàng nạm ngọc mà thôi!” Mà Hạo Thiên Ngọc Đế lời ngầm tự nhiên là —— bên trong thối rữa.

Văn ngôn Tây Vương Mẫu tự nhiên chính là minh bạch Hạo Thiên ý tứ —— Hình Thiên bất quá là tốt mã dè cùi. Không khỏi địa trong lòng sợ hãi trở thành hư không, cùng Hạo Thiên đều là lẫn nhau liên thủ, đem chính mình pháp lực không được địa vận dụng đến ngân hà trong hư không, tức khắc chính là đem Hình Thiên trực tiếp địa che ở gang tấc chi gian, mà bởi vì nguyên bản Hình Thiên chính là bởi vì chính mình đầu bị Hạo Thiên một kích chém tới, nếu là đối làm giống nhau Đại Vu nói, tự nhiên là đã sớm bỏ mình.

Bất quá là bởi vì Hình Thiên có công đức hộ thân, hơn nữa chính mình một khang chiến ý bất diệt, đặt ở có thể tồn tại xuống dưới, cho nên chi cần Hình Thiên trong lòng chiến ý không thôi nói, tự nhiên là không như vậy dễ dàng bỏ mình; nhưng là nguyên bản bị chém tới chính mình đầu lúc sau, Hình Thiên chính là nguyên khí đại thương, hiện tại càng là không ngừng mà vận chuyển chính mình vu lực tới phách chém dưới, không khỏi địa dần dần địa tinh một kiệt lực.

Thấy thế Hạo Thiên cùng Tây Vương Mẫu nhìn nhau vừa nhìn lúc sau đều là dấu không được chính mình trong ánh mắt hi sặc, đồng thời Tây Vương Mẫu càng là đem chính mình trong tay tổ sắc vân giới kỳ mở ra, tức khắc đã chịu Tây Vương Mẫu khổng chế tổ sắc vân giới kỳ tức khắc liền đem Hình Thiên Đại Vu lập tức liền quán lấy; Hạo Thiên thấy thế lúc sau, càng là lập tức đem chính mình trong tay trường kiếm tế khởi hướng về Hình Thiên Đại Vu chém tới; mà Hình Thiên bản năng muốn né tránh Hạo Thiên một kích, nhưng là chính mình lại là bị tổ sắc vân giới kỳ lập tức cấp quán lấy, không có một chút ít phóng kháng chi lực, trước mắt liền phải bị Hạo Thiên Ngọc Đế chém giết.

Mà liền ở Hạo Thiên Ngọc Đế trường kiếm muốn dừng ở Hình Thiên Đại Vu trên người thời điểm, đột nhiên Hình Thiên trên người xuất hiện một chút hắc quang, mà hắc quang lóng lánh dưới, Hạo Thiên Ngọc Đế nguyên bản tuyệt sát nhất kiếm tức khắc vô công, hắc quang bọc Hình Thiên hướng Địa Phủ bay đi.

Nhìn đến nơi này, Hạo Thiên Ngọc Đế đã biết là ai ra tay, mặt sắc một trận biến hóa, xem đến bên cạnh Tây Vương Mẫu một trận kinh hãi, nằng nhưng cho tới bây giờ không có gặp qua Hạo Thiên như vậy.

Nửa ngày qua đi, Hạo Thiên khôi phục thái độ bình thường, run lên trên người long bào, đứng rồi Tây Vương Mẫu nói: “Chúng ta trở về đi”.

Đối với Thiên Đình này ra trò khôi hài, đang ở Tam Tiên Đảo Lý thần nhiên tự nhiên sẽ không biết. Hắn này hội chính vội vàng đem nhân tham quả, Tam Quang thần thủy loại này chữa thương linh vật truyền tống cấp xa ở trung hỗn độn bên trong phân thân.

Không sai, hiện tại phân thân đã thức tỉnh. Bất quá thân thể vẫn là rất là suy yếu. Cùng bản tôn trực tiếp liên hệ cũng là nhược như vô, làm hại Lý thần nhiên hiện giờ còn muốn thêm \*\* lực, thật cẩn thận giữ gìn tảng này liên hệ.

Ở vì phân thân chữa thương đồng thời, còn thiếu đốt từ bên trong phủ kia luân cực đại vô cùng công đức kinh luân, vận dụng công đức chi lực gian nan tăng lên hẳn tu vi.

Đừng hỏi hắn vì cái gì, bởi vì liên hắn cũng không biết. Đây là phân thân truyền đến đông đảo đứt quãng tin tức trung một cái. Nhìn tiêu hao nhiều như vậy công đức thể nhưng chỉ đổi lấy như vậy một chút tăng lên. Lý thần nhiên là đau lòng không thôi, cũng may hắn biết này công đức lại hảo nhưng cũng không bằng chính mình tu vi tới thật sự. Hơn nữa nghĩ đến phân thân cũng sẽ không hại chính mình đi.

Nhân tộc bên trong, nói Cửu Lê chi loạn bị Hiên Viên Hoàng Đế bình định lúc sau, dân tâm tư an; Hiên Viên Hoàng Đế cũng không mệt là thiên mệnh Nhân Hoàng; tự nhiên là thuận theo dân ý, cùng dân nghỉ ngơi lấy lại sức.

Càng là thành lập nhân tộc bên trong một loạt chế độ, pháp quy, dưỡng sinh giả vờ người chết, cuối cùng mấy chục năm lúc sau, nhân tộc dần dần địa càng là đi vào cường thịnh thời kỳ.

Đến tận đây lúc sau, Hiên Viên Hoàng Đế công đức viên mãn, Hiên Viên Hoàng Đế càng là đến Cửu Thiên Huyền Nữ chi trợ, viết hoàng đế nội kinh một bộ truyền lại đời sau, 《Hoàng Đế trong ngoài kinh》 lại chia làm 《nội kinh》 cùng 《ngoại kinh》.

《nội kinh》 lại chia làm 《Tổ Vắn》 cùng 《lĩnh xu》 hai đại bộ phận, tổng cộng vì tám mươi một thiên, giảng chính là nhân thể điều dưỡng, trị liệu, tu thân dưỡng tính việc; 《ngoại kinh》 cũng chia làm hai đại bộ phận, vì 《chức từ khoa》 cùng 《trường sinh cuốn》, cộng ba mươi bảy thiên, 《chức từ khoa》 giảng chính là khởi từ hồi sinh chi thuật, 《trường sinh cuốn》 còn lại là bao hàm tu tiên phương pháp, trường sinh bất lão chi đạo. Đồng thời càng là quyết định thành lập tế đàn tế bái thiên địa.

Tế đàn chuẩn bị tốt lúc sau, Hiên Viên Hoàng Đế bước lên tế đàn, hiến tế thiên địa, Hiên Viên Hoàng Đế một tay phùng tế văn, hướng về trời xanh thì thầm: “Hoàng thiên ở thượng, Hậu Thổ tại hạ! Nay Hiên Viên quyết định truyền ngôi cùng đế cốc, niệm thiên địa chi gian chư lộ thần minh cộng giám chi!”

Tức khắc chi gian, Thiên Đạo chấn động, giáng xuống một đoàn ngũ màu công đức kim quang rơi vào Hiên Viên Hoàng Đế trong cơ thể, tức khắc một cỗ hùng hồn hoàng giả chi khí từ Hiên Viên Hoàng Đế trên người bùng nổ mà ra, Thất Thái ánh sáng đại thịnh, tiên âm mù mịt, trong nháy mắt, Hiên Viên Hoàng Đế trên người khí thế không ngừng mà địa bay lên, trong nháy mắt chính là —— Đại La Kim Tiên trung kỳ, Đại La Kim Tiên hậu kỳ, Đại La Kim Tiên đỉnh.

Mà liền ở Thiên Đạo giáng xuống đại lượng công đức lúc sau, đại bộ phận phân cho Hiên Viên Hoàng Đế, cùng lúc đó, một bộ phận công đức cũng rơi vào rồi xa ở chỗ Quảng Thành Tử trong cơ thể, mà liền ở công đức nhập thể nháy mắt, liền thấy Quảng Thành Tử trên đỉnh tam hoa tức khắc mở ra, đồng thời Quảng Thành Tử trên người hiện ra từng đạo huyền ảo phù văn, tức khắc chi gian, Quảng Thành Tử tức khắc thành tựu Đại La Kim Tiên. Mà liền ở Quảng Thành Tử cùng Hiên Viên hoàng didu được đến công đức thời điểm, mặt khác một bộ phận nhỏ công đức tức khắc hướng về xa ở Thủ Dương Sơn Đầu Suất Cung Thái Thượng lão quân chạy đi. Còn có một bộ phận nhỏ cũng bay về phía Tam Tiên Đảo Lý thần nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

# Chương 151 nhân hôn

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Mà liền ở khi, chỉ thấy từ ba mươi ba thiên phía trên phi tiếp theo lượng Cửu Long ngự liền, ngự liền thượng chính ngồi ngay ngắn Thiên Hoàng Phục Hy cùng Địa Hoàng Thần Nông, Nhân Giáo đại đệ tử huyền đại pháp sư lập với một bên, cầm trong tay phù chiếu.

Phục Hy cùng Thần Nông mới từ Cửu Long ngự liền xuống dưới, nhân tộc bên trong đông đảo mọi người tức khắc chính là đồng loạt tiến lên bái kiến, không dám có chút bất kính, rốt cuộc Thiên Hoàng Phục Hy cùng Địa Hoàng Thần Nông đều là nhân tộc bên trong Nhân Hoàng chí tôn, thân phận cao quý cao thượng, chính là cho phép không được nửa phần khinh nhờn. Đồng thời nhân tộc càng là đối với mở ra nhân tộc hưng thịnh chi đạo hai vị Nhân Hoàng tự nhiên là sùng kính vô cùng, nào có một chút ít vô lễ?

Hiên Viên Hoàng Đế nhìn Cửu Long ngự liền phía trên Thiên Hoàng Phục Hy cùng Địa Hoàng Thần Nông, không khỏi địa tiến lên đi gặp lễ đạo: “Hiên Viên, gặp qua hai vị hoàng huynh.”

Nhìn trước mắt Hiên Viên Hoàng Đế, Phục Hy cùng Thần Nông trong lòng có càng có rất nhiều vui mừng, rốt cuộc nhân tộc ở Hiên Viên Hoàng Đế trên tay, tuy rằng đại tai đại nạn, nhưng là ở Hiên Viên Hoàng Đế không ngừng nỗ lực dưới, nhân tộc mới có hôm nay phồn vinh.

Đối này Hiên Viên Hoàng Đế công không thể không! Cho nên nhìn đến Hiên Viên lúc sau, Thiên Hoàng cùng Địa Hoàng đối với sắp trở về vị trí cũ Nhân Hoàng Hiên Viên, hai người đồng thời gật gật đầu, theo sau đối Hiên Viên Hoàng Đế nói: “Lại muốn chúc mừng hoàng đệ, hôm nay chứng đạo Nhân Hoàng quả vị, từ đây lịch vô lượng lượng kiếp mà không ma.”

Hiên Viên Hoàng Đế khom người nói: “Hai vị hoàng huynh lại là giữu cột, tiểu đệ!”

“Ha ha ha! Lại là muốn làm phiền Huyền Đô pháp sư!” Phục Hy cùng Thần Nông đều là ha ha cười to lúc sau, đối với cùng mà đến Huyền Đô đại pháp sư nói.

Văn ngôn Huyền Đô đại pháp sư đều là liên thanh đạo: Không dám! Đồng thời, Huyền Đô đại pháp sư đi vào Hiên Viên Hoàng Đế trước mặt, khom người hành lễ, đạo: “Lão sư phù chiếu tại đây, bệ hạ thả trước tiếp nhận.” Lại là lúc này Hiên Viên Hoàng Đế đã là chứng đạo, thân phận địa vị xưa đâu bằng nay, hẳn tuy rằng là Thánh Nhân đệ tử khá vậy không dám quá phận chậm trễ.

Hiên Viên Hoàng Đế gật gật đầu, khom người nói: “Hiên Viên cung nghe giáo chủ pháp chi.”

Huyền Đô đại pháp sư mở ra trong tay Thái Thanh phù chiếu, cao giọng thì thầm: “Thái Thanh Thái Thượng đạo đức Thiên Tôn sắc lệnh: Có hùng tộc Công Tôn Hiên Viên thân là Nhân Hoàng, đức phục bát phương, công cái hậu thế, hôm nay chứng đạo Nhân Hoàng đạo quả, ở Hòa Văn Cung, lịch vạn kiếp bất diệt.”

“Thiện!” Hiên Viên Hoàng Đế khẩu tuyên thanh hảo lúc sau, đôi tay rất là cung kính địa tiếp nhận Thái Thanh phù chiếu, liền cầm tay Phục Hy cùng Thần Nông hai người, cùng thượng Cửu Long ngự liền, cười lớn hướng ba mươi ba thiên hóa vân cung mà đi. Đến tận đây, Tam Hoàng trở về vị trí cũ, đối diện thiên địa, nhân Tam Tài, mà nhân tộc có Thái Cực Đồ trấn áp khí vận, có Tam Hoàng truyền văn minh, nhân tộc rốt cuộc rầm rộ chi thế hưng khởi.

Hiên Viên chứng đạo lúc sau, vẫn chưa chỉ định ai vì người thừa kế, cuối cùng từ rất nhiều đại thần cộng đồng đề cử thiếu hạo vì nhân tộc cộng chủ.

Thiếu hạo bái vào chỗ ngày, ban đêm mơ thấy ban đêm mơ thấy có ngũ chi phượng điều từ ngũ phương phi tập với đế đình. Thiếu hạo thị cho rằng đây là cát tường thụy triệu, bởi vậy lấy phượng điều vì tộc thân, sùng bái phượng điều đồ đảng, lấy điều tới cấp các thị tộc mệnh danh, xưng chính mình thị tộc vì ‘phượng điều thị’.

Thiếu hạo bái Vô Đương Thánh Mẫu vì sư, kế vị lúc sau. Tiếp tục chấp hành Hiên Viên sở chế định chính sách, mặt khác, còn phát triển sinh sản ký kết chế độ tiêu chuẩn. Hẳn bộ lạc thiết trí có chuyên môn phụ trách quan trắc hiện tượng thiên văn tiết biến hóa quan, có lịch chính, tư phân, tư đến, tư khai, tư môn ngũ loại nhiều. Hẳn đêm này đó dẫn vào bộ tộc khác, cũng thông qua đo lường hiện tượng thiên văn, sáng tạo sao Mộc mười hai tuổi chu kỳ cùng mỗi năm vì mười hai tháng tân lịch pháp, để với thời gian ký lục.

Thiếu hạo tại vị trăm năm sau, tự nhiên tinh lực chống đỡ hết nổi, liền đem cộng chủ chỉ vị truyền cùng Chuyên Húc, chính mình lại tùy sư phụ Vô Đương Thánh Mẫu hướng Kim Ngao Đảo tiềm tu.

Chuyên Húc là Hiên Viên tôn tử, hào Cao Dương thị, ở đế khâu, hẳn từ nhỏ liền có rất đại dã tâm, bái Quảng Thành Tử vì sư, hẳn chế định các loại ích lợi trị độ, giáo hóa nhân dân, lúc này, bị Hiên Viên chinh phục Cửu Lê nhất tộc vẫn như cũ tín ngưỡng bọn họ nguyên bản vu giáo.

Bái mười hai Tổ Vu, sùng bái quý thần, Chuyên Húc vào chỗ lúc sau, hạ lệnh ngăn chặn vu giáo, muốn Cửu Lê nhất tộc vâng theo Tam Thanh giáo hóa,

Tự Xi Vưu ngã xuống lúc sau, Cửu Lê bộ tộc liền có hiện giờ Vu tộc đệ nhất cao thủ chín phượng thống trị, tuy rằng thần phục nhân tộc cộng chủ, lại không chịu từ bỏ chính mình tín ngưỡng, trong lúc nhất thời, hai tộc chi gian nháo đến thập phần cứng đờ.

Lại nói một ngày này, Chuyên Húc đang ở ngoại việc này buồn rầu, bỗng nhiên một đạo lửa đỏ độn quang tự nơi xa bay tới, thượng vì tới gần, một trận đạo ca truyền đến: “Trước có Hồng Quân hậu có thiên, Lục Ấp đạo quân càng ở phía trước, đến nay chỉ có mười tám tuổi, một cái hồn độn là một năm.”

Vừa dứt lời, một cái lùn đạo nhân tự không trung rơi xuống, này phiên hành động, lại khiến cho trong phòng Chuyên Húc cùng Quảng Thành Từ chú ý.

Hai người đi ra phòng tới, đánh giá trước mắt đạo nhân, thân cao ba thước, đầu đội đuôi cá quan, mặc đại hồng bào, tướng mạo kỳ dị, cầm hạ quái cần, bên hông giắt một cái đồ thăm hồ lô.

Quảng Thành Từ nghe người này nghe đạo ca thanh kỳ, lại nhìn không ra người này tu vi, trong lòng biết bất phàm, tiến lên đánh cái chấp tay: “Đạo huynh thỉnh, không biết huynh kia tòa tiên sơn, động phủ nơi nào?”

Lục Áp cười nói: “Bản đạo nhân du tam sơn, buồn diễn ngũ nhạc, đi khắp tứ hải, một người rảnh rồi người.”

Quảng Thành Từ càng thêm không dám xem thường, dám nói chính mình sinh ra so Hồng Quân còn sớm, sợ là trên đời này còn không có mấy cái, lại không biết, hẳn chỉ là bị Lục Áp cấp lừa đạo ca cấp lừa thôi.

Các vị đạo huynh tự nhiên biết này Lục Áp là người ra sao, hẳn bản lĩnh Yêu tộc mười Thái Tử, năm đó Hậu Nghệ bắn nhật là lúc, bị Đế Tuấn cứu, bảo một cái tánh mạng, mang về Thiên Đình.

Thái Nhất dùng năm đó đến tự Bất Chu Sơn cây hồng bì hồ lô, hỗn hợp Khoa Phụ, Hậu Nghệ hai vị đứng đầu Đại Vu tinh khí, chính mình cùng Đế Tuấn, Thường Hi, Hi Hòa mỗi người một đạo bản mạng tinh nguyên luyện chế ra một kiện thượng đẳng Linh Bảo.

Bảo vật luyện chế ra tới lúc sau, ban cho Lục Áp làm hộ thân chi dùng, Lục Áp liền cho hắn nổi lên cái tên, kêu ‘trăm tiên phi đạo’, lại từ Thiên Đình bảo khổ luyện ly hòa thân phiến, che trời thần phủ, cùng Vu tộc ác độc bí thuật đầu đỉnh bảy mũi tên thư, giao dư Lục Áp. Quảng Thành Từ sở dĩ nhìn không ra Lục Áp sâu cạn, toàn nhân che trời thần phủ huyền diệu.

Vu Yêu đại chiến là lúc, đem Lục Áp đưa hướng Oa Hoàng Cung cầu Nữ Oa nương nương che chở. Đại chiến sau khi chấm dứt Nữ Oa nương nương cho rằng này không có nguy hiểm, liền đem này an trí với canh cốc bên trong.

Lục Áp bản thân chính là ly hòa chi tinh Tam Túc Kim Ô, Tiên Thiên nền móng bất phàm, thiên tư dị bẩm, có rất nhiều Linh Bảo, lại thu liễm dĩ vãng cuồng vọng tự đại cá tính, vạn năm khổ tu, đạo hạnh tiến triển cực nhanh, chỉ là hắn tự biết cùng chính mình phụ thân cùng thúc thúc so sánh với, kém khá xa, đạo cũng không dám dễ dàng ra ngoài.

Thẳng đến trước mấy ngày nay, hắn vận chuyển thiên cơ tính đến nhân tộc cùng Vu tộc đem có liên hôn chi tượng, áp lực vạn năm cừ hận rốt cuộc áp chế không được.

Khó tư mấy ngày, liền ra canh cốc, hướng trần quận mà đến, trong lòng lại có đem việc này giảo hoàng độc kế.

Chuyên Húc nhìn ra Lục Áp bất phàm, lại thấy sư phụ đối hắn rất là kiêng kị, trong lòng cả kinh, lập tức thỉnh Lục Áp tiến điện.

Tới rồi trong cung, cùng Chuyên Húc cùng Quảng Thành Từ phân chủ khách mà ngồi, Lục Áp thấy Chuyên Húc chau mày, dường như gặp phiền lòng sự giống nhau, tâm tư quay cuồng, đã đoán ra một ít.

Lục Áp triều Chuyên Húc cười nói: “Cộng chủ chính là có việc vật phiền lòng, người hãy nói, bản đạo nhược là có thể giúp đỡ một vài, cũng coi như báo đáp cộng chủ phụng trà chi nghi.”

Chuyên Húc trong lòng vừa động, liền đem chính mình phiền lòng việc nói cùng Lục Áp, vốn dĩ việc này hẳn là hướng Quảng Thành Từ thỉnh giáo, chỉ là mỗi lần hướng Quảng Thành Từ thỉnh giáo chính sự, Quảng Thành Từ đều đẩy nói chính mình chỉ là thanh tu chi sĩ, không hiểu nhân gian chính vụ.

Làm Chuyên Húc tương đương buồn bực, vốn tưởng rằng đã bái cái thần tiên đương sư phụ, ai biết thẳng treo cái sư phụ tên, cái gì cũng giáo không được chính mình.

Lục Áp nghe xong Chuyên Húc nói chính mình sở khó việc, trong lòng vui vẻ, bên cạnh Quảng Thành Từ lại sắc mặt xanh mét, tưởng hẳn thân là đế sư, Chuyên Húc có việc lại không hỏi trước hắn, ngược lại hỏi một ngoại nhân, cái này làm cho luôn luôn cao ngạo Quảng Thành Từ như thế nào có thể chịu đựng. Hắn lại không nghĩ, nhược phi hắn cái gì cũng đều không hiểu, gì đến nỗi Chuyên Húc hiện tại hướng người khác thỉnh giáo.

Mà Lục Áp cùng Chuyên Húc, một cái trong lòng chính hi, một cái sầu sự phiền lòng, cũng chưa thấy Quảng Thành Từ biểu tình biến hóa.

Lục Áp cười nói: “Cộng chủ việc này nói không thể chối từ cũng không khó, kia Vu tộc trời sinh tính bạo ngược, nhược là cường làm cho bọn họ sửa đổi tín ngưỡng, chỉ sợ hội gặp được càng thêm kịch liệt chống cự, đến lúc đó chỉ sợ việc bình đao tái khởi, nhân tộc lại đem gặp nạn.”

Chuyên Húc trong lòng cả kinh, đảo mắt lại thấy Lục Áp khí định thần nhàn ngồi ở chỗ kia, trong lòng biết hẳn chắc chắn có biện pháp, lập tức cung kính nói: “Còn thỉnh lão sư chỉ điểm.”

Lục Áp một tiếng cười to: “Nếu cộng chủ hỏi, kia bản đạo liền nói, cộng chủ nhưng phải người đi kia Cửu Lê bộ lạc, hướng kia Đại Vu chín phương cầu thân, giả ý ngênh thủ chín phương, lừa bọn họ nói cùng Vu tộc cộng trị thiên hạ. Đến lúc đó ta chờ thiết kế, đem kia chín phương chém giết, đến lúc đó Cửu Lê quần long vô đầu, liền có thể nhất cử hoàn toàn thanh trừ Cửu Lê mối họa, đem Cửu Lê bộ lạc nạp vào cộng chủ thống trị dưới.”

Chuyên Húc mày nhăn lại: “Việc này lại là có vi phạm tín nghĩa chi ngại, truyền sắp xuất hiện đi, chỉ sợ lạc cái thất tín bội nghĩa chi danh.”

Một bên Quảng Thành Từ tiếp nhận câu chuyện, âm thanh lạnh lùng nói: “Thành đại sự giả không câu nệ tiểu tiết, vì thiên hạ nhất thống, gì tích một chút

thanh danh?”

Chuyên Húc lại đạo: “Thượng có hai cái nan đề yêu cầu giải quyết, thứ nhất, ta phái người đi làm mai, kia chín phượng hay không hội tin, và lại, kia chín phượng Đại Vu chi thân, cả người đạo thương bắt nhập, lại nên như thế nào đem này giết chết.”

Lục Áp cười to đạo: “Việc này dịch người, chỉ là còn cần Quảng Thành Từ đạo huynh đi một chuyến.”

Quảng Thành Từ đại kỳ: “Hay là làm bản đạo đi thỉnh chư vị đồng môn xuống núi?”

Lục Áp cười nói: “Cũng không phải, bản đạo biết được Nữ Oa nương nương cần xong Thiên Địa Nhân tam hôn công đức, hiện giờ thiên hôn, địa hôn tất cả đều kết thúc, chỉ còn nhân hôn, ta chờ nên cầu Nữ Oa nương nương bảo này bà mai, thứ nhất nhưng mượn cơ hội giết chín phượng, thứ hai còn nhưng trợ Nữ Oa hoàn thành tam hôn, cùng Nữ Oa nương nương kết cái thiện duyên, như thế một công đôi việc việc, chẳng phải đại thiện?”

Này địa hôn chính là Thần Nông cùng nhạc hoàn thành.

Quảng Thành Từ vỗ tay cười to đạo: “Đạo huynh trí tuệ, bản đạo bội phục, kia lại nên như thế nào chém giết chín phượng, hán kia Đại Vu thân thể kiểu gì lợi hại.”

Lục Áp đạo: “Bản đạo biết được ở ly nơi đây bảy mươi hai vạn dặm chỗ có tòa sơn, suốt ngày mây mù phong tỏa, thường nhân không được dễ dàng nhập, trong núi có một tiên, chính là thượng cổ đại năng, tự hào bản vương lão tổ, độc cô song tuyết, thanh cùng quảng đại, chính là Thánh Nhân đầu đầu nhân vật, nhược là đến này tương trợ, chém giết chín phượng, cũng liền không phải cái gì việc khó.”

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Chuyên Húc tự trên chỗ ngồi đứng lên, đi qua đi lại, cau mày, trong lòng do dự không chừng, Lục Áp lão thần khắp nơi ngồi ở tại chỗ, Quảng Thành Từ cũng ở một bên cúi đầu trầm tư.

Cân nhắc sau một lúc lâu, Chuyên Húc hung hăng vỗ tay một cái: “Liên y lão sư lời nói!”

Lục Áp vỗ tay cười to: “Đây mới là thân là cộng chủ đương có quyết đoán cùng quyết đoán.”

Sự tình định ra hậu, Quảng Thành Từ hướng Nguyệt Cung đi tìm kia Nữ Oa nương nương thiện thi Hồng Nương, Lục Áp lại hướng đi tìm kia bản vương đi.

Lục Áp ly trần quận, giả khởi độn quang hướng nam bay thẳng, gần một lát, liền đến mây mù sơn trước, chỉ thấy núi này, núi non núi non trùng điệp, số tòa sơn phong cũng khởi mà đứng, dường như mấy cái bảo kiếm, thẳng cắm phía chân trời, ngọn núi chỉ gian, mây mù phong tỏa, cho dù trời nắng, ánh mặt trời cũng khó rơi xuống.

Lục Áp nhưng vô tâm quan thưởng, trong lòng tính toán, kia bản vương lão quái luôn luôn hành sự quái đản, không ăn lễ thường, chung nhật cùng sách báo giao tiếp, bản thân liền không mấy cái bằng hữu. Trong động hư nói môn nhân, ngay cả đồng tử cũng không một cái.

Lục Áp trong lòng suy tính một phen, thế nhưng tính đến bản vương không ở nhà trung, trong lòng đại hỉ, nhân cơ hội lấy trong đó vô ảnh xuyên tràng độc, vội vàng bay đi.

Lục Áp lại không biết, lần này đạo được, làm cho bản vương bị tương liễu cùng chín phượng vây công, một thể hệ cổ thuật thủy tổ bởi vậy chết.

Lại nói Quảng Thành Từ, ly trần quận, không có trực tiếp đi thái yin tinh, ngược lại hướng Ngọc Hư cung tới, đem việc này nói cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn, thỉnh Nguyên Thủy Thiên Tôn đi thỉnh Nữ Oa nương nương làm mai.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy vậy sự nhưng cùng Nữ Oa nương nương kết cái thiện duyên, liền ứng hạ.

Lục Áp cùng Quảng Thành Từ đem sự tình làm tốt, sôi nổi trở về trần quận, báo cho Chuyên Húc, Chuyên Húc vừa nghe, đại hỉ đạo: “Việc này thành rồi.”

Lập tức liền chuẩn bị lễ vật, từ Hồng Nương mang đi thân cận, một phen khuyên bảo dưới, chín phượng rốt cuộc đáp ứng.



Ba tháng lúc sau, tới rồi nghênh thú chín phượng chi nhật, nghênh thú đội ngũ đi vào trong thành, một phen rồi ren hạ, đã bái thiên địa, hành đại lễ, đem chín phượng đưa vào động phòng.

Hai người tới rồi động phòng bên trong, Chuyên Húc sẵn uống chén rượu giao bôi là lúc, đem vô ảnh xuyên tràng độc download trong rượu, kia chín phượng tuy rằng tu vi cao thâm, nhưng chung quy không tu nguyên thần, không coi là tự thân họa phúc cát hung, bị Chuyên Húc tính kế mà không biết.

Bên ngoài mai phục liên can tu sĩ lại trước đem chín phượng thị tỷ, tùy tùng toàn bộ bí mật giết chết, chúng tiên tu vi cao cường, đạo hạnh tinh thâm, lấy có tâm tính vô tâm, chút nào không uống công phu liên vừa mọi người ám sát, đem một chúng tôi tớ đánh giết lúc sau, chúng tiên mai phục tại động phòng nội, chuẩn bị chờ Chuyên Húc ám toán chín phượng, nhất cử sát nhập.

Động phòng nội, ánh nến lay động ánh đèn mấn phòng toàn hồng, Chuyên Húc bóc đi chín phượng khăn voan, chỉ thấy liễu điệp cong mi anh đào khẩu, phấn mặt má đào, một đôi mắt phượng, nhu nữ bên trong lộ ra một tia đậm nhiên, càng thêm có vẻ anh khí.

Đầu đội đồ thẩm phượng cánh quan, thân khoác đồ thẩm hi bào, không có chút nào Đại Vu hung thần, thẳng như kia cửu thiên tiên nữ hạ phàm trần, trong lúc nhất thời, Chuyên Húc thể nhưng xem ngây người.

Chín phượng ở Chuyên Húc đánh giá chính mình là lúc, cũng ở trong tối ám đánh giá đối phương, khuôn mặt gắng gượng, phong thần tuấn lãng, quả thật là tuấn tú lịch sự, trong lòng vì hi, lập tức mở miệng đạo: “Hiện giờ người ta hai tộc liên hôn, đúng là thái bình thịnh thế, từ đây thiên hạ việc binh đao không dậy nổi, nhưng vì rất may việc.”

Buổi nói chuyện, đem Chuyên Húc tự kinh ngạc trung đánh thức, nhớ tới chính mình nhiệm vụ, mạnh mẽ thu nhiếp tinh thần, cùng chín phượng lá mặt lá trái, làm bộ hoan hảo.

Chín phượng tuy rằng là Đại Vu chi thân, lại cũng là cái nữ nhi gia, gặp được phòng trung sự, tự nhiên cũng là tâm thần mê loạn, Chuyên Húc lại tâm thần không loạn, sẵn hai người hoan hảo hết sức, rút ra Quảng Thành Tử từ Côn Luân Sơn mang đến bay lên không báo kiểm, sẵn chín phượng chưa chuẩn bị dưới, thẳng tắp đâm vào chín phượng ngực.

Đằng Không Kiểm mờ mịt tiên quang, kiểm mang phun ra nuốt vào, cả người kim quang đại phóng, chín phượng ăn ám toán, phát ra một tiếng thê lương kêu thảm thiết, miễn cưỡng vận chuyển toàn thân vu lực, thẳng tắp đánh hướng Chuyên Húc.

Chuyên Húc tuy rằng mượn dùng Đằng Không Kiểm chi lực bị thương chín phượng, tự thân tu vi lại không cao, miễn cưỡng bước vào Luyện Thần Phán Hư chi cảnh, chưa tới kịp đem Đằng Không Kiểm uy lực vận chuyển tới lớn nhất, thấy chín phượng vận chuyển vu lực, trong lòng biết không tốt, vội vàng rút ra hậu lui, nhân tiện đem Đằng Không Kiểm khí phách, một phùng máu tươi lẳng không kích she, she ra ba thước rất cao.

Chuyên Húc tuy thời đến sớm, phá khai ván cửa liễn ra bên ngoài chạy, tuy là hẩn hành động nhanh chóng, cũng vẫn bị chín phượng khổng lồ vu lực lan đến gần, cố gắng té khỏi Đằng Không Kiểm, Đằng Không Kiểm kim quang bốn she, hóa thành một cái viên trảo đem Chuyên Húc bảo vệ.

Một cỗ mạnh mẽ vô cùng vu lực đánh úp lại, chung quanh phòng ốc khoảnh khắc hóa thành bột mịn, Chuyên Húc bị này cỗ cường đại vu lực chấn máu tươi chảy lênh láng bay ra mấy chục trượng xa.

“Chuyên Húc tiểu nhi, người uống vì nhân tộc cộng chủ, đề tiện vô si, thất tín bội nghĩa, như thế nào gánh đến khối này nhân tộc thù lĩnh chi vị!” Chín phượng ngửa mặt lên trời gào rít giận dữ, quanh thân cuộn cuộn vật lý dường như sóng biển sóng gió, như gợn sóng, một tầng tầng ra bên ngoài dật tán.

Vừa muốn ra tay lấy Chuyên Húc tính mệnh, liền nghe mấy tiếng hét lớn, mấy chục người hiện ra thân hình đem chín phượng vây quanh, mặt sắc hung ác, trong tay cho hấp thụ ánh sáng lập loè, mỗi người sát khí nghiêm nghị, cầm đầu giả đúng là kia Lục Áp đạo nhân cùng Quảng Thành Tử.

Lục Áp thấy chín phượng máu tươi văng khắp nơi, ngửa mặt lên trời cười to đạo: “Chín phượng, bằng người Vu tộc dư nghiệt cũng tương tranh nay thiên địa chính thống chi vị, hôm nay nhất định phải người chết vào nơi đây.” Đôi tay vẫn luôn, vô số đầu nanh lớn nhỏ hoá tinh đem chín phượng vây quanh, cho nhau va chạm, bộc phát ra tầng lớn mây lửa.

Chín phượng một tiếng gầm lên: “Thế nhưng là Thái Dương chân hỏa, nghĩ đến người cùng cùng Yêu tộc dám kia súc sinh thoát không được can hệ.” Há mồm vừa phun, phun ra một đạo tam muội thần phong.

Hẩn này tam muội thần phong cùng bình thường thần tiên tam muội thần phong bất đồng, chính là thiên địa sáng lập chi ra phong chi bốn nguyên ngưng tụ, bị hẩn cùng huynh trưởng Cường Lương đoạt được, hậu thế lại bái Huyền Minh vi sư, tu tập Huyền Minh vu pháp, trở thành Vu tộc mười hai Tổ Vu dưới đệ nhất nhân.

Đầy trời Thái Dương chân hỏa sở bố mây lửa ăn tam muội thần gió thổi qua, ánh lửa khắp nơi vẩy ra, bốc cháy lên tầng tầng lửa lớn.

Toàn thân vu lực vận chuyển, quanh thân tản mát ra một tầng trắng bạch Thanh Quang, “Oa!” Một tiếng, chín phượng lại phun ra một ngụm máu tươi, kia Đằng Không Kiểm chính là Nguyên Thủy Thiên Tôn sở luyện, mặt khác phong ấn một tia hỗn độn kiểm khí, tuy rằng chỉ có một tia, nhưng lại nơi đó là dễ đối phó.

Chín phượng chỉ cảm thấy cả người như hàng ti cương châm trát tâm, rơi vào đường cùng, phân ra hơn phân nửa tâm thần, áp chế kia ti hỗn độn chi khí.

Chúng tiên thấy sôi nổi đại hi, sôi nổi té ra bảo vật tới đánh chín phượng, hảo cái Đại Vu chín phượng, đối mặt chúng tiên vây công nghiêm nghị không sợ, bàn tay trắng vung lên, trống rỗng xuất hiện số tôn bạch cốt ma thần, các cầm binh khí đem chúng tiên ngăn trở.

Lục Áp một tiếng hừ lạnh, trong lòng ám đạo: Dù cho người tu vi Thông Thiên, hôm nay cũng khó thoát nơi đây, duỗi tay tháo xuống bên hông cây hồng bì hồ lô, tể ở không trung, dưới chân đạp cương bước đầu, niệm tụng chú ngữ.

Cây hồng bì hồ lô trung lao ra một đường hào quang, chiều cao ba trượng. Này thượng nâng một vật, dài chừng bảy tấc, có mi có mục, trong đôi mắt she ra lưỡng đạo bạch quang đem chín phượng Nê Hoàn Cung định trụ.

Chín phượng chi cảm thấy trong đầu một trận hôn hôn trầm trầm, trong lòng kinh hãi. Lục Áp đứng ở vô tận bạch cốt cùng đầy trời chân hỏa trung, nghiêm nghị mà đứng, trên người đạo bào không gió tự động, trên mặt hiện lên một tia sát ý, triều hồ lô hơi hơi khom người nói: “Thình bảo bới xoay người.”

Chín phượng trực giác không tốt, vừa muốn vận công ngăn cản, trực giác đan điền trung pháp lực một tiết, toàn thân vu lực tối nghĩa khó thông, trong lòng biết là trúng độc, trong lòng lửa giận càng là xông thẳng cứu tiêu, duỗi tay một lỏng tay, số tôn bạch cốt ma thần che ở trước người, cảm hướng hào quang.

Kia trăm tiên phi đạo không hồ là một đại sát khí, liên tục trăm nát chín tôn bạch cốt ma thần mới biến mất, lúc này, chỉ còn tam tôn bạch cốt ma thần ngăn cản chúng tiên công kích.

Lục Áp thấy chín phượng đem trăm tiên phi đạo ngăn trở, không cảm hơi hơi sùng sốt, ngược lại một tiếng hừ lạnh, lại lần nữa tể khởi trăm tiên phi đạo.

Chín phượng khăn trương, nỗ lực vận khởi xoay người nhưng điều động vu lực, ngưng tụ mười vạn tám ngàn căn Huyền Minh cốt mũi tên, bàn tay trắng vung lên, Huyền Minh cốt mũi tên như mưa rền gió dữ triều chúng tiên she đi.

Lục Áp bất chấp ở tể Pháp Bảo, lấy ra ly hỏa phiến, hung hăng một phiến, tăng lớn chân hỏa đem đánh úp lại Huyền Minh cốt mũi tên đốt thành tro bụi, mặt khác chúng tiên lại xúi quẩy, bọn họ cùng chín phượng tu vi kém thái đại, trong tay lại không có tốt Linh Bảo, như thế nào chống đỡ được chín phượng nén giận phát ra Huyền Minh cốt mũi tên.

Hơn mười vị tán tu ăn này nhất chiêu liền ngã xuống hơn hai mươi nhân. Đãi Huyền Minh cốt mũi tên đều bị lập tức lúc sau, tại chỗ đã sớm không thấy chín phượng thân hình, Lục Áp vận khởi pháp lực rót vào hai mắt, thấy chín phượng hóa thành một con chín đầu chim khổng lồ bay đi. Trong lòng khăn trương.

Nhưng vào lúc này, chín phượng oán độc thanh âm từ phương xa truyền đến “Chuyên Húc tiểu nhi, này thù không báo, ta chín phượng thế không vì vu.”

Chuyên Húc một trận trong lòng quỳnh lên, vội vàng triều Lục Áp đạo: “Lão sư, kia chín phượng chạy thoát tính mệnh, này nên làm thế nào cho phải?”

Lục Áp cười nói: “Kia chín phượng bị thương rất nặng, không đủ được việc, sản lúc này cơ, ứng đem kia Cửu Lê nhất tộc đều diệt sát, đến lúc đó liền tính chín phượng trở về, cũng chỉ là người cô đơn, lại có gì sợ?”

Đi rồi chín phượng, dư lại tam tôn bạch cốt ma thần ở Quảng Thành Từ thiên nhiên ẩn hạ, bất quá một kích liền thành đầy đất cốt phẩn.

Chuyên Húc hỏi Lục Áp đạo: “Lão sư, ta chờ lại nên như thế nào tiêu diệt Cửu Lê? Cửu Lê nhất tộc chỉ nghe chín phượng một người mệnh lệnh, này nên làm thế nào cho phải?”

Lục Áp một tiếng cười lạnh: “Kia chín phượng thân bị trọng thương, tuy rằng chưa chết, lại bị thương pha trọng, nhất định không mặt mũi nào mặt trở lại bộ lạc, cộng chủ nhưng sản Cửu Lê nhất tộc không biết trong đó biến cố, dùng chín phượng danh nghĩa đem những cái đó chủ sự người toàn bộ triệu tới, thiết hạ mai phục, nhất cử giết chết, sản Cửu Lê nhất tộc quần long vô chủ hết sức, lại phát đại quân binh Cửu Lê, lập này không thể công lao sự nghiệp, đương nhưng thẳng truy Hiền Viên Hoàng Đế!”

Chuyên Húc văn ngôn đại hi: “Liên y lão sư lời nói!”

Lập tức liền dọn hạ ý chỉ, lấy chín phượng miệng lưỡi, mệnh lệnh trong bộ lạc chủ sự người đều tới triều kiến, sản mọi người không bị, Cửu Lê người tất cả đều bị giết.

Lại huy động đại quân, công kích trực tiếp Cửu Lê bộ lạc, trong bộ lạc, chín phượng chưa về, chủ sự người tất đều không ở, như thế nào chống đỡ được có Lục Áp đám người dẫn dắt nhân tộc đại quân, một phen tàn sát, Cửu Lê bộ lạc mười tổn hại 1/10, chỉ còn một chút vận khí tốt thoát được tính mệnh.

Chuyên Húc tiêu diệt Cửu Lê nhất tộc, trong lòng đại hi, bãi yến khánh công, mở tiệc chiêu đãi chư tiên, lại không nghĩ, ở yến hội mới vừa khai hết sức, tự thiên thượng giáng xuống một đạo tử sắc thân lôi, đem Chuyên Húc phách hồi phi yến diệt, liền căn tóc cũng chưa lưu.

Cùng lúc đó, thái yin tính thượng Hồng Nương bỗng nhiên lọt vào phản phệ, toàn thân pháp lực giảm đi, vốn dĩ Chuẩn Thánh tu vi thăng tấp hàng đến Kim Tiên trung kỳ, từ một cái hơn ba mươi tuổi mỹ điểm phụ nhân biến thành một cái hoa giáp bà lão.

Oa Hoàng Cung trung, thiện thi lọt vào phản phệ, Nữ Oa nương nương bản thể cũng không hảo quá, khí cơ lôi kéo dưới, phun ra một mồm to máu tươi.

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## add Aa

Hồng hoang chi căn nguyên bất hủ

Chương 153 Ngũ Đế

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Nữ Oa nương nương oán hận một sát khỏe miệng máu tươi, tức giận đạo: “Nguyên thủy, ngươi giáo hảo đồ đệ, ngày sau tất không cùng ngươi hảo quá.” Từ đây lúc sau, Nữ Oa nương nương đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Xiển Giáo không còn có chút nào hảo cảm.

Nguyên lai, Thiên Đạo giao cho Nữ Oa nương nương hoàn thành Thiên Địa Nhân tam hôn chi trách, Chuyên Húc đám người mượn nhân hôn danh nghĩa. Giết chết chín phượng, đúng là lừa bịp Thiên Đạo hành vi, vì vậy, Thiên Đạo phản phệ dưới, Chuyên Húc một giới phạm nhân trực tiếp thân chết, Nữ Oa nương nương thiện thi hóa thân tu vi đại hàng.

Quảng Thành Tử cùng Lục Áp cũng bị việc này kinh ngạc đến ngây người tại chỗ, Quảng Thành Tử vội vàng ly trần quận, hướng Côn Luân Sơn hướng lão sư thỉnh giáo, lại bị Nguyên Thủy Thiên Tôn hung hăng mắng một đống, cảm tức ngàn năm.

Tuy rằng biết rõ việc này sai ở bên ta, nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn kiêu gì cao ngạo, sao lại vì việc này hướng đi Nữ Oa nương nương một giới chúng thánh trung pháp lực đếm ngược nữ lưu hạng người nhận sai, Xiển Giáo mười hai Kim Tiên càng là mỗi người đem Nguyên Thủy Thiên Tôn ngạo khí học cái mười phần.

Lại nói kia chín phượng tự ngày ấy đào tẩu lúc sau, ở bắc đều lộ châu tìm chỗ bí ẩn sơn cốc liền bắt đầu dưỡng thương.

Trên người thương thể tuy rằng nghiêm trọng, tuy là nàng Đại Vu chi thân lợi hại vô cùng, cũng ước chừng tiêu phí ba tháng mới đưa thương thể dưỡng hảo. Lại hoa hơn tháng thời gian đem cơ thể độc tố bài xuất đi, hoàn toàn đem thực lực khôi phục đỉnh.

Thương thể vừa vãn, liền gấp không chờ nổi đi tìm Chuyên Húc báo thù, lại có kị Chuyên Húc nơi đó rất nhiều tu sĩ, liền hỏi Tổ Vu trong điện, thỉnh tương liễu ra tới.

Tương liễu cùng chín phượng đi vào một ngọn núi cốc, tương liễu chính là dùng độc đại hành gia, nghe nói chín phượng Đại Vu thân thể đều sẽ trúng độc, thực sự lấp bắp kinh hãi, xem xét một phen chín phượng trong cơ thể tình huống, thấy nàng trong cơ thể vô duyên trắng đường tự tại, không có nửa điểm không khoẻ, lúc này mới lặng lẽ nhẹ nhàng thở ra.

Tương liễu âm thanh lạnh lùng nói: “Theo ta suy đoán, hồng hoang trung có thể luyện chế ra loại này độc, chỉ sợ cũng liền kia bàn vương lão quái mới có này bản lĩnh, chỉ là không biết hẳn từ trước đến nay có phích, vì sao hội trợ giúp Chuyên Húc cùng ta Vu tộc khó xử.”

Chín phượng giọng cảm hận đạo: “Hừ, mặc kệ vì cái gì, nhược phi hẳn độc được, ta như thế nào chịu này đại nhục, chờ ta giết Chuyên Húc lúc sau, lại đi tìm hẳn tính sổ.”

Tương liễu gật gật đầu, Vu tộc tuy rằng xuống dốc, nhưng cũng không phải ai đều có thể khi dễ, Tổ Vu trong điện còn có mấy vị Đại Vu, này vô luận phóng tới nơi nào đều là một cỗ tương đương không lồ thế lực, bị ủy khuất, há có thể nén giận?

Hai người thương nghị một phen, cùng nhau đi vào nhân tộc, kinh ngạc phát hiện, nhân tộc thế nhưng đã thay đổi cộng chủ, một phen hỏi thăm dưới, biết được Cửu Lê bộ tộc suýt nữa bị giết, khi chín phượng một ngụm ngân nha thiếu chút nữa cắn.

Lại nghe được Chuyên Húc bị thiên phạt thân sét đánh chết, trong ngực kia khẩu ác khí lúc này mới thoát ra một ít, chín phượng oán hận đạo: “Hừ, tiện nghi kia Chuyên Húc.” Tuy rằng muốn đem nhân tộc tân nhiệm cộng chủ diệt, nhưng là nghe được giáo hóa nhân tộc tân nhiệm cộng chủ lại là Tiết Giáo kim linh thánh mẫu.

Tương liễu biết rõ Thánh Nhân thực lực, không dám trêu chọc kim linh thánh mẫu cùng nhân tộc tân cộng chủ, chỉ phải đem khí rải hướng nơi khác, bằng vào vu pháp, mượn dùng từ chín phượng trong cơ thể bức ra vô ảnh xuyên tràng độc tìm được bàn vương lão tổ ẩn cư nơi.

Không nói hai lời, hai người ra tay liền đánh, đáng thương kia bàn vương lão tổ tự nghĩ ra tam hàng cổ thần kinh, bằng vào độc, cổ, hàng uy chấn hồng hoang, chỉ là Vu tộc không hồn phách, không dùng được hàng, tương liễu cũng là chơi độc người thạo nghề, độc số lại bị khắc chế hơn phân nửa.

Cổ thuật ít có có thể thương Đại Vu chi thân, chỉ có thể bằng vào tự thân tu vi ngăn kháng, tương liễu tu vi so chi bàn vương kém hơn một chút, bằng vào mạnh mẽ thân thể, đánh đến bàn vương lão tổ một chút tính tình đều không có.

Chín phượng tu vi so chỉ bàn vương lão tổ còn muốn cao thượng một bậc, hai người vây công dưới, một thế hệ đại năng như vậy chết, thành người khác nơi trút giận.

Giết bàn vương lúc sau, chín phượng rút cuộc ra một ngụm ác khí, thấy triệu tập dư lại Cửu Lê bộ tộc vô vọng, cùng tương liễu cùng nhau trở về Tổ Vu điện.

Không nói chín phượng cùng tương liễu quay lại Tổ Vu điện, trần quận trung, Chuyên Húc gặp thiên phạt thân sau khi chết, cũng không có chỉ định người thừa kế, liên tượng trung nhân tộc cộng chủ Cửu Long Tinh Thần quan cũng hóa thành tro tàn, trong bộ lạc thủ lĩnh nhóm tuyên cử hiền năng dưới, đề cử để cốc cháu trai cao tân kế vị.

Để cốc, họ Cơ, chính là là Hiến Viên Hoàng Đế tăng tôn, Chuyên Húc chi chất, để cốc mười lăm tuổi khi, nhân phụ tá Chuyên Húc để cốc công, bị phong với cao tân. Ba mươi tuổi khi, đại Chuyên Húc vì để, đều với bạc. Nhân hân hứng khởi với cao tân, bị bá tánh tôn xưng vì này vì Cao Tân thị.

Để cốc tức để vị hậu, “Thông lấy biết xa, minh lấy sát vi. Thuận lòng trời chi nghĩa, biết dân chi cấp. Nhân mà uy, huệ mà tin, tu thân mà đại hạ phục”. Để cốc tại vị là lúc, thiên hạ đại trị, bá tánh an cư lạc nghiệp.

Để cốc tại vị bảy mươi năm, để cốc qua đời về sau, này từ chỉ kế thừa này để vị, chính là để chỉ lại không có gì xông ra chiến tích. Mà phóng huân mười lăm tuổi khi phong làm đường hầu, hân ở đường địa cùng bá tánh đồng cam cộng khổ, nỗ lực phát triển nông nghiệp, thích đáng xử lý các loại chính vụ, không chỉ có đã chịu bá tánh ủng hộ, hơn nữa được đến không ít bộ tộc thủ lĩnh khen ngợi. Vì thế, các bộ tộc thủ lĩnh cũng liên thân phóng huân mà xa cách chỉ. Để chỉ chín năm, chỉ tự mình dẫn quan viên đến đường đem để vị thiên với phóng huân, phóng huân tức để vị, niên hiệu Nghiêu, nhân sơ phong với đường, tức lấy đường vì triều đại hào, đây là quốc gia của ta trong lịch sử cái thứ nhất triều đại hào, hậu nhân xưng này vì đường Nghiêu. Đường Nghiêu vào chỗ hậu, thuận theo nhân loại văn minh phát triển, vì chính cần thận đơn giản, định lịch pháp, thi đức chính, kháng thiên tai, kiến quốc chế, tuyên hiền năng, chiến tích lớn lao.

Nghiêu kế vị chỉ sơ thiên văn lịch pháp còn thực không hoàn thiện, bá tánh thường xuyên chậm trễ vụ mùa, bởi vậy Nghiêu liền tổ dệt chuyên môn nhân viên tổng kết tiền nhân kinh nghiệm, lệnh hi, cùng hai tộc chương thiên văn, căn cứ Nhật Nguyệt Tinh Thần vận hành chờ hiện tượng thiên văn cùng vật tự nhiên chờ tới đề cử thời gian, trắc định bốn mùa, lại lấy ánh trăng một vòng kỳ vì một tháng, Thái Dương một vòng kỳ vì một năm, một năm định vì 360 sáu ngày. Đây là có ghi lại chính là hồng hoang nhân tộc sớm nhất lịch pháp, đặt nông lịch cơ sở, Nghiêu cảm quyền hậu sinh hoạt vẫn như cũ phi thường đơn giản, trụ nhà tranh, uống rau đại canh, xuyên dùng cát đằng dệt liền áo vải thô. Thời khắc chú ý lắng nghe các bá tánh ý kiến, quả thật một thế hệ minh quân.

Lúc này Nghiêu để đã tuổi già sức yếu, lại Hoàng Hà hồng thủy tràn lan, chôn vùi vô số bá tánh gia viên, Nghiêu để tự giác đã mất pháp tái tạo phúc nhân tộc, này đây triệu tới bốn nhạc đại thần, làm cho bọn họ tiến cử có thể tiếp nhận nhân tộc cộng chủ chỉ vị nhân. Bốn nhạc hướng Nghiêu để đề cử con hân đan chu, Nghiêu để điều đầu đạo: “Chu nhi phong với đan địa có thể vì đây đất đứng đầu, nhưng kì tài lại làm khó thiên hạ chi chủ, không thể!”

Có đại thần hướng Nghiêu để tiến cử ngu Thuấn, xưng hân không chỉ có là cái hiếu tử, càng là cái đầy hứa hẹn có tài người, có thể vì nhân tộc cộng chủ.

Nghiêu để ngôn đạo: “Ngô cũng từng văn Thuấn chi hiếu danh, chỉ là chưa gặp qua, không biết một thân như thế nào, rút cuộc cộng chủ chỉ vị liên quan đến thiên hạ bá tánh chi phúc, không thể tùy ý truyền xuống, cần phải khảo nghiệm một phen mới có thể định đoạt!”

Nghiêu trước đem chính mình hai cái nữ nhi nga hoàng, nữ anh gả cho Thuấn, từ hai cái nữ nhi nơi đó khảo sát hân đức hạnh, xem hân hay không có thể lý hảo gia chính. Thuấn cùng nga hoàng, nữ anh ở tại 沔 thủy bờ sông, y lễ mà đi sự, nhị nữ đều đối Thuấn thập phần khuyh tâm, tuân thủ nghiêm ngặt nữ tắc.

Nghiêu lại phái Thuấn phụ trách thi hành đức giáo, Thuấn liền dạy dỗ thần dân lấy “Ngũ điển” —— tức phụ nghĩa, mẫu từ, huynh hữu, đệ cung, từ hiếu này ngũ loại mỹ đức chỉ đạo chính mình hành vi, thần dân đều vui nghe theo hân dạy bảo, phổ biến y theo “Ngũ điển” hành sự.

Nghiêu lại làm Thuấn tổng quản đủ loại quan lại, xử lý chính vụ, đủ loại quan lại đều phục tòng Thuấn chỉ huy, trăm sự chấn hưng, không một hoang phế, hơn nữa có vẻ đặc biệt gọn gàng ngăn nắp, không chút nào hỗn loạn.

Nghiêu còn làm Thuấn ở sân phơi bốn môn, phụ trách tiếp đãi tứ phương tiến đến triều kiến chư hầu. Thuấn cùng chư hầu nhóm ở chung thực hảo, cũng sử chư hầu nhóm đều hòa thuận hữu hảo. Phương xa tới chư hầu khách khứa, đều thực kính trọng hân.

Cuối cùng, Nghiêu làm Thuấn một mình đi chân núi trong rừng rậm, chịu đựng thiên nhiên khảo nghiệm. Thuấn ở gió bão đông tố trung, có thể không bị lạc phương hướng, vẫn như cũ đi đường, biểu hiện ra rất mạnh sinh hoạt năng lực.

Nghiêu lấy nhị nữ thê Thuấn quan này nội, sử chín nam cùng chỗ quan này ngoại, lấy khảo sát Thuấn phẩm hạnh. Lại nạp với trăm quý, tân với bốn môn, thí nghiệm hân tài năng, cuối cùng kêu hân nhập với đại lộc, làm liệt phong mưa rào cùng hồ lang trùng xà khảo nghiệm hân dũng khí, Thuấn từng cái thông qua khảo nghiệm, Nghiêu yên tâm mà đem quốc quân chỉ vị nhường cho Thuấn, lại dứt bỏ không cười chỉ từ đan chu, trở thành lịch đại hiền quân chi mỹ nói.

Thuấn chấp chính về sau, truyền thuyết có một loạt trọng đại chính trị hành động, nhất phái chăm lo việc nước khí tượng. Hân một lần nữa chỉnh sửa lịch pháp, lại cử hành hiến tế thượng đế, hiến tế thiên địa bốn mùa, hiến tế sơn xuyên quần thần đại điển; còn đem chư hầu tín khuê thu thập lên, lại chọn định ngày tốt, triệu kiến các nơi chư hầu quân trưởng, cử hành long trọng điển lễ, một lần nữa ban phát tin khuê. Hân vào chỗ năm đó, liền đến các nơi tuần thú, hiến tế danh sơn, triệu kiến chư hầu, khảo sát dân tình; còn quy định về sau ngũ năm tuần thú một lần, khảo sát chư hầu sửa tích, minh định thưởng phạt, có thể thấy được Thuấn chú ý cùng địa phương liên hệ, tăng mạnh đối địa phương thống trị. Thuấn đem thiên hạ hoa vì cũng, ký, u, doanh, duyệt, thanh, từ, kinh, dương, dự, lương, ung mười hai châu, lấy đường sông xác định các châu biên giới.

Đồng thời, Thuấn đối bọn quan viên ba năm tiến hành một lần khảo hạch, ba lần khảo hạch quyết định lên xuống cùng xử phạt. Bởi vậy, lớn nhỏ quan viên đều nỗ lực kiến công lập nghiệp, mà trong đó vũ công lao lớn nhất, bởi vì hần bỏ ra rất nhiều sơn lĩnh, dẫn đường hồng thủy chảy vào biển rộng, xác định Cửu Châu phân chia, từng người ần quý định tiến đến triều cống. Ở ngũ ngàn dặm trong phạm vi, vô luận là phía nam giao ngón chân, phía tây nhưng, tích chí, cù?, Đễ, khương, phương Bắc sơn nhưng, bắc phát, tức thận, vẫn là phía đông trường di, điều di, đều đã chịu trấn an, người trong thiên hạ tất cả đều cảm kích để Thuấn công đức.

Trong truyền thuyết Thuấn trị quốc phương lược còn có hạng nhất là “Trượng lấy hình phạt bình thường, lưu hựu ngũ hình”, ở đồ vật thượng họa ra ngũ loại hình phạt hình dạng, khởi cảnh giới tác dụng; dùng lưu đầy biện pháp thay thế nhục hình, lấy kỳ to rộng. Nhưng lại thiết tiên hình, phác hình, chuộc hình, đặc biệt là đối không chịu hối cải tội phạm muốn nghiêm thêm trừng trị, khiến cho người xấu đã chịu trừng phạt, người trong thiên hạ vui lòng phục tùng.

Nhị lúc này Hoàng Hà hồng thủy tràn lan, chôn vùi vô số bá tánh gia viên; càng có yêu thú gây sóng gió, nguy hại nhân gian. Thuấn tại vị khi Hoàng Hà hồng thủy tràn lan càng thêm nghiêm trọng, củng cố mệnh thống trị lũ lụt, củng cố Thuấn để chi mệnh, nài chuyên tâm với trị thủy nghiệp lớn thượng. Hần thâm nghĩ: Hồng thủy thao thao, chỉ có đồ chi, mới có thể không cho này nguy hại nhân tộc, này đây điều động đại lượng bá tánh tiến đến quật thổ đồ thủy, nơi nào có hồng thủy tứ ngịch, liền đi nơi nào chặn đường.

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 154 trị thủy

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Như thế hồng thủy ngày sau một trượng, vây thổ liền nhật cao một trượng, chín năm lúc sau, hao phí nhân tộc vô số địa nhân lực vật lực, Hoàng Hà nơi này ý có thể thấy được đôi đến cao cao tường đất, hồng thủy bị đổ, nhất thời yên lặng xuống dưới!

Cổn cho rằng hồng thủy đã bị hần chế phục, vì thế báo cùng Thuấn để. Thuấn để vui mừng quá đỗi, vội trong nhà chiêu đãi chúng thần, cùng hạ cồn trị thủy chi công.

Trời giáng mưa to, mưa to phá tan vây quanh hồng thủy địa tường đất, hồng thủy trào ra, chôn vùi vô số bá tánh hoa màu, người chết vô số! Cuối cùng Thuấn bất đắc dĩ, vì cho người ta tộc một công đạo mà ở vũ sơn đem này xử tử.

Ở xử tử cồn lúc sau, Thuấn lại tiếp tục mộ binh nhân mới tiến đến trị thủy. Lúc này, có nhân hướng Thuấn tiến cử cồn nhi tử Đại Vũ. Nói Đại Vũ so này phụ càng thêm lại có thể, hơn nữa Đại Vũ còn có được cồn trị thủy kinh nghiệm, tuy nói cồn trị thủy vô công, nhưng tốt xấu kinh nghiệm cũng muốn so người khác cường.

Vũ tiếp thu nhiệm vụ về sau, lập tức cùng ích cùng hậu tặc cùng nhau, triệu tập bá tánh tiến đến hiệp trợ. Hần thị sát đường sông, cũng kiểm điểm cồn thất bại nguyên nhân, quyết định cải cách trị thủy phương pháp, biến chặn đường vì khai thông, tự mình treo đeo lợi suối, chảy hà quá xuyên, cầm công cụ, từ tây hướng đông, một đường suy đoán địa hình cao thấp, tạo cọc tiêu, quy hoạch thủy đạo. Hần dẫn dắt trị thủy dân công, đi khắp các nơi, căn cứ cọc tiêu, phùng sơn khai sơn, ngộ oa đắp bờ, lấy khơi thông thủy đạo, dẫn hồng thủy nhập hải.

Trải qua Đại Vũ trị thống trị, ở “Hoài nghi này trị, mộng vũ này nghệ” nơi, sông Hoài cùng Nghi Thủy chảy qua địa phương, Mộng Sơn cùng vũ sơn chi gian, này phiền trầm tích vài thập niên lũ lụt địa phương, trải qua Đại Vũ thống trị, đem trầm tích lũ lụt “Cốc”, dẫn vào biển rộng, rửa sạch cổ hoàng hoài phiếm khu một ít khúc sông, khai ra rất nhiều ruộng tốt cùng tang thổ, trở thành nhân dân an cư lạc nghiệp địa phương ở chỗ trũng địa để lại vì sơn, đông bình, cự dã, Lạc mã chờ “Bốn độc”, trở thành có lợi cho nhân tộc sinh tồn hồ nước. Hậu thế, hậu nhân vì kỷ niệm hạ vũ trị thủy công tích, từng ở nghi bờ sông biên thành lập vũ vương thành.

Đại Vũ cùng một ít nhân tộc đại hiền cùng nhau đi khắp hồng hoang trị thủy, trong đó gian nan phần lớn là kia hồng hoang đại yêu, chỉ là này đó đại yêu cùng Di Lạc so sánh với liền kém xa, cuối cùng kết cục không phải giống Vô Chi Kỳ giống nhau bị trấn áp chính là bị Đại Vũ chém giết.

Trong nháy mắt, Đại Vũ trị thủy đã có mười năm thời gian, trải qua mười năm nỗ lực, không ít hồng thủy bị dẫn tới biển rộng đi, địa trên mặt lại có thể cung nhân loại hoa màu. Nhưng là, trận này lũ lụt thật sự là thái thật lớn, mười năm tới Đại Vũ vẫn là không có hoàn toàn đem lũ lụt thanh trừ.

Lúc này, Đại Vũ đã hơn ba mươi tuổi, vì thống trị lũ lụt, hần vẫn là độc thân một người. Hậu thế, ở trải qua đồ sơn thời điểm, Đại Vũ gặp được một cái tên là nữ kiều cô nương, hai người lẫn nhau thập phần ái mộ, liền ở Di Lạc chứng kiến hạ thành thân.

Đại Vũ tân hôn gần bốn ngày, còn không kịp chiếu cố thể tử, liền vì trị thủy, nơi nơi bồn ba, ba lần trải qua chính mình cùng nữ kiều cư trú gia môn, đều

không có đi vào. Lần đầu tiên, thê tử sinh bệnh, chưa đi đến gia đi thăm. Lần thứ hai, thê tử mang thai, chưa đi đến gia đi thăm. Lần thứ ba, hân thê tử sinh hạ nhi từ khải, trẻ con đang ở oa oa địa khóc, Đại Vũ ở ngoài cửa trải qua, nghe thấy tiếng khóc, cũng chịu đựng thiết tình chưa tiến vào thăm.

Một lần, Đại Vũ trị thủy đi vào một chỗ. Nơi này có tòa núi cao, thuộc Tàn Lĩnh núi non dư mạch, vẫn luôn kéo dài đến trung nhạc Tung Sơn, núi non kỳ lạ, nguy nga oai hùng, giống như một tòa đồ vật đi hướng thiên nhiên cái chốn. Núi cao trung đoạn có một cái thiên nhiên chỗ hồng, chảy nhỏ giọt tể lưu liên từ khích phùng nhẹ nhàng chảy qua. Nhưng là, đặc đại hồng thủy bộc phát khi, nước sông đã bị núi lớn chặn đường đi, ở chỗ hồng chỗ hình thành du oa, lao nhanh nước sông nguy hại chung quanh bá tánh an toàn.

Vì thế, Đại Vũ quyết định tập trung trị thủy nhân lực, ở quần trong núi khai đạo. Gian khổ lao động, hư hao từng cái thạch khí, đồ gỗ, cốt khí công cụ. Nhân tổn thất liên lớn hơn nữa, có bị núi đá chém bị thương, có lên núi khi ngã chết, có bị hồng thủy cuốn đi. Chính là, bọn họ vẫn còn không lay được, kiên trì phá núi không ngừng. Tại đây gian khổ nhật nhật hàng đêm, Đại Vũ mặt phơi đen, nhân mệt gầy, thậm chí liên căng chân trên bụng lỏng to đều bị chà sáng, móng chân cũng nhân trường kỳ ngâm mình ở trong nước mà bóc ra, nhưng hân còn ở thao tác, chí huy. Ở hân kéo hạ, trị thủy tiến triển thần tốc, núi lớn rút cuộc rộng mở bình khai, hình thành hai vách tường giằng co chi thế, hồng thủy bởi vậy bắn ra ào ạt, xuống phía dưới du chảy tới, sông nước từ đây thẳng đường.

Trị thủy thời điểm cũng không phải toàn bộ đều khai sơn hoa tiêu, có khi cũng sẽ dùng kìa Định Hải Thần Châm đã thông đại địa, ở kìa địa hạ hình thành địa hạ hà, như thế cũng có thể miễn trừ kìa lũ lụt phát sinh tần suất.

Rất cuộc, Đại Vũ dùng hai mươi bảy năm thời gian trải qua trăm cay ngàn đắng hậu đem này lũ lụt hoàn toàn thống trị hảo. Hơn nữa ở trị thủy khi hợp lý lợi dụng thủy tài nguyên, đem kìa nước sông một nửa dùng địa hạ hà hình thức tồn tại, một nửa ở bên ngoài hình thành con sông, chỉ là này con sông đem toàn bộ hồng hoang xò xuyên qua liên tiếp, đem kìa nhiều thủy địa phương con sông dẫn đường đến thiếu thủy địa phương, thiếu thủy địa phương cũng có con sông, như thế miễn đi khô hạn buồn rầu.

Đại Vũ trị thủy thành công, cứu lại nhân tộc với lũ lụt bên trong, Thiên Đạo tự nhiên cũng là giảng xuống vô biên công đức. Mà mẽ lực cũng bởi vì ở Đại Vũ trị thủy trong lúc nhiều lần tương trợ mà phân một thành công đức, bằng vào này đó công đức, Di Lạc càng là nhất cử đem tu vi đột phá Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Nguyên bản, bằng vào này trị thủy vô biên công đức, Đại Vũ càng nhưng thành tựu giống Tam Hoàng giống nhau vạn kiếp bất diệt thân thể, nê hà Thiên Đạo không đồng ý, Đại Vũ bằng vào công đức chỉ là tu vi đột phá tới rồi Đại La Kim Tiên trung kỳ.

Bởi vì Đại Vũ trị thủy có công công, Thuấn đế ở long trọng hiến tế nghi thức thượng, đem một khối màu đen ngọc khuê ban cho Đại Vũ, lấy khen ngợi hân công tích, cũng hướng thiên địa vạn dân tuyên cáo thành công cùng thiên hạ đại trị. Không lâu, lại phong vũ vi bá, lấy hạ vi này phong quốc. Đại Vũ ở thiên hạ uy vọng đạt tới đỉnh điểm. Vạn dân ca tụng nói: “Nếu không có vũ, chúng ta đã sớm biến thành cá cùng ba ba.” Thuấn đế khen ngợi vũ, nói: “Vũ a vũ! Ngươi là của ta cánh tay, đùi, lỗ tai cùng đôi mắt. Ta muốn vì dân tạo phúc, ngươi phụ tá ta. Ta tưởng quan hiện tượng thiên văn, biết Nhật Nguyệt Tinh Thần, viết văn thêu phục sức, ngươi giám minh ta. Ta muốn nghe sáu luật ngũ thanh bát âm tới trị loạn, tuyên dương ngũ đức, ngươi trợ giúp ta. Ngươi chưa bao giờ giáp mặt a dua sau lưng phi báng ta. Ngươi lấy chính mình chân thành, đức hạnh cùng tâm gương, sử trong triều thanh chính ngay thơ. Ngươi phát huy ta thánh đức, công lao thái lớn!”

Hậu thế, Thuấn đế lại cử hành long đại truyền ngôi đại điển, đem nhân tộc cộng chủ một vị nhường ngôi cho Đại Vũ.

Đại Vũ trở thành nhân tộc cộng chủ, Lão Tử luyện chế chín chỉ đại đỉnh đưa cho Đại Vũ, lấy trợ hân dùng này chín đỉnh trấn áp Cửu Châu. Đại Vũ ấn Chuẩn Đề chi điểm đem kìa chín đỉnh đặt ở kìa Cửu Châu các đại chủ mạch phía trên, dùng để trấn áp hồng hoang khí vận, này Cửu Châu đỉnh còn có một cái tác dụng chính là tụ tập linh khí. Chín đỉnh bố trí trở thành Cửu Châu kết giới, kìa chín đỉnh đồng thời hấp thụ kìa hồng hoang ở ngoài linh khí, này linh khí cuộn cuộn không ngừng hội tụ đến hồng hoang đại địa thượng. Kìa chín đỉnh kết giới một thành cũng phòng ngừa Vực Ngoại nhân tùy tiện đi vào hồng hoang.

Mười bảy năm về sau, Thuấn ở nam tuần trung rồi đi. Hướng chư hầu ủng hộ hạ, vũ chính thức tức thiên tử vị, lấy an áp ( nay Sơn Tây hạ huyện ) vì đô thành, quốc hiệu hạ. Phân phong đan chu với đường, phân phong thượng đều với ngu. Sửa định lịch nhật, lấy kiến dân chi nguyệt vì tháng giêng.

Đại Vũ đặc biệt coi trọng ân uy cũng tế, tăng mạnh giáo hóa. Tây bộ có cái bộ tộc kêu có hồ thị, hiếu chiến mà không muốn phục hạ. Đại Vũ áp dụng một bên dụng binh chinh phục, một bên dùng đức chính giáo hóa sách lược, thu được tốt đẹp hiệu quả, sử có hồ thị rút cuộc thần phục với hạ.

Đông nam địa khu cổ xưng “Chín di”, tức chín trọng đại bộ lạc. Đại Vũ vì tăng mạnh đối này thống trị, vài lần đi tuần nên địa khu, trong truyền bá nguyên văn hóa cùng lễ giáo, đã chịu địa phương bá tánh tôn kính cùng lễ ngộ. Hân ven đường hướng dân bán xư dò hỏi tập tục, cổ vũ nông cày, cáo này vụ mùa, gieo giống ngũ cốc, giáo hóa bộ tộc từ trường nhóm giảng lễ nghi, biết pháp luật, không lấy cường lăng nhục, hòa thuận ở chung. Đồng thời lại tuyên bố, nhục có không nghe giáo hóa giả, muốn lấy binh chinh phạt, quyết không khách khí. Lúc ấy, cổ cang bộ lạc từ trường thông khí thị, tổng trưởng độc bá nhất phương, tự xưng cang nhân các bộ lạc chi trưởng, không nghe Đại Vũ mệnh lệnh. Đại Vũ ở miêu sơn đại hội mắng muru chúng mệnh lệnh đem hân xử tử, cũng phơi thầy ba ngày. Các nơi chư hầu, phương bá biết rõ lại không dám mạo phạm Đại Vũ vương. Những cái đó không có tham gia triều kiến Đại Vũ vương thị tộc bộ lạc nghe nói việc này, cũng sôi nổi hướng hạ vương triều tiến cống xưng thần.

Trở thành nhân chủ Đại Vũ càng thêm chăm chỉ địa vì vạn dân mưu lợi, thành khẩn địa mời chào kẻ sĩ, rộng khắp địa nghe dân chúng ý kiến. Có một lần, hân ra cửa thấy một cái tội nhân, thế nhưng xuống xe thăm hỏi cũng khóc lên. Tùy tùng nói: “Tội nhân làm chuyện xấu, ngươi hà tất đáng thương hân!” Vũ đế nói: “Nghiêu Thuấn thời điểm, nhân nhóm đều cùng Nghiêu Thuấn đồng tâm cùng đức. Hiện tại ta cùng thiên tử, nhân tâm lại các không giống nhau, ta có thể nào không đau lòng?” Nghi dịch tạo chút rượu, đế vũ uống lên về sau cảm thấy hương vị thực thuần mỹ, liền cấp nghi dịch hạ mệnh lệnh, muốn hân đình chỉ tạo rượu, nói: “Hậu đại nhất định hội có nguyên nhân vì rượu mà chết quốc.”

Đại Vũ kế vị không lâu, liền đề cử cao đào đương người thừa kế, cũng làm hân toàn quyền xử lý chính vụ. Ở cao đào bất hạnh qua đời về sau lại đề cử bá ích vì người thừa kế, phụ trách chính vụ.

Mấy chục năm hậu, Đại Vũ nhường ngôi để vị với bá ích. Nhưng là Đại Vũ chi tử khai cũng là một vị năng lực xuất chúng người, Đại Vũ thượng ở là lúc, khai liên đoàn kết một số lớn thần tử ở chính mình bên người. Chờ đến Đại Vũ truyền ngôi cùng bá ích, biến mất không thấy lúc sau, khai ở chính mình thủ hạ dưới sự trợ giúp, đột nhiên tập kích quân đài, giết chết bá ích, tự lập vì vương. Từ nay về sau, nhường ngôi chế độ bị huỷ bỏ, thay thế chính là vương vị thừa kế chế.

Từ đây, kinh Thiên Địa Nhân Tam Hoàng định luân, sau đó Chuyên Húc, đế cốc, Nghiêu, Thuấn, vũ Ngũ Đế trị thế, nhân tộc dần dần thành nay thiên địa vai chính.

Không đề cập tới nhân tộc việc, lại nói Thiên Đình trung, Hạo Thiên mày khó nén vui mừng, không biết đắm chìm ở cái gì cao hứng sự tình trung, lúc này có cung nữ tới báo, Vương Mẫu tiến đến, Hạo Thiên lập tức thu hồi vui mừng, làm nhân đem Vương Mẫu mang đến, chờ người khác lui ra lúc sau, Vương Mẫu cười hỏi: “Người ở cao hứng sự tình gì? Hay là đạo hạnh lại tinh tiến?”

Hạo Thiên lắc đầu đạo: “Đạo hạnh tinh tiến, nơi nào có như vậy mau, bất quá hiện tại cũng xác thật có một cái hi sự, người có biết tây Côn Luân trung ra một cái tán tu, tên là Đông Hoa đạo nhân, hắn tiến đến đầu nhập vào Thiên Đình, hơn nữa trừ bỏ hắn ở ngoài, còn có một cái Thái Ất chân tiên cũng tới sẵn sàng góp sức, xem ra chúng ta trận chiến ấy vẫn là kinh sợ một ít bọn đạo chích hạng người, này Tam Giới chỉ chủ thân phận cuối cùng là có chút bộ dáng”.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 155 bàn đào yến

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Vương Mẫu vừa nghe, cũng là vui mừng ra mặt, cười duyên đạo: “Này đào muốn chúc mừng người, kia Đông Hoa đạo nhân chính là Đại La Kim Tiên đạo hạnh, đến nỗi kia Thái Ất chân tiên, nếu làm người như vậy nói, xem ra cũng là Đại La Kim Tiên đạo hạnh, nói như thế tới, người ta cũng coi như là thật sự có chút thân phận nhân vật, chỉ là muốn ổn ngồi kia Tam Giới chỉ chủ vị trí, còn muốn cùng kia vài vị nói một chút, nếu không chung quy là danh bất chính, ngôn không thuận.”

Hạo Thiên sắc mặt hơi trầm, thật lâu sau, thờ dài đạo: “Như thế, rốt cuộc bọn họ là Thánh Nhân a!” Vương Mẫu nhìn nắm chặt nắm tay Hạo Thiên, trong lòng thờ dài một tiếng, bàn tay trắng bắt lấy Hạo Thiên nắm tay, Hạo Thiên trong lòng ấm áp, nắm Vương Mẫu trì tay khăn vài phần.

Sau một lúc lâu, lại nghi hoặc đạo: “Sự tình liền như vậy làm, chỉ là chúng ta nên như thế nào đem bọn họ tất cả đều mời đi theo đâu? Người cũng biết, chúng ta tuy rằng xưng hô bọn họ vì sư huynh, chính là bọn họ nhưng cho tới bây giờ không đem chúng ta hai cái để vào mắt”.

Vương Mẫu cũng là chau mày, sau một lúc lâu, vui vẻ nói: “Cái này dễ làm, Đạo Tổ ban cho chúng ta bàn đào thụ vừa lúc thành thực, liền thỉnh bọn họ tới một lần bàn đào thịnh hội đi, tuy rằng đối với bọn họ này không coi là cái gì quý trọng chi vật, chính là xem ở chúng ta là Đạo Tổ chỉ ra và xác nhận người phân thượng, bọn họ cũng nên sẽ không cự tuyệt, ít nhất cũng sẽ phải môn hạ đệ tử tiến đến, người cảm thấy như vậy như thế nào?”

Hạo Thiên đại hi đạo: “Hảo! Bàn đào thịnh hội lúc sau, chúng ta liền chiêu cáo Tam Giới, người ta vì tên kia phó kỳ thật thiên địa chi chủ.” Trong lòng phát ra hào khí can vân.

Ngay sau đó Hạo Thiên dễ bề trong hồng hoang quảng phát thiệp mời mời các lộ thần tiên tham gia này bàn đào thịnh hội. Bởi vì thượng một lần Hình Thiên cùng Hạo Thiên một trận chiến đảo cũng làm mọi người không dám coi thường này Hạo Thiên, đối với này trương thiệp mời cũng không dám tùy ý vứt bỏ.

Này Hạo Thiên cũng không biết bởi vì hắn lần trước lập uy tránh cho này không người tham gia xấu hổ trường hợp.

Tam Tiên Đào nội Lý thần nhiên cũng nhận được này phân thiệp mời. Tuy rằng hắn ở trong hồng hoang hành sự điệu thấp vô cùng, nhưng lần này Nhân Hoàng Hiến Viên một chuyện thượng hắn vẫn là ra một chút lực lượng nhỏ bé.

Hơn nữa Hạo Thiên chính trực dùng nhân hết sức, lại như thế nào xem nhẹ đến hắn.

Nhìn trước mắt này thiệp vàng thiệp mời, Lý thần nhiên nghĩ đến: “Xem ra này phong thần gần”, khóe miệng không cảm nổi lên vẻ tươi cười.

Thời gian thoáng lên, liền tới rồi mở rộng ra Bàn Đào Hội ngày, cùng thiên, Hạo Thiên thượng đế cùng Dao Trì Vương Mẫu sáng sớm liền đi vào Dao Trì, chuẩn bị nghênh đón Tam Giới trong vòng đại thần thông giả.



Chậm rãi. Bốn châu tứ hải, các nơi nổi danh thần tiên đều tới rồi, Hạo Thiên thượng đế cùng Tây Vương Mẫu ngồi ngay ngắn ở ngự tòa phía trên. Kim Đồng chấp phiên tràng, Ngọc Nữ phụng như ý chia làm hai bên. Kim lô thụ ải, bạc đuốc huy hoàng.

Ở ngự tòa hai bên nhất tiếp cận Hạo Thiên thượng đế cùng Tây Vương Mẫu lại còn đều là trống không. Tất cả mọi người đều biết này đó chỗ ngồi, là vì Tam Giới một ít Chuẩn Thánh cùng các giáo môn hạ đệ tử chuẩn bị, lúc này đều đang chờ này đó đại nhân vật đã đến.

Bỗng nhiên, bên ngoài có thần tướng xướng nặc đạo: “Xiển Giáo Quảng Thành Tử đại tiên, Xích Tinh Tử đại tiên đến!” Quảng Thành Tử mặc quết hà y, một bộ tiên phong đạo cốt, Xích Tinh Tử mặc Tử Thụ Tiên Y quang hoa lượn lờ, hai người tiến vào, triều Hạo Thiên đánh cái chấp tay, ngồi ở bên trái thứ năm tôn trên chỗ ngồi.

Quảng Thành Tử hai người vừa mới ngồi xuống. Bên ngoài xướng nặc thanh lại lần nữa truyền đến: “Tây Phương giáo Di Lặc đại tiên, được sư đại tiên, thi bố đại tiên, đều kia hàm đại tiên, bi bà thi đại tiên, bi xá bà đại tiên đến!”

Tây Phương giáo sáu tiên tay áo phiêu phiêu, dẫn đầu giả thường nở nụ cười, đúng là kia Tây Phương Di Lặc đệ nhất tôn Di Lặc đạo nhân, chào hỏi lúc sau, ngồi ở bên phải, nhất thời đem bên phải không vị toàn bộ chiếm mất,

Tây Phương giáo chúng tiên vừa mới ngồi xuống, lại có xướng nặc truyền đến: “Đạo giáo Huyền Đô đại pháp sư đến!”

Huyền Đô đại pháp sư một thân tử kim đạo bào, triều Ngọc Đế hành lễ lúc sau, ngồi ở bên trái đệ tứ tôn trên chỗ ngồi. Cùng Xiển Giáo chúng tiên chào hỏi, nói giỡn vài câu, liền lại nghe thần tướng xướng nặc đạo: “Minh Hà giáo chủ đến!”

Minh Hà lão tổ đầy người lệ khí, mặc huyết sắc Tu La y, khuôn mặt hung ác nham hiểm, triều Ngọc Đế chấp tay, ngồi ở bên trái đệ đệ nhị tôn ghế phía trên, chỉ là hần nhân duyên thật sự không ra sao, chung quanh chúng tiên thế nhưng mỗi một cái cùng hần chào hỏi.

Minh Hà lão tổ cũng không thêm đề ý, tự cố tự uống quỳnh tương, ăn tiên quả cũng không đề ý tới chúng tiên phản ứng.

“Tiết Giáo Đa Bảo đại tiên, vân tiêu đại tiên,” Đa Bảo đầy mặt tươi cười cùng mọi người chào hỏi lúc sau, liền mang theo phía sau vân tiêu ngồi trên Quảng Thành Tử hạ đầu.

Mắt thấy trường hợp có chút xấu hổ, thượng đầu Hạo Thiên cùng Vương Mẫu liếc nhau, bưng lên trong tay chén rượu, hướng chúng tiên kính rượu. Đôi mắt lại nhọc có chút suy nghĩ nhìn nhìn bên trái đệ tam tôn chỗ ngồi.

Đó là cấp Côn Bằng Yêu Sư sở lưu chỗ ngồi. Bất quá xem hiện giờ tình cảnh, nghĩ đến này Yêu Sư sẽ không tiến đến dự tiệc. Đối này, Hạo Thiên tuy rằng lòng có khúc mắc nhưng vẫn là có thể lý giải. Ai kêu này Côn Bằng gây thù chuốc oán đông đảo. Không chỉ có cùng Xiển Giáo có thù oán, liền chính mình tương ứng Yêu tộc đối hần đều rất có phê bình kín đáo.

Lý thần nhiên vui vẻ thoải mái hướng Thiên Đình bay đi, tới rồi Nam Thiên Môn, Lý thần nhiên hơi hơi mỉm cười đem thiệp mời giao dư trông coi thiên tướng, vào Nam Thiên Môn, một đường xem Thiên Cung cảnh, sắc chi thấy: Minh hà hoàng hoàng ánh ánh mặt trời, bích sương mù mệnh mệnh che giấu khẩu. Nay thiên thượng có ba mươi hai tòa Thiên Cung, nãi khiển vân cung, bi sa cung, ngũ minh cung, bao phẩn cung,..... Một cung cung sống nuốt vàng ôn thứ; lại có bảy mươi hai trọng bảo điện, nãi triều hội điện, lăng hư điện, bảo quang điện, Thiên vương điện, linh quan điện,

Một điện điện trụ liệt ngọc Kỳ Lân. Có ngàn ngàn năm không tá danh hoa; luyện được lô biên, có trăm triệu tái thường thanh thù thảo. Lại đến kia hành hương lâu trước, giáng áo lụa, Tinh Thần sáng lạn; phù dung quan, kim bích huy hoàng. Ngọc trăm châu lí, tử thụ kim chương. Lý thần nhiên đối này tán thưởng không thôi, Thiên Đình tuy rằng cùng Tam Tiên Đảo chi cảnh khác nhau rất lớn, thiếu thanh tịnh tự nhiên, lại cũng là quý khí bức người!

Sớm có kia Hạo Thiên tâm phúc Thái Bạch sao Kim Lý sao Hôm ở lăng thiên ngoài điện xin đợi, thấy Lý thần nhiên hai người, vội vàng cười đón đi lên: “Tiểu tiên Lý sao Hôm gặp qua vị này đại tiên, bản đảo đại hội sắp bắt đầu, dung tiểu tiên dẫn đường!”

Lý thần nhiên mỉm cười gật đầu, vừa muốn đi lại, lại nghe phía sau một tiếng lẳng cười truyền đến: “Thiên Thuận đạo hữu nhưng thật ra tới sớm, bản đạo vân quang hơi chậm lại là tới chậm.”

Lý thần nhiên xoay người thấy rõ người tới hậu cười nói: “Trần nguyên đạo huynh nói chi vậy, mấy ngàn năm không thấy, đạo huynh luôn luôn nhưng hảo?”

Người tới đúng là kia địa tiên chi tổ Trần Nguyên Tử, chỉ thấy hần đầu đội tử kim quan, vô ưu áo choàng xuyên. Lí giày dăng dưới chân, dải lụa thúc bên hông, thân như đồng tử mạo, mặt tựa mỹ nhân nhan, tam cần phiêu cảm hạ, quạ lãnh điệp bên mái, trong tay cầm một thanh như ngọc phát trần.

Trần Nguyên Tử triều Lý thần nhiên đánh cái chấp tay: “Không có việc gì liền ở trong núi giáo đường đệ tử, đảo cũng không gì đại sự!”

Lý thần nhiên đáp lễ lại, đạm cười nói: “Đạo huynh nhưng thật ra nhân nhả, không giống bản đạo như vậy lao lực!” Nói lại là hần ở nhân tộc bận rộn việc.

Nhìn Lý thần nhiên cùng Trần Nguyên Tử chuyện trò vui vẻ, một bên Thái Bạch sao Kim lại là chán động, âm thầm suy đoán Lý thần nhiên thân phận lai lịch.

Nhìn này hai người càng liêu càng tận hứng, phảng phất không có không đề yên, Thái Bạch sao Kim thật có chút chờ không vội, chỉ phải làm bộ ho khan một tiếng, dường như nhắc nhở hai người giống nhau.

Nghe thế họ khan thanh, Lý thần nhiên lần này phảng phất lấy lại tinh thần, đối với Thái Bạch sao Kim xin lỗi cười, nói: “Lại là thiếu chút nữa đã quên chính sự, trần nguyên đạo huynh người ta hôm nào lại tục, này bàn đào thịnh hội cần phải bắt đầu rồi, ta chờ kết bạn mà đi, như thế nào?”

Trần Nguyên Tử cười gật đầu xưng thiện, ở Thái Bạch sao Kim dẫn dắt hạ, vào lăng thiên điện.

Tới rồi lăng thiên điện, ở đại điện phía trên thủ vị phía trên, Ngọc Hoàng đại đế mặc Cửu Long khiêu thiên bào, đầu đội chín dương kim mũ miện, bên cạnh ngồi mặc phượng vũ cửu thiên y, đầu đội ngân hà trâm Vương Mẫu nương nương, hai người bên cạnh, Kim Đồng cầm đèn, Ngọc Nữ chấp phiến.

Ở Ngọc Đế tả hữu các có một cái chỗ ngồi, bên trái làm phía trên rồng tuế, lại là vị kia Hậu Thổ đại đế sở lưu. Bất quá hiện giờ Hậu Thổ bởi vì thân hóa Luân Hồi, không thể rời đi U Minh Địa Phủ nửa bước, tự nhiên này chỗ ngồi liền liền thành chỗ trống.

Bên phải chỗ ngồi phía trên ngồi một người, chỉ thấy này nhân, mặc Vô Cực trường sinh y, râu tóc mi toàn bạch, đỉnh đầu hơi hơi nhô lên, phía sau đứng một cái cầm trong tay cửu đầu quái tượng đồng tử, đứng là Xiển Giáo Nam Cực tiên ông.

Lý thần nhiên cùng Trần Nguyên Tử đám người triều Ngọc Đế hai người đánh cái chấp tay: “Bản đạo gặp qua đại Thiên Tôn, nương nương”. Nhìn này hai người cùng tiến đến, Hạo Thiên liền tâm sinh không ổn, xem ra chiều này ôm một chuyện còn không có bắt đầu liền đã thất bại. Cũng may hắn cũng không phải phạm nhân, thoáng thất vọng một chút, cũng đã bình phục hảo tâm tính.

Rốt cuộc này hồng hoang rộng lớn, kỳ nhân dị sĩ không ở số ít, không đáng vì một cái Đại La Kim Tiên mà cùng Trần Nguyên Tử như vậy nhân hiệu lâu đời Chuẩn Thánh trở mặt.

Ngọc Đế cùng Vương Mẫu đứng dậy đáp lễ lại: “Đạo hữu đa lễ, thỉnh nhập tòa đi!”

Lý thần nhiên cùng Trần Nguyên Tử một phen nhún nhường dưới, Trần Nguyên Tử ngồi tay trái thủ vị, Lý thần nhiên cùng vân tiêu ngồi thứ vị,

Mắt thấy chúng tiên tề đến, Ngọc Đế nói một tiếng, bàn đào đại hội chính thức bắt đầu. Theo Ngọc Đế ra lệnh một tiếng, trong cung hát hay múa giỏi, đàn sáo du dương, tiếng nhạc uyển chuyển phập phồng, tiên nữ lựa mông che đầy thân thể, ở biên mây trung nhẹ nhàng khởi vũ.

Ngọc Đế cùng Vương Mẫu cầm trong tay cần tuân, liền tiếp cùng chúng tiên uống rượu đàm tiếu, thật sự là vạn tiên tề nhạc, điện trước, tiên khí lượn lờ, mờ mịt thành sương mù, thân khoác màu sa tiên nữ ở trong đó nhẹ nhàng khởi vũ, ca vũ du dương, đàn sáo dễ nghe, trong suốt trắng tinh trường án thượng rượu quang lân lân, bàn đào nhẹ nhàng mùi thơm ngào ngạt hương khí phác mũi, càng có vô số tiên gia dị quả kỳ trân, linh khí đập vào mặt, thoáng trường hút một hơi, chỉ cảm thấy một cỗ mát lạnh nhập vào cơ thể, toàn thân thoải mái.

Lý thần nhiên cảm lấy trên bàn tử văn tương hạch bàn đào, nhẹ nhàng một cắn, đồn giác đồn giác thịt quả tiên giòn ngon miệng, nước nhiều vị mỹ, đầy miệng lưu hương, càng có một cỗ Tiên Thiên linh khí ở Ngũ Tạng Lục Phủ giữa dòng chuyển gột rửa, thoải mái thanh tân vô cùng!

Trong lòng tán thưởng một tiếng, lấy hai cái bàn đào, nắp trong cổ tay áo bên trong, lại là muốn để lại cho phần thân bồi khí dưỡng nguyên chi dùng. Dem một màn này xem ở trong mắt Hạo Thiên, không cảm âm thầm lắc đầu, “Thứ này thực sự là một đế nhữ”, cũng không hề nhiều làm chú ý.

Chúng tiên vừa mới ăn qua bàn đào, liền nghe bên phải trên chỗ ngồi Di Lặc đạo nhân đạo: “Hôm nay như thế thịnh hội, đến bệ hạ mời ta chờ, không yếu ta chờ cùng thi triển diệu pháp, luận đạo một phen như thế nào?”

Kia Di Lặc đạo nhân cũng là một mảnh hiếu tâm, hắn biết rõ sự phụ của mình vì Tây Phương giáo rầm rộ, không chối từ vất vả, tứ phương奔走, nơi chốn tính kế, đối với chính mình da mặt chút nào không màng, hôm nay chúng tiên lại này, vừa lúc diễn biến Tây Phương giáo diệu pháp, đến lúc đó nhọc có nhân đối Tây Phương đại pháp tâm sinh ngưỡng mộ, chẳng phải diệu thay.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 156 gió nổi lên

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Quảng Thành Tử vốn là tính cách cao ngạo, lại bởi vì được đề sư công đức, hơn nữa mấy năm nay dốc lòng tu luyện, tu vi đột phá tới rồi Đại La Kim Tiên cảnh giới. Trong lòng ngạo khí càng sâu, rất có vẻ lên thanh thiên can nhật nguyệt chi thế. Hắn lại không biết, trừ hắn ở ngoài, những người khác cũng có tiên bộ.

Lần này bị Di Lặc sở kích, nhớ tới trước mấy phen ra tay đánh trận nào thua trận đó, hôm nay thấy kia Tây Phương giáo muốn dương uy, trong lòng giận

dữ, lập tức âm thanh lạnh lùng nói: “Di Lặc đạo hữu lời nói thật là, hôm nay đến Hạo Thiên đạo hữu tương mời, ta chờ tổng hợp tại đây, nhược bất luận đạo một phen, chẳng lẽ không phải ăn năn!”

Quảng Thành Từ chỉ lo chính mình nói, lại không thấy ở hần xưng Hạo Thiên vì đạo hữu là lúc, lập tức xanh mét mặt sắc.

Kia Hạo Thiên tuy là Từ Tiêu Cung đồng tử, lại cũng có Chuẩn Thánh tu vi, có thể xưng Tam Thanh một tiếng sư huynh, Trần Nguyên Từ bực này chém nhị thi Chuẩn Thánh mới có thể ngang hàng tương giao, hần Quảng Thành Từ bất quá một cái nhỏ nhỏ Đại La Kim Tiên sơ kỳ, thế nhưng xưng Hạo Thiên vì đạo hữu, trong giọng nói không có chút nào tôn kính, nhất thời làm Hạo Thiên lửa giận đầy ngập.

Quảng Thành Từ tuy rằng không phát hiện Ngọc Đế cảm xúc biến hóa, lại không đại biểu người khác không phát hiện, Di Lặc đạo nhân trong lòng một tiếng cười lạnh, liền bắt đầu cách nói, trong lúc nhất thời, lăng Thiên Cung nội có vô số thiên nữ phi ngư đám mây, sai lạc cánh hoa, kim liên địa dừng hoa khai vô số, thân long xoay quanh tiếng huyết gió không dứt, kim quang như mưa, đàn hương như chao thủy, Phạn xưởng tiếng động tràn đầy hư không, một ít tu vi kém một chút người tâm thần nghi hoặc, trước mắt thoáng hiện Tây Phương thắng cảnh, diệu pháp vô biên, trong mắt hiện lên một tia khát khao, hiển nhiên đã bị Tây Phương diệu pháp mê hoặc, nhìn không được liền phải đầu nhập Tây Phương giáo hạ.

Quảng Thành Từ mắt thấy Di Lặc đạo nhân phát uy, trong lòng giận dữ, tuyên một tiếng đạo hào: “Vô Lượng Thiên Tôn!” Thanh âm tựa cuộn cuộn tiếng sấm, đem chúng tiên tự ảo cảnh trung bùng tỉnh, đỉnh đầu hiện ra nửa mẫu điền lớn nhỏ khánh vân, mặt trên tam hoa xoay tròn, có kim đăng vô số, chuỗi ngọc đảo rủ, như mái trước tích thủy cuộn cuộn không ngừng. Tam hoa thượng nâng một phượng cổ xưa tiểu ấn, một ngưng hắc sắc tiểu chung, tiểu chung không tiếng động tự vang tiếng chuông du dương, Ngọc Thanh tiên quang minh mông cuộn cuộn vô cùng, thẳng tắp áp hướng Tây Phương giáo chúng tiên.

Di Lặc đạo nhân mặt sắc không thay đổi, một tiếng cười to, trên đỉnh dâng lên một mảnh kim quang, kim quang xán xán, thượng có tam đoá kim liên, kim liên phía trên nâng ba viên chén khẩu lớn nhỏ xá lợi tử, đem đề xuống Ngọc Thanh tiên quang ngăn trở, ngưng ở đại điện ở giữa.

Dược sư đạo nhân tuyên thanh: “Vô lượng thọ phật”, trên đỉnh vọt lên một đạo kim quang, có một tượng nhị cao thấp, trên đỉnh sinh có tam hoa, tam hoa phía trên nâng chín viên trê mới sinh nắm tay lớn nhỏ xá lợi tử, khánh vân nội tịch diệt tiên quang tràn đầy dục bạo, diễn muôn vạn quang minh, đem vốn dĩ thế lực ngang nhau hai bên áp hướng Huyền môn một phương áp tiến.

Xích tinh từ một tiếng hừ lạnh, Nê Hoàn Cung vừa động, she ra một đường hào quang, hào quang quay cuồng, hóa thành nửa mẫu điền lớn nhỏ khánh vân, tam hoa phía trên, nâng một phượng cổ xưa tiểu kính, yin dương nhị khí thay đổi liên tục không thôi, nước lửa phong hóa thành hai điều giao long, không ngừng ở khánh vân nội bồn tấu.

Huyền Đô pháp sư cũng không quen nhìn Tây Phương chúng tiên sắc mặt, đỉnh đầu hiện ra nửa mẫu điền lớn nhỏ tử sắc khánh vân, mặt trên nâng một phượng bảo đồ, một phen thân kiếm, khánh vân nội, Thái Thanh từ quang minh mông, uy lực xông thẳng thiên tiêu.

Tây Phương giáo chúng tiên liếc nhau, đồng thời đạo thanh: “Vô lượng thọ phật!” Bốn người đồng thời ra tay, đem đỉnh đầu phật quang nối thành một mảnh, khánh vân nội Phạn xưởng hành động lớn, có vô biên quang hoa, toàn bộ lăng Thiên Cung nội đều bị đắp lên một tầng kim quang, Tam Thanh tiên quang cùng Tây Phương tịch diệt tiên quang đánh vào một chỗ, đem Tam Thanh tiên quang bức cho kế tiếp bại lui.

Vốn dĩ nhìn Quảng Thành Từ đám người có hại, Tiệt Giáo mọi người trong lòng có thể nói là tâm hoa nộ phóng, chính là tới rồi hiện tại Huyền Đô pháp sư gia nhập hậu, này không chỉ có chỉ là Xiển Giáo một giáo việc.

Nhìn đạo môn thế nhược, Đa Bảo đám người cũng ngồi không yên. Hừ lạnh một tiếng, Tiên Thiên nửa mẫu điền lớn nhỏ khánh vân, khánh vân tràn ngập vô số thần quang Pháp Bảo, huyền lệ đến cực điểm, lệnh nhân hoa cả mắt.

Vân tiêu một tiếng cười duyên, cũng hiện khánh vân, tam hoa khai hai đoá, rõ ràng là Đại La Kim Tiên trung kỳ tu vi, tam hoa phía trên, phân biệt nâng hồng hà chung, Hỗn Nguyên kim đầu, Hỗn Nguyên kim đầu kim quang như mưa, hồng hà chung hồng hà che trời, nghênh hướng tịch diệt tiên quang.

Đa Bảo cùng vân tiêu vừa ra tay, chẳng những đem Tây Phương giáo sáu tiên thế công chặn lại, còn hướng tới Tây Phương giáo một phương áp chế mà đi, nhược là thật sự áp chế đến Tây Phương giáo thể diện phía trên, chỉ sợ Tây Phương giáo da mặt liền phải ném đến bà ngoại gia.

Tây Phương giáo chúng tiên thấy Đa Bảo ra tay, mặt sắc đồng thời biến đổi, tất cả đều thêm chú pháp lực, ý đồ ngăn cản Đa Bảo đám người thế công, lại không có chút nào tác dụng, mắt thấy tình thế nguy cấp, Di Lặc đạo nhân trông mắt chuyển động, nhất thời có chủ ý.

Âm thầm truyền âm phân phó vài câu, Tây Phương giáo chúng tiên đồng loạt vận chuyển pháp lực, thế nhưng đem thế công chuyển hướng ngồi ở thủ vị Ngọc Hoàng đại đế,

Phía trên Hạo Thiên cùng Vương Mẫu đôi mắt nhú lại, trong lòng lửa giận ngập trời, chẳng những Xiển Giáo không đem chính mình hai người để vào mắt, ngay cả Tây Phương giáo cũng không đem chính mình để vào mắt, nghĩ đến đây, hai người trong mắt hiện lên một tia phần nộ.

Phu thê hai người liếc nhau, trên đầu phân biệt hiện lên một tia tiên quang, hai người đỉnh đầu tiên lam vinh dự phóng, Hạo Thiên khánh vân nội tam đoá đầu đại kim liên phân biệt nâng Hạo Thiên Kính, Hạo Thiên Tháp, Hạo Thiên ấn.

Vương Mẫu đỉnh đầu một mảnh lục sắc khánh vân, trên đỉnh tam đoá lục sắc tiên liên, phân biệt nâng tổ sắc vân giới kỳ, ngân hà thần trâm, bàn đào cây ăn quả.

Một bên xem diễn Lý thần nhiên cũng chưa thành dự đoán được Tây Phương giáo chúng tiên hội tới chiêu thức ấy, hơi hơi ngạc nhiên lúc sau, liền rất có tính từ nhìn này hai phương. Rốt cuộc này hai phương đều cùng hần không có nửa mao tiền quan hệ.

Ngọc Đế cùng Vương Mẫu ra tay, đem cuồng bạo pháp lực đưa đến trời cao. Lãng thiên điện vốn dĩ chính là ba mươi ba tầng Thiên Cung tối cao chỗ, lại hướng cao đó là ba mươi ba thiên ngoại hỗn độn nơi, chúng tiên tụ tập pháp lực bay đến hỗn độn bên trong, đem hỗn độn trung giáo thành một nồi cháo, hỗn độn chi khí như hồ nhảo giống nhau kịch liệt bạo sắc, diễn biến ra địa nước lửa phong, địa nước lửa phong lao nhanh rít gào, phát ra rầm rầm tiếng vang, thật lớn tiếng vang như Bàn Cổ khai thiên tích địa giống nhau, mang theo diệt sạch hết thảy uy thế.

Lãng Thiên Cung nội chúng tiên tiên nhìn trước mắt này hết thảy, trong lòng hiện lên vẻ kinh sợ, lại xem mới vừa rồi đấu pháp chúng tiên, Tây Phương giáo một phương đã đem xá lợi từ toàn bộ thu hồi, Huyền môn một phương cũng thu khánh vân.

Chỉ có Ngọc Hoàng đại đế mặt sắc không quá đẹp. Xanh mét một khuôn mặt.

Hạo Thiên hít sâu một hơi, áp xuống trong lòng mệnh môn lửa giận, cường cười nói: “Hôm nay thật là làm trăm mở rộng tầm mắt, bốn giáo \*\* quả nhiên lợi hại, Tam Thanh đạo pháp uyên như hải, Tây Phương diệu pháp nhiều như núi.”

Ngọc Đế giọng nói rơi xuống, Di Lặc đạo nhân đứng lên, chấp tay trước ngực khiêm tốn nói: “Đại Thiên Tôn quá khen.” Trong miệng tuy rằng khiêm tốn, nhưng biểu tình gian ác ý lại không có chút nào che giấu.

Huyền môn một phương, vốn nên Trần Nguyên Từ hoặc là tam tinh giáo hạ đứng đầu Huyền Đô pháp sư cùng Ngọc Đế đáp lời, hai người chưa động tác, lại thấy Quảng Thành Từ chậm rãi đứng lên, biểu tình kiêu căng, trong ánh mắt tràn đầy đắc ý chi sắc, có lẽ dường như chấp tay: “Đại Thiên Tôn quá khen, ta Huyền môn diệu pháp nãi Bàn Cổ chính tông, há là cửa bên có khả năng so!”

Quảng Thành Từ vừa dứt lời, Hạo Thiên cùng Tây Phương chúng tiên nhất thời mặt sắc xanh mét, Hạo Thiên khí chính là Quảng Thành Từ trước mặt mọi người lạc chính mình da mặt, chính mình vừa mới đem đối phương khen một đốn, người liền làm thấp đi nhân gia, chẳng phải là xích quả quả và mặt sao!

Hạo Thiên còn có thể nhẫn được, Di Lặc đạo nhân lại không như vậy tốt tính tình, thu hồi nhất quán khuôn mặt tươi cười, mặt sắc yin lãnh đứng lên: “Hay là Quảng Thành Từ đạo hữu là nói ta Tây Phương diệu pháp, không bằng người Xiển Giáo thần thông?”

Này Di Lặc đạo nhân tuy rằng trong lòng tức giận, lại cũng chưa hoàn toàn mất đi lý trí, một câu Xiển Giáo thần thông, đem Quảng Thành Từ chờ Xiển Giáo thần tiên hoàn toàn cô lập ra tới! Lui với Huyền môn ở ngoài

Quảng Thành Từ một tiếng cười to, ngạo nghễ đạo: “Đó là tự nhiên!”

Di Lặc đạo nhân mặt sắc xanh mét, hừ lạnh một tiếng: “Một khi đã như vậy, bản đạo liền tới lĩnh giáo một chút đạo hữu thần thông!” Khi nói chuyện, trong tay áo kim quang chớp động, chính là hai mặt kim rút xuân xuân dục động, bên hông nhân loại túi phình phình đương đương, dường như bị sung phong giống nhau.

Quảng Thành Từ khinh thường hừ lạnh một tiếng: “Bản đạo phụng bồi!” Khi nói chuyện, trong tay phiên thiên ấn điệp điệp rực rỡ!

Hạo Thiên trong lòng giận dữ, Quảng Thành Từ này cử rõ ràng là không có đem chính mình xem ở trong mắt, nhục phi bản tâm Quảng Thành Từ phía sau Ngọc Thanh Thánh Nhân, đã sớm một tay đem hấn bóp chết!

Tuy rằng trong lòng giận cực, lại chỉ có thể miễn cưỡng cười vui đạo: “Nhị vị đạo hữu, hôm nay khai Bàn Đào Hội, chính là phẩm trà dùng quả, cho nhau luận đạo, thả xem trăm bạc diện, việc này như vậy từ bỏ như thế nào?”

Quảng Thành Từ khinh thường hừ một tiếng, vừa muốn nói chuyện, lại bị bên cạnh xích tinh từ ngăn lại, xích tinh từ chính là Xiển Giáo mười hai Kim Tiên trung cái thứ hai vào núi người, tu vi chút nào vô lễ sắc với Quảng Thành Từ, pha đến Nguyên Thủy Thiên Tôn yêu thích, làm người cẩn thận, không giống Quảng Thành Từ như vậy lỗ mãng.

Đem Quảng Thành Từ ngăn lại lúc sau, đứng dậy nói: “Nếu như thế, liền y đại Thiên Tôn chi ngôn!”

Bên cạnh Di Lặc đạo nhân cũng là một lần nữa ngồi xuống, Hạo Thiên mặt sắc lúc này mới một lần nữa tốt hơn một chút, nghĩ đến lần này khai Bàn Đào Hội căn bản mục đích, không khỏi cường cười nói: “Chư vị đạo hữu, ta Thiên Đình hiện giờ thần vị chỗ trống, có vị kia đạo hữu nguyện ý hạ mình tới ta Thiên Đình nhậm chức?”

Nói lời này khi, lại là cố ý vô tình nhìn phía Lý thần tiên. Tuy rằng trơ trẽn Lý thần tiên làm, nhưng đang ngồi người, dường như chỉ có hấn không có gia nhập cái gì thế lực bên trong, hơn nữa tu vi cũng là Đại La Kim Tiên cảnh giới.

Chính là làm hấn thất vọng rồi, này Lý thần tiên chỉ lo ăn trước mắt mỹ thực, ngẫu nhiên cùng bên cạnh Trần Nguyên Từ nói chuyện với nhau một hai câu hậu liền không có mặt khác động tác, dường như không có nghe thấy lời này giống nhau.

Hạo Thiên cũng không để bụng, tiếp tục nhìn về phía phía dưới, hy vọng có nhân có thể gia nhập Thiên Đình bên trong.

Lần này khi trước mở miệng chính là Xiển Giáo một khác tôn Kim Tiên xích tinh từ, xích tinh từ đứng dậy triệu Hạo Thiên hơi hơi đánh cái chấp tay: “Đại Thiên Tôn hảo ý, bản đạo tâm linh, bản đạo sư huynh đệ tiêu dao tự tại quán, chịu không nổi câu thúc, cô phụ đại Thiên Tôn ý tốt, nơi đây sự, ngô chờ hai người cũng nên trở về núi hướng lão sư giao chỉ, cáo từ!”

Thêu bào vung lên, cùng Quảng Thành Từ liền ương mà đi, trong lúc nhất thời, chỉ còn lại có xem diễn tam giáo chúng tiên cùng mặt sắc xanh mét Hạo

Thiên Dao Trì.

Di Lạc đạo nhân cười ha hả đứng lên, triều Hạo Thiên chấp tay trước ngực hành lễ, cũng chưa nhiều lời, mang theo mấy cái sư đệ trở về Tây Phương.

Trong lúc nhất thời, Trần Nguyên Tử cùng Huyền Đô đám người tất cả đều cáo từ, đại diện trung chỉ còn lại có mặt sắc xanh mét Hạo Thiên cùng Vương Mẫu hai người.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đợi cho mọi người đi rồi Hạo Thiên không thể nhẫn nại được nữa trong lòng lửa giận, vung lên thêu bào, đem bàn thượng tiên tửu linh quả toàn bộ huy đến địa thượng: “Xiển Giáo, Tây Phương giáo khinh ta thái cực” trong thanh âm lửa giận xông thẳng cứu tiêu.

Một bên Vương Mẫu chưa xót thờ dài: “Đây cũng là không thể nề hà việc, người ta bắt quá là Từ Tiêu Cung trung đồng tử, tuy rằng lão gia phong ta hai người vì Tam Giới chi chủ, trên thực tế, các giáo lại từ tâm nhân khinh thường ta chờ, đặc biệt là kia Xiển Giáo cùng Tây Phương giáo khinh người quá đáng.”

Hạo Thiên tức giận đạo: “Ồ chúng thánh nhân, ta chờ hai người bắt quá là con rối thôi, hừ! Ta hai người chính là lão gia sỡ phong, há có thể như thế chịu nhục?”

Vương Mẫu kinh hãi: “Người tính toán như thế nào làm?”

Hạo Thiên lãnh lạnh cười: “Ta phải về Từ Tiêu Cung, cầu lão gia vì ta hai người làm chủ!”

“Kia như vậy, ta chờ đã có thể đem Xiển Giáo cấp hoàn toàn đắc tội tuyệt!” Vương Mẫu trong lòng kinh hãi, như thế nào cũng không thể tưởng được, Hạo Thiên thế nhưng hội có như vậy điên cuồng ý tưởng.

Hạo Thiên cười lạnh nói: “Đắc tội không đắc tội hiện tại đã không quan trọng, dù sao chúng thánh liền trước nay không đem ta hai người để vào mắt, một khi đã như vậy, ta làm sao cần bận tâm bọn họ!”

Còn không đợi Hạo Thiên có điều động tác, liền thấy một ngày bình vôi vôi vàng vàng chạy tới, hỏi rõ nguyên nhân hậu, Hạo Thiên rất là tức giận.

Nguyên lai là hán muội muội Vân Hoa tiên tử thừa dịp lần này bản đạo thịnh hội chạy xuống thế gian đi. Phải biết rằng này “Thiên thượng một ngày, địa tiếp theo năm.” Như thế tính ra này Vân Hoa tiên tử đã tại hạ giới sinh sống mấy chục năm lâu.

Hơn nữa một phen bắt đốt ngón tay dưới, thế nhưng phát hiện này Vân Hoa tiên tử, lên thế gian lúc sau, cùng từng bước từng bước dương họ phạm nhân yêu nhau, càng là sinh hạ ba cái hài tử. Biết được lúc sau, không khỏi địa giận dữ, nguyên bản Hạo Thiên lập hạ thiên quy: Tiên phạm không thể yêu nhau! Chính là vì bảo hộ chính mình quyền uy, nhưng là nào biết đâu rằng cư nhiên cái thứ nhất vì phạm chính mình mệnh lệnh cư nhiên là chính mình thân muội muội; càng là giận dữ không ngừng.

Dưới con thịnh nộ Hạo Thiên Ngọc Đế, lập tức hạ giới hạ lệnh tru sát Vân Hoa tiên tử trưởng phụ, trừ lần đó ra, càng là đem Vân Hoa tiên tử trấn áp với đào sơn chịu khổ. Một phen giết chết lúc sau, Hạo Thiên trong lòng phần nộ đào cũng đã biến mất thất thất bát bát, đối với thượng Từ Tiêu Cung xin giúp đỡ một chuyện đào cũng theo đó buông không đề cập tới, rốt cuộc không đến vạn bất đắc dĩ thời điểm, hán vẫn là không nghĩ cùng Thánh Nhân trở mặt.

Mà hán không biết chính là Vân Hoa tiên tử sinh hạ hài tử ở hán tru sát dưới đi lạc. Mà cơ duyên xảo hợp dưới, Vân Hoa tiên tử cái thứ hai nhi tử —— dương diệu quân bá Xiển Giáo mười hai Kim Tiên bên trong ngọc đỉnh chân nhân vị sư; mà này dương diệu quân nữ tiên phạm kết hợp mà sinh, đối tu đạo có đại nghị lực, lớn lên lúc sau biết này mẫu với đào sơn chịu khổ, càng là nhiều lần trải qua cực khổ bỏ ra đào sơn, thả ra Vân Hoa tiên tử.

Đối với như vậy khiêu chiến chính mình uy nghiêm việc, Hạo Thiên tức khắc giận dữ, vốn dĩ muốn đem dương diệu quân tru sát, lấy rung trời đình uy nghi; nhưng là ở khớp xương thời khắc, ngọc đỉnh chân nhân ra tay cứu dương diệu quân, càng là nói rõ dương diệu quân nữ Thánh Nhân môn hạ, không lo như thế, cho dù là thật là dương diệu quân có sai, cũng chỉ có Xiển Giáo Thánh Nhân xử trí, nơi nào luận được đến hán Hạo Thiên?

Nhưng là, thiên uy khó phạm, cuối cùng dưới, Hạo Thiên Ngọc Đế đối mặt Xiển Giáo Thánh Nhân này một tôn đại thánh, cũng không thể không thỏa hiệp; chỉ phải đem này biếm nhập Luân Hồi, chịu thập thế Luân Hồi chi khổ. Đệ thập thế là lúc, dần thân vào dương họ nhà, đặt tên Dương Tiễn, hậu bị ngọc đỉnh chân nhân làm phép, về Xiển Giáo. Càng là ở phong thần một trận chiến bên trong đại làm nổi bật, cuối cùng thân thể thành thánh.

Này liền tạm thời không đề cập tới, lại nói Hạo Thiên Ngọc Đế bị như vậy đại nhục dưới, trong lòng lại sao lại cam tâm: Chẳng lẽ ta đường đường Thiên Đế tôn sư, xử trí một cái Thánh Nhân lại truyền đệ tử đều không được? Như vậy ta cái này Thiên Đế còn làm tới có ý tứ gì?

Thù mới hận cũ dưới Hạo Thiên Ngọc Đế mang theo đầy ngập lửa giận, không đợi Vương Mẫu lại khuyên, Hạo Thiên đem thân nhào lên, nguyên bản Cửu Long khiêu thiên bào nháy mắt biến thành một kiện thanh sắc đạo bào, dưới chân tường vân thác đủ, đáp mây bay hướng ba mươi ba thiên ngoại bay đi.

Đứng là kia Hạo Thiên giận dữ, phong thần nguyên nhân.

Từ Tiêu Cung ở ba mươi ba thiên ngoại ai đều biết được, nhưng mà, nhục hồi cụ thể ở nơi nào, bao gồm chúng thánh ở bên trong, ai cũng nói không rõ, trừ phi Hồng Quân chủ động hiện thân, bằng không nhậm người cỡ nào thâm đạo hạnh cũng tìm không thấy.

Hạo Thiên cũng là cái người thông minh, tới rồi ba mươi ba thiên ngoại, thẳng tắp địa quỹ gối hỗn độn trung, đỉnh đầu Hạo Thiên Kính bảo vệ thân hình, không ngừng dập đầu bái đạo: “Đệ tử Hạo Thiên, cầu kiến lão gia, khẩn cầu lão gia ban thấy!”

Thanh âm truyền ra hậu, vốn là hỗn độn một mảnh hư không, không có chút nào gọn sóng, Hạo Thiên cũng không ử rử, thẳng tắp quỹ gối hỗn độn trung, này một quỹ chính là cửu thiên.

Ngày thứ mười là lúc, một tiếng không tiếng động thờ dài vang vọng toàn bộ hỗn độn, tuy rằng tai nghe không thấy, lại như cũ có thể cảm nhận được, Hạo Thiên trong lòng vui vẻ, ngẩng đầu vừa thấy, vốn dĩ hỗn độn một mảnh không gian trung, một tòa tử sắc đạo quan xuất hiện tại tiền phương.

Hạo Thiên lại lần nữa khải một cái đầu, đi vào Từ Tiêu Cung trung, thấy Hồng Quân lão tổ ngồi ngay ngắn ở trên đài cao, bước nhanh đi đến trước người, cũng không nói lời nào, thẳng tắp liền quỹ xuống. Yết hầu trung có chút nghẹn ngào.

Hồng Quân lão tổ thấy Hạo Thiên như thế, trong lòng thờ dài, duỗi tay một lóng tay, một đạo tử sắc tiên quang đem Hạo Thiên nâng dậy: “Người hiện giờ nãi Tam Giới chi chủ, như thế nào có thể làm này chờ tiểu nhi nữ thái độ!”

Hạo Thiên khóc lóc kể lễ đạo: “Đệ tử phụng lão sư chi mệnh chương quản Tam Giới, tiếc rằng đệ tử đức hạnh không đủ, không đủ để thể hiện Thiên Đình uy nghiêm, Thiên Đình không người, vô pháp quản lý Tam Giới, kia Xiển Giáo cùng Tây Phương giáo chút nào không đem đệ tử để vào mắt, hiện giờ đệ tử này Tam Giới chi chủ bất quá là cái hữu danh vô thực con rối bãi, nhục là như thế, đệ tử khẩn cầu lão gia khác tuyền tài đức sáng suốt, đệ tử nguyện hồi cung hầu hạ lão gia!”

Nói động tình chỗ, Hạo Thiên gào khóc, chút nào không mang chính mình Tam Giới chi chủ thể diện.

Hồng Quân thờ dài một tiếng: “Người thả hồi thiên đình, lúc này bản đạo đều có chủ trương”

Hạo Thiên trong lòng vui vẻ, biết việc này thành, triều Hồng Quân hành lễ lúc sau, đáp mây bay trở về Thiên Đình.

Hồng Quân bắt đắc dĩ lắc đầu, duỗi tay một lóng tay, Từ Tiêu Cung cửa trống rỗng xuất hiện một ngum tiểu chung, nhục là lãng tiêu đám người tại đây nói, tất nhiên sẽ nhận ra, này tiểu chung chính là năm đó chư thánh tranh đoạt lại không được Hỗn Độn Chung.

Hồng Quân lão tổ bấm tay liền đàn, nháy mắt, du dương tiếng chuông vang lên, truyền vào hồng hoang các nơi đạo tràng chúng thánh trong tai.

“Đang! Đang! Đang!” Theo một tiếng du dương tiếng chuông, bình tĩnh mấy ngàn năm hồng hoang phía trên, nổi lên nhẹ nhàng gọn sóng.

Kim Ngao Đảo, Thông Thiên giáo chủ ngồi ngay ngắn ở bát bảo vân quang trên giường, chính vì môn hạ đệ tử giảng đạo, “Phu tam một giả, tam thành nhất khí cũng. Thượng có thần tiên ôm một luyện thân chi đạo, trung có quốc phú dân an Luyện Khí phương pháp, hạ cường binh chiến thắng luyện tinh chi thuật. Đạo phân tam thành, không rời nhất khí. Nhất khí giả, thiên cũng, nãi thiên thanh hư tự nhiên chi khí. Khí trung có thần, thần ôm với khí. Nhân khí ôm với một, thần luyện hợp đạo, đạo bản tự nhiên. Đây là thần tiên ôm một luyện thân hợp đạo cũng. Trung có quốc phú dân an Luyện Khí phương pháp. Trong người, nhân cũng. Lấy thần là quốc, lấy khí vì dân, lấy tâm vì đế vương, đế vương ái dân, mà dân tự an. Đế vương giả, tâm không loạn cũng. Tâm không loạn, tắc khí tự khí điều, khí điều tắc thần cùng, thần cùng tắc tinh duyệt, tinh duyệt tắc thân an khang. Đây là quốc phú dân an Luyện Khí phương pháp cũng. Lấy trọng đục mà làm địa, này đục trung có thanh. Ở đục không muốn, vì này cường binh. Tâm bất động mà khí không giao giả, vì này chiến thắng. Đây là cường binh chiến thắng luyện tinh chi thuật cũng. Cập nhân chi chưa sinh khí, để ý hỗn độn chi gian, cũng thần chưa từng ly khí, khí chưa từng ly thần, thần khí không tương ly. Tinh thần nội thủ, tinh tán vì khí, chán nản thành thần, luyện thần hợp đạo, đạo pháp tự nhiên, nhân đạo kiến pháp, pháp liền hiện thuật, phân mà làm tam, hỗn mà làm một. Một giả, tinh cũng. Tinh, nãi nguyên khí chi mẫu, nhân chi vốn cũng, trong người vì khí, ở cốt vì tủy, để ý vì thần, toàn tinh chi hóa cũng. Cái vạn vật toàn bản nhất khí, nhân khí tạo hóa Ngũ Hành. Ngũ Hành tức ngũ cốc cũng. Ngũ cốc chi khí, nhập với tạng phủ, tinh trụ đan điền. Tinh giả, nhân chi vốn cũng. Này đây Thánh Nhân phản này bốn mà còn nguyên, này phản bốn còn nguyên chi đạo cũng...”

Thánh Nhân giảng đạo, quả thực phi phạm, thiên hoa bay loạn, địa dừng kim liên, vô số ý đồ trống rỗng sinh ra, trong cung tiên làm vinh dự phóng, ngồi xuống chúng tiên chính đắm chìm ở cổ xưa đạo vận trung.

Đang ở giảng đạo trung Thông Thiên giáo chủ, bỗng nhiên nghe được tiếng chuông truyền đến, trong lòng cả kinh, ám đạo: “Từ Tiêu Cung khai, lão sư truyền triệu, hay là có cái gì đại sự sắp phát sinh không thành?”

Trong lòng tuy rằng rất nhiều suy đoán, nhưng là trên mặt lại không hiện mảy may, đối chính mình đại đệ tử Đa Bảo đạo: “Lão sư tương chiêu ta chờ chúng thánh hướng Từ Tiêu Cung triều kiến, người thả lệnh môn hạ chúng tiên các về động phủ!” Công đạo xong lúc sau, xé rách không gian, bay đi ba

mười ba thiên ngoại.

Đồng dạng một màn, cũng phát sinh ở Thù Dương Sơn, Côn Luân Sơn, Oa Hoàng Cung, còn có bát bảo công đức bên cạnh ao biển.

Từ Tiêu Cung lập với ba mươi ba thiên ngoại, hỗn độn bên trong, phiêu phiêu mù mịt, ẩn hiện khó lường, nhược phi Hồng Quân tương chiếu, tuy là thiên hạ chí tôn Hỗn Nguyên Thánh Nhân, cũng khó có thể tìm được.

Thông Thiên giáo chủ theo trong lòng kêu gọi, đi vào ba mươi ba thiên ngoại, vừa đến hỗn độn bên trong, có một đạo quan lẻ loi đứng ở hỗn độn hư không, từ khí lượn lờ, giống như cầu vồng, trên cửa bảng hiệu có ba cái cổ xưa chữ to, 【 Từ Tiêu Cung 】, chữ viết thể lương cổ xưa, lại ẩn chứa đủ loại đạo huyền diệu, không thể nói nói, không thể nắm lấy.

Thông Thiên giáo chủ vào Từ Tiêu Cung, trong cung địa thượng có sáu cái đệm hương bồ, lúc này đã có hai người ngồi yên, lời nói nói giỡn, một cái đầu bạc bạch mi, râu bạc trắng tung bay, một thân bạch y tiên phong đạo cốt, trong tay cầm một cây phát trần, đứng là Tam Thanh đứng đầu Thái Thanh Thánh Nhân Thái Thượng lão quân Lão Tử.

Cái thứ hai trên chỗ ngồi người mặc thanh sắc đạo bào, tướng mạo uy nghiêm, tuổi chừng ngũ mươi hứa, trên mặt tràn đầy một loại không dung cái lời uy nghiêm, trong tay như ý thoáng hiện tam sắc hào quang, đứng là kia Xiển Giáo giáo chủ, Ngọc Thanh Thánh Nhân Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Thông Thiên giáo chủ cùng nhị vị huynh trưởng đánh cái chấp tay, triều lão quân cười nói: “Đại sư huynh cũng biết lão sư vì sao triệu tập ta chờ chúng thánh tới đây?”

Thái Thượng lão quân vẫn ngôn, mày nhăn lại, “Vi huynh cũng là không biết, chờ Nữ Oa sư muội cùng Tây Phương Nhị tôn giả tới lúc sau, lão sư sẽ tự phân trần!”

Thông Thiên giáo chủ gật gật đầu, ngồi ở cái thứ ba đệm hương bồ phía trên, vừa mới ngồi xuống bắt quá một lát, nhân tộc thánh mẫu Nữ Oa nương nương cùng Tây Phương Nhị tôn giả Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân cũng lần lượt đã đến.

Chúng thánh cho nhau chào hỏi lúc sau, ánh mắt nhìn chăm chăm đệm hương bồ phía trước đài cao, trên đài cao hơi hơi nhoáng lên, kia khổng chế Thiên Đạo Đạo Tổ Hồng Quân liền xuất hiện ở trên đài cao.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 158 tam thương phong thần

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đối chúng Thánh Nhân gật gật đầu lúc sau, ngược lại nói: “Lần này triệu tập người chờ tiến đến, chính là bởi vì phong thần việc.”

Mà còn lại chúng thánh nghe Hồng Quân lời nói lúc sau, tức khắc là kinh hãi: Phong thần? Cái gì gọi là phong thần? Lập tức chúng thánh đồng thời hướng về Hồng Quân Đạo Tổ bái yết đạo: “Lại không biết lão sư trong miệng phong thần vì sao?”

Hồng Quân mặt vô biểu tình, ngữ vô cảm tình, cũng mặc kệ chúng thánh kinh dị biểu tình, ngược lại là nói tiếp: “Nhân chư tiên ở 1500 năm đều chưa từng trăm lại tam thi, lại vừa lúc gặp Huyền môn bên trong Xiển Giáo đệ tử phạm vào thiên địa chi gian đại sát kiếp, và lại lượng kiếp tức đến, Thiên Đình không người muốn lập Phong Thần bảng, phong phân chư thần, lấy cung Hạo Thiên sử dụng. Cho nên có phong thần việc.”

Chúng thánh vẫn ngôn trong lòng đại động: Lại là bởi vì Xiển Giáo đệ tử ở tương trợ Nhân Hoàng Hiên Viên Hoàng Đế chứng đạo là lúc, bởi vì Cửu Lê bộ lạc bộ chúng quá phận ngoan cường, cuối cùng chỉ vì cái trước mắt Xiển Giáo chư tiên cư nhiên đối với tay trái gà không chặt nhân tộc ra tay. Cho nên nói như vậy Xiển Giáo đệ tử phạm vào sát kiếp cũng là nói được quá khứ. Nhưng là lượng kiếp? Xem ra lần này nhiều chuyện.

Lập tức Tam Thanh đứng đầu Lão Tử tức khắc tiến lên hỏi: “Lão sư, như thế nào phong thần?”

Chúng thánh thấy Lão Tử như thế này hỏi, tức khắc chi gian đều là không khỏi địa tất cả đều tâm động, càng là đồng thời nhìn về phía Hồng Quân, lại chỉ thấy Hồng Quân Đạo Tổ như cũ mặt vô biểu tình nói: “Không lâu trước đây Hạo Thiên tiến đến thấy ta, ngôn Thiên Đình không người, muốn tam giáo đệ tử nghe lệnh hần, cung hần sử dụng.”

Dừng một chút, lấy ra một bảng cùng một cây mộc tiên, đối chúng thánh đạo: “Đây là Phong Thần bảng cùng Đả Thần Tiên, người chờ đem chính mình môn hạ ứng kiếp môn nhân viết ở Phong Thần bảng phía trên, lúc sau chắc chắn có ứng kiếp người thuận theo thiên mệnh mà ra, càng là có thể chấp



chương Phong Thần bằng cùng Đả Thần Tiên, đại thiên phong thần, càng là ở ứng kiếp lúc sau, tự nhưng phân phong chư thần.”

Nói tới đây, thoáng dừng một chút, Đạo Tổ lại đạo: “Đây là Vu Yêu chi chiến lúc sau lần đầu tiên lượng kiếp, bằng mắc mưu có 365 lộ chu thiên chính thần cùng mấy ngàn phó thần, cộng lại thần vị giả ba ngàn. Lần này phong thần, y căn tính nhân quả mà nói. Căn tính thâm giả thành này tiên đạo, căn tính hơi thứ thành này thần đạo, căn tính nông cạn giả thành một thân đạo, vẫn tùy Luân Hồi chi kiếp.”

Tam Thanh cập Tây Phương nhị thánh văn ngôn đều là sùng sốt, đều hận Hạo Thiên nhiều chuyện, nhưng ở Đạo Tổ trước mặt lại không dám nhiều lời.

Đồng thời mọi người nghe Hồng Quân ngôn Hạo Thiên dự làm tam giáo đệ tử nghe lệnh hẩn, trong lòng vừa động, thánh tâm vừa động, tức khắc chính là tất cả đều biết được sự tình tiền căn hậu quả. Rốt cuộc Thánh Nhân nguyên thân ký thác Thiên Đạo hư không, thần niệm phản chiếu quá khứ tương lai, hiện giờ nếu Hồng Quân Đạo Tổ ở chỗ này đề cập việc này, chư thánh lại sao lại không biết? Đã biết Hạo Thiên tiến đến nguyên nhân, tất cả đều trong lòng không mừng, nhưng là hiện giờ đang ở Tử Tiêu Cung, cho nên mọi người cũng không có biểu lộ ra tới.

Lập tức có Thông Thiên giáo chủ hơi hơi hừ lạnh một tiếng, đạo: “Nhị sư huynh nhưng thật ra thu một cái hảo đồ đệ a.” Lại là Thông Thiên giáo chủ không thích Nguyên Thủy Thiên Tôn môn hạ đệ tử như thế lắm, vì Huyền môn bằng thêm sát kiếp, càng là liên lụy chính mình Tiệt Giáo.

Nguyên Thủy Thiên Tôn văn ngôn không khỏi địa giận dữ, vừa mới muốn phản bác Thông Thiên giáo chủ lời nói là lúc, chỉ nghe thấy Chuẩn Đề đạo nhân đột nhiên hỏi: “Đạo Tổ, không biết lần này là những người đó nên kiếp?”

Mọi người văn ngôn, đồng thời nhìn về phía Hồng Quân Đạo Tổ. Tuy rằng nói Thánh Nhân vận kiếp không ma, bắt tử bắt diệt, nhưng là về chính mình đạo thống chi tranh nói, tự nhiên là tương đối so đo, cho nên chư thánh đô có chút khản trương. Hiện giờ Chuẩn Đề đạo nhân nếu hỏi ra vấn đề này, tự nhiên cũng là chúng thánh suy xét, nơi nào còn dám chậm trễ.

Tức khắc chi gian, chỉ nghe Hồng Quân Đạo Tổ nói: “Phàm tam thi chưa trăm, đều ở bằng thượng. Ngươi chờ tự hành điền đó là, chi là cần thiết phải biết rằng chính là, một khi điền lúc sau, liền không thể sửa đổi, ngươi chờ nhớ kỹ.”

Mà lúc này Lão Tử đột nhiên hỏi: “Lão sư, không biết có phải hay không có gì phương pháp có thể tránh né lần này đại kiếp nạn?”

Văn ngôn Hồng Quân Đạo Tổ không khỏi địa nhìn nhìn Lão Tử lúc sau, cùng ngôn địa nói: “Khí vận đủ, công đức thâm giả có thể bình yên vô sự; hai người có thứ nhất giả, chỉ cần tĩnh tọa hoàng đình ba ngàn cuốn tự nhiên hữu kinh vô hiểm; hai người đều không liên can vào đời độ kiếp, vượt qua giả an hưởng tiên đạo, bằng không còn lại là thân nhập thần đạo hoặc là hóa thành hôi hoi.”

Mà Hồng Quân Đạo Tổ nói xong lúc sau, cũng không đợi chúng thánh trả lời, lập tức ẩn vào hư không, hóa thân Thiên Đạo đi.

Đúng lúc này từ thiên mà phiêu một bảng dừng ở chúng thánh trước mặt; thấy thế chư thánh tự nhiên biết đây là Hồng Quân Đạo Tổ ở thúc giục chúng thánh mau chóng ký tên Phong Thần bằng.

Lập tức, các vị Thánh Nhân liền từng người nhập tòa. Lão Tử đạo: “Lão sư nếu ngôn ta chờ tự hành quyết định ứng kiếp người danh sách, ta chờ tự nhiên là không dám chậm trễ, như vậy liền phải các vị đạo huynh đương hảo sinh suy xét.”

Đồng thời nói nơi này Lão Tử không đợi mọi người nói chuyện, liền còn nói thêm: “Ta môn hạ chỉ có Huyền Đô một người, lão đạo đạo thống yêu cầu Huyền Đô tới kế thừa; nếu nói như vậy.”

Nói xong nhìn mọi người liếc mắt một cái, Lão Tử không khỏi địa hơi hơi địa cười, đột nhiên tự lấy quá Phong Thần bằng lúc sau, vận khởi chính mình pháp lực nơi tay chỉ phía trên, tức khắc liền ở Phong Thần bằng thượng thư viết xuống tên của mình, đồng thời hét lớn một tiếng: “Ra!” Tức khắc chi gian, một bóng người từ Lão Tử thân thể trong vòng đi ra, hướng về mọi người hơi hơi địa một chấp tay: “Bản đạo Thái Thượng lão quân gặp qua chư vị đạo hữu!” Đồng thời càng là Lão Tử, hướng về Thái Thượng chấp tay đạo: “Gặp qua bản tôn!”

“Thiện! Từ nay khỏi ngươi vì Thái Thượng lão quân, ta vì Thái Thượng Lão Tử!”

“Thiện!” Thái Thượng lão quân hướng về Thái Thượng hơi hơi địa gật đầu một cái lúc sau, đi đến Hạo Thiên trước mặt, chấp tay nói: “Bản đạo, gặp qua Ngọc Đế!”

Tức khắc chính là làm cho Hạo Thiên không khỏi địa chân tay luống cuống, xấu hổ vô ngữ.

Nhưng là đúng lúc này nghe được: “Nếu Nhân Giáo không có gì nhân vật, như vậy lão đạo liền lưu ta này một tôn phân thân cùng Ngọc Đế, vì Ngọc Đế hiệu lực đi!” Lại là Thái Thượng về mặt đạm nhiên nói.

Tức khắc chi gian, văn ngôn Hạo Thiên không khỏi địa mặt đều tái rồi: Vui đùa cái gì vậy? Phân thân của ngươi cho ta hiệu lực? Chê cười! Cho dù là thật sự ta dám sử dụng ngươi sao? Nơi này nào là thù hạ a? Rõ ràng chính là một tôn sống đại gia sao! Hơn nữa này một tôn sống đại gia chính mình còn không thể từ chối. Nghĩ vậy nhi Hạo Thiên Ngọc Đế, càng là nghĩ đến vừa rồi chư thánh nhìn về phía hẩn ánh mắt, tức khắc chi gian, không khỏi địa trong lòng hỏi: Chính mình làm như vậy thật sự sai rồi sao? Ta còn không phải là tương hảo hảo địa làm một cái Thiên Đế sao? Vì cái gì liền như vậy khó nào? Ai!

Không đề cập tới Hạo Thiên Ngọc Đế ác sai ý tưởng, chư thánh nhìn đến Thái Thượng Lão Tử cư nhiên lập tức chém ra chính mình một tôn hóa thân, tức khắc chính là kinh hãi: Thật là lợi hại tu vi a! Không nghĩ tới Thái Thượng thẳng nhai này cư nhiên tới rồi Thánh Nhân loại tình trạng này còn có thể chém ra chính mình một tôn phân thân, hơn nữa nếu là khác phân thân cũng liền thôi! Nhưng là, xem hẩn này một tôn phân thân quả thực là không thua giống nhau Chuẩn Thánh cao thủ a!

Đồng thời đều là trong lòng rất là ghen ghét nhưng là lại là trên mặt lại là làm bộ địa chúc mừng đạo: “Chúc mừng Thái Thượng đạo hữu!” Đồng thời văn ngôn chúng thánh cũng xác thật là không lời nào để nói, rốt cuộc Thái Thượng Lão Tử chỉ có một đệ tử, nhược là làm Huyền Đô đại pháp sư đều thượng báng, chỉ sợ hội chọc bực với hắn, đến lúc đó kết hạ nhân quả, lại là đại đại không đáng giá; hiện tại Thái Thượng đều làm được như vậy, nếu ở được một tác lại muốn tiến một thước nói, kia không phải chính mình tự tìm phiền phức sao?

Mà liền ở Thái Thượng thăng nhải này nói xong lúc sau, Tây Phương nhị thánh bên trong Chuẩn Đề đạo nhân về mặt thần nhiên địa triều mọi người nói: “Ta hai người tuy rằng ở Tây Phương lập hạ đại giáo, nhưng môn hạ lại không có nhiều ít nhân. Tuy nói cũng có hai ba vị đệ tử môn nhân, nhưng là cũng không ra ta cực lạc, lý nên không thượng báng, nếu lần này vô lượng kiếp cùng ta Tây Phương phật giáo không quan hệ, ta đây cùng sư huynh liền trước rời đi, vài vị sư huynh, chậm liệu.” Tuy rằng Chuẩn Đề đạo nhân một mặt địa che dấu, nào vui sướng khi người gặp họa biểu tình vẫn là không khỏi lộ cùng mặt ngoài. Đồng thời lúc này Chuẩn Đề đạo nhân càng là ở trong lòng nói: Mẹ nó! Tam Thanh này mấy cái hỗn đản, một chút cũng không phúc hậu. Lần này chính là các ngươi Huyền môn đại kiếp nạn, vì cái gì muốn kéo lên chúng ta Tây Phương giáo vì các ngươi đem lưng? Bất quá hiện tại ngươi tốt nhất vẫn là nghĩ đến không cần tướng.

Văn ngôn mọi người không khỏi địa gật gật đầu, trong miệng càng là miệng xưng thiện. Rốt cuộc bọn họ Tam Thanh ở như thế nào không phúc hậu nhưng cũng biết đạo Tây Phương tình huống. Tây Phương căn cỗi, cũng xác thật là không có nhiều ít đệ tử môn nhân, là cổ mọi người cũng không có phản bác.

Đồng thời, Chuẩn Đề đạo nhân đem Phong Thần bảng đây cho Nữ Oa nương nương lúc sau, Chuẩn Đề đạo nhân cùng Tiếp Dẫn đạo nhân lần lượt rời đi; thấy thế Nữ Oa nương nương còn lại là không khỏi địa nói: “Ta không lập giáo, môn hạ lại vô đệ tử, không có có thể thượng báng người.” Nữ Oa nương nương không lập đại giáo, tự nhiên là cùng đại kiếp nạn không quan hệ, chư thánh cũng là không lời nào để nói.

Nữ Oa nói xong liền đem trong tay Phong Thần bảng đưa cho Nguyên Thủy Thiên Tôn, tiếp nhận Phong Thần bảng Nguyên Thủy Thiên Tôn ngược lại là về mặt đạm nhiên nói: “Ngô Xiển Giáo môn hạ mỗi người đều là đạo đức chi tiên, đều là công đức vô lượng hạng người, nhân nhân căn tính cao thâm, lại là không nên thượng báng.” Nói xong đem Phong Thần bảng đưa cho Thông Thiên giáo chủ, đạo: “Nhưng thật ra Tam sư đệ môn hạ đệ tử được xưng vạn tiên, lại đều là khoác mao mang giác, ướt sinh trứng hóa hạng người, căn tính nông cạn, khó chứng tiên đạo, phải nên thượng báng.”

Thông Thiên giáo chủ văn ngôn không khỏi địa trong lòng thầm giận, chỉ là Thánh Nhân lại không phải trên đường lưu manh bắt đắc dĩ, tự nhiên là sẽ không giống những cái đó gia hỏa như vậy bỉ ổi. Không khỏi địa Thông Thiên giáo chủ hi vọng không hiện với sắc, ngược lại là lãnh đạm địa nói: “Nhị sư huynh chớ có đã quên lão sư lời nói, lần này lượng kiếp chính là ngươi Xiển Giáo đệ tử thân phạm sát kiếp sở đến, sao có thể làm ta Tiết Giáo đệ tử thượng báng?”

Văn ngôn Nguyên Thủy Thiên Tôn trên mặt hiện lên một tia không mau, ngược lại càng là đối với Thông Thiên giáo chủ đạo: “Sư đệ môn hạ toàn là căn tính nông cạn hạng người, hiện giờ thiên hưng lão sư ban cho Phong Thần bảng, chính là đại cơ duyên, còn không mau mau đi. Mặc đãi ngày sau ứng kiếp, lại là hối chi vạn rồi.”

Thông Thiên giáo chủ giận dữ: Nhưng một nhưng nhị không thể lại. Ta đều đã nói thành như vậy ngươi Nguyên Thủy Thiên Tôn còn theo đuổi không bỏ? Khinh người quá đáng, không khỏi địa ngôn ngữ bên trong mang theo một tia tức giận, nói: “Nguyên thủy, ngươi ta Tam Thanh nhất thể đồng nghiệp, ngươi lại như thế khinh ta, ra sao đạo lý?” Dứt lời, đứng lên hình liền phải đánh hướng nguyên thủy.

Lão Tử thấy thế, vội vàng quát: “Sư đệ, không thể như thế vô lý!” Ngay sau đó triệu mọi người đạo: “Phàm nhân có ngôn, sự bất quá tam, ta chờ thượng vì lần đầu tiên thượng nghị, không ngại tam thương như không?”

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 159 nhân, xiển ám mưu

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Mọi người sôi nổi đạo: “Thiện!” Ngay sau đó mọi người hướng về Tử Tiêu Cung chỗ sâu trong đã bãi bãi lúc sau, từng người trở về chính mình đạo tràng không đề cập tới.

Chúng thánh rời đi Tử Tiêu Cung thời điểm, một bên Hạo Thiên Ngọc Đế cũng không khỏi địa đi theo rời đi.

Nhưng là, tượng tượng đến phong thần nguyên nhân gây ra cư nhiên chính là bởi vì Hạo Thiên khiến cho, đều hận Hạo Thiên nhiều chuyện; chúng thánh bên trong trừ bỏ Tây Phương nhị thánh cùng Nữ Oa nương nương, cái kia còn hội cấp Hạo Thiên tốt mặt sắc?

Vốn dĩ nếu Hạo Thiên vẫn luôn ở Từ Tiêu Cung nói, Tam Thanh còn có khả năng không nề mặt tăng cũng phải nề mặt Phật; ngại với Hồng Quân Đạo Tổ mặt mũi, còn sẽ không thu thập hẳn. Nhưng là, nào biết đâu rằng thẳng nhai này cư nhiên như vậy không biết điều? Cư nhiên còn mặt trông mong địa đi theo ra tới. Nếu cơ hội như vậy còn không cho hẳn một cái giáo huấn nói, không phải cổ vũ Hạo Thiên thẳng nhai này kiêu ngạo khí thế sao?

Tức khắc chi gian, Tam Thanh trên người dần hiện ra chính mình Thánh Nhân khí thế, hướng về Hạo Thiên áp đi. Cảm nhận được Tam Thanh đối chính mình phát ra uy áp, Hạo Thiên trong lòng một trận phát khổ, chính xác người cô đơn, đáng thương hề hề. Đồng thời càng là tâm hung hăng địa nghĩ đến: Hảo cái Tam Thanh. Lại nói như thế nào ta cũng là Đạo Tổ ngự phong Thiên Đế a. Các người cư nhiên như vậy nhục ta? Có triều một nhật,, hừ hừ.

Cường tự tại chúng thánh uy áp hạ, Hạo Thiên đầu tiên là nhất nhất hướng về chư thánh đã lạy lúc sau, tức khắc giả cuộn cuộn tường vân cuống quít mà chạy, nhìn Hạo Thiên động tác, không biết vì sao chư thánh đối với Hạo Thiên hành vi chính là khó chịu chi cực, không biết là chúng thánh bên trong là ai hạ độc thủ, chính là đánh đến Hạo Thiên té ngã một cái, rơi chống vó, mặt xám mày tro ngã xuống tầng mây, Hạo Thiên sợ tới mức mặt không người sắc; chạy nhanh liền chính mình vân cũng không giả ngược lại chính mình tức khắc hóa thành một đạo độn quang, cực kỳ nhanh chóng hướng về Thiên Đình mà đi.

Nhìn Hạo Thiên rời đi lúc sau, chư thánh đô là lần lượt cáo từ các hồi chính mình đạo tràng không đề cập tới.

Lại nói Nguyên Thủy Thiên Tôn trở lại Ngọc Hư trong cung, suy tư thật lâu sau, không có kết quả, thăm nghĩ: “Hiện giờ Đạo Tổ đã ngôn phong thần chính là ta môn hạ sát kiếp, như vậy chính là phi Tiết Giáo môn hạ chấn sát kiếp không thể. Tuy rằng đây là thái quá mức tâm tàn nhẫn, nhưng là vì chính mình đạo thống cũng không thể không tranh. Hừ! Nếu Huyền môn khí vận không tiêu tan nói, ta lại như thế nào hội có cơ hội đục nước béo cò nào? Mà Thái Thượng Lão Từ chính là Nhân Giáo giáo chủ, sẽ không để ý là nào giáo tới giáo hóa nhân tộc. Ta môn hạ chỉ có mười hai Kim Tiên, Nam Cực, Vân Trung từ mấy cái đệ tử ký danh, lại là không có bản khoãn, xem ra còn muốn đi trước Đầu Suất Cung cùng đại huynh vừa thấy mới là.” Nghĩ vậy thì Nguyên Thủy Thiên Tôn cư nhiên không có phát hiện chính mình khác thường: Luôn luôn là nhất chú trọng với chính mình đáng về Nguyên Thủy Thiên Tôn cư nhiên cũng sẽ bạo thô khẩu?

Nguyên Thủy Thiên Tôn đã biết hiện tại chính mình quan trọng nhất nhiệm vụ là cái gì. Tức khắc hô: “Bạch hạc đồng nhĩ, vì bản tôn chuẩn bị xe giá!”

“Là, Thiên Tôn!” Bạch Hạc đồng tử văn ngôn, vội vàng đi ra ngoài vì Nguyên Thủy Thiên Tôn đem Cửu Long trầm hương đuổi đi bị hạo. Không lâu liền thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn lên xe giá, vội vàng triều Thủ Dương Sơn mà đi.

Tới Thủ Dương Sơn lúc sau, sớm đã có Lão Từ duy nhất đệ tử Huyền Đô pháp sư với ngoại chờ, thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn xuống xe giá, vội vàng tiến lên bái kiến, đạo: “Lão sư phân phó ta tại đây chờ sư thúc đại giá, lão sư đã ở trong cung chờ.” Nguyên Thủy Thiên Tôn văn ngôn không khỏi địa gật gật đầu, đạo: “Đại huynh môn hạ quả nhiên là tư chất bất phàm, phúc duyên thâm hậu, người thả lên.”

Huyền Đô pháp sư vội vàng đứng dậy, ở phía trước dẫn đường, một hàng vào Thủ Dương Sơn Đầu Suất Cung bên trong.

Lão Từ thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn tiến vào, cũng không có một tia kinh ngạc, ngược lại là đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn hơi hơi địa gật gật đầu, nói: “Sư đệ đã nghĩ kỹ rồi?” Thấy đạo văn ngôn lúc sau Nguyên Thủy Thiên Tôn gật đầu lúc sau, không khỏi địa trách trời thương dân địa thờ dài: “Như thế, từ nay về sau, không còn có Bản Cổ Tam Thanh.” Ngôn ngữ cảm thán, làm nguyên thủy mặt sắc cũng là tối sầm lại, đạo: “Đại kiếp nạn tiến đến, lại là bất chấp rất nhiều. Huống hồ sư đệ môn hạ cũng thật là lương héo không đồng đều, hiện giờ đại kiếp nạn dưới, cũng là phải làm ứng kiếp.” Nhưng là, Nguyên Thủy Thiên Tôn ở trong lòng văn ngôn lúc sau, càng là thăm mắng Thái Thượng đối trá! Nếu người thật là bạn tâm Tam Thanh chi gian cảm tình nói, hội nói ra nói như vậy? Hội tính đến ta trở về? Còn hội làm ta tiến vào?

Lão Từ thờ dài, đạo: “Như thế, liền y sư đệ theo như lời đi! Bất quá mong rằng sư đệ bận tâm một chút Tam Thanh tình cảm.” Nguyên thủy văn ngôn đại hỉ, triều Lão Từ nói: “Sư đệ chỉ có đúng mực” lập tức Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không nói nhiều, ngược lại chính là hướng về Lão Từ cáo từ mà đi; nhưng là liền rời đi Đầu Suất Cung lúc sau, Lão Từ thượng trong ánh mắt đột nhiên thần quang rùng mình, bức người nhiếp phách, đồng thời trong miệng không khỏi địa lẩm bầm tự nói, không biết này lại ở tính kế cái gì

Lại nói Thông Thiên giáo chủ với Từ Tiêu Cung trở về, đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn bức người ngôn trong lòng rất là tức giận, nhưng là suy tư một chút, toại triệu tập môn nhân đạo: “Hiện giờ đại kiếp nạn đã hiện, người chờ đương cầm đoán cửa động, tĩnh tụng hoàng đình, không thể ra ngoài nhiều kết nhân quả.”

Chúng môn nhân văn ngôn kinh hãi, Thông Thiên giáo chủ thủ đồ Đa Bảo đạo nhân, tức khắc bước ra khỏi hàng, lập tức hỏi: “Lão sư, ta chờ tu hành người trong, chẳng lẽ là tiêu dao với thiên địa, sao còn có đại kiếp nạn?”

Thông Thiên giáo chủ đạo: “Nhân thân tiên 1500 năm chưa từng chém tới tam thi, lại chính trực Xiển Giáo đệ tử phạm vào sát kiếp; Hạo Thiên đục làm các giáo đệ tử nghe lệnh hẳn, cho nên có phong thần chi ngạc!”

Tiết Giáo chúng tiên văn ngôn tất cả đều kinh hãi, vội vàng triều Thông Thiên giáo chủ quỳ đạo: “Mong rằng lão sư liên ta chờ tu hành không dễ, hơn nữa một mảnh hướng đạo chỉ tâm phía trên, chỉ điểm các đệ tử một đường sinh cơ!”

Thông Thiên giáo chủ lập tức văn ngôn không khỏi địa trong lòng hơi hơi rung động, trong lòng từ bi chi ý đại sinh, không khỏi địa trong miệng nhân nhật nói: “Người chờ chỉ cần cầm đoán sơn môn, tĩnh tụng 《hoàng đình》 ba ngàn cuốn, tự nhiên vô đại kiếp nạn buông xuống. Chỉ là một khi thân ở hồng trần, đó là kiếp số người trong, tuy là vì sư cũng cứu người chờ không được!”

Tiết Giáo chúng tiên văn ngôn trong lòng đại định, sôi nổi bái đạo: “Không dám có vi lão sư phân phó.” Thông Thiên văn ngôn trong lòng hơi hơi vui vẻ, gật gật đầu, đạo: “Như thế, người chờ thả tan đi. Chờ một chút ta đương bế cung ngăn cản, đợi sát kiếp lúc sau, người chờ lại đến Bích Du Cung nghe giảng!” Tiết Giáo chúng tiên văn ngôn không dám chậm trễ, vội vàng đã bái Thông Thiên giáo chủ, sôi nổi rời khỏi Bích Du Cung.

Mà Tây Phương nhị thánh trở lại Tây Phương lúc sau, Chuẩn Đề đạo nhân nhìn chính mình Tây Phương bởi vì chính mình trong khoảng thời gian ngắn sai lầm dưới, tam đại hỗn độn ma thần liên thủ ở Tiếp Dẫn đạo nhân phá Tây Phương linh khí lúc sau, mà tàn phá Tây Phương không khỏi địa càng là đối với giàu có Đông Phương càng là thêm nhỏ dãi dục tích.

Mà hiện tại càng là bởi vì Đông Phương bên trong Huyền môn đại kiếp nạn đã đến, tức khắc chi gian, Chuẩn Đề đạo nhân trong lòng xuất hiện một cái nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của ý tưởng, nghĩ vậy nhị Chuẩn Đề đạo nhân không khỏi địa thượng xuyên hạ nhảy địa nhạc không phí tổn.

Nhìn xuống trong lòng kích động lúc sau Chuẩn Đề đạo nhân không khỏi địa đối với Tiếp Dẫn đạo nhân, hưng phấn mà nói: “Đạo huynh, đạo huynh chúng ta Tây Phương rầm rộ cơ hội tới!” Trăm cay ngàn đắng chờ đợi cơ hội tốt cuộc tới a! Cho dù là Chuẩn Đề đạo nhân cực lực địa khắc chế tâm tình của mình, nhưng là vội vàng thần sắc vẫn là bán đứng hẳn!

Mà lúc này Tiếp Dẫn đạo nhân lại là thái độ khác thường, không có vẻ mặt khổ trương, ngược lại là đau khổ mặt sắc bên trong cũng là lộ ra một tia ý mừng: “Thiện! Sự đệ lỗi này đại thiện. Vì huynh mặc vận chính mình nguyên thần, quan sát Thiên Đạo vận chuyển; phát hiện Đông Phương hồng trần bên trong cư nhiên có ba ngàn hồng trần khách cùng chúng ta Tây Phương có duyên. Đây chính là chúng ta Tây Phương rầm rộ thời cơ.”

Nghe được Tiếp Dẫn đạo nhân cư nhiên đáp chính mình nói lúc sau, Chuẩn Đề đạo nhân không khỏi địa hơi hơi địa sửng sốt: Rất cuộc trước kia chính mình nói thời điểm, Tiếp Dẫn đạo nhân giống như là một cái buồn bực giống nhau chỉ biết nghe chính mình nói. Hiện tại đây là làm sao vậy? Nhưng là, nghe rõ Tiếp Dẫn đạo nhân nói lúc sau, tức khắc chi gian, Chuẩn Đề đạo nhân không khỏi địa đại hi: “Thật sự?” Nhưng là ngược lại, Chuẩn Đề đạo nhân liền tin; dù sao cũng là Tiếp Dẫn đạo nhân đạo hạnh so với hẳn tới nói, cao không phải một chút đi điểm.

Tiếp Dẫn đạo nhân không khỏi địa gật gật đầu; nhìn đến Tiếp Dẫn đạo nhân gật đầu lúc sau, Chuẩn Đề đạo nhân không khỏi địa càng là cao hứng: Tây Phương rầm rộ thời cơ tới? Như vậy chúng ta không phải liền có thể thoát khỏi cái này đáng chết trời buộc. Chỉ chính là này ở khai thiên là lúc thiếu hạ nhân quả.

Rất cuộc cũng chỉ có Thánh Nhân mới có thể biết cho dù là Thánh Nhân cũng bắt quá là ở đại đạo trên đường bắt đầu thôi. Thánh Nhân bắt quá là so với khác tu luyện giả đi trước một bước mà thôi!

Đại hi lúc sau, Chuẩn Đề đạo nhân không khỏi địa nhìn Đông Phương, ánh mắt lăm lăm, ngược lại hướng về Tiếp Dẫn đạo nhân hỏi: “Đạo huynh, hiện tại chúng ta hẳn là như thế nào làm?”

“Chờ.” Vui sướng lúc sau Tiếp Dẫn đạo nhân tức khắc lại khôi phục nguyên lai dáng vẻ, vẻ mặt khổ sắc, từ bi.

“Chờ?” Chuẩn Đề đạo nhân vẫn ngôn không khỏi địa sửng sốt; nếu không phải Chuẩn Đề đạo nhân cùng Tiếp Dẫn đạo nhân hiểu nhau nhiều năm như vậy biết Tiếp Dẫn đạo nhân chính là điển hình đại trí giả ngu nói, đã sớm khai nằng: Chờ? Chờ liên chờ được đến cơ hội tới cửa?

Nhưng là, trong nháy mắt, Từ Tiểu Cung bên trong Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Thông Thiên giáo chủ từng màn ở Chuẩn Đề đạo nhân trước mắt hiện lên; không khỏi địa Chuẩn Đề đạo nhân trong ánh mắt hiện lên một tia hiểu rõ, tức khắc định hạ tâm tới, khoanh chân mà ngồi, nhắm hai mắt, như đi vào cõi thần tiên mà đi.

Mà làm Thánh Nhân chi nhất Nữ Oa nương nương, không chỉ có không có lập hạ đại giáo, hiện tại này một kiếp tự nhiên là cùng nàng vô ưu. Nữ Oa nương nương tức khắc trước sau như một trở lại chính mình Oa Hoàng Cung lúc sau, bởi vì thấy được Lão Tử tu vì lúc sau, thật sâu địa kích thích tới rồi, không khỏi địa nắm chặt thời gian, tĩnh tọa khổ tu; kỳ vọng chính mình ở đại đạo trên đường càng tiến thêm một bước.

Hạ khai mở ra gia thiên hạ lúc sau, kế thừa đế nghiệp lúc sau không lâu lúc sau lại là bệnh chết, đem đế vị truyền với này tử thái khang, hậu lại truyền trọng khang, tương, thiếu khang, dư, hòe, mang, tiết, không hàng, bệch, đến kiệt khí, lịch bốn trăm bảy mươi hai năm, nhiên kiệt vào chỗ hậu kiều xa yin dật, trúc khuynh cung, sức Dao Trì, lãng phí, nhất đêm cùng muối hỉ uống rượu mua vui, làm cho tứ phương chư hầu ly tâm, ly đức, mà hạ triều chư hầu quốc bên trong thương quốc thông thả chậm cường đại rồi lên, lúc ấy thương thủ lĩnh kêu canh, thấy hạ kiệt bạo ngược, mất đi dân tâm, toại quyết tâm diệt kiệt, hậu thương canh không ngừng kéo lung chư hầu, lớn mạnh chính mình thế lực, liên hợp khắp nơi chư hầu xuất binh diệt hạ triều, thành lập thương vương triều.

Mục lục

Báo lỗi thumb\_up Cảm ơn Review Hướng dẫn nhanh cho người mới đọc

Bình luận Xếp theo

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

# Hồng hoang chi căn nguyên bất hủ

Chương 160 thêm Phong Thần bảng

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Hạ diệt thương lập, này tạm thời không biểu; lại nói thời gian hừng hực địa trôi đi, nhân tộc bên trong thay đổi triều đại đối với có được cơ hồ vô hạn sinh mệnh tiên nhân tới nói bất quá là mây khói thoáng qua thôi.

Mấy trăm năm qua đi, tức khắc truyền đến Hồng Quân Đạo Tổ triệu hoán thanh âm, nghe được Hồng Quân Đạo Tổ tương chiêu lúc sau, hồng hoang đại lục tức khắc sáng lên vài đạo hoa quang hướng về Từ Tiêu Cung mà đi.

Từ Tiêu Cung nội, chúng thánh tề tụ từ tiêu, hiện tại lại là tất cả đều khoanh chân mặc ngồi, mặt vô biểu tình.

Đột nhiên, không gian chấn động, Hồng Quân đột nhiên ở phía trên hư không hiện ra thân hình, bước lên giảng đạo đài phía trên, Hồng Quân Đạo Tổ về mặt lạnh nhạt địa nói: “Hiện giờ đã là phong thần sắp tới, yêu cầu định ra Phong Thần bảng lấy xong thiên địa đại kiếp nạn. Phong thần một chuyện, chính là Thiên Đạo chiếu cố, nhưng giữ được tam giáo căn bản không mất, Thiên Đạo chí công, đều có một đường sinh cơ, chỉ là ký xuống Phong Thần bảng, thượng báng người tức bị hoa nhập Thiên Đạo bên trong, Thiên Đạo có theo, lại không thể sửa đổi, nhưng có điều vị, tác vì nghịch thiên, thiên tất phạt chi, người chờ còn cần cẩn thận, một khi ký kết lúc sau bất luận kẻ nào không được đổi ý.” Lại là lúc này đây phong thần chi chiến quan hệ thật trọng, cho nên cho dù này đây Hồng Quân Đạo Tổ khả năng cũng không thể không lập đi lập lại nhiều lần lập lại cường điệu. Đồng thời phong thần đại chiến càng là sắp, hiện tại Hồng Quân Đạo Tổ đây là tại hạ tội hậu thư.

Liên ở Hồng Quân Đạo Tổ vừa mới nói xong lúc sau, chư thánh đô là không khỏi địa miệng xưng không dám.

Nói xong lúc sau Hồng Quân Đạo Tổ, nhìn nhìn chư thánh hậu, ngược lại hóa thân Thiên Đạo mà đi.

Nhìn đến Hồng Quân biến mất với trong hư không, Lão Tử, nguyên thủy, Thông Thiên chờ Thánh Nhân đều ra một ngụm trường khí, đều đều cảm ứng được Hồng Quân uy nghiêm càng cường thịnh cùng từ trước, càng ngày càng cùng Thiên Đạo tương hợp, giống nhau là nào bản năng lấy nắm lấy!

Trước mắt muốn thêm áp Phong Thần bảng lại là ứng sát kiếp đem khởi thời khắc mấu chốt, rốt cuộc tam giáo bên trong, do ai đi đỉnh nhân đầu, chỉ đợi Thánh Nhân kim khẩu hứa hẹn, ký kết hảo Phong Thần bảng, lấy xong sát kiếp.

Hồng Quân đem phong thần việc quyết định muốn ở hôm nay định ra tới lúc sau, liền biến mất cùng trong hư không, tạm gác lại mọi người âm thầm trầm tư, đều không lên tiếng, tức khắc chính là trường hợp xấu hổ.

Lão Tử thấy trường hợp cư nhiên có chút xấu hổ, tức khắc chính là không khỏi địa tâm niệm vừa chuyển, ngược lại mở miệng nói: “Phong thần việc chính là Đạo Tổ sở định đại sự, quan hệ đến thiên địa chi gian thương sinh. Mà nay chính là thần tiên sát kiếp, thả Xiển Giáo chư tiên phạm vào sát kiếp, nhưng là Phong Thần bảng sở phong chi thần yêu cầu chu thiên 365 lộ chính thần cùng hai ngàn dư phó thần, cho nên ở phong thần chi kiếp, xem ra là muốn dừng ở Xiển Giáo cùng Tiết Giáo trên đầu. Như thế không biết chư vị đạo hữu như thế nào cho rằng?”

Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân thấy phong thần chi chiến căn bản không có Tây Phương chuyện gì, cũng không muốn ở ngay lúc này đi chọc Lão Tử đen đủi, hơn nữa người sáng suốt vừa thấy Lão Tử cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn tư thế, liền biết này nói rõ chính là kết phùng muốn thu thập Thông Thiên giáo chủ sao.

Ở đây mọi người, ta tưởng là từ bỏ này trọng tình nghĩa Thông Thiên tiểu tử này không biết ở ngoài, còn lại đều đã biết đi. Lão Tử cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn định là nhìn thấy Tiết Giáo thế đại ảnh hưởng đến chính mình đạo chỉ huy, muốn liền thủ ngăn chặn Tiết Giáo; nguyên bản chính là tìm không thấy cơ hội, hơn nữa Tiết Giáo thế đại, căn bản là là khó có thể xuống tay, hiện tại có nay thiên ban cơ duyên, nếu này hai cái tiên nhân buông tha nói, kia mới là lạ.

Chính mình nhưng không giống như là Thông Thiên cái kia tiểu tử có được chư tiên bốn kiếm, không sợ Thái Thượng cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn kia hai cái tiên nhân vây ầu. Dù sao là chó cắn chó, một miệng mao. Hơn nữa đối với Huyền môn càng là nội chiến, đối với chính mình Tây Phương còn không phải là càng có lợi sao? Một khi đã như vậy nói, vẫn là đừng nói nói cái gì đến gây chuyện nhân chán ghét.

Nghĩ vậy thì Tiếp Dẫn đạo nhân cùng Chuẩn Đề đạo nhân tức khắc nhìn nhau vừa nhìn, khoe miệng phía trên đều là treo ý cười địa nói: “Lần này việc cùng ta Tây Phương giáo không quan hệ, ta chờ cũng không hao nhúng tay. Nếu là cái dạng này lời nói, không bằng ta chờ cứu thờ ơ lạnh nhạt đi!”

Chuẩn Đề đạo nhân xem Lão Tử thế tới rào rạt địa ra chiêu, gặp chiêu nào thì phá giải chiêu đó, tức khắc một phen xảo ngôn sắc thái địa nói; văn ngôn Lão Tử cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn đều là không khỏi địa thầm mắng: Xảo quyết! Bất quá đều biết muốn đem Tây Phương kéo vào tới chính là vọng tưởng, rốt cuộc Tây Phương thái quá mức cần cỗi.

Mà đồng thời đem ánh mắt nhìn về phía Nữ Oa nương nương, rốt cuộc Thánh Nhân bên trong, Thái Thượng cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn thực rõ ràng là một cái chiến tuyến, Chuẩn Đề đạo nhân cùng Tiếp Dẫn đạo nhân bảo trì trung lập, hiện tại quan trọng nhất một phiếu cũng chỉ có xem hiện tại Nữ Oa nương nương. Nếu Nữ Oa nương nương đồng ý nói, cho dù là Thông Thiên giáo chủ phóng đối cũng là xu thế tất yếu, vô lực xoay chuyển trời đất.

Mà Nữ Oa nương nương nhìn đến Tây Phương nhị thánh làm về ta đây lúc sau, nàng lại không phải cái gì đồ ngốc; thờ ơ lạnh nhạt dưới, tự nhiên đối với đại thế xem đến thập phần thanh triệt, bất quá hiện tại tuy rằng Nữ Oa nương nương không lập đại giáo, nhưng là tự thân khí vận lại là lọt vào tính kế cùng Yêu tộc cùng một nhịp thở, mà Tam Thanh bên trong cũng chỉ có Thông Thiên giáo chủ giáo dục không phản nòi giống, thu dụng đại lượng Yêu tộc

đệ tử, vì Yêu tộc để lại một tia cốt nhục; đôi nàng này oa nương nương tuy rằng là tâm lý rất là cảm kích, nhưng là hiện tại là về khí vận chi tranh.

Không dung chính mình trạm sai trận doanh, rốt cuộc hiện tại Tiết Giáo thể lực khổng lồ, nhưng là lại không giống như là Nhân Giáo cùng Xiển Giáo đều có Tiên Thiên Chí Bảo trấn áp chính mình khí vận, cho nên hiện tại Tiết Giáo bất quá là đại bại phía trước rầm rộ, phù dung sớm nở tối tàn thôi. Lại nói Thiên Đạo dưới không có vinh hăng vai chính, Tiết Giáo là tại đây một lần đại kiếp nạn bên trong, khổ sở. Chính mình cho dù là ra tay cũng bất quá là phí công mà thôi, hà tất lại trêu chọc Lão Tử cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn này hai cái hỗn cầu a?

Nghĩ vậy thì Nữ Oa nương nương không khỏi địa đối với Thông Thiên giáo chủ báo chí nhất than, ngược lại nói: “Ta lại không lập đại giáo, lại nói lần này chính là Huyền môn việc, bản đạo cũng không hảo nhúng tay, ta cũng như Tây Phương hai vị đạo hữu giống nhau đi!”

Thông Thiên giáo chủ vẫn ngôn lúc sau, không khỏi địa trong lòng giận dữ, ngược lại tâm niệm vừa động, tức khắc chính là hiểu ra trong đó bí quyết, không khỏi địa thầm nghĩ: “Lão Tử, nguyên thủy như thế ngôn ngữ, nói rõ chính là phải cho ta nan kham sao? Chỉ sợ trong đó nhiều có tính kế, cũng không phải ta biết. Mà Tây Phương nhị thánh cùng Nữ Oa, đều là vẫn ngôn lúc sau, tuy rằng sống chết mặc bây, nhưng là rõ ràng chính là thiên vị cùng Lão Tử, nguyên thủy sao. Xem ra ta Tiết Giáo một nhà độc đại, đã vì mặt khác Thánh Nhân sở không mừng, nói cách khác, lúc này đây rõ ràng là nguyên thủy ngồi xuống đệ tử phạm vào sát kiếp, vì sao phải kéo ta Tiết Giáo nhập cục? Hừ! Bất quá chỉ cần ta hạ quyết tâm ta môn hạ đệ tử đóng cửa không ra, như vậy nguyên thủy môn hạ đệ tử tắc tất nhiên ứng kiếp. Nói cách khác, chính mình nếu không đồng ý nói, định là lọt vào chur thánh xa lánh.”

Nghĩ vậy thì Thông Thiên giáo chủ không khỏi địa địa mảy mờ ra, trong miệng chua xót địa nói: “Thiện!” Tới gần mặc cho ai bị như vậy bức bách dưới, còn muốn nhân gia nói cam tâm tình nguyện, kia không phải làm khó người khác sao?

Thái Thượng cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn ngôn lúc sau, đều là không khỏi địa trong lòng buồn lòng, hơi hơi địa thờ dài: Tuy rằng như vậy về sau chỉ sợ thế gian lại vô Tam Thanh nói đến, nhưng là đạo thống chi tranh chính là như vậy không phải người chết chính là ta sống.

Ngược lại Lão Tử hướng về Tử Tiêu Cung bên trong khom người địa nói: “Cho mời lão sư ban cho Phong Thần bảng.”

Mà liền ở Tử Tiêu Cung bên trong không gian nhoáng lên, tức khắc một mặt bảng cáo thị xuất hiện ở Tử Tiêu Cung bên trong, thấy thế Lão Tử tức khắc bàn tay to nhất chiêu, Phong Thần bảng tức khắc dừng ở Thái Thượng trong tay.

Lão Tử lấy được Phong Thần bảng lúc sau, cũng không hề làm ra vẻ, mở miệng nói: “Ta chỉ môn hạ chỉ Huyền Đô một người, công đức viên mãn, phúc duyên thâm hậu, trở thành liên tiên đạo, mà ta càng là đem chính mình một tôn phân thân đưa lên Thiên Đình phía trên cho đủ số. Nhưng là ta lập Nhân Giáo, thêm áp Phong Thần bảng, nhân tộc bên trong có phúc duyên thâm hậu hạng người, không thành tiên đạo, nhưng phong thần chức, ta tự thêm áp.” Nói xong thượng đến tiền đến, ở Phong Thần bảng trúng thăm hạ mấy chục cái tên huy, chợt lóe mà qua.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy Thái Thượng sở làm việc làm, tức khắc đối với Thái Thượng tính toán, không khỏi địa hiểu rõ, trong lòng thầm mắng: Xảo trá. Rất nhiều cũng không khỏi địa trong lòng nghĩ đến: Lần này chính là ta Xiển Giáo đệ tử phạm vào sát kiếp, nếu chính mình một cái đều không đền nói, thật sự là không thể nào nói nổi. Tức khắc cũng tự tiến lên đạo: “Ta lập Xiển Giáo, lấy Tiên Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiến trấn áp khí vận, môn hạ thần truyền đệ tử có mười hai nhân, tất cả đều thiên địa lương tài, công đức đầy người, trở thành liên tiên đạo, ta Xiển Giáo bên trong có chút đệ tử phúc duyên không đủ, nhân quả quá sâu, nhưng phong đến thần chức, thể thiên tư thù.” Nói xong cũng là ở bảng thần bảng trúng thăm hạ mấy chục cái tên huy, chợt lóe mà qua.

Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn thêm xong lúc sau,, cộng lại Phong Thần bảng bên trong nhân số cũng bất quá trăm người, chẳng lẽ còn thừa thượng có hai trăm dư thần vị liền phải Thông Thiên giáo chủ cấp bổ thượng? Nếu còn thừa thần vị đều phải từ Tiết Giáo bổ toàn, hơn nữa phúc duyên nông cạn, nhân quả quá sâu hạng người, như thế, Kim Ngao Đào thượng có thể tồn đến mấy người, như vậy Thông Thiên giáo chủ Tiết Giáo còn không phá dạy.

Thông Thiên giáo chủ lại là có khổ chính mình biết, Thông Thiên gần trăm năm tới, vẫn luôn ở cân nhắc việc này, lúc này, thêm áp Phong Thần bảng đã đến trước mắt, rốt cuộc tựa hạ quyết tâm giống nhau, cũng không nói lời nào, lập tức đứng dậy đến Phong Thần bảng phía trước, vung tay lên ký xuống đông đảo tên huy, chừng một trăm nhiều vị, thêm xong lúc sau, liền trở lại ngồi trên, mặc không lên tiếng.

Chỉ thấy bảng thượng chi danh huy nhiều là Tiết Giáo tam đại, Tử đại đệ tử, Nhị đại đệ tử linh tinh có mấy cái, mà Thông Thiên thần truyền đệ tử một cái cũng không, lập tức cũng không lên tiếng, tĩnh chờ Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn hai người tỏ thái độ.

Phong Thần bảng về tới Thái Thượng trong tay, Lão Tử phóng nhãn vừa nhìn, chỉ thấy Phong Thần bảng bên trong 365 lộ chu thiên chính thần sở thiếu thái nhiều, càng là không đề cập tới còn lại chu thiên phó thần.

Lão Tử Thái Thượng không khỏi địa thờ dài, trong miệng khê thờ dài: “Như thế đẩy đẩy đi lại là muốn đẩy đến thứ gì thời điểm, đến lúc đó làm phong thần công việc, lão sư trách tội xuống dưới, ta chờ sao sinh đảm đương đến khi?”

Chúng thánh vẫn ngôn im lặng! Đây phong thần nhìn như là xong này thiên địa chi gian đại kiếp nạn, lại là thực chất thượng là vì Thiên Đình gia tăng nhân mã, nhưng là lại đối các giáo vô có gì bổ ích, như vậy ai nguyện làm chính mình đệ tử thượng bảng đi nghe lệnh với nhân?

Đột nhiên Thông Thiên giáo chủ nói: “Thiên địa chi gian không phải còn có đông đảo tán tu sao! Chúng ta đảo khi có thể cho bọn họ thượng bảng sao!”

Tuy rằng chur thánh vẫn ngôn lúc sau, trong ánh mắt hiện lên một tia kim quang, nhưng là đảo mắt chính là biến đạm.

Mà huyền quang vẫn ngôn lúc sau, bắt đầu dĩ thờ dài, nghĩ thầm: Thông Thiên gia hòa này vẫn là không có thấy rõ ràng hiện trạng a. Người khác là nói rõ ngựa xe muốn thu thập Tiết Giáo. A! Hiện tại người còn muốn ép dạ cầu toàn? Ai!

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 162 Khương thượng nhập Xiển Giáo

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Lão Tử cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn Phong Thần bảng, biểu tình đều là vô cùng phức tạp. Cuối cùng vẫn là Nguyên Thủy Thiên Tôn trước nói đạo: “Không bằng ta chờ, liền lại một cái cũng không phiền, chờ tới rồi phong thần là lúc, trừ bỏ bảng thượng mọi người ở ngoài, còn lại chính là các bằng bản lĩnh khí vận như thế nào?” Nguyên Thủy Thiên Tôn quả thực chính là khinh người quá đáng sao. Biết rõ Thông Thiên giáo chủ không có trấn áp chính mình khí vận chí bảo, như bây giờ nói chính là nói rõ khi dễ người thành thật a!

Chúng thánh vừa nghe trong khoảng thời gian ngắn cũng không có càng tốt biện pháp, lập tức đồng thời đạo: “Đại thiên”

Sau đó từ Lão Tử ra mặt hướng Hồng Quân đạo: “Khỏi bầm lão sư, ta chờ lần này quyết định liền phiền nhiều như vậy, chờ đến thần tiên sát kiếp là lúc, các bằng bản lĩnh khí vận!”

Hồng Quân hiện ra chính mình thân hình, mở to mắt nhìn chúng thánh liếc mắt một cái đạo: “Các ngươi thật sự như vậy quyết định?”

Chúng thánh cùng kêu lên đạo: “Hồi lão sư, ta chờ toàn cho rằng như thế đại thiên.”

Hồng Quân đạo: “Một khi đã như vậy, ngươi chờ toàn không thể đổi ý, nếu không đã là nghịch thiên.”

Chúng thánh cùng nói: “Đệ tử không dám.”

Đồng thời, Nguyên Thủy Thiên Tôn tiến lên hỏi: “Lão sư, không biết ra sao giáo chấp chương Phong Thần bảng? Là người phương nào vì đại thiên phong thần người?” Chư thánh vẫn ngôn không khỏi địa đều là vĩnh tai, rốt cuộc ai là phong thần người, ai dạy chấp chương phong thần đối với nào giáo quan hệ đều là thập phần trọng đại a!

Hồng Quân Đạo Tổ ngôn ngữ trước sau như một thanh lãnh: “Phong thần người bái nhập nào giáo ngồi xuống, nào giáo chính là chấp chương Phong Thần bảng đại thiên phong thần! Đáo khi Phong Thần bảng sẽ tự đi vào hấn bên người.”

Nguyên Thủy Thiên Tôn hỏi: “Xin hỏi lão sư, như thế nào phân biệt thiên định phong thần người?”

Hồng Quân vì khai đạo khẩu, phun ra bốn chữ: “Phi hùng chi tượng.”

Nói xong lúc sau Hồng Quân Đạo Tổ liền trực tiếp trở về Thiên Đạo.

Thấy thế Nguyên Thủy Thiên Tôn tức khắc đi trước địa rồi đi, tiếp theo chư thánh cũng các hồi các đạo tràng đi.

Nói ở hồng hoang thế gian thượng triều thủ đô Triều Ca ngoài thành ngũ mươi dặm chỗ, có một thôn trang nhỏ thanh thủy vờn quanh, lục cảnh quả nhiên tú lệ, danh gọi Tổng gia trang. Mấy năm trước, Tổng gia trang lại là tới một bên ngoài họ nhân gia, tên là khương hằng, khương hằng vốn là Tam Hoàng trung Địa Hoàng Thần Nông lúc sau, nhân gia đạo xuống dốc liền lưu lạc đến Tổng gia trang dần xếp xuống dưới. Hậu cưới Tổng gia trang một nữ danh Tổng thị làm vợ, sinh hạ một tử, đặt tên Khương thượng, tự Từ Nha, nhân Khương thượng ở sinh ra phía trước Tổng thị từng mộng phi hùng nhập hoài, có Khương thượng lại hào phi hùng.

Khương Từ Nha từ nhỏ hi đọc binh thư, thích học tập đạo pháp, khương Hoàn bởi vì này sinh ra trước Tổng thị chi mộng, chỉ nói Khương Từ Nha trời sinh dị bẩm, cũng liền từ hấn.

Khương Từ Nha hơn mười tuổi thời điểm, khương Hoàn cùng Tổng thị song song qua đời, thế, mà Khương Từ Nha cũng không biết từ nơi nào nghe nói Côn Luân Sơn thượng có tiên nhân, liền từ biệt chính mình ở Tổng gia trang duy nhất chí giao hảo hữu Tổng thị nhân dục hướng Côn Luân Sơn học tập đạo pháp.

Tổng thị nhân nghe nói Khương Từ Nha ngôn ngữ hậu, thở dài một hơi đạo: “Từ Nha ngươi từ nhỏ bất phàm, có lẽ cầu tiên mới là ngươi chi chính đạo.” Vì thế cũng không ngăn cản.

Vì thế Khương Từ Nha liền rời đi Tổng gia trang, đi trước Côn Luân học tập đạo pháp. Tuy rằng biết Côn Luân Sơn thượng có tiên nhân, chính là hồng hoang đại địa dữ dội quảng đại, đối với Côn Luân Sơn Khương Từ Nha cũng chỉ là đạo nghe đồn nói mà thôi, như thế nào biết đi nơi nào tìm kiếm? Còn



cũng may trên đường gặp cùng đạo người, họ thân danh công báo, Thân Công Báo làm người nghĩa khí ngay thẳng, cũng là nhất tâm cầu đạo. Hai người cùng nhau đi qua vô số sơn qua vô số thủy, rốt cuộc tới Côn Luân Sơn hạ.

Lại nói đương Khương Từ Nha cùng Thân Công Báo đi tới Côn Luân Sơn lúc sau, tức khắc thiên cơ cảm ứng, một đạo lưu quang tức khắc phá tan vô tận hư không, hướng hỗn độn bên trong Từ Tiêu Cung bên trong she ra, hướng về Côn Luân Sơn Ngọc Hư cung mà đi.

Lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn đang ở bế quan đã tọa, đột nhiên cảm ứng được không gian đang đưa, tức khắc trên mặt hơi hơi địa cười, bàn tay to nhẹ nhàng mà hướng về trong hư không một trào, tức khắc hai dạng khác biệt sự việc dừng ở Nguyên Thủy Thiên Tôn trong tay, Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa thấy đến đây vật tức khắc không khỏi địa trong lòng vui vẻ, bàn tay to mở ra, trong nháy mắt, một bộ hỗn độn thanh sắc băng cáo thị dần hiện ra vạn trượng thanh quang, dừng ở Ngọc Hư cung bên trong; đồng thời Nguyên Thủy Thiên Tôn càng là ở trên hư không trung trào ra một chỉ một tiên, trường nhị thước sáu tấc ngũ phân, có 21 tiết, mỗi tiết bố bốn đạo phù ấn, cộng tám mươi bốn đạo phù chú, hoàn hoàn tương khẩu, trọn vẹn một khối.

Này hai vật đứng là kia phong thần Thần Khí —— Phong Thần bảng cùng Đả Thần Tiên! Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy thể tâm niệm vừa động, lại là mặt mang mỉm cười, đem bên người Bạch Hạc đồng tử gọi tới mặt ngữ một phen.

Tức khắc chi gian, Bạch Hạc đồng tử hóa thành một con tiên hạc, bay ra Ngọc Hư cung.

Mà liền ở Nguyên Thủy Thiên Tôn được đến Phong Thần bảng cùng Đả Thần Tiên lúc sau, tức khắc chi gian, chư thánh đô là tâm sinh cảm ứng, chỉ là đều là hơi hơi địa vận dụng thần niệm chợt lóe lúc sau, liền thu liễm chính mình thần niệm; rốt cuộc nếu ở dùng thần niệm tra xét Nguyên Thủy Thiên Tôn nói, kia không phải khiêu khích sao? Thánh Nhân lại tại sao lại như vậy không khôn ngoan?

Nhưng là liền ở chư thánh cảm ứng được Phong Thần bảng cùng Đả Thần Tiên thuộc sở hữu lúc sau, biểu tình khác nhau không biết lại ở mưu hoa cái gì.

Mà Khương Từ Nha lúc này đang cùng Thân Công Báo cùng nhau leo lên hướng Côn Luân thượng hành động, vô số phong tuyết đánh vào Khương Từ Nha trên mặt, thể nhưng bị quét ra không ít vết thương, phản xem Thân Công Báo cùng Khương Từ Nha giống nhau, phong tuyết đem hấn mặt đều đóng băng ở.

“Người nói còn có bao nhiêu lâu mới có thể tới Côn Luân Sơn đỉnh?” Khương Từ Nha hỏi.

“Không biết, ta muốn không được bao lâu đi, bất quá này Côn Luân Sơn cũng thật đủ cao a.” Thân Công Báo đem đông lại đôi tay tiếp được một khối băng tuyết, sau đó hung hăng nhét vào miệng bên trong đi.

“Này định là kia tiên nhân ở khảo nghiệm chúng ta cầu đạo chí tâm đi.” Khương Từ Nha như cũ dùng sức hướng trên núi bò.

Một đạo hạc minh, một con tiên hạc ngừng ở hai người phía trên.

“Người xem nơi đó có chỉ tiên hạc, nghĩ đến không xa đi.” Khương Từ Nha có chút hưng phấn hô.

“Các người hai cái chính là chương giáo lão gia nói cầu đạo người đi!” Tiên hạc miệng phun nhân ngữ. Nguyên lai, này chỉ tiên hạc đứng là kia Nguyên Thủy Thiên Tôn dưới tòa Bạch Hạc đồng tử.

“Người sao có thể hội nói chuyện, sao có thể?” Khương Từ Nha kinh hãi, bất lấy vách núi tay, thiếu chút nữa từng hiểu rõ hậu ngã xuống.

“Nói chuyện này có cái gì kỳ quái, sư phó muốn gặp các người, theo ta đi đi.” Nhẹ nhàng chụp đánh một chút cánh, Bạch Hạc đồng tử đạo.

“Chúng ta như thế nào đi theo người?” Khương Từ Nha đại kỳ, bên cạnh Thân Công Báo không nói gì.

“Ngươi ngừng, đã quên các người là phạm nhân, đi thôi, ta mang bọn người đi lên.” Bạch Hạc đồng tử đem hai cánh bằng một phiến, một đạo cuồng phong đất băng mà khởi, Khương Từ Nha cảm giác được thân thể của mình bị thật lớn lực lượng lôi kéo lên.

Khương Từ Nha đem chính mình khủng hoảng đề ép xuống dưới, không có kêu ra tiếng tới, hấn nhìn nhìn đồng dạng bị tiên hạc kéo vào cuồng phong trung Thân Công Báo, đối phương không có gì biểu tình, tựa hồ thực bình đạm, Khương Từ Nha có chút chút âm thầm bội phục.

“Tới rồi.” Bạch Hạc đồng tử đạo. Khương Từ Nha cảm giác được chính mình chân thái tới rồi đất bằng, sau đó nhìn nhìn chung quanh thể nhưng đi tới một tòa thật lớn cung điện bên ngoài, chung quanh các loại kỳ dị hoa tươi nộ phóng, trên bầu trời tiên hạc bay múa, phượng hoàng tề minh, vô số trong truyền thuyết Kỳ Lân đi ở này tiên cảnh bên trong.

“Hảo mỹ.” Khương Từ Nha có chút ngây ngốc.

“Hảo, không cần ở cảm thán, vào đi thôi! Lão gia còn ở bên trong chờ các người.” Tiên hạc đánh gãy Khương Từ Nha ca ngợi, sau đó biến thành một cái đồng tử.

“Nga, đã biết.” Khương Từ Nha càng thêm ngạc nhiên, sau đó cùng Thân Công Báo cùng nhau đi vào đại điện, Thân Công Báo từ nhìn thấy tiên hạc bắt đầu vẫn luôn không nói gì, từ về mặt của hấn trung có thể nhìn ra một ít hưng phấn cùng sợ hãi, đối là sợ hãi, Khương Từ Nha cũng không biết vì cái gì hội có ý nghĩ như vậy.

Hai người tiến vào đại điện, đại điện là từ kỳ quái cục đá phô thành, mặt trên tản ra vi lượng quang mang, ở giữa có một cái đệm hương bồ, đệm hương bồ ngồi một cái nhắm hai mắt đạo nhân, hắc sắc đầu tóc mang theo một cái từ kim quan, đôi tay một cái tiếp thành một cái đạo ấn, sau đó nhẹ nhàng đặt

ở hai đầu gối phía trên, làm Khương Tử Nha ngạc nhiên chính là, này đạo nhân tuổi tác thoát nhìn còn không có hấn đại.

“Khương thượng gặp qua tiên trưởng.” Khương Tử Nha mở miệng đạo.

“Thân Công Báo gặp qua tiên trưởng.” Thân Công Báo cũng mở miệng, nói chuyện đồng thời hấn cũng lôi kéo Khương Tử Nha quỳ xuống.

“Các ngươi hai cái không xa vạn dặm đến nơi đây tới là vì chuyện gì?” Nguyên Thủy Thiên Tôn hơi hơi mỉm cười đạo.

“Chúng ta là tới cầu tiên vấn đạo, chịu thỉnh tiên nhân thu chúng ta làm đồ đệ.” Khương Tử Nha vẻ mặt thành khẩn đạo.

“Khó được các ngươi hai người nhất tâm hướng đạo, cũng coi như cùng ta Xiển Giáo có duyên, bản đạo liền nhận lấy các ngươi. Khương thượng tuổi muốn trưởng cùng Thân Công Báo, liền vì sư huynh đi.” Nguyên Thủy Thiên Tôn không có giả bộ trực tiếp đối quỳ lạy trên mặt đất Khương Tử Nha cùng Thân Công Báo đạo.

“Đa tạ sư phó!” Khương Tử Nha cùng Thân Công Báo thụ sùng nhược kinh, vội vàng đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn ba quỳ chín lạy, hành kia bái sư đại lễ.

“Đi xuống đi, các ngươi sư huynh Nam Cực hội giáo các ngươi cơ bản đồ vật, các ngươi hiện tại liền cùng bạch hạc đồng nhi đi tìm hấn đi!” Nguyên Thủy Thiên Tôn vậy vậy tay.

“Là, sư phó.” Khương Tử Nha cùng Thân Công Báo hai người chậm rãi lui xuống.

Ở hai người lui xuống lúc sau, Nguyên Thủy Thiên Tôn cười.

“Thông Thiên sư đệ a, hiện giờ thiên mệnh chi nhân đã bái nhập ở ta môn hạ, ta muốn nhìn đến lúc đó ngươi Tiệt Giáo lấy cái gì cùng ta Xiển Giáo tranh đoạt đại kiếp nạn lúc sau khi vận!” Nhìn Kim Ngao Đào phương hướng, Nguyên Thủy Thiên Tôn đắc chí tràn đầy đạo.

Tu hành vô năm tháng, trong nháy mắt Khương Tử Nha cùng Thân Công Báo bái ở Nguyên Thủy Thiên Tôn dưới tòa đã mười mấy năm.

Này mười mấy năm qua thấy, Thân Công Báo cùng Khương Tử Nha tu hành vẫn luôn là từ Nguyên Thủy Thiên Tôn dưới tòa một khác đệ tử Nam Cực tiên ông đại sư truyền thụ.

Này Nam Cực tiên ông chính là một cái tâm địa thiện lương trung hậu người, dạy dỗ khởi hai người đến từ là tận tâm tận lực. Tuy rằng là cùng cá nhân dạy dỗ, nhưng Thân Công Báo cùng Khương Tử Nha tu hành trạng huống lại khác nhau rất lớn. Khương Tử Nha đối với Ngọc Thanh tiên pháp lĩnh ngộ có thể thật sự là thấp không thể lại thấp, mười mấy năm gian mới tu hành đến luyện thân hóa hư địa bước, hơn nữa này vẫn là ở lãng phí không ít linh đan diệu dược dưới tình huống mới tu luyện ra tới. Mà Thân Công Báo tình huống lại hoàn toàn cùng Khương Tử Nha tương phản, mười mấy năm gian hấn tu vì đã đột phá tới rồi địa tiên trung kỳ.

Đối mặt hai người loại tình huống này, Nam Cực tiên ông cũng pha là buồn bực. Hấn đem việc này báo cho Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc sau, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không có thái nhiều ngạc nhiên. Nguyên Thủy Thiên Tôn làm Nam Cực tiên ông về sau không hề dạy dỗ hai người, làm Khương Tử Nha tự hành lựa chọn tu luyện, mệnh Thân Công Báo đi hồng hoang phía trên khắp nơi du lịch.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 163 đế tân kế vị phong thần khởi

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụ Liễu Cật

Đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn mệnh lệnh, Thân Công Báo tự nhiên không dám cãi lời, hấn đành phải rời đi Ngọc Hư cung đến hồng hoang phía trên bắt đầu rồi một phen du lịch. Bất quá này trong lòng đối với này mệnh lệnh rất là bất mãn, liên quan đối toàn bộ Xiển Giáo đều hảo cảm toàn vô. Đi ở xuống núi trên đường hồi tưởng khởi Xiển Giáo người trong kia phó không coi ai ra gì, cao ngạo vô cùng bộ dáng, trong lòng càng là không xóa, nghĩ đến: Cự nhiên như vậy đối chính mình? Có một ngày chung quy muốn các ngươi đẹp.

Ôm như vậy mục đích Thân Công Báo không ngừng mà ở trong hồng hoang du lịch, bằng vào chính mình Thánh Nhân đệ tử thân phận cùng chính mình khéo đưa đẩy thủ đoạn, nhưng thật ra cùng Tiệt Giáo đám người cùng một ít trong hồng hoang tán tu tương giao thật dày; mà Xiển Giáo mười hai Kim Tiên đối với chính mình lão sư nửa đạo nhận lấy nửa cái đệ tử chính là không thể nào đối đầu! Hiện tại nhìn đến chính mình Xiển Giáo người trong Thân Công Báo cự nhiên cùng biệt phái đệ tử tương giao thật dày, tức khắc liền càng là không mừng; bản năng liền xa cách Thân Công Báo.

Đối với chính mình đồng môn lãnh đạm, thấy thế Thân Công Báo cũng là không khỏi địa cười lạnh: Quả nhiên như thế. Xiển Giáo từ trên xuống dưới đều là không có một cái thứ tốt. Có giá trị lợi dụng thời điểm, đương người là bảo. Chỉ cần ép khô người giá trị lúc sau, tức khắc chính là một chân cho người đá vắng. Chính là hiện tại còn không có lợi dụng đến ta cứ như vậy, như vậy ta về sau không có một chút ít giá trị thời điểm, ta còn không tào các người xem thường a?

Ở Xiển Giáo một phương nhân làm về ta đây bên trong, lẫn nhau quan hệ chính là càng thêm xa cách. Mà vì chính mình đạo hạnh, Thân Công Báo mượn dùng chính mình Thánh Nhân đệ tử thân phận cùng người khác luận đạo đồng thời, không ngừng mà hấp thu người khác đạo pháp, tu luyện chính mình thần thông.

Chính là tu luyện chính mình một môn thần thông lại há là như vậy dễ dàng? Bởi vì khuyết thiếu sư phó dẫn đường, tuy rằng Thân Công Báo tư chất bất phàm, càng là trải qua người khác tẩy tủy lúc sau, càng là bất phàm, chính là cũng không có được đến quá chính thức dạy dỗ dưới, tu luyện đến chẳng ra cái gì cả, không đứng đắn.

Tuy rằng Thân Công Báo này hết thấy động tác đều dừng ở Côn Luân Sơn phía trên Nguyên Thủy Thiên Tôn trong mắt, nhưng là Nguyên Thủy Thiên Tôn lại là đối với Thân Công Báo đủ loại tu vi lại là bỏ mặc, dù sao ở trong tay chính mình Thân Công Báo là phiên không ra cái gì sóng to tới.

Mà lúc này liền ở Phong Thần bảng cùng Đà Thần Tiên về Xiển Giáo chấp chương lúc sau, Tây Phương thế giới cực lạc, Tiếp Dẫn đạo nhân cùng Chuẩn Đề đạo nhân cũng là tương đối mà ngồi.

Chuẩn Đề đạo nhân trước mở miệng ngôn đạo: “Sư huynh, lần này phong thần, Tam Thanh bất hoà, đặc biệt là Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Thông Thiên giáo chủ hai người, đều là lập hạ đại giáo, lại ở vừa lúc gặp thiên địa chi gian sát kiếp, vì lẫn nhau khí vận chi tranh tuyệt đối hội vung tay đánh nhau, đến lúc đó chính là một hồi long tranh hổ đấu, mà Nữ Oa lại không lập giáo, chúng ta lại đều là đều là Thánh Nhân tôn sư, cho dù là không trợ giúp ta chờ cũng tuyệt đối sẽ không cùng chúng ta khó xử. Chính là ta Tây Phương giáo truyền pháp lập đạo cùng Đông Phương rất tốt thời cơ a.” Nói xong lúc sau Chuẩn Đề đạo nhân không khỏi địa trong ánh mắt tràn ra từng đợt cuồng nhiệt, nhìn Đông Phương giống như là thấy được thịt lang giống nhau.

Tiếp Dẫn đạo nhân vẫn ngôn lúc sau, nơi nào còn không biết chính mình cái này sư đệ tương chính là là cái gì. Trong lòng hơi hơi địa chờ dài, không khỏi địa nhẹ nhàng cảm nói: “Sư đệ lời nói có lý, lần này thần tiên vừa lúc gặp sát kiếp, bất luận cuối cùng tiết xiển hai giáo là ai thắng được, Đông Phương thực lực đại hàng đã là kết cục đã định, cho nên nói phong thần qua đi, Huyền môn khí vận giảm đi là lúc chính là ta Tây Phương giáo rầm rộ là lúc. Sư đệ không cần như thế chú ý, thiết không thể tham dự trong đó.”

Chuẩn Đề đạo nhân cười nói: “Sư huynh lại là suy nghĩ nhiều, sư đệ chỉ có đúng mực. Mà Thiên Đạo duy công, Thiên Đạo cân bằng, hần Huyền môn giáo Thánh Nhân bởi vì chính là Hồng Quân thân truyền đệ tử, là vì Huyền môn chính tông; được đến khai thiên tam bảo bên trong Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ cùng Bàn Cổ Phiến trấn áp Huyền môn khí vận. Uy hiếp hồng hoang, khí thế chi nùng, mạc dám ngưỡng mộ. Liên Vu Yêu hai tộc cũng ở Huyền môn khí vận bắt buộc dưới, mất đi thiên địa chi gian vai chính địa vị; vì hậu thiên nhân tộc tạm cư thiên địa vai chính. Nhưng Huyền môn ở hưng thịnh qua đi, cũng là thịnh cực mà suy, Huyền môn khí vận vì thế đại ngã, ở chúng ta Tây Phương tích cõp xuống dưới khí vận đánh sâu vào dưới, rất cuộc khó trở ta Tây Phương giáo rầm rộ!.

Chuẩn Đề đạo nhân tuy rằng là cười nói, chính là đối với chính mình nói Huyền môn được đến Tiên Thiên Chí Bảo trấn áp đại giáo khí vận thời điểm, ngữ khí bên trong khó tránh khỏi một tia đối với Hồng Quân oán niệm, càng là mang theo một cỗ chua lèm cảm giác, rất cuộc Tây Phương hai vị Thánh Nhân cùng Đông Phương ngũ vị Thánh Nhân so sánh với, tư chất, trí tuệ, nghị lực, đạo hạnh đều là mọi thứ không kém, ở nào đó phương diện tới nói lại là hơn xa, chính là kém liên kém ở không có được đến Tiên Thiên Chí Bảo trấn áp Tây Phương khí vận, hưởng chi chính là Tây Phương bởi vì bị Hồng Quân cùng La Hầu đại chiến thương cập Tây Phương linh khí chi nguyên, liên lục chính mình nói, nơi nào còn hội làm hiện tại hồng hoang là một phương độc bá; Huyền môn độc mình?

Mà đối với Tây Phương hiện trạng, Tiếp Dẫn đạo nhân cũng là biết chi cực tường; văn ngôn cũng là gât gât đầu tỏ vẻ tán đồng. Đồng thời, chính là chính mình nhắm lại hai mắt của mình tiến đến như đi vào cõi thần tiên, truy tìm vô thượng đại đạo dấu chân mà đi.

Chính là liền ở Tiếp Dẫn đạo nhân nhắm mắt bế quan lúc sau, Chuẩn Đề đạo nhân lại là trong miệng nhỏ giọng địa nói: “Sư huynh a! Sư huynh! Vạn sự người đều là thuận lòng trời tuân mệnh, chính là phải biết rằng cơ hội là chính mình tranh thủ. Tuy rằng ta biết người là vì ta hảo, bất quá ta nhất định phải chính mình tự mình đi làm chút sự tình ra tới, nói cách khác, ta tương lai khả năng hội hậu hối. Chỉ cần chính mình làm ra tới, cho dù là chính mình thất bại, ta cũng không oán không hối hận.” Nói xong lúc sau, Chuẩn Đề đạo nhân hóa thành một đạo lưu quang hướng về Đông Phương chạy đi.

Mà liền ở Chuẩn Đề đạo nhân rời đi lúc sau, Tiếp Dẫn đạo nhân lại là mở hai mắt của mình nhìn Chuẩn Đề đạo nhân rời đi phương hướng nói: “Sư đệ! Người như thế nào vẫn là nhìn không ra tham, giận, si này tam độc nào? Đông Phương chính là nhân quả thị phi nơi, là dễ dàng như vậy hảo lấy dính sao? Xem ra người là không chạm vào cái máu chảy đầm đìa, không dám nam tường không quay đầu lại a!” Mong muốn bên trong, lại là thập phần địa đạm nhiên; biết rõ son có hồ, lại là nhìn đến Chuẩn Đề đạo nhân tiến đến cũng không ngăn trở, ngược lại là thờ ơ lạnh nhạt; rất cuộc nếu không có trải qua một phen suy sụp lúc sau, hần là sẽ không nhớ kỹ cái này giáo huấn!

Không đề cập tới đối với sắp đã đến phong thần chi chiến, lại nói thế gian bên trong thương canh thay thế được hạ kiệt, thành lập thương triều lúc sau, truyền tới đế Ất. Ất đế Ất sinh có tam tử, trưởng tử vì tử khai, con thứ vì tử diễn, tam tử thọ vương. Đế Ất vì rèn luyện mấy cái nhi tử năng lực, ở bọn họ còn nhỏ thời điểm khiến cho bọn họ trợ giúp chính mình xử lý chính vụ, trong đó liền lấy đế tân cùng vì tử khai hai vị vương tử nhất ra sắc.

Đế tân vì đế Ất tiểu nhi tử, lấy mẫu vì vương hậu, tân vì tự. Đế tân thiên tư thông minh, văn thấy cực mẫn, năng lực hơn người, có đảo kéo chín ngư chi uy, cụ vô lương dịch trụ chi lực, thâm đến đế Ất niềm vui.

Vì tử khai tuy rằng cũng là đế Ất nhi tử, lại còn có là trưởng tử, nhưng là này vì thứ xuất, này mẫu xuất thân không cao, này đây cũng không đến đế Ất yêu thích. Nhưng là vì tử khai lại không nhụt chí, ngược lại ở làm tốt chính mình bổn phận ở ngoài, còn chủ trương lấy đức trị quốc, dần dần vì tử khai ở

đại thương danh khí càng lúc càng lớn, để Át cũng không khỏi tưởng cái này chính mình vẫn luôn không có chân chính quan tâm quá trường tử.

Lúc sau để Át khiến cho vì tử khải cùng để tân cùng nhau trợ giúp chính mình xử lý chính vụ, ở để tân cùng vì tử khải hai người văn võ kết hợp thống trị hạ, đại thương thực lực được đến cực đại địa phát triển. Hai người uy vọng ở đại thương kịch liệt tăng lên, cái này làm cho để Át vừa lòng không thôi.

Đại thương tự các đòi lịch đại đều đã tu tiên chi sĩ tiến đến triều đình hiệu lực, mấy trăm năm xuống dưới, vạn tiên tới triều Tiết Giáo đệ tử, càng là trở thành đại thương trụ cột vững vàng. Tiết Giáo đệ tử tự nhiên có chứa một phần Tiết Giáo khí vận, những người này ở đại thương vương triều lâu dài nhậm chức, khó tránh khỏi đem một ít Tiết Giáo khí vận rót vào đến đại thương vương triều.

Mà đại thương vương triều được đến này đó khí vận lúc sau, thực lực tự nhiên kịch liệt tăng trưởng, đại thương khí vận tăng nhiều lúc sau, lại có một bộ phận khí vận thông qua này đó nhậm chức Tiết Giáo đệ tử phụng dưỡng cha mẹ cấp Tiết Giáo, khiến Tiết Giáo khí vận gia tăng. Như thế như vậy Tiết Giáo xem như cùng đại thương cột vào một chiếc chiến xa phía trên, một vinh đều vinh, nhất tổn câu tổn. Đối này Thông Thiên giáo chủ cũng không hề biện pháp, rốt cuộc hẳn Tiết Giáo nhưng không có gì trấn áp khí vận chi bảo.

Để Át tại vị khi, có Tiết Giáo kim linh thánh mẫu ngồi xuống đệ tử Văn Trọng tiến đến đại thương rèn luyện, bị để Át lấy lễ đãi chi, theo sau Văn Trọng đã bị để Át trọng dụng. Văn Trọng cũng là không phụ để Át trọng vọng, chỉ huy đại thương quân đội đánh Đông dẹp Bắc, vì đại thương thiên tình kiệt lực.

Để Át trăm năm sau, khiến cho Văn Trọng vì gửi gắm đại thần, phụ tá để tân xử lý quân quốc đại sự. Bởi vì Văn Trọng làm người cương trực ghét a dua nịnh hót, cực có uy vọng, đối thương triều trung thành và tận tâm, này đây để Át ở trước khi chết, lại đem đánh vương kim tiên ban cho Văn Trọng, hơn nữa mệnh lệnh, này tiên thượng nhưng đánh bất tỉnh quân, hạ nhưng đánh gian thần.

Để tân kế vị lúc sau, mạnh mẽ phát triển nông tang, nhân tộc năng lực sản xuất được đến cực đại địa tăng lên, quốc lực cường thịnh, để tân liền bắt đầu nghĩ quanh thân địa vực tiến công.

Đại thương lúc này tuy rằng vì nhân tộc chính thống, nhưng là lúc trước hạ khải phản loạn bá ích, tự nhiên địa khiến cho một ít nhân tộc bất mãn, theo bá ích đại biểu thế lực chuẩn bị chiến đấu, này đó thế lực liền cùng một ít bất mãn hạ khải thế lực nghĩ nhân tộc thế lực quanh thân di chuyển.

Này đó thế lực ở núi sâu rừng già giữa sinh hoạt, cùng mãnh thú sinh hoạt ở bên nhau, tự thân thân thể tổ chất lại không có roi chậm lại, không giống đại thương nhân tộc, bởi vì sinh tồn hoàn cảnh được đến cải thiện, cái này làm cho nhân tộc nguy hiểm ở giảm bớt là lúc, nhân tộc thân thể tổ chất cũng là bất tri bất giác giữa roi chậm lại. Này liền biểu hiện ra tới này đó thế lực diễn sinh hậu đại thân thể tổ chất cường cho người khác.

Này đó thế lực trải qua hơn một ngàn năm diễn biến, đã chuyển hóa vì đông di cùng Tây Di hai đại thế lực. Lúc này để tân lại là hướng về đông di, Tây Di hai đại bộ lạc mà đi. Hy vọng lấy chiến công chương hiển chính mình thành công.

Mấy năm sau để tân thành công thiếu binh Tây Di đại bộ phận thực lực, để tân mới công thành phản hồi Triều Ca. Để tân trở lại Triều Ca lúc sau, trước sau như một xử lý quân quốc đại sự.

Mấy năm sau một ngày, để tân trước sau như một tiến đến xử lý chính sự, nhìn đứng thẳng tại tả hữu hai bên cả triều văn võ, để tân cũng là không khỏi vừa lòng không thôi, lúc này trong triều đình, vẫn có thái sư Văn Trọng, võ có Võ Thành Vương Hoàng Phi Hổ, văn nhưng định quốc, võ có thể an bang.

Để tân mấy năm nay ngồi hưởng thái bình, võ có Võ Thành Vương Hoàng Phi Hổ cái này phát tiểu trợ giúp để tân đánh Đông dẹp Bắc, đối với để tân trung thành và tận tâm. Văn thần bên trong có thái sư Văn Trọng tọa trấn trong triều, ổn định triều cục.

Mục lục

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 164 Phi Liêm!?

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Đại thương ở để tân thống trị hạ phong điều vũ thuận, quốc thái dân an, tứ phương cúi đầu, bát phương phục tùng, tám trăm trấn chư hầu tẫn triều với thượng. Nhưng là để tân hảo tâm tình hôm nay xác thật không có liên tục bao lâu, liền có biên quan báo cấp, kịch liệt công văn tới rồi Triều Ca, Bắc Hải Viên phúc thông suất bảy mươi hai lộ chư hầu phản Triều Ca.

Để tân giận dữ, nguyên bản đang ở hưởng thụ chính mình công tích vĩ đại hết sức, đột nhiên tới một con chọc người phiền ruồi bọ, có thể nói là như nuốt

ở hầu, khó chịu dị thường. Theo sau để tấn liền nhằm mệnh Văn Trọng vì binh mã đại nguyên soái, suất binh trấn áp Bắc Hải phản loạn.

Văn Trọng xuất sư Bắc Hải, trấn áp phản loạn, ba năm không trở về Triều Ca. Thời gian nháo nhảng lên, vội vàng mấy năm đã qua, vận mệnh bấp bênh còn đang không ngừng vận chuyển, thành canh, Hoàng Đế từ duệ vẫn là ngênh đón chính bọn họ vận mệnh biến đổi lớn; thiên địa chi gian sát khí không ngừng mà ngưng tụ dưới, thương triều đô thành Triều Ca, lại là phong vân biến đổi lớn, mưa rền gió dữ ngưng tụ, một cỗ thời tiết quét toàn bộ hồng hoang gió lốc liền ở chậm rãi, thiên địa chi gian sát khí tung hoành, trác có thấy xa một ít hồng hoang đại năng tức khắc chính là phong bế chính mình động phủ, chuẩn bị ngênh đón đại kiếp nạn đã đến.

Một nhật, Trụ Vương lâm triều đăng điện, thiết tự văn võ. Nhưng thấy:

Thụy ái xông xao, Kim Loan điện ngồi quân vương; tường quang lượn lờ, bạch ngọc giai hàng đầu văn võ. Trầm đàn phun kim lô, tấc thấy kia châu cao cuốn; lan xạ mờ mịt lung bão phiến, thả xem hán trĩ đuôi thấp cùng.

Lúc này, một cái giá quan khẩu hô: “Có tấu chương ra ban, không có việc gì triều tẩn.”

Dứt lời, đại điện phía trên đi lên một người, phủ phục ở kim giai phía trên, tay mức nha hốt, cao giọng nói: “Thần thương dung chịu tội Tể tướng, chấp chương triều cương, có việc không dám không tấu; minh nhật nãi ba tháng mười lăm, Nữ Oa nương nương Giáng Sinh là lúc, thỉnh bệ hạ giá lâm Nữ Oa cung dâng hương!”

Thương Trụ vương vẫn ngôn lúc sau không khỏi địa rất là nghi hoặc địa hỏi: “Này Nữ Oa có gì công đức, muốn cho cô vương vạn kim tôn sư tự mình đi trước đi vì hân dâng hương?”

Tuy rằng Trụ Vương bái Văn Trọng vì sư, nhưng là bởi vì Văn Trọng cũng bắt quá là Tiết Giáo bên trong đời thứ ba đệ tử, nơi nào tư cách có thể biết Thánh Nhân chi mê? Lại nói bởi vì Trụ Vương chính là hoàng tử, bởi vì Nhân Giáo Thái Thượng giáo chủ lập hạ nhân tộc Tam Hoàng Ngũ Đế, mạnh mẽ địa thu nạp nhân tộc khí vận, chiếm hết nhân tộc Nhân Hoàng khí vận, cho nên hậu thế hoàng giả là căn bản là không có khả năng tu đạo.

Làm người tu đạo Văn Trọng tự nhiên là sẽ không biết rõ có phạm, lại nói cho dù là Văn Trọng có cái kia là gan giáo Trụ Vương, cũng đến xem Trụ Vương có hay không mệnh tới hưởng thụ! Không phải người tu hành, có chỗ nào mình bạch Thánh Nhân lợi hại nào?

Thương dung tức khắc tiến lên tấu bình đạo: “Nữ Oa nương nương tạo dựng nhân tộc, bị nhân trường thượng vị thánh mẫu! Lại có thượng cổ Tổ Vu Cộng Công thân đầm Bất Chu Sơn, thiên khuy nh Tây Bắc, địa hãm đông nam; Nữ Oa nãi thái nữ sắc thần thạch, lấy bỏ thanh thiên; cổ có công với bá tánh, là thứ lập tự để báo chi. Sáng nay ca tự này phúc thần, tấc bốn mùa an khang, quốc tộ lâu dài, mưa thuận gió hoà, tai hoạ tiềm tiêu. Này phúc quốc tị dân chi chính thần, bệ hạ đương hướng hành hương!”

Trụ Vương hiểu kỳ nói: “Đang có người nói như vậy hảo, kia liền chuẩn khanh tấu chương!” Rốt cuộc kiến thức quá người tu đạo lợi hại Trụ Vương đối với những việc này phi thường cảm thấy hứng thú a.

“Bãi triều!” Tức khắc chi gian, vì minh nhật đại sự, Trụ Vương tuyên bố tan triều.

Mà liền ở Trụ Vương tuyên bố tan triều rồi đi lúc sau, đại điện bên trong tức khắc xuất hiện một cái thanh sắc nhân ảnh, đối với rồi đi Trụ Vương nghi hoặc đạo: “Không đúng a! Này Thương Trụ vương cho dù là xưng không thượng là cái gì nổi danh thiên tử, nhưng là cũng không đến mức hội làm ra như thế hoang đường việc mới đúng vậy? Chẳng lẽ đúng như hậu thế suy đoán giống nhau, là có Thánh Nhân từ giữa làm khó dễ. Bất quá hết thấy liền sẽ vào ngày mai công bố.” Nói xong lúc sau nam tử cư nhiên thân hình hơi hơi địa đậm đi; chỉ đợi ngày mai coi bỏ chính mình trong lòng nghi hoặc.

Này nam tử không phải mặt khác đúng là Lý thần nhiên. Tự lần trước kia Dao Trì thịnh hội sau khi chấm dứt, Lý thần nhiên cũng không có lập tức hồi Tam Tiên Đảo. Mà là tùy chỗ tiên chi tổ Trần Nguyên Từ đi hân kia Ngũ Trang Quan phẩm trà luận đạo.

Chớ có xem Lý thần nhiên hiện tại vẫn là Đại La Kim Tiên tu vi, so với Trần Nguyên Từ như vậy nhân hiệu lâu đời Chuẩn Thánh tới giảng, lý nên kém thật sự xa. Nhưng trên thực tế, Lý thần nhiên tuy rằng so Trần Nguyên Từ nhược, nhưng cũng nhược hữu hạn. Rốt cuộc hai người đều là khai thiên chi sơ liền đã hóa hình xuất thế, lại cùng tồn tại Từ Tiêu Cung nghe qua đạo.

Hiện giờ Lý thần nhiên cảnh giới tuy rằng vẫn là ở vào Đại La Kim Tiên, nhưng trên thực lực so chỉ nhất Chuẩn Thánh sơ kỳ cũng là không nhường một tấc. Trong cơ thể pháp lực hồn hậu trình độ càng là lệnh Trần Nguyên Từ đều chấn động. Hơn nữa này trên người đồng đạo Pháp Bảo, chỉ sợ cũng tính ở Chuẩn Thánh trung kỳ trong tay đều có thể toàn thân trở ra.

Tuy rằng ngại với cảnh giới thượng công cùng xiềng xích, hân đối đạo lý giải kém hơn Trần Nguyên Từ rất nhiều, nhưng chớ quên, hân còn có cái thực lực khủng bố phân thân. Hai người tu vi hiệu được thượng chia sẻ, lại cũng có thể bỏ bình hân cùng Trần Nguyên Từ chênh lệch.

Này lệnh vốn dĩ chỉ là muốn mượn này tên là “Luận đạo” thật là “Giảng đạo” tới trợ giúp một chút Lý thần nhiên Trần Nguyên Từ rất là giật mình. Hai người cảnh giới ăn ảnh kém nhiều như vậy, theo lý thuyết không có khả năng luận đạo. Trần Nguyên Từ làm như vậy, chỉ là tương trợ giúp một chút Lý thần nhiên, báo đáp hân cứu giúp Hồng Vân chi ân. Lại không thể tưởng được, Lý thần nhiên thể nhưng có thể cùng chi luận đạo. Hơn nữa có chút địa phương giải thích càng là không thể tưởng tượng, huyền diệu phi thường.

Này càng làm hân kiên định chính mình suy đoán, kia đó là Lý thần nhiên ẩn tàng rồi chính mình tu vi. Rốt cuộc lịch sử tổng quát Từ Tiêu Cung thông qua đạo, nhiều năm như vậy quá khứ lại như thế nào liền Chuẩn Thánh đều còn chưa thành.

Lý thần nhiên không biết, trải qua lần này luận đạo, hân ở Trần Nguyên Từ trong lòng liền thành Chuẩn Thánh đại năng.

Luận đạo kết thúc, lại ở Ngũ Trang Quan tri hoãn số nhật hậu, Lý thần nhiên liền cáo từ rời đi. Đi ngang qua Triều Ca là lúc chính nhìn đến Trụ Vương thượng triều. Tò mò này bị hậu gia truyền vì “Hoang yin vô độ” để vương thích hợp bộ đáng, cho nên liền dấu đi thân hình lúc này mới đã xảy ra mặt trên một màn.

Đệ nhị nhật, Trụ Vương cười để vương xe liền, suất lĩnh văn võ bá quan hướng Nữ Oa cung dâng hương, nhưng vào lúc này, ẩn thân ở Triều Ca mỗi một trong khách sạn Lý thần nhiên cũng mở hai mắt cười lạnh nói: “Bản đạo đảo muốn nhìn Trụ Vương muốn như thế nào đối Nữ Oa nương nương vô lễ.”

Tới đến Nữ Oa cung, nhưng thấy điện trước hoa lệ vô cùng, lại có kia Kim Đồng đứng đứng chấp trướng, Ngọc Nữ song song phủng như ý. Thánh giá ra Triều Ca cửa nam, mọi nhà dâng hương thiết án, hộ hộ kết hoa phô nị; ba ngàn thiết kỵ, tám trăm ngự lâm, võ có Hoàng Phi Hổ hộ giá, cả triều văn võ bạn giá đi theo.

Tới rồi Nữ Oa ngoài cung, Trụ Vương rời đi liền giá đi vào trong điện, điểm xong hương xoa với lư hương bên trong, văn võ chúng thần đều bái hạ xong hậu. Trụ Vương bắt đầu quan xem trong điện hoa lệ, thật chính là: Điện trước hoa lệ, ngũ màu kim; Kim Đồng đứng đứng chấp trướng, Ngọc Nữ song song phủng như ý. Ngọc câu nghiêng quải, nửa luân trắng non treo không; bảo trướng che phủ, vạn đối thái loan triều đầu. Bích lạc mép giường, đều là vũ hạc tường loan; trầm hương bảo tọa, bồi đường đi long phi phượng. Phiêu phiêu kỳ màu dị tằm thường, kim lô thụ ái: Lượn lờ trình tường đăng từ sương mù, bạc đuốc huy hoàng.

Lý thần nhiên liền ở Trụ Vương vừa tới là lúc, liền ẩn thân ở một bên, lúc này, kia Trụ Vương ở thượng dung đám người cùng đi hạ, tới đến trong điện, ở lễ quan dẫn dắt hạ thăm viếng xong Nữ Oa nương nương, mới vừa tự đứng dậy, đột nhiên không biết từ chỗ nào thổi tới một trận quái phong, cuốn lên màn, hiện ra Nữ Oa thánh tượng, dung mạo đoan chính thanh nhã, thụ màu nhẹ nhàng, quốc sắc thiên tư, uyển nhiên như sinh.

Người khác chưa từng phát hiện, Lý thần nhiên nhưng thật ra xem đến rõ ràng, kia quái trong gió đầu điểm một đạo hắc quang, phi tiến Trụ Vương trong cơ thể, Lý thần nhiên quay đầu vừa thấy, một cái toàn thân đều bao phủ ở to rộng áo đen đạo nhân xuất hiện ở chính mình bất quá mấy trượng một cây xà ngang thượng. Lại là kia biến mất đã lâu Yêu tộc mười đại yêu thánh Phi Liêm. Bất quá lúc này Phi Liêm cả người tràn ngập tà khí, to rộng áo đen không gió tự triển.

Lý thần nhiên dư quang liếc đến, tại đây cổ tay áo dưới đang có vô số lệ quỷ mãnh hồn không tiếng động gào rống, lẫn nhau xé rách Thôn Phệ, bộ dáng rất là làm cho người ta sợ hãi. Thực hiển nhiên, trước mắt này một yêu thánh Phi Liêm đã bị mỗi một cái tà đạo tu sĩ đoạt xá.

Lúc trước ở Vu Yêu đại trận là lúc, Lý thần nhiên liền đã phát hiện bị hậu gia truyền vì mười đại yêu thánh như thế nào hội thiếu một cái, lúc trước còn ở nghi hoặc. Hiện tại xem ra, lại là đã sớm thân từ đạo tiêu.

Lý thần nhiên nhìn người nọ, tự nhiên hẳn cũng vào đối phương tầm mắt. Hơn nữa xem đối phương này tư thế, thực lực định ở chính mình phía trên. Khi nào hồng hoang ra như vậy một nhân vật? Lý thần nhiên nhíu mày nghĩ đến.

Ở hán còn không có sở động tác phía trước, kia ‘Phi Liêm’ sớm đã trước một bước dùng hơi thở đã tỏa định hán. Nhíu mày cảm nhận được này hết thấy, Lý thần nhiên rất là khó chịu, hán vốn dĩ cũng không có tính toán những tay việc này, nhưng đối phương thế nhưng tới chiều thức ấy. Này có thể nào không làm hán tức giận, vừa định muốn ra tay, lại nghe thấy bên tai truyền đến một đạo thanh âm “Đạo hữu chớ giận, không biết đạo hữu kia hỗn độn trung bản tôn như thế nào?”

Nghe thế phiên lời nói, Lý thần nhiên thiếu chút nữa hơi thở hỗn loạn, này nhân như thế nào hội biết hán còn có một cái phân thân. Nga? Không đúng, hán nói chính là bản tôn, xem ra hán biết đến không nhiều lắm.

Nhưng trong hồng hoang biết hán có phân thân vốn dĩ liền rất thiếu, ngay cả Hồng Vân, Trần Nguyên Tử như vậy chí giao hảo hữu đều chưa từng biết được, này nhân lại là làm sao mà biết được. Xem ra này hồng hoang thủy còn rất sâu nha!

Đắn đo không được đối phương Lý thần nhiên chỉ phải tạm thời thu tay lại.

Không đề cập tới Lý thần nhiên, lại nói Trụ Vương bên này.

Cổ ngữ vân: “Quốc chi đem hưng, tất có trình tường; quốc chi đem vong, tất có yêu nghiệt.” Trụ Vương này vừa thấy, vốn dĩ không có cảm thấy cái gì, nhưng là đột nhiên một đạo nhu hòa quang hoa hơi hơi địa hướng về Trụ Vương thiên linh áp đi, tức khắc chỉ gian, tâm thần tức khắc một mê, tức khắc chính là tâm thần hoảng hốt, thần hồn phiêu đảng, trong lòng các loại yin tà chi niệm không ngừng mà đánh sâu vào Trụ Vương tâm thần, tuy rằng Trụ Vương trời sinh bất phàm, nhưng là nơi đó có thể khắc chế chính mình trong lòng dục niệm, tức khắc nhìn về phía Nữ Oa nương nương thánh tượng lúc sau, không khỏi địa tâm thần hoảng hốt, trong ánh mắt tràn ngập dục niệm, trong lòng càng là âm thầm nghĩ đến: ‘cô vương tuy rằng quý vì thiên tử, giàu có tứ hải, dù có tam cung, Lục Viện, nhưng là cũng không có như thế này diễm sắc giai nhân a!’ nghĩ đến đây, hán liền mệnh lấy văn phòng tứ bảo, chờ hầu giá quan vội vàng đem văn phòng tứ bảo mang tới, hiến cùng Trụ Vương.

Thiên tử thâm nhuận từ hào, tại hành cung phẫn vách tường phía trên, đề thơ một:

“Phượng loan bảo trướng cảnh phi thường, toàn là nhũ kim loại xảo dạng trang, khúc khúc núi xa phi thúy sắc, nhẹ nhàng vũ tay áo ánh hà thường. Hoa lê dính hạt mưa tranh kiều diễm, thực được lung yên sinh mị trang, nhưng đến quuyến rừ có thể hành động, thu hồi Trường Nhạc thị quân vương.”

## Chương 165 tai hoạ ngầm

Tác giả: Cật Bào Liễu Thụy Liễu Cật

Thơ tất, Trụ Vương định bút tường quan chính mình bút tích, trong lòng đắc ý phi thường, rốt cuộc Trụ Vương là luôn luôn này đây vũ lực xưng, hiện tại viết ra như vậy một rầm chó không kêu thơ lúc sau, không khỏi địa dương dương tự đắc. Nhưng là tương đối với Trụ Vương đắc ý; thấy thế bên cạnh vẫn vô bá quan mỗi người trong lòng hoảng sợ khó an: Trụ Vương như thế lớn mật! Cũng không sợ Nữ Oa nương nương trách tội sao? Như thế nói, nhà Ân có họa a!

Tức khắc chi gian, thương dung vì chúng thần chi, lập tức ra ban tấu đạo: “Nữ Oa nương nương chính là thượng cổ chính thần, nhân tộc thánh mẫu, nhà Ân chi phúc chủ. Đại vương làm người quân, há nhưng làm thơ dâm loạn thánh minh, không hề cung kính chi thành, là bị hạch tội với thần thánh, phi thiên tử tuần du kỳ thỉnh chi lễ. Thỉnh Đại vương lấy thủy tẩy chi. Khủng thiên hạ bá tánh quan thấy, đồn đãi thánh thượng vô có đức chính nhĩ.”

Trụ Vương không cho là đúng địa đạo: “Quả nhân xem Nữ Oa chi dung có có một không hai đương thời, cho nên làm thơ lấy ca ngợi, há có hấn ý? Khanh vô nhiều lời. Huống cô nãi vạn thừa tôn sư, lưu cùng bá tánh xem chi, có thể thấy được nương nương mỹ mạo tuyệt thế, cũng đủ thấy cô chi văn thái.” Nói xong lúc sau, Trụ Vương tâm thần hốt hoảng địa thẳng hồi triều mà đi.

Văn ngôn văn võ bá quan không khỏi địa cứng họng, toàn mạc dám nói ngữ, chi phải bắt đắc dĩ địa theo đuôi Trụ Vương quay lại Triều Ca. Thương dung bắt đắc dĩ, chi phải trộm làm nhân ở Trụ Vương đám người đi rồi, dùng thủy đem chi tẩy đi. Trụ Vương đám người rồi đi hậu hậu, Nữ Oa trong cung gã sai vật lại là ân thương dung chi ngôn, dùng nước trong đem chi tẩy đi.

Nhưng là, liền ở gã sai vật dùng nước trong tẩy xong lúc sau liền lập tức địa rồi đi, lại không có hiện hấn tẩy đi thơ cư nhiên lại lần thứ hai xuất hiện ở trên tường.

Chờ đến kia gã sai vật đi rồi, Lý thần nhiên cùng kia ‘Phi Liêm’ liếc nhau, trong lòng hiểu rõ mà không nói ra hóa thành độn quang rồi đi. Rốt cuộc đây là Nữ Oa cung, ở chỗ này ngọc lâu rồi khó tránh khỏi sẽ không bị Thánh Nhân phát hiện.

Liền ở hai người vừa rồi đi không lâu, không trung liền bay tới ba vạn dặm tường vân, đây đúng là Thánh Nhân đi tuần dấu hiệu.

Nguyên lai Nữ Oa nương nương ở Trụ Vương dâng hương thời điểm cũng đã cảm ứng được, nhưng là Nữ Oa nương nương mình bạch hôm nay là nhân tộc định ra chính mình sinh nhật, dùng để tế bái chính mình. Ngày đây cũng không có đề ý.

Đương nhiên cái này nhật kỳ chi là nhân tộc chính mình giả thiết, cũng không phải Nữ Oa nương nương chân chính sinh nhật, hương Nữ Oa nương nương ở thiên địa ra đời chi sơ, cũng đã tồn tại, nghĩ đến chính là Nữ Oa nương nương chính mình đều không thể biết chính mình chân chính sinh nhật là khi nào.

Nhưng là này dù sao cũng là nhân tộc đối với chính mình người này tộc thánh mẫu một phần tâm ý, này đây năm rồi Nữ Oa nương nương đều sẽ trừu chút thời gian tiến đến điều tra một phen. Hôm nay cũng không ngoại lệ, này đây đối với Trụ Vương đối với chính mình bất kính vừa mới bắt đầu cũng không có phát giác.

Nhưng là theo sau Nữ Oa nương nương dựa theo lệ thường đi trước Nữ Oa cung, thấy được Trụ Vương viết lưu niệm lúc sau, phần nộ dị thường, tường nàng Nữ Oa tự thành thánh tới nay, chính là thực lực so nàng cường chừ thánh, đều đối nàng lễ nhượng ba phần, Trụ Vương thân là nhân tộc, cũng có thể nói là Nữ Oa hậu nhân, chính mình cư nhiên bị chính mình hậu nhân như thế khinh nhờn, cái này làm cho Nữ Oa nương nương sao mà chịu nổi.

Nữ Oa nương nương phần nộ dưới, không bao giờ có mặt khác nghĩ Triều Ca hoàng cung mà đi, muốn đem Trụ Vương cái này đáng đồ tử sát rồi sau đó mau, nhưng là đương Nữ Oa nương nương đi vào Triều Ca lúc sau, lập tức bị ngưng tụ ở Triều Ca thành phía trên đại thương khí vận sở trở.

Nữ Oa nương nương tuy rằng không có đem đại thương long khí đề vào mắt, nhưng là lúc này nếu là không màng tất cả đem Trụ Vương giết chết, bảo hộ Trụ Vương đại thương long khí chắc chắn liều chết phản kháng. Nữ Oa nương nương tuy rằng sẽ không bị thương, nhưng là nếu là đại thương long khí có điều tổn thương, như vậy liền sẽ cùng đại thương tiếp được nhân quả.

Theo sau Nữ Oa nương nương tính đại thương còn có mấy chục năm khí vận, Nữ Oa nương nương cũng sẽ không vì này người sắp chết, uống phí chính mình công đức khí vận. Bất quá lại không thể như thế liền buông tha hấn, bằng không có thể nào hiện ra Thánh Nhân uy nghiêm.

Nghĩ đến đây, Nữ Oa nương nương bàn tay trắng nhất chiêu, trong tay xuất hiện một tiểu phiến, thấy phong tức trưởng, ra một đạo cao bốn ngũ trượng có thừa bạch quang, thụy ánh ngàn điều; tiểu phiến phía trên thượng thư —— “Chiêu Yêu Phiến!” Ba cái chữ to. Lại đúng là Yêu tộc trấn áp quần yêu chí bảo —— Chiêu Yêu Phiến!

Nữ Oa nương nương tức khắc hướng về Chiêu Yêu Phiến hơi hơi địa một chút, từng đạo bạch quang tức khắc như là một loại vô hình địa cuộn sóng không ngừng mà hướng về trong hồng hoang lan tràn, từng luồng viễn cổ hồng hoang hơi thở không ngừng mà truyền đến; tức khắc chi gian, thiên đế dưới quần yêu linh hồn chi gian, từng đợt rung động, đều là không khỏi địa hướng về Oa Hoàng Cung không ngừng mà bái phục; đồng thời càng là



hướng về Oa Hoàng Cung bên trong rủ xuồng Thông Thiên chi lộ không ngừng mà đều là đi trước Oa Hoàng Cung mà đi.

Mà trong hồng hoang một ít đại năng giả càng là không khỏi địa kinh hãi: Chiêu Yêu Phiền? Yêu tộc lại có cái gì thật lớn hoạt động sao? Hồng hoang thiên biến.

Không đồng nhất khi, gió rít ào ào, mùi sương mê mê, yin vân bốn hợp, phong đếm rõ số lượng trận, thiên hạ dư lại phải tính đến đại yêu lại là tề tụ tới rồi Oa Hoàng Cung, chờ đợi Nữ Oa nương nương pháp chỉ.

“Hiển Viên mờ tam yêu lưu lại, còn lại quần yêu tan đi.” Nữ Oa nương nương hiện ra chính mình pháp thể lúc sau, phân phó đạo.

“Là, cần tuân nương nương pháp chỉ.” Quần yêu tức khắc nghe lệnh mà đi.

Tam yêu tiến cung tham kiến, quỳ gối trên mặt đất đạo: “Bái kiến nương nương, nguyện nương nương thánh thọ vô cương.”

Này ba cái yêu một cái là ngàn năm hồ ly tinh, một cái là chín đầu trĩ gà tinh, một cái là ngọc thạch tỷ bà tinh. Nữ Oa nương nương đạo: “Tam yêu nghe ngô pháp chỉ! Thành canh khí vận âm dương, đương thất thiên hạ, ý trời đã định, vận số cho phép. Ngươi tam yêu nhưng ẩn này yêu hình, nương nhờ cung viện, mê hoặc quần tâm, đợi cho Vô Vương phạt trụ lấy trợ thành công, không thể tàn hại chúng sinh. Sự thành lúc sau, sử ngươi chờ cũng thành chính quả.” Nữ Oa nương nương phân phó xong hậu, tam yêu dập đầu tạ ơn, hóa thành phong mà đi.

Đang ở lúc này khoảng cách Triều Ca vạn dặm ở ngoài một tòa Vô Danh Sơn thượng, một trận thanh phong phát quá, trụ lúi đĩnh núi tức khắc nhiều hai người. Này hai người đứng là lúc trước ẩn nấp ở Nữ Oa cung Lý thần nhiên cùng kia ‘Phi Liêm’.

“Thiên Thuận đạo hữu quả nhiên tu vi cao thâm nha!” Kia ‘Phi Liêm’ dẫn đầu mở miệng, đánh vỡ trầm mặc đạo. Này dọc theo đường đi hẳn là có ý nhanh hơn tốc độ, muốn mượn này suy tính một phen Lý thần nhiên, lại không thể tưởng được đối phương như thế dễ dàng liền đuổi kịp, vì vậy mới có này thờ dài.

“Ngươi rốt cuộc là người phương nào?” Lý thần nhiên mặt sắc nghiêm túc đạo. Đối với đối phương có thể kêu ra bản thân hành tẩu hồng hoang giả danh, Lý thần nhiên cũng không cảm thấy kỳ quái, rốt cuộc đối phương liền chính mình phân thân tồn tại đều biết cái đại khái. Đến nỗi đối phương khích lệ sao, trực tiếp xem nhẹ không đề cập tới.

“Ta? Ta còn không phải là Yêu tộc bỏ thần Phi Liêm sao” hơi có chút nghiền ngẫm nói. Nhìn đến đối phương còn không nói ra chính mình thân phận, Lý thần nhiên tức khắc nhũ mảy, trong lòng đồn sinh rồi đi chỉ ý.

Có lẽ là nhìn ra Lý thần nhiên lý ý, ‘Phi Liêm’ vội vàng nói: “Đạo hữu chớ trách, đều không phải là bản đạo cố ý dấu diếm, mà là bản đạo thân phận có chút nắn cảm, thật sự không nên tại đây phương thiên địa nói ra.”

“Này phương thiên địa?” Chẳng lẽ đối phương chính là một cái còn sót lại xuống dưới hỗn độn ma thần. Nhìn đến đối phương cũng không tính toán nói ra chính mình tên thật, Lý thần nhiên cũng không có ở tiếp tục truy vấn đi xuống.

Mà là thay đổi cái vấn đề hỏi: “Kia không biết đạo hữu dẫn ta tiến đến cái gọi là chuyện gì, lại còn có thỉnh đạo hữu nói cho là như thế nào biết bản đạo bản tôn tồn tại.” Nói này “Bản tôn” hai chữ, Lý thần nhiên trong lòng sinh ra một loại không khoẻ. Rốt cuộc chính mình mới là “Bản tôn”.

Nhưng bất đắc dĩ, ai kêu chính mình tu vi ‘thấp kém’, so chi phân thân tới giảng kém thái nhiều. Này bản tôn tu vi cường với phân thân chính là hồng hoang thường thức, cũng khó trách này trước mắt người hội hiểu lầm.

“Bất mãn đạo hữu, này chính là bản đạo ở tiểu hỗn độn cùng trung hỗn độn tường kếp trung vô tình phát hiện đạo hữu bản tôn. Này thật là tu vi cao thâm, thế nhưng có thể ở trung hỗn độn trung ziyou du tầu.” ‘Phi Liêm’ cũng không có sót ruột trả lời cái thứ nhất vấn đề, mà là trước giải thích chính mình chính là ở trong lúc vô ý phát hiện đối phương ‘mặt mã’, tới chứng minh chính mình cũng không có sớm có mưu đồ.

Nghe được đối phương chính là ở hỗn độn trung gặp qua phân thân, xem ra thật là hỗn độn ma thần vô dị, bằng không như thế nào đối hỗn độn như thế quen thuộc. Tuy rằng đối phương giải thích đến có chút mơ hồ không rõ, nhưng Lý thần nhiên cũng không có lại truy vấn đi xuống. Hồng hoang trung ai không có một chút bí mật.

“Đến nỗi dẫn đạo hữu tiến đến, chính là vì một chuyện lớn”. ‘Phi Liêm’ thần bí nói.

Nhìn đến đối phương này phúc giả thần giả quý bộ dáng, Lý thần nhiên lại bắt đầu có điểm áp lực không được trong lòng tức giận, nói: “Đạo hữu chẳng lẽ thật cảm thấy bản đạo lương thiện nhưng khinh sao?”

Kia ‘Phi Liêm’ liên tục xua tay, giải thích đạo: “Đều không phải là như thế, mà là việc này thật sự quan hệ trọng đại, thật sự không nên tại nơi đây nói ra.” Nói dùng ngón tay chỉ mặt trên.

“Không nên nói kia liền không cần phải nói.” Nói Lý thần nhiên phát tay áo xoay người, liền muốn như vậy rời đi. Đều không phải là là hẳn không tin đối phương theo như lời. Liền tính là thật sự, hẳn cũng không nghĩ tham dự này ‘đại sự’.

Đối phương liền cái tên thật đều không nói, cái này làm cho hẳn có thể nào tin tưởng. Lại còn có há mồm ngậm miệng nói ‘đại sự’. Liền tính thực sự có cái gì ‘đại sự’ kia cũng không phải hẳn một cái nhỏ nhỏ Đại La Kim Tiên có thể tham dự. Đặc biệt là hiện tại phân thân còn trọng thương chưa lành dưới tình huống, hẳn càng là phải cần thận cần thận.

Nhìn đến Lý thần nhiên như thế quyết đoán liền phải rời đi, ‘Phi Liêm’ rốt cuộc không rảnh lo cố lộng huyền hư, vội vàng lớn tiếng nói: “Chẳng lẽ đạo hữu không muốn biết chính mình thân thể này vì sao tu vi vẫn luôn hạn chế ở Đại La Kim Tiên sao?”

Lý thần nhiên thân mình một đốn, xoay người lại, hoài nghi hỏi: “Người biết.”

Kia ‘Phi Liêm’ nhìn Lý thần nhiên để lại, trong lòng tức khắc thở phào nhẹ nhõm. Đây nhân có thể đi không được, kế hoạch một vòng nhưng thiếu không được hẳn. Lập tức cũng không rảnh lo cái gì thích hợp không thích hợp. Chạy nhanh nói: “Nghĩ đến đạo hữu nhất định thượng quá Từ Tiêu Cung, nghe qua Hồng Quân giảng đến đi.”

“Việc này cùng Hồng Quân có quan hệ?” Lý thần nhiên cũng không phải bốn nhân, tự nhiên đoán ra đối phương ý tứ. Ngẫm lại cũng là, chính mình ở trong hồng hoang tu vi tuy không tính là tuyệt đỉnh, nhưng cũng không phải ai đều có thể vô thanh vô tức gian cấp tính kế. Đặc biệt là chính mình còn có phần thân này một át chủ bài ở.

‘Phi Liêm’ gật gật đầu, tiếp tục nói: “Thượng tại đây thiên địa chưa khai là lúc, bản đạo cùng kia Hồng Quân từng có vài lần chi duyên, cũng gặp qua đối phương đạo pháp. Mà hiện giờ đạo hữu trên người sở trung loại này cấm, lúc trước bản đạo cũng từng gặp qua, chỉ là xa không bằng hiện giờ đạo hữu trên người sở trung thâm ảo phức tạp.”

“Đâu chỉ phức tạp, quả thực là hiểu lầm.” Lý thần nhiên trong lòng không cảm phun tào đạo, hẳn chính là thử vô số biện pháp đều không làm gì được này cái gọi là ‘cấm chế’.

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 160 chịu thua

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Bất quá này Hồng Quân vì sao phải ở chính mình trên người hạ như thế cấm, lại là ở khi nào ở chính mình trên người gieo?

Cái thứ nhất vấn đề chính mình hiện tại còn không được biết được, đến nỗi khi nào sao? Kia nhất định là lần đầu tiên Từ Tiêu Cung nghe đạo lần đó. Bởi vì ở khi đó phần thân bởi vì thiên phạt nguyên nhân xa độn hỗn độn, không rảnh chiếu cố bản tôn. Hơn nữa chính mình lại là ở đó là đột phá đến Đại La Kim Tiên, từng có một đoạn thời gian đắm chìm ở pháp tắc không gian trong vòng. Nói vậy đúng giờ khi đó lọt vào ám toán đi.

Nhìn thấy Lý thần nhiên trầm tư bộ dáng, ‘Phi Liêm’ cũng không có quấy rầy, tâm thần buông lỏng, cuối cùng lưu lại thăng nhải này.

Liền ở hẳn đang ở như thế nào làm này Lý thần nhiên dựa theo chính mình trong lòng kế hoạch tiến hành khi, lại nghe đến bên tai truyền đến một câu “Nghĩ nhiều đạo hữu báo cho, Thiên Thuận vô cùng cảm kích. Chỉ là ra tới vội vàng, trong nhà lại còn thiếu củi lửa, không nên bên ngoài ở lâu, liền như vậy cáo từ.”

‘Phi Liêm’ nghe được đó là tâm ma nổi bật, thiếu chút nữa giáo phá chính mình đầu lười. Thăng nhải này như thế nào như thế vô lại, tìm cái lấy có đều không thể tìm cái giống dạng.

Phục hồi tinh thần lại ‘Phi Liêm’ nhìn thấy chính là Lý thần nhiên sắp biến mất ở phía chân trời thân ảnh, thăng nhải này nhanh như vậy, tuy rằng trong lòng phần hận không thôi, nhưng này Lý thần nhiên tác dụng thật sự thái đại, không dung có thất. Cứ việc lại như thế nào nghiêng răng nghiêng lợi, thống hận không thôi, nhưng vẫn là đến đuổi theo đi.

Đang ở phi hành Lý thần nhiên cũng không biết đạo hẳn trong lòng này đó ý tưởng. Lý thần nhiên hiện tại chỉ nghĩ nhanh lên rời đi nơi đây. Đối phương biểu lộ sở đồ không nhỏ, hơn nữa lại biết nhiều như vậy hồng hoang bí văn, hành tích khả nghi, thủ đoạn bí ối. Chính mình vẫn là không cần đúc kết đi vào.

Đến nỗi tự thân tu vi một chuyện, hẳn hiện tại ngược lại không như vậy để ý. Đã biết nguyên nhân, sao lại tìm không thấy giải trừ biện pháp.

Nghĩ như vậy, chỉ cảm thấy cả người buông lỏng, trong lòng giống như buông một khối tảng đá lớn. Trong cơ thể vận chuyển pháp lực chút nào cũng thông thuận rất nhiều. Còn chưa kịp cao hứng, liền đột nhiên thấy hoa mắt, một đạo nhân đang đứng ở chính mình phía trước, đầy mặt tức giận nhìn hẳn. Người này đúng là ‘Phi Liêm’

Trong lòng vui sướng tức khắc biến mất không thấy, có chút đau đầu nhìn trước mắt này khối thuốc cao bôi trên da chó. ‘Này như thế nào liền ăn và chính mình’ Lý thần nhiên xoa xoa cái trán nghĩ đến.

Nhìn đến Lý thần nhiên này phúc như là nuốt xuống ruồi bọ chán ghét biểu tình, ‘Phi Liêm’ càng là khí không đánh vừa ra tới. Đây nhân như thế nào như thế không biết điều, phải biết rằng đây trong hồng hoang nhưng không mấy người làm hắn như thế ‘hòa ái’ quá. Hơn nữa chính mình còn hảo tâm nói cho đối phương trên người tai hoạ ngầm nơi, chẳng lẽ hắn không phải hắn là cảm tạ một chút sao. Đến nỗi chính mình là muốn tính kế đối phương một chuyện, tắc bị hắn lựa chọn tính xem nhẹ.

Đang định hắn muốn ra tay giáo huấn một chút Lý thần nhiên, cho hắn biết trời cao đất rộng khi. Lại thấy đối phương dẫn đầu làm khó dễ, lôi kéo cái mặt, nghiêm túc hỏi: “Không biết đạo hữu cần ta đường đi, ra sao mục đích? Chẳng lẽ là muốn ý lớn hiệp nhỏ, hoặc là giết người diệt khẩu?” Nói xong bày ra tư thế, rất có một lời không hợp liền đầu vô chỉ ý.

Lời vừa nói ra, tức khắc làm ‘Phi Liêm’ vừa mới ngưng tụ khỏi pháp lực cứng lại. Thối đời nhụt hạ, nhân tâm không cổ nha! Thật sự không nghĩ cùng Lý thần nhiên nói thêm nữa đi xuống, miễn cho bị thương tâm thân. Phải biết rằng liền ở nhìn thấy Lý thần nhiên mấy cái canh giờ, hắn cũng không biết đạo buồn bực bao nhiêu lần.

Bình phục hảo tự mình cảm xúc, ‘Phi Liêm’ yin trầm khuôn mặt nói: “Ta ý đồ đến đạo hữu thật sự không biết sao? Phải biết rằng lần này bản đạo chính là thành ý mời phân, nhược là đạo hữu vẫn là như vậy, chớ nên trách bản đạo tâm tàn nhẫn đồ người.” Lời này vừa nói ra, chỉ thấy này cả người phát ra vô cùng sát ý. Sát ý ngưng mà không tiêu tan, xé rách đạo nhân quanh thân không gian, bộ dáng rất là làm cho người ta sợ hãi.

Đối diện Lý thần nhiên nhìn thấy này phúc trường hợp, cũng là tâm thần cả kinh. Không thể tưởng được đối phương thế nhưng che dấu sâu như vậy. Xem này tư thế, đối phương đã không có gì kiên nhẫn cùng chính mình vòng quanh.

Lấy thế áp nhân, tu vi có hạn, thế tất nhân cường, mặc kệ nói như thế nào, Lý thần nhiên đã sinh ra chịu thua chỉ ý. Cứ việc như thế, vẫn là muốn chết vệt mạnh miệng nói: “Đồ ta? Đạo hữu đều muốn đã quên trước mặt người chứng kiến đến chỉ là bản tôn một khối phân thân mà thôi.”

“Phân thân? Phân thân cũng đủ bản đạo tiết hận. Bản đạo tử địch rất nhiều, cũng không kém đạo hữu một cái.” ‘Phi Liêm’ không chút nào để ý nói.

Nhìn đến đối phương này phúc lộn chết không sợ nước sôi nắng, nợ nhiều nhân không lo bộ dáng. Lý thần nhiên tức khắc hết chỗ nói rồi. Hắn tại đây ‘Phi Liêm’ trước mặt biểu hiện đến như thế vô lý, chính là bởi vì đối phương biết chính mình có một cái ‘bản tôn’ ở, tâm sinh cổ kỵ. Mới vừa rồi như vậy. Đối một cái Chuẩn Thánh trước mặt, bảo trì tôn kính hắn vẫn là có thể làm được. Có đôi khi biết đến nhiều, ngược lại hội hạn chế chính mình làm.

Hiện tại này ‘Phi Liêm’ đã dứt bỏ bản khoãn, chính mình nhược muốn lại ngoan cố chống lại hạ, chỉ sợ đem hắn phải chết không thể nghi ngờ. Nghĩ đến đây, Lý thần nhiên lập tức thay đổi một cái gương mặt, hướng tới đối phương thâm kê thi lễ.

Ngẩng đầu lên hậu, trên mặt mang theo cảm kích nói: “Đa tạ tiền bối vì ta giải ưu, bản đạo vô cùng cảm kích. Phía trước nhiều có đắc tội, mong rằng tiền bối đại nhân có đại lượng, chớ trách móc.”

Nhìn thấy Lý thần nhiên này phiên biến hóa, ‘Phi Liêm’ cũng rất là vui vẻ, ám đạo đối phương rất là thượng đạo sao. Phía trước hắn biểu hiện, tuy rằng là lòng có lửa giận, nhưng càng nhiều vẫn là làm bộ dáng thôi. Rốt cuộc hắn chuyển này lớn nhất mục đích chính là cùng Lý thần nhiên ‘kết minh’.

Bức bách Lý thần nhiên đi vào khuôn khổ hậu, ‘Phi Liêm’ cũng thu sát ý. Mặt mang chun phong đi đến Lý thần nhiên trước mặt, pha hiện từ ái chi phong nói: “Tiền bối một từ, ta nhưng đảm đương không nổi. Lão phu sống ngu ngốc tiểu hữu vài tuổi. Nhược là tiểu hữu không chê, liền xưng ta lão ca đã có thể.”

Lý thần nhiên cũng là thuận cột bò, lão ca, lão ca kêu cùng nhau. Liên ở hai người đều dừng dụng tâm tư cổ tình kết giao dưới tình huống, chỉ chốc lát sau liền thành trời nam đất bắc, từ xưa đến nay không nói chuyện không nói ‘bạn tốt’. Xa xa nhìn lại, hảo một bộ ‘tình yêu cuồng nhiệt gian tình’.

Trò chuyện trò chuyện, ‘Phi Liêm’ đột nhiên thở dài, biểu tình rất là cô đơn. Nhìn đến này phiên bộ dáng, Lý thần nhiên ám đạo: Thịt diễn tới. Lập tức hỏi: “Không biết lão ca vì sao sự ưu phiền. Sao không nói ra làm tiểu đệ tham khảo tham khảo.”

Nhìn đến Lý thần nhiên như vậy tỏ thái độ, ‘Phi Liêm’ cũng không cảm khóe miệng lộ ra vẻ tươi cười, vui mừng nói: “Tiểu đệ ngươi có thể có này tâm, lão ca ta là cực cảm vui mừng. Chỉ là việc này liên lụy thái đại, khủng yêu cầu ngươi bản tôn mới có thể trợ ta hoàn thành.” Nói xong liền nhìn chăm chăm Lý thần nhiên, ánh mắt rất là nóng bỏng.

Tiểu đệ, ngươi mới là tiểu đệ, ngươi cả nhà đều là tiểu đệ. Ta chỉ là hợp với tình hình hỏi một chút mà thôi, khi nào nói muốn giúp ngươi. Đương nhiên đây là Lý thần nhiên ý tưởng mà thôi, hắn chính là không dám liền nói như vậy ra tới.

Méo miệng, thật sự chịu không nổi đối phương ánh mắt, Lý thần nhiên có chút khó được nói: “Không đối gat lão ca, chỉ là tiểu đệ ta bản tôn trước mặt đang ở trung hỗn độn bên trong, đang ở tu luyện khẩn cấp thời điểm, thật sự phân thân không được. Lão ca nhược là có cái gì khó giải quyết việc” nói nơi này, Lý thần nhiên khê cần môi, tựa hồ hạ định cái gì quyết tâm tiếp tục nói: “Chính là liễu mạng ta này thân tu vi cũng muốn trợ lão ca hoàn thành.” Hảo một bức kẻ sĩ vì người thương thức mình mà chết bộ dáng.

Một thân tu vi? Bất quá Đại La Kim Tiên thôi, ‘Phi Liêm’ khoe mắt lộ ra một tia khinh thường. Loại này tu vi thật sự không bị hắn để vào mắt.

“Tiểu đệ hảo ý, lão ca lòng ta lãnh, chỉ là việc này thật sự muốn ngươi bản tôn ra mặt nha! Không biết tiểu đệ ngươi bản tôn khi nào mới có thể xuất quan”, có khác dụng ý đối với Lý thần nhiên nói.

Chớ có xem ‘Phi Liêm’ nói được tùy ý, Lý thần nhiên lại từ đối phương trong mắt nhìn ra một tia tên là ‘nguy hiểm’ ý nhị. Nghĩ đến nhược là chính mình trả lời không hài lòng, đối phương tùy thời hội ra tay diệt chính mình.

“Lão là trăm năm” đối phương hai mắt nhủ lại, Lý thần nhiên chạy nhanh nói: “Ngấn thì hai, ba năm thôi.” Nói xong, trước mắt tối sầm, chỉ cảm thấy một đạo hắc ảnh bay vào chính mình trong cơ thể. Còn không kịp cẩn thận xem xét, liền nghe thấy ‘Phi Liêm’ nói: “Tiểu đệ chớ hoảng, này chẳng qua là lão ca ta biến vật tìm nhân ngoạn ý thôi. Ngươi ta tương giao thật vui, lão ca ta thật sự là sợ hãi nào một ngày tìm không được tiểu đệ ngươi. Cổ mới có này động tác, tiểu đệ ngươi sẽ không trách ta đi.”

“Như thế nào hội, như thế nào hội” Lý thần nhiên trong lòng tuy rằng lửa giận quay cuồng, nhưng mặt sắc còn phải cười theo nói: “Tiểu đệ cũng là như thế này tưởng.”

“Thật vậy chẳng, vậy thái hảo, ta còn sợ tiểu đệ ngươi hội không cao hứng nha!” ‘Phi Liêm’ cao hứng nói, nghĩ đến phía trước chính mình đã chịu buồn khổ, nhìn nhìn lại Lý thần nhiên như bây giờ từ, trong lòng còn một trận đại khoái nhân tâm.

“Chỉ là nhắc nhở tiểu đệ một câu, mau chóng làm ngươi bản tôn xuất quan, lão ca ta còn có việc yêu cầu hần trợ giúp. Ta còn có việc, liền cáo từ.” Nói xong liền muốn làm bộ dục đi.

Nhìn đến nơi này, Lý thần nhiên chạy nhanh ra tiếng ngăn lại: “Lão ca chậm đã.”

“Nga, còn có chuyện gì?” ‘Phi Liêm’ hỏi.

“Lúc trước lão ca nói ta trên người bị hạ cấm chế một chuyện, này còn cần lão ca trợ giúp.” Lý thần nhiên cũng sẽ không không duyên cớ làm nhân chiếm tiện nghi.

“Vừa rồi gặp ngươi đi được vội vàng còn tưởng rằng ngươi có thể phá vỡ này cấm chế, này cảm đi đi, mặt trên có phá giải cấm chế biện pháp” nói xong liền đưa cho Lý thần nhiên một khối cấm bố. Đây nguyên bản chính là hần dùng để cùng Lý thần nhiên giao dịch nội dung, tự nhiên là sớm có chuẩn bị.

Lý thần nhiên tiếp nhận lúc sau, cũng không thềm nhìn tới liền đặt ở trong lòng ngực. Tiếp tục đạo: “Lão ca không biết, tiểu đệ ta tu vi cao thâm, xem không hiểu này đó huyền diệu Pháp Ấn, còn thỉnh lão ca dạy ta.” Đây quả thực chính là mờ to mắt nói nói dối, hần liền xem cũng chưa xem một cái. “Hơn nữa lão ca đạo pháp thông huyền, huyền diệu thâm ảo, lệnh tiểu đệ ta rất là mất thềm. Không biết đạo hữu có không có thể dạy ta một vài.”

Vừa mới bắt đầu ‘Phi Liêm’ còn sờ không được mục đích của hần nơi, cuối cùng nghe hần nói xong, mới vừa rồi mình bạch này hợp lại là muốn chính mình dạy hần đạo pháp.

Bất quá hần ‘Phi Liêm’ nhưng không nghĩ ở này đó mặt trên trì hoãn công phu. Đào không phải hần sợ hãi giảng đạo là lúc lộ theo hầu, hần ‘thân phận’ sớm muộn gì hội ở đại sự phía trước ‘không cẩn thận’ cấp đề lộ ra tới. Mà là hần cho rằng đây là ở hạt trì hoãn thời gian.

Lập tức thoái thác đạo: “Tiểu đệ ngươi là nghe qua Từ Tiêu Cung nghe đạo nhân, kia Hồng Quân giảng đến bao quát ba ngàn Thiên Đạo. Hơn nữa ngươi còn có một cái tu vi cao thâm bản tôn ở. Lão ca ta thật sự giáo không được ngươi cái gì.”

Lý thần nhiên giải thích đạo: “Lão ca ngươi là có điều không biết, lúc trước ở Từ Tiêu Cung nghe đạo là lúc, tiểu đệ ta tư chất ngu dốt, thật sự không có nghe đi vào nhiều ít. Hơn nữa tuy rằng ta có bản tôn ở, nhưng lại cách xa nhau sâu xa, chỉ đạo không kịp nha!”

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 167 Tô Hộ phản thương

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Nhìn đối phương vẫn là không dao động, tính chất thiếu thiếu bộ dáng, Lý thần nhiên cắn răng một cái, tiếp tục thêm ít lửa nói: “Nhược là lão ca có việc, kia liền thôi bỏ đi. Chỉ là nhược là tiểu đệ ta tu vi vẫn luôn tạp trụ Đại La Kim Tiên cảnh giới không được đột phá nói. Chỉ sợ ta khối này phân thân ở khi nào liền sẽ bị bản tôn vứt bỏ.”

Xích quả quả uy hiếp nha! ‘Phi Liêm’ vừa muốn tức giận, nhưng ngay sau đó tưởng tượng Lý thần nhiên lời này nói được tựa hồ lại rất có đạo lý. Rốt cuộc tuy rằng hần hiện tại có này Đại La Kim Tiên tu vi, nhưng tiền đồ vô vọng. Như vậy một cái phân thân, đối ai đều sẽ vứt bỏ. Hần như thế nào cũng không thể tưởng được trước mặt cái này Lý thần nhiên mới là bản tôn. Chỉ có thể nói thường thức hại chết nhân nha!

Nhìn Lý thần nhiên cứ như vậy ư rủ cụp đuôi bộ dáng, tuy rằng biết rõ đối phương trong giọng nói đựng uy hiếp chỉ ý. ‘Phi Liêm’ vẫn là không thể không xuất khẩu đạo: “Nếu tiểu đệ có việc yêu cầu trợ giúp, kia thân là lão ca ta tự nhiên muốn khuynh tẫn toàn lực trợ giúp.”

“Như vậy không hảo đi, lão ca vẫn là đi trước làm đại sự quan trọng đi.” Lý thần nhiên có chút ‘ngượng ngùng’ nói.

“Tiêu đề chuyện của người chính là đại sự.” ‘Phi Liêm’ cười nói.

“Kia, kia liền có lao lão ca.” Lý thần nhiên ‘ngượng ngùng’ đồng ý.

“Không phiền toái, không phiền toái. Chỉ là lần này lão ca giúp người, lần sau cần phải toàn lực trợ giúp lão ca ta nha!”

“Đây là tự nhiên, đây là tự nhiên” Lý thần nhiên đánh ha ha đạo.

Ngay sau đó hai người tìm cái sơn cốc, tay véo ấn quyết xua đuổi hết chung quanh yêu thú, bày ra trận pháp giảng đạo đi lên.

Lại nói Trụ Vương, trở lại trong cung lúc sau, rầu rĩ không vui, kia gian thần phi trọng cùng vu hồn xem ở trong mắt, ghi tạc trong lòng, này một nhật, hai người triều kiến là lúc, Trụ Vương thở dài đạo: “Cô với nhật trước Nữ Oa trong cung cầu phúc dâng hương, trong lúc vô tình nhìn thấy nàng diễm lệ dung nhan, vô song tuyệt sắc, tam cung lục viện bên trong, cùng với so sánh với, quả thật gà mái cùng phượng hoàng chỉ đứng, không biết ái khanh nhưng có thượng sách, có thể giải quả nhân ưu sầu.”

Phi trọng vẫn ngôn, một đôi đôi mắt nhỏ tinh lóng lánh, nghĩ lại gian, liền có một kế: “Đại vương chính là vạn thừa tôn sư, giàu có tứ hải, đức xứng Nghiêu Thuấn, thiên hạ chi đại, toàn vì Đại vương sở hữu, nghĩ muốn cái gì mà không thể được? Đại vương minh nhật nhưng dọn hạ ý chỉ, mệnh tứ phương chư hầu mỗi một trấn lựa chọn mỹ nữ trăm tên, lấy sung hậu cung, gì sâu không thể làm bệ hạ vừa lòng?”

Trụ Vương vẫn ngôn đại hi, đối hán đạo: “Khanh thật là trăm cấp dưới đắc lực cũng, có khanh ở, gì sâu thiên hạ không thể bình định. Khanh sở tấu rất hợp trẫm ý, minh nhật lâm triều trẫm liền phát chỉ. Khanh thả tạm hồi.” Kia phi trọng bị Trụ Vương như thế khen ngợi, cảm giác giống như phiêu ở đám mây, lập tức cao hứng tung ta tung tã đi rồi, liền hành lễ đều đã quên. Trụ Vương thấy hán như thế, vừa lòng gật gật đầu, đối với chính mình ngự hạ chi thuật, cũng là rất là tự hào.

Đệ nhị nhật, lâm triều phía trên, Trụ Vương đối diện hạ văn võ bá quan đạo: “Trẫm dực truyền xuống ý chỉ, ban hành bốn trấn chư hầu, cùng trẫm mỗi một trấn địa phương tuyển chọn đảng hoàng mỹ nữ trăm tên, bất luận phú quý nghèo hèn, chỉ lấy dung mạo đoan trang, tình tính dịu dàng, lễ độ nhân thực, cử chỉ hào phóng, lấy sung hậu cung sai khiến.”

Trụ Vương vừa dứt lời, liền thấy quan văn chi liệt trung đi ra một cái đại thần, đứng là kia Thủ tướng thương dung: “Quân có đạo tắc vạn nhạc cụ dân gian nghiệp, không lệnh mà từ. Nay bệ hạ hậu cung mỹ nữ, giống như ngàn nhân, tần ngự mà thượng, lại có phi hậu. Hiện giờ lại dực tuyển mỹ nữ, khủng thất dân vọng. Thần văn ‘nhạc dân chi nhạc giả, dân cũng nhạc này nhạc; ưu dân chi ưu giả, dân cũng ưu này ưu’.

Năm xưa có Nghiêu, Thuấn cùng dân giai nhạc, lấy nhân nhân trị thiên hạ, không sự can qua, không được sát phạt, cảnh tình diệu thiên, cam đẳng giảm xuống, phượng hoàng ngân với đình, chi thảo sinh với dã; dân phong vật phú, người đi đường nhường đường, khuyến vô phệ thanh, dạ vũ ngày tình, lúa sinh song tuệ; đây là có đạo thịnh vượng chi tượng cũng. Hiện giờ bệ hạ nhục lấy gần khi chi nhạc, tác hoa mắt nhiều sắc, tai nghe yin thanh, sa vào rượu sắc, du với uyển phổ, săn với núi rừng, đây là vô đạo bại vong chi tượng cũng.

Lão thần chịu tội Thủ tướng, đứng hàng triều cương, chịu tam đại quân vương đại ân, không dám không nhắc nhở bệ hạ. Thần hy vọng bệ hạ tiến người tài, lui không cười, tu hành nhân nghĩa, hiểu rõ đạo đức, tác hòa khí quán khắp thiên hạ, tự nhiên dân phú tài phong, thiên hạ thái bình, tứ hải ung hi, cùng bá tánh cùng chung vô cùng chi phúc. Huống nay Bắc Hải can qua chưa tức, chính nghị tu này đức, ái này dân, tích này tài phi, trọng này sai khiến, tuy Nghiêu, Thuấn bất quá như thế; cần gì phải kẻ hèn tuyển hầu, sau đó làm vui thay? Thần ngu không biết kiêng kị, vọng kỳ cát chứa.”

Thương dung vừa mới dứt lời. Chúng đại thần tất cả đều phù hợp, lúc này thượng triều trung thần rất nhiều, chính khí lâm nhiên, Trụ Vương bị kia hào nhiên chính khí một hướng, tâm thần tức khắc thanh tỉnh một ít, liền nói: “Nếu như thế, liền ấn ái khanh theo như lời làm đi.”

Bãi triều lúc sau, tà khí lại lần nữa xâm lấn, Trụ Vương tìm tới phi trọng cùng vu hồn hai người lại lần nữa thượng nghị. Phi trọng hai người không muốn buông tha lần này cơ hội, liền đối với Trụ Vương đạo: “Thần gần nhật nghe nói kia Ký Châu hầu Tô Hộ có một nữ, diễm sắc thiên tư, thủy mị thực tính, nhục tuyển tiến cung mần, tùy hầu tả hữu, kham nhậm sai khiến. Huống hồ chi tuyển hán một người chi nữ, lại không quá nhiều thiên hạ bá tánh, liêu chúng thần đương sẽ không phản đối nữa.” Trụ Vương nghe này lời nói, bất giác mặt rồng đại duyệt, “Khanh lời nói cực kỳ!” Ngay sau đó sai người truyền thấy kia Ký Châu hầu Tô Hộ.

Nguyên lai, thiên hạ chư hầu tới Triều Ca diện thánh là lúc, tất cả đều vì phi trọng hai người tặng một phần đại lễ, chỉ có Ký Châu hầu Tô Hộ chưa đưa, Tô Hộ làm người chính trực, hình như liệt hỏa, nhất không quen nhìn phi trọng bức này nhân, bởi vậy chưa từng tặng lễ, bị hai người ghi hận trong lòng. Nhiều lần, Tô Hộ tức tùy truyền chi người đến long đức điện triều kiến. Trụ Vương lập tức đối hán đạo: “Trẫm nghe nói khanh có một nữ, đức tính thủy mị, cử chỉ trung độ. Trẫm dực tuyển này hầu với hậu cung. Đến lúc đó khanh liền vì nước thích, thực này thiên lộc, chịu này hiện vị, vĩnh trấn Ký Châu, ngồi hưởng an khang, danh đương tứ hải, thiên hạ đều yêu thích và ngưỡng mộ. Không biết khanh ý hạ như thế nào?”

Tô Hộ nghe ngôn, chính sắc đạo: “Bệ hạ trong cung, thượng có hậu phi, cho tới tần ngự, giống như mây ngàn. Yêu dã vũ mị, như thế nào không đủ để duyệt vương chi tai mắt? Hiện giờ bệ hạ nghe tả hữu nịnh hót chi ngôn, dực hãm bệ hạ với bất nghĩa. Huống hồ thần nữ bỏ liễu chi tư, tố không rành lễ độ, đức sắc đều vô đủ lấy. Mong rằng bệ hạ lưu tâm quốc sự, tốc trảm này tiến lời gièm pha chi tiểu nhân, sử thiên hạ hậu thế biết bệ hạ chính tâm tu thân, nạp ngôn nghe gián, phi hảo sắc chi quân, chẳng phải mỹ thay!”

Trụ Vương nghe xong cười to đạo: “Khanh lời nói thật sự là không biết đại thể. Tự cổ chí kim, ai không muốn đem nữ gả vào danh môn. Huống chi là gả vào hậu cung, tôn quý không thua thiên tử; đến lúc đó khanh vì hoàng thân quốc thích, hách dịch hiển vinh, cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi!”

Kia Tô Hộ thấy Trụ Vương như thế kiên trì, lại có kia phí trọng, vu hồn ở một bên châm ngòi thổi gió, thẳng đến hôm nay như không có cái cách nói, mơ tưởng đi ra này vương cung. Hắn làm người tuy là cương trực, nhưng có thể ổn ngồi Ký Châu hầu chi vị, cũng không phải ngu ngốc. Khi trước chỉ có thể lá mặt lá trái, tiến lên đạo: “Nếu như thế, đãi thần trở lại Ký Châu, liền đem tiểu nữ tiến hiến cung đình, lấy hầu Đại vương.”

Kia Trụ Vương vẫn ngôn đại hỉ, hắn hiện giờ sắc mê tâm hồn, như thế nào còn có thể phân biệt Tô Hộ lời nói là thật là giả. Chỉ là kia phí trọng, vu hồn hai người vốn là là gạt người tổ tông, lại tổ biết này Tô Hộ làm người, không nghĩ này người thành thật cũng khó được thông minh một hồi. Lại không dám nhận mặt chọc thùng, hồng rồi Trụ Vương tâm tình, lập tức chỉ có thể âm thầm nghĩ cách.

Tô Hộ ra vương cung, trở lại dịch đình, chúng gia tướng tiếp kiến an ủi đạo: “Bệ hạ triệu tướng quân tiến triều, có chuyện gì thương nghị?”

Tô Hộ vẫn ngôn giận dữ, mắng: “Kia vô đạo hôn quân, không cân nhắc tổ tông đức nghiệp, lại sùng tín sàm thần nịnh nọt chi ngôn, dục tuyền ngô nữ tiến cung vì phi. Này tất là phí trọng, vu uẩn lấy rượu sắc mê hoặc quân tâm, dục chuyên triều chính. Ta tướng văn thái sư viên chính, nhị tặc lộng quyền, mắt thấy hôn quân tất hoang yin rượu sắc, hỗn loạn triều chính, thiên hạ hoang hoang, lễ dân treo ngược, đáng thương thành canh xã tắc hóa thành hư ảo. Ta tự tư: Nhược không đem nàng này tiến cống, hôn quân tất hưng văn tội chi sư; nhược muốn đưa nàng này tiến cung, về sau hôn quân thất đức, sử người trong thiên hạ nhạo báng ta không khôn ngoan. Chư tướng nhưng có thượng sách dạy ta?”

Chúng tướng vẫn ngôn, tề xưng: “Ngô chờ văn ‘ quân bất chính tắc thần đầu ngoại quốc ’, nay chủ thượng nhẹ hiền trọng sắc, mắt thấy mê muội, không bằng phản ra Triều Ca, tự thủ một quốc gia, thượng có thể bảo quốc gia, hạ nhưng bảo một nhà.” Lúc này Tô Hộ đang ở dưới con thịnh nộ, vừa nghe lời này, bất giác tỉnh khỏi, thế nhưng không tư duy, liền nói: “Đại tướng phụ làm việc đương rõ ràng.”

Lập tức thét ra lệnh tả hữu: “Lấy văn phòng tứ bảo tới, đề thơ ở ngọc môn trên tường, lấy biểu ta vĩnh không tảo triều thương chi ý. Thơ rằng: Quân hư thân cương, có bại ngũ thường. Ký Châu Tô Hộ, vĩnh không tảo triều thương!”

Tô Hộ đề thơ châm biếm, lãnh gia tướng kính tự ra Triều Ca, bốn Ký Châu mà đi. Kia phí trọng, vu uẩn hai người tự vương cung bên trong cảm giác được này Tô Hộ có dị, ra cung lúc sau liền để lại nhân bí mật giám thị, nhìn thấy Tô Hộ việc làm, không dám chậm trễ, lập tức tiến cung tấu với Trụ Vương. Trụ Vương vẫn ngôn giận dữ, đạo: “Nghịch tặc an dám như thế khinh ta, tuyền ân rách nát, triều điển, lễ hưng chờ, thống lĩnh sáu sư, trăm đường thân chính, chính tay đâm này tặc!”

Chỉ chốc lát sau, kia lỗ hùng đám người triều kiến, Trụ Vương đem Tô Hộ đề thơ phân ra Triều Ca việc giảng cùng bọn họ nghe, lỗ hùng sau khi nghe xong, cúi đầu trầm nghĩ: “Tô Hộ nãi trung lương chi sĩ, tổ hoài trung nghĩa, không biết vì sao sự mạo phạm thiên tử, bệ hạ nhưng vẫn dục thân chính, Ký Châu hư rồi!” Lỗ hùng lập tức tiến lên đạo: “Tô Hộ đắc tội bệ hạ, gì lao ngục giá thân chính. Huống hồ tứ đại trấn chư hầu đều ở đồ thành, chưa về nước, bệ hạ nhưng điểm một vài lộ chinh phạt, lấy bắt Tô Hộ, minh chính này tội, tự không mất thảo phạt chi uy. Hà tất thánh giá xa sự này địa.”

Trụ Vương hỏi rằng: “Bốn hầu trong vòng, ai nhưng chinh phạt?”

Phí trọng thượng tấu đạo: “Ký Châu nãi bắc bá hầu sùng hầu hồ thuộc hạ, nhưng mệnh bắc bá hầu chinh phạt.”

Lỗ hùng vẫn ngôn nghĩ thầm: “Sùng hầu hồ bạo ngược thành tính, đem binh viễn chinh, sở kinh địa phương, ắt gặp tàn hại, lễ thứ không được an bình. Thấy có tây bá Cơ Xương, nhân đức bốn bề, tín nghĩa tổ. Sao không tiến cử hiền tài người này, thứ mấy lượng toàn.” Trụ Vương vừa muốn truyền chỉ, lỗ hùng tiến lên đạo: “Bắc bá hầu tuy trấn Bắc địa, ân tín chưa phụ với nhân, chỉ sợ chuyến này không thể dương Đại vương uy đức; không bằng phái Tây Bá Hầu Cơ Xương, người này nhân nghĩa thiên hạ đều biết, bệ hạ nhược giả lấy tiết việt, tự nhưng bắt chiến mà bắt Tô Hộ, lấy chính này tội.” Trụ Vương vẫn ngôn, tức mệnh bắc bá hầu sùng hầu hồ, Tây Bá Hầu Cơ Xương cộng đồng xuất binh thảo phạt Ký Châu.

Bắc bá hầu sùng hầu hồ tiếp chỉ lúc sau, liền chinh đón nhân mã, phản hồi bắc địa. Tây Bá Hầu Cơ Xương tiếp ý chỉ, lại là cân nhắc: Tô Hộ người này tổ hoài trung nghĩa, một có quân công, ngọc môn đề thơ, tất có ân tình. Lập tức âm thầm điều tra không đề cập tới.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 168 Cơ Xương giải vây

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Lại nói Tô Hộ ly Triều Ca, cùng chúng gia tướng, một ngày chỉ gian liền trở lại Ký Châu, có kia Tô Hộ trưởng tử tô Toàn Trung tiến đến nghênh đón. Mọi người trở lại hầu phủ, Tô Hộ ngôn cập Trụ Vương sở hành việc, mọi người lập tức cũng là giận dữ, vì thế sôi nổi chuẩn bị chiến tranh không thôi.

Sùng hầu hồ nhận được thánh chỉ lúc sau, lập công sốt ruột, điểm ngũ vạn binh mã, mệnh môn hướng Ký Châu sát đi, chưa hết một ngày liền đi vào Ký Châu dưới thành, lúc này sắc trời đã tối, liền hạ lệnh dựng trại đóng quân.

Lều lớn nội, Tô Hộ ngồi ở soái vị trí thượng, chợt nghe bên ngoài thám mã tới báo: “Bắc bá hầu sùng hắc hổ lãnh binh ngũ vạn tiến đến chinh phạt, hiện đã ở dưới thành dựng trại đóng quân.”

Tô Hộ một tiếng cười lạnh: “Kia sùng hầu hồ bạo ngược thích giết chóc, ở bắc địa làm nhiều việc bất nghĩa, lần này hãn lãnh binh tiến đến, đoạn không thể lấy lễ giải thích, bằng không ta Ký Châu nguy rồi! Hiện giờ chỉ kế, chỉ có đánh vỡ này binh, chấn ta quân uy, cũng có thể làm ta Ký Châu bá tánh miễn tao này hại.”

Ngày kế, sùng hắc hổ phái người tiến đến khiêu chiến, Tô Hộ lãnh binh tiến đến, thấy sùng hầu hồ ngồi ở hồng cây cọ lập tức, phía sau có chúng tướng tùy hầu, phía sau soái kỳ văn long thêu phượng, này từ sùng ứng buu ngăn chặn đầu trận tuyến.

Tô Hộ thấy sùng hầu đầu hồ mang phi phượng khôi, mặc khóa vàng liên hoàn giáp, eo thúc ngọc đá, trăm đem đao cầm với an trước, tiến lên thi lễ đạo: “Hầu gia biệt lai vô dạng, mặt tướng giáp trụ trong người, không thể toàn lực, mong rằng hầu gia thứ lỗi.”

Sùng hầu hồ đem mặt trướng, âm thanh lạnh lùng nói: “Tô Hộ, ngươi nhiều thế hệ vì thương thần, lần này đề thơ châm biếm với vô ngộ môn, hôm nay bốn chờ phụng mệnh vấn tội cùng ngươi, còn không mau mau xuống ngựa tiếp nhận đầu hàng, cùng ta đến Triều Ca lĩnh tội.”

Tô Hộ lãnh đạm nói: “Hôm nay từ vô đạo, nhẹ hiền trọng sắc, không cần nhắc lưu tâm bang bốn; nghe kẻ nịnh bợ chi ngôn, cường nạp thần tử chi nữ vì phi, hoang dâm tửu sắc, không lâu thiên hạ tất loạn.”

Sùng hầu hồ văn ngôn giận dữ: “Nghịch tặc vô lễ.” Gọi phía sau chúng tướng đạo: “Ai cùng bốn chờ bắt này nghịch tặc.” Giọng nói rơi xuống, từ sau người sát ra một viên Đại tướng tới, đầu đội phượng cánh khôi, mặc hoàng kim giáp, đỏ thẩm áo choàng phía sau phiêu, ngồi xuống cười thanh tông mã, lạnh lùng nói: “Mặt tướng tới bắt này nghịch tặc.” Khi nói chuyện, thúc ngựa đi vào trước trận, đúng là sùng hầu hồ ngồi xuống đại tướng mai vô. Nghe xong mai vô nói, bực Tô Hộ một viên Đại tướng, chính là Tô Hộ chỉ từ tô Toàn Trung, tô Toàn Trung thúc ngựa điều kích phủ tới kích giá, vòng thân một chút phượng lặc đầu, kích đi phủ nghiêng, không rời mã biên quá đình ngạch. Hai mã tương giao, hai mươi hiệp, sớm bị tô Toàn Trung một kích thứ mai vô với mã hạ. Tô Hộ thấy từ đặc thẳng, truyền lệnh nổi trống. Ký Châu trận thượng đại tướng Triệu Bình, trần quý trình phóng ngựa kén đao sát tương lai. Một tiếng kêu khởi, chi giết mây đen lác lác, húc nhật huy huy, thi hoành khắp nơi, máu tươi thành cù. Hầu hồ dưới trướng kim Thái, hoàng nguyên tể, sùng ứng buu thả chiến thả tẩu, bại đến mười dặm ở ngoài.

Sùng hầu hồ thu nạp tàn binh tự hạ trại không đề cập tới, chẳng qua kia Tô Hộ lại là chỉ là hơi làm nghi ngại chinh đồn, liền sấn đem tập kích doanh trại địch, lại trăm đại tướng tôn tử vũ. Kia sùng hầu hồ phụ từ thấy hãn dừng mãnh, không dám dùng lực, lập tức bại tẩu, lại vào lúc này, nghiêng thứ lại có một đội đại quân sát ra. Chỉ thấy cầm đầu người văn tóc kim quan, kim đai buộc trán, song điều hai căn trĩ đuôi, đại hồng bào, khóa vàng giáp, bạc hợp mã, họa côn kích, mặt như trăng tròn, môi như đỏ chu, đúng là Tô Hộ chỉ từ tô Toàn Trung. Kia sùng hầu hồ phụ từ lúc này thật là khóc không ra nước mắt, lập tức cũng chỉ có thể tại đây bại tẩu, đài rút cuộc thoát khỏi truy binh, kiểm nghiệm binh mã, ngũ vạn nhân mã chỉ dư ngũ ngàn không đến.

Liền vào lúc này, chỉ thấy phía trước nhân ảnh đông đưa, sùng hầu hồ cho rằng kia Tô Hộ còn có phục binh, không cảm sắc mặt trắng bệch. Lại vào lúc này, chỉ thấy đối diện có nhân bài chúng mã ra, tiến lên đạo: “Ta nãi sùng hắc hổ, không biết người nào giáp mặt, ra tới trả lời.” Kia sùng hầu hồ văn nghe là chính mình đệ đệ giáp mặt, lúc này mới thả lỏng lại, như là mất đi toàn thân sức lực, tê liệt ngã xuống trên mặt đất. Lập tức hai người hợp binh một chỗ, dựng trại đóng quân không đề cập tới.

Sùng hầu hồ đem sự tình trải qua cùng đệ đệ sùng hắc hổ nói một lần, sùng hắc hổ cười to đạo: “Huynh trưởng hưu cấp, đài ngày mai huynh đệ tiến đến khuyên bảo một phen.”

Sùng hầu hồ tuy rằng không tin lời này, lại cũng bắt đắc dĩ, chỉ phải xem đệ đệ như thế nào chiêu hàng Tô Hộ.

Ngày thứ hai, lại lần nữa có thám mã tới báo, nói là tào châu hầu sùng hắc hổ nguy cấp, Tô Hộ kinh hãi đạo: “Có hắc hổ hiền đệ tới đây, Ký Châu nguy rồi!”

Tô Toàn Trung tuổi trẻ khí thịnh, mấy ngày gian luân phiên đại thắng, không cảm có chút kiêu ngạo, âm thanh lạnh lùng nói: “Phụ thân hà tất trường người khác chí khí, diệt chính mình uy phong, lượng hãn sùng hắc hổ có gì bản lĩnh, có thể làm phụ thân như thế kinh sợ?”

Tô Hộ thấy vậy, giận dữ đạo: “Đừng vội cho rằng thắng mấy tràng, liền tự giác ghé gối, kia sùng hắc hổ thời trẻ đến dị nhân truyền thụ đạo thuật, trăm vạn trong quân lấy thượng tướng thủ cấp như lấy đồ trong túi dễ dàng, ngươi lại không hiểu đạo thuật, chỉ bằng vũ dũng, há có thể ngăn cản?”

Tô Toàn Trung văn ngôn hét lớn: “Một khi đã như vậy, hài tử hiện tại liền đi hội hội này sùng hắc hổ, cùng nhau đem hãn bắt giữ, giao dư phụ thân xử lý.” Dứt lời điểm binh mã ra khỏi thành mà đi.

Sùng hắc hổ nghe nói Ký Châu người tới khiêu chiến, trong lòng mừng thầm, cười tọa kỵ, điểm thượng binh mã ra tới nghênh đón, vừa thấy người tới nãi tô Toàn Trung, cười nói: “Toàn Trung hiền chất, ngươi nhưng trở về, thỉnh ngươi phụ thân ra tới, ta đều có nói.”

Tô Toàn Trung vừa rồi ở trướng trung buông đại ngôn nơi đó dám trở về, lớn tiếng đạo: “Sùng hắc hổ, ta cùng với ngươi thế thành địch quốc, ta phụ thân lại như thế nào cùng ngươi luận giao tình? Còn không mau mau phản chiến, tha cho ngươi tánh mạng, bằng không hỏi hận thì đã muộn.”

Bị tô Toàn Trung một cái tiểu bối nói như thế giáo, sùng hắc hổ giận tím mặt: “Tiểu súc sinh, nào dám như thế vô lễ.” Huy động trạm kim phủ thẳng lấy tô Toàn Trung.

Tô Toàn Trung nghiêm nghị không sợ, một phách ngồi xuống chiến mã rất kích tới chấn, hai người một phen ác chiến, giết là trời đất u ám. Cái này tựa lặc đầu sư tử xuống núi cương; cái kia như vẩy đuôi Toan Nghê tìm mãnh hổ, đầu sáu bảy mươi hiệp chẳng phân biệt thắng bại, sùng hắc hổ thầm khen



tô Toàn Trung võ nghệ cao cường, trong tay lại một chút chưa từng hàm hồ.

Tô Toàn Trung cũng là dùng hết toàn lực đem sừng hắc hổ giết một thân mồ hôi lạnh, sừng hắc hổ thấy vậy đi xuống không phải biện pháp, đem trạm kim phủ nhao lên, bát mã liền đi, tô Toàn Trung tuổi trẻ khí thịnh, nơi đó chịu ý, phóng ngựa thẳng truy.

Sừng hắc hổ thấy tô Toàn Trung đuổi theo, trong lòng một trận cười lạnh, gỡ xuống sau lưng hồng hồ lô, đem cái lấy ra, trong tay nắm tay niệm thần chú, trong miệng lầm bầm, chỉ thấy trong hồ lô phiêu ra một đạo khói đen, hóa thành một trượng như ý lười, trong đó ung minh không ngừng, tô Toàn Trung ngẩng đầu vừa thấy, vô số thiết miệng thần ung bay tới, che trời, đen tuyền một tầng lớn.

Tô Toàn Trung không ngại dưới, ngồi xuống chiến mã bị thần ung đem mất nỗ hạt, chiến mã nhảy, đem tô Toàn Trung ngã xuống lưng ngựa, sừng hắc hổ ra lệnh một tiếng: “Cầm!” Trói nhập doanh trung, tạm thời không đề cập tới.

Sớm có Ký Châu thám mã phi báo Tô Hộ, Tô Hộ vẫn ngôn đạo: “Này nghịch tử không nghe ta khuyên cáo, ý vào tự thân vũ dũng không nói thiên hạ anh hùng đặt ở trong mắt, hiện giờ bị bắt, gieo gió gặt bão. Đáng thương ta Tô Hộ anh hùng một đời, hiện giờ thân tử bị bắt, cường địch tiếp cận, Ký Châu không lâu vì người khác sở hữu. Chính là bởi vì sinh Đất Kỷ, thế cho nên lệnh kia hôn quân chịu lời gièm pha sở hoặc, họa cập mãn môn, đây đều là ta kia không cười nữ chọc họa. Hiện giờ đại họa lâm đầu, không bằng ta đem thế nữ giết, lại rút kiếm tự vận, cũng không uổng công ta một đời anh danh.”

Chỉ là tướng quy tướng, dù sao cũng là chính mình thân sinh nữ nhi, như thế nào hạ đi tay, nhưng vào lúc này lại vẫn sừng hắc hổ tác chiến, trong lòng bức bối, chỉ phải cao quai miễn chiến bài.

Như thế mấy ngày, chợt nghe tướng hạ binh sĩ tới báo, nói là đốc lương quan Trịnh Luân vận lương mà đến. Lập tức truyền thấy, kia Trịnh Luân bị dẫn vào tướng trung, vừa lúc nghe được Tô Hộ hướng tướng hạ chúng tướng tố khổ, “Nhật tiền triều thương, hôn quân tin vào lời gièm pha, dục nạp ta nữ vì phi, chỉ vì ta nhất thời táo bạo, đề thơ phản thương. Hiện giờ tướng tử bị bắt, không bằng trước hết giết thế tử, sau đó tự sát, như thế không lệnh thiên hạ người cười nhạo cùng ta. Chúng tướng nhưng thu thập hành trang, đầu hướng nơi khác, lấy người chờ năng lực cũng không sợ không người thu lưu.”

Trịnh Luân mới vừa tự tiến tướng, nghe hán lời này giận dữ đạo: “Quân hầu gì ra lời này, đừng nói hán sừng hắc hổ, đó là thiên hạ chư hầu tề đến, cũng không bỏ ở ta Trịnh Luân trong mắt. Mặt tướng này liền đi đem kia sừng hắc hổ bắt giữ, nhược không thành, nguyện dâng lên cái đầu trên cổ.” Nói xong ra lều lớn, cười hoả nhãn kim tinh thú, sử hai thanh Hàng Ma Xử, suất lĩnh thủ hạ ba ngàn quạ đen binh ra doanh mà đi.

Thương quân đại doanh bên trong, sừng hắc hổ vẫn nghe lại có nhân tiến đến tác chiến, không cảm tướng, này Tô Hộ chẳng lẽ là thất tâm phong, lập tức điều bản bộ ba ngàn phi hồ binh, ra cửa ứng chiến. Ra đại doanh, sừng hắc hổ thấy là một cái vô danh hạng người, trong lòng giận dữ, cũng không cùng này vô nghĩa, thúc dục tọa kỵ, cử phủ thẳng lấy Trịnh Luân. Trịnh Luân thấy thế giận dữ, trong tay Hàng Ma Xử cấp giá tương còn. Nhị thủ đón chào, một hồi đại chiến. Chỉ giết Hồng Vân thăm thẳm, sương trắng tâm tã. Hai nhà kỳ phùng địch thủ, đem ngộ lương tài, lui tới có bốn ngũ mươi hiệp, chẳng phân biệt thắng bại.

Lúc này, Trịnh Luân thấy sừng hắc hổ trên sống lưng công đỏ lên hồ lô, Trịnh Luân nghĩ thầm: “Quân hầu từng ngôn người này có dị nhân truyền thụ bí thuật, nghĩ đến này đó là hán pháp thuật đi.” Câu cửa miệng đạo: ‘đánh người bắt quả xuống tay trước.’ này Trịnh Luân cũng từng bái tây Côn Luân độ ách chân nhân vì sư. Chân nhân truyền hán khiêu trung nhị khí, chuyên hút nhân hồn phách, lặn âm độc. Liền thấy Trịnh Luân mũi khiêu trung một thanh âm vang lên như tiếng chuông, khiêu trung lưỡng đạo bạch quang phun sắp xuất hiện tới. Sừng hắc hổ tai nghe này thanh, bất giác mất mớ, ngã cái kim quan đảo trục, áo giáp ly an, một đôi chiến ủng không trung loạn vũ. Quạ đen binh tiến lên đem này bắt sống bắt sống. Hắc hổ sau một lúc lâu tỉnh lại, lại phát hiện chính mình đã bị nhân trói lại. Trịnh Luân đem sừng hắc hổ trói lại mang về đại doanh, kia Tô Hộ cùng sừng hắc hổ giao hảo, tự nhiên sẽ không trể nài với hán, lập tức nhân nhân mở trói, lại sai người bị nhắm rượu đồ ăn, đốc lòng chiêu đãi. Kia sừng hắc hổ rất là hổ thẹn, đối Tô Hộ đạo: “Huynh trưởng cùng ta chính là tâm đầu ý hợp chi giao, ngày đó hiền chất tới tác chiến, ta vốn muốn làm hán tiến đến thỉnh huynh trưởng trả lời, ai ngờ hán lỗ mãng, không nghe ngô ngôn, này đây bị ta giam giữ, còn thỉnh huynh trưởng thứ lỗi.” Tô Hộ vội nói không dám.

Không nói hai người ở đại doanh có ích rượu, đi nói kia sừng hầu hổ nghe nói Nhị đệ bị bắt, lập tức đại kinh thất sắc, liền vào lúc này, binh sĩ tới báo nói là Tây Bá Hầu trưởng hạ tán nghị sinh cầu kiến, trong lòng không vui, lệnh nhân mang tiến lều lớn, chất vấn đạo: “Tán đại phu, vì sao người chủ công cho tới bây giờ còn chưa từng xuất chiến, hay là hán có ý kháng chỉ?” Tán nghị sinh vội nói: “Ta chủ công ngôn: Bình giả hung khí cũng, nhân quân bất đắc dĩ mà dùng chi. Đặc mệnh ta tiến đến khuyên kia Tô Hộ hồi tâm chuyển ý, nếu hán không từ, nhắc lại binh tới phạt.” Hán cũng không dám làm Cơ Xương trên lưng kháng chỉ không tôn tội danh.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://EbookFull.Net).

## Chương 169 Đất Kỷ tiến cung

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Sùng hầu hồ tuy rằng trong lòng bất mãn, nhưng cũng chỉ phải từ bỏ, lệnh nhân hộ tổng tán nghị sinh đến Ký Châu dưới thành, chờ xem hấn trò hay. Kia Tô Hộ xưa nay kính ngưỡng Tây Bá Hầu Cơ Xương, thấy hấn sứ giả tiến đến không dám chậm trễ, phái người đem hấn mạng tiến đại doanh. Tán nghị sinh tiến vào đại doanh lúc sau, nhìn thấy tô hồ, tự bên người túi gấm trung lấy ra Tây Bá Hầu Cơ Xương tự tay viết tin, giao cho hấn.

Tô Hộ tiếp nhận tin mở ra, chỉ thấy tin nửa đường: “Tây Bá Hầu Cơ Xương bái Ký Châu quân hầu tô công dưới trướng; xương văn: ‘ ở trên đất này, dân nào mà không phải là dân của Thiên tử. ’ hôm nay từ dục tuyên diễm phi, phạm công khanh sĩ thứ nhà, há đến ần nấp. Nay dưới chân có nữ thực đức, thiên tử dục tuyên vào cung, tất nhiên là mỹ sự. Dưới chân thế nhưng cùng thiên tử chống đỡ, là dưới chân ngổ quân. Thả đề thơ ngo môn, ý dục như thế nào?”

Dưới chân chi tội, đã ở không tha. Dưới chân chỉ biết tiểu tiết, vì ái một nữ, mà thất quân thần đại nghĩa. Xương tố văn công trung nghĩa, không đánh lòng ngồi xem, đặc cho một lời khuyên, nhưng chuyển họa vì phúc, hạnh rừ nghe nào. Thả dưới chân nhược tiến nữ vương đình, thật có tam lợi: Nữ chịu cung đình chi sùng, phụ hưởng Tiêu Phòng chi quý, quan cư quốc thích, thực lộc ngàn chung, một lợi cũng; Ký Châu vĩnh trấn, mãn trạch vô kinh, nhị lợi cũng; bá tánh vô đồ thần chi khổ, tam quân vô giết chóc chi thảm, tam lợi cũng.

Công nhược chấp mê, tam hại hiện nay đến rồi; Ký Châu thất thủ, quốc gia vô tồn, một hại cũng; cốt nhục có tộc diệt họa, nhị hại cũng; quân dân tao nạn lửa binh tai ương, tam hại cũng. Đại trượng phu đương xá tiểu tiết mà toàn đại nghĩa, há đến hiệu kẻ hèn vô tri hạng người lấy tự chịu diệt vong thay. Xương cùng dưới chân đều là thương thần, không thể không nói thẳng thượng độc, hạnh hiền hầu lưu ý cũng. Qua loa phụng văn, đứng đợi quyết định. Cần khai.”

Tô Hộ sau khi xem xong, thật lâu không nói, thật lâu sau lúc sau mới nói: “Cơ bá chi thư, thật là có lý, quả là thiết tình vì nước vì dân, nãi nhân nghĩa quân tử cũng. Tô Hộ dám không bằng mệnh! Ta theo sau liền tiến nữ triều thương chuộc tội.” Tán nghị sinh văn ngôn đại hi, lập tức cáo từ, hồi Tây Kỳ phục mệnh đi, sùng hầu hồ ở một bên cũng là cao hứng không thôi.

Sùng hầu hồ hồi doanh lúc sau, đem kia tô Toàn Trung thả lại, lãnh chính mình ba ngàn nhân mã, thượng kim tình thú, hồi tào châu đi. Tô Toàn Trung trở lại Ký Châu, biết được phụ thân quyết định, tuy trong lòng không muốn, nhưng cũng biết này là xu thế tất yếu, chỉ phải tòng mệnh.

Thứ nhất, Tô Hộ tự mình lãnh ngũ bách gia đem, soái ba ngàn nhân mã, hộ tổng Tô Đất Ký khởi hành đi trước Triều Ca, Đất Ký văn ngôn, roi lệ như mưa, bái biệt mẫu thân, trưởng huynh, thiên kiều bá mị, đứng như lung yên thược được, mang vũ hoa lê. Một đường đi vội, này một nhật đi vào ần châu, thấy ần châu dịch dịch thừa tiến đến nghênh đón, liền tự trụ hạ.

Lại nói này trạm dịch bên trong với một năm phía trước, tới một con yêu tinh, chỉ thấy nó gió rít ảnh đăng song tình, dường như kim đăng ở mù sương bên trong; hắc khí từng trung thăm bốn trào, hoàn toàn giống cương câu ra Từ Hà ở ngoài; đuôi bãi đầu điều như Bệ Ngạn; dư tợn hùng mãnh tựa Toan Nghê.

Đúng là kia phụng mệnh vào triều ca, âm thầm bệnh dịch tả triều cương cửu vĩ yêu hồ. Nàng đến Nữ Oa nương nương chi mệnh, lên vào ần châu, sống nhờ với này dịch quán bên trong, tuy không biết Nữ Oa nương nương vì sao không lệnh này đi trước Triều Ca, mà là tới đến ần châu. Nhưng nghĩ đến Thánh Nhân thủ đoạn há là chính mình một giới tiểu yêu có thể dễ ý tới, liền chỉ phải tòng mệnh. Này nhật nghe nói Ký Châu Tô Hộ hiền nữ tiến cung, mới biết được nương nương tính toán xa, lập tức nuôi cơ ra tay, hành kia thay mặt đổi đào chi thuật.

Liền ở hồ ly tinh sấn đêm lên vào Tô Đất Ký trong phòng, dục hành chuyện lạ, lại nghe bên tai một tiếng nhẹ kêu: “Định!” Hồ ly tinh kinh hãi phát hiện, chính mình thế nhưng cả người không thể động đậy.

Ngẩng đầu nhìn đi, chỉ thấy trong phòng hiện lên một đạo trong trẻo tiên quang, một cái bạch y đầu bạc tuổi trẻ đạo nhân xuất hiện trong người trước, Cửu vĩ hồ cũng là tâm tư thông minh hạng người, biết được đúng giờ trước mắt người đem chính mình định trụ. Vừa muốn mở miệng, lại thấy chính mình phát không ra chút nào tiếng vang.

Kia đạo nhân đạo: “Tiểu hồ ly, ngươi cũng không cần kinh hoảng, bản đạo biết ngươi thân phụ sứ mệnh, tự nhiên sẽ không khó xử cùng ngươi, chỉ là nàng này cũng là vô tội người, bản đạo đem này mang đi, ngươi tự nhưng hóa thân vào cung, chỉ là bản đạo cần nói cho ngươi, ngươi nhược ở trong cung làm xăng làm bậy, giết hại trung lương, như vậy. Liền tính nhật hậu ngươi có Nữ Oa nương nương tương trợ, bản đạo cũng có thể làm ngươi hồi phi yên diệt.”

Kia đạo nhân nói xong lúc sau, cũng mặc kệ hồ ly tinh phản ứng, vung trong tay phát trần, thân hình biến mất không thấy, cùng không thấy còn có kia hôn mê trung Tô Đất Ký.

Một chỗ trong sơn động, Lý thần nhiên nhìn địa thượng hôn mê Tô Đất Ký, trong lòng một tiếng than nhẹ. “Tiểu lão đệ có gì thờ dài, như thế giai nhân ở phía trước, lý nên cao hứng mới là.” yin xốt xa xốt xa thanh âm uống phí vang lên.

Lý thần nhiên văn ngôn vừa động, cười nói: “Lão ca còn chưa đi sao? Như thế nào luyến tiếc tiểu đệ ta, vẫn là suy tính ra này đi họa phúc khó liệu, nghĩ đến chính mình đạo thống chưa truyền, một thân Linh Bảo không người nhưng kẻ, tâm sinh sầu lo. Tiểu đệ bất tài, những việc này mặt trên vẫn là có thể vì lão ca ngươi chia sẻ một vài.”

“Lão ca ta là có một ít đạo pháp thần thông chưa tìm được truyền nhân, như thế nào tiểu đệ ngươi có này hứng thú, kia hảo đưa lỗi tại lại đây, đãi ta vì ngươi tính tế truyền đạo thụ nghiệp một phen nhưng hảo, thuận tiện cũng giúp ngươi thế hồ quân đình, trợ ngươi đột phá đến Chuẩn Thánh nhưng hảo.”

“Tính, này đạo pháp một chuyện vẫn là không nhọc lão ca ngươi lo lắng, ta vẫn là tới nói nói này Linh Bảo đi.” Lý thần nhiên thoái thác đạo.

Lý thần nhiên đến bây giờ đều vẫn là Đại La Kim Tiên cảnh giới, chính là bởi vì hấn cự tuyệt ‘ Phi Liêm ’ ra tay giúp hấn giải trừ cấm chế, chỉ làm hấn bỏ

cáo chính mình phương pháp mà thôi. Tuy rằng làm như vậy tốn thời gian lâu rồi một ít, nhưng cũng lớn nhất khả năng tránh cho làm nhân ở chính mình trên người lại hạ cái gì cảm chế khả năng. Nói đến cùng, hần đối này ‘Phi Liêm’ vẫn là rất là thích.

“Lão ca ta Linh Bảo người không thích hợp, người vẫn là ngẫm lại trước mắt việc đi.” Đối với Lý thần nhiên cự tuyệt, ‘Phi Liêm’ cũng là không để bụng, hần coi trọng vẫn là Lý thần nhiên ‘bản tôn’ mà thôi. Đến nỗi này có thể hay không đột phá, hần chính là không chút nào để ý. Đây chỉ là tướng Lý thần nhiên ‘bản tôn’ kỳ hảo thôi.

Hơn nữa nói thật một cái bình thường Chuẩn Thánh sơ kỳ ở kế hoạch của hần trung cũng không phải thái quá nặng muốn.

Nghe được ‘Phi Liêm’ nói, đang xem xem trước mắt này Tô Đất Ký, Lý thần nhiên đột giác một trận đầu đại, dường như chính mình nhặt cái phiền toái.

Kỳ thật ở ‘Phi Liêm’ nói xong cảm chế phá giải chỉ đạo hậu, liền tướng cáo từ rồi đi. Nhưng bất đắc dĩ Lý thần nhiên da mặt thái hậu, hần là lôi kéo ‘luận đạo’ một phen. Lại còn có mạnh mẽ sửa đúng hần cách gọi, nói cái gì kêu “Tiểu đệ” thực hạ giả gì đó. Thẳng làm này ‘Phi Liêm’ rất là hết chỗ nói rồi một phen.

Bất quá hần về điểm này tiểu tâm tư như thế nào giấu diếm được ‘Phi Liêm’, ở ‘luận đạo’ trên đường, ‘Phi Liêm’ liền ở chính mình giảng đạo chỉ âm hơn nữa mê hoặc chỉ ý, lấy chính mình đạo tiềm di mặc hóa thay đổi Lý thần nhiên đạo.

Nhược không phải Lý thần nhiên có phần đang ở, hiện tại sớm đã liền thành đôi phương con rồi. Nhìn đến Lý thần nhiên tỉnh táo lại, ‘Phi Liêm’ cũng chỉ là cười hắc hắc liền không hề ngôn ngữ. Hần này cử bất quá chỉ là thử thôi.

Lý thần nhiên trong lòng tuy rằng rất là bất mãn, nhưng cũng không có biểu hiện ra ngoài. Rốt cuộc hiện tại còn không phải trở mặt thời điểm. Ngay sau đó hai người đánh ha ha dường như căn bản không có ‘luận đạo’ việc. Nói chuyện với nhau một hai câu hậu, liền từng người rồi đi.

Vừa định hồi Tam Tiên Đào bế quan Lý thần nhiên lại không nghĩ thế nhưng ở trên đường gặp được việc này. Đầu óc một phát nhiệt liền cứu này Tô Đất Ký.

‘nếu không đưa đi Ngũ Trang Quan?’ lác đầu, chạy nhanh phủ định ý tưởng này. Không ổn, không ổn. Đây Ngũ Trang Quan đều là nam nhân, Tô Đất Ký đưa đi không thích hợp, hơn nữa chính mình như vậy tái đi vào một cái nữ tử, đến lúc đó này Trần Nguyên Tử cùng kia tương lai chuyển thế trở về Hồng Vân lại hội như thế nào chê cười chính mình.

Này trong hồng hoang nữ tính tu sĩ vốn dĩ liền ít đi, chính mình nhận thức càng là thiếu chỉ lại thiếu. Buồn rầu nha! Đem hần lưu tại bên người coi như cảm duệ, hiện tại chính là ở đại kiếp nạn bên trong, có thể hay không giữ được tính mệnh đều vẫn là một vấn đề, lại như thế nào suy nghĩ chuyện khác.

“Tiểu lão đệ người nhược là thật sự không muốn đem nàng ngốc tại bên người, nhưng đem hần mang đi tam tiêu đảo. Kia tam tiêu thâm đến Thánh Nhân yêu thích, tự nhiên nhưng bảo này Tô Đất Ký không việc gì.” Vẫn luôn tránh ở chỗ tối ‘Phi Liêm’ giống như nghĩ đến cái gì mở miệng nói.

“Nga, như thế nào lão ca người còn nhận thức này Thánh Nhân môn hạ?” Lý thần nhiên mắt kính sáng ngời, nhược có chút suy nghĩ hỏi. Chính là làm hần thất vọng chính là nửa ngày đều không thấy trả lời, nghĩ đến đối phương đã đi rồi đi. Bất quá này tam tiêu đảo cũng là một cái nhưng đi chỗ, tuy rằng không biết này ‘Phi Liêm’ có gì tính kế, nhưng này tam tiêu lúc sau có Thánh Nhân chống lưng, cho dù các nàng gặp nạn thượng báng, nhưng nói vậy cũng không có ai hội khó xử một đệ tử đi.

Nhìn nhìn nằm dưới mặt đất Tô Đất Ký, vung phát trần, she ra một đạo trong trẻo tiên quang, bay vào này trong cơ thể.

Tiên quang nhập thể, Tô Đất Ký một tiếng ngâm khẽ, tự hôn mê trung tỉnh lại, ngẩng đầu vừa thấy, chỉ thấy kia Tô Đất Ký ô vân điệp tán, mắt hạnh má đào, mi nhược núi xa, eo như nhược liễu, thẳng tựa hải đường say nhạt, hoa lê dính hạt mưa, không thua cùng kia Cửu Thiên Huyền Nữ hạ phàm trần, nguyệt Thường Nga li cung khuyết. Lý thần nhiên trong lòng một tiếng tán thưởng: Quả thực có hại nước hại dân tư bản.

Tô Đất Ký mở hai mắt, thấy chính mình đặt mình trong với sơn động bên trong, một đạo nhân đứng ở chính mình trước người, bạch mi đầu bạc, quả nhiên là hảo phong thái, chỉ là tư cập chính mình đến tận đây, định là người này mang đến, trong lòng không khỏi run lên, hoa dung thất sắc, làm nhân tăng thêm ba phần thương xót.

Lý thần nhiên hơi hơi mỉm cười: “Cô nương đừng vội kinh hoảng, mới vừa rồi ở trạm dịch bên trong, có một Cửu vĩ hồ yêu dục hại cô nương tính mệnh, bản đạo vừa lúc gặp còn có, không đành lòng cô nương thân chết, liền thi pháp đem người cứu trở về, kia yêu tinh tuy rằng tu vi thấp kém, lại hơi có chút lai lịch, vì vậy chỉ có thể đem cô nương cứu ở đây. Cô nương lại là trở về không được”

Tô Đất Ký vẫn ngôn, mặt sắc lại là biến đổi, hơi hơi hành lễ, triêu Lý thần nhiên doanh doanh hạ bái, mặt lộ vẻ thống khổ: “Tiểu nữ tử bái tạ đạo trưởng ân cứu mạng, chỉ là tiểu nữ tử bị Trụ Vương tuyển triệu vào cung, nhược là không đi, kia Trụ Vương tất hội giận chó đánh mèo với cha mẹ ta, này nên làm thế nào cho phải?” Thanh âm thanh thúy như hoàng anh xuất cốc, bách linh ca xướng, dễ nghe phi thường.

Lý thần nhiên cười nói: “Cô nương không cần lo lắng, kia yêu tinh đã thể người vào cung, cũng miễn người nhập kia cung đình chi khổ.”

Tô Đất Ký trên mặt ai sắc không giảm: “Nếu như thế, tiểu nữ tử lại nên đi nơi nào?”

Lý thần nhiên nghĩ nghĩ: “Ký Châu người là trở về không được, không bằng bản đạo vì người giới thiệu một cái sư phụ, từ đây tu tiên đạo, nhật hậu đều có cùng người phụ huynh tái kiến chi nhật, người phụ huynh nhật hậu có một hồi sát kiếp, người đến lúc đó cũng có thể cứu hần hai người tính mệnh.” Đất Ký kinh hãi: “Mong rằng đạo trưởng cứu ta phụ huynh!”

Bạn đang đọc truyện *Bất Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 170 tam tiêu

Tác giả: Cật Bảo Liễu Thụy Liễu Cật

Lý thân nhiên vẫn ngôn không miệng không cảm lộ ra một tia mỉm cười: “Hảo cái hiếu thuận hải tử, chờ ngươi bái sư học nghệ lúc sau, tự nhiên có năng lực cứu hần hai người, làm sao cần cầu bản đạo ra tay, bản đạo hỏi ngươi, ngươi nhưng nguyện từ đây vào núi tu đạo?” Trên mặt tuy rằng cười, nhưng trong lòng vẫn là có chút chua xót, lại là nghĩ đến chính mình kiếp trước cha mẹ, không biết hiện tại nhưng hảo.

Đất Kỷ lại lần nữa doanh doanh quỳ gối: “Tiểu nữ từ nguyện ý.”

Lý thân nhiên một tiếng cười dài, cười ra trong lòng phiền muộn. Triệu tới một đóa tường vân, hướng Đông Hải bay đi.

Hai người đáp mây bay đi vào tam tiêu đảo, nhưng thấy này đảo đám sương nhẹ che, tiên đảo ở trong đó nhược ẩn nhược hiện, Thanh Quang tia sáng kỳ dị, ẩn hiện đạo đạo hà quang, bạch hạc giương cánh, Thanh Loan bay múa, Kỳ Lân bồn tẩu, tiên lộc trường mình, Lý thân nhiên ha ha cười: “Bản đạo Thiên Thuận, mạo muội tới chơi, còn thỉnh vừa thấy.”

Lý thân nhiên giọng nói rơi xuống, tự đảo trung truyền đến một trận cười khê, trên đảo đám sương chậm rãi thu hồi, một đạo vân kiều tự đảo nội vưon, mặt trên đứng ba cái mỹ mạo đạo cô, không phải kia tam tiêu đảo tam tiêu nương nương còn có thể là ai?

Vân tiêu hơi hơi hành lễ cười nói: “Đạo hữu tới đây, tiểu muội chưa từng nghênh đón, còn thỉnh thông cảm.” Bên cạnh bích tiêu cùng quỳnh tiêu cũng lại đây hành lễ.

Lý thân nhiên cười nói: “Vân tiêu sư muội khách khí, bản đạo mạo muội tới chơi, nhưng thật ra hy vọng đạo hữu không lấy làm phiền lòng”

Mấy người khi nói chuyện, đã vào tam tiêu động, có đồng nhi bùng lên tiên trà tiên quả, phẩm quá trà hậu, Lý thân nhiên cười nói: “Không dối gạt ba vị đạo hữu, hôm nay bản đạo tới đây, chính là có việc mà đến.”

Bích tiêu cười nói: “Không biết ra sao sự tình?”

Lý thân nhiên cười lắc đầu: “Ba vị đạo hữu nhìn xem người này như thế nào, có không dừng đồ đệ?”

Nói xong, ý bảo phía sau Tô Đất Kỷ đi đến trước người, vân tiêu ba người đem Đất Kỷ đánh giá một phen, trong lòng một tán, hảo cái mỹ kiều nương, lại xem xét Đất Kỷ tư chất, tuy rằng không giống Tiên Thiên đạo thể như vậy khó được, lại cũng là không tồi tu đạo chi tài.

Tỷ muội ba người liếc nhau, vân tiêu đạo: “Nàng này tư chất bất phàm, lại có Thiên Thuận dẫn tiến, tỷ muội ta ba người cũng nên có cái truyền nhân.”

Lý thân nhiên vẫn ngôn cười: “Đất Kỷ, còn không mau đi bái kiến sư phụ.”

Tô Đất Kỷ doanh doanh quỳ gối: “Đệ tử Tô Đất Kỷ bái kiến ba vị sư phụ, chúc sư phụ tiên thọ Vô Cực.”

Vân tiêu ba người đồng thời gật gật đầu, vân tiêu ly tòa đem Đất Kỷ nâng dậy, nhìn thấy bái sư xong, Lý thân nhiên cũng thuận thể đứng dậy cáo từ rồi đi.

Phi ở không trung Lý thân nhiên cẩn thận hồi tưởng chuyện này điểm điểm tích tích. Càng nghĩ càng là không đúng, dường như có chỗ nào bị chính mình xem nhẹ rồi.

Bỗng nhiên, Lý thân nhiên thân mình vừa nghe, trong ánh mắt tràn đầy kinh ngạc. Liền ở vừa rồi hần rồi cuộc muốn đánh nào không thích hợp, đó chính là chuyện này thái quá thuận lợi, giống như có nhân trước đó liên an bài giống nhau. Này tam tiêu dường như đối với mục đích của chính mình cũng trước tiên biết giống nhau. Nghĩ lại phía trước ‘Phi Liêm’ nói. Hần có một cái kinh người suy đoán

Chẳng lẽ này tam tiêu thể nhưng cũng nhận thức ‘Phi Liêm’. Hoặc là nói này tam tiêu bái nhập Tiết Giáo đều là người nào đó an bài, thành nào đó kế hoạch một vòng.

Càng nghĩ càng là cảm giác này ‘Phi Liêm’ không đơn giản. Hồn động sinh ra, lại gặp qua Hồng Quân ra tay, càng là ở Thánh Nhân môn hạ bày ra quân cờ. Chẳng lẽ là hần, nhưng không có khả năng nha, hần không phải đã sớm thân từ đạo tiêu sao?

Lắc đầu, đêm này hết thảy đều ở đáy lòng. Hiện tại không phải đi tuởng này đó thời điểm. Hẳn tu vì thái thấp, nhục là liền như vậy một đầu chui vào này nằm nước đục, chỉ sợ hậu quả khó liệu. Việc cấp bách vẫn là hiện đem chính mình tu vì tăng lên đi lên lại nói.

Triều Ca trong thành, Tô Hộ hiển nữ thỉnh tội, lại không biết ở đâu trạm dịch là lúc cũng đã bị đã đánh tráo, kia Cửu vĩ hồ có mấy ngàn năm đạo hạnh, đó là tâm thường tiên gia cũng chưa chắc nhìn ra được tới, huống chi Tô Hộ một lần phạm nhân đầu. Tuy rằng kinh nghi kia hồ ly tinh biến thành Đất Kỳ biểu tình không ở bị thương ở ngoài, đạo cũng không có gì không đúng địa phương, hơn nữa trong lòng hậm hực, liền cũng chưa từng nhiều lưu ý.

Ở lâm triều là lúc, Trụ Vương vừa thấy cửu vĩ yêu hồ, biến hóa Tô Đất Kỳ tuy rằng không bằng Nữ Oa nương nương như vậy thánh khiết, lại nhiều vài phần yêu mị, trong lòng đối Tô Hộ cận tồn tức giận cũng toàn bộ tan hết, lập tức gia phong vì nương nương, vào ở Thọ Tiên Cung.

Ở lâm triều thượng lại nét mực vài câu lúc sau, Trụ Vương liền qua loa lui lâm triều, lúc này hẳn một lòng đã sớm dừng ở Đất Kỳ trên người, văn võ bá quan thấy Trụ Vương như thế sắc cấp, tuy rằng trong lòng có rất nhiều bất mãn, lại cũng không hảo nói rõ, thấy Trụ Vương rời đi, liền từng người tan đi.

Từ Đất Kỳ vào triều, Trụ Vương trong lòng xôn xao không thôi, bãi triều hậu liền ở Thọ Tiên Cung bãi nhắm rượu yến, Hồ tộc vốn là am hiểu mị thuật, cổ tình nịnh hót dưới, đêm kia Trụ Vương mê đắm vậy thần hồn điên đảo không thể chính mình, màn đêm buông xuống liền lưu tại Thọ Tiên Cung trung điên loạn đảo phương.

Từ đây hai người gắn bó keo sơn, ân ái phi thường, nhật nhật bãi yến sung sướng, hàng đêm vui thích, đem triều chính đặt không để ý tới, kia triều thần tiến gần, Trụ Vương cũng là tả nhĩ tiến, hữu nhĩ ra, như cũ như cũ, chút bất tri bất giác, năm tháng trôi đi, Trụ Vương đã hai tháng chưa từng lâm triều.

Thiên hạ tám trăm chư hầu tấu chương dường như tiểu sơn giống nhau, chồng chất ở ngự thư phòng, mặt trên cái một tầng lão hậu bụi đất, xa ở Ký Châu Tô Hộ nghe nói nữ nhi cùng Trụ Vương hành động, tức giận đến một ngục cương nha suốt nửa căn, trong lòng thâm hận chính mình ngày đó không nên nhất thời mềm lòng, không đem Đất Kỳ xử chết, rơi vào hiện giờ Tô gia nhận hết thiên hạ chư hầu cùng bá tánh thóa mạ, chỉ tiếc hẳn không biết, hiện tại Đất Kỳ sớm đã không phải hẳn ngoan nữ nhi, chỉ là không duyên cớ bị nhân liên lụy, thanh danh bị hao tổn.

Lại nói một ngày này, Chung Nam Sơn ngọc trụ động phúc đức chân tiên Văn Trung tử rời núi hái thuốc, một ngày đi vào Triều Ca ngoài thành một ngọn núi thượng, chỉ thấy kia nhà Ân vương cung trong vòng, một cổ màu đen yêu khí xông thẳng cửu tiêu, Văn Trung tử trong lòng cả kinh, véo chỉ suy tính dưới, chính là một con ngàn năm hồ ly tinh hóa thành nhân hình, mê hoặc quân vương.

Văn Trung tử trong lòng thầm nghĩ: Đây nghiệp chương ẩn nấp ở Triều Ca thành trong hoàng cung, họa loạn triều chính, nhục bất tận sớm trừ bỏ, chắc chắn làm hại thiên hạ, ta người xuất gia từ bi vì bốn, phương tiện vì môn, hôm nay liền trừ bỏ này yêu, còn Triều Ca một mảnh thanh bình.

Phân phó bên người đồng tử đạo: “Đem kia lão khô từng chỉ lấy một đoạn tới cùng ta.” Vực đồng tử đạo: “Lão sư đã dục trừ yêu, sao không làm Cự Khuyết ra khỏi vỏ, chém giết này liêu.”

Văn Trung tử ha ha cười: “Kẻ hèn một con tiểu yêu, gì dùng Cự Khuyết ra tay?” Đãi vực đồng tử đem từng chỉ mang tới lúc sau, tức thành một thanh mộc kiếm, trên có khắc trận pháp, Văn Trung tử không hổ là luyện khí cuồng nhân, kẻ hèn một đoạn từng chỉ, cũng bị luyện thành một kiện không tồi bảo vật, đem mộc kiếm tức hạo lúc sau, đáp mây bay hướng Triều Ca thành tới.

Trụ Vương trầm mê với tửu sắc, hai tháng chưa từng thượng triều, quần thần trong lòng vừa kinh vừa giận, thượng đại phu mai bá cùng Thủ tướng thương dung, á so sánh với lâm thượng nghị lúc sau, quyết định mình cổ thỉnh Trụ Vương thăng điện.

Kia Trụ Vương vốn dĩ ở Thọ Tiên Cung trung cùng Đất Kỳ chơi, nghe được tiếng trống, biết là chúng thần thỉnh thượng triều, tuy rằng lòng tràn đầy không xa, lại cũng không thể nê hà, trấn an Đất Kỳ vài câu, đi vào đại điện phía trên. Trụ Vương thượng triều, chúng thần hành lễ lúc sau, chỉ thấy triều điển, triều lễ, phương tượng, phương bát, ác tới ở trấn quốc Võ Thành Vương Hoàng Phi Hồ dẫn dắt dưới, mỗi người trong tay ôm một đồng lớn tấu chương, Trụ Vương vừa thấy, trực giác hai mắt biến thành màu đen, trong lòng một trận đau khô, này vẫn là thượng triều trước, chúng thần đem một ít việc nhỏ xử lý tốt, đem tro bụi lau đi duyên cớ, nhục bằng không, Trụ Vương thấy những cái đó cũng đủ đem hẳn chôn sống tấu chương, phóng chừng chết tâm đều có.

Trụ Vương này hai tháng cùng Đất Kỳ nhật nhật sung sướng, nơi đó còn nguyên ý ở chỗ này xem này đó không thú vị tấu chương? Chưa nói nói mấy câu liền tướng bãi triều, ở chỗ này nhân, cái kia không phải nhân tinh? Thương dung vừa thấy, liền biết Trụ Vương trong lòng suy nghĩ, liền tiến lên góp lời, thương nghị quốc sự, thương dung sau khi xong, đó là Tỳ Can, Tỳ Can lúc sau là đồ nguyên nhung, ngay sau đó vì từ khải đám người từng bước từng bước đi theo Trụ Vương chơi nổi lên bánh xe trận, rốt cuộc lần sau Trụ Vương thăng điện, ai cũng không biết là khi nào.

Liền ở Trụ Vương đầu lớn như đầu, sứt đầu nề trán dưới, bên ngoài có thị vệ tiến đến bẩm báo nói là cửa cung ngoại có một đạo nhân, tự xưng là Chung Nam Sơn ngọc trụ động luyện khí sĩ, có chuyện quan trọng tương tấu đặc tới bẩm báo.

Trụ Vương vốn là vì này đó phức tạp quốc sự đau đầu, nghe được bẩm báo lúc sau, lập tức tới đây tĩnh thần, làm thị vệ đem Văn Trung tử mời vào cung tới.

Văn Trung tử đi vào đại điện, chúng thần dừng lại nghị luận tiếng động, sôi nổi đánh giá hẳn, chỉ thấy hẳn đầu mang lụa mỏng xanh một chữ khăn, sau đầu hai mang phiêu song điệp, trên trán tam điểm ấn Tam Quang, sau đầu song vòng phản Nhật Nguyệt. Đạo bào phi thúy ấn âm dương, eo hạ song dây Vương Mẫu kết. Chân đăng một đôi bước trên mây gầy, ban đêm nhân hành tinh đầu khiếp. Lên núi hồ quỳ sát đất ai trần, xuống biển giao long hành quỳ tiếp. Mặt như thoa phấn giống nhau cùng, môi tựa đàn chu một chút huyết. Thật sự là đặc đạo chi sĩ cũng.

Văn Trung tử tay trái vác nước lửa lẳng hoa, tay phải chấp nhất phát trần, bước chậm thượng điện, triều Trụ Vương đánh cái chấp tay: “Đại vương, bản đạo chấp tay.”

Trụ Vương thấy Vân Trung tử cũng không quỳ xuống, trong lòng không vui, lạnh giọng hỏi: “Ngột kia đạo nhân, ngươi từ nơi nào đến?”

Vân Trung tử đạo hơi hơi mỉm cười: “Bản đạo Vân Trung tử, từ vân thủy tới.”

Trụ Vương trong lòng một kỳ: “Như thế nào vân thủy?”

Vân Trung tử cười nói: “Thân tựa bạch vân thường tự tại, ý như nước chảy nhậm đồ vật.”

Trụ Vương có thể lên làm Đại vương, tự nhiên không phải người bình thường, cố ý khảo giáo Vân Trung tử, liền hỏi đạo: “Mây tan thủy khô, ngươi đương đi nơi nào?”

Vân Trung tử đạo: “Mây tan hao nguyệt nhỏ lên cao, thủy khô minh châu tự hiện.”

Trụ Vương trong lòng biết Vân Trung tử đều không phải là phàm nhân, cũng không hề so đo mới vừa rồi không bái việc, mệnh tả hữu ban chỗ ngồi.

Vân Trung tử cũng không khách khí, thẳng ngồi xuống, Vân Trung tử phương vừa ngồi xuống, Trụ Vương liền hỏi đạo: “Đạo trưởng hôm nay tới đây thấy quả nhân là vì chuyện gì?”

Vân Trung tử cười nói: “Bản đạo nãi Chung Nam Sơn ngọc trụ động luyện khí sĩ Vân Trung tử, nhật trước ở trên núi hái thuốc, thấy Triều Ca yêu khí vòn quanh vương cung, kỳ quặc sinh với cảm thất. Đạo tâm không thiếu, thiện niệm thường tùy, bản đạo đặc tới triều kiến bệ hạ, trừ này yêu mị nhĩ.”

Trụ Vương lại cười nói: “Thâm cung nội uyển, phòng vệ chặt chẽ, lại không phải bên ngoài hoang dã núi rừng, nơi nào tới yêu mị, đạo trưởng nên không phải là nhìn lầm đi.”

Vân Trung tử cũng không giận, tự nước lửa lắng hoa trung lấy ra một phen mộc kiếm giao dư Trụ Vương: “Đem kiếm này treo ở phân cung gác mái, bắt quá ba ngày, tự nhiên có thể trừ yêu.”

Trụ Vương mệnh thị vệ đem bảo kiếm huyền hảo, lại làm Vân Trung tử giảng kinh cùng hắn nghe, Vân Trung tử nói một đoạn kinh hậu, Trụ Vương thở dài: “Đạo trưởng thật là thanh tĩnh chi khách, tiên gia người trong.” Mệnh thị vệ lấy một mâm vàng bạc ban cho Vân Trung tử.

Bạn đang đọc truyện *Bát Hủ Hồng Hoang Căn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.